

25-6-6

~~15 oct 27~~

Caja
A-2

R. 30726

30 FEB 9

~~18 - 12 - 1 - 2 - 12~~

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Handwritten initials or signature in the top right corner.

Tabula

This page contains a detailed table of contents for a genealogical work. The text is arranged in two columns, with the left column listing titles and the right column listing page numbers. The titles are written in Latin and describe various genealogical entries, such as 'De Genealogia Joannis Boccacii', 'De Montibus & Syluis', and 'De Paludibus'. The page numbers range from 1 to 300. The text is written in a historical script, likely from the 16th or 17th century.

Genealogia Joannis Boccacii: cum demonstrationibus in formis arborum designatis. Eiusdem de montibus & syluis. de fontibus: lacubus: & fluminibus. Ac etiam de stagnis & paludibus: necnon & de maribus: seu diuersis maris nominibus.

Tabula

Genealogiæ deorum gentilium ad Vgonē inclitū Hierusalē & Cypri regē secundū Ioannē Boccatiū de certaldo Liber primus incipit scilicet. Prohœmiū,

Vis primus apud gētiles deus habitus sit: in arbo- re signata desup ponit in culmīe Demogorgō uer- sa in cælū radice: nec solū

īfra descriptæ pgeniei: sed deorum oīum gētiliū pater: & in ramis & ī frōdibus ab eo descēdētibus descri- bunt eius filii & nepotes: de qbus oībus hoc in primo libro: put sūt signati distincte scribit. Verū ex eis æther excipit solus: de quo & eius āplissima posteritate ī libris sequē- tibus describet. Fuerunt ergo De- mogorgoni filii filiaq̄ nouē: quo- rū primus Litigiū. secūsus Pan. ter- tia Cloto. q̄rta Lachesis. q̄nta Atro- pos. sextus Polus seu pollus. septi- mus Phytō: seu Phanera. octaua Terra. nonus Herebus.

De Aeternitate. Capitulū primū.

De Chaos. ii.

De Litigio primo Demogorgonis filio. iii.

De Pane. ii. dēogorgōis filio. iiiii.

De Cloto tertia Lachesi. iiiii. & Atro- pos. v. filiabus demogorgōis. v.

De Polo sexto Demogorgonis fi- lio. vi.

De Phitōne septimo Demogorgo- nis filio. vii.

De Terra ex filiis dēogorgōis octa- ua: q̄ ex icognitis parētibus qnq̄ ge- nuit filios: quoz̄ prima Nox. secū- dus Tartarus, tertia Phana. q̄rtus Taygetes. quintus Anteus. viii.

De Noctē p̄ia terræ filia. ix.

De Phama. ii. ex filiis terræ. x.

De Tartaro. iii. terræ filio. xi.

De Taygete q̄rta terræ filia. xii.

De Antheo q̄nto terræ filio. xiii.

De Herebo nono Demogorgōis fi- lio: cui fuerūt filii. xxi. quoz̄ prim⁹ Amor. secūda Grā. tertius Labor. q̄rta Inuidētia. q̄ntus Metus. sextus dolus. septimus Fraus. octaua Per- tinacia. nona Egestas. decima Mife- ria. xi. Fames. xii. Querela. xiii. Mor- bus. xiiii. Senectus. xv. Pallor. xvi. Tenebra. xvii. Sōnus. xviii. Mors. xix. Charō. xx. Dies. xxi. æter. xiiii.

De Amore p̄io herebi fi. xv.

De Gratia herebi & noctis secunda filia. xvi.

De Labore. iii. herebi filio. xvii.

De Inuidētia seu inuidia quarta he- rebi filia. xviii.

De Metu. v. herebi filio. xix.

De Dolo. vi. herebi filio. xx.
De Fraude. vii. herebi filia. xxi.
De p̄tinacia. viii. herebi filia. xxii.
De Egestate. ix. herebi filia. xxiii.
De Miseria. x. herebi filia. xxiiii.
De fame. xi. herebi filia. xxv.
De Querela. xii. herebi filia. xxvi.
De Morbo. xiii. herebi filio. xxvii.
De Senectute. xiiii. herbi fi. xxviii.
De pallore. xv. herebi filio. xxix.
De Tenebra. xvi. herbi filia. xxx.
De Sōno. xvii. herebi filio. xxxi.
De Morte. xviii. herebi filia. xxxii.
De Charone. xix herebi fi. xxxiii.
De die. xx. herebi filio. xxxiiii.

Genealogiæ deorū gentiliū. Liber secūsus scilicet incipit.

N arbo- re aut signata de- super in cælū uersa radi- ce ponit in culmīe æther filio? herebi & noctis: eius- que in ramis & frōdibus

cū ætheri duo tantū fuerit filii lup- piter. s. primus: & Cælius seu cælū Iouis primi solū profapia designat oīs. Celi seu cæli prole in īsequēti referuata uolumine: prohœmiū.

De Aethere herebi & noctis. xxi. pri- mo filio: qui genuit louē primū: & Cæliū seu cælū. Capitulū primū.

De Ioue primo ætheris filio: q. xiii. i- ter filios & filias genuit: quorū pri- ma Minerua. sc̄da Apis. iii. Sol. iiiii. Diana. v. Mercurius. vi. Tritopatre- us. vii. Ebuleus. viii. Dionysius. ix. Hercules. x. Proserpina. xi. Liber pa- ter. duodecimus Epaphus. xiii. Sci- thia. ii.

De Minerua prima primi Iouis pri- ma filia. iii.

De Api argiuorū rege primi Iouis secundo filio. iiiii.

De sole primo primi Iouis filio q̄r- to. v.

De Diana prima primi Iouis quarta filia. vi.

De Mercurio primo primi Iouis qn- to filio. vii.

De Tritopatreo. vi. & ebuleo. vii. & dionysio. viii. Iouis primi filiis. viii.

De Hercule primo primi Iouis no- no filio. ix.

De Proserpina prima primi Iouis decima filia. x.

De Libero primo primi Iouis unde- cimo filio: qui genuit Mercurium secundum. xi.

De mercurio. ii. liberi & proserpinæ filio: qui genuit cupidinem & au- etolium. xii.

De cupidine primo. ii. mercurii fi- lio. xiii.

De Auc̄tolio secūdi mercurii filio: q

genuit Synonē primum xiiii.
De Synone primo auc̄tolii filio: q̄ ge- nuit Sissimū & auc̄tolia. xv.
De Sissimo filio primi synonis & pa- tre secundi. xvi.
De Auc̄tolia synonis primi filia: & Vlyssis matre. xvii.
De secūdo synonē filio sissimi. xviii.
De Epapho primi Iouis. xii. filio: qui genuit Libyam & belum. xix.
De Lybia filia Epaphi. xx.
De Belo prisco epaphi filio: q̄ genuit danaū. & egistū: & agenorē. xxi.
De danao beli prisca filio: q̄. l. genuit filias: ex qb⁹ hipmestra & amimon atq̄ bōa tātū noīe cognoscūt. xxii.
De. l. filiabus danai ī generali. xxiii.
De Hipermestra una ex qnquagin- ta filiabus danai. xxiiii.
De amimone una ex qnquaginta fi- liabus danai. xxv.
De bōa una ex. l. filiab⁹ danai. xxvi.
De egisto beli prisca filio: qui genuit .l. filios: ex quibus lynceus. xxvii.
De lynceo ex. l. filiis egisti uno: q̄ ge- nuit abātē: acrisiū: & iasiū. xxviii.
De abāte filio lyncei: qui genuit pri- tum. xxix.
De prito filio abātis: qui genuit me- ram & sorores. xxx.
De mera priti filia. xxxi.
De achrisio abantis filio: qui genuit danem matrē persei. xxxii.
De Dane filia chrisii. xxxiii.
De iasio abantis filio: q̄ genuit athlā- tē amphionē & thalaonē. xxxiiii.
De atlante filia iasii & matre parthe- nopei. xxxv.
De amphione iasii filio: qui genuit clorim. xxxvi.
De clori filio amphionis & neleī cō- iuge. xxxvii.
De thalaone iasii filio: q̄ genuit Euri- dicē flegium & adrastum. xxxviii.
De euridice thalaōis filia: & amphia- rai coniuge. xxxix.
De flegio thalaonis filio. xl.
De adrasto rege filio thalaonis: qui genuit deiphilē & argiā. xli.
De deiphile adraști filia & thidei cō- iuge. xlii.
De argia adraști filia. & cōiuge poli- nias. xliiii.
De agenore tertio beli prisca filio: q̄ genuit. vii. filios: quorū p̄ia Tha- geta: secūsus Polydorus. iii. C- iiiii. Phoenix. v. Europa. vi. C- vii. Labdacus.
De thaigeta agenoris p̄ia fi
Ce polydoro. ii. agēoris filio
Do cylice. iii. agenoris filio
lampsatium & pigmalii
rodem.

De Iapacio cylicis filio: xlviij.
 De Pygmalione primo cylicis filio:
 & cyprorum rege: qui genuit pa-
 phum. xlix.
 De papho pygmalionis filio: qui ge-
 nuit cinaram. l.
 De cinara filio paphi: q genuit myr-
 ram: & rex myrra adonē. li.
 De Myrra filia cinaræ & matre ado-
 nis. lii.
 De Adone filio & nepote Cina-
 re liiii.
 De Pyrode cylicis filio. liiiii.
 De Phœnice. iiii. Agenoris filio: q ge-
 nuit Philisthenē & Belū. lv.
 De Philisthene filio Phœnicis: q ge-
 nuit Sicheum. lvi.
 De Sicheo Philisthenis filio: & Di-
 donis uiro. lvii.
 De Belo Phœnicis fi. q gēuit Pigma-
 lionē: & Didonē & Annā. lviii.
 De Pigmalione filio Beli. lix.
 De Didone filia Beli: & coniuge
 Sichei. lx.
 De Anna Beli regis filia. lxi.
 De Europa Agēoris. v. filia. lxii.
 De Cadmo Agenoris sexto filio: q
 genuit Semelem: Agauem: Aucto-
 noem: & Inoem. lxiii.
 De Semele filia cadmi. lxiiii.
 De Agaue filia Cadmi. lxv.
 De Auctonoe filia Cadmi. lxvi.
 De Inoe Cadmi filia. lxvii.
 De Labdaco sexto Agenoris filio: q
 genuit Layum. lxviii.
 De Layo rege thebarū labdaci filio:
 qui genuit Edyppum. lxix.
 De Edyppo filio Lai: qui genuit An-
 tigonam: & Hysmenem & Ethio-
 clem: & Pollinicum. lxx.
 De Antigona Edyppi filia. lxxi.
 De Hysmene filia Edipi. lxxii.
 De Ethiocele Edyppe filio: & lo-
 casta. lxxiii.
 De Pollinice filio Edippi: qui genuit
 Thessandrum. lxxiiii.
 De Thessandro Pollinici filio. lxxv.
 De Scitha decimatertia primi lo-
 uis filia. lxxvi.
 Genealogiæ deorum gentilium Li-
 ber tertius incipit.

N arbore aut signata de-
 super ponit in radice cæ-
 lius ætheris filius: & diei:
 & in eius ramis & frōdi-
 bus pars suæ posteritatis
 ostēdit. Fuit. n. cælio filii. xii. quo-
 rū prima fuit opis. ii. Thethys ma-
 gna. iiii. Ceres prima. iiii. Vulcanus
 primus. v. Mercurius tertius. vi. Ve-
 nus magna. vii. Venus secūda. viii.
 Toxius. ix. Titanus: Iuppiter secun-
 dus. x. Oceanus. xi. Saturnus. xii.

Ex istis. xii. reseruant q̄ttuor: de q̄-
 bus nulla in præfenti libro. iiii. mē-
 tio fier. s. Titanus: de quo scribet in
 quarto: & Iuppiter secūds: de quo
 & eius. ple scribet in q̄nto & in sex-
 to: & oceanus: de quo scribet in se-
 ptimo. & Saturnus: de quo & eiu
 omni posteritate fiet mētio in oct-
 uo: & i reliqs hui⁹ libris: phœmiū
 De Cælo Aetheris & diei filio: q ge-
 nuit. xi. filios: dato q̄ in p̄fenti ter-
 ti libello de octo rātū tractet: ut pu-
 ta de Opi: de Tethide magna: de ce-
 rere prima: de Vulcano primo: de
 Mercurio tertio: de Venere magna
 & de Venere secūda: & de To-
 xio. Capitulum primum.
 De Opi prima Cæli filia: & Saturni
 coniuge. ii.
 De Thethi magna Cæli secūda filia:
 & oceani coniuge. iiii.
 De Cerere prima Cæli. iiii. filia: quæ
 peperit Acherontem. iiii.
 De Acherōte ifernali fluuio cereris
 filio: qui genuit sex filios. s. Alecto
 Thesiphone: & Megerā: Victoriā:
 Ascalaphū: & Stigē. v.
 De Furiis filiabus Acherontis in ge-
 nerali. vi.
 De Alecto Acherōtis priā fi. vii.
 De Thesiphone furia Acherōtis se-
 cūda filia. viii.
 De Megera furia tertia Acherontis
 filia. ix.
 De Victoriā quarta Acherontis
 filia. x.
 De honore uictoriæ filio. xi.
 De maiestate honoris filia. xii.
 De Ascalapho quito Acherontis fi-
 lio. xiii.
 De Styge Acherōtis sexta filia: quæ
 peperit Cocitum. xiiii.
 De Cocito ifernali fluuio stygis fi-
 lio: qui genuit Flegerontē. xv.
 De Flegeronte fluuio ifernali coci-
 ti filio: q genuit Lethē. xvi.
 De Lethe fluuio ifernali flegeton-
 tis filio. xvii.
 De uulcano primo cæli filio quarto
 qui genuit Apollinem. xviii.
 De Apollie primi uulcani fi. xix.
 De Mercurio. v. cæli filio. xx.
 De Hermosfrodito mercurii & ue-
 neris filio. xxi.
 De Venere magna. vi. cæli fi. xxii.
 De secūda Venere cæli septima fi-
 lia & matre cupidinis. xxiii.
 De cupidine Veneris filio. xxiiii.
 De Toxio cæli filio octauo. xxv.
 Genealogiæ deoꝝ gētiliū Liber q̄t-
 tus incipit foeliciter.

N arbore aut signata de-
 super ponit in radice Cæ-

lius: eo q̄ nondū filii eius descripti
 sūt: sed in ea tā in ramis q̄ frōdibus
 ois Titanis progenies demonstra-
 tur: prohœmiū.
 De Titano cæli filio octauo: qui ge-
 nuit filios multos. ex q̄bus hic. xiiii
 noiantur: quoz primus Hiperion.
 ii. Briareus. iiii. Ceus. iiii. Thiphon
 uel thiphea. v. Encheladus. vi. Ege-
 on. vii. Aurora. viii. Iapetus. ix. astre-
 us. x. Alous. xi. Pallenes. xii. Rōcus
 xiii. Purpureus. xiiii. Lycaon. Genu-
 it præterea gygates: quorū noia nō
 habemus. Capitulū primū.
 De Hiperione primo titanis filio: q
 genuit solem & lunā. ii.
 De Sole hiperionis filio: qui genuit
 horas quas loco unius filiaē pono.
 & sic prima genuit Zonas: q̄s æque
 loco unius filiaē scribo. & sic secun-
 dam. tertiā phetufam. iiii. Salēpetiū
 y. dyrcē. vi. miletū. vii. Pasyphē. viii.
 Oetā. ix. Circē. x. Antigiam. iiii.
 De Horis filiabus solis & cro-
 nis. iiii.
 De Zonis filiabus solis. v.
 De Phetusa & salempetiū. iiii. & iiii.
 filiabus solis. vi.
 De dyrcē solis quinta filia: & lyci re-
 gis coniuge. vii.
 De Mileto solis sexto filio: qui genu-
 it Caunū & Biblidem. viii.
 De cauno & biblide filiis mi-
 leti. ix.
 De Pasiptē septima solis filia: & mi-
 nois coniuge. x.
 De Oeta colchorum rege solis filio.
 viii. qui genuit medeā & absyrthiū
 & calciopem. xi.
 De Medea Oetæ regis filia: & laso-
 nis coniuge. xii.
 De Absyrthio & calciope filiis.
 Oetæ. xiii.
 De Circe solis. ix. filia. xiiii.
 De Antigitia. x. solis filia. xv.
 De Luna hyperionis filia: quæ pepe-
 rit rorem. xvi.
 De Rore filio lunæ. xvii.
 De Briareo titanis filio. xviii.
 De Ceo titanis tertio filio: qui genu-
 it latonam & asteriem. xix.
 De Latona Cei filia: quæ pepit apol-
 linem & dianam. xx.
 De Asterie filia Cei: & matre hercu-
 lis. xxi.
 De Typhone seu typho. iiii. titanis
 filio: qui genuit Aeos & chime-
 ram. xxii.
 De Aeō typhonis filio. xxiii.
 De Chimera typhonis filia. xxiiii.
 De Enchelado titais. v. filio. xxv.
 De Egeone titanis. vi. filio. xxvi.
 De Aurora. vi. titanis filia. xxvii.

Tabula

De Iapetho titanis. vii. filio qui genuit it hesperū & atlantem & epymetheū & prometheū.	xxviii	De Zephyro uento & africo & corollateralibus eius filiis astrei.	lxi	De Asclepio machaonis filio.	xxi.
De Hespero iapeti filio: qui genuit tres hesperidas.	xxix.	De Aloo titanis decimo filio.	lxii.	De Psyche. xv. apollinis filia.	xxii.
De Egle arethusa & hesperusa filiabus hesperi.	xxx.	De Pallene. xi. titanis filio: qui genuit mineruam.	lxiii.	De Arabe. xvi. apollinis filio.	xxiii.
De Atlante. ix. titanis filio: qui genuit hyā & vii. hyades: quarū hęc sūt nomia. Endora: Ambrosia: Pidile: Crom: Plyto: Polyxo: & Thyenes. & genuit isup Pleiades: quarū hęc sunt noia. Electra: Maya: Steropes Cyleno: Taygeta. Alcinoe: Merope: & genuit calypsonem nympham.	xxx.	De Minerua pallenis filia.	lxiiii.	De Thicio filio iouis tertio.	xxiiii.
De Hyade atlantis filio.	xxxii.	De erunco & purpureo. xii. & xiiii. filiis titanis.	lxv.	De Baccho scđi iouis filio. iiii. qui genuit hymeneū thyoneum & thoantem.	xxv.
De Hyadibus septem filiabus atlantis.	xxxiii.	De Lycaōe. xiiii. titanis filio: qui genuit calistonem.	lxvi.	De Hymeneo filio Bacchi.	xxvi.
De Electra filia atlantis & matre dardani.	xxxiiii.	De Calistone filia lycaonis & matre archadis.	lxvii.	De Thioneo bacchi filio.	xxvii.
De Maya atlantis filia: & matre mercurii.	xxxv.	De Gigantibus ex sanguine titanorum procreatis & terra.	lxviii.	De Thoante bacchi filio: qui genuit hypsipilem.	xxviii.
De Sterope atlantis filia.	xxxvi.	Genealogie deorū gentiliū Liber quintus incipit.		De Hypsipile thoantis filia.	xxix.
De Cileno atlantis filia.	xxxvii.	 N arbore signata desuper pontē ī radice Cælius eo q̄ pater fuerit iouis secūdi: cuius proles & si non omnis: nā dardanus ī librum aliū hunc sequentē referuat in hac arbore tam in ramis q̄ in frōdibus describitur prohemium.		De amphione rege thebarum. v. iouis secūdi filio: qui septē genuit filios & totidē filias.	xxx.
De Taygeta atlantis filia.	xxxviii.	De Ioue. ii. cæli. ix. filio: qui genuit filios. xv. Quorū priā Diana secūda. ii. Apollo. iiii. Titius. iiii. Bacchus v. Amphyo. vi. Zetus. vii. Calath' viii. Palysrhea. ix. Egyales. x. euprosine. xi. Lacedæmō. xii. Tātalus. xiii. Hercules. xiiii. Minerua. q̄ntusdecimus archas. Capitulū: primū.		De. xiiii. filiis amphyonis.	xxxi.
De Alcinoe filia atlantis.	xxix.	De Diana secunda iouis secundi filia prima.	ii.	De Zeto secūdi iouis filio. vi. qui genuit ithilum & thym.	xxxii.
De Merope filia atlantis.	xl.	De Apolline secūdo Iouis secūdi filio. q̄ xvi. iter filios & filias genuit: quoz hęc sunt noia. priā Laphita: secūda Eurinome: tertius Mopsus. iiii. Lynus. v. Phylisthenes. vi. Garamas. vii. Branchus. viii. Phylemō. ix. Orpheus. x. Aristeus. xi. Nomius. xii. Auctous. xiii. Argeus. xiiii. Esculapius. xv. Psyche. xvi. Arabs.	iii.	De Ithylo & thyi filiis zeti.	xxxiii.
De Calypsonē atlantis filia.	xli.	De Laphita priā apollinis filia.	iiii.	De calato. ii. iouis filio. vii.	xxxiiii.
De Epymetheo iapeti filio: qui genuit pyrham.	xlii.	De Eurinōe. ii. apollinis filia.	v.	De Pasithea & egyale & euprosine gratiis secūdi iouis filiabus.	xxxv.
De Pyrrha epymethei filia: & deucalionis coniuge.	xliiii.	De Mopso. iii. apollinis filio.	vi.	De Lacedæmone. xi. secundi iouis filio: qui genuit amiclātē.	xxxvi.
De Prometheo iapeti filio: qui fecit pādorā & genuit isidē & deucalionem.	xliiiii.	De Lino. iiii. apollinis filio.	vii.	De amiclate filio lacedæmonis: qui genuit argulum.	xxxvii.
De Pandora homine a prometheo facto.	xlv.	De Phylisthene. v. apollinis filio.	viii.	De Argulo filio amiclati: qui genuit oebalum.	xxxviii.
De Iside promethei filia.	xlvi.	De Garamāte. vi. apollinis filio.	ix.	De Oebalo arguli filio: qui genuit tyndarum & iccarum.	xxxix.
De Deucaliōe filio promethei: qui genuit helanū & psytacū & dionysiu & pherantem.	xlvii.	De Brācho. vii. apollinis filio.	x.	De Tyndaro oebali filio.	xl.
De Helano deucalionis filio.	xlviii.	De Phylemōe. viii. apollinis filio.	xi.	De Icaro oebali filio: qui genuit erigonem ipthimā & penelopē.	xli.
De Psytaco deucalionis filio.	xlix.	De Orpheo. ix. apollinis filio.	xii.	De Erigone filia iccari.	xlii.
De Dionysio deucaliōis filio.	l.	De Aristeo. x. apollinis filio: qui genuit Actheonē & iolaum.	xiii.	De Iprima filia iccari.	xliiii.
De Pherante deucalionis filio.	li.	De Actheone filio aristhei.	xiiii.	De Penelope filia iccari & ulyssis uxore.	xliiii.
De Astreo titanis. viii. filio: qui genuit it astream & uentos.	lii.	De Iolao aristhei filio.	xv.	De tātalo. xii. iouis secūdi filio.	xlv.
De Astrea filia astrei.	liii.	De Nomio. xi. apollinis filio.	xvi.	De Hercule. xiiii. secundi iouis filio: qui genuit carthaginem.	xlvi.
De uētis filiis astrei in generali.	liiii.	De auctoo. xii. apollinis filio.	xvii.	De Carthagine herculis filia.	xlvii.
De Subsolano uento & uulturno & euro collateralibus suis.	liiv.	De Argeo. xiiii. apollinis filio: qui genuit machaonem.	xix.	De Minerua secundi iouis filia q̄rtadecima.	xlviii.
De Noto uento & euro austro: atq̄ austro afro collateralibus suis filiis astrei.	livi.	De machaone æsculapii filio: qui genuit asclepiū.	xx.	De Archade. xv. secūdi iouis filio: qui genuit ionium.	xlix.
De Septétrione uēto & circio collateralibus eius filiis astrei.	lvii.			De Ionio filio archadis: qui genuit Nicostratam.	l.
De Aquilone seu borea uēto astrei filio & collateralibus septentrionis: qui genuit zethum & calaym & arphallicem.	lviii.			De Nicostrata filia ionii: & matre Euandri.	li.
De Zetho & chalai filiis boreæ.	lix.			Genealogie deorum gentiliū. Liber sextus incipit.	
De Arphallice boreæ filia & phynei				 N arbore præcedenti: cuius in radice pontē Dardanus. xvi. filius iouis secundi: ois eiusdē Dardani proles describitur tā in ramis q̄ in frondibus: prohemium.	

nimedé Ilioné & assaracū.	iii.	De Heleno decimo priami regis fi-	lio.	xxvi.	De Tyberi syluio carpenti filio: q ge-	nuit agrippam syluiū.	lxviii.	
De Ganymede troi filio.	iiii.	De Chaone undecimo priami regis	filio.	xxvii.	De Agrippa syluio filio tyberini: q	genuit romulū syluium.	lxv.	
De Ilione filio troi: qui genuit lao-	v.	De Troiulo duodecimo priami re-	gis filio.	xxviii.	De Romulo syluio agrippæ filio: q	genuit iulium syluiū & auētinum	sylium.	lvi.
De Laomedonte, ilionis filio: qui in-	viii.	De Deiphoebo terdecimo pria-	mi regis filio.	xxix.	De Iulio syluio romuli filio.	lxvii.		
ter mares & fœminas. viii. genuit		De Polydoro quartodecimo pria-	mi regis filio.	xxx.	De Auētino syluio romuli syluii fi-	lio: qui genuit procā syluiū.	lxviii.	
filios: quorū hæc sūt noīa. Antigo-		De alio polydoro xv. & lycæone. xvi.	priami filiis.	xxxi.	De Proca syluio filio auentini: q ge-	nuit amuliū & numitorē.	lxix.	
na: Hefiona: Lāpus: Clition: Icetaō:		De Esacho. xvii. priami filio.	xxxii.	De amulio procæ filio.	lxx.			
Titon: Buccolion: & priamus.	vi.	De Anthiopho. xviii. & iso. xix. filiis	priami.	xxxiii.	De Numitore filio procæ: qui genu-	it lausum & iliam rheā.	lxxi.	
De Antigonā laomedōtis filia.	vii.	De Teucro. xx. priami filio: xxxiiii.		De Lauso numitoris filio.	lxxii.			
De Hefionā laomedōtis filia: & teu-	viii.	De Dimochoōte priāi. xxi. fi.	xxxv.	De Ilia numitoris filia: quæ peperit	romulum & remū.	lxxiii.		
De Lampo clitione & icetaone filiis	ix.	De Echemone. xxii. & cremenone	xxiii. filiis priami.	xxxvi.	Genealogiæ deorū genti-			
laomedontis.		De Gorgitiōe. xxiiii. priāi fi.	xxxvii.	liū Liber septimus icipit.				
De Titone laomedontis filio: qui ge-	x.	De Cebridiōe. xxv. priami fi.	xxxviii.					
nuit ménonem.		De Phorbante. xxvi. priami filio: q	genuit ilioneum.	xxxix.				
De ménone titonis filio.	xi.	De Ilioneo phorbātis filio.	xl.					
De Buccolione laomedontis filio: q	xii.	De Doridone. xxvii. priami fi.	xli.					
genuit esypium & pidasum.		De Pāmone. xxviii. antiphone. xxix.	agathone. xxx. hippothoo. xxxi. &					
De Esypio & Pidasio filiis bucco-	xiii.	De Phorbante. xxvi. priami filio: q	genuit ilioneum.	xxxix.				
lionis.		De Lachōte. xxxiiii. priāi fi.	xliii.					
De Priamo laomedōtis filio: qui ex		De Mistore. xxxiiii. priami fi.	xliiii.					
hecuba cōiuge. xix. genuit inter fi-		De Iphate. xxxv. thestore. xxxvi. fi-	liis priami.	xlv.				
lios & filias: & ex aliis mulieribus		De Thimoete. xxxvii. pri. filio.	xlyi.					
inter mares & fœminas genuit tri-		De Polyte. xxxviii. priami filio: qui	genuit priamum.	xlyii.				
ginta unū: ex quibus. l. noīa tantū		De Priamo polytis filio.	xlyiii.					
xxxviii. cognouimus: quæ hæc sūt		De Assaraco troi regis troiæ filio: q	genuit capim.	xliv.				
priā Creusā: secūda Cassandra. iii.		De Capi filio assaraci: qui genuit an-	chisem.	l.				
Iliona. iiii. Laodices. v. Lycastes. vi.		De Anchise filio capis: q genuit hyp-	podamiam & æneā.	li.				
Medeficatis. vii. Polyxena. viii. Pa-		De Hyppodamia anchisis filia.	lii.					
ris. ix. Hector. x. Helenus. xi. Chaō.		De Aenea anchisis filio. q genuit iu-	liū ascaniū: & siluiū posthumū.	liii.				
xii. Troiulus. xiii. Deiphœbus. xiiii.		De Ascanio æneæ filio: qui genuit	iuliū syluiū & rhomā.	liiii.				
Polydorus. xv. Polydorus alter. xvi.		De Iulio syluio ascanii filio.	lv.					
Lycæon. xvii. Esachus. xviii. Anchi-		De Rhoma ascanii filia.	lvi.					
fus. xix. Iesus. xx. Teucer. xxi. dimo-		De Syluio posthumo æneæ filio: q	genuit æneam syluiū.	lvii.				
choontes. xxii. Echemō. xxiii. Cæ-		De ænea syluio syluii posthumi fi-	lio: q genuit latinū syluiū.	lviii.				
menon. xxiiii. Gorgicion. xxv. Ce-		De Latino syluio æneæ syluii filio: q	genuit albam syluium.	lix.				
brion. xxvi. Forbas. xxvii. Doridō.		De alba syluio latini syluii filio: q ge-	nuit athim syluiū.	lx.				
xxviii. Pāmū. xxix. Antiphon. xxx.		De Athi syluio albæ syluii filio: q ge-	nuit capim syluium.	lxi.				
Agatō. xxxi. Hippotous. xxxii. Aga-		De Capi syluio filio athi: qui genu-	it carpentū syluiū.	lxii.				
non. xxxiii. Lachōntes. xxxiiii. Mi-		De Carpentō syluio filio capis: q ge-	nuit tyberim syluium.	lxiii.				
stor. xxxv. Iphates. xxxvi. Testorius								
xxxvii. Thimootes. trigefimus octa-								
uus Polytes.	xiii.							
De Creusā priā filia priami & æneæ	xv.							
coniuge.								
De Cassandra. ii. priami filia.	xvi.							
De Iliona. iiii. priami filia & poline-								
storis regis thraciæ cōiuge.	xvii.							
De Laodice quarta priami filia & he-								
liconii coniuge.	xviii.							
De Lycaste quinta priami filia & cō-								
iuge polidamantis.	xix.							
De Medeficasti sexta priami filia: &								
pollipi coniuge.	xx.							
De Polyxena. vii. priami filia.	xxi.							
De Paride octauo priami filio: q ge-								
nuit daphnidē & ideū.	xxii.							
De Daphnide & ideo filiis pari-								
dis.	xxiii.							
De Hectore priami filio nono: q ge-								
it astianactem.	xxiiii.							
De Astianacte hectoris filio.	xxv.							

requirunt Romanam
originatio tota

N præcedenti arbore: cu-
ius in radice scribitur ocea-
nus: oīs eiusdē oceani tā ī
ramis q̄ in frondibus po-
steritas ordinate apponi-
tur: de qua in sequēti septimo libro
dicetur. Prohœmiū.
De Oceano cæli & uestæ filio: qui ge-
nuit. xxiiii. iter filios & filias: quos
hæc sunt noīa. prima Eurinomi. ii.
Perfa. iiii. Etra. iiii. Pleyon. v. Clime-
nes. vi. Triton. vii. Doris. viiii. Pro-
theus. ix. Coruphyces. x. Nereus. xi.
Achelous. xii. Inachus. xiii. Peneus.
xiiii. Nilus. xv. Alpheus. xvi. Acrini-
sius. xvii. Tiberis. xviii. Asius. xix.
Asopus. xx. Cephisus. xxi. Meāder.
xxii. Phyllira. xxiii. Spchius. xxiiii.
sol. Capitulū primū.
De Eurinomi oceani fi. prima. ii.
De Perfa oceani filia. ii. iiii.
De Ethra. iiii. oceani filia: & atlantis
coniuge. iiii.
De Pleyone quarta oceani filia: & at-
lantis coniuge. v.
De Climene quinta oceani filia: &
matre phacontis. vi.
De Tritone. vi. oceani filio. vii.
De Dori septima filia oceani: & ne-
rei coniuge. viii.
De Protheo sene. vii. oceani filio: q
genuit melanthonē & idotheā. ix.
De Melāthone filia pthei. x.
De idothea pthei filia. xi.
De Coruphyce oceani filia. ix. xii.
De Nereo. x. oceani filio: hic genuit
nymphas: quæ multæ sunt: uerū
quoniā nisi de quattuor sit singula-
ris mentio: earū tantū noīa appo-
nam: genuit ergo cymodocē. the-
thym miorē. galatheā. arethusam.
& alias. xiiii.
De Nymphis in generali. xiiii.

Tabula

De Thetide miōri nereī filia: & matre achillis. xvi.	De Asteropo pelagonii filio. liiii.	De Latino laurentū rege fauni filio: q̄ genuit lauiniā & p̄nestē. xvii.
De Galathea nereī filia. xvii.	De Asopo fluuio oceani. xix. filio: q̄ genuit ipseum & æginā. lv.	De Lauinia filia latini: & æneæ coniuge. xviii.
De Arethusa nereī filia. xviii.	De Ipseo asopi fluminis filio. lvi.	De Præneste latini regis filia. xix.
De Acheloo flumine oceani. xi. filio qui genuit syrenas. xix.	De ægia fia. asopi: q̄ pepit eacū. lvii.	Genealogiæ deorū genti/ liū Liber nonus incipit.
De syrenis filiabus acheloi. xx.	De Cephyso flumine oceani. xx. filio: qui genuit narcissum. lviii.	N præcedenti arbore: cuius in radice luno est: describit̄ tā in ramis q̄ ī frōdibus omnis eiusdē iunonis tātū posteritas. Pro/ hoemium.
De Inacho. xii. filio oceani: qui genuit iouē phoreneū & phegeū. xxi.	De Narcisso filio cephisi. lix.	De lunone octaua saturni filia: quæ absq̄ uiro cōcepit: & peperit hebē & martem. Capitulū primū.
De lone inachi filia & matre ephi. xxii.	De Meandro flumine oceani. xxi. filio: qui genuit cyanem. lx.	De Hebe iunonis filia: & iuuentutis dea: & herculis coniuge. ii.
De Phoroneo inachi filio: qui genuit egyptaleum & nyobem. xxiii.	De Cyane filia meandri. lxi.	De Marte lunōis filio: cuius. xv. fuerē filii: quorū noīa sūt hæc. primus Cupido. ii. Enomaus. iii. Thereus. iii. Ascalaphus. v. Ialmenus. vi. Parthaō. vii. Cesium. viii. Flegias. ix. Bristhona. x. Euānes. xi. Erimōia. xii. Ipuus. xiii. Etholus. xiiii. Remus. xv. Romulus. iii.
De Egyptaleo phoronei filio. xxiiii.	De Phyllira. xxii. filia oceani. lxii.	De Cupidine primo martis filio: q̄ genuit uoluptatē. iii.
De Nyobe filia phoronei: quæ peperit apim. xxv.	De sperchio fluuio. xxiii. oceani filio: qui genuit mnestem. lxiii.	De Voluptate filia cupidinis. v.
De Phlego inachi fluuii filio. xxvi.	De Mnesteo sperchii filio. lxiiii.	De Enomao secundo martis filio: q̄ genuit hippodamiam. vi.
De Peneo flumine. xiiii. oceani filio: qui genuit cyrenē & dānē. xxvii.	De sole. xxiiii. oceani filio. lxy.	De Ippodamia enomai filia: & pelopis coniuge. vii.
De Cyrene penei filia: quæ peperit aristem & fratres. xxviii.	Genealogiæ deorū genti/ llū Liber octauus incipit.	De Thereo tertio martis filio: q̄ genuit ithim. viii.
De dāne penei filio. xxix.	N arbore autē præcedenti: cuius in radice Saturnus cæli filius ponit̄: describit̄ tā in ramis q̄ in frondibus pars posteritatis eiusdē Saturni: cū reliqua oīs in quinque sequētibus describat̄ libris sub lunone & neptūno atq̄ ioue filiis eius. Prohoemium.	De Ithi therei filio. ix.
De Nilo flumine. xiiii. oceani filio: p̄ genuit mineruā: herculē: dionysiu: mercuriū: & uulcanū. xxx.	De Saturno. xi. cæli filio: qui. x. genuit filios. i. primū Cromim. ii. Vestā. iii. Cererem. iiii. Glaucū. v. Plutonē. vi. Chyronē. vii. Pycum. viii. Iunonem. ix. Neptūnū. x. Iouē tertiu. Sane de lunone neptūno & ioue non in hoc libro: sed in sequētibus. v. libris scribetur. Capitulū primū.	De Alcalapho. iiii. & Ialmeno. v. filiiis martis. x.
De Cyrene penei filia: quæ peperit aristem & fratres. xxviii.	De Cromi primo saturni filio. ii.	De Parthaone sexto martis filio: qui genuit agriū: & melā: & testium: & oeneum. xi.
De dāne penei filio. xxix.	De Vesta secūda saturni filia. iii.	De Agrio & mella filiis parthaonis. xii.
De Nilo flumine. xiiii. oceani filio: p̄ genuit mineruā: herculē: dionysiu: mercuriū: & uulcanū. xxx.	De Cerere tertia saturni filia: & matre proserpina. iiii.	De Testio parthaōis fi. q̄ genuit tho/ seū: & plexippū: & altheā. xiii.
De Minerua nili filia. xxxi.	De Glaucā q̄rta saturni filia. v.	De Thoseo & plexippo testii fi. xiiii.
De Hercule nili filio. xxxii.	De Plutone q̄nto saturni filio: q̄ genuit uenerationem. vi.	De Althea filia testii: & matre mele/ agri. xv.
De Dionysio nili filio. xxxiii.	De Veneratione plutonis filia: & honoris coniuge. vii.	De Oeneo parthaonis filio: qui genuit deyanirā gorgē meleagurū thydeū: ac menalippū. xvi.
De Mercurio. iiii. nili filio: q̄ genuit mercuriū. v. & daphnim. xxxiiii.	De Chyrone sexto saturni filio: qui genuit ochiroem. viii.	De Deianita oenei filia & herculis coniuge. xvii.
De Daphni q̄rti mercurii fi. xxxv.	De Ochiroe filia chironis. ix.	De Gorge oenei filia. xviii.
De Mercurio. v. mercurii. iiii. filio: q̄ genuit noracē. xxxvi.	De Pycō. vii. saturni filio: qui genuit faunū: & sentā faunā. x.	De Meleagro oenei filio: qui genuit Parthonopeum. xix.
De Norace mercurii. v. filio. xxxvii.	De Fauno pyci filio: qui genuit faunos: satyros panes: & syluanos: aci: & eurimedontē: & latinū. & secūdū quosdā sentā faunā: quā uolunt sororē fuisse & cōiugem. xi.	De Parthonopeo meleagri fi. xx.
De Vulcāo nili filio: q̄ genuit æthiopem & solem. xxxviii.	De Senta fauna pyci filia: & coniuge fauni seu filia. xii.	De Thydeo oenei filio: q̄ genuit diomedem. xxi.
De æthiope uulcani filio. xxxix.	De Faunis satyris: panibus. & syluanis filiis fauni. xiii.	De Diomede thidei filio. xxii.
De Sole uulcani filio: q̄ genuit phærontem: phætusam: lapetusam: & iapetiam. xl.	De Aci fauni filio. xiiii.	De Menalippo oenei filio. xxxiii.
De Phaetonte solis filio: qui genuit lygum. xli.	De Eurimedonte fauni filio: qui genuit periuiam. xv.	De Cefio. vii. martis filio. xxxiiii.
De Lygo phaetontis filio. xlii.	De Periuiā eurimedōtis filia: & nau/ sithei matre. xvi.	De Flegia. viii. martis filio: qui genuit
De phetusa: lapetusa: & iapetia filia: liabus solis. xliiii.		
De Alpheo fluuio oceani filio. xv. q̄ genuit orsilocum. xliiiii.		
De Orsiloco filio alpei: qui genuit diocleum. xlv.		
De Diocleo filio orsiloci: qui genuit clitonē & orsilocū. xlvi.		
De Clitone & orsiloco filiis dioclei. xlvii.		
De Crinifio fluuio. xvi. oceani filio: qui genuit acestem. xlviii.		
De Aceste filio crinifii flumis. xlix.		
De Tyberi fluuio filio oceani. xvii. q̄ genuit cithoonum. l.		
De Cythoono tyberis filio. li.		
De Asio fluuio. xviii. oceani filio: qui genuit pelagonium. lii.		
De Pelagonio asii filio: qui genuit asteropum. liii.		

it chorinim & ifsonem. xxv.
 De Chorinide nympa filia flegiæ:
 & matre æsculapii. xxvi.
 De Ifsione filio flegiæ: qui genuit cę/
 tauros: quorū hęc sunt noia. Euri/
 tius. nelus: Aftilus: Ophyonides:
 Gryneus: Rethus: orneus: Licidas:
 Medę: Pyfenor: Taumas: Merme/
 ros: Pholus: Menelas: Albas: Euri/
 nomus: Ireos: Imbrus: Ceneus: Al/
 phydas: Elops: Patreus: Lytus: Cro/
 mis: Diētis: Phareus: Lyanor: Ne/
 dianus: Licetus: Ipaſon: Tereus: Ri/
 phus: Demolion: Plageon: Ilon:
 Ephynous: Damus: Dorylas: Cyl/
 larus: Illonome ſœmia: Pheo: Tho/
 mus: Theleboas: Pyretus: Ethe/
 dus: Ephydopus: Neſſeus: Odytes:
 Syphelus: Bromus: Antimachus:
 Elimus: Pyramus: Latreus: Moni/
 cus: & alios: & præter hos genuit
 Perithoum. xxvii.
 De Centauris ifsonis filiis in gene/
 rali. xxviii.
 De Euritio ifsonis filio. xxix.
 De Aftilo cętauro uate ifsonis & nu/
 bis filio. xxx.
 De Neſo ifsonis & nubis filio. xxxi.
 De reliquis cętauris iſſōis fi. xxxii.
 De Perithoo ifsonis filio: qui genuit
 polypitem. xxxiii.
 De Polypite perithoi filio. xxxiiii.
 De Briſtona martis. ix. filia. xxxv.
 De Euāne decima martis filia: & ca/
 panei coniuge. xxxvi.
 De Hermiona. xi. martis filia: & cad/
 mi coniuge. xxxvii.
 De Ipuio. xii. martis filio. xxxviii.
 De Etholo. xiiii. martis filio. xxxix.
 De Remo. xiiii. & Romulo. xy. mar/
 tis filiis. xl.
 De Romulo tantū quintodecimo
 martis filio. xli.

Genealogiæ deorū genti/
 liū Liber decimus incipit.

IN præcedenti arbore: cu/
 ius in radice conſiſtit ne/
 ptūnus: deſcribitur in ra/
 mis & frondibus omnīs
 eiufdem neptūni ſucceſ/
 ſio. Prohœmiam.

De Neptunno. ix. Saturni filio: cui
 xxxv. fuiſſe filios legimus: quorū
 hęc ſunt noia. primus Dorus: ſecū/
 dus Arniciſ. iii. Phorcus. iiii. Albiō.
 v. Berigion. vi. Thara. vii. Poliphe/
 mus. viii. Tylemus. ix. Brontes. x.
 Steropes. xi. Pyragmon. xii. Nauſi/
 theus. xiii. Meliō. xiiii. Aſteriō. xv.
 Aon. xvi. Meſappus. xvii. Buſyris.
 xviii. Pegafus. xix. Niſteus. xx. Irce/
 us. xxi. Pelias. xxii. Neleus. xxiii. Cy/
 gnus. xxiiii. griſaor. xxv. oth. xxvi.

Ephyaltes. xxvii. Aegus. xxviii.
 Oncheſtus. xxix. Pelagus. xxx. nau/
 pli. xxxi. celeno. xxxii. Aello. xxxiii.
 Occipite. xxxiiii. Sycanus. xxxv. Sy/
 culus. Capitulū primū.
 De Doro primo neptūni filio. ii.
 De Amici uel amico ſecūdi neptūni
 filio: qui genuit buthem. iii.
 De Buthe amyci filio: qui genuit eri/
 cem. iiiii.
 De Erice buthis filio. v.
 De Phorco. iiii. neptūni filio: qui ge/
 nuit bathillū: thoofam: ſcyllā: ſteni/
 onem: & euriale. vi.
 De Batillo phorci filio. vii.
 De Thoofa phorci filia: & matre po/
 liphemi. viii.
 De Scylla filia phorci. ix.
 De Meduſa ſtenione: & euriale gor/
 gonibus & filiabus phorci. x.
 De Meduſa phorci filia in ſingu/
 lari. xi.
 De Albione. iiii. & bergione. v. filiis
 neptūni. xii.
 De Thara. vi. neptūni filio. xiii.
 De Poliphemo cyclope ſeptimo ne/
 ptūni filio. xiiii.
 De Thyleno. v. neptūni filio. xv.
 De Bronte nono ſterope. x. & pyra/
 gmone undecimo clycopibus: &
 filiis neptūni. xvi.
 De Nauſitheo. xii. neptūni filio: q ge/
 nuit rixinorę & acynoū. xvii.
 De Rixinore nauſithei filio: qui ge/
 nuit arithim. xviii.
 De Arithi rixinoris filia: & alcinoi
 coniuge. xix.
 De Alcinoo filio nauſithei: qui ge/
 nuit nauſithoā: & laodomātę: & ali/
 oum & clitoniū. xx.
 De Nauſithoā alcinoi regis fi. xxi.
 De Laudomante: & alioo: & clito/
 nio filiis alcinoi. xxii.
 De Mellione. xiiii. & aſtorione. xiiii.
 filiis neptūni. xxiii.
 De Aone. xy. neptūni filio. xxxiiii.
 De meſappo. xvi. neptūni filio: a quo
 ennius poeta. xxv.
 De Buſyri. xvii. neptūni filio. xxvi.
 De Pegalo equo decimo octauo ne/
 ptūni filio. xxvii.
 De Niſteo: neptūni filio. xix. qui ge/
 nuit anthiopā & niſtiminę. xxviii.
 De Anthiopa niſtei filia: & matre
 amphyonis zethi. xxix.
 De Niſtimine filia niſtei. xxx.
 De Irceo. xx. neptūni filio. xxxi.
 De Pelia. xxi. neptūni filio: qui genu/
 it filias: & achatum. xxxii.
 De filiabus Pelia. xxxiii.
 De Achato pelia filio. xxxiiii.
 De Neleo. xxii. neptūni filio: qui ge/
 nuit neſtorem: periclimenonę: cro

niū & pyropullā. xxxv.
 De Neſtore neli filio: qui genuit an/
 thylocū: piſyſtratū: traſimede: eche/
 phronę: ſtratiū: perſeum: arithū: &
 polychaſtim ſœminā. xxxvi.
 De antiloco neſtoris filio. xxxvii.
 De Piſyſtrato neſtoris filio. xxxviii.
 De traſimede neſtoris filio. xxxix.
 De Echephrone ſtratio: pſeo: & ari/
 tho filiis neſtoris. xl.
 De Polycaste neſtoris filia. xli.
 De Periclimenone neli filio. xlii.
 De Cromio neli filio. xliiii.
 De Pyro neli filia: & biantis coniu/
 ge. xliiiii.
 De Cygno. xx. neptūni filio. xlv.
 De Griſaore. xxiiii. neptūni fi. xlvi.
 De Otho. xxv. & ephyalte. xxvi. ne/
 ptūni filiis. xlvii.
 De Egeo. xxviii. neptūni filio: qui ge/
 nuit theſeū: & medū. xlviii.
 De Theſeo ægei filio: qui genuit hip/
 polytum: demophoontem: & anti/
 gonum. xlix.
 De Hippolyto theſei filio: qui genu/
 it uirbium. l.
 De Virbio hippolyti filio. li.
 De Demophoonte theſei filio. lii.
 De Antigone theſei filio. liii.
 De Medeo ægei regis filio. liiiii.
 De Oncheſto. xxviii. neptūni filio: q
 genuit megareum. ly.
 De megareo filio oncheſti: qui genu/
 it hippomenem. lvi.
 De Hippomene megarei filio. lvii.
 De Pelafgo. xxix. neptūni filio. lviii.
 De Nauplio. xxx. neptūni filio: q ge/
 nuit pallamedem. lix.
 De Pallamede nauplii filio. lx.
 De Celeno. xxxi. Aello. xxxii. & occi/
 pite. xxxiii. arpyis filiabus neptun/
 ni. lxi.

De Sychano. xxxiiii. neptūni fi. lxii.
 De Syculo. xxxv. neptūni filio. lxiii.
 Genealogiæ deorū gentiliū
 Liber undecimus incipit.

IN arbore præcedenti: cu/
 ius in radice ſcribitur Iuppi/
 ter: poniſ tam in ramis q̄
 in frondibus pars poſteri/
 tatis eiufdē iouis: cū in ſe

quętibz duobus libris reſiduum
 deſcribitur. Prohœmiam.
 De Tertio Ioue. x. Saturni filio: qui
 xxxiiii. genuit filios: quoz hęc ſūt
 nomia. prima Clio. ii. Euterpe. iii.
 Melpomone. iiii. Thalia. v. Polimia
 vi. Eratho. vii. Terpſicore. viiii. Vra/
 nia. ix. Caliope. x. Acheus. xi. Venus.
 xii. Amor. xiii. Proſerpina. xiiii. Ca/
 ſtor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii.
 Clytęneſtra. xviii. Palifcus. xix. Pali/
 ſcus. xx. Iarbas. xxi. Mena. xxii. Miſ

Tabula

midon, xxiii. Xanthus, xxiiii. Lucei/fer, xxv. Orion, xxvi. Minos, xxvii. Sarpedō, xxviii. Rhadamātus, xxix. Archifius, de his, xxix. tractatur in præfenti libro. xi. trigefimus Tāta Ius, xxxi. Dionyfius, xxxii. Perfeus, xxxiii. Aon, xxxiiii. æacus, xxxv. Pilūnus, xxxvi. Mercuri⁹, xxxvii. Vulcanus, de his uero viii. fa, xxviii. ci/tra in, xii. libro tractat. de reliquis duobus qui sequunt. f. de hercule, xxxviii. & de æolo, xxxix. in lib. xiii. scribitur. Capitulū primum.	De orfiloco idumenei filio, xxxiii.	nuit thifamenum: corinthū & ho/ restem. xx.
De viii. musis filiabus Iouis, ii.	De Sarpedone, xxvii. iouis filio: qui genuit antiphatem, xxxiiii.	De Thifamene horestis filio, xxi.
De Acheo, x. iouis filio, iii.	De Antiphate sarpedonis fi, xxxv.	De Corinthe horestis filio, xxii.
De Venere, xi. iouis filia, iiiii.	De Rhadamanto uigefimo octauo iouis filio, xxxvi.	De Horeste horestis filio, xxiiii.
De Amore, xii. iouis filio, v.	De Archifio, xxviii. iouis filio: qui genuit laertem, xxxvii.	De Dionyfio xxxi. iouis filio, xxiiii.
De Proserpina, xiiii. iouis filia: & plutonis coniuge, vi.	De Laerte archifii filio: q genuit echimenem & ulyffem, xxxviii.	De Perfeo, xxxii. iouis filio: qui genuit gorgophonē: stelenū: eritreū: bacheonē: & persem, xxv.
De Castore, xiiii. & polluce, xv. filiis iouis, vii.	De Echimene laertis filia, xxxix.	De Gorgophone perfei filio: qui genuit electronē & alceum, xxvi.
De Helena menelai coniuge, xvi. iouis filia, viii.	De Vlyffe laertis filio: qui genuit thelemachū: telegonū: & aufoniū, xl.	De Electrone gorgonis filio: q genuit alcmenam, xxvii.
De Clitēneſtra, xvii. iouis filia: & agamēnonis coniuge, ix.	De Thelemacho ulyffis filio, xli.	De Alcmena electronis filia: & am/ phitrionis coniuge, xxviii.
De Palifcis, xviii. & xix. iouis filiis, x.	De Thelegono ulyffis filio, xlii.	De Alceo filio gorgophonis: qui genuit amphitrionem, xxix.
De Larba getulorum rege, xx. iouis filio, xi.	De Aufonio ulyffis filio, xliiii.	De Amphitrione filio alcei: qui genuit iphicleum, xxx.
De Mena, xxi. iouis filio, xii.	H N arbore pcedēti cuius i radice pōſitus est luppi/ ter, iii. describuntur in ramis & frondibus posteritates, viii. filiorū iouis p̄di	
De Mirmidone, xxii. iouis filio, xiii.	cti. f. Tantali: Dionyfii: Perfei: Aonis: æaci: Pilunni: Mercurii: & Vulc/ ni. Prohœnium.	De euristeo steleni filio, xxxiiii.
De Xātho fluuio uigefimo tertio iouis filio, xiiii.	De Tantalo, xxx. iouis filio: qui genuit nyobē & pelopē, Cap. i.	De Bachemone perfei filio: qui genuit achimenidē, xxxv.
De Lucifero, xxiiii. iouis filio: qui genuit ceym & dedalionē, xv.	De Nyobe tantali filia & amphyo/ nis coniuge, ii.	De Achimenide filio bachemonis: qui genuit orchamū, xxxvi.
De Dedalione luciferi filio: qui genuit lychionem, xvi.	De Pelope tātali filio: q genuit lysidicē: atreū: thyestē & phystenē, iii.	De Orchamo filio, achimenidis: qui genuit leucothoen, xxxvii.
De Lychione filia dedalionis & peonis coniuge, xvii.	De Lyfidice pelopis: filia & electronis cōiuge, iiiii.	De Leucothoe orchami fi, xxxviii.
De Ceo luciferi filio, xviii.	De Atreo filio pelopis: qui genuit alceonē: melapū: & euilō, v.	De Ericteo perfei filio, xxxix.
De Orione, xxv. iouis filio: qui genuit ippologum, xix.	De Alceōe melampo & euilo filiis atrei, vi.	De Perfe perfei filio, xl.
De Ippologo orionis filio: qui genuit drianthem, xx.	De Thieste pelopis filio: qui genuit tantalū: phistenē: arpagigē: pelopiam & ægistū, vii.	De Aone iouis, xxxiii. filio: qui genuit dymantē, xli.
De Dryante ippologi filio: qui genuit lycurgum, xxi.	De Tantalo phystene & arpagige filiis thyestis, viii.	De Dymante aonis filio: qui genuit axium & alixircem, xlii.
De Lycurgo dryātis filio: q genuit angeū: arphalidē: & philicē, xxii.	De Pelopia thyestis filia, ix.	De Axio dymantis filio, xliii.
De Angeo lycurgi filio, xxiii.	De Egistho thyestis filio, x.	De Alixirce dymantis filia: & matre æaci, xliiiii.
De Arphalice lycurgi filia, xxiiii.	De Phystene pelopis filio: qui genuit agamēnonē & menelaū, xi.	De æaco, xxxiiii. iouis filio: q genuit phocū: thelamonē: & peleū, xlv.
De Philide lycurgi filia, xxv.	De Menelao physthenis filio: qui genuit hermionā: & megapēthi, xii.	De phoco æaci filio, xlvi.
De Minoe iouis, xxvi. filio: q genuit androgeū: glaucū: ariadnā: phædrā & deucalionē, xxvi.	De Hermiona menelai filia: & pyr/ rhi: & ide orestis cōiuge, xiii.	De Thelamone æaci filio: qui genuit aiacem & teucrum, xlvi.
De Androgeo minois filio, xxvii.	De Megapēthi menelai filio, xiiii.	De Aiace thelamonis filio, xlvi.
De Glauco minois filio, xxviii.	De Agamēnone phistenis filio: qui genuit ephigeniā: crisothemim: laodice: ipianassam: electrā: alefum: & horestem, xv.	De Teucro thelamonis filio, xlix.
De Ariadna filia minois & coniuge bacchi, xxix.	De Ephygenia agamennonis filia, xvi.	De peleo filio æaci: qui genuit poly/ dorim & achillem, l.
De Phædra minois filia & thefei cōiuge, xxx.	De Crisothemi laodice & iphianassa filiabus agamēnonis, xvii.	De Polidori filia æaci: & coniuge borionis, li.
De Deucalione minois filio: qui genuit idumeneum, xxxi.	De Electra agamēnonis filia, xviii.	De Achille filio pelei: qui genuit pyr/ rhum, lii.
De Idumeneo filio deucalionis: qui genuit orfilocum, xxxii.	De Alefo agamēnonis filio, xix.	De Pyrrho achillis filio: qui genuit peripeleū & moloffum, liii.
	De Horeste agamēnois filio: qui genuit	De peripeleo filio pyrrhi, liiiii.
		De Molosso pyrrhi filio: qui genuit polidectum, lv.
		De polidecto filio moloffi, lvi.
		De Pilūno iouis, xxxv. filio: qui genuit daunum, lvii.
		De dauno pilummi filio: & proauo

turni.	lviii.	De Sophone dyodori filio.	x.	De Oycleo antiphatis filio: qui genuit amphiarum.	xlvi.
De dauno primi dauni nepote: qui genuit turnam: & iurnam.	lix.	De Tlypolemo herculis filio.	xi.	De Amphiarao oyclei filio: qui genuit almeonem: amphilocum & catillum.	xlvi.
De Turno dauni filio.	lx.	De Theffalo herculis filio: qui genuit phydipum & antiphum.	xii.	De Almeone amphiarai filio.	xlvi.
De Iuturna dauni filia.	lxi.	De Phydippo & anthypho filiis theffali.	xiii.	De Amphiloco amphiarai fi.	xlvi.
De Mercurio. xxxvi. iouis filio: qui genuit eudorum: mirtilum: lares: euandrum & pana.	lxii.	De Auentino herculis filio.	xiiii.	De Catillo amphiarai filio: qui genuit tyburtinum. catillum: & coracem.	xlvi.
De Eudoro mercurii filio.	lxiii.	De Thelepho herculis filio: qui genuit eurypilū & cypariffum.	xv.	De tyburtino seu tiburto catilli filio.	xlvi.
De Mirtilo mercurii filio.	lxiiii.	De Euripyllo thelaphi filio.	xvi.	De Catillo catilli filio.	l.
De Laribus mercurii filiis.	lxv.	De Cypariffio thelaphi filio.	xvii.	De Corace primi catilli filio.	li.
De Euandro mercurii filio: qui genuit pallantē & pallantiā.	lxvi.	De Lydo & lamiro filiis herculis: qui genuit lanium.	xviii.	De Salmoneo æoli filio: qui genuit Tyro.	lii.
De pallante euandri filio.	lxvii.	De Lanio lydi filio.	xix.	De Tyro filia Salmonei.	liii.
De pallantia euandri filia.	lxviii.	De Eolo. xxxix. iouis filio: qui genuit machareum: canacem: alcionem: missenum: critium: salmoneum: iphicium: syfiphum: cephalum: & athamantem.	xx.	De Iphiclo æoli: qui genuit podarce.	liiii.
De pane mercurii filio.	lxix.	De Machareo & canace filiis æoli.	xxi.	De podarce filio iphycli.	lv.
De Vulcano. xxxvii. iouis filio: qui genuit erictonium: cacum: ceculū: & tullium feruiliū.	lxx.	De Altione filia æoli & coniuge ceys.	xxii.	De Sisypho æoli filio: qui genuit glaucum: & creontem.	lv.
De Erictonio uulcani filio: qui genuit pocrim: orithiam: & pandionem.	lxxi.	De Misseno æoli filio.	xxiii.	De Glaucio filio sisyphi: qui genuit bellorophontem.	lvii.
De pocri erictonii filia & coniuge cephal.	lxxii.	De Critheo æoli filio: qui genuit esonem: pheritam: amithaonem: & alcimedontem.	xxiiii.	De Bellorophonte glauci filio: qui genuit laodomiam: ifandrum: & ipologum.	lviii.
De Orithia erictonii filia & coniuge boreæ.	lxxiii.	De Esone crithei filio: qui genuit iasonem: & polimilam.	xxv.	De Laodomia bellorophontis filia: & matre sarpedonis.	lix.
De pandione erictonii filio: qui genuit prognē & phylomenā.	lxxiiii.	De Iafone esonis filio: qui genuit Thoantem: Euneum: & Philolum.	xxvi.	De Ifandro filio bellorophontis.	lx.
De prognē & philomena filiabus pandionis.	lxxv.	De Thoante & euneo iasonis filii.	xxvii.	De Ippologo bellorophontis filio: qui genuit glaucum.	lxi.
De Caco filio uulcani.	lxxvi.	De Phylomelo iasonis filio: qui genuit plutum.	xxviii.	De Glaucio hippologi filio.	lxii.
De Ceculo uulcani filio.	lxxvii.	De Pluto filio phylomeli: qui genuit parentem.	xxix.	De Creonte sisyphi filio: qui genuit creusam.	lxiii.
De Tullio feruilio uulcani filio: qui genuit tullias duas.	lxxviii.	De Pareante filio pluti.	xxx.	De Creusa creontis filia desponsata iasoni.	lxiiii.
De duabus tullis filiabus tullii feruili.	lxxix.	De Polimila esonis filia.	xxxi.	De Cephalo æoli filio: qui genuit hesperum.	lxv.
Genealogiæ deorū gentiliū Liber. xiiii. incipit.		De Alcimedonte crithei filio: qui genuit epitropum.	xxxii.	De Hespero cephalii filio.	lxvi.
 <p>In arbore præcedenti: cuius in ramis describitur Iuppiter tertius: ponuntur tam in ramis quàm in frondibus posteritates herculis: & æoli filiorū dicti iouis tertii. Prohœmium.</p>		De Epytropo alcymedontis filio.	xxxiii.	De Athamante æoli filio: qui genuit phrixum: hellem: learcū: & mellicertem.	lxvii.
		De Pherita crithei filio.	xxxiiii.	De Phrixo & helle filiis athamantis: qui phrixus genuit citherū.	lxviii.
<p>De Hercule. xxxv. iouis tertii filio qui genuit. xvii. filios: quorum nomina sunt hæc: Oxeas: Creontides: Tyriomachus: Dychoontes: Ironeus: Cronis: Agilis: Ilus: Sardus: Cyrnus: Dyodorus: Tlypolemus: Theffalus: Auentinus: Telephus: Lydus: Lamirus. Cap. primū.</p>		De Amithaone crithei filio: qui genuit melampū & biantē.	xxxv.	De Cithero phruxi filio.	lix.
		De Melampo amithaonis filio: qui genuit theodamantē.	xxxvi.	De Learco & mellicerte filiis athamantis.	lxx.
<p>De Oxea creontide tyriomacho & dycoonte filiis herculis.</p>		De Theodamante filio melampii.	xxxvii.	Cur autem Alexandrum macedonem & Scipionem africanū inter iouis filios non apponat. lxxi.	
		De Biantē seu bia amithaonis filio: qui genuit manthionem: & antiphatem.	xxxviii.	Genealogiæ deorum gentiliū secundum Ioannē Boccacium de certaldo Liber. xiiii. explicit.	
<p>De Ithoneo herculis filio.</p>		De Manthione biantis filio: qui genuit clytonē & polyphidē.	xxxix.	 <p>Incipit liber. xiiii. eiusdem in quo auctor obiurgati onibus respondens in hostes poetici nominis iuehit. Prohœmium.</p>	
<p>De Cromi herculis filio.</p>		De Clytone manthionis filio.	xl.	Alloquitur auctor regē. Cap. i.	
<p>De Agile herculis filio.</p>		De Polyphide manthionis filio: qui genuit theoclimenem.	xli.	Paucā aduersus ignaros. ii.	
<p>De Ilo herculis filio.</p>		De Theoclimene polyphidis filio.	xlii.	Aduersus qui cum non sint sapientes cupiunt apparere. iii.	
<p>De Sardo herculis filio.</p>		De Anthiphate biantis filio: qui genuit oycleum.	xliii.		
<p>De Cirno herculis filio.</p>					
<p>De Dyodore herculis filio: qui genuit Sophonem.</p>					

Tabula

Quaedam in iuris peritos paucis de
 paupate laudibus imixtis. **iiii.**
 Qui sint: & q̄ multa quidam poetis
 apponant. **v.**
 Poesim eē utilē facultatē. **vi.**
 Quid sit poesim: unde dicta: & quod
 effectum eius. **vii.**
 Qua in parte orbis prius effluerit
 poesim. **viii.**
 Composuisse fabulas apparet utile
 potius q̄ dānosum. **ix.**
 Stultū credere poetas nil sensisse sub
 cortice fabularum. **x.**
 Ob meditationis cōmodū solitudi-
 nes incoluere poetas. **xi.**
 Damnanda non est obscuritas poe-
 tarum. **xii.**
 Poetas non esse mendaces. **xiii.**
 Stulte damnatur: quod minus sane
 intelligitur. **xiiii.**
 Detestabile nimis de incognitis iu-
 dicare. **xv.**
 Quod in bonū poetas deducant se
 legentes. **xvi.**
 Phoborū simias minime poe-

tas esse. **xvii.**
 Non esse exitiale crimen libros lege-
 re poetarum. **xviii.**
 Minime poetas omnes iussu plato-
 nis pellendi sunt urbibus. **xix.**
 Musas infici non posse ob defectum
 lasciuientis cuiusq̄ ingenii. **xx.**
 Alloquitur auctor regem. **xxi.**
 Poetici noīs hostes orat auctor: ut se
 in melius uertāt cōsiliū. **xxii.**
 Cenealogia deorū genti-
 liū Liber. xv. incipit.
N Ncipit q̄ntusdecimus li-
 ber & ultimus: in quo au-
 ctor purgat seipsum obie-
 ctis in se. Prohemium.
 Minus opportuna p̄cio-
 sa fore nōnunq̄. Capitulum primū.
 Perseuerauerē saepe diutius: quā
 minus duratura uidentur. **ii.**
 Nequisse membra huius aptius col-
 locari. **iii.**
 Non appositū est quod minime cō-
 pertum est. **iiii.**
 Nullas fabulas aut historias nisi ex

cōmentariis ueterum sumptas in-
 esse. **v.**
 Insignes uiros esse: quos ex nouis in-
 ducit in testes. **vi.**
 Carmina nōnullis agentibus causis
 huic imixta sunt operi. **vii.**
 Gentiles poetas mythicos esse theo-
 logos. **viii.**
 Non indecens esse quosdam christi-
 anos tractare gentilia. **ix.**
 Vt plurimū studia sequimur: in quā
 prona uidentur ingenia. **x.**
 Damnose compatimur regibus &
 diis gentilium. **xi.**
 Breuiloquus: seu lōgiloquus ob cau-
 sam lacerandus nō est. **xii.**
 Vero non ficto regis mandato hoc
 opus compositū. **xiii.**
 Conclusio. **xiiii.**
 Genealogia deorum gentilium se-
 cundum iohannem Bocatium de
 Certaldo: ad illustrem principem
 Vgonē: Hierusalem & Cypri re-
 gem Liber. xv. & ultimus explicat.

Genealogiæ deorū gētiliū. Ioānis Boccacii de Certaldo ad Hugonē iclytū Hierusalē & Cypri regē. Prohemium

Satis ex relatis Donini Parmensis egregii militis tui uera pcepi: Rex iclyte sumope cupis Genealogiā deorū gētiliū & herouū ex eis iuxta fictiōes uetēz dīscēdētū: atq; cū hac qd sub fabulaz tegmie illustres quōdā fēserūt uiri: & me a celsitudine tua q' si expulsiū atq; eruditissimū hoīez ī talib' selectū tāto opi auctore. Sae ut omiseris desyderii tui admirationē. (Nō. n. puū hoīez decet: qd regē moueat pscrutari) aduersus electionē mei qd sētiā: dicere ptermittā: nedū īsufficiētiā meā mōstrauero p subterfugia arbitrieris: ipositi laboris on' euitē: atēq; ad sniam meā circa īpositū op' deueniā: libet serūissime regū apponere: & si nō oīa: qdā saltē: q' iter Dōinū īsignē militē tuū: dū iussa tuā celsitudis explicaret: & me iteruēer uerba: ut eis p' lectis satis iudiciū tuū de me uideas: & temeritatē meā dū ī obediētiā tuā maiestatis deuēio. Cū igī ille faciūdo ore: sacra maiestatis tuā studia: & opa regalis officii admirāda: necnō & insignes atq; gloriosos quosdā tui noīs titulos lōga dicacitate explicuissē: eo deuēit: ut conatu plurio me ī tuā sniam deducere cōaret: nō unicatū rōne: sed multis: ex qb' fateor ualidā uidebant qdā. Vēz postq; tacuit: & mihi rē dēdi copia facta ē: sic dixi. Arbitrat' es forsā faciūdo miles: seu rex tu' de pxiō nī futurus p'state deo: hāc īsaniā uetēz. s. cupiētū se hī diuino p' creatos sāguie: āgulū terrā modicū occupasse: & tāq; ridiculū qdā: ut erat: puo t'pis p'seuerasse tractu: & ueluti ēt recētissimū op' facile colligi posse. Attū bōa sp' tua pace dicā: aliter lōge ē. Nā ut omittā cycladas & reliq's aegi maris īfulas. Achaia: Illyria: atq; Thracia: q's penes fomēta huius stultitiā emicuere plurimū: & potissimē dū grācorū respu. floruit: Euxini maris: Hellepōriaci: Meonii: Icarii: Pāphili: Cilicis: Phoenicis: & Syrii: atq; aegyptiati littora sua cōtagiōe īfecit. Nec cyprus nri regis īsigne decus ab hac labe fuit īmūis. Sic & oēm Lybiā atq; syriū & nūdiā orā labefactauit: & atlāticos: occiduiq; maris sin': & rēotissimos hespidū hortos. Nec mediterranei tātū maris fuit cōtēta littorib': qnimo & ad īcognitas mari natiōes ēt penetratū. Decidere ēt ī p'ntiē hāc cū littorib' accolā oēs Nili sōte carētis: & hānā libyca una cū suis pestib': & atiq'ssimaz thebaz solitudies. Necnō & superiores aegyptii atq; garamātes feruidi & calētes nimii: hyrsutiq; aethyopes: & odori arabes: Persae: dices atq; gāgarides populi: & nigredie īsignes indi: Babylōes: & celsa Caucafi cacuia: eiusq; tā īferuidū solē q' īgelidas arctos scabrosa decliua. Calpiū mar: hyrcāiq; truces: & oīs Thanais ac niuosus sp' Rhodopes & scythaz ēt ī culta barbaries. & cū oriētalis ēt oceani fluctus: & rubri maris īfecisset īfulas: postreō ad nos usq; italos decliua it adeo ut rōa regē dīa hui' caligis obsūcata nube sit: & ne passim p' regiōes oēs: ī qb' plurimū hāc īscitia poruit euagari: ut satis potes aduertere: portiūcula sola fuit orbis īter triōes: & cadētē solē: q' deitatis huiusmōi nō fuit nobilitata p' gēie: esto nefādā credulitatis: sicuti & reliq' fuit īfecta: nec īsta xuo nro fuere. Erat adhuc forsā adolefcēs Abraā dū ap' Sicyōios cōepit īsta p'serpe: & īspiciētū hoīum subitrare aīos. Heroū tū tēpestate ferbuit: & ī maximū demū deuēit decus: & nomē: & ī dies usq; supbi iliōis ruiā p'seuerat. nā ī troiāo bello quosdā cecidisse deorū filios: & Hecubā ī canē: & Polydorū ī uirgulta cōuersos legisse mēnim'. qd qdē uetustissimū ē: & plurimū sēcūlorū t'ps. Nec dubitādū īsup qn quocūq; hāc uiguerit stultitiā: ibidē īgētiā scripta sint uolūmiā: ut maiōz diuīa nobilitas mōimēta l'raz uēiret ad posteros. Et esto nūq; existiaueri taliū puū fuisse nūez: q' q' maxius fuerit Paulus pufin': uir grauis: & taliū solertissim' atq; curiosissim' exq'sitor nōnūq; asseruit me p'sente a Barlaā quodā calabro hoīe grācorū l'raz apprie erudito hūisse: nēnē īsignē uiz p'cipatu aut p'emīnētiā alia: tota ī grācia: īfulis: & littorib' p'mōstratis eo fuisse sēcūlo: quo hāc fatuitas uiguit: q' ab aliquo deorū huiusmōi duxisse originē nō mōstraret. qd igī dicā: qd tu si spēctares tā lōge lateq; diffuse malū: tā uet': tot p'seueratū sēcūlis: tot explicatū uolumib': & ī tā grādi uiroz numero āpliatū: Credis ne me regis optata posse p'ficere? Egdē si p'stēt mōtes faciles trāsīt: & solitudies iūia aptū notūq; iter. Si fluua uada: & maria trāgllas undas: ac trāsītātī emitat ab ātro. Aeolus uētos tā ualidos: q' scōs. & qd mai' ē: sint Argiphōtis talaria aurea uolucris cuiūq; hoī alligata pedib': & p' uotis quocūq; libuerit euolet: uix tā longos terraz marisq; tract': ēt si illi p'stēt p' maxia sēcūlorū ānositas: nedū aliā agat solū poterit pagrasse. Cōcedā āpli': dēt cui uelis hāc oīa posse cōtingē ī momēto loca: & diuīa īsup fauēte grā caractēz: ac idiōatū uariāz nationū noticia: & corā accedēti ītegra p'parēt uolūia: q's ut me p'termiseri mortaliū erit cui sint uires tā solidā: tā p'spicax īgeniū: tāq; tēax mēoria: ut oīa qat uider' apposita: & ītelligēt uisa: & ītellecta seruar: & demū calāo ēt exarā: & ī opus collecta deducere? Addebas p'terea: ut explicare: q' sub ridiculo fabulaz cortice abscondisset prudētes uiri: q's rex iclyt' arbitrarē stolidū credere hoīes fere oī dogmate eruditos simpl'r circa d'scribēdas fablas: nulli ueritati cōsōas: nec p'ter l'ralē sēsū hntes triuisse t'ps: & ipē disse sudores. Nō īficiar: ālectauit me īsta regalis discretio: & argumētū certissimū p'buit. qm ut tu aū dicebas: sit illi dīnū īgētiū: meq; ī uorū īpulis suū: dūmō uires sufficerēt. Sae circa huiusmōi explicatiōes lōge plusq; potes dīfictatis & theologi hoīs labor ē. nā dato iuxta Var. snia: ubi de diuis & hūanis reb' m'ltā d'scripsit: gēus hoc theologiae sit: qd mysticū seu ut aliis placet: & forte meli' physicū d'r: & si p'īmū ridēdā falsitatis hēat: multū tū ad illā eliciēdā artis exgrit. Et ob id miles elegātissime p'fādā sē hoīm uires & exāināda īgētiā: & sic illis cōueniētiā onera īponēda. Potuit athlas capite sustier cælū: eiq; fesso sub onere Alcides potuit p'star uicē: diuī hoīs ābo: & iūictū fer' robur fuit ābob'. Ast ego qd' breuis sū homitio: nllā mihi uires: īgētiū tardū: fluxa mēoria: & tu meis hūeris nō dicā cælū qd illi tulere: qnimo & terrā supadde cupis: & maria: ac ēt cælicolas īpos: & cū eis sustētores egregios. Nil aliud hoc ē nisi uelle ut pōdere p'mar. Vēz si tātū regi hoc erat aīo: erat on' aptū: si īter mortales un' ē tāto labori sufficiēs: uirib' p'clarissimi uiri. F. petrarchae: cui' iā diu ego auditor sū. hō qppe ē cælesti īgētiō p'dit': & p'ni mēoria: at ēt faciūdiā admirabili: cui fāiliarissime q'rūcūq; gētū historiae sē: sēsus fabulaz nōtissimi: & breuē q'qd phīa sacro iacet ī grēio māifestū ē. Tacuerā iā: cū sic ille uultu placido: & cōpto sermōe sēcut' ē. Credo lōge meli' q' noueri ea uera eē q' narras: & diffic'itates uido. Sed q'so mi lo. an putas regē nīz circū

Prohemium

spectioe carere? Oculatus quippe dominus est: & mitis ingenii: & regia foelicitate laudabilis: & absit ut quem nedum te sperare
 uelit: quoniam uetus est illi mos leuare quoscumque: & iccirco sane intelligenda atque assumenda ipsius iussa. Edepol facile
 credi poterit inaccessibiles esse eas: quae praedixerat nationes: & eorum codices: siquidem sunt omnino latius incognitos. uerum si quae ex graecis quae
 ad Latinos usque deuenierint: seu apud Latinos ipsos: quorum libris non parum honoris & gloriae maiorum atrulerit studia. concipiant
 & si non omnia quae saltem tua cura haberi possint: ista desiderat. Eia ergo liberali animo bene de deo sperans laborare subi: & quod po-
 tes facito: cum ad impossibile requat neque. Non enim mihi uigilantem illum sublimem: & nedum apud cyprios: sed phama super aethera no-
 tum. Petrarca dedit fortuna obuium. Credo sic uolente deo: & illi maxime occupato pererit: & iuuentuti tuae honestum la-
 bore inferre: ex quo nomen tuum nuper in auras exire incipiens iclyte elucescat clarius apud nostros. Tunc ego iam inquam satis uideo
 strenue miles quae praetermissis barbarorum reotissimis libris existens ex graecis: latiusque opus hoc integrum perficere posse. O
 bone deus, nonne ipse dominus uides: quia hac ipsa concessioe maximam partem operis deas? Sed facias uti iam dudum non fecere prius
 pes rospiui diderit in orientale & occiduum: sint nostro huic corpora duo: barbaricum unum: & graecum atque latinum siquidem
 & ad graecum latinumque: quos ipsemet noias libri: nec est istud poterit: ut quod postulas consequatur. Antiquum enim hac peste mon-
 strauimus. tu nunc tecum uolue. quae labentibus saeculis hostes habere uoluia. Coniteberis eadem: quoniam & icedia: & aqua dilu-
 uia: ut de particularibus taceam: bibliothecas absumpserit plurimas. Et si non alia depisset quam Alexandria: quam iam dudum Philadel-
 phus summa cum diligentia fecerat: esset librorum maxima diminutio: cum in ea testimonio antiquorum poteras repire: quod uelles.
 Praeterea iualescere gloriosissimo christi nomine: eiusque sinceram ueritatis plucida laetiferi erroris & potissime gentilici
 tenebras amouete: ac et diu declinate graecorum uulgore: clamantibus in ista uita religionem christi nunciis: ac eam in exterminium
 pellentibus nulli dubitandum est: quoniam secum multos diluerit libros: huius materiae referentissimos: dum non multos esse deos: nec
 deorum filios: sed unicum deum patrem: & filium dei unicum: tam uera quam pia praedicatione monstraret. Insup aauaritia: cui non parua se-
 uires: concedes habuisse hostem. Facultatibus poeticis scietibus nihil afferre lucri certissimum est: & apud eam nihil preciosum est: praeter
 quod afferat auxilium: ex quo consecutum: ut auxilium non afferretur: non solum neglecta: sed despecta atque deiecta sint. Et cum omnes fe-
 re in diuitias totis tendant pedibus: uoluia talia in desuetudine abiere: & et sic pite facile fuit quod in eorum detrimetum quo-
 rumdam principum detestabile accessit odium: nec aliter quam in hostes ab eis aduersus ea conspiratum est: & quod hoc deleuerit odium
 non solum fabularum: sed quod rucumque facultatum uoluia non leuiter expriretur numerus. Caeterum si caetera pepisset: non eis istau-
 ratore careretibus pepisset labile tempus: cui & taciti & adamantini detes sunt. nedum libros: sed saxa corrodetes durissima
 & ferrum ipsum domas caetera. Hoc hercule tam graeca quam latina multa rededit in puluerem. Et si haec & alia plura passa sint: &
 ea potissime quam non labori opportuna essent. negari tamen non potest quoniam multa supersint. Sed nullum tamen quod ego noueri in hoc quod
 optas conscriptum. Vagantur itaque tam deorum quam praegentorum nationes & nomina huc illuc dispersa per orbem. Hic enim liber hic ex his ali-
 quod: & aliquid liber alter. Quae quae quae pro mouere: seu saltem parum fructuoso labore uelit exquirere: & tot uoluia uoluere
 legere & hinc excerpere pauca. Credo latius desiderandum. Ast ille defixis lumibus inquit: Non me latebat quoniam aduersum
 moderatam petitionem meam heres: quod diceret: sed non adeo me repelles quoniam locus reaneat aliquid: quod fugiam. Non eadem
 negabo quod afferis. Verum iam secundo dixisse uelim: quod potes facito. hac portuicula: quam hinc excerpisse poteris: Rex non
 exoptat. Poteris ne istud denegasse? sed heu tunc non has tibi torpor ignauus rationes praeparat: ut labore effugias. Nihil
 nepe turpius occiso iuueni & si laborandum est: quoniam omnes ad labore nascamur. Cui melius quam regi optio potes labore impede-
 re? Surge igitur & tertia hac pelle: & ad opus ingenii accipe animo: ut regi piter peas: & tuo nomine ad iclytam famam uiam facias.
 Venies profecto si prudens es: ultro eo quo ego te conor impeller. Nostri enim quomodo labor improbus uicat omnia: audetque fortuna
 iuuat: & multo magis deus ipse nunquam deseret sperantes in se. Vade igitur & bonis auibus uolue: & euolue & exetera libros:
 calamum arripe: & dum regi obsequis: tuum nomen in longissimum deducendum. Tu ego uicor inquam magis fere lapiditate uer-
 borum quam uiribus rationum. Virges etenim meae: impellis: trahis: & ut pareas: si noli uelim: uel: necesse est. Et sic clementissime rex: ut
 ad te calamum aliqui fleat: aliqui diu altercati sumus Dominus tuus & ego: & seu ualeam seu non ualeam ad ultimum uictus
 in tua finiam impulsus uenio: quibus tamen uiribus tu uides. Insup igitur tuo motanis Certaldi cocleis: & sterili solo derelictis
 tenui licet cymba in uertigiosum mare crebrisque implicitum scopulis nouus descendam naua: incertus nunquam operam periculi factu-
 rus sim. si omnia legero littora & monstruosa est neora: scrobes & antra si opus sit pagrauero pedibus: ad inferos usque
 descendero: & Dedalus alter factus: ad aethera transuolauero: undique in tuum desiderium: non aliter quam si per uastum litus inge-
 nis naufragii fragmenta colligeret: spargas per infinita pene uoluia deorum gentiliu reliqua colliga: quae conperia: & collectas
 uero diminutas atque semelatas: & fere attritas in unum genealogiae corpus: quo potero ordie: ut tuo fruuaris uoto:
 redigam. Horresco tamen graue opus assumere: & uix credam si resurgat & ueniat Prometheus alter: seu is idem quod poeta
 rui assertioe prisco tempore consueuerat homines ex luto componere: nedum ego huius operis sit artista sufficiens. Sane ne rex icly-
 te mireris in posterum dixisse uelim: non expectes post multum tempus dispedium: & longis uigiliis elucubratum opus corpus
 huiusmodi habere perfectum. Mutilum quippe & utinam non membrore plurius: & fortasse distortum seu contractum: gibbosumque ha-
 bendum est. la rationibus praemonstratis. Porro princeps eximie uti ad componenda membra deuenia: sic sensus abicoditos sub
 duro cortice enucleado praecedam: non tamen ad unguem iuxta intentionem fingentium fecisse permittam. Quis enim tepestate nostra anti-
 quorum quare: terebrare pectora: & mentes excutere in uitam aliam iam diu a mortali segregatas: & quos habere sensus elice-
 re? Eet aedepol dinum potius quam humanum. Veteres quippe relictis libris suis nominibus insignitis in uiam uniuersae carnis abiere:
 sensusque ex eis iuxta iudicium post se reliquere nascetium: quorum quot sunt capita: fere inueniunt tot iudicia: nec mirabile.
 Videmus enim diu in uoluminis uerba ab ipsa lucida: certa ac immobili ueritate plata: et si aliquid tecta sint tenui figura-
 tionis uelo: in tot interpretationes distrahi: quot ad illa deuenere lectores: & ob id in hoc minus pauescens accedam. Nam & si
 minus bene dixerit: saltem ad melius dicendum prudentiore alter excirabo: & hoc facies prius quam ab antiquis audisse pote-
 ro: scribam: inde ubi defecerit: seu minus iudicio meo plene dixerint: meam apponam sententiam: & hoc liberissimo faciam
 animo: ut quibusdam ignaris atque fastidiose detestantibus poetas a se minime intellectos appareat eos: & si non catholice
 exornatum. Ex quibus patet ligido eos plura mudana sapia ibutos fuisse: quae sapissime carere stoacholi reprehenses eorum:
 ex quibus enucleationibus praeter artificium fingentium poetarum & futiliu deorum consanguinitates & affinitates explicitas, na-

turalia quædam uidebis tanto occultata mysterio: ut mireris: sic & prægesta: moreque non per oem triuui euagatia: Post hæc quæ in longe maius uolumen quæ existis progredier opus: opportunum arbitror: ut facilius iuenies quæ exgredietur: & melius possis retinere quæ uelis: illud in pres distinguere plures: eosque nuncupare libros: quorum uniuscuiusque principio arbore apponenda cæleo: cuius in radice præ adsit præpagis. in ramis uero iuxta degradationis serie apponere oem dilatata præpaginæ: ut per hæc uideas: de quibus & quo ordine in sequenti libro perquiras: Quos libros et debitis copiis rubricis distinctos a priori sermone prædeditibus: quæ unico tantum nomine per frondes arboris prior plegeris. Demum duos supradictos libellos: & in prioribus obiectiõibus in præfatione: & poetarum factis respondere. In secundo quoque totius operis erit ultimus: quædam quæ in me forsitan obiciet: amouere conabor: Sane ne omiserim (nolo mireris ut errore meo contigisse putes) ueterum criam me est quæ sæpissime leges multa. Sadeo ueritati dissona: & in seipsa nonnunquam discrepantia: ut nedum a philis opinata: sed nec a rusticis cogitata putes: sic & pessime temporibus congruentia: quæ quædam & alia si quæ sunt a debito uariata: non est mea intentionis redarguere uel aliquo modo corrigere: nisi ad aliquem ordinem sponte sua se finant redigi. Satis enim mihi erit compta rescribere: & disputationes philosophantibus linquere. Postremo si sane mentis homines tantum ex debito: quæ ex platõis consulo: in quibuslibet est mimarum rerum principiis diuinam operam imitari consueuerunt: ac est eius in nomine agendis initium dare: eo quod illo per remisso Torquenti finia nullum rite fundet exordium: satis aduertere possunt: quod mihi faciendum sit: quæ iter fragosa uetustatis aspretæ: & aculeos odiorum membrati discerptum attritum: & in cieres fere redactum ignis oli corpus deorum: percursumque gentiliu: nunc huc: nunc illuc collecturus: & quasi æsculapius alter ad istar Hippolyti consolidaturus sum. Et ideo cum solus cogitans iam sub potere titubet nimio: eum piissimum patrem uerum deum: rerumque omnium opificem: & cuncta potestem: cui mortales uimimus omnes: supplex precor: ut gradum superboque conceptui meo fauere adsit. Sit mihi splendens & immobile sidus: & nauiculæ dissuetum mare sulcatis gubernaculum regat: & ut opportunitas exigit: uentis uela concedat: ut eo deuehar: quo suo nomini sit decus: laus: honor & gloria sempiterna. Detrectantibus autem delusio: ignominia: dedecus: & æterna

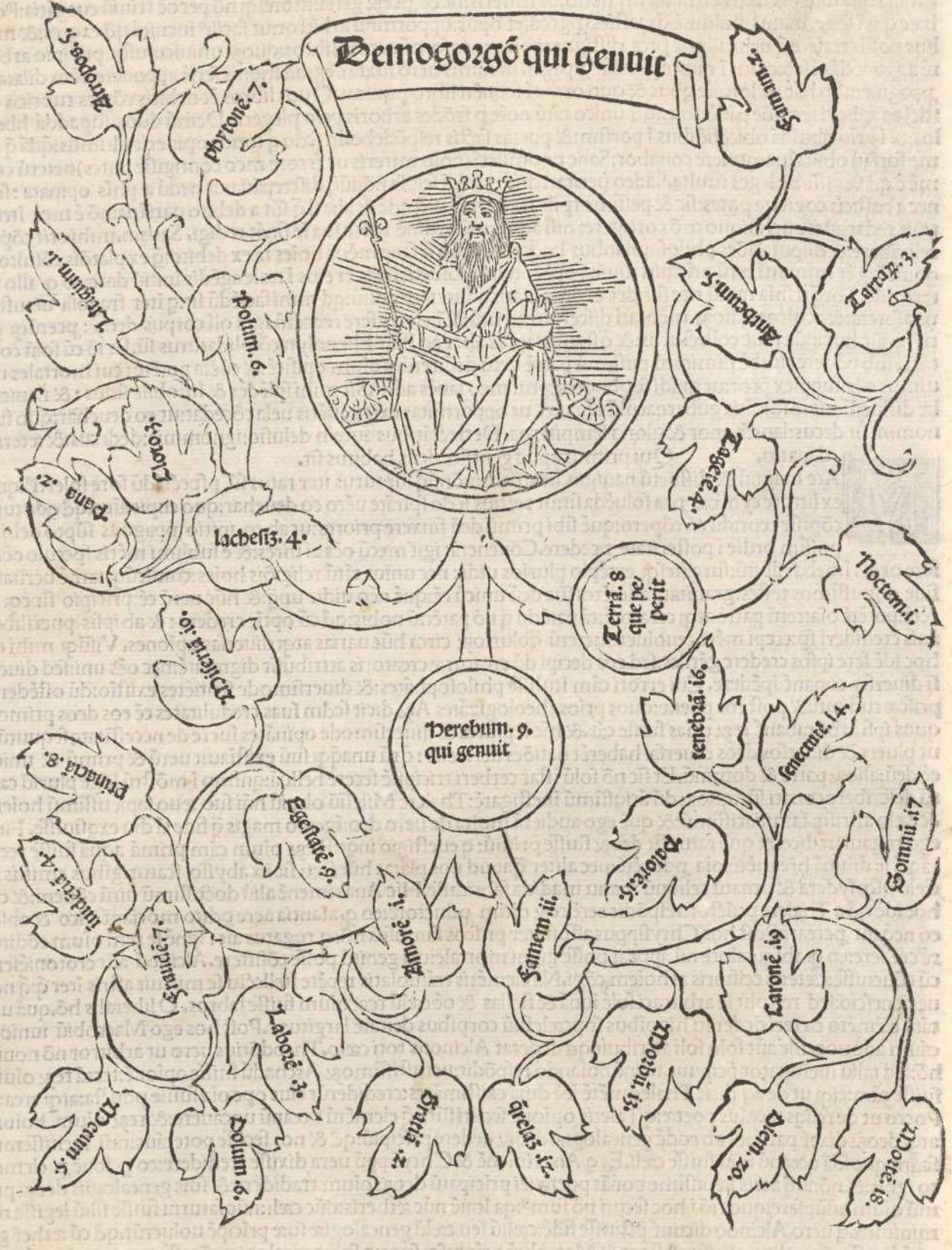
dánatio.

Qui primus apud gentiles deus habitus sit.

Are magnam: & dissuetum nauigiis intraturus: nonnunquam sumpturus iter ratus sum. prospectandum fore solerti: quo ex littore cymbæ pra soluenda sit: ut rectius secundo spirante uento eo deuehar: quo cupit animus. quæ quædam tunc compossit reor: dum eum cõpero: quæ sibi primum deum finxere priores: ut ab eo initio præpaginis sumpto debito possim ordine in posteritate procedere. Cõueniant igitur mecum omnes animi uires: & e sublimi mentis speculo oem fere ordines ituebar abitu: surgentesque extemplo plures uidi: nec unius tantum religionis homines: cuiuscumque tamen ueritatis fide dignissimos testes: grauitate asserentes sua deum unicum esse: quæ ne uiderit unquam: & hunc uerum esse: principium sineque caretem: potestem omnia: rerum patrem atque creatorem: tantum patenti quæ non patenti nobis: quæ cum optime crederem: & ab ipsis puerilibus ænibus crediderim sperare: coepi mente reuoluere ueterum quæ plurimorum circa hunc uarias atque diuersas opiniones. Viliusque mihi est hoc idem fere ipsos credere gentiles: sed eos decipi dum creaturæ creatoris attribuunt dignitatem: nec omnes uni: sed diuersi diuersis conantur impedere. Cui errori causam intulisse philosophantes: & diuersimode sentientes existio: dum ostenderent præfate ruditati: & post eos poetarum: quos priores theologizantes Arg. dicit secundum suas credulitates esse eos deos primos: quos ipsi arbitrabantur reges priores fuisse causas. & hic si plures & diuersimode opinantes fuere de necessitate sequutum est ut plures & diuersos deos diuersæ haberent nationes uel sectæ: quorum unaqueque suam existiauit uerum & primum & unicum esse deum: aliorum patrem & dominum. Et sic non solum istar cerberi tricipite fecere belluam: quoniam in monstrum longe plurius capi eum describere conati sunt: quorum dum attingissimum uestigare: Thaletem Milesium obuium huius æuio sapientissimum hominem & celo astrisque familiarissimum: & quæ ego audieram multa de uero deo: ingenio magis quam fide iam diu exquiruisse. Hunc ego rogavi ut diceret quæ ratus sit deorum fuisse primum: quæ euestigio inquit: Reges omnium causam primam aquam fuisse reor: eaque in se diuinam habere mentem: omnia producentem: nec aliter quam apud nos platas huc est: sic ex abyssu scaturigibus emissis in celum usque sidera & ornatum reliquum manu madida fabricasse. Hic Anaximenem alium doctissimum uirum conueni: & dum hoc idem quæ a Thalete præceptor: respondit aere reges omnium productorem: eo quod aiantia aere prodito moriantur ilico & absque eo nequeant præcreari. Post hos Chrylippus affuit iter præfatos famosus homo: quæ rogatus ait: Ignem se rerum omnium conditorum credere: eo quod absque calore nil appeat posse gigni mortale: uel genitum posse consistere. Alcinoi autem crotoniesem cum conuenissem: cæteris celsioris animi hominem comperi. Nam elementis transuolatis repetente intellectu se miscuit astris iter quæ quæ non uerit nescio: sed rettulit se arbitrari solis lunam & stellas & oem celum reges omnium fuisse fabros. O liberalis homo: quæ uni tantum elementum cæteri dederat: hic omnibus supercaelestium corporibus deitate largitus est. Post hos ego Macrobium iuniorum omnium adorior. Ille autem solo soli attribuit quæ dederat Alcinoi toti celo. Theodotius uero ut arbitror non nouus homo: sed talius uestigator præcipuus. neque enim noiamdo respondit: uetustissimorum Archadum fuisse opinionem: terram reges omnium fuisse causam: eique ut de aqua dicit Thales: mentem esse diuinam existimantes: crediderunt eius ope omnia fuisse producta: atque creata. Porro ut de reliquis raceas poetarum: quæ Taletis opinionem secuti sunt: aqua elementum oceanum uocauere: & reges omnium hominum atque deorum dixerunt patrem: & ab eodem genealogiam deorum dedere principium: quæ & nos fecisse poteramus: nisi iuenissemus secundum quosdam oceanum filium fuisse cæli. Et quæ Anaximenem & Chrylippum uera dixisse crediderem: eo quod louem per elementum ignis: & nonnunquam aeris sæpissime ponat poetarum: ei principatum deorum omnium tradidit: & suis genealogiis deorum primum omnium assumpsere: quos ideo in hoc secuti non sumus: quia louem nunc ætheris: nunc cæli: nunc saturni fuisse filium legisse me minimus. quæ uero Alcinoi dicunt præstitisse fidem: cælium seu celum genealogiæ suæ principem uoluerunt. quæ cum æther genitum legissemus: ultro omisimus: sicut & Macrobium prioresque suos: quæ soli genealogiæ concessere primatum: quæ multos huiusmodi parates ipsi testantur poetarum: nunc illi louem patrem: nunc hypionem: nunc uulcanum attribuentes. qui autem terram rerum omnium productricem uoluerunt: ut Theodotius dicit: imixtam illi diuinam mentem Demogorgonem nuncupauere: quæ præfecto ego deorum gentiliu omnium patrem principiumque existio: cum neque illi secundum poeticas fictiones patrem fuisse comperim: & cum ætheris non tantum patrem: sed autem extitisse legerim: & deorum aliorum pluriu: ex quibus hi orti sunt: de quibus supra mentio facta est. Sic igitur omnibus circumspectis & aliis abscessis tanquam superfluis capitibus: & in membra redactis adiuuenisse itineris principium rati facientes Demogorgonem non rerum patrem: sed deorum gentiliu duce deo scabrosum intrabimus iter per tarron: aut ætnam in terræ uiscera descendentes: & ante alia Stygiæ paludis uada sulcantes.

Primus habet stirpem demogorgonis ethere dempto:

DE
GRANAB

Vmma cū maiestate tenebrarū arbore descripta ueternofus ille deorū omniū gē/
tiliū proauus undiq; stipatus nebulis & caligine mediis in uisceribus terræ pam/
bulanti mihi apparuit Demogorgon: noīe ipso horribilis: pallore quodā m usco/
fo: & neglecta humiditate amictus: terrestrē: tetrū: foetidūq; euaporās odorē: seq;
miseri principatus patrē potius alieno sermone q̄ suo cōfessus uerbo me corā no
ui laboris opifice constitit. Risi fateor dū illū intuerer: memor stultitiæ ueterū: q̄
illū a nemine genitū æternū: & rerū omniū patrē: atq; in uisceribus terræ delite/
scētē rati sunt. Sane quoniā minus hoc spectat ad opus: eū sinamus in sua mise/
ria: pcedētes eo quo cupimus. Huius igit̄ inspidæ credulitatis causam dicit Theo/
dontius: nō a studiosis hoīb; habuisse principiū: q̄nimo a uetustissimis archadū
rusticis. Qui cū mediterranei essent hoies: atq; mōtani & semisyluestres: & uide/
rent terrā sponte sua: syluas & arbuſta quæq; pducere: flores: fructus: & semina
emittere: aialia alere cūcta: & demū in se moriētia quæq; suscipere: necnō & mōtes

flāmas euomere: & duris silicibus ignes excuti: ex cōcauis locis & uallibus exalare uentos: & illā sentirēt moue/
ri nōnunq; & etiā mugitus emittere: eiusq; e uisceribus fontes: lacus: & flumina fundi: quasi ex ea æthereus ignis
& lucidus aer exortit: ac egregie pota ingentē illū oceanū pelagū emiseric: & ex collis incēdiis euolātes in altū fa
uilla solis lunæq; globos ediderint: sūmoq; iplicitæ cælo in stellas sese infixerint sempiternas stolide credide/
re. qui autē post hos secuti sunt paulo alius sentiētes: nō terrā simpliciter rerū harū dixere auctorē: sed illi men/
tem iplicitā eē diuinā: intellectu & nutu cuius agerent ista: eāq; mētē in subterraneis habere sedē arbitrati sunt.
Cui errori auxit fidē apud rusticos antra ac pfundissimos terrarū abditus intrasse nōnunq; cū in processu lan/
guescente luce silentiū augeri uideat: subintrare mētēs cū natiuo locoꝝ horrore religio cōsueuit: & ignaris præ/
sentia alicuius diuinitatis suspicio: quā a talibus suspicatā diuinitatem nō alterius q̄ Demogorgonis existima/
bant: eo q̄ eius māſio iu terræ uisceribus crederet: ut dictū est. Hic igit̄ cū esset apud uetustissimos archades in
honore præcipuo rati taciturnitate sui noīs diuinitatis eius augeri maiestātē: seu existimātes idēcēs esse: tā subli/
me nomē in buccas uenire mortaliū: uel forte timētes ne noiatus irritaret in eos: cōsensu publico uentū est: ne
ipone nominaret a quoq; quod qdē testari uidef Lucanus: ubi erictū manes inuocantē describit dicens. Paretis
an ille Cōpellādus erit: quo nunq; terra uocato Nō cōcussa tremit: q̄ gorgona cernit aptā: Verberibusq; suis tre/
pidā castigat erynnē. Sic & Statius ubi cæcū senē Tiresiā iussū Etheoclis belli Thebanorū exitū pferatū dicit.
Scimus enī: & quicqd dici: uocisq; timetis: Et turbare hecatē ni te tymbree timerē: Et triplicis mūdi summū
quē scire nephastū illū sed taceo &c. hūc de quo duo poetæ loquunt̄ noīe nō expreso: Lactātius insignis homo
doctusq; sup Statiū scribens liquido dicit eē Demogorgonē: sūmūq; & primū deorū gentiliū. Et nos etiā satis
sumere possumus: si uerba carminū pōderare uelimus. Dicit enī apud Lucanū foemina malefica: & gētilis ad p/
eminētia atq; subterraneā huius māſionē demōstandā terrā tremere: eo uocato: quod nunq; alias facit nisi con/
cussa. Subſeqtur hoc idē: q̄ uidet gorgonē: idest terrā aptā: idest ad plenū: eo q̄ in uisceribus habitat terræ. nos
autē respectiue ad eū supiorē: si supficiē tantū uidemus: uel uidet apertā gorgonē: mōstrū illud uertēs aspiciē/
tes in saxa: nec ppterea in saxū uertit: ut appareat peminētia eius signū aliud. Tertio potētia eius ostēdit etiā cir/
ca iferna: dū eū dicit: castigate uerberibus erynnē. p erynnas. i. furias eas. i. potētia sua: & reprimēdo & irritādo.
Hūc autē cognosci a supis: iō dicit Statius: ut illū & subterraneū: & cūctoz demōstret principē: & iuocatū posse
cogere manes in desideria mortaliū: quod ipsi nollēt. eū aut cognosci iō nephās dicit: q̄ scire secreta dei nō spe/
ctat ad oēs. nā si cognita sint: in uilipēſionē fere ueniet potētia deitatis. Huic p̄terea ne tedio solitudinis angeref
liberalis & circūſpecta uetustas: ut ait Theodōrius: dedit æternitatē atq; chaos: & idē filioꝝ agmē egregiū. No/
uem enī illi iter mares & foeminas fuisse uoluere: ut infra patebit distinctius. erat hic locus detegēdi: siqd fuissef
poetica fictione reconditū: sed cū nudus sit huius deitatis erroneæ sensus: explicare quid nomē eius horridū so/
nare uideatur: tātūmodo supeſt. Sonat igit̄: ut reor Demogorgon græce terræ deus latine. nā demon deus: ut
ait lactātius. Gorgon autē terra iterpretat: seu potius sapiētia terræ: cū sæpe demon sciēs: uel sapientia exponat.
Seu ut magis placet aliis: deus terribilis: quod de uero deo: qui in cælis habitat: legit̄. Sanctū & terribile nomen
eius. Verū iste aliā ob causam terribilis est. nā ille ob itegritatē iusticiæ male agētibus in iudicio est terribilis. Iste
uero stolide existimantibus. Postremo anteq; de filiis aliquid: de sociis pauca uidenda sunt.

De Aeternitate.

Cap. .I.

Sequitur de æternitate: quā ideo ueteres Demogorgoni sociā dedere: ut is qui nullus erat uideretur
æternus: quæ qd sit suo seipsa pādīt noīe. nulla. n. temporis quātitate mēſurari pōt: nullo tps spacio
designari: cū oē contineat æuū: & cōtineat a nullo. Quid enī de illa scripserit Claudius Claudianus:
ubi in heroico carmine stiliconis laudes extulit: libet inserere: dicit enī sic: Est ignota procul nostræ/
que iperua menti. Vix adēda diis annoꝝ squalida mater imensa spelūca æui: quæ tpa uaste Suppe/
ditat reuocatq; sinu cōplectif antrū. Oīa quæ placido cōsumit numine serpens Perpetuū uiret squāmis: caudāq;
reducto Ore uorat: tacito relegens exordia lapsu. Vestibuli custos uultu lōgeua decoro. ante fores natura sedet
cūctisq; uolātes Depēdet mēbris animæ: māſura uerēdus Scribit iura senex: numeros qui diuidit astris. Et cur/
sus stabilesq; moras: qbus oīa uiuunt: Ac pereūt: fixis cū legibus ille recēset &c. Antro demū sic descripto subſe/
quitur idē. Hic habitant uario facies distincta metallo Sæcula certa locis: illic glomerant̄ athena Hic ferrata ri/
gent illic argētea candēt: Eximia regione domus: &c. hæc ille. Ex quibus reor Serenissime regū possis aduerte/
re quā suauī stilo: quāq; accurata atq; explicata ofone: qd æternitas: & quæ intra æternitatē contineantur poeta
describat. Qui ut eius ostēdat omniū tēporū excessum: dicit speluncā ipsius: idest gremiū pfunditatē incognitā

atq; procul stantē: & nedum mortalibus: sed uix ad eundā diis: id est beatis creaturis: quæ in conspectu dei sunt. eamq; demū dicit tempora suppeditantē atq; reuocantē: ut appareat intra eam omne tempus initium sumpsit se ac sumere & sumpturū eē: & ultimo in finē deuenire suū: & ut appareat quo ordine describit serpentē perpe tuo uiridem: id est q̄tum ad eā nunq̄ in senium tendentē eūq; dicit reuoluto in caudā ore eam deuorantē: ut ex hoc actu percipiāmus tēporis circularis lapsus. Nam semper anni unius finis principiū est sequentis: & sic erit durante tempore. Quo exemplo usus est: eo q; per illud fuerit olim ægyptiis anteq̄ litteras suscepissent cōsue tudo describendi annū. Subsequēter autē hoc fieri tacite dicit: eo q; nō aduertētibus nobis paulatim labat tem pus. Naturā autē animarū circūuolantiū plenā: eo q; assidue multis animātibus animas ifundat. ideo ante fores æternitatis describit: ut intelligamus quod quicq; intrat æternitatis gremiū: seu parū mansurū: seu multū na tura rerū augente intrat: & sic quasi ianitrix hic est. & intelligendū est de natura naturata. Nā quod natura natu rans irmit: nunq̄ egredietur. Senē autē: qui in antro numeros stellas diuidit: deum uerū credo: nō quia senex sit. Non enī in æternū cadit ætatis ulla descriptio: sed mortaliū loquitur more: qui longæuos etiam imortales senes dicimus. Hic numeros stellas diuidit: ut intelligamus: quia eo agente & ordinante per certū & constitutū ab eo syderum motū nobis tēpora distinguantur: ut per solis totius cæli circuitū habemus annū. Sic per eandē lunæ circūuolutionem mensem: & per integrā octauæ spheræ reuolutionem diem. De sæculis autē: quæ ibidē dicit esse: infra ubi de eonis satis clare scribetur.

De Chaos.

Cap. II.

Chaos: ut Otidius in principio maioris sui uoluminis asserit: fuit quædā omniū rerū creandarū im mixta & confusa materia. Dicit enim sic: Ante mare & terras: & quod tegit omnia cælū Vnus erat toto naturæ uultus in orbe: Quem dixere chaos: rudis indigestaq; moles: Nec quicq; nisi pondus in/ ers congestaq; eodem: Non bene iunctarū discordia semina rerum: & cætera. Hunc seu hanc tā spe ciosam forma certa carentem effigiē uoluere nōnulli: alias insignes philosophi sociarū: atq; iam æternam fuisse Demogorgoni: ut si quando in mentē illi uenisset creaturas producere non desset materia: quasi nō posset: qui poterat rebus uariis formā dare: materiam: ex qua daret producere: ridiculū est: sed iam neminem redargue re professus sum.

De Litigio primo Demogorgonis filio.

Cap. III.

His præmissis ad inlytam prole primī dei gentiliū ueniendū est: Cuius primū filiū uoluere Litigiū: eo q; primū eū ex Chaos prægnantis utero: ex incerto tamen patre educit uelint. De cuius educatione talis a Theodontio recitatur fabula. Dicit enī a Pronapide poeta in prothocosmo scribi: q; semel resi dente demogorgone: ut quiesceret in æternitatis antro: sensit in utero Chaos tumultuari. quāobrē com motus extensa manu Chaos uentrem aperuit: & euulso Litigio tumultum faciente: eo q; turpē & inhone stam haberet faciem abiecit in auras: Qui confestim euolauit in altum. non enim poterat ad inferiora descēde re: cum omniū rerum inferior is eē uideretur: qui illum ex utero matris exemerat. Ast inde Chaos acri fessa la bore: cum non haberet quā inuocaret Lucinam: madens tota in sudorem uidebatur resoluī debere ignita exha lans infinita suspiria: insistente forti manu Demogorgone: ex quo factum est: ut iam diuulso Litigio: tres par cas & panem educeret una cum eis. Inde autem cum illi Pan rebus gerendis uideretur cæteris aptior: eum do muī præfecit suæ & sorores illi dedit pedissequas. Chaos autem liberata pondere: iussu panis Demogorgonis cessit in sedem. Litigium uero quod nos uulgatiori uocabulo discordiam dicimus ab Homero in Iliade his uo catur. & Iouis dicitur filia: quā ipse ait: eo q; a lunone per eam læsus fuerit circa natiuitatem Euristei & Hercu lis de cælo in terrā eiectum. Theodontius autem de litigio plura insuper recitat: quæ ubi decentius in processu ponenda uidebuntur: apponam: quæ hic ad præsens omittuntur. Habes rex inclite ridiculam fabulam: uerum eo uentum est: ut opportunum sit a ueritate amouere fictionis corticem: sed prius respondendum est persæ pe dicentibus: quid poetæ dei opera: uel naturæ uel hominum hoc sub fabularū uelamine tradidere? Non erat eis modus alter? Erat equidem sed uti nō æqua facies omnibus: sic nec animorum iudicia. Achilles arma præ posuit ocio. Aegisthus desidiam armis. Plato philosophiam omisiss cæteris secutus est. Stratus celtæ sculpsere. Phidias appelles penniculo imagines pinxere. Sic & reliqua hominum studia sinam. Poeta delectatus est tege re fabulis ueritatem: cuius delectationis Macrobius super somnio Scipionis scribens satis aperte causam uide tur ostendere dum dicit. De diis autem dixi cæteris: & de anima nō frustra: sed nec ut oblectent ad fabulosa cō uertunt: sed quia sciunt inimicam esse naturæ undiq; apertam expositionem sui: quæ sicut uulgaribus homi num sensibus intellectum sui uario rerum tegmine operimento subtrahit: ita a prudentibus archana sua uo luit per fabulosa tractari. Sic ipsa mysteria fabularum cuniculis operiuntur: ne uel hoc adeptis nudam rerum talium natura se præbeat: sed summatibus tantū uiris sapientia interprete ueri archani consciis contenti sunt reliqui. hæc Macrobius: Et si multo plura dici possunt satis responsum arbitror exquirentibus. Insuper rex præcipue sciendum est his fictionibus non esse tantum unicum intellectum: quinimmo dici potest potius po lysemum: hoc est multiplicium sensum. Nam sensus primus habetur per corticem: & hic litteralis uocatus est. Alii per significata per corticem: & hi allegorici nuncupantur. Et ut quid uelim facilius assumatur pone mus exemplum. Perseus Iouis filius figmento poetico occidit Gorgonem: & uictor euolauit in æthera: hoc dum legitur per litteram historialis sensus præstat. Si moralis ex hac littera quæritur intellectus: uictoria ostenditur prudentis in uitium: & ad uirtutem accessio. Allegorice autem si uelimus assumere: piæ men tis sprætis mundanis deliciis ad cælestia eleuatio designatur. Præterea posset & analogice dici per fabu lam Christi ascensum ad patrem mundi principe superato figurari. Qui tamen sensus: & si uariis nuncu

pentur nominibus: possunt tamen omnes allegorici appellari: quod ut plurimum fit. Nam allegoria dicitur ab allon quod est alienū latine siue diuersum: & ideo quod diuersi ab historiali seu litterali sint sensu: allegorici possunt: ut dictū est: merito uocitari. Verum nō est animus mihi secundum omnes sensus enucleare fabulas: quæ sequunt: cū satis unum arbitrer ex pluribus explicasse. Esto aliquando apponentur fortasse plures: Nunc autē quid Pronapidē sensisse putē explicabo paucis. Videf & enim mihi Pronapidē creationē mūdi designare uoluisse secundū erroneam eorū opinionem: qui rati sunt deū ex materia præparata produxisse quæ creata sunt. Nā sensisse Demogorgonē tumultū fieri ī utero chaos nil aliud reor q̄ diuinam sapiētiam aliqua eam mouēte causa: ut pura maturitatē uentris idest tempus ppositi horam aduenisse: & sic cœpisse uelle creationē & quæ imixta erant certo ordine segregare: & hinc extendisse manū: idest operam uoluntati dedisse: ut ex informi colluuiē formosum atq; ordinatū produceret opus: & ante alia euulsis ex utero laborātis: idest laborē confusionis patiētis litigium: quod toties auferē a rebus: quotiens amoris discordantiæ causis illis debitus iponit ordo. Patet igitur hoc ante alia fecisse: disgregasse. s. quæ inter se erant: erant. n. elemēta confusa: calida enim frigidis: sicca humidis: & leuia grauibz repugnabant. Et cū primus dei uideret actus a discordantibus ordinando subtraxisse litigiū: Demogorgonis primus filius dictus est. Eum abiectū ob turpem faciem: quæ turpe sit ut plurimū litigare. Euolasse ad sublimia potius uidet fabuloso ordini præstare decorē: q̄ aliud uelle significare. Præterea eiectū quo se afferret ī altū tēdere nō habebat: cū in inferioribus iā pducti orbis partibus ī lucē constet eū fuisse productū: quod a superis in terrā demum deiectum sit scribit Homerus ob id factū: quod opere suo ante Herculē Euristheus natus sit: ut suo narrabit loco. Verum quantum ad intrinsecum sensum hoc ego sentio: quod a motu corporū superiorū apud mortales sæpissime oriantur litigia. Insuper dici potest illud in terras eiectum a superis: cū apud superos omnia certo & perpetuo agantur ordine ubi apud mortales uix inuenitur aliquid esse concors. Deinde cum dicit sudore madefactam chaos: & ignita emittentem suspiria: nil aliud intelligat reor: q̄ elemētorum segregationem primam: ut per sudorē sentiamus aquā: per ignita uero suspiria aerem atq; ignem: & quæ deforsum sunt corpora: & per grossitiem molis huius terram: quæ panis consilio cōfestim creatoris sui domus & sedes facta est. Eductum autem pana post litigium credo raras ueteres ea in separatione elementorum naturam naturatam habuisse initiū: & e uestigio domui idest orbi demogorgonis præpositā: quasi eius opere sic uolēte deo: omnia producatur mortalia. Parcas autē eodem partu productas: & pædissequas fratri datas ideo fictum existimo: ut intelligatur naturam his cum legibus productā ut procreet: seu gignat: nutriat: & in finem nata deducat: quæ tria sunt parcarum officia: in quibus continuam naturæ præstant obsequiū: ut latius in sequentibus apparebit.

De Pane secundo Demogorgonis filio.

Caput III.

Pana Demogorgonis fuisse filiū iam satis supra demonstratū est. De quo talem Theodontius recitat fabulā. Dicit. n. eum uerbis irritasse cupidinem: & inito cū eo certamine superatū: & uictoris iussu Syringā nymphā Archadem adamasse: quæ cū Satyros ante lusisset: eius etiā spreuit coniuugiū. Pan autē cum illā urgente amore fugientē sequeretur: contigit ut ipsa a ladone fluuio impedita consisteret: & nymphæ auxiliū precibus imploraret: quæ opere factū est: ut in palustres calamos uerteretur. Quos cum Pan motu uentorū sensisset: dum inuicē colliderentur esse canoros: tam affectione puellæ a se dilectæ: q̄ delectatione soni permotus calamos libens assumpsit: & ex eis septem disparibus factis fistulā: ut aiunt: composuit: eaq; primus cecinit: ut etiam testari uidetur Virgilius. Pan primus calamos cæra cōiungere plures instituit &c. Huius præterea poetæ & alii isignes uiri mirabilē describere figurā. Nā ut Rabanus in libro de origine regū ait. Is ante alia fronti habet infixā cornua in cælū tendētia barbā prolixā: & in pectus pendulam: & loco palii pellem distinctā maculis: quā nebridem uocauere prisca: sic & manu uirgā atq; septem calamorū fistulam. Præterea inferioribus membris hirsutum atq; hispidum dicit: & pedes habere cæpreos: & ut addit Virgilius purpuream faciem: hunc unum & idem cū Siluano arbitrat̄ Rabanus: sed diuersos esse describit Virgilius dicens. Venit & agresti capitis siluanus honore Florentes serulas & grandia lilia quassans. Et illico sequitur. Pan deus archadiæ uenit. Et alibi. Panaq; siluanumq; senem nymphalq; sorores &c. His igitur præmissis ad intrinseca ueniendum est. Et quoniam supra Pana naturam naturatam esse dictum est: quid sibi uoluerunt fingētes eum a cupidine superatum: facile reor: uideri potest. Nam q̄ cito ab ipso creatore natura producta est: euestigio cœpit operari: & suo delectata ope illud cœpit amare. & sic a delectatione irritata amori succubuit. Syringam autem quam aiunt a Pane dilectam. ut dicebat Leontius: dicitur a syrin græce: quod latine sonat deo cantans. & sic poterimus dicere syringam eē cælorum seu sphaerarū melodiam: quæ ut Pythagoræ placuit: ex uariis iter se motibus circulatorum sphaerarum cōficiēbatur: seu cōficitur: & per consequens tanq̄ deo & naturæ gratissimum a natura conficiente diligitur. Seu uolumus potius Syringam esse circa nos agētibus supercælestibus corporibus naturæ opus tanto organizatum ordine: ut dum incertum & determinatum finem continuo deducitur tractu: non aliter q̄ faciunt rite canentes armoniam facere: quod deo gratissimum fore credendum est. Cur autem hanc nympham Archadem fuisse dixerint: & in calamos uersam: ideo dictum puto: quia ut placet Theodontio: archades primi fuere: qui exco gitato cantu emittentes per calamos longos & breues spiritum: quattuor uocum inuenere discrimina: & de mum addicere tria: & ad postremum quod per multos faciebant calamos in unam contraxere fistulam: foraminibus ori flantibus proximis: & remotioribus excogitatis. Macrobius uero hoc repertum dicit Pythagoræ ad ictus malleorum grauium & leuium. Iosephus uero in libro antiquitatis iudaicæ dicit longe uetustius lubal inuentum fuisse ad tinnitum malleorum Tubalcain fratris sui: qui ferrarius faber fuit. Verum quoniam fingentibus uerius uisum est archades inuenisse: eo q̄ illo forsan æuo cæteros excederet fistula

Archadem nympham fuisse uoluere. Syringam autem lufisse satyros: & Pana fugientem atq; a ladone moratam: & nympharum suffragio in calamum uersam: circa nostros catus iudicio meo aliqd bonae considerationis abscondit. Haec enim spreis satyris. i. ingenis rudibus: fugit pana. i. hominem aptum natum ad musicalia nec eodem aptum fugit: sed extimatione cupientis: cui in delectatione uidetur cessari quod optat. Haec tunc a ladone fistitur donec instrumentum ad emittendam meditationem perficitur. Est enim ladon fluuius in ripa enutriens calamos: in quos uersam syringam aiunt: ex quibus postmodum confectam fistulam nouimus: ex quo sumere debemus uti calamorum radix terrae infixata est: sic & meditatio musicae artis & compertus exinde cantus tam diu latet in pectore iuentoris: donec emittendi praestet organum: quod ex calamis suffragio humiditatis a radice emissis conficitur: quo confecto sonus praemeditatus emittitur suffragio humiditatis spiritus emittentis. Nam si ficcus esset nulla sonoritatis dulcedo sed mugitus potius sequeretur: ut uideamus ex igne per fistulas emissio contingere: & sic in calamos uersa uidetur syringa: eo quod per calamos resonet. Possibile propterea fuit a compertore fistulae calamos adhuc primo fuisse compertos ladone secus: & sic a ladone detetos. Restat uidere quod sensisse potuerint circa panis imaginem: in qua ego arbitror ueteres uniuersale naturae corpus tam agentium quam patientium regem uoluisse describere: ut puta sentientes per cornua in caelum tendentia supercaelestium corporum demonstratione: qua duplici modo precipimus arte. scilicet qua discursus siderum inuestigantes cognoscimus: & sensu quo eorum in nos infusiones sentimus. Per ignitam autem eius faciem ignis elementum: cui annexum aerem uoluere fumen dum reor: quos sic iunctorum loue dixere nonnulli. Per barbam autem: per quam uiriliter demonstratur: uirtute actiuam horum duorum elementorum sic iunctorum intelligi uoluisse existimo: & eorum opus in terram & aquam dum demissam illam in pectus: & ad partes inferiores traxere. Eum autem maculosa pelle tectum describere: ut per illam ostenderetur octauae sphaerae mirabilis pulchritudo crebro stellarum fulgore depicta: a qua quidem sphaera sicut pallio tegitur homo: sic omnia ad naturam regem spectantia conteguntur. Per uirgam autem naturae regimen intelligendum reor: quo omnia & potissime ratione carentia reguntur: & in determinatum finem in suis operibus etiam deducuntur. Fistulam ad harmoniam caelestem designandam illi apposuerunt. Quod illi circa inferiora sit hispidum corpus & hirsutum: terrae superficiem: montium: & scopulorum gibbosam: & siluarum uirgultorum & graminum tectam intelligo. Alii uero sensere aliter: Solem. scilicet per hanc imaginem designari: quem rerum patrem dominumque credidere. Quos inter fuit Macrobius. Et sic per eius cornua uolunt lunae renascentis indicium: per purpuream faciem aeris mane seroque rubescentis aspectum. per prolixam barbam ipsius solis in terram usque radios descendentes. Per maculosam pellem caeli ornatam a solis luce deriuantem. Per baculum seu uirgam rerum potentiam atque moderamen. Per fistulam caeli armoniam a motu solis cognitam: prout supra. Credo Rex magnifice uideas quam sum motenus exponendo transeam: quod duplici de causa facio. Primo quia confido: quoniam tibi nobile sit ingenium: quo possis quantumcumque paruis datis indicium: in quoscumque profundissimos sensus penetrare. Secundo quia sequentibus cedendum est. Nam si omnia quae ad expositionem huius fabulae possent induci: describere uelle: inuidia forte posteritatis fecisse uideretur: & ipsa sola fere totum excogitatum uolumen occuparet: quod & de reliquis dictum uolo: & ut redeam ad omnia: hunc Pana: seu quod in processu eundem cum Demogorgone arbitrantur Archades: ut Theodontio uisum est: seu quod illo neglecto in istum totos uerterent animos sacris etiam horridis: ut puta humanorum: immo natorum illi litantes sanguine praecipue coluere: eumque dixere Pana a pan: quod totum latine sonat. Volentes ob hoc quod omnia quaecumque sint in naturae gemio concludantur: & sic ipsa totum sit. Iuniores inde: eo quod innouata placeant pana lyceum uocauere. Alii dempto panis nomine lyceum tantum dixere: & nonnulli loue lyceum existimantes naturae seu louis opere lupos a gregebus amoueri: quibus ipsi fere uocabant omnes: & sic a lupis fugatis cognomen meruisse uidetur. Graece enim lupus dicitur lycos. Augustinus uero ubi de ci. dei scribit: dicit ne ob hoc contigisse pana lyceum uocari: quoniam immo propter crebram mutationem hominum in lupos: quae in archadia contingebat: quod nisi diuina operante uirtute fieri non posse arbitrabantur. Hinc praeterea uidetur Macrobius sumpsisse pana non louem. sed solem esse: eo quod sol omnis mortalis uitae sit pater: & quod eo surgente consueuerint lupi dimissis insidiis aduersus greges in syluas abire: & sic ob istud beneficium eum dixere lyceum.

De Cloto: Lachesis: & Atropos Demogorgonis filibus.

Caput V.

Loto Lachesis & Atropos: ut supra ubi de litigio: filiae suere Demogorgonis. Cicero autem has parcas uocat: ubi de naturis deorum scribit: & filias Herebi noctisque fuisse dicit. Verum ego ideo Theodontio potius adhaereo: qui illas cum regem natura creatas dicit. quod longe magis ueritati uideatur conforme: eas. scilicet naturae regem esse coeuias. has eadem ubi supra uocat Tullius in singulari fatum: illudque heribi noctisque filium dicit: quod ego longe magisque quam parcas habito respectu ad id quod de fato scribitur: ut post sequetur: Demogorgonis filium dicam. Seneca uero has in epistolis ad Lucillum fata uocat: dato cleatis dictum dicens. Ducunt uolentem fata: nolentem trahunt. Circa quod non solum eorum describit officium: eas. scilicet sorores omnia ducere: sed etiam trahere: non aliter quam si de necessitate contingat omnia: quod longe apertius sentire uideatur in tragodiis Seneca poeta tragicus: & in ea potissime cui titulus est oedipus: ubi dicit. Fatis agimur credite fati. Non sollicitae possunt curae mutare rati stantia fusi. Quicquid patimur mortale genus Quicquid facimus uenit ex alto Seruatque sua decreta colus Lachesis dura reuoluta manu: Omnia septo tramite uadunt. Primumque dies dedit extremum. Non illa deo uertisse licet: Quae nexa suis currunt causis. It cui ratus praecipue nonnulla Mobilis ordo multis ipsum timuisse nocet. Multi ad fatum uenere suum dum fata timet &c. Haec ille, quod et Ouidius, sensisse uideatur dum in maiori suo uolumine dicit in persona louis ueneri. Tu sola insuperabile fatum Nata mouere putas: itres licet ipsa sorores Tecta trium cernes illic molimine uasto Ex aere & solido regem tabularia ferro. Quae neque concursum caeli neque fulminis iram. Nec metuunt ullas tuta atque aeterna ruinas. Inuenies illic icisa adamante perenni Fata tui generis &c. In quibus

prer iam dānatā opinionē sumi pōt has tres sorores eē fatū: & fata quātūcūq; Tullius in parcas & fata distin-
 xerit: uolēs potius: ut reor diuerlitate nominū diuerlitate officioꝝ q̄ psonarū ostēdere. Nos autē de his tribus
 redigēdis postremo in unū: qd̄ nōnulli sentiāt uideamus. Has supra diximus seruitio panis dedicatas a patre
 & causam demonstrauimus. Fulgētius uero ubi de mythologiis: dicit eas attributas obsequio Plutonis infero-
 rū dei. Credo ut sentiamus actiōes istarū circa terrena tātū uerfari: & pluto terra iterptat. Et ait idē Fulgēti-
 us Cloto iterptari euocationē: eo q̄ suū sit iactō cuiuscūq; rei semie: illud adeo ī cremētū trahere: ut aptū sit ī
 lucē emergere. Lachesis autē: ut idē dicit: iterptat ptractiō: eo q̄ qcqd a Cloto cōpositū ē: & ī lucē euocatū: a la-
 chesi suscipiat & ptrahat in uitā. Atropos autē ab a q̄ est sine & tropos q̄ est cōuersio: absq; cōuersione iterp-
 rat: eo q̄ oē natū euestigio: q̄ in terminū sibi p̄signatū uenisse cognouerit: demergat in mortē: a qua nulla re-
 tro naturali ope cōuersio est. Apuleius uero medaurēsis nō mediocris auctoritatis phūs: de his in libro: quē
 cosmographiā cognōiat scribit sic. Sed tria fata sunt numero cū rōne t̄pis faciētia: si potestātē earū ad eiusdē
 similitudinē t̄pis referas. Nā q̄ īfuso p̄fectū ē: p̄teriti t̄pis hēt speciē: & qd̄ torquef in digitis momēti p̄sentis ī-
 dicat spacia: & qd̄ nōdū ex colo tractū ē: subactūq; curā digitōꝝ: id futuri & cōsequētis s̄culi posteriora ui-
 def ostēdere. Hęc illis cōditio: & nominū eiusdē p̄prietatē cōtingit: ut sit atropos p̄teriti t̄pis fatū: qd̄ nō de-
 us qdē faciet infectū: & futuri t̄pis. Lachesis autē a fine cognōiata: qd̄ ēt illis quæ futura sūt: finē sui deus dede-
 rit. Cloto p̄sentis t̄pis hēt curā: ut ip̄sis actiōibus suadeat: ne cura solers rebus oībus desit. Hęc Apuleius. Sūt
 insup q̄ uolūt lachefim eā eē: quā fortunā nūcupamus: & ab ea oīa mortalibus cōtingētia agitari. Nūc autē qd̄
 de fato sentiāt ueteres dato nō multū a p̄cedētibus differāt uidentū est. Dicit ergo de fato sic Tullius in libro
 quē de diuinationē scripsit. Fatū id apello: qd̄ gr̄æci imarmenidē. i. ordinē: seriēq; causarū: cū causa causam ex se
 gignat: ea est ex omni æternitate fluēs ueritas sempiterna. Quod cū ita sit: nil est futurū: cuius non causas id/
 ip̄sum efficiētes natura cōtineat: ex quo itelligit: ut fatū sit: nō id qd̄ sup̄stitiose: sed id qd̄ philosophice dicit:
 causa æterna rerū: cur ea quæ p̄terierint facta sunt: & quæ istāt fiāt: & quæ sequunt futura sint. Hęc Cicero
 Boetius autē torquatus uir disertissimus atq; catholicus: ubi de philosophica cōsolatione scripsit: cū diffuse
 de hac materia cū phiā magistra regē altricē: dicit iter alia de fato sic. Oīum generatio regē cūctusq; mutabili
 um naturarū p̄gressus: & qcqd aliquo mouet mō causas: ordinē: formas ex diuinæ mētis stabilitate sortit:
 hęc in suæ simplicitatis arce cōposita: multiplicē rebus gerēdis modū statuit. Qui modus cū ipsa diuinæ in-
 telligētiæ puritate cōspicit: p̄uidētia noiāt. Cū uero ad ea: quæ mouet: atq; disponit referf: fatū a ueteribus
 appellatū est. Hęc ille. Poterā & apponere qd̄ Apuleius de fato in cosmographia determinet: & aliōꝝ senten-
 tias. sed quoniā satis dictū reor: cur Demogorgonis aut Herebi noctisq; parca: seu fatū uel fata dicant filia:
 breuiter describā. Cū sape eueturū sit in sequētibus: & iā in p̄cedētibus cōtigerit: q̄ causatus causantis dicaf si-
 lius: possumus ad p̄sens dicere has tres sorores uariis nūcupatas noībus dei filias tanq̄ ab eo causatas: q̄ prima
 causarū est: ut satis p̄ uerba supra p̄xime Ciceronis atq; Torquati uideri pōt: hūc deū: ut dictū est: Demogor-
 gonē ueteres dixerē. Quod autē ex Herebo & nocte: ut dicit Tullius natae sint: talis rō reddi pōt. Est Herebus
 ut apparebit latius in sequētibus terræ p̄fundissimus & absconditus locus: quē allegorice possumus accipe p̄
 p̄funditate diuinæ mētis: in quā mortalis oculus penetrare non potest: & cum diuina mens uidens tanq̄ se/
 ipsam: itelligēs qd̄ actura esset: & idē has actu cū natura rerū p̄duceret satis ex herebo. i. ex archano & p̄fun-
 dissimo diuinæ mētis penetrati natas dicere possumus. Noctis autē filia dici possunt q̄tū ad nos: q̄ oīa in q̄
 acies oculorū nostrōꝝ penetrare nō pōt: obscura dicimus: & noctis luce carētia similia: & sic dū ad intrinseca
 diuinæ mētis itellektū trāsire nequeamus: mortali offuscata caligine: cū in seīpa splēdidissima sit: & uiuæ atq;
 indeficiētis lucis corusca: uitiū illi nostræ habitudinis nominādo attribuiamus noctēperēnē diē nūcupātes: &
 sic noctis erūt filia: seu uolumus dicere: q̄a nobis icognitæ sunt dispositiones earū: eas obscuras: & noctis fili-
 as uocitamus. De noībus p̄priis p̄dictū est: de appellatiuis dicendū. Vocat igitur has Tullius parcas: ut arbi-
 tror per antiphrasim: q̄a nemini parcat. Nulla enī apud eas est acceptio p̄sonarū: solus deus pōt p̄uere earū
 uires & ordinē. Fatū autē aut fata a for faris tractū nomē est: quasi uelint: q̄ id īposuere nomē: qd̄ ab eis agitur
 a deo quasi irreuocabile dictū sit: seu p̄uisum: ut p̄ uerba Boetii satis assumif: ut ēt sentire uidef. Augustinus:
 ubi de ciuitate dei: sed abhorret ipse uocabulū admonēs: ut si quisq; uoluntatem dei seu potestātē nomine fa-
 ti appeller sententiam teneat linguam coerceat.

De Polo sexto Demogorgonis filio.

Cap. VI.

Incūt insup Polū Demogorgonis fuisse filiū: & hoc in p̄thocosmo asserere p̄napidē talē ex hoc fa-
 bulā recitantē. Quod dū secus undas in sede sua cōsisteret Dæmogorgon: & ex exili limo sperulā
 cōposuisset: eā nūcupauit Polū. Qui sp̄retis patris cauernis: & inertia euolauit in altū: & eo q̄ ad-
 huc mollis eēt in tā grāde corpus euolās cōflatus est: ut oīa q̄a patre fuerāt ante cōposita circūda-
 ret. Verū nōdū sibi aliq; erat ornatus: cū fabricātī patri lucis globū assistēs: uideretq; ignitas plurimū ad ictū
 mallei fabrilis: hincide fauillas euolare: omnes sinu factō collegit: & in domū suā detulit: eaq; ex illis ornauit
 omnē. Haberē rex in clyte: qd̄ riderē uidens cōpositi orbis tā ineptū ordinē: sed ante testatus sum nullū uelle
 mordere. Sequif enī ut in cæteris p̄napides opinionē uolētū ex terra a mēte diuina terris iclusa fuisse p̄du-
 cta: dū Polū: quē ego cælū itelligo: ex terra extēnsibili factū ait: & in maximū ac circūplectēs oīa corpus edu-
 ctum. Quod autē ex fauillis ex luce p̄deuntibus domū ornauerit suā: hoc ideo dictū reor: q̄a solis micātibus
 radiis: stellæ in cælo cōpositæ: natura sua luce carētes lucidæ factæ sint. Polus autē dicit: ut arbitror a q̄busdā
 potioribus suis partibus. Cō stat enī: ut uenerabilis Andalo p̄ceptor meus: & ueteres astrologiæ auctores as-
 serunt cælū omne super duos polos circūflekti: quōꝝ alterum nobis propinquiorē arcticū uocant. op-
 positum autem antarcticum. hunc tamen aliqui polucem uocant: causam ego non uideo.

Phython pronapidis testimonio Dæmogorgonis filius fuit & Terræ: ex natiuitate cuius ipse talē recitat fabulam. Dicit enim Dæmogorgonem continue caliginis affectum tedio acroceraunos conscendisse montes: & ex eis igentem nimium & ignitam euulsisse molem: eamq; primū rotū/ dalle forcipibus: deinde in caucaso monte malleo solidasse. Post hæc ultra taprobanem detulisse: & globum illum lucidum sexies undis merfisse: totidēq; circumrotasse per auras: & hæc ideo ne ulla unq; posset circuitione diminui: aut æui labefactari rubigine, & ut agilis ferretur undiq;: qui cōfestim se tollens in altum; domū itrauit poli: patrifq; sedē omnē cōpleuit fulgore. Ex imersionibus autem eius aquæ ante dulces amaritudinē sūpsere faldedinis: & aer ad picipēdos lucis radios: ex rotatiōibus aptus factus ē. Orpheus uero: q; fere poetarū omnīū uetustissimus fuit: ut Lactan. in libro diuinarū istitu. scribit: opinatus est phythonē hūc primū maximū & uerū deū eē: & ab ipso cūcta fuisse pducta atq; creata: qd forsan hoc in ope locū illi primū q̄sisset: tanto asserēte teste: ni ipsemet Orpheus minus aduertens reor: seu qd negret aīo concipe quēq; fuisse ingētū: scripsisset. Prothogonus phython pimetheos: neros: & yos. Quod in latinū uersum sonat. Principio genitus phython: lōgo aere natus. Et sic nō primus: ut dixerat si aere genitus ē. Hūc præterea Lactantius ubi supra phanera uocat. Sed iā sūptus expetit ordo: ut uideamus qd cōtegar fictio: qd explicato sensu nominū fere apparebit ligdo. Vgucio in libro uocabulorū dicit Phythonē solē eē: & hoc illi quæsitū nomē a Phythone serpente: ab eodem superato. Sic & Paulus in libro: quem collectionū intitulat. dicit phanos seu phanera idē esse qd apparitio. Sic enim phythonem hūc Lactantius uocat: q; quidem nomen soli optime competit. ipse enim est qui surgens apparet: eo enim cessante nulla erit cæterarum creaturarum mortalium apparitio: seu etiam syderum. Ergo solis creationem uult ostendere Pronapides: circa quā ut eorum consequatur opinio/ nem: qui ex terra omnia uolunt condita: iducit deum: seu terræ diuinam mentem ex acrocerauniis montibus sumpsisse materiam: ratus ignitam terram ad componēdum lucidum corpus aptiorem. Quod autem hanc molem forcipibus rotundasset: intelligo diuinam artē: qua a deo solis globus adeo spericus factus est: ut nulla superfuitate eius superficies gibbosa sit. Aequo modo & malleus dici potest summi artificis intē/ tum: quo in caucaso monte: idest in cæli summitate adeo corpus illud solidum formauit: ut nulla ex parte dissolui: aut minui uideatur. Inde dicit eum delatum ultra taprobanem: ut ostendat ubi creatum opinetur. Est enim taprobane orientalis insula hostio gangis fluminis opposita: qua ex parte nobis in equinoctiis sol oritur: & sic in oriēte uidetur compositum uelle. Merfsum enim ibi sexies undis dicit imitatus fabriles actus: qui ad durandum ferrum feruidum aquis imergunt: & in hoc arbitror pronapidem uoluisse perfectionem & æternitatem corporis huius designasse. Est equidem sex perfectus numerus se ex suis partibus omnibus conficiens: ex quo uult intelligamus: & artificis & artificiatū perfectionem. Quod autem sexies rotatum sit: puto per numerum perfectum rationis uoluerit eius circulem & indeficientem motum describere: a quo nunq; exorbitasse: aut destitisse compertum est. Quod ob ingentis & igniti corporis demersionē aquæ primo dulces amaræ factæ sunt: non ob aliud dictum puto: nisi ut ostendatur q; ob continuam radiorum solis feruentium percussione aquarum maris aquæ superficietenus falsæ factæ sint: ut approbant physici.

De Terra ex filiis Demogorgonis octaua: quæ ex incognitis parentibus quinq; genuit filios: quorum primas Nox: secundus Tartarus: tertia Phama: quartus Taygetes: quintus Antheus. Cap. VIII.

Terra: ut supra patet Dæmogorgonis fuit sedes & filia: de qua Statius in thebaide scribit sic. O hominum diuumq; æterna creatrix. Quæ fluuios siluasq; animarum: semina mundi Cuncta: pro/ metheasq; manus pyrrheasq; saxa Gignis: & impastis: quæ prima elemēta dedisti: Mutasti q; uiros quæ pontum ambisq; uehisq;. Te penes & pecudum gens mitis: & ira ferarum. Et uolucrum re/ ges firmū atq; imobile mūdi Robur: & occidui te uelox machina cæli Aere pēdētē uacuo te cur/ rus uterq; Circuit. o rerū media idiuisaq; magnis Fratibus. ergo simul tot gentibus alma: tot altis Urbibus ac populis subterq;: & desup una Sufficis: astriferūq; domos arlata supnos Ferre laboratē nullo uehis ipsa la/ bore: &c. In qbus pfecto carminibus satis terræ opus & laudes ostēdunt: de cuius generatiōe: quoniā supra ubi de litigio dictū ē reiterādū nō cēseo. Eā tamē ueteres titanis dixere cōiugē eāq; ex patris cōcubitu: ut præ/ mōstratū est: quosdā suscepisse filios: & ex oceano nepote: atq; ex Acherōte ifernali fluuiio: necnō & aliis inco/ gnitis: ut decētū mōstrabit loco. Vocauere eā pterea multis noibus: ut puta Terrā: tellurē: tellumenē: humū: aridā: bonā deā: matrē magnā: faunā: fatuā. Hēt & pterea hæc cū qbusdā deab' coia noia. Dicit. n. cybeles be/ recynthia Rheā: opis: Iuno: Ceres: Proserpia: Vesta: Isis: maia: & medea. Sed qd circa p̄dicta theologi uoluerit ueteres uidēdū est. Dicūt eā titanis: q; sol est cōiugē: eo q; i eā sol agat tanq; in dispositā materiā ad pducēdum aiantia q̄cūq; atq; metalla: & p̄ciosos lapides & huiusmodi. nōnulli uolūt titanū hominē igētis potētia fuis/ se: & terræ uirū dictū: eo q; multū terræ possideret: & filios suscepisse tāta p̄stātes fortitudine: & corpis mo/ le: ut nō ex muliere: sed ex igētiori corpore: ut puta terræ suscepti uiderent. Et ut ad noia ueniamus dicit ra/ banus: in libro de originibus rerū eo terrā nūcupari: eo q; terat: qd ad supficiē solā spectat. Tellus aut ut idē restat Rabanus dicta ē: qd fructus ex ea tollamus. Seruius aut dicit eā terrā eē: quæ terif: tellurē uero deā. Et alibi dicit tellurē deā eē: terrā aut elemētū: sed qdōq; tellurē p terra poni: sicut p igne uulcanū: & cererē pro frumēto. Tellumenē uero: ut ego cōiectura possum p̄cipe eā terræ partē dixere: q; nec terif: nec graminū radi/ cibus: aut arborū usui est: eo q; longe sit tellure inferior. Huius uero: ut asserit rabanus ea pars terræ dicit: quæ plurimū habet humiditatis: ut puta palustris & propinqua fluminibus. Aridam autem terrā uocauere: non quia sic illā a creatione: creator nūcupauerit: ut eius ueram complexionē ostenderet: sed eo q; aretur. Bona autem dea: teste Macrobio saturnaliorū ideo dicta est: q; nobis omnium bonorum ad uictum causa

fit: cum ipsa germinantia nutriat: fructus alat: escas auibus: & pabula brutis exhibeat: ex quibus & ipsi nutri-
mur. Matre autē magnā ut Paulus ait: uocari uoluere: qui arbitrati sunt eā regē omnium creatricē. Ego equidē
arbitror: quia tanq̄ pia mater: & maxima sua ubertate nutriat cuncta mortalia: & suo gremio morientia cun-
cta suscipiat. Cur autē faunā dixerit: Macrobius saturnalioḡ libro describit dicens: quod omni usui faueat ani-
mantiū: quod adeo manifestū est ut litteris explicari non egeat. Fatuā uero a fando dictā dicit idē Macrobius
ueteres uoluisse: eo q̄ infantes partu editi non prius uocem habeant uel emittant: q̄ ipsam contigerint. Quae
uero ex nominibus cum aliis communia sunt: ubi de illis in sequentibus mentio fiet: intelligenda dicentur:
& ad explicandum de filiis quos ex incerto patre genuisse dixerunt ueteres ueniemus.

De nocte prima terrae filia,

Caput IX.

IX incerto patre dicit Paulus noctē terrae fuisse filiā: de qua Pronapides talē in protocollo fabu-
lam scribit. eā. s. a Phanete pastore dilectam: cui petēti cū mater uellet copulare connubio: dixit se
ignotū habere hoīem: nec unq̄ uidisse. audiuisse tamen illū suis aduersum moribus: & ideo mori
malle: q̄ illi nubere: q̄ obrē indignās Phanetes ex amatore hostis factus: dū illā occisurus sequerē:
illa se copulauit herebo: non ausa ubi phanetes esset apparere. Dicit insup Theodontius huic a Ioue concessam
quadrigam: eo q̄ illi fauatrix fuisset: dū ante lucē accederet ad Alcmenā: hāc insuper quātūcūq̄ fusca sit: picta
ornauerūt chlamyde: & i eius laudē: & ut eius pro parte demonstraret effectus: Stadius hos in thebaide cecinit
uersus. Nox quae terrarū celiq̄ cōplexa labores Ignea multiuago transmittis sydera lapsu. Indulgens repara-
re animū: dum proximus agris Infundat tytan agiles animātibus ortus &c. Sed nūc quid fabulae ueri tegat
uideamus. Dicunt igit̄ ante alia eā absq̄ cognito patre terrae filiā: quod ob id arbitrator dictū: quia terra densi-
tate sui corporis operat̄: ut radii solares nequeant in partē oppositā penetrare: & sic causam dāte terra umbra
tam grādis efficiē: quātū spaciū a dimidio corporis terrae occupat̄: quae quidē umbra nox dicitur: & sic tanq̄ a
terra & non ab alia re causata absq̄ cognito patre noctis tantum filiā arbitratur. Quod autē a Phanete pastore
dilecta sit hoc modo intelligendū reor. Phanetē ego Solē puto ideo pastore dictū: quia suo ope uiuentia cun-
cta pascūtur: eū autē adamasse noctē fictū existimo: quia tanq̄ dilectā sibi uidere cupiēs rapido cursu sequitur:
& illi uidetur appetere copulari. Illa uero renuit nec minus uolucris passū fugit q̄ seq̄tur: eo q̄ sibi mores ad-
uersos habeat: cum illuminet ille. ipsa autē obscurę faciat: nec frustra se: si illi iungatur: moriturā dicit: cū sol lu-
ce sua omnē dissoluat obscuritatē: & sic eius hostis efficitur. Demū nox herebo iūgitur. i. inferno: in quē cum
nunq̄ solares penetrēt radii mox uiget atq̄ secunda cōsistit. q̄ autē Ioui fauerit: fabula manifestat: ut patet per
Plautū in amphitriōe. Nā cū accessisset in diluculo Iuppiter ad Alcmenā: nox ut illi p̄staret obsequiū tanquā
a crepusculo nocturno ichoasset: p̄seuerauit i longū: ex quo quadrigā meruit: p̄ quā circuitionē terrae cōtinu-
am: quā facit intelligo. Per q̄ttuor autē rotas: ex quibus quadrigā cōstat: q̄ttuor arbitror significari noctis tpa:
solū nocturnae quieti seruiētia. Diuiditur autē nox a Macrobio in lib. Saturnalium in septem tpa: quoz̄ pri-
mū Sole intrate incipit: & dicitur crepusculū a crepero: q̄ est dubium: eo q̄ dubitari uideat̄ diei p̄terita: an
ueniēti nocti attribuendū sit: & hoc mō nō deseruit q̄ti. Secūdū autē cū iam obscurę sit fax prima dicit̄: eo q̄
tūc faces accendātur: nec hoc quieti accōmodū. Tertiuū uero cū iā nox densior sit nocte cōcubia nūcupatur: eo
q̄ quieturi uadamus concubitū. Quartū nox dicitur intēpesta: eo q̄ nulli opi tēpus aptū sit. Quintū autē gal-
liciniū uocitat̄: eo q̄ a medio sui nocte i diē tendēte galli cantēt. Sextū uero dicit̄ cōticiniū iā aurorae p̄ximū:
& ideo sic dictū: eo q̄ tūc uideat̄ ut plurimū grata quies: & ob id oīa cōticescūt: & hāc q̄ttuor quieti p̄stant.
Septimū appellat̄ diluculū a die iā lucente: in quo solertes assurgūt operi: q̄d minime somno aptū ē. Et sic to-
tidem rotae sunt currui noctis: quot in ea sunt tēpora quieti tantūmodo seruiētia. Seu uolumus more naua-
rum & castrensiū uigilū noctē in partes quattuor diuidere: in primā scilicet & secundā & tertiā atq̄ quartam
uigiliam: & sic quadrigae rotas quattuor ex totidē uigiliis cōponemus. Quod autem picta palla amicta sit: fa-
cile uideri potest: illā celi ornatum significare quo tegimur. Nox autem: ut ait Papias: ideo dicit̄: quia noceat
oculis. Aufert enim illis uidendū: officiū cū nil nocte cernamus. Nocet insup quia male agentibus apta est cū
legamus. Qui male agit: odit lucem: ex quo sequitur ut tenebras amet tanq̄ malo operi aptiores: & dicit etiā
Iuuenā. Ut iugulent homines surgunt de nocte latrones. Homerus praeterea i Iliade eā Domitricem deoz̄
uocitat: ut sentiamus quoniā nocte magnanimes i gentia pectoribus uersant: tamē nox minime talibus apta
ebulientes opprimit spiritus: eosq̄ tanq̄ domitos in lucē usq̄ coerceat. Fuerunt insup huic tam ex uiro q̄ ex
aliis filii plures: ut in sequētibz̄ describet̄.

De Phama secunda Terrae filia.

Caput X.

Virgilio caelestis ingenii poetae placet Phamam Terrae fuisse filiam dum dicit in aeneide. Illam ter-
ra parens ira irritata deorum Extremā: ut perhibent caeo encheladoḡ sororem Progenuit &c. De
hac ut appareat originis suae causa: talis a Paulo recitatur fabula: q̄ cum ob regni cupidinem bel-
lum inter Titanos gygantes Terrae filios & Iouem esset exortū: eo itum est: ut omnes Terrae filii q̄
Ioui aduersabant̄: occiderent̄: & a Ioue & diis aliis. Quo dolore terra irritata & uindictae auda cū
sibi aduersus tā potentes hostes arma deessent: ut illis quibus poterat uiribus aliquid mali ageret coacto ute-
ro Phamam emisit scelerum superum relatricem. Huius autē incrementum & formā describens Virgil. ait
sic. Phama malū quo non aliud uelocius ullū Mobilitate uiget uiresq̄ acquirit eundo Parua motu pri-
mo: mox sese tollit in auras: Ingrediturq̄ solo: & caput iter nubila condit. Et paulopost hāc ait. Et pedi-
bus celerem & pnicibus alis Monstrū horrendum ingens: cui quot sunt corpore plumae Tot uigiles oculi
subter mirabile dictu Tot linguae totidē ora sonant: tot subrigit aures: Nocte uolat medio caeli terraeq̄ per
umbrā Stridens: nec dulci declinat lumina somno. Luce seder custos aut sūmi culmine recti: Turribus aut
altis: & magnas territat urbes: Tā ficti prauiq̄ tenax q̄ nuncia ueri. Sentis optime rex quāto uerboz̄ orna-

tu: quanto lepore: q̄ luci pleno q̄q̄ idultriosa fictione Virgilius qd̄ eius opus conet ostendere: & ostēdat: sen-
tis eqd̄: sed ut q̄ te præter lecturi sunt ampliuscule uideat liber explicare paululū: præmissio tamē quid uelit
fabula Pauli. Dicit ergo primo irritatā terram ira deoz. Circa qd̄ p̄ iratis diis siderū opus circa quædā intelli-
go. Sidera enī seu sup̄caelestia corpora p̄culdubio in nos agunt: potētia eis a creatore concessa secundū dispo-
sitiones suscipientū eoz influentias: & hinc fit q̄ puer uel adolescens auget eoz opere: cum diminuat sene-
scens: & cū nunq̄ a rōne gubernatoris optimi separet: nōnunq̄ aliqua faciunt: quæ mortaliū repētino: falsoq̄
iudicio tanq̄ irata fecisse uident: ut puta dum iustū regē: dū foelicem ip̄eratorem: dum strenuū militem in fi-
nē suum deducunt. Et ideo iratos dixit deos Paulus: q̄a occiderint illustres uiros: quos p̄petuandos rebantur
homines. Sed qd̄ ex hoc sequit̄: irritatur ab hoc opere: qd̄ deorū iram uocant: terra. i. animosus homo. nā ter-
rei sumus omnes: & ad qd̄ irritat̄: ut pariat phamam ultricem futuræ mortis. i. ut id agat: p̄pter qd̄ phama
sui nominis oriat̄: ut dum deoz ira ceciderit: illius nomē agēte meritoz phama sup̄stes sit: etiam nolētibus
his: q̄ hoīem occidendo eū oīno auferre conati sunt: ad qd̄ nos idē hortat̄ Virgilius dum dicit. Stat sua cuiq̄
dies: breue & irreparabile tempus Omnibus ē uitæ: sed phamā extendere factis: Hoc uirtutis opus & c. Hanc
aut̄ phamā ideo malū dicit Virgilius: q̄a non æquo passū ad eā p̄quirendā tēdimus oēs. Nā per fraudes ut plu-
rimū sūma occupari sacerdotia cernimus: dolo uictorias obtineri: p̄cipatus possideri uiolētia: & ea quæ cum
q̄ per fas & nefas: quæ noīa solent in lumē extollere. Nā si per uirtutē agat: tunc non malū uiuere dicit̄ pha-
ma: Veḡ ip̄roprie locutus est auctor: usus p̄ ifamia uocabulo phamæ: cū sic fictionē ispiciamus: seu potius fi-
ctionis cām satis aduertamus: ex ea ifamia non famam secutā. Hanc isuper dicit metu primo paruā & sic est.
Nā quātūcūq̄ grādia sint facinora: ex q̄bus orit̄: a quodā tamē audiētū metu uidef̄ incipere: mouemur qd̄
auditu primo rei alicuius: & si placet: eam falsam esse timemus: si uero displicet æquo modo: ne uera sit exti-
mescamus: mox sese attollit ī auras. i. in ampliatiōnē locutiōis gentiū euolat: seu mediocribus miscef̄ uiris: &
inde se solo infert: hoc est in uulgos & plebeios: & tunc caput inter nubila condit: cū se ad reges atq̄ maiores
effert. Pernix etiā est: id est uelox: nil enim ut ip̄emet dicit uelocius est. Monstrū autem ingens asserit: & hor-
rendum ratione corporis qd̄ illi describit: uolens ī hoc qd̄ omnes eius plumæ: cum auē dicat propter eius ce-
lerem motum habeant hominis effigiē. ad hoc ut per hoc intelligat̄ unūquēq̄ de aliqua re loquentem pen-
nam unam addere phamæ: & sic ex multis cum multæ sint auium p̄næ: non ex paucis phama conficit̄. Seu
potius monstrū horrendū hanc uocat: quia fere nunq̄ superari potest. nam quanto magis quis illam conatur
opprimere: tanto magis exinde fit maior: qd̄ monstruosum est. Dicit isuper omnes oculos eius uigiles esse
eo q̄ non nisi a uigilantibus personet phama. nam si in somnū tendit locutio: phama uertitur in nihilū. No-
cte eam e medio cæli uolitantem: ob id dicit qd̄ sæpissime cōtigisse compertum est: sero. i. factum aliquid: &
mane etiam in remotissimis partibus cognitū: non aliter: q̄ si nocte uolauerit. Seu id dicit ut ostendat uigilā-
tiam garulorum. In die aut̄ eam sedere dicit custodem: ut ostendat qd̄ ad eius relata custodes portis terrarū
urbium apponant̄: & in turribus ad excitandū uigiles: uel speculandū a longe. Et cum inter ueritatē & men-
daciū non distinguar: contenta est pro ueris quæcūq̄ audita referre. Cuius præterea domum in maiori
suo uolumine sic describit Ouidius. Orbe locus medio est inter terrasq̄ fretūq̄: Cælestesq̄ plagas triplicis cō-
finia mundi: Vnde qd̄ est usquā: quāuis regionibus absit Inspicit̄: penetratq̄ cauas uox omnis ad auras. Pha-
ma tenet summaq̄ locū sibi legit in arce: Innumerosq̄ aditus: ac mille foramina tectis. Addidit: & nullis iclu-
sit limina portis. Nocte dieq̄ patet. tota est ex ore sonanti. Tota fremit: uoceq̄ refert: iteratq̄ qd̄ audit. Nulla
quies intus: nullaq̄ silētia parte. Nō tantū ē clamor: sed paruæ murmura uocis: Qualia de pelagi si q̄s procul
audiat undis Esse solent: q̄lē ue sonū cū Iuppiter atras Increpuit nubes extrema tonitrua reddūt. Atria turba
tenet: ueniūt læue uulgos euntq̄. Mixtaq̄ cū ueris pariter coniuēta uaganf̄ Milia rumorū cōfusaq̄ uerba uo-
lutant: Ex quibus hi uacuas replēt sermonibus auras: Hi narrata ferūt aliis: mensuraq̄ ficti Crescit: & auditis
aliquid nouus adhiit auctor. Illic credulitas: illic temerarius error: Vanaq̄ læticia est: cōsternatiq̄ timores. Se-
ditioq̄ reus: dubioq̄ auctore susurri. Ipsa quid in cælo reḡ pelagoq̄ gerat̄: Et tellure uidet: totūq̄ inquirat
in orbē & c. Satis hæc etiā minus erudito patentia sunt: & ideo quid sibi uelit Paulus dum addidit fabulæ: fa-
mam genitā: ut turpia deoz facta narraret: uidisse superest: qd̄ nil aliud autumo præter qd̄ cū minores ī ma-
iores nil uiribus possunt: illata uerbis maioribus infamia conant̄ ulcisci. Terræ autē ideo filiā uoluere: q̄a nō
aliunde q̄ ex gestis in terris phama sit. quod autē p̄re careat non absurde dictū est: cū ut sæpissime rerū a pha-
ma gestarum quæ ut plurimum falsissime sunt ignoref̄ auctor: qui cōpertus loco p̄ris describi possiet.

De Tartaro. iiii. terræ filio.

Caput XI.

Tartarū asserit Theodontius absq̄ p̄re terræ fuisse filiū: hunc Barlaam dicit inertē atq̄ torpētē ma-
tris adhuc ī utero iacere: eo q̄ iuocata lucina fauere partui noluisse: ob id qd̄ phamā ī deoz igno-
miniam peperisset. Figmentum hoc ab effectu causam sumpsit. Nō erat: enim lucina non nascitu-
ro: seu partui non futuro præstatura fauorē: Arbitrati sunt quidē ueteres circa terræ centrū locū
esse concauū: & in eodē fontū animæ p̄cnis affligi: ut satis in descēsu Aeneæ ad inferos ostendit Virgilius.
Hūc tartarū dici uolunt: & hoc secūdū Isidorū ubi de etymologiis a tremore frigoris dictū. Nam ibi nec solis
unq̄ potuit penetrare radius: nec aeris motus ē aliq̄s: cōfricatōe cuius calesceri possit. Qd̄ aut̄ ī utero m̄ris tor-
peat satis appareret: nō. n. ad sup̄iora pōt ascēdere: & si ascēdat nō erit amplius tartarus. Terræ at̄ filius ip̄roprie
dicit̄. Nā quātūcūq̄ concepit mulier: nisi ī lucē cōceptus uenerit iure filius dicit̄ nō poterit. Dicit̄ aut̄ absq̄ pa-
tre cōceptus: eo q̄ credamus terræ corpus cōcauitates habere: nō tamē satis certi fumus: an a creatōe: an a se-
cuto post creationem euētū habuerit. In testimoniū autem prædictoz dicit Virgilius. Tartarus ipse. Bis pa-
tet ī præceptum tantum tenditq̄ sub umbras. Quantus ad æthereum cæli suspectus olympum & c. Nec multo

post ait. Hic genus antiquum terræ titanía pubes. Fulmine deiecti fundo uoluuntur in imo &c.

De Tagete. iiii. Terræ filio.

Caput XII.

Ages ut asseruere gētilis: & potissime thufci absq; cognito genitore terræ filius habitus ē. De quo refert Paulus perusinus: q; cū apud etruscos in agro tarquienfi aliquantulū tellus itumuisset: is uiculus cuius erat agellus nouitate rei p̄motus: auidiusq; uidere qd esset ostēti monstratura turgiditas: aliquādiu expectauit: tādē impatiēs moræ ligone sumpto locum cœpit sensim effodere: nec multū effodit: & ecce ex glebis p̄siluit infantulus. Quo mōstro perterritus rudis hō uocauit affines: nec diu & is q; modo ifans erat ætate p̄uēctus uisus ē & idē senex: & cū incolas auruspicinā docuisset: repente nusq; cōparuit: Auditores at arbitratū numen: & terræ credidere filiū & noiauerunt tagetē: qd idē olim ligua sonabat etrusca: qd latina deus: eūq; postea loco sūmi numinis coluere. Isidorus uero ab aratore gleba uomere submota ifantē cōpertū dicit: nec amplius ab etruscis uisum: & i illa eos auruspicinā docuisse: & ex ea libros et reliquias: quos postea Romani i linguā ppriā trāstulere. Cuius figmēti talē fuisse sensum existimo. Quēdā. s. eē potuisse: q; diu studens circa auruspicinā: & ob cōtemplatōis cōmodū cōsortio hoīum aspernato: doctus repēte: unde minime credebatur cōparuit. Et q; forsā ex antro aliquo exire uisus ē: terræ puerperiiu fictū est: uel i oculos aggr̄ colentis iopinatus affuit: q̄si prodisset ex glebis: a rudi uulgo terræ filius dictus ē: & ideo absq; p̄re: q; in cognita eius fuerit origo. Cōsueuere præterea ueteres exteros ignotos terrestri itinere ad se ueniētes terræ filios uocitare: uti Neptūni q; adueherent nauigio. Infans at dictus q; nouus & cōfestim p̄uēctus: & senex: eo q; eruditus & prudens: qd senum est: cōpertus sit: q; in agro tarquienfi cōtigerit: seu quia aut sic fuit ibidem. i. tagetem primo cognitum: seu quia etrusci auruspicina clarissimi fuere. In breui autē termio moræ designat affectio grandis incolarum ad eum. Nam dilectæ rei mora etiam si longissima sit diligenti uideat breuissima. Eum autem deum habitū ob id contigisse puto: ut doctrinā quā summe colebant deo actore nobilitaret.

De Antheo. v. terræ filio.

Caput XIII.

Antheū oēs terræ dicunt filiū: & q; nemo illi p̄rem designat: iter genitos icerto p̄re eū apponere necesse fuit: de quo sic scribit Luca. Nōdū post genitos tellus effœta gigātes Terribilē libycis partu cōcepit i antris: Nec tam iusta fuit terræ gloria typhon: Aut tyrios: briareusq; ferox: cæloq; pepcit. Qd non phlegreais antheū sustulit aruis. Hoc quoq; tā uastus cumulauit munere uires Terra sui foetus: q; cū tetigere parentē lā defœta uigēt renouato robore mēbra. Hæc illi spelūca domus: latuisse sub alta Rupe ferūt: epulas raptos habuisse leōes. Ad somnos nō terga fere p̄bere cubile Assuerūt: nō sylua tog: uiresq; resumpsit In nuda tellure iacēs: periere colōi Aruog; libyæ: pereūt quos appulit æquor: Auxilioq; diu uirtus nō ausa cadēdi Terræ sp̄nit opes iuictus robore cūctis. Quāuis stare erat &c. Apparet ergo p; Lucani carmē q; grādīs q; fortis & ferus fuerit Anthæus: ad quē ut idē testat; Lucanus: ut cū eo luctā iniret accessit Hercules labor; uictor: & cū in agone eēt: eūq; sapius p̄stratū robustiorē resurgētem cerneret: aduertēs q; a terra uires recuperaret iā fessum ulnis i altū extulit: tāq; diu tenuit donec spirauit. Fabulæ huius sensus duplex ē: hystoricus & moralis. Videt. n. Pōponio mellā i libro cosmographiæ placere: hūc regē i extremis mauritanā fuisse: asserēs apud Ampelusiā p̄mōtoriū i oceanū athlaticū tendēs: eē specū Herculi sacrā: & ultra Tingē oppidū p̄uētustū ab Antheo: ut ferūt: cōditū: & i testimoniu ostēdit ab icolis p̄ma igēs ex elephāte: & ob magnitudinē nulli nūc habilis: quā ab eo gestatā asserūt: & sūme colunt. Necnō mōstrat ab eis dē collis modicū resupini hoīs iacētis habēs imaginē: quē eius tumulū fuisse cōfirmat. Aduersus hūc dicit Theodōtius Dionysii thebæū q; ob isignē eius uirtutē: Hercules appellatus fuit: bellū hūisse: & q; cū aduertisset eū sapius i mauritania p̄stratū: & euestigio exercitus restauratē: ficta fuga eū ad se p̄sequēdū i libyā usq; traxit: ibi eū uero superauit & occidit: Leōtius uero dicebat hūc Hercule fuisse Nili filiū: quē ego unū & idē cū superiori puto. Eusebius at i libro tēpor; dicit hūc Antheū palestricæ artis fuisse doctissimū: & quorūcūq; certaminū: q; exercerētur i terris: & ob id ostēdit se arbitrari fictū: q; terræ fuit filius: & q; uiribus restauraret ab ea. Fulgentius qdē moralē sensum fictōi subesse demonstrat: dicēs Antheū de terra natū libidinē eē: q; sola ex carne nascit: q; tacta & si fessa sit in uires resurgit. Ver; ab hoīe uirtuoso: carnis denegato tactu superat: hunc fuisse dicit Augustinus regnante argis danao. Eusebius aut regnante athenis Aegeo. Leontius regnate apud argiuos argo.

De Herebo. ix. Demogorgonis filio: cui fuerunt filii. xx. quorum primus. Amor. ii. Gratia. iiii. Labor. iiii. Inuidētia. v. Metus. vi. Dolus. vii. Fraus. viii. Pertinacia. ix. Egestas. x. Miseria. xi. Fames. xii. Querela. xiii. Mors. xiiii. Senectus. xv. Pallor. xvi. Tenebra. xvii. Sōnus. xviii. Mors. xix. Charō. xx. Dies. xxi. Aether. Ca. XIII.

Xpeditis Terræ filiis ad Herebum stilus reuocandus est: qui ut Paulus ait a Crispyppo traditum: filius fuit Demogorgonis & terræ. Hunc ego arbitror unum & idem cum Tartaro: cum eum oēs ueteres existimare uideantur in remotissimis terræ uisceribus esse: & in eodem: uti de Tartaro diximus: supplicii fontes puniri. De hoc tamen multa scribunt ab antiquis: & potissime a Virgilio in. vi. Aeneidæ libro: quæ sub cōpendio p̄transibo: eo q; fere de omnibus fiet in sequentibus plixior mentio. Dicit ergo Virg. q; in faucibus huius sunt terribiles uisu hæc formæ: uidelicet Luctus & ultrices curæ: morbi pallentes: & tristis senectus: atq; metus & fames egestasq; terribilis: & horribiles uisu: letū: labor q; sopor: & mala mētis gaudia. Bellūq; lætifex & eumenides: & discordia: & ulmus somniog; sedes: Cetauri scillæ briareus: lernæusq; serpēs: & flāmis armata chymera una cū gorgōibus harpyis. & tricorporeo geryone: & trifauce cerbero limina seruāte ditis. Præterea hūc herebū q̄tuor rigari flumibus Acheronte. s. & phlegetonte: stigeq; atq; cocyto: & Acherontis naurā dicit eē Charonē morientiu aias ad p̄fundiora Herebi trāferentē. Insuper minoē Rhadamantū æacūq; uersantes urnis merita itrantiu iesse describit: & p̄stratos fulminibus Titanos gigātes: & salmeonē ac Titon discerptū a uulture: Isiona p̄petua circūuolutū rota: nec nō & sisy

phū in altū igitur pectore ipingente saxa: ac tantalū inter undas & pomā siti fameq; peunte: & Theseū pper
 tuo damnatū ocio alioq; & hos oēs itra ditis ferrea moenia sub ultrice tisiphone cruciari. Similiter & hunc
 idē pter herebū multis uocauerē noībus utputa Tartarū: Orcū: Dite: Auernū: Barathrū: & ifernū. Sic & eun/
 dē multoz filioz patrē faciunt. Cæterz is præmissis ad detectionē absconditæ ueritatis ueniendū est. Volunt
 igitur eū Demogorgonis & terræ filiū: eo q; Demogorgonē rez oīum creatorem arbitrati sunt. Terræ autē
 quia ut patet in eius utero conditus est. Veg; eū locū esse pœnæ non solum gētiles: sed nōnulli illustres chri
 stiani existimauere: hac forte ducti ratione. Nā cū summa bonitas deus sit: & q; peccatū cōmittit, qd forte ma
 lū est: & sic malus effectus sit: ut a deo tanq; a suo contrario remotissimus sit: necesse est: nos deū in cælis habi
 tare credimus: & a cælo nulla remotior pars ē cētro terræ: & ob id tanq; in loco a deo remotissimo: ibidē pœ
 nas luant ipii: forsan nō inepte creditū ē. De hoc tamē Tullius ubi de quæstionibus tusculanis aperte truffat
 Ex quo satis existimari pōt: aliud eruditos ueteres sensisse: & iō cū uoluerūt duplicē eē mūdū: maiorē. s. & mi
 norem: maiorem eum quem generaliter mūdū dicimus: minorem autem hoīem asserētes omnia in mi
 nori esse quæ in maiori describuntur ab eis: credo eos hunc Herebum: & hos cruciatus itra minorem mun
 dum. i. hoīem esse: existimasse ac uoluisse illas horribiles formas quas i uestibulo Herebi describit Virgilius
 esse causas exteriores p quas itrorsum illa supplicia causant: seu ea quæ ab intrinsecis creata apparent extror/
 sum: quem longe meliorem sensum existimo. Deinceps qdem: ut pdictoz feriem exponēdo præuertā: neces
 se est. Fictū igitur puto in profundum huius Herebi ditem esse ferreā ciuitatem: ut per eam itelligamus pro
 fundam obstinati cordis partem: in qua uere pertinaces nōnunq; sumus & ferrei. Titanes. i. homines terrenis
 dediti: & gigantes. i. superbi prostrati: ideo uexari dicuntur: ut cognoscamus circa hoc anxari terreos: & sup/
 bos homines animo: qui dum semper extolli cupiunt cæco suo iudicio deprimi & uilipendi arbitrantur: &
 ab excelsio deiiciunt aliq;do: qd illis ē acre tormētum. Per Titon autē discerptū a uulture mēs cuiuscūq; labo/
 rantis: ut ea quæ ad eū spectāt agnoscat: accipiēda est: seu illius: qui i cumulādis thesauris cōtinua cogitatione
 agitat. Ifson autē perpetua circūuolutus rota circūagitatōes optātis regnū ostendit. Sic & sisyphus saxa reuol/
 uens inefficacibus: ac laboriosis conatibus uitā ducētis declarat. Per Tantalū at inter undas: & pomā fame pe/
 untē: auaroz hoīum curas & agones circa ifamē parsimoniā itelligere debemus. Theseus autē ociosus teme/
 rarioz friuolos conatus ostēdit: qbus misere cruciāt. Dicunt at hos sub infestatiōe uexari thisiophonis: qd sic
 reor accipiēdū. Interpretat at thisiophones iraz uox: & sic patet q a talibus cruciant: i seipfos irasci: & iraz uo/
 ces nōnunq; emittere. Per illos aut tres iudices: hoc itelligo: tres. n. personas male agēdo lædere possumus: de/
 um: pximum: & nosmetipfos: & sic a triplici cōscientiæ iudicio redarguimur & dānamur. Per ianitorē autē
 tricerbez canem: cuius officiū ē uolentes itro mittere: & exitum itratibus phibere: tres cās itelligēdas puto:
 rodētes acri morfu deceptoz mētes lætales. assentatorū blandiciæ: falsa foelicitatis opinio: & inanis gloriæ
 fulgor: q quidē cōtinue nouis discipulis detrahētes ignaros miseras curas augēt: & minuere auctas nō pmit/
 tunt. Circuif seu inundat herebus a qtuor fluminibus: ut per hoc sentiamus qā hi q se rōne deiecta ab ince/
 ptis concupiscētis trahi permittunt primo recti iudicii perturbata lætitia acherontē transeūt: qui carēs gau/
 dio interpretat: & sic pulsa lætitia: ut eius occupet mœsticia locū necesse est: ex qua ob bonum læticiæ pditū
 persæpe uehēmēs nascit ira: a qua in furorē impellimur: q phlegetō ē. i. ardēs. ex furore etiam in tristitia labi/
 mur: quæ stix est: & ex tristitia in luctū: & lachrymas: p quas cocytus accipiēdus est quartus fluuius. Et sic mi
 seri mortales agimur: cæca cōcupiscibilis appetitus opinione seducti: itraq; gerimus: qd in uisceribus terræ a
 poetis stolidi arbitrant inclusum. Herebus autē dicit: ut ait Vgucio quia nimis hæreat illi quē capit. Dis autē
 dī a dite rege suo: q apud poetas diuitiaz dicit deus: & hoc iō qā diues sit. i. abundās locus iste: eo q; i eū descē
 dant: ut plurimū moriētes hodie: olim omnes. Tartarus autem dicitur a tortura: quia torqueat quos abfor/
 bet. Veg; tartarus ē. pfundissimus ifernoz locus: ex quo ut opinari uidef Vgucio: xps neminē eduxit. Orcus
 aut dicit qā obscurus. Baratz uero a forma dictus credit. Est autē baratrū uas ex uiminibus cōfectū a parte
 superiori ppatulū: ab iferiori at acutum: quo utunt agrestes cāpani: dū ex uitibus arboribus ānexis uidemian/
 tes uuas colligūt: & hoc iō dictū ut itelligamus ifernū amplissimas fauces ad suscipiēdum dānos habere: ad
 eos uero seruādum artissimū locū atq; pfundum. Infernus at dicit: qā oīum terræ partiū iferior sit. Auernus
 autē ab a qd est sine: & uernos qd est gaudium dicit: eo q; gaudium careat & tristitia luceat sempiterna.

De Amore primo herebi filio.

SX filii herebi primus occurrit amor quē ab eo ex nocte susceptū: ubi de naturis deoz Tullius as/
 serit. Qd forsan regū serenissime uideret tibi mōstruosum: ni ueg; mōstraret rōne possibili. An/
 tiquoq; snia fuit amorē esse animi passionē. Et iō qcquid optamus id amor est. Veg; quoniā in di/
 uersum nræ affectōes finē ferunt: ut amor nō idē circa oīa sit necesse ē: & ob id i paruū numez re
 dactis mortaliū desiderijs: triplicē illū maiores dixere. Et ante alios apuleio teste: eo in libro: quē de dogmate
 Platōis scripsit: asserit plato tres nō amplius amores fore. Quoz primū dixit eē diuinum: cū icorrupta mēte:
 & uirtutis rōne conuenientē. Alteq; degeneris animi corruptaq; uolūtatis passionē. Tertiū ex utroz pmix/
 tum. Post quē auditor eius Aristoteles mutatis fere potius uerbis q snia: atq; triplicē uoluit. Primū dicens pp
 honestū. secundū pp delectabile. tertiū pp utile mouētē captos a se. Sane quoniā nec is de quo sermo: diuinus
 aut pp honestū est: nec ex duobus alijs pmixtus: aut pp delectabile: ueg; degeneris animi: & pp utile: merito
 eū iuxta sententiā Ciceronis: filiū herebi noctisq; dicimus. i. cæcæ mētis & obstinati pectoris. Ab hoc. n. i. exe/
 crabile auri famē impellimur. ab hoc i cupidinē impij inexplibile. Ab hoc i stolidū pituræ gloriæ desiderij.
 Ab hoc i funestā amicoz cedē. Ab hoc i periclitatōes urbiū: furta fraudes uiolētias: & dolosa consilia miseri
 trahimur. Hac peste afficiunt gnatonici: histriones assentatores: & huiusmodi pniciosa manus hoīum ridē/
 tem insipientium sequentes fortunam: & eo utuntur ad denudandos blāditijs: & falsis laudibus milites glo

Ca. IX.

triplex est amor

amor est postis
 ignis ruda sagi
 ra

riosos. Eum igitur rite pensatis omnibus non amorem: quinimmo odium rectius uocaremus.

De gratia Herebi & Noctis filia.

Cap. XVI

Herebi & Noctis Gratia eē filiā scribit Tullius: ubi de naturis deorū. Ego tamē alibi legisse memini grās seu Iouis & auctonii: seu liberi prīs ac Veneris fuisse filias. Verū ut hēamus qd in hoc senserit: q finxerūt est sciendū: grām eē quandā liberæ mētis affectionē: maiorē potissime in minore: q̄ nullo pcedente merito indulgentiæ beneficia: & obsequia: etiā nō petētibus impendunt. Harū tamē multiplices eē spēs reor. Aliæ qdē dei sunt immortalis: qbus amotis nulli sumus. Aliæ uero hoīum iter se: & hæc in bonū possunt tēdere & in malū: q̄q̄ semp in bonū sonare uideat grā. Has oēs Herebi & noctis filias: uariatis tamē parentiū sensibus possemus ostendere: sed ut ad hanc omīssis in suū tempus reliqs ueniamus: reor ergo hanc eā grām esse: quæ ob aliquod infandū facinus: uel turpes alicuius hominis mores in peruerso aliquo ac detestabili uiro causatur: & sic Herebi. i. obstinati pectoris: & Noctis. i. cecæ mentis erit filia gratia talis.

De Labore. iiii. Herebi filio.

Cap. XVII.

Labor a Cicerone Noctis & Herebi scribit filius. cuius quiditas ab eodē huiusmōi designatur. Labor eē functio quædā: uel aiæ uel corporis grauioris opis uel muneris. Qua inspecta merito Noctis & Herebi filius dī seu dici pōt: is. s. q̄ dānosus ē: & merito reprobādus. Nā uti i Herebo & Noctē ppetua fontiu eē inq̄tudo: sic & i secretis cordiū pectoralibus eorū q̄ cæca tracti cupidie: circa supflua & mīme opportūa cogitāōe agitant cōtinua & quoniā cogitāōes tales i obscuro causant pectore: merito labor talis

filius dicit Noctis & Herebi.

De Inuidientia seu Inuidia. iiii. Herebi filia. Cap. XVIII.

Inuidientiam dicit Tullius Herebi & Noctis fuisse filiā: q̄ ubi de questionibus tusculanis: hanc ab inuidia differētiā facit: dicēs iuidētia ad iuidū tantūmō p̄tinere: cū iuidia ad eū etiā cui ferē p̄tinere uideat: & de ea cōcludēs dicit. Inuidētia eē ægritudine susceptā pp̄ alterius res secūdas: q̄ nil nō ceat iuidēti. huius. n. hitatiōem & mores sic describit Qui. Protinus iuidiæ nigro s̄q̄lētia tabo Te/ta petit: domus est imis in uallibus: huius Adita sole carens nōnulli puia ueto: Tristis & ignaui plenissima frigoris: & q̄ Igne uacet semp: caligine semp abūdet. Et paulo post. Cōcussa patuere fores. uidet intus edentē Vipereas carnes uitioꝝ alimēta suoꝝ. Inuidiā: uisāq̄ oculis auertit. at illa Surgit humo pigre: semefarūq̄ reli/qr Corpora serpētū: passūq̄ icedit ierti. Utq̄ deā uidit: formaq̄: armisq̄: decorā: Ingemuit: uultūq̄ deæ ad s̄piria duxit: Pallor in ore sedēs: macies in corpore toto. Nusq̄ recta acies: liuēt rubigine dētes: Pectora felle uirrent: lingua est suffusa ueneno. Rifus abest: nisi quē uisi fecere dolores: Nec frui sōno uigilantibus excita uirris. Sed uidet i gratos: itabescitq̄ uidēdo Successus hoīum: carpitq̄ & carpiū una. Suppliciuq̄ suū est &c. Hos uersus siq̄s plene cōsiderabit: & eā esse iuidētia: quā nos ampliori licētia iuidiā dicimus: & herebi noctisq̄ filiam absq̄ difficultate cognoscet &c.

De Meru. v. Herebi filio.

Ca. XIX.

Metus: ut sæpe dictus asserit Tullius filius Herebi: fuit & noctis. Est enim metus: ut idē ait Tullius: rōni aduersa cautio. Hūc ego hōꝝ parētū filiū dictū arbitror: q̄a ex remotis a cognitiōe nostra nostris in pectoribus oriat. Eū tamē duplicē reor: & q̄ i discretū uirū iure cadere possit: ut metuisse tonitrua: & q̄ nulla rōnabili cā ipellere: nō aliter q̄ mulierculas nōnullos exanimat. Hic sub uocabulo pauoris unus ex ministris martis est: ut demōstra a Statio dicēte. Inde unū dira comitū de plebe pauorē: Quadrupes atēire iubet: nō alter anhelos Insinuare metus aiūmq̄ auertere ueris: Actior inuere mōstro uocēq̄ manusq̄. Et faciēs q̄cūq̄ libet bonus oīa credi: Auctor: & horrificis limphare incurfibus urbes. Si gemios soles nutūq̄ suadeat astra: Aut mutare solū: aut ueteres descēdere syluas. Has misere uidisse putāt &c. Possem rex optie multa uerba facere huius carminis explicādo partes: ut mores metus apirē: sed adeo tenuia sūt figmēta: ut plura dicere supflua ratus sim. Huius p̄terea ascribit Tullius i tusculanis q̄stioibus nō aduertēter plures subeē ministros: utputa pigritiā: pudorē: terrorē: timorē: pauorē: exaīationē: cōturbatiōnē: & formidinē: de qbus oībus ibidē seriose legit.

De dolo. vi. Herebi filio.

Ca. XX.

St & Dolus: ut Tullio placet: filius noctis & herebi: de quo referre cōsueuerat Barlaā quū ad troianū bellū iuisset cū græcis: & cū minus armis iretur in uotū cōsultātibus qbusdā ex primatibus de agēdis ab Vlysse: cui familiarissim⁹ erat: i cōsiliū fuisse deductū. Qui cū elatos aīos & iactātes: atq̄ cōsilia quorūdā audiuisset: atq̄ aliquādiu secū risisset: rogatus sentētiā dixit: q̄ & si nō honesta: eo q̄ opportuna uidebat: assūpta est: & eidē cū epeo fabricādū eq̄: negociū euestigio cōmissū est: quo postmodū eo puētū: ut optato iā fessū potirent græci. Satis tenuæ fictiōis ē uelū. & iō cur herebi & noctis dicat filius uideamus. Qd' meo iudicio sacris ostēdit lris: qbus docemur ab herebo forma serpētis assūpta: hu mani generis hostē in terris uenisse: & parētū n̄oꝝ mētēs dolosis suggestiōibus offuscasse nocte tartarea: & s̄de tanq̄ in cultū agrū semē iniecisse lætiferū: cuius fructus cū in legē egissent extēplo uenit in lucē: & sic dolus nōdū in terris cognitus ab initio manauit ex herebo: & in utero cæcæ mētis cōceptus nra morte: & exilio regni cælestis palā factō: ostēdit ligdo se filiū noctis & herebi. Sane q̄a qd' gētiles nō nouerūt: finxisse nō poterāt. arbitror eos p herebo itimū cordis hūani recessū itellexisse. ubi. n. cogitationū oīum sedes ē: & iō si æger aīus uirtute neglecta: ut ad optatū deueniat: si desint uires illico dirigit ad artes igeniū. Et quoniā facilius dolo capiunt amates: eo cogitāōibus pessimis fabricato: & quos capit & seipm lætifero alligat laqueo: & sic ex nocte. i. mētis cæcitate: p quā ea uia: q̄ minime decet in desideriu suū tēdit: & agri pectoris ignominiosa concupiscētia seruetis dolo creat: & nascit. & ut plurimū nō ante uisus in lucē: q̄ is in præcipitiū uenerit in quē

struitur.

De fraude. vii. Herebi filia.

Ca. XXI.

Raus & merito Herebi & Noctis a Cicerōe: ubi de naturis deorū dicit filia: Lætales qdē & ifanda pestis: & iniquæ mentis execrabile uitiū. Inter hāc & dolū hoc interest. s. dolū quādoq̄ in bonū opari posse: fraus nunq̄ p̄ter in malū: sed potius aduersus hostes dolo agimus: amicos fraude decipit

mus. Huius aut formā Dantes allegeri florētinus: eo in poemate: qđ florētino scripsit idiomate: non parū quidem inter alia poemata momenti: sic describit. Eam. s. iusti hoīs habere faciē: corpus reliquū serpētīnū: uariis distinctū maculis: atq; coloribus: & eius caudā termiari in scorpionis aculeū: eaq; cociti innare undis: adeo ut illis excepta facie totū cōtegat horridū corpus: eaq; gerionē cognoiat. In placida igitur: & simili iusti hoīs facie sentit auctor extrinsecū fraudulētū hominū uultum. sunt. n. uultu & eloquio mites: habitu modesti: i. cēssu graues: moribus isignēs: & spectabiles pietate: operibus uero miserabili sub gelu iniquitatis tectis uersipelles sunt: astutia callidi: & maculis respersi scelerū: adeo ut oīs eoz; operū conclusio pncipio sit plena ueneno. Et ide Gerion dicta est: qā regnās apud baleares isulas Gerion miti uultu blādīsq; uerbis: & oī comīratu cōsueuerit hospites suscipe: & demū sub hac benignitate sospites occidere. Cur autē Herebi noctīsq; dicta sit filia: eadē quā de dolo rō est. De ptnacia octaua Herebi filia. Ca. XXII.

Iertinacia insipiētū exitiale crimē secūdū Tullīū Herebi noctīsq; filia est: nec causam uidere difficile. Nā quotiēs idigestus mortaliū ignauīa rigor: rōnibus ualidis: & calori diuini feruoris iterposita obfūscata itellectus caligine moliri nō pōt: obstinationē: seu ptnaciā oriri necesse est: imo iā exortū est ignoratiā certissimū argumētū. Ergo bene ptnaciā Herebi: quē sēpe gelidū diximus & noctis: quā sēpe caliginem mentis monstrauius esse: filia est.

De Egestate. ix. Herebi filia.

Ca. XXIII.

Egestas Herebi Noctīsq; filia: nō ea ē quā plurimi arbitrant oportunitis. s. carere. hāc. n. uiri fortes toleratiā supauere: ut in arenis libycis cato: sed ea potius cui abūdātes falso iudicio tracti succumbunt: ut auri custos Midas Phrygū rex: qui dū oīa quā tangebāt iuxta uotū uerterent in aurū: fame pibat. hāc est ergo uere herebi filia. i. gelidi cordis ac ignauī: ac et noctis. i. cāci cōsiliū: existimātis optimū diuitias augere: ut usū careamus earū. De Miseria. x. Herebi filia. Ca. XXIII.

Lacet isup Tullio Miseriā Herebi noctīsq; filiā fuisse. Hoc. n. adeo extremū ifortuniū ē: ut possitis pspētates in misericordiā cōmouere. Qđ qdē nos ipsi nobis facimus: dū neglecto ueritatis lumine pituras res abeūtes quocūq; mō: nō aliter igemiscimus: qđ si pperuas pderemus: & sic ab offuscatō mētis iudicio cōcussum pectus: suspiriis lachrymisq; miseriā emittit in publicū: ut ide filia noctis & herebi dici possit. De fame. xi. Herebi filia. Ca. XXV.

Amē dicit Paulus iuxta Chrisippū herebi noctīsq; fuisse filiā. Hāc aut aut publica ē: ut olī pmonstrata pharaoni: aut priuata: ut crisotonis. Publica ex uniuersali frugū penuria cōsueuit cōtingere Cuius rei: aut diuina ira cā ē: uel diurnū bellū: seu aduersa supercaelestīū corporū dispositio: seu uermes subterranei rodētes semina: seu locustae iā fata nascētia deuorātes. Ex qbus cā priā a nemīne mortaliū nosci pōt: & sic dici poterit herebi noctīsq; filia: sed nō herebi in uisceribus terrae latētis: aut in agris hominū pectoribus residētis: qnimo in p̄fundo diuīaē mētis arcano factissime uigilātis: quē itellectus hoīum mortalitatis caligine offuscatus itueri nō pōt: nec et noctis diuīaē mētis: in q̄ nihil unq; fuit obscurū: uerū suo semp lumīe cūcta clarificat: sed nrā ibecillitatis errores. Ceteras cāe huius spēs asserūt mathematici suis artibus et p̄uideri posse. Si aut sic ē talis fames nec herebi: nec noctis filia eē pōt. Si aut nō sic: tūc ut de eo diximus cū in arcano naturae antro repositū uideri nō possit: liqueat: ut talis fames filia sit noctis & herebi rōne iam dicta. Priuata autē fames: aut ex penuria ciborū cōtinget: ut plurimū: aut aliquādo ex fastidio stomachantiū. si ex penuria aut inertia: atq; desidia patientis: aut aegestatis crimine cōtingit. Si ex inertia: uel desidia: ut quandoq; uidemus quosdam lasciuīs potius & inertis atq; ocio uacare: q̄ rei familiaris curam gerere. Hāc profecto Noctis & Herebi filia est eo pacto: quo superiores sunt ceteri. Si aegestatis crimine: dū modo nō ob intēperatiā sit egenus q̄ patit: nec hāc Herebi noctīsq; filiā puto: nisi ob id dixerim: qā ab itri seco stomachi esuriētis pcedit. Si uero ob ciborū fastidiū fames sit: ut nōnūq; qbusdā discolis: atq; praua cōsuetudine nauseantibus cōtigisse nouimus: qbus nisi exq̄sita edulia: & pulmēta accurate cōposita: seu regū turceta in p̄ciosa uinā atq; forēsia apponant: adeo uulgaria sp̄nūt: & respuūt: ut prius se torqueri inedia pmittāt q̄ comedāt: nulli dubiū qn & hāc nata sit herebi atq; noctis. Huius aut māsonē & formā sic describit Ouid. Quāsitāq; famē lapidoso iuenit in agro Vnguibus & raris uellentē dentibus herbas. Hyrtus erat crinis: caua lumia: pallor i ore: Labra icana situ: scabrae rubigine fauces: Dura cutis p̄ quā spectari uiscera possent. Ossa sub icuruis extabāt arida lumbis. Vētris erat p̄ uentre locus: p̄edere putares Pectus & a spinā tātūmō crate teneri. Auxerat articulos macies genuūq; rigebat Orbis: & i modico pdibant tubere tali: Hanc pcul ut uidit &c. De Querela. xii. Herebi filia. Cap. XXVI.

Querelā dicit Tullius filiā fuisse Noctis & Herebi: quod facile cōcedit: si qđ sit sanāe mētis oculo p̄spectet. Est enim morbus quasi male conuenientis secum animi: ob hoc insanū ueniēs pectus: qā aut subtrahi qđ sibi debet autumat incōsultus homo: aut aegre fert sibi nō dari qđ optat: uel non posse qđ cupiat. Et sic qđ suū crimen est: alienū lumine mentis priuatus existimat. Hinc querit lasciuus amās: hic auri cupidus: hic bonoz; audius: hic sanguinis sitibūdus: & alii plures malū quod itroduxerunt ipsi: & prudētes eiecisse poterāt flentes. De Morbo. xiii. Herebi filio. Cap. XXVII.

St Herebi noctīsq; filius Morbus: ut placet Tullio & Crisyp̄o: Hic autē mentis & corporis pōt esse defectus: & uti in corpore ab humorū discordantia: sic in mēte animoz; iconueniētia causat: & tunc merito huiusmodi parentū. i. cācitatīs itrinsecāe filius nuncupat: & quoniā in mortē salutis tendere uideat: morbus ut placet pluribus appellat. De Senectute. xiiii. Herebi filia. Cap. XXVIII.

Senectus aetatum ultima: & morti contermina: solo contingit corpori cum rationalis anima tenet uiriditate perpetua in aeternum. Hāc ut ait Tullius Herebi fuit noctīsq; filia: quod qdem faci

le concedi potest: cum illi sit in complexionē conformis: frigida scilicet & sicca: & filii similes consueuerunt esse parentibus. Est insuper Herebus iners: & tremulus: a quibus non degener est senectus: cum ut cernimus tremula sit & tarda. Porro quia hebetes offuscatosq; sensus habet corporeos: non incongrue illi noctem dixere matrem. At tamen hoc habet insigne: quia quantum illi subtrahitur uirium: tantum magis augetur consilii, ex quo fit ut ueneranda sit: & eius cani iuuenum præponant lacertis.

De Pallore decimaquinta Herebi filia.

Caput XXIX.

Allor faciei atq; totius corporis ex sanguis ē color exhausti sanguinis: seu ægri seu repentini timoris certissimus testis: hic noctis & Herebi filius est: teste Crisippo. Et hoc iō: quia quicquid a luce solis non cernit: aut a minus bona uegetatiōe nutrit: pallore facile occupat: & supra dictū ē: quia neq; solem uideat neq; calorē sentiat herebus: & ob id ubi ista contingunt frigescere sanguinē: & aduersa digestionē corrumpi: & per consequens oriri pallorē necesse est: ut satis uidemus in eis qui diu cæco carcere clausi i lucē ueniunt, aut q ab ægritudine corporea fatigati resurgunt: uel subito correpti pauore pallescunt.

De Tenebra decima sexta Herebi filia.

Caput XXX.

Herebi noctisq; filiā esse tenebrā nullo iterueniente teste credit. Sane ne idem mater & filia uideantur: in hoc differunt. Noctē aliqualis res luminosa cernitur ut luna: & sidera: seu ignis aliquando. In tenebra autem nil unq; apparet luminis: & si appareat usq; defisset esse tenebra.

De somno decimo septimo Herebi filio.

Caput XXXI.

Omnis secundum quosdam est intimi generis cetero: & per membra mollita: & labore relaxata diffusa quies, secundum uero alios est quies animalium uirtutum: cum intentiōe naturalium. De hoc sic scribit Ouid. Sone qes rerū placidissima somne deoꝝ. Pax animi: quē cura fugit: q corpora duris Fessā misterii mulces reparasq; labori. Sane lōge plenius sōni cōmoda describit Seneca poeta in tragœdia Herculis furētis dū dicit. Tu quoq; domitor sōne malorū reges animi. Pars humanæ melior uitæ Volucer matris genus astra. Frater duræ languidæ mortis Veris miscēs falsa futuri: Certus & idē pessimus auctor Pater o rerū portus uitæ: Lucis reges noctisq; comes Qui par regi famuloq; uenis. Placidus fessum leuisq; foue Pavidū leti genus humanū Cogis longā discere mortē Preme deuictū &c. Huic præterea describit thalamū satis aptū dormiēdi cupido dicens. Est ppe cimerios lōgo spelunca recessū Mons cauus: ignaui dōmus: & penetralia somni: Quo nunq radiis oriens mediū sūe cadēsue Phœbus adire pōt: nebulae caligine mixtae Exalant humo dubiaq; crepuscula lucis Nō uigil ales ibi cristati cantibus oris Euocat aurora: nec uoce silentia rūpunt. Sollicitæue canes: canibusue sagacior anser: Garrula nec pigne steretiā pectora mulcet. Nō fera: nō pecudes: nō moti flamine rami Humanæ sonū reddūt cōuitia linguæ. Muta quies habitat saxo tamē exit ab imo Riūs aquæ lentos: per quē cū murmur labens Inuitat sōnos crepitantibus unda lappillis. Ante fores atrii fœcūda papauera florēt: Innumeraq; herbæ: quarū de lacte soporē Nox legit: & spargit per opacas humida terras. Ianua ne uerso stridorē cardine reddat: Nulla domo tota est custos in limine: nullus In medio torus est: ebano sublimis in antro Plumeus unicolor pullo uelamīe tectus. Quo cubat ipse deus mēbris languore solutis. Hūc circa passim uarias imitātia formas Sōnia uana iacēt totidē quot messis aristas. Sylua gerit frondes. eiectas littus arenas: &c. Hūc tam spectabili thalamo: ac cubicularis decoratū deū dicit Tullius Herebi & Noctis fuisse filiū: cuius rei causa uideāda est: & inde uidere poterimus de ministris: cū satis sensus appareat descripti Thalami. Filius ergo Herebi Noctisq; dicit somnus: quia a uaporibus humidis e stomacho surgentibus: & opilatibus arterias: & quæta obscuritate causat. Si at de mortali sōno uelimus itelligere: nō difficiliter parentū taliū dabit causa. Nā calore caritatis p dito: & omīsa rōnis uia: ut necessariū sit in letiferū ire somnū satis aptū est. Nūc autē de assistētibus uideamus: quæ somnia sint multipliciū specierū: ex quibus quicquid tantū sup sōnio Scipionis Macrobius ostendit. Harū prima uocat phātasma: q nunq se mortalibus miscet nisi lente: dum se incipit somnus: immittere: existimātibus nobis adhuc uigilare. Affertq; horribiles uisu formas: & ut plurimū a natura specie & magnitudine discrepātes. Certamē noxiū: aut mirabile gaudiū tempestates ualidas uentosq; sonoros: & huiusmodi. Huius ignē dicit Macrobius esse etiā emactes seu ephialtes: uel ephialtes: quæ cōmunis p̄suasio existimat q̄scētēs iuadere: & suo pōdere pressos: sentiētēsq; grauare Et huius causam opinantē multi stomachū nimio cibo uel potu grauātū: seu longo ieiunio uacūū: & nō nunquam aliquē ex humoribus cæteris prædominantē. Sunt qui sup addāt hæsitationes: dicātq; Virgiliū itelligisse Didonē uidisse phantasmata dum sororū cōquesta est dicens. Quæ me suspensam isomnia terrent: & illud isomnia pro phātasmate licentia poetica iproprie positū. Secunda insomniū nuncupat a p̄meditatione causatum: ut Tullius affirmare uidet in libro reipublicæ dicens. Fit enī sæpe ut cogitationes sermonesq; nostri pariāt aliqd in somnio: quale de Homero scribit Ennius: de quo uidelicet sæpissime uigilans solebat cogitare & loqui &c. In hac igitur specie somni amās dilectam sibi puellā in amplexus eius occurrentem aspiciet: aut fugientem miserimus exorabit. Nauta tranquillū mare nauēq; pansis uelis sulcantem: aut tempestate periclitantem aspiciet. Sic & agricola frustra lætabitur lætas aruis intuens segetes: depastatq; plorabit. In gurgigator pocula exhauriet: ieiunus cibos: aut oprabit: aut faucibus uacuis deuorabit appositos. De præmeditatis autem a Didone faucia uisa quidam uolunt: eo q; uideantur a Virgilio ostensam præmeditationem: dum dicit. Multa uiri uirtus animo multusq; recusat Gentis honos: hærent infixi pectore uultus: Verbaq; &c. & sic tanq; ex præmeditatione proueniens uidetur esse insomniū. Verum quoniā ex affectione procedunt una cum somno in auras euanescent: ut ipse idem Virgilius dicit. Sed falsa ad cælū mittunt insomnia manes. Somnium species tertia appellatur: per quod placet Macrobio certa somnari: sed sub uelamine ut teste Moyse in p̄tateuco uidit Ioseph manipulos fratrum suū adorātes: & ut ait Vale, astiages uitē & urinā

ex genitalibus filiaē prodeūtes. hoc autē fieri uolūt homie existēte sobrio ut plurimū sumus p̄pinq̄ate die. Quarta uero species uisio noīat: nullas prae se ferens ambages q̄nimo q̄ facturū est liquida patefactione demonstrat: ut uidit Arterius Rufus romanus eques dormiēs Syracusis: se. s. dum gladiatorū munus īspiceret retiarī manu trāsīodi: qd̄ die sequēti cū multis nunciasset secutū ē: Quinta & ultima sōnioḡ species oraculum ueteres uocauerē: qd̄ Macrobius ēē uult dum sopiti parētes maioreſq̄ nostros graue hoīem ut p̄tificē seu ipsū deū aliqua dicentē seu p̄monētē nos cernimus: ut in sōniis Ioseph ab angelo p̄monitus est: ut acciperet puerū & matrē eius: & cum eis secederet in Aegyptū. Sane nōnulli ex p̄scis: ut ex uerbis Porphyrii philosophi satis p̄cipi p̄t: oīa per quietē uisa uera esse arbitrati sunt. Sed ut plurimū minime itellecta: & ob hoc uidet̄ Porphyrium lōge aliter q̄ multi faciant alii sentire: qd̄ per Homerū primo: deinde p̄ Virgiliū dictum est: & quoniā familiare magis Virgīlii q̄ Homeri carmen deducamus in mediū. Dicit etenī Virg. Sunt geminae sōni portae: quarū altera fert̄ Cornea: q̄ ueris facilis dat̄ exitus umbris. Altera cādēti p̄fecta nitēs elephāto. Sed falsa ad cælū mittūt īsōnia manes &c. Per hos uerſus uult Porphyrius sōnia oīa uera ēē: sentīēs q̄ aīa sopito corpore tanq̄ paululū solutior: in suā diuinitatē nitat̄: & in latēs humanitatē uerū acīe omnē dirigit itellectus: & nōnulla uideat: & discernat: & plura uideat q̄ discernat: seu lōgius abdita sint: seu dēfiori tegmine occultata: & hinc fit ut quod discernit: esto nō plene nebulo caliginis mortalitatis obsistēte: dictū sit p̄ corneā emitti ianuā: cū cornu huius naturae sit: ut extenuatū peruiū sit ituitu: & tanq̄ diaphanū corpus in le recōdita uidere p̄mittat. Quod autē obsistēte carnis caligine uidere nō p̄t: id elephanto cōtectū dicimus: cuius quidē os a natura adeo cōdensatū est: ut in quatācūq̄ tenuitatē redigat̄ uidere supposita nō p̄mittat: q̄ ideo falsa dicit̄ Virg. quia minime itellecta sunt: ut ait Porphyrius. Nūc autē sup̄est de ministris uidere: q̄ & si forte multi sint noīa triū tantū esse cognoscimus: quoq̄ primū morphea dictū uolūt: qd̄ interpretat̄ formatio seu simulachrū: cuius domini iussu officiū est quoscūq̄ hominū uultus fingere: uerba: mores: uoces: & idiomata: ut scribit Ouidius dicens: At pater e populo natoq̄ mille suoq̄. Excitat artificē simulatorēq̄ figurā. Morphea nō ullo iussos solertior alter: Exprim̄ it incessus uultūq̄ sonūq̄ loquēdi. Adicit & uestes: & cōsuetissima cuiq̄ Verba: sed hic solus hoīes imitat̄ &c. Secundū autē itathona seu phabetora: quoq̄ ego nō minū significatū ignoro. Huius tamē officiū hoc in carmine dicit Ouidius. Alter sit fera: sit uolucris: sit longo corpore serpens. Hūc itathon superi mortale phabetora uulguſ Noīat &c. Tertiū uero dixere panthū: q̄ sit totū: cuius officiū est īsensibilia fingere Ouidio teste: dū ait. Est etiā diuersae tractius artis Panthos ille: in hūmū: saxūq̄: undāq̄: trabēq̄. Quaeq̄ uacant animo fallaciter oīa transit &c. Quasi ex his uelit̄ quae cernimus dormientes ab exteriori potentia nobis ablata sint. Verum utrum sic sit uideant alii.

De Morte decima octaua Herebi filia.

Ca. XXXII.

Mors: ut uoluere Tullius & Chrisippus: filia fuit noctis & Herebi: quā ultimū esse terribiliū testat̄ Aristoteles. ab hac enī oēs ab ea ipsa die: qua miseri mundū intramus: sensim adeo: ut nō aduertamus cōtinue carpimur: & cū quotidie moriamur: tūc uulgato sermone mori dicimur: cū mori desinimus. Hanc & si mille modis miseri rapiamur: aut uolentā: aut naturalē uoluere priores. Violenta est quae ferro uel igni: uel casu aliquo fugienti: uel etiā postulanti inferē. Naturalis autē se cūdū Macrobiū sup̄ sōnio Scipiōis ea est: q̄ nō corpus ab aīa: sed a corpore aīa derelicta ē. Vocauerē insup̄ uerteres seniū mortē maturā seu meritā: iuuenū imaturā: puerorū autē acerbā dixere. nec nō & aliis multis nominibus appellata est: ut atropos: parca: letū: nex: & fatū. Huius etiā dirū opus sic breuiter describit Statius. Stygiis emissa tenebris Mors fruiſ cælo bellatorēq̄ uolando Cāpum operit nigroq̄ uiros inuitat̄ hiatu. Nil uulgare legēs: sed quae dignissima uita. Funera p̄cipuos annis animisq̄ cruēto Angue notat &c. Sed iā quae pauca ficta sunt detegamus. Herebi illā dicūt filiā: qui ab Herebro missa sit: ut in p̄scripto carmine Statius Stygiis emissa tenebris: seu q̄a colore careat: ut caret Herebus. Noctis autē ideo filia dicta est: q̄a horribilis & obscura uideatur. Mors autem dicta est ut dicit Vgucio q̄a mordeat. uel a morſu parentis primi per quē morimur. uel a Marte qui īterfector est hominum: uel mors quasi amaror: quia amara sit. nihil enim hominibus creditur amarior morte: eis exceptis: de quibus dicit Ioannes in Apocalypsi. Beati qui in domino moriuntur. Hae ut placere uidentur Seruio: ab atropu: de qua supra: differt. quia per hanc uolentam debemus intelligere mortem: ut satis etiam colligitur proximo supra ex carmine Statii. Per Atropon autem uult intelligi naturalem rerum dispositionem. Atropos autem dicta quia non conuertitur. Parcam uero eam per an̄tiphrasim dixere: eo q̄ nemini parcat. Sic & lētum eum sit moestissima rerum. Necem autem illā proprie arbitror qua aqua uel laqueo seu modo alio spiritus intercluditur. Fatum autem dicta est: eo q̄ diuina prouidentia p̄monstratum sit: qui nascuntur omnes mori debere.

De Charone. xix. Herebi filio.

Caput XXXIII.

Charon Acherontis nauta Herebi & Noctis filius dicitur a Chrisyp̄po: de quo sic ait Virg. Portitor has horrendus aquas & flumina seruat Terribili squalore Charon: cui plurima mento Canities īcultā iacet: stant lumina flāma. Sordidus ex humeris nodo dependet amictus. Ipse ratem cōto subigit uel isq̄ ministrat. Vt ferruginea subuectat corpora cymba. Jam senior sed cruda deo: uiridisq̄ senectus. Charon: quem Seruius deuoluit in cronon: tempus est. Herebus autem hic pro intrinseco diuinæ mentis consilio intelligendus est: a quo tempus & cætera omnia creata sunt: & sic Herebus Charonis pater. Nox autem illi ob id mater dicta est: quia ante creatum tempus nulla fuit sensibilis lux. & ideo in tenebris factū est: & ex tenebris productū uidetur. Apud īferos uero ideo positus est Charon: q̄a sup̄i tempore non idē gent: ut nos mortales: qui ab illis sumus inferi: indigemus. q̄ autē Charon corpora deferat ex una in alteram Acherontis ripam: ideo fictū est ut intelligamus: quoniam tempus confestim ut nascimur suo nos sumit in

gremio: & in ripam desert oppositam. in morte: quæ quidē est natiuitati contraria: cū illa deducat in eē: & hæc corporibus auferat esse. Vehimur præterea a Charone per Acherontē fluuiū: qui absq; gaudio iterptatur: ut aduertamus: quoniā a tēpore trahimur ad uitam labilē & miseris plenam. Eū præterea dicit Virg. senem: sed robusta uiridiq; fultū senectū: ut cognoscamus tempus annositate uires non perdere. hoc idem hodie potest. quod potuit dum creatum est. Sordidus autē illi amictus est: ut appareat: quia circa terrena: quæ fordida sunt uersentur.

De Die. xx. Herebi filia.

Cap. XXXIII.

Heres Herebi Noctisq; fuit filia. Sic ubi de naturis deorū scribete Tullio. Hæc dicit Theodontius Aetheri fratri suo coniugio copulatā q; Herebi filia sit & Noctis: talis ratio reddidit a quibusdā. Herebū enī a parte totū sumētes pro uniuerso terræ corpore sumi uoluere ex extremo: cuius q; orizonta uocāt græci. nō est dubiū aduentū solis cedente nocte diē cōsurgere: & eā herebū ex nocte pduxisse. Eā autē ætheri cōiunctā cōnubio ideo dicūt: quia ætherē intelligūt ignē: qui claritate carere nō potest: & ob id cū dies clara sit: nil aliud uolūt q; claritudinē igni cōiunctā ostēdere. hæc autē ab antiquis postq; a deo dictum est. Vespere & mane factū est dies una: huius magnitudinis designata est: ut idē tēpus quod labitur asurgente sole & mundū omnē circūeunte: atq; in eodē loco unde surrexerat redeunte: ea cū nocte: quæ icluditur dies dicatur una: & hæc naturalis: quā in. xxiii. æ quas partes diuisere: & has horas nuncupauerunt. Deinde prout eisdē uisum est: artificialis est supinducta dies: quæ in diē & noctē diuisa unicuiq; partiū diei. s. & nocti. xii. horas esto inæquales esse cōcessere: & artificialē ab artificio excogitantis eā dixere: qua in suis iudiciis ut plurimū utūtur astrologi. inde medici creticū inuenere diē: eaq; circa ægritudinū obseruationes utūtur. Dierū uero naturaliu initiū nō æque a nationibus oibus sumitur. Romani autē: ut ait. M. Varro a nocte media incepisse: & in sequētis noctis mediū terminasse uoluerūt: quā dimētionē adhuc seruāt itali: & potissime in iudicialibus causis. Atheniēses autē olim a solis occasu incipiētes diē in occasum diei sequētis finiebant. Babylonii uero ab ortu faciebāt: quod ob occasu actici. Umbri qui & ætrusci sunt: a meridie illi fecere principiū & in sequētis diei meridiē terminabāt: quæ cōsuetudo adhuc ab astrologis obseruatur. Est & præterea dies naturalis secundū uarias eius qualitates uariis distincta noibus. Nā ut Macrobius saturnalioꝝ asserit ab initio diei romanorū incipiēs primū tēpus diei: dicit mediæ noctis inclinatio: eo q; nox in diē incipiat declinare. Deinde a galli cātu galliciniū nūcupatū. Tertiu cōticiniū: eo q; sopita oīa cōticicere uideātur. Quartū diluculum dicit: eo q; diei lux apparere uideat. Subsequēter quintū tēpus sole iam surgente mane uocari uoluere: seu q; a manibus exordiū lucis emergi uisum sit: seu ab omīne boni nois. Nā Lanubini mane p bono dicūt. Sextū autē dixere meridiū: hoc est diē mediū: qd nos meridiē dicimus. ab hac autē hora tēpus in noctē tēdes: qd septimū est uocaf occiduū: qd cadere uideat. Octauū uero suprema tēpestat nūcupatū ē: eo q; diei sit nouissimū tēpus: ut in. xii. tabulis est expressum. Solis occasus suprema tēpestat esto. Deinde nouū tēpus dicit uespera: qd a græcis tractū est. Illi enī hesperā a stella hespero: quæ in occasu solis apparet dicūt. Decimū autē tēpus: qd est noctis initiū: dicit priā fax: eo q; tūc stellæ incipiāt apparere: seu ut alijs placet: qd tūc luce cessante diei incipimus faces accēdere: ut tenebras noctis uincamus lumie. Tēpus uero undecimū nox cōcubia dictū est: eo q; ea hora post aliquale uigiliā cubitū cōsueuerint ire mortales. Duodecimū qdē diei tēpus qd noctis est tertiu in tēpestū dicit: eo q; nullis gerēdis rebus uideat accōmodū. Cuius finis est circa principiū eius: qd diximus mediæ noctis inclinatio. In sup cū humana solertia respectu habito ad septēnariū numerū: quæ quibusdā ex causis ueteres uoluere pfectū disposuerit oē tēpus per septimanas dierū efflui: & dies illas septimanæ noibus uariis nūcupare: cōsueuere nonnulli nominū talū exgere cās: q; ego has puto cū a planetis apd nos quoq; denominent. Sexta sabbatū ab hebreis dicta: a xpianis postea imutata nō est: eo q; regem dicāt significare latine: ut appareat cū creauisset oīa deus in sex diebus eū septima ab oibus opibus suis quēuisse. Dominica autē dies: q; nobis xpianis est septima sic eo dicta est: qd ea die xpus dei filius: nō solū ab oibus laboribus suis quēuit uerū uictor surrexit a mortuis: & sic illā a domino nostro ptes iclyti uocauerunt dominicā. Alii uolunt a Sole denoiatā: eo q; ipse sit planetarū princeps: & ide dicat dominus: & qd eiusdē diei horæ primæ principatum habeat: ob id illā denoiari dominicā. Sed cū longe alius sit ordo planetarū q; in noibus dierū habeat: est sciēdū secundū planetarū ordinē successiue unicuiq; diei horæ dari dominiū: & ab eo cui cōtigit primæ horæ diei dominiū habere: ab eo dies illa denoiata est: ut puta si diei dominicæ ueneri secundā horā tribues: quæ solū immediate subiacer: & mercurio tertiā: qui subiacer ueneri: & lunæ q; tã q; subiacer mercurio. qnã autē saturno: ad quē cōuertēdus est ordo cū in luna defecerit. sextā ioui: & sic de singulis. xxiii. horis diei dominicæ sub noie uel dominio mercurii iueniret hora. xxiii. & xxv. q; priā ē diei sequētis sub noie uel dominio lunæ: & iō ab ea secundus denoiatus ē hebdomadæ dies: seu potius primus: ut dies dominica septia sit hebdomadæ & getis dies. A qua prima diei lunæ hora: si eodē mō cōputaueris. xxiii. eius horā inuenies sub iouis iperio cōstitutā: & xxv. sub martis dominio: a quo & ipsa secūda dies martis denoiata ē: qd primæ eius horæ mars iperet: & sic successiue de singulis donec ad ultimā deneneris sabbati: q; marti subest: & subsequetur priā diei dominici ascripta Soli: a quo dies ut ante diximus dicta est. Dies autē naturalis cum ex die cōstet & nocte: a die tota tanq; a digniori parte denoiata ē: & dies a diis uocitata. nā dios græce latine dicit deus. Nā uti dii mortalibus opinione ueterū adiutores sunt: sic & adiutrices sunt dies: & a diis ipsis etiā eam ob causam denoiatæ sunt.

Ostq; e subtterraneis latebris i diei lucē pflāte deo deuenim: superat nobis ut æque de oib; Herebi filius dixissem: et de Aethere: quē eiusdē filiū uolūt. qd senserit ueteres descripsisse. Sane quoniā omne eius masculinū genus hoc excepto filio sterile est: & huius nō est parua posteritas: & in longū satis uolumen ptractū est: eū in secundū seruādū honestius ratus sum: & primo sinē iponere.

Genealogiæ deorum gentilium Liber Secundus incipit. Prohemium. Cauernis herebi fere oëm plé eduximus grā dei nrī oipotentis & ueri opitulante: & quo concessum est igenio amotis figmentis nudam & præcedenti uolumine corā apposuimus lectoribus. Eqdē nō absq; in gēti labore inter stygis fumos: & nebulas uacillātis hincinde nauiculæ. sane postq; in patentiorē orbē uentū est: forsan minus ambigue flexus uarios reciprocosq; superabimus euripos: quorū superbientes in cælum undas ni fallor aspicio. Nā inter alios arduus æther e uisceribus herebi i sublimē delatus primus ipetu occurrit suo: nō magna tamē p/le fœcūdus: sed spectabili qdē. ex q̄ si satis recte cōspicio primus iuppiter unus ē: tā cōspicui noīs gloria q̄ lōga successiōe refulgēs: quā si describerē ueli oēm i agyptiū usq; littus & syriū: regnūq; tuū Cyprū ut euehar ipellēte fluctu necesse est. Quæ cū tāto sit celsitudini tuæ notior rex iclytæ: q̄to mihi lōgingor nauigatio q̄to per tui noīs isigne decus: errores meos æquo aīo feras: & pii more principis emédari potius iubeas q̄ dentibus inuidorum lacerari pmittas. Ipse enim tenso uelo ex orci faucibus iter arripio: orans ut ille illud dirigat: q̄ naufragātibus in mare genefareth discipulis uentis imperauit & undis.

De Aethere Herebi & Noctis. xxi. filio qui genuit Iouem primum & cælum seu cælum. Caput I.

AEther ut placet Tul. in li. de natu. deoz: filius fuit Noctis & Herebi. q̄ qdem & si quādoq; p cælo sumatur: proprie tamen ignis elementū uidef existimari a multis. Sic enim testat Vgutio. sic uel le uidef Ouidius ubi in principio maioris sui uoluminis dicit. Hæc super iposuit liq̄dum & grauitate carentē Aethera: nec quicq; terrenæ fecis habentē &c. Hunc regē oīum cām credidere qdam ut supra dictū est. & eum similiter Demogorgonis filiū fictione sua pronapides ostendit: dū dixit chaos ignita exhalasse suspiria. sed uisum ē Ciceroni credendū. Quē quātūcūq; sterile multi faciāt. ipse tamē eū scribit fuisse fœcūdū: & Iouē genuisse primū & cæliū: ex qbus emanauit oīs numerosa deoz p/apia.

De Ioue primo Aetheris filio. qui. xiii. inter filios & filias genuit: quorū prima Minerua: secundus Apis: tertius Sol: quarta Diana: quintus Mercurius: sextus Tritopatreus: septimus Ebuleus: octauus Dionysius: nonus Hercules: decima Proserpina: undecimus Liber pater: duodecimus Epaphus. xiiii. Scythia. Ca. II.

Iouē primū dicit Theodotius fuisse filiū aetheris & dici: de quo quidē Ioue quātūcūq; præclaro sit isignitus noie: legisse nihil: audiuisse tamē ppauca esto laudabilia memini. Referebat enī Leon tius græcus hō & taliū abūdantissimus. Hūc ante q̄sitū maius nomē Lyfaniā nūcupatū: hominē archadē & pfecto nobilē: & ex Archadia Athenas iuiffe: & cū esset igitis igeniū: uidissetq; rudi i sæculo: rudi & fere bestiali ritu uiuētis atticos: ante oīa cōpositis legibus: illos publico istituto uere docuit: & qui fœminas fere cōes habebāt: primus matrimonia celebrare mōstrauit: & cū iam ad humanos redegisset mores: monuit eos deos colere: & eis aras & tēpla atq; sacerdotes iſtituit: & multa illis iſuper ostēdit utilia. quæ dū mirarent ſyluestres attici: atq; cōmendariēt: eū rati deū iouē uocauere: regēq; suū fecere. Quē etiā Cicero antiq̄ssimū dicit atheniēsiū fuisse regē. Hæc mihi de isto sunt. Nūc uero uiso cur ætheris & dici illū sinxerūt filiū: & quoniā celeberrimū fuit apud gētiles Iouis nomē: eius significatū uidebimus. & quæ potuerit eē ipositionis causa & deificationis pscrutabimur. Dicunt ergo eū Aetheris filiū: seu ut eum nobilitet patre generoso. Putabant enī primā rerū causam ignē: & sic illi nobiliore patrē dare nō poterāt: seu q̄ eū cælestē putarēt hoīem: seu deū a cælo uenisse rōne p̄funditatis igeniū: seu q̄ illi naturā igneā uiderent more ignis semp ad alta tendētē: ut de eo dici possit Virgilianū illud: Igneus est illis uigor: & cælestis origo. Diei uero filiū ideo illū dictū puto: q̄ esto nascat q̄s aptus ad maxia: nō tamē e uestigio q̄ natus est: ea pōt ad q̄ natus est agere: oportet ut in dies augeant uires: & animus in feruore agēdoz excrescat: & demū ipse operet: cuius opa quoniā in die uisa & cognita sūt a die nouo uidef editus partu: ut de talibus dici possit qd' Valerius dicit de Demosthene. Itaq; alterū Demosthenē mater: alterū iſustria enixa est: sic & alterū pepit Lyfaniā mater: & alterū dies operū testis. Vocatus est iſup Lyfaniā iste ab atheniēsis iuppiter nomē eo usq; ne mini cōcessum mortalium: nec ipsi etiā deo fuerat adhuc a gētilitate ipositū: nec unde sūptū sit ab iponētibus satis scīf. Arbitror ego tamē id noīs huius causam dedisse: q̄ & de aliis etiā planetis multis contigisse cōperimus ad similitudinē. s. opationū cōformiū huius hoīs ipsi ioui. Dicit enī Albumasar in suo maiori introductorio iouē planetā naturā calidū esse & humidū: aeriū tēperatū: modestū atq; honestū: laudabilē plurimū: & patientiæ obseruatore: ac in piculis post patientiā: audacē: liberalē: misericordē: cautū: amatorē: uerū magistratū audū: fidelē: multiloquū: bonoz amicū: maloz uero hostē: amatorē principū & maioz. Et alia plura de eo scribit: qbus annectit eū significare naturalē animā: uitā: pulchritudinē: sapiētis uiros: legū doctores: iustos iudices: diuinū cultū: religionē: uictoriā: regnū: diuitias: nobilitatē: gaudiū & huiusmodi. Quibus cōsideratis & demū huius hoīs pōderatis moribus: adeo eū cū ioue cōuenire discernemus: ut nō icōgrue iouē nūcupatū dicamus: & hāc cōuenientiā tanti noīs illi causam fuisse credamus. Sane nomen hoc postq; ab antiquis planetæ & Lyfaniæ concessum est: nōnullis aliis a recentioribus etiā attributum legimus: utputa ioui secundo cæli filio: qui & Archas homo fuit & atheniēsiū rex. Nec nō & ioui tertio homini cretensi & Saturni filio. Sic æque & Pericli atheniensi principi: quem multi iouem olimpum uocauere. Præterea poetæ ignem elementum: & nōnunq; ignem & aerē sub iouis nomine suis fictionibus iſeruere. adeoq; in sublimē cōscēdit: ut a prudentioribus etiā summo & uero deo ascriberet. nec i merito: ipsi quippe soli tam egregium cōpetit nomē: quod nec abhorret xpianus: cōsiderato noīs significato: nisi gentilium fuisset iuentum. uolunt. n. aliqui & graues uiri: q̄ idē iuppiter sonet qd' iuuans pater: qd' soli uero deo cōuenit. Ipse enī uere pater est: & ab æterno fuit: & erit in sempiternū: qd' de alio nemine dici potest. Similiter & iuuans est oibus:

& nulli nocens: & intātū iuuās est: ut si suū retrahat iuuamē piclitent oīa cōfestim necesse sit. Insup hoc nomē iuppiter græce dicitur zephs: quod latine uita sonat: & q̄s alter rebus & creaturis oībus uita ē nisi deus: ipse enī de seipso dicēs testatur. Ego sum uia ueritas & uita. & p̄fecto sic est. illi enī: & p̄ eū: & in eo uiuūt oīa: extra eū p̄ter mortē & tenebras nihil. Hūc & si nō rite coluerit: ueteres romani iouē optimū maximū uocauerunt: conati per hęc pauca uerba ostendere: quoniā magnitudine & potentia cæteros excedat deos: & q̄ ipse solus summū sit bonū: & q̄ ab eo uita sit: & adiutoriū uniuerfis. Multa p̄terea poteram hic apponere ioui a poetis attributa: ut puta armigerā auē: quercū: bella: iunonē coniugē & alia. Sed quoniā ista uident recte spectare ad ea q̄ de ioue cretico ficta sūt illi cēsui reseruāda. Porro Rex iclyte nō satis certū est utrū Atheniēses iouē hūc in deū habuerint aut fecerūt. Si autē fecerūt: sciēdū est antiq̄s cōsuetū fuisse ad augendā originis nobilitatē: conditores ciuitatū suarū certis suis infaustis cerimoniis numero deorū inferere: & sacris tēplisq̄ colere. Sic & parentes suorū principū: sic & ipsos principes ob aliquod ab eis susceptū beneficium: ut se gratos ostenderent: & alios ad bene agendū ob cupiditatē tam splēdidā gloriæ animarēt. scribunt insup ueteres multos fuisse ioui filios: ex q̄bus arbitrator uere nōnullos iouis fuisse filios: sed cuius iouis: primi: secundi: uel tertii: de ali quibus nō satis cōstat. Sic & alios plures ob insignē uirtutis præeminētiā: & ad gloriā generis extollendā a theologis gentiliū ioui similiter attributos: quos ego illi attribuā ioui: cui magis uident contemporanei.

De Minerua prima: primi iouis prima filia.

Caput III.

Minerua uulgato fere poetarū omniū carmine iouis fuit filia: de ortu cuius talis fert fabula. q̄ cū uideret iuppiter iunonē cōiugē suā nō ferētē filios: ne oīno absq̄ filiis eēt p̄cusso cerebro suo arma tam emisit Mineruā: quod Lucanus firmare uidet dicēs. Hanc & Pallas amat patrio quæ uertice nata est. Et ī natiuitate eius dicit Claudianus: Auratos radiis hymbres nascēte Mineruā Induxit se iouē p̄hibēt &c. Insup hęc natā dicit Seruius Luna quinta: sicuti reliqui: qui steriles fuere. Huius præterea cōpertū uolūt lanificiū ante eā incognitū: sic & texturā: & ob id placet Ouidio: huic cū aragne colophonia de textura fuisse certamen & uictoriā. Sic & cū Neptūno de ipositione nois ciuitatis Athenarū. Eā præterea nōnulli armatā fingūt: & arcis athenarū præsidē. Illi insup Ti. Li. attribuit numeroꝝ inuētionem: & eorundē figuras: cū ante loco numeri signis uterent antiqui. Recitat de hac & alia fabula: q̄ cū esset huic perpetuæ uirginitatis seruādā p̄positū: & Vulcanus in desideriu sui uenisset: ioui Patri suo petiit loco muneris factorū a se fulminū in gigomātia Mineruæ matrimoniū. Cui iuppiter uoti natæ cōsciū sī obtinere posset cōcessit. & Mineruæ si illū asp̄naret uersa uice cōcessum est: ut se uiribus tueret: & sic dū totis conatibus in eam iuisset Vulcanus: & ipsa in cōtrariū niteret: actū est ut emissō a Vulcano semine in terrā nasceretur puer & ipsa linqueret in pace. Tripliciet illā indutā ueste dixerūt: eiq̄ pepulū pictū consecrauerunt: & eius in tutelā cornice pulsa noctuā posuere: ac pluribus eā nūcupauerunt noibus: ut Mineruā: Palladē: Athenā: & Tritoniā. His explicitis exgrebat ordo sūptus: ut detegere qd̄ sensisse sub figmētis potuissent antiqui. Verū hic aduertendū est: quoniā nō oīa hic apposita figmēta ad hęc spectāt Mineruā. illa q̄ppe nois idētitas non curātibus ex hoc poetis iplicuit. Nā nec arma ut leontius asserit ad hęc spectāt: nec Neptūni certamen: q̄nimo eius sunt Mineruæ: q̄ iouis secūdi fuit filia. & iō illis ommissis detegemus cætera: & qd̄a historialia appoemus. Volūt igitur Mineruā. i. sapiētiā: ex cerebro iouis. i. dei natā. Volūt. n. phisici oēm itellectiua uirtutē ī cerebro: tanq̄ in arce corpis cōsistere. hīc Mineruā. i. sapiētiā ex cerebro natā fingūt. i. ex cerebro dei: ut itelligamus: quoniā ex p̄fundo diuinæ sapiētiæ archano: oēm itellectū: oēm sapiētiā itusam eē: quā iuno. i. terra quātū ad hoc sterilis dare non poterat: neq̄ potest. Nam teste sacra pagina. Omnis sapiētia a domino deo est: & ipsemet in eadem dicit: Ego enī ex ore altissimi prodiui. Et sic eā p̄fecto industriose: nō ut nos gignimur: sed ex iouis cerebro natā finxere: ut ostenderent eius singularē nobilitatē ab omni terrena spurcitiē: seceq̄ semotā. Virginitas inde illi attribuitur perpetua: & inde sterilitas ut per hoc noscatur q̄ sapiētia nunq̄ labefacta aliqua contagione mortalium: quinimmo semper pura: semper lucida: semper integra & perfecta est. & quantū ad tēporalia est sterilis: cū sapiētiæ æterni sint fructus. Quid p̄ certamē illius senserint: & Vulcani: infra ubi de Eriethonio ex certamine hoc nato scribet. Triplici autē ueste ideo tegitur: ut itelligantur uerba sapiētis & potissime fingentiū multiplicē habere sensum. illiq̄ ideo pepulū pictum sacru est: ut itelligamus sermones sapiētum ornatos: floridos: lepidos: & summa uenustate decoros. Noctua autē illi attributa ideo est pulsa cornice: ut ostendat sapiētē præmeditatione in obscuris seposita noscere: uti & noctua uidet in tenebris: & loquacitate: atq̄ garrulitate repulsa ut ope agat: loca tēpusq̄ respicere. Minerua enī dicit: ut ait Albericus. a min qd̄ ē nō: & erua qd̄ est mortalis: ut resultet esse sapiētiā imortalē. Pallas & Athenæ ad alias spectant mineruas & ideo ubi de illis mentio fiet exponentur. Tritonia autē dicta est a loco seu a lacu: quē penes primo comparuit: qui triton in Africa cōputatus est. Fictionibus igit sic expositis ad historiā ueniēdū est. & sciēdū Mineruā fuisse uirginē quādā cuius incognita fuit origo: ipsa uero cū igentis eēt igenii: ut Eusebius ait: regnate argiuis phoroneo: primo apud tritonam paludē seu lacū africæ cōparuit ignorantibus cunctis q̄bus uenisset ab oris. Dicit tamē Pompon. mela in cosmographia: q̄ incolæ arbitrabant eā ibidem genitā: & fabulæ fidē faciūt: quia quā natalē illi putant diē ludicris uirginū inter se decertantiū celebrant. Hac autē cū lanificiū & texturā & alia multa artificiosa cōperisset: celebris dea habita est. & quoniā omnia eius iuenta ex uirginitate: atq̄ sapiētiæ p̄cedere uidebant: locus fabulæ adinuētus ē: ut ex cerebro iouis genita uideret. De hac enī dicit Augustinus in libro de ciuitate dei. qd̄ Ogigio in actica regnante: eam in uirginali habitu apparuisse apud lacū tritonis ut dictū est & cū multoꝝ opeꝝ eēt iuentrix tanto p̄cluius dea credita est: quāto minus origo eius cognita. nec ab Eusebio differt Augustinus in tēpore. nā cōtemporaneos fuisse phoroneū & ogigiū idē ostēdit Eusebius. & ob hoc ego hęc ioui primo filiā ascriptis: eo q̄ illi magis q̄ cū reliq̄s uideat cōuenire tēpore.

De Api argiuorum rege primi Iouis secundo filio.

Ca. III.

Eusebius in libro temporum dicit Apim qui postea rex argiuorū filiū fuisse Iouis & Niobes filiā Phoronei: cum idem Eusebius scribit Iouem primo q̄ alteri mortalium imixtum. & sic primus fuit Iuppiter cum tēpore longe inferiores sint alii. Leontius autem dixit hūc Phoronei & Niobes sororis & coniugis suae fuisse filium: eiq̄ i regnum scyconiorū hāredem successisse. Verum postea ab aegyptiis & deum & Iouis filium factum. De hoc Api multa narratur. Nam ut referunt aliqui cum aliquandū Argis post Phoronei mortem imperasset cupiditate gloriā & amplioris regni ad aegyptios transfretauit. & obtento regno cum rudes homines multa docuisset: & potissime uini usum: loco dei haberi cōceptus est: iam Iside sibi copulata coniugio. Eusebius uero eum scyconiorū scribit fuisse regem. & ubi ab eodem traditum est de tēpore eius uariā sensere scriptores annaliū. Nam quidam dicunt tēpore Abrae ab eo grāciam apiam appellatā. Alii autē dicunt nato iam Iacob eū apud aegyptios deū habitum. Beda uero eo i libro quē de temporibus scripsit dicit tēpore Iacob ab Api in aegypto Memphim conditam. Eusebius praeerea dicit secūndum alios eū regem fuisse argiuorū: & regnasse post centesimum annum Iacob. & ibidem dicit Apin cū Aegialeū fratrem Regem praefecisset Achaia: i aegyptū trāsiretasse: & Méphin cōdidisse ciuitatem. Eū autē in aegyptū abisse: & Isidē habuisse coniugem satis ab omnibus credit. Verū uti de tēpore eius ambigit: sic & de morte eius uaria etiā recitatur. Nā alii uolunt eū apud aegyptios mortuum & sepultū: de quo in libro de ciuitate dei sic dicit Augustinus. Rex argiuorū apud nauibus trāsuectus in aegyptum cū ibidē mortuus fuisset factus est Serapis omnium maximus aegyptiorū deus. Nominis autem eius cur nō apud etiam post mortem: sed Serapis appellatus sit. facillimam rationem Varro reddit. Quia. n. archa in qua mortuus ponitur: quā omnes iam Sarcophagū uocant: Soron dicitur grāca: & ibi uenerari sepultū cōeperant prius q̄ tēplū eius esset extructū. unde Soron & Apis: Sorapis primo: deinde una littera cōmutata ut fieri solet Serapis dictus est. Alii autē dixere eum a Typhēo fratre occisum atq̄ membratim discerptum: diu ab Iside cōiuge quaesitum & postremo compertum: & in uanno eius membra collecta: quod postmodum i religionem uersum est: i sacris. s. febris interuenire uannū. Isis autē ultra paludē Stygiam: quā in Africa est in Semotā insulā collecta detulit: & ibidē recondidit: Voluntq̄ qui hoc uegē arbitrant a longa Isidis exquisitōe exortā quā aegyptii fecere diu: non ante desistentes q̄ albū tauū comperissent: cōpertoq̄ applaudentes eum uocabant Osirim. & quoniā singulis annis id fiebat: dixit Iuena. & nunq̄ satis quaesitus osiris. Ceterū quādo cūq̄ in aegyptum iuerit: seu qualitercūq̄ occubuerit: aut quocūq̄ sepultus sit Apis: in tāta fuit apud aegyptios ueneratione ut eo iretur ab eis ad hoc ut nulla humanitatis infectōe posset illius labefactari diuinitas: ut cauerent dīstituto publico: ut si q̄s illū fuisse hoīem diceret capite puniret: & ob id i qbuscūq̄ templis eius simulacra digito labiis impresso admonebat filētiū. Huius isuper tauri: quē Serapin arbitrabant aegyptii caput dicit Rabāus delirātes iudaeos i heremo loco dei coluisse. Hūc p̄terea apim dicit Macrobi. i libro saturnaliū apud Alexandria aegypti mirabili cultu uenerari: seq̄ soli uenerationē illā ip̄edere affirmare: & sic Apim solē eē uidef arbitrari.

De Sole primo primi Iouis filio tertio.

Ca. V.

Solem primū primi Iouis fuisse filium scribit Tul. ubi de naturis deorum. Nec tamen dicit ex qua matre susceptum. Sunt qui uolunt hunc apim fuisse: eo q̄ loco solis ab aegyptiis: ut paulo supra dictum est: cultus sit. Ego autem quis aliter fuerit comperisse non memini: hominem tamen fuisse certus sum: & sic alius fuit ab api. Credendum est eum isignē atq̄ splēdidum fuisse hominē: & ingentis: atq̄ regii animi praeditum: & eo modo quo supra de Ioue dictum est tam claro nomine decoratū.

De Diana prima primi Iouis quarta filia.

Ca. VI.

Diana prima filia fuit Iouis primi: & p̄serpina: ut i libro quo supra Tul. idē asserit. Hāc ego reor uerā huius Iouis fuisse filiā & nō ascripticiā. & cū satis sit nomē illud mulieribus usitatū possibile etiā est fuisse propriū non appositū: uegē qualiscūq̄ fuerit: non ea est: quam poetā isignem uirginitate p̄petua uoluere: cū legatur hāc ex mercurio liberi & p̄serpinā filio pennatū cōcepisse Cupidinē.

De Mercurio primo primi Iouis. v. filio.

Cap. VII.

Mercurius Iouis & Cilenes nymphae Archadis asserit Leontius filium fuisse Mercuriū. Hunc deorum nuncium seu interpretem fore poetā describunt: eumq̄ uariis ornamentis insigniunt: ut per illa intelligatur eiusdem officiorū uarietas. scribit. n. sic de eo Virg. Primū pedibus talaria nequit Aurea quae sublimē alis siue aequora supra: Seu terram rapido pariter cum flamine portant. Tū uirgā rapit: hac animas ille euocat orco Pallētes: alias sub tristia tartara mittit. Dat somnos adimitq̄: & lumina morte resignat. Illa fretus agit uentos: & turbida tranat nubila & c. Insuper Hora. de eo sic scribit in odis Mercurii facunde nepos Athlatis. Qui feros uultus hoīum recētū Voce formasti cantus & decore Mere palēstrae & c. Illi insuper Statius galegē addidit: dicēs. Obnubiq̄ comas: & tēperat astra galero. Sane q̄q̄ legamus plures hoīes fuisse mercurios: his ispectis quae supra proximo de eo poetā describunt: dato possunt & ad hominē referri: de Mercurio planeta scripta potius p̄sumemus: & potissime si ispexerimus qualiter cū his quae ab astrologis scripta sunt poetā dicta cōueniant. Albumasar autē maximā iter antiquos auctoritatis homo asserit mercuriū adeo flexibilis esse naturae ut euestigio ad naturā eius: cui adhāret: & ip̄e suā naturam cōuertat: & hoc propter temperamētū eius siccitatis & frigoris. Venerabilis autē Andalo praceptor meus: eū cōplexione dicit calidū & siccū: eūq̄ significare concubinariū delectatiōes: claritatē & oracula uatū: eloquentiā & historiā memoriā: credulitatē: pulchritudinē: bonitatē disciplinā: & acumen ingenii: praescientiā futurorū arithmetica & geometriā atq̄ astrologiā. Et hinc tam caelestiū q̄ terrestrium regū oīum descriptionē Praeterea auguria: dulcedinē plationis: uelocitatem: & p̄cipatus desiderii: & ob illum laudē atq̄ Phamā &

insuper comæ tonsuram: scriptores & libros: mendacium: & testimonium falsum: speculationem semotariū rerum: paucitatem gaudii: & substantiæ desolationem: negociationes: & emporia: furta contentiones: caliditates: & consilii profunditatem: modulationes carminum & fistularum: colorationes multimodas: obedientiam: concordiam: pietatē: paupertatē: amicitia retentionē: artificia manuū: & multa alia: ut idē ipse asserit Andalo: cū masculis masculus: & cū foemineis foemineus est. Ex qbus facile cōprehēdere possumus: cū tam cōuertibilis sit naturā: de eo in p̄scriptis carminibus intellexisse poetas: esto illud idē de hoibus mercurialibus dici possit & dicatur: ut in sequentibus apparebit. Sane libet intentum poetarum explicare latius: ut quantū cū astrologis conueniunt manifestetur apertius. Dicunt igitur ut a capite sumamus exordium: eum tectum galero ut per hoc sentiamus. quia sicut qui galero tegitur imbres fugit & radios. sic & Mercurius solaribus tectus radiis: quibus fere semper iunctus fugit aspici a mortalibus: rarissima qdem uidetur: & paucis notus est: & mercurialis hō caliditate suam tegit consilium. Alata. n. habere talaria uelocitatem tamen eius: non solum in motu q̄ illi circa epiciclu uelocissimus est. Sed ob Celerem alioq̄ corpore sup̄caelestiū pprietatū assumptionem atq̄ traditionē ex qua mercurialiū etiā hoium uelox: uersipellisq̄ circū flexio denotaf. Virga autē illi ascripta est p̄pter dimensiones corpore se sibi iungentiū: secundū quas & ipse ilico suos disponit effectus: etiā mercurialis homo circa quodcūq̄ opus suū meretur obsequiū. Qd̄ ab orco aīas reuocet uirga. i. potētia sua est hic acutius attendendū. Fuere qdem q̄ arbitrati sunt oēs hoium aīas a p̄cipio simul fuisse creatas: & demū cōceptis hoibus imissas eas morientibus nobis ad iferos descēdere: ibiq̄ cruciari donec in uita cōmissa purgarent: & inde transitū facere ad elysios cāpos: ac ide post mille annos a Mercurio deduci ad Lethem fluuiū: ut eo potato obliuiscerent p̄sentis uitæ labores: & sic desiderarent iteq̄ redire ad corpora: ad quæ Mercurius reuocabat. quā ridiculā opinionē optie tangit Virg. dum dicit: Quisq̄ suos patimur manes exinde per amplū Mittimur elysii: & pauci læta arua tenemus. Donec longa dies p̄fecto tēporis orbe Concretā eximit labē: purūq̄ relinqt Aethereū sensum atq̄ aurai simplicis ignē. Has omnes ubi mille rotā uoluere p̄ ānos Lethē & fluuiū deus euocat agmine magno: Scilicet imemores supra ut cōuexa reuifant. Rursus & icipiant i corpora uelle reuerti. Hoc autē officiū reuocadi aīas ad corpora: iō Mercurio attributū uolūt: q̄a dicit eū p̄æsse foetui in utero matris existenti i mense sexto: in quo opinantur multi rationē infundi cōcepto & hoc mercurii p̄dominantis opere. & sic ab orco. i. ab inferiori loco reuocatur aīa in corpus nascituri a mercurio. qd̄ autē ad tartara mittat: physicū ē: q̄a deficiētē per frigidū & siccū: quæ est Mercurii cōplexio uera: calido & humido radicali aīa separaf a corpore. & iuxta uetē opinionē tendit ad iferos. Sōnos adimere & dare idē est cū eo qd̄ dictū est in uita educere nascentes: qd̄ somnū est adimere & i mortē soluere: qd̄ est somnū dare. Vētos agere Mercurii ē. ipse. n. frigore suo nōnunq̄ suscitāt illos: qbus suscitatis eis ipellētibus ferūt huc illuc nubes. Volūt p̄terea eū deum eloquētia: deū mercatorū: deū furū: & alia qd̄a esse: de qbus oibus ifra p̄tensus: ubi de mercuriis hoibus dicef. Eū autē Iouis filiū: ideo fictū est. q̄a dei creatura ē. Cyllenis autē ad colorandā fictionē dictus ē: seu eo q̄ apud Cyllenem montem Archadiæ primo cultus est.

De Tritopatreo. vi. & Ebuleo. vii. & Dionysio. viii. Iouis primi filii. Ca. VIII.
Tritopatreū Ebuliū Dionysium dicit Cicero ubi de naturis deorū antiquissimi Iouis. i. primi Atheniesium regis & Proserpinæ fuisse filios: & athenis Ariarches appellatos eē. quos & si nihil de ipis cōperia arbitror isignes fuisse uiros: cū Ariarches sonet armorū p̄iceps. nam aris græcæ mars latine sonat & archos princeps. ergo belloꝝ seu armorū p̄iceps fuere qd̄ ea tēpestate & etiā hodierna p̄maximū est. Leontius uero dicit q̄ cū ebuleus ad famā tractus Anthei terræ filii ad ineundū cū eo lucā accessisset: eo supato Herculis meruit cognomen: qd̄ ante eū nemo meruerat. Ego autē credo longe antiquiorē Ebuleū Antheo. Similiter & Dionysiu dicit ad idos coactis i militiā mulieribus itulisse bellū. & obtēta uictoria Nysam urbē ibidē cōdidisse. & cū uictoriosus reuerteref: primū pōpā excogitasse triūphi: ac et uini usum athenieses docuisse: eumq̄ ab eisde Libeꝝ appellatū & patre: eo q̄ sese liberos eo uiuēte arbitrarent quasi sub obtimi p̄ris tutela seruatos: quæ qd̄ sic esse potuissē: nō nego. sed tamē longe post fuisse extimo.

De Hercule primo. ix. primi Iouis filio. Ca. IX.
Hæc in sup̄ Tullio primi Iouis ex Lifica primū & antiquissimū Hercule fuisse filiū: & huic asserit cū Apollie de Tripode fuisse certamē: i quo quoniā obtiuerit dicit Paulus cū Dionysius uocaref hercules meruit appellari: qd̄ qd̄ & Leontius affirmat. sed cām nō ostēdit. & ideo qd̄ credā: non habeo. Certamē at Tripodis credo de diuinatōe fuit. nā phœbi Tripodas dicit Paulus spēm esse lauri: cui tantum tres sunt radices: & has ob id in libris pontificū tripodas dictas: & Apolloni ob id sacras. q̄a cū ipse diuinationis deus sit: huiusmodi lauri eandem uideantur habere uirtutem: cum legatū. Si frondes huius speciei Lauri dormientis capiti supponantur: eum proculdubio uera uisurum somnia.

De Proserpina prima. x. primi Iouis filia. Cap. X.
X Proserpina Iouē nōnullos suscepisse filios ostēdit Tullius: & ide illius et fuisse filia: qd̄ qd̄ possibile ē honestate seruata: & Proserpinā habuisse cōiugē. & ex hac eadē uel ex alia muliere p̄serpinā habuisse filia: quā Liberi fratris sui fuisse cōiugē. idē uidet testari Tullius: cū de ea nil aliud legisse meminim. De libero primo. xi. primi Iouis filio: q̄ genuit Mercuriū secūdū. Ca. XI.

Liberi primū primi Iouis fuisse filiū Cicero ubi de naturis deorū testat liqdo. Hūc unū & idē cum Dionysio sup̄iori Leōtius arbitraf: eūq̄ p̄æ ceteris fratribus isigne fuisse uigē conat ostēdere. Tmē Eusebi. seu de hoc seu de alio: qd̄ ego magis arbitror: lōge post hæc tpa fuisse describit. Huius autē Proserpinā & sorore & coniugē nōnulli uolūt: eūq̄ ex ea Mercuriū secūdū suscepisse filiū.

De Mercurio secūdo Liberi & Proserpinæ filio q̄ genuit Cupidinē & Auctoliū. Ca. XII.

Mercurius alter a superiore Liberi & Proserpinæ fuit filius: ut Theodotius dicit & Coruilius: de quo talis a Theodotio recitat fabula: q̄ cum uidente nemine p̄ter Bathū quendā Apollinis uaccas furatus fuisset: Batho ut hæc nemini reuelaret: unā cōcessit ex uaccis: demū in faciē alterā trāsiormatus experturus Bathi fidē ad eū rediit: promisitq̄ tauz: si sublatas sibi uaccas ostēderet. Bathus at oīa quæ uiderat reuelauit. Quāobrē turbatus Mercurius: eū mutauit in saxū qd' indicē uocauere priores. nos autē paragonē uulgo dicimus. Tādē cū diuinitate sua frētus hoc cognouisset Apollo: sumpto arcu uoluit Mercuriū sagittis occidere. Sed Mercurius præstygio inuisibilis factus lædi non potuit. Postremo inter eos inita cōcordia: citharā a se compertā Mercurius cōcessit Apollini. Apollo at uirgam cōcessit eidē. Dicebat īsuper Paulus se alibi legisse: q̄ Mercurius irā præcogitans Apollinis ne lædi posset ab eo clam illi pharetrā euacuauerat: qd' cū aduertisset iratus apollo: miratus eius astutiā risit & ī concordiam secū uenit ut supra. Leōtius circa hāc fabulā dicebat hūc Mercuriū filiū fuisse Dionysii: q̄ pxime supra Liber uocat: & eū a natiuitate uocatū Nysum: eo q̄ apud nysam Indiæ pauloante a p̄re conditā natus sit: & cū adoleuisset tanta pedū uelocitate ualuit: ut cōæuos suos cæteros cursu suparet. q̄obrē omisso noīe primo Stilbō appellatus ē: quod ue lox latine sonat. Demū cum illusiōes magicas didicisset: & latrocinii delectare summe: armēta rapuit phoronidis sacerdotis apollinis delphici: q̄ ea tēpestate mirandæ auctoritatis habebat: & ea post lapideū tumulū quendā cui Bathos nomē erat: seduxerat. Vex cū taurus unus ex iprouiso segregaret a reliqs: socios uagus re peteret: forte conscēdit tumulum illū mugies: mugitui cuius respōdentibus aliis ab exgrentibus armēta cōperta sunt: & tumulus ex Batho dictus ē index. Stilbon autē cum suis artibus Phoronidis irati ipetum effugisset: amicus eius tandē factus ē. Vex cum ī talibus perseueraret: nō ob auariciā: sed naturā ut aiebat ipulsu: cū alias esset & formosus homo & eloquētissimus: & circa oīa manualia opa celeberrimi īgeni: Mercurius nuncupatus est: & fugz deus: qd' ut idē asserēbat Leōtius: & si a ioco habuerit initiū: conualuit tamen apud atticos & archades inceptū: ut post mortē illi tēpla dedicaret & sacra: qbus sibi ppiciū conabāt facere hi qbus furto aliqd erat subtrāctū: asserētes numine suo: & seruata multa ac ēt recuperata: eūq̄ aiebat sicuti & cæteros īsignitū: de qbus īsignibus quoniā īfra: ubi de tertio Mercurio late dicturus sum: hic aliqd scribere nō curauī.

De Cupidine primo secundi Mercurii filio.

Cap. XIII.

Cupido primus: ut ait cū Tullio Theodotius: secūdi Mercurii & Dianæ primæ fuit filius: quē aiūt fuisse pennatū circa qd' duo potuere sensisse fēgētes. Primū circa nomē: eo q̄ speciosissimus fuerit puer: istar Cupidinis filii Veneris: quē pueg & pulcherrimū semp pinxere pictores: quasi alter Cupido dictus ē. Pennatum at ob id cognominatū reor: q̄a uelocissimus cursu fuerit adolescēs.

De Auctolio secundi Mercurii filio qui genuit Synonem primum.

Cap. XIII.

Auctolius: ut Ouidio placet Mercurii & Lychionis fuit filius: q̄ Ouidius de origine eiusdē talē recitat fabulā. Dicit. n. Lychionē Dedaliōis speciosissimā fuisse filiā: adeo ut Apollini & Mercurio placeret: qbus poscētibus una & eadē die: uno tamē de altero ignorate eius ī sequēti nocte cōcubitū cū pmisisset a Mercurio nō expectata nocte uirga tacta ē: & in somnū soluta: & sic cū ea cōcubuit. Apollo at nocte accessit ad eā: ex qbus cū geminos cōcepisset peperit Mercurio Auctoliū: Apollini uero Philemonē. Vex auctolius inter fures euasit clarissimus adeo ut nō uideret degenerare a patre. Phylemon autē citharista factus se Apollinis filium demonstrauit. Huic ego fictioni causam dedisse uariū geminorū fratrum exitū. & sic uterq̄ eoz illi deo attributus est filius: cuius imitatus est mores: & forsan Auctoliū nascentis fuit significator Mercurius: & sic eius dictus est filius. & Apollo eadem ob causam Philemonē lucratus est.

De Synone primo Auctolii filio: qui genuit Sissimū & Auctoliā.

Cap. XV.

Synō Auctolii fuit filius: ut placet Paulo. & hūc idē dicit Seruius fuisse furē: seq̄ ad exercēda latrocinia ī diuersas species adeo transformantem. ut facile quos uellet: falleret: Genuit autē Sissimū & Auctoliā matrem Vlyssis: & habuit dominiū penes Parnasum: ut per Homerū patet in odyssæa ubi recitat qualiter Vlysses apud Parnasum ab Apro in Tibia uulneratus sit.

De Sissimo filio primi Synonis: & patre secundi.

Cap. XVI.

Sissimus ut dicit Seruius: filius fuit primi Synonis: nec de eo aliud legisse memini nisi q̄a pater fuit secundi Synonis: qui fraude sua troianos in extremam deduxit perniciem.

De Auctolia Synonis primi filia & Vlyssis matre.

Cap. XVII.

Auctolia ut Seruio placet Synonis primi fuit filia. Hæc cū nupsisset Laerti Ithachæ regi: ut qbusdā placet: a Syspho latrone ad uirg uadens intercepta est atq̄ oppressa: & ex eo cōcubitu sunt q dicunt eam cōcepisse Vlyssē: & sic prægnantē iuisse inuptias Laertis & quē ex Syspho cōcepat Laertis filiū eē dixit. qd' Ajax Thelamonius apud Ouidiū ī qōne de armis Achillis illi obiicit: dicens. Qui sanguīe cretus Sysphio furtisq̄ & fraude simillimus illi & c. Hæc autē ut fert cū audisset falso nuncio apud Troiā Vlyssē occisum: doloris ipatiens laqueo uitā abiecit: quā postea apud iferos: ut ī odyssæa scribit Homerus: Vlysses comperit & agnouit: & de multis perquisiuit ab ea & prædoctus est.

De secundo Synone filio Sissimi.

Cap. XVIII.

Secundus Synon testimonio Seruii filius fuit Sissimi: & a Synone priō auo suo denoiatus. Hic cū græcis ut p Virg. patet ad excidiū troianū excessit: & iā minus succedētibus rebz a græcis fēgētibus reditū subornatus: uolens a troianis captus: & ad Priamū regē deductus est: apud quē miraculose gacitate primo se extulit: & demum fallacibus uerbis ī pnciosam credulitatem de recessu græcorum regem troianosq̄ reliquos ad suscipiendū equū ītra moenia ciuitatis impulit. Quid ex illo deinde secutus sit nescio. Scribit tamen Plinius in lib. de historia naturali huius inuentā fuisse significationē speculariā.

ex quo satis patet eum non minimi momenti fuisse hominem.

De Epapho primi Iouis, xii. filio: q̄ genuit Libyam & Belum.

Cap. XIX.

Est q̄ primi Liberi patris Iouis primi filii prole oem expediuimus retro trahēdus ē sermo ad Epaphū ægyptiū eiusq̄ amplissimā p̄geniē, q̄ qdē epaphus ut testat Ouid. ex Ione filia Inachi Iouis fuisse filiū dicūt, sed ex Iside p̄methei filia ut ubi isra dū de Iside latius patebit. Euseb. at lib. tempore dicit eū filiū fuisse Thelegōi: cui post mortē Apis nupsit Isis. Geruasius qdē telliberiēsis i libro orū iperaliū scribit Epaphū Heleni & isidis fuisse filiū: & Babylonā ægyptiā cōdidisse: qd̄ opus fuisse cābifis p̄fage Regis certiores auctores affirmāt. Et sic de p̄re & m̄re eius iter se discrepāt auctores. Ego aut̄ uulgatio rē secutus famam: Iouis & Ionis filium dicā: ex cuius cōceptōe fabula isra ubi de Ione scribit itegre referetur Huius dicit Lactantius Cassiopiā fuisse coniugē: nō eā quæ socrus fuit p̄sei: sed longe antiquorē & ex ea quorūdam suscepisse filios: ut postea apparebit. De tēpore eius nō minus q̄ de patre & matre discordes sunt ueteres. nam Eusebio ubi de tēporibus referente. Aliq̄ dicūt Iouē Ioni Inachi filiaē mixtū regnāte athenis Cecrope: q̄ regnauit circa ānos mūdi. iiii. M. dclxviii. cū constet inachū regnasse usq̄ ad annū mūdi. iiii. M. ccc. lxxxvii. & secundū hos oportuit aliā esse Ionē q̄ inachi filiā. Idē aut̄ Eusebius paulopost prædictā dicit Ionē in ægyptū p̄fectā anno. xliiii. regni Cecropis: q̄ mundi fuit annus. iiii. M. dccc. & ibidē isidē nuncupatā: & Thelegono cuidā nupsisse: & ex eo Epaphum concepisse. Ego autem discordantiis omiſsis Iouis primi Epaphum filium dixi: eo q̄ eius tempus uideatur conuenire magis cum Ione Inachi filia & iside Promethei: ex quibus quis potest quam malit illi matrem ascribere.

De Libya filia Epaphi.

Cap. XX.

Libya Epaphi & Cassiopiæ coniugis suæ ut Lactantio placet: fuit filia: quæ cum i Neptūni uenisset concubitu. i. alieni hois ab ægypto: & ex eo concepit & pepit Busiridē imanē postea tyrannū. Hæc ut dicit Isidorus: ubi de ethimologiis: eius ptis africæ regina fuit: q̄ ex suo noīe Libya dicta ē.

De Belo Prisco Epaphi filio q̄ genuit Danaū: Aegistū: & Agenorem.

Cap. XXI.

Relus quem Priscū cognominant ueteres Epaphi secundū Paulū fuit filius: & post eū in superiori ægypto regnauit: ubi ut aiunt cælestis disciplinæ iuētōr doctorq̄ factus: meruit ab ægyptiis ut idē Paulus asserit: templū quod illi i Babylonia fuit cōstructū: & Ioui belo cōsecratū. Theodōtius uero dicit tēplū hoc post belū factum cretensis Iouis astutia: q̄ captatis cum principibus amicitiiis q̄si ad eas cōseruādas templa i regnis eorū ædificari: & suo amici titulo isigniri plura fecit: qua astutia summe nomē eius & deitas ampliata ē. Alii sunt q̄ dicant templū hoc nō Belo prisco ædificatū nec i Babylonia ægyptia: sed Belo p̄ri Nini regis assyriorū i Babylonia Chaldæorū: eūq̄ diu sub noīe Saturni sacris & cultu uario honoratū. Fuere præterea belo prisco filii q̄dam: sed ex q̄bus mulieribus non constat.

De Danao Beli Prisci filio: qui. l. genuit filias: ex quibus Hypermetra & Amimon atq̄ Bona tantum nomine cognoscuntur.

Cap. XXII.

Danaus Beli Prisci fuit filius: ut asserit Paulus. & illud idē affirmat Lactantius: qui etiā & ante Paulū Orosiū dicit Danaum Beli filiū ex pluribus cōiugibus. l. filias habuisse. q̄s cū Aegistus frater eius cui totidē erant melioris sexus filii: postulasset in nurus: Danaus oraculi responso cōperto se manibus generi moriturū: uolens euitare piculum: cōscens nauibus i argos uenit. Asseritq̄ Plinius i libro naturalis historiæ: eū primū nauibus seu nauī trāsiretasse cum antea ratibus inuētis ab eritra rege i mari rubro nauigare. esto sint ut idē scribit Plinius: qui credant misos & troianos i Helleſponto priores excogitasse dum aduersus tracas trāsiret. Aegistus autē q̄ spretus esset indignans: ut illum sequerent̄ filiis imperauit: lege data ut nunq̄ domū repeterent ni prius danaum occidissent. Qui cū apud argos oppugnarēt patrum: ab eo diffidente fraude capti sunt. Spondit. n. se illis iuxta Aegisti uotum filias datū: in coniuges: nec defuit p̄misso fides. Subornatā. n. a patre uirorum intrauere thalamos singulis cultris clam armatæ oēs: & cum uino læticiaq̄ calentes iuuenes facile in soporē iuissent: obediētes p̄ri uirgines: captato tēpore iugulauerunt uiros: unaquæq̄ suū: Hypmetra excepta: q̄ lino seu linceo uiro suo miserta pepercit. Hunc Danaū dicit Eusebius: cui & armatis nomē fuit: anno mūdi. iiii. M. dcc. xvi. apud ægyptios regnare cōepisse. Ast idē ægypto pulsus argos ueniens prius Stelenū argiuorū regē cū annis regnasset. xi. regno expulit & idē Gelanorē successorē eius argiui ab ip̄erio expulere & Danaū susceperat: q̄ aq̄s eos abūdare fecit. Nā ut ait Plinius i libro de naturali histo. Puteos primus ex ægypto i græcia fodiēdos ostēdit. Et eisdē fere t̄pibus asserit eius ope a filiabus. l. Danai filios. l. Aegisti fratris sui p̄ter Linū: seu Linceū occisos. Tādē ip̄e cū. l. annis regnasset: a linceo occisus ē.

De quinquaginta filiabus Danaï in generali.

Cap. XXIII.

Filiae Danaï fratricidæ p̄priis fere nominibus icognitæ sunt: cū nomina triū tantū ad nos usq̄ puenierint: & sicuti noīa perdidimus: sic & fortunas post sceleq̄ facinus p̄petratū. Finxere tamen poetæ has apud inferos esse dānatas: & hoc assiduo agitari supplicio ut haurientes aquas urnas absq̄ fundis conent̄ iplere: ut dicit Oui. Moliriq̄ suis letū patruelibus aufæ Assidue repetunt q̄s perdāt belides undas &c. Et Seneca tragicus i Hercule furēte: Vnasq̄ frustra danaides plenas ferūt. Hoc ego illis in iūctū supplicii reor: ut mulierū singularis cura describat: q̄ dū suā formositatē Lauticia nimia augere conāt: laborē pdunt: & minui qd̄ intendūt inani solertia augere. Vel potius mōstrat̄ q̄lis sit fluxorū atq̄ effocminatō: hoium labor: q̄ dū sæpe repetito coitu credunt adimplere qd̄ cupiunt nō obtēto uoto seipsos euacuasse comperiant.

De Hypermetra una ex. l. filiabus danaï.

Cap. XXIII.

Hypermetra ut in epistolis ostendit Ouidius filia fuit Danaï & sola ex. l. fororibus neglecto patris imperio Linceo uiro suo pepercit: & ob id ut idē dicit Oui. carceri tradita ē. Hanc ut dicit Eusebi.

in libro tēporū: nōnulli putarūt isidē esse. Attamē Danao patre argis regnāte sacerdotio functa est,

De Amimone una ex .l. filiabus Danaī.

Cap. XXV.

Mimon: ut ait Lactārius: filia fuit Danaī ex .l. sororibus una. Hæc cū studiose in sylua iaculo uena-
ref: iaduertēter satyrū pccussit: q̄ cū illi uim uellet isferre: Amimō Neptūni auxiliū iplorauit. Neptū-
nus autē fugato Satyro: quod ab illo uirgo pati noluerat: a maiori deo passa cōcepit: & pepit Nau-
pliū. Quid autē de fictione sentiendū sit: infra ubi de ortu Nauplii apponetur.

De Bona una ex .l. filiabus Danaī.

Cap. XXVI.

b Ona ut dicit Ditis Cretēsis: ubi de expeditione græcorū cōtra troianos scribit: filia fuit Danaī: quæ ut
ipse asserit Atlantī nupsit: & ex eo Electrā peperit: quæ postea ex Ioue Dardanū edidit.

De ægisto Beli Prisci filio: qui genuit .l. filios: ex q̄bus Lynceus

Cap. XXVII.

Egistus Beli prisci fuit filius: & Danaī frater: ut supra satis mōstratū est. Huic .l. fuere filii: quibus
cum quæssisset Danaī fratris sui filias in cōiuges: ab eisdē Danaī iussu occisi sunt omnes nuptiarū
nocte præter Lynceum: ut prædictum est.

De Lynceo ex .l. filiis ægisti uno: q̄ genuit Abatē & Iasiū & Acrisiū.

Cap. XXVIII.

Lynceus quē Lynū appellat Ouid. filius fuit ægisti: & solus ex .l. fratribus misericordia Hypmestæ
cōiugis euasit a morte: hic ut placet aliq̄bus: Danao patruo pulso pro eo regnauit apud argos. Alii
uero dicūt eo occiso: sed qualitercūq̄ fuerit. ut Eusebius ostēdit in libro tēporū: postq̄ Danaus re-
gnasset annis .l. Lynceus eidē successit in regno: cūq̄ regnasset annis .xli. Abante & Iasio & Achry-
sio filiis derelictis: diem clausit.

De Abante filio Lyncei: qui genuit Pritum.

Cap. XXIX.

Bas: ut asserit Barlaam filius fuit Lyncei ex Hypermestæ cōiuge: esto Paulus dicat eū Beli Prisci
fuisse filiū. Hic autē bellicosus homo & acerrimi ingenii fuit: Lynceoque patri successit in regno: an-
nisq̄ .xxviii. ut dicit Eusebius: imperauit argiuis: & mortuus est.

De Prito filio Abantis: qui genuit Merā & sorores.

Cap. XXX.

Pritus seu Proetus: ut Lactantio placet: & Seruio: filius fuit abantis argiuorū regis. Huic ut fere oēs
asserūt cōiunx fuit Sthenoboe. Homerus autē dicit Antiope: ex qua tres sustulit filias: quæ iā adul-
tæ: eo q̄ formosissimæ essent: elatæ tēplū Lunonis intrātes se prætulere Lunoni. q̄ obrē turbata Lu-
no: illis furorē imisit talē: ut se uaccas arbitrarent: & aratra timētes syluas optarēt: ut ait Virg. Præ-
tides iplerūt falsis mugitibus agros. Ouidius aliā refert insanæ causam dicens has in cea insula se
uaccas creditas: eo q̄ furto facto ex armētis Hercules p̄stitissent cōsensum. Sed quacūq̄ causa factū sit: agre
tulit infortunū Prætus: p̄toposuitq̄ regni partē: & quæ ex eis mallet in cōiugē: ei qui illas in pristinā mentē
reuocasset. Cuius præmiū cupiditate tractus Melāpus Amithaonis filius curādas assumpsit: & ut ait Vitru-
uius in libro architecturæ: eas apud clitorē archadiæ ciuitatē duxit. Ibi dē enī spelūca est ex qua p̄fluit aqua
ex q̄ siq̄s biberit sit abstemius: & ob id apud eā lapide epigrāma græcis carmibus scriptū ē: testificās aquā nō
esse idoneā ad lauandū: & uitibus inimicā. Ibi autē peractis sacris eas purgauit: & pristinæ restituit mēti: & sic
regni partē: & coniugiū unius consecurus est. Prætus autē secūdū Eusebiū annis .xvii. regnauit: eiq̄ successit
Achrysius frater. Huius ego filias. si medelā Melampodis intueor: uino fuisse ultra q̄ deceat mulieres audias:
arbitror: & potatæ nōnunq̄ se patri regi præferre ausas. Quāobrē Lunonis irā: id est regnantis patris meruere
& castitate in partē alterā instigante uino muliebriter in furiā uersæ se uaccas & seruas: & iugo subditas cla-
mitabant: quod cū forsā sapius cōtigisset uexatus infortunio Prætus eas tradidit Melampodi curādas: qui
cum eas aqua prædicta potasset hostes uini fecit: & furor abiit consuetus.

De Merane Præti filia.

Cap. XXXI.

Mera dicit Leontius filia fuit Præti & Anthiæ filiæ Amphianastæ: quæ cū uenationibus dedita dia-
nam per nemora sequeret a Ioue uisā atq̄ dilecta est: & ab eo dianæ sumpta imagine uiciata: quæ
tandē cū ob pudorē patrati sceleris: & timēs ne iterū deciperet: uocanti eā Dianæ obsequi noluit:
& ob id Diana cōmora illā sagittis occidit. Hanc dicit Paulus Stenoboe fuisse filiā sicut & reliquæ
& post susceptā sanitatē obsecuratā Dianæ uenisse: qua fictione dicit idē Leontius monemur hypocritas sæ-
pe credulos dolis in eā: quā dissuadent deduxisse perniciē: a qua dū uerax homo aliquādo lapsos releuare co-
nat̄ decepti semel: & oīa timētes increduli facti oblatā respuētes salutē in mortē perpetuā dilabuntur.

De Achrysiō Abantis filio: qui genuit Danē matrē Persei.

Cap. XXXII.

Achrysius Abantis fuit filius: ut dicit Lactantius: & ut Eusebius in libro tēporū scribit: Præto fratri
successit in regno. hic ut idē Lactārius asserit: nec ab hoc discrepat Seruius: unicā habēs filiā Danē
in respōsis habuit se manu eius: qui ex filia nasceret: moriturū: qui ad effugiendā p̄nūciatā mortē:
filiā in q̄dā turri seposuit: seruariq̄ iussit ne qs hō posset ad eā accedere. Cōtigat igit̄ ut audita for-
mositatis eius phama: illā cōcupisceret Iuppiter: q̄ cū ad eā accessum aliū nō uideret: uersus in auri guttā ex te-
gulis in gremiū eius se cadere p̄misit: & sic p̄gnās effecta est. q̄ agre ferēs Achrysius eā capi iussit: & in archā
poni atq̄ in mari p̄ici: q̄ cū ministri fecissent in littus usq̄ Apulū archa delata ē: & casu a piscatore capta: in
qua cū cōperisset Danē: & paruū filiū: quē enixa fuerat: eū ad Pilūnū regē detulit: q̄ cū genus eius cognouit:
set: & patriā: illā libētē sibi cōiugio copulauit. Filius autē eius cui perseus nomē fuit: cū excreuisset: & gorgoni
caput abstulisset: in argos ueniēs Achrysiū trāsmutauit in saxū: q̄ qdē trāsmutatio secūdū Eusebiū sonat: q̄ cū
regnasset Achrysius apud argos ānis .xxxi. a Perseo nepote suo: nō spōte tamē occisus est: & in lapidē. i. in frigi-
ditatē perpetuā uersus, quod autē fictionis superest infra: ubi de Dane declarabitur.

De Dane filia Achryfii.

Cap. XXXIII.

Anes Achryfii filia: ut supra pximo dictū est: i mare pgnās a patre dimiffa: cū in Apuliā ipulfa ueniffet pilūno regi apulo nupfit: & inde ad rutulos abiere: & cōftrūta ibidē Ardea ciuitate Daunū Pilūno peperit. Sane qd' omiffum ē supra: louē aurū fluxiffe p tegulas: itelligēdū ē auro pudicitia uirginis uiciatā: & cū nō efferet adultero iter pmissū p ianuā: clā tectū cōfcēdiffe: & ide se in thalamū uirginis demiffē. Dicit tamē Theodōrius q' cū Danes amare a loue: & se ob timorē patris sciret ppetuo dā natā carceri: ut poffet euadere: & fugā arripe: occulte cū loue auro cōcubitū mercata ē: & parata nauī: & cū his quas potuit deferre diuitiis fugam arripuit prāgnans ex loue.

De lasio Abātis filio: q' genuit Athalantē: Amphionē: & Thalaonē. Cap. XXXIII.

f Vit: ut theodontio placet: lasius iste Abantis filius: de quo nisi q' sapiffime inter argiuos reges numeratus est: & q' quofdam habuit filios nil legi.

De Athalanta filia lasii: & matre Parthenopei.

Cap. XXXV.

Thalanta: ut dicit Lactā. & Theodōrius: iunior fuit filioq' lasii. Quā cū speciofa uirgo ex lociis eēt Dianæ ad Aprū calidoniū pimendū una cū cætera Achaia nobilitate iuuenū a Meleagro uocata uenit: & i uenatiōe priā aprū sagitta pcuffit: & ut ob suā formofitatē a Meleagro dilecta: occifa be/ lua: ab ea eiufdē honorari capite meruit: ex quo eius in amicitia uenit: & amplexus ipfius passa ei parthenopeū pepit.

De Amphione lasii filio: qui genuit Clorim.

Cap. XXXVI.

a Mphion alter ab illo: qui thebas claufit muro: filius fuit lasii: & regnauit: ut dicit Leōrius in orcome no minio & in pilo uocatus alias argus: cui unica fuit filia nomine Cloris.

De Clori filia Amphionis & Nelei coniuge.

Cap. XXXVII.

c Loris: ut supra dictum est: filia fuit Amphionis: ut in odyffea testatur Homerus: Neleo nupfit: ei q' peperit Nestorem: & alios plures filios.

De Thalaone lasii filio: qui genuit Euridicē: Flegeū: & Adraftum. Cap. XXXVIII.

Halaon dicit Paulus: filius fuit lasii: & apud argos regnauit: qd' qdē iudicio meo sane itelligēdū ē: dū huiufmodi hoies reges appellāt ueteres: nā cū in cathalogo regū non repiant: existimandū est eos de stirpe regia fuisse: & aliquā regni particulā tenuiffe: & appellatos reges magis ob decus stirpis q' ob poffeffum a talibus regnū: ex qbus Thalaonē hunc & amphionē & iasium puto.

De Euridice Thalaonis filia & amphiarai coniuge.

Cap. XXXIX.

Vridices: ut asferit Theodontius fuit filia Thalaonis & amphiarao uati iuncta cōiugio: cui peperit Amphilocū & Almeonē. Cūq' adraftus Polynicis generi fui causam aduersus Etheoclē & Thebanos fūpiffet bellū: bellūq' pararet: uidiffetq' amphiarauis oraculi responfo se nō rediturū si iret in bellū: latibulū petiit: uxoriq' suæ tātū suas patefecit latebras. qui cū ab adrafto aliifq' quereret: nec cōperiret usq': contigit ut uideret Euridices argiæ cōiugis Polynicis monile quondā a Vulcano donatū Hermioni cōiugi cadmi: illudq' defideraret diceretq' argiæ si monile illud illi cōcederet se ostēfurā amphiarauī: & sic factum est: quāobrē in bellū uadens amphiarauis a terra abforptus est: Euridices autē postea ab almeone filio: cui uadens amphiarauis uindictā suæ mortis iniunxerat: occifa est.

De Flegeo filio Thalaonis.

Cap. XL.

f Legeus: ut dicit Theodontius filius fuit Thalaonis: & iuuenis moriēs: nil memoratu dignū reliquit.

De Adrafto rege filio Thalaonis: qui genuit Deiphilē & argiā.

Cap. XLI.

Adraftus argiuorū rex: ut ait Lactā. filius fuit thalaonis & Eurinomes: cui cū duæ eēt filia: Deiphilē & argiā: audiffetq' ab oraculo se nuptui daturū alterā apro: alterā leoni: Circa futurū infortuniū filiarū affligebat: & ecce casu factū est: ut pollinyces Thebanus ex cōposito exul itēpefta nocte argos appellaret: hymbresq' fugiēs: regiā subitraret porticū. Nec mora & Thydeus ob homicidiū Calidoniā fugiēs ibidē deueniret: & in certamē post iurgium hospitii causa cōiurgerēt: quāobrē paratus rex senex Adraftus ad eos descēdit: & uerbis & auctoritate sua iuuenū iras cōposuit: eosq' deduxit in regiā. Et cū uidiffet alterū pelle leonis tectū Pollinycē. s. qui regius iuuenis isigne illud in testimoniū uirtutis Thebani Herculis ferebat. Et alterū cute apri: q' ob occifum a meleagro patruo aprū in decus plis ea tectus i/ cedebat: respōsi ambiguitate itellecta: cognouit hos sibi generos esse trāsmiffos. Quos postq' nouit affinitate cōtētus: Thideo deiphilē & pollinyci argiā dedit uxores: & cū iuxta pmissū regnū ab Etheocle Pollinyci non restitueret: cōtractis uiribus aduersus Thebanos bellū mouit: & cū tā duces oēs sui morte occubiffent: cecidiffetq' mutuis uulneribus pollinyces & etheocles: ipē in furiā uerfus repetiit argos: nec q's illi fuerit finis inueni.

De Deiphyle Adrafti regis filia: & Tydei coniuge.

Cap. XLII.

d Eiphyles: ut dicit Stadius: filia fuit Adrafti regis: & cōiūx Thidei Calidoniū: cui pepit Diomedē.

De Argia Adrafti filia: & coniuge pollynicis.

Cap. XLIII.

a Rgia secūdū Statiū adrafti regis fuit filia: & pollynicis cōiūx q' cū illi pepiffet Theffandrū: audiffetq' eū a frē occifū: ab argo thebas ueniēs: ut extremas lachrias: & officium funerale cadaueri uiri ipenderet: eo q' id faceret aduersus iperū Creontis: una cū Antigona pollynicis sorore capta: & iussu Creōtis occifa est.

De Agenore tertio Beli prisci filio q' genuit septē filios: quosq' prima Taygeta, secūdus Polydorus, tertius

Cylix, qrtus Phoenix, qnta Europa, vi. Cadmus, vii. Labdacus.

Cap. XLIII.

Ost explicitas successiōes Danaī & ægisti filii Beli prisci: ad ampliorē prolē Agenoris Phœnicū regis eiufdem Beli filii: ut Theodontius dicit & Paulus: stilius reuocandus est. Et esto a prædictis dicatur q' hic Agenor fuerit Beli filius. Sunt tamen qui dicant eum Beli fuisse filium: sed non

ægyptii: quoniam phœnicis: a quoque huius Agenoris Agenorē etiā nuncupatū: eumque Agenorē primū: nimia apud assyrios regnate cum ingenti multitudine: peste coactum: patrias sedes quas circa extremā meridionalē ægyptū habuerat: liq̄sse: & duce peregrinationis Nylo ī littus syriacū deuenisse nauibus. & illud pulvis ueteribus icolis occupasse: ibique regnasse: sibi que Belū filium successorē liq̄sse: quē huius agenoris patrē uolunt. Alii uero nepotē ex Phœnicē filio: ex quibus cōprehendi potest a similitudine noīs: & forsan tēporis exortum errorē: ut q̄ Beli syriaci filius fuerit creditus Beli ægyptiaci. Sed ex quocūque Belo natus sit: mens mihi ē hic Theodontii & pauli opinione sequi: cū de superiori nō satis certus appareat auctor. Hūc igit̄ dicunt ex ægypto in littus syriū abiisse: & phœnicibus īperasse: & amplissima atque generosa prole claruisse.

De Thaygeta prima Agenoris filia.

Cap. XLV.

Haygetam dicit Ditis cretensis Agenoris fuisse filiam: eamque Ioui placuisse: & in eius uenisse concubitum: & cum concepisset lacedæmonē peperisse: dato sint que eū ex Semele natum dicant.

De Polydoro. ii. agenoris filio.

Cap. XLVI.

Olydorus ut testatur Lactantius: filius fuit agenoris: de quo præter nudū nomē nil puto. Esto Theodontius de isto leuem faciat mentionem. sed longe antiquiorem isto Agenore illum dicit.

De Cylice tertio Agenoris filio: que genuit Lampfaciū: & Pygmalionē: & Pyrodē. Cap. XLVII.

Cylix secundum Lactantiū filius fuit agenoris. Hūc dicit Theodotius hoīem acris ingenii & robusti corporis fuisse: & cū superiores sibi fratres sperneret & de successiōe regni ēt despareret: uilipenso superiorū iugo: parte copiarū sumpta: sedes haud lōge a suis occupauit sibi: & regionē a suo noīe cylicia nūcupauit: ibique duos filios sup̄stites dereliquit: Lampfaciū. s. & Pigmalionē. Sūt que dicāt puincia hāc a Cadmo occupatā anteq̄ q̄situs Europā mitteret a præ: eaque postea a Cylice possessam cadmo nō redeunte.

De Lampfacio Cylicis filio.

Cap. XLVIII.

1. Ampfacius: ut dicit Theodontius & post eum Paulus filius fuit Cylicis: eique successit in regno: nec ex eo aliud ulterius inuenitur.

De Pigmalione. i. Cylicis filio & Cypriorum rege qui genuit Paphum.

Cap. XLIX.

Pigmalion ut dicit Theodotius filius fuit Cylicis: de quo refert que cū iuuenis esset: & gloria maiorum suorum quos ad occidū usque penetrasse: & aphricū littus ēt occupasse audierat īfestaret: Collecta Cylicū manu: & conuocatis ex phœnicibus: classeque parata in cyprū tuā serenissime regū trāseuexit exercitū: & ide ueteres syrios qui ibidē agenoris uetustissimi uiribus: ex antiq̄s pulsi sedibus confugerāt: expulit: & occupauit omnē atque tenuit insulā & regnauit in ea. Sane: quā ēt testat̄ Ouidius ī maiori uolumine: cū ibi scelestissimas cōperisset mulieres oīno libidini obsequentes uitio offensus: uitā cælibē duce re disposuerat. Attamē que ualebat ingenio: & artificiosas haberet manus: finxere poetæ eū sibi ex cādidissimo ebore fœmineā sculpsisse imaginē: eaque iuxta desiderii suū lineamētis atque decore oris contraxisse per oīa: In que cū ingeniosus homo: & artē miraret̄ suā: & uenustatē imaginis cōmendaret ī dilectionē eius icidit: & feruore maximo cupiebat eā esse fœminā: orauitque Venerē ea tēpestate celeberrimā insulæ deā: ut aiaret eandē & suorū faceret amorem: sensibilē: nec effectu caruere p̄ces: fœmina uera facta ē. Quod aduertēs Pigmalio gaudio plenus: quoniā uoti cōpos esset: eius usus ē cōcubitu: & uestigio grauida facta ē: eique peperit filiū: quē paphū ipse postea noīauit: eūque sibi morietī reliquit hæredē. Nūc quod sibi eburnea uelit imago: ingenio potius poetico que uiri artificio fabrefacta uidentū ē. Arbitror enim cum pigmalioni suspecta prouectarum ætate uirginum pudicitia esset: eū sibi uirgunculam elegisse: ætate suspitione carentem: candore atque mollitie ebori similit̄: quā cū suis aptam fecisset moribus: excreuit ante ætatē puellæ concupiscētia eius: cœpiti que desiderare atque exposcere precibus: ut cito efficeretur matura uiro: quā tandem facta in uotum deuenit suum.

De Papho Pigmalionis filio qui genuit Cynaram.

Cap. L.

Paphus ut dicit Theodontius filius fuit Pigmalionis ex eburnea matre: que cū Pigmalioni successisset in regno: Cyprū insulam Paphum ex suo noīe nuncupauit. Paulus autē dicit Paphū oppidū ab eo tantum constructum: & de suo nomine nominatum: quod quidem Veneri sacrum esse uoluit constructo in eodem illi templo & ara: cui thure solo diu sacrificatum est.

De Cynara filio Paphi qui genuit Myrrham: & ex Myrrha Adonem.

Cap. LI.

Cynara filius fuit Paphi: prout ostendit Ouid. dum dicit. Editus hac ille ē que sine ple fuisset. Inter foelices cynaras potuisset haberi. Est autē hic alter ab illo Cynara: que assyriore rex dicit̄: in lapidē uersus flendo ifortunia filiorū. Ex hoc autē Cynara cyprio præter scelus unū nō habemus. Nā ut ipse recitat Ouid. huic ex cōiuge filia fuit noīe Myrrha: quæ cū formosa esset: ac etiā matura uiro: præter debitū patrē amauit: & nutricis suæ opera: dum mater eius sacra cereris celebraret: in quibus oportebat per nouē dies a contactu uiri abstinere: eius concubitu potita est: in quo prægnās effecta Adon filius natus est.

De Myrrha filia Cynaræ & matre Adonis.

Cap. LII.

Myrrha: ut supra patet Cynaræ regis filiā dicit fuisse Ouidius: & cū eū nephasto adamasset amore: opera nutricis suæ eius icognita habuisset concubitum. Fulgentius tamen dicit eā cū cynara postquam illum ebrium effecisset habuisset: concubitorū: quæ ex nephario concubitu prægnans facta: cū illam uellet noscere cynara: nouissetque filiam: dolore percitus eam secutus occidere uoluit. Quidā dicunt eam in sabæos fugisse: ad quos usque secutus cynara: cū illam gladio percussisset: ex uulnere conceptū filiū erupisse. Quid tamen dicit eam miseratōe deorū apud sabæos in arborem sui noīs uersam: & calore solis aperto cortice filiū emisisse: quē nymphæ liquoribus unxere maternis. Fignēto huic arbitror cām dedisse nomen arboris: quæ apud sabæos uocat̄ myrrha: guttas emittens solis percussā radiis: ex quibus pigmentū cōficitur quod

adon uocat: qđ latine suauē sonat. est enī suauissimī odoris: ut uidet uelle Petronius arbiter plurimum libidini cōferens: adeo ut asserat se ad libidinis īcrementū: myrrhinū potasse poculum. Veg. Fulgentius ut in pluribus longe altius sentiens circa hoc dicit. Myrrham arborem in India esse: & solis caloribus cremari: & quia solem patrē oīum regē dicebant: ideo patrē myrrham amasse dictū: & cū sol feruētius illam calefaceret eā reges ex imis corticis emittere: & sic a patre uulnerata: adonem. i. suauitatē odoris emisisse.

De Adone Myrrhæ filio & nepote Cynaræ.

Cap. LIII.

Adon Cynaræ regis aui sui: & Myrrhæ sororis fuit filius: ut lōgo carmine ī maiori uolumie testat Ouid. de quo talē ipse idē recitat fabulā. Dicit enim qđ cū formosissimus euasisset iuuenis: a Venere casu percussa a filio summe dilectus est: quæ dū illū maxima delectatione sua p filuas sequeretur & nemora: eiusq; uteret amplexibus sæpius eū monuit ut sibi ab armatis beluis caueret: & sequeretur inermes. Veg. die qđdam male uerboq; Veneris memor: in aprū irruens ab eo occisus est. Quē Venus fleuit amare: & in florē cōuertit purpureū. Hoc figmētū Macro. in lib. saturnaliōq; conat enotare mirabili rōne. Dicit enī Adonē solē eē: quo nil pulchrius: & eā terræ partē: quā inhabitamus supius. s. hemisperiū Venerē eē: cūq; in inferiori ē hemisperio: a phycis pserpina appellata sit. Et sic apud assyrios & phoenices: quos penes & Veneris & Adonis fuit religio īgēs: tūc Venus cū Adone a se dilecto delectatē cū circa supius hemisperiū sol ampliori circūflectitur ambitu & īde ornatio: qđ flores frondes & fructus eo tēpore terra pducit. Dū uero breuiōres circūducit circulos: de necessitate maiores apud īferius hemisperiū agit: & sic autūnus & hyems ītribus assiduis terrā decore suo priuatā lutosā faciūt: quo aper qđ hispidū aīal ē delectat: & sic ab apro. i. ab aetris q̄litate qđ delectat ap. adō. i. sol. terræ. i. ueneri sublatus ur: & inde uenus luctuosa efficit. Qđ at sit adō trāformatus ī florē: ob id fictū puto: ut nrī decoris breuitas ostēdat mane qđē purpureus ē: sero lāguēs pallēsq; marcidus efficit. sic & nrā hūanitas māe. i. iuuetutis tpe florēs & splēdida ē. sero at. i. senectutis æuo pallemus & ī tenebras mortis ruimus. Sane qđ ad assyriū sentiāt uel Macro. historia tamē uidet sentire & Tullius testat ubi de naturis deōq; uenerē fuisse syria cyproq; cōceptā. i. ex syrio hoīe & cypria muliere: quā astarcō uocauerē syri: eāq; adoni nupsisse: ut dicit Lactan. in libro diuināq; īstitutionū. In sacra historia cōtinet hāc meretriciā īstituisse artē & stuprē mulieribus suauissime: & ut uulgato corpore quæstū facerēt: & hoc ideo dicit īperasse: ne sola pter alias mulieres īpudica: & uiroq; appetens uideret. Ex quo cōsecutū est & longis pseueratū tēporibus: ut phoenices de pstitūtōe filiāq; donaret anteq; eas iungerēt uiris: ut ī libro de ciui. dei testat Augu. & Iustinus ī epithoma pōpei trogi: ubi Didonē. lxx. uirgines ī littore cyprio qđ in quæstū uenerant rapuisse demonstrat. Fuit igit Adon rex cyprī & Veneris maritus: quē ego ēt seu ab apro: seu alia nece Veneri subtractū reor: eo qđ ad imitationē lachrymarum eius ueteres anniuersario plangore consueuerint adonis interitum flere: quos ī suis uisōibus īcrepat Isaias.

De Pirode Cylicis filio.

Cap. LIIII.

Irodes ut Plinius asserit in libro naturalis historię filius fuit cylicis: ex quo & si nil aliud habeamus

p eodem Plinio teste: saltem habemus eundem primo ignem ex silice excussisse.

De phoenice. iiii. Agenoris filio qui genuit Philisthenum & Belum.

Cap. LV.

Phoenix ut dicit Lactatius filius fuit Agenoris. hūc dicit Euseb. ī libro tēporē: regnante argiuus dano una cū Cadmo fratre a thebis ægyptiis uenisse in syriā: & apud tyre & sydonē īperasse qđ qđē fuisse potuit circa annū mūdi. iiii. M. dcc. xlv. post paulū at dicit eū āno primo lyncei regis bithiniā cōdidisse: qđ prius Mariādina uocabat: qđ fuit āno mūdi. iiii. M. dclxxix. huius tamē aduētū ī syriā nō cōuenit cū dictis supra: ubi de Agēore a Theodōtio & etiam ab Ouidio discrepat: qđ uidet uelle Agenorē uenisse nō phoenicē cū cadmū missum ad pergrēndā Europā ab Agenore: nō a Phoenice describat. Sed has ego uarietates ultro cōcordare uolētibus linquā: & de phoenice qđ cōpererī pseqr. Hūc at artificiosū fuisse hoīem ostēdit Eusebius: eo qđ primus qđsdā lras seu lrarū characteres phoenicibus dederit: deinde ad scribēdū eas īstituisse uermiculū: unde & color ille phoeniceus dictus ē: credo ab iuētore: qđ postea mutata lra est puniceus appellatus.

De Philisthene filio phoenicis qui genuit Sichæū.

Cap. LVI.

Philisthenē dicit Theodōtius filiū fuisse Phoenicis: Qui cū eēt Herculis sacerdos qđ persanctissime a phoenicibus colebat: uideretq; phoenice patre mortuo Belū fratrem natū maiore regnare: relicto Sichæo filio sacerdotio: & copiāq; parte sumpta naues cōscēdit: & post multos casus cū Herculis cōlūnas cursū supasset ibidē ī littore oceāi sedes assumpsit ppetuas: cōdita ciuitate quā Gades uocauerē sui: & ne sacerdotiū abdicasse uideret oīno: tēplū ibidē cōstituit herculi: & sacra oīa ritu tyrio

inouauit.

De Sichæo Philisthenis filio & Didonis uiro.

Cap. LVII.

Sichæus secūdū Theodontium fuit filius Philisthenis: cui abeūte patre sacerdotium derelictū ē: ut supra dicitur. quod a rege proximus erat honor: hunc dicit Seruius sicarbam uocātū: esto eū Virgilius semp uocet Sichæū. Et Iustius semp illū uocet acerbā: hic at seu relicto seu aliūde q̄sitis thesauris: ut Theodōtio placet: & reliq; copiosus factus plurimū: Belo mortuo Elisam filiā eius accepit uxore: quæ postea Dido uocata est: quā præcipue dilexit. Veg. cum Pigmalion Beli filius patri successisset ī regno: auri auidus: eius desideratis diuitiis: clā illi terēdit īsidias & icautū iterem it.

Belo Phoenicis filio: qui genuit Pigmalionem & Didonem & Annam. Cap. LVIII. Elus qđ & metres secūdū Seruiū appellatus est: ut ait Theodōtius filius fuit phoenicis: uir bello & armis īgnis: adeo ut cyprios littus phoenicū pyratice īfestantes subigeret: quod Virgilius ī persona Didonis pfunctorie tangit dicens. Genitor tum Belus opimā: Vastabat cyprē & uictor ditione tenebat.

De Pigmaliōne filio Beli.

Cap. LIX.

Pigmaliō: ut Theodōtio placet filius fuit Beli regis Tyri: & patre moriēte ut ait Iustius: una cū sororibus tyriis derelictus ē. Cui adhuc puero populus paternū tradidit regnū: hic uero auarissimū cū

aiam ad diuitias Sichæi patruelis sui iniecesset: illum dolo interemit hoc solum scelus ex rege isto nobis reliquit

antiquitas. De Didone filia belii & coniuge Sichæi. Cap. LX. *de didone*
Dido præcipuum matronalis pudicitia decus: ut Virgilio placet: Belii regis fuit filia. Hanc insignis forma uirginis tyri Belo mortuo acerbae seu sicarbae uel sicæo Herculis sacerdoti dedere in coniugem qui ob auaritia a Pigmalione occisus est. Hæc autem post longa fratris mendacia in somnis a uiro præmonita: sumpto uirili aiō: pluribus ex his quibus sciebat Pigmalionem exosum: clam in suam finem

tractis: sumptis nauibus fugam cepit thesauris secum delatis. Et cum in littus deuenisset africanum: ut placet etiam Tito Livio: mercato ab incolis suadentibus: ut ibidem sedem sumeret: tantum littoris quantum posset bouino corio occupare: illudque in cartam redactum: & in frustra concisum occupauit plurimum: & ostensis sociis thesauris suis: eisque aia civitatem composuit: quam postea uocauere Carthaginē. Arcem uero eius a bouino corio: quod sic uocatur: byrsam nuncupauit. Ad hanc accessisse Aeneam profugum uel tempestatis impulsus: & hospitio thorogque susceptum ab ea: Virgilio placet: eamque discedente a se Aenea: ob amoris impatientiam occisam. Verum Iustinus & historiographi ueteres aliter sentiunt. Dicit enim Iustinus a musitanorum rege sub belli denunciatione a principibus Carthaginensibus postulatam in coniugem: quod cum ipsa rescisset: & sua se ante finem ad omnem casum pro salute patriæ damnasset: ægre tulit: sed terminum impetrauit: infra quem se ad uirum promisit ituram. Qui cum uenisset constructo igenti rogo: in eminentiori ciuitatis parte: quasi Sichæi placatura manes illum conscendit. Et astantibus ciuibus atque expectantibus quodnam factura eēt: ipsa educto quem clausum gesserat cultro dixit. Optimi ciues ut uultis ad uirum uado. Sequi hoc dicto interemit: mortem potius eligens: quam pudicitiam maculare. Quod etiam longe est a descriptione Maronis.

De Anna Belii regis filia. Cap. LXI. *substituit*
Anna filia fuit Belii: ut uidetur placere Virgilio: qui illam sæpissime Didonis sororem appellat. Hæc Didonis fugam comes fuit: quam postquam mortuam uidit: & Carthaginē a larba rege occupatam: ut Ouidius dicit ubi de fastis: ad Bathum regem corisæ insulæ aufugit uetusti hospitium confisa iure. Tandem sentiens: quia Pigmalion arma aduersus eam moueret hæc ob causam a Batho licentiata intrauit mare: & tempestate passa ubi cameram petere intendebat: in lauretum littus delata est: per quam dum Aeneas iam supato Turno: cum Achate spaciando deambulare: eo uiso fugam cepit: tandem præstita ab Aenea fide substitit: & ab eo in regiam deducta est: cuius ob aduentum suspicata Lauinia ei tetendit insidias. Verum Anna a Didone per quietem monita nocte regiam exiit: & si satis potest ex Ouidii uerbis concipi: in numicum flumen se se precipitem dedit. Sane fictor Ouidius ad ulteriora procedens dicit: quod cum postea exquirere: & a peregrinibus peruenire ad numicum flumen: uisum est illi e fluuio uocem audiuisse dicentem. Placidi sum nympha numici Amne perene latens Anna perena uocor. Post ipsum autem Ouidium dicit Macrobius in saturnaliorum libro: aprili mense publice & priuatim sacrificatum iri: ut annare & perennare comodi liceat.

De Europa Agenoris. vi. filia. Cap. LXII.

Europa filia fuit Agenoris: ut per Ouidium patet: ex qua talis narratur fabula: quod cum ob formositatem suam summam diligere a ioue: ab eodem Mercurio missus est: eisque imperatum: ut quæ cerneret armenta in montanis phœnicum in littus impelleret: quo cum puellis ludere consueuerat Europa. Quod cum Mercurius fecisset iuppiter in candidum taurum transformatus: se armis imiscuit. Hinc cum cerneret uirgo pulchritudinis & mansuetudinis eius delectata: illum primo tractare manibus cepit: at inde eius conscendit dorsum: qui paulatim se in undas deducens: dum illam territa: & cornibus atque dorso initentem sensit nans in cretam transtulit: ubi in ueram redactus formam: eam oppressit: & oppressu prægnantem fecit: quæ illi postea peperit: ut nonnullis placet: Minos Rhadamantus & Sarpedon. Ipse uero in eius sempiternam memoriam tertiam orbis partem Europam ex eius nomine nuncupauit. Huius fabulae figmentum adeo tenui regis cortice: ut facile possit apparere quid uelit. Nam Mercurium armenta depellentem in littus: ego eloquentiam & sagacitatem alicuius lenonis uirginis & ciuitate in littus deducentem intelligo: seu mercatorem fictum se iocalia ostensurum: si nauem conscenderet pollicentem. Iouem in taurum transformatum uirginis delatote iam apud deliras aniculas uulgatum est: nauem fuisse cui erat insigne albus taurus: qua quacumque fraude conscensa: a uirgine illico remigantem opere factum est: ut deferretur in cretam ubi ioui coniugio iuncta est: seu secundum Eusebium in libro temporum Asterio regi: ex quo ipse supra dictos filios asserit procreatos. Augustino tamen placet hunc non Asterium: sed sanctum appellatum fuisse. Discrepat insuper de tempore: huius rapinae plurimum auctores. Cum sint: ut Eusebius refert: qui dicant iouem anno Danai regis argiuorum. xl. europæ mixtum: eamque postea Asterium cretensium regem in coniugem assumpsisse: qui annus est mundi. iii. M. dccc. xviii. Alii uero dicunt eam a cretensibus raptam: regnante argis acrisio circa annum mundi. iii. M. dccc. lxxviii. Quidam autem uolunt eam raptam Pandione athenis regnante. anno. s. mundi. iii. M. dccc. lxxviii. Quod quidem tempus magis conuenit eis: quæ de Minos eiusdem europæ filio leguntur. Huius imaginem egregiam ex ære a Pithagora tarenti positam dicit Varro ubi de origine linguæ latinæ.

De Cadmo Agenoris. vi. filio: qui genuit Semelem Agauem: Auctonoe & inoem. Cap. LXIII.

Admus antiquorum omnium uulgata fama fuit filius agenoris: quem una cum Phœnice fratre a thebis ægyptiorum uenisse anno Danai argiuorum regis. xvii. & apud tyrum & sydonem regnasse scribit Eusebius in libro temporum: cum ut supra patet longe ante ibidem uenit. Agenor peste pulsus: a quo Agenore patrem horum nonnulli uolunt duxisse originem. Qui Eusebius post hæc scribit: anno regni lyncei. xvi. Cadmum armeniam occupasse: quod a Cylice factum supra memorauimus. Hic tamen ut scribit Ouidius cum rapuisset iuppiter Europam: ad ipsius perquisitionem ab Agenore patre missus est hæc ei indicta lege ne absque ea reuerteret in patriam. Qui supitis sociis cum quorsum quæret ignoraret: nouas sibi

exquirere sedes statuit. Et cū haud longe a parnaso applicuisset: oraculū consuluit: & habito respōso: ut bouem sequeretur indomitam: & ibidē ubi consisteret sedes assumeret: qui ī destinatū sibi locū ductus acquieuit: & regione a boue uocata boetia ciuitatis fundamēta iecit: eāq; ab antiquis thebys ægyptiis: ex quibus p̄decessores eius aduenerāt thebas appellauit. Sane ut dicit Ouidius: dum uellet sacrum conficere: & ex sociis quosdam misisset: ut aquā afferrent: nec reuerterent: eos secutus comperit a serpente ingenti deuoratos: quē cū spectaret audiuit: quia & ipse serpens inspiceret. Eo tandem occiso monitu sumpto dentes illi euulsi: ac seuit: & repente hoies in armis exorti sunt: & proeliū inuicē habuere spectante Cadmo: nec ante cessauit proelium: q̄ q̄q; tantū supstites remanerēt: qui inita pace sese iūxerē cadmo: & cōcepto operi adiutoriū præsitere. Palefactus insuper scribit eum Spingam habuisse coniugem: eandemq; propter zelum Hermione ab eo discessisse: & aduersus cadmeos bellum inisse: Sunt præterea qui uelint eum secus hypocrenem fontē sedētem atq; meditantē. xvi. litterarū caracteres adinuenisse: q̄bus postea omnis grācia ufa est. Sic & Plinius in libro naturalis historia: dicit eū apud thebas lapidicinas inuenisse: & auri metallorūq; cōflaturā: dato theofastus eū dicat hæc apud phœnices fecisse. Verū longe post designatū tēpus. Nā qđ supra de eo scribit fuit circa annū mūdi. iiii. M. dccc. v. hæc autē circa annos. iiii. M. dcccc. xxxviii. Inde dicit Ouidius fuisse sibi cōiugē Hermionē Marris & Veneris filiā: ex qua constat. iiii. genuisse filias: eidēq; Hermioni a uulcano uictrico exitiale monile cōcessum. Post hæc autē cū plurima ex nepotibus & filiabus euenissent infortunia: ipse iam senex ab Amphione & Zeto pulsus in illyrios abiit: ubi miseratiōe deorū in serpētes ipse & Hermiona uersi sunt. Huius historia fabulosa aliqua habet imixta: quorū uidere sensum superest. Serpētem igitur marti sacrum: Ego senē hominē atq; prudentē olim armigerū: & bellicosum intelligo uerbis suis: & percōtationibus Cadmi socios detinentē: cuius cōsilio: q̄ ego per dentes assumo: inter incolas seminata discordia est: qui aduersus eum Spingæ impulsu surrexerant. Ex qua repente sumptis aduersum se armis in pugna deuenere: quorum principes attritis cede popularibus cū cadmo in cōcordiā deuenere: & ex incolis atq; forētib; unū fecere populum: qđ autē ipse exul cum cōiuge serpens effectus sit: eos designat factos esse lōgæuos, prudentes enī more serpentū sunt senes: & rerū experiētia cauti: & ætate annosi. & si etiā æuum impulerit: & subsidia desint ritu serpentū curuo incedunt pectore. De tēpore autē huius regni etiā discordes fuere ueteres. Dicit enī Eusebius in libro tēporū anno regni Abantis regis argiuor. viii. q̄ fuit mundi annis. iiii. M. dccc. xxvii. Cadmū ab Amphione & Zeto regno pulsum. Nec multū post dicit regnante argis acrisio cadmū regnasse thebis: cū acrisius abāti successerit: qđ tamē eē potuit circa annū mūdi. iiii. M. dccc. lxxv. cui tēpori cōgruit qđ postmodū idē scribit Eusebius. s. Acrisio argis regnante ea fuisse: quæ de spartis memorant. Quos dicit palefatus q̄ cū pxi marum essent regionū aduersus Cadmū subito constitisse: & propter repentinos cōtractus: quasi de terra natos: & quia ex omni cōfluxissent parte spartos uocatos. Sed tamē male conuenit tempori: quo supra raptam diximus europā. hi ueritatē cōperiāt: q̄bus magis est curæ: ego autē nil amplius reperire potui.

De Semele filiā Cadmi.

Cap. LXIII.

Semeles Cadmi fuit filia & Hermionis: ut satis per Ouidium patet in maiori uolumine. Hanc ex loue prægnantem cum ægre ferret Iuno ei in uetulam beroē epidauream transformata suafit: ut experiret nunquid amaret a loue: ut ab eo postularer: ut secum prout cum Iunone concūberet. Quæ cum louem per stygias undas iurare cōpulisset: ut sibi postulata cōcederet: petiit ut secum prout cum Iunone iaceret. Iuppiter autem dolēs: quia iurasset: sumpto minore fulmine eam percussit: & mortua est: eiq; ex utero nōdum perfectus infans eductus est: qui Bacchus postea fuit. Figmenti huius ego ueritatem puto: hanc scēminam prægnātem: ut ipsa sonat fabula fulmine percussam: nō enim ignis. i. Iuppiter Aeri: idest Iunoni miscetur: nisi per fulmen ad inferiora descendens.

De Agaue filia cadmi.

Cap. LXV.

Agaues: ut satis notū est: Cadmi & Hermionis fuit filia: quam Cadmus Echioni uni. s. ex sociis: qui illum iuere Thebas ponere: matrimonio coniunxit: ex quo ipsa cōcepit & peperit filium quē uocauere Pentheū elati animi iuuenē: qui cū sacra bacchi sperneret celebrātibus matrē & sororibus & aliis: ab oibus infuriā uersis occisus est. Dicebat Leontius Pentheū hūc abstemium fuisse: & ob id a temulenta matrē & aliis occisum quia sæpius ebrietatem & temulentia dānasset earum.

De Auētonoe filia Cadmi.

Cap. LXVI.

Auētonoe Cadmi & Hermionis fuit filia ut ait Ouidius. Hæc Aristei fuit cōiunx & ex eo pepit Atheonē.

De Inoe Cadmi filia.

Cap. LXVII.

Inoe Cadmi & Hermionis: ut ait Ouidius: fuit filia: quæ cū nupsisset Athamati Eoli filio: ei q̄ Learcū & Melicertem peperisset cū ab ifano patre Learcū uidisset occisum: sibi timens & relicto quo: ex prærupto saxo se precipitē dedit ī mare: ex quo aiunt eā marinā deā leucotoem factā: & melicertē palemonem miseratione Neptuni. Credo ego loca illa fuisse: ad quæ necata cadauera mare detulerit: & delatis ad solatiū supuiuetiū iposita deitatis noia. Seu potius: ut ifra legi de Learco & Melicerte

De Labdacio septimo Agenoris filio qui genuit Laium.

Cap. LXVIII.

Labdacius: ut dicit Theodontius: iunior fuit filiorū oīum Agenoris. Qui cū audisset fugatū fratrem & amphionē propria manu peremptū: & Lycum occisum ab Hercule: ab amicis sollicitatus precibus: ut syria relicta ueniret in grāciā: cū esset ob seniū nimis inhabilis ad laborē Laiū ex filiis iuniorē transmisit. Qui cōfestim occupato regno rex dictus est. Paulus autē dicit Labdacū Phœnicis fuisse filiū: senemq; thebas uenisse uocatū: & ibidē regnasse aliquādiu: & Laium filium genuisse.

De Laio rege thebarum Labdaci filio qui genuit Oedipum.

Cap. LXIX.

Laius thebarū rex fuit: & ut satis demonstratū est Labdaci filius: qui seu ex Phoenice missus uenerit Thebas: seu ibidē natus sit: regnās locastā Creontis thebani filiā sūpsit uxore. Quā cū audisset con cepisse: cōsultuit de futura ple oraculū: & in respōsis habuit se nascituri manu piturū. Qui uolens cōsilio obstare piculo: iussit locastā: ut qcquid nasceret exponeret. Quæ cū mœsta infantē fecisset expōi: alitus ab extero dū adolescēs patrē exgreret: & ab oraculo se audiuisset illū apud phocim i/ ueturū: cū uenisset ibidē patrē icognitū seditionē ciuiū: & exteroꝝ separatē occidit: & sic Laius occubuit.

De Oedipo filio Laii: qui genuit Antigonā: & Ismenā: & Etheoclē: & Pollynicē. Cap. LXX.

Oedipus rex thebarū fuit: & Laii filius & locastā: ut in thebaide testat Statius. Hūc iussu patris: ut supra dictū est: a matris utero in syluas abiiciendū feris delatū dicunt. Quē cū deferrent ferui eius ætati innocuæ cōpatiētes: nō abiecerūt iuxta mandatū: qnīmo pforatis ei pedibus arbori uimine alligarūt. Ad uagitū cuius tractus pastor qdā polibii corynthioꝝ regis: eū ab arbore abstulit: & ad polybiū detulit. Qui cū filius careret patria affectione suscepit: & filii loco educauit. Is tamē cū ado leuisset: audissetq; se nō polybii filiū: pquirere patrē disposuit: & cū apollinē cōsultuisset: accepit se phocis patrē repturū: & matrē sūpturū in cōiugē: qui phocim ueniēs orta iter ciues: forēsēsq; seditione dū faueret forensi/ bus Laiū conantē sedare tumultū icognitū iteremūt. Tādē tanq̄ ab oraculo iusus thebas petēs Spingē inuenit quā solutis pblematibus cū occidisset: thebas itrauit: ubi filius Polybi creditus: illi locasta mater cōiugio iū/ cta est: quā libēs sumpsit: meroes olim Polybi cōiugis: quā matrē suspicabat: timēs coniugiū: & rex thebarū factus: &.iiii. filioꝝ ex locasta pater: orta letali peste thebis habitū est ab oraculo: nō defutura ciuitati pestē: nī regnātis exilio: incestuosum locastā cōiugiū purgaret. Sane dū hæsitaret iā infœlix uenit corinthius unus eū polybo mortuo in regnū uocās: qui dū se matris nuptias timere diceret: quonā mō corinthū deuenisset audi uit a sene: qd' cū audiuisset locasta memor: quæ a seruis audiuisset: qui illū detulerāt i spēctis eius pedibus eū extēplo recognouit in filiū: qd' ille audiēs: & a se Laiū patrē occisum cognoscēs: dolore pctus sibi manus in/ iecit in oculos: eisq; eiectis se ppetuis dānauit tenebris. Filii uero discedētes eius spreta humilitate ueniētes in bellū: & ide in mutuā mortē locasta iā gladio perēpta mœstus: dolēsq; altera filiarū ducēte exul Creōtis ipe/ rio in Cyteronē mōtē abiit. quo aut inde abierit mihi incognitū est. Sibi tamē ab Atheniensibus: nescio quo merito templum & sacra tanq̄ deo: Valerio referente constituta sunt.

De Antigona Oedipi filia.

Cap. LXXI.

Antigona Statio teste Oedipi ex locasta fuit filia: Hæc patri cæco: & in exiliū a Creonte pulso du/ catū miserāda præstitit: idē cū ad exhibēdas ultimas lachrymas fratribus: & officiiū funebre nocte aduersus Creontis ipe riū uenisset: ibiq; argiā pollynicis cōiugē cōperisset. Cremarētq; ambæ cada uera fratru: cū argia capta est: & iussu creontis occisa.

De Ismene filia Oedipi.

Cap. LXXII.

Ismenes Oedipi fuit filia: ut asserit Statius: de quo nil habet: nisi q; cuidā Athy iuueni Cyreō despō/ lata fuerat: qui ante nuptias a Tydeo occisus est.

De Etheocle Oedipi filio & locastā.

Cap. LXXIII.

Etheocles Oedipi filius spreta p̄ris humilitate: habita cū pollynice fratre de regimine regni sub hac lege cōcordia: ut uicissim singulis annis altero interim exule regnarēt: repetito a pollynice p Ty/ deū amicū regno: nō solū seruare legē noluit: sed insidias Tydeo legato posuit: quā obrē septē regū obsidionē passus est: & demū in duellū cū fratre ueniēs: ab eo iam uictus illū cultro trāsēgit: & sic mutuis cecidere uulneribus: nec eorundem ignes cremātes cadauera fuere concordēs.

De Pollynice filio Oedipi: qui genuit Thessandrum.

Cap. LXXIII.

Pollynice Oedipi fuisse filiū & locastā notissimū est: hic cū fratre: ut pximo supra inita de regimi/ ne pactione: primus in exiliū tendēs agētibus hymbribus: & uento nocte argos intrauit: & cū sub regia porticu gesseret adueniēte Tydeo: q; exul patriā fugiebat: itran te eo sub porticu: aduersus eū surrexit in rixa: & ut supra dictū ē ab Adrasto rege pacati: & in regiā deducti sūt: & eius etiā generi facti. Tractu autē tēporis: cū Tydeus sub legationis noīe pro Pollynice etheocli regnū postulasset frustra: eiꝝ cōtra ius gentiū in mortē isidias ab Etheocle sibi positas cōperisset: eo itū est: nato iā ex argia Pollynici par/ uulo filio: ut Adrasto cōgregatis argiuis principibus aduersus Etheoclē & Thebanos iret in bellū: ubi hia/ tu terræ abortio Amphiarao: & Tydeo sagitta letali uulnere ic̄to: reliq; perēptis uariis mortibus pugnādo regibus actū est: ut in singulare certamē deuenirēt fratres. In quo cū iam uictor uideret Pollynices clā a fratre iacēte trāsfixus est: & sic ambo mutuis uulneribus periēre. Quoꝝ tā efficax atq; inflexibile odiū fuit: ut et eis mortuis iter cadauera pseueraret. Nā eis i eodē rogo ab Argia Pollynicis cōiuge: & Antigona sorore positis: nō p̄rio ignis accēsus ē q̄ diuisæ sint flāmæ: adeo ut ligdo apperet cadauera recusare uno eodēq; igne cōburi.

De Thessandro Pollynicis filio.

Cap. LXXV.

Thessander Pollynicis fuit filius ex Argia: Statio teste. Qui cū robustus euasisset iuuenis iter proceres cæteros ad Troianū excidiū iuit cū græcis. & ut ait Virg. unus fuit ex illis: qui cum Vlyssē ligneum equū intrauere. quid tandē ex eo fuerit: non comperi.

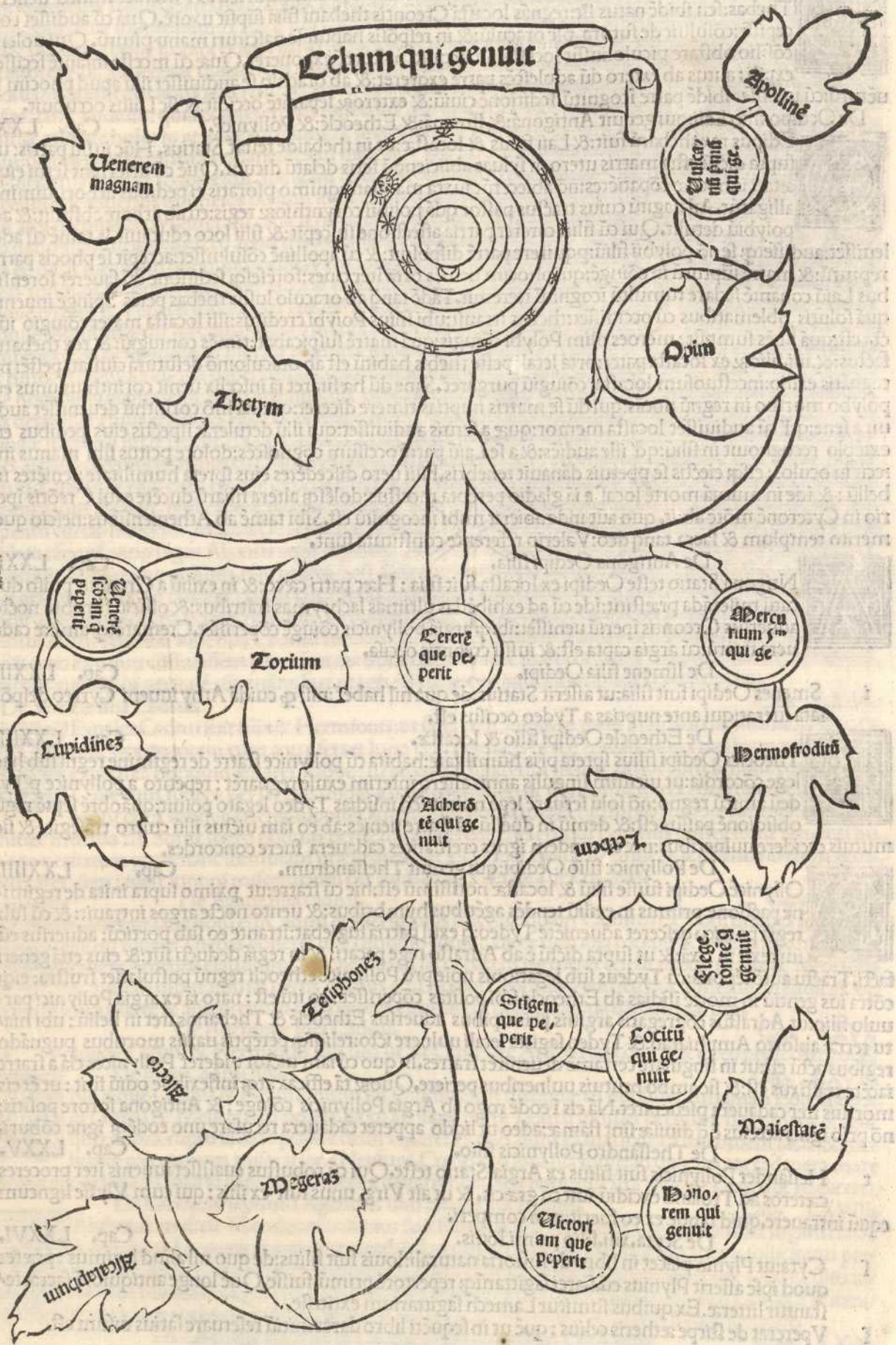
De Scyta. xiii. filio primi Iouis.

Cap. LXXVI.

Scyta: ut Plynio placet in libro de historia naturali: Iouis fuit filius: de quo nil aliud legimus: præter quod ipse asserit Plynius eū. s. arci sagittarūq; repertorē primū fuisse. Quē longe antiquiorē sacre te/ stantur litteræ. Ex quibus sumitur Lamech sagittarium extitisse.

Vpererat de stirpe ætheris celius: quē ut in sequēti libro daret initiū referuare satius uisum est.

Celcius in terno generis pars ponitur eius.

Sicanti mihi exiguo cortice errorum uetustatis salum. Et ecce inter aspieta scopulorum & frequentia freta grandæuus senex Numenius philosophus uir quidem suo sæculo auctoritatis inclytæ se obtulit obuium: & placida satis uoce fermoneq; composito inquit. Quid labore tuo numina ledis: ubi quiete illis poteris placuisse? fuit olim mihi quæ tibi nunc cura est: theologizantium: scilicet poetarum claustra uulgo etiam referare. Et dum Eleusiorum sacrorû archanum totis uiribus in propatulum trahere conarer: Ecce sopito mihi in quiete profunda, uisæ sunt Eleusinae deæ meretricali ornatu uesteq; deturpatæ ipsis fornicum in faucibus: se quibuscunq; adeuntibus prostrantes ultro. Quod cum uideretur dignitati iddecens nimium: mirarerq; tam pudicas deas in tam prophanum meretricium corruisse: repete quæsiuit: tam inepte ignominia causam. Ast illæ toruis oculis & rugosa fronte: in me uersæ irato uultu uerbisq; cœpere. Quid leno scelestè poscis? tu tam obscœni facinoris causa es. Excessu quidem nostræ integritatis atq; pudicitia renitentes in crinibus captas abstrahis: & in publicum lupanar tu ipse castissimas olim passim subiicis. Ego autem & si somno plurimo marcerem: non aliter q; uigilans intellexi: indignantes ilico & cognoui dormiens: quod uigilando non uideram: sacra: scilicet mysteria paucor; esse debere: & extemplo a cœptis destiti: ne indignatione acriorè incurerè. Tu aut lōge plus cupiens: q; tibi cauens uertiginosum îtrasti gurgitè: & qd̄ omisi præsumis ipse: sino nunquid credâ tantû tibi luminis præstet îgenii: quâtû opi tã sublimi: opportunû sit: & hoc tacuisse nolim. Caue qd̄ feceris iam p̄monitus. Critones ob læsam cererè piclîtatus è. Pêtheus bacchi sacra despiciens: capite mulctatus a m̄e pœnas dedit. Nio bes ob uilipêsam latonâ perditis filiis & uiro in silicem riguit: & ne plures enumerem: tu forsân credis deorum aulas impune referare uulgo? deciperis & ni desistas eorum iram: non anteq̄ experiaris agnosces. Tum ego & si æstuantis maris obsisteret impetus: paululum tamen substiti: dixi. Quibus te ab oris: quæso nimium hos inter scopulos euehis? Ab inferis arbitror. Odore enim sulphureo cuncta reples: & os inferna caligine fuscû: & hæc ueteris infausti plutonis mandata sint: credo quasi christiano homini uti iadudum gentilibus consueuerat: talibus timorem puter îcutere. Ille quidem ueteres cecidere cathenæ: & arma hostis antequi contrita sunt: uicimus precioso redempti sanguine: & in eo renati lotiq; suas decipulas non curamus. Attamen ego dearum tuarum non refero thalamos: nec deotum tuorum secessus aperio: quasi uelim illecebras eorum magis ex propinquo conspicerè: sed ut appareat poetas: si bene de deo sensissent homines fuisse præclaros: & ob mirabile artificium uenerandos: & ut uideas quâtî pendam hos tuos fabulosos deos similitronico sibi iram alabandi imprecanti: & Herculis imolestum exoranti precem faciam. Ipsi ergo omnes quorum tu me hortaris iram fugere mihi irati sint quæso. Tibi autem illisq; & tam inepta credetibus christus Iesus his dominus euestigio cuanuit ille. Ast ego attentus nauigio in ægeum euehar mare: cæli prolem perquisiturus amplissimam. Ille autem iter præstet placidum q̄ ex Sabæis magos ad se orandû atq; munerebus honorandum stella duce deduxit in Syriam.

De Cælo Aeteris & diei filio: qui genuit. xi. filios. Dato q; in præsentî tertio libro de. viii. tantum tractetur. utputa de Opi: de Thetide magna: de cerere prima: de uulcano primo: de Mercurio tertio: de uenere magna: & de uenere secunda: & de Toxio. Cap. i.

Aelum non illud quidem prægrandæ corpus ornatum syderibus: quod dicebat Orpheus a phanete compositum: in domicilium suum atq; aliorum deorum: & q; nos semper ambire circuitu cernimus. Verum homo quidam sic uocatus: ut ait Tullius: ubi de naturis deorum filius fuit Aetheris & diei: idest ignitæ uirtutis: & claritatis eximia: a quibus eius nomen processit in lucem: & q; homo fuerit: satis in libro diuinarum institutionum per lactantium patet. dicit enim sic in sacra historia. reperi Uranium potentem uirum Vestam habuisse coniugem: & ex ea Saturnum atq; Opim & alios suscepisse: qui saturnus cum regno potens efficeretur: patrem uranium cælum appellauit: & matrem terram: ut hac mutatione nominum: fulgorem suæ originis ampliaret: & cætera. Huic præterea ut in sacra historia dicit Ennius Iuppiter nepos eius primo in panæo monte aram statuit: atq; sacrificium adoleuit: & ab eo cælum ipsum uerum denominauit. Eumerus uero dicit hunc cælum seu cælum in oceano mortuum: & in oppido aulatia sepultum.

De Opi prima Cæli filia: & Saturni coniuge.

Cap. ii.

Ops seu opis: ut placet Lactantio libro diuinarum institutionû: filia fuit cæli & Vestæ: & Saturni fratris coniunx: & Iouis aliorûq; plurium deorum mater: q̄obrem apud orbos orbis plurimum uenerationis obtinuit. Sane seu antiqui theologizates ad suos palliados errores fecerint: seu ad oculandam uulgo fictionibus magnarum rerum ueritatem: ut præactum est: seu ut potius Iouem adularentur maximo regi: historia omissa: Hanc miris fictionibus ornauere: atq; illam ex eis exultare: adeo ut loco maximi numinis coleretur a multis: eiq; templa & sacra sacerdoteq; uariis constituerentur in locis: de quibus ut distinctius uideamus apponenda sunt aliqua. Primo eam deorum dixere matrem: eiq; constituere quadrigam a leonibus tractam: eiusq; capiti turritam describere coronam & sceptrum manibus addidere. Veste præterea ramorum circuitionibus: & herbarum conspicua ornauere: illamq; incedentem sacerdotes: quos eo q; Eunuchi ex instituto essent gallos uocauere: tympana tangentes: & æra præ-

deopsi sua cybele

tedere demonstrarunt. eiusque in circuitu sedes uacuas posuere: & chorybantes armatos illam ambire uoluerunt. Quid ex his tot senserit uideamus. Deorum enim mater ideo habita est: quia terre sunt homines: qui ab hoibus dii facti sunt. Turrita uero corona: qua insignita est satis pro terra sumenda ostendit: quoniam sit terrae circuitus: ciuitatum & oppidorum ad instar coronae insignitus. Vestis autem ramis herbisque distincta monstrabit siluas: & fructeta: & herbarum species infinitas: quibus terrae superficies tecta est. Sceptrum autem quod manibus defert regna diuitias: & potentiam imperantium super terra monstrabit: quod quadriga uehatur cum sit immobilis: Intellexere ordinem in operibus terrae per quattuor anni tempora: circulari quodam incessu seruari continue. Cur autem a leonibus trahatur: ratio haec reddi potest. Voluere quidem agricolarum in tradendis terrae seminibus consuetudinem demonstrare. Consueuere quidem leones: ut Solinus in libro mirabilium dicit: si per puluereum solum iter faciant: cauda pedum suorum uerrentes turbare uestigia: ne uenatoribus sui itineris praestent indicium. Quod & agricolae seminibus iniectis sulcis euestigio faciunt retegentes: ne semine furripiatur ab auibus. Praeterea cum sint ossa leonis ossibus caeterorum animalium duriora: intelligi uoluerunt: uertentium terram membra esse oportere solidiora: quam caeteris. Vel potius ut ostendatur per leones: quos quadripedum reges dicimus: iugo opis subditos: orbis principes terrae legibus esse suppositos. Sedes autem uacuae illi circumpositae existimo: nil aliud uelint quam ostendere: quia non solum domus: sed ciuitates: quae incolentium sunt: sedes uacuentur: praesertim agente uel bello: seu quia in superficie terrae uacuae sint sedes plurae: id est loca inhabitata. Seu quia ipsa terra semper sedes seruet uacuas nasciturus. Seu ad demonstrandum quod hi ad quos pertinet terrae cultus: non dico de agricultoribus tantum: sed etiam de principibus: qui ciuitatibus & regnis praesunt: non debent se ocio & inepte quieti concedere: quinimo stare continue & uigilare: cum de nouo semper emergant: quae exercitio talium indigeant. Chorybantes autem has armatos ambire designauerunt uolunt unumquemque mortaliu pro patria se debere bellis exponere: & arma pro salute patriae sumere. Gallos autem sacerdotes habere: ob id contigisse dicunt: quod cum deum mater: athym decorum adamasset puerum: eumque cum pellice comperisset: zelo percita illi abscidisse uirilia: & ob id similis sacerdotes appetere: quos gallos a contrario sensu dixere. Sane per dilectum athym uult Macrobius saturnaliorum libro solem intelligi: qui anno quolibet iuuenescere uidetur: & adeo a terra diligitur: ut in se eius suscepta influentia: quas cernimus herbas: flores: & fructus pariat: quod eum castrauerit: hoc ideo fictum credo: quia certo anni tempore: solis radii uideantur steriles esse: & potissime circa autumnum & hyemem: in quibus temporibus nihil generari uidetur ab eis. Vel ut dicit Porphyrius: athys flos est a terra dilectus tanquam ornamentum suum: qui tunc a terra castratur cum ueniente fructu flos decidit: uel si cadat ante fructum non sit ulterius ad fructum aptus: quod hi sacerdotes tympana ferant: & aera uolunt pro tympanis: quae uasa sunt semispherica: & semper bina feruntur: duo intelligi hemisphaeria terrae: in quibus ambobus ut nonnulli opinati sunt: terrae opus ostenditur. Per aera uero intelligi uoluerunt instrumenta ad agriculturam accommodata: quae quondam antequam ferri usus inueniretur ex aere confici consueuerant. Hanc praeterea multis nuncupauere nominibus: de quibus nonnulla significata exposita supra sunt: ubi de terra: & certa hic sunt: cum aliquibus deabus communia: de quibus in sequentibus dicetur: & ob id quae sua sunt propria censui apponenda. Vocant igitur eam Opim: Berecynthiam: Rheam: Cybelem: Almam: & magnam Palem. Opim autem ideo uocitatum uolunt: quod ut ait Rabanus. Opem ferat frugibus: & opere melior fiat: Berecynthiam autem dicit Fulgentius uocitatum quasi montium dominam: eo quod deorum sit mater: quod pro montibus intelliguntur: id est elatis hominibus: uel ut placet aliis & mihi a berecynthio monte seu oppido phrygiae: in quo per sancte colebatur ab incolis. Rhea autem eo quod idem graece sonet quod ops latine. Cybelem uero uoluerunt nonnulli eam a cybalo quodam denominatam: quem primum illi sacerdotio functum aiunt. alii uero a cybalo oppido: in quo dicunt sacra eius fuisse comperta. Quidam uero dictam uolunt a Cybel: quod capitis motum sonat: qui plurimus in sacris eius fiebat. Almam autem ab alendo nonnulli credidere dictam eo quod suis fructibus omnes alat. Palem autem eam uocauerunt pastores: & pabulorum dixere deam: eo quod gregibus & armatis pabula praestet.

De Tethy magna Caeli secunda filia & oceani coniuge.

Cap. III.

Tethyn magna dicit Paulus a Crisippo traditum filiam fuisse Caeli atque Vestae & Oceani coniugem: quod quidem Laetantius asserit eamque matrem dicit fuisse nympharum. Verum Seruius eam uocat Doris: quod arbitror a Virgilio superferit dum dicit. Sic ubi cum fluctus subter labere sicanos Doris amara suam non intermisceat undam &c. In his igitur cum nil historiographum habeat allegoricus sensus uideus est. Tethys proculdubio aequa est: quae dicitur Crisippus uel feruoris caelestis uel uisceribus educata terrae: & sic ex caelo non homine: Vestaeque terra nata. Doris autem amaritudo interpretatur: quae quidem solis agere feruore aequa marinae ut physici testantur addita est: quod experientia notum uidetur. Nam ut aiunt nauarum. Salsedo illa superficie aquae maris tantum imixta est: cum infra decem passus dulcis inueniatur. Sed quid quod eam Oceano coniugem iungit: cum Oceanus aqua sit: & sic idem uideatur uir & uxor. Credo hoc fingentes sensisse: Oceanum accipi debere per elementum aquae simpliciter: quod quidem agens creditur ubi aquae actio requiratur. Tethym uero pro aqua elementata seu mixtura aliorum elementorum habentem. Cuius mixtionis opera potest concipere & nutrire. Seu cum utrunque sexum diis esse describant: ut Valerii ferrari carmine patet dicentis. Iuppiter omnipotens regum rex atque repertor. Progenitor genitrixque deum deus unus & idem &c. Volunt cum agat aliquid aquam eam uocari Oceanum: cum uero patiatur tethym. Seneca autem ubi de quaestionibus naturalibus scribit aliter uidetur sentire: dicit enim: aquam uirilem uocant Maro: muliebre omnem aliam. Vocauerunt autem eam tethym maiorem: ad differentiam tethys matris Achillis: quam nympham uoluerunt ueteres: non maximam deam nisi & nymphas ut quandoque sit dixerimus deas. Haec autem magna tethys multos ex Oceano peperit filios: de quibus postea.

omnino sensu gallic
appellatur

serui usus

propria nomina

opis

Berecynthia a monte

Rhea berecynthio

cybele

alma

magna

pabulorum dea

De Cerere prima Caelii secunda filia quae peperit Acherontem.

Cap. III.

Eres ut placet Lactantio in libro diuinarum institutionum: filia fuit Caelii & Vestae. Hanc dicit Theodontius Sicani uetustissimi Siciliae regis fuisse coniugem. Siculosque primum frumeti docuisse usum: & Sicano plures peperisse filios: nullum tamen nominat. Hac praeterea testimonio Pronapides dicit Acherontem fluuium peperisse: & ob hoc ex ea talem recitat fabulam. Eam scilicet concepisse & rubore excresceris uteri: in abdita cretae specu secessisse: & ibidem Acherontem peperisse: qui non ausus lucem aspicere defluxit ad inferos: & ibidem infernalis effectus est fluuius. Cuius fictionis ipsemet Theodontius tale explicat rationem. dicit enim pro constanti habitum Cererem suasisse Saturno fratri ne Titano regnum aliquo pacto restitueret: & aduersus conditionem inter Titanum & Saturnum initam: quos Saturnus filios masculos procreauit: clam nascentes surripuisse: una cum Vesta matre atque educasse: quod cum detectum esset: & audisset Saturnum operum a Titano detineri captiuos: sibi timens: in cretam abiens latebras petiit: nec ausa est comparere: donec certior facta est: Iouem uictoria liberasse parietes. Ex quo Cererem concepisse uoluit Pronapides dolorem ex captiuitate fratrum: eumque in specu. in latebris peperisse: id est emisisse seu reliquisse: dum uictoria Iouis laeta uenit in publicum. Eum autem Acherontem dictum ab a quod est sine: & Cheron gaudium: nam absque gaudio est qui dolet: & ideo lucem uideri noluisse dicit: quia dolentes ut plurimum deiectis in terram oculis recessus appetunt: & obscura loca. Ibi enim infernalis fluuius factus est: quia apud inferos nulla unquam sit laetitia. nec illi ideo pater ascribitur: quia nostra tantum existimatione procreatur.

De Acheronte infernali fluuiio Cereris filio: Qui genuit sex filios: scilicet Alecto: Thiphonem: Megeram

Cap. V.

Victoriam. Aschalpum & Stygem.

Cheron infernalis fluuius absque patre Cereris fuit filius. ut praemonstratum est. Hunc Paulus Titanis & terrae filium dicebat & ob id a Ioue deiectum ad inferos: quia sitiētibus titanis limpidas praestitisset aquas. Sane noster Dantes in priora sui poematis parte: quae infernus dicitur: aliter de origine huius sentire uidetur. Dicit enim in summitate idae montis cretae statuam esse ingentem cuiusdam senis: cuius aureum caput est: pectus uero & brachia argentea: corpus & renes ex aere confectos: tybias atque crura & sinistrum pedem ex electissimo ferro factum: dextrum autem pedem ex terra cocta consistere: & in eum fere corporea moles: omnis in rotam uersa inniti. Et has omnes partes praeter aureum caput rimulas habere: ex quibus effluunt guttae aquae seu lachrymae: quae collectae: & per cauernas ad inferos descendentes flumen faciunt acherontis. Sed quid sibi tam uariae uelint fictiones uidentum est: Cur cereris dictus sit filius praemonstratum est: quod titanis & terrae fuerit etiam concedi potest: ubi titanum solem intelligere uelimus: ut etiam ueteres uoluerunt: & sic nonnulli opinati sunt: agente calore solis aquas maris trahi in uiscera terrae: & ex eis a frigore terrae dulcoratas effluere: & sic cum sol causam dederit eius filius dici potest: ac illius cuius uidetur uterum exire. Quod inferorum sit fluuius: hoc modo potest accipi. sunt enim fluuii duo: quibus acheron nomen est. Vnus quidem apud molossos defluit: ut dicit Titus liuius & in stagna: quae inferna uocantur effluit: & ex eis in helespontium sinum mergitur. Alter uero apud lucanos fluens morte Alexandri epirotae insignis in infernum cadit: & sic horum ad inferos unumquisque descendit. Nam qui apud molossos est in regno quondam Plutonis: qui deus inferni dictus est: eo quod ab oriente sole factum esset inferior uagatur. Et sic si in regno Plutonis est. in inferno est. Artamen de fecundo sic sensere quidam. Asserunt quippe praecipue temporibus graecis fuisse consuetudinem: danatos exilio in italiam mittere: seu ipsi exules sua sponte uenire: quae eo quod apud inferum mare dicebant: seu quia inferior graecia ab ortu sit solis: ideo & flumens: & danatos esse apud inferos testabatur: ex quo uoluit locum fabulae adinuentum: cum etiam ethimologia nominis fluuii faueat fictioni: cum sonet sine gaudio uel salute: quasi exules patria perdita absque gaudio uel salute essent. Qui uero aliter senserunt: ut seruius: & post eum Albericus dicunt Acherontem fluuium non esse: sed solum italiae: uerum de hoc alias. Dantes autem noster de uero acheronte infernali intelligit: & dicens: quia in creta insula senex sit statuam ex uariis metallis a damiata syriae ciuitate in romam uersa: intendit loci congruentiam origini designare: & tempora causasque. Sed primo de loco uideamus. Dicit ergo statuam senis: seu senem stare erectum: ut per hunc intelligamus humanum genus: quod adhuc stat esto antiquum sit: & stat in monte Ida. Ida enim idem est quod formositas: per quam sentire uult formositatem temporalium rerum: quae ut peritura designet dicit. olim montem illum laetum: hodie uero tristem atque desertum. In monte autem cretensi dicit: eo quod creta insula tripartiti orbis media uideatur. nam illi ab aethio aegaeum est mare: & ab occiduo ionium: seu myrthaeum: quae europae sunt maria. A solis ortu est illi ichareum mare: atque carpatium seu aegyptium: quae asyatica maria sunt. A meridie uero & occiduo afro alitur ponto: & sic tribus orbis partibus terminus est: ut intelligamus: non solum unam harum partium: sed omnes operam dare: ut acheron concreatur. Ipse autem ex guttis cadentibus: id est ex criminibus & operibus prauis fluxisque antiquarum aetatum: & praesentis confectus est olim: & conficitur hodie: ut sentiamus ex criminibus mortalium amitti gaudium sempiternum. Verum ut appareat: quia non omnis aetas in hoc conueniat: aureum caput solidum esse dicit: ut per illud intelligatur innocentiae primi parentis tempus: & nostrum dum renati baptisate in infantia simplices perseueremus. Demum uenit argentea: quae & si corporeis uiribus uideatur ualidior uitis tamen efficitur uilior: & sic argentea scissa rimis: id est criminibus. Tandem tertia sequitur priorum sonior: & operum longe deterior: & haec aequo modo scissa est: & in augmentum agit miseriae. Inde sequitur ferrea fortior reliquarum etiam peior & obstinatio. Ultimo sequitur testea: in quam omnis moles corporea inclinatur: & per quam mortalium fragilitas: & senium designatur. & haec scissa est. Ex quibus quidem scissuris sit ut lachrymae effluant facientes acherontem: id est gaudii perditionem: ex qua acquisitio tristitiae sequatur necesse est: ut stigis habeatur origo: & ex tristitia: doloris incendium: qui phlegeton est. Et

ex hoc luctus miseriae: frigiditas sempiterna: quam cocitus significat. Quod autem a damiata in Romā uer-
sus sit describit humanū genus: qd' in campo damasceno principium habuit: Romam regnorū mundi ulti-
mam: id est finem suum prospiciat.

De furiis filiabus Acherontis in generali.

Ca. VI.

Vrias tres esse omnes uident uelle poetae: de quibus in generali libet pauca praefari: ut de particu-
laribus sumatur facilius intellectus. Primo igitur eas dicunt Acherontis fuisse filias atq; noctis: q
Acheron illi pater fuerit testatur Theodontius: qd' autem ex nocte matre natae sint carmine pa-
tet Virgilio dicentis. Dicuntur geminae pestes cognomine durae: quas & tartareā nox intempesta
megeram Vno eodēq; tulit partu: & caetera. His insuper plura esse nomina uoluerunt. Nam apud inferos eas
uocari dixere canes: ut uidetur uelle Lucanus dum dicit. Iam uos ego nomine uero Eliciam stigiaeq; canes in
luce superna Destitua: & caetera. Apud mortales furias. ut ab effectu patet per Virgilio carmen. Caeuleis unū
de crinibus anguem Cōiicit. inq; sinu praecordia ad intima subdit Quo furibūda domū monstro permisce-
at omnē. Eumenides etiam apud nos appellari dicuntur: ut per Ouidiū patet dicentē: Eumenides tenuere fa-
ces de funere raptas: & caetera. Et hoc apud nos factū in infortunato cōiugio satis cōstat. Dirae etiā appellatur
& hoc apud superos: ut ait Virgilius. At procul ut dirae stridorem agnouit & alas: Infelix crines scindit iu-
turna solutos: & caetera. Nam Iuturna dea stridorem dirae in aere: non in terris agnouit: Vocatur. & uolucres
ut idem dicit Virgilius. Iam iam linquo acies ne me terrete timentem Obscenaē uolucres alarū uerbera no-
sco. Dicit praeterea Theodontius apud littorales harpyas appellari. Post haec illas aiūt Iouis atq; Plutonis ob-
sequio deputatas: ut Virgilius testatur scribens de eis. Hae Iouis ad solium saeuig; in limine regis Apparent
accuuntq; metum mortalibus aegris. Si quando laetum horrificum morbosq; deum rex Molit meritis: aut
bello territat urbes: & caetera. Sed iam quid ista uelint uidendum. Dicunt igitur eas Acherontis & noctis fili-
as: & ratio uidetur talis. Non succedentibus pro uotis rebus & ratione cedente: ut perturbatio mentis oriat:
de necessitate uideatur: quae non absq; mentis caecitate iudicii perseverat: & perseveratione fit maior: donec
erumpat in actum: qui absq; ratione factus furiosus appareat necesse est. Et sic ex Acheronte furiae nascuntur
& nocte. Dicuntur praeterea apud inferos canes: scilicet apud homines conditionis infimae: qui dum in ptur-
batione ueniunt nō existentibus furori uiribus: clamoribus omnia cōplent: canū more larrates. Apud me-
dios autē furiae: uel eumenides dictae sunt: eo q; maiori ledant incēdio furiosum. mediocris enī homo ptur-
batus: ut in se agat: seq; intus rodāt atq; cōsumat: quaedam faciunt. nā ne in minores agat lex publica prohi-
bet in maiores potentia: & more uulgi inferioris clamores emittere indignatio uetat: secum igitur urit: & si
eruperit uix desistit quin in maximū tendat incendiū multis opitulantibus furori. Eumenides dicunt ab
heu: quod est interiectio dolētis: & men quod est defectus: eo q; ipse qui patitur sibi ipsi poena fit: seu per an-
tiphrasim dicunt ab eu & mane: quod utrūq; sonat bonū: & ipsae omni bono carēt. Apud supos uero appel-
lant dirae a saeuitia maiorē in minores: ad quā cōfestim euolat maiorū furor. Volucres autē appellantur a ue-
locitate furoris: cum repente a mansuetudine in furorē erūpant homines. Harpye autē apud littorales a ra-
pacitate dicuntur. Tanto enī feruore littorales efferunt in praedā: ut in nullo discrepet a furore. Plutoni autē
ideo obsequiosas uocant: quia diuitiarū dicitur deus: ut aduertamus crebro perturbationes: irasq; & rixas:
ob imoderatā auri cupidinem suscitari. Quod autē ioui assistant: non est mirandū: esto illum piū mitēq;
dixerimus. pio enim iudici opportunum est ultores scelerū habere ministros: qbus si careat: aut nō utat: le-
gum auctoritas facile dissoluetur. Est insuper aliquando ob populorū crimina diuina permissio: ut in elemē-
tis misceatur furor: & eis discordatibus ificiatur aer: & pestes laetiferae oriant: qbus miseri absorbemur. Sic
ex eorundē superbia bella nascantur: ex quibus incendia: populationes: & excidia consequuntur.

De Aleto filia prima Acherontis.

Cap. VII.

Lecto furiarum prima est Acherontis: & Noctis filia: quā sic describit Virgilius. Luctificam ale-
cto dirarum a sede sororum Infernisq; ciet tenebris cui tristia bella: Irasq; isidiaq; & crimina no-
xia cordi. Odit & ipse pater Pluton: odere sorores Tartareae: monstrem tot sese uertit in ora. Tā
saeuae facies: tot pullulat atra colubris. Et paulo infra. Tu potes unanimes armare ī proelia fratres.
Atq; odiis uersare domos: tu uerbera tectis. Funereaq; iferre faces: tibi numina mille. Mille no-
cendi artes &c. Satis hoc carmine huius furiae officia apparent: satis potentia: satis & truculentia: cum etiam
plutoni & sororibus odiosa sit. Sonat enim alecto iuxta Fulgentium ipaufabilis: ut itelligat omnem furiam
ab animi inquietudine initiari: quae quidem inquietudo totiens intrat mētes: quotiens desistimus nos ipsos
& deum cognoscere.

De Thisiphone furia Acherontis. ii. filia.

Cap. VIII.

Thisiphones furiarum secunda: est Acherontis & Noctis filia: quā sic designat Ouidius. Nec mo-
ra Thisiphone madefactam sanguine sumit. Importuna facem: fluuidoq; cruore rubentem. In-
duitur palam: tortoq; īcingitur angue. Egrediturq; domo: luctus comitantur euntē. Et pauor
& terror trepidog; infania uultu &c. Quibus Claudianus addit. Centum illi stātes uibrabat ora
cerasta. Turba minor diri capitis sedet itus abactis Ferrea lux oculis: qualis per nubila phoebes
A tracia rubet arte color suffusa ueneno. Et his superaddit Stadius dicens. Suffusa ueneno Tenditur: ac sanie
gliscit cutis igneus atro Ore uapor: quo longa sitis morbiq; fameq;. Et populis mors una uenit &c. Sic igitur
dicit. Thisiphones idem qd' tritoniphones. i. irarum uox in quam postq; peccus turgidum fecit inquietudo
facile deuenitur: & ideo progressum talem facem sanguine madētē dicit Ouidius: eo q; ignea ira nunq; egre-
ditur nisi in sanguine: & ideo fluuido cruore rubētē dicit ob colorem faciei hominis irati, & ad dispositio-

nem animi demonstrandam. Nec ante confurgit iratus q̄ illum amicorum comitantur lachrymæ illi mi-
nus sano timētes: qui ideo a terrore comitatur: quia iratus omnis terribilis uideatur. Serpentes nunc eidem
appositi habent iræ seuitiam denotare. Hinc deueniens iratus i uocem emittit uapores: id est uerba per quæ
sæpe desolationes oriuntur locorum & populorū mortes atq; egestates.

De megæra furiarū.iii. Acherontis filia.

Cap. IX.

Megæra furiarum.iii. Acherontis & noctis filia: sic a Claudiano ubi de laudibus Stilliconis effigia/
tur. Improba mox surgit tristi de sede megæra: Quam penes ifani fremitus animiq; prophanis.
Error. & undantes spumis furialibus iræ. Non nisi quælitum cognata cede cruorem. Illicitumq;
bibit primum quem fuderat ensis. Quem dederint fratres: hæc terruit herculis hora: Hæc defen-
sorū terrarum polluit artus. Hæc Athomanteæ direxit spicula dextræ. Hæc agamēonias in-
te baccata penates Alternis lusit iugulis: hac auspice tedæ Oedipodē matri natæ & iunxere thiestem &c. Et
quoniam megæra magna sonat contentio seu lis: satis cognoscere possumus per superiores uersus facta no-
mini conuenire: & sic fit ut ex inquietudine animi deueniamus in clamorem: & ex clamore in odium & ri-
xam: ex quibus furiosi in exitium sæpissime ruimus.

De Victoria quarta Acherontis filia.

Cap. X.

Victoriam dicit Paulus Acherontis fuisse filiam: ex Styge filia sua susceptam cui adeo Iouem fuisse
gratum aiunt: ut cum ei fauisset in pugna gigantum sibi loco muneris exhibuisse: ut dii per Sty-
gem matrem eius iurarent: & si qui aduersus iuramentum agerent per certum tempus a nectare
abstinerent. Hanc Claudianus ubi de laudibus Stilliconis sic describit. Ipsa duci sacras uictoria pan-
deret alas. Et palma uiridi gaudēs: & amicta tropheis Custos iperri: uirgo quæ sola mederis Vul-
neribus: nullumque doces sentire laborem &cæ. Theodontius uero fere concors Claudiano in descriptione
eam in super ornat triumphalibus ornamentis. Verum paulus discrepat: eamq; dicit lætam: sed rubigine at-
que puluerulento squalore obsitam: armis indutam & cruentis manibus: nunc captiuos: nunc spolia recen-
sentem: & ornamenta quæ Theodontius huic apponebat filio eius: quem honorem dicunt exhibent omnia
Sed quid senserint exquiramus. Victoriam Acherontis filiam ideo uoluisse ueteres credo: quia non ex incu-
ria & ocio acquiritur: sed ex cogitationibus continuis: quæ dum ex ingenio exprimuntur utiliora consilia:
agunt profecto cogitantem: & ab eo gaudium omne amouent: & sic iam adest Acheron. Præterea nec in cor-
messationibus atq; ioculationibus inuenitur: quinimo ex uigiliis circuitibus & laboribus assidue constan-
ti animo & forti pectore: dolore uulnerum & tolerantia incursionum excerptur: quæ absq; tristitia patien-
tis euenire aut tolerari non possunt. Veg; ut differat hæc tristitia a tristitia furiarum: illa ab ægritudine men-
tis: hæc a corporea ut plurimum oritur. Et sic cui pater Acheron uenerat: stix accedit euestigio mater. Econ-
tra autem festantes nec aliqua præmeditantes facile deueniunt in ruinam. Troia anxia capi non potuit. læta
confestim capta est. Alatham uictoriam dicit Claudianus: quia facile etiam una opportuna obmissa uigilia non-
nunquã in partem euolat alteram: Palma ornatur: quia nunquã lignum palmæ corrumpitur: frondesq; uiri-
ditatem conseruant ut uictoris auctum robur & nomen i longum uirere itelligamus Tropheis autem am-
icta est ut secūda honoris species ipensi uictori monstretur. minor. n. erat triumphus. & quia i eo sacrificaret
ouem uictor: ouatio uocabatur. Seu uocabant ueteres tropheum truncum ad instar superati hois factum: &
armis eiusdē indutū habitus uictoriæ a Paulo designatus aptior uidetur: q̄ is qui a Theodontio scribit: Non
enim extemplo uictor ornamentis ornatur: non uictoriæ: sed ob uictoriam ei postea exhibetur.

De honore Victoriæ filio.

Cap. XI.

Honorem Theodontius & Paulus filium dicunt fuisse Victoriæ: ex quo patre non dicunt. Hunc ta-
men arbitror ideo Victoriæ dictum filium: quia ex uictoria quæ sita consequatur honor: qui qui/
dem in præsentia suscipientis & exhibebatur: cum laudes in absentia præstaretur. Huic a Roma-
nis olim templum constructum fuit templo uirtutis iunctum: ad quod nisi per templum uirtu-
tis non erat introitus: ut apparet neminem nisi per uirtutem honorem consequi posse: & si ob
aliam causam cuiquam fiat: non honor sed ridiculæ atq; lætales blanditiæ sunt: huic coniugem fuisse reue-
rentiam uolunt: & ex ea illi maiestatem exortam. Sunt tamen qui idem dicant reuerentiam & honorem cū
differant. Est honor publicus & priuatus: publicus cum alicui laurea uel triumphus decernitur. priuatus is
est qui a priuatis impeditur. ut dum alicui priuato assurgimus: eum præmittimus: primum locum in tem-
plo uel mensa præstamus. Reuerentia uero est quam maioribus non ex decreto sed sponte uel cōsuetudine
exhibemus: cum flexis genibus & adaperto capite uenerabiles uiros alloquimur. Quæ solius dei sunt: esto si
bi ambitiosi principes occuparint.

De Maiestate Honoris filia.

Cap. XII.

Maiestatem honoris atq; reuerentiæ filiam dicit Ouidius: de qua ubi de fastis sic ait. Donec honor
placidoq; decens reuerētia uultu Corpora legitimis iposueret toris. Hinc sacra maiestas quæ mū-
dum temperat omnem. Quæq; die partu est edita magna fuit. Nec mora cōfedit medio sublimis
olympo. Aurea purpureo conspicienda sinu &c. Hanc honoris & reuerentiæ filiam uoluisse reor:
quia ex honore impenso & exhibita reuerentia fit quidam maioritatis status in suscipiente: ex quo
maiestas est dicta deo soli competens.

De Aschalapho quinto Acherontis filio.

Cap. XIII.

Aschalaphus Acherontis & Ornæ nymphæ fuit filius: ut ait Ouidius. Aschalaphus audit quæ quon-
dam dicitur ornæ Inter auernales non ignotissima nymphas: Ex acheronte suo fuluis peperisse

sub undis &c. Hunc aiunt rapta Proserpina a Plurone: cū quæretetur nunquā aliquid apud inferos gustasset: eā accusasse atq; dixisse tria grana mali punici ex uiridario diuis gustasse: ex quo factum est ut non restitueret ex toto Proserpina: & ipse uerteret a Cerere in bubonē. Circa quā signētū nil credo aliud uoluisse poetarū: q̄ ostendere odiosissimū esse accusatoris officium: & iccirco aiunt in bubonem uersum Aschalaphum: eo q̄ sicut bubo funesta est auis: & sinistra semper augurii reputata: sic & accusator semp̄ laboris: & anxietatis prænuncius est accusato. Præterea bubo stridula auis est: ut ostendat clamorosos esse accusatores: sic & uti bubo sub multitudine uariarū pennarū modicum habet corporis: & æque accusatoris sub longa uerbositate ut plurimū reperitur modicum ueritatis. Igit̄ non incongrue filius dicit̄ Acherontis: ad similitudinem saltē officii: quia sicuti Acheron gaudio priuat quos transuehit: sic & accusator hos replet tristitia in quos inuehitur. Quod aut̄ Orne mater eius dicitur: a consuetudine bubonis sumptum est: qui sapissime: ut aiunt: qui de proprietatibus rerum scripsere: die mortuorum sepulchris inhabitat: quæ ut ait Papias Ornæ uocantur: & Lucanus ait. Cælo tegitur qui non habet urnam. Spectantia ad Cererem & p̄serpinam ubi de eis in sequētibus apponetur.

De Styge Acherontis sexta filia.

Cap. XIII.

Tyx iferna dicit̄ palus & Acherontis & terræ filia existimaf a cunctis: & secūdum Albericum deū nutritrix & hospita: per quam etiam ut supra dictum est dii iurant: neq; timore pœnæ audent deierare: ut ait Virgilius. Stygiamq; paludē dii cuius iurare timent & fallere numen &c. priuabatur. n. ad tempus qui deierasset nectareo poculo. Et hoc ideo illi uolunt concessum: quia uictoria eius si lia: diis aduersus Titanos pugnantibus fauisset. Styx enim iterprætatur tristitia: ideo Acherontis: qui sine gaudio est dicta filia: eo q̄ ut ait Albericus: q̄ gaudio caret in tristitiā labi facile: imo ut labaf necesse est. Terra aut̄ illi attribuit̄ mater: quia cū oīs aqua a fonte illoaquarū uno Oceano pcedat: trahi p̄ uiscera terræ usq; ad illum locū, unde prorumpit in publicū necesse est: & sic terra Stygis dicit̄ mater. Seu secūdū aliū sensum. Inter humores ab elemētis impressos mortalibus: a terra imprimitur melancolia: quæ proculdubio tristitiæ mater & alitrix est. Deorū autem nutritricē & hospitā non abq; ministerio Stygē uoluere. Circa quā aduertendū est duplicē esse tristitiā. Aut tristamur quia delectāda nostra desideria: quæq; ex causa sit cōseq̄ nequeamus. Aut tristamur cognoscentes quia aliquid seu multa minus iuste pegimus. Tristitia prima nunquā deorum fuit nutritrix aut hospita. Secunda uero fuit & est: nā ex minus bene cōmissis dolere & tristari nil aliud est: q̄ alimēta præbere uirtuti p̄ quam in deitates suas gētiles ruere: & nos christiani i beatitudinem imus eterna in qua dii nō inanes aut perituri sumus. Has tristitiæ species optime sensisse i. vi. æneidos ostēdit Virgilius: ubi perfidos & obstinatos i malū homines mittit i tartara: ubi nulla ē redemptio. Alios uero post exactas ob culpam pœnas elysios ducit in cāpos. Seu uolumus dicere: quā magis forsā sensere poetæ, deos. i. sol & sydera ad ægyptios aliquando abiisse: quā hyemali tempore contingit: quando sol semotus a nobis tenet solstitiū antarcticum: quā ultra meridionales ægyptios. Cenith capitis habitantiū ibidē facit: & tūc a palude stygia pascunt̄ sidera secūdū opinionē eorū: qui existimabant superiorū corporū ignes ex humiditate uaporum ex aqua surgentiū pasci: & apud eā hospitantur donec uersus arcticū polum gradū non flexerint. Stygem autem esse sub australi plaga demonstrat Seneca: eo libro quē scripsit de sacris ægyptiorū dicens. Stygē paludem apud superiores esse. i. apud eos qui in superiori sunt hemispherio: ostendens inde q̄ circa syrenē extremā ægypti partē uersus austrum locū esse: quē phyalas hoc est amicas incolæ uocitent: & apud eas paludem esse ingētem: quæ cū transitu difficillima sit: limosa nimis & papyris iplicita: styx appellata ē: quasi tristitiā & laborē nimium transeuntibus inferens. Iurare autē deos per stygem potest esse rō talis. Cōsueuimus. n. per eas res: quas timemus aut optamus iurare. Sane q̄ summe gaudet nō uidet̄ habere quā cupiat: cū nō desit quā timeat: & ex his dii sunt quos foelices faciunt. quāobrem restat ut iurent per tristitiā: quā sibi noscunt aduersam. Quod deierantes nectareo priuentur poculo: eo dictum puto: quia qui ex foelicitate i miseriam deuenere: deierasse: id est minus bene egisse dicebant: & sic a nectareo poculo ad amaritudinē infortunii deuenisse.

De Cocyto ifernali fluuio Stygis filio q̄ genuit Flegetontem.

Cap. XV.

Cocytus ifernalis est fluuius: quem ex Styge palude natum dicit Albericus: quod ob id arbitror dictum: quia luctus quem per Cocytum intelligunt ex tristitia quæ styx est oriatur.

De Flegetonte fluuio ifernali Cocyti filio qui genuit Lethem. Cap. XVI.
Flegeton & hic iferni fluuius ē: & secūdū Theodotiū Cocyti fluuius: ob id ut extimo dictū: quia ex diuturno luctu q̄ facile ueniat i furorē: quod quē ut nōnullis placet natura cōtingit. Nā exhausto lachrymis humiditate cerebro: seruētēs cordis impetus frenari nō possunt: & sic q̄ in furiā labi. Flegeton. nardor iterprætaf: ut comprehendat̄ ex seruore cordis nimio: hoīum excitari furores.

De Lethe fluuio ifernali Flegetontis filio. Cap. XVII.
Lethem iferni dicunt fluuium & Flegetontis filium quod ideo dictum puto: eo q̄ ex furore nascatur obliuio. Cernimus enim furiosos suarū suorumq; dignitatis oblitos: & lethes iterprætatur obliuio. Hūc fluuium ponit Virgilius apud Elysios campos & eo illos potari quos Mercurius uult reuertit̄ ad corpora: de quibus supra dictū ē: ubi de Mercurio primo. Dantes uero noster illum describit i summitate montis purgatorii: & ex illo dicit̄ animas mundas & cælo dignas potare: ut obliuiscant̄ præteritorū malorū: quorū memoria foelicitati perpetuæ præstaret impedimentum.

De Vulcāo primo cæli filio quarto: q̄ genuit Apollinē. Cap. XVIII.
Vicanus primus teste Tullio ubi de naturis deorum: cælo natus est: de quo nil aliud repitur nisi quia ex minerua secundi Iouis filia: ut dicit Theodontius: Apollinem genuerit primū. Credo ego hunc igneum & inexhausti uigoris hominem fuisse & Saturni fratrem.

De Apolline primi Vulcani filio.

Cap. XIX.

Pollo: ut Ciceroni placet & Theodotio: filius fuit primi Vulcani atq; Mineruæ & ut ipsemet Tullius asserit ubi de naturis deorum hic omnium Apollinū fuit antiquior. hunc dicit Theodotius fuisse medicæ artis rectorē: & primū uirū herbarū cognitorē: quātūcūq; Plinius in libro historiæ naturalis asserat chironē Saturni & Phylare filium primū fuisse herbarū uirū atq; medicamētorū rectorē.

De Mercurio quinto Cæli filio.

Cap. XX.

Mercurius q̄ tertius est: ut ait Tullius de naturis deorum: cælo patre & die matre natus est: obsecutus tamen excitata natura: eo q̄ aspectu proserpinæ motus sit. huic ornāmēta quæ cæteris apponuntur. Dicit tamē Theodotius ægyptios uirgæ huius circūuoluisse serpentē: quod testatur Valerius martialis æpigramatū libro septimo dicens: Cylenes cæliq; decus facunde minister: Aurea cui torto uirga dracone uiret. Aiunt insuper eum ex Venere sorore sua Hemaphroditū filium suscepisse. His præmissis quid sensisse ueteres fictiōibus uoluerit exquiramus: & primo quid eū a cælo obsecutæ ne genitū dicant. hoc circa multa dicebat Leontius: ut prospectū cæli in terrā: & rarā planetæ Mercurii apparitionē: & alia huiusmodi: quæ quoniā friuola uisa sunt: eis omiſſis barlaæ relatū apponere libuit. Dicebat. n. huius Mercurii a natiuitate nomē hermes fuisse: seu hermas: eumq; ex stupro Phylonis archadis & proserpinæ eiusdē filiæ: in quā se balneatē impudicos iniecerat oculos: procreatū: & sic satis patet quia obsecutæ excitata natura sit inspecta proserpina: Hermetem autē eū nominatū dicit: eo q̄ eo nato: cum de futuris eius successibus Phylon consulisset mathematicū habuit pro responso eū diuinum futurū hominē & maximum diuinarū rerum interpretē: quāobrem Phylon qui illū exponi proposuerat: seruari fecit: atq; cum diligētia nutriti: eūq; uocauit hermetē: eo q̄ hermena græce latine sonet interpretes. Post hæc cū adoleuisset: ob ruborem scelestæ originis in ægyptū secessit: ubi mirabiliter profecit in multis: & potissime in arismetria geometria & astrologia: adeo ut ægyptiis cæteris præferretur: & cū ob excellētiam prædictorū iam Mercurii nomē meruisset: medicinalibus operā dedit: tamque in his sublimis effectus eū nō omisso Mercurii nomine crederetur Apollo: & longe p̄fusus in sacris Aegyptiorū instructus: cunctis factus est homo mirabilis: ibique seu ad eius nobilitandā originē: seu potius ad ignominiam originis contegendam: Cæli dictus est filius & diei: quasi a cælo missus: & in diei luce factus conspicuus. De hoc præterea Hermes trimegistus: q̄ se testatur eius fuisse nepotem mentionē facit: eo in libro quem de idolo scribit ad Asclepium dicens: q̄ esto mortuus ueniētes ad eius sepulchrum adiuuet & conseruet. Sed qd̄ in hæc uelint insignia aduertendū: cū aliud in planeta: aliud in medico: aliud in rhetore & aliud in mercatore: uel fure mercurio habeant demonstrare. Dicunt ergo eū ut præmonstratū est ubi de mercurio primo: galero testū: ut per illum cælum intelligamus: a quo & si tegamur omnes: a medico potissime cognosci debet: circa planetarum motus uarios & eorum dispositōes & syderum speculando: ut per ea tanquā in humana corpora agentia: & causantia plurima: & ægritudinum causas: successus & opportuna remedia possit agnoscere: atq; ea quæ ad salutē ægrotantis necessaria monstrantur disponere. Talia uero illi apponuntur p̄nata: ut per ea noscamus oportere medicū promptū & ad remedia contingentium habere scientiam: ne ante ægritudinem laborans deficiat: q̄ accesserit tardi medici argumentum. Præterea ut ipsi cognoscant cum naturæ ministri sint omnia alia seposita cura se debere ad necessitates uocantium euolare. Est illi insuper uirga quā supra diximus illi ab Apolline fuisse concessam: ut intelligatur primo: quia concessa est ab Apolline medicinæ auctore: id est a medico experto & doctore auctoritas approbantis: absq; qua nemo hercle deberet tale officium exercere. Insuper dicūt: eum hac uirga ab orco pallentes euocare animas: ut appareat multos iam dudum iudicio & arte multorum medentium in mortē ituros scientis medici adiutorio in uitam retentos: seu a morte: id est ab orco potius reuocatos. Sic uersa uice dum minus morborū noscuntur causæ: hac eadē uirga. i. auctoritate uel artificio minus congruē operato: animæ quæ stetitissent emittuntur ad tartara. i. in mortē. Somnos etiā hac uirga. i. arte dat medicus p̄sæpe in somnū declinare nequeuntibus: & aufert in suam perniciem dormientibus nimium. Ventos insuper hac uirga medicus amouet: dum stultas ægrotantium opiniones suasionibus & rationibus ueris amouet: auferendo timorem. Seu etiam dum uentositates uiscera in grauissimū patientis dolore agitantes suis aut potionibus: aut remediis aliis resoluūt in nihilum. Sic & nubila tranant dum humiditates supfluas educant quasi tranantes. i. ad se trahentes a corpore languido. Serpēs autē ideo circūuoluit uirgæ: ut intelligamus medicinale exercitiū absq; naturali & debita discretione tendere nō forte minus in perniciē q̄ salutē. Pendent. n. nō minus ex aīaduertentia medentis q̄ ex arte quandoq; remedia. i. lubet. n. ars rubarbaro a corporibus expelli supflua: qd̄ si debilitato nimium dabitur: facile uita cū superfluis emittet. & iō circa talia & alia oīa medētis plurimū opportuna discretio: quæ per serpentē prudentissimū alias designatur uirgæ ideo circūuolutū ut nunq̄ absq; discretione exerceatur auctoritas. Qd̄ Hermaphroditū genuerit dicit Pau. uerū nō esse. sed ideo fictū atq; appositū est: quia primus ægyptiis qui monstruosum arbitrabantur Hermaphroditos nasci atq; tanq̄ rē præter naturā abiiciebant si quādo aliquē nasci cōtigisset: ostēdit q̄a naturali gigni rōne poterāt: & q̄ in pte matricis suscipere a foemina.

De Hermaphrodito Mercurii & Veneris filio.

Cap. XXI.

Hermaphroditum dicit Theodotius ex Venere filium fuisse Mercurii: qd̄ etiam testatur Ouidius dicens. Mercurio puerum & diua cithereide natum Naiades ideis enutriuere sub antris: Cuius erat species: in qua materq; paterq; Cognosci possent: nomē quoq; traxit ab illis &c. Ex quo insuper Ouidius fabulam recitat talem. Quod cum ida monte phrygiæ: in quo fuerat nutritus: derelictus: uagans in cariam usq; deuenisset: fontem lympidum uidit: quem Salmacis nymp̄ha incolebat: quæ cū eum formosissimū uidisset: euestigio amauit: & blandis uerbis in suam sniam trahere conata est. Tandem cū ue-

recundaretur adoleſcētulus: aſpernareturq; uerba nymphæ pariter & amplexus: illa ſimulato reſeſſu poſt ue-
 pretum latuit. Iuuenis autem putans abiſſe nympham nudus fontem intrauit: qđ Salmacis uidens abiectis
 ueſtibus conſeſſim & ipſa in fontem ſe nudam dedit: renitentēq; tenuit. Verum cum eum inflexibilem cerne-
 ret: orauit ut ex ambobus efficeretur unus. Et factū eſt: & ſic qui maſculus intrauerat fontē: maſculus illum
 exiuit & ſcēmina: & deprecatus eſt ut q in ea balnerentur in poſteꝝ hanc eandem ignominiam reportarent:
 quod obſeptum eſt: fauente precibus utroq; parente. Hermaphroditū ex Mercurio & Venere genitum
 uult Albericus laſciuientē præter opportunitatem eſſe ſermonem: qui cū uirilī eſſe debeat: nimia uerborū
 molliſie uidetur effceminatus. Ego uero Hermaphroditū habere utrūq; ſexū ad naturam Mercurii refero:
 quē uenerabilis Andalo aiebat: eo q; cū maſculinis planetis maſculus eſſet: cū ſcēminis aut ſcēmina: iſerre in-
 ter cætera his quoꝝ natiuitatibus perat: ni planetæꝝ alius obſiſteret: uel cæli locus: ut utriuſq; ſexu cōcupi-
 ſcētia teneret. Sed uolunt nōnulli altius itellexiſſe poetā: dicētes in matricibus mulierū ſeptē cōceptui aptas
 cellulas eſſe: quæ tres in dextera uteri ſunt: & totidē i ſiniſtra & una media. Ex his unaquæq; duos poſſe cō-
 cipere: quantūcūq; dicat Albericus in libro de naturis animalium: ſe ab ortu cuiuſdam mulieris aduertīſſe eā
 c. l. filios inuicem concepīſſe. Ex his enim quæ in dextera ſunt cum ſemen cōcipiunt: maſculos pariunt, quæ
 autem in ſiniſtra: ſcēminas. cum uero in ea quæ media eſt concipitur: naſcunt utrūq; ſexum habētes: quos
 Hermaphroditas dicimus: & ſic in cellula tanquam in fonte utriuſq; ſexu luſta eſt. & dum uincere conatur
 uterq; ne alter ſuccumbat: efficitur: ut utriuſq; uictoriæ ueſtigia uideant. Sic rata manet oratio: ut ſi qſ fon-
 tem illum intrauerit: ſemiuir exeat illum. Sane longe aliter ſenſiſſe poetantes exiſtimo. Eſt enim Salmacis ca-
 riæ ſons celeberrimus: q; ne hac labe pollutus appareat: & purgare fontē: & qcqd dederit fictiōi cām: libet ap-
 ponere. Eſt igit ut Vitruuius eo i uolumie: qđ de architectonica ſcripſit: placet: ſons cui ſalmacis nomē ē i caria:
 haud lōge ab alicarnaſo claritate ſcipuus: & ſapore egregius: circū quē barbari oli: carii. ſ. & lelegæ hitabāt: q;
 a Nyda & a Reuania archadibus: a qbus ibi Troezē cōis deducta Colonia: pulſi ad mōrana fugere: & latroci-
 niis atq; diſcurſionibus omnia iſeſtare cœpe. Sed cū de colonis archas unus lucri tractus auuiditate prope fon-
 tem tabernam meritoria edidiſſet: quaſi aquæ bonitas cœptis ſuis eſſet præſtatura fauorem. factū eſt ut tam
 aquæ delectatione q; cibi opportunitate nōnunquā barbari immanes deſcēderent in tabernā. & conſuetudi-
 ne paulatim barbarie ponere: & græcorum mollioribus moribus atq; humanioribus adhærere inciperēt:
 donec ex ferociffimis mites uiderentur effecti. Et quum maſuetudo reſpectu ferocitatis uideatur ſcēmina:
 dictum eſt ut qui illo uterentur fonte effceminarentur.

De Venere magna. vi. Cæli filia.

Cap. XXII.

Enus magna: ut ubi de naturis deoꝝ ſcribit Cic. Cæli fuit filia & Diei. cum præter hanc tres alias
 fuiſſe demonſtret. hanc primā omniū aſſerit exiſſe. Atramen cū ſigmēta plurima circa ueneres
 indiſtincte comperiantur: his ſumptis quæ ad hanc ſpectare uidebūtur: reliqua reliquis relinque-
 mus. non q̄a huic adaptari nō poſſint omnia. ſed poſtq; aliis attributa ſunt: illis dum de eis ſermo
 fiet appoſuiſſe decētius eſt. Huius igitur ante alia filiū fuiſſe amorem geminū uoluere: ut teſtatur

Ouid. dū dicit. Alma faue dixi geminorum mater amorē &c. De patre autē diſſentient: cū dicāt alii ex loue
 genitum. alii ex Libero patre: ſic & gratias: quas huius etiā dicunt filias. dicunt inſup huic Cingulū eſſe quod
 Ceſton nominant: quo cinctā eam aſſerunt legitimis interuēire nuptiis. Alii uero coniunctionibus maris &
 ſcēminæ dicunt abſq; cingulū intereſſe. & iſup dicūt ſumme Solis pgeniē habere odio: propter adulterium
 eius cū marte ab eo Vulcano patefactum. Addunt præterea in tutelam eius eſſe colūbas. & cum eidē curram
 tribuant: illum a cignis trahi uolunt: myrtumq; arborem illi ſacram faciunt: & ex floribus roſam. Poſt hæc
 etiā dicit Theodontius eam in domo martis furias hoſpitio ſuſcepſiſſe: ſeq; eis familiaritate iunxiſſe. Et ut
 plurimū de reliquis diis faciunt: eam multis appellāt nominibus: utputa Venerem Cytheream: Acidaliam:
 Heſpeꝝ: Luciferum: & Veſperuginem. Et ut ſi qua alia ſunt omiſerim ad ſenſum præcedentium ueniamus.
 Sane quoniā uel omnia uel fere omnia prædicta a ſingentibus: a proprietatibus Veneris planetæ ſumpta for-
 te ſunt: quid de eiſdem aſtologi ſentiant: ante alia apponendū cenſui: ut facilius ſumatur ex dictis poetantiū
 intellectus. Et quoniam alias Albumaſar ſecutus ſum & uenerabilē Andalo: iuxta eorū ſententiam eius fere
 mores & potentiam: ſeu circa quæ uerſetur deſcribā. Volunt igitur Venerē eſſe ſcēminā complexionē fleg-
 maticam atq; nocturnam: acutā meditationis in compositionibus carminū: periuria ridentē: mendacē: cre-
 dulam: liberalem: patientē: & leuitatis plurimæ. honeſti tamen moris & aſpectus: hilarē: uoluptuoſam: dul-
 ciloquā maxime: atq; aſpernatricē corporeæ fortitudinis: & animi debilitatis. Eſt huius iſuper ſignificare pul-
 chritudinem faciei: & corporis uenustatē: rerumq; omniū decorē. ſic & uſum precioſoꝝ unguentorū: aro-
 matū fragrantū: aleæ: ludos: & calculoꝝ ſeu latronum: ebrietates præterea: & comeaſſationes: uina mella &
 quæcūq; ad dulcedinē & calefactionē pertinere uidentur. æque omnis generis fornicationes atq; laſciuias:
 & coitus multitudinē: magiſteria circa ſtatuas & picturas: ſertorum compositiones: & ueſtiū indumenta: au-
 ro argentoq; contexta: delectationē plurimam circa cantum & riſum: ſalrationes fidicinas: & fiſtulas: nuptias
 & alia multa. ſed eis omiſſis ad auferendam fictionis corticem ueniamus. Filiam eam dicunt Cæli & Diei. &
 cum de planeta intelligant: non incongrue. Nam quia Cælo uidetur infixā: & cum eo mouetur: ab eo uide-
 tur producta. Diei uero dicitur filia a claritate ſua: qua cæteris aſtris fulgidior eſt. Eam geminum amorē pe-
 riſſe non caret myſterio. Ad euidentiā cuius exiſtimandū eſt: ut aliquando conſueuit dicere uenerabilis
 Andalo: deum patrē omnipotentem dum omnis mundi machina ab eo fabricata eſt: nil feciſſe ſuperfluum
 aut cōmodo carens animalium futurorū. Sic & ſupercæleſtia corpora tam grandia: tam lucida: tam ordina-
 te ſuo ſe & aliēo motu mouētia non ſolū ad ornatum quē nos fere ob crebram iſpectionem flocci facimus:

condidisse credendum est. Sed circa inferiora illis plurimum potestatis dedisse: ad hoc scilicet ut eorum motu atque influenza anni uoluentis uariarentur tempora: gignerentur mortalia: genita nascerentur: & alerentur nata: atque in temporore deducerentur in finem. Nec hanc mixtim atque confuse corporibus iniunctam debemus arbitrari potentiam: quinimmo unicuique proprium constituisse officium: & circa quæ eius uersaretur auctoritas distinxisse: uoluisseque omnia seinuicem secundum plus & minus coniunctio / num atque reliquarum uirium pro uarietate locorum ad opus in finem deducendum intentum mutuis uicissitudinibus iuuare: & inter alia concessa pluribus ut testantur effectus. Veneri planetæ asserebat idem Andalo fuisse concessum quicquid ad amorem: amicitiam: dilectionem: coniunctionem: societatem & unionem inter animalia spectare uideretur: & potissime ad procreationem proles spectantia: ut esset qui segenem forte naturam in sui continuationem atque ampliationem urgeret. & iccirco causari ab ista hominum uoluptates concedi potest. quo concessio egregie fin xere poetæ: qui eius amorem seu cupidinem filium fuisse dixere. Sed quid illum geminum dicit Ouidius aduertendum. Credo ego amorem tantum unicum esse. sed hunc totiens & mutare mores: & nouum cognomē patremque acquirere: quotiens in diuersos sese trahi permittit effectus. Et hinc Aristotelē reor triplicē designasse propter delectabile: & propter utile. & ne discordes Aristoteles & Ouidius uideantur: forsan ex duobus ultimis unum tantum faciebat Ouidius: cum etiam delectare minus honeste uideatur utilitas. Verum quoniam tractatus talis potius spectat ubi de amore uel cupidine mentio fiet: ad reliqua ad Venerem pertinentia ueniendum est. Dicunt igitur eam gratias peperisse: nec mirabile: quis unquam amor absque gratia fuit? Quæ quare tres & alia ad ea spectantia commodius infra ubi de eis ratio apponetur. Cingulum Veneri quod uocauerunt Ceston: insuper esse dixere: quod illi minime datum a natura fuerat: nec a poetis fuisset: nisi sanctissima atque ueneranda legum auctoritate illi fuisset appositum: ut aliquali coertione uaga nimis lasciuia frenarentur. Quid enim ipsum sit ceston in iliade describit Homerus dicens Η και σπῖσση θεσφιυ ελυσα το κεςον ι μαυ τα ποικιλον ενθα δεοι θελη τηρια ζσαντε τευκ το. Intellectus est iste. Et a pectoribus soluit Ceston cingulum uanum ubi sibi uoluntaria omnia ordinata erant: ubi certe amicitia atque cupido atque facundia: blanditiæque furatæque licet studiosæ sciētium: circa quod si rite considerentur in eo descripta fati circa coniugium contingētia uidebimus. Dicit. nābi cupidinē esse ut intelligatur sponsi sponsæque ante nuptias desiderium. inde amicitiam: quæ quidem ex commixtione & morum conuenientia oritur atque in longum trahitur: Si uero dissonent mores: inimicitia: iurgium de / spectio & huiusmodi nasci uidimus aliquando. Facūdia autem quæ opportuna sit patet liquido. nam per eam affectiones panduntur cordis: amantiū mulcentur aures: sedantur litigia: quæ sæpissime inter coniuges oriuntur: & ad tolerantiam emergentium etiam animantur. Sunt & in eo blanditiæ quæ habent animos attrahere & ligare: iras comprimere: & alienatum amorem etiam reuocare: quarum sunt tam grandes profecto uires: ut non solum ab eis capiantur ignari: sed etiam ut ipsemet dicit Homerus hæ furatæ sunt sæpissime sapientibus intellectum. Hoc cingulum dicit Lactantius uti nos ante diximus Venerem non ferre nisi ad honestas nuptias. & ob id omnem alium concubitum: eo quod ad eum ceston delatum non sit: incestum uocari. Quod Furias in domo Martis hospitata sit & eis familiaris effecta: hanc ob causam dictum reor. Sunt enim inter signa cælestia ut dicebat uenerabilis Andalo: duo: quæ marti ab astrologis domicili loco attributa sunt. Aries scilicet & Scorpio. in quam harum domorum illas Venus duxerit non habemus. sed si in arietem duxerint initium ueris per arietem designari credo: cum tunc uer incipiat quando sol arietem intrat. Circa quod tempus animalia cuncta in concupiscentiam inclinantur: ut dicit Virgilius. In furias ignesque ruunt. Nec solum bruta: sed etiam mulieres: quarum complexio ut plurimum frigida & humida est: agente ueris temperie in calorem & Venerem acrius excitantur. Quæ quidem excitatio nisi frena rubori niiceret uerti in furiam uiderentur. Sino feruores iuuenum: qui nisi legum auctoritate sopirentur: seu potius coercentur: in pestiferos profecto furores excederent. Et sic bene in domum Martis a Venere deductæ sunt furia: eisque familiaris effecta est: in quantum immoderata efficitur & effrenis. Si in Scorpione duxisse uolumus: quoniam ueneniferū atque fraudulentum est animal: intelligo nonnunquam amantium amaritudines anxias modicæ mixtas dulcedini: ob quas sæpissime miseri adeo uexantur ardentes: ut in seipsos gladio: laqueo: præcipitioque furentes uertantur: seu ob susceptas iniurias: lusis amoribus uel mutatis: ob iuramēta frustrata: ob fraudes compertas: ob mendacia: ex quibus aut desperatione torquentur: aut in rixas & homicidia furiosi præcipitantur. & sic a Venere in Scorpionem susceptæ sunt furia. Venerem exosam Solis prolem habere: a consequentibus ex amore illecebræ sumptum puto. Nam ut inferius legetur: ubi de Sole Hyperionis filio: producit sol formosissimos homines & mulieres quorum pulchritudo proculdubio trahit insipientium mentes in concupiscentiam sui: & qui tracti sunt uariis artibus persæpe trahentes trahunt: quod quidē Veneris opus esse creditur. Hi quippe innumeris subiiciuntur periculis. nam dum in libidinem suā paribus deueniunt uotis. alii occiduntur. alii lætali persequuntur odio. alii ex ditissimis in extremam efferuntur inopiam: & nonnullæ splendidum pudicitia decus turpi atque perpetua denigrauerunt infamia. Et ut alia plura sinam: ignominiose occubere postremo. & sic patet liquido Venerē Solis prolem uetusto odio infestare: & mellitis uenenis suis opprimere. Columbas insuper eius in custodiam posuere: quod taliter contigisse legit Lasciuientibus in campis Venere & Cupidine in contentionem deuenere: quifnam. s. ex eis plures sibi colligeret flores: uidebaturque alarum suffragio: plures Cupidinem collecturum: quamobrem uidit cupido Periteram nympham in adiutorium Veneris surrexisse: qua indignatus causa eam in columbam transformauit ilico. Venus autem transformaram in tutelam confestim assumpsit: & inde subsecutum est columbas

semper Veneri attributas. Huic autem fabulæ sensus talis præstari uidetur. Dicit enim Theodotius Peristeram apud corinthios origine insignem fuisse puellam: & longe magis notissimam meretricem. & ideo hic Venus agens dici potest in Peristeram patientem: agentis autem impressio in patiente amor est: cuius agitata stimulis uirgo adhæsit Veneri: id est coitui: qui fere agentis est finalis intentio: si forsan ob id uinci posset infestans cupido. uerum cum talis appetitus actu potius accendatur quàm extingatur eo deuenit ut non esset unius amantis contenta solatio: sed more columbæ: cuius moris est sapissime nouos experiri amores: in plurius deuenit amplexus: quam ob causam ab ipso cupidine: id est luxuriæ stimulo in columbam uersam uoluerit poetæ. Peristera uero græce latine columba sonat. Quæ quidem columbæ eo Veneri in tutelam datæ sunt: quia aues sunt coitus plurimi & fere foetationis continuæ: ut per eas crebro coeuntes Veneri obsequentes intelligantur. Nam hi ueniunt in tutelam alicuius qui nondum opportuna sibi facere cognouere: & tutore habito agenda eius mado conficiunt. Sic & libidinosi sub tutela Veneris esse dicuntur. quia semper in lasciuas merguntur Venere imperante. Currus autem ideo Veneri designatur: quia sicuti cæteri planetæ per suos circulos circumagitur motu continuo. quia a cygnis eius trahatur currus duplex potest esse ratio: aut quia per albedinem significant laetitiam muliebrem: aut quia dulcissime canant & maxime morti propinquum ut demonstratur amantum animos cantu trahi: & quia cantu amantes fere desiderio nimio morientes passionibus explicent suas. myrthus autem Veneri dedicata est: quia ut ait Rabanus a mari dicta est: quia nascitur in littoribus. & Venus in mari dicitur genita: seu quia odorifera sit arbor & Venus odoribus delectatur: seu quia huius arboris odor credatur a nonnullis uenerea suadere. seu ut physici dicunt: eo quia ex ea multa mulierum commoda fiant: seu quia ex baccis eius aliquod compositum fiat per quod excitatur libido: ac etiam roboretur: quod uidetur testari futurus poeta comædus: dum Digonem meretricem inducit dicentem. Myrthinum mihi affers quod Veneri armis occursem fortiuncula & cæ. Rosa uero ob id illius flos dicitur: quia sua uis sit odoris. Nominum eius plurimum hæc possunt rationes ostendi. Dicitur primo Venus: quam stoici uanam rem interpretantur quasi uoluptatem abominantes. & hoc intelligendum est eam uanam rem a stoicis dici in quantum ad illecebrem partem illam libidinum & lasciuiarum declinet. Epicuri uero Venerem bonam rem exponunt utri uoluptatum professores. nam circa uoluptatem summum existimant bonum consistere. Cicero autem dicit Venerem dici quod ad omnia ueniat: quod quidem non incongrue dictum est cum amicitia omnium a quibusdam dicatur causam præstare. Cithæra autem ab insula Cithæra seu a Cithæreo monte: in quibus potissime coli consueuerat denotata. Acidalia autem dicta est: seu ab acidalio fonte qui in orcomeno boetiæ ciuitate est Veneri atque gratias facer: & in quo arbitrabantur olim insipidi gratias Veneris pesside quas lauari. seu quia curas inicit. Nouimus. nam quod curis amantes repleat: & græci acidas curas uocant. Hesperus autem proprium planetæ nomen est apud græcos: & maxime dum post Solem occidit: & inde etiam uesper dictus: ut per Virgilium patet: Ante diem clauso componet uesper olympo. Varro autem uult ubi de origine linguæ latine eam ab hora in qua apparet: uesperuginem appellari. nam Plautus sic etiam illam uocat dicens. Neque iugula neque uesperugo neque uergiliæ occidunt & cætera. Lucifer autem latine dicitur cum apud græcos ut asserit Tullius ubi de naturis deorum phosphoros appellatur quasi lucem afferens. & hoc quando ante solem aut auroram in oriente cernitur tanto splendore corusca: ut etiam de se merito Lucifer appelletur. Hanc & nauæ & idiotæ Dianam persæpe uocant: quia diei uideatur prænuicia.

De secunda Venere Cæli septima filia & matre Cupidinis.

Cap. XXIII.

Venerem secundam plures Cæli uolunt fuisse filiam: non tamen ritu genitam quo gignuntur omnes: ex qua recitatur. Saturnum scilicet in Cælum fuisse patrem: & falce sumpta ei abscondisse uirilia: & in mare abiecisse. quorsum autem ceciderint: non habetur. Falcem uero haud longe a promontorio lilibeï siculi deiectam aiunt: nomenque dedisse loco drepanum: eo quia sic græce falx dicta sit. Testiculi uero deiecti quacunq; in parte maris deciderint: sanguinem emiserunt: ex quo & maris spuma hanc procreatam Venerem uoluerit: ac etiam a maris spuma denominata quæ græce aphrosos dicitur: quoniam sic & hæc dicta est. Macrobius autem in libro saturnaliorum: Venerem ex sanguine testiculorum Cæli natam dicit: sed maris spuma nutritam. Dicunt insuper ut Pomponius Mel la refert accolæ palepaphos Cyprici oppidi tui serenissime rex penes eos Venerem sic natam in terras primo emeruisse: & quod ob nudam & persæpe natantem eam fingant: quod & nostri etiam quandoque testantur poetæ. dicit enim eius in persona Ouidius: Et diis adde tuis aliqua est mihi gratia ponto. si tamen in medio quondam concreta profundo spuma fui: gratumque manet mihi nomen ab illa. & cætera. Et Virgilius. Neptunum ei dicere scribit. Fas omne est cythæra meis te fidere regnis. Vnde genus ducis & cætera. Huic præterea dicunt rosas esse dicatas: & quod marinam gestet manibus concham. Sic & ex ea & Mercurio hermophroditum natum uolunt & ex ea sola Cupidinem. Multæ quidem fictiones sunt. sed ex eis talis potest exprimi sensus. Nam pro Venere hac: ego uitam uoluptuosam intelligo: & in omnibus ad uoluptatem & libidinem pertinentibus cum superiori unam & eandem esse & sic etiam uidetur uelle Fulgentius. ex sanguine autem testiculorum a Saturno defectorum ideo natam: quia ut ex Macrobio sumi potest: cum chaos esset tempora non erant. Nam tempus est certa dimensio quæ ex cæli circuitu colligitur: & sic a cæli circuitu natum tempus: & inde ab ipso carones natos: qui & cronos est: quem nos Saturnum dicimus: eumque semina rerum omnium post cælum gignendarum de cælo fluere: & elementa uniuersa quæ mundo plenitudinem facerent ex illis seminibus fundarentur: ubi mundus omnibus suis partibus atque membris perfectus est: certo iam tempore finis est procedendi de cælo semina: & sic genitalia a Saturno. id est tempora

decisa uidentur: & in mari deiecta: ut apparet gignendi atq; propagandi facultatem: quæ per uenerem as-
sumenda est in humorem translata coitu maris & foeminae mediante: qui per spumam intelligitur. Nam
uti spuma ex aquæ motu confurgit: sic & ex confricatione uenitur in coitum: & uti illa facile soluitur: sic &
libido breui delectatione finitur. Seu ut placet Fulgentio q; cõcitatio ipsa seminis spumosa sit: & ideo mari-
nâ dicimus spumâ ob falsedine sudoris emuncti circa coitum: seu q; ipsum spuma salum sit. Sic ex humiditate
nata Venus: hæc & a spuma maris: idest falsedine humiditatis nutrita: idest aucta: donec in fine cepti ope-
ris deducta sit. Sane uidentum quæ hæc sit humiditas: ut clarius origo huius Veneris enodetur. Fulgentius
igitur uult ubi ab aliis dicitur Saturnū cælo Iouem Saturno genitalia abscidisset: & sic suam exponit opinio-
nem. Dicit enim Saturnū græce cronos nuncupari: quod tēpus latinæ: cui ui res abscisse falce: idest fructus q;
in humoribus uiscerū uelut in mare proiciuntur: ex quibus dicit necesse sic procreari libidine. Nec dubium
ea ex humiditate procedit Venus: quæ ex cibo potuq; procedit: cum raro ruant in libidine ieiunantes: & tūc
procedit maxime quando cibi potuq; calor uires mouet: & suscitatur naturales. Et uere in mari nascitur: scilicet
in gurgite salo sanguinis calefacti: & euuldem ebullientis spuma: idest pruritu nutritur: cum eo tepescen-
te libido deficiat. Falcem autem nonnulli uolunt apud Drepanum fuisse deiectam: ut ostendatur sicuti falx
aliquid operata est circa ueneris originem: sic & abundantia frugū: ex quibus demū cibaria componuntur:
plurimum etiam operetur: quæ quidem habundantia est: & alia incitatoria multa apud insulam Siciliæ: in
qua & Drepanum ciuitas est. Ego autē reor huius particulæ & nomē oppidi: & littoris formam: quæ falci si-
milis est: fabulæ causam tribuisse. Quod autē ciues Paphos apud se e mari emeruisse Venerē uolunt: bona cū
pace maiestatis tuæ rex optime dicturus sum: quod nisi te æquū etiam maximis rebus noscerem: non aude-
rem. est autem Cyprus insula uulgata phama: seu cælo agente: seu alio incolarum uitio: adeo in uenerē pro-
na ut hospitium officina: fomentūq; lasciuarum atq; uoluptatum omnium habeatur: quâ ob causam paphis
concedendum est. primo apud eos ex undis Venerem emeruisse. Verum hoc potius ad historiā q; ad aliū sen-
sum pertinere ex Cornelio Tacito sumi potest: qui uelle uidetur Venerem auspicio doctam: armata manu
conscendisse insulam: bellūq; Cynaræ regi mouisse: qui tandē cum iuissent cõcordiam cum Venere: ut ipse
rex Veneri templum construeret: in quo eidem ueneri sacra ministrarent: qui ex familia regia & sua succede-
rent. Confecto autē templo sola animalia masculini generis in holocaustum parabantur. altaria uero sangui-
ne maculari piaculū cū solis precibus: igneq; puro illa adolerent. Simulachrū uero deæ nullam humanā ha-
bere dicit effigiem: quinimo esse ibidem continuum orbem latiore initio: & tenuem in ambitu ad instar
metæ exurgentem: & quare hoc nullam haberi rationem. Nuda autem ideo pingitur: ut ad quid semper pa-
ra sit ostendatur. Seu quia nudos qui illam imitantur persæpe faciat: aut quia luxuriæ crimen: & si in lōgū
perseueret occultum. tandem dum minus arbitrantur obsceni procedit in publicum omni palliatione re-
mota. Vel potius: quia absq; uindicta cõmittit non possit. Natantē autē ideo Venerē pingunt: ut in foelicitum
amārium amaritudinibus immixtam uitam procellis agitaram uariis: & eorum naufragia crebra demon-
strent. Vnde & Porphyrius in epigramate dicit: Nudus egens Veneris naufragus in pelago. Sed lōge melius
in cistellaria Plautus dicit enim. Credo ego amorē primū apud homines carnificinam cõmentum. Hæc ego
de me coniecturam domi facio: ne foras quæram: qui omnes homines supero atq; anteo cruciabilitibus
animi. lactor crucior: agitator: uxor ui amoris totus miser. Exanimor: seror: differor: distrahor: diripior: ita
nullam mentē animi habeo: ubi sum ibi non sum: ubi non sum ibi est animus: ita mihi omnia ingenia sunt
quod iubet non iubet iam id continuo. iam amor lassum animi ludificat fugat agit: appetit: raptat retinet: ia-
ctat largitur: quod dat non dat deludit modo: quod suasit dissuadet: quod dissuasit id affectat maritimus mo-
dis mecum experitur: ita meum, frangit amantem animum: & cætera. Equidem bene fluctuabat in salo Ve-
neris homo iste. Sed nos ad reliqua: illi rosas in tutelam datas aiunt: eo q; rubeant atq; pungant: quod quidē
libidinis proprium esse uidetur. nā turpitudine sceleris erubescimus: & conscientia peccati uexamur aculeo:
& sicut per tempusculum rosa delectat: paruq; temporis lapsu marcet: sic & libido paruæ breuisq; delecta-
tionis: & longæ poenitentia causa est: cum in breui decidat: qd' delectat: & qd' officit uexet in longum meri-
nam concam maribus gestat: ut per eam Veneris ostendantur illecebra, toto enim adaperto corpore refert
iuba conca miscetur in coitum.

De cupidine Veneris filio.

Cap. XXVIII.

c Vpido: ut Simonidi poetæ placet Seruio teste: ex Venere sola natus est: de quo cum alibi plura dicē-
da ueniant: satis erit mentionem fecisse tantūmodo.

De Toxio. ix. Cæli filio.

Cap. XXV.

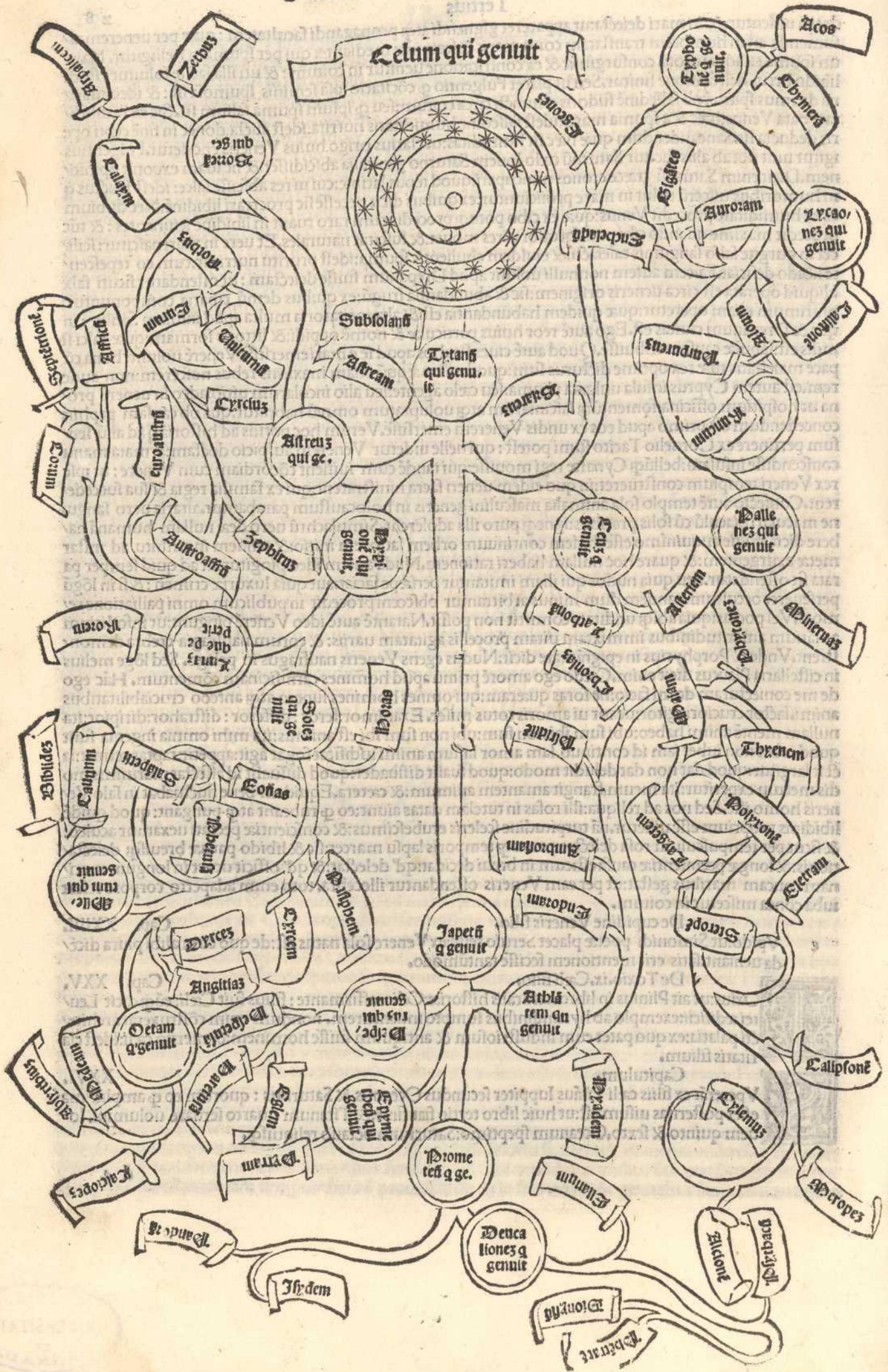
TOxius: ut ait Plinius in libro naturalis historiae: Celio affirmante: filius fuit Cæli: eūq; dicit Leu-
tei ædificiū: exemplo ab hyrundinibus sumpto inuentorem. nondum enim cõstruxerat archite-
cti palatia: ex quo patet eum industriosum & antiquum fuisse hominem: & merito cæli: idest cla-
ritatis filium.

Capitalum.

XXVI.

SVpererāt ex filiis cæli Titāus Iuppiter secundus Oceanus & Saturnus: quorum eo q; amplissima
esset posteritas uisum est: ut huic libro tertio fiat finis: & Titanum quarto seruare uolumini. Io-
uem quinto & sexto, Oceanum septimo: Saturnum octauo reliquiq;.

In quarto Tytan datur et tytania proles.

Luctuabar adhuc splendide principes circa Paphū oppidū tuum Veneris infau-
stæ describens illecebras: cura ecce quasi æoli carcere fracto omnes ī pelagos p-
deutes sæuire uenti cœperūt: & in cælum surgere fluctus impetu impulsī ma-
ximo: eoq; repellente in profundum usq; demergi herebunt. Qui dum ascen-
derent & mergerentur: iterum statūq; illos ualido spiritu ex transuerso cōfrin-
gerent: stupidus ego & semiuictus nouitatis horrore: quid nam tam repenti-
næ tempestati causam præstitisset: excogitans fere absorptus sum. Tādē eius
crebro inuocans suffragium: qui ex nauicula piscatoria ad se uenientem pericli-
rantem Petrum manu sustulit: nunc dextrorsum: nunc sinistrorsum deiectum
lembum: quibus poteram uiribus regēs eo usq; fere naufragus deductus sum:
ut ex alto cernerem non aliter q̄ si diruptus ferreis ditis muris disiectus uincu-
lis Titanis antiqui immanem aduētare prolem: stilō cœpti operis exigente scri-
bendam: nouiq; antiqui maris eiusdem memor eam in tumultum tam gran-
dem hostes suos suscitasse deos. O quas in superbiam suam in medio periculi excitauit iras. O quotiens Iouis
fulmina non solum laudauī sed etiam implorauī. O quotiens cathenas atq; supplicia augeri deprecatus sum.
Sed quid tandem? postq̄ aliquādiu non aliter q̄ si in olympum rediuiui insultassent, unde mugitu maximo
sonuere omnes: quæ uehementes uenti suscitauere procellas: ut arbitror iubente deo: cui soli omnia parent
aquarum resedere mōtes: & si æqua tranquillitas facta non sit: tamen nauigabile deuenit mare: quāobrem a
Cypro separatus in ægeum ueniens: a longe cœpi ingentia mirabundus prospectare corpora: adhuc fulminī
bus exusta: & infermo pallore atq; caligine turpia & longo cathenarum circuitu pressa: adeo ut nō absq; diffi-
cultate nomina ex fessis elicerem descripturus: ea tamen quæ nouisse potui huic apponentur cum succes-
soribus suis uolumini. Attamen ne deficiam is faciat qui populo Iſrael Iordanem aperuit transeunti.

De Titano cæli filio, viii, qui genuit filios multos: ex quibus hic, xiiii, nominantur: quorum primus Hype-
rion, secundus Briareus, tertius Ceus, quartus Typhon uel Typhæus, quintus Encheladus: sextus Aegeon, se-
ptimus Aurora, octauus Iapetus nonus Astreus, decimus Alous, undecimus Palenes, duodecimus Rūchus,
decimustertius Purpureus, xiiii, Lycaon. Genuit præterea gygates: quorū nomina nō habemus. Cap. .i.

TE cælo ætheris & diei filio satis in pcedenti uolumine dictū est: ueq; cum eius explicetur ples aiūt
Titanū eius & Vestæ fuisse filium theologi ueteres: ut in libro diuinag; institutionū testatur Lactā-
tius: cuius fuisse coniugē Terrā Demogorgonis filiā Theodontius asserit: ex q̄ plures suscepisse fili-
os in sequētib; apparebit: quos omnes quinta luna natos uidet Virgilius: dū dicit: Tū luna, si qn-
ta: partu terra nephando Oetum iapetūq; creat seumq; typhœa. Et cōiuratos cælum rescindere
fratres: & cætera. De hoc, n. Titanum multa referuntur fabulosa: inter quæ qđ potissimum est aiūt eum cū si-
liis aduersus Iouem deosq; reliquos bellū habuisse: eisq; cælum conātes eripe montes mōtib; supimposuif
se sibi sternentes iter ad illud: eos demum a diis cæfos & fulminibus interēptos: atq; apud Iſeros cathenis reli-
gatos & morti damnatos perpetue: ut in, vi, æneidos satis conuenienter ostendit Virgilius: Latētia sub hac fi-
ctiōe & historiā continēt: & moralem sensum naturali mixtum: quod ad hystoriam p̄inet uerba de ea quæ
in sacra legūtur historia apponentur ad litterā, dicit, n. sic, Exin Saturnus uxorem duxit Opim: titan qui natu
maior erat postulat ut ipse regnaret: tibi Vestā mater eoq; & sorores Ceres atq; Ops suadent Saturno ut de
regno nō cedat fratri. Ibi Titan qui facie deterior esset q̄ Saturnus: iccirco & quod uidebat matrem atq; soro-
res suas opam dare ut Saturnus regnaret: cōcessit eis ut is regnaret. Itaq; pactus est cū Saturno uti si quis libe-
torum uirilī sexus ei natus esset ne quē educarent. Id eius rei causa fecit ut ad suos natos regnū rediret. Tū Sa-
turno filius qui primus natus est eum necauerunt. Deinde posterius nati sunt gemini iuppiter atq; Iuno. Tū
Iunonem Saturno in cōspectū dedere: atq; Iouem clam abscondūt: dantq; eum Vestæ educandū celantes Sa-
turno. Item Neptūnum clam Saturno Opis parit: eūq; clanculo abscondit. Ad eundē modū tertio partu Opis
parit geminos Plutonē & Glaucam. Pluto latine dictus est Dispiter: alii Orchū uocant. Ibi filiā Glaucā Satur-
no ostendūt: plutonem cælant atq; abscondūt. Deinde Clauca parua emoritur. Nec multū post hæc sequitur
in eadē historia. Deinde Titā postq̄ resciiuit Saturno filios p̄creatos atq; educatos esse: clam se seducit secū fili-
os suos qui Titani uocātur: fratresq; suū Saturnū atq; Opem comprehendūt: eosq; muro circūegit & custodiā
his apposuit. Post hæc paucis interpositis sequit, Iouē ad ultimū cum audisset patrem atq; matrem custodiis
circūspectos atq; i uinculo cōiectos uenisse cū magna cretensū multitudīe: Titanūq; atq; filios eius expugna-
se: parentes uinculis exemisse: patri regnū reddidisse atq; ita in cretam remeasse. Hæc Lactātius ex historia fa-
cra: quæ q̄ uera sint quasi eadem referēs edocet Sybilla Eriethrea. Viso sensu historiali circa reliquos pauca di-
cenda sunt: & primo quid sibi uelint hūc cæli dicentes filium atq; Vestæ: quod præter historiæ ueritatem de
quocūq; mortali arbitror dici posse. Nā terrenū corpus & cælestē habemus aiām ex qbus cōstat hoiem esse.
Sed hic altiori uerboq; uolumīe extollit ab uniuerso mortaliū grege: & nūcupatur Titan: quod ut placet La-
ctantio: idē quod ultio sonat. Supra, n. ostensum est Vestam terrā eē: & terram irritatā ira deoq; in ultionē suā
pessisse Titanes. Et quoniā ubi de fama demōstratū est: quæ sit ira deoq; ob quā terra irritata ē: & qualiter ter-
ræ filii in ultionē matris cōsurgāt. Satis est hic dicere terra hūc tantū ex ægregiis illis uiris fuisse q opibus co-
natus extendere phamā: & mortē supare suam. qđ aut illi Terra coniunx fuerit: p hoc intellige huius hōis &
cuiuscūq; alterius huic similis ingentem animū quo sibi terram subigit uti uir uxorem: eiq; dominat saltem

animo si possessio desit. Ex hac enim uolunt eū multos genuisse filios: quod quidem etiā ostendit historia: & si etiā possibile sit nōnullos ob cōuenientiā mox sibi ut reliqs attributos esse secundū absconditū: sensum nulli dubiū esse debet: qn̄ multi fuerit olim: & hōdie sint insignes uiri: q̄ eius eo q̄ primus describitur filii dici possunt. Insuper dicūt hos claros fuisse hoies: & aduersum deos habuisse bellū: ut aduertamus quoniā ex magnanimitate ad supbiā facilis sit trāsitus. & ob id plurimū dū minus cōsiderate magnates agūt ex gloriosissima uirtute inderestabile uitii cadunt. & tūc steriles efficiūtur. i. absq̄ fructu uirtutis: & ut intelligamus titanis filios fuisse tales q̄nta luna natos dicunt. Veteri. n. sup̄stitione creditū est: q̄ q̄d q̄nta luna nascetur sterile atq̄ dāno sum fore. nec dubiū elatos esse dānosos: eo q̄ belloꝝ sint semen: p̄ quā euacuantur agri colonis & ciuitates & defolantur regna. Dicūt p̄terea eos habuisse cū diis bellū: qd̄ & magnanimes habent & supbi. Magnanimes nō bonis opibus similes diis effici conantur. Supbi autē se quod mīme sūt extimātes uerbo: & si possent opere ipsū ueꝝ deū calcare satagūt. ex quo fit ut deiiciātur & redigantur in nihilū. Est tamē aduertendū duplex ab hominibus bellū cū supbis habitū: quoꝝ unū fuit istud quo Iuppiter liberauit parentes occisis Titanis filiis. Aliud uero fuit cū gygantes q̄ & Titanis dicuntur filii uoluerunt ioui cælum eripere: & tūc montes mōtibus imposuere: quod postea ubi de gygantibus exponetur.

De Hyperione primo Titanis filio qui genuit solem & lunam.

Cap. II.

Hyperionē Titanis & Terrā fuisse filium Theodontius & Paulus uoluerunt: de quo nil aliud credo legitur: nisi quia Solem genuerit & lunam. Arbitror tamē eum magnæ præeminētiæ hominem fuisse: & hoc tam a significatō nominis quod super omnia sonat q̄ a nominibus filioꝝ tam claris.

De Sole Hypionis filio q̄ genuit horas quas loco unius filiaꝝ pono: & sic prima gēuit Eonas: quas æque loco filiaꝝ unius scribo: & sic secunda. iiii. Phetufam. iiii. Salempetii. quintam Dircen. Sextam Miletum. Septimā

Pasiphem. octauam Oetam. nonam Cyrceam. decimam Anginam.

Cap. III.

Solem Hypionis fuisse filiū uulgatissima phama est: ex qua tamen matre: nō cōstat. Hūc dicūt nō solū patri & fratribus aduersum iouē nō fauisse: sed louis partes secutum: q̄ ob cām post uictoriā currū coronā & aulā: & alia multa insignia a ioue obtinuisse: quæ oīa I sequētibz plene explicabūt.

Hūc ego credo suis t̄pibz clarissimū fuisse hoīem: & uere magnanimē, & ob id dictū nō fauisse fribus: sed ioui: q̄ nō supb: quāobrē adeo illi fuit phama propitia ut i eū a poetis omne decus delatū sit: qd̄ uero soli deferendū est. Nec aliter de eo q̄ de uero Sole ut plurimū locuti sūt. Sane quoniam hic fere nulla ad hominem spectātia apponi uideat: de Sole planeta loquemur. Finxerūt igitur eū ante alia regē: & forte fuit: eiꝝ regiam designauere aulam: de qua Oui. in maiori uolumine libro. ii. Regia solis erat sublimibus alta colūnis. & infra p. xvii. uersus. Descripta uero aula Oui. maiestātē regiā p̄ceresq̄ describit dicens: Purpurea uelatus ueste se debat: infra p̄ septem uersus designata regia maiestātē currū eius describit dicens: Aureus axis erat themo aureus aurea sumā Curuatura rotā: radiōꝝ argenteus ordo: Per iuga chrisoliti positāq̄ ex ordine gēma. Clara repercusso reddebāt lumina phœbo: &c. Nec post multū idem scribit equos. Interea uolucres Pyrous Eous & Ethon Solis equi quartusq̄ phlegon humilibus auras. Flāmigeris implēt pedibusq̄ repagula pulsant: &c. Hūc isuper regi coronā insignem. cxxxii. lapidibus preciosis: ut Albericus ostēdit: imposuit. Eiꝝ dicūt auro: ra ueniente ab horis currū parari & eqs adnecti. Hūc p̄terea multoꝝ filioꝝ patrem uolūt: ex q̄bus aliquos ueros fuisse possibile est: dū eū hominem fuisse dicamus: & nōnullos etiā ratiōe cōuenientiā mox attributos: si solem planetam dixerimus. P̄terea ut aiūt philosophi in rebus p̄creandis tantæ potētiæ est: ut pater omnis mortalis uitæ habeat. Inter alia ex q̄dam singulari potentia dū in natiuitate alicuius hominis cæteris sup̄caelestibus corporibus p̄æualer eū formosissimū: amabile: facie alacrem: atq̄ splendidū: moribus insignē & generositate p̄ducit conspicuū. Eum similiter multis uocant nomibus: per q̄ satis apparet de Sole planeta non de homine intellexisse poetas. Nūc qd̄ dicta uelint explicandū est. Dicūt eū primo Hyperionem natū: qd̄ concedendū est. Diximus enim supra hyperionem idem sonare qd̄ super omnia: & sic hic pro uero deo accipiet: q̄ cū omnia ex nihilo creauerit: solus pater dici potest Solis: cū ipse solus sit super oīa. Post hæc regia huic tam splendida ideo designata est: ut intelligamus per apposita in eadem opere huius ex potētia attributa cū cæta consistere: eūq̄ omniū curam gerere. cui inter alia propinquiora circūposita sūt tempora: & tempore q̄litates ut intelligatur eū motu suo describere omnia: esto aliquos fuisse dies ante eū in principio Pentateuci scribat Moyses: Quos arte sua illa fecit: q̄ cūcta creauit. Nō dū isto creato: nec eidē potestate aliq̄ attributa. Postq̄ uero creatus est uolente creatore: suo motu tempora describit: & describit omnia & horas: & diē & mensem & annū & sæcula: ut in sequētibz latius appebit. Sic & motu suo q̄litates tēpore facit esse diuersas: cui dā dans frōdes & flores: alteri segetes: tertiæ maturos p̄bet fructus: & frōdes incipit auferre: ultimæ rigore frigoris & niuis carniē. Currus autē illi tū lucidus apparatus indefessam eius atq̄ p̄petuā cū indeficiēte lumine circa orbem terrarū uolubilitatē ostendit: q̄ rotarū quattuor est ut descripra iā quattuor t̄pā sua fieri circuitōe designet: sic & illi quattuor eq̄ ut p̄ eos q̄litates diurnæ circuitōis ostendat. nā Pyrous q̄ primus est: pingit & in t̄pē ruber: eo q̄ primo mane agētibus uaporibus a terra surgētibus sol oriēs rubeat. Eous q̄ secundus est cū albus effigietur dicitur splendidus: eo q̄ exhalatus sol iā dissolutis uaporibus splendēs sit. Ethon autē tertius rubēs: sed in crocē tendens ardens expōitur. nā sol iam cæli mediū tenente lux eius corusca ē: & cūctis uidetur feruidior. Phægon autē quartus ex croceo colore tendit in nigrū & in t̄pē terrā amans ostendens ad uel pascente diē solē terrā petere. i. occasum. Hos tamē equos Fulgē. Esto cū eidē significatiōibus alter noīat: uidelicet Erythreum Aethona: Lāpos: & Philegēū. Per coronā autē. xii. lapidū ostendit Alberi. longa dicacitate. xii. cæli signa intelligi debet p̄ q̄ mortaliū īgenia eū āno quolibet discurrer iuener. His p̄dictis sup̄est de noībus solueꝝ globū: ex q̄b̄ eo q̄ nōnulla cū quibū dā aliis diis hēat cōia: illis reseruat ubi de diis talibz de his q̄ ad eū solū spectare uideat: q̄

breuius fieri poterit exponet. Vocat ergo primo sol: eo q̄ iquatū planēta solus ē ut testari uideat Macro. dicēs. Nā & latinus eū q̄ tanta claritudine solus obtinuit Solē uocauit: Et in thimæo dicit Plato ubi de speris. ut aut per ipsos: octo circuitus celeritatis & tarditatis certa mēsurā & sit & noscat deus in ambitu supra terrā fidege lumē accedit: quē nūc solē uocamus. Insup hūc Tul. ubi de repu. uocat p̄cipē atq; ducē dicēs. Deide subitus mediā terræ regionē Sol obrinet dux & p̄cipēs & moderator luminū reliquoz; mēs mūdi & tempatio tāta magnitudine ut cuncta sua luce lustret & cōpleat. Sup q̄bus uerbis sic ait Macro. sup somnio Scipionis. Dux ergo q̄a oēs luminis maiestate p̄cedit. P̄cipēs. q̄a ita eminet ut p̄pterea q̄ talis appareat sol uocet. Et post pauca sequitur. Mēs mūdi appellat ita ut physici eū cor cæli uocauerūt. Inde nimigē q̄ oīa q̄ statuta rōne p̄ cælū ferri uidemus diē noctēq; & migrātes iter utrāq; p̄lixitatis breuitatisq; uices & certis tēporibus æquā utriusq; mēsurā. Deide ueris clementē tēperiē. Torridū cancri & leonis æstū: mollitiē autūnalis auræ: uī frigoris iter utrāq; tēperiē. Oīa hæc solis cursus & rō dispensat. Iure ergo cor cæli dī p̄ quē fiunt oīa q̄ diuina rōne fieri uīdemus. Est & hæc cā p̄p̄ quā iure cor cæli uocet q̄d natura ignis semp̄ ī motu p̄petuo agitata ē. Solē at̄ ignis ætherei fōtē eē dictū rettulimus. Sol ergo ī æthere q̄d ī aiāli cor: cuius ista natura ē: ne unq̄ cesset a motu: aut breuis eius quocūq; casu ab agitāōe cessatio mox aiāli iterimat. hæc Macro. Ex q̄bus satis p̄cipi pōt: eū existimasse: Solē regē oīum cām. Losias insup eū appellat: ut ait Macro. cenopides q̄d ab occasu ad oriētē tēdēs circuitū facit obliquū. Phœbus ē nūcupat̄ & potissime a poetis q̄d a sp̄e atq; nitore dictū ē. Alii dicunt phœbus q̄a nouus eo q̄ mane quolibet nouus uideat̄ ab orizōte cōsurgere. Lycus ē nuncupat̄: & ut aliq̄ dicūt a Licio tēplo deli. Macro. ostēdit Cleantē aliā rōnē reddere dicēs. Cleantes lyciū Apollinē noīatū scribit: q̄ ueluti lupi pecora rapiat̄: ita ipse quoq; humōrē rapiat radiis. Soconias ut idē dicit Macro. a Syriis etiā Sol appellat̄ a fulgore. s. radiōz; quos uocat̄ comas aureas solis. sic & argitorofus q̄ nascens p̄ sūmū orbis ambitū ueluti arcus q̄dam figurat̄ alba & argentea specie: ex quo arcu radii in modū emicant sagittarū. Imbricator q̄ lumē eius exoriens amabile amicissima ueneratione oculorū. Sol dictus est: quia sic a physicis estimatur. Dicitur & horus quasi magnus uel gygas maximus quidē est: ut ipsi uidere possumus: & hoc illi nomē est apud ægyptios. Vocatur insuper aliis noībus pluribus: ut per Macro. patet in saturnaliorum li.

De horis filiabus Solis & Cronis.

Cap. III.

Horas Solis & Cronis dicit Theo. fuisse filias: & ab eo denoīatas: eo q̄ horus ipse ab ægyptiis appellat̄. has Homerus dicit equos & currū in tpe parare soli: & diei uenire uolētī cæli portas apire. Filias ego ideo Solis dici puto: & Cronis: q̄d est tēpus: eo q̄ solis p̄gressu ex certa t̄pis dimensione fiunt. Equos aut̄ & currū soli parari ab eis iō fictū est: q̄a eis sibi uicissim succedētibus nox labit: & dies accedit: in quē sol tanq̄ in p̄paratū sibi uehiculū a successione horarū p̄gredit̄: in cuius p̄gressu Cronis initio horæ diei adueniētī cæli portas. i. lucis ortū aperire uidentur.

De Eonis filiabus Solis.

Cap. V.

Eonas dicit Theodotius plures eē sorores Solis & cronis filias corpibus igētes: & sub Iouis collocatas pedibus. De his ego nunq̄ alibi legisse memini: nisi forsā has uelit itelligi sæcula cū Eon græce latine sæculū itēptet̄: si de sæculis dixisse uelit hæc p̄fecto certa & lōga t̄pis dimēsiōe a solis motu cōficiunt̄: hæc supra mōstrauimus a Claudi. in antro æternitatis fuisse descripta. de q̄titate uero sæculi plurimū iter se discrepauere ueteres. Dicebat enī aliqui: ut Cēsorius in li. quē de natali die scripsit ad Cerellū: ab his potissime: q̄ rituales ætruscōz; sequebant̄: hoc modo descripta sæcula: ut aliquo superū. s. ostēto initiāret̄ sæculū: eo usq; p̄tēderet̄: donec aliud supueniret ostētū: q̄d finis eēt p̄teriti & sequētis initiū: & sic nō certo: aut determinato annorū numero cōstare uidebat̄ sæculū: q̄nimo aliquādo longū: & nōnunq; breue contigere. Post hæc ostēdit alios aliter arbitrari dicētes id spaciū t̄pis esse q̄d efflueret iter unā celebrationē ludogē sæculariū & alterā subsequētē: ex quo ēt tēporis iæqualitas sequeret̄ p̄maxima. Postremo multis recitat̄ opiniōibus dicit. & ciuile romanoz; sæculū centū annis solaribus terminari. Q̄d ego memini sapissimē a uenerabili Andalo eodē finiri spacio. Erāt insup qui uellēt idē esse sæculū & ætatē: q̄d nō est uerū: esto aliq̄uādo scribat̄ iproprie ueteres sæculū pro ætate. Aetas enī: si eo modo sūperimus: quo sanctoz; describunt litteræ: ac etiā poetarū multa in se cōtinēt sæcula. Quod uero sub iouis pedibus sæcula designent̄: puto fieri: ut itelligamus solius ueri dei īperio t̄pa labi: eiq; soli diuturnitatē cognitā eorūdem: & quæ in eis futura sint: nec ab hoc discrepat Claudiāni descriptio: qui illa dixit in antro æternitatis manere: cū in ipsa trinitate p̄sonarum: & unica deitate tantū cōsistat æternitas: & sic quicq; in æternitate cōsistit in deo sit necesse est.

De Phætusa & Salepetii tertia & quarta filiabus solis.

Cap. VI.

Hætusa & Salēpetii nymphae ficulae filiae fuere Solis & Nereæ: ut in odysee scribit Home. dicēs has in Sicilia solis seruare greges: a q̄bus Vlyssēs a Cyrce phibitus ē. Circa quā phibitionē talis ab Home. fabula recitat̄: q̄ cū uenisset ab īferis rediturus in patriam Vlyssēs a cyrce p̄monitus est: q̄ postq̄ cū sociis ultra Scyllā & caribdim in siciliā deuenisset & cōperisset greges solis seruari a Phætusa & Salēpetii filiabus suis: ab eis oīno cū sociis abstineret. nā siquis ex eis comederet occideret̄: Ad quos cū postergatis aliis piculis festus cū sociis deuenisset Vlyssēs: factū est ut ibidē euriloci cōsilio p̄noīstarent: sed mane mutatis uētis abire nequiuere: & cū ibidē longius credito detinerent̄ ipellente ciboz; penuria dormiētē Vlyssē: & Euriloco suadēte: a sociis Vlyssīs in greges itū est: & ex eis sedata fames. Verū eis discēdētibus graui agitati tēpestare: ad ultimū a Ioue fulminati pierē oēs: Vlyssē excepto q̄ ex gregibus nō gustauit. Huic fabulae talis potest sensus exhiberi. Calor & humiditas. i. sol & nereæ: quæ nymp̄ha est: syluas & p̄scua gignūt: q̄ duæ sūt nymp̄hae Solis & Nereæ filia. harū altera p̄stat umbras: altera uero gregibus uictū: & sic seruātes sūt greges solis: q̄ ex oī uiuētē cōficiūt: aiā uegetatiua. s. & sensitua. ope. n. suo nascunt̄: & tegmine:

atq; uictu prædictarū custodū seruant. eē tamē hos greges in Sicilia dicit Home. nō tamē q̄ alibi nō sint: sed ididē ob ingentē rerū abundantiā: & cæli tēperie plus uigoris uideant habere delitiā q̄ ob corruptos loci mores etiā magis q̄ alibi sunt pestiferā. Ab his oīs rōnalis aīa phibet. Sane tamen ne eis imoderate fruatur: ne ī mortē deueniat: aut uitā quæ sit morte deterior: qđ totiēs cōtingit: quotiēs habenis appetitui datis in lasciuī as mergimur: qđ iā apud fuculos fecere plurimi: qui enerues facti post gustatis delitiis nō succedere laboribus. Verū Eurilocus. i. blāda sensulitatis psuasio: dormiēte Vlysse. i. rōnis robore auidos: sensus in greges. i. in delitiis emittit: ex quo libidinibus soluti maris fluctuantis. i. mundi huius labores ferre nequiuere: & sic iouis fulmie. i. iusto dei iudicio: in mare deiecti pieri. i. in amaritudines & miserias mortalis uitæ anxiatī & icogniti defecere. Vel q̄ forsan cōtingisse potuit: cū in Sicilia deuenisset Vlysses: & ibidē ab aduerso detineret tēpore: eo nō curāte adeo socii eius cibo potuq; & mulieribus soluti sunt: ut reintrātes mare opportuna negligenter & sic naufragiū facerēt: qđ nō solū Vlyssi cōtingisse legimus: qnīmo & Hānibali pœno strennuissimo bellorū duci: cuius milites cum nulli longi atq; difficillimi itineris ex Hispania in Italiam transcendentis labores superasse nequissent: capuanæ delitiæ attriuere.

De Dirce Solis. v. filia: & Lyci regis coniuge.

Cap. VII.

Dirces solis fuit filia Lyci regis Thebarū cōiunx: in quā sicuti cæteras Solis filias Venerē s̄auisse dicit Fulg. de qua talis fert̄ historia. Stuprata p̄ uim Anthiopa Niçtei regis filia ab Epapho: ut placet Lanctan. seu a ioue: ut plures uident̄ arbitrari: a Lyco rege Thebarū marito suo abdicata est: & in super iuducta Dyrces: quæ ilico suspicata: ne forte Lycus Anthiopā in suā reuocaret gratiā: & sic ea reassumpta dimitteret̄: ipsa ipetrauit a uiro ut possit illā in uinculis detinere. Quæ cū ex ioue p̄ lem geminā suscepisset partus adueniente tpe: ab eo uinculis liberata est: & clā in Cytheronē montē aufugit: ibiq; peperit Amphionē & Zetū: quos expositos pastor qđā pro suis aluit: Qui cū adoleuissent a matre cogniti: & sui generis certiores facti facile in Dyrce irritati sunt: & in matris ultionē surgētes Lycū occiderunt: & dyrce tauro idomito alligauerūt: qđ eā traheret: miseratiōe deorū auxiliū iplorauit: quoz; subsidio ī fontē sui noīs haud lōge a Thebis mutata ē: & sic Veneris satiauit irā. Qđ aut̄ in hac historia fabulosum est explicabit̄ facile. Anthiopā a ioue tpe partus liberatā a carcere dicit Theo. iō fictū: q̄ cū uideret̄ dyci ob tu midū Anthiopæ uterū satis sui adulterii testimoniū apparere: & ob id eā uiro arbitraret̄ odiosā: merito ultro eā reliquit. Dyrce aut̄ mutata in fontē satis cōprehendi pōt̄ tā ob perditū regnū q̄ ob supplicii illati pœnā eā in multas solutā lachrymas. Fuisse autem solis filiā ideo dictam: q̄ aut sic de facto fuit eam alicuius insignis uiri sic nominati fuisse filiā: aut ob isignem eius pulchritudinē Solis filiam uocitātam.

De Mileto Solis. vi. filio: qui genuit Caunū & Biblidem.

Cap. VIII.

Miletus ut testat̄ Ouid. Solis fuit filius. Theo. autē dicit istū Solis Rhodii filiū: & Pasiphes fuisse frat̄. Hunc tamē in Minoē senē uolētē isurgere bello perterruit iuppiter: quā ob causam ī Lesbō abiit: & ibi ciuitatē: quā Militenē ex suo nomine dixit: construxit. Verū postea imutatis litteris ex militene mitilena dicta est. Post hæc cū Cyane nymp̄ha Menādri fluminis filia se imiscuit: & ex ea suscepit filios duos: Caunum: scilicet & Biblidem.

De Cauno & Biblide filiis Mileti.

Cap. IX.

Cauus & Biblis filii fuerūt Mileti ex Cyane nymp̄ha suscepti: ut testat̄ Ouid. di. Hic tibi dū seq̄ tur patriæ curuamina ripæ Filia menādri totiens redeuntis eadē. Cognita Cyane p̄stanti corpore nymp̄ha Biblida cū Cauno plē ē enixa gemellā & c. Et q̄a nil præter cōe ambobus de his legi: de ambobus scribere inuicē uisum est. Legit̄ ergo Caunū speciosissimū fuisse iuuenē: & a Biblide sorore ifausto amore dilectū: uenere in prole Solis irata agēte. Sane cū Biblis irati flāmas execradæ libidis detexisset: ipse asp̄natus detestadā sororis cōcupiscētiā fugā sumpsit. Inq; pegrina ponit noua moenia terra. Infœlix aut̄ Biblis cōfesti secuta ē eū. & postq; Cariā Lyciāq; & Lelegas pagrauit labore atq; dolore uicta cōsedit: & sprete sese dedit ī lachrymas: ex quo factū ē ut ī fontem Nayadū beneficio misera uertēret̄: ut dicit Ouid. Sic lachrymis cōsumpta suis phœbeia Biblis Vertit̄ ī fontē: q̄ nūc quoq; uallibus illis Nomē hēt domi næ: nigraq; sub ilice manat & c. Figmētū aut̄ satis patet: q̄ a fletu cōtinuo fons lachrymis manās uisa ē.

De Pasiphe. viii. Solis filia & Minois coniuge.

Cap. X.

Pasiphes Solis fuit filia: ut Senecæ poetæ tragœdia p̄cipitur carmīe aientis in Tragœdia Hippolyti. Quid ille rebus lumē ifundēs suū m̄ris parēs & c. Verba qđē nutricis sunt loq̄ntis ad ifanā amore Hippolyti Phœdrā Pasiphes filiā. Theo. autē dicit: nō fuisse filiā Solis Hypionis: sed Rhodii. Fuit hæc Minois Cretēsis cōiunx: & uacāte Minoe bello aduersus Megarēses & atheniēses ob occisum Androgeū filiū ab irata Venere ī Sobolē Solis ifausti amoris flāmas suscepit: amauitq; speciosissimū taurū in cuius cōcubitū Dædali artificio uenisse dicit̄: & ex eo suscepit quē mediū hoīum mediūq; tauz; pepit. Alii uero aliā amoris huius cām describūt aiētes: q̄ cū orasset Minos ī bellū p̄gressurus p̄rem ut dignū se sacrificatu ro sibi p̄pararet hostiam: euestigio illi p̄paratus ē taurus: formositate cuius captus Minos illū armētis suis p̄fecit ducē: alio cōsecrato: ex quo iratus iuppiter egit: ut illo absente reseruat̄ diligeret̄ a cōiuge. & hīc uolūt Minoē ob cōmissū facinus nō ausū ī cōiugē s̄auire. Qđ aut̄ Pasiphes filia Solis ex tauro cōcepit: uult Ser. taurū hūc scribā Minois fuisse sic noiatū: eūq; ī domo Dædali cū Pasiphe coisse: & filiū ex ea suscepisse. & tadē geminos peperisse: quoz; alterz; ex Minoe cōceptū notis apparebat. alterz; uero ex tauro æque idicāribus signis. & cū de secūdo nō eēt certa fides: noīe ad utrūq; spectāte parētē Minotauro. s. iposito enutritus ē. Ego aut̄ lōge altiorē sensum sub hac fabula regi reor. Existimo qđem uoluisse ueteres ostendere qualiter uitiū bestialitatis cāret̄ in nobis hac ratione. Pasiphē speciosissimā tōeminā & Solis filiā: credo aīam nostrā ueri solis. i. Dei

omnipotentis a quo creata est filia: omni pulchritudine innocentiae splendida. Haec coniunx efficit Minois regis legulatoris. i. rōni humanae iungit: quae suis legibus eā hēt regere atq; in rectū iter dūrigere. Huic inimicatur Venus. i. appetitus concupiscibilis q; sensualitati adhaerēs semp rōnis est hostis: cui si adhaerit aīa a rōne superetur necesse est: a qua semota: facile a blanditiis & suasionibus carnis se trahi permittit: & sic precipitē se fert i concupiscentiā tauri a Ioue dati: ut sibi ex eo Minos sacrū conficiat: quē ego thaurū sentio mundi huius delitias prima facie pulchras & delectabiles a deo rōni concessas: ut ex ea moderamine certo uitae nostrae opportuna ministret. Nam dum his debite utimur rite ex eis deo sacrae conficimus. Sane dum eis iudicium sensualitatis sequentes abutimur: aut abuti desideramus in bestialem concupiscentiam deuenimus: & thauro tunc obscene aīa iungit in lignea uacca: dum artificio ingenii nostri naturalibus praeter naturae leges innitimur Et sic ex appetitu illecebrī & adoptione nephariae uoluntatis catur & nascit minotaurus. i. bestialitatis uitiū Huius aut minotauri hoīs & tauri formam esse sinxere: eo q; tali uitiō laborantes intuitu primo uident homines: si opera aut p̄spectemus: & abscondita irrorum desideria tales eē bestias cognoscemus. Claudis autē hic labyrintho carceri circuitiōnū pluriū implicito. & hoc iō: q; fortissimū atq; ferocissimū & furiosum esset aīa. In quo ostenditur eum humano pectori isandis desideriis intricato: & q; eo impellente fortem atq; immanem praestemus animum dum infaustum aliquid audemus: quod nisi pro uoto perficiamus confestim in furiam declinamus. Hic insuper a Theseo ab Ariadna praedocto occiditur. i. a prudenti uiro: cui uiriditas: quam per Ariadnam accipio: eo q; Andres graece uir sonet latine. ostēdit detestabile tam scelesto uitiō subiacere: & quibus armis etiam conficiendum sit.

De Oeta Colchorum rege Solis filio octauo: qui genuit Medeam & Absyrthium & Calciopē. Cap. XI.

Oeta Colchorum rex: ut Home. i. Odyssaea testat: Solis fuit filius & Perseae filiae Oceani. Tullius autē ubi de na. deo. eū ex Asterie sorore Latōae susceptū dicit: quā Asterie uidet idē Tul. dicere ab eo occisā. Dicit enī sic. Quid Medae respōdebis: q̄ duobus auis sole & oceano: & patre matricida puocata est. Hūc clarū ea tēpestare fuisse regē testat antiq̄tas cū permaximū illi regnū fuisse. describat Seneca tragœdus in tragœdia Medae ad hūc nouercales infidias fugiēs deuenit frigus Athamatis filius cū aureo uellere: q; sibi fatale ab oraculo sentiens Oeta diligentissime seruabat: ne eo pdito priuaretur regno. Qui tamen a Iasone spoliatus est & regno pulsus. Verū iam senex ab eadem in regnū reductus est. Dicit Theo. hūc Oeta non fuisse filiū Solis Hyperionis: sed eius qui apud colchos maximus fuit & regnauit ibidē.

De Medaea Oetae regis filia: & Iasonis coniuge. Cap. XII.

Edea Oetae regis fuit filia ex Ipsa coniuge: ut satis patet per Ouidii carmē dicentis: Nō erat Oetes ad quē despecta rediret: Nō ipsa parēs & c. Huius Medae gradis recitat historia quādoq; fabulis mixta. Aiūt enī ante alia: qd̄ ex Apollonio sumptū est: qui de argonautis librū scripsit Iasonē a Pelia patruo missum Colchos uenisse: & comiter ab Oeta susceptū Medae uirgini placuisse. in quā uenus irata uti in caeterā Solis prole: oēs a filio amatorias iniici flāmas fecit: quae amās cum picula nosceret dilecti iuuenis euntis ad uellus aureū assumēdū miserta eius: habita sui coniugii spōsione: eū docuit: quo pacto illud absq; piculo posset surripi: eoq; subrepto una secū fugā arripuit: traxitq; fugae comitem absyrthiū: seu Egyaleū paruulū fratrem: quos cū sequerēt Oeta: ut eis spaciū fugae p̄staret: in insula: quae i faucibus Phasis a scelere ab ea perpetrato thomitania: exilio Ouidii Iasonis postea nobilitata: per quā oportebat Oeta sequentē trāsitū facere puerū Absyrthiū obrūcauit: articulatiq; diuisum passim p̄ agros disiecit: ut patre sisteret ad colligēda filii mēbra. Nec p̄meditatio sefellit infaustā. nā sic factū est. dūq; orbatus pater flens membra collegit nati: & funeralia peregit: abiit illa cū raptore. Et post lōgas secūdū quosdā circuitiōnes in Thessaliam deuenit: ubi p̄cibus Iasonis Esone patrē ānositate decrepitū in robustiore retraxit aetate. Et cū Iasoni duos filios pepisset in Peliae mortē suas filias armauit. Tandē quacūq; ex causa factū sit a Iasone abdicata est: & Creusa Creontis regis Corinthiorū filia despōsata: qd̄ cū aegerrime ferret: excogitata malitia filios suos: q̄si ad placadā sibi nouerca cū. donis in scrineolo clausis misit: qd̄ a Creusa nō ante aptū est q̄ per omnē regiā flāma euolauerit igens: a qua cū ipsa Creusa regia oīs exusta est: cū iā pueri p̄moniti euassissent. Verū cū in eā iratus Iason irruisset sumpturus ex tā ipio facinore p̄nas: eo uidētē Trux foemina filios trucidauit inocuos: & maleficiis suis sublata Athenas abiit: ubi Aegeo iam senescenti coniugio iuncta est: Peperitq; ei filiū: quē ex se Medū uocauit. Sane cū Theseo redeunti ex lōginqua atq; diutina expeditione ab egeo icognito p̄ eiusdē manus uenenatū parasset poculū: & illud idē ab egeo filio iam cognito sublatū uidisset: fuga Thesei euitauit irā: & tandem nescio quo pacto Iasoni recōciliata una secū in Colchos rediit: patrēq; senē & exulē Iasonis uiribus in regnū restituit. Esto grauis Caelius: ut i de mirabilibus mūdi refert Soli. dicat eā a Iasone bitrote sepultrā: & medum eius filiū impasse Maris populis italis. his ergo ornata facinoribus Medea locū apud graecos primo: q; melius eā cognouisse debuerat. Deinde apud romanos cōperit: ut pro dea susciperet: atq; sacris honoraretur ab eis: ut liquido testat Macro. quae autē huius in historia fictiones cōtextae sunt ubi de Esone: & Pelia: & Iasone scribet: quoniā ad eos spectare uident: passim ubi opportunū uidebitur: aperietur.

De Absyrthio & Calciopē filiis Oetae.

Cap. XIII.

Absyrthius & Calciopē frater & soror filii fuerūt Oetae regis colchorū. nam de Absyrthio testatur Tul. ubi de naturis deorū dicens. Quid huius. i. medae Absyrthio fratri: qui est apud Pacuuium Egyaleus. & c. De Calciopē autē dicit Ouid. in epistolis. Nō erat Oetes ad quē despecta rediret. Nō ipsa parēs Calciopēq; soror. & c. De hac Calciopē nil repperi aliud legi nisi q; cōiunx fuerit Phryxi: eiq; peperit Cycorū filiū. De Absyrthio autē seu Egyaleo iam supra dictū qualiter a sorore sit caesus: a quo sunt qui dicant flumē illud colchorū Absyrthiū de pueri noīe nuncupari.

De Cyrcæ filia Solis.

Cyrce malefica mulier: ut Homerus testat in Odyſſea: filia fuit Solis & Perſæ. quo autem pacto Colchos reliquerit: & in Italiã uenerit: nuſq̃ legi. cõſtat tamẽ eã habitãſſe haud lõge a Caieta cãpaniã ciuitate: in quodã monte olim inſula: q̃ cyrcus ab ea in hodiernũ uſq̃ diem dictus eſt: Circa quẽ adhuc aiunt incolæ rugire leones: feraſq̃ alias: quas ex hoibus cantato carmine fecit. De hac autẽ ſic ſcribit Virg. Diues in acceſſos ubi ſolis filia lucos Affiduo reſonat cantu tectiſq̃ ſupbis Vrit adoratã nocturna in lumina cedrũ Arguto tenues percurrẽs pectine telas Hic exaudiri gemitus iræq̃ leonũ Vincla recuſantũ: & ſera ſub nocte rudentũ Setigeriq̃ ſues atq̃ in præſepibus urſi Sæuire: ac formæ magnorũ ululare luporũ. Quos hominũ ex facie dea potẽtibz herbis Induerat cyrcæ in uultus ac terga ferarũ &c. Homerus autẽ in odyſſea dicit Vlyſſem errantẽ cũ ſociis ad hãc deueniſſe: ut cũ ſocios eius oẽs mutãſſet in ſeras: eũ a Mercurio p̃doctũ mutare nõ potuiſſe: quõmo ab eo exterrita ſocios eius oẽs in hoies reformãſſe: eũq̃ p̃ annum ibidẽ tenuiſſe: ac peperiſſe ei Thelegonũ filiũ: & nõnulli ſuperaddũt Latinũ Laurẽtũ poſtea regẽ & demũ eũ prædoctũ multis dimiſiſſe. Refert præterea de hac q̃ amaauerit Glaucũ marinũ deũ: & quõbrẽ dũ Scyllam nymphã amaret zelo percitã fontẽ: in quo nymp̃ha lauari cõſueuerat iſeciſſe uenenis: quãobrẽ dũ illũ iſtraſſet nymp̃ha repẽte a marinis canibus uſq̃ ad inguina abſorpta in marinũ monſtrũ uerſa eſt. In ſuper dicit q̃ a Pico rege ſpreta eo q̃ Pomonã amaret eũ in auẽ ſui noĩs transformãſſe. nũc autẽ qd̃ ſub his fictionibus ſentiẽdũ ſit uideamus. Theo. harũ rerũ ſolertiſſimus indagator dicit hãc Solis Hyperionis filiã nõ fuiſſe: ſed eius qui apud Colchos regnaſſe creditur. ſed ideo huius credita: quia ut dicit Seruius: formoſiſſima fuit mulier & meretrix famoſa: quod contigiſſe fingunt ob ueneris odium in prole Solis: de quo odio infra patebit: ubi de Venere: Audiri ſeras mugietes in circuitu mõtis eſt: quia dũ inter ingentia atq̃ prærupta ſaxa rupes & cauernas: quorũ mons circũdatus eſt: maris undæ uentorũ impetu efferunt: & demũ retrahunt: & ſuueniẽtibz illidunt: & hinc idẽ frãgunũ: ſit de neceſſitate rumor diſſonũ: & nũc mugitũ nũc rugitũ ſimilis: & hinc ſe fingũt audire leones aproſq̃. Quod autẽ herbis aut cãrato carmine in beluas hoies transformãret: hoc uideretur a multis concedi poſſibile magicis illuſionibus: dum pharaonis magos ſuis artibus feciſſe credimus: quæ faciebat Moyſes uirtute diuina. dũ hoies i Arcadia lupos fieri: dũ apuleũ in afinũ permutatũ. Sed ego potius credo hãc formoſitate ſua multos in dilectionẽ ſui traxiſſe mortales: qui ſeſe ut eius mererentur gratiã: quæ meretricũ abſq̃ pecunia cõſequi nõ potẽt: illecebris uariis: ut dona portarent: miſcuſſe: & ſic eas iduiſſe formas: quæ officiis cõgruebãt: quas Vlyſſes. i. prudẽs hõ nõ induit. Hanc poſt hãc amaſſe Glaucum ideo dictũ puto: quia ſecundũ qd̃ aliquibus placet: & potiſſime Leontio: Glaucus idẽ ſonat qd̃ terror. & quoniã terribile ſit audire mugitus aquarũ circa cyrcẽ: ut ſupra dictũ eſt: & ipſe terror ibidem conſiſtat aſſidue uidetur a Cyrcæ: idẽſt a loco illo cyrces amari. q̃ autem Glaucus amaauerit Scyllam ob eandẽ cauſam dictũ eſt: eo q̃ apud Scyllam idẽ a mugitu maris ſit terror aſſiduus: & ſic cum ibi moretur aſſidue uidetur Scyllam diligere. q̃ Scylla infectis aquis a marinis canibus uſq̃ ad inguina rapta ſit: ab effectu ſumpſit fictio cauſam. Eſt enim Scylla ſcopulus ſecus fretũ Siculum aquis ſupereminens: adeo ut medius aquas exire uideatur: & ab aquis medius occupari: & cum totus ſit præruptus & cauernofus ubi cõtinue maximo cum impetu mare fluat & refluat: dum cauernas illas intrat: & demũ ſe retrahit: ad inſtar canum latrantũ ſonum emittit: & ſic ſcopulus a marinis canibus rapi dicitur: quæ autem ad Picum ſpectant: in ſequentibus ſcribetur: ubi de Pico. Ego autem cyrcem hanc Oetæ fuiſſe ſororem non credo: cum diu ante troianum bellum Colchida fuerit Cyrces. Hæc autem contemporanea: ſed conuenientia nominum: & forſan artium ex duabus unam feciſſe potuerunt.

De Angitia Solis filia.

Cap. XV.

Angitiã ſeu Ageoniã Theodontius dicit Cyrcis fuiſſe ſororem & Solis filiam: & haud longe ab ea in agro campaniã moratã: ſed melioribus artibus operatã. de qua non in oĩbus cũ eo concordans grauis Cælius aſſerit eam Cyrcis fuiſſe ſororem & uicinia Fucini lacus occupãſſe: & ibidem ſalubri ſcientia aduerſus morbos icolis deſeruiſſe. quõbrẽ diem claudẽs dea ab eiſdẽ habitã eſt. Macro. aut̃ in lib. ſaturnaliõz libro: hanc Angeroniam deam uocat: dicitq̃ illi apud Romanos. xii. calen. Ianuariã ſerias celebrari: eiq̃ a pontificibus in ſacello uolupiatũ ſacrũ fieri. Verius autẽ Flaccus ideo dicit eam Angeroniam appellari: q̃ angores & ſollicitudines animarũ propiciata depellat. Addit iſuper Maſurius ſi mulachrum huius deæ ore obligato atq̃ ſignato in ara uolupiatũ collocatum: & ob id quod quis ſuos dolores anxietateſq̃ diſſimulat beneficio patientiã in maximam oblectationem deueniat. Sane Iulius Modeſtus huic ſacrum fieri dicit: eo q̃ populus Romanus morbi qui anginia dicitur: uoto præmiſſo liberatus ſit. Cur autem Solis ſit credita aut dicta filia medendi ars cauſam dediſſe potuit.

De Luna Hyperionis filia.

Cap. XVI.

Lunã: ut ad Hyperionis prolem redeam: eiũdem Hyperionis fuiſſe filiam & Solis ſororem uulgatiſſimum eſt. de hac ueteres multa ſenſerunt. illi quippe ante alia Bigam dixere cõceſſam: eo q̃ aduerſus patruos cum Ioue ſenſiſſet: eaq̃ curru uti teſtatur Accius poeta in baccis dicens. Almaq̃ curru noctiuago phœbe &c. Et Vir. lamq̃ dies cælo cõceſſerat almaq̃ curru Noctiuago phœbe mediũ pulſabat olympũ &c. Hanc Bigã dicit Hiſidorus ubi de ethimologiis a duobus equis trahi: quorũ alter albus: alter uero niger ẽ. Eam præterea a Pane Archadiã deo dilectã dicit Nicãder poeta: & lanæ candidæ munere in ſuos deduxiſſe concubitus: quod & Virg. in georgicis aſſerit dicens. Munere ſic niueo lanæ ſi credere dignum eſt Pan deus Archadiã captã te luna ſefellit. In nemora alta uocans: nec tu aſpernata uocantem &c. In ſuper & eam dilectã aiunt ab Endymione paſtore: quẽ dicunt primo ab ea repulſum: demũ

postquam aliquandiu albos suos pauisset greges in sua gratiam susceptum. Dicit tamen Tullius eum in Lamio seu Latinio Ioniae monte obdormiuisse: & in somnis a Luna deosculatum. Sunt & qui illi filios tribuant. Nam Alcyna lyricus poeta dicit rorem ab ea & aere genitum. Similiter eam multis uocant nominibus: ut puta Lunam Hechatem Lucinam Dianam Proserpinam Triuiam Argenteam Phœbem Cererem Arctem Menam & aliis. sed quid ex his tot intellexerint aduertendum: Cur Hyperionis dicta sit filia dici potest: id quod de Sole dictum est: putato ego illam claritate insignem fuisse mulierem: & ob eius singularem præminetiam. & quia Solis esset foror: Lunam denominatam fuisse: ad quam sequentia non spectant: quinimo ad ueram Lunam: & ideo quod aduersus Titanos Ioui fauerit. i. aduersus superbos: ob eius complexionem frigidam & humidam dictum est: qua multum fumositates hominum repelluntur. Biga autem uti dicitur ad designandum cursum suum diurnum & nocturnum: quem longe clarius equorum colores ostendunt. Præterea & humiditate sua germinantia fouet desuper: & desubter adiumentum radicibus infert. Quod autem ab Arcade deo dilecta sit poterit forsan hic talis præstari sensus ut pro Archade deo sumat quicumque pastor. Erant enim Archades ut plurimum pastores. omnes pastores autem lunam amant: id est eius lumen: eo quod ex illo commodum suscipiant: & ob id eam in syluis uotis uocare consueuerunt ut suos greges per noctem ab insidiis ferarum facilius cauerent. & ob id dum fulgida ueniebat ei in sacris agnam macabant candidam. & sic albo uellere captam dicebant. Quod autem ab Endymione dilecta sit dicit Fulgentius hoc posse contingere quod Endymion pastor fuerit: qui uti pastores faciunt: noctis humorem amauit: quæ uaporibus fideque et ipsius lunæ in animadibus herbarum succis insudant. & inde in pastorum comoda uertitur. Vel aliter ait idem Fulgentius: quod is Endymion primus rationem cursus lunæ inuenit: & obdormiisse. xxx. annis dicitur: quia stultorum iudicio meditationi uacantes dormiunt: id est tempus perdunt: seu qui meditationibus deditus est profecto non aliter quam si dormiret immiscetur actiuis operibus. Quod de Endymione dictum est: quia nil aliud eo uiuente: nisi huic meditationi operam dare pegit: uti Minastus in eo libro: quæ de Europa scripsit: testatur: quod ego uerum puto: nec sit qui longum temporis mires spaciū: cum circa lunæ cursum plurima ueniāt consideranda: ut ostendit uenerabilis Andalo in sua theorica planetarum. Sed quod albos ante greges pauerit: ideo appositum credo: ut loci suæ meditationis qualitas ostendat: qui in culmine montis illius fuit quod sibi elegit: ut posset libere eleuationes assumere tanquam expedito loco: & montium culmina: & potissime celsa: ut plurimum consueuerunt esse niuosa: quas niues: quia diu obseruauit: pastor niuei pecoris dictus est. quod autem a Luna deosculatus sit ideo fictum reor: quia sicut amans puellam amoris munus osculū arbitrant: sic & longæ meditationis fuisse Lunæ coperiisse cursum: & sic sui amoris uideat osculū suscepisse. Superest de nominibus uidere. Lunam a lucendo dictam uolunt: & maxime dum lucet in sero: cum dum mane luceat uelint appellari Dianam. Hecates autem dicta est: quia centum interpretatur: in quo numero quasi finitum pro infinito positum sit uolunt multipliciter eius potestatis denotari. Triuiam nonnulli: esto Seneca poeta triformem dicat in tragedia Hyppoliti: suo nomine principali dictam uolunt. Vocatur enim Luna Diana & Proserpina. Dicunt eam etiam uocari lucinam: ut in odis Horatius. Te lucinam probas uocari &c. quæ parturientiū deam uocant: & cur sic dicta sit: paulo post dicitur: Argenteam autem ob id dicunt: quia suum sit argentum procreare: seu quia solis respectu qui aureus est uideatur argentea. Phœbeam autem ideo uocauere: quia sæpe noua sit. Arthemiam seu arnothemis attica lingua idem est quod luna: ideo sic dicta ut refert Macrobius: quia arthemis quasi arnothemis. i. aerem secas. Luna a parturientibus uocatur: quia proprium eius est disscindere rimas corporis & meatibus uiam dare: quod est ad accelerandos partus salutari: ut poeta Thimotheus eleganter expressit. Mena autem dicta est: quia nonnunquam defectus patitur: ut puta in eclipsibus: & inde mena quod defectus latine sonat: seu quia naturaliter luce caret: & quos habet mutuet a sole: uti cætera faciunt sidera. Reliqua autem nomina: quoniam ad alias pertinent deas: de quibus singularis in hoc opere mentio fit: ex consulto donec de illis tractetur omisi.

De Rore filio Lunæ.

Cap. XVII.

Rorem Alcyna lyricus poeta lunæ atque Aeris fuisse filium dicit: teste Macrobio: quod quidem signum a natura sumptum est. agente quidem Luna uapores terræ humidos nequeunt absente sole con surgere altius frigiditate aeris & lunæ alternati uertuntur in tenuem aquam: quæ decidens ros æstiuo tempore appellatur. Hyeme uero condensati gelu pruina dicitur.

De Briareo Titanis filio.

Cap. XVIII.

Briareus ab omnibus creditus est Titanis & Terræ filius: quæ omnes fere latini poetæ hostem iouis & infestissimum contemptoremque deorum asserunt: & ob id apud inferos detrusum uolunt: eumque inter monstruosos in uestibulo inferni excubia agere scribit Virgilius dicens: Et centum geminus Briareus & Belua Lernæ. & cætera. Sane Homerus eum amicum fuisse iouis ostendit in iliade dicens: ὄχρον τοῦχ & cætera. Cito centimanum uocasti in magnum olympum: quæ Briareum uocant dii hominesque omnes Terrigenam eius patrem meliorem: in quibus carminibus Homerus pfunctorie tangit fabulam: quæ Theodontius paulo latius refert dicens. quod commoti dii aduersus Iouem iuno: scilicet & Neptunus una cum pal lade: & alijs alijs in domo Nerei patris Thetidis deliberauerunt cathenam facere: & dormienti ioui iniicere: & iniicere trahentes omnes eum e caelo eicere: quod Thetis ioui retrulit: & ob id ipse in fauorem suum in celum Briareum euocauit. Quæ cum uidissent coniurati: eo quod fortissimus estimaret: confestim a cœptis desistere: & sic tutatus est iuppiter. Ex quibus patet Briareum amicum fuisse iouis. Cuius autem fabulæ uolens leontius apire sensum aiebat ante resolutionem Chaos inferiora elementa cum superis discordare: & humoris opera iniicere concordiam. Et alia quædam plura ridenda potius quam scribenda. Theodontius autem dicit sub hac fabula tenui uelo historiã tegi. Dicit enim iouem post uictoriam ex Titanis atque gygantibus habitam adeo elatum: ut importabilis efficeretur amicis: quam ob causam Iuno coniunx eius: & Neptunus frater clam apud insulam Nerithos conuo-

catis quibusdam ex amicis iniuere consilium: ut eum nil tale timentem e regno pellerent: q̄ cum illi reuelatum eēt a nauta conscio: Briareum ex Titanis superstite unū & potentissimū adhuc hominē: seu potius Briarei Titanis filiū eodē nomīnē nuncupatum euocauit: & cum eo inito societatis fœdere cōiuratos exterruit: adeo ut in eū nil penitus auerēt. Dicitur enī Briareus centūgeminus: quia multis p̄sser hominibus: & ponitur finitum pro infinito. apud inferos autē non in ciuitate ditis detrusus est: ut reliqui sunt: qui adhuc in adiutoriū seruaretur superū: ut intelligamus non esse aliquos quantūcūq; peruersos: qn̄ ad meliorem uitā seruentur a deo: cum ab eodem eorum futura conuersio cognoscatur.

De Ceo Titanis. iiii. filio: qui genuit Latonam & Asteriem.

Cap. XIX.

Eum inter alios Titanis filios enumerat Paulus: & eius matrem terram fuisse ostendit Virgilius cum dicit: Extremā ut perhibēt Ceo encheladog; sororē &c. Leontius dicit hunc Cea insulā fuisse potentissimū regē: & extremā ferocitatis hominē: atq; superbīa ob quā cū antiquior fuerit titanō iter eius numerat filios. Fuit enī Latonā & Asteriā spectabilium pulchritudine uirginum pater. Dicebatq; Paulus pro eo q̄ Iuppiter Latonā uitiasset Titanorū bellū aduersus iouē motū: sed falsum est: ut supra demonstrauius ex his: quā in sacra leguntur historia.

De Latona Cei filia: quæ peperit Apollinem & Dianam.

Cap. XX.

Latonam filiā fuisse Cei: ex Ouidii carmine sumit. Dicit enī. Nescio quo audetis genitam titanida ceo Latonā præferre mihi &c. Hanc autē ueteres a ioue dilectā pariter & oppressam uolūt: eamq; ex eo geminā suscepisse. plem. Apollinem. s. & Dianā: qđ aiunt adeo ægre tulisse iunonē: ut nō solum omnē terrā ad onus uteri deponēdū interdiceret illi: uerū & imitteret Phytone īgētis magnitudinis serpentē ad eam fugandā atq; ipediēdam. Quæ cum pauescens fugeret: neq; locū aliquē se retinētē inueniret: propinquans Ortygiā insulā ab ea suscepta est: & in eadem peperit primo Dianā: quæ euestigio obstetricatus officīū in nascituro fratre matri præstitit: & Apollinē nascētē suscepit: qui mox sagittis Phytone interemit: & dare cœpit respōsa petentibus. Præterea ob hunc partū dicunt nomē imutatū insulæ. nā cum primo diceret Ortygia: Delos postea dicta est. Dicunt insuper deferentē Latonā paruulos adhuc filios per Lyciā dum ob æstū siti laboraret accessisse ad lacū quēdā ut biberet: quā cū uidissent cōstātes rustici: cōfestim lacū pedibus itrasse: & omnē turbasse aquā: ex quo cōmotā Latonā orasse: ut exterminarent: quā obrem rustici repēte in ranas mutati lacū semp̄ icoluere. Circa has fictiones dicebat Barlaam cessante diluuiō: qđ Ogigii regis fuit tēpore: ex humiditate terræ nimia: cui calor erat imixtus tam densas exhalasse nebulas: ut apud plura loca ægei maris: & achaiæ nullo modo solares radii die: nec nocte lunares uiderent ab ītolis: tādē eis rarefētibus: & potissime apud insulas: apud quas rōne maris minus poterat exhalatio terræ: cōtiguit: ut nocte qđam circa horam diei proximam a circumstantibus in insula Ortygiæ primo uiderentur lunares radii: & subsequenter mane solares: quam obrem maximo omnium gaudio quasi reacquisissent quos perditos iam arbitrabantur: dictum est apud Ortygiā Dianam & Apollinem natos: & ob id insulæ mutatum nomen: & ex Ortygia delos: quod idem sonat qđ manifestatio: appellata est. eo q̄ ibi primo manifestatio solis & lunæ facta sit. Latonam autem eā ipsam insulam uoluerunt fingentes: in qua manifestatio facta: eāq; foeminam præcipue assumpserunt ad figmētum conficiendum: quia contigerat eam geminos peperisse: quorum masculū Apollinem: foeminam autem nuncupauerunt Dianam. Phytone autem Latonam insequentem ne posset parere: nebulas densas surgentium uaporum uoluerunt: quæ quidem obstabant: ne possent solares atq; lunares radii a mortalibus intueri: nec incōgrue has uocauerunt serpentē. Nā dū leues huc illuc a quocūq; spiritu impellerentur more serpentis serpere uidebantur. Et hunc a lunone ideo missum dixere: eo q̄ nonnunq; pro terra & mari intelligatur luno: a quibus euaporationes illæ emittebantur. Diana autem ideo ante natam dicunt: quia nocte extenuatis iam uaporibus primo lunares apparuerunt radii. q̄ autem obstetricatus in natiuitate fratris officio functa sit: ideo dictum est: quia sicut obstetrices consueuerunt nascentes suscipere: sic & luna dum paulo ante solem surrexisset solem oriētē suscipere panis cornibus uisa est. Occisum autem Phytone telis ab Apolline ideo factum: quia solaribus radiis agentibus omnis illa terræ euaporatio dissoluta est: q̄ autem cœperit Apollo dare respōsa sumptum est ab eo qđ postmodum contigit. s. ut ea in insula nescio cuius maleficio dæmon sub Apollinis titulo cœpit & diu dedit de quæsitis respōsa. Mutatos autem in ranas rusticos ideo dictum ē: quia ut scribit Philochorus bellū fuit Rhodiis. olim aduersus Lycios Rhodiis auxiliares uenere delones: qui cum aquatum ad lacum quēdam Lyciorum iuissent: rustici loci icolæ aquas prohibuere: in quos delones irruentes omnes interemere: & in lacum corpora occisorum eiecerunt. Tractu tandem temporis cum montani Lycii uenissent ad lacum: nec occisorum agrestium corpora comperissent: & ranas in circuitu coaxantes sensissent rudes & ignari arbitrati sunt eas ranas animas esse cesorum: & dum sic referunt aliis fabulæ causam adinuenere.

De Asterie filia Cei & matre Herculis.

Cap. XXI.

Asteries filia fuit Cei Titanis: ut Theodontio placet. Hæc autē ut ait Fulgērius: post uitiatā Latonā a ioue dilectā est: a quo uerso in aquilam & oppressa fuit. eiq; eo ex concubitu Hercule pepit. Quæ tandem ut quibusdam placet: aduersus louem sentiens: & eius fugies iras miseratione deorum in coturnicē uersa est: quæ græce uocat ortygia: nomenq; dedit insulæ: in quam aufugerat: ubi a loue in lapidē mutata est: undiq; dimerfa: & ab eisdem huc illuc agitata: quæ tandem ob susceptā Latonam firmata est. Huius fabulæ talis potest esse ratio. dicit Theodontius superato atq; occiso a loue Ceo: qui ob uitiatam Latonam aduersus eum arma mouerat: eum in ceam uenisse insulam: & ibidem Asteriem uirginem Cei filiam oppressisse: tandem ea aduersus eum sentiente. primo uolucris fuga in ortygiā abiisse.

inde uero i colchos transfretasse: soliq; ibi regnanti nupsisse: eiq; peperisse Oetam: a quo postmodu occisa est. Seu ut Barlaa dicit: i partu oetae defecit. Ex qbus fictum est Ioue aquilam secū concubuisse: quia aquila Iouis erat signū: dum esset i armis: & qa bello ceam cepisset fictū est eum in aquilā uersum cū Asterie concubuisse. Quod autē in coturnicē asteries uersa sit: aut ob eius uolucré fugā: cum coturnicū sit uolare pniciter: aut propter longā eius transfretationē: quod ēt est coturnicum certo anni tēpore transfretare. Quod aut in lapidem uersa sit nō spectat ad eam: quinimo ad insulam i quā primo aufugit: quae ortygia dicta est: latine uero coturnix: quae ideo in lapidem uersam dicitur: ut eius noua stabilitas designetur. Ferūt autem ortygiam solitam una cum undis fluctuare: quod fictum est: quia nimia & crebra terrā motuum cōcussione agitari consueuerit: quā tandē firmatam uolunt: id est a concussione liberatam: eo q Apolline respōsum sit: ne i ea mortuum corpus sepeliretur: & quādā illi isup celebraretur sacra: quibus aer iclusus terrā motus causabat: hoc cōtigisse: eosq; illo diaboli responso deceptos. Superaddūt quidā eidē ortygiā micones atq; gyaros isulas adhæsisse atq; firmasse: quod nō sic simpliciter itelligendum est: quinimo ex insulis illis: quae illi proximae sunt: ortygia iam firmata accessere incolae & inuicem quā reliquerant habitauere.

De Typhone seu Typheo quarto Titanis filio: qui genuit Aeos & Chymæram.

Cap. XXII.

Yphon seu Typheus Theodōtio asserēte Titani fuit filius ex terra: esto dicat Lactantius eū ex tartaro genitū & terra. Hunc insup dicit idē Lactantius Ioue in certamē puocasse de regno, quam ob causam iratus Iuppiter fulmie eū prostrauit: & ad eius opprimēdam supbiā corpori eius superimposuisse trinacriā: quod ēt sic testat Ouidius. Vasta gyganteis iniecta ē insula mēbris: & infra p.x. uersus. Virgilius at nō Ethnā sed inarinem illi dicit supiniectū: q quidē mons ē isulā uicinā bails: quae hodie iscla uocat haud lōge a Prochita insula. & dicit sic. Tum sonitu prochita alta tremit durumq; cubile Inarine Iouis imperiis iposta typhoe &c. Quod etiam uidetur tenuisse Lucanus dum dicit. Vndat apex cāpana fremēs cui saxa uaporat Conditus inarines aeterna mole typhoeus &c. Hinc insup insigne antrū fuisse in cilicia haud longe a Coryco oppido dicit Pomponius mella in suo Cosmographiā libro: & post eum Solinus de mirabilibus. Nā aiunt i monte profundissimā specum p duo milia & quingētos passus nemoq; umbra: & riuulog; fluentiu tinnitu amoenā plurimū. Deinde post tam longū descēsū panditur specus altera: quae i pcessu iam obscura habet sacrum Ioui phanū. Inde in eius extremo recessu Typhonis cubile positum incolae asseruere. Hæc de Typheo. Nūc abscondita corticibus euiscerada sunt. Typheū igit istū titanis ob elatū eius spiritū filiū dixere & terrae ob potētia: cū dicat Theodōtius eū antiquissimū Ciliciā fuisse regē: & Osirim fratē superasse bello: atq; discerpsisse mēbratim: & bellū aduersus primum Ioue mouisse: sed ab eo superatū atq; occisum. Verē fictionibus quibus hæc historia dedisse causam satis apparet: erit explicatio ista. Videtur. nā his naturā & causam terremotū satis conueniēter: latēter tamē ostendere qui sinxere. Dicit. n. Papias Typhonē seu typhoeum idem sonare quod flāmas eiicientem: ut p hoc satis uidere possimus eos primo exhalantē in uisceribus terrae clausum ignem ostendere uoluisse: inquantū illi supimpositos montes a Ioue. i. a natura regē aiunt. Inquantū aut Typheū se erigere conantē dicunt: terrā motū causam ostēdūt. Est autē terra ut plurimū cauernosa: in qbus cauernis ut aer iterclusus sit aliquādo necesse ē: & ibidē nōnunq; contingit per subterraneos meatus aquā ēt penetrare: cuius qualicūq; motu oportet: ut aer ēt moueat: qui motu suo: & ab obicibus hñc inde pcussus: & in uehemētiorē motum excitatus calefit. Eo autem calefacto tātā potētia efficit motus eius: ut circūadiacētia cuncta cōcutiat & moueri faciat: & si bituminosa atq; sulphurea terra locali ppinq; sit ut accēdat cōfestim necesse ē: nec extiguit unq; tali materia pdurante: & cū nequeat ignis teneri clausus: & eo ardēte multū augeat aeris: nec tanti sit capax locus: fit nō solū cōcussio grandis terrae adiacentis sed etiam aperiri cogitur: & exitum præstare accenso igni: qui euaporans Typhonē. i. eiicientē flāmas locum facit. Et cū Sicilia & inarines huiusmodi naturae sint: ideo Typhoni superimpositas sinxere prudētes.

De Aeō Typhonis filio.

Cap. XXIII.

Eos Isidorus ubi de ethimologiis scribit filiū fuisse Typhonis: eūq; tuam Paphos Rex inclyte Cy pri uetustissimam ciuitatem condidisse: quam supra Paphi filii Pigmalionis opus fuisse dixeram: & de sui nomine nūcupatam: quod an uerum sit incertum habeo.

De Chymæra Typhonis filia.

Cap. XXIII.

Hymæram Typhonis filiā fuisse Papias dicit & Chedriæ: quā ob cām hoc dictū sit non uideo: nisi quia & hæc ignes euomat. Hanc tamē qdam monstruosissimā describunt. Dicit enim de ea Ouisic: Quiq; chymæra iugo mediis in partibus ignē Pectus & ora leæ: caudā serpentis habebat. Vir. autē de ea sic ait. Horrendū stridens flāmisq; armata chymæra &c. Alii aut dicunt illam igneū habuisse caput: pectus leoninum: caprinum uetrem & crura serpentis: & plurimum Lyciis infestam sed tandem a Bellorofonte superatam atq; occisam. Cuius causa absconditum sensum quærit enucleare Fulgentius: amplissimam: & meo iudicio minime opportunam uerborum effundens copiā: cū potius historiale significatum: q̄ aliud sub tenui satis cortice lateat. Est. n. Chymæra Lyciæ mons in summitate ardēs sicut & Aethna olim: postmodū ad iseriora declinās leones dudū nutrire consueuerat: subsequenter abundat capreis: & in radicibus feracissimus erat serpētū. Qui a Bellorophonte isigni uiro purgatus noxiis hitabilis factus est.

De Enchelado Titanis. v. filio.

Cap. XXV.

Encheladum Titanis & terrae filium fuisse dicit Paulus: cum ex terra tantum natum dicat Virgil. ibi. Illā terra parēs ira irritata deog; Extremā ut phibēt Ceo Encheladog; sororē &c. Fuit hic hō isgentis potētia: & imanis ut Theodōtius asserit. Hūc fulmie istū Aethnæq; suppositū dicit Vir. sic

Fama est encheladi semiustum fulmine corpus Vrgeri mole hac : ingentēq; insuper æthnā Impositā ruptis
flamā expirare cauernis: Et fessum quotiens mutat latus itremere oēm Murmure trinacriā: & cælū subtexe
re fumo &c. Quem ego idē dicerē cū typhēo: ni illos eē diuersos ostēderet in Odis Hora, dum dicit. Sed qd
Typhēus & ualidus minas. Aut qd minaci Porphirion statu, qd rhetus : euulsisq; truncis Encheladus iacula
tor audax &c. Quid ergo cū diuersi sint: uti physica rōne Typhēu subterreaneū ignē ab igne elemento p inie
ctū a ioue fulmē designare & a motu subterranei aeris causatū atq; euaporatū ad exteriora diximus: sic mo
rali demonstratōe hunc supbū hoīem designare dicemus: cuius mos est ritu ignis stolidā elatione semp ad
excelsa cōtendere: uerbā ignita emittere: & cuncta furore suo consumere: q; totiens Aethna premiū: quotiēs
a potētia diuinā iustitiā ipellitur: & supatur: & humilium calcari pedibus submittit. Præterea si nō alio pō
dere icuruent tales: sua tantū honusti rabie deprimumt: dū minus sic uolēte deo ab eis in uotū itur.

De Aegeone Titanis sexto filio.

Cap. XXVI.

AEgeon: si anquiritati credimus: terrā fuit filius & Titanis. ea rōne qua cæteri. Hūc Seruius unū esse
cū Briareo uelle uidet: eo q; & centūgeminus cognominet. Sed huic opinioni Paulus aduersat
dicēs: ægeonē s̄auissimū & imanē fuisse Pyrhatā: & ægeona noiātū ab isula deserta: q; æge in ægeo
mari uocat. In q; isidebat more pyrhatā: qbus fas nō ē ob latrocinii suū urbes icolere. Supaddēs
Theodōtius ab hoc nō: ab æge isula ægeū denomiātū mare: eo q; æuo suo nemo in eo mari nisi quantū huic
placuisse: aliquid audebat. Dicunt præterea fabulæ ueteres hunc cētū a loue religatū cathenis. Ouid. isuper
dicit de eo. Balenarūq; p̄mētē Aegeo a suis imania terga lacertis &c. Vt possit p hoc cōphēdi eū potētissimū
fuisse: dū tot cathenis eius astrigunt uires: & assiduā eius maris fuisse curā: & nauigioꝝ qbus isidebat. Is. n. i. dō
centūgeminus dictus ē: eo q; is centū hoīes remigio deseruiētēs hēret in nauibus: ut in lōgis opportunos cer
nimus.

De Aurora. vii. Titanis filia.

Cap. XXVII.

AVroram dicit Paulus filiā fuisse Titanis & terrā: quā si mulierē uolumus arbitrari: eo q; eam Tita
nis fratris Laumedontis dicat Ouidius fuisse coniugē: possumus eam existimare aliquā ingentis
potentiæ & admirandi decoris fuisse fœminā. Vex ego reor de ea itellexisse poetas: quā omnes di
cimus aurorā: eū. s. matutinū splendorem quo ternimus ante solē eleuatū cælū albescere: quā ideo
Titanis dicunt filiā: non qa ex Titano natā credant: sed ex sole: quē s̄apissime ex noiē aui titanū uocant. Nā ex
sole procedit: ut dictū est: illa claritas cæli: quā aurorā dicimus. Terræ autē ideo dicitur filia: quia Orizontem
orientalē superans uidetur intuentibus ex terra exire.

De Iapeto. viii. Titanis filio q genuit hesperē & Athlātē & Epymetheū & Promotheū. Cap. XXVIII.

IApethi parentes Titanū & terrā fuisse Theodontius asserit: qui eū dicit suo tempore grandē potē
tēq; fuisse apud Thesalos hominē: sed proterui igenii: cognitus magis nobis filiorū claritate: q; sua
uirtute. Huius dicit Varro de origine linguæ latinæ coniugē fuisse Asiam nymphā: qua Asia de
nominata est. Equidē huius non parū magnitudinis argumentū: ex qua suscepisse nonnulli uo
lunt Hesperē Athlantē Epimetheum & Promotheum.

De Hespero Iapeti filio qui genuit tres Hesperidas.

Cap. XXIX.

Hesperē dicit Theodontius fuisse filiū Asiæ & Iapeti primo Phylotē a parētibus appellatū. Verū cū
iuuenis una cū Athlante fratre ī extremos Mauros secessisset atq; æthiopibus qui ultra Ampelu
siā promontoriū littus Oceani icolunt: ac isulis eo littori adiacētibus iperasse. A græcis Hesperus
appellatus est: eo q; ex nomine occidentis hesperi omnē occiduam regionē uocent Hesperiam: &
sic ab ea regione ad quam transmigrauerat a suis perpetuo denominatus est. De hoc tamen nil habetur ulte
rius: nisi q; illi tres fuerunt filia rapina Herculis claræ.

De Aegle Heretusa & hesperetusa filiabus hesperi.

Cap. XXX.

Hesperides ut ipsum sonat patronymicū Hesperii fuerunt filia. Esto sit qui Athlātis dicat. Hæ tres
numero fuere: ægle. s. & heretusa: ac et Hesperetusa. De quibus fertur q; eēt illis uiridarium ī quo
aurea mala nascēbantur: cui custodē præfecerāt serpentē peruigilē. Cuius uiridarii fama cū ad Eu
risteu uenisset: & ipse pomog; desiderio tractus misit Hercule ut illa mala surriperet. Qui ueni
ens soporato seu occiso serpente uiridarium intrauit: & mala sustulit: atq; Euristeo detulit. Cuius
fictionis archanū aperuisse non erit difficile. Fuere quippe ut placet Pōponio insulæ ī Oceano occidentali ha
bentes ex opposito desertū littus in continenti inter hesperos æthiopes & Athlantes populos: quæ quidē in
sulæ a puellis hesperidibus possessæ fuerunt: erātq; abundantissimæ ouium: lana quarum preciosissima erat
ad istar auri: & sic insulæ hesperia quæ taliū ouium erant pascua uiridariū fuere hesperidum: oues aut aurea
mala. Nam oues a græcis malæ seu mala dicuntur teste Varrone ī libro de agricultura. Peruigil aut serpens
Euripi erant: qui iter insulas æstuante oceano die noctuq; absq; intermissione insulas mira cum tempestate
circuibant & ad insulas transitum prohibebant: quas Hercules captato tempore transiēs malis aureis: idest
pecudibus eductis remeauit in græciam. Fulgētius aut more suo ex abyssō conatur in æthera educere intel
lectum: quē eo q; non putē fuisse de mēte fingētium: omittēdum cēsui. Sunt tamen qui uelint hunc Hercu
lem fuisse Perseum & Hesperidas fuisse Gorgones: ipsi uideant.

De Athlātē. ix. Titanis filio q genuit Hyā & .vii. hyades: quæ hæ sunt noiā. Endora: Ambrosia: Piridile:
Croni: Phito: Polyxo: & Thyenes: & genuit isup Pleiades: quæ hæ sunt noiā: Eletra: Maia: Steropes: Celēo:
Taygeta: Alcione: Meropes. & genuit Calipsonē nympham.

Cap. XXXI.

AThlas: ut dicit Lactā. filius fuit Iapeti & Climenēs: Theodō. uero Iapeti & Asiæ filiū fuisse dicit. Pli
nius aut ubi de historia naturali matrē huius dicit libyā fuisse. Vex hi nō uident unū & idē: cum

tres fuisse dicitur. Quoz primus creditur ex Arcadia: alter aut a primo Thessalus inde maurus fuit: tertius ille, s. qui cum Hespero fratre ad Mauros transfretauit. Est præterea & athlas Italus: qui ut uulgo fertur antiquissimus apud Fessulas impauit: cuius quoniã parentes non comperi: non apposui. De quo istoz circa ea quæ de eis scripta repiuntur: intellexerint auctores: nõ satis certũ est dato qd' aliquãdo possit p coniecturas intelligi. Scribã igitur tanq̃ unius tantũ acta sint oĩa. Fuit ergo athlas: ut dictũ est: Iapeti seu ex Climene: seu ex Asia filius: uel ex Libya: ex quo talis narratur fabula. Quod cũ Perseus Iouis filius iussu polydoris regis: ut dicit Laetantius ad occidentã iuisset Gorgonem: eãq̃ superasset: illiq̃ caput abscidisset uictorq̃ rediret: contingit ut hospitũ pateret atlãti. Atlas aut oraculo p̃motus: ut sibi cauere a Iouis filiis: q̃a ab aliquo eoz regno priuaretur: audito eũ Iouis esse filiũ suscipere noluit: quãobrem turbatus Perseus detecto Gorgonis capite illũ in sui nominis mōtem mutauit: dãnauitq̃ eum ut in ppetuũ cælũ substetaret humeris: qd' & factũ est. Sub hac fictio ne uolueret priores historiã occultari cũ dicat Fulgentius qd' supata Medusa ditissima regina Perseus regnũ iuasisset Atlantis fultus copis atq̃ substantiis medusæ eũ in montes compulit aufugere: & sic nui ex regia mōtanus factus est fuga cãm dedit fabulæ: ut in mōtem diceret esse cõuersus ope eius: cuius diuitiis i mōtes fuerat compulsus. Quod cælũ humeris substetauerit: alia causa fuit. Afirmat aut Aug. in libro de ci. dei: hũc inaximũ fuisse astrologũ: & Rabanus dicit eum primũ astrologiæ artem excogitasse: quod a Plinio sumptũ puto. Ipse autem in libro de naturali historia dicit hunc astrologiam inuenisse: & hinc ob sudores ex arte susceptos cælum humeris tolerasse dictũ est. Vegz ignauũ uulgus hoc credidit: eum scilicet humeris sustinere: q̃a cerneret mōtis uerticem adeo extolli: ut in eũ uideatur inclinari cælũ. Huic præterea multas fuisse filias dixere ueteres: quos ex uariis Atlãtibz natas arbitror: & huic soli attributas: ut in particulari eaz descriptione clarius apparebit.

De Hyade Atlantis filio.

Cap. XXXII.

Hyas ut ab unico meliori: sexus initiũ faciamus: fuit Atlantis & Aethræ filius: ut placet Ouidio: ubi de fastis ait. Nõdum stabat Atlas humeros oneratus olympo: Cum satus est forma conspiciendus hyas. Hũc stirps oceani maturis nixibus æthra. Edidit & nymphas: sed prior ortus hyas. Hic iuuenis uenator fuit: & in uenationibus a Leena occisus est: ut ipse ubi supra testatur Oui. dicens. Dũ noxia lanugo pauidos formidine ceruus: & infra per oculos uersus.

De Hyadibus. vii. filiabus Atlãtis

Cap. XXXIII.

Hyades septẽ fuere sorores: & filia atlãtis ex æthra: quaz hæc fuerũ noĩa: Endora: Ambrosia: Prodyte: Croni: Phito: Polixo: & Thienes. De qbus inuicẽ scriberẽ necesse fuit: cũ de eis i particulari nil legat. De his aut scribit Oui. At simul inducẽt obscura crepuscula noctẽ. ps hyadũ toto & grege nulla latent. Ora micat tauri septẽ radiãtia flãmis. Nauita q̃s hyadas grauis ab urbe uocat. Pars Bacchũ nutritisse putat: ps creditit eẽ Tethyos has neptes oceãiq̃ senis. Per hos uersus possumus cognoscere eas ut supra dixerat idẽ Oui. ob pietatẽ mortui fratris i cælũ assumptas: & in frõte tauri locatas. Videtur tamẽ Ouidius i fine carminũ credere ptem hæz Hyadis fuisse filias. Vegz Theodotius rotas atlãtis fuisse cõfirmat. Has aut succulas appellari dicit Anselmus in libro de imagine mundi. Sed qd' ista uelint: uideamus. Et primo ego hæz assumptione in cælũ sic cõtigisse arbitror: q̃a eo q̃ numero cõuenirent cũ stellis in frõte tauri positis ceptũ sit ab his eui numez norãt filiaz atlãtis. locose illas stellas a noĩbus puellaz appellare: & cũ pseuerarent adeo stellis annexũ est: ut in hodiernũ usq̃ pduret. Seu quod uerisimilius est: filias atlãtis ob cõuenientiã numeri nomine stellaz nũcupatas: & huic tabulæ pstitisse materiam. Nã stellas ilias hyadas uocatas credo ab effectu earum longa animaduersione percepto. Hyas enim græce: pluuia sonat latine: quod eis noie impositũ est: eo q̃ incipientibus eis apparere autumnales incipiũt pluuiaz. Succolæ uero dictæ: quasi succo plena. i. humiditate & pluuiz. Quod autem Bacchũ nutriuerint ideo dictum reor: quod humiditate sua seu signi in quo sũt sole existente in uirgine plurimum uinetis nocte conferant diurno feruore exhaustis.

De Eletra filia Atlantis & matre Dardani.

Cap. XXXIII.

Eletra filia fuit Atlantis & Peleonis: & uti ego arbitror Atlãtis Tusci: eo q̃ uelint aliqui eã cõiugem fuisse Corinthi regis: quem Tuscũ fuisse existimant plurimi: & si Thusci non fuit: Archadis tamẽ fuit: nõ enim ad eius cõcubitum Iuppiter iuisset in Mauros. Hãc a Ioue oppressam pepisse illi Dardanũ Troiæ auctore uolunt: & uiro lasium. Hæc præterea cũ sex sororibus a Pleione matre Plyades appellatæ sunt: & q̃a Iouem seu libez patrem nutriuerẽ cælũ meruerũt: & stellæ in genu tauri locatæ sũt & a latinis uergilæ appellatæ. De qbus omnibus sic scribit Ouidius. Plyades incipiũt humeros referare pater nos. Quæ septem dici sex tamen esse solent. Seu quod in amplexũ sex hinc uenere deoz. Nam steropẽ Marti cõcubuisse ferunt. Neptuno alcinoẽ: & te forma celeno. Mayam & Eletram Taygetamq̃ Ioui. Septima mortali meropes tibi sisyphæ nupsit. Penitet & facti sola pudore latet. Siue quod Eletra Troiæ spectate ruina. Nõ tulit ante oculos opposuitq̃ manũ: & c. Astrologi autem dicũt harũ unam esse nebulosam: nec posse uideri. Sane ut figmenta paucis expediamus de his quantum ad nomen & ad sumptionem in cælum dici potest qd' de hyadibus dictum est. Esto uelit Anselmus has plyades non a matre: sed a pluralitate denominatas: cum dicat Plyon græcæ pluralitatem sonare latine. Vergilæ autem dicuntur: quoniam oriuntur una cum sole scilicet eo exeunte in tauro: quia tunc uirgulta augeantur. Iouem autem nutritisse ideo dicuntur: quia opinati sunt nonnulli æthereum ignem ex humiditate terrestri nutriri: q̃ humiditatem pluuiaz causant. De libero autem

ut supra ubi de hyadibus.

De Maia Atlantis filia & matre Mercurii.

Cap. XXXV.

Maya Atlãtis fuit filia: ut dicit Virg. At Mayã auditis si qcq̃ credimus Atlas. Idẽ atlas generat cæli: q̃ sidera tollit & c. Ego credo atlãtis archadis fuisse filiã: eãq̃ dicit Cinigius Vulcão nupsisse: & argumẽto uti: ut dicit Macro. saturnaliq̃: qd' flamẽ uulcanalis alẽdis maiis huic deæ rẽ diuinã facit.

Sed Pifoluxorē Vulcani maiestam: nō Mayā uocari dicit. Hoc tamē asserūt oēs eā Ioui concubuisse: atq; ex eo pepisse Mercuriū. Hāc insup Iunonē aiunt ex pellicipus Iouis unā sūme dilexisse: eiusq; filiū Mercuriū lactas/ se affirmat Martianus. Et huius amoris causam reddūt: qā ea surgēte uer & æstas ueniūt: qbus aer pulchrior factus lætari uidet. Sed qd nō sic Celenū & Eletrā & alias. quæ æquo mō surgūt cū Maya: Rō pōt esse hæc: qā p Mayā ueteres terrā itellexere: in qua diuitiæ & regna sunt: qbus p̄est ipsa iuno. Hæc autē Maya apud Romanos in maxima fuit reuerētia. Ei qdē: ut ait Macrobius: mēse maio eo q ab ea denoiatū putarēt: ut ubi de fastis scribit Ouid. exhibebāt mercatores una: & mercurio filio sacrū. Et qā ut Cornelius labeo assentire uide tur: terrā eā putāt: & Maye nomē a magnitudine sūpsisse: ei p̄gnantē suē maclabāt: quā hostiā terræ ppiciam dicebāt: & hoc ob focūditarē arbitror. Præterea dicit idē. Labeo huic Mayæ. i. terræ eadē calen. maiis dedica tam sub noie bonæ deæ: & eandē eē bonā deā: & terrā sit: & Bonā: & Faunā: & Opē: & Fatuā: p̄tificū libris di cit ostendi. Rōnes autē supra ubi de terra scripsimus appositæ sunt.

De Sterope Atlantis filia.

Cap. XXXVI.

S Teropes: & hæc filia fuit Atlantis: & Pleionis: quā dicit Ouidius a Marte dilectā: & ex eo peperisse parthaonē: qui rex fuit Calidoniæ: Archadiæ fere oppositæ.

De Cylleno Atlantis filia.

Cap. XXXVII.

C Ylleno æque Atlantis & Pleionis fuit filia. Hæc a Ioue uitata Mercuriū pepit: aliū a superiori: qui cognominatus est Cyllenus a matre seu a monte Archadiæ: in quo forte natus est.

De Taygeta Atlantis filia.

Cap. XXXVIII.

T Aygetæ patrē fuisse Atlantē uolūt: & Pleionē matrē: eāq; dicūt placuisse Ioui: & in eius amplexus uenisse: atq; ex eo cōcepisse Lacedæmonē: quē filiū Taygetæ Agenoris filia dixerūt alii: & nonnulli eum

ex Semele natū uoluere. De Alcinoe filia Atlantis.

Cap. XXXIX.

A Lcinoes ex Atlante & Pleione nata est: placuitq; Neptūno: ex quo peperisse uolunt Alcionem coniugem Cei regis Trachinnæ.

De Merope filia Atlantis.

Cap. XL.

M Eropes: ut reliquæ Pliades Atlātis & Plyonis filia fuit: Sisyphoq; Corinthiorū regi nupsit. Ouidio teste: & credit eā Sisypho pepisse Laertē Vlyssis patrē: & Glaucum: & Creontem.

De Calypsone Atlantis filia.

Cap. XLI.

C Calypso nympa: ut dicit Priscianus in maiori uolumine: filia fuit Atlātis: ex qua tamē matre nō dicit. Quod etiā ante Priscianū testat Homerus in odysea dicēs. Vbi certe Atlātis filia dolosa calypso. Cuius autē atlantis ignorat. Ad hæc: ut Homerus testat peruenit Vlysses naufragus: & septē annis apud eā detētus est. Fuit enī hæc domina cuiusdā insulæ Ogygia nuncupatæ: seu a se Calypso denoiatæ. De Epimetheo Iapeti filio: qui genuit Pyrrham.

Cap. XLII.

E pimetheus filius fuit Iapeti ex Asia cōiuge: ut ait Leontius. Hic ingenio ualens hoīs statuā primus ex luto finxit: quāobrē dicit Theodōtius indignatū Iouē: & eū uertisse in simiā: atq; religasse apud insulas Pitagufas. Cuius figmēti referatio talis est. Sūt simiæ aialia inter alia hoc a natura infixum habētia: ut qcquid uiderit quēq; agentē: & ipse facere uelint: & aliquādo faciāt. Sic uisum est Epimetheū ad istar naturæ uoluisse hominē facere: & sic simiæ imitatus naturā simiæ dictus est. apud Pitagufas insulas ideo simiā religatam dixere: eo q olim abundauerint simiis insulæ illæ: seu forsan ingenio sis hominibus: & in suis operibus naturam imitantibus.

De Pyrrha Epimethei filia: & Deucalionis coniuge.

Cap. XLIII.

P yrrha Epimethei fuit filia: ut dicit Ouid. & Deucalionis cōiūx: de q idē Ouid. dicit sic. Deucalion lachrymis ita Pyrrha affat abortis. O soror: o cōiunx: o foemina sola supstes. Quā cōe mihi genus & patruelis origo. Deinde torus iunxit: nunc ipsa picula iungunt. Hæc autē cū esset piissima mulierum una cū Deucalione uiro diluuiū passa est: eiq; quattuor peperit filios.

De Prometheo Iapeti filio: qui fecit Pandorā & genuit Isidem & deucalionē.

Cap. LXIII.

P rometheus Iapeti fuit filius ex Asya nympa cōiuge eius: ut Var. testat: ubi de origine linguæ latinæ: & alii plures. Hūc autē ante alios oēs formasse hoīem ex terra dicit Ouid. Siue recēs tellus deductaq; nup ab alto æthere: cognati retinebat semina cæli. Quā sattus Iapeto mixtā fluminibus undis. Finxit in effigie moderatū cura deoꝝ. Horatius autē aliqd supaddēs dicit in odis. Ferē Prometheus addere principi. Limo coactus particulā undiq; defectā infani leonis uim stomacho apposuisse nostro: &c. Verū Claudianus in panagerico q̄rto: cōsulatus fabricā istā lōge plenius oium lōga uerborū serie describit dicēs. Disce orbis qd qsq; sibi cū cōderet artus: & isra p. xxvi. uersus. Sane his a Seruio & Fulgētio supaddit fabula. Dicūt enī cū pmetheus ex luto finxisset hoīem inaiatū: miratā eius eximiū opus Mineruā: eiq; spopōdisse qcqd ex cælestibus bonis uellet in pfectionē opis sui. Qui cū respōdisset se nescire nisi uideret: quæ apud supos sibi essent utilia: ab ea eleuatus in cælū est: ubi cū cerneret cælestia oia flāmis aiata. ut suo ēt opi flāmā imitteret: clā ferulā rotis phœbi applicuit: & ea accēsa ignē furatus reportauit in terras: & pectusculo ficti hominis adplicuit: & sic animatū reddidit: eūq; pādora uocauit. Quāobrem irati dii eū per Mercuriū Caucaſo alligari fecerunt: & uulturi: seu aqlæ iecur eius uel cor dilaniādū ppetuo dederūt. Cuius cōquestionē in rupe satis longo carmiē Eschilus Pythagoreus poeta describit: asserens illi cor ab aqlæ rostro discerpi: & mox iterum restaurari: ac iterum ab aue laniari: & sic indefinenter uexari. Hominibus autem: ut saphos & Esiodus dicunt: dii ob hoc morbos & maciem: ac mulieres immisere: Horatius autem dicit tantum maciem & febrem: ut in Odis. Audax Iapeti genus ignem mala fraude gentibus intulit. Post ignem

ætherea domo subductum in macies & noua febrium terris incubuit cohors &c. Harum fictionum inuolucrum Serenissime Rex non erit leue corticem aperire. multa enim insunt longa exquirentia uerba: quæ si non apponantur: erit paucis plurimum ingenii opportunum. Faciam igitur ressecans quantum potero: ut præstabit deus. Et ante omnia uidebimur putare quis fuerit Prometheus iste. Qui quidem duplex est: sicut duplex est homo: qui producit. Primus autem deus uerus & omnipotens est: qui primus hominem ex limo terræ cōposuit: ut Prometheus fecisse fingunt: seu natura rerum: quæ ad istarum primi reliquos etiam ex terra producit: sed alia arte quæ deus. Secundus est ipse Prometheus: de quo antequam aliam scribamus allegoriam: secundum simplicem sensum quis fuerit uidebimur. Dicit ergo Theodotius de Prometheo isto legisse. quod cum illi Iapeti patris: eo quod natu maior esset: successio deberetur: iuuenis & dulcedie studiorum tractus ultro illam Epimetheo fratri duobus paruis filiis Deucalione & Iside de relictis: in Assyria abiit: & inde postquam aliquandiu insignes eo æuo audiuisset Chaldaeos: in uerticem caucasi secessit: ex quo longa meditatione & experientia percepto astrorum cursu: procuratisque naturis fulminum: & regum plurimum causis: ad Assyrios rediit: eosque astrologiam docuit. & procuraciones fulminum: & quod omnino ignorabant ciuiliū mores hominum: egitque adeo: ut quos rudes & omnino syluestres: & ritu ferarum uiuētes inuenerat: quasi de nouo compositos ciuiles reliquerit homines. Quibus sic præmissis uidebimur est quis sit productus homo: quæ supra dixi duplicem esse. Est enim homo naturalis: & est homo ciuilis: ambo tamē anima rationali uiuētes. naturalis autē homo primus a deo ex limo terræ creatus est: de quo & Ouidius & Claudianus intelligunt: esto non adeo religiose: ut christiani faciunt: & cum ex luto illum Prometheus: iste primus formasset: insufflauit in eum animam uiuentem: quæ ego rationalem intelligo. & cum hac sensitiuā & uegetatiuā potentias: seu secundum quosdam animas. Verum hæc naturam habuere corporeā: & nisi peccasset homo fuisset æternæ sicuti & rationalis: cui diuina natura est. Hunc perfectum fuisse hominem circa quoscumque actus terreos credendum est. nec opinari debet quisquam opportunum illi fuisse ad eruditionem temporalium rerum Prometheus aliquem mortalem. Verum qui a natura producti sunt rudes & ignari ueniunt: immo nisi instruantur lutei agrestes & beluæ. Circa quos secundus Prometheus insurgit: id est doctus homo: & eos tanquam Iapideos suscipiens quasi de nouo creat: docet & instruit & demonstrationibus suis ex naturalibus hominibus ciuiles facit moribus: scientia & uirtutibus insignes: adeo ut liquido pateat alios produxisse naturam: & alios reformasse doctrinam. Insuper dicunt Mineruam opus huius miratam eum in cælum traxisse: daturam siquid ad opus suum perficiendum cerneret opportunum. Quod ego sic intelligendum reor: pro Minerua. scilicet sapientem uirum: qui naturæ opus admiratur: hominem. scilicet ex luto productum: & cum eum uideat imperfectum quantum ad doctrinam & mores cupiens eum animare: id est perficere sapientia duce per speculationem ascendit in cælum: & omnia ibi igne animata uidet: ut intelligamus quod in celo: id est in loco perfectionis sunt omnia animata igne: id est claritate ueritatis: sic & perfectus homo nulla ignorantie nebula offuscatur: & meditatio ne continua uerfatur in cælis: Deinde a rota solis furatur hic ignem: & desert in terras: & pectori infert luteo homini: & uiuus efficitur. Equidem non incongrue dictum est. Non enim in theatris uel in plateis uel in pro-patulo ueritatis claritatem adipiscimur: quinimo in solitudinibus semoti: & exquisita taciturnitate speculamur: & crebra meditatione rerum naturas exquirimus: & quæ ista talia clam fiunt: quasi furari uidemur: & ut appareat unde sapientia ueniat in mortales dicit: quod a rota solis: id est e gremio dei: a quo omnis sapientia est: ipse uerus deus est sol qui illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum: cuius æternitatem per rotam non habentem principium neque finem designare uoluere: & hoc apposuerit ut de ipso uero deo & non de sole creato acciperemus dictum. Hanc demum flammam: id est doctrinæ claritatem immitit pectori lutei hominis: id est ignari. Nam si omnibus largitor ille munerum deus animam bonam & perfectam infundat: corporea moles caligine infecta terrestri adeo uires retundit animæ: ut plurimum nisi doctrina iuuentur: & excitentur adeo obtorpescent: ut potius bruta quam rationalia animalia uideantur. Doctrina igitur sapientie a deo susceptæ prudens homo animat: id est sopitam animam excitat lutei. id est ignari hominis: quod tunc uiuere dicitur: dum ex bruto rationalis efficitur: seu effectus est. Explicito autem homine iratos deos dicit quædam fecisse: ut religasse Prometheus in rupe: imisisse febrem: maciem: & foeminam hominibus. Circa quod quantum ad primum aduertendum est hic poetas more uulgi improprie fuisse locutos. Existimat quidem uulgus iners iratum deum aduersus quemcumque laborantem uident: quod tunc circa laudabile opus fatigetur: quasi nil propter ocium detur a pacato deo: & ideo iratum putauere deum Prometheus: eo quod assiduo studio noscendæ regum laboraret. Seu ideo iratos dixere: quia laboriosa hominibus imisere. De ista ira qualis sit: supra ubi de Phama dictum est. Quod autem duci & alligari Caucaſo Prometheus a Mercurio fecerint: peruertitur ordo. nam prius in Caucaſo fuit Prometheus: quod hominem rapto igne animaret. Ductus est igitur futurus: & iam desiderio ipso prudens homo a Mercurio iter prætere deo: id est ab eruditione alicuius enucleantis secreta naturæ impulsus in Caucaſum. id est in solitudinem quæ tunc secundum historiam in Caucaſum secesserit: & ibi religatus in rupe. id est a propria uoluntate detentus. Ibi illi præcordia a iure ab agra lacerari. id est a meditationibus sublimibus anxianti: quæ longo exhausta meditationis labore tunc restaurantur quando per ambages uarias exquisita alicuius rei ueritas reperitur. Et hæc quantum ad ficta de Prometheus: quæ profecto maiores nostri asserunt eximium sapientie doctorem fuisse. Nam Augustinus in libro de ciuitate dei: & post eum Rabanus: & Luon Carnotensis æquo fatent consensu eum scientia insignem fuisse uirum. Eusebius præterea in libro temporum dicit Argo regnante Argiuis fuit Prometheus: a quo homines factos esse commemorant: & reuera cum sapiens esset feritatem eorum & nimiam imperitiam ad humanitatem & scientiam transfigurabat. Post hunc Seruius etiam de eo testatur quia prudentissimus uir fuit: & a prouidentia denominatus: & quod primus astrologiam Assyrios docuerit: quam in altissimo residens Caucaſi uertice maxima cura didicerat. Hunc insuper dicit Lactantius in libro diuinarum institutionum: primum simulachra ex

luto componere inuenisse: quod forsan de compositione hominis ex luto fabulæ dedit initium. Sic & Plinius ubi de naturali historia dicit: eum primo docuisse ignem & silice puocatum ferula seruare. Voluere insuper iratos deos imisisse hominibus maciem: febrem: & mulieres. Pro macie ego itelligo labores corporeos: quibus extenuamur: & ad quos nascimur illius crimine cui dictum est. Cum sudore uultus tui uesceris pane tuo. Hinc aut maciei uiam dedit intranti. Per febres uero ardore concupiscetia: quibus angimur: & uexamur assidue: uoluisse reor. Mulier autem ad solatium creata est: sed inobidentia sua factus est stimulus. nec equidem paruus: si rite intueri uelimus: quod ut potius alienis uerbis quam meis ostendat: quid preclarissimus preceptor meus Franciscus Petrarca eo in libro: quem de uita solitaria scripsit: de eis sentiat libet apponere. Dicit enim sic. Nullum uirus adeo pestifera uitam hanc sectantibus ut muliebri consortio. Foemineus enim decor eo formidolosior funestiorque: quo blandior ut sileat mores quibus oino: nil instabilis: nihil studio quietis infestius. Quisquam requie quæris: foeminam caue perpetuam officinam litiu ac laborum. Raro sub eodem tecto habitat quies & mulier. Satyricum uerbum est. Semper habet lites alternaque iurgia lectus. In quo nupta iacet minimum dormit in illo. nisi forte tranquillior est concubinae accubitus. Cuius & fides minor & maior infamia & litigium par. Scitum est & illud clari oratoris dictum. Qui non litigat: celebs est. Post hæc paulo infra sequitur idem. Quisquam er go lite fugis: & foeminam fuge. uix alteram sine altera effugies. Foeminae & si quod rarum est mitissimi mores sint ipsa presentia: utque ita dixerim: umbra nocens est. Cuius siquid fidei mereor uultus atque uerba cunctis que solitariam pacem quærunt: non aliter uitandi sunt: non dico quam coluber: sed quam basilisci conspectus ac sibilus. nam nec aliter oculis quam basiliscus iterficit: & ante contactum ificit. hæc ille. Quæ etsi multa sint & uera habere quæ dicere longe plura. sed quoniam non exit intentum presentis. hæc de stimulo humani generis dixisse sufficiant.

De Pandora homine a Prometheo facto.

Cap. XLV.

Pandora dicit Fulgentius nominatum eum: quem Prometheus primum ex luto confecit, quod a Fulgentio ob id dictum puto, quia Pandora significatum sit in latino omnium minus: eo quod non ex noticia unius tantum rei componat sapiens: sed ex multis & uerius ex omnibus. sed talis solus est deus. Posset præterea dici Pandora a pan quod est totum: & doris quod est amaritudo: quasi Pandora omni amaritudine plenus. Nil. nisi presenti uita potest homo absque amaritudine possidere: quod utrum ueget sit se unusquisque excutiat: & uidebit. Iob autem uir sanctus & patientiae isigne specimen uolens hoc imprope rare humano generi: dixit: Homo natus de muliere breui uiuens tpe multis repletus miseris &c.

De Iside Promethei filia.

Cap. XLVI.

Isis ait Theodotius: filia fuit Promethei & paruula a patre Epimetheo patruo derelicta: de qua idem Theodontius talem recitat historiam. Dicit ergo quod cum uirgo excreuisset: & præstantissimi decoris iam matura uiro Ioui placuisset: & ab eo actum seu poteria seu suasionibus: ut in eius iret concubitum: ex quo Isidem dicit Ioui Epaphum peperisse. Tandem seu tanto fidens Amasio puella: seu quia natura ardētis esset animi: in regni cupidine incidit: & auxiliariis a Ioue habitis & aliunde contractis uiribus: quasi in effectum uiribus regem animum iniiciens Argum Argiuorum regem annositate decrepitum: sed alias occulatū hominē traxit in bellum: aduersus quem cum descendisset in aciem factum est: ut fractis Idis uiribus ipsa caperet Isis: & ab argo seruaretur captiua. Verum iussu Iouis patris sui Stilbon: qui postea Mercurius appellatus est: homo eloquentissimus: & audacia atque industria plenus: decipulis suis egit: ut occiso a se Argo sene a captiuitate liberaretur Isis. Cui cum non bene cederent res in patria: suæ confisa solertia conscensa naue: cui uacca erat isigne: ad ægyptios transfretauit: & cum ea Stilbon ob perpetratum facinus pulsus ex græcia: & cum ibi iam apis potentissimus esset eidem nupsit: & datis Aegyptiis caracteribus litterarum: atque ostenso terræ cultu in tam grandem deuenit ægyptiorum existimationem ut non mortalis foemina: sed dea potius haberetur: diuinique illi adhuc uiuenti impenderentur honores. Leontius uero dicebat se a Barlaam habuisse hanc Isidē ante transfretationem Apis in ægyptum: eidem Api nupsisse: & postmodum cum Ioue concubuisse: & ob id cum rescisset indignatus Apis regno argiuorum relicto in ægyptum abiisse: & eam postmodum ad se accedentē ultro suscepisse. In quibus tot sunt ab utraque parte operum & temporum inconuenientia: ut non solum auferatur historiae fides: sed nec etiam aliqua possit uerisimilitudo rerum adaptari: & potissime adueniente Iouis obstaculo: cuius cum Api conuenientia tempora huic historiae plurimum auferunt fidei. Sane solertibus huius ueritatis inquisitio relinquatur.

De Deucalione filio Promethei: qui genuit Ellanum Pysyachum & Dionysium & Phentrate.

Cap. XLVII.

Deucalion omnium ueterum testimonio: Promethei filius fuit: cui adulto Epimetheus patruus Pyrrham filiam iunxit coniugio. mitis enim ingenii homo fuit: & Pyrrha piissima foemina: de quibus Ouidius. Non illo melior quisquam: nec amantior æqui Vir fuit: aut illa reuerentior ulla dearum & cæ. Huius enim tempore apud Thessalos ingens fuit diluuium: de quo fere omnes scriptores ueteres mentionem faciunt: finguntque plurima excrecentibus aquis Deucalionem solum cum Pyrrha coniuge in nauicula euasisse: & in Parnasum deuenisse montem: & cum iam aquæ cessarent Themis adisse oraculum consulturi de humani generis restauratione: eiusque iussu tecto capite solutisque uestibus prostergasse saxa: tanquam magnæ parentis ossa: & ea in homines foeminasque conuersa. Hoc figmentum a Barlaam sic explicatum referebat Paulus. Dicebat enim se legisse in græcorum antiquissimis annalibus ob hoc diluuium territos homines: & ad suprema usque montium effugisse atque intrasse cauernas & antra una cum mulieribus suis expectaturos finem: & ad hos Deucalionem & Pyrrham cessantibus aquis in mœsto atque supplicum habitu accessisse: & Deucalionem hominibus & Pyrrham mulieribus non absque labore maximo suasisse aquas cessasse: nec amplius fore timendum: & sic eos e uerticibus montium atque ex saxeis antris eis. s. am

bobus præcedentibus in habitatoēs & tecta reduxisse. Porro Theodontius non sic. Dicit enim delatū Deucalionem cum coniuge & aliis pluribus in naui ad Parnasum. & cum cessassent aquæ ibi regni sui sedē statuisse: cum primo Theffalis imperaret: & ex communi consilio tanquam bono publico factum: ut reuocatis hominibus & mulieribus e cauernis: quarum quantitas maxima longe hominum numerum excedebat: eo quod uenientibus aquis pauidiores longe anteq̄ homines in montana confugerent: & sic ex eis nulla periiit: cum ex hominibus multi absorpti sint: posita uerecundia quam per tectum caput intelligit. Non enim uerecundamur nisi uidentes: indistincte homines quibuscunq̄ mulieribus miscerentur: quod per solutas uestes dicit intelligi. Nam ut ubi de Venere dictum est: Veneris cingulum est dictum Ceston: quod ipsa fert ad legitimos coitus. Cum uero in illicitos tendit: cingulum deponit. & sic illi solutis uestibus in illicitos ire coitus ostende debant: & hoc augendæ prolis causa: cum ex multitudine mulierum uirorū paucitas possit amplissimā prolem suscipere. Quod autem illos uocat ossa parētis nō ob aliud dictum puto: nisi quia sicuti saxa terræ molem ne effluat continent. sic & ossa corpora hominum seruant in robore: sic & labores agricultorum agunt: ut ea producantur ex terra ex quibus nutrimur atque consistimus: quasi uideantur ex agris assumpti qui incolue re postea ciuitates. Ego autem reor illos parentis ossa dictos: quia ex cauernis & antris montium uti lapides facimus: educti sint: & ob duriciam suam saxei dicti.

De Ellano Deucalionis filio.

Cap. XLVIII.

Ellanum dicit Theodontius filium fuisse deucalionis & Pyrrhæ: quem ait Barlaam patre mortuo adeo nomen suum & imperiū ampliassē: ut fere omnis Græcia quæ i egeum mare uersa est a nomine suo Ellada nominata sit: & Ellades græci.

De Psytaco Deucalionis filio.

Cap. XLIX.

Sytacus Deucalionis & Pyrrhæ filius: ut ait Theodontius: Promethei aui sui doctrinis imbutus ad æthiopas abiit: ubi in maxima ueneratione habitus cum in longissimum euasisset æuum: orauit ut rebus subtraheretur humanis. cuius precibus dii faciles eum in auem sui nominis mutauerunt. Huius ego fictionis causam credo sui nominis & uirtutis phamam: quæ eo cano mortuo uiriditate durauit perpetua: uti sunt uirides aues illæ. Fuere quæ crederent hunc Psytacum eum fuisse: quoniam unus ex septē sapientibus dictus ē. sed Theodontius dicit eū longe antiquiorem.

De Dionysio Deucalionis filio.

Cap. L.

Dionysius ut testatur Eusebius i libro tempore: Deucalionis fuit filius: eiusque facta claruisse dicit circa initiū ducatus Moysis. Quæ tamē fuerit nusquā legisse memini: præterquæ cum in Actica uenisset: a Semacho quodā susceptus hospitio: filia eius Capræa pellē largitus est.

De Phentrate Deucalionis filio.

Cap. LI.

Phentratem Deucalionis fuisse filium Paulus & nonnulli alii arbitrantur: eo quod de eo sic referat Tullius in libro tusculanarum quæstionum: Dicearchus autem illo sermone: quem Corinthi habitum tribus libris exponit: doctorum hominum disputantium in primo libro multos loquentes facit: duobus Phentratem: quendam Phiotam senem quem ait a Deucalione ortum differentem adducit &c. Ex quibus præter originem apparet eum fuisse philosophum.

De Astreo Titanis filio. ix. q̄ genuit Astream & Ventos.

Cap. LII.

Astreus filius fuit Titanis & terræ ut asserit paulus. Hunc dicunt Seruius & Lactantius cum Aurora concubuisse & ex ea genuisse astream uirginē: necnon & uentos omnes. Quos dicit paulus cum senex esset: dum fratres aduersus Iouē bellum mouissent: omnes armauit & emisit i superos: Esto Lactantius dicat eos ab Athlæte armatos. Astreū potentē aliquē atq̄ supbū fuisse hoīem existimo. ideo uentorum patrem dictum: quia alicui uentosa religioni præfuerit: quod illos armauerit in superos: a uentorum discursione sumptū est: quod si a terræ concauitatibus ueniant: ut i altum erumpant necesse est.

De Astrea filia Astrei.

Cap. LIII.

Astream Astrei Titanis fuisse filiam satis uulgatum est: quæ quoniā diis fauit aduersus patrem & patruos i cælum assumpta est: & in zodaico locata ea i parte quæ ab ea Virgo denotata est. Nunc autē quod sibi uelit fictio uideamus. Astreū Astreae patrem ego hic non hoīem: sed cælum astrigere intelligo: quod ex se iusticiam gignit: dum perpetuo ordie sibi diuino munere dato inferioribus corporibus unicuique iuxta sui qualitatem idēfinitē opportuna concedit. Et huius exemplum legumatores pro ut humano ingenio possibile est nostram ordinauerunt iusticiam. Ex aurora ideo nata dicitur. quia sicut auroræ claritas solem præcedit: sic ex noticia certa rerum gestarum debet oriri seu oritur iusticia: seu iudicium. Diis fauisse dicitur: quia bonis semper fauet iusticia & euicit reprobos. Ea enī in cæli parte ideo posita est: quia contigua est equinoctio ut ostendatur ex iusticia rerum æquitatem consequi. & sicut sole ibidem existente æqua temporis pars nocti atq̄ diei ab eodem sole conceditur: sic a iusticia æquius redditur depressæ conditionis hominibus atq̄ claris.

De Ventis filiis Astrei in generali.

Cap. LIIII.

Venti ut perhibet Seruius & Lactantius Astrei Titanis & Auroræ fuere filii hos dicit Lactantius a Iouone ob natum Epaphum icitatos in Iouem: quam ob causam a Ioue cauernis clausi sunt: & sub imperio Eoli religati. Sed aliam causam dicit Theodontius a Pronapide monstrari in Protocolmo quæ talis ē. Dicit enim Pronapides litigium ægre plurimum tulisse a Ioue de cælo fuisse deicctum: & ob id ad inferos descendisse: & conuentis furiis orasse: siquid unquam eorum uotis suis labor posset in posterum uoluptatis asferre: irent: & sua uenena quiescentibus uentis iniicerent ut furiis infē

stati Iouis regnum infestarent atq; quietem. Quæ euestigio tendentes: cum eos pacifice sedentes in domo patria inuenissent: non solum furias: sed odia immisere: adeo ut in regiones suas abeuntes confestim unus in alterum discursum facere: & omne cælum terramque concutere cœpere: Quibus perteritus primo Iuppiter: deinde commotus eis non absque labore captis: & cauernis Eoli inclusis eos sub eius esse iussit imperio. De quibus æneidos primo scribit Virgilius. Nymborum in patriam loca foeta furentibus austris Et infra per duodécim uersus. Harum uero fictionum: si uolumus habere sensum ante alia: necesse est ut Astreū horum patrem cælum credamus astrigerum: ita tamen ut unum sit cælum quicquid inter lunæ cōcauū & octauæ speræ conuexum continetur. Nam motū cæli & planetarum tanquam a remotiori tantum paululū causa causari arbitror. Si autem Astreum hominem uetorum patrem uoluerimus: iam supra dictū est eum imperasse locis: ex quibus multi orirentur uenti: & hinc dictus sit uentorum pater. Auroræ autem dicuntur filii: quia ut plurimum appropinquante aurora consueuerunt uenti oriri. Quod nauarum approbat auctoritas & consuetudo. Illa enim hora eos surgere dicunt & ob id eadem hora ut plurimum suas nauigationes incipiunt: & hinc Auroræ filii nūcupati sunt. Eos autem a lunone in Iouem armatos fuisse ideo fictum ē, quia a terra emitti creduntur: quæ Iuno est: & quadam terræ respiratione ipelli: & cum alibi nequeant præter in aerem impingi: cum aer Iuppiter sit: in Iouem armatos: id est impetuosos fictum est. Quod autem litigium opere fumiarum eos & inquietare regnum Iouis: & inter se hostes fecerit: a motu eorum & opere sumptum est. Nam si ab oriente uentus surrexerit: & itidem ab occidente: ut & per aerem & in se concurrant necesse est: ex quo uidentur hostes: & regnum inquietare Iouis. Eos autem sub imperio Eoli religatos in cauernis ideo dictum est: quia Eolides insulæ quibus olim præfuit Eolus: & ab eo denotata sunt. plenæ sunt cauernarum: cauernæ autem plenæ sunt aeris & aquæ: cuius motu causatur calor: & ob calorem surgunt ex aqua uapores: quos calor ipse reuoluit in aerem: quod cum in loco non capaci consistere nequeat egreditur: & si arctus sit egressus de necessitate impetuosior & sonorior & diuturnior exit: & sic cum generati uenti e cauernis eolidarum insularum exeant fictum est eos in cauernis Eoli religatos: atque suo sub imperio positos. Sed Virgilius sub hac fictōe longe aliud sentit: quod quoniam non spectat ad propositum non appono. Est præter fictiones horum prægrandis potentia. Sunt distinctæ regiones & nomina. Sunt insuper secundū quosdam pauciores: secundum uero alios plures. nec eisdem nominibus ab omnibus nūcupati sunt: de quibus antequam ad singulorum sermonem ueniamus: pauca dixisse non erit incongruum. De eorum potentia nominibus & regionibus: in maiori succincte scribit Ouidius. Et cum flaminibus facientes frigora uentos. His quoque non passim mundi fabricator habendum Aera permisit: uix nunc obsistitur illis: Cum sua quisque regat diuerso flamina tractu. Quin lanient mundum: tanta est discordia fratrum: Eurus ad auroram naba thea quæ regna recessit Persidæque & radiis iuga subdita matutinis Vespæ & occiduo quo littora sole tepescunt Proxima sunt Zephyro: scythiam septemque triones Horrifera inuasit boreas: contraria tellus Nubibus assiduis pluuiosque madescit ab austro: & cæte, hos duodecim esse dicit Isidorus ethimologiarū lib. eosque sic disponit & nominat: Qui ab oriente uerno in occiduum tendit: ideo dicitur subsolanus. quia sub ortu solis nascitur. Huic duos collaterales annectit: eorum scilicet a sinistris: quæ sic ait uocari: eo quod ab Eoo spiret: id est ab oriente æstiuo. A dextris uero dicit esse Vulturum: sic dictus quod alte tonet. Austrum inde a meridie flantem sic dicit dici: quod aquas hauriat: eumque græce appellari nothum. A dextris eius dicitur esse Euroaustrum inde dictum quod inter eorum sit & austrum. Sic & qui a sinistris est austroaphrum. quia iter austrum sit & aphrum. Sic & idem lybonotus uocatur: eo quod inde libis & hinc sit illi nothus. Zephyrum autem subsequenter ab occiduo flantem dicit eo sic appellatum quod flores & gramina eius uiuificentur spiritu: atque eundem uocari fauonium latine: quod his faueat quæ nascuntur: cuius a dextra Aphricum seu Lybin a regione unde spirat denominatum a leua uero chorum: eo quod uentorum circulum claudat: & quasi chorum faciat. Antea tamen dicit chaurum nominatum: & a nonnullis argeston. Septentrionem inde dicit dictum: eo quod a circulo septem stellarum consurgat: cui ponit a dextera circium: a uicinitate chori sic denominatum. A sinistra uero Aquilonem cuius nominis causam dicit quod aquas extinguat & dissipet nubes: eumque dicit & Boream nominari: quod ab hyperboreis montibus egredi uideatur. Scribit præterea Isidorus his. xii. designatis. alios etiam esse uentos: quos ego eosdem puto: sed aliis nominibus appellatos: ut puta Ethesias: quas ait statuto anni tempore a borea in ægyptum efflare. Sic & auram & altanum. auram uero ab aere dictam: quod lenis sit quasi agitatius leniter aer. altanum in pelago fieri: & ab alto denominatum. Turbonem insuper a terra dictum dicit. est enim uentorum circūuolutio quædam perniciofa persæpe. Fragorem a fractarum rerum sonitu denominari dictum uentum ait. Sic & procellam dictam: eo quod cum pluuia flans euellat. Vitruuius autem ubi de architectonica scribit. xxiii. esse uentos ostendit. Dicit enim austri collaterales leuconothum & altanum. Aphrici libonothum & subuesperum fauonii ergastes & ethesias: cauricircium & chorum. Septentrionis Thraciam & Gallicum. Aquilonis supernas & cecias. Solano curbas & orinthias. Euro circias & uulturum. Alibi autem dicit ipse Vitruuius eos. viii. tantum esse scribens. Andronichum Cyrestem ad demonstrationem opinionis huius Athenis turrim octogonam construxisse. & singulis lateribus sculptam eius uenti imaginem cui illa facies muri esset aduersa: posuisse. & tandem metha marmorea super turrim imposita æreum trionem super imposuit illi dextra uirgam porrigentem. Qui cum circūageretur a uentis uirga designabat: qui esset: qui flaret. & sic dicit compertum inter solanum & austrum eorum. Inter austrum & fauonium africanum. Inter fauonium & septentrionem chaurum seu corum. Inter septentrionem & Solanum aquilonem. quam descriptionem tanquam optimam atque ueram mediterranei maris nauæ omnes seruant & potissime lanuæses: qui profecto cæteros nautice artis excedunt ingenio.

De subfolano uento & uulturno & euro collateralibus suis filiis Astrei.

Cap. LV.

Xpedito de uentis in generali de unoquoque secundum Isidori descriptionem: in particulari pauca dicenda sunt & primo de subfolano orientali uento. Hic (ut Beda dicit) calidus est & siccus. sed temperate & ideo calidus: quia diu sub sole moretur. Siccus autem quia cum Oceanus orientalis multum distet a nobis ex quo humiditatem sumere creditur eam omnem ueniendo dimittit. Sed absit ut credam ridiculum istud omnem. uentum qui ad nos ab orientis plaga uenit: oriri in oriente extremo: cum certissimum habeatur multos apud aelidas oriri ut praedictum est: ex quibus non nulli in nos efflant: quos nos orientales & merito dicimus. quam ob causam salua semper reuerentia Bedae: frustra dictum puto eos ob longinquitatem originis suae ad nos mutata complexione uenire: huic eiusdem complexionis sunt a dextris uulturnus omnia desiccans a sinistris uero Eurus nubes aggregans seu generans.

De Notho uento & Euroaustro atque Austroaero collateralibus eius filiis Astrei.

Cap. LVI.

Nothus australis est uentus naturaliter frigidus & siccus uerum dum per torridam zonam ad nos ueniens transit: calorem assumit: & ab aquarum multitudine in meridie existente sumit humiditatem. & sic mutata natura ad nos uenit calidus & humidus: & calore suo poros terrae aperit & humorem ut plurimum multiplicare: & nubes & pluias inducere consueuit. Huius formam sic describit Ouidius: Madidis nothus euolat alis Terribilem picea tectus caligine uultum. Barba grauis nymbis: canis fluit unda capillis. Fronte sedent nebulae: rorant pennaeque sinufque & cae. Huic eiusdem complexionis a dextris est euroauster: qui tempestates in mari generat: eo quoque (ut dicit Beda) ab imo sufflet: a sinistris autem euroaer: quem aliqui dicunt calidum & temperatum.

De septentrione uento & circio collateralibus eius: & filiis Astrei.

Cap. LVII.

Septentrio uentus est a plaga in qua oritur nuncupatus. nascitur enim in locis aquosis: & congelatis & excelsis montibus: ex quibus ad nos usque purus flat. eo quoque in locis: per quae transitus facit nullus ob intensum frigus resoluitur uapor. Hic aerem serenum facit: & quas excitauerat auster pestes repellit & purgat. Complexione autem cum collateralibus frigidus est & siccus. Qui enim a dextris est: circius appellatur niuium grandinumque productor. A sinistris autem aquilo est: seu boreas: de quo latior sermo sequitur.

De aquilone seu borea uento Astrei filio: & collateralibus septentrionis: qui genuit Zethum Calaim & Arphalidem.

Cap. LVIII.

Boreas seu aquilo uentus collateralis est septentrionis: & natura sua habet nubes dissipare: & aquas colligere gelu: cuius uires & opera in persona sui loquens describit Ouidius dicens: Apta mihi uis est: qua tristia nubila pello: Et freta concutit nodosaque robora uerto: Induroque niues: & terras grandine pulso. Idem ego cum fratres caelo sum natus aperto. Nam mihi campus is est tanto molimine luctor: Vt medius nostris concursibus insonet aether. Exiliatque cauis elisi nubibus ignes: Idem ego cum subii conuexa foramina terrae: Supposuique seroximis mea terga cauernis: Sollicito manes totumque tremoribus orbem. &c. Ex hoc plures dicunt fabulae. Nam Seruius dicit eum amasse hiacynthum pueri: qui etiam ab Apolline amabatur: & quoniam cerneret amorem pueri in amorem Apollinis magis quam in se flecti: iratus disco ludente interemit. Praeterea dicit Ouidius eum amasse Orythiam Eriethonii regis athenarum filiam: ac eam in coniugem postulasse: quae cum non daretur indignans se disposuit ad rapinam: rapuitque: & ex ea Zethum & Calaim filios suscepit. Insuper dicit Homerus in Iliade inducens aeneam achilli loquentem in pugna boream pulcherrimas Dardani adamasse equas: & ex eis equos. xii. uelocissimos suscepisse. A quibus si cortice fabularum amouerimus aduertemus primo boream hiacynthum: qui flos est: & ideo puer: quia nullus diu uiuit flos: amare. hac in forma: quia forte flabat saepissime per prata plena hiacynthis: quasi uisurus quos diligebat: uti & nos crebro uisuri uadimus quos amamus. Qui hiacynthus & ab Apolline. id est a sole amabat. Nam & ipse productor raliu & spectator amator etiam dicitur: & quia raliu foror est: & ideo a hiacinto amari dicitur: quia unaquaeque res adamare uidebitur per quod ad eam deducit: & perseverat in ea. nam flores & alia sole agere nascuntur & uiuunt quod diu uiuunt. A borea autem ideo occisus dicitur: quia boreas horriditate sui flatus cuncta humore priuat atque desiccatur. Amasse eum Orythiam historia est. Dicit enim Theodontius boream iuuenem fuisse Thracem nobilem & animosum: qui tractus fama matrimonii contracti a Thereo: qui Pandionis filiam habuerat in coniugem: cum audisset Orythiam Eriethonii Atheniensium regis formosissimam puellam esse cupidine captus eius petiit coniugium: quod cum illi negaretur ob incestum commissum a Thereo in Philomena: quasi similis illi Boreas facturus esset: iratus captato tempore: illam rapuit: anno regni Eriethoni. ix. & filios ex ea suscepit: & sic fabulae locum & nomen iuuenis: & regno adinuenit. Equos autem Dardani a Borea genitos: ideo dici arbitror: quia possibile fuit Dardanum fama bonitatis equorum eius regionis tractum misisse ibidem: & proletarios assumpsisse: quibus iunctis aequibus suis optimos atque ueloces suscepit equos: quorum successores eius plerumque semper postmodum seruari. & hinc sumptum eos boreae filios extitisse.

De Zeto & Calai filiis Boreae

Cap. LIX.

Zethus & Calais filii fuere Boreae & Orithiae: quos testatur Ouidius cum Iasone & aliis argonautis ad Colchos iuisse. Verum ut dicit Seruius: cum a Phineo rege archadiae: quod eo persuasione nouae coniugis filios caecauerat: a diis caecatus & ipse fuerat: eique ut escas foedarent atque surriperent arpyiae obscenae aues fuerat appositae: suscepti hospitio remuneratio gratia ad expellendas aues Zetus & Chalays: quoniam alati erant missi sunt. Qui cum illas strictis gladiis persequerentur ex archadia pulsas usque ad insulas: quae Plotae appellantur persecuti sunt. Ibi uero monitu Iris ut desisterent Iouis canes ulterius persequi ad socios redierunt. Quae iu-

nenum conuersio nomen imutauit ifulis: & ubi plotæ dicebantur Strophades dictæ sunt. nã Strophæ græce latine conuersio dicitur. Hæc ego de istis legisse memini: quid autem habeat sub uelamine fictiones deregendum est. Dicit ergo Ouidius hos post pueritiã pœnas habuisse: pro quibus ego intelligo barbã & uelocitatẽ: quæ in adolefcetia hoĩbus ueniunt. Circa autem allegoriã pulsarũ ab his arpyiarũ dico quod diuino munere oēs boni nascimur: & prima mortaliũ cõiunx bonitas: seu inocetia est: sed tandẽ grãdiores effecti: ut plurimũ abiecta inocetia deprauamur: & tũc secunda supinducit uxor: cũ quis concupiscibilis appetitus iudicio se trahi permittit, quod in quãpniciosos deducat saltus: Phineus testis est: qui auri cupidie occupatus: dum auaritiã credit: quæ secunda uxor illi fuit: filios priuat luminibus. Filii autem nostri laudabiles actus sunt: quos tũc priuamus lumie cũ illos obscœnis operibus deturpamus. Quid enim turpius agere possumus: quã bonã mentẽ abiicere: ut diuitias acgramus? Quod teste Seneca philosopho facere Demetrius peteti cuidam libertino dixit: Facile sibi ad diuitias uiam: quo die pœnituisset bonæ mētis. Sic & nos cæci efficiuntur: quãdo ob census desiderium nimium in rapinas & turpia lucra delabimur. Apponunt enim talibus arpyiæ fœdæ uolucres atque rapaces: quas ego mordaces auarorũ curas & sollicitudines intelligo: a quibus ideo auaris furripi dicuntur dapes: quia dum talibus detinentur cogitationibus in tam grandẽ sui obliuionẽ auari ueniunt: ut etiam aliquãdo cibum sumere efficiantur imemores: seu dum auri cumulũ augeri fatagunt: sibiipsis cibos extenuant: & sua miseria fœdos faciunt. Argonautæ qui apud hunc hospitant: quoniã illustres omnes iuuenes fuere: & uirtute conspicui loco salubriũ consiliorũ sumendi sunt: quæ etsi ægre suscipiant a talibus, suscipiunt tamẽ aliquãdo & suscepta loco muneris retribuunt boni inquisitione: quæ secundũ fulgentiũ pro Zeto & Calai intelligit. Hæc autem boni: id est ueritatis inquisitione agit: ut canes louis: id est mordaces curæ: & alienis bonis cõtinue inhiãtes pellunt usque ad strophadas: id est usque ad cõuersionẽ animi perquirētis bonũ: quæ cõuersio eẽ nõ potest nisi õmissis uitiis & concupiscetiis in uirtutes quis gressus dirigat suos: & tunc remanet a sordibus desideriorũ turpium imunis mensã Phinei. Sane Leontius lōge breuius huius sensum expedit. Dicit enim historiã hanc fuisse talẽ Phineũ ditissimũ fuisse regem Archadiæ: & auarũ: & mortua Steneboe cõiuge: ex qua Palemonẽ: & Phineũ susceperat filios: supinduxit Arpalicẽ boreæ filiã: & sororẽ Zeti & Calai: cuius precibus ipse filios excæcauit: quod sciẽtes Pyratæ: quod Plotas ifulas icolebãt: quasi in destitutũ auxiliis & odiosum suis ob scelus cõmissum in filios uenere & oblederunt eũ: & machinis erectis usque in regiã putrida sordescere iaciebãt. Tandẽ uenientibus Zeto & Calai uocatis cũ longis nauibus: eũ liberauerunt obsidione: pyratasque usque ad Strophadas repulere.

De Arpalice Boreæ filia & Phinei coniuge.

Cap. LX.

Rpalices ut dicit Leontius: filia fuit Boreæ: ex qua matre nõ dicit. Hæc Phineo regi Archadiæ nupta fuit: ut supra proximo patet: & infesta prauignis.

De Zephyro uento & Aphryco & coro collateralibus eius filiis Astrei.

Cap. LXI.

Ephyrus uentus est occiduus: qui a latinis uocatur Fauonius complexionẽ frigidus & humidus: temperate tamen. Hyemes autem resoluit: & germina floresque producit: & dicitur zephyrus a zeph quod latine uita sonat: Fauonius autem: eo quod foueat germinantia: uel faueat germinibus. Flat enim suauiter & placide: & a meridie usque in noctem a precipio ueris usque ad æstatis finem. A dextris eius Aphricus ponitur: qui tempestuosus fulmina & tonitrua generat. A sinistris autem eius corus: qui ut Beda dicit: in oriente nubilosum aerem facit: cũ serenũ faciat in occiduo. De Zephyro recitat talis fabula. Nymphã s. fuisse nomine Corinã a Zephyro dilectã: & in coniugẽ acceptã: eiq; ab eo in munus amoris atque uiolata pudicitia omne ius in flores concessum. Eãque ex Clora florã uocauit. Præterea refert Homerus in iliade hũc Tyellã cõpressisse Arpyiam: & ex ea Xanthũ: & Baliũ Achillis equos suscepisse. Harũ fabularũ itetio talis eẽ potest. Dicit Lactantius in libro diuinarũ institutionũ Florã sceminã magnas ex meretricio quisse opes: quã moriens romanũ populũ scripsit hæredẽ: parte seruata: quæ sub annuo fœnore præstaretur: ex quo scilicet fœnore uoluit ut suus natalis dies singulis annis ædicatione ludorum celebraretur: qui ludi Florales: & sacra floralia: a Flora nuncupata sunt: quod quia senatui tractu temporis flagitiosum uisum est: cum timore plebis retractare non posset: ab ipso meretricis nomine argumentum sumi placuit: ut rei pudendæ dignitas adderetur & inde finerunt floram floribus præesse: eamque oportere ludis placare: ut fruges cum arboribus: aut uitibus bene prospereque florent. Quem colorem secutus Ouidius Nympham non ignobilem Zephyro nuptã ait: & dotalicium munere ut floribus præesset accepisse a sponso. Qui ludi ut dicit Lactantius: memoriã meretricis conueniunt. Nam omni lasciuia & uerborum licentia: quibus omnis obscœnitas effunditur: positus flagitante populo a meretricibus uestimentis: quæ ludis in illis mimorum fungebantur officio: celebrantur. Ex Tyella autem Arpyia equos suscepisse: nescio quid uelit Homerus. nisi id forte quod apud Eliã benem extremum Hispaniã in occiduum oppidum equas facere consueuisset apud Plinium secundum legimus. Quas dicit Plinius in concupiscentiam prolis suscipiendæ uenientes hyulcogutturẽ consueuisset flantes zephyros suscipere: & ex eis concipere: & parere uelocissimos equos: breui tamẽ æuo ualentes: & sic forsan ex equa cui nomen erat Thyella: quæ impetus seu procella interpretatur: factum eẽ: uel ut supra de equis Dardani ex borea conceptis diximus.

De Aloo Titanis. x. filio.

Cap. LXII.

Aloos ut ait Theodontius: filius fuit Titanis & Terræ: cui cõiunx fuit: ut eẽ Seruius asserit. Hyphimedia: quã cũ uiolasset Neptunus: duos ex eo peperit filios: Othum & Ephyaltem: quos Aloos educauit ut suos: & cum. ix. digitis: ut dicit Seruius: singulis mensibus crescerent parantibus Gygantibus bellum aduersus superos: nec ob senium Aloos ad illud posset accedere: hos misit geminos adiutores: de quibus ubi de filiis Neptuni dicemus.

De Pallene. xi. Titanis filio: qui genuit Mineruam.

Cap. LXIII.

Allēnē seu Pallantem unū fuisse ex filiis Titanis dicit Paulus: isulāq; in Aegēo mari tenuisse: & a se denominasse Pallēnē: hōiēm imanē: & superis aduersum plurimū: cuius Lucanus meminit dicens: Pallenea Ioui mutauit fulmina Cyclops. Hunc dicit idē Paulus a Minerua in bello aduersus Iouē factō occisum: & ob id eam Palladē denoiatam. Et alibi dicit idē Paulus: eū ob eius seuitiam ante bellū a Ioue fulminatū. Sane Theodōtius ei dicit fuisse filiā noīe Mineruā: a q̄ cū illi conares uirginitatē surripe: occisus est.

De Minerua Pallantis filia,

Cap. LXIII.

Minerua ut supra proximo patet iuxta Theodontium: filia fuit Pallantis: a se ob uirginitatem tuendam occisi. Hęc ut Tullius dicit ubi de naturis deorum inter plures alias Mineruas. y. fuit: eique ait ab antiquis pinnata apponi talaria: seu q̄a occiso patre uelox fuerit ad fugam seu ob aliam causam factum sit.

De Runco & purpureo. xii. & xiiii. filiis Titanis.

Cap. LXV.

Runcus & Purpureus: ut asserit Priscianus in maiori uolumine: filii fuerunt Titanis & Terrę: quorum ait Neuium poetam meminisse aientem. Inerant signa expressā quomodo Titani bicorporum magniq; Athlantes Runcus atq; Purpureus filii terras pro terrę &c. Et Horatius in Odis ait: Aut qui minaci Porphyriō statu. De his autem aliud legisse non memini.

De Lycaone. xiiii. Titanis filio qui genuit Calisthōnem.

Cap. LXVI.

Lycāonem Archadię regem dicit Thodontius: quod nusq; alibi legi: filium fuisse Titanis & Terrę seu ob splendorem regum: seu ob isigne aliquod facinus. seu quod potius credo: quia nequam fuit homo & deorum spreter atq; uilipensor: sicut plurimum legimus fuisse Titanes. Ex eo autem talem refert Ouidius fabulam. Cum ascendisset in cęlum mortalium clamor quoniam oīa male agerētur in terris: uoluit Iuppiter experiri pręsentia: & forma hominis sumpta deuenit in regiā Lycaonis: egitq; ut aduerterent populi: q̄a deus esset in terris: q̄ cū sacris operam darēt: a Lycaone risi sunt oēs. Qui tamē ut experiret: nunqd ut dicebat: hospes suus Iuppiter esset: cōspirassetq; in nocturnā eius necē: nec peregrisse potuisset: ad aliud facinus repēte intēdit animum: & occiso ex obsidibus molossorū uno: undis partim: partimq; prunis excoqui iussit: & illū comedēdū Ioui apposuit. Qui cū cognouisset scelus: spreuissetq; cibum: ignē ī regiā Lycaonis iniecit: & abiit. Lycaon autē territus: abiit in syluas & in lupū uersus morē rapinę pristinū seruare coepit: in greges sęuiēs sanguinis auuiditate. Sub hac fabula historiā esse talē dicebat Leontius. Fuit olim iter Epiros: ex qbus aliqui postea a Molosso Pyrrhi filio Molossi dicti sunt: & Pelasgos: qui postea Archades: controuersia: de qua cū in concordiam itum esset: petiit Lycaon: qui tunc pręerat Pelasgis: ut sibi in robur initę concordię daret saltem obses unus ab Epyris: eo q̄ ab eis fuisset primitus exorta discordia. Cui a Molossis usq; ad certum tēpus iuuenis unus ex nobilioribus concessus est. Qui cū nō remitteretur in termino a Lycaone per legatos gētis suę requisitus est. Lycaon autem: seu q̄a superbe requisitus uideretur: seu ob aliam causam turbatus: eo q̄ pessimus eēt homo: & inflati animi: respondit legatis se in sequenti die obsidem redditurum: iussitq; in mane sequēti secum in conuiuio essent: & clam obside occiso atq; decocto legatis aliisq; cōuiuantiū iussit apponi. Erat forte iter eos epulans iuuenis adhuc Lyfania: is qui postea Iuppiter dictus est: homo ea tempestate apud Archades existimationis permaximę: qui cum mēbra humana nouisset: eiectis mensis turbatus atrocitate facinoris profiliuit in publicū: & in Lycaonem sibi fauētibus popularibus omnibus euestigio conspirauit: & congregatis uiribus eum traxit in pugnā: superatūq; regno priuauit. Lycaon autē deiectus exul & inops cū paucis fugit in syluas: & coepit itineribus isidiari & raptu uiuere: qd̄ fabulę locum dedit: q̄ in lupum uersus sit. nam si rite uelimus ispicere: nulli dubium esse debet: quin q̄cito ad auaritiā & rapinā mentem apponimus humanitate exuti: lupum euestigio iduamus: atq; tādū pseueramus in lupum: q̄diū talis appetitus perseuerat in nobis: humana tantū reseruata effigie. Dicebat insup idē Leontius: alios affirmare Lycaonem in uerum lupum fuisse conuersum: asserentibus talibus in Archadia lacum fore: quem si quis transnataisset: ilico transformabatur in lupum: & si a carnibus abstinuisset humanis: & anno. ix. transacto lacū eundem iterum transnataisset: ei forma pristina reddebatur. Quod sciens Lycaon: & plurimū iram Iouis timens atq; suorū: & ob suam perfidiā ignorans: quo satis tutā posset habere latebrā ad expectandū absq; suspitione uitę rei exitū: lacum transnatauit: & uerus lupus effectus inter alia eiusdem speciei animalia habitauit in syluis: relicta filia unica uirgine Calisthōne. Pręterea scribit Plinius in lib. naturalis historię: bellorū inducias huius Lycaonis inuentū fuisse: ludorūq; gymniorū in Archadia.

De Calisthōne filia Lycaonis: & matre Archadis.

Cap. LXVII.

Calisto filia fuit Lycaonis: ut satis per Ouidiū patet. Hęc ut scribit Paulus iam patre fugato inter rerum tumultum adhuc uirgo regiam exiuit: & aufugit ad nemora: ubi se uirginibus Dianę dicatis sociam iunxit: apud quas a Ioue in habitu transformato Dianę oppressa est: & cū turgescente utero appareret crimē: pulsa peperit Archadē. De qbus ambobus plene ista ubi de Archade dicitur: & eā potissime: quę a Leontio de fictione relata sunt. Sane hęc pluribus est appellata nominibus. nā gręce arctos dicit: qd̄ latine sonat ursa. Pręterea & elyce dicit a gyri circuitione: nā gręce elyci dicuntur gyri. Nuncupat etiā Cynofura: qd̄ nomē ante fuerunt duo noīa. Cynos. s. qd̄ sonat latine canis. Nam imago cęlestis: quę postea ursa dicta est canis dicebat: & forte adhuc apud quosdam dicit: & uros: qd̄ latine bos syluestris sonat. nam & eodē nomine dicta est propter eleuatam caudam ad semicirculi formā: qd̄ magis ad syluestrem bouem spectat: q̄ ad canem faciat: aut ursam. Nā sicut dicitur: fert syluestris bos caudā eleuatam: ut semicirculū facere uideat. Appellat & phoenix: sic uolēte Thalete inuētore: qui phoenix & ipse fuit: seu q̄a phoenix: qui instructissimi fuere nautę: ea in nauigatione primi sunt usi. Dicit & septētrio: q̄ etiā Archadi: seu maiori urse nomen est: eo q̄ a septē denotet stellis. nā trion seu teron stella interpretatur.

De gygantibus ex sanguine Titanorū procreatis & terra.

Gigantes: ut Paulus & Theodontius testant: nati sunt ex sanguine Titanorū & terra: quod etiam testari uideat Ouidius in maiori uolumine: ubi dicit, O bruta mole sua cū corpora dira iacerēt, Et infra per sex uersus: hos Theodontius dicit pedes anguiū habuisse: & bellū mouisse Ioui: ut patres fecerant, Verum nil ausos: donec Egla speciosissima mulierum: & coniunx panis a terra matre eorū celaretur in specu: qua occultata extēplo in deos fecere inpetum: atq; eos adeo terruere: ut in ægyptum usq; formis mutatis expellerent: de quibus sic dicit Ouidius: Emisitq; ima de sede typhaea terræ Carlitibus fecisse metū: cūctosq; dedisse Terga fugæ donec fessōs ægyptia tellus Ceperat: & septē discretus in hostia nilus. Huc quoq; terrigenā uenisse Typhaea narrat, Et se mētitis superos celasse figuris, Duxq; gregis dixit fit Iuppiter ide recurus. Nūc quoq; formatus libycis cū cornibus ammon, Delius in coruo ples semeleia capro, Phoele soror phoebei niuea faturnia uacca Pisce uenus latuit: cyllenus ibidis ales &c, Vex: i aliquibus Theodontius & Ouidius dissentire uident: cū Theodontius dicat a gigantibus hoc factum: & Ouidius dicat Typhaeam ex imo terræ uenisse atq; fecisse, Præterea & in formis deorū, Nam dicit Theodontius Iouem in aglam uersum: Cybelem in merulā: Venerē in anguillam, Pana autē se in fluuium fere totū deiecit, Superiorem uero partē q̄ remansit in ripa in hyrcum mutatā dicit: quæ intrauit fluuiū in piscem: ex qua figura postea Iouem capricornū signum fecisse dicit, Tandē Iouem asserit oraculo habuisse: si uictoriā uellet clypeum ex Egla panis coniuge tegeret: & caput suum gorgone, Quo facto præsentē Pallade fugati sūt: atq; obruti gigantes: & apud iferos a Ioue detrufi, Multa his dictis superdicenda ueniūt: si fictionū uelimus ambages resolvere, Sed ante omnia nō omnino fictum est fuisse gigantes: idest homines forma: seu statura ultra modum cæteros excedētes: imo constat esse uerissimū: & liquido his diebus apud Drepanum Siciliae oppidū fortuitus demonstrauit euentus, Nam cum in radicibus montis: qui supereminet Drepano haud longe ab oppido: nōnulli agrestes ad cōstruendā pastoralem domū fundamenta foderēt: apparuit cauernæ cuiusdā introitus, quem cū uisuri quidnā intus esset faculis incensis fossōres intrassent auidi: antrū summæ altitudinis atque amplitudinis iuenerē: per qd̄ incedentes in oppositum introitus ingentis magnitudinis sedentem uiderunt hominem: ex quo terrefacti repente fugam arripientes exiuerē antrum: nec ante tenuere cursum: q̄ in oppidum deuenissent occurrētibus quid uiderant nunciantes, Mirabundi autē ciues uisuri quidnā mali hoc esset: incensis funalibus armisq; sumptis: quasi in hostem unanimes exiuerē ciuitatē: & ultra trecētos intrauere specum, Uideruntq; nō minus q̄ primi stupidi quem rettulerāt uillici: Tādē proximiores facti: postq̄ non uiuum esse hominem norunt: uiderunt sedētem quēdam in sede: & sinistra manu innixum baculo tantæ altitudinis atq; grossitie: ut excederet quēcunq; prægrandis nauigii malum: sic & hominem inuisa atq; inaudita amplitudinis: nulla ex parte corrosam aut diminutam, Et cum ex eis unus porrecta manu tetigisset stantē malum euestigio malus solutus in cinerē corruit: remansitq; ueste nudatus baculus alter plūbeus ad manum usq; tenentis ascendens: & ut satis aduerterunt: plumbum erat ad augendum grauedinem malo infusum: q; postea ponderantes asserunt: qui uiderunt fuisse ponderis, xv. catariorū drepanensium: quorum unusquisq; ponderis est librarum cōmuniū cētum, Demum hominis statura tacta æque corruit: & in puluere oīs fere uersa est, Quē quū nōnulli tractarēt manibus: tres dētes adhuc solidi cōperti sunt monstruosæ grādiciei, pōderis aut erāt triū rotulorū, i. cētū cōium unciarū, Quos Drepanites in testimoniū cōperti gigantes: & sempiternā posteritati memoriā filo alligauere ferro: & suspēdere i quāda ciuitatis ecclesia in honorē annūciata uirginis edita: & eiusdē titulo insignita, Præterea & partē cranei anteriore iuenerē firmissimā ad huc: & pluriū frumētī modiorū capacē, Sic & os alterius cruris: cuius etsi ob annositate nimia in putredinē pars deuenisset: pceptū tamē i reliquo ē ab his q̄ totā hoīs altitudinē ad mēsurā cuiusq; minimi ossis nouere eū fuisse magnitudinis ducētorū cubitorū uel amplius, Suspēcatūq; est a quibusdā ex prudentioribus hūc fuisse Ericem loci potentissimū regem Butis & Veneris filium ab Hercule occisum: & in eodem monte conditū Quidā autem arbitrantur Erithellum: qui olim i funebribus ludis ab Aenea p Anchisē patre editis pugno taurū occiderat, Alii uero unū ex Cyclopiibus: & potissime Polyphemū: de quo multa Homerus: & post eū Vir, ut patet circa finem tertii li, Aeneidos, Fuere igitur ingētis stature gigantes: qd̄ & sacra testatur pagina: ex quibus etsi nō huius tam mirādæ magnitudinis fuerint: duo saltē i eadē nuncupant, Nembroth, s. q̄ turrim in deū excogitauit: & Goliath Philisteus a Dauid funda & lapidibus supatus, Hos tales Iosephus uir alioq; circūspectus & eruditus existimauit: ut ipse in libro antiquitatis iudaicæ scribit ab angelis dei mulieribus mortalibus coeuntibus pcreari: qd̄ ædepol ridiculū est: cū igentiū corporū causa sint sidera cæliq; reuolutio certa qua etiā æuo nostro factū est qd̄ aliqui fere caput omne: uel amplius pceritate excederēt etiā magnos corpore uiros, Sane de his ego poetas nunc puto locutos si mites fuerunt hoies & humane uiuentes, Sed de his de quibus uideat itelligere in Saturnaliorū lib, Macro, ubi dicit, Gigantes autem qd̄ aliud credendū est fuisse: q̄ hominū quandam impiam gentē: deos negantē: & ideo existimatā deum pellere de cælesti sede uoluisse, Horū pedes in draconum uolumina desinebant: quod significat nil eos rectū: nil superū cogitasse: totius uitæ eorū gressu atq; pcessu in inferna mergentes &c, Huiusmodi ergo homines ex sanguine titanorum & terra productos fuisse, Non debet extraneum apparere homini erudito cum persæpe similis oriatur ex simili: & ob hoc Titanorum superbiorū hoium rite superbos omnes homines si non ex sanguine: saltem ex moribus seu uitio filios possumus nuncupare, Quorum etiam nulla rectius dici mater potest q̄ terra: iam a Macrobio ratione monstrata: tales, s. nil superū: idest cæleste: nil sanctum: nil iustum cogitant, omnis uitæ eorū progressus ad terrena & inferiora demergitur, Attramen hos tales: seu quos tales appellamus bellum habuisse cum Ioue homine Cretensium rege non omnino fabulosum est, Constat enim ex historiis antiquis: Iouem duo

insignia gessisse bella, primū cū Titanis: ut parentes uinculis detentos liberaret. secūdū cū ipso patre suo Saturno: more eius testāte Lactatio moliente, & hoc giganteū bellū dictū est, & secūdū quosdā apud Phlegrā Thesaliae agrū cōflictū ē & uictus atq; supatus saturnus. Quod aut oraculo Eglæ corio clypeū tegere illi impatū sit: & caput suum gorgone & Egles a terra in specu abscōdita. Intellico quia subsidio gregū & armētoꝝ ī q̄bus consistebāt substātiæ uetere: quæ p̄ Eglā: qd̄ idem sonat quod capra: intelligūtur & agroꝝ fructus: quos accipio pro Gorgone sumptus belloꝝ maximī substentati sunt, & sic Iouis clypeū tectū: idest defensionē habitam & caput coopertum: idest cōsiliis ad oppurtuna fulcitū. His aut̄ cessantibus, s. fructibus substātiæ Egles dicitur abscondita, & tūc audent hostes in hostes insurgere quasi aduersus inermem. Tantū his existētibus: & Palladæ: quæ p̄ militari disciplina intelligēda est hic: in uictoria itur. Qd̄ aut̄ in infernū meri sint humiliari atq; deiici supborum p̄teruā ostendere uoluerē fingentes. Huic tamē bello gigantum multa supadduntur hic nō apposita: eos, s. montes montibus imposuisse ut in cælū ascēderent: & alia quæ dā fecisse: quæ referēda sunt ad actus bellantiū. Erigūt qdem arces & imponūt mōtibus turres: ut cælū: idest regnū hostis occupēt: q̄ omnia tandē a uictore deiiciūtur: ut a Ioue factū est. De hoc gigantū bello atq; supere: uidebatur Varro aliter opinari. Dicebat, n. hoc fuisse cum cessasset diluuiū: dicens aliquos in diluuiō cū utensibus oibus confugisse in mōtes: qui lacecessi postea bello ab aliis: q̄ de aliis descenderant montibus tanq̄ supiores ueniētes facile repellēbant. Vnde fictū est supiores deos esse: inferiores uero terrigenas, & quia ex uallibus ad summā tendētes: præmissō pectore quasi reptare uidentur ut more serpentū. Inde dictū est eos serpentū habuisse pedes. Quod autē metu Typhœi ī Aegyptū mutatis formis aufugerit dii: aliud sentit: q̄ historia uel mortalitas. Nā p̄ Typhœo: q̄ terræ fuit filius: terra ipsa intelligenda est: & potissime ea pars: quæ a nobis septentrionalibus incolitur: a q̄ dii, i. Sol: p̄ quē (ut Macrobio placet in libro Saturnalioꝝ) reliqua deoꝝ multitudo intelligenda est: tunc fugiunt quādo ab equinoctio autūnali uersus antarcticum polū sol incipit declinare: q̄ tunc elongatur a terra sol: s. a regione nostra q̄ septentrionales sumus: & tendit in ægyptū, i. in austrū seu ad regiones australes. Deos aut̄ formas mutasse: forte potius ad ornatū fictionis appositum est: q̄ ob aliam cām. Nā ut dicit Augustinus ubi de ciuitate dei: Non omnia quæ gesta narrātur: aliquid etiam significare putanda sunt: sed pp̄ illa quæ aliqd̄ significant: & ea quæ nihil significant atterunt. Solo enim uomere terra p̄scinditur, sed ut hoc fieri possit: etiā cætera aratri mēbra sūt necessaria. Et soli nerui ī cytharis atq; huiusmodi uasis musicis aptant̄ ad cantū, sed ut aptari possint insunt & cætera. In compagibus organorum: quæ nō percutiuntur a canentibus: sed ea quæ percussa resonant: huic connectuntur. Hoc Augustinus. Et ob id esto ad intentum minime spectare: ne uideamur euitasse laborem quod in illis formis sensisse potuerint: annectamus. Dicit ergo Ouidius: Iouē mutatum in arietem: ut in hoc Iouis naturam demonstrat. Est autem aries māfuetum & benignum animal nemini si in quiete sua permittatur infestum. Præterea utile plurimum, nam ad procreandam prolem maximo pecudū gregi solus sufficit, & insuper non solum uir gregis est: sed dux etiam, nā si absit pastor: ipse se pastorem pecori preuiū offert: illudq; itinere recto reducit in caulas. Quæ Ioui conuenire uidentur in alia mulra. Est enim planeta benignus & mitis: nisi coniunctione alterius deprauetur: &c. Est similiter utilis: quia maturos foetus mulierum mouet ad exitum: & emittit in lucē: omnesq; iuuat ut ipsum nomen sonat: sic & dux gregis idest rex: & dominus deorum: ut omnis gentilitius error affirmat. Solem autem ideo in coruum uersum reor: ut æque ex proprietatibus solis demonstretur una. Coruum autem habere uim quandam præficiendi credidere ueteres: & ideo quia sol diuinationis dictus est deus: ut ubi de Apolline dicitur: eidem coruū consecrauerē: qui ut dicit Fulgentius solus inter aues habet, lxiii, uocis mutationes: q̄ ob causam auguribus antiquis erat in auguriis captandis auis gratissima. Bacchum in capram mutatum: hyemali tempore conuenit, nam uinum idest bacchum a frigore hyemis coactum in se uires colligit suas, & cum minoris uideatur uirtutis q̄ sit: agente frigore facilius potatur a stultis. Verum postq̄ potatum est calore auctum stomachi extenditur: & more hyrci ad sublimiora tendit: agitq; ut calefacti homines animosiores efficiantur: & ad cælsiora contendant. Quod autem luna in phælem idest in dammam mutata sit: ut eius designetur uelocitas dictū est: cum sit Damma uelocissima animal: nec illi ad defensionem sui tælum aliud q̄ fuga concessum sit a natura, & sic luna inter planetas uelocissima est. Lunonem autem in candidam mutata uacem: ideo uoluerē: quia uacca fertile sit animal: & sic terra: quam Lunonem aliquando uolunt: & ideo cādida: quia niuibus hyeme tegatur. Quod Venus piscis effecta sit: eius grandis humiditas seu quod humiditate uigeat Venus ostenditur. Mercurius autem ibis factus dicitur: eo q̄ Cyconia sociabilis auis sit: ex quo Mercurii conuenientia cum omnibus designatur: & uti serpentum hostis cyconia est: sic astutiæ dissipatur Mercurius. Secūdū autem Theodontium Iuppiter in aquila uersus est: ut per aquilam: quæ altius cæteris auibus uolat eius sublimis intelligantur effectus. Cybelem uero in Merulam ideo uersam puto: quia cum terra sit: & Merula sit auis uolans continue circa terram: ut terra per Merulam designetur. Per anguillā autem ī qua Venerem uersam dicit: eius Veneris lubri cum accipiendum est. Per Pana autem in hyrcum in superiori sui parte uersum: & in piscem in inferiori, intelligo orbem totum cui natura rerum: idest Pan præest: & qui superiori parte idest terra: quæ aqua superior est: & hyrcos: & animalia cætera pascit, in inferiori autem parte idest aqua ideo piscis fingitur: quia pisces producat & nutriat. Sed cum iam omnis Titania proles: expedita sit: libello huic finem etiam faciemus.

Explicit Liber quartus.

Prohæmium.

Ondum plene finieram! Superbam Titanis prole in medium trahere: & ecce q̄ adeo circa principium impetuose ab imo usq; cõuenerant æquora: quasi in antrum Eoli reuocati impio abiissent uenti geuere omnes: & turgidũ hæctenus uelum languidũ exhaustũq; adhæsit malo. Quod ego pspectans aduertit ilico: quia esset paululũ quiescendũ, nec mix: q̄ si fulminando Iuppiter fatigatus est de me scribendo scelesti generis elatos mores poterit arbitrari discretus. Progreior igit in littus: cõscẽdo tumulũ uisurus quo nã me libes liq̄set spiritus: dumq; in circũ oculos uoluo: atticũ sub pedibus habere solũ cognoui: auidusq; in circuitu cuncta passim uidere: nõ ordine certo intuebar quinimo ut memoria repræsentabat præterita. Sic nunc huc nũc illuc oculos ipellebã, & summos primo aliq̄diu Archadum montiũ considerauit uertices: & nemorosa decliua mecũ dices. Hos icoluit Mercurius puer: per illa ducebat Diana choros:

discurrebat Athlas & paruus adhuc Parthenopeus cõsueuit agitare ceruus: in illis Calistho latuit uirgo. Inde repẽte reuolutus in littus: aspexi. nõ dicã Athenas: sed earũ dum fere cõsumptũ paruũq; uestigiũ ituerer. Risi nostrã mortalitatis isana iudicia: q̄bus decepta uetustas: dum illas futuras perenes arbitraret primo deos in litẽ nominis iponendi traxit. Inde eas uocauit eoḡ snia imortales: nunc paucis elapsis sæculis: ruinis suũ finẽ uenisse testant. In mortẽ pfecto nos & nra corruũt oia celeri passũ. Attamẽ q̄tuncq; exinanita ciuitas: imo potius ciuitatis bustũ esset: memorari cõepi quãta philosophoḡ: atq; poetaḡ luce: quãto studiorum omniũ decore: quanta regũ ducũq; gloria: quanta insignis potentia: quanto uictoriarum fulgore splendida iam dudum fuerit: & exhorruĩ uidens omnia sub turpi ruinarum tam templorũ q̄ ædium tumulo deiecta iacere. Ab hac tandẽ me consideratione retorfit biceps fere in cõspectu positus Parnasus plurimo celebris carmine: & uatũ redolens laureis: atq; uetustissimũ & suaue musarũ hospitium: quẽ dũ quadã mentis ueneratione cõspicerẽ: & deserto fonti castalio cõpaterer: uidi antiq̄ui hostis decipulã ueterẽ: antrũ. s. Apollinis Delphici: ex quo pdeunt ambages: & pplexa respõsa in se: tanq̄ in charibdim cũcta forbentẽ: & in baratrũ pditiõis ppetuã dimittentẽ: tandiu gentiliũ isfoelices aias cõtraxere: tamẽ mutũ & elingũẽ nõ aureis ornatũ statuis: nõ p̄ciosis coruscũ lapidibus: sed uaria fere totũ serpentium radicũ circũplexione contactũ: sic sacro uolente lumine: qd̄ nõ iplicitis uocibus: sed sanctorũ: qui a sæculo sunt pphetarũ: eius futuris sacra mysteria expectatã salutaris elegãti patefecit eloq̄. Ab hac in Thebas Boetias haud longiquas loco se flexit itentio: quas apud dum i ter ruinarũ tumulos: & ingẽria ueterũ ædificia turpi lapsu squalẽtia Bacchi & Herculis oculo mētis exquiro cunabula: tetrus odor tabis illisi in saxũ learci: truncati Penthei: discripti Acteonis: & germanorũ uulnerum me in partẽ impulit alterã. Et in Lacedæmonia usq; ptendẽs aciẽ ne dum Agamẽnonias arces: & execrabile decorẽ Helenã sacrasq; Lycurgi leges cernerẽ: & iperũ prægrãdis isignia: sed uix locus ubi cõfederit oculus alter graciã cognoscere potui: & ob id in excedentẽ fere sydera Corinthiã arcẽ oculos dedi: Lacedæmonis memor: & Sisyphi. Sed quid multa? Dũ sic distrahor clemẽtissime princeps: sensi restaurari uires: quas prius dianus labor obruderat: & me ad coeptũ reuocari iter ab aura tenui: quã obrẽ omisso tumulo: quasi futuri itineris præmonitus: paruã reintraui nauiculã: & eius inuocato nomine: qui iãdudũ i suaue uinũ inspidas uertit aquas in Ghana: scẽdi Iouis insignẽ scripturus prolem: statibus uelum dedi.

De Ioue scẽdo Cæli nono filio: qui genuit filios gndecim: quorũ prima Diana, secundus Apollo, tertius Titius, quartus Bacchus, qntus Amphion, sextus Zethus, septimus Calathus: octaua Pasythea, nona Egialles, decima Euphrosynne, undecimus Lacedæmon, duodecimus Tantalus, tertiusdecimus Hercules, quattadecima Minerua, quintusdecimus Archas.

Cap. I.

SVpra de cælo libro tertio dictũ est: cuius fuisse filiũ Iouẽ scẽdũ testat Tullius in libro de naturis deorũ: eũq; dicit in Archadia natũ: ex qua tamẽ matre nõ dicit. Huius & si credã grandia fuisse facinora: absq; q̄bus nõ potuisset tam insigne meruisse cognomẽ: Pauca tamẽ ad nos usq; phama: seu ueterũ monimẽta duxere: & si qua forsan puenere: nõ satis certũ ẽ an sua: an potius primi: uel tertii fuerint Iouis. Verũ quã pauca huius fuisse Theodõtius asserit: explicabo. Vult igit Theodõtius hunc isignẽ fuisse hominẽ primo apud suos: & ibidẽ ob apposita a Lycaone Archadum rege in cõuiuio humana mẽbra: Lycaonẽ uicisse proelio: regnoq; priuasse: & tũc primo cõepisse uocari Iouẽ ob iustam de ini quo rege ultionẽ sumptã. Hũc tamẽ Leontius Lysaniã supra: ubi de Lycaone uocat: quẽ primũ fuisse Iouẽ: & Atheniensium regẽ diximus. Et ob id qd̄ dicã nõ habeo: nisi ut istas adeo iter se discrepãtes opinionẽ prudentior me: si queat in cõcordiã redigat. Post hæc dicit Theodontius hũc se Athenas trãtulisse: & ibidẽ in culmine fuisse pmaximo. Et ob stupratã Latonã: aduersus Cẽũ igens habuisse bellũ: eoḡ supato maxima cũ gloria Athenas rediisse: Iouẽq; primo bouem imolasse: & multa ad laudabile ciuitatẽ spectãtia apud Athenienses istituisse: q̄bus agẽtib; causis Iuppiter cõmuni hominũ cõsensu uocatus ẽ, de tẽpore nõ cõstat. Sũt tamẽ credãt eũ Cecropẽ Atheniesiũ regẽ primũ fuisse: sed ab hoc uulgata discordat opinio: cum Cecrops fuerit Aegyptius: & Iuppiter archas. Aliũ uero antiq̄orẽ dicũt: nec tamẽ ullus pfixũ tẽpus apponit: & ideo omittamus.

De Diana prima Iouis secundi filia.

Cap. II.

DIana omniũ fere testimonio poetarũ: Iouis & Latonã fuit filia: & eodem partu cũ Apolline edita: ut supra ubi de Latona mõstratũ est. Hãc ueteres insignẽ uirginitatẽ ppetua uoluerẽ: & quoniam spreto hominũ cõsortio syluas inhabitaret: uenationibusq; uacaret: eam arcu pharetraq; accinctã

describere: & nemorū mōtiūq; dixere deā: currūq; uti uoluerē: a ceruis albis tracto: & nympharū societate: atq; officiis & obsequio uti. Qd̄ Claudianus ubi de laudibus Styliconis ostēdit amplissime: ibi. Dixit: & ex tēplo frōdosa fert ab alpe: & ifra p̄ multos uersus. Præterea hāc uiarū uoluerē præsidē: & una cū luna multis uocauerē noībus. His igit̄ p̄missis aduertendū est: q̄ p̄ ea sentiēda sunt. Fuit hāc p̄fecto foemina Iouis hominis & Latonæ filia. & possibile est eā uirginē quādā fuisse: ut nōnullæ sunt oīno hominū abhorretes confortiū: & sic uirginitate p̄petua claruisse: & uenationibus dedisse operā. Et cū hāc lunæ cōuenire uideant: q̄ suo frigore habet ueneas frenare concupiscētias: & nemora: mōtesq; nocte suo lustrare lumie: ei ad lunam spectantia tanq̄ si ipsa luna esset: iniūxere: seu ipsam potius insipidi credidere: eo modo: quo supra sæpius de quibusdam aliis dictum est. Et quoniā de his ubi de luna nil fere dictum fuit: paululū latius prosequemur. Accingit̄ igit̄ Diana arcu & pharetra: ut per hoc itelligat̄ luna: & ipsa radiog; iaculatrix: qui loco sagittarū itelligēdi sunt: & iō sagittæ: q̄ nōnunq; nociui atq; pestiferi. Nemorū mōtiūq; ideo dea dicta est: q̄ lunæ uideat̄ esse: plātas herbasq; suis humiditatibus fœcūdare: & in uigorē seruare: ac etiā icrementa p̄stare. Currus autē ideo illi addit̄: nō solū ut ex hoc cæli circuitio assumat̄: qd̄ etiā uelocius cæteris planetis pagit: q̄ nimo ut mōtiū atq; nemorū circuitiones uenatiū designent. Qui a ceruis ideo trahi dicit̄: eo q̄ a syluestribus aīalibus uenatiū desiderū trahi uideat̄. Candidi autē ideo apponunt̄: quia albedo iter colores Lunæ a physicis tribuat̄. Quod nymphas habet socias: accipi debet pro humiditate cōtinua: qua abundat: cū nil aliud nympha sit q̄ aqua: aut cōplexio humida: ut ifra ubi de nymphis clarius apparebit. Qd̄ nymphis sint officia attributa: ad decorē fictionis appositū est: seu uelimus dicere humiditates obsequium p̄stare ifluentis lunæ. Viarū ergo p̄sidem ideo uoluerē: q̄ lumine suo nocturnas uincēs tenebras illas reddit uiatoribus expeditas: seu q̄ uiæ sint Dianæ uirgini sterilitate similes. Dianā uero uocari uoluerē: ut dicit Rabanus in libro de origine rerū: quasi duanā: eo q̄ nocte & die appareat: & sic deseruire uideat̄ ambobus. Sed Theodontius aliter: ut alias dictū est. Luna enī planeta iste uocat̄: quādo de sero lucet. Diana aut̄ dum luce sua tēdit in diē: & tūc est uenatibus aptior: & uiatoribus: & Virgo illo tūc dicit̄: q̄ post excursum mediū cæli circūlū: plātas nec affert nutrimentū ualidū: nec de nouo plantis præstat̄ utile incrementū: ut facit dum in oppositum fertur discedens a Sole. Cynthia autē dicta a Cynthio mōte: in quo præcipue colebat̄. De reliqs; alibi dictū est.

De Apolline secundo Iouis secundi filio: qui. xvi. iter filias & filios genuit: quorū hęc sunt nomia. prima Laphita. secūda Eurimones. iiii. Mopsus. iiii. Linus. v. Philesthenes. vi. Garamas. vii. Branchus. viii. Philemō. ix. Orpheus. x. Aristheus. xi. Nomius. xii. Actous. xiii. Argeus. xiiii. Aesculapius. xv. Psice. xvi. Arabs. Cap. III.

Apollo æque Iouis & Latonæ fuit filius: & eodē enixus cū Diana partu: ut p̄ habitū est: ubi de Latona. De hoc multa narrant̄: quæ forsā nō minus aliena fuere q̄ sua: cum præter eū tres alios fuisse Apollines scribat Cicero. Verū quoniā oēs in hūc sese inclinat̄ poætæ: quasi solus ipse fuerit Apollo & ob id quæ aliorū fuerint: nō satis apparet: in hūc oīa deferre necesse est. Dixere igit̄ post natiuitatis suæ fabulā: hūc diuinitatis & sapiētia deū: & medicinæ artis reptorē. Præterea dicit̄ Cyclopes iteremisse: & ob id aliquādiu priuatū diuinitate: armenta Admeti regis Theſſaliæ pauisse. Voluerē ifup cum illi cytharam donasset Mercurius: eum eliconicis præſſe musis: ut eo scilicet lyram tangente musæ canerent. Similiter & imberbem dixere: atq; laurum arborem: & hyperboreas gryphes: & coruū & buccolicum carmē illi sacrū fecere. Multisq; illū uocauerē noībus: & plures illi filios ascribere. Longa fictionum series hęc est: quarum si uelimus sensum excerpere: ante alia aduertendum est: quoniam aliquando eum hominem: ut fuit: aliquando solem intelligamus necesse est. Fuit ergo hic homo: & secundi Iouis filius ex Latona: ut sæpius dictū est. Verū Tullius ubi de naturis deorū: dicit eū Iouis Cretēsis fuisse filiū: & ab hypboreis montibus uenisse Delphos. & si sic esset multa frustrarentur ex dictis supra. Verum: salua semp̄ Ciceronis reuerentia. ego istud non credo: cū dicat Eusebius in libro tempog; Apollinem & Dianam ex Latona natos regnante Argis Schelēno: regniq; eius anno. iiii. qui fuit annus mūdi. iiii. M. dcc. xi. cū longe post p̄ eiusdē Eusebii scripta compræhendatur louem cretensem fuisse. Theodontius uero dicit istū Iouis secūdi fuisse filiū: & apud Archades regnasse: eisq; nouas adinuenisse leges: & Nomīū fuisse uocatum & ob seueritatem nimā legum a subditis regno fuisse pulsū: & ad Admetum regem theſſaliæ confugisse: atq; ex cōcessione Admeti quibusdam secus Amphrysū flumen populis imperasse: ex quibus nata fabula est q̄ ob occisos Cyclopes diuinitate priuatus admeti pauerit armenta. Sane dicit idem Eusebius Apollinem ex Latona natum: nō eum fuisse a quo consueuerunt antiqui responsa suscipere: sed eū qui seruiuit Admeto: & sic ille ut dicit Tullius: qui Delphos ex hyperboreis uenit: filius potuit esse Iouis cretēsis. De natiuitate autem huius & contingentibus circa eum: in præcedentibus ubi de Latona multa dicta sunt. & lōge plura legi possent per Macrobiū in libro Saturnaliog; scripta: quæ p̄fecto utilia sunt. nec tamen multum a scriptis desuper discrepantia. & ideo non apposui. Fuit insuper hic ut theodontius asserit: primus: qui uires herbarum nouerit: & ad opportunitates hominum earum uirtutes adaptauerit. & ob id non solū medicinæ repertor habitus est: sed deus: cum ægrotantes plurimi ex suis remediis sanitatem consequerentur. Et quoniam ipse pulsorum hominū concordantias reperisset: illi a Mercurio numerorum atq; mensurarum principe cytharam concessam dicitur: sic ex diuersis pulsuum motibus si rite ordinati sunt: qd̄ ad medicum spectat: una fit melodia: si rite tangatur: sic ex diuersis pulsuum motibus si rite ordinati sunt: qd̄ ad medicum spectat: una fit melodia: si rite tangatur: corporis concordantia. Et quoniam uis ægritudinum signis multis mortem: & multis etiā sospitatē prædiceret: diuinationis illi deitas attributa est. Et sic illi laurus & coruus dicati sunt: cum ut alias dictū est: si lauri frondes dormiētis capiti alligentur: somnia eū uisurū uera prædicet: quæ diuinitatis est species. Sic & coruum: ut etiā dictū est: habere. lxxiii. uocū mutatiōes: ex quibus optime augures futura se cōprehēdere asseribat:

quod etiā ad diuinationē designandā opponit, albericus isuper dicebat ob id fictū eum occidisse Phytone: q̄a phyton fidē auferens interpretet: quā ablatio fidei tūc de medio tollit. cū ueritatis claritas referat: q̄d per solis lumen efficit, sed tūc planeta est: non homo: per quē ēt ut mathematici asserunt multa futura mortali- bus demonstrant. Sapientia at̄ ideo deus est habitus propter consilia: q̄ salubria circa morbos dabat poscen- tibus. Præterea q̄a ubi de sole intelligat: lumine suo uitāda demōstrat: ac ēt imitanda: q̄d sapiētis est. Imberbē aut̄ solē planetā dicunt: q̄a semper iuuenis tanq̄ omni die nouus exoriens Lyra canere: & musis præesse eū iā uolueret: q̄a putauerūt eū cælestis melodiæ modulatorē & p̄cipē. & iter. ix. speraz̄ circuitōes uarias tanq̄ in- ter. ix. musas noticia & demōstratōe eorundē modulos exhibentē: Nunc de nominibus, d̄r Apollo: q̄d ut ait Fulgētius p̄dens interpretat: & ideo æthiopū quidā sunt populi q̄ eū surgētē totis affectibus execrant: eo q̄ fer uore suo nimio apud eos cūcta disperdat. & hīc est ut dicit Seruius q̄d Porphyrus in eo libro quē solē appel lat: dicit triplicē esse Apollinis potestātē: eū, sc̄apud superos esse solē. Lybez̄ patrē ī terris: & Apollinē apud in- feros: & idē tria isignia simulacro eius ab antiq̄s apposita: lyram. sc̄ p̄ qua cælestis armoniæ imaginē uolueret Clypeū: quo eū Terræ numen itelligi sensere. & sagittas: q̄bus isfernoz̄ deus & noxius iudicatus est. Et ob id Homez̄ dixisse uidet̄ eundē tam pestilētiā: q̄ salutis auctorē. Quod ēt sensisse uidet̄ Horatius ī carmine sæ- culari: dū dicit: Cōdito mitis placidusq̄ rælo supplices audi pueros apollo &c. Vocat̄ ēt insup Nomius q̄d la- tine pastor sonat inde sumptū q̄ pastor fingat̄ Admeti. & ideo tanq̄ pastori buccolicū illi carmē consecratū ē q̄a pastorale carmē est. Cynthius aut̄ dicit̄ a cynthio monte: ī quo diligētissime colebat̄.

De Laphita. i. Apollinis filia.

Cap. III.

Laphita ut Isidoro placet in libro ethimologiarum filia fuit Apollinis. Esto Papias uiḡ fuisse testa- tur. Ab hac autem ut Rabanus asserit Laphitæ populi Thessaliæ denominati sunt. Indicium qui- dem est non parui momēti: hanc. sc̄ insignem fuisse mulierem: postquā egregiū ab ea denominati sunt populi. Quod autem Apollinis fuerit filia: uerum esse potest tanq̄ hominis. si autem tanquā solis: ob formositatem: uel sapientiam: uel augurandi peritiam fictum arbitrari potest.

De Eurygone Apollinis. ii. filia.

Cap. V.

Eurygonem Paulus perusinus asserit apollinis fuisse filiā: eamq̄ Thelaōi nuptam: ac eidem Adra- stum argiuorum regem: & Euridicem amphiarai: postea coniugem peperisse

De Mopso. iii. Apollinis filio.

Cap. VI.

Mopus ut dicit Theodotus: filius fuit apollinis & Hymantis: Iasoni summa atq̄ fida amicitia iun- ctus: ut testat̄ Statius: Sæpius ī dubiis auditus Iasone Mopus. Hic ut placet Lactatio: diuinādi pe- ritissimus fuit: & grineo nemori ubi apollinis oraculū erat: præfectus ut ait Seruius: Fuit autē ho- mo æuo suo uenerabilis adeo: ut illi post mortē tēpla dicata sint & ex eoz̄ abditis a petētibus acce- pta respōsa Paulus at̄ dicit nō Hymantis fuisse filiū sed Manthonis filia Tyresia Thebāi: Hūc præterea dicit Pōponius Mela: Phaselim ciuitatē ī sinibus Pāphiliæ condidisse nec multo post asserit idē Pōponius Mātho- nem fugientē Thebaz̄ uictores: Clarii fanū apud libedos Ionas statuisse: Caystro fluuio proximū: nec longe ab eo Mopsum eiusdē filiū Celophonē cōdidisse. Eusebius at̄ dicit Mopsum apud Cylices regnasse: regnāte Agamēnone Mycænis. & eo Mopsicrone & Mopsicia dicti: dicētibus Māthonē huius fuisse matrē: aduersan- tur dicētes: Manthonē post Thebanū bellū ī Italiā transmigrasse & in Cysalpinam galliā deuenisse.

De Lino. iiii. Apollinis filio.

Cap. VII.

Linus ut scribit Lactatius: ex Psmate filius fuit apollinis: ex quo talē recitat fabulam. Quod cū in- terfecisset Apollo Phytone serpētē & pergreret cædis actæ piacula: a Crotopo rege argiuoz̄ in- domum susceptus est ubi clam cum Psmata uirgine & eiusdē Crotopi filia concubuit: quæ cū cōcepisset: & tempore debito secus Nemeū flumē occulte peperisset: filium illū Linū appellauit: eūq̄ ut placet aliq̄bus: exposuit. & sic repertus a canibus deuoratus est. Alii uero dicunt: quia illū pastori cui- dam alendū tradidit: tamen dum quadam die incuria pastoris paruulus iaceret in herba. a canibus deuora- tus est: q̄d Statius testari uidetur dicens. Irradiant medio linus itextus acanto Letiferiq̄ canes &c. Apollo au- tem miratus filium fuisse a canibus deuorātū: regioni monstrū imisit: cuncta deuastrans: quod postmodum Corebus occidit. Arbitror fictioni huic causam dedisse aliquod pestiferū animal: quod forte eo tempore ap- paruit: quo puer iste a canibus discerptus est: q̄d cū impium uisum sit: eo dictū monstrum imissum. Fuit in- super & alter Linus: qui & Apollinis filius fuit: & in musica mirabilis habitus est: de quo Virgilius. Non me carminibus uincet nec thracius orpheus. Nec Linus &c.

De Philistine. v. Apollinis filio.

Cap. VIII.

Philisthenes ut Seruio placet: Apollinis ex Catilena filius fuit: quē ait Oaxem oppidū in Creta insu- la condidisse: & ex suo nuncupasse nomine. Vnde Varro. Quos magnos Cantilena partu adducta dolore. Et gemitus cupiens dolorem Oaxida palmis Scindere &cætera. Si ergo Oaxidem suo no- mine appellauit: binomius de necessitate fuit. Ego existimo eum cantu ualuisse. & inde tam Canti- lenæ q̄ Apollinis filium a poetis fictum.

De Garamante. vi. Apollinis filio.

Cap. IX.

Aramas ut Rabanus ait in libro de originibus rerum filius fuit Apollinis & ab eo ut idem ait Ga- ramantes æthiopiæ populi nuncupati sunt. & Garama oppidū apud æthiopas constructū. Hunc ego ideo Apollinis fictū reor: quia ibidem iperauit ubi p̄fecto nimio æstu sol omnia fere perimat- quas quia sedes elegit tanq̄ sterilitate & æstu delectatus: filius Apollinis habitus est.

De Brancho. vii. Apollinis filio.

Cap. X.

BRanchus ut ait Lactantius: Apollinis filius fuit ex filia Ioucis: & Sucronis coniuge susceptus: cuius talis est fabula secundū Varronē in lib. reg. diu. Cuius qdam decimus ab Apolline genus ducens: cū peregrinādo pranderet in littore: ac deinde forte minus sobrius pficisceret oblitus Sucronem filiū pueg. dereliquit. Qui Sucron patre pdito errās puenit in saltū cuiusdā laucis: receptusq; cœpit cū pueris illius capras ī pascua ducere: cōngit autē eos cignū cape: quē cū ueste texisset: pueri pugna bāt inter se q̄nam illū patrono muneris loco deberet offerre. Tandē fatigati certamine reiecta ueste loco cigni cōpererant mulierē: quo euentu territi cœpe fugā. Verū reuocati ab ea moniti sunt ut lauci patrono suo dicerent ut Sucronē pueg. coleret. Illi uero ea quæ contigerāt: & quæ audierant patrono recitant. Tunc laucis miratus Sucronē habere loco filii cœpit: eiq; filiā suā locauit uxorem. Quæ cū prægnaſ esset uidit per guttem solē per fauces suas intrasse & exisse ex uentre. Post hæc editus est filius: quē Brāchū uocauerūt: q̄ cū Apollinis malas deosculatus esset: ab eo captus coronā accepit & uirgā: cœpitq; uaticinari: & subito nusq; cōparuit. Post hoc illi templū īgens cōstructū. qd Branchiadon noīatur: & apollini phylesio ob hāc rē consecrata sunt templa: quæ ab osculo Branchidis: siue a certamine puerorū Phylesia nuncupant. Alibi uero scribit Lactantius Branchū fuisse Thessalū adoleſcentē ab apolline dilectū: quē interfectū acriter dolēs sepulchro sacrauit: & templo: & ibidem Branchiades apollo dicitur. In præcedenti fabula pueri. i. ignari cignum capiunt: idest futuri uatis augurium. nam cignus auis soli dicatus ē: eo q̄ propinquam sibi mortem præcognoscat: & suauissimo cantu prædicet. Ex augurio autem sumpto in loquacitate itur: & ideo in mulierē uersus fingitur. ex hac loquacitate fit: ut Sucron carior efficiat patrono: eiusq; deueniat gener: uideatq; in somnis coniunx prægnans solem p guttur eius intrantem: idest cælestem influentiam ad producendum procreatum aptum uaticinio: quod per solem intelligitur: qui demum uentre egreditur dum nascitur: qui apollinis tunc malas deosculantur: dum delectatione absq; qua nil perficitur adhæret studio uaticinādi: & tunc coronā & uirgā ab Apolline suscepit: dū eruditus īsignia doctoratus assumit. nā per coronā. quæ capitis ornamētū est: præeminētia designat: quā q̄s p quæsitā studiis sciētīā cōsequit. Per uirgā at̄ potestas intelligit exercendi q̄ studio q̄sita sunt. Eū autē nusquā cōparuisse eo factū est: q̄a morte de medio sublatus est.

De Phylemone. viii. Apollinis filio.

Cap. XI.

Phylemon apollinis & Lychionis ut testat Ouidius: filius fuit. Nā ut ipse refert: Dædalion Luciferi filius habuit speciosissimā filiā: quā cū Apollo & Mercurius eo tēpore dilexissent: & ī eius iuissent cōcubitū: ex ambobus cœcepit: & apollini peperit Phylemonē: q̄ carniē clarus fuit & cythara. Qd aut̄ fictū est ab euentu sumptū puto. nam Lychion uno partu duos enixa ē: quorū alter fuit īsignis fur: quē dixerunt genuisse Mercuriū: eo q̄ circa talia uideat̄ astrologis opari Mercurius. Alter uero cytarista fuit egregius: circa qd arbitrant̄ solē operā dare. & ideo apollinis filiū uocare.

De Orpheo apollinis filio. ix

Cap. XII.

Orpheus Caliopis musæ & apollinis fuit filius ut dicit Lactantius. Huic dicit Rabāus Mercurius lyram nup a se cōpertā tradidit: qua tātū ualuit: ut ea mouere syluas & flumina sistere: & feras mites facere posset. De hoc Virgilius talē recitat fabulā: Eum. samasse Eurydicē nymphā: quā cum suo cantu ī suā traxisset gratiā: eam sibi iunxit uxorē. hāc cœpit amare aristæus pastor: & die quadā dū secus ripas hebrī cū dryadibus spatiaret: eam cape uoluit: q̄ fugiēs pede serpetē iter herbas latitātē p̄ssit. Qui reuolutus ī eam uenenato mortū iteremit. Quā ob causam gemebūdus Orpheus descendit ad iferos & lyra adeo dulciter canere cœpit: orās ut sibi restitueret̄ Eurydicē: q̄ non solū ministros iferni in sui pietatē traheret: sed & umbras ī obliuionē pœnæ suæ deduceret. Ex quo factū est ut illi a Proserpina Eurydicē restitueret: hac lege ne illā (nisi p̄dere uellet) respiceret: donec puenisset ad superos. Qui cū iam p̄ximus eēt: nimio uidenti Eurydicē suā desiderio tractus: oculos ī postergantē flexit. ex quo factū est ut euefugio dilectā itē perderet. Quā ob causam diu fleuit & celibē deducere uitā disposuit. & ob id ut ait Ouidius: cū multas suas nuptias postulantes reiecesset alijsq; hoibus celibem uitā ducere suaderet: mulierū icidit odiū & a celebrantibus matronis orgia Bacchi secus hebrū rastris atq; ligōibus cæsus atq; discerptus ē: & eius caput in hebrū p̄iectū cū cythara: ī Les bon usq; deiecta sunt: ubi cū serpes qdā caput deuorare uellet ab apollie ī saxū uersus ē. Lyra aut̄ ut dicit Rabāus ī cælū assumpta: & iter alias cælestes imagines locata ē. Pulchræ eqdē & artificiosæ fictiōnes sunt ut incipiamus a prima: cur apollinis & Caliope dicat̄ filius: uideamus. Dicit̄ at̄ Orpheus: q̄si aurea phogni. i. bona eloquētīa uox: q̄ qdē Apollinis. i. sapiētīa: & Caliope: q̄ bonus interpretat̄ sonus: filiā ē. Lyra at̄ illi a Mercurio data ē: q̄a per lyrā diuersa uocū habentē discrimina debemus intelligere oratoriā facultatē: q̄ nō una uoce. i. demōstratōe cōficit̄: sed ex multis: & cōfecta nō oībus cōuenit: sed sapiētī atq; eloquētī: & bōa uoce ualētī. Quæ cū oīa ī orpheū cōuenirēt: a Mercurio mēsuratore tēpore eidē cōcessa dicūt. Hac Orpheus mouet syluas radices habētes firmissimas & ifixas solo: id ē obstinatæ opiniōis hoies: q̄ nisi p̄ eloquētīa uires queūt a sua p̄tinaciā remoueri. Sistit flumina. i. fluxos & lasciuos hoies: q̄ nisi ualidis eloquētīa demōstratiōibus ī uirile robur firment̄: ī mare usq; defluūt. i. p̄petuā amaritudinē. feras mites facit. i. hoies sanguinū rapacesq;: quos sapissimē eloquētīa sapiētīs reuocat ī mansuetudinē & humanitatē. Hic isup Euridicē habet ī cōiugē. i. naturalē cōcupiscētīa: q̄ nemo mortaliū caret. Hāc p̄ prata uagantē. i. p̄ tēporalia desideria: amat Aristæus. i. uirtus q̄ eam ī laudabilia desideria trahere cupit. Verū ipsa fugit: q̄a naturalis cōcupiscētīa uirtuti cōtradicit. & dū fugit uirtutē a serpetē occidit. i. a fraude iter tēporalia latētē. nā apparet minus recte ituentibus tēporalia uiuere. i. posse beatitudinē p̄stare: cuius apparētīa si q̄s credat: se ī perpetuā duci mortē cōperiet. Sed qd tandē? Cū naturalis cōcupiscētīa ad iferos. i. circa terrena oīno lapsa ē: uir prudēs eloquētīa: idest demōstratiōibus ueris eam conatur ad superiora: idest ad uirtuosa reducere. Quæ tandem aliquando restituitur. & hoc

postergans q̄ q̄m inos sequitur

e libem. q̄. sine muliere uirtus

dū appetitus ad laudabiliora dirigit: sed reddi pacto ne retro iucipiens respiciat donec ad supos usq; deuenit. Inane itere i concupiscetiam talium relabat: donec cognitiōe ueritatis & super bonoz intelligētia roboratus ad dānandā scelestoz opoz spurcitiem: oculos possit in concupiscentiā flectere. Quod aut ob id Orpheus ad inferos descenderit: debemus accipere prudentes uiros nōnūq; ratiōe contēplatiōis i pituras res: & hoium ignauas oculos meditatiōis deflectere: ut dum q dānare debeant uiderint: q appetēda sunt feruētiori desiderio concupiscat. Fulgentius aut longe aliter sentit. Dicit. n. dilectā ac pditā & demū reassumptā Eurydicis esse musicæ designationē: cū Orpheus dicatur: qsi oreaphogni: qd interpretatur uox optima. Eurydices aut pfūda diiudicatio. & ideo: cū i musicis aliud sit armonia phtōgog: & aliud effectus tonog: uirtusq; uerboz & c. ut ubi de ethimologiis: Sed ut ad ea ueniamus q ad Orpheu uidentē spectare mortē: est sciendū ut dicit Theodōtius: Orpheu primo Bacchi sacra compisse: & ea iussit apud Thraces choris Menadum. i. muliez patientiū menstruū ut illa illo tpe auferret a cōmixtione uiroz: cum nō solū abhominabile sit: sed etiā pntiosum uiris. Qd cū mulieres post tempus aduertissent & extimassent: hoc adinuentū ad turpitudinem eaz: uiris detegendā i Orphāū cōiurauere: illūq; nihil tale suspicantem interficere ligonibus: & i hebrum fluuium deiecere. Lactantius aut in libro diuinaz institutionū dicit de eo sic. Sacra liberi patris primus Orphāus induxit in grāciam. primusq; celebrauit in mōte Boetiā Thebis: ubi Liber natus est. pximo: q cū frequenter cytharā catu psona ret: Cytheron appellatus est. Ea sacra etiā nūc orphica nominātur: in quibus ipse postea dilaceratus & carptus est: & c. Quod caput eius & cythara les bos dilata sit: dicebat Leōtius fabulā nō eē. qa sic phama ferebat Les biūm quēdam ex auditoribus suis ea secū deuotiōis causa Les bos usq; portasse. quod serpes q caput Orphei deuorare uolebat in lapide uersus sit: intelligi pro serpente annoz reuolutiones: quā caput. i. nomen Orphei: seu ea quā ingenio Orphei cōposita sunt: cū in capite uigeant uires ingenii cōsumere: ut reliqua faciūt: conatē sint. Sed in saxū ideo uersus dicitur serpens: ut ostēdatur nil illi posse tempus obsistere. Qd qdem hucusq; nō potuit egisse: qn adhuc famosus existat cum cythara sua cum poetis fere antiquior reputetur. Præterea sūt qui uelint inter hos Plinius in libro historiae naturalis: huius inuentū fuisse auguria ex cæteris aialibus sumi: quæ primo tantū ex auibus sumebant: æquo modo opinati sūt qdam eum primū cytharā excogitasse quā tūcunq; Amphioni aut Lino attribuant alii. fuit. n. ex gente ciconā Thraciæ natus: q ut Solinus de mirabilib; mūdi affirmat: in æuū usq; suū in maximū sui decus lumbat. De tempore eius nō uidetur ambigi. Multi. n. testātur quod inter argonautas Colchos cū lasone accesserit: ut Sratius. De hoc tamen scribit Lactantius in libro diuinaz institutionū. Et fuit per eadem tpa quibus faunus: sed quis ætate præcesserit potest dubitari. Si qdem p eosdem annos Latinus Priamusq; regnarūt. Item patres eoz Faunus & Laumedō: quo regnāte Orphāus cum argonautis ad iliensium littus accessit. Hæc Lactantius. Eusebius autem i libro tempoz dicit: eū fuisse regnante Athenis Aegeo: quæ quidem satis cōuenire uidentur. Leontius aut dicebat: hunc nō eum fuisse qui orgica adinuenit: cum illum asserit longe antiquiorem esse.

Aristhæus filius fuit Apollinis & Cyrenis filia; Pænei flumis: ut testat Virgilius in psona Aristhæi in georgicis dicens: Mater cyrenes, mater quem gurgitis huius Ima tenes: quid me præclara stirpe deoz. Si modo quē phibes pater ē tymbreus Apollo: Inuisum fatis genuisti & c. Quod et Iustinus in epythomate Pompei trogi cōfirmat talē historiā recitans. Quod Cyrus. s. rex Coramis insulæ filiiū habuit: cui nomē Bathos pp linguæ obligationem. Veg: cum Cyrus ad oraculū Delphos ppter dedecus adolescentis filii deprecaturus uenisset: habuit in responsis Bathos Aphricam petere: Cyrenem urbem cōdere: & ibidem linguæ usum accepturū. Quod ob solitudinem Coramis insulæ omissum est: quasi nō haberēt unde colonos in Aphrycam deducerent. Tādē n tractu temporis peste compulsi: adeo paucos miseræ: ut uix nauis compleret una. Hi Aphrycā uenientes: mōtem Cyge loci amoenitate & ubertate fontiū capti occupauerunt. Ibi Bathos solutis linguæ nodis: dux eoz primo loqui capit. Quāobrem oraculi pmissis certi urbem cōdidere Cyrenem. Porro sic a posteris fictū est: Cyrenem eximia pulchritudinis uirginem a Pelio mōte Thessaliæ ab Apolline raptā: perlatamq; in eius montis iuga: cuius collem occupauerant q filium secuti sunt: & ab eo repletā. iiii. pepisset filios: Aristhæū. Nomiū. Auctou: & Argeū. In hac nil fere fictionis ē: nisi ubi Pænei dicit spei regis Thessaliæ filia fuit: a quo missi sunt qquirerent: quoniā abiisset. Qui ea comperta & loci amoenitate detenti: in eisde terris aiūt cū Cyrene remāsisse. Ex his tantum pueris tres aiūt adulti in Thessaliā rediisse. & auita regna recepisse. Inter quos dicunt Aristhæū in archadia late regnasse: eūq; primū apis & mellis usū & lactis coagulum tradidisse atq; trapetis oleas pressisse oleum educere: & eius usum ostendisse: ut refert Plinius de naturali historia. Præterea sciens factus sideris solstitialis ortus primū inuenisse. qbus consideratis nō absurde Virgilius fabulam Aristhæi de recuperatione apium in sine georgicorum descripsit. Hūc insuper uolunt auctonem Cadmi filiam in coniugem accepisse: & ex ea suscepisse actæonem. Sane ut Salustio placet: matris consilio relictis Thebis Cæam insulam illosq; ab hominibus inhabitatam abiit: illamq; tenuit isto reliquerit postea: & cum Dædalo in Sardiniam abierit: in qua ut dicit Solinus de mirabilibus mundi: urbem condidit. quid inde ex eo contigerit: legisse non memini.

Actæon filius fuit aristhæi ex auctonoe cōiuge: ut Statius testatur & Ouidius qui eū etiā scribit lanthium appellatum: ubi dicit Cum iuuenis placido cōpellat lanthus ore. Et sunt qui dicant hoc illi nomen a puella sepulta eo in loco in quo natus est. Hic ut ostendit idem Ouidius: uenator fuit: & cum die quadam uenatione fessus in ualle gargaphiæ descendisset: eo q; in ea fons esset recens & lympidus: & ad eum forte putaturus accederet: uidit in eo Dianam nudam se lauātem. Quod cum egre Diana tulisset: sū mpta manibus aqua: in faciem eius proiecit dicens: Vade: & dic si potes. Is autē repente in ceruū conuersus est: quē cum canes eius uidissent cōfestim irruerūt in eum: illūq; i montē coactum

atq; dentibus laceratū: comederūt. Circa quod figmentū sic scribit Fulgentius Anaximenes: q; de picturis an-
tiq; differuit: ait in libro. ii. uenationē actiōnem dilexisse: q; cū ad maturam puenisset ætatem cōsideratis ue-
nationū piculis: idest quasi nudā artus suæ rationē uidens: timidus factus est. Et paulopost: Sed cū uenādū picu-
lū fugeret: affectū tamē canū nō dimisit: quos inaniter pascendo: pene oēm substantiā pdidit. Ob hanc rē a ca-

nibus suis deuoratus est. De Iolao Aristhæi filio. Cap. XV.
Iolauum dicit Solinus de mirabilibus mūdi: filiū fuisse Aristhæi: & post eū in Sardinia dominiū te-
nuisse. Supra autē dicit in suo uolumine Iolauū filiū fuisse Iphiclei filii Amphitriōis: & æque in Sar-
diniā impasse. nescio an idem sit: uel alius. De Nomio. xi. Apollinis filio. Cap. XVI.

Omnia ut scribit Iustinus in epitoma: filius fuit Apollinis & Cyrenis. Hūc dicit Leontius Apollinē
noiatum (q; quid supra dixerit Theodōtius) eūq; archadibus impasse: eisq; leges dedisse: quæ quo-
niā quosdā ex optimatibus uidebātur offendere: orta seditiōe inter archades: arithæo fauente pul-
sus ē. & loco eius regnauit arithæus. Is autē ad Admetū Thessaliæ regē cōfugit & eius armēta septē
annis pauit. Tandē uiribus reassumptus: arithæū fugauit & archadū iteq; obtinuit principatū cū
abiisset arithæus in Cæam insulā: & quoniā armēta pauisset Nomius appellatus ē: qd' apud archades pastor
sonat. & hīc dicit fictionē traxisse locū Apollinē. s. ob occisos Cyclopes diuinitate spoliatū admeti regis armen-
ta pauisse. ego autē nescio qd' credam potius: cū & uetustate & ignauia librariorū: adeo perire codices ut subtra-
ctū sit: posse de q; plurimis ueritatē cernere: & hīc amplissimus uagādū locus mēdacio relictus est: cū scribat de

antiq; unusq; q; quodlibet. De Auctoo. xii. Apollinis filio. Cap. XVII.
Vetus filius fuit Apollinis & Cyrenis: ut supra monstratum est. Hunc sunt qui dicant descenden-
tibus fratribus ex Aphryca & in græciam uenientibus: Cyrene remāsisse & his imperasse: qui una
secum ibidem remansere.

De Argeo. xiii. Apollinis filio. Cap. XVIII.
a Reges ut supra a Iustino monstratū est: Apollinis fuit filius & Cyrenis. Hic de se quod ego nouerim
nil præter nudum nomen posteritati reliquit.

De Aesculapio. xiiii. Apollinis filio: qui genuit Machaonem. Cap. XIX.
Aesculapius ut prisca fere testatur oēs: Apollinis & Coronidis nymphæ fuit filius. Dicit. n. Ouidius:
hāc ex Larissa fuisse: & Phlegiæ filiā: quā cū sūme Apollo diligeret: & in eius iuisset concubitū præ-
gnans effecta ē. Porro coruus Apollinis auis ad Apollinē detulit: q; cōperisset eā iuueni cuidā Aemo-
nio cōmisceri: quā ob cām turbatus Apollo eā sagittis occidit: & facti tadē poenitus cū remediis su-
is illā neq; ab inferis reuocare secto eius utero: conceptū ex se eduxit infāntē: eūq; Aesculapiū appellauit. & ut
fertur: Chironi cetauro tradidit educādū: quē cū uidisset archinoe Chironis filia uaticiniū docta: uaticinata est
q; mortuū hoīem ab inferis reuocaret i uita. & ipse fulmiatus deicēret ad iferos: qd' effectu nō caruit. Aiūt. n.
hūc arte sua cū eximius euasisset medicus: Dianæ p̄cibus Hyppolitū mēbris collectis undiq; i uita reuocasse:
& pristinae restituisse sanitati. Quā ob cām turbatus Iuppiter: eū fulmine iteremit: ut ligdo testat Virg. dicēs:
Pæonis reuocatū herbis & amore Dianæ: Tu pater oipotens aliq; indignatus ab umbris Mortalē ifernis ad
Iumē surgere uita. Ipse reptorem medicinæ talis & artis Fulmine phœbigenam stigas detrusit in undas: & c.
Quæ hucusq; dicta sunt: ut satis patet: historia mixta poeticis est: Ast ut pura cōsistat historia: executi dā sūt
fictiones. Et ideo coruū accusasse Coronidē: sic accipiendū arbitror Apollinē. s. augurandi pitia fornicationē
nouisse Coronidis & iratū interfecisse prægnantē. Quod autē Hyppolitū: seu ut placet Plinio Castorē Tynda-
ri filiū ob raptas Lincæo & idæ spōsas a Lyncæo seu Ida occisum in uita herbis & arte reuocauerit. aliter cōti-
gisse puto: hos seu horū alterū nō mortuos: q; a morte in uita aliq; reuocare: solius dei est. Sed uulnē: ima-
nitate & ob pditum sanguinē mortuos existimatos: quos cū arte & sollicitudine sua in sanitatē reuocasset pri-
stinā dictū est: eū illos ab inferis in uita retraxisset. Quod autē ob id a Ioue fulmiatus sit: nō est credibile. sed iō
fictū credo: q; possibile est ob eā curā eū laborasse plurimū in exq;itione herbarū & aliarū opportunitatū: &
& sic p̄ter uires fatigatus in febre incidisse: q; p̄fecto lætale fulmen & ignitū ē: & ex ea febre defecerit: seu forte
casu fulmiatus ē & opinatū ab ignaris hoc illi cōtigisse ob reuocatos ab inferis mortuos: & hinc fabulæ datū
principiū. Sane Theodōtius negat Apollinē dilexisse Coronidē: & ex eo Aesculapiū fuisse cōceptū: asseritq; eū ex
æmonio iuuenē & Corōide natū. sed Apollinis filius dictus ē: altera ex duabus causis: seu q; mortua matre an-
te primum: & eius secto utero eductus est: qd' nō absq; medici ope sit: p̄ quē fingit Apollo: q; medicinæ rector. &
sic Apollinis filius: q; Apollinis ope natus sit. Seu q; q; sic nascitur Apollini sacros fore uoluerit ueteres: eo q; ut
dictū ē Apollinis ope lucē sortiti uident. & ob id aiūt Cæsare familiā sacra Apollinis obseruasse: q; primus eog;e
q; ex familia Iulia Cæsar dictus ē: ob eā cām cognomē adeptus est: & factus Apollini sacer: q; e secto matris ute-
ro in lucē uenerit. Præterea potuit Apollinis haberi filius: q; clarissimus euaserit medicus. Theodōtius autē opi-
nio aliq;liter dictis roborat Lactātiū: q; de Aesculapio i libro diuinarū institutionū dicit sic. Hūc Targitius de illu-
stribus uiris differens ait: Incertis parētibus ortū expositū: & a uenatoribus inuētū canino lacto nutritū: Chi-
roni traditū didicisse medicinā. Fuisse autē Messenū sed Epidauræ moratū: & c. Post hæc dicit Lactātiū: hunc
eū fuisse q; Hyppolitū curauit. Cæterū ne ob diuersitatē relatorū ubi minie opportunū ē mēdaces credant scri-
ptores: aduertendum: ut Placet Tullio de naturis deorū: q; tres fuere Aesculapii. Quorū Primum dicit idem fi-
lium fuisse Apollinis: eumq; speculum inuenisse: & primum obligasse uulnus: & hunc ab archadibus asserit
summe coli. Secundum uero dicit fratrem fuisse secundi Mercurii ex Valente patre atq; Coronide matre na-
tum: eumq; percussum fulmine interisse: & cynosuris humatum. Tertium uero dicit filium fuisse Asippi &
Carinoæ: eumq; primum alui purgationem & dentis euulsionem comperisse eiusq; sepulchrum esse in ar-
chadia: nō longe a Iasio flumine: circa quod & lucus ostenditur eius. Et sic erit possibile ex his aliq; ex mris

utero cælum aliquē ex icerto patrē natū atq; expositū. nec obstat omniū parētes a Tullio narrari. Vidi ego in patria nōnunq; ex p̄cipibus patriæ hoīem: qui ifans fuit expositus: & demū a nutritore tanq; a patre cogno minatus. Sed quid multa; qualiscūq; seu quicūq; fuerit ex ifis tanta ueneratione apud Epidauros habitus ē ut etiā Romani iam fere omni Italia occupata: pestilentia ægritudinū agitati: quasi pro singulari & certo sub sidio legatos ad Epidauros mitterēt oratores: ut illis de opportuno remedio subuenirēt: permitterētq; æscu lapium tanquam salutare subsidium Romā deferrent: concessumq; ut in forma serpentis diabolo operante: Romam in nauī deueherent: illiq; templum insigne ī insula Tyberis construerēt: & loco salutaris dei diu co/ lerēt. Dato illi impune Dionysius syracusanus nouacula auream abstulerit barbā. Aesculapius at dure agens īterpretatur: quod forsān nomen labori suo circa curam Hippolyti conforme fuit.

De Machaone Aesculapii filio: qui genuit Asclepium.

Cap. XX.

Achaon dicit Papias: filius fuit æsculapii: æuo suo insignis medicus: quod ego utrū credā: nescio: eū saltē fuisse medicū: cum scribat Isidorus post fulminatū æsculapiū īterdictū fuisse medēdi offi/ ciū: ut ait Plinius ubi de historia naturali. Cū claruissent opa æsculapii tēporibus Troiāis: sequētia eius ī nocte densissima latuere ad Pelopōnesiacū bellū: & tunc eā reuocauit ī lucē Hippocrates &c.

Qd̄ tēpus ut dicit Isidorus fuit annoꝝ fere qngentoz. Hic ego sumptū puto qd̄ fictū ē solem ob fulminatū æsculapiū noluisse aliq̄diu lucis curꝝ ducere: ut ostēderet solis iuentū. s. medicinā eclipsim passum p̄ sæcula plura: & tandē ī lucē reuocatū. Ego hūc Machaonē auctoritate Papiæ nō apposuissē: cū eū ī multis circa ta/ lia minus curiosum sæpissime iuenerim scripsisse dissona ueritati. Sed ut ponerē me traxit solertia Pauli: qui non solū Machaonem æsculapii filiū scribit: sed & Asclepiū quēdā Machaonis filiū fuisse cōfirmat.

De Asclepio Machaonis filio.

Cap. XXI.

Asclepius (ut dicit Paulus) fuit filius Machaonis: credo Augustinū secutus: q̄ hunc æsculapii nepotē uidet̄ dicere scribens: ubi de ciuitate dei Hermetē Trimegīstū asclepio loquentē sic. Auus. n. tuus o Asclepi medicīe primus iuentor: cui templū cōsecratū est ī mōte Libyæ circa littus Cocodrillo rū: ī quo eius iacet mūdanus homo. i. corpus. Reliquus uero uel potius totus in sensu uitæ melior

remeauit ī cælum: omnia etiā nūc hominibus adiuuētā præstans: īfirmis numine nūc suo: quæ solet me/ dicinæ arte præbere. Et paulo īfra idem sequit̄ Augustinus. Ecce duos deos dicunt hoīes fuisse: æsculapiū & Mercurium &c. Verum ego librum hūc Hermetis Trimegīsti: quē de Idolo ititulat uidi. nec tamē qualiter æsculapius fuerit Asclepiadis auus p̄ uerba Hermetis p̄cedētia atq; sequētia dictis ab Augu. p̄cipere queo. cer tus tamen: quoniam potius īgenium deficiat meū q̄ accusari possit animaduersio augustini.

De Psyche. xv. apollinis filia.

Cap. XXII.

Psyche ut dicit Martialis Capella in libro quē de nuptiis Mercurii & Philologiæ scripsit: filia fuit apollinis & Endelichæ: ex q̄ Lucius apuleus in libro methamorphoseon: q̄ uulgariori uocabulo asinus aureus appellat̄: longiusculā recitat fabulā talē. Regē. s. fuisse & reginā: q̄bus tres fuere filia: quæ duæ maiores natu & si forma spectabiles eēt: iunior cui Psyche nomē erat: ī tātū pulchri/ tudie cæteras excedebat mortales ut nō solū admiratōe teneret spectantes: sed īfigeret aīs ignaris rei miracu lo credulitatē ut Venus eēt: q̄ descēdisset ī terris: & phama lōge lateq; uulgata iuisa formositatis egit: ut non solū ciues sed exteri ad uisendā uenerēt: & sacris honorādā accederēt: tēplis uerā ueneris neglectis. Qd̄ ægre Venus ferēs ī Psyhen accēsa Cupidini filio suo iussit ut eā amore feruētissimo hoīs extremæ fortis icenderet.

Interim p̄ de nuptiis Virginis Milesiū apollinē cōsuluit. Qui respōdit ut illā ī uertice mōtis deduceret: ibiq; diuina stirpe creatum esto pessimum & uipereum nancisceretur uirgo maritum. Quo responso parentes af/ fecti cū lachrymis & mœrore totius ciuitatis uirginē ī p̄destinatū deduxere culmē: ibiq; solā liq̄re. Quæ & si solitudie & icerto timore futuri cōiugis anxiet̄: non tamē diu p̄stitit: & uenit zephyrus mitis & suauī sp̄ri tu eā assūmēs: ī floridā detulit uallē: ī q̄ cū aliq̄li sōno lenisset ærunā: surgēs uidit gratū oculis nemus & argē/ teis undis manantē fontē: atq; palatiū nō solū regiū: sed diuinū miris ornatū diuitiis. Qd̄ cū ītrasset: & īgētes inuenisset thesauros absq; custode: & miraret plurimū obsequentiū uocibus absq; corporibus auditis intra uit lauacrū: inuisis sibi assistentibus obsequiosis. Inde cœna diuinis cōferra dapibus sumpta: cubiculū ītrans: conscendit genialē thoz & soporatae maritus affuit. q̄ cū eam sibi fecisset coniugē ueniente luce iuisus abiit: & sic sæpius magna Psyche cōsolatōe cōtinuās factū est: ut sorores eiusdē audito Psyche īfortunio e domi bus maritoꝝ ad lugrubres parētes accederēt: & una cū eis sororis īscelices nuptias deflerēt. At Cupido p̄sen tiens quid inuidia soroz pararet̄ Psychi: eam præmonuit: ut eaz̄ oīno floccifaceret lachrymas: nec in suam perniciem pia atq; credula esset. Qd̄ cū spondidisset Psyche: se cœpit deplorare captiuā: & qd̄ sorores uide/ re & alloq; nō posset: & uenientē atq; redarguentē Cupidinē precibus in eam sniām traxit ut cū eis loq; posset Zephyroq; iuberet ut eas ad se leni deferret flatu. Qui cū fecisset: cōcessit etiā ut ex thesauris: quos liberet asportare pmitteret: sed eaz̄ suasionibus nullo modo crederet: nec suā uidere formā alicuius consilio exopta ret. Tandē cōplorata domi Psyche a sororibus scopulū cōscendere & ululatu fœmineo reditegrato a Psyche audita sunt atq; paucis cōsolatae uerbis: & postremo illas Zephyrus Psyche īmpio in uallē detulit amœ/ nam. Ibi a Psyche festiua cōgratulatiōe susceptæ sunt: eisq; omnes ostensæ delitiæ: ex q̄bus iuidæ factæ soroz res ei totis suasere nisibus ut uiri formā conaret̄ uidere: quæ credula eis cum donis remissis nouaculā para/ uit: & lucernā abscondit sub modio: nocte sequenti uisura: quisnā esset is cuius uteret̄ concubitu: occisura eū si esset illi forma uerbis soroz cōformis. Intrat igit̄ more solito lectū Cupido: & in somnū soluit. Psyche uero aperto lumine uidit illū mira formositate conspicuū iuuenē: alis pernicipibus insignitum: & ad eius pedes arcum & pharetram sagittis confertam: ex q̄bus cum unam mirabunda eduxisset expertura aciem adeo di/

gito ipressit suo ut aliqualis scaturiret e uulnere sanguis, quo facto miro dormientis adhuc amore flagrauit. Dumq; illū stupefcens ispiceret: fauillula ex lucerna p̄siluit in dexterū dormientis humerū. Quāobré exper gefactus Cupido repente fugā arripuit. Verū Psyche cū illū cōpisset crure atq; fortiter teneret: tandiū ab eo per aerem delata est donec fessa: eo dimisso caderet. Cupido aut̄ in uicinam cupressum euolans longa quere la eam redarguit: seipsū dānans q; a matre missus: ut illum extremi hoīs amore icenderet. & ipse seipsū ob eius pulchritudinē uulnerasset: & inde euolauit. Psyche anxia pditi uiri mori uoluit: fraude tandē sorores ambas: quaz; consiliū in ærumnā uenerat: in præcipitiū deduxit. Inde a Venere obiurgata acriter: & pedis sequis eius laceffita uerberibus: in labores mortali inexplicabiles iussu Veneris iplicita: opere uiri adiuta p̄fecit inuicta: cuius postremo ad Iouē precibus actū est ut in Veneris deueniret gratiā: & in cælis assumpta. Cupidinis p̄petuo frueretur coniugio: cui pepit Voluptatē. Serenissime rex si huius tam grādīs fabulæ ad unguē sensum enucleare uoluerimus: in igēs profecto uolumē euaderet. & ideo cur Apollinis & endelichæ filia dicat Psyche: quæ eius sorores: & cur Cupidinis dicatur coniunx: cū paucis ex cōtingentibus dixisse satis sit. Psyche ergo anima iterpretatur. Hæc aut̄ Apollinis, i. solis filia dicit: eius, siq; mūdi uera lux ē deus: cū nullius alterius potentia sit rōnalem creare aiā nisi dei. Endelichia aut̄ ut dicit Calcidius sup̄ Thimeo Platonis: perfecta ætas interpretatur: cuius oīno rōnalis aiā dicit filia, quia etsi in utero matris illā a patre luminū suscipiamus: nō tamē eius apparēt opera: nisi in ætate p̄fecta: cū potius naturali quodā instinctu usq; ad ætatē perfectā formamur: q̄ iudicio rōnis. Aetate uero p̄fecta agere icipimus rōne. Ergo bene Apollinis & Endelichæ filia dicit. Sūt huic duæ sorores maiores natu: nō q̄a primo natæ sint: sed quoniā primo potentia utuntur sua: quaz; una uegetatiua dicit: altera uero sensitua: quæ non aiæ sunt: ut quidā uoluerūt, sed huius aiæ sunt potentia: quaz; ideo Psyche dicitur iunior: quia longe ante eam uegetatiua potentia conceditur foetui & inde tractu temporis sensitua. Postremo aut̄ huic Psyche cōceditur rō. & quia primo in actu sunt: iō primæ dicunt iunctæ cōiugio qd̄ huic rōnali diuinæ stirpi seruat. i. amor honesto, seu ipsi deo: cuius iter delicias a zephyro, i. a uitali spiritu: qui sanctus est defertur & matrimonio iungitur. Hic cōiugi prohibet ne eū uidere cupiat ni perdere uelit: hoc est nolit de æternitate sua: de p̄cipiis rerum de omnipotētia uidere per causas: sibi quæ soli nota sunt, nā quotiens talia mortales p̄quirimus: illum: immo nosmetipsos deuiando perdimus. Sorores autē nonnunq; ad methas usq; primas delitiarū Psychis deueniunt: & ex thesauris eius reportāt in quātum penes rationem uiuētēs melius opus suum uegetatio peragit: & sensitua uirtutes clariores sunt: & longius perseuerant. Sane iudent sorori: quod minime nouum est: sensualitatē cum ratiōe discordem: & dum illi blandis uerbis suadere nō possunt ut uirum uideat: id est uelit naturali ratiōe uidere qd̄ amat: & nō per fidem cognoscere: eam terroribus conātur inducere: asserētēs eū immanē esse serpentem: seq; eam deuoraturum. Quod quidē totiens sit: quotiens sensualitas conat̄ ratiōe sopire & ostendere animæ contemplationem: & cognitarum rerū per causam: non solum delectationes sensituaas auferre: sed labores maximos: & angōres minime opportunos ingerere: & nil demum placidæ retributionis auferre. Anima autem dum minus prudens talibus demonstratiōibus fidem adhibet & quod negatur uidere desiderat occisura, si uoto nō correspondeat forma. Videt effigiē uiri pulcherrimā: id est extrinseca dei opera. Formam: id est diuinitatē uidere non potest, quia deū nemo uidit unq;. & cū fauillula lædit & uulnerat: id est superbo desiderio: per quod inobediens facta: & sensualitati credula bonū contēplationis amittit: & sic a diuino separat̄ cōiugio. Tandem pœnitens & amans perniciē sororum curat astutia: easq; adeo opprimūt ut aduersus rationem nullæ sint illis uires & ærumnis & miseris purgata præsumptuosa superbia atq; inobediētia: bonū diuinæ dilectōis atq; cōtemplationis iterū reasumit: eiq; se iniūgit perpetuo: dum perituris dimissis rebus in æternam defertur gloriam, & ibi ex amore parturit uoluptatem, i. delectationem & læticiam sempiternam.

De Arabe Apollinis filio.

Cap. XXIII.

Rabs ut placet Plinio in libro naturalis historiarū: Apollinis & Babyloniarū fuit filius: quē medicinarū artis dicit etiā repertorem. Puto ego hunc seu Babylonē fuisse hoīem: & ibidē medicinā ostendisse prius seu apud Babylonios didicisse: & ad arabes primū detulisse. & hinc Apollinis filius dicitur: quia medicus & Babylonius: quia in Babylonia natus uel eruditus sit.

De Tytio filio Iouis. iiii.

Cap. XXIII.

Ostq; Apollinis lōga posteritas expedita ē ut ad Iouis filios reuertamur ordo postulat: ex qbus sese ante alios Titius offert: quē dicit Leōtius filium fuisse Iouis ex Hellaro Orcomeni filia: quā p̄gnantem Iuppiter irā Iunonis timēs occultauit ī terrā: ex quo factū est ut nascens puer ex terra natus uideret: ut Seruius asserēbat. Quæ qdē terra postmodū eum nutriuit: & sic nō mater: sed nutrix. Is tamē cū ad integrā uenisset ætatē Latonā Apollinis matrē amauit: eamq; de stupro iterpellauit. Quamobrem turbatus Apollo eū sagittis occidit: & apud iferos religauit: atq; eius iecur uulturibus laniādū apposuit hac lege: ut consumptū restauratē ilico. & sic nunq; uultures a discerpēdo cessarent: nec ipse a patiēdo. Restat nunc huic fictioni uelū eripe: ut qd̄ cōtegat uideamus. Dicit, n. primo Iouē prægnantē abscondisse ī terris. Nil, n. occultius tegitur: q̄ quod ifodit. Et ideo debemus itelligere hāc secretissime fuisse seruata & hoc timore Iunonis, i. maioris potētia: cū dea regnorū sit Iuno. Terrā aut̄ aluisse Titium nō ē nouū cum oēs alantur terra. Qd̄ Latonam Apollinis matrē amauerit: igentē eius demonstrat animū. Celsitudinē, n. appetit: quæ claritatis mater ē, sed ab apolline, i. a regio splendore deiectus ē apud iferos, i. apud plebeios: quos penes semp̄ curaz; plenus: qualiter possit ī gradū: ex quo deciderat reascēdere. Recitat ex isto Titio Leōtius breuē historiam: & dicit hunc apud Boetios magnū fuisse hoīem: & uiribus tētassee ex Delpho Apollinē eiicere: a quo ipse eiectus ē: & fere ad priuatam uitā redactus. De pœna aut̄ illi apposita dicit: ubi de somnio Scipionis Macrobius sic: Vlturē iecur im-

mortale tondentē : nihil aliud itelligi uolentes: q̄ tormenta cōscientiæ obnoxia flagitio uiscera iteriora rimāris: & ipsa uitalia idefessa admissi sceleris admonitōe laniantis: semperq; curas: si gescere forte temptauerit ex citantis: tanq̄ febris renascentis inhærendo: nec ulla sibi miseratōe parcentis lege hac qua se iudice nemo nocens absoluitur: nec de se suā potest uitare sententiā. Hoc Macrobius.

De Baccho secūdi Iouis filio. iiii. q̄ genuit Hymenæū & Thyonæū & Thoantē.

Cap. XXV.

Bacchus Iouis filius & Semeles ab Ouidio: & reliq; poetis dicitur ex cuius origie talis recitat fabula. Cū amaret Iuppiter Semelē Cadmi filiā: & ipsa concepisset ex eo: accessit ad eā Iuno formā gerens Beroæ epidauriæ anus: & inito cum ea colloq; perquisiuit nunq̄ diligere se a Ioue: cui dixit Semeles arbitrari se diligi. Tunc Iuno, nō potes filia nisi uno modo cognoscere. s. si stygis interposito iuramēto pmittat tecū eo pacto cōiungi: quo iunoni iungit. Semeles experiētia auida ueniēti iuramētum: & ide munus poposcit. Iuppiter autē dolens eā: ne aduersus iuramentū ageret: fulminauit: & mortuæ filiū traxit ex utero: suoq; apposuit scemori: donec tempus pficeret: quod eū esse i uētre matris opportunitas exigebat. Hūc primo clā nutriuit Iuno matertera eius: postmodū nymphis tradidit: quæ ēt ei alimēta de derūt: ut ait Ouidius: eūq; ne a perqrēte Iunone iueniret: æderis occultauere. Huic isuper alumnū dicūt fuisse Silenū q̄ captus a rusticis a Mida Baccho restitutus ē. Hūc præterea curru & fociis honorant. de qbus sic refert Statius. Promouet effrenæ dextra leuaq; sequit Lynces: & uda mero lābunt retiacula tygres. Post exultantes spolia armētalia portāt: Seminecesq; lupos scissasq; mimalones ursas. Nec comitatus iers: sunt illic irafurorq;: Et metus: & uirtus: & nunq̄ sobrius ardor: Succiduiq; gradus: & castra simillima regni &c. Dicunt isuper eum primū uitem plantasse: ut ait Accius in Bacchis. O Dionyse pater optime uiti fator Semela genitus euchia: & hic uini deū asserūt. æderā ei sacrā & Vānū & Marfyā in tutelā eius ascribūt: eiq; Ariadnā Minois filiā cōiugē copulat. Baculū ab eo reptū: atq; denominatū affirmat Rabāus: ut eo homines uino graues uterēt. Multis ēt illū nominibus uocat: de qbus Ouid. Thura dabāt Bacchūq; uocat bromiūq; lieū Ignigenāq;: satūq; iteq; solūq; bimatrē. Addit his Nyseus itonsusq; Thioneus: Et cū læneo genialis cōsitor uua: Nictiliusq; eleusq; parēs: & iacus & euhan: Et q̄ p̄terea p̄ graias plurima gētes Noia liber habes: tibi. n. icōsūpra iuenta ē. Tu puer æternus: tu formosissimus alto Cōspiceris cælo tūc cū sine cornibus extas &c. Addit & alia noia Albericus: uocatūq; dicit Euchiu: Briseū & Bassareū. Lactan. ēt eū uocari dicit dytyrābū. Dicit isup Seruius Orpheū dicere hūc a gygātibus mēbratim dicerptum: qd' Albericus affirmat addēs q̄ ab eis ebrius sit iuētus: eūq; dicit sepultū: & postea surrexisse itegrū. Pigebāt ēt eū antiq; i habitu muliebri & nudū atq; puerulū: ei nocturno tpe tibiis & cymbalis & clamore sacū: qd' orgia uocabāt celebrātes. Præter hæc alia ēt recitantur: sed quoniā nō cōperta sunt oia: quæ q̄rūt: q̄ uideri possunt de appositis uideamus. Primo igit & ante oia p̄ cōstātū uidēt tenere historiographi Dionysiū hūc ex Ioue & Semele natū adeo ut de tpe iter antiquos plurima fuerit uarietas: ex qbus alii Dionysiū. alii Libez patrē uocat. & quoniā nō cōstat cuius Iouis fuerit filius: ego secūdo ascripsi Ioui: eo q̄ eius æuū melius uideat cōuenire cū secūdo q̄ cū aliquo alioq;. Dicit. n. Eusebius i libro tēpore: a qbusdā arbitrari Danao Argis regnāte Dionysiū i india Nysam cōdidisse: & suo noie nuncupasse: & eodē tpe eū i india militasse: & eius in exercitu fuisse mulieres bacchas cognouit ab furorē potiusq; ob uirtutē. Qd' qdē fuit circa ānos mūdi. iiii. Mil. dccxxix. Paulo post idē Eusebius dicit regnāte Danao argis Cadmus regnauit Thebis: ex cuius filia Semele natus ē Dionysius. i. Liber p̄: qd' secūdū eius annoz descriprionē cōpræhendit: fuisse circa annos mundi. iiii. Mil. dcc. lxxv. nec multo post dicit anno. xxxv. Lincei regis argiuoz Dionysius: qui latine dicitur Liber pater: nascit ex Semele: quod contigisse uidetur anno mundi. iiii. Mil. dccc. xiiii. inde subsequit. Acrisio regnāte argiuis Dionysius: qui & Liber pater: aduersus indos dimicās Nysam urbem iuxta indum flumē cōdidit: quod factū colligit anno mundi. iiii. Mil. dccc. xx. Quāta sit hæc tempore diuersitas ab Eusebio ex cōmentariis uetere: collecta facile cōprehendi potest. nostrū autē est per cōiecturas arbitrari: qd' uerius potuerit ex dictis tēpus attribui æuo Bacchi. Ego autē omiſsis causis me mouenti bus arbitror Bacchi dies fuisse circa antiquos hōz tempus: seu saltē qd' de p̄ximo sequit: eūq; ea tēpestate natum ægisse quæ ab eo gesta narrant. Sed his curiosioribus derelictis ad figmēta tēdamus. Fulminatā Semelem a casu sumptū credo: eam. s. a fulmine: seu ab ignita febre in mortē deductā: quaz utranq; a Ioue. i. ab elemento ignis emissam non mirabit eruditus. Euullsum ab utero mortuæ matris foctū: & Iouis scemoribus applicitū notissimū obstetricibus officiū designat. necesse enim est: ut caloribus extrinsecis: q̄ per Iouē debent itelligi: foueat qui ante tēpus itrisecis auferit. Sed cū sit hæc expositio physica. historiā recitat Pōponius Melā in Cosmographya dicēs. Vrbiū quas incolūt Indi: sunt aut plurimæ: Nysa ē clarissima & maxima: montiū meros Ioui sacer: famā hinc præcipuā habent: in illa genitū in huius specu libez arbitranē esse nutritū. Vnde Græcis auctoribus: ut scemori Iouis insitū dicerēt: aut materia gessit aut error. Hæc ille. Albericus autē addit dicēs a Remigio affirmari apud Nysam Liberi patris haberi crepūdia in testimoniu qd' ibidē altus sit: qd' si sic est existimo potius de altero itelligendū sit: q̄ de eo: q̄ ex Semele natus ē: ex quo etiā sequi posset temporū diuersitates a diuersis Dionysiis exortas esse. De hoc enī: si is fuit: dicit Orosius sic. Subactā Indiā Liber pater sanguine madefecit: cædibus oppleuit: libidinibus polluit: gentē utiq; nulli hōiū unq; obnoxia uernacula tantū quiete contentā. Cæterū: ut ad sensus physicos tectos sub fabula iterū redeamus: dico q̄ nonnulli uolunt per Baccū uinū itelligi: & sic semeles pro uite sumes: quæ ex Ioue. i. ex calore in altū humore terræ immixtū p̄ uitis poros trahente se prægnantē. i. turgidā facit: & i palmites botrosq; succos: tanq̄ in cōceptū foctū emittit. tunc autem fulminatur cum adueniente autumnali calore nō in ampliore maturitatem: sed potius in corruptionem & putredinē fructū conceptum deduceret: ut auferatur necesse est: & scemori Iouis. i. calori altero applicetur. Quod qdē sit: dum pressum ex uuis uinū: aut igni aut ipsimet pressis buliendū concedi

mus iterū donec defecatū tali bullitione reddat potui aptū. Deinde Ino. i. uas illud seruat occultū. i. contactū ne a lunone iueniatur. i. ne ab aere corrumpat. Seu p̄gnantem tunc femelem dicimus ex ioue: cū uitem agente calore turgidā cernimus uere primo. Verū tūc fulminat: dū æstiuo calore præter consuetū exurit. Tunc aut apertis porris conceptū emittit in botros: qđ fœmeri Iouis. i. diurno calori applicat: ut quā ex matre non habuerat: a patre maturitatē accipiat: & tunc ino illud seruat occulte: dū a pampinis tegit ne ab aere nimis calido offenda: & illud tūc nutriunt nymphæ: dum nocturnis humiditatibus restaurat: qđ calore diurno fuerat exhaustū. Silenus senex eius alumnus dicit: eo qđ senes fere potu magis q̄ cibo sustententur. Qui illi a Mida auarissimo hoīe restituitur: qđ a uarus potationibus non delectatur. Curru & fottiis uti ideo a poetis dictū est: ut nōnulli ex suis demonstrent effectus, nā p̄ curru ebrioz uolubilitas assumēda est. Lynces aut illi attri buunt: ut intelligatur uinū moderate sumptū uires: audaciā & perspicaciā augere. Tygres aut ideo currū trahunt: ut ebrioz ostendatur sæuitia. nemini. n. parcat onustus uino. Sunt præterea temulenti temerarii adeo: ut in quocūq; periculū inconsiderate irruat: qđ per semineces lupos: & scissas urfas: quæ in præda Bacchi deportantur intelligo: qđ irascantur facile: & inde ueniant in furorē: satis ligdo patet: & sic nō sobrio comitantur ardore. Meticulosi etiā sunt uinolēti: quia perditō recto rōnis iudicio sapissime non timēda pauescunt. Virzuzus aut cur curru Bacchi iungat præactū ē: ubi de lyncibus diximus. Succidui gradus ideo inter Bacchi numerantur comites: ut ebriorum titubantia designetur: quia adeo titubando incedunt: ut cadere credant cōtinuē. Superadditur Baccho castra esse simillima regum: nec immerito, nam si cernamus tabernas meritorias ibidem: tabernacula frondium: cupedinosos lurcones: ædulia & potatiōes hinc inde ac tumultuarios rixantesque uidebimus: quæ castris regum simillima sunt. Bacchum autem apud græcos primum plantasse uitem seu uineam: & uinum fecisse possibile est: cum longe apud hebræos id fecisse Noe certissimum habemus. Dicunt tamē aliqui Bacchum uitem non plantasse: ied incognitum thebanis uini usum introduxisse: atq; illud uariis liquoribus immiscuisse: ut amabilius foret: quod quoniā mirabile uisum est: deus uini apud rudes primo creditus est. Hæderam præterea Baccho sacram dicunt: credo quia uites hædere tramites luxuriantes plurimum: & botros uuarum imitentur corimbi: necnon quia uireat uiriditate perpetua: per quam ostenditur uini iuuentus continua: nunquā enim quantum ad uires senescit uinum. Hac etiam poetæ coronari cōsueuerit: eo qđ Baccho ob faciūdam sacri sint: & ad perpetuitatem carminum demonstrandam. Vanus autem illi facer est mystica ratione. Ait autem Seruius Liberi patris sacra ad purgationem animæ pertinere: & sic homines eius mysteriis purgantur: sicut uāno frumenta purgant. Fuere tamen qui uoluere hæc purgamina uiuentibus hominibus fieri per extremam ebrietatem quæ sacrum Bacchi est: asserentes siquis in tantam ebrietatem procederet: ut in uomitum usq; ueniret: post præteritum cerebri stuporem animum exutis curis tediosis: atq; eiectis remanere tranquillum. Cui opinioni Seneca philosophus in libro: quem de tranquillitate animi scripsit adhæsisse uidetur: Marsiam i suam tutelam ideo positum uoluisse reor: quia audax immo temerarius in Apollinem fuit: per quam temeritatem uinolētorum loquacitatē in quoscūq; tendentem intelligo: quam in cōspectū rudium sæpe prudentes ab ignaris confundi uident: non aduertētium: quia nullo talium oratio incedat ordine: sed more latorum: uti Marsias fuit: huc illuc saltitudo procedat. tandē in cōspectu eruditorum nudatus Marsia. i. patefacta calefactorum præsumptōe in flumen uertit. i. in lapsum: quia si nil dixerint talium sermo soluat. Quod ad Ariadnam coniugem spectat in sequentibus ubi de ea scribitur. Hunc autē a gygantibus fuisse disceptum: & inde sepultum ideo dictum reor: quia ab Eusebio in libro temporū scribit qđ regnante Athenis Pandione anno. smundi. iii. Mil. dcccxcvi. Marco Varrone poeta teste: hic Liber pater aduersus Perseum pugnās i proelio occisus sit: eiusq; uideri sepulchrum apud Delphos iuxta Apollinē aureū: & hoc quantū ad historiā dictum sit. Sed fictioni supaddit a quibusdā eū. s. quantūcūq; disceptum sepeliret: integrū furrexisse. Quod ego arbitror debere intelligi: quod ex pluribus ingurgitationibus ab elatis calore uini bibonibus factis unā consurgat ebrietas: per quam Bacchum uiuere: & aliquid agere satis patet. Dicebat tamen circa hoc Albericus Bacchum animam mundi intelligendum: quauis membratim per mundi corpora diuidatur: tamen se redintegrare uidetur de corporibus emergens: & se reformas: & semper una eadēq; perseveras nullas simplicitatis suæ patiens sectiones. Hæc ille. Ast ego puto hunc Bacchū Alberici solem intelligendum Macrobius: ipse Macrobius transfert deorum omnium deitates. Pictus autem i habitu muliebri est: quia in expeditōe aduersus Indos secum habuit mulieres: ut prædictum est: uel qđ continuatæ potatiōes eneruent uires: debilesq; reddat ad ultimū potatores. Nudus uero ideo pingit: quia ebrius omnia pandat secreta: uel quia multos iam ad inopiā & nuditatem deduxerit: uel qđ calores potatiōes ingerant. Puer quidem dicitur: quia non aliter sint lasciui ebrii qđ pueri: quibus nondum iteger est intellectus. Restat nunc de nominibus uidere. Dicitur igitur primo Bacchus: quod idem sonat quod furor: eo qđ uinum & potissime nouum tam feruentis furoris est ut nullo queat claustro contineri: & imoderate fumētes ut prædictum est: facit etiā furiosos. Dicitur etiam Bromius a bromin: quod est cōsumere. Modesta quidem boni uini potatio cōsumit superfluitates ciborum: & digestionem adiuuat: ut physicis placet. sed imoderate sumptum humiditatem bonam desiccet: & neruorum hebetat uires: adeo ut plurimū ingurgitatores tremulos effectosq; reddat. Vocat isus: er & lyeus a lyen: quod est tractus: tractim enim bibit: uel dicitur lyeus a ligo gas. modeste aut sumptū dispersas uires colligit augetq; imoderate sensus ligat & rationē. Vel secūdū Fulgentium lyeus dicitur: qđ lenitate præstat. sumus. n. post aliquale potatiōne magis exorabiles. Nūcupat & ignigena: seu qđ ex igne genitus sit: seu qđ ignē. i. calorē generat. uidemus. n. capita potantiū fumātia: eosq; ob calorē uestimēta quandoq; deponere. Appel. lat etiā fatus itez: & ob id eū uocari dytyrambum: qđ idem sonet: dicit Lactantius: qđ autē iterum natus sit: supra monstratum ē. & inde merito bimater. Nyseus præterea a Nyssa

ciuitate in qua colitur: uel a Nyfa uno ex uerticibus Parnasi eidem consecrato. uocatus est Thioneus qđ in ton-
sus sonat ideo dicitur: quia uites ex quibus oritur lōgos hēnt palmites: uel qđ melius puto: ad suā pueritiā ostē-
dendā: qđ in tonsi sint pueri. Consitor uua dicit a uite a se primo plantata. Nictileus uero uocatur: qđ noctē. i.
tenebras sensibus ingerat. Elleus ab Ellea ciuitate: in qua potissime colebat. Hiacus autē ea de causa noiatus ē
qđ hoies hiare facit. Euhan iteriectio est laudantis Bacchū: & sonat bonus puer. Briseus ideo dicitur: ut ait Al-
bericus: quia primus uinū ex uua pressit: uel briseus: qđ hirsutus. i. superbus. hinc autē eū apud ueterē grāciā
duas habuisse statuas: unā hirsutā briseim uocatā: alterā uero lenē leneam uocitatā. Bassareus autē appellatus
est a specie uestiū: quibus ministræ eius utebant in sacris: & ab eisdē ministræ Bassarides nūcupatæ. Liber autē
pater dicitur: qđ hoibus libertatem uideatur īferre: nā potati serui etiā ebrietate durate arbitrant se fregisse uin-
cula seruitutis. Liberat præterea a curis: & in agēdis securiores facit: pauperes ab opportunitatibus reddit im-
munes, deestose tollit etiā in sublime. Et dicit Albericus: qđ cū inter inītia condendæ ciuitatū diis cæteris
p̄ auspiciis cœptoz fierēt sacra: Libero patri fiebant ut libertatē futuræ patriæ cōseruaret. Præterea ciuita-
tes imperantibus orbi Romanis aut stipendiariæ erant: aut foederatæ: aut liberæ. in liberis autē ciuitatibus in
signū libertatis simulacrum Marsiæ habebant: quē supra diximus in tutelā esse liberi patris. Insuper mos fu-
it Romanis liberā togam adolescentibus in festis liberalibus exhibere ad significationem liberioris uitæ in
posterum concessæ. Cuius quidē sacra dicit Seruius a Iulio Cæsare Romam primo translata: in quibus hircus
imolabat: & hoc ideo: quia aliquando capellæ palmites uitiū crescētes uastassent. Dicit enim. M. Teren-
Varro: ubi de agricultura: eidē tanq̄ repertori uitis hircos imolari: ut poenas capite pēdant. Ego autē huius sa-
cra nō puto a Iulio primū Romā trāsata sed eius Liberi p̄ris: de quo itellexisse uideat Tullius dū ubi de natu-
ris deoz scripsit. Hūc dico libez. Semele natum: nō eū: quē nostri maiores auguste sanctezq̄ cēsent libez. &c.
Quē ego arbitror iuxta sententiā Macrobii solē: quē arbitrati sunt rerū oīum patrē: & hinc liberū patrē dictū.
& sic etiā itellexisse Virgiliū puto. Lumina labentē cælo quæ ducitis annū Liber & alma ceres. &c. Nō enim
Bacchus labentē annū cælo ducit: sed sol. Et hæc quidē ea duo fuerūt numia: quæ Etrusci potissime colue-
runt. Sed quocūq̄ hic fuerit liber: ostēdit Augustinus in libro de ciuitate dei: ei a priscis obscœna celebrata sa-
cra: & iter alia dicit: qđ eius in honorē pudenda uirilia colebant in publico: adeo ut in festis diebus liberi mē-
brū uirile eleuatū ex cōpitis deferret in urbē uerbis flagitiosissimis omni cōcessa licētia. inde per forū trāsue-
ctum: & in locū eidē deputatū depositū: oportebat ut honestissima omniū materfamilias illi coronā ipone-
ret. Insuper & Dionysius appellat Bacchus: de quo ubi de Dionysio.

De Hymenæo filio Bacchi.

Cap. XXVI.

Hymenæū dicit Albericus filiū fuisse Bacchi & Veneris: & sequit̄ auctoritate Remigii: ob id habi-
tum: qđ ex nimia petulantia libido soleat excitari. Hymē autē græce dicitur mēbrana: quæ est pro-
prie muliebris sexus: in qua puerpia fieri dicunt: inde Hymenæus nuptiarū deus dicitur. Sane
Lactātius ab historia tractū dicit scribēs: qđ Hymenæus puer fuerit atheniensis mediocri genere
natus: qđ cū annos puerilis ætatis excederet nec dū uirū posset īplere: ea pulchritudine fuisse p̄ditū dicit: ut foe-
minā mētiret. Istū cū una ex ciuibus suis uirgo nobilis adamasset: is qđ nuptias desperabat: puellā tamē uersa
uice diligebat extreme: & aīo saltē aspectu satisfaciebat suo. Cūq̄ nobiles foemīa cū uirginibus sacra Cæteris
eleuata celebraret: subito aduētū pyrrhatarū raptæ sunt: iter quas etiā Hymenæus: qđ illo a se dilectā secutus
fuerat. Cū igit̄ per longinq̄ maria prædā pyrrhatæ uexissent: ad quādā tamē regionē deuoluti: & ibi sōno op-
pressi: ab īsequētibus īterēpti sunt oēs. Hymenæus autē relictis uirginibus euolauit Athenas pactus a cōsan-
guīeis dilectæ suæ nuptias: si illis filias nup̄ raptas restitueret: q̄s ubi p̄ uoto restituit: exoptatā accepit uxore.
Qđ cōiugiū qđ foelix fuerat: placuit Atheniēsisibus nomē hymenæi misceri nuptiis. Sūt tamē: qđ dicāt eū die
quādā nuptiarū ruina opp̄ssū: & piatiōis cā id adinuētū: ut nomē eius celebraretur in nuptiis qđ oīno Seruius
dānat. Ego autem eū ob id Bacchi & Veneris filiū dictū reor. qđ p̄pter duo fiāt nuptiæ: seu duo īterueniūt in
nuptiis: festū & carnalis copula. Per festū Bacchus itelligēdus est: ut p̄ Virg. patet: dū dicit, Adsit lætitiæ bac-
chus dator. &c. p̄ uenerē autē carnalis copula: cū ad eā spectare uideat ad p̄creandā plē marē & foeminā co-
pularē: & ex his duobus cōficiunt nuptiæ: seu Hymenæus: qđ p̄ nuptiis itelligēdus est.

De Thyoneo Bacchi filio.

Cap. XXVII.

Thyoneū Bacchi filiū dicit Ouid. & de eo breuē recitat fabulā. Dicit enī: qđ cū bouē fuisset furatus:
& ob id opprimere a rusticis: iuocato forte patris auxilio: factū est: ut a Baccho Thyonæus in ue-
natorē cōuerteret: & bos p̄mutaret in ceruū. Arbitror ego hūc fuisse furē: & potatis optime rusti-
cis bouē suū repetētibus facile ostēdisse eis: & se uenatorem: & bouē ceruū fuisse.

De Thoante Bacchi filio: qui genuit Hypsypilem.

Cap. XXVIII.

Thoatē Bacchi filiū fuisse carmē Ouidii demōstrat dicētis. Tū primū sese trepidus sub nocte thyo-
neus Detexit nato portās extrēa thoāti subsidia. &c. Paulus autē eū ex ariadna Mīois filia susceptū
testat. Sed miror quōlīt̄ hoc fieri potuerit: cū Thoas: ut īfra monstrabit: genuerit hypsypilē: qđ tpe
thebani belli nutrix. Opheltis licurgo nemæo seruiebat: & ariadna anteq̄ Baccho nup̄serit a The-
seo rapta est post hippolytū susceptū: qui paulo ante inītiū suscepti belli thebani in Italiā abiit: &
sic lōge antiq̄or Thoas fuit: qđ ariadna. Is quidē: ut testat Statius: iam senex cū lemniades: apud quos rex fuit:
a foeminis suis cōi cōsilio occisi sunt: a filia Hypsypile: facto rogo saluatus ē: & in Chiū īsulā nocte trāsmissus.

De Hypsypile Thoantis filia.

Cap. XXIX.

Hypsypile filia fuit Thoātis: teste Statio: dū dicit. Cui regnū genitorq̄ thoas & lucidus euan Stirpis
auus. &c. Hæc autē: ut idē refert Statius: cū adhibuisset cōsensum publico mulierum lēniandum

confilio de occidēdis masculis suis; & suis legibus uiuere: ea nocte: qua scælus a cæteris foeminis ppetratū est Thoantē patrē nauī iposuit: eūq; bacho patri cōmēdauit: & in insulā Chiū trāsmisit: & constructo in regiā rogo: se patrē iteremisse mōstrauit: eiusq; loco homicidis mulieribus iperauit: qua regnate: ut ostēdit Staius: factū est: ut tēdētibus cū Iasone argonautis in colcos ad Lemni litus appellerēt: & seu q̄a non reciperent: seu q̄a ultores criminū accessissent: ui. insulā cepe: & sic suscepti inter alios Iason ab Hypsypile receptus est: & eius amicitia usus: fociis orātibus & exigēte tpe: reditu pximo nauē cōscendēs: eā prægnaē reliq; quæ postea geminos pepit: Thoantē. s. & Euneū: & cū minime reuerteret Iason: & casu cognitū foret a lēniadibus: eā Thoanti pepcisse patri: regno pulsa est: & a pyrthatis capta in littore in seruitiū regis Nemeæ deducta est. Qui eadem Opheltē paruū filiū alendū exhibuit: quæ dū operi uacaret: uenientibus argiuis in Thebanos in nemea sylua siti peūtibus: ab his q̄ aquæ exploratores uenerāt: seu ab ipso Adrasto rege cōperta & iterrogata ē. Quæ euestigio langiā fluuiū ostēdit: ubi sitim posuere reges: & qui illos sequebant̄ populi: & quæ nā eēt explorasent: & ea casus recitasset suos: cōtigit ut medio ex agmine Thoas & Euneus iuuenes filii eius p̄silitēt matre cognita: eiusq; solarent̄ dolores. Sed dū ipsa fortunas suas recitat alūnū oblita: quē iter herbas floresq; ludentem liq̄rat: ifēlici euentū cōtigit: ut is a serpēte caudā rep̄cussione occideret. Quāobrē turbatus exercitus ē. Verū Licurgus ægre filii necē ferēs: dū in eā ipetu ageret: ab Adrasto reliq; regibus: & a filiis suis seruata ē. Quid tandē ex ea cōtigerit nusq; legisse memini.

De amphione rege Thebarū q̄nto Iouis secūdi filio: q̄. vii genuit filios: & totidē filias. Cap. XXX.

Amphion fuit filius Iouis & Anthiopæ: ut in Odysea testat̄ Homerus: Ex cuius creatione: ubi de Anthiopa scribit̄ fabula recitat̄. Dicit tamen Ouidius q̄ ibidē nō scribit̄ a Ioue in taurū uerso oppressam Anthiopā: & grauidā factā: Et alibi dicit. Addidit & satyri celatus imagine pulchrā lup̄ piter ip̄lerēt̄ gemino niſteida foetu. &c. Homerus p̄terea ubi supra dicit. Iouē tres ex anthiopa suscepisse filios: Amphionē. s. & Zetū atq; Calam. Hos p̄terea uolūt̄ expositos a matre pulsa a Lynceo rege Thebarū ob stuprū cū epapho: seu Ioue cōmissum: & grādes tandē a pastore quodā nutriti insurrexisse in Lynceū: & eū occidisse: atq; Dyrceū cōiugē eius: & demū pulso Cadmo sene apud Thebas regnasse. Ex istis autē secundū Seruiū Amphionē musicæ artis adeo peritus fuit: ut iuxta Lactantiū a mercurio cytharā meruerit: cū q̄ Thebanos muros cōstruxit: ut Seneca poeta in tragœdia Herculis furētis dicit. Cuiusq; muros natus Amphion Ioue struxit canoro saxa modulatu trahēs. &c. Eūq; lydios modulos iuēnisse scribit̄ plinius. Huic isup̄ cōiunx fuit Niobes Tatali filia: ex qua secūdū Homerū in Iliade. xii. suscepit filios: secūdū uero latinos poetas: & Ouidiū potissime suscepit. xiiii. quos cū ob superbiam Niobis ab Apolline & Diana uidisset occisos: seipsum gladio iterem̄. Nūc autē declarādæ fictiones ueniūt. Dicūt̄ igit̄ hūc a tauro Ioue: seu satyro genitū: qd̄ fictū puto ad feruorē libidinis opprimētis demonstrandū: cū scribat̄ alibi anthiopā uiolēter oppressam. Theodotius tamē dicit: amphionē & fratres nō Iouis sed Epaphi fuisse filios ex anthiopa: & ob hoc a Lynceo Thebarū ægyptiorū rege anthiopā repudiatā: in quē Lynceū iam adulti iuuenes insurgentes eū interfecere: & aufugerūt in Græciā: & a Cadmo suscepti eū senē regno priuauerūt: & se Iouis dixere filios Floruit enim: ut dicit Eusebius in libro tēporū: in musicis Lynceo regnate argis. Eū autē cythara mouisse saxa in muros Thebanos cōstruēdos dicit albericus. nil aliud fuisse: q̄ melliflua oratione suasisse ignaris: atq; rudibus & duris hoībus & sparsim degētibus: ut in unū cōuenirent: & ciuilit̄ uiuerēt: & sin defensionē publicam ciuitatē mœnibus circundarēt: qd̄ & factū est. q̄ aut̄ a Mercurio cytharā suscepit: est q̄ eloquentiā ab influētia Mercurii habuerit: ut mathematici asserunt.

De. xiiii. filiis amphionis.

Cap. XXXI.

Amphioni ex Niobe septem fuere filii: & filia totidem: quorū hæc fuere nomina: Archemorus: Antegorus: & Tantalus: necnon & Phadimos: Sipolos: & Xemarchus: atq; Epinitos: Demū filia sic dicta sunt: Astiratia: Pelopia: & Cheloris: & post has Cleodoxe: ac Ogune & Phytia: atq; Neire. Hæc ludentes masculi dicit Ouid. ob superbiam Niobis in Latonā obloquētis ab Apolline occisi sunt: foeminae aut̄ a Diana Niobe matre uidente. Sane Ouid. discrepat in aliquibus noībus a Lactantio. Nā pro Archemoro Anthegoro Xemarcho atq; Epinito ponit Ouid. Ilmeneū Alphenorē: & Damasiconē & Ilioneū. Ex his aut̄ nescio quē Homerus uocabat Amaleā. Qui hos dicit sic occisos nouē ānis sepulchro caruisse: tandē cōuersis a Ioue populis in lapides eos cōtexisse. Esto alibi dicat eos in Siphylō monte cōditos extitisse. Quod aut̄ isti tā repente perierint peste factū credo: cū sit exterminator Apollo: & hinc cōtigit se deficiētibus hoībus defecisse q̄ illos sepelirent: q̄ mortui hoīes & in lapidē. i. puluere cōuersi eos etiā reolutos texere: aut texisse creditū. Vel: qd̄ melius dictū puto: populos lapideos factos. i. malis duratos illos: ad inuētis urnis: ut ait Home. apud Siphylū sepelisse: nō enī aliquādo ob pietatē nimiam possumus qd̄ debemus seu aliter potuit cōtigit̄: hos iminēte peste populari ritu sepultos: & nouē annis neglectos demū regio more lapideis urnis imissos.

De Zeto secūdi Iouis filio. vi. q̄ genuit ithilū & Thyin. Cap. XXXII.

Etus filius fuit Iouis & Anthiopes: ut ubi de Amphione tantū dictū est. Hunc dicit Lactantius sup̄ achilleide: & Seruius similiter rusticū fuisse hoīem: esto cū fratre regnauerit.

De ithilo & Thyi filiis Zeti.

Cap. XXXIII.

Ithilus. & Thyis: ut testatur Homerus in Odysea: filii fuerūt Zeti regis ex Aidona cōiuge. Ithilū autē per errorem nocte Aidona mater interfecit putans eum Amalea Amphionis filium. Inuidebat quidem uxori amphionis: eo q̄ sibi sex essent filii masculi. Quæ ut ait Leontius: crimē suū cognoscens optauit mori: miseratione tamen deorum in carduelem uersa ithilum deflet. de Thyi autem nudum superest nomen.

e Alatus filius fuit Iouis & Anthiopa: ut Homerus in Odifsea describit: de quo nil præter nomen legitisse memini. De Pafythea & Egiale & Euphrosyne gratiis secundi Iouis filiabus. Cap. XXXV.

Afythea & Egyales & Euphrosyne: quæ græ seu Charites appellantur: ut placet Lactantio: Iouis & Anthonoi fuere filia. Has dicunt Veneris esse pedissequas: affirmatque quæ se lauet in acydalio fonte: quæ in Orchomeno Boetiae ciuitate est: & inde nudas icedere: & inuicem uinctas: ac ex eis duas facie ad nos esse conuersas: cum tergum tertia uertat. Quid autem in hoc senserint ueteres excutiendum est. Cum enim gratia semper in bonum sonet: merito Iouis dicuntur filia: cuius effectus semper in bonum tendunt. Et cum coniunctio non omnium ex attributa potentia causatrix uenus sit: ut supra dictum est: illi merito obsequuntur cum semper uideatur aliqui quali gratia precedere quæ in unionem seu amicitiam ire alterius: ut puta ratione beneficii ipsius: uel complexionis & morum conformitate: seu studioque similitudine: & huiusmodi. Et ideo: ut placet Fulgentio: Pafythea quæ gratia prima est: interpretatur attrahens: eo quod ante alia quæcumque moueamur causa: ad aliquam rem desiderandam attrahimur. Secunda autem Egyales interpretatur demulcens: & hoc ideo: quia nisi delectaret in processu: quod appetiuimus ante non iretur in persequerantiam amicitiae: imo dissoluere se illico: & ideo ut demulceat & delectet necesse est: quod attraxerat ante. Tertia autem Euphrosyne appellatur quod retinens sonat: ut per hoc intelligatur in uacuum quæ in delectationem alicuius rei attrahitur: atque se attractum delectari nisi quæ ope suo teneat quod attraxerat & delectat. Et hinc potes aduertere duas in te gratias ueniens. Tertia uero a te in illas inuentæ: & sic duæ in nos faciunt: tertia tergum uertit. Vel aliter: siquid enim in hominem gratum miseris: ab eo in te duplici: seu maius redire uidebitur: & ob id dicit Ilioneus Didoni apud Virg. Ne te certasse priore poenitent: quasi uelut intelligi: si nobis boni aliquid feceris: & uiuat aeneas duplicatum ab eo recipies. In acyde autem fonte ideo balneari dicuntur: quia acyda graece latine cura est: & hoc ideo fictum: ut sentiamus quia dum trahimur: dum mulcemur: dum retinere conamur: uariis curis angimur. Nudas autem eas icedere non ob aliud uoluerunt: nisi ut uideremus in captandis amicitias nil fictum: nil fucatum: nil palliatum iteruenire debeat: quoniam in simplici & pura mente: atque aperta in hoc debemus incedere, nam qui aliter exquirunt amicitiarum mercatores potius quam factores dici possunt.

De Lacedaemone. xi. secundi Iouis filio: qui genuit Amiclatem. Cap. XXXVI.

Lacedaemon: ut scribit ditis cretensis eo in libro: quæ de expositione graecorum in Troianos composuit: filius fuit Iouis ex Taigeta filia Agenoris Phoenicium regis. Esto Eusebius in libro temporum dicat eum filium fuisse Semeles patre non noiato: eumque Crotopo argiuis regnante Lacedaemonem condidisse ciuitatem.

De Amiclate filio Lacedaemonis: qui genuit Argulum. Cap. XXXVII.

Miclas: ut praedictus ditis asserit: filius fuit Lacedaemonis. Esto sint libri: in quibus legatur: Lacedaemonem feminam fuisse: & ex ea Amiclatem natum: ego tamen hominem fuisse puto.

De Argulo filio Amiclati: qui genuit Oebalum. Cap. XXXVIII.

Argulus: ut idem ditis dicit: filius fuit Amiclati: quem Theodotius dicit primum iunxisse apud Acheos quæ drigam: sed timeo ne similitudine fere nominis deceptus sit. Is enim qui primus quadrigam iunxit in graecia Aregillus dictus est: & id adinuenit regnante Arge Phorbante: qui diu ante Argulum fuit.

De Oebalo Arguli filio: qui genuit Tyndarum & Icarum. Cap. XXXIX.

Oebalus: ut dicit ditis & Theodotius filius fuit Arguli: quem regnasse dicit Paulus apud Laconas: quos a se Oebalos nominauit. Huic duos fuisse filios conperimus: Tyndarum scilicet & Icarum.

De Tyndaro Oebali filio. Cap. XL.

Tyndarus: ut Ditis scribit & Theodotius: filius fuit Oebali: illique successit in regno: ex quo & si nil aliud habeamus: hoc saltem legimus: eum Lædam habuisse coniugem: quæ si non ex eo: ex Ioue tamen eius in regia Castore & Polluce: & Helena & Clitene strâ pepit: dato sint: qui Castore: & Clitene strâ non Iouis: sed Tyndari filios dicant. Ego omnes quattuor Tyndari fuisse arbitror: sed absit ut auferam tantum pudicissimo deo liberos: quos illi liberalis dicauit antiquitas.

De Icaro Oebali filio: qui genuit Origonem Iptimam: & Penelopem. Cap. XLI.

Icarus: ut dicit Leontius: Oebali fuit filius. Hunc Lactantius dicit comitem fuisse Liberi patris: & ab eo accepisse: uti uinum exhiberet mortalibus. Qui cum pastoribus: seu secundum alios messoribus suis exhibisset: & hi: seu quia ultra debitum: seu quia isueti potassent ebrii facti: & inde existimantes sibi uenenum exhibitum: Icarum apud Marathonem uenationi uacantem iteremerunt. Quem dicit seruius a cane suo diu seruatum: tandem ut dicit Theodotius: cum canis fame impulsus domum redisset eius Erigones uirgo Icarum filia patrem dedisset: & ipse illico ad cadaver reuertens domini: Erigones eum secuta patrem occisum conperit: cuius tandem percibus Icarus in caelum assumptus est: & in Boetia conuersus: & cum eo canis: quæ assyrius nuncupatur. Possibile est: cum in octaua sphaera in antiquis astrologis multæ sint imagines quædam stellarum designatione figurata: ex his aliis in consolatione remanentium post Icarum nomine Icarum & canis sui denotatas: Verum ego non credo hunc eum Icarum fuisse: qui Oebali filius fuit: aut Penelopis pater. De Erigone filia Icarum. Cap. XLII.

Erigones filia fuit Icarum: ut Lactantius affirmat: & Seruius: quæ cum Bacho placuisset: ab eo in spe uuae: ut ait Ouid. decepta est atque oppressa. Hæc tamen: ut dicit Seruius: cum ductu canis in Marathoniam syluam patrem a rusticis occisum conperisset: fleuissetque diu: tandem doloris impatiens in arbore laqueo se suspexit: sed seu corporis pondere nimio: seu laquei uel rami debilitate factum sit in terram cecidit. Cuius tamen misertum diu eam iter sidera transtulerunt: feceruntque ex ea in Zodiaco signum illud: quod adhuc uirginem appellamus: tractum tamen tpris: cum secundum Lactantium umbra eius regionem illam infestaret: ad eius iram mitigandam conpertum est ex cæra humanam formare speciem: & in eadem arbore appedere: & a pastoribus canibusque diem illam celebrare facere: ex quo

Virg. Tibique oscilla ex alta suspēdūt mollia pinu. Sane Seruius aliter. Dicit. n. q. cū post aliquātū tps Atheniē sibus eēt morbus imissus talis: ut etiā uirgines furore quodā cōpellerent ad laqueū: essetq; ab oraculo respō sum sedari posse pestē illā: si reqrerent Erigonis & Icarī cadauera. Qui illa quæsiuere diu: & cū repiri nō possent: ad ostendendā deuotionē suā atheniēses: q̄si in elemēto alieno ēt q̄rere uiderent: suspēdebāt in arboribus funes: ad quas se tenētes hoīes hacatq; illac agitabant: ut quasi p aerē illorū cadauera petere uiderent: Sed q̄a plurimi cadebāt: iuenerē formas ad sui oris similitudinem: & eas pro se suspēsas mouebāt. Vnde oscilla dicta sunt ab eo: q̄ in his cilarent. i. mouerent ora: & eo modo pestis purgata est. A Bacho autē eā in specie uuæ deceptam: ideo dictū credo. quia possibile fuit insuetā: dum uuas comederet: ebrietatē incidere.

De Hiptima filia Icarī.

Cap. XLIII.

h Iptima filia fuit Icarī: ut in Odyseea testat Homerus dicens. Hiptimæ puellæ magnanimi Icarī: quæ Eumilo nupsit: domum fratris habitanti.

De Penelope filia Icarī: & uxore Vlyssis.

Cap. XLIII.

Penelopes filia fuit Icarī: ut in Odyseea testat Homerus: dū dicit: Filia Icarī ualde sapiēs Penelope. Hæc qdē: ut satis uulgatū est nupsit Vlyssi: & ex eo Thelemachū filiū pepit. Postea cū iussit Troiā Vlysses: & idē diu post Troiā deletā errasset: multa passa est: tam ob pudicitia suā tutandā: quā p catores plurimi sollicitabāt: q̄ ob timorē insidiarū aduersus Thelemacū a pctoribus positarum: & dolorē nō redeuntis Vlyssis. Tandē eis seruatis: uirū rehauiit: in quē tandē finē iuerit: nō satis certū habeo. Dicit tamē Leontius Lycophronē græcū poetā dicere: Penelopē cōcubitū omniū pantiū passam: & ex uno eorū gnuisse quedā filiū: cui Pana nomē fuit: qd̄ cū in reditu cognouisset Vlysses: statim abiit ad isulā Gortīnam: & ibidē obiit. Qd̄ absit: ut credā pudicitia penelopis a tot: tamq; egregiis celebratā auctoribus: ab ali quo fuisse maculatam: quicquid Licophron loquatur maloquus.

De Tantalo duodecimo Iouis secūdi filio.

Cap. XLV.

Tacedæmonis expedita p̄sapia: ad reliquos Iouis secūdi filios redeundū est: ex q̄bus duodecimū Tantalū dicit Theodōtius Iouis fuisse filiū: Fuit enī is antiq̄ssimus Corinthiorū rex: & pius homo: at que deorum mēis sæpe accubuit. Quod ideo fictū puto: quia cælestissima sit arx Corinthiorū: adeo: ut si quis eam ascendat in cælum uideatur cōscendere: & esse cum superis.

De Hercule. xiiii. secūdi Iouis filio: qui genuit Carthaginem.

Cap. LVI.

h Hercules hic a Cicerone in libro de naturis deorū cognoscit. iiii. & ab eodē dicit Iouis filius ex Asterie sorore Latone susceptus. Hūc p̄terea sumā a Tyriis coli dicit: & ex eo Carthaginē filia genitā.

De Carthagine. iiii. Herculis filia.

Cap. XLVII.

Carthago: ut proximo supra mōstratū est: Herculis quarti fuit filia: quā nos Carthaginē nūcupamus: quæ ideo Herculis filia dicta est: quia a Phœnicibus: qui Herculem summe colebant posita est Hercules dei sui auspicio.

De Minerua secūdi Iouis filia. xiiii.

Cap. XLVIII.

Minerua nō ea cui cognomē tritonia fuit: Iouis secūdi fuit filia: ut scribit Tullius de naturis deorū: quā idē Tullius iuētricē asserit fuisse belloq; atq; principē: & ob id a nōnullis Bellona appellata est: & soror Martis: & auriga ut testari Statius uidet dicēs. Regit atra iugales Sāguinea Bellona manus: lōgaq; fatigat Cuspide & c. Nec ea fuit hæc: quā ueteres uirginē & sterilē asseruere: quoniam: ut idē dicit Tullius: ex Vulcano Cæli filio antiq̄ssimo Apollinē primū pepit. Præterea ut dicit Leōtius: hæc ē: quā armis isignē finxere: oculis toruā: Hastāq; gerentē lōgissimā cū chrystallino clypeo: & hoc magis ad ostērationem inuenta se belli: q̄ ob aliquod aliud significatū: qd̄ ego non credo: quinimo insignia illa ad aliquod mysteriū ostendendum apposita oīa puto. Nā cum oēs assiduis infestemur bellis: armata fingi puto ut doceamur prouidos uiros semper in armis consistere id est cōsiliis: q̄bus ad emergentia possint obsistere. Quod oculos habeat toruos: ostēdit sapientē de facili capi non posse: cū ut plurimū exterioribus actibus longe aliud se ostendat agere q̄ gerat aīo: uti toruus alibi respicit q̄ intuentes eius faciē arbitrent. hasta autē illi dicitur longissima: ut noscamus prudentē uirū etiā longinqua cognoscere: & ex lōginquo ictus isigere: atq; a se isidiantes repellere. Crystallinū autē ideo illi clypeū attributū est: ut appareat in transparēti crystallo atq; solido corpore sapientē uirū æque simul & hostis uidere opa: & seipm̄ remediis opportunis p̄tegere. Huic isup dicit idē Lactātius cū Neptuno de ipositione noīs ciuitati Athenarū fuisse certamē: illudq; præsentibus diis in ariopago agitatū: actūq; eorū scia: ut qs eorū terra pcussa laudabiliorē p̄duxisset effectū: is ciuitati nomen iponeret: ob quā rē Neptunus pcusso tridente solo equū p̄duxit. Minerua autē hasta p̄iecta p̄duxit oliuā. Quæ quoniā utilior uisa sit equo: Minerua deorū iudicio ciuitatē e suo noīe nuncupauit Athenas: nam Minerua a græcis Athena noīata ē. Quid hic figmēti est: sic Albericus exponit. Dicit enī Cecropi cōditori q̄ huic Mineruæ contēporaneus fuit. & iuxta Theodontiū pater fuisset aliquādiu ambiguū: an illa a cōmoditate maris quo etiā plurimū ualebat: an cōmoditate terræ: qua etiā plurimū abundabat: denoiaretur: quā maris cōmoditatem per equū designare uoluere: q̄a & mare uehat: ut equus: & equus ut mare uelox sit: & nonnūq; impetuosus: & furore nimio plenus: ut mare: terrā uero oliuam: seu q̄a locus oliuarū abundans sit: seu q̄a pingue sit solū & fertile. Tandē cū cerneret circūspectus homo maris cōmoda uariis ex causis posse subtrahi. & terrestria q̄licunq; esse continua: a terrestribus perpetuis denominādā censuit: atq; uocauit athenas: quod latine imortales sonat. Ego autem puto: cum Maritima ciuitas sit athenæ dissensionem hanc inter nautas & mecanichos homines ostendentibus nautis rem plurimū augeri nauigiis: quæ per equū intelligenda sunt. Mechanici autem contra artibus & agricultura ciuitates sustentari & augmentari quæ per oliuam demon

strantur: cū eius sit liquor mitis & ampliatus: quōbrē a diis. i. a iudicibus in hoc datis pro mechanicis sentētia lata est: & hic optime Neptūnus iuductus est. p. mechanicis autē Minerua: quæ artiū omniū fere repritrix fuit. Posset q̄s hic obicere Iouē primū regē Athenarū dictū lōge antiquorē Cecrope: & hic Cecropē cōditorē dicimus Athenarū hāc obiectionē paucis absoluit Leontius. Dicit enī nō de nouo ædificatas Athenas a Cecrope: sed mari p̄p̄inquoires factas: & hac tempestate sponte sua oliuam in arcem natam.

De Archade. xv. filio secūdi Iouis: qui genuit Ionium.

Cap. XLIX.

Archas Iouis fuit filius & Calistonis nymphæ: ut clare testat Ouid. Huius enī matris post Lycaonē patrē e regno pulsum a Ioue: ut refert Paulus: se choris Dianæ sociavit: & in uenationibus uitā agēs: cū ætate ualeret & forma a Ioue dilecta est: ut dicit Ouid. ab eodē sub specie Dianæ inter umbras nemorū decepta & opp̄sa est. Quæ cū cōcepisset: & iā excresceret uterus: a puellis sociis ad lauari euocata ē: se lauante Diana. Hæc autē timēs ne crimē appareret suū: si uestimēta deponeret: lauari renuebat: tādē a uirginibus nudata: cū turgidū uētrē Diana uidisset cōfestim eā a cōsortio suo repulit: q̄ postea Archadē pepit. Qd̄ facinus cū cognouisset Iuno irata in eā: illā diu traxit crinibus: & tādē trāsf̄ormauit i uersam. Archas autē cū grādis eēt: eā sibi icognitā & ad se ueniētē uoluit occidere. ast ipsa pauida: ut ait Theodōtius in Iouis tēplū: cuius semp̄ erāt apræ ianuæ: nec p̄pterea aut fera: aut auis intrabat ulla aufigit: in qd̄ & Archas secutus est: quos cū uellēt icolæ occidere: a Ioue phibiti sūt: & mutato æque in ursū Archadē ambos in cælū trāstulit: & circa polū arcticū locauit. Calisto autē urfa minor dicta ē: ubi maior uocatus ē Archas. Iuno autē ex hoc turbata: qd̄ pellex in cælū suscepta eēt una cū filio: accessit ad Tethydē magnā nutrice suā: orauitq; ne has ursas more alioꝝ syderū suis undis lauari pateret: qd̄ Tethys ultrō se facturū pmisit & seruat usq; in hodiernū. Sub hac fictiōe: ut plurimū latet historia. Nā sup̄ato a Ioue Lycaone: Calisto filia aufigit ad uirgines Panyliceo sacras: & cū his emisso p̄ptue uirginitatis uoto cōtigat: ut audito a Ioue: sua formositate caperet: & icideret i desideriu potūdi: & cū se i habitū sociarū trāsf̄ormasset: clā nocte accessit ad illā: & cū uariis uasionibus in suū desideriu traxisset: eā uitiauit atq; p̄gnātē fecit. Postremo cū partu crimē appareret Calistonis: euefugio cū maximo dedecore suo: nil ulterius timore Iouis audiētibus uirginibus sacris: una cū filio claustris exclusa est. Quæ ob ruborē clā secessit in syluas: & in eis latuit diu icognita. Sane cū adoleuisset filius: essetq; igētis animi: nec posset p̄peti matris iperiu: eā uoluit occidere. Quæ timore p̄cita syluas liquēs cōfugit ad Iouē: qui eā in gratiā filii recōciliauit: pmisitq; ut in patriū posset redire regnū: uisitq;. Quāobrē cū Archas ferox iuuenis Pelagos in ditionē redigisset suā: Archades illos ex suo noīe appellauit: Archades autē Calistonē: quā mortuā putabāt ob diurnā latebrā ursam appellauere: cū ursus: ut aiūt phisiologi: certā anni partē in cauenis moref dormiēs: & a noīe matris ursum ēt filium uocauere: quos ambos postea in gratiā Archadis poetæ in cælū trāstatis dixere: & ex canibus eius in locis in q̄bus hos locauerūt: diu ante ab ægyptiis figuratis fecere urfos. qd̄ autē a Tethyde lunonis alūna lauati in oceano nō pmittat: sūptū est ab eleuatione poli: q̄ in regione nostra adeo eleuatus est: & hæc sydera adeo illi p̄p̄inq; ut circuitiōe cæli: sicuti reliquæ quæ occidēdo mergi uident Oceano: mergi nō possunt: imo earū circa polū itegrū circuitiōe uidemus. Hūc Archadē scribit Eusebius subegisse Pelagos anno mundi. iiii. mil. idccviii.

De Ionio filio Archadis: qui genuit Nicostratam.

Cap. L.

Ionius fuit: ut ait Theodōtius: & post eū Paulus Archadis filius ex Selēne nympha susceptus: hō æuo suo bellica arte: & potissime nauali pitissimus adeo: ut littora fere oīa pelopōnesia: & usq; ad mare siculū suæ ditioni subigeret: & a suo noīe Ionas & Ioniu cognōaret mare: q̄ in tā gradē uenere præeminētia: ut sibi totius græciæ quartā partē subesse diceret: & Ionicis litteris atq; grāmatica uti cogerēt. Sane Leontius negat hoc cognomē gēti mariq; iditū a Ionio rege: affirmās diu ante illis fuisse ab Ione Inaci filia: cui maximū in partibus illis fuit iperiu appositū: quod ēt alibi ipsemet testat Theodōtius. Fuit ergo Ionii: ut Theodontius dicit & Leontius: filia unica nomine Nicostrata.

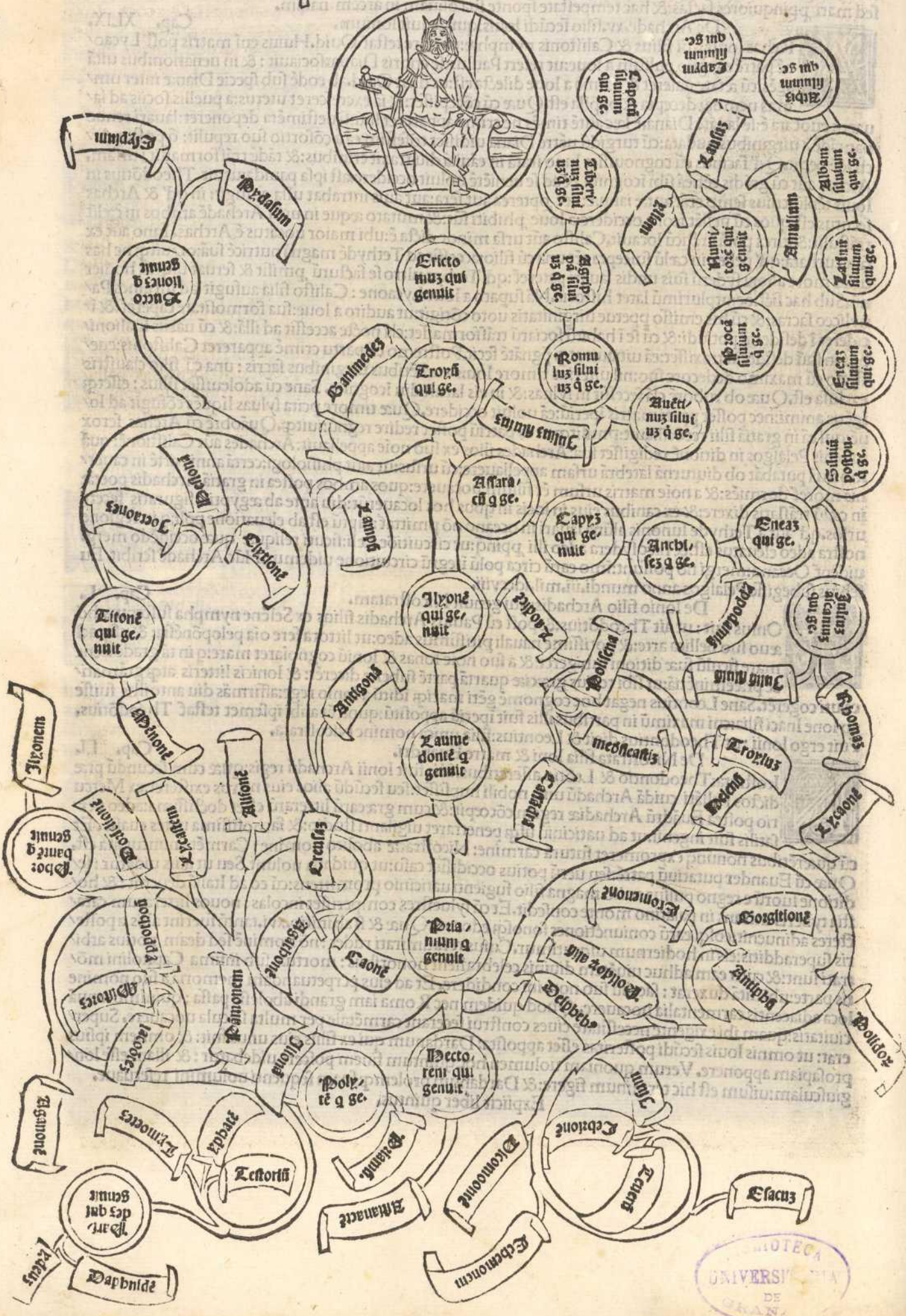
De Nicostrata filia Ioni & matre Euandri.

Cap. LI.

Nicostrata: Theodontio & Leōtio asserētibus: filia fuit Ionii Archadū regis: quæ cum secundū prædictos Pallati cuidā Archadū uiro nobili nupsisset: seu secundū alios eius nūrus existeret: ex Mercurio postea Euadrū Archadiæ regem cōcepit: & cum græcarū litterarū esset doctissima: adeo uersatilis fuit ingeniu: ut ad uaticiniū usq; penetraret uigilanti studio: & famosissima uates euasit. Et cū quærētibus nōnunq; expromeret futura carmine: Nicostratæ abolito nomine: Carmēta nuncupata est. Quæ cū Euander putatiū patrē: seu uerū potius occidisset casu: ut quidam uolunt. Seu ut aliis uidetur: seditione suorū e regno pulsus auitō magna filio fugienti uaticinio promittens: cū eo ad Italiā deuenit: & hostia tyberis intrans in palatino monte confedit. Et cū syluestres comperisset incolas: nouos litterarum characteres adinuenit: eosq; earū coniunctiones sonosq; edocuit. Quæ & si ab initio. xvi. tantū fuerint aliis a posteris superadditis: eis in hodiernum usq; utimur. Cuius rei admirati rudes: nō hominē sed deam potius arbitrati sunt: & cum eam adhuc uiuētē diuinis celebrassent honoribus: mortuæ sub infima Capitolini montis parte: ubi uitā duxerat: facellū suo nomini condidere. Et ad eius perpetuandam memoriā a suo nomine loca adiacentis carmentalia uocauere. Quod quidem nec Roma iam grandi abolesse passa: quinimo ianuā ciuitatis: quam ibi exigente necessitate ciues construi fecerant carmentale per multa sæcula uocauere. Supererat: ut omnis Iouis secūdi posteritas esset apposita: Dardanum qui ex filiis eius unus fuit: & omnem ipsius profapiam apponere. Verum quoniam uolumen hoc quantum finem p̄scere uidebatur: & illam esse Iongiulam: uisum est hic terminum figere: & Dardanum prolemq; suam sequenti uolumini referuare.

Explicit liber quintus.

Dardanum qui genuit.

Esecerat in faucibus Tyberis leuis cymbulæ ipetus ubi dū ociosus: & nouas uires: & nouos expectare pariter flatus: quadā loci ueneratione tractus cœpi adiacentia cuncta cōspicere. Erat ibi uidere Laurenti ueteris: lauiniquē minas: & priscorum latinorū cunabula. Inde longam albam a fœta sue denominatam: siluis obfita atq; uepretis: nullū fere de se præter nomē præstare uestigiū. Ast ulterius paululū aurea olim Roma fulgebat ueteri potius splendore: q̄ lumie nouo. Quā dū toto ituerer aīo: in mēte prisci uenere reges: uenere & p̄ceres: sublimesq; duces isignes uirtute plurima: & militari disciplina: atq; sanctissima paupertate spectabiles. Venere triūphi conspicui: subactaq; undiq; natōes: & gloria singularis iperii: qua sola mortales cæteros supauit: & ob quā orbis totius & frena regere & uocari meruit caput. Dūq; mecū mirabundus p̄quirerē: quisnā tantā molis genitor: quis dici primus potuerit parēs: Terra an Titanus uel neptunus potius educere igētia corpora cōsueti: tuscus Dardanus subintrauit memoriā: eūq; uir-

etoriosi populi uetustissimū auū memini. Nec ex lōginquo uidebat littus: ex quo nauē soluerat iturus ī Asiā usq; tā iclytæ posteritatis in semīa p̄iecturus. q̄obrē ne omīssa uideat p̄les tāta claritate cōspicua: tusci fluminis relictis hostiis ueterē secutus aquæ sulcū. ut occulta fide maiorū monumēta cognoscerē: Zephyro fauente ī littus usq; Meoniū cōtēdi: ut abīde eo p̄stare q̄ aq̄s seiūxit ab Arida: tā grandis: tāq; admirabilis iperii per suas successiones: auos uetustissimos recēserē & in ultimū usq; iclytæ posteritatis deducerē successores.

De Dardano. xvi. Iouis secundi filio: qui genuit Eriktionium. Cap. I.

Stesum ē in p̄cedētibus iouē secūdū Cæli fuisse filiū: cuius posteritatis: quoniā series ī p̄cedēti uolumie fere oīs designata ē: solo reseruato Dardano: ī hoc libello eius sobolē describemus: eo passū p̄to: quē ueteres iouis testant filium ex Electra Athlātis filia: & Corithi regis coniuge susceptū: ex quo de fastis ait Ouid. Dardaniū electra q̄s nescit Athlātide natū. Scilicet Electrā cōcubuisse ioui. & c. Hūc autē prisci iter cæteros filios iouē p̄cipue dilexissē. Sed qd uelit fictio paucis aduertam. Cōstat at̄ snia Pauli Dardaniū Corithi regis fuisse ex Electra cōiuge filiū: sed ad nobilitādā posteritatē ioui attributū: cui ēt moribus erat cōformis. Nā natura mitis hō fuit & religiosus: ut idē ait Paulus. Huic lasius fuit fr̄. Esto sint q̄ addā Italū: & Sicanū atq; Cādauia fororē: & cū Coritho sola ciuitas Corithus ēēt de suo noīe dicta: & ea erat q̄ hodie opiniōe Pauli aliq̄bus additis Iris uulgo Corneto uocaf. Venerūt eo mortuo de successione in discordia fr̄es natu maiores: Dardanus: & lasius: q̄ cōmotus Dardanus: q̄ tpe posterior erat: lasiū iteremit. Quā ob cām cū turbatos ciues cerneret: cū p̄te populi nauē cōscēdit: & lōga actus nauigatiōe: p̄rio in Samothraciā: q̄ tūc famos erat: sedes habuit: ut testat Virg. dicēs: Arūcos ita ferre senes: his ortus ī agris Dardanus ideas phri giæ penetrauit ad urbes: Treiciāq; samū: q̄ nūc Samothracia fert. Hic illū corithi tyrrhena a sede p̄scēdū. & c. A Samo autē eā in Asiæ partē abiisse: q̄ Helespōto cōtigua est mari: & eā quā occupauit horā de suo noīe Dardaniā nūcupasse: quā apud regnauit: oppido eiusdē noīs cōstructo: qd cōtigissē uisum est Eusebio circa xxxv. Moysis annū regnate argiuis Steleno: qui mundi fuit annus. iiii. M. dccxxxvi. Ibidem autē: cū annis regnasset quinquaginta: uti idē dicit Eusebius in libro temporū. Eriktionio filio relicto superstitē diē clausit.

De Eriktionio Dardani filio: q̄ genuit Troium. Cap. II.

Eriktionius filius fuit Dardani. Hūc Paulus arbitrat ex Cādauia Dardani coniuge & sorore natū. Hic autē Dardano patri successit: & cū regnasset annis. xlvii. Troio filio derelicto: defunctus est.

De Troio Eriktionii filio: q̄ genuit Ganymedē: Ilionē & Assaricū. Cap. III.

Tros seu troius filius fuit Eriktionii: ut carmine patet Ouidii. Huius Eriktionius. tros est generatus ab illo. Hic patri succedēs: cū uir ēēt armorū ampliato regno ex suo noīe regione: q̄ usq; tūc dardania dicebat: appellauit Troiā. Huic bellū fuit aduersus Tantalū Phrygiæ regē ob raptū sibi ab eo Ganymedē filiū: quē præter Ilionē & Assaricū genuit: quibus superstitibus diē obiit.

De Ganymede Troi filio. Cap. IIII.

Ganymedes Troi regis fuit filius speciosissimus adolescēs: de quo sic Virg. Intextusq; puer frōdosa regibus ida Veloces iaculo ceruos cursuq; fatigat. Acer anhelati similis: quē p̄pes ab ida Sublimē pedibus rapuit iouis armiger uncis. Lōgæui palmas ne quicq; ad sydera tendūt Custodes: sæuitq; canū latratus ad auras & c. Hūc in cælū raptū dicit Ouid. & pincernā Iouis factū: & aq̄rii signū. Cuius fictionis intētū paucis iudicio suo Fulgētius explicat dicēs. Iouis pugnātis nauali certamine: existētisq; in nauī: cuius aqla erat isigne: bellicā p̄dā fuisse ganymedē. Eusebius autē ī lib. t̄porū nō a ioue raptū: sed a Tatalo Phrygiæ rege dicit: qd scriptū asserit a Phādō poeta: & ob hoc ortū bellū iter Troiū & Tatalū: & hic uidet̄ frustrari Ouidii dictū. Sane secūdū Leōtiū nō frustra. Dicit enī Tatalū ad iouis cretēsis gratiā p̄merēdā: quē ipudicissimū cognoscebat: sub signis aqlæ uenantē: adolescētulū rapuisse: eūq; ioui dono dedisse. Qd autem deorū pincerna factus sit: id fictū est: q̄a iter cæli imagies figuratus forsā ad suoꝝ solatiū eā ēē dicūt: quā uocamus aq̄riū: in quo existēte sole: terra maximis hymbribus irrigat: quarū humidis uaporibus sydera pasci nōnulli uoluerē: & sic deorū pincerna factus est: fuit autem regnante argiuis Prito.

De Ilione filio Trois: qui genuit Laomedontem. Cap. V.

Lion: ut Homerus in iliade: ubi omnis genealogia Troianorū usq; ad Hectorem & Aeneam explicauit: ait: filius Trois regis Troianorū. Hic: ut dicit Eusebius in libro temporū: regnate athenis Cecrope: Ilionem ciuitatē illam inclytā Homeri carmine cōdidit: & ex suo noīe nūcupauit. Hæc

enim est: quæ decennialē græcorū obsidionē passa est: & ab eis delata: Cōdita autē est circa annū mundi. iiii. M. dccc. xcv. Ilioni autem unicum legimus fuisse filium Laomedontē: quē supstitē moriens dereliquit.

De laomedonte Ilionis filio: qui iter mares & scēminas octo genuit filios: quorū hæc sunt nomina. Antigonā, Hefionā, Lampus, Clition, Iœtaon, Titon, Bucolyon & Priamus. Cap. VI.

Laoomedon rex Troiæ: filius fuit Ilionis: ut scribit in iliade ab homero. Hūc dicūt ueteres uoluissē ilionē muris circūdare: & cū Apollinē & Neptūno cōuenissē: ut ipsi muros facerēt mercede promissa: & obseruādū iuramētō præstito. Qui cū fecissēt: nec sibi pmissum seruari cernerēt: omnis Troia a Neptūno aquis repleta ē: & Apollo isup misit pestem. Quāobrē anxius Laomedon de remedio oraculū cōsuluit: cui respōsum oportere quot annis uirginē Troianā ceto marino. s. monstro exponere. Quod forte apud troianos siebat. Tandē Hefioni Laomedontis filiaē sors cōtiguit. Quæ cum in scopulo religata mōstrū expectaret: aduenit Hercules: q cū Laomedonte pactionē fecit: uidelicet si liberaret a mōstro filia: sibi equos diuino semine pcreatos: quos cōstabat Laomedontē habere: largiret: Artamē cum Hercules uirginē liberassēt noluit Laomedon seruare pmissum. Quāobrē: seu ut aliis placet: qa dū illā puerum pditū q̄reret: a Laomedontē portu troiano phibitus est: & ideo cū amplioribus coptis ueniēs Ilionē expugnauit: & Laomedontē occidit: & oia eius uertit in prædā. Is appositis qd sibi uelit fictio uideamus. Volūt. n. apud Troianos pecuniā fuisse in sacra Neptūni: atq; Apollinis reseruata: quā Laomedon iureiurādo præstito se nō solū eandē restitutorū: sed isup ex ppria largiturū in pdictis sacris in ædificatiōe murorū ciuitatis expēdit: nec tandē perētibus pecuniā restituere uoluit. Sane adueniēte postea aquarū inundatione: & post eā nō satis a sole digestā: ut fit aer ifectus aquarū putredine pestē itulit: quæ duo quoniā ad Apollinē & Neptūnū p̄tinere uident: adinuetū est ea ob periuriū a deceptis diis imissa. Quod uirgines mōstro appositæ sint responso oraculi: cū sic illos deciperet psæpe diabolus: possibile puto: & hinc historiā habere cætera arbitror. Fuere huic filii filiaq; plures: q̄q; solus Priamus esset ei in regno successor.

De Antigonā Laomedontis filia.

Cap. VII.

Antigonā filia fuisse Laomedontis testat Seruius: quā dicit: eo q fortissima esset: ausam se pulchritudine p̄ferre Iunoni: ob quā causam irata Iuno eā uertit in ciconiā: cuius figmenti talis pōt reddi ratio. Dicit Leontius q capto ab Hercule Ilione: & occiso Laomedonte: omnes Laomedontis filii: exceptis Hefionā & Priamo: qui capti fuerūt: clam aufugerūt: quo illos fortuna detulit. Antigonā autē inter arūdineta Camādri latuit pluribus diebus: & hinc ego fabulæ locū datū puto: qa quæ superbia sua se regnāte patre præferbat pulchritudine cæteris: a fortuna regnorū domina uices uertente eo deducta sit: quo cōsueuere ciconiā uictū quærere: & sic ipsa donec ibidem fuit: quasi in ciconiā uersa uisa est.

De Hefionā Laomedontis filia: & Teucris matre.

Cap. VIII.

Hefionā filia fuit Laomedontis: quæ cū primo: ut supra dictū est: fuisset a mōstro marino ab Hercule liberata: postmodū ab eodē Hercule: deiecto Ilione & occiso Laomedonte: capta est: & Thelamoni: quoniā primus muros cōscēdisset ciuitatis in partē pdæ cōcessa est. Qui eā salaminā detulit: & cū frustra sæpius a Priamo repetita esset: Thelamoni Teucrū peperit.

De Lampo Clitione: & Iœtaone filius Laomedontis.

Cap. IX.

Lampus: Clition: & Iœtaon filii fuere Laomedontis: ut i iliade dicit Homerus sic aiens. Laomedon uere Titonon genuit. Priamūq; Lāpūq; Clitionē: Iœtaonēq; ramum martis: ex his tantū tribus nil p̄ter nudum nomen habemus.

De Titone Laomedontis filio: qui genuit Mēnonem.

Cap. X.

Titonis: ut supra pximo Homeri carmiē mōstratū ē filius fuit Laomedontis: q cū esset forma decorus iuuenis: ut dicit Seruius: ab aurora dilectus: & raptus ē: ex q̄ filiū aiūt Mēnonē suscepisse: & cū longissimā optasset uitam: & obtinuisset: postremo in cicadā uersus ē. Hunc autē ab aurora raptū: nil aliud puto, nisi qa desiderio captus: auditis forsan p̄ q̄ spabat iperiu: posse nancisci: p̄tia dimissa: ad orientales migravit populos: a qbus nobis aurora cōsurgit: & ex eis subegit plurimos eisq; imperauit. Qd autem in cicadā uersus sit: cur fingatur nōnullæ possunt rōnes ostendi. Prima quæ est: quia uti rore martutino: qui in aurora cadit: cicadæ alunt: sic & iste sumptibus orientaliū: q sub aurora sunt: alebat. Præterea qa cicadæ nigræ sunt cū uirides nascant: sic & iste q albus natus est: agente feruore solis: eius regionis: ad quā transitū fecerat: icolaz̄ ritu niger effectus est. Postremo quia senex audita morte Mēnonis filii: & suoz̄ defolationem in querulam senectutem lapsus sit: & inde mortuus: uti cicadæ faciūt: quæ potius conqueri: q̄ cantare uidentur: & demum post longam querelam crepantes obeunt.

De Memnone Titonis filio.

Cap. XI.

Memnon Ouidio teste: filius fuit Titonis ex aurora susceptus. hūc dicūt cū maxima oriētalium populoz̄ copia subsidio uenisse Priamo: & in pugna ab Achille occisus est. De quo fabulose dicit Ouid. q̄ dum rogo ipositus ureret: ofōne auroræ matris a loue in auē mutatus ē: & cū eo multæ aues ex fauillis pyræ pdisse: quæ cum ter pyram cū igenti clamore circuisissent: sese diuisere: & tā diu inter se decertauere: donec mortuæ occubuere. Quas aues Mēnonias appellatas dicit Ouid. Hæc fictio a cōsuetudine quadā circa pyrā Mēnonis seruata a suis: & a quadā contingentia mirabili sumpsit originē. Vetustissimus mos orientaliū fuit: cariores amicos regis mortuo uelle cū caduere regis comburi: & ad hoc: seu aduersum cōcurrentes: ut circa Mēnonis corpus factū puto: seu aliter in mortē uadūt: & regio iponunt rogo. Præterea dicit Solinus de mirabilibus mūdi sic. At iuxta Iliū Mēnonis stat sepulchrū: ad quod ex sempiterno ex æthiopia cateruatim congregatæ aues aduolant: q̄s Ilienses Mēnonias uocant. Cremutius auctor est: has eas dē anno. v. in æthiopia cateruatim cōgregari & undiq; uersum quo usq; qua sint ad regiā Mēnonis cōuenire

Hæc ille. Possumus ergo ex dictis assumere fortuitu cōtigisse aues illas eo tūc uenisse: ubi regiū Mēnonis fū-
nus agebat: & circuisse uolatu locū: & ide a simplicibus creditum eos q se morti dederāt ī honorē regni fune-
ris ī fauillas: & ex fauillis ī aues esse mutatos. Mēnonē autē in auē uersum nil aliud designare reor: q̄ uiri cele-
brē famā: q̄ post eius mortē euolauit: lōge lateq̄ agētibus oratōibus: & p̄coniis populorū suorū. hūc Mēnonē
aiunt qdā Susim īsigne oppidū Persiæ: qd Sure fluuius imminet: construxisse.

De Bucolione Laomedōtis filio q̄ genuit Esipiū & Pidasum, Cap. XII.
Bucolion filius fuit Laomedontis: ut ī Iliade testat̄ Homerus dū dicit: Bucolicon at̄ filius generosi
Laomedōtis &c. De hoc at̄ nil habemus ulterius: nisi q̄ genuerit filios duos: Esipiū & Pidasum.

De Esipio & Pidaso filiis Bucolionis. Cap. XIII.

Esipius & Pidasus filii fuerūt Bucoliōis: ut ī Iliade scribit̄ Hom. sic dicēs. Fuit at̄ ad Esipiū & Pidasum.
e quos quondā nymp̄ha his a Varuarea genuit laudabili Bucoliōi, hi qdē strēnui iuuenes ī pugna ad-
uersus græcos fuere: sed tadē ab Eurialo quodā græco pugnātes occisi sunt ab eo: ut idē testat̄ Home.

De Priamo Laomedōtis filio: q̄ ex Heccuba cōiuge. xix. genuit iter filios & filias & ex aliis mulieribus iter
mares & fœminas genuit. xxxi. ex qbus. l. noīa tantū. xxxviii. cognouimus: q̄ hæc sūt. Prima Creusa. ii. Cassan-
dra. iii. Iliona. iiii. Laodices. v. Lycastes. vi. Mediscastis. vii. Polyxena. viii. Paris. ix. Hector. x. Helenus. xi. Caor.
xii. Troilus. xiii. Deyphœbus. xiiii. Polydorus. xv. Polydorus. xvi. Lycab. xvii. Esacus. xviii. Anthysus. xix. Iesus
xx. Teucer. xxi. Dimocoōtes. xxii. Echemō. xxiii. Cremenō. xxiiii. Gorgitō. xxv. Cebriō. xxvi. Phorbas. xxvii.
Doricō. xxviii. Pāmon. xxix. Aliphō. xxx. Agatō. xxxi. Hippothous. xxxii. Aganō. xxxiii. Lacoōtes. xxxiiii. Mi-
stor. xxxv. Iphates. xxxvi. Testorius. xxxvii. Tymœtes. xxxviii. Polites. Cap. XIII.

Priamus Laomedōtis regis fuit filius adeo notus inter mortales ut uix usq̄ notior alter sit. Eo qdē
adhuc puero existēte ab Hercule Ilion ciuitas deleta ē & occisus Laomedon: & ipse cū multis aliis
captus: quē Hercules uicinis p̄ciū p̄ eo dātibus: illis restituit: & a redēptōe Priamus appellatus: ut
Seruio placet. hūc tamē semidirutā patriā restaurasse cōstat: uolūtq̄ scriptores multis eā aduersus
hostiles ipetus uallasse. Nā dicit Ser. eū sic egisse: ut p̄ rato haberef̄ secūdū Plautū: tribus stātibus rebus: eā ca-
pi nō posse. uita. s. Troili: Palladii cōseruatiōe: & Laomedōtis sepulchro itegro: qd ī porta scæa fuit. Secūdū at̄
alios lōge plura ad eā capiendā oportūa græcis fuere: ut. s. de Eaci genere aliq̄s iteresset: & ide Pyrrhus admo-
dū puer ī bellū uocatus ē. Ut Rhesi regis eq̄ tollerēt: anteq̄ Xanti aquā gustassent: & ut Herculis iteresset fa-
gittæ: q̄s misit Philotetes: cū ipse nō posset asferre morte p̄uetus. Prius ergo Laomedōte mortuo regnauit:
cui cū cūcta p̄ uotis succederēt: capta Heccuba filia Cipsei regis Thraciæ ī cōiugē: & ex ea multis suscepris fi-
liis: & ex aliis mulieribus et̄ q̄ pluribus: ī tā gradē regnū suū apliauit splēdore: ut nō solū Troiæ rex: sed totius
asiæ uideret̄. Sane dū paris filius eius p̄ capta Hesiōa sorore priami ab hercule Helenā Menelai cōiugē rapuif̄
set: & deduxisset ī Troiā: nulliq̄ posset iduci suasiōibus: ut illā repetētibus græcis restitueret: Eos cū mille na-
uibus ī littus Troianū descēdētēs uidit & Ilion et̄ obsidētēs & circū igne ferroq̄ cūcta uastantes: & p̄ape fi-
lios suos & naturales & legitimos: & auxiliares reges occidētēs: & postremo cæsum uidit hectorem: & curru
Achillis trahi: ad cuius redimēdū cadauer dicit̄ Home. ī Iliade circa finē: nocte Mercurio duce iuisse: & flexis
genibus Achillē orasse. Esto dicat Seruius lōge aliter fuisse. eū. s. nocte ad tentoriū Achillis accessisse: eūq̄ dor-
mientē iuenisse: adeo: ut eū occidere potuiffet: sed excitasse potius uoluiffet: atq̄ orasse & obtinuisse petitū: &
ab Achille usq̄ Troiā postmodū p̄secutū: sed hæc ab Homero oppressa: ne q̄ laudū Achillis erat p̄co: uideref̄
dedecorū suorū recitator. Præterea uidit priamus palladiū subtractū: equos Rhesi eductos: Troilū cæsum &
paridē: & ultimo Iliō capti: & filias captiuas deduci & igne cūcta cremari: & ī regiā usq̄ suā: post polytē filiū fu-
giētē Neophtholemū penetrātē: & ī sinu suo īfœlicē filiū occidētē: seq̄ obiurgātē trāsodi gladio. Sæe dicit Ser.
de morte priami uarie opiari: cū dicāt alii eū a pyrrho ī domo regia captū: & ad tumulū usq̄ achillis tractū: ibi-
q̄ cōfossū & busto caput abscissū: atq̄ pilo ipositū & circūlatū. Alii dicūt ad hercei Iouis arā: ut diximus:
qd̄ opiari uidef̄ Vir. fuerūt. n. huic ut ipsemet Achilli narrat ī ultio Iliadis lib. filii qnq̄gita iter mares & fœmi-
nas ex qbus dicit se. xix. ex cōiuge suscepisse: reliquos uero ex mulieribus aliis in atriis suis cōmorantibus.

De Creusa prima filia Priami & Aeneæ coniuge. Cap. XV.

Creusa filia fuit Priami & Heccubæ ut testat̄ Seruius: fuitq̄ Aeneæ cōiūx ut sæpe p̄ Vir. patet: eiq̄
filiū peperit Ascaniū. Hæc in excidio Ilionis ab ænea cū p̄re & filio fugiētē pditā dicit Virg. sed nō
nulli eā ab ipso ex pactiōe cū græcis factā occisam uolunt: ne q̄s in sua libertate ex semine Priami
supesset. Qd̄ satis caute tetigisse uidet̄ Virg. ubi Aeneā exgrentē eā describit: & illius umbrā loquē-
tem Aeneæ inducit atq̄ dicentē. Nō ego mirmidonū sedes delopūue supbas Aspiciā. aut grais seruitū matri-
bus ibo. Dardanis & diuæ ueneris nurus. Sed me magna deū genitrix his detinet horis &c. Et sic patet postq̄
a nemine captā se dicit: sed detineri a matre deū: quæ terra ē: ibidē mortuā derelictā atq̄ ifossā.

De Cassandra. ii. Priami filia. Cap. XVI.

Cassandra filia fuit priami & Heccubæ formosa uirgo. Quam cū amaret Apollo: eiufq̄ concubitū
peteret: petiit Cassandra munus: quod illi apollo se daturum iuramēto firmauit. Petiit ergo ut ua-
tes fieret & facta est. Volens aut̄ apollo quod petierat: ipsa negauit. Quamobrem turbatus apollo:
cum auferre negret qd̄ dederat: egit ut nulla præstaretur fides uaticiniis suis: & sic factum est. Nā
cū ex raptu Helenæ qd̄ futurum eet̄ Troianis prædiceret: non solū non credita: sed a patre & fratri-
bus sæpissime uerberibus castigata est: hæc aut̄ Corebo Migdonio iuueni desponsata fuerat: Virg. asserente.
Tandem cū nondū nuptias celebrasset capto Ilio: & ipa īfœlix a græcis capta est: ut idē dicit Virg. Verum Ilio
diruto: & præda iter p̄cipēs diuisa: misella in sortē cōtigit Agamēnoni: & quæ illi fata seruarent a coniuge
prædixit: ut Seneca poeta testatur in Tragœdia Agamēnonis. Sed more solito nil sibi creditum est. Ex quo

Liber

ut in Odyſſea teſtaſt Homerus: factū ē: ut in cōuiuio ab Egisto & Clitēneſtra & Agamēnon occideret: & iſſa iubente et Clitēneſtra pimeret. Qd̄ aut̄ de Apolline fictū ē ab euetū ſumptū uidet. Studuit. n. uirgo ut uaticinio iſtrueret: & eo q̄ optime p̄ficeret ab apolline diuinatōis deo diligi uifum eſt: dictūq; illi ab eo conſeſſum qd̄ labore quæſiuerat: & quoniā fides dictis eiufdē nō præſtabat qd̄ figmēti ſupereſt additum eſt.

De Iliona. iiii. Priami filia & Polymneſtoris regis Thraciæ coniuge. Cap. XVII.

Iliona: ut Seruio placet: filia fuit Priami: & ut aſſerit Paulus ex Heccuba. Hæc ratioe ueteris hoſpitiū: & inſignis amicitia: ut dicit Seruius: Polymneſtori regi Thraciæ matrimonio iuncta eſt.

De Laodice. iiii. Priami filia: & Helicaonii coniuge. Cap. XVIII.

Laodices Priami fuit filia. & Helicaonio filio Anthenoris regis Thraciæ nupta: quā uocabāt Troiani Laodicē galoo. hæc aut̄ teſtaſt Home. i. Iliade dicēs. Quā Anthenorides hēba t. rex Helicaon. Laodicē priami filiarum ſpecie optimam. Hanc Heccubæ ego filiam fuiſſe puto.

De Lycaſte. v. Priami filia: & coniuge Polydamantis. Cap. XIX.

Lycæſtes: ut aſſerit Paulus: filia fuit Priami pulchritudine iſignis adeo ut captus ex ea Polydamas Anthenoris & Theano ſororis Heccubæ filius: illam ex concubina ſuſceptam ſumeret in uxorem.

De Medificati. vi. Priami filia & Polippi coniuge. Cap. XX.

Medificatiſ filia fuit Priami naturalis: nec habet ex qua matre. Quæ qd̄ nupſit Polippo Mentoris filio: ut i. Iliade teſtaſt Homerus. Habitat quā ipſe deon ante q̄ ueniret filii Achiuorū. Filia aut̄ priami nothā hēbat Medificatiſtin. Huius Medificatiſ uirū. ſ. Polyppū in certamiē a Teucro Thelamonis filio occiſum dicit Home. De Polyxena. vii. Priami filia. Cap. XXI.

Polyxena uirgo filia fuit Priami & heccubæ: ut perſæpe teſtatur Euripides in tragœdia: cui titulus Polydorus. Hæc iter cæteras Troianas formoſior fert: ob quā formoſitate iſfortunio ſuo ab Achille dilecta ē: quo amore i morte fortiſſimi iuuenis heccuba p̄ditorie uſa ē: nō exiſtimās p̄ Achillis uulnera ſanguine inocuæ uirginis ſe fuſurā. Hæc qd̄ poſt lionē euerſum: ut Sene. tragicus teſtaſt i troade: pyrthus achillis filius ad placados priſ manes popoicit: atq; poſt lōgū iurgiū: ſic ſuadete Calcate uate cōceſſa ē. Quā ornata ritu uirginum nuptias celebratiū ad Achillis tumulū truculētus deduxit iuuenis: & quoniā ab imagine Achillis petita dicebant: ut dicit Euripides i præallegata tragœdia: ibidem interemit.

De Paride octauo Priami filio: q̄ genuit Daphnidē & Idæū. Cap. XXII.

Paris: q̄ alio noie Alexāder dictus ē: filius fuit priami & Heccubæ: ex quo talis at̄e alia recitaſt hitoria. Dicit. n. Tullius ubi de diuinatōe ſcribit: Heccubæ p̄gnanti: ea. ſ. p̄gnatōe: ex q̄ poſtea natus ē paris: p̄ gete uifum facē parere Troiā oēm cōburētē atq; diſſipātē. Ob qd̄ ſomniū anxius prius apollinē cōſuluit: q̄ reipōdit natiuitati filii opa Troiā oēm p̄itura. Quāobrē priamus Heccubæ natiuitatē iuſſit exponi. Heccuba at̄ cū ſpecioſiſſimū filiū p̄ſpexiſſet: miſerta tradidit eū q̄buſdā: q̄ illū poſtoribus regis alēdū traderēt & ſic ſub Ida a paſtoribus educatus ē: & cū adoleuiſſet Oenōis nymphæ Ideæ cōtubernio uſus: duos ex ea ſuſcepti filios. prærea cū iter quoſcūq; litigantes eēt eq̄ſſimus: i maximā iuſticiæ famā euasiſſet: adeo ut litigati bus de formoſitate pallade lunone & uenere: p̄ aureū pomū a diſcordia eis i conuiuiū p̄ſeſtū: in quo: det̄ digniori: erat ſcriptū a loue ad eū p̄ ſnā remiſſæ ſunt. Quæ: ut aiūt illi: ſub opacis nemoꝝ umbris loco: cui Meſaulō dicebat: remotis ueſtibus ſeſe paridi mōſtrauere. Eiq; dixit pallas: ſi eā cæteris pulchriorē diceret ei reꝝ oīum cognitionē daturā. Sic & luno regnoꝝ & diuitiaꝝ dominiū. Venus at̄ pulchriorē orbis mulierē ſpōdōdit. Qua tractus cōcupiſcētia ſiluāus Iudex Veneri deberi pomū iudicauit. Tādē: ut dicit Serui. hic paris ſecū dū troica Neronis fortiſſimus fuit: adeo ut i agonalī certamiē: qd̄ agebat Troiā: ſuparet oēs: & ip̄m Hectore. Qui cū iratus: q̄a uicereſ: i eū ſtrigeret gladiū paſtorē putās: dixit ſe eē germanū: qd̄ ablatis crepūdiis p̄bauit: cū adhuc ſub hitu lateret paſtorali. Et ſic uidet q̄ cognitus receptus fuerit in domū patriā. Inde cōpoſitis. xx. nauibus a priamo ſub ſpē legatōis ad repetēdā Heſionā i græciā miſſus ē: ubi alq; uolūt: & hos iter Ouid. ut i epiſtolis eius pater: a Menelao hoſpitiū ſuſceptus & honoratus ē. Alii uero arbitrat̄ in græciā ueniſſe: abſente Menelao: & ad famā pulchritudinis Helenæ tractus Sparten petiſſe ciuitatē: & eā expugnāſſe āno regni agamēnonis priō nō exiſtētibus ibi caſtore & polluce: q̄ ad agamēnonē prexerāt: & ſecū hermionā helenæ & Menelai filiā duxerāt. Et ſic ciuitate capta helenā renitētē rapuiſſe: & oēs theſauros regioſ abſtuliſſe: qd̄ ſatis elegāter tāgit Virg. dū dicit. Me duce dardāius ſpartā expugnauit adulter & c. Et ob hoc uolūt q̄ hęc opinionē tenēt Helenā poſt captū lionē meruiſſe a uiro recipi. Ex q̄ rapia bellū decēnale græcoꝝ aduerſus Troiāſ ſuſceptū eſt: i qd̄ refert Home. paridē ab Hectore ſſe icrepiū deſcēdiſſe ſemel: & ſingulare certamē aduerſus Menelaū ſumpſiſſe: i quo cū aptiſſime uincereſ: a Venere eū p̄lio ſubtractū dicit: adiuiciēs ip̄uſu Mineruæ pādæ i Menelaū ſagitaſſe atq; eū uulneraſſe: & ſic qd̄ erat ſingulare i uniuerſale certamē deuēit. Poſtremo iā Hectore & Troilo perēptis ab achille: cū ipſe arcu & ſagittis: q̄buſ plurimū ualebat: achillē fraude Heccubæ ad deſponſandā Polyxenā i tēplū Tymbrei Apollinis nocte: & ſolū euocatū occidiſſet: & ip̄e a Pyrro achillis filio occiſus ē. Paucis q̄ppe ſictōibus hæc hitoria iſterlita ē: q̄s enucleare uolētes priō iudiciū Paridis uideamus i quo ſnā Fulgētii meo iudicio ſequēda ē. Dicit. n. tripartitā mortaliū uitā eē. Quæ: prima theorica d̄. ſecūda practica. tertia philargica: q̄s nos uulgarioribus uocabulis cōtēplatiuā: actiua: & uoluptuoſā nūcupamus. de q̄buſ Ariſtoteles uti de cæteris optime facit: diſſerit i primo ethicōꝝ. Has Iuppiter. i. deus: ne uideat̄ aliquā reprobadō arbitriū libeꝝ cuiq; ſurripe: ad iudiciū Paridis. i. cuiuſcunq; hoīs remittit ut ei liceat quā maluerit approbare: & ſibi ſumere. qd̄ autē ſumentū uoluptuoſam ſequat̄ exitu Paridis demnſtraſt. q̄ autē a Venere ſubtractus ſit: ad eius declarandam ignauitā dictū eſt: ut appareat q̄ iners tantū uacaret Venereis. Pandarum autem a Minerva impuſſum ideo dictum eſt ut oſtēderetur aſtutia Troianorum: qui uidētes deficere Paridem: ut eum morti ſubtraherent: non ſeruatis p̄actionibus in Menelaum ſecerūt iuſultum.

De Daphnide & Idæo filiis Paridis.

Cap. XXIII.

d Aphnis & Idæus ut paulus affirmat: filii fuere paridis ex Oenone nympha idæa seu p e gasea: cuius amicitia usus dū pastor eēt suscepit: de quibus nil memoratu dignum comperisse memini.

De Hectore Priami filio, x. q. genuit Astianactem.

Cap. XXIII.

Hector præ cæteris corporea uirtute insignis: uatū oīum carminibus celebris: iuuenis phama iclyta ī nouissimū usq; diē forte uicturus: filius fuit priami regis & Heccubæ. hūc ī cōiugē sumpsisse Andromachā filiā lectiōis Thebæ: Ciliciæ domini testat Hom. ex q̄ iā orto græcorū bello filiū suscepit noīe Astianactē: esto ipse Camādrū appellaret. Huic igr̄ & si militaris disciplinæ plurimū inēet: tam grādīs erat animi audacia & corpis robur ut post occisum p̄telilauū primū ī littus troianū ex græcis e nauibus p̄siliētē: troianorū acie p̄sape p̄sentia sua nō solū aduersus græcos ad subsistēdū patientē faceret: sed ad īsiliēdū redderet audacē. Et qd̄ mirabilius erat: ipse solus sæpissime græcorū thurmas aggredi ausus est. & uī disgregare phalāges: adeoq; omne agmē cogere: ut solus esset terror achiuis oībus. Hic aduersus aiacē Thelamoniū ut ait Home. singulari pugnauit certamīe. nox tamē superueniēs nō minus aiaci grata q̄ sibi diremit duellū a quo more p̄isco cū discederet: gladiū illi dono dedit: quo se Ajax postmodū iteremit: & ab eo suscepit baltheo: quo ornatus ab achille occisus ē: & post curū tractus ut ait Serui. Tādē cū multos ēt græcorū p̄cipes mortī dedisset: patroclū Achillis amicū & suis insignē armis occidit: achillē existimās supasie: & armis nudatū īsignibus pōpa iclytus igēti troiā ītrauit: suæ necis irritamēto gloriosus. nec multo post cū Achille cōgressus seu fessus hector: seu multū p̄ualeret achilles: ab achille supatus occubuit: & non solū armis ornatusq; reliquo a Victore supatus ē: ueq; & curru cū baltheo ab aiace cōcesso tractus circa ilionē priamo ēt p̄spectate ē: & ad naues usq; græcorū deuectus. Quas penes sauerus iuuenis nondū posito amici occisi dolore: nudū cadauer p̄ dies. xii. ī sepultū seruauit donec nocte redēpturus miserabilis p̄ priamus ueniret: ut scribit Home. Veq; eodē homero teste iussu iouis apollie cadauer īsigne ne corrūperet: ante funus sacris liquoribus plitū ē. priamo at̄ restitūtū Iliadū lachrymis & mœrore publico: & solēni cerimōiāq; uetēz pōpa tumulatū ē: eiusq; cieres aurea ī urna seruati. In hac historia nil fictū ē p̄ter qd̄ apollie sit cadauer curatū: qd̄ factū ē a medico iuisu achillis. Dicebat Leōtius & hoc nō honorificētia cā: sed expectatōe pecuniā: q̄ spabat cadauer redimi: si ītegrū seruaret uti factū ē. multis. n. susceptis muneribus p̄scēti p̄riao reddidit. Huic unū tātū legisse filiū meminī: astianactē. s. Veq; iudicio aliorū plures fuere: cū dicat Euse. & Beda: unusq; eorū ī libro quē tēporē scripsere: hectoris filios post lapsum t̄pis Iliū recepisse: helēo eis subsidiū p̄stare ac posteros anthēoris ex iliōe pullos regnāte Latinis Ascāio aenæ filio. Insup Vincētius gallicus historiographus uelle uidet: Frācorū reges hodiernos a filiis Hectoris antiq̄ssimā originē hūisse: aiēs a Frācone quodā Hectoris filio cū ī extremā germāniā aufūgisset: Sycābria ciuitatē cōditā: & tractu t̄pis huius Frāconis successores ripas obseruātes Danubii ī occidū descendisse: ac Marco manno p̄riai filio & Samiōe ex posteris Anthēoris ducibus: Gratiā Cæsaris Augusti t̄pe: trāsuadato Rheno eas ī partes uenisse: q̄s semp̄ postea tenuere: sibiq; ex eis ducibusq; reges cōstituere: & ī posteritatē longā atq; fulgidā deuenere. Qd̄ & si multū nō credā: absit ut oīno negē: cū oīa sint possibilia apud deum.

De Astyanacte Hectoris filio.

Cap. XXV.

Astyanactes ut sæpissime ī iliade testat̄ Homerus & Seneca poeta ī troade tragoedia: unicus fuit Hectoris filius ex Andromacha natus eidē post īchoatū bellū īter troiāos & græcos: ut satis p̄ Virgiliū sumi pōt ubi describit Andromachā Ascāniū alloquētē: qd̄ ēt ex tragoedia Senecæ p̄allegata colligit: ubi dū ab Vlysse q̄rere ī mortē (ut paruulorū moris ē) cōfugit ad matrē. Sed tādē uī agēte græcis exp̄scētibus redditur ante q̄ naues a Sygeo soluerēt: ut qdā uolūt: e turri deiectus ē: ut alii saxo illi: sus: & sic mortuus: ne ulla priami generis libera supesset posteritas. hūc Homero teste hector ut plurimū uocabat Camādrū.

De Heleno. x. priami regis filio.

Cap. XXVI.

Helenus priami fuit filius: & Heccubæ uaticinio īsignis ut de eo loquēs testat̄ Virg. dicēs. Troiugēa īterpres diuū q̄ numina phœbi. Qui tripodas clarū lauros: q̄ sidera sentis. Et uolucrū linguas: & p̄petis oīa p̄næ Fare age &c. Huic sunt q̄ dicat a græcis īdultū: q̄a captus eis opportuna ad Troiā capiendā reuelasset. Ipse tamē Iliōe deiecto pyrrho Achillis filio nauigationē phibuit: p̄dixitq; futurā pestē nauigātibus. Quāobrē non solū a pyrrho seruatus ē: sed ab eo ī Epyrū deductus: & ibidē illi parte regni concessa cū Hermionā rapuisset Horesti Andromachā olim Hectoris cōiugē quā loco uxoris tenuerat: illi cōiunxit cōiugio. & tandē cū pyrrho ab horeste occisus fuisset ī tēplo apollinis ut dicit Seruius. Molossū pyrri filiu: quē illi andromachā peperat & eius regnū seruauit. Qui qdē Helenus cū regnū suū Chaoniā de noīe fratris appellasset: ibidē ad istar Troiæ ciuitatē edificauit: in q̄ Aenēā profugum suscepit: & honorauit: & donatis muneribus interceptū dimisit. Quis tamen illi fuerit finis non legi.

De Chaone priami filio, xi.

Cap. XXVII.

Haon ut dicit Seru. filius fuit p̄riai ex q̄ m̄re nō dicit, hunc īsup ait ab Helēo ī uenatōe iaduerter ocisum: & ob id q̄si ī p̄diti fr̄is solatiū regni portionē. q̄ helēo fuerat a pyrrho concessa: ab eodē heleno Chaoniā noiātā.

De Troiulo, xii. priami filio.

Cap. XXVIII.

Troiulus fuit priami regis filius & Heccubæ: ut satis absq; testimonio notū ē. hic aut̄ adhuc adolescētulus ausus aduersus Achillē pugnā arripere ab eo occisus ut patet liquido per Virg. ubi parte alia fugiens amissis troiulus armis.

De Deiphœbo, xiii. regis priami filio.

Cap. XXIX.

Deiphœbus filius fuit priami ex Heccuba: qui cū multa ī hostes egisset dū se tutum arbitraret occubuit. nā inter tumultū capti Iliōnis dormiēs īsidiis Helenæ quā post mortē paridis coniugē duxerat occisus: & turpiter laceratus fuit: ut apud Virg. refert Aeneas: q̄ illū īsignia uulnerū seruante

apud inferos describit ibi: Atq; hinc priamidē laniatum corpore toto, & infra per plures uersus.

De Polydoro, xiiii, priami filio.

Cap. XXX.

Polydorus ego duos fuisse Priami filios cōperio, nā unū ex hecuba suscepisse ī tragœdia: q̄ Polydorus ititulaf: plēissime asserit Eurypides: Altez uero ex Laothoi filia Althai suscepisse dicit Home, ī iliade: eūq; ī pugna occisū ab Achille. Nos at de priō p̄seq̄mur. Fuit ergo iste Priami filius & Hecubæ: quē ut dicit Eurypides: priamus filiis ad futuros euētus cū maxio auri pōdere misit ī thraciam ad polymnestorem regem antiquū hospite: & amicū atq; genēz suū: ut eū aleret: & cū auro seruaret: Sane cū iā ī grācos lætiori uultu p̄spicere uideret fortūa: cū illa polymnestor aiūm uertit: & auri cupidus polydorz ī littore spatiātē telis aggredif & frustra fidē ip̄lorātē occidit: cadētq; tumulū sup̄iniecit: cui sup̄creuere mirtū uirgulta. Hæc aut a Virg. scribunt ibi. Hūc polydorz auri quondā cū pōdere magno, & ifra p̄ plures uersus: ī q̄bus ēt refert q̄liter uirgulta ex his q̄dā fortuitu ab ænea discerpta emifere sanguinē: & demū uerba q̄bus ut fugā arripere æneā p̄monuit. Huius extremæ ptis nil aliud tegit figmentū q̄ mirteta q̄bus amica sūt littora ad istar iaculoz: emittūt uirgulta. Sāguis uero emiffus mortis uiolētā speciē designat. Sic & uerba hoīum cōscioz relata: per quæ cōprehendif iniquitas occisoris & monef quis apud tales morā non eē trahendam.

De Polydoro, xv, & Lycaone, xvi, filiis priami.

Cap. XXXI.

Polydorus hic alter a sup̄iori & Lycaon filii fuerūt priami & Laothoi: ut satis apud Homez Lycaon ostēdit Achilli dicēs: Te precor achille miserere mei: iturus enī tuus seruus sum quo miseris: te penes ī cōiuiuo fui: dū me ī uiridario cōepisti & ī Lēnon trāsmiffisti: duodecima dies abiit postq̄ ad Iliōnē rediī: & ī tuas māus itēz rediit me deus: me iuuenē uidēs: quē genuit Laothoi filia Althai senis: q̄ belletesi dominabat. Huius aut filiā priamus hēbat: & alias, ex ista aut duo nati sumus: tu aut ambos iugulabis. Certe primū iter pedestres domuisti polydorz deo simile & percussisti lancea. Nunc aut mihi ifortuniū paras: tuas effugere manus non possum, sed hoc in animo ponas quæso ne me interficias, non enim ex uno uerre cū Hectore sum: q̄ tibi sociū iterfecit &c. Vēz achilles nil iuuatibus p̄cibus: eū ignominiofis obiurgās uerbis: ī camadrū flumē ipulit: & ī eodē misere perit. Patet ergo ex uerbis huius Polydorz hūc aliū a priō fuisse: q̄ ut testat Home, plurimū diligebat a priō: eo q̄ iunior filioz eēt, & ob id non p̄mittebat illū ī pugna descēdere, uincebat, n. hic celeritate pedū quoscūq; cōæraeos: & mirabilē de se p̄bebat idolē. Vēz q̄dā die nesciēte priō armatus descēdēs ī hostes icidit ī achillē: q̄ lācea eū pcussit: & fractis obstaculis armoz: ifœlicē eū scerauit. Sed ipse uisceribus māu collectis dū abiret debilitatus occubuit: nec potuit hector ī eius salutē ueniēs eū e māibus mortis subtrahere.

De Esaco, xvii, Priami regis Troiæ filio.

Cap. XXXII.

Esacus fuit filius priāi & Alyfiræ dimantis filia: ut dicit Oui. Quāuis ē illū p̄les enixa dimātis Esacon umbrosā furtim pepisse sub ida. Fert alyfiræ &c. Hic atē bellū troianū diu natus ē: & mortuus pauloante initiū: ex quo talē recitat Oui, fabulā. Erat huic ciuitas exosa: & libēs nemora colebat & rura, cōtiguit una die ut uideret hesperie uirginē capillos pectēre suos atq; siccātē: & eius caperef formositate, quē cū uidisset Hespies ad se accedētē: cōfestim fugā arripuit, hic uero dū illā feruēter seq̄ret: & cōtigisset ut uirgo fugiēs ab angue iter herbas latēte morderet & moreret ex morsu: acri dolore cōcussus ī desideriu mortis icidit: & ex scopulo pximo se ī mare p̄cipitē dedit: cuius miserta Thetis eū mutauit ī mergū nōdū sic uocitatū. Ipse tamē uita spernēs dum sæpe mergeret moriturus ī undas: mergi nomē sortitus ē, hūc priamus & filii factō illi tumulo fleuere diu: eo q̄ si uita mansisset: Hectore nō uidebat inferior uiribus. Eū at ī mergū iō uersum dicit Theodōtius: q̄a uiuus descēdit ad ima & ab aqs mortuus ī altū reductus est. Ego at puto iō ī mergū uersum creditū seu dictū: eo q̄ q̄ nare nō norūt si ī aquas cadūt ante q̄ moriantē & merguntē: & ī altū sæpe redeūt more mergi. Seu forte sic cōtiguit ut dū ī aqs cecidisset Esacus: & remāssisset ī fundo: mergus q̄ ante aqs itrauerat: tūc eas exiēs euolauit, & hic sumptū Esacū ī mergū uersum.

De Antipho xviii, & Iso, xix, filiis Priami.

Cap. XXXIII.

Antiphus & Isus priāi fuere filii, uēz antiphus ex Hecuba susceptus ē: cū naturalis Isus existeret ut auctoritate cōstat Homeri: q̄ ī iliade de ābobus sic ait. Ille at iuit isonq; & ātiphō iterfecturus filios duos priāi Nothū & legitimū: ābobus ī uno curru existētibus, sed nothus frēa regebat: Antiphus at trāfibat &c. Restat iḡ q̄ Isus erat nothus: q̄ frēa regebat. Hi tamē ābo: ut erāt ab Agamēnone ī pugna una hora occisi sūt: & ob id iūctos apposui.

De Teucro, xx, priāi filio.

Cap. XXXIII.

Teucer ut affirmat Barlaā: filius fuit priami ex nympha susceptus Anthiodona, nec est hic is a quo Teucri appellant troiani, nā ille longe fuit antiqor: & filius scamandri Cretensis: qui ob penuriam frugū relicta Creta uenit ī phrygiā: & cū Dardano & Eriktionio regnauit. Hūc tamen dicit Barlaā bello nō iterfuisse: cū paulo ante dū ī Bebritiis syluis uenaret ab igēti urfo laceratus fuisset.

De Dicomoonte priami, xxi, filio.

Cap. XXXV.

Dicomōtes filius fuit priāi: ex q̄ tamē m̄se non habet sed naturalē satis p̄ Homez apparet ī iliade dicentē de eo sic. Sed filiū priami Nothū pcussit Dicomōtem. Hic ab Vlysse occisus est ī pugna ut ī textu sequif Homeri: & hoc ī uictā Leuci socii Vlyssis occisi ab Antiphōe filio priami.

De Echemone, xxii, & Cromenone, xxiii, filiis priami.

Cap. XXXVI.

Chemō & Cromenō priami fuere filii naturales: de q̄bus ī iliade sic dicit Home, ubi filios priāi duos cōepit Dardāidis ī uno curru existētes Echemōa & cromenonē, hos, n. duos ut satis p̄ sequētia homeri uerba pater: Diomedes pemit ī pugna.

De Gorgitione, xxiiii, Priāi filio.

Cap. XXXVII.

Gorgition ex Castiamira priami fuit filius: ut ī his testat Home, & hunc certe sefellit, hic at irrephefibile Gorgitiona filiū amplū priami p̄ pectus pcussit telo, Hūc ut postea sequif ī textu: Priamus ex

Castiamira i Eufina ciuitate ppinqua Troiæ suscepit: q postea i certamine apud Troiã a Teucro The lamonis filio cõfossus occubuit. De Cebrione. xxy. Priami filio. Cap. XXXVIII.

Ebrion filius fuit priami ut p Home. apparet i iliade dicet. Cebrionẽ nothũ filium gloriosi Priami. Iste cebrion ut idẽ Home. i iliade dicit: i pugna penes Troiã a Patroclo saxo ictus iteriit.

De Phorbãte. xxvi. Priami filio q genuit Ilioneũ. Cap. XXXIX.

Phorbas filius fuit priami & Ephithesiã filiã Stasyppi Migdõii ut dicit Paulus: quẽ adeo senẽ tpe belli fuisse scribit: ut potius frater q̄ filius priami uideret: & ob isitã armoz uirtutẽ nõ obstatibus anis ẽt. phibete priamo i certame sapius descendit: & tandẽ a Menelao gladio obrucatus ẽ. esto dicat Ser. & i teste iducat Home. hũc Phorbãte nõq̄ pugnasse qn sibi fauisset Mercurius: qd̄ ego miror i iliade nõ iuenisse: dato credibile sit: nõ oẽs q̄ i certaminibus illis pugnauere ab Home. positos. q̄s at huic fuerit finis legisse nõ memini. Dellioneo Phorbãtis filio. Cap. XL.

Liõeus Phorbãtis fuit filius ut asserit Paulus qd̄ ẽt testat Seru. Quãtus uel qlis hic i armis fuerit apud troiã nõ legi. Verũ ut p Virg. patet: eloquẽtia ualuit plurimũ. Nã ipse fuit q̄ secutus æneã post Iliõis excidiũ Didonẽ p salute sua atq; socioz orauit: & eloq; placauit: & cũ iã in italiã uenisset æneas: ad Latĩnũ regẽ princeps legatõis fuit. De Doridone Priami filio. xxvii. Cap. XLI.

Oridon teste Home. naturalis Priami fuit filius. dicit enim in iliade sic. Ajax Troianis insultans accepit: idest occidit Doridonem Priami Nothum filium.

De Pãmõẽ. xxviii. Anthiphõẽ. xxix. Agathõẽ. xxx. Hypothoo. xxxi. & Aganõẽ. xxxii. filiis priã. Cap. XLII.

Ammõnẽ: Antiphonẽ: Agathonem: Hypothoũ & Aganonẽ filios fuisse Priami his carminibus i iliade demõstrat Home. Irato sene hic at filios pprios clamabat iniuriã Helenũ Parimq; agathonẽq; gloriosum. Pãmõnẽ antiphonẽq; & uoce bonũ Politõ. Deiphobũq; & Hypothoũ: & diuũ Aganonẽ. hos qdẽ omnes i hac parte dicit Home. iturus nocte Priamus ad achillẽ redẽpturus cadauer Hectoris iratus clamabat ad preparãdos sibi currus & alia opportũa: ex qbus concepti matribus seu quid ex eis postmodũ contigerit. nec dicit Homerus: nec alibi memoratos inuenio.

De Lacoonte. xxxiii. Priami regis Troiã filio. Cap. XLIII.

Lacoontẽ Priã fuisse filiũ: & apollinis sacerdotẽ: undecũq; hũerit papias affirmat. Ex quo qdẽ mentionẽ facit Virg. dicẽs: Prius ibi ate oẽs magna comitẽ caterua Lacoõ ardẽs sũma decurrit ab arce. &c. Dicit qdẽ Virg. q̄ hic p̄cussit hasta equũ paratũ a grãcis: & ob id a duobus dracõibus duos filios suos puulos deuoratos: & ipse demũ ab eis dẽ captus & circũflexus. tamẽ utq; fuerit occisus nõ satis appet. nec aliud idẽ dicit. De Mistore. xxxiiii. Priami filio. Cap. XLIII.

Istor filius fuit Priami: ut in iliade ostendit Homerus ubi cõqueritur Priamus: q̄ omnes filii sui qui optimi erant in armis occisi sunt: & inter alios nominat istum Mistorem.

De Iphate. xxxv. & Testorio. xxxvi. filiis priã. Cap. XLV.

Iphates & Testorius ut dicit Paulus filii fuerũt Priã: quos illi uno ptu Periuã Idea nymp̄a enixa ẽ: quã ipse furtim iuuenis i uenatõẽ cõpresserat. Cuius qdẽ rei testimõio utiẽ Homeri. esto quo i libro nõ scripserit. Addit isup eos inẽites una acriter pugnã apud Ilionẽ ab anthiloco Nestoris filio trucidatos. De Thimcete. xxxvii. Priami filio. Cap. XLVI.

Thimcete dicit Seruius priã & Arys bæ fuisse filiũ: ubi aduertẽdũ Thimcete: ut testat Ephoriõ: uatẽ fuisse: q̄ cũ dixisset die qdã nasci pueg: p quẽ Troia possiet eueri contigit: ut ea die q̄ a Thimcete p̄dicta fuerat parerẽt æq̄ thimcetes cõiũx & Heccuba. Quãobrẽ ad euitãdũ p̄fagiũ priãus Thimcethis natũ filiũ uxorẽq; iussit occidi. Et hĩc tractu t̄pis factũ ẽ. ut thimcetes iniuriã memor aduersus patrẽ sentiret i p̄ditionẽ ciuitatis: qd̄ satis uidet ex uerbis Virgiliĩ cõcipi dicẽtis. Pars stupet inuptã donũ exitiale Mineruã: Et molẽ mirãt equi: primusq; Thymcetes Duci itra muros hortat & arce locari. Siue dolo: seu iam Troiã sic fata ferebãt &c. Alii uero uolũt Thymcetem filium nõ fuisse Priami: sed Arysõã uirum ex qua Priamus filiũ suscepit: quẽ mox cũ matre fecit occidi: ut supra dictum ẽ. & Thymcetes postea tam ob mortem coniugis q̄ ob perpetratum in ea a Priamo adulterium aduersus patriã cum grãcis sensisse.

De Polite. xxxviii. Priami filio: qui genuit Priamum. Cap. XLVII.

Polites filius fuit Priami: ut carmie Virg. sumit: ubi dicit. Ecce aut Elapsus Pyrrhi de cãde Polites Vnus natoz priami &c. Nec multo post si q̄s leget aduertet facile Heccubã ẽt fuisse filiũ. Hic autẽ polytes cũ multa egisset in bello p priã defensione: tãdẽ ciuitate capta a Pyrrho Achilles filio in sinu Priami p̄ris spectãte Heccuba isfoelix occisus ẽ. De Priamo Politis filio. Cap. XLVIII.

Priamus filius fuit Politis secũdũ Virg. in æneide dicẽtẽ. Vna iuuenũ ducit quã paruus ouãtẽ Nomẽ aut referẽs Priamus tua clara polyte Progenies. auẽtura italos &c. Hũc æneas paruulũ ex excidio secũ deduxerat ascanii filii sociũ. De Assaraco Troiuli regis Troiã filio: q̄ genuit Capin. Cap. XLIX.

Assaraci filius fuit Troiuli regis filii prole in finẽ usq; deducta: ut ad Assaracũ eiusdẽ Troiuli regis filium retro trahamus calamum necessẽ ẽ ut uetustissimos Romani nominis proauos: & Dardani prolem integram designemus. Fuit igitur Assaracus troiuli regis troiã filius: ut ubi de fastis testatur Ouid. dicens. Huius Erictonius: tros est generatus ab illo. Assaracũ creat hic &c. Gestoz huius Assaraci nulla extant monimẽta: sic omnia uetustas absorpsit: sed propagatã sobolis claritas non minus illum reddit illustrem q̄ infortuniũ ingens deieci ilionis reddiderit. Nã uti ex audacia nimia ilionadam generis desolatio subsecuta est. sic ex humanitate prolis Assaraci Roma rerum domina constructa: & Cæsarium familia propagata: fulgentis apud mortales gloriã testimonio sempiterna.

De Capi filio Assaraci qui genuit Anchisen.

Cap. L.

Apin Assaraci fuisse filium etiam ubi supra testatur Ouidius. Tros est generatus ab illo. Assaracū creat hic: assaracusq; capin &c. Et huius Capis sicut & assaraci faciora æque aboleuit antiquitas: in lucem tamen modo reseruato q; Anchisen genuerit generosæ successionis gentis Iulix parentem inclytum: & inclytæ pietatis filii testimonium sempiternum.

De Anchise filio Capis: qui genuit Hyppodamiam & Aeneam.

Cap. LI.

Anchises filius fuit Capis ut idē Ouid. ubi supra genealogiā æneæ cōtinuās dicit sic. Assaracū creat hic: assaracusq; capim. Proximus anchises &c. Hūc sūt q; dicāt āte Troianū bellū ciuitate relicta ne mora & solitudines coluisse armētis intentū & gregibus: circa q; ut plurimū fuere diuitiæ antiquorū. Qui cū apud symoentē uacaret fluuiū: a Venere dilectus ē: & eius ē amicitia atq; cōcubitu usus adeo ut ex illa suscepit æneā filiū. Cōstat tamē & cōiugē habuisse: cū ex ea dicat Homerus filias suscepisse. Eū cæcū fuisse dicit Seruius: & ob id troiāoz cōsiliis nō iterfuisse. Cæcitatē cām nōnulli dicūt fuisse q; se cū Venere cōcubuisse iactasset: & idē ab eadē luminibus fuisse priuatū. Capto at Iliōe & icēso uolēte eū secū trahere æneā: ut testat Virgilius: potius q; abire uellet cōstat mori dispositū. Verē dū flāmūlā absq; lesione capiti Ascaniū isidentē uidisset: capto omine fausto filio obtēperasse legit. Male tamē cōueniūt opinioniones Virgilio & Seruii: quoz alter cæcū dicit: alter flāmūlā uidisse asserit. Abiit at cū fugiente filio ab ipso æneā humeris p ignes & mille uolantia tela subtractus: & nauibus usq; Drepanū Siciliae oppidū deuectus ē: & ibidē senio mortuus: & in monte ericis sepultus: & hoc secundū Virgiliū. Alii tamē aliter sentiunt. nā Cato in Italiā usq; uenisse cōfirmat. Sed Seruius dicit Varronē dicere ossa anchisæ iubente oraculo a diomede direpta & asportata. demū cū multa mala perferret ab eodē Diomede cū Palladio restituta. q; qdē Virgilius ipse tangit dum iratā Didonē aduersus æneā loquentē describit atq; dicentē. Anchisæ cineres manesue reuelli &c. quasi uelit dicere: nō ego hoc feci sicut Dic medes: Præterea uidef uelle Seruius hāc ob causam a Virgilio in psona æneæ dictū. Ite rū saluete recepti Neq; cineres aiæq; umbræq; parentis &c. Quasi semel ex Troia suscepti sint: & a Diomede itez. Vbi tamē p hęc mortuus sit cōpræhēdi non potest: sed uident uerba Seruii eo pēdere: ut apud Troiā ante captā urbē obierit. Suscepisse autē anchisem ex Venere filiū qualiter itelligā ifra ubi de æneā seruandū duxi. Q; aut ob iactationē ab ea cæcatus sit: sic itelligēdū existimo. Cōsueuere nōnulli iuuenes inter picipuas foelicitates suas frequētes enūerare coitus: & pluriū muliez amicitias q; ex hoc uelint q; eoz formositas ueniat cōmēdāda: eo q; a multis aut desiderēt: aut suscipiāt foeminis: sic & robur extollat q; i coitū ualētes p se ueratesq; appareāt: ex quo qdē crebro coitu p sape ægritudines oriūt. & plurimū uirtutes debilitat corporeæ & uisua potissime. Nā certissimū ē nōnullos nō solū i breuē uisum: sed i cæcitatē itegrā ob coitū deueisse, & p cognito ob iactatōes defectū dicūt: & merito a Venere obcæcati. Sic & anchisæ cōtigisse potuit: q; ueniēs in defectū uisus ob iactatos coitus euenisse dictū sit. Sane ne uideat seruiū a Virgilio discrepare: potuit i anchise eē uisua uirtutē debilitatā adeo ut aut nō discerneret q; i cōspectu eēt: aut nō nisi ex pxio uidere posset. quos tales ueteri q; dā cōsuetudie loquēdi cæcos dicimus: Esto & solis radios & ignis uideat flāmas: & sic potuit anchises cæcus eē: ut dicit Seruius & flāmūlā uidere nepotis ut dicit Virg. Huic pter æneā fuere ex cōiuge filia: ex qbus sola Hyppodamia noiā. De Hyppodamia anchisæ filia.

Cap. LII.

Hyppodamia ut i Iliade placet Homero: filia fuit anchisæ: & antiqor filiaz ut appareat eū alias habuisse filias. Hęc formosa plurimū: fuit parētibus dilectissima: q; tamē fuerit mater: nō habemus. Eam tamen i coniugē tradidere Alchataoni Troiāo q; postea ab Idomeneo Cretensi i pugna apud Troiā occisus ē. Dereliq; at filiabus nec Homerus ipse nec alter: quē ego legerim aliqd refert.

De Aenea anchisæ filio: q; genuit Iuliū ascaniū & Siluiū posthumiū.

Cap. LIII.

Æneā filiū fuisse Anchisæ & Veneris & poetæ ueteres prædicant & moderni. Hic tamen & si plurimum extollat Homeri carmine tanta tamen carminis Virgilio ueneratōe armis & pietate cantat insignis: ut non solū barbaris: sed latinis cæteris præponat a græcis. Sic fert fortuna rerum. Habuit Achilles Homez: & Aeneas Virg. tanta potētes eloquētia ut respectiue illaudati cæteri uideantur mortales. esto æuo nostro tertius exurgat Scipio afri. nō minori gloria: maiori tamen iusticia delatus i æthera uersu uiri celeberrimi Francisci Petrarchæ nuper Romæ laurea insigniti. Tāta. n. faciūdia & lepiditate sermonis in mediū trahit: ut fere ex tenebris lōgi silentii in amplissimā lucē deductus uideat. Aeneas igitur ut pauloante scriptū est: ex anchise & Venere apud Symoentē fluuiū natus ē & iam ætate puectus Creusam Priami: & Hecubæ filia uxore habuit ex q; filiū suscepit Ascaniū. Et ut qdam scribūt: Paridi eunti in græciā: & in raptu Helenæ socius fuit. Tādē cū iā græci obsidiōe ilionē cinxissent & illū crebris certamibus expugnare conarent: sape in pugna descēdit. sed inter alias uices semel aduersus Achillē cōgressus: cū eēt in discrimine maxio ut in iliade dicit Home. allocutus ē Neptūnus deos: & deprecatus ut Aeneā morti subtraherēt: ne oīs Dardania ples occumberet. Q; a Iunone: quæ plurimū erat Troianis aduersa: ut ipse faceret cōcessum est. & sic Neptūno tūc agente Aeneas e manibus Achillis subtractus ē: ut ibidē tangit Homerus. Italiae reseruat. q; etsi multa clara facinora apud troiā egerit. secundū tamen quosdā pditionis patriæ macula notatus est: & iter alia trahitur in argumentū: q; incolumis cū filio & nauigiis & parte copiaz abire pmissus sit cū fere in cæteros sit sæuitū. Alii tamen dicūt hoc illi pmissum loco muneris: q; legatoz græcoz ad priamū uementiū hospes fuerit assiduus. & q; semp in consiliis troianoz dānosum dixerit helenā detineri: suaferit q; restitui. Sed q; litercūq; factū sit Virg. dicit: q; dā capta Troia cū ipse frustra in defensionē priæ laborasset: sumptis diis penatibus sibi ab Hectore per getē cōmēdatis. & patre sene & filio paruulo: matre dea mōstrāte uia deuenit ad littus. & ibi. xx. nauibus sumptis: cū qbus iam dudū Paris in græciā iuerat: intrauit mare. & in Thraciā

tralecit: ubi a Polydoro cuius in littore tumulū inuēit inōitus: ut auagz littus effugeret: cōdidit ciuitatē quā
 de suo noīe nūcupauit aeneam: de q̄ Titus Liuius libro. xl. ab urbe cōdita dicit aeneā ciuitatem p̄pinq̄a Theſſ
 ſalonicā ab aeneā troiano olim cōditā: de q̄ ipse idem Titus Liui. sic. Proficiſcūtur a Theſſalonicā aeneā ad ſta
 tutum ſacrificiū: qđ aeneā cōditori cum magna cerimonia quot annis faciūt: &c. Et inde cū nauibus itez re
 intraſſet oraculo uetustiſſimas auoz ſedes petiturus in Cretam abiit: & ibidē pulſo iam Idumeneo rege a cre
 tēſibus q̄ſi ad ſedes ueniſſet auoz: eo q̄ inde Teucer Scamādri filius fuerit: q̄ una cū Dardano impauerat: dar
 danis cōſtitit. Vegz & inde peſte pulſus factus certior: q̄ Dardanus fuiſſet italus: Italiā petere diſpoſuit: & in
 de in Chaoniā uenit: & ab Heleno uate de futuris edoctus Sicilia petiit: & apud Drepanū ut Virg. placet: An
 chiſem pdidit: & reſcendiſſis nauibus tēpeſtate in Aphricā delatus eſt: ut ait Virgilius: cū alii negent ubi a Dido
 ne regina ſuſceptus cū ſeptem iā erraſſet ānis: cū q̄ aliquādiu fuit eius amicitia uſus & lecto: ſi hoc Virgilio cre
 dendū eſt. Inde aut ſupez monitu diſcedens itez uenit in Sicilia ad Acāſtem: & ludis Anchiſæ āniuerſarium
 celebrauit magnifico ſumptu: & acāſta ciuitate cōdita & pte ſuoz ibidem dereliſta dum italiā peteret: Pali
 nuz magiſtrū claſſis pdidit. Inde uenit in Baianū ſinum: & ductu Sybillæ descendit ad inferos: & ad Elyſios
 uſq; cāpos penetrauit. & compto patre anchiſæ: oēm ſuā poſteritatem eo mōſtrante cognouit. Inde ad ſupos
 rediēs p̄ſolutis Meſenō tubicini funeralibus Caietā nauigauit: ubi Caieta nutrice deſūcta ciuitatē poſuit: eāq;
 nutricis noīe appellauit. Porro ī italiā. i. ad hoſtia Tyberis apullit: uſq; quo dicit Seruius illi nō deſuiſſe Vene
 ris uiſionē: quā cū amplius non uidiſſet: arbitratus eſt ſe ad prādeſtinatū locū ueniſſe: & debere cōſiſtere. Vbi
 primō Euandri regis amicitiam habuit: & inde latini regis laurentū: q̄ illi Lauiniam filiā Turno Rutuloz re
 gi ante p̄miſſam iuxta reſpōſum oraculi dedit in cōiugem. quā ob cām a Turno grādi bello laceſſitus eſt: ſul
 tus tamen auxiliis Euandri archadis & tuſcoz in odium Mezentii regis agellia regnū obtinuit coniugis. De
 morte autē eius diuerſimode opinati ſunt antiq; cū dicat Seruius Catonē dicere iuxta Lauz lauiniū: cū aeneā
 ſocii prādas agerent proeliū cōmiſſum in quo latinus occiſus eſt ab aeneā. q̄ tamē aeneas in ipſo p̄lio nō cō
 paruit. Aſcanius poſtea Mezentii interemit. Alii dicūt qđ uictor aeneas cū ſacrificaret ſup Numicū fluiuium:
 lapſus eſt: nec eius cadauer inuentū eſt. qđ Virgilius eleganter tāgit: ubi Didonē moriturā eū execrantē indu
 cit: atq; dicētē. At bello audacis populi uexatus & armis: Finibus ex terris: cōplexu auulſus iuli Auxiliū implo
 rit: uideat idigna ſoroꝝ Fūera: nec cū ſe ſub leges pacis iniquæ Tradiderit: regno aut optata luce fruaf. Sed ca
 dat ante diē: mediāq; inhumatus arena. Hoc præcor: &c. Præterea ſunt q̄ dicāt eū occiſū a turno: uolūtq; a Vir
 gilio ſub artiſticiōſa fictiōe deſcribi: ubi medio ī ardore certamīs oſtendit lunonē mortē Turni timere: & inde
 ut illum e pugna ſubtrahat: effigiem dicit aeneā ſumpſiſſe: in quem conſeſtim dicit Turnum conuerſum: &
 Aeneam fugientem dicit in naues: quæ in Numico erant flumine: & in eas uſq; ſecutum a Turno. quod uo
 lunt ſecundum hitoriaē ueritatem non lunonem fuiſſe in Aeneam mutatam: ſed ipſum Aeneam qui arma
 Turni fugiens ab eodem apud Numicum occiſus eſt: quod & ī ſuperioribus carminibus pro parte patet. nec
 alibi potuit tacuiſſe Virgilius dum in eodem libro Venerē inducit orantem Iouem atq; dicentem: Incolumē
 Aſcanium liceat ſuper eſſe nepotem. Aeneas ſane ignotis iactetur ī undis. Et quacunq; uiam dederit fortuna
 ſequatur: &c. Vbi ſi inſpiciamus cum iam non ſit amplius Aeneas: Venus quæ huc uſq; fuerat ſollicita de eo:
 orat tunc pro nepote Aſcanio. Et Ouidius in maiori uolumine iſtud idem tenere uidetur: dum dicit: Littus
 adit laureus ibi tectus arundine ſerpit: In freta flumineis uicina numicis undis. Hunc iubet aeneā quæcūq;
 obnoxia morti Abluere: & tacito deſerre ſub æquora curſu. Corniger exeqtur Veneris mandata ſuiſq;. Quic
 quid ſæneā fuerat mortale repugnat: &c. Et hoc idem arbitrari uidetur Iuuenalis: dū dicit: Alter aq; alter ſiā
 mis ad ſidera miſſus: &c. Intelligit enim de Aeneā & Romulo: q̄ aeneas in aquis periit: ut prædictum eſt. Ro
 mulus aut apud capream paludem fulminibus & turbine ſubtractus eſt. Qui ambo apud Romanos præci
 pua deitate honorati ſunt. Nā & ipſe aeneas quocunq; modo ſubtractus ſit ab indigenis deus habitus: & Iup
 piter indigetes appellatus eſt. Huius qdem hitoria aliquibus figmentis immixta eſt: quoz uidere rationem
 ordo exigit. Aeneā igitur Veneris fuiſſe filium nō æquo modo ab oībus acceptū eſt. Quidā. n. uolunt in nati
 uitate Aeneā Venerem cæli dominam fuiſſe: & ad eam demōſtrationē futuroꝝ ſucceſſuū p̄tinuiſſe: & huius
 domini ope multa Aeneā contigiffe: quæ ex induſtria a Virgilio ſub figmentis abſcōdita ſunt quæ ad præ
 ſens elucidare non eſt incæpti huius intentio. Alii uero eum natum uolunt ea hora qua Venus ineūte matu
 tino tempore ſurgit. & ideo eius filium dictum uolunt: quaſi uideatur eum ī lucem dum ſurgeret eduxiſſe.
 Alii uero adeo formam fuiſſe: matrē eius exiſtimant: ut perdito proprio nomine Veneris nomē adepta ſit:
 ex quo dixiſſe Virgilium putant: Coniugio Anchiſæ Veneris dignante ſupbo. Alii autem intra priorē decli
 nantes opinionē arbitrātur. ideo eum Veneris dictum filiū: q̄ nō ex cōiugio ſed ex cōcupiſcibili cōiunctione
 natus ſit ſumentes incōgruū uideri: tanti hominis incognitā matrē fore: ſi Anchiſes extitiſſet cōiunx. Sed ad
 illecebrē celebris uiri notā contegendā deam illi ueteres ſinxiſſe matrem. Ego qdem ueg; puto matrem eius
 ſob aliquod meritum Venerem cognomiātam: ut quosdam arbitrari prædixi. Nec obſtat eius uerum nomē
 ore icognitum: nā nec Priami: q̄ tantus fuit rex: nec etiā Agamēnonis: nec multoz alioꝝ inſigniū regū atq; ui
 roꝝ: Et abſit ut credam q̄ ſpurio paſtoris Priamus tā grandis rex filiā Creuſam dediſſet in coniugē. Qđ autē
 Neptūni p̄cibus ex Achillis pugna ſubtractus ſit: nō qđ aiebat Leontius uerum credo. ſ. quod agente cōſtella
 tiōe contigerit: q̄ nimmo potius puto: q̄ circa nauallia: quæ ad Neptūnum ſpectare uidentur in quantum de
 us dicitur maris potuerit aliquid contigiffe: propter quod exigēte oportunitate reuocatus Achilles Aeneā
 certamen omiſit. quod autem a lunone hoc permiſſum ſit neptūno: arbitrator ad futura p̄ſpexiſſe ſingentem:
 eo q̄ italico regno referuaretur aeneas. & ob id regnorum dea ſalutem futuri regni curari p̄miſit. A Polidoro
 autē in littore ſepulto ideo monitus dicit: q̄ eius iſfortunio iſpecto cognouit: ſi cōſtiteret thraces illi futuros

hostes: & id inde fugiendum fore, quod autem Venus usque in agrum laurentum se lumine suo ducere illi exhibuerit: & eo ibidem existente non comparuisse ulterius constellationi agenti incocupiscibile appetitum attribui potest. Nam tadium nauigando processit: quod diu distulit iuenire quod placuit: quo iuvento cessauit impellentis ducatus, quod ad inferos iuerit: intelligendum puto eum egisse quod olim fere familiare fuit maximis gentium regibus uelle. scilicet ab imundis spiritibus per scelestum illum nigromantiae sacrum de futuris certificari: quod quidem in sinu baiarum apud lacum auernum: quod talibus erat locus aptissimus: facturus accessit: & occiso Miseno suo sanguine litasse inferis & cerimoniis aliis detestatis egisse: ut aliquis ex ifandis spiritibus uicaminiu puocatus ad supos ueniens: & supro fantastico corpe coram copauerit: & ad interrogata respondiderit: & forte illi nonnulla de futuroque successu pdixerit. Deificatio autem sua nil aliud est quam ispietium rideda fatuitas. Credo enim eum in Numico flumine nectum: & in mare deuolutum: & tuscis piscibus escam fuisse laurentibus. De Ascanio Aeneae filio: qui genuit Iulium: Siluium & Romam. Cap. LIII.

Ascanius: ut Virg. placet: non solum aeneae filius ex Creusa susceptus fuit: sed & fuge & laborum in regnum quaerendo socius: ut ipse per omne aeneida diffuse testatur. Sane Titus Liuius: cui ad ueritatem historiae cura fuit ipensior non plene affirmat creusae: an lauinae fuerit filius: cum dicat. Nondum maturus iperio ascanius aeneae filius erat: tamen id iperium ad puberem aetatem ei icolumem masit: tatisper pet tutela muliebri: tata idoles in Lauinia erat: res latina & regnum auitum paternumque puero stetit: haud ambigua: quae enim re tam ueterem per certo affirmet? Hicne fuerit Ascanius: an maior quam hic Creusa matre Ilio incolumi natus: comesque ide priuae fugae: quem Iulium eundem Iulia gens auctorem nominis sui nuncupat. Is Ascanius ubicumque & quacumque matre genitus certe natus aeneae constat: & c. haec Titus, Eusebius uero in libro temporum: Ascanium Creusae filium arbitrat: & alium ex Lauinia natum Syluium posthumum appellat. Ascanius autem apud troiam matrem perdidit: Et cum patre aduersus hostes: ut per Virg. late patet strenue se gessit: eique plura fuere nomina: ut Seruius asserit. nam proter Iulum & illum: quibus uocatus est: ut dicit Virg. At puer Ascanius: cui nunc cognomen Iulo addidit: illud erat: dum res stetit illius regno: & c. Hic etiam Dardanus & Leodamas appellatus est ad extinctorum fratrum solatiu. Et sic patet aeneam alios ex creusa proter Ascanium suscepisse filios. De nominibus tamen huius dicit Seruius. sciendum hoc primum Ascanium ab Ascanio phrygiae flumine dictum: ut trassque sonantem Ascanium. Deinde Iulum dictum a rege Ilo: unde & Ilium. Postea Iulum occiso Mezentio a prima barba lanuginae: quae in tempore uictoriae nascebat. hic tamen Ascanius: ut paululum Virg. sequimur: adhuc paruulus futuri iperium portetum suscepit. nam discipulis patre & auro de futura fuga: flammula quaedam nulla isferens lesionem eidem in uertice capitis constitit: constitit etiam paratibus illam extinguere conantibus demum: ut dictum est: Fuge comes multos cum patre labores tulit. Et cum aeneas rebus esset absolutus mortalibus: & ipse successor regnum supersisset: bellum a patre inchoatum uictoria terminauit. Nam alii illum occidisse Turnum: alii Mezentium dicunt. Verum dicit Seruius secundum catonem historiae hoc habet fides: Aeneam cum patre ad Italiam uenisse: & propter inuasos agros contra Latinum Turnumque pugnassee: in quo proelio periit Latinus. Turnum postea ad Mezentium confugisse: eiusque fretum auxilio bella renouasse: quibus aeneas Turnumque pariter rapti sunt. Migrasse postea in Ascanium & Mezentium bella. sed eos singulari certamine dimicasse: & occiso Mezentio ascanium Iulium coeptum uocari: ut pauloante dictum est. Hic autem: ut ait Eusebius: cum xxx. annis regnasset apud Lauiniam albam condidit: & Syluium posthumum fratrem suum summa pietate educauit. Alii amplius hoc recitant asserentes eum ab amicis redargutum: quod Lauiniam nouerca: quae ob timorem eius confugerat in syluam: in exilium detinere uideret: quam ipse reuocauit: eique paternum restituit regnum: cum ipse iam ad albam transitum facere disposuisset. ipse tamen procreauit filium: quem eo quod casu in syluis natus sit Iulium Syluium appellauit: a quo familia Iulia orta nonnulli uolunt. Tandem cum iter Lauiniam & albam quam condidit xxxviii. regnasset annis in morte ueniens: quia filium propter aetatem paruulum regedis ciuibus non cerneret apertum: Syluium posthumum fratrem suum regni reliquit haeredem. De Iulio Syluio Ascanii filio. Cap. LV.

Iulius Syluius secundum Titum Liuium: filius fuit Ascanii: & quia in syluis casu natus sit: Syluius cognominatus est: & ab eo Iulia gens processit cum patri Ascanio in regno successerit. Eusebius tamen in libro temporum eum Ascanii fuisse filium dicit: sed quoniam eo moriente paruus esset: nec regno uideret idoneus: Syluio posthumo fratri suo regni successionem reliquit.

De Rhoma Ascanii filia. Cap. LVI.

Rhoma filia fuit Ascanii: ut scribit Solinus de mirabilibus mundi: dicens: Agathocle scribere nomen urbis Romae ab hac Rhoma Ascanii filia: & aeneae neptae initium habuisse cum scriberet Eraclides quod cum capta troia quod achiui ubi nunc Roma est deuenissent: & ibidem captiuam cui Rhoma nomen erat: consilio sedes sumpsisse: & ab eadem locum denominasse.

De Syluio posthumo aeneae filio: qui genuit Aeneam Syluium. Cap. LVII.

Syluius posthumus secundum Virg. aeneae ex Lauinia fuit filius. Hic post mortem aeneae natus est: & ideo posthumus quod est generale nomen nascetium post huius patrem. Syluius autem ut placet multis: dictus est: eo quod Lauinia mortuo proter Latino: atque aenea uiro: & occupato ab Ascanio regno: eius metues ipium in syluas pgnas secessit: & ibidem latuit atque pepit: & idem natus in syluis syluium appellauit. Sane ut supra dictum est. Ascanius renouata nouerca in patrium regnum fratrem Syluium serua educauit affectioe: & cum moreretur existente in silio syluio paruulo adhuc eundem syluium fratrem suum regni reliquit haeredem: quod aeneam syluium genuit. Porro Britones eorum puto barbariae nobilitate cupientes: huic filium unum addidit dicentes eum brutum quodam et genuisse ex nepte Lauinia matris suae: cuius in natiuitate autem mathematicum dixisse: quod occideret utrumque parat: ex quo factum est: ut per artum suo moreretur mater: & ipse tamen cum adoleuisset in uenatione patrem iaduerteter occidit. Quam ob causam pulsus Italia aiunt eum in Leograeciam insulam graeciae abiisse: & responso accepit sibi debere extremi occidui insulam. Qui Pandras regis graeci filia in coniugem supra cum sociis per triennium nauigas una cum Corniueo troiano superato: Gopherio aequitanorum rege Albionis insula: quam incolerant gygates supasse eam: ex suo nomine Britanniam nuncupasse: & a Corniueo Cornubiam: & inde autem eum Brutum alium genuisse cognomemeto uiride scutum: & hic alium insulae re-

gē genitū: & idē aliū: & innumerabilē pcedunt plē. quæ quoniā mihi nec uera nec uerisimilia uisa sūt: omittenda censui. Posthumus autē cū annis. xxxviii. regnasset: Aenea Syluius superstitē filio derelicto diem obiit.

De Aenea Syluius Syluii posthumi filio q genuit Latinum Syluium. Cap. LVIII.

Eneas Syluius Syluii posthumi tertii Latinorum regis filius patri successit: de quo quidem Virg. meminit. Et qui te nomine reddet Syluius æneas pariter pietate uel armis Egregius: &c. Hic Latinum Syluium genuit: & cum annis. xxxi. regnasset expirauit.

De Latino Syluius Aeneæ Syluii filio qui genuit Albam Syluium. Cap. LIX.

Atinus Syluius ut dicit Titus Liuius: Aeneæ Syluii fuit filius: & mortuo patre Albanis impauit: & ab eo colonia deducta sunt eorum: q prisca Latini nūcupati sunt. cūq; ānis. l. regnasset: genuissetq; Albā Syluiū: quem liquit supstitem diem obiit. Eusebius uero in libro tēporē dicit se apud aliā hī-

storiā inuenire Latinū Syluiū quintū apud Albam regnasseq; eūq; filiū fuisse Lauiniae & Melāpodis & Vterinum fratrem Syluii posthumi: qui Latinus in ordine regum hic ponitur quartus.

De Alba Syluius Latini syluii filio: qui genuit Athin Syluium. Cap. LX.

a Lba Syluius Latini syluii fuit filius: & patri successit in regno: cū regnasset annis. xxxix. Athi suo relicto suo filio rebus humanis subtractus est.

De Athi syluius filio Albæ: qui genuit Capin syluium. Cap. LXI.

a This syluius Albæ fuit filius: quem Eusebius aliquando ægyptium syluium uocat. hic cum annis xxix. regnasset Capi filio derelicto diem clausit.

De Capi syluius filio Athis: qui genuit Capetum syluium. Cap. LXII.

c Apis syluius Athis fuit filius. Sunt qui uolunt ob hoc Capuam olim insigniem campaniæ ciuitatem conditam: qui cum annis. xxviii. regnasset Capeto filio moriens regnum reliquit.

De Capeto syluius filio Capis: qui genuit Tyberinum syluium. Cap. LXIII.

c Apetus syluius filius Capis: & cum annis. xviii. regnasset: Tyberino filio derelicto decessit.

De Tyberino syluius Capeti filio: qui genuit Agryppam syluium. Cap. LXIII.

c Yberinus syluius Capeti fuit filius & Agryppam syluiū genuit: cūq; annis octo impasset albanis: amnē quē ante albulā uocitabant incolæ terminū inter latinos & etruscos traiciens in eū cecidit: & mortuus ē. Quāobrē in hodiernū usq; ueteri abolito noīe a diuerso rege Tyberis nūcupatus est fluuius.

De Agryppa syluius filio Tyberini: qui genuit Romulum syluium. Cap. LXV.

a Gryppa syluius a Tyberino genitus submerio patre successit in regno: & cum. xl. regnasset annis moriens Romulum filium regni reliquit hæredem.

De Romulo syluius Agryppæ filio: qui genuit Iuliū syluiū & Auentinū syluiū. Cap. LXVI.

Romulus seu Aremulus syluius Agryppæ fuit filius. Hic autem præsidia albanorum inter montes posuit ubi Roma postea cōdita est: quod ea tempestate impie factum existimatum est: & ob id existimauere illius æui homines eum iuste fulmine ictum atq; examinatum cum iam. xix. regnasset annis: & ex eo Iulius & Auentinus filii fuere superstites.

De Iulio syluius Romuli filio. Cap. LXVII.

i Vlius Syluius: ut scribit Eusebius minor natu fuit Romuli filius & pauus Iulii Proculi: qui cum Remulo Romam transmigravit: & ibidem fundauit familiam Iuliam ex qua Cæsares effluxere.

De Auentino syluius filio Romuli syluii: qui genuit Procam Syluium. Cap. LXVIII.

Ventinus syluius Romuli syluii filius fuit: eiq; fulminato successit in regno & cum. xxxvii. ānis regnasset: Proca relicto filio mortuus est: & eo in monte Romæ: qui postea de suo nomine semper auentinus uocitatus est sepulto.

De Proca syluius filio Auentini qui genuit Amulium & Numitorem. Cap. LXIX.

p Rocas secundum Titum Liuium Auentini filius fuit: & loco patris regnauit annis. xxiii. Numitoriq; filio moriens regnum reliquit.

De Amulio Proca filio. Cap. LXX.

Mulius teste Tito Liuius minor natu fuit ex filiis Proca. hic per uim & nephas Numitori: q tpe potior erat regnū surripuit. Dicit Plī. de uiris illustribus: Proca patrē eogē liquisse ut ambo ānuis uicib; regnarēt: & cū ad amuliū puenisset regnū fratri trāfacto āno restituere noluit: quinimo cū Numitori pepcisset Laufum filiū eius interemit: & Rheā eiusdem filiā ad subtrahendā spem plis sub specie honoris Veste ppetuā eius uirginitatē dedicauit. Sed cū iā. vii. regnasset ānis: Rheā geminos pepit quos ī Tyberī deiici iussit: & Rheā uiuā infodi. Vex; nequntibus mīstris ad alueū flumīs: eo q; prædianis hymbrib; tumisset deuēire: illos ī ripas posuere: q Faustulo pastore cōpti & nutriti cū adoleuissēt Amuliū īterfecer: & Nūitori auo regnū reddider. De Nūitore filio Proca: q gēuit Laufū & Iliā & Rheā. Ca. LXXI.

n Vmitor filius fuit Proca: & ut iā dictū ē: a frē pietus e regno q dū rure priuatus scenscēret a nepotibus: Romulo & Remulo occiso in regnum restitutus est. quid inde ex eo successerit: nō habemus.

De Lauso Numitoris filio. Cap. LXXII.

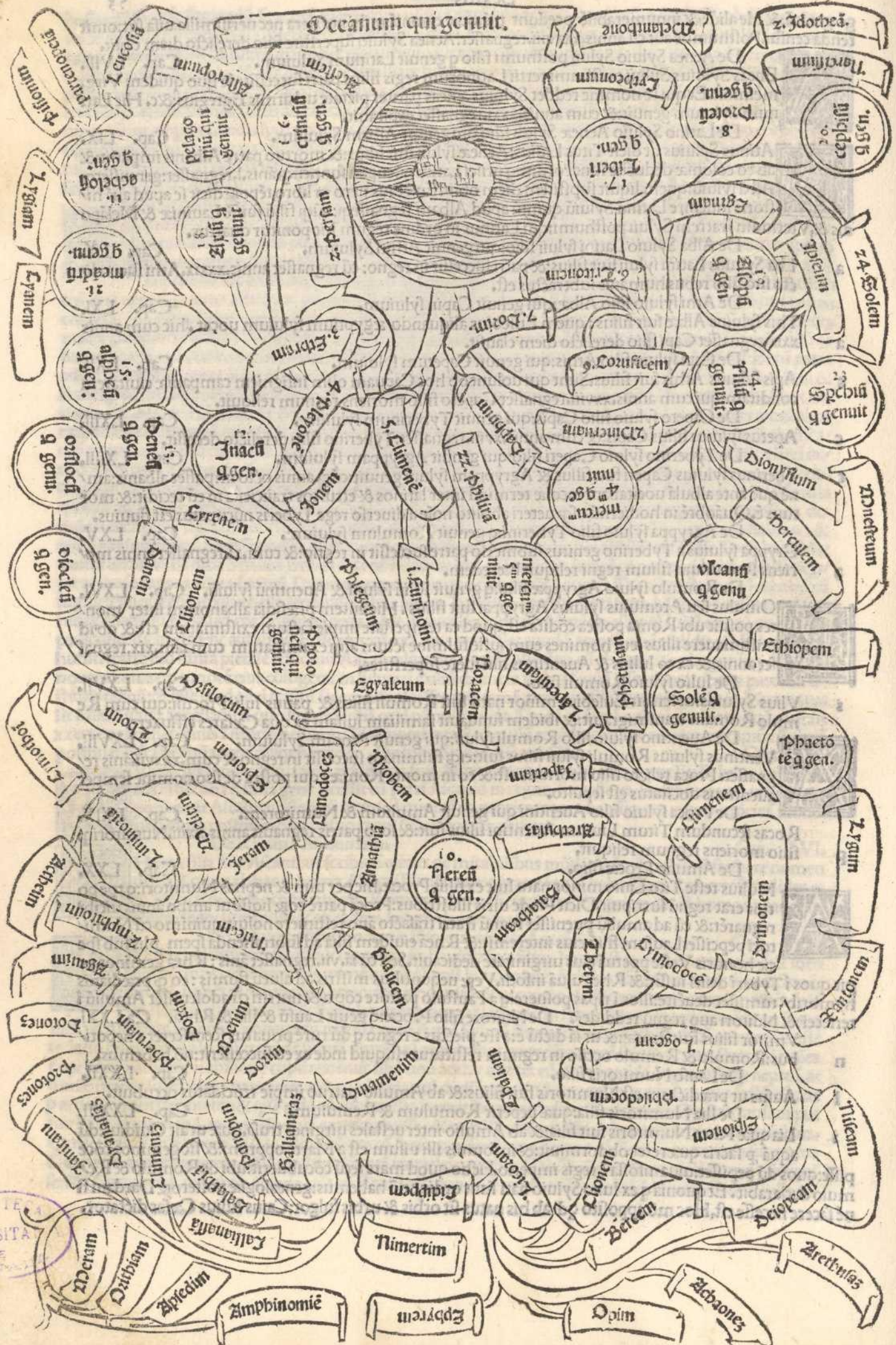
l Ausus ut prædictum est Numitoris fuit filius: & ab Amulio patruo impie trucidatus occubuit.

De Iliā Numitoris filia: quæ peperit Romulum & Remulum. Cap. LXXIII.

i Lia quæ Rheā Numitoris fuit filia: & ab Amulio inter uestales uirgines trusa. quæ ut ait Ouidius: dū aquā p sacris quæreret obdormiuit: & in somnis illi uisum est a Marte opprimi: & sic geminos cōcepisse: quos dū pepisset: uiuā infossa ē regis imperio. Fictio quod mars secū cōcubuerit: ubi de Romulo & Remulo declarabit. Et quoniā q ex Iulio Syluius nati sunt ordine nō habemus: genealogiæ posterog; Dardani finē facere necesse est. Hoc mō apposito qd' ab his natus sit orbis & urbis fulgor: Caius Iulius Cæsar dictator.

Oceanum sobolemque suam dat septimus omnem;

Oceanum qui genuit.

2. Heliconem

3. Phlegonem

4. Phlegonem

5. Heliconem

6. Heliconem

7. Phlegonem

8. Phlegonem

9. Heliconem

10. Phereu

11. Phlegonem

12. Heliconem

13. Phlegonem

14. Heliconem

15. Phlegonem

16. Heliconem

17. Phlegonem

18. Heliconem

19. Phlegonem

20. Heliconem

- 1. Heliconem
- 2. Phlegonem
- 3. Phlegonem
- 4. Phlegonem
- 5. Heliconem
- 6. Heliconem
- 7. Phlegonem
- 8. Phlegonem
- 9. Heliconem
- 10. Phereu
- 11. Phlegonem
- 12. Heliconem
- 13. Phlegonem
- 14. Heliconem
- 15. Phlegonem
- 16. Heliconem
- 17. Phlegonem
- 18. Heliconem
- 19. Phlegonem
- 20. Heliconem

1. Heliconem

2. Phlegonem

3. Phlegonem

4. Phlegonem

5. Heliconem

6. Heliconem

7. Phlegonem

8. Phlegonem

9. Heliconem

10. Phereu

11. Phlegonem

12. Heliconem

13. Phlegonem

14. Heliconem

15. Phlegonem

16. Heliconem

17. Phlegonem

18. Heliconem

19. Phlegonem

20. Heliconem

1. Heliconem

2. Phlegonem

3. Phlegonem

4. Phlegonem

5. Heliconem

Vi ab Elfa Certaldensi fluuio & arno tusco eminētissime Rex : pauloante uela concesseram in altū: & per cæca ipulsus syrtiū uada aglone stridēre sæuo: & inde p late patētia scabraq; Asiæ p montoria: & crebros euripos ægei magis ipellente libyco: necnon & uertiginosum ficulum fretū: atq; inter sonantia tam Illyrici q̄ tyrrheni maris littora spirante noto non minori persæpe timore: q̄ admiratione circūactus sum: regentibus poetag; atris nubibus: hinc phœbi splendidū iubar: inde Arctoi sidus imobile dum minus crederē a Vulturno raptus: postergatis Lygurū Gallorūq; & Hispanorū littoribus: & calpe abylaq; p̄ montoriis omiſſis ad limen usq; oceani delatus sum: & dum circa eius igressum cōstitisset cortex: quasi deliberandi præstaref spaciū in conterminum polis pelagum oculos dedi: dumq; intuerer p̄ grande corpus: & icomprehensibile monstrum præruptos aquarum in cælum montes earumq; atra opacitate speluncas horrendas metirer animo: & indomitas uires: quibus terras concutit: ac incognitos populos & immanes eiusdem beluas cogitaremq; eum fluuiorum oſum hospitem: horruifateor & steterere crines: & timore quodam ifolito occupatus uix labantia membra continui: nec multum quin me met ultro in littus potius q̄ ad ulteriora progrededer: naufragum dederim: ludum iocumq; existimans p̄ respectum iras fore mediterranei maris. Sed is q̄ profecto certa spes & ifallibile suffragiū rite i se credentiū atq; sperantiū est: uocatus affuit ilico: & igne suæ charitatis noxio frigore pulso prostratū suscitauit aiū: & in uires ampliores solitis reuocauit adeo: ut paruo cortice: ingenti tamē pectore auderem imensum intrare guttitem: & insueta fulcare maria. Et expedita in præcedentibus fere omni cæli prole: calamum ad longā oceanini posteritatem scribendam arripui gubernaculo tenuissimæ cymbæ illi commisso: qui arcam Noe ab aq; uniuersalis diluuii seruauit incolumem.

De Oceano Cæli & Vestæ filio: qui genuit. xxiiii. iter filios & filias: quorum hæc sunt nomina. Prima Eurinomi. ii. Perfa. iii. Aetra. iiii. Pleyon. v. Clymenes. vi. Triton. vii. Doris. Viii. Protheus. ix. Corufices. x. Nereus. xi. Achelous. xii. Inachus. xiii. Peneus. xiiii. Nilus. xv. Alpheus. xvi. Crinifius. xvii. Tyberis. xviii. Axius. xix. Afopus. xx. Cephysus. xxi. Meander. xxii. Pillira. xxiii. Sperchius. xxiiii. Sol. Cap. I.

Ceanum cæli & Vestæ fuisse filium uoluere theologo: qui arbitrati sunt ex cælo: seu ex terra: seu ex ambobus omnia a primæuo producta: q̄ nec credidit: nec tacuit ionicorum philosophorum princeps Milleſius Thales apud priscos auctoritatis non minimæ: quinimo eidem oceano nō minus insipide q̄ reliqui fecerint diuinam mentē esse insitam: & ab eo cuncta producta: seu eum causam datem existimauit eo forte motus: quia in omnibus cessante humiditate cerneret: & uitā de necessitate cessare: & æquo modo absq; humore nil penitus gigni uel nasci posse: & sic non genitum oceanū sed patrem deorum rerūq; omnium assererat: cui aliquando adhæfisse uidetur Homerus: & potissime ubi in Iliade introducit Iunonem dicentē: Oceanum deorum nationem & matrem Thethym. Et sic etiam nōnunq; hos secutus Virgili. ait: Oceanūq; patrem rerum. Plinius autem ubi de historia naturali elemētū istud aquarum extollens dicit: Quippe hoc elementum cæteris omnibus imperat terras deuorant aquæ flāmas necant. scandunt in sublime: & cælum quoq; sibi uendicant: ac nubiu obtentu uitalem spiritum strangulant quæ causa fulmina elidit ipso secum discordante mundo. Quid esse mirabilius potest aquis in cælo stantibus: at ille ceu parum sit in tantam peruenire altitudinem rapiunt fluuios cum piscium examine: sæpe etiā lapides subuehunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omni terra nascentium causa fiunt. Prorsus mirabili natura si quis uelit reputare: ut fruges gignantur: arbores fruticesq; uiuāt: & in cælū migrare aquas: animāq; etiam uitalem inferre inita confessione: omnes quoq; terræ uires aquarum esse beneficii. & cætera. hæc Plinius a quo Vitruuius ubi de architectura non discrepat aiens. Ex eo etiam qui sacerdotia gerūt moribus ægyptiorum ostendunt: omnes res e liquoribus potestate consistere. Ridiculum quippe est aquas reuertus ea: quæ in oculis sunt stolidie credant. Viderunt ægyptii Isidem morientem: & conati sunt animis suis insigere eam. & si non omnipotentem potentissimam fuisse: & esse deam: non mortalem fœminam. Crentenses ipsum quem sepeliuerant ipsi libidinosissimum hominem Iouem non erubuere cæli & terræ prædicere deum. Sic igitur cæcitate mentis obducti credidere hos esse maiores: qui aliquando facti fuerunt: q̄ qui illos fecerat aliquando: sed de hoc alias. Qui autem oceanum rerum putauere patrem ab eo genealogiæ cæpere deorū: quæ cum constet secundum alios habuisse patrem iuxta cœpti operis ordinem locauimus eum. Cui ne inter prægrandes deos inhonoratus incederet: currum: ut dicit Theodontius: statuere eūq; a balenis trahi per ingentia maria sinxere. Sic & illi tritones tribuere tibicines atq; præcursores. Et maximos illi phocætarum fecere greges sub custode protheo: eiq; maximas nymphas cohortes socias obsequiosasq; fecere: & designauere prolem amplissimam filiorum: & eum nominibus pluribus uocauere: sed exenterandæ fictio nes sūt: Curru quidem trahi oceanum eius circa terræ rotunditatem describit ambitum: qui ideo a balenis duci dicit: quia a balenis undiq; discurratur. Tritones autē eius ob causam tibicines præcursoresq; dicuntur: quia sui nominis significatum incessabiliter opetur. Nā triton secundū quosdā idē sonat: qd' terrā terēs: quod assidue peragit mare: dū sese continue ipellens in littora motu terras terit: & quoniā istud absq; sono non fiat tanq; sonans tibicina nuncupatus est: & ideo dictus præcursor: quia uehementiori impulsus motu sonus

in littus prænuicius est futuræ tempeſtatis certiffimus. Eum habere phocarum greges ideo dictum eſt: quia phocæ ex anteriori parte ſpeciem habeant uitulorum: & armentorum more paſcuntur in terris turmatim. Paſtorem autem Protheum dixere: eo q̄ harum phocarum abundantiffimū ſit mare carpaticum: q̄ olim fuit ſub ditione prothei. Nympharū autem illi iuncta & obſequens corus nil aliud eſt (ut arbitror) q̄ multi plices aquarum proprietates: ſeu accidentia continue aquis iuncta: eiſq̄ agentibus: ſeu in eas impreſſio alia una ſefe cum eis quaſi obſequioſa imitantia. Vocatur inſup̄ præter oceanū nereus Neptūnus & mare. Quæ nomina: quoniã nominibus aliorum numinū conueniunt: ubi de illis ſermo fiet: cõuenientius exponemus Oceanus autem qd̄ illi proprium eſt: ut dicit Rabanus a græcis: & latinis ideo dicitur: eo q̄ in modū circuli orbem ambiat. Item quia ut cælum purpureo colore nitet. Ego autē a cianes: quod latine nigrū ſonat de nominatum puto: tantæ enim profunditatis eſt: ut nulla poſſint in eo transparentia apparere.

De Eurynomi Oceani filia.

Cap. II.

Eurynomi Oceani fuit filia: ut aſſerit Homerus in Idiade dicens: Eurynomi filia retro fluentis oceani interpretatur fluctuationis: ſeu uentorum paſtor, nam aquas maris ſemper fluctuat: ut uideamus: & ideo ab exercitio aquarū denominata: & oceani dicta filia eſt: ſeu ſecundum alios: qui ex aquis oriri uentos uolunt: aqua uentos paſcit: id eſt materiam præbet ex aqua: & creantur & uigent: & ſic hæc rite dicitur filia oceani. Præterea ubi de hac Homerus loquitur inducit uulcanū loquentem Tethydi pro Achille arma poſcenti: & ut ſe paratum oſtendat: dicit q̄ cum a matre de cælo præceretur: quia claudus ab ipſa Eurynomi & Tethyde ſuſceptus atq̄ nutritus eſt: ubi uult intelligamus ignē per humidum & ſpiritum ali: qui ſi deficiant ut extinguantur neceſſe eſt.

De Perſa Oceani filia.

Cap. III.

Perſa filia fuit Oceani: ut in Odylſſea placet Homero: ubi dicit eam a Sole dilectam: eūq̄ ex eius cõcubitu Oetam Colchorum regem atq̄ Cyrcem ſuſcepiffè aiens. Soror ſagacis oetæ. Ambo autē orti fuerunt a lucēte mortalibus ſole matre q̄ a perſa: quã oceanus genuit filiam. Hanc autē Perſam dicit Leontius ab Heſiodo Hecatē appellatam: quæ cum apud nos luna ſonet: ſatis poſſumus Oetam apud ſuos clariffimū regem illud idem feciſſe quod Saturnus egerat: qui Uranium patrem cælum nuncupari iuſſit: & Veſtam matrem terram: ut nominibus egregiis originem ampliaret ſuam. Sic & Oetam patrem Solem & matrem Lunam: quæ ideo oceani filia dicta eſt: q̄ a littoralibus oceani fluctibus oriri uideatur: ſeu forſan ipſa Perſa ab Oceano patri Oetæ uenerat: & ideo oceani filia dicta: uel imperium habuit penes oceanum.

De Aethra, iiii. oceani filia & coniuge Athlantis.

Cap. IIII.

Aethra filia fuit Oceani: ut carmine cõfirmatur Ouidii aſſerentis eam ex Athlante Hyadem atq̄ ſorores peperiffè: dum ubi de factis legitur, Hunc ſtirps oceani maturis nixibus æthra Edidit & nymphis, & cætera.

De Pleyone, iiii. Oceani filia & Athlantis coniuge.

Cap. V.

Pleyone filia fuit Oceani & coniunx Athlantis ſecundū paulum: qd̄ etiam firmat Ouidius in lib. faſtorum dum dicit. Hinc ſata eſt pleyone cum ſtellifero Athlante Iungitur ut fama eſt pleyades que parit, & c. Pleyas enim idem eſt qd̄ pluuias: quæ eo q̄ ex uaporibus humidis ex oceano in altum conſurgentibus cauſetur: ideo filia oceani dicta eſt. Vxor autem athlantis: eo q̄ huiuſmodi uapores ex aquis conſurgentibus: ut plurimum circa culmen Athlanthis: & aliorum montium uoluantur & inſidant incolis pluuias prænotantes.

De Climene, v. oceani filia & matre Phaetoniis.

Cap. VI.

Climene ut Theodotio placet filia fuit oceani & tethios: q̄ cū forma ualeret: ſoli placuiſſe uolūt: in cuius cõcubitu ueniēs ex ea phaetōtē ſuſcepit & ſorores. Paulus autē eā dicit fuiſſe Meropis ægyptii cõiugē: & apud extremos ægyptios æthiopiſibus iperāſiē cū uiro: & ex eo Aeridanū: q̄ & phaeton dictus ē: & ſorores cõcepiffè. Leontius autē dicit eā filiā fuiſſe Minii & Eurinaſiæ: & ex Merope uiro pepiſſe Iphyclū & Phylacē & Phaetontē cū ſororibus. Circa quas uarietates aduertendum eſt q̄ in quātum oceani dicitur filia & a ſole dilectā: poteſt intelligi humiditas, nam Climenes interpretatur humiditas, & ſic oceani tanquã omnium humiditatum fontis merito dicitur filia quæ a ſole diligēt. eo q̄ ut Tullius recitat ubi de naturis deorum: ſol & aſtra reliqua de humiditate paſcuntur: ſeu & melius eo q̄ ſolis calor in humiditate agens ſuſcitāt nebulas: quæ Phytonē conficiunt: ut ubi de Latona dictum ē: & arbores etiam quaſdam ex locis paluſtribus elicit: de quibus infra ubi de phaetonte & ſororibus latius. Eam autem fuiſſe ſœminam & Meropis coniugem ſi uelimus tunc eam nobilem aliquã in littore oceani dominam fuiſſe dicemus: & exinde filiationem huiuſmodi cõſecutam: nec auferatur ob hoc quin Minii & Eurinaſiſ in partibus forſam illis imperantibus fuerit filia, ſed a loco tanquam a nobiliori parte denominata.

De Tritone, vi. Oceani filio.

Cap. VII.

Tritonem Oceani & Thetidis filium dicit Theodotius Seruius autem eum Neptunni filium dicit & Salatiæ coniugis eiufdem. Pau. autem eū tritonā uocat: & ſœminā aſſerit. Tandē ſeu maſculus ſeu ſœmina ſit, omnes in hoc conueniunt: eum ſ. eſſe ſeu Oceani ſeu Neptunni tibycinem, ſed cum magis in Neptunum uideantur declinari: credo Neptunnum & Oceanū unū & idem exiſtentes in teſti. Ouid. trahunt dicentem: Nec maris ira manet: poſitoq̄ tricuspide telo, & infra. Coeruleum tritona uocat: cõcaq̄ ſonant: Inſpirare iubet: fluctuſq̄ & flumina ſigno ſam reuocare dato & c. Et ſic apparet tritonis officium & quod maſculus ſit: ut dicit theodon. Quod autem oceani ſeu Neptūni ſit filius:

fatis in hoc ostenditur q̄ ab eorum sonoro motu causetur. intellexerunt autem theologi pro tritone ipsū æstuantis maris & in littora ferientis clamorem: cum Triton sonus secundum quosdam interpretetur. Alii uero bene uoluerunt tritonis maris sonum: sed non eum quem dum se ipsum in se frangit: sed illum tantū quem facit littora percutiens: & ideo dixere Tritonem: quasi terram terens: & inde tam secundum primos q̄ secundū sequentes uoluere ex illo sono comprehendere futurum maris maiorem solito æstum: ut sono illo adueniente designat tibi arum cantu. Sane Plii ubi de naturali historia uidet arbitrari tritones non solum ficto nomine poetis deseruire: sed etiā ueros Oceani pisces existere dicens de eis sic. Tyberio principi nunciauit olisiponensium legatio ob id missa uisum q̄ in quodam specu conca canentem tritonem qua nascitur tota. De hoc etiam Lucanus ait. Torrentem tritonis adit illesa paludem. Hanc ut fama deus quem toto littore pontus Audit uentosa perflantem murmura conca &c.

De Doride. vii. Oceani filia & Nerei coniuge.

Cap. VIII.

Doris secundum Pau. & Theodon. filia fuit Oceani & thetidis & Nerei fratris sui cōiunx: atq; nympharum mater: ut dicit Seruius. Huius Virgilius in buccolico carmine meminit dicens. Si tibi cū fluctus subter labere sicanos Doris amara suam non intermisceat undam. Hanc aliqui uolūt muneris interpretari: eo q̄ aqua opportunissima mortalibus loco muneris a deo exhibita sit. Alii uero dicunt amaritudinem intelligi: & iccirco nereio marino deo nuptam: quia amarum sit mare ut appareat uti uiro perpetuo iuncta coniunx est: sic & aquæ marinæ amaritudo cōiugio stabili iuncta sit. Oceani autem ideo filia dicta. quia ex aqua Oceani sole agente amaritudo nascatur: quæ postea mari miscetur mediterraneo in quo Nereus dictus est.

De Protheo sene. viii. Oceani filio qui genuit Melantheum & Idotheam.

Cap. IX.

Protheus marinus deus & isignis ut aiunt uates ut Theodotus. placet filius fuit Oceani & thetidis. q̄ autem uates fuerit post Homerum in Odysea testatur Virgilius in georgi. dicens. Est in carpatio neptūni gurgite uates Ceruleus protheus: magnū q̄ piscibus æquor: Et iuncto bipedū curru meritis equorū. & paulo infra. Nouit nāq; oīa uates. Quæ sint quæ fuerint: q̄ mox uetura trahant. Quippe ita neptūno uisum est: imania cuius Armenta & turpes pascit sub gurgite phocas &c. Hunc ait Homerus a Menelao ab excidio Troiæ redeūte & percontante: quidnā de sociis perditis contigisset: ui coactū ad uaticinium reddendum. Sic & Virgilius dicit ab Aristeo de restauratione apum exquirente. Verum Menelaū docuit Idothea filia prothei: ubi a Climene matre instructus fuit de agendis Aristeus. Et ut Homerus dicit eū ante responsum uarias dum cogitur sumere formas: ut dimittatur. sic & Virgilius. Fit enim subito sus horridus: atq; tygris. Squamosusq; draco & fulua ceruice læna. Aut acré flāmæ sonitū dabit: atq; ita uinclis Excidet: aut in aquas tenues dimissus abibit. Hunc Theodontius origine ex pallene insula seu monte fuisse dicit: & apud ægyptios regnasse: eiq; Helenā adhuc uirginem a Theseo raptam & cōmendatā: atq; ad eum tēpestate impulsū post excidium Troianorū Menelaū cū eadem Helena diuertisse. Senem atq; circumspectum uirum & rerum experientia doctissimū: & eo q̄ animaduersione sua nedū præsentia nosceret: & integram præteritorū haberet memoriā: sed per coniecturas etiam transactorū nōnunq; ut sæpe faciunt sapientes: de futuris prædicebat euentū: & hinc fabulæ locū datum: q̄ uates fuerit protheus arbitratur. Formas uero: quas eū sumere consuetum aiunt: & abiicere eas existimo passiones: quibus anguntur homines eius rei similitudinem gerentes: cui possunt merito similari. Quæ passiones ut amoueantur ab eo: cui consilium poscimus: si recte uelit præstare consiliū: necesse est ut tranquillus remaneat animus ad interrogata. Potest insuper hæc fictio aliter aperiri: protheū scilicet accipi loco diuinationis hydromanticæ: & tunc qd' oceani Thetidisq; sit filius: poterit non incōuenienter exponi: cum talis diuinatio fiat in aqua: ut ipsum sonat nomen hydromantia: ab hidros qd' est aqua & mantia diuinationis: & omnis aqua ex oceano & Thetide est. Quod aut uarias sumat formas eo potest dici: quia sit sacrilegium istud circa flumina: quæ sui cursus murmure plurimas imitantur formas. Seu forsā in hac operatione ad habēdū quod quæritur est de necessitate aquas moueris: quo in motu & murmur aliquod aditur & uariæ uidentur formæ: quibus in quietem positus uaticinium sumitur. Quod autē pastorem Neptūni seu oceani dicunt: causa supra dicta est ubi de oceano. Curram illi artribunt ad designandas aquarum illius maris circūuolutiones. Quod autē ab equis bipedibus trahatur: iō dictum est: quia mare illud abundat phocis: quibus & pedes & caput & totum fere corpus ab umbelico supra est instar uituli. deorsum uero pisces sunt: & sic cum tantū duo sint illi pedes bipedes equos uocant.

De Melanthe filia Prothei.

Cap. X.

Melanthe ut Theodontius asserit: filia fuit prothei senis: cui cōsuetudo fuit positis uestibus delphinis inequitans uagari per maria patris. Quæ cum formosa esset: in gratiam uenit Neptūni: qui in delphinē mutatus illi applaudens eā in consensum sui traxit: & transportatam etiam uiolauit. Asserit Barlaam rei huius ueritatem fuisse puellā hanc in gratiam suam allexisse delphinē: & eā solitam nōnunq; dorso eius insidere: atq; ab eo per mare deferri: & demum ad locum ubi consederet referri: ad ultimū tamen quacunq; ex causa factū sit: eam in mari necatam. Miraberis forsā serenissime rex foeminā a Delphine illefam ferri: quod ne fabulosum putes: de quibusdā libet apponere. Legimus enī plinio grauissimo uiro scribente in aphrico littore apud hyponem diaritum delphinem fuisse ex hominū manu cibum sumentem seq; tractandum manibus p̄bentem & nantibus alludentē: atq; conscendentes portantem: & a flauiano proconsule Aphrycæ unctum unguētis: odore quorū nouitate sopitū aliquādiu more exanimis fluctuatū: ac deinde expergefactū quasi iniuriā passum per menses aliquos secessisse: qui cū demū

rediisset: & fere omnis prouincia ad hoc miraculū spectura concurreret ab Hypponenfibus uenientiū amī-
corum sumptibus grauatīs occisus est. Præterea & Alexandri macedonis æuo fuit in littore Asiæ puer adeo
a delphine uno dilectus: ut eo discedente eū sequeret in littus: & in arenam usq; inuectus expirauit. Similiter
ut scribit Iaso egefidemus: puerū hermē noīe Delphinē super maria equitanti: quē cū repentina pcella flus-
tibus exanimasset: a Delphine mōrtuus in littus reductus est: qui cū liquido se mortis pueri causam fuisse
fateret: nō in maria retrocessit: sed in littore expirauit. Quid multa dicam: nō est nouū neq; inusitatū delphi-
nos cū hoībus amicitias habuisse. Sed redeuntes unde diuertimus. Sunt qui dicāt q; Melantho albedo iterp-
retur: quæ ex assidua maris fluctuatione oritur: & supra delphines piscesq; alios fert: & a Neptūno. i. a mari
uiolat quod igurgitur: & denuo restauratur. Ego autē unde hoc ab his sumptū sit nescio: cum sciam me-
lan græce nigrum sonare latine.

De Idothea Prothei filia.

Cap. XI.

Dothea Prothei senis fuit filia: ut in Odyssea testat Homerus dicens Prothei fortis filia marini se-
nis idothea. Huic enī maxime animū pmouī. & paulo infra ubi eā de ptheo patre suo loquentē
Menelao regi itroducit atq; dicentē. Immortalis ptheus ægyptius: qui maris totius pfunditates
scit Neptūni famulus. Hūc autē meū fantur patrē eē: atq; genuisse me. Hāc dicit Homerus obui-
asse Menelao in insula Pharos: quæ in cōspectu ægyptiæ Alexandria est: in qua uentorū cōtrarietate inuitus
detinebat: & ei consiliū primo dedisse: ut ad Protheū accederet: & quid agere deberet ostēdisse. demū eum
sub choriis phocarum in antro Prothei cū tribus sociis abscondisse. Idothea: ut quidam uolunt: formosa in-
terprætatur dea: per quā maris tranquillitatem intelligi uolunt. ea enim trāquillitate factū est ut posset Me-
nelaus accedere ad Protheum.

De Corufice Oceani filia. ix.

Cap. XII.

Corufices: ut Ciceroni placet fuit filia Oceani: quā ipse asserit ab Archadibus Chorion noiari: Af-
firmās præterea eā placuisse Ioui: & Iouē ex ipsa suscepisse mineruā: eam. s. quæ quadrigarū fuit i-
uentrix. Cur autē oceani dicat filia q; nōnunq; de aliis dictū est responderi pōt: nobile. s. fuisse mu-
lierē natā circa littora oceani. Seu uelimus: q; etiā possibile est: Oceanū hominem insignem fuisse
ob aliquā Oceani similitudinem sic nuncupatum.

De Nereo. x. Oceani filio. hic genuit nymphas: quæ multæ sunt: uerum quoniam nisi de quattuor sit sin-
gularis mentio. earum tantum nomina apponam. genuit ergo Cymodoce: Thetim minorem: Galathea
& Arethusa & alias.

Cap. XIII.

Ereū marinū deū Oceani & maioris Thethyos filiū prisci gentiliū uoluere theologi: eiq; Dorim
sororem suam iunxere cōiugio: ex qua uolūt nympharū agmē suscepisse. Is enim aqua est: uulgo
enim græce Neros aqua dicitur. Oceani & Thetidis filius: eo q; omnis aqua pgrediat ex illo. Qd
autē alio noīe uocet: ab illo pōt esse causa: q; sinus sit maris: & sic est: nō eo æuo factus: quo Ocea-
nus factus est. Refert enim Pōponius mella Herculis opus fuisse abilā mauritanæ promōtorīū a Calpe Hi-
spaniæ monte olim separatū cū perpetuo essent iugo cōiuncti: & tunc medias in terras oceanū intrasse: & sic
oceanus mediterraneus factus noua potuit quæsisse noīa. Introductus autē Nereus cū Doride cōiuge: idest
a quarū amaritudine multas apud nos genuit nymphas: idest humiditates: quæ forsā ante non erant.

De Nymphis in generali.

Cap. XIII.

Nymphæ generale nomen est quarūcūq; humiditatū: quod ideo dico: quia humiditates secūdū
diuersitatē rerum: quibus deseruiunt nomina diuersa accipiunt: ut in sequētibus apparebit. Hæc
ut dictū est: Nerei & Doridis filia: dictæ sunt: eo q; a mari omnis deriuetur humiditas. harū qui-
dem aliæ sunt marina: & appellantur nereides a Nereo patre. Ex his Homerus in iliade nominat
xxxiii. quas ad cōcussam Thetidē ob mortem Achillis filii sui cōuenisse dicit: quarū hæc sunt noīa: Glaucis
Thalia: Cymodoci: Nisea: Spio: Thoi: Cymothoi: Acthei: Liminoria: Meliti: Iera: Amphitoi: Agauī: Doto:
Proto: Pherusa: Dinameni: Doxa: Meni: Amphinomi: Gallianira: Doris: Panopi: Galathia: Nimertis: Apsedis
Callianassa: Climeni: Ianira: Dyanaassa: Mera: Orithia: & Amathia. Præterea & alias superesse dicit. Hæc si qs
haberet significata nominū: credo aduerteret facile eas proprietates aquarū maris: & accidentia circa eas de-
monstrari. Sunt & aliæ quæ dicunt fluminū & hæc uocantur nayades: eo q; nays interpretetur fluctus uel cō-
motio. & ideo nayades dictæ quia fluant flumina & in motu continuo sunt. Ex his Virg. in Geor. xviii. noīat
uidelicet Climes: Drimo: Xanto: Logea: Philedoce: Nisea: Espio: Thalia: Cymodoce: Cydippe: Licoras: Clio:
Berce: Ephyre: Opis: Deiopea: Arethusa: & Achao. Quas ego existimo fluuiorū uarias designare pprietates.
Nec obstat his imixtas esse: uel aliis aliquas ex noīatis inter nereidas: cū debeamus credere nonnullis proprie-
tatibus mare & flumina conuenire. Sunt & aliæ quæ dicuntur fontium: & eæ appellantur napeæ: quasi napteæ
i. aquarū fomites. Nam napta apud perfas fomes est. & si non sit aquarū transumptiue aliquando uocabula
apponuntur. Sunt enim fontes fluuiorū continuū nutrimentū. Ex his enim numerantur nouem: qbus Ca-
stalius fons dicatus est. quæ nomina non apponam: quoniam musæ uocant. & de eis alibi fit sermo prolixior
Sunt & aliæ quas nemorū dicunt: & hæc driades uocitantur: eo q; dryas arbor sit seu quercus. Ex his Claudia-
nus ubi de laudibus Stilliconis septē nominat: has. s. Leontadome. Neuopene: Thero: Bitomarthis: Lycaste
Agaperte: Opis. Quas ego non dubitem: qn arborū proprietates in generali interpretatæ describit. Sunt &
aliæ quas arborū dixere: easq; Amadryades uocauerunt: quas in speciali arbores: non in generali nemora aman-
tes. Aliæ uero sunt montium: quas dixere Qreades. nam Oron græce latine mons dicit. Sic etiā & aliæ hym-
nides appellantur: ut placet theodontio: quas dixit pratorum atq; florū nymphas existere. Has autē omnes

aliquando mori & deficere dicit Aristoteles. Sicut panes faciunt faunig. Sane ply. in lib. naturalis hystoriae. nereydas nō simpliciter aquas seu aquarum proprietates esse consentit dicens. Et nereidum falsa opinio nō est: quāvis modo hispido corpore etiam: in quo humanam effigiem habent. Nāq; hęc in eodem littore. *nota/see* Olisiponēsiū spectata est: cuius morientis etiam cantum tristem Accolę audiuerē longe. & Diuo augusto legatus Gallię complures in littore apparere exanimē nereydas scripsit. Hęc ply. Ad quam opinionem fortius roborandam subdit & ipse ply. Auctores habeo in equestri ordie splendentes uisum ab eis i Gaditano Oceano: Marinum hominem toto corpore absoluta ascēdere similitudine nauigia nocturnis temporibus: statimq; degrauari: quas isederit partes & si diutius permaneat etiam mergi. Tyberio principe cōtra litus in sularum lugdonensis prouincię trecentas amplius beluas reciprocans destituit Oceanus mirę uarietatis & magnitudinis: nec pauciores in sanctorum littore: iterq; reliquas elephantos & arietes candore tantum cornibus assimilatis: nereydas uero multas. Hęc Ply. Quod & si claro homini atq; erudito plurimū credi possit: non sic propterea deliris mulierculis & agrestibus ignaris asserentibus absq; rubore uultus se ex fontibus formosissimas mulieres: quas ipsę lamias uocāt prodeūtes uidisse. Sunt præterea: ne nos nimis ardemur a significato uocabuli: & alię nymphę: ut sæpissime uocauerē poetę: utputa Cyrces: Calisto: Climenes: & alię huiusmodi multę: quę uerę fuere mulieres: pro quibus nulla superior fictio intelligenda est: quinimmo tales seu pro talibus accipiendę & intelligendę sunt puellę uirgines atq; nobiles: & thalamorum colentes umbras: ideo nymphę dictę: quia ex fleumatica complexionē: qua uigent: tanquam humentes molles & delicatę sunt: & tenellę & in eas tanquam in res aqueas facile omnis potest impressio. Agrestes autem fœminę ut plurimum exhausto laboribus: atq; feruore solis humido hispide sunt: & durę cutis: & ideo nympharum nomen merito perdidere. Et hoc in generali de nymphis dictum est.

De Cymodoce filia Nerei.

Cap. XV.

Cymodoce nympħa ex filiabus Nerei una est: quā dicit Seruius cursus fluctuū interpretari.

De Tethyde minore Nerei filia & matre Achillis.

Cap. XVI.

Tethis minor nympħarū una fuit: de qua dicit Ouidius: q; cū cōsuluisse Protheū de successibus suis: sic illi fuisse respōsum, protheus dea dixerit unde Cōcipe, mater eris iuuenis: qui fortibus armis Acta patris uincet: maiorq; uocabit illo: Tandē cū esset speciosissima uirgo a loue dilecta est: qui tamē a respōso territus: ne forsan ex eo ipsa cōcipet filiū: qui illū regno pelleret abstinuit. Ipsa autē pelleo filio Aeaci regis nupsit: & ex eo cōcepit & peperit Achillem filiū: quē Chironi centaurō nutriendū tradidit: eiq; existēti in troiano bello cū arma pdidisset in morte Patrocli amici sui a Vulcano noua ipetrauit. Cuius fabulę & potissime responsi Prothei euidēs fortitudo Achillis causam dedit: cū post factū uaticiniū adinuentū sit. Hanc dicit Leontius Chironis fuisse filiā: & Tethyos insulę cultricem: nec tātū ob habitatā insulā maris filiā habitā: & Tethydē appellatā: quātū a moribus filii: eo q; furiosus & impius more maris fuerit: & ideo Tethis. i. furētis dictus est filius: & idē nomē ipsa sortita est post filii furia: cū aliud haberet ante.

De Galathea Nerei filia.

Cap. XVII.

Galathea ex nymphis una Nerei filia fuit: ut paucis carminibus ostendit Ouidius in psona eius dicens. At mihi cui pater Nereus: quā cerula doris Enixa est &c. Ex qua talis extat fabula. Acis pulcherrimus adolescens sicut a Galathea dilectus ē: cū illā sūme diligeret Polyphemus cyclops: q; cū nō diligeret: & Acī die una Galathea iūctū cerneret: iratus illū saxo illisit: atq; occidit: quē Galathea in fluuiū sicutū trāformauit. Cuius fabulę allegoria talis esse pōt. Galathea dea albedinis est: per quā albedinē undarū sese frangētiū itelligo. Acim autē amat. i. fluuiū suscipit: quia flumina oīa in mare uoluunt. Theodontius autē dicit sub hac fictione historiā latitare asserēs Polyphemū imānē fuisse Sicilię tyrānū: & cū Galathea singularis pulchritudinis puellā amaret: eāq; per uim ostuprasset: cōtigat ut aduerteret hanc cū Acī siculo adolescente misceri: quā ob causam idignatus iuuenē iussit occidi: & in fluuiū deiici: cuius nomē fluuiū postea datum ab incolis est. Galathea autē amore nō permittente nil egit.

De Arethusa Nerei filia.

Cap. XVIII.

Arethusa fuisse duas cōperi: quarū altera Nerei & Doris fuit filia: de qua talis fert fabula. Dicunt enī hanc elidis fuisse nympħā: & Dianę comitē: quā cū fessā & uestimētis nudā: ac se in alpheis undis lauante Alpheus elidis fluuius uidisset cōfestim desiderio sui captus illā tenere uoluit: uerū ipsa territa coepit fugā: & cū sequeret eā fluuius: nec iam sibi uideret posse euadere: orauit Dianā dominā suā: ut illi opē ferret: quā illā nube texit: quā cū circuiret fluuius: Arethusa timore sudans in fontē uersa est. Cuius undis cū suas miscere conaret Alpheus: ipsa a terra absorta est: & in orthigiā usq; insulā delata: & inde in Siciliā: usq; quo etiā Alpheū eā secutū dicūt. In qua fabula monstrū designat apparens. Nā certū est alpheum elidis fluuium eē: & apud syracusas Sicilię habere exitū: qd' probare uidet Seneca philosophus ubi de quæstionibus naturalibus sic dicēs. Quidā fontes certo tpe purgamēta eiectāt: ut arethusa in Sicilia quinta quoq; æstate per olimpia: inde opinio est alpheon ex achaiā eousq; penetrare: & agere sub mare cursum: nec anteq; in syracusano littore emergere: ideoq; his diebus qbus olympia sunt uictimarū stercus secūdo traditū flumini illic redūdare. hęc Seneca. Ab hoc igit euētū fabulę locus adinuentus est. Ouidius tamen agit carmine suo: ut maius uideat miraculū: dum dicit in eodem arethusa. Pars ego nympħarū: quę sunt in achaiide dixit. Vna fui. &c. Verū hanc: & si absorptā a terra ostēdat: nō in Siciliā uenisse dicit: sed in orthigiā insulam erupisse. qualiter autē postea in Siciliā uenerit nō habet: sed qualitercūq; fuerit: uel uenerit hęc eadem uidetur eē: quę se fateat in elide ab alpheo dilectā. Et sic per subterraneos meatus in Siciliā deuenisse: ut etiā testari uidetur Virgilius illi dicens. Sic tibi cum fluctus subterlabere sicanos, Doris amara suam nō itermi-

scat undā. Et sic fons & inde fluuius ex elide in Sicilia uenit: & ob ifecutionē fluminis amor fluminis in fontem p̄sumptus est. Altera uero arethusa in Ithaca insula fons est: de qua sic dicit Homerus. Penes coraci petra ac fontē arethusam: Leontius uero ex hac arethusa refert: quēdā fuisse in Ithaca uenatorē: cui corax nomen: qui furore impulsus ex petra quadā præcipitē se dedit in mare: & ob id petra illa ab eo corax denoiata est: mater autē eius: cui arethusa nomē: hoc uidēs dolore percita in uicinū petrae fontē se p̄iciens enecta est: & sic de se nomē fonti dedit: & sic sunt duo fontes arethusa uocati. Solinus autē ubi de mirabilibus mundi tertiū addit asserēs apud thebas fontē esse: cui etiā arethusa nomē: sed apud quas Thebas nō dicit.

De Acheloo flumine Oceani. xi. filio: qui genuit Syrenas. Cap. XIX.

Achelous fluuius: ut dicit Paulus: filius fuit Oceani & terræ. Seruius dicit eius matrē esse Thetydē Teodontius eū solis & terræ filiū uocat. Homerus in Iliade non tantū Acheloum: sed oēs fluuios dicit Oceani filios sic aiens. Neq; p̄fundissimi magna potētia oceani: a quo oēs fluuii & totū mare: & oēs putei longe fluūt. Terrā autē fluuiorū matrē esse per Virgīlii carmē in geor. cōprehendī p̄t: dū dicit. lāq; demū mirās genitricis & humida regna Spelūciq; lacus clausos lucosq; sonātes lbat: & ingenti motu stupefactus aquarum. Oīa sub magna labentia flumina terra Spectabat &c. Cū ergo in uētre terræ ante ortū cōsistant flumina: & eius ex uentre effluāt bene terra mater dicit fluuiorū. Quod autē dicebat Theodōrius rōne nō caret. Volūt enī physici a tractu solis nōnullas aquas ī terræ cauernas deduci per humidatē uaporū solis calorē sequētū: qui in frigidis terræ uisceribus euaporātes in aquā uertunt: quæ p̄ occultos meatus in sup̄ficiē ueniēs erūpit in fontē: & quādōq; fluuiū cōficit. Quod autē de origine huius dictū ē: de reliq; etiā intelligatur necesse est: ne oporteat replicare quotiēs de flumine aliquo sermo fieret. Is autē fluuius: ut ait Ouidius: gemino cornu olim erat insignis tandē ob petītā Deianirā Cœnei regis calidoniæ filiā in cōiugiū Herculi despōsātā: cū eo in certamē deuenit: & cū sese in uarias transformasset figuras ad ultimū uictus & Ipe cōiugii: & uno cornu priuatus est. Primūq; præterea Laetātius & Seruius dicūt hunc fuisse: qui uinū poculis miscuerit: qđ etiā testat Virgilius. Poculaq; inuētis acheloiā miscuit uuis. Eūq; syrenarū patrē esse uoluerūt. Quid per hoc sentiendū sit exquirēs sciēdū acheloum fluuiū e pyndo monte fluere: ut scribit Plinius: & ut Vibius sequester de fluminibus asserit: primus fuit: qui terrā erupit: & ut idem plinius ait: acarnaniā ab ætholia diuidit: & per fines p̄ eborū effluēs in maliacū sinū effundit hostio obiectas habens insulas thynnidas: ex qbus assiduo terræ in uectū cōtinētī quasdā iunxit. Certamē tamen eius & Herculis cessit: ubi eiusdē labores in sequētibus scribemus: ut dabit exponemus. Vinū autē poculis miscuisse: nil aliud itellexisse ueteres puto: nisi qā primo penes eū in grācia uineæ plantatæ sunt: quæ in usu ante non erant: & sic ex eo loco primo uinū propinatū est. de syrenis autē dicef in p̄ximo.

De Syrenis filiabus Acheloi. Cap. XX.

SYrenas tres fuisse Seruius & Fulgentius asserūt: & acheloi atq; caliopis musæ filias: cantatēsq; dicunt alterā uoce: alterā cithara: & tibiis tertiā. Leontius uero illas dicit fuisse quattuor sic nūcupatas. Aglaofi: Telcipo: Pifno: & Iligi. easq; filias acheloi & Terpsicores musæ: quartā tympano canere sup̄addēs. Has dicit Ouidius socias fuisse proserpinæ: eaq; raptā diu quæfisse: quā cū non reperissent in marina mōstra fuisse cōuersas: ora uirginū habētia: & corpus ad umbelicū usq; scēmineū: abinde infra pisces existētia: quos alatos Albericus dicit: & eis galinaceos pedes addit: & retēta modulationis doctrina: qua ante mutationē utebant: dulcissimā canūt melodiā. Eas præterea dicit Seruius iuxta pelorū Siciliae p̄mōtoriiū primo: deinde ad capreā insulā secessisse. Plinius uero dicit Neapolim calchidienfium: & ipsā Parthenopē a tumulo syrenis appellatā: & sic iam qnq; syrenas habemus. Deinde paulo post dicit idē Plinius nuceria Surentū cū p̄mōtorio Mineruæ syrenū quēdā. &c. Aristoteles autē ubi de mirabiliū auditu dicit. In extremo Italiae ubi pelorus scissus ab apenino iter tyrrheno mari ī adriacū præbet. syrenicas autē insulas residere eisdē ibidē sacrum cōsistere tēplū: in quo plurimū ab idigenis sacrificiis honorant: quæ cū tres sint nō absurdū est nominū meminisse. Vna ex eis igitē Parthenopeia appellat: secūda leucosia: tertia ligia nūcupat. Hæc ille. Has autē isup̄ autē sui cātus dulcedine nautas in sonū trahere: sopitos mergere: merfos ultimo deuorare: q̄obrem in pratis iter occisorū ossa illas pingebant ueteres: & nōnulli mortuas dicūt dolore: q; a se Vlysem prætereuntē trahere nequiuēerunt: ut in Odyssæa describit Homerus. hæc de illis legisse meminī: in quibus qđ fingentes senserint aduertendū est. Palefactus ante alios in libro incredibiliū scribit has meretrices fuisse solitas decipere nauigātes. Et Leontius asserit uetustissima haberi fama apud Etholos prima græcorū fuisse meretricia: & tantum Lenocinio facūde ualuisse: ut fere omnem Achaiam in suam uertissent prædam: & ex hoc arbitrari fabulæ originis syrenarū locū fuisse concessum: & sic ille Etholice fluuius pater ē dictus: eo qđ eū penes prima sua scælestā cepere seruitia: & ut itelligamus per labentē fluuiū patrē lasciuā effluentē concupiscentiā meretricū: qbus ob blandā fere oīum facundiā caliopē. i. bona sonoritas mater ascribitur. Demū prima uocatur Parthenopeia a partheno: quod est uirgo: cōsueuere quidem meretrices doctæ uolētes exteros irretire uirginum seu pudicarū matronarum mores fingere: oculos. s. in terram deicere: uerba pauca facere: erubescere: tactum fingere: petulcis etiam gestulationibus ludere: & huiusmodi: ut ex his arbitrentur ispidi hostem honestatis hospite esse: & incognitū appetant: qđ erat cognitū fugiendū. Secunda dicitur leucosia: a leucos: qđ est album. Ex quo sumendū reor oris formositatē: & corporis decentiā atq; uestiū: & ornamentorū splēndam apparentiā: qbus comptæ incedunt illecebres. Nam si desint ista: cū ab ignaris per exteriora iudicentur intrinseca: non facile deueniet ad intentū: cū de sui natura turpes uilipendant & pauperes. Tertia dicitur ligia ab iligi: qđ est circulus: seu gyrum: ex quo isipientis captiuitas assumenda: quæ adeo irretitos tenet attrictos: ut etiam si nouerint scælestissimas esse: quas amant nequeant uolentes uncla dissoluere. Harū

autem cantus uoce: fidibus: & tibiis quid aliud putandi sunt: nisi melliflua uerba: gemittis: blanditiæ: risusq; lasciu: & petulantia: quibus carcerati nauæ: i. exterriti trahuntur in somnum a talibus: i. in sui obliuionem seipfos spe stolidi decipientes donec his liguriensibus mercimonia omnia: facultates & nauigia dederint: & sic demersi non in mare: sed i sterquilinio obscenæ libidinis deuorentur ab his marinis: immo infernalibus monstris: quæ eis nudatis atq; repulsis. in pratis: idest in deliciis ossibus miserorū. i. exinanitis memoriis nudatorum insident: seu eisdem infami seruitute premunt. Ab umbilico autem infra ideo pisces esse dixere: ut cognoscamus ad decorem eo usq; uirginē corpus. i. pulchrum atq; decens mulieribus esse concessum: ut appareat homo. in umblico autē omnē libidinosam mulierē concupiscentiā esse credunt: cui soli quod corpori deorsum restat deseruit: ex quo non absurde piscibus simulantur: qui animalia sunt lubrica & facile in aquis huc illuc discurrētia: sic & meretrices cernimus i coitum discurrere uariorū: quod per alas etiam designatur. Eas autem habere gallinaceos pedes ideo uoluerunt: quia prodige & inconsiderate credentium eis dispergant substantias. Socias autem has fuisse proserpinæ ideo fictum puto: quia Proserpina sicula abundantia rerum sumenda sit: ex qua ut plurimū libidinis pruritus subsequitur & ciborum ociorumque diuitiæ ministrantur. Hæc autem dum subtrahitur: ut sit remanente ob cōsuetudinem appetitu: dum perquiritur nec inuenitur: & ob penuriam appetitus acuitur fit ut a multis in lupanar usq; quærat. Dicunt insuper has incolere insulas & littoralia loca: quod ideo dictū est: quia sic sit. Nequeunt enim huiusmodi foeminae ubi cognita sunt aucupiū facere: & iō hæc ex pposito icolunt loca: ad q̄ crebro forēs adueniāt: ut illos possint icognita laqueare. De his qdē syrenis deo plenus Isaias dicit. Syrenæ & demonia saltabāt i Babylonia: qd̄ forsan æuo nro i noua Babylone cōtigisse uidimus. Sunt autē syrenæ dictæ a syron: quod est tractus. trahūt. n. ut p̄ monstratū est.

De Inacho fluuio. xii. filio oceani qui genuit Ionem. Phoroneum: & Phlegeum.

Cap. XXI.

Inachus achaiæ grandis est fluuius irrigans. ut ait Pomponius: argolicos campos. Hic ut cæteri oceani & terræ dicitur filius: pro quo sentiat uolunt ueteres de Inacho rege scyctioniorum: a quo denominatus est: qui ut Eusebius ait: regnauit: regnate apud assyrios Balameo seu Xerxe circa annos mundi. iiii. Mil. ccc. xlvii. qua tempestate Iacob natus est.

De Ione Inachi filia & matre Epaphi.

Cap. XXII.

O: ut dicit Ouidius: filia fuit Inachi: ex qua talem recitat fabulam. q̄ cum esset formosissima uirgo a Ioue dilecta ē: qui illā a paternis undis redeuntē atq; iam fugientē: orantēq; tenebris superinductis detinuit: & oppressit: & cū iuno ex alto uidisset tenebras suspicata descendit in terras: & tenebras soluit: qd̄ iuppiter uidens: ne pateret crimē: puellā transformauit i uaccā: eamq; laudati atq; despocti iunoni ægre dono concessit: quæ ilico Argo filio Aristidis: cui centū erant oculi bini & bini dormiētes uicissim: seruandā tradidit: cui cōpatiēns iuppiter misit Mercuriū ut illā custodia liberaret: q̄ pastoris sumpta forma argo iūctus ē: cui dum redderet fistulā rationē: eum tetigit caduceo & i profundissimū somnum omnes una oculos eius atrinxit: & iō dormientē gladio iterem it: qd̄ uidens iuno Argi oculos sumēs illos caudæ pauonis auis suæ apposuit: & uaccæ imisit oestrū: quo infestata cursum rapiuit: & peragratis locis plurimis nō ante destitit: q̄ ad ægyptios pueniret: ubi quēuit: & p̄ce iouis a iunone eidē forma pristina restituta ē: & ut uolūt plurimi: ioui peperit Epaphū: misitq; Apin nepoti suo: & ex iōne ab ægyptiis isis dicta ē. Cuius fabulæ duplicē esse sensum puto: naturalem scilicet & historiographum: quorum talem naturalem existimo: ut hic iuxta Macrobbii sententiā p̄ sole iuppiter accipiēdus sit: q̄ sol inachi fluuii filiā amat: i. humani seminis uitalem humiditatem ut in eam agat: fiatq; quod ait Aristoteles: homo hominem generat & sol: quam quidem humiditatem inachi iuxta fictionē filiam: tunc tenebris circumdat: cum i utero matris suo ope conceptum foctū auget: & conseruat: quas quidem tenebras tunc iuno. i. luna: ad quā spectat meatus ampliāre corporum resoluit: cum inuocata more ueteri: eo q̄ dea parturientium haberetur illum iam maturum deducit in lucem: quem iam sol in uaccam transformauerat: idest ex humiditate humani seminis cōcreta animal fecerat: & ideo in uaccam transformatus dicitur homo: quia uti uacca laboriosum & fructuosum sit animal sic & homo: qui quidem uti ad uolatum auis: sic & ipse nascitur ad laborem: quorum autem fructuosus sit labor deus ipse cognouit. Demū hic iam natus argo seruandus committitur: idest rationi: cui profecto multa sunt lumina semper & in salutem nostram uigilantia. Sane Mercurius: idest blande carnis astutia. caduceo idest suasionibus pessimis: in somnum rationem deducit: atq; iterem it: eaq; superata atq; delecta iuno: idest regnorum præminentiarum: atq; diuitiarum concupiscentia. uaccæ: idest humano appetitui summitit oestrū: idest sollicitudinis acquirēdi stimulum. Hinc miseri cursum rapimus: uagamur & circumagimur fluctuantes quietem eis in rebus quærentes: in quibus ne dum sit quies: sed cōtinuus labor inest talis ut anxios nos ad ultimū deducat in ægyptum: idest in tenebras exteriores ubi fletus & stridor dentiū. & ni nobis diuino munere suffragium præstetur: isis effimur: idest terra. sic enim isis interpretatur & a cunctis tanquam res uilis atq; delecta calcamur. Et hæc quantum ad naturalem & mysticum sensum dicta sint. Ad hystoriale autem uidentur sufficere quæ supra de Iside Promethei filia dicta sunt: si hanc potius q̄ illam ægyptiam isidem esse uelimus. Theodontius uero & Leontius aptissime negant Ionem hanc in Aegyptum transfretasse: aut unquam isis habuisse nomen: quinimmo dicit alter eorum eam apud Ionas regnasse: eoque de suo nomine nuncupasse. Quibus & si multum Ouidii obstat auctoritas: multum tamen fidei asserti inuenientia temporum. Eusebio enim teste in libro temporum Inachus apud argos regnauit circa annos mundi. iiii. Mil. ccc. xlvii. eumque annis quinquaginta regnasse dicit Eusebius idem: infra quod tempus Ionem natā necesse ē. Potuit hac tēpestate iouē ætheris filiū esse: ex quo & Nyobe Phoronei filia natū Apin nō Epaphum. Reliqui uero ioues diu fuere post istum: ex quibus secūdus isidi Promethei filia cōtemporeus est.

Nam regnante argiuis Phorbante Isis ipsa Promethei filia floruit ætate: & eadē tempestate cōstat Argū fuisse cuncta cernente. Inde idem Eusebius in eodē libro anno mūdi.iii. M. dc. xlvii. regnante Cecrope athenis dicit Ionē Inachi fuisse filiā: eidēq; Iouē imixtū: & eā āno Cecropis. xliiii. i. ægyptū trāstretasse. Subseq̄nter adhuc Eusebius in eodē libro dicit āno mūdi.iii. M. dc. xxix. Danaū argiuorū regē fuisse: & eius filiā Hypmestā eandem. Isidem seu Ionē esse. Postremo in eodē uolumine asserit anno mūdi.iii. M. dcc. lxxxiii. regnante Lynceo argis: & athenis Pandione Hypermestā: quā Isidē uocauere: fuisse. Qd̄ qdē tempus satis competit Ioui cretē si: qui Iuppiter tertius fuit. Quibus tā diuersis historiographorū opinionibus fere stupefactus: quid teneā de hac Iside. nescio. Hoc tamē scio: quia temporis cōformitas Isidis Promethei cū Ione: & historia: quæ si nō uera est: uero tamen similis est: me magis q̄ ad aliquā aliarū trahit. Sanē: ut ad aliqua circa allegoriā huius Ionis per alios dictā reuertar: aliis omiſſis dicunt hanc Ioui in uaccā fingi mutatā: quia in nauī cuius erat isigne uaccae in ægyptū trāstretasset. Quæ postmodū diu: ut dicit Fulgentius: ab ægyptiis in summa reuerētia habita est: & ibi Isas ægyptiis tradidisse: q̄ primo signis loco Isarū utebantur: eosq; terræ docuisse culturā: & ut placet Martiano: lini usum sementēq; primā ibidē adinuenisse: atq; feri fecisse: & multa eis etiā cōmoda demonstrasse. Esto Augustinus in libro de ciuitate dei. dicat quosdā scribere eā de æthiopia in ægyptū uenisse regiū nam. Præterea eam Api nepoti suo: qui post eam: & aliqui ante eam dicunt: in ægyptū etiā trāstretauit: nupsisse. Eusebius uero eam cuidam nupsisse Telegono scribit: & ex quocūq; habuerit seu ex Ioue seu ex Api uel Telegono Epaphū filium peperisse uolunt. hæc insuper propter concessā commoda doctrinis suis ægyptiis ab omnibus habita est: & dum uiueret omni diuino cultu honorata: & post mortē ut ait Augustinus ubi supra: adeo fuit illis grata: ut capitali crimine reus fieret: si quis eam fuisse hominē diceret.

De Phoroneo Inachi filio: qui genuit Egyaleū & Niobē. Cap. XXIII.

Horoneus: ut Eusebius in libro temporum scribit: filius fuit Inachi: & secūsus apud argos tenuit regnum: Belocho regnante assyriis & sicionis Leucippo: Fuit quippe homo insignis industria: & sapientia conspicuus: Cuius tempore primo legum & iudiciorum argos clarior facta est. Nam ob hoc iuris ciuiliſ periti dicunt eum locum quem forum dicimus: in quo. si iura petentibus redduntur denominari. Cuius præterea filios Egyaleum atq; Niobem fuisse dicit Eusebius. Aſſerit insuper Lactantius hunc primum Iunoni sacrificasse.

De Egyaleo Phoronei filio. Cap. XXIII.

Egyaleus: ut testatur Eusebius: Phoronei fuit filius. Huic Apis quem Phoronei filiam quidam dicunt. quod etiam idem uelle uidetur Eusebius: dato dicat eum ex Niobe filia Phoronei Iouis filiū primum: ex mortali femina susceptum fore: postquā argis regnasset: in ægyptum trāstus Achaia regnum liquit: sed cui imperauerit regioni non dicit. Eusebium autem in se discordantem de Api: quem a Iouis & phoronei dicit filium: ut uerum scripsisse uideatur: est possibile duos fuisse quibus nomen idem: quorum alter Iouis: alter phoronei fuit filius: & sic identitas nominis ueritatem historiae intrincauit. Quod autē duo fuerit per Eusebium apparet: quorum unus: ut ipse ait: sycioniorum rex fuit: circa annos mundi.iii. mil. cc. xxix. Alter uero apud ægyptios deificatus est anno mundi.iii. mil. cccc. lvii. & hunc idē dicit Eusebius regem argiuorum fuisse anno mundi.iii. mil. cccc. lvii. & cum Egyaleum fratrem suum regem fecisset achaia: ad ægyptum nauigasse. præterea idem Eusebius scribit anno mundi.iii. mil. cccc. xliii. Iouem niobi filia Phoronei immixtum & ex eo concubitu natum Apim: quem postea serapim ægypti uocauerunt. Deus rei huius uideat ueritatem: ego quidē has intricaciones non intelligo: ne dum explicare quæ.

De Niobe filia Phoronei: quæ peperit Apim. Cap. XXV.

Niobe: ut Eusebio placet: fuit filia Phoronei: esto Geruasius Tileberiensis in libro ociorum imperalium asserat: hanc matrem Phoronei non filiā: quod quidem non est impossibile idem nomē matri & filia fuisse. Cum hac autē dicit Eusebius & post eum Lactantius: immixtum Iouem: cum ante mortalium nulli fuisset immixtus: & ex ea suscepisse Apim qui post Phoroneum regnauit argiuis: & ab ægyptiis postmodum Serapis dictus est.

De Phægeo Inachi fluminis filio. Cap. XXVI.

Hægeus: si Augustino credimus: Inachi fuit filius: qui dum adhuc iuuenulus moriretur: ad eius tumulum templū constructū est & sacra ordinata: ut & tāquā deus etiam coleretur. Primus quidem sacella diis instituerat: & honores diuinos impenderat: docueratq; regni sui rudes homines tempora per menses & annos distinguere. Quibus meritis a suis deus habitus est.

De Peneo flumine. xii. Oceani filio q̄ genuit Cyrenē & Danē. Cap. XXVII.

Peneus Thessaliae fluminis est æque oceani: sicuti & reliqui: filius: celebris quidem poetarum carminibus: & historiographorum litteris: cui duæ fuere filia: Cirene & Dane.

De Cyrene Penei filia: quæ peperit Aristeum & fratres. Cap. XXVIII.

Cyrene teste Virgilio filia fuit Penei fluminis: dicit enim. Cyrene soror ipse tibi tua maxima cura Tristis Aristeus Penei genitoris ad undam &c. Hanc dicit Iustinus ab apolline raptam: & ei Aristeum & fratres peperisse. Huius autem quæ secundum ueritatē Penei regis apud peneum regnantis fuit filia: & fabula & historia plene habetur in præcedentibus ubi de Aristeo dictum est.

De Dane Penei filia. Cap. XXIX.

Dane Penei fluminis fuisse filiam uulgatissima fama est: & fere deliræ iam aniculæ eā & speciosissimam uirginem: & a Phœbo dilectam nouere: eaq; dum fugeret miseratione deorum in lauge fuisse cōuersam: & inde ab apollie ad suas citharas & pharetras ornadas assumpta: q̄ fabula ni fals

lor: non naturalis. Pro Dane quidem humiditas: quæ circa Penei ripam ex ipso Peneo procedit fumenda est: quam ideo Apollinem dixere diligere: eo quod illam feruore radiorum suorum in sublimè trahat: eamque non nunquam resoluunt in aerem. & ob id humiditas ut natura fit: quia unaquæque res fugit & renuit id: per quod de esse ad non esse trahitur: sese ad intrinseca terræ trahit: ibi autem cum eam in altum trahere nequeat Apollo: agit in eam: & cum abundet regio illa semine laurorum elicit lauros: & sic danes: id est humiditas Penei filia in laurum uersa uidetur. Sed ratio uidentia est cur huius frondes suis citharis & pharetris dicarint Apollo: quæ potest esse talis. mos græcorum uetustissimus fuit: secundum qualitates agonum: quos uarios in suis solennitatibus peragebant: inter alia munera fertis frondium honorare uictores: & cum inter cæteros tanquam dignior phitius celebraretur agon: qui in memoriâ superati phitonis ab Apolline cura solertiori fieret: uictori eiusdem laureum decernebatur sertum. Aequo modo poetis his potissime: qui heroico carmine gesta maiorum perpetuè commendabant memoriâ: uidebatur enim hos non posse sine apollinis facundia tam sublimes uersus componere: & sicuti per pharetrâ apollinis pugiles & athletas designari uolebant: sic per citharam demonstrari poetas: & hinc tractum Apollinis citharas & pharetras ornari lauro. Qui mos postmodum cum uniuersali rerum gloria ad Romanos delatus est: tãtâque apud eos fuit existimationis: ut nisi quibus decerneretur triumphus: decerneretur & laurea: poetis exceptis: qui superato laudabili labore meriti uideretur. Quod uir inclutus Franciscus Petrarca: cui iam pridem fuit honor iste delatus in epistolis testatur dicens. Florea uirginibus sunt laurea ferta poetis. Cæsaribusque simul: parque est ea gloria utrisque. Nec erat decernere cuiquã lauream uulgatæ auctoritatis: senatus solius fuit ista potestas: quã sibi postea ut reliqua subripuere principes. Quæ autem ratio tam exquisiti moris inuentores mouerit: non latet. Dicunt enim Isidorus & Rabanus: quod laurus a uerbo laudis dictus sit: cum prisco tempore laudis uocaretur: & inde quia uictores: per quos & seruabatur & augebatur respublica: & poetas: per quos hominum merita miris extollebantur laudibus: frondium laudè significantium ornabantur. Viret præterea arbor hæc perpetuo: ut ostendatur per eius uiriditatem benemeritorum perpetuo uirere famam: & quoniam sola non fulminetur: sic talium gloriæ uiriditatem ab inuidiæ fulmine ledi non posse. Sacra insuper hæc arbor Apollini ideo est: eo quod occultam quandam diuinationis uideatur habere uirtutem. Nam aiunt si quis huius frondes capiti dormientis supponat: eum uera uisurum somnia: & ideo Apollini diuinationis deo dicata est.

De Nilo flumine. xiiii. Oceani filio: qui genuit Mineruam Herculem Dionysium Mercurium & Vulcanum. Cap. XXX.

Nilus fluuius est meridionalis ægyptum ab æthiopia separans Oceani & terræ filius. Huic secundum quosdam latine nomen est melo: eumque nostri theologii in sacris libris appellari geon dicunt: de hoc multa & mirabilia referunt. Composuit. n. ex eo libellum Aristoteles: & Seneca plus ubi de quaestionibus naturalibus multa dixit: & post eum Luca. sic & ego ubi de motibus & fluminibus: de quo quoniam hic propter simplex nomen non ponit: si quis amplius uidere desiderat: pallegata uolumina grat: Nos autem de filiis eidem attributis persequamur. De Minerua nili filia. Cap. XXXI.

Minerua alia a superioribus: ut dicit Tullius de naturis deorum: filia fuit Nili: eamque: ut ipse idem testatur: ægyptii saletæ colunt. credo ergo hanc prudentiam & artificium insignem fuisse mulierem. ideo nili filiam dictam: quia penes eum forte gessit imperium.

De Hercule Nili filio. Cap. XXXII.

Hercules a superioribus aliis: ut placet Tullio: Nili fuit filius. Hunc autem litteras phrygiis conscripsisse: eumque dicit Theodontius: qui cum Antheo luctam egit: quem arbitror illustrem aliquem fuisse uirum nili accolam: & inde ideo illi filium attributum.

De Dionysio Nili filio. Cap. XXXIII.

Dionysius: ut dicit Cicero Nili filius fuit: non tamen idem cum reliquis: cum dicat eum Nysam interemisse: quæ autem hæc fuerit Nysa: ego non repperi: sunt tamen qui uelint hunc eum esse Dionysium: qui aduersus Indos habuit bellum: & a Perseo superatus & occisus est. Hunc præterea nonnulli putant eum esse: qui cum Antheo pugnavit: & ob uictoriam habitam Herculis meruisse cognomen.

De Mercurio quarto Nili filio: qui genuit Mercurium quintum & Daphnim. Cap. XXXIII.

Mercurius a superioribus quartus Nili fuit filius: ut legitur apud Tullium de naturis deorum. Hunc dicit Theodontius Hermetem trismegistum fuisse: piuum quidem hominem & plurimis imbutum doctrinis: & tanquam gentilis homo de uero deo mirabiliter bene sensit eo in libro: quæ de idolo ad Asclepium scripsit hic apud ægyptios in maxima ueneratione fuit: adeo: ut apud eos nephas fuerit ipsum proprio nomine nuncupare. Credo ob reuerentiam numinis: ne forte internominando de eius humanitate & mortalitate sermo contingeret: & sic uideretur deitati eiusdem in aliquo derogari. Nili autem filius dictus est ad extollendam fluminis & eius gloriã. Volentes eum insuper quosdam seu genitos seu attributos. habuisse filios.

De Daphni Mercurii quarto filio. Cap. XXXV.

Daphnis: ut Seruius asserit: filius fuit Mercurii: utrum huius: an potius alterius ignoro. Ego autem quoniam sub hoc appositum comperi: sic apposui. Fuit quidem iuuenis forma speciosissimus: & ut aiunt: primus in siluis pastor.

De Mercurio quinto filio Mercurii quarti: qui genuit Noracem. Cap. XXXVI.

Mercurius quæ primo quintus est: ut dicit Theodontius: Mercurii filii Nili fuit filius & cum a prætere Cath fuerit nominatus ob insignem eius: & artificiosam scientiam meruit cognominari Mercurius atque coli. Huic. n. cæterorum mercuriorum ascribunt insignia: ac insuper a Theo. gallus illius apponitur sigulo. Qui dicit eum: cum

filii uideret a fama patris atq; patris locū praeiipi i extremū occiduū abiisse: & ibi in maxima occidentaliū existima
 tiōe fuisse: & cū illos multa docuisset ad mercimonia spectantia: & mēsuras & pondera mercatorū deū ab eis
 nuncupatum fuisse: cuius nominis interpretatio a praclaro uiro Francisco Petrarca facta optime conuenit
 cum titulo deitatis. Dicit enim in libro inuectiuarū in medicū sic. Vnde & Mercuriū: quē sermonis deū uo/
 cant: inde dictū uolunt: q̄ mercatorū Kyrius hoc est dominus eē uideatur. Hæc ille. Gallū autē illi addidisse:
 ut omittamus reliquā: ut nocturnā mercatorū solertiā designaret: qua eo tēpore potissime utunt in cōponē
 dis mercimoniis: & in reuidendis rōnibus: & in itineribus peragēdis & huiusmodi. Hūc eundē triphonū. i.
 conuersibile appellat: q̄ aptissime mercatorū est: se. s. ad mores quarūcūq; nationū: ad quas uadūt uertere:
 & negocia sua oīa quadā astutia sermonis circūuolutione pagere: & ingenio & sagacitate tractare. Et quoniā
 ad occiduos abierit: ab ægyptiis & græcis eū abiisse sub terras fictū ē. De hoc Iulius Cæsius in libro belli gal/
 lici a Cæsare cōfecti dicit sic. Hūc galli maxie colunt: & multaq; inuētorē artiū uolunt: & uiarū atq; itinerum
 duce dicūt: & ad quæstū pecuniæ & mercaturas hēre uim maximā arbitrant. Cicero autē ubi de naturis deo/
 rū hunc Mercuriū qui triphon appellatus est: filiū dicit fuisse Valētis & cōsonidis. Leontius autē addit dicēs
 eū uterinū fratrem fuisse æsculapii medici fulminati: & ob dolorē fraternæ mortis ad occiduos secessisse. Euse/
 bius uero in libro tēporū cū Theodontio concordat dicēs: eū fuisse filiū Trismegisti: & regnante argis Stele/
 no floruisse. De Norace Mercurii quinti filio. Cap. XXXVII.

Orax: ut dicit Theodotius: filius fuit Mercurii quinti ex Oschyra nympha Pyrrhenei filia. Quod
 etiā testari uidetur Solinus ubi de mirabilibus mundi qui æq; cū Theodontio dicit hunc Noracē
 a Tharsalo Hispaniæ oppido uenisse Sardinia: ubi cū sardus Hercules filius uniuersam insulam ex
 suo nomine dixisset Sardinia: ipse oppido constructo de suo nomine nuncupauit.

De Vulcano Nili filio: qui genuit æthiopem & solem. Cap. XXXVIII.
 Vlcaus: nō is qui p̄fuit Leno: sed alter: ut Cicero de naturis deoꝝ scribit: filius fuit Nili. Hūc opim
 ægyptii appellant eūq; esse custodē ægypti uolunt & cū nil aliud de eo legerim: credo eū aliquē is/
 gnē fuisse uigē circa fabrefactōes: & architectonicā: & secus nilū iperū habuisse: & ob id nilo i filiū
 attributū. De Aethiope Vulcani filio. Cap. XXXIX.

Ethiops: ut Plinio placet in libro de historia naturali: filius fuit uulcani: & ut idem ipse ait: cū oīs gens
 eius regionis: q̄ postea æthiopia dicta est: appellaret ætheria: & deīde athlātia: postremo ab isto æthio
 pe æthiopia nūcupata est: nō parum equidē argumentum eū potentissimum fuisse hominem.

De sole Vulcani filio: q̄ genuit Phaetontem: Phaetufam: Lampethufam & Iapetiam. Cap. XL.

Ol: ut scribit Tullius: Vulcani ægyptii fuit filius: & ut idem dicit Cicero: ægyptii uolunt eius urbē
 fuisse Heliopolim: nā græcæ elios sol dicitur. Theodontius autem dicit eū in ea ciuitate regnasse:
 & splendidissimū fuisse regem: & meropem uero nomine nuncupatū: & in cōiugem Climenem
 habuisse: & ex ea heridanum: quem Phaetontē uocauere: & alios filios suscepisse Leōtius uero pu/
 tabat eū idem eū æthiope fuisse & ob splendore occupatæ æthiopiæ solē ab amicis & subditis nūcupatū.

De Phaetonte solis filio qui genuit Lygum. Cap. XLI.
 Phaeton filius fuit Solis ægyptii: & Climenis: ut carmine patet Ouidii in persona Climenis dicen/
 tis. Per iubar hoc inquit radiis insigne coruscis Nate tibi iuro: quod nos auditque uidetq;. Hoc te
 quem spectas: hoc te qui temperat orbem Sole satum &c. De hoc talem recitat Ouidius fabulam.
 contigisse, s. quod non cedēte Phaetonte Epapho Iouis & Isis filio: ab illo illi dictum sit: eū solis
 non esse filium: quā ob causam Phaeton matri conquestus ab ea i regiā usq; solis deductus ē: ubi a patre beni/
 gne susceptus petiit: quod iam se daturum iurauerat donū, s. ut lucis currum illi ducere permetteret: q̄ cū
 illi Sol diu frustra dissuasisset: instanti concessit. Ipse uero non sufficientibus uiribus ad regendū equos terri/
 rus uisione scorpionis dimisit habenas: quam ob causam equi omisso consueto itinere nunc in cælum ascen/
 dentes: nunc uersus terrā etiam declinantes omnem illā cæli regionem exusserunt: & fere terrā omnem mul/
 ris desiccatis fontibus & fluminibus icenderūt. quo incendio terra cōmota orauit Iouem ut auxiliaretur ei:
 gbus precibus motus Iuppiter fulminauit Phaetontem: qui in Padum cecidit: ibiq; a sororibus desletus at/
 que sepultus est & sepulchro appositū epitaphium tale. Hic situs est phaeton currus auriga paterni: Quem si
 nō tenuit: magnis tamen excidit ausis. Fictio hæc iudicio meo: sub spisso cortice historiā & naturalem ratio/
 nem regit. Creditū. n. ab antiquis est: ut in libro tempoꝝ asserit Eusebius: & post eum Orosius præbyter in
 chroniciis suis: incendium quoddā permaximū in partibus græciæ & orientis fuisse: regnante cecrope primo
 atheniensiu rege: nec hoc humano opere factum: sed corpoꝝ supercælestiū infusione emissum: & id omnes
 uocauere incendiū Phaetontis. Huius. n. longe lateq; uagantis opere factum est ut desiccarentur fontes: & flu/
 mina multa: lata omnia redigerentur in cineres & arescerent syluæ: & arbuſta quæcūq; relinquerentur ab
 incolis urbes: & a populis regiones: & fere mare feruescere uideret omne: & cū mensibus perseverasset pluri/
 bus: contigit ut circa mediū autumnū cadentibus immensis himbribus extingueret. Quæ sub figmento ta/
 li ratione ponunt. Phaeton ante alia: ut ait Leontius thessalus: latine sonat incendium. Hic ideo solis dicitur fi/
 lius: quia sol caloris fons & origo sit: & sic cum a sole causari uideatur calor omnis: nō incongrue incendii pa/
 ter fictus est. Climene autem græcæ latine sonat humiditas: quæ ideo Phaetōtis mater dicta est: quia nō pos/
 sit perseverare calor: nisi cōgrua subsistat humiditas: & sic ab humiditate tanq; a matre filius ali uidet: & i eē
 perseverare. Quod autem Phaeton petat a patre: ut curq; lucis ducat: nil aliud sentire debemus q̄ innatū q̄/
 dam etiam insensibilibus uegetatiuis creaturis permanendi & augendi desiderium: ut de insensibilibus tanq;
 de rōnalibus loquar: q̄ etiā de terra orante dicere possumus. Quod at̄ inserit eū uiso scoriōe timuisse: atq;

habenas equorum liquisse: & eos ultra solitum ascēdisse: & cæli partem illam exussisse: & terram æquo modo descendentes incendisse: ab ordine naturæ continuo sumptum est. Est enim in zodiaco spacium .xx. graduum a .xx. gradu libræ usq; ad .x. scorpionis: quod philosophi uiam uocauerunt cōbustam: eo q; singulis annis gradiente sole per spacium illud: omnia in terris uideantur exuri. Nam arefcunt herbæ: & frondes albescunt & decidunt: aquæ ad interiora terræ trahuntur: nec aliqd penitus ea tempestate gignit: & sic ab effectu cæli pars illa denoiatur. Præterea phaetontem circa medium autūni fulminatū fingunt: q; eo tēpore ex opposito scorpionis occidēte sole surgunt in oriente cum signo tauri pleiades orion & erydanus astra. habētia prouocare pluuias: & exundationes aquarum: a quibus extinguuntur incendia. Quas pluuias uidemus ut plurimū cadētes circa medium autūni: uel ante & diu perseuerare: & sic earū opere omnis terræ superficialis calor extinguitur: Eum autem in erydanum cecidisse sic sentiendū puto. Dicit enim Iginus in libro de astrologia poetarum: erydanum a nonnullis nūcupari nilum: & ab aliis oceanū: pro quibus ingentem aquarū copiam debemus accipere: & sic intelligere incendia ingenti aquarū copia cadere. i. extingui: & sic non in padum simpliciter: ut nonnulli minus auertenter arbitrantur. Quod autē a Ioue fulminatus sit sic itelligendum reor. Intelligunt enim poetæ nō nunq; pro Ioue ignem: & aliquando aerem: qui hic pro aere accipiendus est: in quo ascēdentes uapores humidi glomerantur in nubes quæ si ipsu alicuius uenti extollantur usq; ad frigidam regionē æris confestim uertuntur in aquas: quas cadentes pluuias dicimus: & sic fulminatus est. i. extinctus a Ioue. i. ab aere causante pluuias. Possumus insuper dicere omiſsa historia ueteri: æstiuum calorem a tēperie superuenientis autūni extingui: & in nubes deiici. Afferit tamen Paulus perusinus secundum nescio quem Eustachiū: q; regnante Spareto apud Assyrios: erydanus qui & phaeton solis ægyptii filius cum copia suorum duce Nilo nauigiis deuenit in mare: & uentis adiutus in sinum quē ligustinum dicimus: uenit. Ibi cum suis lōga fatigatus nauigatione descendit: & cum suasionibus suorū in mediterranea pergeret genuinum unū ex sociis suis nauis maris debilitatum cum parte suarū nauium custodem liquit in littore. Qui iunctus accolis loci siluestribus hoībus oppidū condidit: & Genuā de suo nomine nūcupauit. Erydanus autem superatis montibus: cum in amplissimam atq; fertilem deuenisset planiciem: hominesq; rudes & agrestes: feroces tamen comperisset. ratus se ingenio eorū superaturū ferociam: secus padum cōsedit: & ut idem refert Paulus: uidetur Eustachium uelle Taurinū oppidū suum fuisse opus: sed Erydanū nūcupatum. Ibi autem cū aliquādiu regnasset: relicto Lygure filio in pado periit: a quo padus Erydanus appellatus est. Quem ueteres ægyptii in memoriam cōpatriotæ sui inter cæli imagines locauerunt: & sic aliqui uident arbitrarī hoc fabulæ dedisse causam: & potissime qd fulminatus sit phaeton: & in Padum deiectus. Addebat huic Leōtius fratres duos: Iphidum. s. & Phylacem: eosq; natu maiores Phaetonte: de quibus quoniā nil aliud inueni illos apponere nō curauit.

De Lygo Phaetontis filio.

Cap. XLII.

I Ygus ut ex prædictis pater filius fuit Phaetontis: eiq; mortuo successit: qui quos habuit in ditione populos lygures de suo nomine nūcupauit.

De Phætusa, Lampetusa: & Iaphetia filiabus Solis.

Cap. XLIII.

Lhætusa, Lampethusa: & Iapetia: ut ait Ouid, filia fuere solis: & secus padū mortē Phaetontis flentes in arbores uersæ electrum lachrymantes sunt. Cuius signi si causam exquirimus: non arbitrari has fuisse foeminas: quinimo diuersas arborū species circa padū palustra agente sole sponte sua nascentium: & circa æstatis extremum: dum incipit solis feruor decreſcere: sudatium humorem croceum in modum lachrymarum: qui si colligatur arte solidat in electrum: & q; ut dictū est sole agente nascuntur in locis humidis: Solis & Climenis: id est humiditatis filia dictæ sunt: & a sole elyades nūcupatæ.

De Alpheo fluuio oceani filio. xv. qui genuit Orsilocum.

Cap. XLIII.

Alpheus Oceani & tertæ fuit filius: quē Seruius fluuiū elidis eē dicit: & q; apud Pisam elidis ciuitatem effluat. Hunc autē amasse Arethusa nymphā quæ in fontē uersa est: eaq; in Sicilia usq; secutū: supra ubi de Arethusa satis dictum est. Verū Seruius amoris huius flamas his aperit uerbis. Elis & Pisa ciuitates sunt Archadiæ: in quæ est fons ingēs: q; ex se duos alueos creat. alpheū & arethusa: unde fit ut fingat coniungi in exitu quos origo nō cōiunxit. Huius autē filii dicit fuisse Orsilocum.

De Orsiloco filio alpei fluuii qui genuit Diocleū.

Cap. XLV.

Orsilocus filius fuit Alpei fluminis: ut liqdo testatur Homerus in Iliade dicens. Diues in uita uel in pecuniis. Generatio autē erat a fluuio alpeo: qui ample fluit per terrā Pylon: q; genuit Orsilocū multorū uirorū regē. Orsilocus autē genuit Dioclea magnanimū. A Diocleo gemelli filii nati sunt Crito Orsilocusq; omnis pugnæ bene scientes. Hunc Orsilocum dicit Homerus in Phryi ciuitate quæ secus Alpeū est habitasse: ex quo patet quæ sit huius filiationis causa.

De Diocleo filio Orsiloci: qui genuit Critonem & Orsilocū.

Cap. XLVI.

Diocleus ut satis per Homerū ostensum est: filius fuit Orsiloci: ex quo præter nomē & genus: & qd Critonem & Orsilocū filios genuerit non habeo.

De Critone & Orsiloco filiis Dioclei.

Cap. XLVII.

Crito & Orsilocus: ut ostensum est: fuerunt filii Dioclei. Hi quidē insurgentibus græcis aduersus Troianos: una cū reliquis græcorū principibus coniurantes Venere ex Phryi ciuitate ad exterminium Iliionis. Ibi autē cū ingentis essent animi: & plurimum incorporeis uiribus confiderent: die quadā inito certamine ausi sunt aduersus Aeneā armis insurgere: a quo ambo occisi sunt: & maxima Menelai & antiloci nestoris filii labore e manibus hostiū eorū cadauera subtracta sunt: & concessa sepulchro.

De Crinisio fluuio. xvi. Oceani filio qui genuit Acestem.

Cap. XLVIII.

Rinifius fluuius Oceani & terræ fuit filius. Is quidem per siciliam fluit: & ex eo talē refert Seruius fabulam. Nam cū Laumedon promissam Neptuno & Apollini mercedē pro ædificatiōe muroꝝ Iliionis non persolueret: & Neptunus iratus Troiæ Cæte immisisset: ut eam uastarent: consultus Apollo etiam indignatus dicunt contraria respondisse: scilicet obiciendas esse puellas nobiles beluæ: quod cū fieret: Hypotes troianus nobilis: cum cerneret Hesionam Laumedontis filiam non absq; seditione religatam: timens ne sic Egestæ filia suæ cōtingeret: clam illam nauī iposuit: fortunæq; commisit: uolens potius: ut se non uidente a fluctibus forberetur: q̄ se coram deuoraretur a belua. Hæc autē uentorū ui in Siciliam delata est: ubi Crinifius fluuius eius forte formositate captus: in canē seu ursum uersus eā cepit atq; oppressit: & ex ea Acestem filium suscepit. Cuius fabulæ mediū historia est. quod autē circa principium fictū legitur: ubi de Laomedonte exponitur: quod autem in fine est: dicit Theodontius per cōiecturas oportere sumi: cū nil traditū ueniat ab antiq̄s. Et iccirco dicit possibile fuisse hanc uirginē minis alicuius potētis circa Crinifium ubi deuenerat pauēfactā eius in amplexus uenisse. Nā minantiū boatus latratibus canū si millimi sunt: seu audaci alicuius cōplexu: q̄ ad ursum spectare uidetur: uirginē captā atq; oppressam fuisse.

De Aceste filio Crinifii fluminis.

Cap. XLIX.

Acestes filius fuit Crinifii fluminis ex Egesta troiana: ut in æneida testat Virgilius dicens. Occurrit Acestes Horridus in iaculis & pelle libistidis urfæ. Troia Crinifio conceptū flumīe mater. Quē genuit ueterū non imemor ille parentū &c. Hic iā fenex primo Anchisem & æneā Italiā petentes suscepit hospitio: & mortuū Anchisē una cū Aenea i erice mōte Siciliæ sepeliuit: demū iteḡ a carthagine descēdētē æneā: quo illū uenti ipulerant suscepit: ubi Aeneas cōdita iualidis lociis ciuitate eā a m̄re Acestis uocauit Egestam: quæ postea segesta uocata est: & sub dominio reliquit Acestis: quem tam ab Aenea relictū: q̄ indigenæ regem suum uocauere.

De Tyberis fluuiio. xvii. Oceani filio qui genuit Citheonum.

Cap. L.

Tyberis seu tibris Oceani & terræ filius: hic ex appennini latere dextro affluens thuscos ab umbris atq; campanis: urbē etiam Romanam diuidēs separat. Cui ego q; contigerit reḡ dominium itueri circa se toto orbi & carminibus poetarū celeberrimus factus est: adeo ut Xantū atq; Simoentem græcorum memoria illustres superauerit. cui multa fuere nomina: quæ si quis appetit: uideat ubi de montibus: & fluminibus scripsi. Placuit præterea prisca hunc tyberinum filium genuisse.

De Citheono Tyberis filio.

Cap. LI.

Citheonus filius fuit Tyberis fluuii & Mantonis filia olim Tyresia thebani uatis: ut i æneida testatur Virgilius dicens. Ille ēt patriis agmen citheonus ab oris Fatidicæ mantus & tusci filius amnis: Qui muros matrisq; dedit tibi Mātua nomē &c. Hūc Seruius dicit i Bucō. Bianorē uocari a Virgilio. Sane Pōpōius i cosmographiā de hac Manto seu aliter mantone sentire uidef̄ dicēs Asiaticū littus describēs: ibi libedōs clarig; Apollinis phanū: quod Mātō Tyresia filia fugiens uictores thebarū ephigenos & colophon: quā Mopsus eiusdē Mantonis filius &c. Ex quibus patet non occiduum sed in orientem solem hanc fugientem sumpsisse iter. Est tamen possibile eam tractu tēporis in Italiā uenisse: quod & si mihi me probetur: quis tam claro uati fidem denegat circa suæ ciuitatis originem?

De Axo fluuiio. xviii. filio Oceani qui genuit Pelagonium.

Cap. LII.

Axus fluuius oceāi & terræ fuit filius de quo Home. in Iliade: procul ab amidona ab axio ampli fluitus axio: cuius pulcherrima aqua spargit p̄ terram paphlagonū &c. hunc dicit Homerus amasse perhibiam antiquiorē ex filiabus Acheffomeniū: & eā oppressisse: & ex ea pelagoniū suscepisse.

De pelagonio Axii filio: qui genuit Asteropium.

Cap. LIII.

Pelagonius filius fuit Axii fluminis & perhibiæ: ut Homerus in Iliade testatur ex quo nil aliud legisse memini nisi q; Asteropium filium genuit.

De Asteropio Pelagonii filio.

Cap. LIII.

Steropius ut testat Home. filius fuit pelagōiū. Qui audax iuuenis atq; robustus cū pœnis auxilio uēit troiāis: & dū nimis ex uiribus suis cōsideret in. xi. die postq; ad troiā uenerat Achilli irato ob occisum patroclū occurrere ausus ē: & priō uerbis eū laceffēs & ide armis cōtēdere: a quo misere cæsus iteriit.

De Afopo fluuiio Oceani. xix. filio: qui genuit Ipseū & Aeginam.

Cap. LV.

Asopus fluuius: ut aiūt: Oceani & terræ fuit filius. Hic p̄ Boetiā fluit: ut ait Lactātius: & i epydamō effluit: ut ibi de fluminibus asserit Vibius. Hūc præterea patrē asserūt fuisse Ipsei & æginæ & cū rescisset æginā a Ioue uitiatā: adeo ægre tulisse: ut furore cōmotus undis i astra bellū moueret: ut ait Statius. Nāq; ferunt raptā patriis æginā ab undis Amplexu latuisse iouis: furit amnis & astris. In sensus bellare parat nōdū ista licebat. Nec superis sterit audaces effusus i iras. Conferuitq; manū: nec quē iplo raret habebat &c. Iouē at cōmotum eū fulminasse aiunt. Quod idē testat Statius dū dicit. Donec ui tonitru sūmotus & igne trifulco Cessit adhuc ripis aiosus gurgēs anhelis Fulmineū cinerē magnæq; insignia pœnæ Gaudet: & ætneōs i cælū efflare uapores &c. Fictio fabulæ huius talē cōtegit ueritatē. Dicit Leōtius Afopū regē fuisse Boetiæ & ab eo flumē denominatū: cui cū Iuppiter arcas æginā subripuisset filiā: cōuocatis uiribus bellū aduersus eū mouit: & ab eo uictus atq; fugatus ē. Q̄d at fulminatus fuerit: nō spectat ad regē: sed ad flumē: q̄d cū p̄ sulphureos cāpos trāsītū faciat: & undis suis ex illis fumū suscitet: ap̄d ueteres irā fulminis cāuit.

De Ipseo Afopi fluminis filio.

Cap. LVI.

Ipseus filius fuit afopi fluminis: ut carmiē p̄bat Statii dū dicit. Ipsea q̄driugos clypei septem plice tauro &c. & ifra afopos gēuisse dat &c. Hic at ut idē ostēdit Sta. auxiliū tulit ætheocli aduersus polinice.

De Aegina filia Alopī: quæ peperit Eacum.

Cap. LVII.

Aegina filia fuit Alopī fluminis: ut supra dictū est: quā iuppiter amauit: dicit Ouidius: Aureus ut danē alopida luserit ignis: &c. Nā ī ignē uersus eā cœpit & oppressit: & ex ea suscepisse æacū uolūt: qui postea ut idē ait Ouid. in sulā enopiā: in qua regnauit: de noīe matris uocauit æginā: quæ in hodiernū usq; nomē seruat. Quod in ignē uersus sit: dum cū ægina concubuit: arbitror potius a uirtute subsecutæ posteritatis: q̄ aliunde sumprū. ignei enī uigoris homines fuerunt æacides: ut in Achille: Pirrho: & aliis descendētib; satis uidere possumus.

De Cephiso flumine Oceani. xxi. filio: qui genuit Narcissum.

Cap. LVIII.

Cephisus filius oceani fuit & terræ: & p̄ Boetiā labit: ut ostēdit Lucanus, Boetii coiere duces: quos impiger ambit Fatidica cephisos aqua cadmeiaq; dirce: &c. Huius dicūt filiū fuisse narcissum: & q̄ cum esset cæde zephiri prostratus: Apollinis miseratione sanatus est. dicit Lactantius: Circa q̄ primo aquas Cephisi ideo uocari fatidicas credo: quia penes eū fuerit olim templū themis: ad qd̄ cum nōdum essent oracula phœbi: Deucalion & pyrtha cōsulturi deā iuerunt: & quia ibi darentur responsa & quid fato futurū esset demōstraret: sumpsit aqua cognomē: & quod deæ templi erat: aque etiā appropriatum est. Et forsā præcedentia sacra responsa instituto ueteri absq; aqua fluminis fieri nō poterant: & sic aliq̄ uidēbat aqua illius falsæ diuinitatis habere. Quod nece zephiri prostratus sit posset eē intētio hæc. Dicit Augustinus ī libro de ciui. dei. Mesappū regē sycioniorū nouū fuisse: qui & Cephisus appellatus est: cuius forte regia in parte erat: in qua æstiuo tpe flante zephiro sanitas erat incolis: eo uero cessante: ut fit: & aliis su perueniētibus uentis corrūpebat aer: & sic factū est. ut nece zephiri Cephisus infirmitatē incideret: a qua beneficio Apollinis. i. medicinæ: quia medicinæ deus appellatus est Apollo: releuatus sit Cephisus: & sanitati restitutus. Et si hæc regi attribuere uolumus: possumus regioni: per quā labitur Cephisus.

De Narcisso filio Cephisi.

Cap. LIX.

Narcissus filius fuit Cephisi & Lyriopis nymphæ: ut satis ostendit Ouid. Cerula lyriope quā quondam flumine curuo Impleuit. causæq; suis cephisus in undis: &c. Ex hoc satis notā fabulā Ouidius refert. Dicit enī q̄ nato Narcisso ad tyresiā uatē delatus est: ut de successu uitæ ipsius haberetur respōsum. Qui respondit percunctantibus puerū uicturū quādiu se uidere differret. Quod quidē uaticiniū primū ab audiētibus risum est: sed tandē effectu nō caruit: nā cū in formosissima adolescētia excreuisset: uenator factus a nymphis pluribus amarus est: sed ab echo parnasi nymp̄a potissime. Sed cū eēt inexorabilis: & floccifaceret oēs diligētes se: orationibus nympharū ipetratū est: quod infra modicū t̄pis contigit. Nā diē quadā cū tam labore uenationis q̄ æstu t̄pis fessus in recentē uallē secessisset: sitiens se in limpidū reclinauit fontē: & uiso idolo: quod ante nō uiderat: existimās fontis nymphā repente pulchritudinē probauit: & captus est. & cū non posset quod arbitrabat posse cōtingere: cū seipsum stulta cōcupiscētia ligasset. post longā querelā sui oblitus ibidem inedia periit: & in florē sui noīs miseratione nympharū uersus est. Hac ex fictione moralis excerpit sensus: Nā per echo: quæ nil dicit nisi post dictū: ego intelligo famā: quæ unūquēq; mortaliū diligit tanq̄ rē: per quā consistit. Hanc multi fugiunt & paruipendūt: & in aquis. i. in mūdānis delitiis: nō aliter q̄ aqua labilis seipsum. i. suā gloriā intuent: & adeo a suis uoluptatibus capiuntur: ut spreta fama post paululū tanq̄ non fuissent: moriunt: & si forsā aliquid noīs supest in florē uertit: qui mane purpureus & splendēs est. sero autē languidus factus marcescit: & in nihilū soluitur. Sic & huiusmodi ad sepulchrū usq; aliquid uidēt habere fulgoris. sepulchro autē clauso euanescit: & in obliuionē pditur una cū nomine.

De Meandro flumine oceani. xxi. filio: qui genuit Cyanem.

Cap. LX.

Meander fluuius oceani & terræ fuit filius. & genuit cyanē nymphā. Hunc dicit Liuius in summa cylenarum arce nasci: & mediam per urbē effluere: idē per carias & ionas in sinū maris deferri: qui iter Pyrenem & miletum est.

De Cyane filia Meandri.

Cap. LXI.

Cyane Meandri filia a Mileto solis filio: & dilecta & oppressa ei peperit caunū & biblidē: ut Ouidius ait: Biblida cum cauno prolē est enixa gemellam.

De Phyllira. xxii. filia Oceani.

Cap. LXII.

Phylliram Oceani fuisse filiā dicit Paulus: & a Saturno dilectā ei Chironē centaurū peperisse.

De Sperchio. xxiii. Oceani filio: qui genuit Mnestē.

Cap. LXIII.

Sperchius fluuius Oceani & terræ fuit filius. Hic ut ait Homerus ex Polydori filia Pelei: & Borionis coniuge genuit Mnestē: & ut ait Pōponius in sinu pegaso effluit: eiq; deuouerat Achilles comas: ut ait Lactantius: si sospes ab expeditione troiana remeasset in patriam.

De Mnesteo filio Sperchii.

Cap. LXIII.

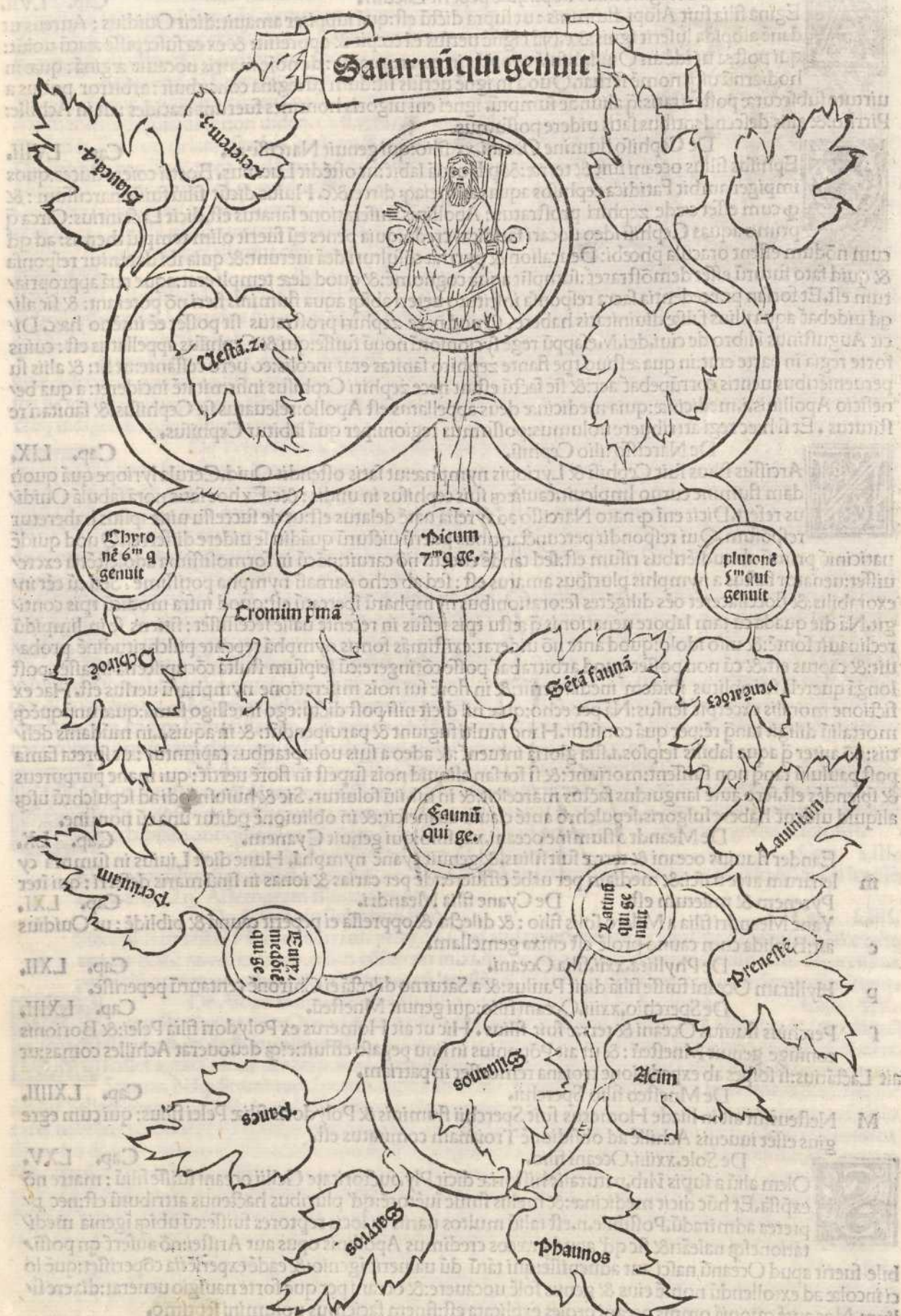
Mnesteus: ut ait in Iliade Homerus fuit Sperchii fluminis & Polydoris filia Pelei filius: qui cum egre gius esset iuueuis Achillē ad obsidionē Troianam comitatus est.

De Sole. xxiiii. Oceani filio.

Cap. LXV.

Solem aliū a supis ī lib. naturalis historiarū dicit Ply. auctoritate Gellii oceani fuisse filiū: matre nō exp̄ssa. Et hūc dicit medicinæ: & mellis fuisse iuētore: qd̄ pluribus haftenus attributū est: nec p̄pterea admiradū. Possibile. n. est taliū multos uariis in locis reptores fuisse: cū ubiq; igenia meditationēq; ualeāt: & sic qd̄ apud græcos credimus Apollinis opus aut Aristei: nō auferi qn possibile fuerit apud Oceanū nasci aut aduenisse: qui tātū dū ualuerit igenio: & eadē experiētia cōperisset: quē loci incolæ ad extollendū nomē eius & genus solē uocauere: & oceani per quē forte nauigio uenerat: dixere filium. Nos autē quoniā omnis oceani proles explicata est: finem faciemus uolumini septimo.

Octauum saturnus habet cum parte suorum.

Fuscari nebulis cæli: & solis præclarum deficere iubar: turbari uentis aera: crebras corruscationes aperiri: audiri syluas: mugire solū: & quodāmodo in cauernis tumultuari: in sūmū cete maris: & monstra reliqua efferri: terrisq; miseris undas: querulis uolucris taciturnitatē imponi: & umbras impelli nemorū: & in latebras syluestres abire feras: ac omnia repente tristari cœptū est. Ego autem mirari primo demū tā grandi rerū pmutatione exterritus: in mediis Sp̄chii faucibus solis adhuc inuenta prospiciens: quod in oceano minime timebam timere cœpi: ne in antiquū chaos omnia uerterent. Nec quid agerē stabat consiliū. Tandem dū sic in pendulo essem: & ecce ex orientali oceano quasi sese ab inferis in altū efferēs: tardū atq; nubilū sidus uisum est. Stygia uelatū caligine: quod dū nebulis imixtū intuerer: memor præceptorū uenerabilis Andalo: odiosum atq; nociuū Saturni astrū fore cognoui. Cuius dū perniciosos mores in mentē reducerē: cessit ilico repentinæ mutationis pauor: & admira-

tio. Et quasi eo apparente suarū miseriarū: a noua rerū imutatione p̄monitus. Cū ex cæli filius secundū cœpti operis ordinē esset extremus: ad explicandā eius splendidā plē: nō uno qdē uolumine: p̄grandis qdē est. Sed ex istis sequētibus proximo euocatū me noui. Sane cū labyrinthos quattuor fuisse historiæ testent ueterū: Aerruscū. s. & ægyptiacū: Cretensem atq; Lēniacū: ex his qui errorū & circūuolutionū plenior fuit: nō dubitem qn̄ facilius intranti atq; progredienti præstiterit exitum q̄ præstaturæ sint infœlices grandæui senis: cuius sermonē intraturi sumus ambages. nā cū in eū fere ois uetusti erroris inclinet: & gentilitatis infania: non erit leue ad exitū deduxisse diuersitates opinantiū: ac dissonātiās errantiū: & antiquorū relationes ambiguas & in propositū pulsū: ac deuiū exulē: atq; agricolā reuocasse regē. Non ergo absq; horrore quodā oceani litora: prolēq; relinquo inter asperos scopulos & profundos ad iferos usq; hiatus: aquarū uertigines plurimas directurus fragilis nauigii pram: & potissime cū mundū satis: etiā si per fuscū aerē oculos ipingā: quorsum suafurus sim: aduertere possim. Spero tamē is qui luridas ditis domos & terribiles æterna fuligine peruias factas uictor euacuauit in optatū exitum aperiet æquor imensum.

De Saturno. xi. Cæli filio: qui. x. genuit filios. s. primū Cromim. ii. Vestā. iii. Cererē. iiii. Glaucam. v. Plutonem. vi. Chironē. vii. Pycum. viii. Lunonē. ix. Neptūnū. x. Iouē tertiu. & sane de Ioue Neptūno & Lunone nō in hoc libro: sed in sequentibus. v. libris scribetur.

Cap. I.

Saturnus cæli & Vestæ fuit filius: ut in libro diuinarū institutionū scribit Lactātius. Cui ante alia ueteres Opim fororē suā sacro iunxere cōnubio. eiq; ex ea susceptos plures ascripsere filios: quos aliqui ferūt deuorasse oēs: & euestigio euomuisse. Nōnulli seruātū Iouem opis fraude: & illi loco eius addūt lapidē p̄sentatū: quasi illū pepisset opis. Volūt præterea illū cælo patri uirilia abscondisse falce. Quod illi factū a Ioue dicit alii. Inde qdā eū regno pulsum scribūt a Ioue. Alii uero apud inferos relegatū. Sūt insup qui illū senē: mœstū: sordidū: capite obuolutū: inertē: segnēq; & armatū falce describāt. Cur cæli terræq; dictus sit filius rationē ostēdit Lactātius: ubi in lib. diuini institutionū in testē minutium foelicē inducēs ait. Saturnū cū fugatus eēt a filio: in Italiāq; uenisset cæli filiū dictū: quod solemus hos: quorū uirtutē miremur: aut eos qui repētine aduenerint de cælo cecidisse dicere. terræ autē quod ignotis parentibus natos terræ filios nominemus. Sūt hæc quidē similia ueri: nō tamē uera: qā cōstat etiā cū regnaret ita esse habitū: potuit sic argumērari Saturnū cū potētissimus rex esset ad retinēdā parentū suorū memoriā: nomina eorū cæli terræq; indidisse: cum ii aliis uocabulis appellent: qua rōne & mōtibus: & fluminibus nomina scimus iposita. Hæc Lactātius: Qui alibi dicit. Ennius quidē in Eumero nō primū dicit regnasse saturnum: sed Vranū patrē: & alibi idē. Apparet ergo nō ex cælo natū esse: quod fieri nō pōt: sed ex eo homine cui Vrano nomē fuit: quod eē uerū Trismegistus auctor est: qui cū diceret admodū paucos extitisse: in qbus esset p̄fecta doctrina: in his Vranū: Saturnū: & mercuriū noiauit cognatos suos: &c. Quē Vranū cælum a Saturno uocitatū idē testat Lactātius dicēs. Legi in sacra historia Vranū: potentē uirū Vestā habuisse cōiugē: & ex ea Saturnū atq; Opē: & alios suscepisse: qui Saturnus cū regno potens efficeret: patrē Vranū cælū appellauit: & matrē terrā: ut hac mutatione nominū fulgorē suæ originis ampliaret: &c. De Opī autē cōiuge multa supra dicta sunt. Eū deuorasse filios & euomisse demū duplicē tangit sensum: historialē. s. & naturalē. Nā in sacra legif historia: ut alias dictū est: qā saturnus ut retineret regnū cū Titano fratre pactionē habuit occidendi omnē masculinā prolē: quæ a se gigneret. Verū qui nascebātur masculi clā ab eo a cōiuge seruabant: eiq; p̄sentabant fœminā: & sic absumpti uident filii: q̄tū ad Saturnū: & tunc emissi cū in ultionē suā aduersus Titanū cōparuere. Circa autē naturalē rōnē dicit sic Cicero. Saturnus autē est appellatus q̄ saturaretur annis. Edere enī natos fingit: qā cōsumit ætas t̄pis spatia: annisq; præteritis isatiabiliter explet: &c. & hoc q̄tum ad deuorationē filiorū dictū. De emissionē autē dicit de fructibus annuis e terra susceptis. Nā p̄ductæ in tēpore fruges ex terra esto deuorent: oēs in tēpore ab eodē tpe agēte deo anno sequēti reddunt. Ob hāc fictiōnē ab ignaris minime itellectā a nōnullis creditū est detestabilē illū sacrorū ritū apud q̄sdā barbaras natiōes exortū: quo. s. saturno quidā: ne dū alios: sed natos imolabāt proprios: quasi ad instar illius acturi. Macrobius autē dicit in libro saturnaliorū q̄ Hercules geryone superato sacrum hoc apud Italos imutauit. Iussitq; loco humanorū capitū: quibus cōficiēbat: oscilla ad humanā effigiem ex cera composita Saturni aris accensis luminibus imponerent: quod postea diu obseruatum est. Dicunt insuper nato Ioue loco eius Saturno a coniu-ge lapidē ostensum: de quo dicit Theodōtius eū ipsū lapidē fuisse Iouē. Sed mōstratū saturno Iouē non

Labyrinthi quattuor sunt

suum: sed alterius hominis fuisse filium & lapidem nuncupatum: quod forsan sic est. Dicit enim Eusebius Danao argis regnante lapidē quēdam cretensibus imperasse: quo tpe iam cretensis iuppiter secundū quosdam poterat regnare cōpisse. De abscisione genitālū: quā quidā a Ioue Saturno factā uolūt satis supra ubi de secunda Venere dictum est, Saturnū a Ioue regno pulsū certissimū historiographi arbitrant facinoris causam sacra declarat historia in qua legit: q̄ cum iuppiter Saturnū & Opim a titanibus captos liberasset cōperit forte Saturnus q̄ regno pelleret a Ioue: & ideo ad euitendā sortē Ioui insidias terendisse: ut illū occideret. Quod cū iuppiter cōperisset contractis fortibus arma in eū sumpsit. Qui cū nequisset resistere: & ut uolūt quidam in phlegra uictus aufugit: q̄ autē apud inferos relegatus fuerit a Ioue falsum eē sacra demonstrat historia. in qua sic scriptū est. deinde titan postq̄ rescuit Saturno filios procreatos: atq̄ educatos esse clam se: sed uicit secū filios suos: qui titani uocant: fratresq̄ suū saturnū atq̄ opē cōprehēdit: atq̄ muro circūegit: & custodiam his apposuit. Et post hęc paululū subdit, Iouē ad ultimū cū audiuisset patrē atq̄ matrē custodiis circū septos: atq̄ in uincula cōiectos uenisse cū magna multitudine cretensū titanūq̄ atq̄ filios eius expugnasse parentes uinculis exemisse: patri regnū reddidisse: atq̄ in cretā rediisse. Hęc ibi. pro quibus dicit Lactantius Liberatur Iuppiter sūmi sceleris crimine: q̄ patrē uinxisset cōpedibus phibetur. Si uero eiisdē Lactantii uelimus opinionē sequi: qui super thebaide statū dicit, Saturnū relegatū a filio apud inferos: tunc dicemus q̄ cū Saturnus a Ioue pulsus: ut dicit in Italiā abierit: quæ græcia inferior est. i. occasui p̄pinquior: apud inferos descendisse uideat: & ibidē ideo relegatus: quia in regnū redire nequiebat: sic & exules etiā nōnunq̄ dicimus relegatos. Quod autē mcestus senex obuolutus capite: tardusq̄ & sordidus sit: atq̄ ornatus falce: & planetæ & homini cōueniūt oīa. Albumasar autē in suo maiori introductorio dicit Saturnū cōplexione frigidū esse & siccum: melancolicū: & foetidi oris: quæ ad mcestū hominē spectare uident. Dicit præterea eū comestorē prægrandē: auarū: pauperē ad inopiā usq̄: maliciosum: inuidū: ingenio ualentē: seductorē: & in periculis audacē: & cōuersationis pauca: superbū: simulatorē: iactatorē: & cogitationis q̄ plurimā atq̄ p̄fundi cōsiliū: tardū ad irā: sed irreuocabilē fere: bonū nemini cupientē: populatorēq̄ locorū. Est præterea significator opis ad agriculturā spectantis mensurationū terrarū: atq̄ diuisionū: peregrinationū longarū atq̄ laboriosarū: carcerū atque tristitiarū mœrorū: fraudū: & afflictionū: destructionū: amissionū: mortuorū & eorū reliquiarū uitupationū ac latrociniorū: effosiorū etiā sepulchrorū: & uisilonū magorū & uilū hominū: & spadonū. Quæ oīa q̄ conformia sint: saturno homini attributis: quoniā facile uidebit oculatus hō: & pro parte in sequētibz etiā tangentur: non appono. Sed uidere superest quātū Saturno: de quo sermo cōformia sint. Mcestus autē fingitur: ut melancolica compressio: & exilii tristitia ostendat. Senex etiā: quia tunc erat dum pulsus est: & q̄a turpis faciei sint senes: & ut plurimū foetidioris: & quia consilio & astutia: qua summie ualent annosi ualuit ipse. Obuolutum autem capite ideo uoluere: ut fuscum syderis Saturni aspectū: & fugientis habitū: & occultā saturniorū sagaciā: cogitationes: atq̄ simulationes designaret. Tardū autem dixere: quia ob grauitatem membrorum tardi sunt senex ad incessum: tardi ad irā: tardum & ipsum planetæ corpus motu, nam fere in .xxx. annis cursu suo orbē Zodiaci perficit: q̄d i longe minorī spacio temporis alii faciunt. Sordidū uero ideo fictum puto: quia impuros habeat saturnus præstare mores: seu quia more ueteri regno pulsus: & in miseria constitutus ad lanū susceptorē suū sordidatus accessit. i. uestibus miseriā prætedētibz indutus: seu ut ostendatur agriculturam exercentes laute uiuere non posse: falce autem ideo insignitus est: ut intelligamus: q̄a per ipsum omnis agrorū cultus primo Italis traditus sit: erat enim apud nos ante aduentū eius incognitus: his igitur explicatis libet apponere: quid illi pulso cotigerit: quid uiuens egerit: quid etiā mortuo a superstitionibus impensum sit. Cū ergo superatus atq̄ fugatus ubiq̄ p̄sequeretur a filio: ad ultimū in Italiam fugit: ut testatur Virgilius dicens: Primus ab æthereo uenit Saturnus olimpo Arma Iouis fugiens: & regnis exul adeptis. In Italia autē: ut dicit Macrobius a Iano susceptus est. Et genus idocile: ac dispersum mōtibz altis cōposuit: legesq̄ dedit latiumq̄ uocari Maluit: his quoniā latuisset tutus in oris. Aurea quæ perhibent illo sub rege fuere sæcula: sic placida populos in pace regebat. Apud Italos enī receptus multa ostendit ante non cognita: & inter alia cum eo usq̄ ex pellibus pecudum duratis igne pecunia conficeretur: ipse primus æra signauit: & nomen signatis apposuit nummo insigens ex parte una Iani susceptoris sui caput bifrons: ex altera uero nauim: eo q̄ uenisset in nauī fugiens: & hoc fecit ut eius aduentus memoria perseveraret in posteros. Hoc tamen a posteris factum uelle uidetur Ouidius ubi de fastis scribit: Causa ratis superest tuscum rate uenit in amnē: & infra. Aiunt insuper cum concors una cum Iano regnaret & uicina cōmuni opera constructa haberent oppida saturnia: scilicet & Ianiculum aurea fuisse sæcula: eo q̄ libera tunc esset omnibus uita: nemo seruus: nemo alteri obnoxius: nullum etiā fertur in eis finibus furtū factum: nec sub illo fuit aliquid alicuius priuatum. Nec signare solum aut partiri limite campum fas erat: in medium querebant. Quāobrem respectu secutorum sæculorum illa aurea dicta sunt. Et Romani apud ædem Saturni ærarium publicum esse uoluerunt: ut apud eum locaretur pecunia cōmunis: sub quo fuissent cunctis uniuersa cōmunia. Insuper ignaros docuit arua colere: semina terris dare: matura colligere: & suo tempore stercorebus agros foecundare: ex quo cum ex reliquis officiis: nullū esset consecutus cognomen: stercolius appellatus est deo tanto atq̄ tali p̄fecto splendidum & insigne nomen. Demum cum in multis hominum uitam in melius redegisset cōrigit ut repente nusquā compareret. Quam ob causam excogitauit Ianus: ut Macrobius asserit: honorum eius augmentum: ac primo terram omnem ditioni suæ parentem saturniam nominauit. Aram deinde cum sacris tanq̄ deo condidit: quæ saturnalia appellauit: iussitq̄ eum obseruari maiestate religionis: quasi uitæ melioris auctorem: cuius rei simulacrum indicio est: cui falcem insigne messis adiecit. Huic deo insertiones furculorum: pomorumq̄ educationes: & omnem huiuscemodi fertiliū tribuunt disciplinās. Et ut idem

dicit Macrobius hunc una cum coniuge nonnullis persuasum cælum & terram esse. Saturnumq; a fatū dī-
ctum cuius causa de cælo est: & terram opem cuius opere humanæ uitæ alimenta quærunť uel ab opere per
quod fructus frugesq; nascuntur. Huic deæ sedentes uota concipiunt terramq; de industria tangunt demon-
strantes ipsam terram matrem esse mortalibus appetendam. Et sic non deum esse Saturnum sed etiam cæ-
lum una cum coniuge agentem uolunt. Philochorus insuper ut appareat non solum Italorum hanc fuisse in-
faniā dicit Saturno & opi primo in aētica statuisse aram. Cecropem eosq; deos pro loue terraque coluisse:
statuisseq; ut patres familiarum: & frugibus & fructibus inchoatis passim cum seruis uescerentur. Sic & ap-
pollophanes comicus dicit in Epico carmine Saturnum quasi sacrum num: nus enim græce aut Satorem
num quasi diuinum sensum creantem omnia & cætera. Romani autē quibus plurimum curæ fuit nil abq;
significato componere cum huic deo templum cōtruxissent eius in fastigio tritonas sculpsere: cum bucinis
& terris: earum caudas immerfere: uolentes per hoc intelligi q; ab eius commemoratione in nostrum usq;
æuum historia clara sit: atq; uocalis quæ ante eum muta: & obscura atq; incognita est: quod per infixionem
caudarū intelligunt. Et hæc de Saturno dicta sint.

De Croni prima Saturni filia.

Cap. II.

CRonis secundum Barlaam filia fuit Saturni: Lactantius uero non soemnam sed marem dicit: &
latine serpentarium appellari: & ab ægyptiis inter sydera collocatum. Sed cum sonet latine tem-
pus: ne uideatur q; tempus nascatur ex tempore pro certa temporis dimensione accipiendam pu-
to: & quoniam græci a Croni Cronicas uocant libros gestorum: quos nos uocamus annales:
hanc dimensionem Cronim ueteres annum intellexisse puto: quod etiam anni uetus ægyptiorum
descriptio: serpentarius scilicet satis uideatur ostendere. Est enim serpentarius homo serpentem manibus te-
nens in se in mediū circuli adeo reuolutum ut deorare ore caudam uideatur. Hoc enim signo pro año ute-
bantur ægyptii: anteq; eis litterarum characteres traderentur ab Iside uel Mercurio. & sic cronis erit illa tēporis
dimensio: quam annum uocitamus ad hunc annum designandum. Cæforinus in libro: quem de natali die
scripsit ad Cerellum: longam describit historiam: intercallationes annorum: atq; mensium: & dierum appo-
nens: & diuersorum insuper philosophorum opiniones: quas ego curiosis exquirendas omittam: ut breui-
tati obsequar: opportuna sumens tantūmodo. Est igitur annus duplex: uertens scilicet atq; magnus. uerten-
tem olim ægyptii habuere Bimestrem: trimestrem archades: decem mensium iā qualium ueteres habuere
Romani sub Romulo rege primo: Cui Numa pompilius duos addidit: ut. xii. esset mensium: dierum uero
cccliiii: qui antiquissimus hebreorum fuit annus: & ab israelitis in hodiernū usq; seruatur. Sane cū multas in-
tercalationes annus talis exquireret ne feriæ messiū hyemales esse contingeret: aut sacra hyemalia efficerent
æstiuā: Caius iulius cæsar consulatu suo. iiii. annum ad solis cursum æquauit: eūq; dierum. ccclxv. cum qua-
drantem constituit: eo q; comperisset hoc in spacio solem ferme Zodiacum omnē circuisse: & quoniam qua-
drantem illum singulis apponeret annis uidebatur difficile: instituit ut quarto anno annus esset semper die-
rum. ccclxvi. diē illam februario mensi addens hac in forma ne auctus uideretur: ut. vi. kal. martii bis dicere-
tur scilicet & duobus continuis diebus in quibus uenire contingeret: & hic bisextus est. Hunc autem annū
Romani a mense martio icēpere ob martis reuerentiam: a quo mense ille denominatus est. Alii uero aliter.
Magnus autem annus is est secundum Aristotelem: quē sol & luna cæteri q; planetæ in eundem punctum
unde iuncti omnes discesserint inuicem redeuntēs cōficiunt: ut si omnes sint in principio arietis: & inde cur-
sum cœperint quādocunq; contingat eosdem in principio arietis inuicem reperiri: annus tunc magnus erit
perfectus. Hoc fieri diuersimode putauerunt antiqui: ut idem Cæforinus ostendit. Dicit enim Aristarchum
putasse hunc annum confici ex annis uertentibus. ii. Mccc. lxxxiiii. Arethem uero diracinum ex. v. M. d. lvi.
Heracitum & Linum ex. x. M. dccc. Clionem ex. x. M. dcccc. lxxxiiii. Orpheum ex. cxx. M. Cassandrum ex tri-
cies sexies centum millibus. hæc ille. Tullius quidem arbitrari uideatur ex. xv. M. annis cōfici. Sed Seruius ex
xii. M. dcccc. lvi. Senex autem uenerabilis Andalo & Paulus geometra florentinus astrologi ambo insignes
ex. xxxvi. M. expleri dicebant. Ex his quippe apud quosdam exortus est error asserentibus eis si contingat su-
per cælestia corpora in eundem locum: unde alias cursum cœpere reuerti & reassumere cursum eosdem de
necessitate productura effectus: quos alias produxere: & sic nos iterum: & iterum: & infinitum usq; hanc in
uitam redituros. quod quidem credere ridiculum est.

De Vesta Saturni filia secunda.

Cap. III.

Vesta Saturni & Opis Ouidius fuisse filiam dicit ex Ope Iunonem memorant: Cererēq; creatā
semine Saturni. tertia Vesta fuerit. & cætera: & sic duæ fuere Vestæ Saturni mater & filia. De his
confuse loquūtur auctores nōnunq; unam ponentes pro altera: & ideo dicētes Vestam terram eē:
quia floribus & herbis uestita est de matre Saturni dictum sumendum est. Quando autem eam
dicunt uirginem Saturni filia designatur: quam ignem eē uoluerit: ut ait Ouidius. Nec aliud Vestam q; purā
uiuam intellige flammā Nataq; de flamma corpora nulla uides. Iure igitur uirgo est quæ semina nulla re-
mittit: nec rapit. & cætera. Hanc dicit Albericus nutricem fuisse Iouis: exponēsq; ex igne inferiori cælestis ala-
tur ignis. Ego autem contrarium credo: elementum scilicet ab elemento qd' sublimius est nutriri. Iouem
autē a Vesta nutritum ad historiam pertinere reor: cum ut supra dictum est Iouem natum Saturni aspectui
subtractum: & Vestæ auix suæ cōmēdatum: & ab ea clam nutritum. Dicunt & hanc a Priapo hortorū deo
fuisse dilectam: q; credibile est: cum dicat Ouidius: Nitimur in ueritum semper cupimusq; negatum. Ve-
stam enim uirginem uolunt: & uirgines obsequio suo deputauere romani: quas semper eo q; cautiore serua-
rentur custodia libidinosi appetuere: seu quia absq; igne: id est calore iaceat priapus. Huius præterea nunq;

uisam dicunt effigiem: q̄ dicunt: eo q̄ incognita sit. nam si flāmam uideamus: quā illi dicemus esse effigiē. Dicit isuper Augustinus ueteres nōnunq̄ & Vestam dixisse Venerē. q̄ & si inhonestum uideatur uirginem deturpare meretricis nomine potuit hæc fictio rationis aliquid habuisse. Dicimus enim in uenerem: seu libidinem ueniētes in ignem icurrere: ut Virgilius. In furias ignēq̄ ruūt: idest luxuriam. ergo & hic calor a similitudine Vestæ uocari potuerit. Nec omnino erit a toto sensu fictionis huius externū cum Vestam dicamus Saturni filiam: idest saturitatis: ex qua saturitate non minus oritur uenerus ignis q̄ uirginis pudor hoc Romani summe coluerunt: & eius in templo obsequētibus uirginibus perpetuum seruabant ignē: quē semper summa celebritate die prima Martii innouabant: & sacrum istud inter alia a troianis habuerunt.

De Cerere tertia Saturni filia & matre Proserpinæ.

Cap. III.

Eres altera a superiori: & notissima dea frugum est: & Saturni filia atq̄ opis: ut ab Ouidio supra monstratum est. Hanc aiunt Ioui fratri suo placuisse: & ex eo concepisse Proserpinā: quā cum rapuisset Pluto nec reperiretur a Cerere: dicunt eam accensis facibus & maximo cum ululatu per uniuersum orbem exquisitam. Demū apud paludē Cyanis irata: cum rastros & aratra & cætera ruralia instrumenta: quæ ad culturā terræ iuenerat: fregisset filia cingulum comperit: & ab Arethusa nymphæ certior facta est: quoniā illā apud inferos uidisset. Quæ cū Ioui Plutonis accusasset audaciam ab eo eidē primo suafum est: ut papauera comederet: quæ cū festā fecisset in soporem soluta est: & cū expergefata astutisset Ioui ab eo habuit se filiam retrahere posse: si nil apud inferos comedisset: sed accusante Aschalapho cōpertum est: eam tria grana mali punici ex uiridario Plutonis gustasse. Quapropter Iuppiter ad mitigandam tristitiam Cereris sanciuuit: ut sex mensibus anni proserpina cum uiro esset: & totidem apud superos cū matre. Narrant insuper: & inter alios Lanctantius. q̄ cum perquirens Ceres filiam ad Eleusium regem peruenisset: cuius uxor erat Hyona: & ea peperisset paruulū nomine Triptoleum: quæreretq̄ illi nutricē: ultro se Cererem altricem infantulo obtulisse: & cum suscepta esset uolens alūnum facere immortalem: iterdum lacte diuino nutriebat: noctu clam igne obruebat: atq̄ præter q̄ soliti erant mortales crescebat puer: q̄ cum miraretur pater: clam nocturno tempore obseruauit quid in puerum nutrix ageret: & cum uidisset eum igne obrui: exclamauit: ex quo irata Ceres Eleusium exanimauit: ac Triptolemo ternum contulit beneficium. nam fruges eius propagandas: & currum draconibus iunctum dedit. Quibus ille uictor orbem terrarū frugibus obseuit. Postq̄ autem domum rediit: Cephæus rex eum tanq̄ æmulum occidere conatus est: sed re cognita iussu Cereris Triptolemo regnum tradidit: qui ibidem oppidum constituit: qd̄ ex patris sui nomine appellauit Eleusium & Cereri sacra primus insuluit: quæ thesmophoria graeci nuncupauerunt. Ouidius uero dicit Triptoleum infirmum fuisse puerum: & cuiusdam pauperis mulieris filium: quem Ceres in retributionem beneficii illum curauit: & demū illi currum tradidit: & cum frumēto misit. postremo in Scythia a Lynceo rege fere occisus est. Quem Ceres in animal sui nominis transformauit. Sunt insuper qui dicunt: & Homerus potissime in odyssea: Cererem Iasionem quendā amasse: & sese illi amicitia & lecto iunxisse: & Leontius addebat Cererem ex Iasionem Plutonem filium peperisse: & tandē Iasionē a Ioue inuidia fulminatū. Recitantur præterea & alia. nos autē sensum eliciamus ex dictis. Est igitur Ceres aliquando luna: aliquando terra: & nōnunq̄ terræ fructus: & persæpe foemina: & ideo quando Saturni & Opis dicitur filia foemina est. & Sycani Syciliæ regis coniunx: ut Theodontius asserit: quando autem ex Ioue Proserpinam parit: tūc terra est: ex qua prima Proserpina idest luna nascitur secundum opinionem eorum: qui ex terra omnia creata arbitrati sunt. Seu potius ideo credita est luna terræ filia: quia dum ab inferiori hemispherio ad superius ascendit uisum est prisca eā ex terra exire: & sic illam terræ dixere filiā. Hanc rapit Pluto qui & terra est. sed inferioris hemispherii quando post diē. xv. incipit sole cadente nō apparere: & hinc fit ut appareat eā tantūde esse apud hemispherium inferioris quātū apud superius: ex quo sūptū est fabulosum illud: Iouē sanxisse ut anni mediū apud inferos cum uiro esset & tantum apud superos cum matre. Seu aliter. Est quidem proserpina loco frugis habenda: quæ ex iacto sulcis semine nisi cæli temperies agat: incrementum habere non potest. & nisi eiusdem iuuetur calore in maturitatem uenire non posset. Iuppiter autē & cæli temperies est & calor: cuius opere suis temporibus & crescunt segetes & maturitatem suscipiunt: & sic ex Ioue & Cerere proserpina nascitur: quæ tunc a Plutone. idest terra rapitur: quando semen sulcis iniectum non redditur: quod aliquando contingit ob nimium frequentatam sationem: ex qua adeo bona terra humore emungitur ut exhausta nequeat dare iniectis seminibus nutrimentū. Hinc turbata Ceres: idest agriculatores: qui terrei dici possunt homines: instrumenta frangit ruralia: idest frustra operata cognoscit & negligit. & ululatu foemineo: idest agricultorū querela: incensis facibus: idest exustione agrorū: per quam humores aduersi: qui sunt circa terræ superficiem exalant: & utiles ab inferiori terra euocantur in altū: & suadetur a Ioue Cereri ut papauera comedat: idest ut in quietem uadat. Habent enim papauera somni quietē præstare: per quam quietē intermissio culturæ intelligenda est: ut possit terra ob intermissionem emunctos humores reassumere. Redire autem ad superos raptā proserpinā: idest abundantia frugum non potest in continenti: quia grana mali punici gustauerat: per quæ intelligenda sunt uegetatiuæ uitæ principia: quæ tunc iniiciuntur: quando ex humore terræ humectatur: & calefit semē iniectum & inde putrefactum prosilit in radices: quarum opere segetes uegetantur. Quæ principia ideo per grana mali punici designantur: ut intelligatur quia sanguini similia sint: sicut sanguis nutrimentū ē animalis sensitiui: sic & illa principia uegetatiui. & ut placet empedocli sicut in sanguine uita cōsistit animalium sensitiuorum sic & segetum in humore terrestri. Sed Iouis sententia: idest cæli dispositione agitur ut post sextum mensem: qui anni dimidium designat: ad superos redeat proserpina: idest segetum abundantia: eo q̄ a die sationis seu a mense in mēse septimo incipiant spice segetum apparere & grana suscipere & in

maturitatem etiā deuenire: quæ grana usq; ad sationis nouæ tempus apud superos commoratur. Theodonius ex cerere istam uetustissimam refert hystoriam: ex qua uidetur multum causæ fictionis superioris assumptum: & dicit Cererem Saturni filiam Sicani regis fuisse coniugem: & Siciliae reginam: ingenio clarissimo præditam: quæ cum per insulam cerneret homines uagos glandes & mala siluestria comedentes: nec ullis obnoxios legibus: prima in Sicilia terræ agriculturam excogitauit: & adinuentis instrumentis ruralibus boues iunxit: & terris semina dedit: ex quo homines cœpere inter se campos diuidere & in unum conuenire & humano ritu uiuere: ex quo a Virgilio dictum est: Prima ceres unco terram dimouit aratro. Prima dedit fruges alimenta mitia terris. Prima dedit leges: cereris sunt omnia munus & cætera. Proserpinam uero dicit speciosissimam fuisse uirginem Cereris reginæ filiam. & ob insignē eius pulchritudinis famam ab Orcho molossorum rege raptam & in coniugem sumptam. Quod etiam testatur in libro temporum Eusebius, uerum de hoc infra prolixior fiet sermo. De Triptolemo autem scribit Philochorus uetustissimum fuisse regem apud Atticam regionem: qui cum tempore ingentis penuriæ occiso a concursu populi patre eleusio: quia percunte fame plebe filium aluisset abunde: aufugit: & longa nauis: cuius serpens erat isigne: abiit ad exteras regiones. & quæsita frumēti copia in patriam rediit: ex qua pulso Celeo: qui terram occupauerat: seu secundum alios Lynceo thrace: in regnum paternum restitutus est. & non solum restitutus alimēta tribuit subditis: sed illos docuit factō aratro terram colere: ex quo Cereris alumnus est dictus. Sunt tamen qui uelint non Triptolemum sed Buzyem quendam Atheniensem Atticis bouem & aratrum comperisse. Dicit tamen Philochorus Triptolemum multis sæculis ante fuisse q̄ fuerit Ceres regina syculorum. Quod autem Ceres amauerit Iasionem dicit Leontius etiam hystoriam fuisse talem. Cum tempore diluuii ogigii Iasion quidam Cretensis multum frumenti congregasset illud patientibus penuriam ob diluuium pro libito uen didit: & sic ex frumento maxima conflauit pecuniam. Et hinc locus fabulæ datus: q̄ ex Cerere: idest ex frumento Plutonem diuitiarū deum: idest diuitias susceperit. Iasion autē a Ioue inuidia fulminatus dicitur quia ab amicis quibus opportunus erat uisum est: q̄ ante tēpus subtractus sit.

De Glauca. *iii.* Saturni filia.

Cap. V.

G Lauca Saturni & Opis fuit filia: & ut sacra narrat historia uno partu cum Plutone ædita: & Saturno sola præsentata clam Plutone seruato atq; nutrito: quæ adhuc paruula diem clausit.

De Plutone. *v.* Saturni filio qui genuit uenerationem.

Cap. VI.

Pluto qui latine dispater dicitur Saturni filius & Opis uno eodēq; partu: ut supra dicitur cū Glauca æditus est: & clam a Saturno seruatus. Hunc ueteres infernoū finxere regem: eiq; ciuitatē dedere ditem: de qua Virgilius, Respicit æneas subito sub rupe sinistra: Moenia lata uidet. Et infra per plures uersus: in quibus illam describit. Eius inde aulam atq; maiestātē sic describit Statius dicens: Forte sedens mediā regni iscelicis in arce. Dux herebī populos poscebat crimina uitæ. Nil hominū mirans: natusq; omnibus umbris. Stant furiaē circū: uariaeq; ex ordine mortes. Sæuaq; multifonās exercet pœna cathenas. Fata ferunt animas: & eorum pollice dānant. Vincit opus iusta minos cum fratre uerendo Iura bonus meliora monet regēq; cruentū Temperat: assistunt lachrymis atq; igne timētes Cocyton flegetonq; & stix periuria diuū Arguit. & cætera. Currum illi insuper trium rotarū statuere: qui triga dicitur trahiq; illū a tribus eqs uoluere: Amatheo scilicet & abastro & Nouio. Qui ne cælebs uiueret sic uxore sibi q̄sisse dicit Ouidius. Nam cum die quadam ingentibus uiribus tētasset Typhæus superimpositā sibi trinacriam abire: uisum est Plutoni si hoc contingeret possibile ad eum usq; lucem diei penetrare: quāobrem conscenso curru exploraturus qualia essent trinacriæ fundamenta exiuit infernū: & dum insulam circuiret haud longe a Syracusis uidit proserpinam cum uirginibus fociis legentem flores. Quæ cum ueneris sperneret ignes: factū ut repente Pluto sua pulchritudine caperetur: & ob id flexo curru uirginem nil tale timentem rapuit & ad inferos detulit: & sibi coniugio copulauit. huic insuper uenerationē: seu reuerentiā filiam fuisse dicunt. Et tricipitem Cerberum canem regni custodem attribuunt: quem aiunt tricipitem fuisse: & inauditæ ferocitatis: & cuncta uorantē. De quo tragœdus Seneca in tragœdia Herculis furentis. Post hæc auari ditis apparet domus. Hic sæuus umbras territat stygius canis: qui terna uasto capita concutiens sono regnū tuef fordi dū. tabo caput labunt colubræ: uiperis horrent iubæ: longiusq; torta sybilat cauda draco Par ira formæ. &c. Hæc ego sic intelligenda existimo: cum iuxta Fulgētium pluto latine sonet diuitias: & ideo dispater quasi diuitiarum pater a latinis appelletur: & diuitias perituras in terris consistere: aut ex terris effodi clarū sit: & terra uocetur opis: ut supra sapius dictum est merito pluto opis dicitur filius. Verum quoniam diuitiæ primæ pro parte ex cultura terræ patuere: nondū auro comperto: & saturnus terram colere docuerit: Plutonis dictus est pater. Diuitiis ferrea ciuitas & custos Thelphon ideo datur ut ferreas auarorum mentes & truculētiās eorūdem circa custodiam & tenacitatē earum cognoscamus. Hanc ciuitatē intrare neminē iustum dicit Virgilius: Nulli fas casto sceleratum insistere limen: ut appareat aut quærere aut seruare diuitias absq; iniusticia non posse. In hac ciuitate scribit Dantes noster obstinatis inferri supplicia: quibus nulla proximi charitas: nullusq; fuit amor in deum. Per aulam autē atq; circumstantes multipliciū curarum anxietates: & augēdæ rei labores execrabiles: atq; perdendi formidines: quibus aguntur in diuitias hiulco tendentes gutture intelligendi sunt. Currus autē circuitiōnes optantium ditari designat triplici uectus rota: ut labor circueuntium periculum & futurorū incertitudo monstratur. Sic & equi trahentes tres esse dicuntur. Quorum primus Ametheus dicitur: qui interpretatur obscurus: ut per eum intelligatur infana deliberatio acquirendi qd̄ minime opportunum est: qua trahitur seu impellitur cupidus. Secundus Abaster dictus est: qui idem qd̄ niger sonat: ut appareat discurrentis mœror: & tristitia circa incumbētia fere semper pericula & pauores.

Tertius Nouus nuncupatur: quem intellexere sonare tepentem: ut per eum aduertamus: quoniā ob timorem periculorum ardor feruentissimus acquirendi tepescat aliquando. Coniugiū uero proserpinæ quā supra abundantia diximus nulli dubium est cum diuitibus fieri: & potissimæ iudicio prospectantis uulgi: cuius saepe falsa est extimatio. Arbitra quidē ut plurimum dum diuitis intuentur horrea plena ibi abundantiam fore ubi fames est & penuria auaritia pcurate. Ex hoc quippe coniugio nil gignitur: laudabile scilicet aut memoratu dignum. Cerberus: ut nonnulli arbitrantur uerus fuit canis triceps dictus: eo quod eēt latratu sonorus mordax nimiū: & in tenendo fortissimus. Senferunt tamen ueteres: ut reor sensus alios hac sub ueritate repostos: eo quod custos fingat ditis. Et ideo cū pro dite diuitiæ intelligendæ sint: ut præmōstratū est, nullum earū rite dicemus custodem præter auarum: & sic pro cerbero auarus intelligendus est. Cui ideo tria describere capita: ut triplicem auarorū denotarent speciē. Sunt enim qui aurū cupiūt: & in omne lucrū etiā in honestū uolentes irruunt: ut quæstū dissipent & expendāt: qui diuitiarū custodes dici non possint: pernitiosī tamen: & damnosi sunt hoīes. Sunt qui maximo labore & piculo suo cōgregant undiq; & quomocūq; ut teneāt seruēt atq; custodiāt: nec ex quæsitis sibi profint uel aliis: & hi hominū genus inutile. Sunt qui nullo suo ope: sed maiorum quæsitā sudoribus tam studiosa uolentia seruent: ut nō aliter q̄ alienū depositum contingere audeant: & hi segnes atq; tristissimi sunt: & ditis custodes certissimi. Serpētes uero cerbero additi tacite atq; mordaces auaritiæ curæ sunt. Plutonē hunc insuper uocauere orcum: ut in uerrinis Cicero dū dicit: ut alter orcus uenisse æthnam & nō proserpinā sed ipsam Cererem rapuisse uidebatur. & c. quem ideo sic uocari dicit Rabanus: quasi receptorē mortuū: quæ recipiat quacūq; morte moriētes. Februū præterea dictū uolūt nō a febre: ut multi stolidè arbitrant: sed a lustrō quodā sacro a ueteribus ei cōstituto p̄ qd' manus purgari credebant: & in hoc mense februarii fiebat: & inde mēsis ille nomen sortitus est: q̄ a Macrobio in libro saturnialiorū dicit sic. Secundū dicauit februo deo: qui lustrationū potens credit. Lustrari enī eo mēse ciuitatē necesse erat: quo statuit ut iusta diis manibus soluerent. & c. His phibatis quid hæc fictio historiæ regat apponēdū est. Refert ergo Lactātius de plutone in libro diuinarū institutionū sic. Ergo illud in uero est quod regnū orbis ita partiti sortitiq; sunt: ut oriētis imperium Ioui cederet: Plutoni: cui cognomē fuit Agesilao pars occidētis obtingeret: eo quod plaga oriētis: ex qua lux mortalibus datur superior, occidētis autē inferior uideat. & c. Theodontius autē paululū de hoc plenius inq̄: saturno, s. Iouē neptūnū & plutonē fuisse filios: qui eo mortuo cū eis partiret imperiū cōrigit plutoni iuniori in occidua regni partē regnare: apud ea loca: in quibus postea māsere molossi secus inferū mare: & is a circūadiacētibus regno suo populis orcus appellatus est: eo quod seuus & receptor scelestorū esset hominū: & quod ingēti cani suo quē cerberū appellabat cōsuetus eēt uiuos hoīes trucidandos apponere. Hinc proserpinā uirginē siculā cū interceptisset in regnū deportauit suum: eāq; sibi coniugē copulauit. hæc ille. Eusebius autē in libro temporū hunc appellatū aydoneū ait, & tempore Lyncei regis Argiuorum atq; ærithi atheniensium regnasse.

De ueneratione plutonis filia & Honoris coniuge.

Cap. VII.

Menerationem filiam fuisse plutonis Seruius affirmat. Theodontius autem hanc reuerentiam uocat dicens uenerari deos oportere: maiores autem homines reuereri. Et quoniā ea quæ hominibus exhibetur & non diis plutonis fuit filia: ideo reuerentia: nō ueneratio appellari: ex qua autem cōcepta sit matre: non habetur: cum proserpinam sterilem fuisse omnes affirmant. Hæc Honori nuptam Paulus & Theodontius dicunt: & ex eo peperisse maiestatem: ut supra monstratum est. Ego ex hoc signēto id sentio quod intueor. diximus supra plutonem diuitiarum deum: ex quibus diuitiis oriri reuerentiā satis cernimus: cum reuerentiā solis exhibetur diuitibus: etiam si inertes degeneres inscii priuatiq; sint homines, tantæ sunt apud mortales existimationis diuitiæ.

De Chirone. vi. Saturni filio qui genuit Ochiroem.

Cap. VIII.

Hironem centaurum Saturni & Phyllaræ filium uoluere. Lactantius tamē dicit eum ex Pelopea conceptum: cuius originis talis extat fabula Saturnum scilicet uenustate Phyllaræ captum eam interceptisse. & dum eius: ut ait Seruius: uterē concubitu interueniēte Opi coniuge confestim se uertit in equum ne cognosceretur in culpa. Phyllara autem ex eo concubitu Chironem concepit: peperitq; animal ab umbelico supra hominem: ab inde uero infra equum. Qui cum excreuisset in syluas abiit: easq; coluit. huic autem a Tethide Achillē puerum commendatum: quem ipse nutriuit & docuit: & similiter Aesculapium. Postremo cum eum uisitasset Hercules casu factum est ut una sagittarum eius lerneō ueneno perlita super pedem eius caderet. attamen cū a parētibus fuisset genitus immortalis: ut Ochiroes uaticinium impleretur: quo prædixerat eum optaturum eē mortalem: graui uexatus morbo mori cupiens orauit superos ut illi mori concederent. Quo concesso: ab eisdem in cælum translatus est: & in zodiaco locatus & sagittarius appellatus: & quoniā ualuerit auspicio eo coram cælestis ara apposita est. Ex his fictionibus Theodontius & Barlaam sensum exprimebant huiusmodi Chironem ideo Saturni filium dictū quia circa agriculturam plurimum ualuerit: & quia hortorum adaquationem inuenerit: Phyllaræ dictus ē filius: quia Phylladros: id est aquæ custos uel amator: eo quod ad irrigationē hortorū plurima uteretur. Quod autem in conceptione eius Saturnus a coniuge repertus uerteretur in equum dictum est: eo quod causam suam apud turbatam coniugem iustificauerit dicens: quod ob id aliarum mulierum concubitum quæreret si forte filios masculos suscipere posset: cum sibi prolem melioris sexus ex ea conceptā ob promissum Titano factum seruare non posset: & sic ob hoc æque agere uisum est: & inde æquus id est iustus. Alii uero uolunt fabulam a præcedentibus causam habuisse. Nam cum uidissent illum mortales: ut dicit Isidorus hominū pariter & iumentorum medicinam inuenisse hominis & equi filius dictus est: & Chyron denotatus

ut intelligeretur quia chyrogiam non physicam repperisset: quæ leui doctaq; manu operatur. nam Chyros græce manus est. Quod a sagitta Hercules uulneratus sit: historiographum dicunt: & cum lætalem morbū arte sua aliquandiu curasset uisum est amicis eum immortalem creatum: quem ueneni uis non occideret Tandē cum uenisset in mortē ob meritum uirtutis suæ: quia iustissimus fuerit homo: ut in iliade dicit Homerus: ad perpetuam sui nominis memoriam ab antiquis inter astra locatus est.

De Ochyroe filia Chyronis.

Cap. IX.

Chyroe filia fuit Chyronis ex quadā nymphā Chayci fluminis suscepta: ut ait Ouidius. Ecce uenit Rutulis humeros protecta capillis Filia centauri: quam quōdam nymphā Cayci Fluminis in rapidis ripis enixa uocauit Ochyros: non hæc artes contenta paternas Edidicisse fuit: fatorum archana canebat & cætera. Hæc Aesculapium orbi toto profuturum prædixit: & patrem optaturū mortem: & se equam futuram: quæ omnia euēnere. Rei huius significatum potest esse cum dicat Theodontius eam Thetiam Achillis matrem fuisse, ideo in equam uersam dici: quia genuerit equum. i. hominem bellicosum uti Achilles fuit: & furore cuius & ipsa Thetis: ut dicit Leontius: aquarum dea nuncupata est. Equi autem ubiq; apud antiquos bellorum erant præfagiū ut Virgilius dicit. Quattuor hic primū omen equos in gramine uidi: Tondentes late campum candore niuali. Et pater anchises, bellū o terra hospita portas. Bello armantur equi, bellum hæc armenta minantur.

De Pico septimo Saturni filio qui genuit Faunū & Sentam & Faunam.

Cap. X.

Picus Ausoniae rex saturni filius fuit: ut asserere uidet Ouid. dū dicit: Picus in ausoniis proles saturnia terris, & Virgilius, Accepimus fauno picus pater: isq; parentē Te Saturne refert, & cætera. Hūc dicit Seruius a pomona pomorum dea dilectum: ac eius sortitum coniugiū. Demum: ut ait Ouidius: cum die quadā uenaretur a Cyrce solis filia uisus & amatus est: quā cum ipse paruipenderet: ab ea irata in auem sui nominis uersus est. Sane Ouidius a Seruio discrepat picum uirum fuisse cyrcis dicens eumq; dilexisse Pomonam: & ob id Cyrces zelo commota aurea illum tetigit uirga: & in picum auē mutauit. Huius autem fictionis effectus talis a seruio arbitrari uidetur: picum scilicet regem eo in picū auē mutatum dici: quia augur fuerit: & domi picum habuerit: per quem futura prænoferet: & sic in pōtificialibus libris haberi, nō nulli dicunt hunc picum cum ob singulare studium domandorū equorū alias rudis esset homo: a Cyrce doctus eloquentissimus factus est: quā eloquentia in commodum suum multos traxit agrestes: eosq; sibi fecit obsequiosos. Et ob id fictum eum in auē sui nominis fuisse conuersum. Est enim pīco aui inter alias proprietates hæc: ut cum habeat longissimam linguam æstiuo tempore exquirat loca formicarum plena: & emissa inter eas lingua patitur eas illam conscendere & morsu præhendere, tandem cum illam formicarum plenam sentit: retrahit adhærentes una secum formicas. Ex quibus sic partus euolat. Sic picus rex eloquētia idest lingua trahebat agrestes: qui formicis similes sunt: & in suum: ut dictum est: uertebat commodum. Augustinus autem de ciuitate dei: dato quæ ad historiam spectat quasi poeticā fictionem floccifaciat incipit. Exortū est Laurentū regiū: ubi Saturni filius picus regnū primus accepit: & paulo post seqtur: Sed hæc poetica opinio eē sigmenta: & pici patrē stercon potius fuisse asseuerent a quo peritissimo agricolā inuentum ferunt: ut fimo animalium agri fecūdarentur: qđ ab eius nomine sterco dictum est. Hunc quidam stercoctium uocatum ferunt: quā autem ex causa eum saturnum appellare uoluerunt. Certe tamen hunc Stercen seu stercoctium merito agriculturæ fecerunt deum picum quoq; similiter eius filium. & cætera. Et sic uidetur per Augustinum ostendi picum filium non fuisse saturni. Sane cum pici plures esse potuerunt: & Augustino credimus picum quendam Stercen fuisse filium: & alium picum filium fuisse Saturni. Huius insuper inuentum lusoriam pilam in libro naturalium historiarū Plinius asserit fuisse.

De Fauno Pici filio qui genuit Faunos satyros panes & Syluanos Acum & Euremedontem & Latinum & secundum quosdam Sentā Faunā quam alii uolunt sororem fuisse & coniugem.

Cap. XI.

Fanus Pici fuit filius: ut Virgilio testimonio pater dicentis. Accepimus fauno picus pater, & cætera. hic etiam patri successit in regno: de quo dicit Lactantius in libro diuinarum institutionum primo. qđ ut Pompilius apud romanos institutor ineptarum religionum fuit: sic ante Pompiliū Faunus in latio: qui & saturno auo nepharia sacra constituit: & sororem suam Sentā faunā eadē coniugē consecrauit: quā ut Chryspus Clodius in eo libro: quem græce scripsit: dicit: eo qđ cōtra mores: decusq; regium clam uini ollam ebiberet: & ebria facta erat: uirgis myrteis ad mortem usq; cecidit postea facti pœnitens cum desiderium eius ferre non posset: illi sacros detulisse honores. De Fauno uero hoc & fauna qđ dii facti sunt uidetur testari seruius sic. Quidam dictus est fatuellus huius uxor est fatua idem faunus & eadem fauna a uaticinando: idest a fando: unde & fatuos dicimus inconsiderate loquentes, ergo faune & fatue nomen quasi asperum. & c. hæc ille.

De Senta Fauna pici filia & coniuge Fauni seu filia.

Cap. XII.

Senta Fauna: ut proximo supra dictum est filia fuit pici regis & coniunx Fauni fratris sui Lactantio teste: & quicquid Chryspus Clodius minus honestum de eo scribit: Gabius Bassus dicit eam fatuam nominatam: qđ mulieribus fata canere consuefecit: ut faunus uiris. Eandem Varro scribit rãtæ pudicitia fuisse: ut nemo illam dum uixerit præter suum uirum in os uiderit: nec nomē eius audierit. & ideo mulieres illi in operto sacrificare consueuerant: & bonam appellare deā. Sed de hac Macrobius Saturnaliorum libro auctoritate Cornelii Labeonis hanc Mayam dici dicit: eiq; sub nomine Bonæ Deæ ædem Kalendas Maias dedicatam: eandemq; terram esse: & id occultiore ritu sacrorum doceri. Demum eam opem bonam Faunam & fatuam pontificum libris appellari. Bonam, quia bonorum omnium

ad uictum causa sit, Faunam: quia omnibus animantibus faueat, opem: quia eius auxilio uita constet. Fatuam a fando: eo quod non ante infantes partu editi uocem edant quam terram attigerint, Et quia cum regali sceptro figuretur sunt qui dicant eam Iunonis habere potentiam, Et alii eam arbitrari Proserpinam: eo quod illi phorca ob depastis segetes sacrum faciat. Præterea eam non sororem & coniugem fauni: ut quidam dicunt: sed filiam: cumque in amorem eius lapsam: & ob id quod etiam oppressa uino nolisset eius parcere desiderio uirgis myrteis cæsam. Tandem eo in serpentem uerso cum eam cubuisse creditum: & ob id in templo eius haberi uirgam myrteam nephas esset: & extentam supra caput eius uitem uideri: eo quod pater uino illam decipere tentasset, Quod in templo eius suo nomine non consueuit inferri: sed uas in quo uinum esset inditum mellariū nominari: & uinum nuncupari lac, Et serpentes in templo eius innocuos & impuidos apparere: & alia plura quasi uelint hanc Faunam terram esse, Quas quidem ego ambages & circuitiones detestor & omitto liberis.

De Faunis Satyris panibus & syluanis filiis Fauni. Cap. XIII.

Faunos Satyros & Panes atque Syluanos dicit Theodontius Fauni fuisse filios, Leontius uero dicebat Saturni: de quibus eo quod nullius nomen sciatur proprium: seu opus: inuicem tractare de omnibus necesse est, Faunos ergo & satyros memorū dicebant deos: & ut ait Rabanus uoce non signo ostendebant futura paganis exigentibus, Panes uero agrorum deos: & syluanos syluarū: sed improprie a poetis per sepe unus pro altero assumpti sunt: ut Virgilius facit, Et uos agrestum præsentia numina fauni, Hos etiam semones: seu semideos uocari ueteres uoluerunt: ut scribit Ouidius, Sunt mihi semidei: sunt rustica numina nymphæ Et fauni satyrique: & monticolæ syluani, Quos quoniam cæli nondum dignamur honore: Quas dedimus certe terras habitare sinamus, & cætera, Hos ego nec fauni: nec saturni filios credam: cum homines isti: illi uero quodammodo animalia bruta sint, Sed possibile est forsitan circa saturni tempora uel fauni ex eis ortus est error: & de eis primo recitationes iter mulierculas haberi coepit, de quibus tamen ab insignibus auctoribus quædam miranda narrantur, Nam pomponius Mella: ultra atlantem mauritanum montem dicit noctu lumina uisa: & strepitus cymbalorum atque fistularum auditus per sepe: nec die reperiuntur quisquam atque pro constanti habitum: hos faunos esse atque satyros: & huiusce generis animalia, Præterea dicit Rabanus satyros hominiones esse & habere uncas nares & cornua frontibus: pedesque caprarum similes: & ex his unum a beato Antonio per solitudines Thebaides Paulum sanctissimum uirum heremiticam agentem uitam exquirente uisum atque ab eodem interrogatum respondisse se mortalem: & ex accolis heremi unum ex his: quos stolido errore lusa gentilitas faunos satyrosque colit, Alii syluestres homines putant: appellatque incubones seu ficarios: Ex quibus sic scribit Martianus: ubi de nuptiis Mercurii: & Philoæ: Ipsamque terram: quæ hominibus inuia est referuntur longæ uocis chori: qui habitant syluas: nemora: lucos: lacus: fontes atque fluuios: appellaturque panes: fauni: fones: fatuæque uel fantuæ: uel etiam fanæ: a quibus fana dicitur: eo quod soleant diuinare, Hic omnes post prolixum æuam moriuntur: ut homines: sed tamen & præcipientes: & incurrandi: & nocendi habent præoptissimam potestatem, hæc Martianus, Hos autem dicit Aristoteles post annorum milia & nymphas: & satyros perire, Nonnulli autem gentiliū inter alias stultitias suas in hanc deuenere: ut sehorum mallent filios quam hominum dici: arbitrantes: dum matrum meretricia accusarent suæ nobilitati plurimum splendoris iungere: ex quibus pauci apponuntur.

De Acii Fauni filio. Cap. XIII.

Acis filius fuit Fauni & Nymphæ symetridis ut clare scribit Ouidius: dicens: Acis erat fauno nymphæ symetrideque cretus & cætera, Ex his talis ab Ouidio fertur fabula: quod scilicet Galatheam nympham ficulam amauerit: & ab ea amatus sit & cætera, ut supra de Galathea, Verum quoniam aliter sensus hic ex fictione sumitur quam supra factum sit: illum apponere uisum est, Dicit ergo Theodontius Cyclopem tyrannum apud ficulos fuisse cui maximum erat pecus: lacte cuius plurimum eius augebantur substantiæ & ideo Galatheam: id est lactis deam amasse dicit quia ex humiditate lac procreatur, sed cum aquæ Acis fluminis hanc habeant proprietatem: ut desiccet ubera potantium: pecudum non solum Cyclops ob id a flumine illo certo anni tempore amoueri greges iubebat, sed nonnunquam per riuulos illud exinanire atque desiccare conatus sit, frustra tamen, Ego autem non credo hunc Fauni regis fuisse filium: sed forsitan alicuius alterius nobilis uiri sic uocati: seu unum ex his fuisse: qui Faunorum filios dici maluere quam hominum.

De Eurymedonte Fauni filio qui genuit Periuam. Cap. XV.

Eurymedon filius fuit Fauni: ut placet Statio in Thebaide ubi dicit, Proximus Eurymedon cui pastoralia Fauni Arma patris & cætera, Hic ego ut de Acii dixi non arbitror Fauni Laurentum regis fuisse filium, sed quoniam in syluis conuersaretur ad extollendam progeniem suam se Fauni finxit filium, fuit enim hic ut idem Statio ostendit in bello Thebano partibus fauens ætheolis.

De Periuia Eurymedontis filia & Nausithei matre. Cap. XVI.

Periuia filia fuit Eurymedontis: ut in Odyssæa scribit Homerus dicens Nausitheim quidem prius neptunus terram mouens genuit & Periuia foeminarum specie optima iunior filia magnanimi Eurymedontis, Dicit autem Leontius: Eurymedontem Gygantem fuisse dominum: & cum eis perisse, Hæc ex Neptuno peperit Nausitheim: ut per Homerum monstratum est.

De Latino Laurenti rege Fauni filio: qui genuit Lauinam & Præneste. Cap. XVII.

Atinus Laurenti rex Fauni regis & Maricæ nymphæ Laurentis filius fuit: ut carmine patet Virgiliū dicentis: Rex arua latinus & urbes iam senior longa placida in pace regebat: Hunc fauno & nympa genitum laurente marica Accepimus, & cætera, Iustinus autem non fauni filium: sed

nepotem dicit ex filia. Scribit enim redeunte Hercule ex Hispania Geryone superato fauni filiam uitiasse: & ex eo concubitu suscepisse Latinum. Seruius autem refert secundum Esiodum in libro quem aspidopiam uocat: Latinum Vlyssis & Cyrcis fuisse filium: quā nonnulli Maricā uocant, & inde eo dicit dixisse Virg. Solis aui specimen: eo q̄ Solis Cyrces fuerit filia. Verum dicit Seruius quia temporum ratio non procedit, & ideo illud accipiendum esse Hygini: qui ait Latinos plures fuisse: ut intelligamus poetā abuti ut solet nominū similitudine, sed quicquid dicant alii cum uniuersalis fama Virgilio faueat: Latinum, s. fauni fuisse filium carmini eius obtemperandum est: credendumq̄ Latinum Fauni fuisse filiū. Est insuper & de matre Marica opinio uaria. Seruius autem de ea dicit: Est autē Marica dea littoris Miturnensium iuxta Lyrim fluuium. Hora, & innantem Maricæ littoribus tenuisse Lyrim, quod si uoluerimus accipere uxorem Fauni Maricam non pcedit. Dii enī topici, locales ad alias regiones non transeunt: sed potest dictum esse p poeticam licentiā. Laurente Marica: cum sit Minturnensium. Dicūt alii per Maricam Venerem intelligi debere: cuius fuit sacellum iuxta Maricam in quo erat scriptum hęc Seruius: Hoc tamem dubium paucis potest absolui. plures enim potuere esse Maricæ ut supra de Latino etiam dictum est. Hic autem Latinus rex fuit eo tempore quo Troia deleta est: habuitq̄ Amatā Dauni regis Ardeæ sororem in coniugem: ut per Virg. patet. Varro autem eo in libro quem de origine linguæ latinæ scripsit: dicit Pallantiam Euandri filiam eius fuisse uxorem: eumq̄ uolunt profugum suscepisse Aeneam: & uti responso suscepit Lauiniam filiam iam Turno filio Dauni promissam dedisse uxorem, quam obrem bellum ingens inter Aeneam & Turnum exortum est: quo latinum cecidisse dicit Seruius.

De Lauinia filia Latini & Aeneæ coniuge.

Cap. XVIII.

Lauinia filia fuit Latini regis & Amatæ secundum Virg. quā cum Turno regi promissam Latinus pater daret in coniugem Aeneæ troiano: ingens exortum est bellum, & ut ait Seruius: in primo fere concursu Latinus occisus est. & sic patris dotata sanguine aduenæ coniugio iuncta est. & cum uirum in eodem conflictu apud Nomicum fluuium perdidisset timens uictoris priuigni insolentiam ex Aenea prægnans aufugit in syluas: & ut dicit Seruius: apud Tyrum pastore diuertit: ibiq̄ peperit filium: quem Iulium Syluium posthumum appellauit: eo q̄ post patris funis in syluis natus esset. Hanc Ascānius postea reuocauit in regnum patrium: cum ipse secessisset in Albam a se conditam: quod quidem cum regia in doles generoso mulieris in pectore ob aduersas res in nullo fracta esset: adeo integre conseruauit: ut adulto filio auctum q̄ diminutum potius regnaret. Euseb. autem in lib. temp. dicit hanc post Aeneæ mortem Melampedi cuidam nupsisse & ex eo cōcepisse filium: quem latinum syluium nominauit: qui etiam Latino Iulio Syluiio mortuo imperauit.

De Præneste Latini regis filio.

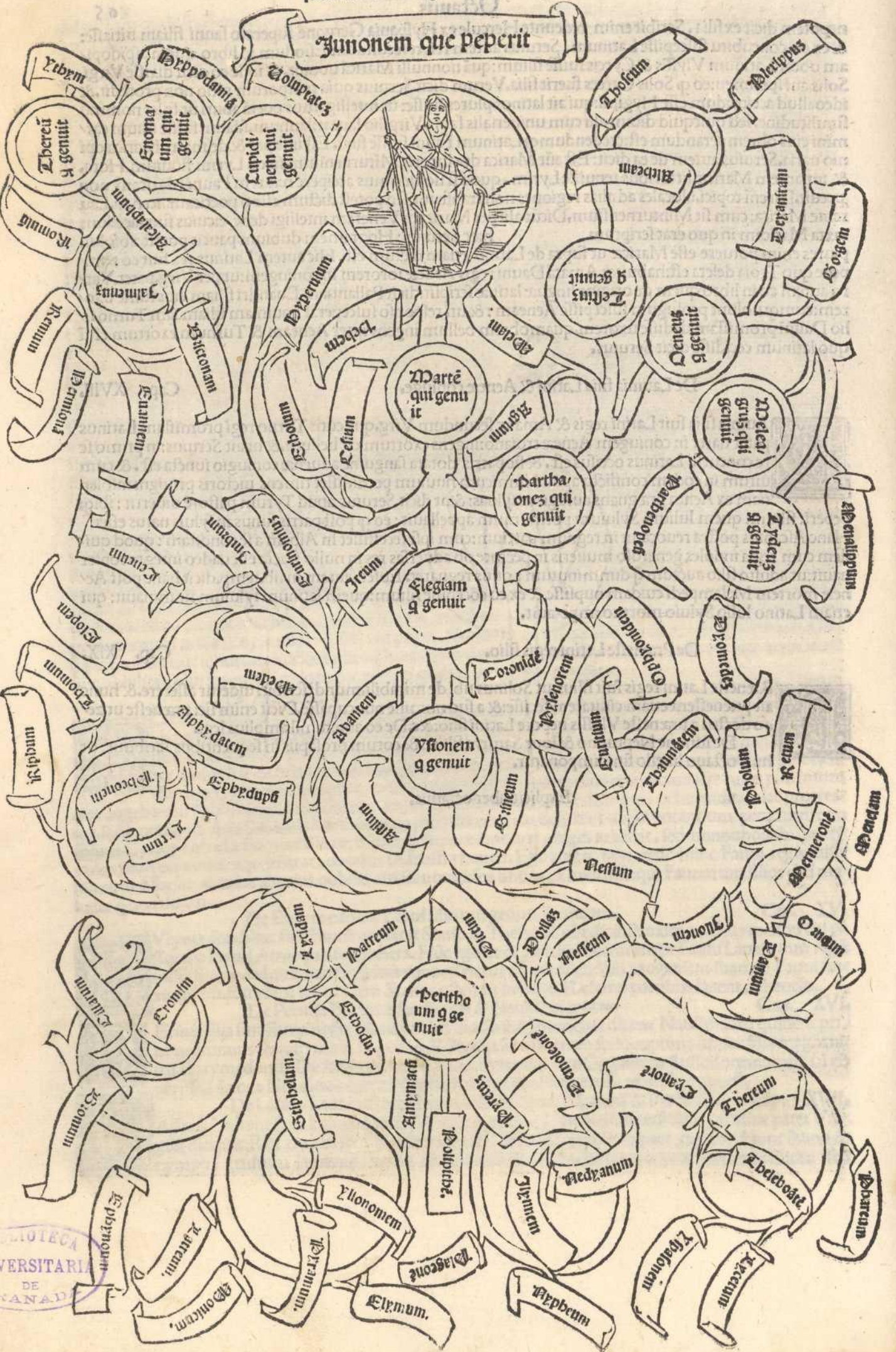
Cap. XIX.

Præneste Latini regis fuit filius: ut Solinus ubi de mirabili mundi scribit: uidetur asserere. & hunc ait prænestem etiam ciuitatem fecisse: & a suo nomine nuncupasse. Dicit enim sic: prænestem ut zenodotus a prænestem Vlyssis nepote Latini filio: &c. De eo autem nil amplius legi.

De Iunone Neprunno & Ioue Saturni filiis: & eorum profapiis in sequentibus scribitur: ut huic octauo libello finis imponatur.

Explicit liber octauus.

Junonem que peperit

MITORI iam cælo partē posteritatis Saturni quæ cœpissim in Laurentū littus peregerā: & ecce seu maris æstu factū sit: seu occiduo ipellēte flatu: repente in ægeū usq; mare delatus sum: & in cōspectu famos iam dudū splēdidæ iūulæ quasi in iectis anchoris serenissime rex firmatū me cōperi. Ibi dū partim in cælū usq; delata uetustissimi tēpli semefa fastigia cernerē: & partim disiectas in frustra colūnas mirabiles: euulfas e sedibus bases: dirutas testudies: æq; feras fere solo parietū longissimas alas: humo infixas tholos: & omnē ingentis: imo mōstruosi æ dificii solutā compaginē atq; ruinag; demersam cumulis: uepribus atq; syluestribus arboribus sua spēte nascētibus: muscoq; occupatis turpi: mirabū dus ituerer: mecūq; perquirere: cuius ob obsequiū tam grandis potuerit æuo suo moles extolli: sumptusq; uetēz magnificos laudare: uenit in mentē Samiā fuisse lunonē: & a famiis præ cæteris deitatibus honoratā: & euestigio compræhendi tēplum illud olim iter cætera urbis mirabile & uetustissima fama celebre eidē iunoni ab incolis fuisse constructū: O quæ grades diuturniq; labores exhausti, quot architectoz emūcta ingenia, quot pontificū instituta sacra, quot ingentiū uiroz; matronarūq; ornatus appositi: ut diabolo præstare obsequiū perire: Et hinc in cogitationē longiusculā perseuerās emisso e pfundissimo pectoris archano suspirio mecū inq; Erubescāt miseri christiani: qbus hac tēpestate facillimū est ut rē domesticā augeāt: mōtiū terebrare uiscera: maris & fluminū alueos uncis piscatoriis radere: arthoas trāsire niues: æthiopū expiri soles: hyperboreas fallere gryphes: libycos sopire serpētes: Marmaricos leones excludere, Oceanū sulcare ratibus: & si dare in cælū usq; transcendere. Heu miser qd desleo? Aliq; forte cū honestate possunt hi sudores assumi, sed qd dicam cernens pirrhatia isestare maria: itinera obsidere: inuas ifringere: falsas signare tabellas: uenena porrigere: bella iniusta mouere: iustū sanguinē fundere: fidē frāgere, & in cunctos dū modo suppetāt uires tyrānidē: & uiolentiā exercere: ut ampliusculā possimus facere substantiā periturā? Ingemiscendū eqdē est cæcitati nræ. Quid quæso si deū cum ulasse qd cupimus: refert pallia erigere: thalamos ornare: equos ministrosq; pare: cōiuiua festosq; dies ducere: auro gēmis & purpura illustres apparere: alea ludere: possessiōes amplissimas facere: uiridaria lacusq; cōponere. Si noster honor: nostrū decus: nrā gloria ab idignioribus occupat? Seruit iclyta Hierusalē ciuitas Agarēis, loca sacra & memoratu dignissima barbarica scædant spurcitia: & in dedecus christiāi nois deturpant. Hostes blasphemant: floccificiūt atq; ridēt: quo uerbū caro factū est: quo natus christus & alitus: qbus se deū & hominē demonstrauit: & prædicans dogma tradidit salutare: quo ut nos solueret a laqueo seruitutis: innocēs passus: mortuus: & sepultus ē. Quo cū surrexisset a mortuis: uirtute ppria euolauit in celos. O scelestū faciūs: O dedecus iēpiabile: potueres ifulæ unius & paruæ incolæ e mōtibus colūnas excidere: igentia euellere saxa: & in amplissimū opus deducere. Et in sumptus auri igentia pondera erogare: ut tēplū admirabile nephariæ construerēt mulieri. Europa uero ois negligit: classem in mare trahere: arma sumere: naues conscendere: & bellū hostibus iferre: & uiribus regionē sanctissimā a tam ignauis hostibus emundare: & a nrīs frontibus ruborem detestabilē amouere, ut his lapidibus nō in terris periturū: sed in cælis ciuitatē ædificemus æternā. Sed qd uerbis forte supfluis aures uerbero? segnes puniet deus: & auaros diuites dimittet inanes. Nos at in ppositū reuertamur, dū igr rui nas inspicio nequeunt aufferre adhuc loci ueterē maiestatem satis aduertia delatrice fortuna moneri. Quoniam iouis atq; Neptūni esset sermo paululū differēdus: ut iunonis fabulosam progeniē in mediū traherē: in qua & belligeri Martis omnis profusa continetur profapia: cuius iter strepitus atq; furores quæso mitis deus: qui Dauid docuit manus ad bellum: sua pietate deducat in pacem.

De lunone, viii. Saturni filia quæ absq; uiro concepit & peperit Hebe & Martē. Cap. I.

INO errore gentiliū regina deoz; Saturni & opis fuit filia ante louē nata: eodem tamen partu. fuit præterea & iouis coniūx ut dicit Ouid. Si genus aspiciē saturnū prima parētē Feci saturni fors ego prima fui & c. Educatā aut illā a Tethide dicit Seruius. Eāq; Neptunnū educasse asserit Albericus. Sic Martianus illā nutrisse dicit Mercuriū Mayæ filiū. Eā pterea regnoz; atq; diuitiaz; faciūt deā. Sic & cōiugii ut scribit Virg. Iunoni aut ois cui uinclā iugalia curæ. Præterea & parturiētibus præe uolūt: ut p Plautū patet in aulularia dicētē. Perii mea nutrix obsecro te: utēz doleo: iuno lucina tuā fidē & c. Illi ifuper ifignē currū & arma attribuunt: ut in iliade demonstrat Homerus. & ne deoz; regina sola pcedat: & pedissequas illi. xiiii. nymphas ascribūt: ut in psona eius ait Virg. Sunt mihi bis septē pstanti corpore nymphæ & c. Inter quas illi Iris præcipue famulaf. Auē etiā pauonē in tutelā eius dixere: caudæ cuius eam argi pastoris occisi a Mercurio oculos apposuisse dicit Ouid. Vocant etiā illā præter iunonē & reginā noibus multis utputa lucinā mfonā: curitim: deū matrē: fluoniā: februa: iterducā: domiducā: unxiā: cynthiā: socigenā. populiōniā & pserpinā. Eam dicūt comestis lactucis syluestribus Hebe filiam cōcepisse. Sic & pcusso flore martē. Ex ioue uero uiro suo pepisse Vulcanū. & alia de ea referunt plurima. Circa prædicta sicuti multa sunt: sic & multa dixere diuersi. Dicit aut Barlaam. Iunonē Saturni ac Opis filiā arbitratos: qui Saturnū opificē regē esse & opim materiā & Iunonē terrā credidere uel aquā. Sic & Macro. ubi de somnio Scipionis illā iouis dicit eē sororē: qā ex eidē semibus qbus Iuppiter pducta sit: cū iouē cælū asserat & aerē dicat eē Iunonē. Quā iō ante iouē natā dicūt: qā cū Iuppiter ignis sit & hæc aer: nō uidet apud nos q absq; spiritu: q aer ē ignis deduci possit in flāmam. nec sublato usq; uiuere & ideo opportunū aerem eē si ignē uelis uel qd ignis motu aeris accendatur: ut in syluis locisq; palustribus sæpe uidimus cōtigisse. & sic aer natus anteq; ignis. Eā aut educatā a the

thyde ideo fictū: quia humiditate aquæ restaurat quod aeris extenuati in igne uertit. Eā autē educaſſe Neptū
 nū & Mercuriū ubi de eis fiet mentio exprimetur. Iouis autē cōiunx ideo dicta ē: quia ſic aer cælo ſeu igni ſup
 ponitur. Seruius autē dicit iouē aliquando p igne & aere: & nōnunq̄ pro igne tantū ſumi. Sic iunonē p terra
 & aqua: & aliquādo pro aere ſolo. & ideo quando p igne & aere accipit iuppiter & iuno p terra & aqua me
 rito coniuges dicunt: cū ignis & aer habeant agere: & terra & aqua pati. & ſic ſuperioribus & inferioribus agen
 tibus ſuffragantibus ſupcæleſtibus corporibus apud nos cūcta gignunt. Quādo uero ut idē Ser. ait Iuppiter
 p igne tantū & iuno p aere ponit tam rōne cōtigitatis q̄ etiā tenuitatis & leuitatis ſimilitudine fratres eē di
 cunt. Theopompus uero in cyprico carmine & Helanus in diopolitichia dicūt iunonē a Ioue iunctā cathe
 nis aureis & depriuatā icudibus ferreis. Quos nil aliud ſentire uoluiffe arbitror: niſi aerē a frigiditate & duri
 tie terræ depriuatū: catheris aureis. i. p cōtinuatas lucis ſucceſſiōes igni iūctū eē. Tullius uero dicit circa hāc
 materiā ſic. Aer autē ſtoyci diſputāt iteriectus iter mare & cælū Iunonis noie cōſecratus q̄ eſt ſoror & cōiunx
 Iouis: qd̄ & ſimilitudo eſt ætheris & cū ea ſumma cōiunctio. Effœminarūt autē eū iunoniq̄ tribuerunt. Aere
 qd̄ nihil ē mollius & c. Reginā & deā regnoz atq̄ diuitiaz iſuper dixere iunonē: quā Fulgētius uelato capi
 te & ſceptrum manu tenentē deſignat nil aliud: ut ipſe credo: uolētes oſtendere q̄ qua ī parte regna cōſiſtant
 & diuitiaz. Diximus enim iunonē eē terrā: in qua regna mūdi conſiſtere ſatis patet. ergo ſuprāma in ſe regna
 tenet regnoz regina eſt. qd̄ qdem p ſceptrū demoſtraſt. & hac eadē rōne diuitiaz eſt dea. nā ut in uisceribus
 metalla oīa & preciosos lapides tenet: quod per uelatum caput oſtenditur. Aut in ſuperficie ſegetes fructuſq̄
 omnes & pecora: in quibus profecto conſiſtunt diuitiaz: terrenorum oſtendit & præbet. Coniugiorum autē
 deam uolunt: eo q̄ ut plurimum dote mediā eatur in cōiugium: quæ dos iuris Iunonis eſt. Præterea iunonē
 in aliquibus lunam eē credidere. Eamq̄ circa humanos actus multa poſſe & potiſſime circa motus de loco
 ad locum: & hinc arbitrati ſunt iunonem puellas nubentes & de domibus parentum ad ſponſos euntes per
 iter ducere & inde interduca uocitata eſt: ſeu alia ratione. quia ueteri more nocte uirgines ad ſponſos mittere
 cōſueere eis erubeſcētibus ire palā uirginitatē deponere. & quoniā luna dū luceret ducātū præſtare uidere
 itineris iterduca dicta ē. Et quoniā ducatu illas primo in domos uiroz uidereſ deducere: ēr domiduca dicta
 eſt. Et quoniā uirgines ſub ducatu iunonis ueniētes ad limina ſpōſoz ritu ueteri uariis unctōibus poſtes un
 gebāt iuno ab unctōibus illis unxia appellata eſt: & ſpōſæ deīde uocitatæ unxores. & deīde ut dicit Albericus
 eo uētū eſt ut dicant uxores. Parturiētū autē deā ideo illā dixere: dicit Fulgētius: quia diuitiaz: qbus ipſa peſt: ſem
 per de ſe alias pariant: qd̄ qd̄ non ē ſimpliciter uez de oībus & ſemp: qnimo parturiētū dea dicta ē: quia luna
 quā idē cū iunone uoluerit a parturiētibus ſub lucinā & iunonis noie inuocari cōſueuit: & eius muneris eſſe
 dicebāt: ut ait Macro. diſtēdere & laxare rimas corpoz: & meatibus uīa dare: qd̄ ē ad accelerādos partus ſalu
 tare. & tunc uocitat artemia græce q̄ ſi aerē ſecans latine. Currus iō illi attributus eſt ut per eū deſignet circui
 tio aeris cōtinua circa terrā. Arma uero illi data ſunt: q̄ bellātibus & maxime diuitiaz & regnoz cā ea ſuade
 re aut p̄ſtare & præparare uideat. Nymphas illi obſeq̄oſas dicunt eſſe. xiiii. ut noſcamus totidē ī aere acciden
 tia uariis de cauſis generari: utputa ſerenitas: uētōz ipetus: nubes: pluuia: grādo: nix: pruina: ros: choruſcatio:
 tonitruū: iris: cometes: uapōres incēſi: & nebula. Nōnulli tamē alias deſcribūt eē demētes ex dictis aliquas &
 alias ſuperaddētes: q̄ terræ uident cōtingētia: ut terræ motus: exhalātia ī terris icēdia: & huiuſmodi. Porro ex
 his q̄ iunoni ſamulāt familiarior deſcribit a poetis iris: quā thaumātis fuiſſe filiā uoluerit. i. admiratiōis: eo q̄
 ſit coloribus & apparitōe mirabilis. Hanc. n. Iunoni diuitiaz: deā ideo attribuūt ut p eius picturatā uariis co
 loribus curuaturā opū ornāmēta deſignēt: quæ qd̄ fulgore ſuo admirāda ſunt: ſic deſcēdētia ut aſcēdunt: &
 uti hæc tā pulchra repēte diſſoluit: ſic & diuitū ſplēdores ī momēto reſoluūt in nihilū. uoluitq̄ eā irim dici
 quaſi irim: qd̄ certamen ē: eo q̄ ppter diuitias multa oriant certamina. & hinc aiunt qdā irim ſemp miſſam
 ad diſcordiā excitādā. Pauonē uero illi ī tutelā tribuunt ut q̄litates oſtēdant diuitū. Eſt. n. clamora uis pauo:
 ī quo clamores: elatas uoces: iactātia: boatusq̄ itelligūt diuitū. Incolit & pauo tecta & ædificioz ſemp cæliſio
 ra cōſcēdit ut appareat diuites ſeminētias oēs appetere: atq̄ ſi nō dent arripe. Picta iſup pēna nitet undiq̄ &
 laudibus delectat: & ad oſtērationē ſui adeo trahit: ut erecta ī gyz oculata cauda nuda atq̄ turpia poſterio
 ra reliquat: p q̄ purpura diuitū: & uestis aurea: & ianis gloria: & futillis pōpa: & aures adulatōibus patulæ de
 ſignant: ī quas quotiēs minus aduertētes icurrūt: euenit ut qd̄ forſan ſordidū latere poterat. detegat: & appa
 reat ſplēdore ſub illo cor miſez curis anxiiſ laceſſitū ignauia: ſtulticia: moz ſeptia: uitioz ſpurcicies. & nōnū
 quā cadauera turpi marcētia tabo. Supeſt de noībus & potiſſime de his de qbus nil dictū eſt ponere rōnem.
 Vult igiſ Tullius eā uocari Iunonē q̄li iuūas oībus: qd̄ propriū Iouis ē. Rabāus autē dicit iunonē q̄li ianonē. i.
 ianuā ppugnatoībus ſœminaz: eo q̄ q̄li portas m̄ſis natis pandat: & nubētū maritis. Leōtius at dicit qd̄ iu
 no græce dī Ἥρη: qd̄ quidē uenit ab era quod eſt terra & ſit mutatio e in n & ſit Ἥρα cui mutata α in n ſit Ἥρη.
 Vnde pprie iuno terra ē. Socigēa uero appellat: eo q̄ mares ſociet iūgatq̄ cōnubio ſœminis. Sic & populonia
 ob id q̄ ex cōiunctōibus hoīum atq̄ muliez a ſe factis populi pcrent. & idē cynthia qd̄ lunæ nomē ē. Cyn
 thia dicebat q̄ ipſa a uirginibus cingulū caſtītatis dū uiris iungerēt exolueret: quod quid dicāt iſti: Veneris hoc
 officiū puto: quā Alberico teſte dicebāt iunonē domiducā ī nuptiis ſeq: eo q̄ iunonis eēt officiū: priō ad m̄ſi
 moniū ſpectātia agere. Veneris uero uiz & uirginē in coitū iūgere & cingulū uirginitatis ſoluere: qd̄ ipſi Ve
 neri tribuūt: & cæſton uocat. Matrōa uero dī q̄a his tantū p̄ſit mulieribus q̄ uiris maturæ ſint: aptiſq̄ conce
 ptui: q̄ & ipſe ē ſi nō nubāt matrōæ ſunt. aut dici poſſunt: eo q̄ ſecundū ætatē matres eſſe poſſunt. Curitim
 uero dicit Albericus eā uocari q̄ ſi regalē uel fortē uel potētē: uel iuxta Seruiū a curru: eo q̄ bellātes curribus
 uterent: qbus illā rōne cauſæ belloz præeſſe uolunt. deū ēt matrē uocat: eo q̄ illā terrā itelligūt oīum matrē.
 Fluoniā at dictā dicit Albericus a fluoribus feminū: ſeu q̄ ſœmias ī partu liberet. Ego autē a mēſtruali mulie

nū fluxu: q̄ a luna caufari a nonnullis credit̄: dictam puto fluoniā: sic & a purgatoribus februa q̄ foeminas post partū secundinis exeūtibz purget. & idē in mēstruis. Nam februo idē est qd̄ purgo. Dicta sunt ea q̄ sub aliquo figmēto poetico q̄tū ad naturalē sensum abscondi posse uisum ē: restat dicere qd̄ sub fictionū parte secundū hī storiā fictum sit. In historia qdē sacra legit̄ iunonē a Saturno rege & homīe genitā: & ab Ope Saturni cōiuge uno & eodē partu cū ioue prius tamē editā: eaq̄ ut scribit Varro: apud isulā Samū prius partheniā appellatā educatāq̄. & cū ibi adoleuisset ioui nuptā. & ob id fami nobilissimū & antiquissimū fuisse templū. & i eo simu lacrū iunonis i habitu nubētis puellae figuratū: eiusq̄ sacra āniuersaria nuptiae ritu celebrari cōsuetā.

De Hebe lunonis filia & iuuetutis dea & Herculis coniuge.

Cap. II.

HEbes ut ait Theodon. filia fuit iunonis: cuius rei idē Theodon. recitat fabulā. Apollinē. i. iunoni no uercae i domo Iouis p̄ris sui passē cōiuiū: eiq̄ iter alia apposuisse lactucas agrestes: q̄s cū comedit̄ set cū desiderio iuno: ilico usq̄ tūc sterilis p̄gnans effecta ē: & eo ex cōceptu pepit Heben. Quae qa formosa eēt a ioue ad officiū pincernatus assumpta ē: & dea iuuetutis effecta. Tandē cū ipse una cū ceteris diis apud aethyopes comessaturus iuisset: cōtigit q̄ ministrante eis Hebe pocula perq̄ lubricū minus caute icedēte caderet & uestimētis amotis oibus i casu obscōna sup̄is mōstraret: quā ob causam factū ē ut illā ab officio pincernatus Iuppiter remoueret: & loco eius Ganymedē Laumedontis regis Troiae fratrē substi tueret. Postremo Herculi oetes iā i numez deoz assumpto illā iuxere cōiugē. Home. at in odissea eā ex ioue cōceptā dicit. Sane quoniā a latinis poetis eā tantū iunonis absq̄ p̄se filiā habitā iuenio: ioui nō ascripsi. Quid aut̄ ex fictōe hac sumendū sit hoc arbitror. Dicebat uenerabilis Andalo ioui: quē patrē Apollinis aiunt: iter si gna zodiaci duo attributa: q̄ eius astrologi dixerē domicilia: sagittariū. s. atq̄ pisces. Verē sole. i. apollie i sagitta rio existēte iouis domo istate iam hyeme iunōi. i. terrae lactucae apponūt syluestres. i. frigus itesum. Nā lactuca syluestres: ut aiunt physici: frigidissimae sunt. frigus at̄ circa terrae superficie agit: ut cōdensatis terrae poris calor terrae imixtus agat circa itrisca terrae: & terrae humiditate calefacta radices graminū atq̄ plātae apire faciat: & hūore repleat: ex quo turgescūt: & p̄gnates efficiūt. & sic sole itrate sagittariū ob frigus itesum terra efficii p̄gnas q̄ i autūno sterilis uidebat̄. Tādē adueniēte tpe partus. i. uere nouo: Heben parit. i. iuuetutē & rerū oīum renouationē frōdes flores & germina oīa ea emittūt tēpestate. Sic primo adueniēte uere qd̄ calidū est & humidū diis. i. sup̄caelestibus corporibus. q̄ ut alias dictū ē secundū quorundā opinionē ex hūiditate uaporū a terra surgētū pascunt: pocula. i. humectatōes porrigere d̄. Tandē adueniēte autūno i quo Sol icipit uersus solsticiū hyemale tēdere. i. ad aethyopes q̄ uersus antarcticū sūt: uirētia oīa cessare & frōdes arboz cadere icipiūt. & sic Hebes dū detegunt q̄ occultauerāt frondes nudari d̄: & obscōna mōstrare & a pincernatu etiā remouēt: & Ganymedes substituit: q̄ aq̄rii: signū dicit̄: eo q̄ eo tpe pluuiosa sit hyems & abūdāter humidus p̄pinet uapores sideribus. Quod aut̄ Herculi iungat cōiugio ideo fictū credo: qa iuuentus. i. uiriditas p̄petua semp iuncta sit claroz uiroz opibus nec illa nedū in mortē sed nec in senium cadere permittat.

De Marte Iunonis filio cuius. xv. fuere filii: quoz nomina sunt haec. Primus cupido. ii. Enomaus. iii. The reus. iiii. Aschalaphus. v. Ialmenus. vi. Parthaon. vii. Zefius. viii. Flegias. ix. Brictona. x. Euannes. xi. Hermio na. xii. Hipius. xiii. Etholus. xiiii. Remus. xv. Romulus.

Cap. III.

Martē sunt q̄ uelint Iouis & iunonis filiū. sed Ouid. ubi de fastis eū Iunonis absq̄ patrē filiū tantū eē demonstrat dicens: q̄ Iuno turbata: eo q̄ Iuppiter ex seipso tantū nullo mulieris adhibito obsego Mineruā procreasset oceanū quarebat sumptura cōsiliū qualiter & ipsa absq̄ uiri cōmixtiōe pos set filiū concipere atq̄ parere. & cū fessa secus fores florae deae coniugis Zephyri quieuisset a flora quorsum p̄geret interrogata narrauit: Cui flora si ioui esset occultū p̄misit auxiliū salutare eamq̄ cū iurasset per undas stygias se nemini dicturā: docuit in cāpis oleneis florē esse. quo tacto confestim absq̄ uiro conciperet. Quod experta iuno ilico absq̄ uiro concepit & peperit filiū: quem Martem appellauit. Alii uero dicunt q̄ Iuno p̄cussa uulua Martē concepit. hūc oēs ferocissimū deū & armigez dicūt: & ob id bello armisq̄ p̄esse uolūt. describit illi Statius in Thebaide regione domū atq̄ mistros sic dicēs. At thracū cylenius arua subibat Atq̄ illū hybernae labentē cardine portae Tēpestas aeterna plagā p̄tentaq̄ caelo Agmia nymboz primiq̄ aglonis hiatus. In diuersa ferūt crepat aurea grādine multa Palla: nec archadii bene p̄tegit umbra galeri. Hic steriles delubra notat mauortia syluas Horrescitq̄ tuēs &c. Et designata nō absq̄ misterio regiōe: domū describit atq̄ familiā dicēs. Vbi nullae furorib' illi Cigif aduerso domus imāsueta sub hemo Ferrea cōpago latez ferro arta terunt Limia: ferratis icūbūt tecta colūnis. Ledit aduersum phoebi iubar lipaq̄ sedē Lux timet & dirus cōtristat sidera fulgor. Digna loco statio primis salit ipetus amēs E floribus caecūq̄ nefas ireq̄ rubētes. Exāguesq̄ metus occultisq̄ ensibus istat. Insidiae: geminūq̄ tenēs discordia ferrū. Innumeris strepit aula minis: tristissima uirtus Stat medio laetusq̄ furor: uultuq̄ cruento. Mors armata sedet belloz solus in aris Sanguis & icēsis q̄ captus ab urbibus ignis: Terraz exuuiā circū & fastigia tēpli. Captae isignibat gentes celataq̄ ferro fragmina portaz: bellatrixq̄ carinae. Et uacui currus p̄tritaq̄ curribus ora: Pone ēr gemitus adeo uis oīs & oē Vlnus ubiq̄ ipsum sed nō usq̄ ore remisso Cernere erat talem diuina mulciber arte Ediderat &c. Præterea eius dicit̄ Bellonā fuisse sorore: quā curru eius attribuūt aurigā ut idē Sta. testat̄: q̄ eiusdē martis icessum sic describit. Comūt furor iraq̄ cristas: Frena mīstrat̄eq̄s p̄uor armiger at uigil oi Fama sono uarias regz succicta rumultus Ante uolat currū flatūq̄ ipulsa gemētū Alipedū trepidas densō cū murmure plumas Excutit: urget enī stimulis auriga cruētis Facta ificta loq̄ curruq̄ ifestus ab alto. Terga comasq̄ deaz scithica p̄ icrepat hasta &c. Hūc isup tā dirū tāq̄ cruētū deū amatē fuisse uolūt: & iter alias ab eo dilectā Venerē Vulcani p̄cipue. dicūt & eius usum cōcubitū: ex quo talē fabulā Home. viiii. recitat Odyf. Dicit enī Martē sup̄me Venerē dilexisse: & cū ea aliq̄do imisceret a sole usus: Vulcanō Veneris cōiugi accusatus ē: q̄ clā catheras iuuisi

Liber

biles circa lectū suū apposuit: finxitq; se lemnū ire: qđ arbitratus mars accessit ad Venerē: & cū nudū lectū intrassent & se fallacijs Vulcani iam captos aduerterēt: rediit Vulcanus ex cōposito. Qui cū ob illatā iniuriā clamaret: aduenere dii: & iter alios Neptūnus Mercurius & Apollo. Deæ uero ob uerecundiā nō uenerūt: & cū oēs riderēt captos nudosq; uidentes solus Neptūnus p captiuis iterpellauit: ac tā diu orauit donec Vulcanū i suas pces flecteret & captos liberari faceret. Huic isup tā acri deo lupū attribuūt i tutelā: & ex auibus picū. Sic ēt ex herbis gramē. Multa ēt de hoc recitant: q̄ suis seruata locis nūc omittite celsui: ut qđ cōtegant q̄ dicta sūt deducamus i mediū. Veteres louē martis patrē iō noluerūt: ne adeo filius degener uideret a p̄e. mitē qppe atq; benignū louē s̄pe diximus: ubi mars crudelis atq; imitīs ē. lunonē at oceanū petere: & florē cōsiliū sumere ad colorādā originis rōnē q̄ ob aliud positū reor. & iō florē olenēū seu in cāpis olenēis natū mēstruū existimo: qđ solū scēmiā patiūtur: eiusq; scēditatē ip̄æ uocabuli pulchritudine conant̄ regere: florē uocātes suū: quē ex olenēis aruis iō dicit Oui. Seu qā olidus sit: seu qđ ex olido manet loco: de quo sic scribit Isid. Mulier solū aīal mēstruale ē: cuius cruoris tactū fruges nō germināt: acelcūt musta: moriunt̄ herbæ: amittūt arbores scetus: ferrū corrūpīt rubigine: nigrescunt æra: si qui canes ederint in rabiem efferant̄: glutinum aspalti quod neq; ferro: neq; aqua dissoluīt cruore ipso pollutum resoluīt & c. cuius igit̄ si sane considerent̄ effectus ex alia nūlla materia tam s̄uū aīal: tam īmane creari poterat: ut cum genitore genitū conueniret. Marte. i. bello furente nedum nō germient fruges sed nec serunt̄: ubi bellicus personet furor: uineta negligunt̄: & sic in acetum uersa uidentur: moriunt̄ herbæ pressæ discursibus: fructus aruorum pereunt omnes: agentibus uiolentijs & rapinis: ferrum iniquo attritum usu consumit̄: æra decolorant̄ & arua sanguine occisorū: castra si sequentes in nimiam occupandi rabiem efferant̄ dissoluunt̄: aut s̄aua pugna: aut longis obsidionibus mœnia ciuitatum: oppida: & arces excelsæ: & quicquid hominum seu etiam naturæ arte munitum est. bene ergo conuenit cum semine fructus: seu alia ratione lunonis dicitur filius: quam s̄pe terram diximus: & regnorum atq; diuitiarū dominā: cū ambitione hoīum insatiabili circa talia litigia: iurgia: dissensiones oriāt̄ & bella. Si at̄ ad p̄cussionē genitaliū lunonis itueri uoluerimus: dicemus tūc illa p̄cuti q̄do appetitus ad sup̄flua excitatur: ex quo q̄stio s̄pissime orit̄: p̄ quā & ī bellū nōnūq; itur: & sic mars nascit̄. Is igit̄ sic genitus qđ apud bi-tonas tracesq; habitat: ut describit Statius: uideēt̄ rōne cognoscit̄. Sub arctoo qđē cardine: eo q; frigidissima sit regio: q̄ ibidē nascunt̄ sunt hoīes sanguie pleni. nec hoc a natura discretissima frustra factū. exangues. n. fri-gori nō possent obistere. Sūt hi sanguie abundātes obrūcatores ciborū: uini īgurgitatores imoderati: cōsilio segnes: fraudibus copiosi: ī præcipitia faciles: clamorosi: furiosi. nil nisi p̄ certamē optātes sanguinis: & ridētes uulnera: quæ omnia marti competunt. q̄obrē apte apud tales eius regia descripta ē. tēpestatū agminūq; nymborū & stridentū aglonū & grādinū circūdata: ut sentiamus īpetus furores rabiē atq; rumores: & tumultus uocantiū bellis. Præterea ferrea describit̄ domus ut locorū munitiōes circa q̄ bellū gerit̄ sentiamus: q̄ ferreæ sunt. i. armatorū hoīum plenæ & gladio atq; telorū: q̄ qđē: eo q; ī malū ut plurimū agāt̄ solis cōrristat̄ iubar: qā in bonū lux creata sit. Insup̄ radiorū solis ab armis reflexorū aliquatūliū liuescit splendor: ex q̄ liuedine aurea solis lux tristari & obfuscarī paululū uideēt̄. Seu dicere uelimus mentes hoīum in q̄bus tam dirus amor ardescit ferreas eē. i. inexorabiles obstinatas. & ī oē malū pronas: & semp̄ s̄auis cogitatōibus aduersus claritatē diuinæ charitatis agētes. Demū ex mīstris Martis primus ex regia p̄siliēs īpetus ē: quo īpatiētes miseri postq; uerbis semina belli uideēt̄ iniecta ad arma discurrimus: & hunc cæcū sequit̄ nephas: eo q; dū furioso agimur īpetu auferit̄ oīs aīaduersio rōnis. q̄ sublata facile itur ī homicidiū: in icendū: ī disp̄sionē bonorū: & ruinas urbiū: & sicuti rotatus ignis ī ampliorē deducit̄ flāmā: sic & īchoatū facinus iras acuit & accēdit̄ male agentū aīos: quos iō rubētes describit̄: qā facies irati hoīs ignea uideat̄: seu qā ex icenso sanguine oriant̄. Sūt præterea hac in domo martis: q̄ ubicūq; bellū geritur intelligenda ē: exāgues metus: quos ideo exangues dixit: quia confuse uerunt̄ pallere metuentes: eo q; sanguis totus reuocatus ad cor metuētis liquerit partes exteriores exangues. Qui qđē metus cū dubius sit euetus belli: nō solū segnes occupat. sed aliquādo strēnuos pugiles atq; duces uariis agētibus causis. Sūt & ibidē īsidiæ: iō tectos gerētes gladios: ut itelligat̄ īsidiātis fraus. Circa has plurimū artis oportet h̄re duces: cū nil palā nisi maximo suo cōmodo īsidiātes faciāt. Dicit & iter ministros Martis eē discordiā duplici gladio accinctā ut sentiamus cū ī hoc ueniūt hoīes ut nō æq; sentiāt: sed ī diuersas tēdat̄ sententias ab hac aīogē diuersitate unicuiq; parti arma suaderi & bellū ī reliq; sunt & ibi innumerabiles minæ q̄ īflatōrū hoīum tela sunt: adeo ut nōnūq; his tātū cōficiant̄ bella cū s̄pe minus faciāt hoīes q; magna minātur. Sic & ibidē tristissima uirtus est: qđ ideo dicit̄: qā esto homo belloq; sit oculus plurimū: sit robustus & ualens: sit audax & aduersus īcumbētia fortis: & cōstans: quoniā hæ uirtutes ī effusionē sanguinis: ī dirutōes urbiū: in prædā tēdunt: tristes eē uident̄: eo q; ī aliogē tristitiā operant̄. Est cū alijs & lætus furor & hoc ideo: qā bellis s̄pissime iteruēiat̄ quē letū dicit̄: eo q; iter plenos cibo & potu: & hīc lætus oriri cōsueuerit. Raro. n. ieiuno stomacho furētes cernimus. Mors ēt iter hos armata ē: & cruēto uultu: uolēs p̄ hoc ostēdere crebras occisiōes quæ ī bellis fiūt & sanguinis amplā effusionē dū illā armatā & cruēto uultu describit̄. Seu armatū dicit̄ ad d̄riam morientū ī pace: q; iermes moriunt̄. Supest̄ & ornatus tēpli: qui oīs tēdit̄ ad ostēdendā uictorū miserā & triūphantū gloriā qui quoniā satis patet omissēdus ē: sic & bellona de q̄ fatis supra dictū ē ubi de Minerua armigera. Supest̄ de īcessu Martis pauca dicere: cuius initiū a furora & ira: q; eius comūt cristas: esse uideēt̄: q; his urgētibus absq; īpetu esse nō pōt̄: & hoc supra descriptū ē. Hos iō Martis amore comere. i. ornatas reddere cristas. i. arma dicit̄: ut itelligamus q; cū arma ad īferendā & pagendā pugnā facta sint: tunc splendidā uident̄ cū īpetuose operent̄. nā ī segni & miti milite flere dicūt̄. Pauorē aut̄ dicit̄ equos Marti parare: & eius eē armigē: eo q; seu adueniētū seu circa strepintū timore equos sumamus & arma. Fama autē equos martis. i. aduenientis belli p̄cedit̄ fere semp̄ facta: & īfecta referēs: q; oīa a timidis expectatibus credūt̄ facile &

augentur. Martem aut Venerem amasse: alii historiā uolūt texere afferentes Venerem ob deformitatē parui pendisse Vulcanū: & adhæsisse eiusdem armigero: qđ uir prudēs & amicus Vulcano aduertens crimē coniu-
gis Vulcāo detexit: qui diu questus & in furorē lapsus fere i coniugē irruit. sed ab eodē modesto mitiq; uiro
eius furor sedatus est. Alii uero p hoc dicūt itellexisse fingentes: & ostendere uoluisse multos olim bellicosissi-
mos uiros & isignes duces hac illecebra fuisse notatos. Nonnulli acutius sentiētes arbitranr itelligi posse p Ve-
nere concupiscibilis appetitus Vulcāo ignis deo. i. calori naturali. matrimonio. i. idissolubili uinclo alligatus.
hic more ignis dū in maius icendiū nitit martē tanq feruentissimū amare dī: & ab eo tanq sibi simile amat:
& i idē desiderū iungunt lasciuientes: qđ a sole. i. a sapiente uiro dū cernit redarguit: & excedens iusto calori
accusat. Veg dum i cōtrariū feruor sordinatæ concupiscentiæ ferf: sit ut occultis uinculis. i. cogitatōibus atq;
delectatōibus lasciuis artius alligef. icipiēs: a qbus effœminatus solui nō possit: & iam palā factis obscœnis cō-
mixtionibus a sapientibus rideat. Neptūnus aut qui solus p captiuis iterponit: lasciuo feruori cōtrarius esse/
ctus ē: quo uti ab aqua ignis sic ignominiosus amor extinguit: & dū uelit q patit cathēata rō relaxat. Huic iō
attribuit currus: quia more ueferi pugnātes curribus uterent. Lupus uero ob id illi dicatus est: quia rapax &
igluuiosum sit aīal ad isatiabile uoracitatē sequētū castra mōstrandā. Cui ideo picus attribuit auis: qa ut plu-
rimū belloz homines auguriis & auspiciis itenti sint. & quia ex quibuscūq; contingētis cōfestim oīa sumāt.
Seu qa uti rostro picus assidua percussioē etiā robora penetrat: sic & armigero cōtinua demolitione aut certa
minū cōtinuatōe moenia penetrēt ciuitatū. Gramē at ideo illi sacz dicit Albericus: qa hęc herba secūdū Pli-
niū ex humano sanguine pcreet. & ide ut idē dicit Romani rem bellicā agentes Marti sacrū facturi arā con-
struebāt gramineā. qđ ego ridiculū reor ut gramē ex sanguine tantū humano oriat: sed aliūde illud Marti di-
catū habuisse originē puto. nā cū cōsueuerit belligeri hoies i expeditis locis libentius castra locare: & od id ut/
plurimū i locis gramineis q ex cōsulto ab agricultoribus nō colunt: eo q i se gramē omnē terræ humorē at/
trahat: & satis nullū uel modicū linquat: a romāis & forsan a prisicis iuentū ē ad ostētationē uirtutis beneme-
riti pugnatoris: eos herba graminea coronare: qui armoz ui castra primi irassent hostium.

De Cupidine primo Martis filio: qui genuit Voluptatem. Cap. III.

Cupido ut ait Tullius in libro de naturis deoz: Martis & Veneris fuit filius: quem inspidi ueteres
moderniq; ingentis potētiæ deū uolunt: qđ satis patet carmine Senecæ tragœdi: q de eo in tragœ-
dia hippolyti. Et iubet cælo supos relicto Vultibus falsis habitare terras Theffali phœbus pecoris
magister Egit armentū: positozq; plectro Impari tauros calamo uocauit: Induit formæ quotiens
minores: Ipse qui cælū nebulasq; ducit: Candidas ales modo mouit alas. In qbus q grādis sit potētiā designa-
tur. Nec minus ostendit in ea fābula quā de eo refert Ouidius dum illū dicit ob Danis pulchritudinē Apollī
nem phitonis uictorē aurea uulnerasse sagitta: & Danem plumbea: ut amaret ille hanc: illa aut hunc haberet
odio: eius formā sic describit Seneca tragœdus i octauia. Volucrē esse amorē fingit imitem deū mortalis er-
ror. armat & telis manus. Arcusq; sacros isruit seua face. Genitūq; credit Venere &c. Seruius aut dicit eū aeta-
te pueg. & Frācisus de barbarino nō postponēdus homo i quibusdā suis poematibus uulgaribus huic ocu-
los falcea uelat & griphis pedes attribuit: atq; cingulo cordiū pleno circūdat. Apuleius at ubi de asino aureo
eū describit formosissimū dormientē sic: Cū uidelicet capitis aurei geniale cæsariē: Ambrosiam temulentia:
Ceruices lacteas genasq; purpureas: perrantes criniū globos decoriter ipeditos alios antepēdulos alios retro/
pendulos: quorū splendore nimio fulgurante & ipsum lumen lucernæ uacillabat per humeros uolatilis deī
pennæ Roscide micanti flore candicant: & quāuis alis quiescētibus eximie plumulæ tenellæ ac delicatæ tre-
mulæ resultantes inquietæ lasciuūt. Cæterum corpus glabellum atq; luculentum: & qualem peperisse Ve-
nerem non pœniteret &c. Refert præterea Aufonius ex hoc fabulam satis longo carmine scriptā: quam pi-
ctam ait treueris in triclinio zoili. Cupidinem. s. iter mirteta herebi casu euolasse: quē cum cognouissent He-
roides mulieres eius ob causam dira supplicia & inhonesta desideria atq; mortes passæ factō agmine in eum
confestim surrexere: & frustra conantem exercere uires: eū ceperat: atq; in excelsam ibidē mirtū cruci affixere
suas inde pendentis ignominias iniicientes: quas iter dicit & aduenisse Venerē icrepantem eū: eiq; Vulcani ca-
rthenas ipropante: & supplicia seua minitātē: qbus cōmotis aliis remissis suis iuriis a Venere ueniā illi ipetra-
uere: eūq; sustulere de cruce: & ipse euolauit ad supos. Referunt & isuper plura: qbus omissis dictorū perferu-
randus est sensus. Fuisse eum Cupidinē Martis & Veneris filium & isignem pulchritudie lasciuq; moris sa-
tis possibile reor. Veg de hoc minime sensere singētes: & iccirco qs talis ex his oriri potuerit iter opiones ma-
ioz inuestigandū ē. Est igit hic: quē cupidinē dicimus: mētis quædā passio ab exterioribus illata & per sen-
sus corporeos introducta & intrinsecæ uirtutū approbata præstātibus ad hoc supcælestibus corporibus apti-
tudinē. Volunt nāq; astrologi ut meus asserbat uenerabilis Andalo q quando cōtingat Martē in natiuitate
alicuius in domo Veneris in tauro. s. uel in libra reperiri & significatorē natiuitatis eē: præterdere hūc: qui tūc
nascit futurz luxuriosum: fornicatorē: & uenereoz oium abusuz & scælestū circa talia hoīem. & ob id a phi-
losopho quodā cui nomē fuit ali: in cōmēto qđripartiti dictū ē: q; quādōcūq; i natiuitate alicuius Venus una
cū Marte participat: habet nascēti cōcedere dispositionē philocationibus fornicatiōibus atq; luxuriis aptā: q;
qdē aptitudo agit: ut q̄cito talis uidet mulierē aliquā quæ a sensibus exterioribus cōmendē cōfestim ad uir-
tutes sensitiuas interiores desert quod placuit: & id primo deuenit ad fantasiā: ab hac autem ad cogitatio-
nem trasmittit. Ab istis aut sensitiuis ad eā uirtutis speciē transportat q̄ iter uirtutes appræhensiuas nobili-
or est. i. ad intellectū possibilem. Hic aut receptaculū est speciē: ut in libro de aīa testat Aristō. ibi aut cogni-
ta & itellecta si per uoluntatē patientis sit: in qua libertas eiciēdi & retinēdi ē ut tanq approbata retineat: tūc
firmata memoria hęc rei approbatæ passio: quæ iam amor seu cupido dicit: i appetitu sensitiuo ponit sedē

& ibidē uariis agentibus causis aliq̄do adeo grandis & potens efficitur ut Iouē olympū linquere, & tauri formā sumere cogat. Aliquando aut̄ minus pbata seu firmata labit̄ & annihilat̄ ira: & sic ex Marte & uenere nō generat̄ passio: sed secūdu qđ supra dictū est hoies apti ad passionē suscipiendā secūdu corporeā dispositionē pducunt̄. qbus non existentibus: passio non generat̄. & sic large sumēdo a Marte & uenere tanq̄a remotio ri paululū cā Cupido generat̄. Seneca aut̄ tragœdus in octauia ampliori paululū licētia: esto paucioribus uerbis huius describit̄ originē dicens. Vis magna mētis blādus atq; animi calor Amor ē iuenta gignit̄ luxu: ocio nutrit̄: iter læta fortunæ bona. Sane in excusationē suæ ibecillitatis hanc pestē mortales miseri pressi passio: ne hac potentissimū finxere deū: quos ī Hyppolito Seneca tragœdus detestat̄ dicens. Deū eē amorē turpi seruitio fauens finxit libido: quoq; liberior foret: Titulū furori numinis falsi addit̄ &c. Sed iā eo ueniēdu ē ut excussis fictionibus qđ sub eis sit absconditū uideamus. Hūc puerū fingūt ut aetate suscipientū passionē hanc & mores designēt. iuuenes enī plurimū sunt & more puerorū lasciuūt: nec satis sui cōpotes quo passionis īpelit̄ ipetus: potius q̄ quo rō iusserit efferunt̄. Alatus præterea dī ut passio nati īstabilitas demonstrēt. Facile. n. credētes cupiētēq; de passione in passionē euolat̄. Arcū atq; sagittas iō ferre fingit̄ ut īspiciētū repētina captiuitas ostēdat̄. nā in ictu fere oculi capiunt̄. Has aureas eē dicūt & plūbeas: ut p aureas dilectionē sumamus: q̄ uti aurū lucidū atq; p̄ciosum ē: sic & ipsa. Per plūbeas aut̄ odiū uolūt: qđ uti graue metallū iners & uile sit. sic & maliuolētia reddit̄ quos corripit. Fax aut̄ illi sup̄addita ostēdit̄ aiorū icendia: exustiōe cōtinua captiuos īfestātia. Oculos aut̄ illi fascia tegūt ut aduertamus amātes ignorare quo tēdāt: nulla eorū eē īdicia: nullæ rerū distinctiōes sed sola passiōe duci. Pedes aut̄ gryphis illi iō apponunt̄ ut declaret̄ quoniā tenacissima sit passio: nec facile inerti impressa ocio soluit̄. Eū cruci affixū si sapiamus documētū ē: qđ qdē seqmur quotiēs aīo ī uires reuocato laudabili exercitio mollitiē sup̄amus n̄ram & apris oculis p̄spectamus quō trahebamur igna-

uia. De Voluptate filia Cupidinis. Cap. V.
Voluptas ut dicit Apuleius cupidinis atq; P̄sice filia fuit. cuius generatōis fabula supra ubi de P̄sice latissime dicta ē. Cuius figmētī ratio aperiet̄ facile: Cū enī contingit nos aliqd optare & optato potiri proculdubio obtinuisse delectamur. hanc delectationē prisici uoluptatē uocauerē.

De Enomao secundo Martis filio qui genuit Hippodamiam. Cap. VI.
Enomaus rex fuit Elidis atq; P̄isæ: & ut Seruio placet atq; Lactatio Martis fuit filius. Sāc ego bellicosum fuisse hoīem arbitror: & ob id fictū Martis filiū. Cōstat. n. eū aduersus Pelopē bellū habuisse & a Pelope sup̄atū & cū secū uenisset ī pacē eidē Hippodamiā filiā suā cōcessit̄ ī cōiugē.

De Hippodamia Enomai filia & Pelopis coniuge. Cap. VII.
Hippodamiā dicit Seruius filiam fuisse Enomai regis. & cū formosissima peteret̄ a multis: essentq; Enomao uelocissimi eq̄ ut q̄ ex uentorū flatu creati fuerāt: ab enomao petētibus talis appositā cōditio ē: ut. s. currule deberēt inire certamē: & sup̄ati necarent: uictor autē potiret̄ optato: & cū iam multos ī mortē dedisset aduenit̄ Pelops rātalī regis filius: clara floridus iuuetute: petiitq; cōiugiū uirginis dispositus subire certamē. Hippodamiā at̄ cū uidisset Pelopē formositate eius capta Myrtilū aurigā p̄ris pactiōe primi coitus corruptit. Alii uero dicūt clam a Pelope fuisse hac eadē pactiōe corruptū. Myrtilus at̄ axem currus fecit ex cera: & sic dū eēt ī stadio fracto axe currus enomai: pelops uictor euasit̄: & sic cōiugio Hippodamiæ potitus ē. Dicit Barlaā in annalibus græcorū legisse Pelopē ob negatā sibi Hippodamiā aduersum Enomā inisse bellū & Enomā fraude Myrtili p̄fecti sui superatū. Qui Myrtillus cū preciū fraudis postularēt a Pelope ab eodē ī mare deiectus perit. Hæc Pelopi uiro suo pepit̄ Atridē & Thyestē: Phystenē & alios.

De Thereo tertio Martis filio qui genuit Ithim. Cap. VIII.
Thereus rex Thracū fuit: & ut ait Theodōrius filius fuit martis ex nympha Bisconide p̄ uim ab eo oppressa: qđ in parte scribit̄ Ouid. dicens. Quem sibi pandion opibusq; uirisq; potentē. Et genus a magno ducentē forte gradiuo. Cōnubio progne iunxit̄ &c. Ex hoc talis hystoria cū fabuloso fine narrat̄. Cum fatigasset Tereus bello pandionē athenarū regē: & ī pacem tandē uenisset: ut firmior eēt: Prognē natu maiore sumpsit̄ in cōiugē: q̄ cū iam illi Ithim filiū peperisset: uenissetq; ī desiderium uidendi Philomenā sororem suā orauit̄ ut aut mitteret̄ athenas: aut ab athenis accersiret̄ Philomenā. Thereus aut̄ Athenas uadēs a Pandione impetrauit: ut Philomenam ad Prognē duceret: quam speciosissimā uirginē cum adamasset Thereus eam ī pastoralī domo uiolētē oppressit̄. & minitanti se eū accusaturā Progni: linguā abscidit̄: & ī domo illa clausam seruauit̄: & ueniēs sordidatus ad Prognē: Philomenam maris nauisē mortuā dixit. Philomena uero carceris affecta tedio in tela quæ sibi contigissent oīa acu scripsit̄ & p̄ ancillulā sorori misit. Quæ cū ficta lætitia dolore occultasset suū īstantibus orgiis Bacchi noctu: nā eo tpe a bisconiis mulieribus cælebrabāt: tyrsis & pelibus ornata intrauit siluas & philomenā æque ornata eduxit ī regiā: & accēsa furore: cū multa excogitasset ī uig. ī Ithim paruulū filiū illi applaudētē euomit̄ iras: eūq; secto iugulo iteremit̄ & costū uiro mane de more epulātī apposuit: q̄ cū sapius rei īscius illū uocasset eiq; respōdisset cōtinue Prognēs adest. nec ītelligeret ille anteq̄ a mēsa surgeret Philomēa ex cōclauī exiēs illi ī hoc seruātū caput apposuit. Qui repēte hinc īde cōmotus dū illā īsequeret̄ gladio: factū ē miseratōe deorū ut Prognēs ī trūdine uerteret̄: & pullo ī habitu ppria tecta seruaret. Altera uero ī auē sui noīs mutata siluas petiit̄ q̄s nocte reliquerat. Thereus at̄ upupa factus ē: & sic oīs regiā trāsformata. Sensus at̄ fictionū secūdu Barlaæ sniam talis ē. Fuit Thereus hō īpius & ferox nil nisi p̄ bellū cupiēs aut sumēs: & ob id Martē meruit ī patrē cū filius fuerit Astogyri bisconidū p̄cipis: qđ ob suū facinus nil auderet ī cōiugē: & ipsa ob ruborē ppetratæ seuitiæ nūq̄ ī regiā descēdisset: sed nigra tecta ueste ī sublimiori domus parte suū differet̄ scelus: & sororis infortunū huius mutatōis cām dedit: sicutiq; Philomēa tā noie q̄ reditu ī siluas. Thereū aut̄ iō in upupā uersum dixere: q̄a cri-

stata sit auis: & ululare catus eius sit: & stercorea cibus: ut p cristā isigne regii capitis designet: & p ululatū filii perditū lamentationes: & per foetidū cibum aspernanda atq; fastidiosa memoria comesti nati.

De Ithi Terei filio.

Cap. IX.

This Terei & Progenes fuit filius: cuius ætas & ifortuniū fatis supra scriptū ē. Aiunt. n. eū in auiculam quam carduelem uocant mutatum: & hoc potius ab habitu infantie suæ sumptum credo: q̄ aliundē. picta quidem auis est carduelis: ut & pictas acu uestes ferre uidemus infantes nobilium.

De Afcalpho. iiii. & Ialmeno. v. filiis martis.

Cap. X.

Ascalphus & Ialmenus fratres & filii fuerūt Martis ex Astochia: ut i Iliade placet Home. dicēti sic. Illis dominabat Afcalphus & Ialmenus Martis filii quos genuit Astochia in domo actoris Azidao uirgo uenerabilis palatiū cū ascendit Mars fortis. hic aut cū ipsa iacuit clam. Hos aut dicit Homerus ubi supra domos fuisse Asplidonis & Orcomeni ac Minionis ciuitatibus: & cū græcis Troiā uenisse cū. xxx. nauibus. Ego aut ut de reliqs dictū ē pugnaces fuisse hoies arbitror: & iō filios hitos ab anti quis.

De Parthaone. vi. Martis filio q̄ genuit Agriū & Melā & Thestiū & Oeneū.

Cap. XI.

Arthon ut ait Theodon. filius fuit Martis ex Meroe: patrēq; eius alio noie Meleagrū appellatū & Calydoniæ regē. Paulus aut dicit hūc Martis fuisse filiū ex Sterope filia Athlantis. Lactātius aut dicit hūc nō Martis fuisse filiū: sed Meleagri martis filii. Tandē Theodon. dicit ueq; eē Parthaonē filiū fuisse Meleagri ex Merope Ethola uirgine. Sed quoniā Meleager primus armis sibi occupauerit Calydoniā atq; tenuerit: cū Iouis Archadis filius fuerit: Mars a rudibus icolis creditus & appellatus ē: & ide Parthaon martis filius dictus. Huius qdē genealogiā Home. i Iliade itroducēs Diomedē loquē tē designat ostenditq; Parthaonem tres filios habuisse. Agrium Melam & Oeneum: sed Theodontius his superaddit quartum Thestium. s. ab Homero minime nominatum.

De Agrio & Mela filiis Parthaonis.

Cap. XII.

Grius & Mela: ut supra dictū est Homero teste filii fuerūt parthaonis: de qbus nil præter nudū nomen ad nos usq; peruenit.

De Thestio Parthaonis filio: qui genuit Thoxiū & Plexippū & Altheā.

Cap. XIII.

Thestius dicit Theodōtius filius fuit parthaonis ex Calidone nympha. Paulus uero dicit ex althea & althea filia sic dicta: q̄ dū nascere ipsa labore partus mortua mater sit: nec de eo pter hoc habetur ulterius nisi q; althea genuerit & Thoseum & Plexippum.

De Thoseo & Plexippo Testii filii.

Cap. XIII.

Thoseus & Plexippus Testii fuerūt filii: ut p̄dictū est. Qui qdē cū iuuenes essent robusti ætate ualētes: & aīo una cū reliqs nobilibus iuuenibus græciæ in uenatiōe apri calidonii: cūcta: ut refert Ouidius uastātis uenere: ibiq; cū post lōgū laborē beluā iteremissent cernētes: q; Meleager Oenei regis filius eoz; nepos & uenatiōis princeps caput apri athlāti uirgini: q̄ priā uulnerasset illū dedisset: ut tanq; prima feriēs ritu uenatiū p̄cipuo uenatiōis decoraret honore. Illud illi idignātes q; tāri laboris inter tot nobiles iuuenes foemina primo isigniret honore: eripuerit. Quā ob causam turbatus Meleager in illos irruens subtracto capite illos interemit renitentes: & uirgini sublatū honorem restituit.

De Althea filia Thestii & matre Meleagri.

Cap. XV.

Althea Thestii fuit filia: & de matris noie peuntis: dū eā pareret nūcupata ē: ut satis p̄dictū est. Hæc Oeneo regi Calidoniæ nupsit: cui cū iter alios filios Meleagrū pepisset: eo nato uidit audiuitq; fata circa ignē dicētia: tā diu natū uicturū q̄ diu stipes unus: q̄ tūc ardebat in igne pmaneret icōlum/ptus ab igne. Quo dicto decedētibus fatis: Althea e lecto surgēs cōfestum subtraxit ab igne atq; seruauit. porro cū sacrificās ob honorē Meleagro ex uenatiōe cōsecutū: & iterim audisset ab eodē fratres occisos furore peita in uindictā se dedit præcipitē: & arrepto fatali stipite: quē caute illo usq; seruauerat igni cōburendum exhibuit: quo cōsumpto filius Meleager occubuit. Quod cū audisset isfoelix facti poenitens in gladiū irruit: & uitā miserrime terminauit. Stipitē hūc ego radicale humidū arbitror naturæ lege factū: utq; durante uita nascētū p̄seueret: q̄ a matre. i. a rerū natura igni. i. siccitati ipositus: ut peat natus necesse est.

De Oeneo parthaonis filio qui genuit Deianirā: gorgē: & Meleagrū: & thydeū: ac Menalippū.

Cap. XVI.

Eneus Calidoniæ rex: ut supra dictū est Parthaonis filius fuit lōge magis apud nos filiorū ope q̄ suo cognitus. Huic cōiunx fuit Althea: & plures illi fuere nati: sed utrum ex Althea omnes non satis mihi notū est: cum de alio q̄ de Meleagro legisse non recolam.

De Deianira Oenei filia & herculis coniuge.

Cap. XVII.

Deianira Oenei regis fuit filia: ut i morte Meleagri testat Ouidius. Quas postq; Oenie tadē Latoi/da clade Exitiata dom? pter gorgēq; nurūq; Nobilis Alcmenæ & c. Hæc uirgo p̄stātissimæ formæ fuit: adeo ut multi illā in cōiugē exoptaret: atq; peterēt. tadē cū Acheloo flumini p̄missa fuisset: & postremo herculi postcēti despōsata ortū ob ipsius nuptias certamē ē: & supato Acheloo herculi recessit. Hæc p̄terea a Nesso cetauro sūme adamata: & i trāsitu flumis rapta: ut clarius ubi de Nesso: q̄ cū sagitta ab isequēte hercule lætaliter uulneratū se sciret: i amoris p̄miū uestē Deianiræ uenenato sanguine resp̄sā dilectæ dedit: asserēs uestimēto uim eē reuocādū herculē a q̄buscūq; amoribus: q̄ cū credula clā seruasset capto amore Yolis herculi trāsmisit iduēdū: ut illū ad se reuocaret: attamē cū illud hercules iduisset: & sudore siccū cruorē resoluisset porisq; haussisset apertis: ui urgēte ueneni in rabiē uersus sese dimisit i ignē: & mortuus est. Et sic Deianyre uxoris munere iteriit. Theodōtius dicit bellū habitū cū Acheloo huiusmodi fuisse: q̄ cū desideraret hercules Deianirā: & Achelous fluuius Calidoniā duobus alueis fere omnē aliquādo irrigaret

& fata oia secū traheret ab Oeneo Herculi petēti hac sub cōdione cōcessa: si Acheloū in unū cogeret aluerū: & illū sepiret aggeribus: q̄ cū nō absq̄ maximo labore fecisset Hercules Acheloo superato Deianirā obtinuit.

De Gorge Oenei filia.

Cap. XVIII.

g Orgē Oenei fuisse filiā: testimonio Ouidii prēmōstratū est. Theodōtius uero dicit Gorgem nō fēminam: sed hominē fuisse: & in bello Thebano occubuisse.

De Meleagro Oenei filio: qui genuit Parthenopeum.

Cap. XIX.

Meleager filius fuit Oenei regis Calidoniæ & Altheæ: in natiuitate cuius refert Ouidius parcas tres ab Althea iā labore partus soluta uisas circa ignē stamia nentes: & cū flāmis ignis stipite posuisset dixere. O nūc nate erit æqua tibi cū stipite uita. Qd' cū audisset althea eis discedētibz surgēs stipitē igni subtraxit: illūq̄ ne cōburere cū diligētia seruauit. Fuit hic meleager iuuenis insignis: & æuo suo fama clarissimus: & eodē Ouidio referēte cōrigit: q̄ Oeneus pater ex susceptis frugibus cūctis superis sacro istituto honores ipēderet Diana tātū: seu idignatiōe: seu obliuioe omissa. Quæ aduersus eū turbata aprū imanē agris calidōis imisit cūcta uastatē. Ad quē cōficiēdū cū uocatu Meleagri cōuenissent oēs adiacentiū ciuitatū insignes iuuenes: cōrigit: ut athlas uirgo Oenei filia: seu secūdū alios Iasii regis: forma & ætate cōspicua: & uenationū expta ēt aduocata ueniret. Quā cū extēplo Meleager amasset factū ē ut inita uenatiōe: cū oēs in aprū irruerēt: hæc ante alios oēs illū iaculo uulneraret. Qui postq̄ captus & occisus ē: Meleager uenatiōis priiceps: seu amore ductus: seu q̄s expetebat usus: Athlātis: q̄ prio illū uulnerat apri caput trasmisit. Lactā. ad dicit & pellē: q̄ præcipuus apud uenatores habebat honor. Qd' ægre ferētes Plexippus & Thoseus: seu ut dicit Lactantius Agenor: fratres altheæ eidē athlanti caput oblatū abstulerūt: seu auferre conati sunt. quāobre iratus Meleager i eos irruit: & illos occidit. Cæterū cū calidōes ob mortē apri festū igēs celebrarēt: & dona portarent tēplis: & iter eos althea tā ob mortē hostis q̄ ob gloriā filii lætabūda icederet: audita fratrum cæde repente turbata est: & in uindictā potius q̄ in lachrymas irruēs fatali sūpto stipite eū in flāmas iniecit: quo cōsūpto & Meleager cōsūptus occubuit. Homerus in Iliade ea in orōne: in qua phœnix conat̄ psuadere achilli: ut arma capiat aduersus troianos: lōgū de Meleagro Oenei filio sermonē facit: & dicit q̄ cū ob homicidiū auūculorū suoz plurimū ab Althea matre execraret̄ idignatus: cū uenirent hostes usq̄ i uallū callidoniæ ciuitatis nollet arma sumere: sed cū Cleopatra marsippe Idei euinei filia: quā ēt altionē uocat: eo q̄ altionē auā suā p̄ sepe ploraret delectabat̄ iclusus thalamo: q̄ post mortē fieri nō poterāt. Attamē ex his q̄ eū ob cædē auūculorū mortuū putāt: sunt q̄ credant eū nō stipite cōsumpto: sed matris cōspiratiōe occisum. Barlaam ab ea fuisse dū dormiret occisum dicit. Paulus uero casu eū post gloriā iterēpti apri mortuū putat: & inde fabulæ locum adinuētū fatalis stipitis: quē dicit radicale humidū arbitrari: quo deficiēte: deficit & uita. Quacunq̄ tamen morte: uel quādoq̄ assumptus sit ab hoibus: arbitrari uidet̄ eū athlantis amicitia usum: & ex ea Parthenopeum filium suscepisse. Fuit enim Meleager & Venatio hæc famosa: ut testatur Eusebius in libro tēporum Atreo & Thieste regnantibus Micenis. anno mundi. 1111. mil. c.

De Parthenopeo Meleagri filio.

Cap. XX.

Parthenopeus filius fuit Meleagri & Athlātis: quā dicit Theodon. filiā fuisse Iasii regis Archadiæ & cū eēt acris ppositi uirgo: cōiugiūq̄ renueret: Dianā in uenatiōibus secuta est: tadē p̄bitate uicta Meleagri eius usa cōtubernio illi Parthenopeū pepit: quē eo q̄ diu celauerit sic appellatus ē a matris putata uirginitate. Nā græce parthenias uirgo seu uirgnitas sonat. de pulchritudie huius: & matris euetu re cognita elegāter scribit Statius ibi. Pulchrior haud ulli triste discrimē ituro: & isra p̄ octo uersus. Huic at̄ cū plus eēt ai q̄ uiriū adolescētulus nōdū pubes: plurio belli succensus amore audiēs argiuos duces in thebas ituros: ignara matre conuocatis populis cū Adrasto rege reliquisset in obsidionē thebæ: uenit & ibidē i pugna uulneratus occubuit. Cæterū de isto lōge aliter sentit Seruius. Dicit. n. eū Menalippe & matris siue Melamonis fuisse filiū & Archadiæ regē: & p̄uex admodū thebana bella secutū ut dictū est.

De Tydeo Oenei filio qui genuit Dyomedem.

Cap. XXI.

Tydeum Oenei regis fuisse filiū Statius clare cōfirmat dicens. Sanguis habet luctu magni de stirpe creatū Oeneos: & Marti non degenerare paterno. Accipies & c. Hoc etiā cæteri uident̄ asserere: sed de matre qdā dissentiūt. Nā Lactātius eū filiū fuisse dicit Altheæ. Seruius aut̄ Euriboæ. De hoc i super clara recitat̄ hystoria. Dicit ante alia Lactantius eū e Calydonia discessisse q̄ Menalippū fratrem suū in uenatiōe minus aduertēter occiderat: & hinc sequit̄ Sta. q̄ multa iā nocte ibribz atq̄ p̄cellis fatigatus in argos ciuitatē uenit. ubi cū neminē nosceret & refugiū quæreret quo p̄noctare posset ad regiā porticū uenit in quā paulo ante Polynices thebanus pactiōe cū Etheocle fratre facta de annuo imperio successiue etiam madens deuenerat: & equum suū locauerat: & cū non satis capax duoz locus uideretur ob mansiōnem non cedente Polynice in iurgium deuenere & inde in certamen. Quod cū audisset Adrastus descēdens eos pacificatos deduxit in regiam. Et cum uidisset Polynicem Leonis pelle tectum: & Tydeū apri: confestim ambiguum oraculum responsum quod consuluerat de nuptiis filiarum intellexit. Acceperat autē se illas daturum: alteram Leoni: alterā uero apro: & ideo cum iam eos cognouisset quasi sibi missos generos: Thydeo Deiphilem iunxit. Polynici autem argiam. Ipsi quidem paulo ante hostes non solum affinitate sed amicitia integra euestigio iuncti sunt: adeo ut ueniente tempore: quo secundum pactiōnem Polynices regnum a fratre debebat assumere. neminem ire legatum præter se ad repetendum pro Polynice regnum passus est. Cui cum denegatum fuisset præter ius & fas redeunti: ut ait Homerus: & post eum fere ad Iram Statius: insidiæ iussu Etheoclis appositæ sunt: & cū nocte in incautū qnquaginta milites irruissent: nulla ex parte territus expedito gladio in eos conuersus est & post longā atq̄ cruentā pugnā multis saucius uulneribus: uno excepto:

oēs occidit. Tādē cū Adraſto & Polynice iā uno ex Deiphile ſuſcepto filio Dyomede ad obſidionē uenit the-
bag: cōuocatis amicis. Ibi autē cū tanq̄ rem ſuā ageret acriter ſape pugnans die una a quodā Menalippo ſagit-
ra in mortē uulneratus eſt. Qd̄ cū ipatīenter ferret: ſeq̄ acerbitate uulneris in mortē trahi cerneret: ſere in ra-
biē uerſus ſociis eius q̄ eū uulnerauerat poſtulauit caput. Qui poſtq̄ illud multo ſanguine uſo obtinuerunt:
eiq̄ derulerūt: ipſe nō aliter q̄ canis iā deficiens ceruici dentes iſixit: & illā dū beſtiali ritu deuoraret: occubuit.
hūc p̄retea ut Lactantius refert fuerūt: q̄ ex marte genitū dicerēt: ſumpta facie oenei: nil aliud ſentiētes q̄ mar-
tē i natiuitate tydei adeo potētiffimū ſignificatorē fuiſſe: ut ei in geſtibus ſuis ſimillimus appareret.

De Dyomede Tydei filio.

Cap. XXII.

DYOMEDES ut ſatis uulgatū eſt filius fuit Tydei ex Deiphile. Hic Etholog: dux cū cæteris græcis ad
obſidionē Troianam acceſſit: apud quā adeo ſtrenue ſegeſſit ut poſt Achillem & aiacem græcorū
omnium fortior habereſ & audacior. Nam p̄ter occiſos reges a ſe: & ſingulares pugnas aduer-
ſus Heſtorē & Aeneā: alioſq̄ inſignes Troianorū p̄cipies: & captos rhesi equos atq̄ palladiū Tro-
ianis ſubtractum eo in bello Martē uulnerauit: ut teſtaſ Homerus in Iliade: ſic & Venerē Aeneam protegen-
tē: ut Homerus primo: deinde dicit Virgilius. Tandem cum obſidionē uictoriā in p̄riam remearet: dicit Leon-
tius q̄ ab Egiale coniuge: quæ ſuaſione naupli patris Palamedis alteri adhaſerat homini: minime receptus
eſt. Seruius quidem dicit q̄ cum ipſe cognouiſſet Egialem cum Cyllabaro Stheleni filio concubiſſe uere-
cundia ductus domum noluiſſe reuertī. Dicit inſuper Leontius: hoc illi imprecatum a dione fuiſſe: cum ſi-
liam uulnerauit. Is tamen indiſto ſibi exilio ad partes apuliæ ſeſe contulit: & occupato Gargano monte: ut
uoluit aliqui: eius in radicibus ſyontum cōdidit ciuitatem. Alii arpum dicunt: & ibi cum multa paſſus fuiſ-
ſer: ut dicit Virg. ſotioſ in aues mutatos p̄didit: & eo q̄ oſſa anchifiſ oraculo ſecū tulerit: dicit Seruius: eū ipſa
p̄peſſum: & ob hanc cauſam illa reſtituit. Ariſtoteles autē: ubi ſcribit de mirabiliū auditu dicit: Dyomedem
ab Aenea per dolū occiſum: & loca q̄bus ip̄erauerat occupata: eo tamē mortuo: ut aſſerit Auguſtinus: ab iſo-
lis deſificatus eſt: eiq̄ tēplū cōſtructū in inſula: cui diomedea ab eo nomē eſt: & poſt eius mortē ſocios ob do-
lorem necis eius in uolucres uerſos: eoſq̄ tēplū icolere atq̄ circūuolare. Quod etiam aſſerit Seruius dicēs:
has aues a latinis uocari diomedias: a græcis uero Erodyos: dicens inſup eas græcis ad Italiā ueniētibus ap-
plaudere atq̄ lætas occurrere: cū latinos fugiāt uehemētē: eo q̄ ſuæ originis memores ſint: & q̄ a latinis dux
eorū ſit occiſus. Theodōtius uero dicit eas græcis applaudere & cæteris nationibus eē iſeſtas: & ſingulis ānis
aquā roſtris portātes tēplū Dyomedis p̄fundere. Sed qd̄ ſub fictionibus lateat uideūdū eſt: Diomedē Martem
uulneraſſe ideo dictū puto: q̄a forſan cū Heſtore pugnas qui ob iſignē militare eius uirtutē merito Mars di-
ci poterat: illū uulnerauit: Sic & Venerē: quia æneā ueneris filiū uulneraſſet: ſocios autē in aues mutatos dicit
Theodōtius ideo ſictū: q̄a pirrhata effecti ſunt. adeo ueloci curſu remorū ſuffragio diſcurrētes maria: ut uo-
lare uiderentur: eoſq̄ græcis ſeruatis reliquis nationibus fuiſſe iſeſtos.

De Menalippo Oenei filio.

Cap. XXIII.

MENALIPPUS: ut Lactantio placet Oenei regis fuit filius: hic in ſiliis dum una cū Tydeo fratre uenareſ:
ab eodē iaduerſeter occiſus eſt. De Zeſio. vii. Martis filio. Cap. XXIII.

ZESIUS: ut ait Theodontius Martis fuit filius ex Hebe iuuetutis dea ſuſceptus: mihi tamē oīno icogni-
tus. De Phlegia. viii. Martis filio: qui genuit Coronim & Iſionem. Cap. XXV.

PHLEGIAS: ut dicit Lactantius filius fuit Martis: homo neq̄: elatus & in ſuperos. hic autē ut ait Serui-
us: filios habuit Iſionē & Coronidē nymphā. Quā cū ſenſiſſet ab Apolline uitiatā: cōfeſtim ira p̄ci-
tus tēplū eius delphis incēdit. Quā obre iratus Apollo eū ſagittis iteremit: eiſq̄ animā apud iſe-
ros religauit: hac ſub p̄na: ut ſub iḡenti ſedeat ſaxo ruinā minante: & ſemp illud caſurū ſuſpice-
tur & timeat: de quo ſic Virg. Phlegiaſq̄ miſerrimus oēs Admonet: & magna teſtaſ uoce p̄ um-
bras: Diſcite iuſtitiā moniti: & nō tēnere diuōs. &c. Phlegiā combuſſiſſe tēplū Apollinis: ut dicit Eulebius
in libro tēporū: contigit Dauni regis argiuorū anno. xxii. anno uero mūdi. ii. mil. dcc. lvi. Nūc qd̄ ueteres de
ip̄enſa Phlegiæ p̄na ſenſerint uideamus. Phlegias autē dictus eſt a phlegon qd̄ eſt flāma: & ideo martis re-
cte dicit filius: q̄a calidus ſit & ſiccus: & ardores & icendia cōpetūt. Quod autē apud iſeros dānatus ſit: ea quæ
dicta eſt p̄na: putat Lucretius: q̄ arbitrati ſint ueteres anteq̄ ad corpora ueniāt apud ſuperos eſſe animas: &
ueniētes in corpora: quoniā iſeri ſumus reſpectiue ad ſup̄cæleſtia corporū: eas descendere ad iſeros: & ibidē
uarias habere p̄nas. ſecūdū uarias affectiones uel exercitia: & ſic Phlegias in hac uita iter mortales uiuēs ad
hanc p̄nā dānatus eſt: quā talē iſtelligit Macrobius: ubi de ſomnio Scipionis ſic dicens. atram ſilicē lapſurā:
& cadētī ſimilē illoꝝ capitibus iminere: q̄ arduas p̄ates: & iſauſtā ambiūt tyrānidē nunq̄ ſine timore uictu-
ri & cogētes ſubiectū uulguſ odiſſe: dū metuāt ſemp ſibi uideſ exitiū excipe qd̄ merentur.

De Coronide nympha filia phlegiæ & matre æſculapii.

Cap. XXVI.

CORONIS nympha: ut ait Seruius: filia fuit phlegiæ: quæ cum forma præclara eſſet placuit Apollini: &
ab eo uitiatā eſt: atq̄ ex eius cōcubitu filii cōcepit: qui poſtmodū Aëſculapius appellatus eſt.

De Iſione filio phlegiæ: qui genuit cētauros. Quoꝝ hæc ſunt noīa. Euritius: Neſſus: Aſtilus: Ophionides:
Grineus: Rhetus: Orneus: Lycidas: Medem: Pyſerius: Taumas: Mermeros: Pholus: Menelas: Abas: Eurino-
mus: Hyreos: Hymbrus: Ceneus: Alphidas: Elops: Pacreus: Lycus: Cromis: Diſtis: Pharcus: Bianor: Media-
nus: Licetus: Hypaſon: Thereus: Ripheus: Demoleon: Plageon: Hylon: Ephynous: Damus: Doryilas: Cylla-
rus: Hyllonē ſœmia: Pheo: Tomus: Theboas: Pyretus: Ethodus: Ephydupus: Neſſeus: Odites: Stiphelus:
Bromus: Antimachus: Elim: Pyram: Latreus: & Monicus & alios & hos p̄ter genuit pithou. Cap. XXVII.

Sion phlegiæ filius phibet a cunctis. Huc aliqui uolunt Iouis miseratiõe in cælum assumptum: & eius secretarium atq; Iunonis effectum: ubi elatus officio ausus est Iunonem de stupro interpellare: quæ Ioui cõquestæ eius iussu nubem in sui similitudinẽ exornauit, Ihsioniq; loco sui apposuit. Qui cum ea iacens ex illa cõtaurus genuit: & cum a Ioue de cælo fuisset deiectus in terras: ausus est apud mortales gloriari se Iunonis portum concubitu: quã obrem ictus fulmine apud inferos rotæ uolubili: & plenæ serpentium alligatus continuæ reuolutioni dånatus est. Vnde dicit Ouidius, Voluitur Ihsion: & se sequiturq; fugitq; & cætera. Huius autem figmẽti ratio potest esse talis Ihsion thessalus fuit: & Laphitarum dominus: regni præter modum audax adeo: ut per tyrãnidem occupare conatus sit. Iunonem autem nunc aerem: nunc terram diximus: & reginam regnorum atq; diuitiarum: quæ in quantum terra & regnum in terris: & aliquid stabilitatis uideretur ptendere: & in quantum aer q; lucidus est splendoris aliquid uidetur addere regnis: qui tamẽ fugitiuus est: & in tenebras uertitur facile. Nubes autem solis opere ex uaporibus aqueis seu humetis terræ surgentibus: & in aere cõdẽsatis cõfici natura sua caliginosa uisui sensibilis, manu autem incõprehensibilis: & nullis firmata radicibus a uetis huc illuc ipellit: & demum aut in aere a calore resoluit: aut in pluuia a frigore uertitur. Quid ergo ex dictis? Pro nube nõ regnum intelligemus: sed quoniã in Iunonis effigie apponit id dicemus: quod in terris uiolentia possidemus: cui regni similitudo nõnulla est: in quantum uti rex suis subditis dominat: sic & is: qui uiolenter possidet: dum uires suppetunt suis imperare uidet. Sed uti iter limpida aerẽ: & cõdensatã nubem gradis est differentia: sic iter regem atq; tyrãnam, aer fulgidus est: sic & regium nomẽ. Nubes obscura est: sic & caliginosa tyrãnides. Regis amabile nomẽ. Tyranni tetrũ & odibile. Rex tronũ cõscendit suũ regium isignitus notis. Tyrannus occupat dominium armis horridis circũseptus. Rex per quietẽ & lætitiã subditorum, Tyrannus per sanguinẽ & miseriam subiacentiũ. Rex pacẽ augmẽtũq; fidelium totis exgrit uiribus, Tyrannus rẽ suã curat per extermium aliorum. Rex in sinu amicorum qescit, Tyrannus amicis fratribusq; semotis in satellitũ scælestorum: hominum animã suã ponit. Quã obrem cum in se: ut patet: diuersissima ista sint: rex splendidus aer merito fingi potest: & ei est aliquid stabilitatis annexũ: siquid dici potest stabile in caducis: ubi tyrannus respectiue turbulenta nubes est nulli stabilitati annexa: & quæ facile resoluatur: seu a furore subiacentiũ: seu ob desidia amicorum. His pmissis arbitror quod sibi uelit fictio atq; difficultate uidebimus. Assumit ergo tunc in cælum Ihsion: cum celsa animo cõtẽplamur: utputata regnum: purpuras: splendores egressos: eximia gloriã: potentiã inexhaustã: & quæ stultorum iudicio regum infinita sunt comoda: nec immerito Iouis atq; Iunonis uidemur secretarii facti: dum quod ad eos attinet: quasi ex specula deitatis præsumptuoso speculamur animo. Et tunc in Iunonis desiderium trahimur: dum hos regios fastus aliud quod sint: stolido iudicio arbitramur. Tunc autem Iunonem interpellat de stupro Ihsion: quando nulla præuia ratione: nullo iusto suadente titulo in id priuatus homo conatus exponit: ut regno uiolenter præsit. Sed quod sit: si forsitan aliquid perinde queritur? Illi nubes Iunonis effigie habet apponit: ex quo concubitu: occupatis. s. & occupati imperii illico nascuntur cõtauri: fuere quod cõtauri hoies armigeri elati animi: & imoderati: ac in omne nefas proni, uti satellites cernimus: & stipendiarios: & ministros scelerum: ad quorum uires fidemq; cõfestim recurrit tyrannus. Qui id ex nube nasci dicunt: quia ex substantiis umbratilis regni, idest subditorum eorum emungunt stipendia: ex quibus in eorum extermium impii nutriuntur. Demum Ihsion a Ioue in terras e cælo pellitur: idest a natura rerum. Postquam enim cupidus intrauit dominium omittis cogitationibus splendorum: quibus spe blanda: & fallaci existimatione oblectabatur: in anxias certasq; trahitur curas: dum scilicet nocere incipit: quibus laboribus quantumcumq; continuis & amaris plenum sit imperium. Hic insuper quoniam se cum Iunone concubuisse iactasset idest se regem dicere ausus est: fulminatur a Ioue: eo scilicet fulmine quo exuruntur insipidi: qui dum se somniantes alis in cælum euehi arbitrantur: somno excussi repente se reperiunt præcipitados in terras. Nam dum turgido spiritu elati quantumcumq; uiolentia populorum imperium teneat: in se redeunt stolide ambitionis somnum ab oculis pellunt: aduertunt quos angores intrauerint quos ambages: quos timores: quasq; incognitas ante perplexiones: qua aduertentia nõ aliter quam ab ignito fulmine cruciantur. Qui cruciatus si peccato aliquo eo tenente tyrannidẽ finiret: non apud inferos supplicio rotæ uolubilis dånaret: sed quoniã in pectore talis absq; quete aliquo circulari motu assidue circũuoluit & ueteres inouant & nouæ supaddunt: dum hic huius insidias: inde uires illius: illinc dei iudicium timidus expauescit. Rotæ isixus uolubili dicitur. Quæ id plena serpentum fingit: quia curis nõ solũ assiduis: sed et mordacibus agitat. Seu aliter & breuius. Nubem regni dicemus fore spem sumptã: quã uõnulli sibi male suis uiribus mẽsuratis certissimã faciunt. Quæ ideo similis Iunoni fingit: quia sperati iam speratum possidere uidet: nec aliter secũ quam si possideret: de re sperata disponit: & hinc fit: ut ex hac tam certa spe: ut effectum cõsequat: sperans sibi uires præparat: & sic agente spe, in nube: cõtauri oriuntur, i. præparant & cum ad consequendum opere quod iam spe tenet insipidus: intrat labores adeo ut omittat cogitationes splendorum & in turbulentiã uexetur in rotã ut dictum est. De hac autem rota aliter sensisse uidet Macro. illos, s. radiis rotarum pendere districtos: qui nihil consilio prudentes: nihil ratione moderantes: nihil uirtutibus explicates: seque & omnes actus suos for tunæ committentes casibus fortuitis semp rotantur. Alii uero ubi Ihsion Iouis & Iunonis secretarius dicebat senserunt Ihsionem augurẽ fuisse: eo quod in aere caperentur auguria per quæ secreta, i. ea quæ futura sunt solum a talibus cognosci credebantur. Quod autem ex nube genuerit centauros uolunt nil aliud intelligi: quod præter alio satellitum fidem aucupent: quæ sic facile dissoluitur alio superueniente munere ut nubes sit. Dicit præterea Fulgentius dromocridem in teogonia scribere Ihsionem in gratia primum regni gloriam affectasse: & sibi centum equites primum omnium cõquisisse: ex quo centaury, i. centum armati. Sed ego miror Ihsionem primum apud graecos regnum optasse: cum constet ante tempora Ihsionis multos fuisse sycionis & argiuis reges: quod & graeci sunt. Fuit, n. Ihsion danao imperante argiuis: posset tamẽ hic responderi alios reges: quod eum præcesserunt sponte populorum

rū qbus iperauerant extirpasse. Ison aut primus fuit q per uim & tyrānidem regnū occupare conatus est.

De Centauris Isonis filiis in generali.

Cap. XXVIII.

Entauri Isonis & Nubis filii fuere: ut p̄mōstratū ē. Hos uolūt qdā apud thessaliā equos ante alios domuisse & isignes euasisse eqtes: & quoniā centū cōuenere iuicē cētauri dicti quasi centū armati uel cētū martes: nā grāce arios mars ē. seu potius cētū auræ: nā sicut uentus uelociter euolat: sic & hi centū uelociter currere uidebant. Verūtamē hęc latina ætimologia est: quā grāce dictiones minime partiūt. Ex eis talē refert Seruius fabulā: q̄ cū qdā Thessalus rex bobus Oestro exagitatis fatellites suos ad eos reuocandos ire iussisset: & illi cū cursu pedestri nō sufficerēt ascenderūt equos: & eorū uelocitate boues cōsecuti: eos stimulis ad recta reuocarūt. Sic hi uisi aut cū irent uelociter: aut cū eorū eq̄ circa flumen peneon potarent capitibus inclinatis locū fabulæ stulta credulitas adinuenit: q̄ arbitratū ē unū eē aīal ex equo & hoīe cōpositū: & sic postea semper pictū ē. Hi tandē elati hoīes in nuptiis perithoi cibo plenī uinoq̄ madētes sponfam perithoo auferre conati sunt: sed resistēte Theseo supati. Virg. aut dicit illos fuisse laphitas. Eos aut suparari atq̄ deleri Mars passus ē: eo q̄ illi sacrū nō exhibuissent cū diis cæteris adulescent. Quasi ex hoc uelint: q̄a obmissa Martis seueritate: epulis & potationibus uacantes effœminati sint: & sic superati. Si quid præter hoc ex eis hic fictionis haberetur: satis supra ubi de Istone declaratum est.

De Euryto Isonis filio.

Cap. XXIX.

Evrytus ex Centauris unus: ut refert Lactātius: in domū Oenei regis calydoniæ ueniens Deyanirā quā paulo ante Hercules petierat & fidem præstauerat se illam in uxorem ducturum: postulauit i cōiugē. Oeneus uī timēs spopōdit: & cōstituto die dū nuptias Eurytus celebraret: supuenit Hercules: & inito cū cētauris ibidē existētibus certamine eos occidit. & Deyanirā sibi matrimonio copulauit. Ouidius uero nō sic: q̄nīmo dicit: q̄ cū pithous duxisset Hippodamiā cōiugē & posuisset in antro mēsas cētauris: & ipsi epulātes uino plurimo caluissent: i lasciuiā uenere & audaciā nimīā: & capiēte Euryto Hippodamiā atq̄ trahēte eā: isurrexit pithous atq̄ theseus: & turbati casu aduersus eū & focios inire pugna: & cū abstulisset Theseus Hippodamiā Euryto eū conantē manibus cratere sumpto interfecit.

De Astilo ex cētauris uno uate: Isonis & Nubis filio.

Cap. XXX.

Astilus ex cētauris fuit unus: & quoniā augurio ualebat futura p̄noscens fratres monuerat ne bellū aduersus Laphitas assumerēt. Tandē cū se una cū eis in nuptiis repiret: uideretq̄ Driantē acriter insistentē cedentēq̄ misere quos cōrigere poterat: & ex suis etiā plures fugiētes timēs illius uirtutē & ipse fugā cepit nessoq̄ cētouro fugiēti dixit: ut dicit Ouidius: Astillus ille etiā metuētī uulnera nesso. Ne fuge ad herculeos inquit seruaberis arcus. &c.

De Nesso Isonis & Nubis filio.

Cap. XXXI.

Nessus ex cētauris famosissimus fuit: hic cū uersutus hō plurimū esset: & fuga manus euasisset laphitarū: in calidoniā abiit: & secus Hebenū eiusdē regionis fluuiū morā trahēs: Deyanirā filiā Oenei regis amauit: tractu uero t̄pis cōtigit q̄ eunte Hercule a Calidonia uersus patriā una cū Deianira cōiuge ab Hebeno fluuiio pluuiis turgido detētus est. Cui nesus quasi obsequiū præstaturus obtulit se. si natās uellet transuadare fluuiū: Deianira in ripā alterā delaturū. Quod Hercules annuit. Verum cū trāsudasset uelociter nesus: hercule adhuc natāte: ratus suo ardori cōcessum tēpus: aura ocior cū Deianira fugā arripuit. Hercules aut sup̄to arcu: sagitta eū cōsecutus est. Qui dū se sauciū cerneret: & piturū agnosceret: ne iultus occūberet: nouā cōmētus fraudē: cōfestim uestimētū sanguine suo plitū exiit: & quasi minus amoris deianiræ dono dedit: hāc illi asserēs eē uirtutē: ut si illotū seruare: posset ab omni amore forēsi in suū reuocare herculē: dūmodo id ageret ut illo idueret hercules. Quod credula Deianira seruauit: & post tēpus: dū herculē amore Iolis captū in suū reuocare uellet: illū: ut latius in sequētibus exprime: occidit. Nesus aut uestimēto dato expirauit: ut uaticiniū ipleret astili. Staius hūc hebenū fluuiū ob mortē nessi cētaurē cognōiat. Et Lucanus de eo dicit. Et meleagreā maculatus sanguine nessi Hebenos calidona secat. &c.

De reliqs centauris Isonis filiis.

Cap. XXXII.

Phyonides: Grineus: Rethus: Orneus: Lytidas: Medon: Pisenor: Taumas: Mermeros: Pholus: Menelas: Abas: Eurinomus: Yreos: Ymbrus: Oeneus: Aphidas: Elos: Patreus: Licus: Cromis: diētis: Phareus: Bianor: Gedianus: Liceus: Hypafon: Tereus: Ripheus: Demolcon: Phlageon: Ilon: Ephinous: Damus: Dorylas: Cyllarus: Ilionome foemina: Thomus: Theleboas: Pyrerus: Ethodus: Phidupus: Nessesus: Odites: Stiphelus: Bromus: Antimachus: Elimus: Pyramus: Latreus & Monicus: oēs fuere cētauri Isonis & Nubis filii: & in nuptiis pithoi: aut cæsi: aut fugati a laphitis: ut late in suo maiori uolumine testat Ouidius. De Perithoo Isonis filio: q̄ genuit Polipitē.

Cap. XXXIII.

Erithous nō ex nube apposita: sed ex cōiuge fuit Isonis filius: ut dicit Ouid. duxerat hippodamē audaci Istone natus &c. Hic ut fert: amicitia itegra Theseo atheniēsi iunctus fuit: & cū hippocatiā secūdū Lactātii. Secūdū aut Ouidiū Hippodamiā duxisset uxore: ut ait Seruius: circūuicinos populos cōuocauit ad festū: ex quo secutū est: cū in nuptialibus sacris cæteri honorarentur dii: solus Mars omissus est: quā ob causam indignatus centauris indignantibus immisit furorem: qui surgentes aduersus Laphitas in pugnam: ut supra dictum est: plures ex cētauris cæsi occubere. Lactantius uero dicit hoc in certamine laphitas fuisse deletos: quod intelligendum est de his laphitis qui cētauri erant. Perithoum isuper uolunt Hippodamiā mortua seu ea uiuente: & forte repudiata: cum Theseo amico suo conuenisse: qui tunc forte celebs erat: se nisi ex Iouis genitis sumpturos uxores: & cum iam Theseus Helenam rapuisset: quæ Iouis & Ledæ filia habebatur: nec altera nosceretur in terris ea tēpestate a Ioue genite præter

proserpinā Plutonis cōiugē: cū in cælū nequirēt ascēdere: ad inferos eā rapturi declinauerunt. Verū cerberus aduersus Perithoum īsurgēs: illū primo interfecit ipetu: quē dū iuuare conaret Theseus: in magno uitæ fuit discrimine: & ultimo a Plutone detētus est. Tādē redeunte Hercule ab hispania Gerione supato: & pda īgen rīdiuite: audito pithoi īfortunio: & captiuitate Thesei a trenaro specu descendit ad inferos: ut tragœdus testatur Seneca in tragœdia Herculis furentis. Cui obuius cerberus factus: ut in eadē tragœdia plenius dicitur: ab Hercule uictus atq; triplici ligatus cathena Theseo cōcessus est. Aliqui uolūt cerbero ab Hercule barbam decerpā: quē liberato Theseo. p trenarō ad superos triplici traxit cathena etiā renitētē. Pōponius autē in cosmographia scribit circa Euxini sinus ītroitū haud longē ab heraclea urbe acherusiā specū esse: ad manes usque: ut fama fert: peruiū: & ex eo ad superos aiunt incolæ cerberū tractū. Sūt p̄terea nōnulli: q ad augendā fabulæ fidē: cum uenenosis herbis locus abūdet: dicāt eas primo ex spuma tracti cerberi natas: nec in p̄cessu quoquā euelli potuisse. Quod hac historia fictum est: æque ad historiā p̄tinet. Nā cū clam latronū more nō tanq̄ strēnu iuuenes rapturi p̄serpinā iussent Perithous & Theseus: nocte a cerbero cane pithous: ut legif̄ occisus est: & ab īcurfantibus detētus Theseus: pro cuius liberatiōe Hercules ad īferos descendens. i. in regna molossorū primo claua occurrētē: & oīa audentē canē domuit: atq; ligauit: & Theseū sub īterminatione belli plutoni repetiit: qui illi cōcessus est: & sic cū cane in aticā seu boetiā rediere. Per barbā cerbero euulsam audaciam atq; robur debemus ītelligere: qbus canis priuatus est. Nā exptus Herculis clauā: & uisa uiri cōstātia timidus atq; mutus effectus se uictū cōfessus est. Est enī hoībus barba a natura cōcessa in testimoniū uirilittis: ut in moralibus placet Gregorio. Hāc enī quotiēs tāgimus aut uidemus nos esse uiros meminisse debemus: & nobis ab his: quæ minime uirum deceant cauere monemur. de reliquis alibi dictum est.

De Polypite Perithoi filio.

Cap. XXXIII.

Polypites perithoi fuit filius: & Hippodamiae: ut Homerus in Iliade: dum dicit. Illos autē ducebat fortis bello polypites filius perithoi: quē īmortalis genuit Iuppiter. Hunc polypitē pithoo genuit gloriosa Hippodamia. Hic ut p̄ eundē Homerū patet in catalogo græcorū: cū eis in Troianā expeditionē iuit. De Britona Martis. ix. filia.

Cap. XXXV.

Britona seu Briton nympha fuit cretensis: & ut Lactantius asserit: martis filia: quæ cū uirgo adhæsisset Dianæ: & p̄petuæ factō uirginitatis uoto uenatiōibus uacaret: eo q̄ formosa eēt: Minoi regi cretensū placuit. Qui cū ei renitētī uiolētīa uellet īferre: nec aliunde uirgini apparet effugiū: se in mare dedit præcipitē: & sic ab undis absorpta est: contigit postea ut piscatorū retibus traheret eius cadauer in litus: porro: seu Dianæ: seu Martis turbatione factū sit: pestis ingens insulæ īmissa est: quā uidebant cessare nō posse icolæ: nisi Dianæ īstituissent rēplū: & eā dithynā appellaret: eo q̄ piscatorū reua: quibus in terram deductum est britonæ cadauer dithia nominentur.

De Euanne. x. Martis filia & Capanei coniuge.

Cap. XXXVI.

Euanne: ut Theodōtio placet Martis fuit filia: ex Thebe a Iopi fluminis cōiuge suscepta. Quæ qdē Euanes cōiunx fuit Capanei insolētissimi hoīs: & ex eo filiū pepit: quē Sthenelū uocauere. Credo ego hāc ferocissimā fuisse sceminā: & ideo Martis dictā filiā: Quā ferūt adeo Capaneū uirū suū dilexisse: ut dū fulminatus apud Thebas eius funeralia exercerentur: ponereturq; Capanei cadauer semiustū in rogū: ferre nō potēs tā ingentē animi dolorē: sese iniecisse flammis illud urentibus: & sic una cū uiro exustam & imixtis cineribus in urnam depositam.

De Hermiona. xi. Martis filia: & Cadmi coniuge.

Cap. XXXVII.

Hermionā poetæ dicūt Martis & Veneris fuisse filiā: eāq; relicta spinge: a Cadmo thebarū rege in coniugē ductā. huic Vulcanū autē monile fecisse pulchritudinis īsigne sed īfausti ominis portantis & hoc ob odiū in eā susceptū: qd̄ ex adulterio coniugis nata sit. Ex hac insup Cadmus. iiii. suscepit filias: & postremo: ut aiunt in serpētes uersæ: in mortē usq; mansere. Cuius fidei absconditū hoc esse potest. Primo Veneris filia fuit Hermiona. quātū ad Cadmū: q̄ pulchritudinis seu facetia sua potēs fuit in Cadmū ueneras īmittere flāmas. i. libidinofam flagrantia: qd̄ Veneris ē: & hoc īquātū ob īpius desiderū Spingē pristinā coniugē abdicauit. Martis uero filia ideo dici pōt: q̄ eidē cadmo cā fuit belli. Nā ut dicit Euseb. palefactū iducens in testē Spingos: p̄pter zelū Hermiōæ a Cadmo: cuius erat uxor discessit: & cōfestim in eū bella cōmouit: & sic Martis filia. i. belli cām Cadmus assumpsit uxorē. Monile autē īfaustū a Vulcanō conditū accipi pōt p̄pter īfaustū huiusce matrimonii exitū: eo q̄ ab amphione & zeto regnō priuati: & in exilio pulsi sunt. Qd̄ autē in serpentē uersa sit: pōt ītelligi: seu q̄ exul circa īfima uti serpentes icedunt: se cū uiro exercuit: ubi dū regnaret uacabat excelsis: seu: q̄ p̄ diuersa post exiliū: nunc huc: nūc illuc errauere ut serpentes. seu quia affecti senio pectus in terram uersum uti serpentes faciunt: q̄ pectore gradiunt incessere.

De Hyperuio. xii. Martis filio.

Cap. XXXVIII.

Hyperuio Martis fuisse filiū asserit in libro naturalis hystoriæ Ply. de quo nil aliud reperisse meminī: nisi q̄ idem Plynus dicit eum. s. primum fuisse: qui occidit animal: & ob id puto cum opus fuerit uisum sit: Martis filium dictum.

De Etholo. xiii. Martis filio.

Cap. XXXIX.

Etholus Martis fuit filius: ut Ply. in libro naturalis hystoriæ testatur: eiusq; fuisse compertum iaculum dicit. Credo ego hunc Etholum regem fuisse Etholiæ: & ab eo forsan denominatam fore regionem illam: in qua cum bellicosi plurimum populi sint: & ipse Etholus: ut in euentū eius ostendit cum bellicosus homo esset: ab ipsis Etholis Martis filius dictus est.

De Remo. xiiii. & Romulo. xv. Martis filiis.

Cap. XL.

Remus & Romulus seu romus: ut ueteres asseruere Romani: Martis fuere filii: ex Ilia uestali uirgi-
ne suscepti. Ex quibus ubi de fastis refert Ouidius: quod cum Ilia urna sumpta iret aqua latura pro facris
sub salice fessa cōsedit: & canentibus auibus in sono soluta: a Marte uisa & oppressa est: ei uero dormie-
ti uisu ē: se in cōspectu igniū uestaliū stare: & in focus uittas laneas: quibus obumbratū caput habebat
cecidisse: & eis duas consurgere palmas: quare altera maior ramis totū occupauerat orbē. Quas cum
moliret patruus exciderat: a pyco martia uae: & lupo tutatae sunt. Quae cum ex eo compressu: quae dormiens passa
fuerat: gemios pepisset: iussu Amulii regis albanorum patri sui: ut pericerent in tyberim delati: cum itumisset pri-
diani hymbriis ca flumē: neque uentes delatores deuenire ad alueū: illos in ripa deposuere: ibi aliquādiu a pyco nu-
triti: aduenit lupa quae catulos perdiderat & admotis labellis eorum uberibus eos educauit. Fignētū huius rō satis sumit
ex Romāorum analibus. Hētur. n. p. cōpto Ilia ex incognito p̄re uno partu Remū & romulū pepisse: sic uittae uir-
ginitatis testimoniū ferētes in ignē cecidere: duo nati duae fuerunt palmae: quia uictoriosi fuere iuuenes: sed alter
magis. Romulus quae romanū fūdauit impiū: per quod ois orbis suis & suorum. uictoriis subactus ē. In hoc sauii uo-
luit patruus dū abiici iussit. A pyco autē educatos id dixerit: quia pycus formicis alaf: per quas agricolae intelligūt:
sic: & ipsi a fausto pastore regio: quae & agricultor erat collecti: & seruati sūt: & a lupo nutriti et sūt: quoniam ab ac-
cha laurētia faustuli cōiuge lactati & materna solertia gubernati fuere: quae lupā uocauerit: eo quod nobile scortū
fuit: & tales nūcupatur lupae: ob auaritiā: ca cuius pudicitia perstrauere: & inde in hodiernū usque cellulae taliū lu-
panaria appellatur. Quod autē ex Marte geniti sint ad cōregēdā cōditore tā inclytae gētis ifamē originē adinuen-
tū ē: cōueniētibus ēt moribus iuuenū figmēto: nā rapaces & p̄dones & elati ai atque bellicosi fuere: ad quos dicit
Titus Li. quod cum Amulius Numitorē fratrem regno expulisset: Lauū eius occidit filiū: & ilia ad auferendā spem
plis uestalē dicauit uirginē: ex quae cum nati gemini: & iussu Amulii eēt occisi: a Faustulo regē cōficio educati:
& ad aetate usque puberē deducti cum rapinis & latrocinii uacaret: stirpis eorum facti cōficii & fraudis Amulii ex cō-
posito cum captiuis a sociis duceret alter: & alter quāsi accusator cum cōsociis ad Amulium uenissent: cōsurgentibus hic
accusatore inde accusato in regē: eū occiderūt: & genus p̄fessi suū: auo eorum Numitori seni regnū restituer. Ipsi
uero: ubi nūc Roma ē sibi cōdiderūt urbē. Et dū de se uterque nouae urbi nomē uellet iponere: in hac cōcordiā ex
cōposito deuenere: ut si quis faustius sūpisset auguriū ex diuersis mōtibus: is nomē iponeret ciuitati. Ex quo se-
cutū ē: ut sex uultures uideret Remus. xii. Romulū quod bre quoniam plures uidisset: Romā a se nūcupauit urbē:
Remus autē postea: quia sulcū loco muri signatū cōtra edictū Romuli supasset: seu alia ob cām: a Romulo uisū
sit: a Fabio Romuli duce remus cultro pastoralis occisus ē. Et sūt quae arbitrent eū ibidē sepultū ubi futuri muri
uestigiū trāsgressus ē: ostēdunt quod hodierni pyramidē in muro. saxis in altū egestā cadaueri eius sup̄ edificatā.

De Romulo tantum. xv. Martis filio.

Cap. Li.

Romulus Iliae & Martis fuit filius: ut supra p̄xio mōstratū ē. Esto dicat Seruius hūc Romū appella-
tū fuisse. Vex per Romo Romulus blādimēti cā dictū. Nā gaudēt diminutiōe blāditiae. Hic quidem
primus fuit Romāorum rex bellicosissimus hō adeo: ut merito Martis filius crederet. Nulla. n. ei qes
unq̄ fuit. Hic multos ex adiacētibus urbi populos armorum ui suae ditioni subegit. Et quoniam uir bel-
lorum fuit pauca sacra apud nouū populū: quae ex fugitiuis & latroibus asylo facto cōgregauerat: & sabinas mu-
lieres fraude captas cōgregatas cōcesserat: istituerat. Sed iter alia laurētia intulit: hāc ob cām: ut dicit Macro-
bius: quae ut Macer in historiā libro refert: Faustuli cōiuge accā laurētia Romuli & Remi nutrice: regnate Ro-
mulo Carutio cuidā tusco diuiti nuptā auctāque p̄remortuū Carutii hāreditate: Romulū quē nutriuerat hā-
redē liq̄sser. & sic ob id pietatis cā festū laurētaliū istituit. Nonnulli aliter opinātur dicētes. nō a Romulo sed ab
ipsa Acca laurētia hoc introductū sacrum: & a Romulo cōtinuatū. Quae opinio roborari uidet auctoritate Ful-
gētii: quae in libro antiquorum sermonū dicit sic. Acca laurētia romuli nutrix cōsueuit per agris semel in āno sacrifici-
care cum. xii. filiis suis sacrificiū p̄cedētibus: unde dū unus mortuus eēt: per nutricis gratiā Romulus in uicē defū-
cti succedere pollicetur: unde & ritus p̄cessit cum. xii. & hi. xii. quae sacrificarent deinceps Aruales dicti sūt fratres:
sicut Rutilius geminus in libris p̄tōficalibus memorat. Hic insup annū: primus Romāis ex. x. mēsis ordi-
nauit. Quorum primū a Marte patre martiū appellauit: p̄terea centū fore patres instituit: quos Senatores nūc
pauit: & quae ex his nascebatur patricii dicebant. Inde sedato sabinarum ob raptū mulierum: bello diuisit in curias: &
egrum tres cēturias descripsit: & alia multa fecit bellica: potiusque pacis tpa p̄spectaria. Inde multarum insignis ui-
ctoriarum: dū apud capreas paludes: ad recensendū exercitū contionē haberet cōorta subito tēpestate maxima
cum fragore caeli & tonitruorum strepitu ingenti: atque dēso nymbo contectus ē. adeo ut eius cōspectus auferretur
a plebe: nec ulterius in terris postea uisus ē. Crediturque ē a patribus: eo quod plebi uideret fauere nimis: trucidatū &
in paludē cadauer eius deiectū. Sed postquam plebs nobilitatis metu aliquādiu tacuit a nonnullis initio facto: deū
deo natum regē parentemque urbis Romanae salutare coepere: & uota exhibere. Quae stolidā opinionē unius no-
bilis uiri cōsilio roboratā aiunt. Nā Iulius p̄culus quae ex stirpe Aeneae creditus cum Remo Romuloque alba reli-
cta Romā deuenerat: & in ciuitate sollicita desiderio p̄diti regis in cōcionem prodiit. Romulus quirites par-
rens urbis huius prima hodierna luce caelo repete delapsus se mihi obuiū dedit: cum p̄fusus horrore uenerabū-
dus astitisset. petēs cōtra: ut intueri fas esset. Abi nūcia inquit Romāis caelestes ita uelle: ut mea Roma caput or-
bis terrarum sit: p̄inde rem militare sciat: & ita posteris tradat nullas opes humanas armis romāis resistere pos-
se. Hoc inquit locutus sublimis abiit. Ex quo factū ut sub nomē quirini: sic enim quae hastatus incederet: & ha-
sta quiris sabinā ligua diceretur appellatus: & deus habitus sit: Plinius tamē ubi de uiris illustribus dicit: Ro-
mulū a curibus Sabinorum oppido Romanos appellasse quirites: decessit quidem postquam annis. vii. & xxx. regna-
set: & regnare coepit anno mūdi. iiii. M. cccc. xly. natus āno. xv. ut scribit in libro tēporum Eusebius. Et quoniam
ultimus ex compertis ex prole Martis est. libello nono secum libet finem imponere.

EDiterraneum mare a phrico & asiatico atq; euripo littore terminatum mille conspicuum infulis opere Herculis regum in clyte inter Abilam & Calpem occidentalia promontoria: quæ Pomponius columnas Herculis uocat: ad terras demissum nostras ex oceano uetustissimi homines credere. Ex quo sic deo sua liberalitate nostris opportunitatibus prouidente ingens morralibus commodum consecutum est. Quid enim spectare diuino præstante lumine rates humano excogitatas ingenio: & artificio fabrefactas: nunc remigio sulcantes undas: nunc uelo tenso uentorum impulsas spiritu: quibus omne grande defertur onus. Quid eorum excogitare audaciam: Qui se primò undis incognitis: & inexpertis flatibus credere: horror equidem est horum tamen: & si non semper ut plurimum tanta fuit fides aut audentium fortuna: ut transfretantes peregrinatione longinqua: non dicam cursu solum: sed uolatu celebri delati aurum metallaq; cætera eois: uestes purpureas: & aromata: lapides præciosos: & eboras occiduis: peregrinas aues: & balsama: ligna nostris syluis incognita: gummas: & sudores arborum reliquos: radiceq; non omni solo familiares: ex quibus tam sanis q̄ ægris corporibus medicamina: atq; oblectationes sequuntur innumera. Et quod non minimum humani generis. r. p. bonum est. His agentibus nauigationibus maris huius factum est: ut cymber: & celta altero orbis angulo nonnunquam sentiant: qui sint Arabes: quid mare rubrum: quid & sabæa nemora sudent: hyrcanus: & tanais incolæ atlanticos noscant hesperidas: & eorum etiam gustent aurea mala. feruētethiopes: & Nilum & libycas postes: gelidus Hyperboreus lustret & sarmata. sic & Hispanus Maurusq; uisitatus uisitet: persas & indos & caucasum: & tyles ultima calcet taprobanis littora: & cum sua inuicem permutant bona non solum mores legeq; & habitus mirantur sit: quinimmo qui se dum alterum intuetur ex altero q̄ sit mundo: nec uno eodem secum illo ambiri oceano arbitratur ritus miscet fidem mercimonis cōmunicet: amicitias iungat: & dum sua docent ydiomata: discant & aliena: & sic fit ut quos fecerat distantia locorum extraneos nauigatio iungat: faciatque concordet. Sunt præterea & alia multa: quæ si tanta non sint admiratione conspicua: sunt forsitan utilitate continua cariora: præbet hoc mare lembis infinita piscationum cōmoda: quibus sit: ut opipares diuitum mensæ magnis: atque lapidis piscibus onerentur: & pauperes minoribus nutriantur. Hoc insuper præstante tranquillo ex insulis fertilibus pecora iumenta atq; frumenta: & opportuna quæcunq; uictui & continentem etiam alterutrum deferantur: dat ualidis infirmisq; lauacra: & sale suo ualere facit insipida: humectat adiacētes undiq; terras eiusque meatu subterraneo fistulas implet: ex quibus fontes habemus & flumina: quorum nisi susceptor adesse: in conuallibus maxima hominum peste marceret. Quid multa referam: hoc tam singulare bonum cunctis: ut prisca finxere poetæ in diuisione regni trium filiorum Saturni Neptūno contigit: & eius dictus est deus: cuius quoniam prolem explicaturus sum: libuit me ipsum per eius beneficia circumagere paululum. Ut si dum aliorum nauigans posteritates exquirens: si absque periculo cimbulae meæ sulcare permittit: nunc exquirenti suam tranquillum se præbeat. Quod oro: ut ille faciat: qui illud in cathaclismo infra littora reuocauit.

De Neptūno nono saturni filio. Cui. xxxv. fuisse filios legimus: quorū hæc sunt nomia. Primus Dorus. ii. Amicis. iii. Phorcus. iiii. Albion. v. Borgion. vi. Tara. vii. Polyphemus. viii. Tilemus. ix. Brōtes. x. Steropes. xi. Pyragmon. xii. Naficheus. xiii. Melion. xiiii. Acterion. xv. Aon. xvi. Mesappus. xvii. Busiris. xviii. Pegasus. xix. Nictheus. xx. Irceus. xxi. Pelius. xxii. Neleus. xxiii. Cignus. xxiiii. Chrysaor. xxv. Othus. xxvi. Ephialtes. xxvii. Aegæus. xxviii. Onchestus. xxix. Pelasgus. xxx. Nauphlius. xxxi. Celeno. xxxii. Aello. xxxiii. Occipite. xxxiiii. Siccanus. xxxv. Siculus.

Capitulum primum.

Neptunus Saturni & Opis fuit filius: & dū natus ē a matre fuit absconditus: ne a Saturno occideretur: ut in Sacra hystoria legitur. Hūc ueteres maris dixere deum quod ex carmine Maronis patet dum dicit: Maturate fugam regiq; hæc dicite uestro. Non illi imperium pelagi seuumq; tridentē: sed mihi sorte datū. Neptuno supra. Quod forsitan ab Homero sumptum est: dum in persona Neptuni sic in Iliade dicit. Tres enī a Saturno sumus fratres: quos genuit Rheā, Iuppiter & ego. Teruis autem dites mortuis dominans. Tripliciter autem omnia diuisa sunt: cui libet autem contigit honor: certe mihi contigit antiquum fretum habitare semper & c. Huic præterea dicit Albericus uxorem fuisse nomine Amphitritem: & amplissimam: sed ex pluribus mulieribus prolem. Et cum illi currum comitesq; derint: qualiter per regnum incedat suum: pulchræ describit Virgilius dicens. Iungit equos currum genitor spumatiq; addit. Frena feris manibusq; omnes effundit habenas Ceruleo per summa leuis uolat æquora curru. Subsidunt undæ tumidumq; sub axe sonant. Sternitur æquor aquos fugiunt uasto æthere nimbis. Tum uariæ comitum facies imania cæthe. Et senior glauci chorus sonansq; Palemon. Tritonesq; ceteri phorcisq; exercitus oīs. Leua tenet thetis & melite panopeaq; uirgo. Nisæq; eploq; talia cymodoceq; & c. Sed Statius aliter eius describit excursum dum dicit. Qualis ubi æolio demissos carcere uentos: Dux præ se neptunus ait magnoq; ualantes: Inicit ægeo tristis comitatus eunti. Circum lora fremūt nimbisq; hyemalque profundæ Nubilaq; euulso terrarum sordida fundo Tempestat & cæ. Huic insuper de impositione nominis: cum Minerua litigium fuit: quod quoniam ubi supra de eadem dictum est: satis plene describitur: reiterate superuacaneum duxi. Sic & de muris Troiæ ab eo & Apolline constructis: ubi de Laomedonte legitur:

inuenitur. Volunt eum insuper Iunonis fuisse alumnum & loco sceptri gestare tridentem: & rerum illi fundamenta sacra. Ex quibus quid senserit decepta ueritas uidentum est. Neptunus maris deus a fingentibus dictus est: eo quod sic in sacra legitur hystoria: Iuppiter Neptuno imperium dat maris: ut in suis omnibus: & quæ secus mare loca essent omnibus regnaret &c. Hinc poëta postmodum ubi regem dixisset hystoriographus: deum fingendo dixere: quæ fictio adeo adoleuit: ut etiam qui se prudentes arbitrabantur: infanda credulitate caperentur. Amphitritem autem illius ideo dixere coniugem: quia semper mari iunctus sit sonus: qui ubique in littus fit: in circuitu orbis proiicientibus sese undis in terrâ. dicitur enim amphitrites ab amphi: quod est circum: & triton maris sonus: & sic circumsonans. Currus autem habet designare motum eius in superficie: qui cum reuolutione & rumore fit ut currus faciunt rotæ. De eius incessu & comitiua: quod a Virgilio scribitur redeuntis in tranquillitatem maris mos seu natura ponitur. A Statio uero contrarium designatur: qualiter. scilicet ex tranquillitate mare efficitur procellosum. Mare autem Iunonis fuisse alumnum ideo dictum est: quia aer ex aquis suscipit incrementum: ut ubi de Iunone dictum est. Tridens autem sceptrum illi concessum triplicem aquæ proprietatem ostendit. Est enim labilis: nabilis: & porabilis. fundamenta uero illi consecrata sunt quia eius opere terra moueatur: & ob id ab Homero uocatur sæpissime Ennosigeos: quod idem est quod terra mouens: & propter hoc uoluerunt insipidi id quod sibi sacrum esset ab eo deberi seruari. Quod male legerant dauidicum illud. Nisi dominus ædificauerit domum. in uanum laborant qui ædificant eam. & hi potissime qui Neptuno fundamenta commodant: cum nil stabile: nisi fundetur in petra: petra autem Christus est. Vocant eum Neptunum: ut ait Rabanus & Isidorus: quod nubatur: id est mare terram tegat: uel ut dicit Albericus: eum a nando dictum quasi ob id moueatur quod in eo res natent. Ridiculum est ob id inopinato regis nomine uel le regni qualitates expromere.

De Doro primo Neptuni filio.

Cap. II.

Dorus ut dicit Seruius Neptuni fuit filius: quem alii in parte græciæ regnasse uolunt: ibique tantæ fuisse auctoritatis: ut omnes apud quos gessit imperium: ab eius nomine dori nuncupati sint. Ilidorus uero ubi de æthimologiis: & Rabanus in libro de origine rerum dicunt. Dorus Neptuni & Elopis filius fuit: unde Dori nomē & originē ducunt: sunt autem græciæ pars: ex quibus est cognominata tertia lingua græcorum: quæ dorica appellatur. Cur autem hic neptuni dicatur filius: talis uideatur ratio. primo enim possibile est eum neptuni regis fuisse filium & tam uirtute sua: quæ auctoritate patris in magnum deuenisse nomē: ut fit: & de hoc satis dictum sit. Consueuere præterea ueteres: & potissime qui generosi erant animi a propriis sedibus: ad alias transire: nonnunquam motu proprio ob cupiditatem gloriæ & aliquando seditionibus pulsati: uel alia necessitate coacti. qui eo quod nondum ubique peruii essent montes & tenebrosa ueritate nemora completerent omnia: quia littora colerentur: tantum mediterraneis fere neglectis locis nauigio ferebantur: & ubi applicabant: seu in littore occupato: seu sponte incolarum suscepti: si uidentium opinione erant uel efficiebantur insignes: dum nationis eorum alia non haberetur ab incolis rudibus notitia: quod per mare uenissent: & ut etiam eius originis gloriam ampliarent: confestim neptunno attribuebant: eumque neptunni filium nuncupabant. Si forsan huiusmodi homo terrestri aduenisset itinere: terræ illum filium esse dicebant: quod multis contigisse in docta testatur antiquitas. Et ne sapius reiterandus sit sermo sic de reliquis Neptuni filiis: nisi alia ratio demonstrat: intelligendum sit.

De Amyci uel Amyco Neptuni filio qui genuit Buthem.

Cap. III.

Amycis uel amyco filius fuit Neptuni & Melites nymphæ secundum Seruium: qui eum dicit a pollice certamine superatum. Quod Lactantius apertius explicans dicit: quod cum pollux cum argonautis ad bebritium nemus appulisset: & eum Amycus bebritiorum rex ad cestuum prouocasset certamen: haberetque semper hanc consuetudinem ut insidiaretur intrantibus bebritium nemus: & sub titulo euocationis in certamen illud aduenas deduceret & occideret: contigit quod cum in illud perduxisset Pollucem: & superatus illi uellet uim inferre: conuocatis a Polluce sociis ibidem occisus est: ubi alios occidere consueuerat. Theodontius uero dicit hunc ex Melanthe Prothei santis filia Neptuni fuisse filium. Verum ego magis Seruio credam: cum dicat Leontius eum ex melira insula haud longe a sicilia ibidem deuenisse & bebritiæ regnum uiribus occupasse. Est enim bebritia regio quæ postea bithynia nuncupata est proxima troadi.

De Buthe Amyci filio qui genuit Ericem.

Cap. IIII.

Buthes: ut asserit Theodontius: filius fuit Amyci regis bebritiorum. Quem dicit Leontius ob patris fauorem eo ab argonautis cetero regno pulsum & cum melira autum regnum repeteret: post aliquales errores paruo nauigio drepanum in sicilia deuenisset: ibidem a lycaste nobili atque pulcherrima ea tempestate meretrice hospitio susceptus est: qui cum forma ualeret & moribus & ætate: a lycaste facile adamatus est: cuius cum esset usus contubernio: ex eo filium suscepit: quem Ericem nuncupauit. Et quia Lycastes ob eximiam pulchritudinem & meretricium ab incolis Venus uocaretur: fabulæ datus est locus Buthem. scilicet Ericem ex uenere susceptum.

De Eryce Buthis filio.

Cap. V.

Eryx: ut Theodontio placet: filius fuit Buthis & Veneris. Seruius autem dicit Neptuni & Veneris: & ex numero argonautarum fuisse: & ait quod cum Venus spatia retur in littore siculo a Neptunno oppressa Ericem concepit. Quod prædictis male consonum est. Esto dici posse Buthem hominem exterum & a mari uestum Neptunum dici. Hic Eryx regnans in sicilia & uiribus potens hospitibus legem posuerat: ut secum cestibus decertarent: qui tandem ab Hercule ex hispania redeunte

uictus occubuit. Sane Theodontius historiā continuās generationis eiusdem dicit: q̄ cū tam iure parentū q̄ maximarum diuitiarū meretricio quæsitārū licastis amplissimū in eo siciliæ angulo dominiū possideret: & uiribus Butis etiam ampliatur: ea moriente Eryx tam thesauro q̄ egregio matris titulo: licet falso elatus se loci regē dixit: & in culmine propinqui drepano mōtis: tēplū ingens cōstrui fecit: quod matri dicauit: & uocari iussit templū Veneris erycinæ. Tandē insolens nimīū ab Hercule occisus est: & in monte sepultus ubi matri condiderat templum.

De Phorco tertio Neptūni filio: qui genuit Bathillum: Thoosam: Scyllam: Medusam: Stennionem: & Euralem. Cap. VI.

Horcus: ut dicit Seruius: Neptūni & Thoosæ filius fuit. hūc dicit Varro regē fuisse corsicæ & Sardinia: & ab Atlante rege nauali certamine superatū: & cum magna exercitus sui parte obrutū: quāobrē focii qui fuere superstitēs in suā consolationē eum in marinū deū fuisse conuersum dixere: & sic maris dictus est deus: fauētibus poeticis fictionibus desiderio attestantium: & sic uidetur ea demersione phorcum sibi deum patrem & deitatem quæsisse.

De Bathillo Phorci filio. Cap. VII.

Athillus: ut dicit Theodontius: filius fuit Phorci: & marini monstri: de quo & si quædam alia referat litteris a lituris deletis legisse nō potui: nec aliud usq̄ alibi uidisse memini.

De Thoosa Phorci filia: & matre Polyphemi. Cap. VIII.

Thoosa dicit Seruius Phorci fuisse matrē: Verū Homerus in odyssæa eiusdem Phorci dicit fuisse filiam. Sic Anthicheū Polyphemum: cuius potētia est magna oibus in cyclopiis. Thoosa autē ipsum genuit nympha phorcinos filia mari sine fece prædominantis. Et sic apparet hanc phorci filiam fuisse: & ex Neptūno peperisse Polyphemū cyclopem. Nec aduersatur quod dicit Seruius eā phorci matrē: cū duæ potuerint esse eodē nūcupatæ noīe: quarū altera fuit mater: altera uero filia.

De Scylla filia Phorci. Cap. IX.

Scylla: ut ait Seruius Phorci & crotheidos nymphæ filia fuit: quā ut ait Ouid. Glaucus ex Anthidone ciuitate marinus deus amauit: & quoniā illā cyrci filia solis: quæ illū diligebat præponeret. irata Cyrces fontē: in quo cōsueuerat scylla lauari uenenis infecit: adeo ut dū descendisset scylla in eū more solito pubetenus repente in uarias est mutata formas. Attamē cū suā deformitatē horret: sese in propinquū præcipitauit mare: & Glauco amātis sui opere dea marina facta est. Alii marinū monstrum effectā dicunt: cuius formam sic describit Maro. At scyllā cæcis cohibet spelūca latebris Ora exertantē & naues in saxa trahentem. Prima hoīs facies: & pulchro pectore uirgo Pubetenus postrema imani corpore pistrix. Delphinū caudas utero cōmissa luporū Præstat trinacrii metas lustrare pachini: &c. Homerus autē longa carminū serie aliter in odyssæa describit fere in hac sentētia. Dicit enim eā latrantē: & catuli uocē habere nuper geniti: aspectu horribilē: & pedes habere. xii. cū sex capitibus: & in omne caput os ingēs cū trinis ordinibus dentiū plenis nigra morte: eaq̄ in spelūcæ medio morantē capita extra mittere in profundissimum mare: piscariq̄ ut delphines capiat uel balenas. Leontius autē aliā a superiori de scylla recitat fabulā. dicit enim: q̄ cū scylla misceretur Neptūno amphitrites eius cōiunx cōmota zelo sparsis in aquis farmacis: in q̄bus lauari cōsueuerat: eā uertit in caninā ferā: quā Hercules cū præda Gerione hispano superato rediēs: eo q̄ sibi boues abstulisset occidit. Verū illā pater eius reuocauit in uitā. His præmissis quid cōtegāt enucleandū est. Sunt ergo qui extiment olim in littore calabro freto tenui a ficulo separato aduenā fuisse mulierē sūma pulchritudine: & astu plurimo ualentē: & cū feruenti urere pruritu modestia morū & honestate oris: q̄bus uirginē seu pudicissimā fingebat matronā: illectos hospites in cōcupiscentiā suā nudabat substātiis: & hinc datū fabulæ locū. Fulgentius autē de ea aliter sensit in moralem sensum æque fictionē trahens: & dicens sic. Scylla enī græce quasi exquina dicta est: quod nos latine confusionē dicimus: & quid confusio: nisi libido est? quā libidinē Glaucus amat. Glaucus enim græce luscitius dicitur. unde & glaphcomata dicimus cæcitatē: ergo oīs qui luxuriā amat cæcus est. Nā Anthedonis filius dictus est. Anthedon enim græce quasi anthudon: quod nos latine cōtrariū uidens dicimus. ergo lippitudo ex contraria uisione nascitur. i. ex re cōtraria uisui. Scylla uero in modū ponitur meretricis: quia oīs libidinosa canibus lupisq̄ imūdis atq̄ spurcidis: & hiulcis hoībibus inguina sua necesse est misceat. Iuste ergo lupis & canibus mixta. Quā circes odisse dicitur. Cyrces manus diuidiatio uel operatio nuncupat: quasi cyronere. Laborē enim manū & operationē libidinosa mulier non diligit. Hæc ille. Glaucus autē supra ubi de cyrcæ pro maris spuma sumptus est: qua abundat cyrcæcūs mōs in radicibus suis rōne scopulorū: circa quos mare impulsus frangit: & sic scyllæ scopulus. tamē de hoc satis ubi de cyrcæ. Salustius autē dicit saxū esse simile terebratæ formæ procul uidentibus. Canes uero & lupi ob hoc ex ea nati fingunt: quia loca plena sunt monstris marinis: & saxorū asperitas illuc imitatur latratus canū. sed nos paululum figmentis explicati adaptemus. Certissimū est ex parte Italiae in conspectu littoris tauromenitani saxa esse ingentia atq̄ cauernosa: & acuta: & cultrorū ritu secantia: & se in fretum ficulū protendentia: in quo eo motu: quo oceanus assidue agitur: fluxu. i. & refluxu adeo cursu uelox: & impetuofum fert mare: ut nil celerius uideatur aut potētius. Præterea flantibus ab arthoo in austrū uentis: & ab austro in arthoom tanto impetu eo in freto in se undas impellunt: ut percussioibus suis in cælum usq̄ uideātur efferrī: ex quo tam impetuoso motu fit: ut intrantibus undis cauernas scyllæ: rumor causetur ingens: qui hinc inde fractus latratus canum: ululatūq̄ luporū imitatur: & quoniā in uacuum semper declinant aquæ: fit ut eis descendētibus in cauernas scyllæ secum potentius impetus si sint nauigia trahat: & sic ex ueritate contingentium cōstat Virgilio fictio: q̄ illi multa sint capita: ut dicit Homerus: nihil aliud est q̄ pluralitas scopulorū ibidem dū

se retrahunt unum caput in altum extollentium: quibus iuxta numerum: ut pedes sint: id est fundamentum eorum opportunum est. Ora autem plura & dentium ordines: nil aliud quam crebras eurypos intersecantia saxa discurrentes ostendunt: qui quidem nigra morte: id est mortis periculo illos intrantibus pleni sunt: quod delphinis piscetur aut balenis: ideo dictum est: quia locus ille semper magnorum & monstruosum piscium abundas sit. Quod autem dicebat Leontius scyllam misceri Neptuno evidens est: nam ut patet in mare protenditur saxum: & quoniam ibi sit tempestas & sonoritas assidua: ideo fictum est ab amphitrite pharmaca fuisse iniecta. Quod autem illam occiderit Hercules dicit Theodontius ob id fictum: quia unius cyclopi filius inter saxa scyllae perierit: quare obrem in ultionem suam cyclops maximis molibus loco iniectus ora scyllae clausit: & in uium fretum fecit: & ob id mortua scylla dicta est: tractu tamen temporis omnia iniecta in se retrahens mare locum redegit in formam pristinam: & sic a phorco suscitata est filia. Scyllam autem phorci fuisse filiam dicit Theodontius a philocoro testari: eamque cum sardinia steleno Corinthio nobilissimo iuueni mitteretur in coniugem: ibidem perisse: & loco reliquisse nomen.

De Medusa Stenione: & Euriale gorgonibus & filiabus phorci.

Cap. X.

Medusa Stenio & Euriale phorci filiae: & ex monstro marino susceptae fuere. ut dicit Theodontius. Hae quidem gorgones appellatae fuere: & uetere testante fama inter omnes tres unum tantum oculum habuere: quo utebantur uicissim: & ut scribit Pöponius mella in cosmographia insulas dorcadadas tenuere: quas esse constat in oceano aethiopico ex opposito aethiopum hesperidum. Quod & a Lucano testari uideretur: ubi dicit: Finibus extremis libyes ubi feruida tellus Accipit oceanum demisso sole calentem Squalebant late phorcinodos arua medusae: &c. His insuper hanc fuisse proprietatem aiunt: ut quoscunque eas intuentes in saxa conuerterent. Has duas tantum fuisse dicit Ouidius: Cuius introitu geminas habitasse sorores Phorcidas unius sortitas luminis usum: &c. & hoc quod ad omnes tres dictum sit. Nunc autem fictionum sensum liber inserere: & ante alia has ego phorci regis sardiniae: de quo supra filias fuisse non puto: sed alicuius alterius phorci apud insulas dorcadadas ea tempestate regnantis. Monstri autem marini ideo filias dictas puto a similitudine. monstrum enim marinum balena est: cuius inter proprietates dicunt. hi qui animalium exquisiuere naturas hanc esse: ut dum os aperit tanto odore cuncta circumpleri: ut omnes ad eam propinqui conueniant pisces: ipsa autem quos uult capit donec eius expleatur fames. Et quae equo modo phorcides mirabili pulchritudine sua ad se uidentas omnes attrahebant homines: monstri filiae dictae sunt. Eis unum tantum fuisse oculum ob id fictum uidentur credere Sorenus & deonigdus antiquitatum historiographus: eo quod unius & aequae pulchritudinis essent. Ego autem reor: eo quod ex eis intuentium omnium unum & idem esset iudicium. Quod autem prospectantes in saxa conuerterent: ob id fictum existimo: quia tam grandis esset earum pulchritudo: quod ea uisa stupescerent intuentes: & non uti atque immobiles non aliter quam si essent saxa deuenirent. Gorgones autem dictae sunt: quia ut dicit Theodontius: cum moriente patre ditissimae remansissent adeo rem curauere suam: ut auctis diuitiis plurimum a suis hoc cognomine uocarentur: quod sonat terrae cultrices: nam graece georgi agricultores dicuntur. Fulgentius quidem longe aliter sentit. Dicit enim tria esse terroris genera: quae per nomina harum demonstrantur. Stennio namque debilitas interpretatur: id est timoris initium: quod tantum mentem debilitat. Euryale uero idem est quod lata profunditas: id est stupor uel amentia: quae profundo quodam terrore mentem debilitatam spargit. Medusa autem obliuionem significat: quae non tantum mentia turbat intuitum: uerum etiam caliginem ingerit uisus hic terror in omnibus operatur: sed salua semper Fulgentii reuerentia: ista non uidentur de mente fingentium: cum haec non terrorem: sed admirationem inferant.

De Medusa Phorci filia in singulari.

Cap. XI.

Medusa filia phorci: ut dictum est: cum speciosissima mulierum esset: habuit inter alia sui decoris spectabilia: ut Theodontius asserit: crines non solum flauos sed aureos: quorum splendore captus Neptunus cum ea concubuit in templo Mineruae: ex quo concubitu Pegasus equus natus est: quare obrem turbata Minerua: ne ignominia templo iniecta remaneret inulta crines Medusae mutauit in angues: & sic ex pulchra monstruosa facta est. Cuius monstri cum fama uoligaret undique factum est: ut ad illud superandum ueniret Perseus scuto Palladis armatus: qui ei caput abscidit: & cum uolans remearet in patriam: caputque secum deferret gorgonis: contigit quod cadentibus guttis sanguinis per solitudines libycas ex eis crearentur serpentes: quorum plenissima est Libya: Medusam crines habuisse aureos: id est fictum reor: ut intelligamus eam fuisse ditissimam: cum per crines sumantur substantiae temporales. Propter has autem substantias Neptunus: id est exterus homo: ut fuit Perseus: in concupiscentiam eius trahitur: & eam in templo Mineruae opprimit: id est intra terminos prudentis consilii illam superat. Quod etiam per scutum palladis demonstratur quod crystallinum erat: ut per eum sumatur prudentis circumspectio. Habet enim hoc crystallum ut reddat oculis intuentis quicquid extra se geritur. Sic & dux discretus consilio quicquid possent hostes agere intuetur: & sic se tutum facit dum illorum a se praeuisa frustra consilia. Ex compressu autem prudentis & caeteri ducis oris pegasus equus. i. fama: ut in sequentibus ubi de eo patebit latius: crines autem in serpentes uertunt: quoties quis ratione substantiarum suarum opprimit: nam quae consueuerat splendoris esse causa possidentes

in mordentes sollicitudines curasque uertuntur. Caput enim tunc Medusæ abscinditur cum substantiis spoliatur: per quas uiuere & multum posse uidebatur. q̄ serpentes in Libya ex sanguine capitis Medusæ nati sint ad roborandam figmenti speciem potius q̄ ad aliquid significati tegendum dictum est. Testatur autem Eusebius in libro temporum hanc medusam a perseo præda diuitiarum tracto superatam atq; regno diuitiisq; priuatam Cecopre Athenis regnante: dicitq; a Didimo scriptū in historia peregrina.

De Albione.iiii.& Borgine.y.filiis Neptunni.

Cap. XII.

Albion & Borgion ut Pomponius mella in libro Cosmographiæ testatur: filii fuere Neptunni: ex quibus ipse idem talem recitat fabulam. Transente Hercule inter hostia rhodani & loca quæ postea mariana fossa dicta sunt: ei Albion & Borgion obuui facti sunt: eius impediens transitum. Quamobrem cum Hercules aduersus eos inisset certamen: deficerentque ei tela ab inuocato patre eius Ioue illi subsidium datum est: hymbes scilicet lapidum quorum adeo locus ille abundans est ut facile pluisse existimes. Arbitror ego hos probos fuisse uiros & aduenas: cumq; sibi ibidem sedes sumplissent timētes ne forte pellerentur obuiasse Herculi uel alteri uenienti a quo superati sunt: & iacētes passim lapides locum fabulosæ pluuiæ inuenisse.

De Thara.vi.Neptunni filio.

Cap. XIII.

Tharam filium fuisse Neptunni Seruius asserit: dicitque eum circa Salentinorum confinia Tarentum olim inclutam ciuitatem condidisse & a suo nomine nuncupasse. Esto Iustinus uelle uideatur a Spuriis spartanorum conditam uerum idem Seruius ab eisdem duce Pallanto non conditam sed restauratam confirmat.

De Polyphemo Cyclope.vii.Neptunni filio.

Cap. XIII.

Polyphemus Cyclops uti & reliqui Cyclopes omnes: filius fuit Neptūni ex thoosa Phorci filio ut supra per Homerū patet: ubi de Thoosa. Constat enim hunc inter cyclopes notissimum & potentissimum fuisse: & Galatheam siculam nympham amasse: ut patet supra ubi de Galathea. Præterea eum unicum habuisse oculum uolunt: & ingentis staturæ fuisse hominem: atq; amplissimos in syluis Siculis seruasse greges: & postremo ab Vlysse priuatum oculo. de quo Homerus in odysea talem refert fabulam. Dixit enim q̄ cum Vlysses uagus post ilionis excidium lothophagis relictis uenisset in Siciliam: uidit ibi hominem uillosum & hispidum greges mungentem: & ab antro suo solum mouentem lapidem: quem mouere nequissent iuga bouum uiginti. tandem cum antrum intrasset eius cum. xii. ex naualibus sociis polyphemoque percontanti narrasset qui essent & unde uenirent: orassetque eius in suis opportunitatibus fauorem: a cyclope superbe responsum est: cum diceret se Iouem non timere: eoque se meliorem. & cum rogasset quonam nauim liquissent Vlysses perfidiam cyclopi sentiens respondit. se cum sociis naufragium fecisse. postque Cyclops uidentibus cæteris captis duobus ex eis: illos ritu beluæ discerpit atque deuorauit. quare commotus Vlysses cogitauerat eum occidere. sed aduertens: quia tam ingentem molem ab hostio antri amouere nequisset destitit. Cyclops autem mane factus duos alios commedit: & Vlysse cum reliquis in specu relicto cum gregibus abiit. Vlysses autem clausus ingentem baculum: acuit: textitque fimo. & cum fero Cyclops rediens duos insuper ex sociis occidisset Vlyssis: obtulit ei Vlysses optimi uini Cadum misericordiam orans. Cyclops potato uino promisit misereri: si uinum iterum propinaret: quod postquam factum est cum tertio potasset: nomen petiit Vlyssis: Qui illi se utim uocari respondit: quod latine sonat nullus. Cui Cyclops. loco muneris exhibiti poculi te ultimum comedam. Tandem cum ob bibitum uinum: Cyclops infuetus facile se soluisset in somnum Vlysses sumpto stipite quem sepe peliuerat in finem: eoque igne præusto animatis in facinus sociis incensum in oculum Cyclopi acri nixu impingere. Cyclops autem experrectus ingenti clamore socios antro propinquos inuocauit adiutores: qui circum antrum quærentes quisnam illum infestaret cum Cyclopem utim respondentem audissent: arbitrati quia naturali egritudine grauaretur abeuntes dixere ut neptunnum patrem pro sospitate precaretur. Cyclops autem tristis cum amouisset ab hostio antri molem prætendissetque brachia ne quis hostium exiret antrum cum gregibus perscrutatis singulis pecudibus emittebat. Vlysses autem cum sociis cum se occisorum arietum pellibus contegissent exiure antrum quadrupedes: & a Cyclope incogniti: qui deductis ex pecoribus Cyclopi festiui ad naues abiere: quos cum sensisset Cyclops eiecta mole ingenti fere nauim attigit. Vlysses autem ex tuto nomen illi aperuit suum: quod cum audisset Cyclops. Heu dixit in uaticinum Tyleni Eurymedis Cyclopi tandem deueni. Vlysses abiit. Virgilius autem eius tam formam q̄ domum narrante Achimenide: uno ex sociis Vlyssis longe breuiori carmine designat dicēs. Im memores socii uasto cyclopi in antro Deseruere domus sanie dapibusq; cruentis. Intus opaca ignis ipse arduus atq; pulsar Sidera diu talem terris auertite pestem. Nec uisu facilis: nec dictu affabilis ulli Visceribus miserorum: & sanguine uescitur atro & cæ. His ex Polyphemo præmissis ad intellectum intrinsecum ueniendū est: & primo uidendū q̄ Neptunni & Thoosæ filius dictus sit. Circa quod ego arbitror præstante causam matre regis Sardinia filia eū incognitū Sicilia aduenisse. Cuius cū occupasset partem seu forte totam incognitus Neptūni dictus sit filius & tyrannus insulæ factus. alia ob causam patrē meruisse Neptunnū. nā uti inexorabilis est Neptunus tēpestate cōmotus: sic & inexorabiles sunt tyrāni ira aut cupiditate cōmoti. Et q̄ hic ingentis formæ: id est magnæ potentia dux gregum: id est populorum tyrannus fuerit. q̄ oculus unus illi tantum fuerit ostendit. solam enim suam rem tyranni curant: nil in deum: nil in proximum: nil in subactam plebem respiciunt. Homines suos euiscerant atq; corrodunt: dum substantiis euacuant subditos: dum exiliis damnant: dum inocuos cruciant. Hi tamen uino: id est blanditiis astutorum hominum sopiuntur: & oculo obcæcantur dum nudantur

substantiis: & dominio, Albericus autem de Polyphemo isto aliter sentire uidetur dicens: hunc Polyphemum uocari quasi multae lucis hominem ut cum Seruio conueniat: qui dicit multos dixisse Polyphemum unum habuisse oculum: alios duos: alios tres, sed totum fabulosum esse: quasi ipse uelit unum tantum habuisse, & ideo a se erit hunc prudentissimum fuisse uirum: & hunc in fronte oculum habuisse: id est iuxta cerebrum, sed ab Ulysse prudentia superatum: quod in Ulyssis particularem laudem concedi potest: ut superato donis sensu tyrannico per Polyphemum eloquium & dolosas demonstrationes oculati hominis atque uolentiam parantis manus effugerit, Ego insuper quidem de magnitudine corporea huius poetas hyperbolice locutos iam dudum arbitratus sum, Postquam de cinerea statua hominis apud Drepanum his temporibus comperta audiui pendulus factus, nec utrum uerum simpliciter scripserint aut fictum negare audeo nec affirmare,

De Tilemo, ix, Neptunni filio.

Cap. XV.

Mlemus Eurymedes ex Cyclopius unus: ut in Odissea ostendit Homerus & ut caeteri dicuntur sic & hic neptunni fuit filius: ex qua tamen matre nisi ea fuerit ex qua Eurymedes noiatut non habetur, Vates fuisse dicitur, atque praedixisse Polyphemo quia ab Ulysse oculo priuaretur.

De Bronte nono Sterope, x, & Pyragmone, xi, Neptunni filiis.

Cap. XVI.

Rontes: Steropes: & Pyragmon Cyclopes insignes fuere, & ut dicit Theodontius ex Amphitrite coniuge neptunni filii fuere, Hos artificiosos fuisse homines constat & acri labore duratos: quos Vulcano ignis deo attributos: ut sub eo apud Lyparam insulam Iouis conficiant fulmina uolunt: ut Virgilius in aeneide plurimo describit carmine: quorum si rite uolumus causam originis eorum & officii demonstrare: pauca de necessitate praemittenda ueniunt, Cum igitur Cyclopi duae

saltem uideantur esse species: ne de una quod de altera expositum est intelligatur: ueniunt distinguenda, Prima est de qua supra ubi de Polyphemo: & illa ut satis apparet pessima, Secunda uero artificiosorum hominum est ut apparebit in sequentibus, Et quoniam inter se discordes sunt ut discordet interpretatio nominis gentilicij: quod commune habent: necesse est, Dicuntur igitur hi Cyclopes: qui artificiosi sunt homines: a cyclops quod est circulus: & copis quod est oculus: id est oculo circularatus, Seu ut breuius sententiam sequentes uocabulorum circumspectus, quod quidem artificem hominem esse oportet, nam si non sit: nequeunt congrue primis ultima respondere, & ideo consueuere circumspecti artifices antequam manum operi apponerent mente principium & medium & ultimum intueri: ut fini debita possint praestari initia, & sic opus est inchoare,

Papias autem dicit Cyclides artes a graecis nuncupari: eo quia origo illarum sicuti circuli initium latens sit: ex quo uocabulo dici Cyclopes tanquam ab arte artifex congrue dicere possumus, His praemissis cur neptunni dicti sint filii uideamus, Existimo quidem: eo quod ex mari seu aquis fere exemplaria rerum omnium artificiarum sumpta uideantur, A piscibus quippe sumptum uolunt quo ordine in pugnam acies deducantur, ab eisdem quo pacto homines equique ferro regantur: Iquamis eorum inspectis, A spina excarnificati piscis in littore ad construendas longas naues doctrina sumpta est: Abiuuare construenda domus & solaria artificium demonstratum: a testudine consumptis carnibus cytharae compositio ostensa est: contestrum etiam documentum, A conchis & spondilibus hostiorum atque ualuarum flexuositates tradita: nec non & qualiter per circumflexos gradus in excelsas possumus turres ascendere, Sic & quo pacto buccinas edere, In aquis praeterea herbarum contestiones & productiones filiorum exorta & interserere fila: telasque texere demonstratum: aquae uarietates telarum colore facienda piscium sanguine praebere prima: motus earum primus musicam: & tempora eius atque conceptum meditantibus dedisse compertum est, Quid multa dicam: innumerabilia sunt quae mare producit instruentia artificum ingenia: ex quibus fit ut merito artificiosos homines Neptunni filios nuncupemus Cyclopesque uocemus, Et quantumcunque Hesiodo placeat Plinio teste in libro naturalis historiae, quod dactyli uocati sunt in cretam fabricam ferrariam inuenisse, dicit ibidem Plinius a cyclopius atque calibis ferrum fuisse compertum, Cur autem ex amphitrite dicantur suscepti puto a circuitione sonorum cum undique perstreperant artificum sonus, Vulcani ideo traduntur obsequio: quia igne molliuntur dura ad usum artificis: & molliora solidantur ut latius ostendetur ubi de Vulcano tractabitur, quod autem apud Lyparam fabrilia operentur dictum est ad ostendendum quoniam ab artificibus loca artificio conuenientia sumenda sint, Quid quaeso faciet faber ferrarius in palude: quid piscator in monte: quid agriculator in saxo: quid in solitudine medicus: Nil eadem, & ideo in Lypara officina fabrorum descripsit Virgilius, quia igneus locus sit quo fabri molliunt aera, Sed superest de nominibus rationem exquirere, Brontes enim ut dicit Albericus dictus est a tonitruo quod fit tam sufflatus follium quam etiam incudem uerberantibus malleis, Sic & Steropes dicitur a fulgore qui ex incendio nascitur, Pyragmonem autem dicit ab incude calenti nomen sumpsisse: eo quod pyr ignis: agmon autem incus interpretetur, & haec ideo his attributa sunt nomina: quia circa armorum artificium exercentur, non enim talia darentur nauim, uel templum uel palatium construenti, Volunt postremo: eo quod telum Ioui fecissent: quo Esculapius ictus est: hos ab Apolline interfectos: quod ego intelligo cum apollo interpretetur ex terminans & humoris expulso sit, quod ignis etiam facit: opifices tales si opus tale continuent cito deficere: eo quod tam labore assiduo quam igne continuo ante tempus deficcetur humor & deficient,

De Naufithoo, xii, Neptunni filio qui genuit Rixinore & Alcinoum.

Cap. XVII.

Naufithous Pheacum rex ut in Odissea placet Homero: Neptunni fuit filius & Periuia nymphae: de quo & eius prolem sic ipse idem describit, Naufithoum qui primo Neptunius terram moues genuit: & periuia foeminarum specie optima iunior filia magnanimi Eurymedontis &c, De hoc autem nil aliud reperitur nisi quod Rixinorem & Alcinoum filios habuerit,

De Rixinore Naufithoi filio qui genuit Arithim,

Cap. XVIII.

Ixinor filius fuit Naufithoi ut in odyſſea ſic ait Homerus. Naufithous autem genuit Rixinorem Alcinooumque. hic Rixinor: ut idem dicit Homerus coniugē ſumpſit: & ſuſcepta ex ea filia unica: quā Arithin nominauit: ab apolline percuſſus occubuit: puto febre exterminatus fuerit.

De Arithi Rixinoris filia & Alcinoi coniuge.

Cap. XIX.

Arithis ut in odyſſea ſcribit Homerus: filia unica fuit Rixinoris: quā Alcinoi Rixinoris frater & Pheacum rex ſumpſit in coniugem & ex ea Naufitheā filiam & tres filios ſuſcepit: ad hāc Vlyſſes ductu & conſilio Palladis transformatae in effigiem Calpis uirginis a Calitone nymp̄ha ueniēs naufragus acceſſit & multa illi interrogatus expoſuit: & tandem honorifice ab ea ſuſceptus eſt.

De Alcinoio filio Naufithoi: qui genuit Naufitheā & Laodamantē & Alioū & Clytoniū Cap. XX.

Alcinoi rex Pheacū ut in odyſſea teſtatur Homerus: filius fuit nauſithoi regis: & uir arithis: ad hunc autē in conuiuio ſedētem uenit Vlyſſes naufragium paſſus: & ab eo honorifice ſuſceptus eſt: eiq; coniuſium Naufitheae oblatum: Demum data ingentia munera: & nauis quae illum in patriam reportaret parata: ſociique nauales praſtiti.

De Naufitheae Alcinoi regis filia.

Cap. XXI.

Naufitheae filia fuit alcinoi & Arithis: ut teſtatur Homerus: quae cum exiſſet ciuitatem cum pedis ſeq̄is ſuis: iuiſſetque ad flumen lorura ueſtes: factum eſt ut uideret Vlyſſem naufragum nudū in littore & frondibus arborum circumtectum & ab eo ſuppliciter exorata: ut illi cibum daret & ueſtes poſtulata conceſſit: & inde illi ſuaſit ut ad patriam ſuam: & ad regiam domum poſt ſe accederet: uti poſtea factum eſt: prout plene in odyſſea narrat Homerus.

De Laodamante & Alioo & Clitonio filiis Alcinoi regis.

Cap. XXII.

Laodamas alios & Clytonis filii fuere Alcinoi regis & arithis Homero teſte in odyſſea: de quibus nil praeter generales laudes inſcl̄tae iuuentutis eorum reperitur: & quod Vlyſſem una cum patre alcinoio & matre eorum honorauerint: eiſque munera dederint.

De Melione. xiii. Actorione. xiiii. neptunni filiis.

Cap. XXIII.

Melion & actorion neptunni fuerunt filii ut in iliade ſcribit Homerus. Inducit enim neſtorem ſenem patroclo dicentē: ſe adhuc iuene bellum habuiſſe aduerſus archades: & multos ireremiſſe. & ni neptunus melionē & actorionem filios ſuos caligine occultafſet: eos aq; cū aliis occidiſſet.

De Aone. xv. neptunni filio.

Cap. XXIII.

Aon ut dicit Laſtantius filius fuit Neptunni & ab eo dictam affirmat aoniam: quae quidē pars eſt Boetiae. Theodontius uero hoc idē aſſerit: Aonemq; dicit ex apulea factione ſuorum pulſum nauigio ueniſſe euboeam: & inde ſe in Boetiam detuliſſe: ibiq; rudibus adhuc populis in montanis imperaſſe: & illos aonas una cum montibus ex ſuo nomine nuncupaſſe: a quibus neptunni filius habitus eſt: cum oncheſti cuiuſdam ditiffimi hominis Apuli fuiſſet filius ex parichia coniuge.

De Meſappo. xvi. neptunni filio: a quo Ennius poeta.

Cap. XXV.

Mefappus filius neptūni ut dicit Virgilius. At Meſappus equum domitor neptunnia proles: Quē nec fas igni cuiquam nec ſternere ferro & ca. Hic enim ut idem teſtatur Virgilius: Turno aduerſus aeneam auxilia duxit: Quē ſecuti ſunt ſeſennini: aequi falisci: & qui ſoractis habitabāt montē: & Cimini ſyluas & lacus & inſuper capeni. hunc tamē dicit Seruius per mare ad Italiam ueniſſe: & inde neptūni filium dictum. eum etiam eſſe inuulnerabile ferro dictum eſt: eo q; nunq; in bello perierit: ab igne uero immunē: eo q; neptūni filius: quē deum conſtat eſſe aquarum: ab iſto dicunt Ennium poetam dicere ſe originē ducere: eumq; equoq; domitorē dictum: quia animalia ſint a neptūno p̄ducta.

De Buſiride. xvii. Neptunni filio.

Cap. XXVI.

Buſiris neptunni fuit filius ex Libya Epaphi filia ſuſceptus: ut in libro temporum ait Euſebius. hic autem: ut ait Auguſtinus in libro de ciuitate dei: regnante Danao Argiuis: uel rex uel potius tyrānus ſuis diis hospites immolabat: quem Seruius ab Hercule occiſum dicit: eo q; cum apud illum diuertifſet: ut alios ſic & eum uoluifſet occidere: & idem Seruius aſſerit huius Buſiridis laudes ab Iſocrate deſcriptas.

De Pægaſo equo. xviii. Neptunni filio.

Cap. XXVII.

Pægaſus equus alatus: ut teſtatur Seruius & Laſtantius: filius fuit Neptūni & Medufae in templo Palladis conceptus ut ſupra ubi de Meduſa. Qui autem dicit eum natum ex ſanguine cadente ab exciſo Medufae capite ut ubi de faſtis dicit: Creditur hic caefae grauido ceruicē medufae ſanguine reſperſi proſiliſſe comis. Quā Ouidii opinionem Fulgentius ſequitur & Albericus. Hunc praeterea non ſolum uelociffimum: ſed uolucrem fuiſſe aiunt: eodem Ouidio teſte. Hūc ſupra nubes & ſubter ſidera lapſo Caelum pro terra: pro pede penna fuit. Eumq; dicunt pede caſtalium muſis effodiſſe fontem: ut idem fert Ouidius: Fama noui fontis noſtras peruenit ad aures: Dum meduſei quem praepetis ungula rupit. Et paulo infra. Vera tamen fama eſt & pægaſus huius origo Fontis: & ad latices deduxit pallada ſacros & caetera. Hunc inſuper dicunt Bellerophontem aduerſus Chymaram monſtrum euntem tuſiſſe. Sic & Perſeum dum ad gorgones iuit. Anſelmus uero ubi de imagine mundi: huic equo quaedam addit: quae ab alio nemine dicta comperi. Dicit enim illi cornua eſſe: eumq; igneum habere anhelitum & ferreos pedes: ut totus monſtro ſit ſimilis. illum poſtremo inter ſidera locauere Ouidio teſte: lamque indignanti noua frena receperat ore: Cum leuis aonias ungula fecit aquas. Nunc fruitur caelo quod penus ante petebat: Et nitidis ſtellis quinque decemque micat. Nunc his appoſitis quid ſenſiſſe poterint

ueteres exquirendum est, ego hunc equum famam rerum gestarum arbitror cuius uelocitas per cursum & uolatum equi huius designatur: qui ideo neptuni & gorgonis dicitur filius: quia ex gestis in mari & terra fama oriatur. Quod in templo palladis conceptus ideo fictum puto: quia ex discrete & consulte gestis recte fama oriatur. Ex fortuitis aut nemini iure fama debetur: ex temerarie autem factis potius debetur infamia. Quod huic equo pedes sint ferrei dictum puto ut demonstraretur quonia in circuendo nunquam fame deficiant uires. Cornua autem apponuntur ei ut famosorum comprehendatur elatio. Sic & anhelitus igneus ut garulonū feruens dicendi desiderium cognoscatur. Eum castaliū effodisse fontē satis manifeste declarat: quia cupidine fame atq; gloriæ temporalis a nonnullis affectio ponitur omnis, ex qua quotiens opatum conficitur totiens fons castalius: id est abundans dicendi materia oritur: quæ quonia poetarum est: musis igitur dicitur consecratus hic fons. Eum autem Bellorophontē & Perseum gessisse assumptas expeditiones eo dictū dici potest: quia cupidine gloriæ: id est ad id delati sunt quod egerunt, seu ut quidam uolunt ad id delati sunt nauibus quibus alatus equus erat insigne. Albericus peregrinam de hoc equo scribit opinionem: ex Fulgentii fonte sumptam. Dicit enim eum dictum pefagum a pege græcum quod latine fontem sonat: eumq; esse fluuiorum omnium commune nomen: & hic uult flumen: id est pege equū esse neptunni: id est ex Neptunno genitum cum ex mari omnia nascantur flumina, & per alas uelocitatem fluminum designari: & a pege uult pagos dici: quos ueteres iuxta flumina semp ponere consueuerat & inde pagani quasi ex uno pege: id est fonte uel flumine potantes. & sic fontem quem dicimus a pegaso pede factum a Neptunno procedere sentimus. Sed quid circa hunc equum & fontem sentiat Fulgentius qui latissime scripsit paucis apponendum est. Dicit ergo pegasum ex medusæ sanguine nasci: eo q; in figura fame constitutus sit, nam cum uirtus terrorem decidit famam generat: quem ideo uolucrum dicit quia ut dictum est fama uolucris sit. Fontem autem musis ungula aperuisse ideo fingitur: quia musæ ad scribendam heroum famam aut antiquorum gesta: aut priorum dicta sequatur. Præterea dicit idem Fulgentius pegasum interpretari æternum fontē: quod arbitror, quia fama egregiorum hominum indeficiens est.

De Nictæo neptūni. xix. filio: qui genuit Antiopam & Nictimenem. Cap. XXVIII.

Nictæus ut ait Lactantius filius Neptūni fuit, & ut Theodontius asserit ex Cyleno filia Athlantis susceptus, hunc dicit Lactantius Erthiopiæ fuisse regem & Anthiopiam & Nictimene filias habuisse: eumque secundum quosdam a nictimene illecebri amore dilectum: cum qua cum opere nutricis concubuisset ignarus scelere cognito eam uoluit: ni aufugisset: occidere. Alii uero contrariū dicunt eum scilicet infauste nictimene dilexisse: eamq; cum illi uim uellet inferre aufugisse: quod is neptunni filius fuerit possibile est: cum fere contemporaneus æuo neptunni hominis uideatur. Si autem non sit ea ratione neptunni filius dici potest qua dicuntur cæteri.

De Anthiopia nictæi filia & matre Amphionis & Zethi. Cap. XXIX.

Anthiopiam dicit Lactantius nictæi regis fuisse filia: cui Theodontius addit ex Amalthea cretensi nympha. Hanc ut dicit Theodontius nictæus lyceo thebarum ægyptiarū dedit uxorem. Lactantius autem dicit eam ui ab Epapho iouis filio stupratam, alii dicunt a ioue, quod cum sensisset Lyceus ea abdicata superinduxit dircen: quæ ab eo impetrauit ut illam in carcerem poneret. Verum cum tempus partus aduenisset: miseratione deorum fractis uinculis aufugit in cytheronē: & amphionem zetumque peperit & exposuit & cæ. ut supra ubi de Amphione.

De Nictimene filia nictæi. Cap. XXX.

Nictimene nictæi regis & Amaltheæ fuit filia, hanc autem seu patrem amauerit seu ab eo amata fuit dum illius arma fugeret miseratione Mineruæ in auem sui nois uersam: & in eius tutelam susceptam. Cuius figmenti talis potest esse ratio. Nictimene prudenti usam consilio seu sui criminis seu paterni uerecundia nunquam post scelus in lucem comparuit, & inde noctua dicta est, q; in tutelam Mineruæ uenerit ubi de Minerua explicata ratio est.

De Hirceo. xx. Neptunni filio. Cap. XXXI.

Hirceus ut Theodontius dicit & Paulus filius fuit Neptunni ex Alchinoe filia Atlantis susceptus: ex quo nil aliud memini me legisse.

De Pelya. xxi. Neptunni filio qui genuit filias & Acastū. Cap. XXXII.

Pelyas filius fuit neptunni & Tyro nymphae filia Salmonei regis Salaminæ ut in odysee satis extense describit Homerus. Dicit enim hanc consueuisse circa ripas Eniphei fluminis delectari: quæ ob rem Neptunus Eniphei sumpta forma Virginem coepit: & cum ea concubuit. Et ex eo concubitu geminos genuit Peliam scilicet & Neleum. Tyro autem postea nupsit Erithio. Pelyæ autem apud Thessaliam regnanti ut dicit Lactantius ab oraculo responsum est: tunc illi propinquā mortē fore cū eidē Neptunno patri sacrificanti aliquis pede nudo superueniret in sacris. Cui annua sacra peragenti superuenit iason nepos altero pede nudus. Celeranti enim ad sacrum in limo fluminis calciamentum retentum est, quod cum uidisset Pelyas oraculi memor confestim non tantū sibi sed filii timens propter egragiam iasonis uirtutem: eidem iasoni suasit ut expeditionē in colchos ad gloriā sui nominis consequendā assumeret: existimans ut fama ferebatur: arduū nimis & difficile aureū uellus posse surripere: & sic eū facile periturus: qui cum assumpsisset & præter spem pelyæ cū aureo uellere & Medea coniuge redisset: eo itum est ut opere Medæ Pelyas a filiabus occideretur filio Acasto superstite. Circa id quod fictum est: dicebat Leon-tius pelyam Neptunni hominis fuisse filiū: eumq; secus Enypheum specie iuuenis incolæ a Tyro dilecti eā non resistente atq; similitudine formæ deceptam oppressisse: & ex ea filios suscepisse duos.

De filiabus Pelyæ.

Cap. XXXIII.

Pelias Pelyæ regi fuisse satis constat Ouidio inter alios recitante: quæ tamen illis fuerint nomina a nemine dictum comperio. Hæ quidem ut moris est filiarum senectuti Pelyæ patris cōpatientes ei astabant continue: quas aiunt Medæam fraude decepisse: adeo ut earum pietas in patrem in scælestum uerteretur facinus. nam cum cerneret Medæa senectutem Pelyæ ut dicebat Leontius Iasonis obstare imperio: ficto cum Iasone iurgio secessit ad illas: & diu de iniquitate Iasonis quæsta in detrimentum eius dixit se iuuentutem Pelyæ herbis restituere uelle: ut pauloante æsoni restituerat: & sic credulis filiabus Pelyæ suaserit: ut omnem sanguinem frigidum atq; ueterem ex tremulo Pelyæ senis corpore cultris exhaurirent: ut nouum atq; floridum uenis posset immittere. quod cum fecissent puellæ expirassetq; Pelya ad Iasonem rediit Medæa. Dicit Theodontius inter Pelyam & filias a Medæa seminatam zizaniam & ob eam puellas ferro in senē patrē insurrexisse & illum occidisse.

De Acasto Pelyæ filio.

Cap. XXXIII.

Acastus teste Seneca poeta in tragœdia Medæ Pelyæ fuit filius. dicit enī sic. Terrore pauidū quippe te pœnæ expetit actōq; Acastus regna thessalica obtinens. Senio tremētē debili atq; æuo grauem patrem peremptum queritur. & cæsi senis decisa membra cū dolo captæ tuo piæ sorores impiū auderent nephas & cætera. Verba sunt Creontis ad Medæam.

De Neleo. xxi. Neptūni filio qui genuit nestorē periclimenonē Cromiū & pyro puellā. Cap. XXXV.

Neleo Neptunni fuit filius ex Tyro ut supra ubi de Pelya monstratū est qui ut scribit Homerus a Pelya fratre pulsus a Thessalia Pylon condidit: & ibidem habitauit deorum cultor. Huic fuit coniunx Cloris Amphionis Orcomeni regis filia: ex qua ut idem dicit Homerus suscepit Nestorē & periclimenonem Cromiū & Pyro fœminam: & alios usq; in duodecim sed eorum nomina non habemus.

De Nestore Nelei filio: qui genuit Antilocum: Pysistratū: Trasimedem Echephoronem Stratum: Perseū: Aratum: & Policastin fœminam. Cap. XXXVI.

Nestor filius fuit Nelei & Cloris ut dictum est. Cui. xii. fratres fuere: ut testatur Ouidius: dicēs: Bis sex neleides fuimus conspecta iuuentus. & c. Fuit enim homo hic ætate lōgæuus: ut ipsemet tempore troiani belli fatē apud Ouidiū: dicens. Spectatorū operū multorū reddere uixi Annos bis centum. nunc tertia uiuitur ætas. & c. Bellicosus præterea fuit. Nam inter alia uiuente adhuc patre eo existente iuuculo bellum aduersus Epyos gessit: & multos in pugna peremit: Homero teste in Iliade. postea uero cum Theseo in nuptiis Perithoi fuit in certamine aduersus centauros. Et ut de reliquis taceā cū græcis apud troiā arma senex gessit: & sæpe troianis obuius fuit in pugna. Fuit isup sacundia celebris adeo: ut sæpe principū mitigaret iras: & in concordiam discordes reduceret. Huic Eurydices filia Climeniū ut dicit Homerus coniunx fuit: ex qua septē filios & filiam unam suscepisse. idem testatur Homerus: quo tamen sine subtractus sit: legisse non memini.

De Anthiloco Nestoris filio.

Cap. XXXVII.

Anthilocus fuit filius Nestoris & Eurydices: ut apparet per Homerū in odyssea: qui scribit Pysistratum Nestoris filium in domo Menecai apud Lacedæmoniam mortem eius flentem. Nam secutus patrē ad troianū bellū ibidē in pugna dum uiriliter ageret a Menone auroræ filio occisus est.

De Pysistrato Nestoris filio.

Cap. XXXVIII.

Pysistratus filius fuit Nestoris & Euridicis. hunc autem Nestor dedit in socium Thelemacho Vlyssis filio uolenti ire Lacedæmonia iterrogaturus Menelaū nunqd aliquid de Vlysse præciret.

De Trasimede Nestoris filio.

Cap. XXXIX.

Trasimedes Nestoris fuit filius & euridicis: quē secū Nestor: ut testat Home. duxit in troianū bellū.

De Echefrone: Stratio: Perseo: & Anto filii Nestoris.

Cap. XL.

Echfron: Stratios: Perseus: & Anthos: filii fuere Nestoris & Eurydices: quos ideo in unum iunxi: quia nil particulare de aliquo eorum legeram.

De Polycaste Nestoris filia.

Cap. XLI.

Policastis fuit filia Nestoris & Eurydices: iunior ex filiabus Nestoris Homero teste: & sic apparet eū alias habuisse: quarum ego nomina non cognoui: nec de ea aliud audiui.

De Periclimenone Nelei filio.

Cap. XLII.

Periclimenon Nelei filius fuit: & Cloris: ut Ouidius testatur affirmans huic a Neptūno auo cōcessum: ut posset se in quas uellet transformare figuras. Ex quo factum est qd cū Hercules in ultionem epyorum aduersus messanos atq; pilios: & elipios acri dimicaret pugna hic forte occisorum fratrum dolore cōmotus in auem uersus Herculem uncis pedibus isestaret plurimum: ut Hercules illum uolitantem sagitta interimeret. hunc uertibilem in quā uellet formam: nil aliud intelligebat. Eum autem uolitantem occisum credo uolucris cursu fugientem.

De Cromio Nelei filio.

Cap. XLIII.

Cromius Nelei fuit filius & Cloris: ut etiā affirmat Homerus: qui quidē ea in pugna: quā pilii & messi aduersum herculem gesserunt: cum decem fratribus suis occisus est: ut satis etiam demonstrat Ouidius in maiori uolumine.

De Pyro Nelei filia & Biantis coniuge.

Cap. XLIII.

Pyro uirgo nelei & cloris filia fuit: ut in Odyſſea ſcribit homerus: hæc ut idem aſſerit adeo formoſa fuit: ut illius fere omnes græcorū nobiles optarent coniugium: eāq; neleo poſtularēt. Qui nulli illam iungere uoluit: ni ſponderet ab Iphiclo matris nelei patruo boues auferre: quos detinebat & dare negabat. Et cum nemo ſponſionem hanc facere auderet Melampus uates ea tempeſtate clarus Bias fratri ſuo oſtendit poſt tempus fieri poſſe: ut ab Iphiclo deducerentur boues: quos poſcebat neleus: ſuaſitq; illi ſponſionem: ut tam ſpectabilis uirginis coniugium conſequeretur. Bias autem fratri credēs ſpondit neleo: qd' petebat: & dum circa recuperationē bouū conaretur Iphicli iuſſu captus: & carceratus eſt. Poſt tempus autem dimiſſus boues reduxit: & Pyro habuit in uxorem. hæc fere in textu Homeri continetur: ultra quem dicebat Leontius q; cum Bias per annum in carcere ſeruarietur: ſenſit trabes domus uermes feciſſe: quos uulgo dicimus tralōs: concepitq; ob uitiatas trabes ſecuturam ruīnam: quam cum prænuſciaſſet Iphiclo meruit libertatem. Tandem cum interrogaiſſet iphicus filios non procreans: quid ad procreandum eſſet agendum ſuaſit illi: ut ſerpentis potaret uenenum. Quo factō concepit uxor iphici: & filium in tempore peperit: quo beneficio ab Iphiclo illi reſtituti ſunt boues: quibus deductis: ut dictum eſt: Pyro dedit uxorem: quæ illi peperit Antiphaticam & Mantionem.

De Cygno. xxiii. neptūni filio.

Cap. XLV.

CYGNUS filius fuit neptūni: ut aſſerit Ouidius. Jam leto proles neptūnia cygnus Mille uiros dederat. & cætera. Hic ut idem dicit Ouidius habuerat a patre ut ferro inuulnerabilis eſſet: qua cōmoditate audax factus troianis auxiliator multis ex græcis cæſis aduerſus Achillem iniuit certamen. Qui cum illum gloriantem ſe cerneret: q; ferro uulnerari non poſſet: ſumpto ingenti lapide in eum feſſum atq; iam crebris ictibus attonitum iecit. Cygnus autem graui impuſſus ictu cecidit: quem cōfeſſim Achilles occupauit: & genu pectus eius premens: & manibus guttur in mortem ire coegit: qui eueſtigio a patre in auem ſui nominis mutatus arma reliquit achilli. Horum figmentorum talis expoſitio poteſt eſſe. Neptūni filius dictus eſt cygnus forſitan ob candorem cutis & membrorum agilitatem: cum hi qui humidi ſunt complexionē: quæ a neptūno humiditatis parte procedit: colore ſint candidi: & ut pluma molles cute: cui humiditati ſi proportione debita immixtus ſit calor: hi tales optima membrorum agilitate fruuntur. Ex quo fit ut docti in euitandis ictibus: ut quosdam uidimus ferro feriri nequeant: & ut laſſitudine uincantur neceſſe eſt ſi ſit qui tales ſuperare uelit. Quod autem auis factus ſit ſui nominis intelligendum q; eo mortuo nil de eo apud mortales ſuperfuerit præter uolatile nomen.

De Griſſaore. xxiii. neptūni filio.

Cap. XLVI.

GRISſAOR: ut in libro de originalibus rerū aſſerit Rabanus neptūni filius fuit: nec de eo amplius.

De Otho. xxv. & Ephialte neptūni. xxvi. filiis.

Cap. XLVII.

THUS & Ephialtes: ut aſſerit Seruius filii fuere neptūni: ex Iphimedia aloi titanis coniuge: quæ idē neptūnus oppreſſit: ut in odyſſea teſtatur Homerus. hanc tamen Iphimediā Paulus uocat Eleſtrionem. Theodontius autem Ephimeidam. hi autem quoniam ex uxore Aloī nati ſunt ut plurimum aloidæ appellantur: ſicut & ſæpe Herculem a uictrico amphitrioniadem appellamus. Hi quidem nouem digitis ſingulis menſibus creſcere uidebantur: quā obrem paruo in tempore mole ingentis corporis mirabiles facti ſunt. Dicit enim Homerus his ideo tā grande icremētū fuiſſe: eo q; a terra nutriti: eoſq; non amplius nouē annis uixiſſe: & eorū designās magnitudinē dicit. ix. brachiorū: apertitudinē habuiſſe: longitudinē uero. ix. paſſuū. his inſuper dicit Home. in Iliade: bellū fuiſſe aduerſus martē: eūq; ab eis captū atq; cathenis uinctū: & in carceribus. xiii. mēſibus detentū: & ni Iuno Mercurio iniunxiſſet: ut pro liberationē eius ageret i carceribus deſeciſſet. Qui Mercurius clā eū rapuit: & liberatus eſt: qd' Claudianus tāgit: ubi de laudibus Stiliconis dū dicit: Cū gemini fratres genuit: quos aſp' alous Martē ſubdiderit uiclis. &c. Hi præterea ab aloo uictrico in gigomantiam cum ipſe grauatus ſenio ire non poſſet miſſi ſunt: qui ibidem: ut quibusdam placet cum reliquis a ioue fulminati perire: & ephialti æthna mons ſuperimpoſitus: Otho autem mons quidam cretenſis. Alii uero dicunt: inter quos Homerus: eos ob magnitudinem corporis auſos montes montibus imponere: cælūq; affectare. Sed ut in Odyſſea dicit Homerus imberbes adhuc ab Apolline ſagittis occiſos: quos Virgilius dicit apud inferos detruſos aīens. Hic & aloidas geminos imania uidi Corpora qui manibus magnum reſcindere cælum Aggreſſi ſuperiſq; iouem detrudere regnis & cæte. His prædictis fictionum ſenſus. aperiendus eſt. Dicebat autem Barlaam hos duos fuiſſe fratres ingentis potentiae aloī filios, ſed ideo Neptūni dictos: quia præter menſuram omnem humanorum corporum excreuerant: quod ad neptūnum ſpectare uolunt ingentia producere corpora: eoſq; tantū nouem annis regnaſſe. & ideo a terra nutritos dicunt: quia maximos prouentus ex his quæ poſſidebant aſſumerent: & aduerſus iouem in olympo monte habitantem bellum ſecundum hystorias habuiſſe: & in eo bello iuuenes deſeciſſe egritudine peſtifera ambos: & hinc ſumptum eos ab Apolline ſagittis occiſos. Alii uero dicunt hos cū Saturno aduerſus iouem fuiſſe: & nonnullas arces extuliſſe: & ultimo uiribus iouis quando in ſlegra pugnatum eſt cū aliis multis caſos. De captiua Marte nil reperi. Arbitror ego ſic explicari poſſe martem inſignem aliquem fuiſſe uirum militari diſciplina inſtructum. & bellicoſum atq; robuſtum: horum hoſtem: qui & ſi potens eſſet: tāmen ut ſæpe contingit maiores ſuccūbere & obtinere minores: ab eis captus & carceratus eſt: & cū liberationi eius nullus adinueniret modus: Mercurius. i. fraus: quæ furū deus: qui clā & fraude furatur: iunone iniungente: id eſt pecunia: qua forte corrupti cuſtodes aſtutia Mercurii Mars liberatus eſt.

De Aegeo. xxvii. neptūni filio qui genuit Theſeum & Medum.

Cap. XLVIII.

EGEUS athenarum rex filius fuit neptūni: Theodontio aſſerente & Marinus. deus. Huic dicit Pau

Ius due fuerat coniuges: quarum prima dicta est Ethra filia Picthei regis Troezen: ex qua Theseum suscepit. Secunda ut testatur Ouidius fuit Medæa profuga: quam a Iasone repudiatam atque fugientem non solum suscepit hospitio: sed illam etiam sibi matrimonio copulauit: & ex ea ut placet Iustino: Medum filium suscepit. Successit quidem in regno Pandionis regi: quem Theodontius secundum ueritatem dicit eius fuisse patrem. & eo regnante multa incommoda Atheniensibus euenere, nam inter alia bellum Minois regis certensium: quod in uindictam Androgei filii sui indignè occisi mouerat: diu tulere. Ultimo cum succubissent in has a Minoe ducti sunt leges: ut, si annis singulis septem nobiles iuuenes ad Minotaurum in cretam mitterentur, qui tribus annis sorte missi sunt, quarta autem fors cecidit in Theseum, qui maximo ægei patris dolore nauem conscendit iturus & cum omnia nauis ornamenta nigra essent & nauis uelum habuit: in mandatis a patre: ut si cõtingeret in agendis eum foelicem obtinere exitum: rediens nauis album poneret uelum amoto nigro ut a longe infortunium suum nosceret. Theseus autem Ariadnæ consilio uictor mandatorum immemor non amoto nigro uelo redibat. Aegeus excelsa turri prospectans nigrum uidens uelum Theseum mortuum arbitratus ex turri se deiecit in mare: & mortuus ab Atheniensibus liberatis & Neptunni filius & marinus deus in solatium Thesei consecratus est.

De Theseo Aegei filio: qui genuit Hippolytum Demophoontem & Anthigonum. Cap. XLIX.

Theseus iclytus Athenarum rex fuit Aegei regis filius & Aethræ ingentis atque generosi animi iuuenis plura memoratu digna peregit: adeo: ut inter Hercules plurimos nominetur unus. Hic quidem ante alia cum Hercule ab auriſteo misso aduersus amazones expeditionem suscepit: ut dicit Iustinus: & cum multis occidissent atque cepissent. Cœpe inter alias Menalippem atque Hippolytem Anthiopæ reginæ sorores. Sed Hercules pro armis reginæ Menalippem sorori restituit. Theseus uero Hippolytem quæ sibi in sorte prædæ cõtingerat sumpsit uxorem: ex qua Hippolytum filium suscepit. Præterea ingenti uirtute: ut refert Statius: Creontis thebane regis superbè rettulit imperium: egitque: quæ phibebat officia funeralia possent occisis in bello regibus exhiberi. Et taurum ab Euristheo atticæ terræ immissum cuncta uastantem apud marathone interfecit. sic Scironem latronem hospites suos dum resideret in scopulo: aut lauare sibi pedes: aut se adorare cogentem: eosque incautos precipitatem in mare. Et Procurem æque latronem super cephalo flumine habitantem: & orce suos hospites trucidantem superauit atque occidit. Helenam insuper Castoris atque Pollucis sororem uirginem cælestis pulchritudinis insignem in palestra ludentem rapuit: Minotaurum iteremittit: & athenas a turpi seruitio liberauit. Ariadnam atque Phædram Minois filias patri surripuit: & Ariadna relicta Phædræ sibi coniugio copulauit: ex qua quosdam filios suscepit. Athenienses per diuersa passim uagantes in patriam reuocauit: & in formam ciuium sparsos agrestesque reduxit. Et ut placet Plinio in libro naturalis historię: primus foedera adinuenit. Aduersus centauros in nuptiis Perithoi amici sui egregie pugnavit: eosque superauit: illique comes ad inferos usque ad rapiendam Proserpinam iuit: sed minus foeliciter ex hoc illi successit. nam Perithoo a tricerbero orci cane trucidato in mortis ipse periculo fuit: nisi forte superuenisset Hercules: qui illum a discrimine liberauit & reduxit ad superos. Et athenas rediens coniugem querulam accusantemque falso de stupri iterpellatione Hippolytum cõperit: quæ fugauit: & quantum in eo fuit occidit. Postremo iam senex a ciuibus suis pulsus exul apud Ichyrum minore insulam die clausit: cum annis. xix. i. perasset Atheniensibus: his eius laudes fere omnes Ouidius paucis testatur carminibus ubi dicit. Ingenium faciem te canunt te maxime theseu: & infra per undecim uersus.

De Hippolyto Thesei filio: qui genuit Virbium.

Cap. L.

Hippolytus Thesei & Hippolytes Amazonis fuit: filius. hic cum uenationibus cælibe uitam ducens uacaret: & oino constanti animo mulieres sperneret: a Phædra nouerca absente Theseo amatus est: desiderio cuius cum obtinere nolisset: Theseo redeunti ab ea accusatus est. Qui in furorẽ uersus filium necẽ optauit. Verum Hippolytus timens cõscenso curru fugam cõcepit: quo fugiente fortuito phocæ quæ in littus exierat audientes equorum strepitum: dum sese in mare fugientes præcipitant æquos exterrere Hippolyti. Qui per scopulos aduersus eius imperium uiresque currum trahentes: atque uires eius cõpages dissoluentes omnem infelicem iuuenem loribus implicatum adeo per abrupta traxerunt: ut pro mortuo a circũuicinis collectus sit. Esto poetæ omnes & signatè tragœdus Seneca in tragœdia eiusdem Hippolyti laceratum atque discerptum omnem asserant & occisum. Qui tandem opere atque subsidio Aesculapii quasi ab inferis in sanitatẽ pristinam non absque longo labore reuocatus est: ex quo euentu uideretur fabulæ locum datum: qua legimus Theseum habuisse a patre: ut ter posset operare quod uellet: & quæ nunc filium optasset occidi: phocæ a patre emissas in littus. Hippolytus autem ne tertiam patris expiraret iram: qui ante Hippolytem matrem eius occiderat: & nunc eo inaudito eum quærebat in pœnã: atticam terram liquit: & in Italiã uenit: haud longe a loco: ubi postea condita Roma: & mutato nomine se Virbium appellari iussit: quæ bis uir fuisset: femel ante euentum: & iterum postquam beneficium Aesculapii in uitam uidebatur reuocatus. Ibi autem dicit Theodotius oppidum cõstruxit: quod ex nomine sumptum coniugis Ariciæ appellauit. Dicit præterea idem Theodotius falsum esse Hippolytum Cælibe uitam agisse: & imo secreto amore Ariciam nobilem atticæ regionis foeminam adauit: quam Dianam: eo quod uenationis uacaret: uocabat: & se Dianam colere assererat: & opere huius Ariciæ factum dicit: ut ab Aesculapio sanaretur: cum mortuum illum arbitraretur Theseus.

De Virbio Hippolyti filio.

Cap. LI.

Virbius filius fuit Hippolyti & Ariciæ post Hippolyti fugam ex atticâ susceptus. Qui cum adoleuisset aeneã ilione deleto in Italiã uenientem a patre missus est in subsidiũ Turni: prout describit Virgilius. Ibat & Hippolyti proles pulcherrima bello Virbium insignem: quem mater Aricia misit Eductum egeriæ lucis. &c. De eo autem nil aliud habemus.

De Demophoonte Thesei filio.

Cap. LII.

D Emophoon: ut Theodotius asserit filius fuit Thesei ex phedra. Hic quidē cū cæteris græcis i bel- lum troianū iuit. Illiōe autē deiecto dū rediret in patriā tēpestate in Traciā delatus a phyllide Lygur- gi regis filia hospitio: & lecto susceptus est. Et cū aliquādiu secū fuisset audito q̄ Mnestheus athena- rum rex agitatus pcellis & Nafea uexatus maris appulisset insulā melos: & ibidē clausit diē: regni cupidine tractus ipetrata per tēpufculū licentia a Phyllide refarcitis nauibus athenas rediit: & post xxxiii. annū paterni exiliū: ut dicit Iustinus: Athenarū regnū assumpsit: neq̄ de reditu curauit ad phylidem. Et cū annis. xxiii. regnasset mortuus est. Cui successit Ofintes: utrū hic eius fuerit filius: incertum habeo.

De Antigono Thesei filio.

Cap. LIII.

A Ntigonus: ut dicit Theodotius: filius fuit Thesei & Phedra: ut dicit Barlaam natu maior demo- phoote: & post fugatū ab atheniēsisibus patrē fere adhuc pubes ab atheniēsisibus assumptus: & rex factus Mnestheusq̄ uocatus. Qui troiā uadēs non satis de ingenio demophoontis fidens eū secum traxit. Hic rediens tempestate actus nimia apud insulā melos expirauit.

De Medo Aegei filio.

Cap. LIIII.

M Edus: ut Iustinus tradit: aegei regis Athenarū: & Medæ fuit filius. Quā idē Iustinus dicit cū priui- gnū uidisset adultū: ab Aegeo p̄ diuortū discessisse: & colchos cū Medo filio abiisse. Ouidius autē dicit ob paratū Theseo uenenu: ut ubi supra de ea: eā aufugisse. Aiūt insup̄ aliqui eā Iasonis in gra- tiā rediisse: & hunc Medū inde iuisse in asiā: atq̄ uiribus plura sibi subegisse regna: sed eā tenuisse partē: quā mediā appellamus: & de suo fero matris nomine nuncupasse.

De Onchesto. xxviii. Neptūni filio: qui genuit Megareum.

Cap. LV.

O Nchestus secūdū Lactātiū filius fuit Neptūni: quē Seruius & Lactāti. dicūt Onchestē ciuitatē pp̄in- quā pmōtorio micalesio cōstituisse: & suo noīe appellasse: nec de eo aliqd̄ p̄terq̄ q̄ Megareū filiū ge- nuerit legi. De Megareo filio Onchesti: qui genuit Hippomenem.

Cap. LVI.

M Egareus filius fuit Onchesti: ut liq̄do testatur Ouidius loquente sic Hippomene. Nāq̄ mihi genitor Megareus: Onchestius illi. Est Neptūnus auus: pronepos ego regis aquarū. &c.

De Hippomene Megarei filio.

Cap. LVII.

H Hippomenē Megarei fuisse filiū satis ostēsum est: de hoc Ouid. talē recitat fabulā. Erat in scyro ciui- tate athlas Oenei filia seu Iasi uirgo isignis pulchritudinis: & p̄nicissimæ uelocitatis: q̄ ut plurimū deorū monitu habitabat in syluis. Hæc cū a multis in cōiugē petere legem apposuit: ut. si cursus certamē petere: & siq̄ sup̄arent ab ea morte mulctarent: uictor autē eius potere cōnubio: & cū iā plures magis audaces q̄ foelices sup̄ati tā seuera lege dānati eēt: Hippomenes ea nondū uisa taliū ridebat stultitiā. Tādē cū casu cōtingeret: ut illā uideret: miratus roseā faciē: fidereos oculos: os cīnameū: aureā cesariē: pectus p̄tēsū: corpusq̄ glabellū: & gestus placidos: cōfesti eius ī ardore icidit: qui ante dānauerat alios: nec dubitauit eius postulare cōnubiū: & seueræ legis subire discrimē. Virgo autē Hippomenes Veneris in- plorauit auxiliū: q̄ illi tulit ex uiridario hespidū tria mala aurea: eūq̄ docuit maloz̄ usū: porro cū cursu expe- diti trassēt: anteiretq̄ uirgo: iuuenis prædoctus euestigio uidēte uirgine unū ex malis p̄iecit: fulgore cuius capta puella gradū collectura p̄uertit. Et cū euolasset iteri iuuenis illa p̄stātor facile anteiuit: ille secūdū eie- rit: q̄ dū illa collectura moratus ille stadiū arripit uolucer. Sane illa p̄nici uelocitate malo collecto p̄ua mo- ra currētē p̄terit. Ast ille cū iā meta cursus eēt pp̄inq̄: tertiū p̄iecit: quo detota uirgo anteq̄ uolucris euolasse potuisset tenebat Hippomenes terminū: quā ob causā sup̄ata uirgo eius in cōiugiū uenit. cū q̄ dū lætus in pa- triā abiret: Hippomenes feruoris ipatiēs & suscepti muneris a Venere imemor ī lucū cybelis illā deduxit: & ibi cū ea cōcubuit: ex quo seu Veneris seu matris deū indignatione factum sit: amantes in leones uersi sunt: & curruī Cybelis additi. Qua sub fictione talis potest sensus abscondi. Primo mulierū si qua est obstinata duri- ties & auro: & muneribus frangi posse: cū natura auri oēs & cupidæ & tenacissimæ sint: in leones autē ideo cō- uersi dicuntur: quia in nemus cybelis coiuerunt: idest in delitiis humanis abundauerūt: & ob id elati sunt: & sic in leones uersi: quoniam leones superba sint animalia: & ideo uersa uice curruī Cybelis applicati sunt. in p̄- cessu a rerum natura edocti quoniam terrenis legibus omnes sumus obnoxii: quia terre uiuimus: & quan- tuncq̄ superbientes. postremo in terram reducimur.

De Pelasgo. xxix. Neptūni filio.

Cap. LVIII.

P Elasgus: ut dicit Theodotius: filius fuit Neptūni: Isidorus uero ubi de ætymologiis eū Iouis & Larissæ filiū dicit. Sane quoniam ex compertis apparet Theodontiū taliū solertissimū indagatorem fuisse: plus illi in talibus præstandū fidei rarus sum & ideo Neptūni: nō Iouis posui filiū. Hic autē ea in parte græciæ regnauit: quæ postea ab Archade calistonis filio Archadia dicta ē: & ab eo denoia- ta Pelasgia. dicebat Leontius & in Asia eē Pelasgos: eosq̄ aduersus græcos fauisse troianis ut in Iliadē testat Homerus. Verū hi Pelasgi a Palaſga muliere græca nomen sortiti sunt: quā aiunt in Pelasgiis cū co- p̄iis in Asiā transmeasse & ciuitatē condidisse: & de suo noīe Pelasgiā nuncupasse: & inde Pelasgii: qui secus Iy- ciam sunt appellati: alii contrariū tenent Pelasgū regem fuisse in Asia & ab eo Pelasgos & inde mulierē Palaſ- gā ubi postea fuere Pelasgi in græciā ex Asia trāstrasse & ibidē occupata regione nomē iposuisse Pelasgis.

De Nauplio. xxx. Neptūni filio: qui genuit Palamedem.

Cap. LIX.

N Auplus Neptūni & Ammimonis filia Danaï regis filius fuit: ut testat Lactātius: qui de eius ori- gine fabulā recitat talē. Ammimone Danaï filia dū studiose in syluis iaculo exercitaret minus ad- uertēs p̄cussit Satyrū: quā cū uellet Satyrus uiolare illa Neptūni inplorauit auxiliū. Neptūnus autē fugato Satyro ipse eā cōpressit: ex quo cōpressu Naupliū suscepit. Hūc Naupliū apud Euboëam

regnasse constat: & eius aiūt fuisse filiū Palamedē græcorū factione occisum apud troiā. Quod cū egerrime ferret Nauplius: nec adulationē suppeterēt vires ad ingenium uersus stātibz apud troiā græcis: ut erat senes cœpit om̄m græciā circuire: & regias intrare græcorū principū: & ibi qbus poterat suasioibus cōiuges eorū in adulteriū: cū qbuscūq; poterat trahere arbitratus: ex hoc in reditu græcorū seditiones exorturas plures: eisq; agentibus græcos in suū sanguinē ruituros: & sic dū se inuicē trucidarēt īmerito trucidati Palamedis mortē suis occisionibus expiarēt. Creditū est: ut Leontius asserbat ope suo Clytēnestrā in amplexus Egesti uenisse: ex quo Agamēdon postea interēptus: & ide Egistus: & Clytēnestra. Sic Egialē Diomedis cōiugē ī cyllibari Stheni filii cōcubitus: & ut de reliqs taceā conat Lycophron inclytā Penelopsis famā nauplii cōsiliis maculare uolens eā: cū uno e procaratoribus suis nōnullas īsonnes noctes egisse. Præterea īplacabilē senē aiūt tā feruētī aiō uindictā optasse: ut redeūtibus græcis ilione cōsūpto in patriā: & acri atq; turpi tēpestare agitatū caphareū cōscēdisse mōtē: & nocte accēsa face: quasi in portū salubre piclitate acciret in letiferos scopulos salutis audios euocasse: & multis hoc facinore exitii extitisse causam. Vnde Virg. Sidus & euoicæ cautes: ultorq; caphareus: & c. Ammoti aut̄ satyri & oppresse Amminonis a Neptūno assignat Barlaam paucis uerbis rōnē dicēs: satyrū uirginis fuisse pedagogū. Neptūnū autē lerneū quēdam ægyptiū insignē: cuius prima amminone pelex fuit q̄ coniunx: & ab eo lerneum fontem denominatum atq; prouinciam.

De Palamede Nauplii filio.

Cap. LX.

Palamedes Nauplii fuit filius: q̄ cū eēt una cū græcis circa troiā: & hi aduersus Agamēnonis īperiū īsurrexissent seditiōe dolosa Agamēnoni ptāte subtracta eius dux belli factus est. Huic enī cū uyls/ se simultates erāt: ut dicit Seruius: eo q̄ Vlysses in īsanīa ficta conatus eēt in bellū troianū nō ire: & ad eā simulādā uinctus aratro dissimilibus aialibus salē ferebat. Cui ante aratrū ad experientiam sumendū īsanīæ Palamedes apposuit Thelemachū puerū: quē cū uidisset Vlysses illico suspendit aratrū. Præterea cū in traciā frumētātū iuisset: & nil portasset: seq; non cōperisse diceret. Palamedes uadēs reportauit affatim. Quibus īdignatus Vlysses ægre patiebat illius gloriā: q̄obrē dolo eius factū ē: ut a seruis Palamedis satis grāde pōdus auri īfoderet sub tabernaculo eius: & ide nūciis subornatis habitis cōfictitiis litteris ī cōsilio græcorū Palamedē accusauit: qā cū Priāo de deditione haberet tractatū: eūq; auro eē corruptū: & ad euidetiā pditiōis īcæptā iussit eius in tabernaculo fodi: q̄si si ibidē cōperiret aurū: litteris eēt exhibēda fides & nunciis: q̄obrem auro cōperto: qd' ipsemet īfodi fecerat: Vlyssis accusatio uera credita est: & Palamedes tanq; noxius lapidibus est obrutus.

De Celeno, xxxi. Ahello, xxxii. & Occipite, xxxiii. Arpys filiabus Neptūni. Cap. LXI.

Celena Ahello & Occipite Arpyetes fuere secundū Seruiū & Neptūni & terræ filia. Alii uero dicunt Thaumātis & electræ. Harū formā describit Virg. dicēs. Tristius haud illis mōstrū: nec sæuior ulla uestis: & ira deū stygiis sese extulit undis. Virgini uolucrū uultus foedissima uētris Proluuias unæq; manus & pallida semp: Ora fame: & c. Hic ē describit in qbus habitēt locis: & unde uenerint: dū dicit: Accipiūt strophades graio stat̄ noīe dictæ īfulæ Ionio ī magno: q̄s dira celeno arpia: quæ colūt aliæ phinea. Postq̄ clausa domus mēsaq; metu liquere priores. Ex his a Seruio fabula recitatur: quæ supra ubi de Zeto & calai plene scripta est. & qd p̄ illā etiā sentiendū sit. & similiter de his dicta sunt qdā: ubi de allecto: & aliis furiis supra scripsimus: & ob id pauca hic dicēda sup̄sunt. Vult igit̄ Seruius eas iō Neptūni & terræ filias: qā in īsulis habitēt: quæ terræ sūt: & tamē mare circumdata. Ego uero eas Neptūni filias puto: qā mōstruosæ sint: ut p̄ Virgili carmē patet. Arpia aut̄ secūdū Fulgētū iō uocat: qā arpæ græce: latinæ rape dicit: & iō earū prima est dicta Ahello: q̄si Ahelenalon: qd' est alienū cōcupiscere. Secūda occipite: qd' significat celeriter auferre. Tertia celeno: quæ nigrū sonat: p̄ qd' rapinæ occultatio sumēda est: & sic primo cōcupiscit. Secūdo auferit. Tertio occultat. Virgineos aut̄ uultus iō hīc dicunt: seu qā ut dicit Fulgētus: sterilis sit rapina. Cui ego addā q̄tū ad eū cui rapit. & esto aliter putē fures q̄ppe more suo placidos mitesq; se in comspectū hominū exhibēt: ut hac possint arte ignaros fallere. Vncas autē raptores habere manus expositiōe nō indiget. Quod ora illis sint palida: nil aliud uult prætere: q̄ fames assidua: insatiabilis appetitus habēdi: quæ miseri & in rapinā proni angunt cōtinue: sædissima uentris pluuies raptorū est: inq̄tū ut plurimū rapinarū turpis est exitus. Itur enī ex rapinis in ludū substātiarū cōsumptorē oīum: & miseriarū patrē. Itur in luxuriā laxiuarū & ociorū marcētū matrē. Itur in gulā crapularū & ægritudinē cloacā turpissimā & dānosam. Arbitror qdē has ad pyrhatas: & auarissimos atq; īmanes hoīes spectare: eo q̄ littora inhabitēt. Addebat īsuper dictis arpīs Homerus arpyā unā: quā Thiellā uocitat zephirū dicebat equos achillis genuisse. Hanc dicebat Leontius uēti ipetū: seu procellā īterpretari: per quā etiā pirrhararū demōstrat uelocitas ad rapinam.

De Sycano, xxxiiii. Neptūni filio.

Cap. LXII.

Sicanus: ut dicit Theodontius: antiquissimus rex fuit Sicilia: & neptūni filius: & ab eo īnsula q̄ antiquiori noīe dicebat Trinacria Sicania nūcupata est: de qua Solinus ubi de mirabilibus mūdi dicit. Sicania diu ante troiana bella Sicanus rex nomen dedit: eductus cū amplissima liberorū manu: & c. Ex his nec nomē alicuius ad me puenit. Dicit tamē Theodontius huius Cererē fuisse coniugem: & proserpinā filiā quā iouis dixere poeta.

De Siculo, xxxv. Neptūni filio.

Cap. LXIII.

Siculus rex fuit Sicilia: & Neptūni filius: ut Solinus de mirabilibus mundi testatur. Regnauit autem: ut dicit Theodontius post Sycanū: & ab eo Sicilia denominata est. Paulus hunc dicit filium fuisse Corithi & electræ: & Dardani fratrem. Neptūni filium dictum: eo q̄ ex Tuscia in Siciliam transfretasset: & multa rudes homines docuisset.

Genealogiæ deorum gentiliū secundum Ioannem Boccacium de Certaldo Liber Vndecimus.
Prohœmium.

LX Achaia iter pachinum trinacriæ promontorium & ueteres Syracusas leni sa-
tis spiritu me detulerat subsolanus. Ibi dum iam in finē fere deducta omni Ne-
prunni prole uetustissimorum regum potius aduentum in insulam q̄ gesta nar-
rassem: & mecum omnia circūspectans excogitarem: ad quā cæli plagā uertēda
esset nauiculā prora: uenit in mentē tantū nūc uelo: nunc remis. nunc pedibus
itū fore: ut ex filiis Saturni senis infausti nullus superesset: cuius non esset descri-
pta soboles: præter Iouem quē patrem dominumq; regēq; deorum & hominū
uoluere. Obstupui fateor serenissime rex. Et animi cecidere uires: & quasi itine-
ri meo obstaculum insuperabile esset obiectum desperans aiebam. O miser po-
tui amplissimum oceani gurgitē intrare: & fluctus in sydera usq; surgentes mo-
dico conscendere lembo. Potui uastum littus omne mediterranei maris inter
mille scopulos: & sonantia saxa ambire. Montes scabrosos ascendere: lubricas
calcare ualles: tenebrosa antra subire: perscrutari lustra ferarum: & sylvarum at-

q; nemoq; sepositas umbras lustrare: urbes: & oppida. & q̄d longe terribilius: ad manes usq; descendere. & di-
tis oppacas intrare domos. Et terræ uiscera oculis terebrare: & sic alioq; deoq; plem etiā renitētē calamo tan-
q̄ cognitā i mediū trahere. Nūc at si iouē nō uidero quo pacto eius: q̄ aplissima ē: posteritate scripsisse poterō.
Si at iouē uidisse uelī i cælū ire necesse ē: quo ifœlix ex sublimi saltu quo ex mōte cælo i illā memet deiiciā:
Quis me eo uetoz extollet ipetus? Quæ deferet cōdēsa nubes: aut ipsius armiger ales? O utinā ab inferis re-
mearet Dædalus: q̄ solus hoī pēnas iduere nouit. Et mortalibus ifueta cæli uias ostēdere. Ipse forsan oppor-
tunitati huic possēt p̄stare suffragiū. Quod nisi undecūq; uenerit deus post tot exhænelatos labores: tot uictos
timores: tot ē obices supatos: ifecto itinere i choato nō absq; ignominia temeritatis meæ subsistēdū ē. Obra-
bā p̄terea cælestiū uidere patriā: & quo ordine sanctissimi illi gentiliū theologi templa: palatia: atria: domosq;
disposuissent cælitum. Præterea & cū ipso iouē ipsius sublimē uidere soliū. Quo iure sacrum illud deorū cō-
cistorium conueniret in unum. Quod in illos ipsius iperium. Quis ordo sedendi: quæ præsidētis maiestas.
Quæ leges darētur. Qui & quo ritu largirentur imperia: ut in finem debitū mundi gubernaretur mortali-
tas: & alia etiā tam prægrandis dei magnalia. Cæterū dum hinc uidēdi desiderio cælū ac pficiēdi itineris an-
gerer ide desperatione p̄merer. Et ecce ex littore siculo me etiā gubernaculū nō regente repentino impetu in
cretā usq; delatus sum: quā cum circūspicerē non ante ydeon montē aspexi q̄ resoluta mentis caligine: & ue-
ri dei illustratus lumine proletarii iouis cognoui cunabula atq; fornices in circuitu: & qua in parte eius cine-
res & ossa iacerent meminī. Et sic eum nō deū cæli tronū tenentem fore perpēdi: sed hominē: cuius afa &
mores: & reliqua non maiori labore q̄ aliorū deorum gentilium poterant ex terrenis speculis intueri. Reuo-
catis igitur uiribus: ut eius numerosissimā prolē describā: iter quod præpeditū rebar intrabo: orans in opta-
tum me terminum dirigat: qui futurum sibi disertissimum populum per rubrum mare eduxit sicco uesti-
gio ex ægypto.

De tertio Ioue decimo. Saturni filio: q. xxxix. genuit filios: quoz hęc sunt noia. Prima Clío. ii. Euterpe. iiii.
Melpomene. iiii. Talia. v. Polymia. vi. Eratho. vii. Tersichore. viii. Vrania. ix. Caliope. x. Acheus. xi. Venus. xii.
Amor. xiii. Proserpina. xiiii. Castor. xv. Pollux. xvi. Helena. xvii. Clitēnestra. xviii. Palistus. xix. Paliscus. xx. Iar-
bas. xxi. Mena. xxii. Myrmidon. xxiii. Xantus. xxiiii. Lucifer. xxv. Orion. xxvi. Minos. xxvii. Sarpedon. xxviii.
Rhadamātus. xxix. Archifius: de his. xxix. tractatur in præsentī libro undecimo. xxx. Tātalus. xxxi. Dionisi-
us. xxxii. Perseus. xxxiii. Aon. xxxiiii. Eacus. xxxv. Pylumnus. xxxvi. Mercurius. xxxvii. Vulcanus. de his uero
octo. sa. xxix. citra duodecimo in libro tractat. de reliquis duobus: qui sequuntur: scilicet de Hercule. xxxviii.
& Eolo. xxxix. in libro tertio decimo scribitur.

Cap. I.

Quē cretēsem: qui tertius in hoc ope est: Saturni & Opis fuisse filiū oīs testat antiquas. Hic eodē
partu cū Iunone editus: ne a Saturno occideret ob pactionē cū Titano fratre factam: q̄ cito natus
est: clam in ydam cretēsem montē alendus ab Opi transmissus est: & ut quidā uolūt: curetis po-
pulis cōmendatus: seu ut alii dicūt Ideis dactylis. Eusebius uero in libro temporū dicit Creti regi
cretēsiū: & hūc illū in hoson ciuitate in qua matris eius est tēplū seruasse atq; nutritisse. Qui a cure-
tis dixere addunt eū ab eis dē in antrū mōtis idæ delatū: ibiq; dū: ut paruuli faciūt: fletet ne audiret Cymba-
la & tympana: & clypeos: & arma pulsabant. Ad sonitū: quoz more suo cōueniētes apes mella in os eius in-
ferebāt: ob q̄d beneficiū postea deus factus dedit eis: ut absq; coitu generarent. Aliis uero placet eū nymphis
alendū datū: iter quas: ut didimus i libro narratiōis pyndaricæ asserit Melliseo cretēsiū regi duas fuisse filias
Amaltheā & Melissam. quæ caprino lacte atq; melle Iouē nutrierūt. unde dicit Lanctantius in libro diuina-
rum institutionū. Capellā Amaltheæ nymphæ Iouē infantē uberibus suis aluisse: & ob id dicit germanicus
cæsar in aratheo carmine. Illa putatur Nutrix esse iouis: si uere iuppiter ifans Vbera cretæ multū fidissima
capræ: Sydere quæ claro gratū testatur alūnum. Quod etiā testari uidetur poeta cælebris Franciscus petrar-
cha in buccolicis ea in egloga cui titulus argus est: sic dicēs: Teneris signata labellis Vbera te moueāt nisi for-
te obliuia lactis. Illius astringere nectar tibi suggerit aula. De grege nepe fuit nutrix tua. &c. Seruius autē dicit
nō i idā: sed in dicteū mōte a matre trāsmissum: & ibidē nutritū. Iunius autē columella de agricultura scribēs
lib. ix. sic de educatiōe iouis ifantis ait. Nec sane rustico dignū ē scitari fuerit ne mulier pulcherrima spē me-
lissa: quā Iuppiter i apē cōuertit: an ut & Home. poeta dicit crabrōibus & sole generatas apes: q̄s nymphæ fri-

xonides educauerūt. Mox dicit eo in specu Iouis extitisse nutrices : eaq̄ pabula munere dei fortitas : q̄bus ipse parū educauerat alumnū. Hæc ille. Ex q̄bus sumis Iouē melle tātū educatū hic tandē cū adoleuisset ob capros parentes bellū hūit cū Titanis : liberauitq̄ illos : inde patrē regnō expulit : eo q̄ cōperisset eū uitā suā infidiari : quæ supra ubi de Saturno latius dicta sunt. Et hinc illi bellū dicunt cum gigantibus confectū : quos superatos : supposuit montibus : ut præmōstratum est. Deinde orbe subactō cum fratribus imperiū partitus est. Dato Plutoni inferorū dominio. Neprūno autē maris : sibi olympo referuato. Et cū iam diu ante lunonem sororem suam sumpsisset in coniugē : & rex potens factus : gloriæ auidus : coepit ambire : & non minus astutia q̄ uiribus nō solū humanas laudes : sed diuinos etiā sibi honores quæsiuit : templa quidem : ut in sacra legitur historia : in multis locis construxit : & suo dicauit nomini : & in quacūq̄ regionē uenerat Reges principesq̄ populorū hospitio sibi comitatē suā : & amicitia copulabat : & cum ab eis digrederetur imperabat sibi ædificari phanum : & suo hospitilq̄ sui nomine insigniri : quasi ut ex hoc posset amicitia ac fœderis memoria conseruari. Et hac astutia factum ut constituta sint templa ioui ataburio : ioui labriando cum ataburius & labriandus auxiliares eius fuerint in bello. Sic & ioui laprio : & ioui molioni : & ioui cassio : & quæ huiusmodi sunt : q̄ ille astutissime excogitauit : ut sibi diuinū honorem : & hospitibus suis perpetuū nomen acquireret cum religione connexū. Gaudebāt autem illi & eius libenter obsequebantur iperio : & nominis sui gratia ritus annuos : & festa celebrabāt : & hoc modo religionē cultus sui p̄ orbē terræ iuppiter seminauit : & exemplum cæteris : ad imitandū dedit. is isup in olympo mōte habitauit : ut eadē sacra testatur historia. ubi legit. Ea tempestate iuppiter in monte olympo maximā partem uitæ colebat : & eo ad eū in ius ueniebāt : si quæ res in controuersia erāt. Item si quis quid noui iuenerat qd̄ ad uitam humanā utile esset : eo ueniebat : atq̄ ioui ostendebat. & c. præterea quātūcūq̄ homo hic circa honores occupādos ambitiosus esset : & libidini desereret : multa tamen bona & utilia humanæ uitæ adiuuent : & introduxit : & nōnulla mala sustulit : & iter alia admouit a moribus hominū consuetudinē comedendī carnes humanas : quibus Saturni tempore uescebātur. Qui tandem dispositis rebus suis diem clausit. de exitu cuius testis est Ennius ipse quidem in sacra historia descriptis omnibus : quæ in uita sua gesserat iuppiter ad ultimū sic ait. Deinde iuppiter postq̄ quies terram : circuit : omnibusq̄ amicis atq̄ cognatis suis imperia diuisit : liquitq̄ omnibus : leges : mores : frumētāq̄ parauit : multaq̄ alia bona fecit : immortalē gloriā memoriāq̄ adeptus sempiternā monumēta suis reliquit : ætatem pessime actam in creta uitā cōmutauit : & ad deos abiit : eūq̄ curetes filii sui curauerūt : decorauerūtque eum : & sepulchrū ei in creta in oppido Aulatia : & dicit Vestam hanc urbem creauisse : inq̄ sepulchro eius scriptum antiquis litteris græcis iuppiter Saturni. Eumerus autem dicit eum in Oceania mortuū : sed bene in aulatia oppido sepultū : forsan & hoc nomē oceania cretæ fuit anteq̄ a creta nymp̄ha Hesperidis filia : ut Plinius ait : ubi de historia naturali : dicta fuerit. Vides ne celeberrime rex quāto ingenio : quāto fortunæ fauore : quot antiqui hostis fallaciis longæuū nomē ianem gloriā & diuinos honores sibi quæsiuerit homo iste. Miror equidē illius quātūcūq̄ rudis æui infania : ut quē ex homine natum passibilem atq̄ mortale uiderant : deum : & summū deum tam inconsulte crederent. Scio possint esse qui dicant multo recentiores in hac eandē inscitiā nō minus fuisse p̄liues : cū legerimus a luca medico scriptū apud lystros lycæonia Barnabā & Paulū uiros sanctissimos : & diuini dogmatis prædicatores : eo q̄ contortū a natiuitate hominē in noīe iesu christi rectū : ambulanteq̄ fecissent : a lystris deos euestigio creditos : Barnabā Iouē & Mercuriū Paulū : eis que reuuentibus ferta & holocausta tanq̄ diis a pontificibus & populo præparata : de quibus ego minus miror. diuini enim opus fecerant ignorantibus lystris : quoniā nō suo : ut ipsi testabantur : sed xpi opere. iuppiter autem quid unq̄ supra hominem facere uisus est : nil equidē . uictoriosus fuit homo : & ne satis hoc cū astutiæ humanæ & nonnunq̄ fortunæ opus sit : ut ob id deus & cæli rex debeat a quoquā credi . profecto uertibiles nimium in credulitatem erāt illius æui mortales. Nos autem ueteres in sua fatuitate sinamus : & ad omīssa uertamus calamū. Postq̄ quæ ad hystoriam spectant de Iouē dicta sunt : quid de eo fingentes dixerunt prosequamur. Primo qdem eū patrē dominumq̄ deorū : & cæli regē dicunt : eiq̄ loco scepri trifulcum fulmen tribuunt. Eius præterea arbore dixere quercū. Sic & in eius tutelā aquilā posuere. Nūc qd̄ p̄ hæc sensisse potuerint uideamus. deorum autem pater & dominus ideo hic dictus est : quia eo regnante heroum tempora seu coepere seu floruerunt : in quibus & poetarum seu theologorum gentiliū coepit & floruit studium apud græcos. Qui cum istum tanquam ea tempestate mortalibus cæteris præualentem cerneret : eumq̄ iam sibi ne dum apud suos : sed & apud exterarum nationum adhuc uiuenti diuinos honores quæsisse : & eorum patrem esse aut maiorem : q̄ iam eius intuitu fictionibus ad diuinitatem extollebantur : & quod ei nomen etiam faueret iuppiter : quod iam diu erat celebre & uero deo attributum : faueretq̄ illi locus habitationis olympus : quo nomine cælum etiam appellamus : eū deorum finxere patrem : & cæli regem . Nec sufficit attribuisse illi quod fecerit : quin imo multa ex his quæ ante eum per plura sæcula facta fuerant : & potissime eorum duorum temporibus : quos supra Ioues nuncupatos diximus per nominum abusionem in hūc reuocata sunt. nec aliter q̄ suo æuo facta eidem attributa : & quod lōge perniciosius fuit : multa ad uerum deum uerū deorum dominum spectantia sub huiusmodi fictionis uelo recondita & demum enucleata ad potentiam & deitatem factam huius hominis spectare ab ignaris credita sunt : tantūq̄ inoleuit hæc inscitiā ut non solū Ioues esse quæ dei : sed dei ueri esse quæ Ioues erant crederent : ut puta adulteria prodiciones & bella : & huiusmodi. Sane quotiens pro isto Iouē illustres uiri deū sensere uerū : quod minus honestum de Iouē scribitur pro aliquo naturali actu opere naturæ naturatæ producto : quæ dei opus est intelligi uoluerunt : quod ego nō laudo per illecebras fictiones diuinam designari potentiam. Deorum insuper numerositatē non adinuenere : ut tot crediderint deos esse : quin imo prudentes uoluerunt deitates illas multis ascriptas diis potentia unius ueri dei officia esse

existimantes: sic p̄ ministros deum agere uti mortales agimus quod clarissime in libro de dogmate Platonis ostēdit apuleus. Nos autē & bene secundū Psalmistā credimus de deo: quia dixit & facta sunt. Nec tamē negamus deo ministros ēē alios iustitiæ ut dæmones: alios gratiæ ut angelos: alios opportunitatū & uictus: ut sup̄ cælestia corpora: sed de his alias. Per fulmē uero trifulcū loco sceptri ioui additū: eo q̄ igneū sit ostendere uolere fingentes nōnunq̄ eū pro elemēto ignis & aeris assumēdū ut asserit Seruius: & tunc iunonē eius coniu gem terrā & aquā eē uolūt: eo q̄ ex eis omnia quorundā iudicio procreantur: & sic secundū Varronē de agricultura duo dicuntur parētes magni: iuppiter pater & iuno mater. Puto ego hac fictionē originē habuisse ab his qui arbitrati sunt ignē regē omnium causam: ac eo agente cuncta generari atq; nutriri: & sic dum ignis & aer iuppiter eius opus est corruscationē & tonitrua: nubes congregare: atq; dissoluere: uētos excitare: atq; cōprimere: fulmina emittere: & huiusmodi: eo q̄ hęc in regione aeris igne agēte cōficiant. Trifulcū autē dixere fulmē ut triplex fulminis designetur proprietates: ē. n. coruscū: & scindit & urit: de quibus si qs plene uidere cupit Senecā philosophū uideat ubi de quæstionibus naturalibus. Quercū arborē ideo attributā illi uolunt: quia eius fructu primæui homines pascerentur: & ideo uisum est eam arborē rite dici illius ad quē spectat educare homines: quos ipse produxit: seu quoq; gerit imperium. Hęc Isidorus ubi de ethi. nunc uidetur arbitrari: eamq; dicit a latinis iuglandem uocari: quasi iouis glandem: eo q̄ ioui olim cōsecrata fuerit: & sequitur eius fructus tantū habere uiriū ut si mittatur inter suspectos herbarum uel fungorū cibos: quicquid in eos uirulētum sit exudēt: rapiant & extinguant. Aquilam eius ī tutelam esse asserunt: eiusq; rei causam Lactātius ex alio no describit dicēs. Cæsar quoq; in aratho refert aglaostē dicere iouē cum ex insula naxo aduersus titanos proficisceretur & sacrificiū faceret in littore: aquilā ei in auspiciū euolasse: quam uictor bono omine acceptā tutelæ quæ subiugarit. Sacra uero historia ē ante concedisse aquilā illi in capite: atq; ei regnū portēdisse testatur. Cur ifans a saturno absconditus sit. Cur cū titanis bellum. Cur Saturnum fugauerit satis plene ubi de Saturno monstratū est. De cōiugio uero lunonis ē ubi de iunone est explicitū: sic & de noīe fati plene: ubi de loue primo. Et ex his quæ ibidē & hic scribuntur: siqs uellet fati posset aduertere quantū homo iste cum proprietatibus iouis planetæ conuenerit: & quoniam ob id merito sit iuppiter nuncupatus.

De nouem musis filiabus iouis.

Cap. II.

Musæ numero nouē sunt iouis & Memoriae filiae ut ubi de Ethymologiis placet Isidoro. Theodorus autē mēnonis dicebat: & thespiae: eo forsan q̄ thespades illas appellet Oui. Hęc noīa sunt hęc: Clío: Euterpe: Melpomene: Thalia: Polimnia: Eratho: Terpsichore: Vrania & ultima Caliope. His dicunt cū filiabus Pierii numero totidē bellū inatū fuisse. Et quoniā uictæ sint a musis Pierides in picas mutatae sunt: & ob uictoriā musæ eaz; consecratae sunt cognomē. Has præterea dicunt a quodā pyrre neo claustris clausas: easq; ex claustris in detētoris perniciē euolasse. Insuper aiunt eis fontē castaliū & nemus helicone cōsecratū: asq; ad lyrā Apolline pulsante canētes. Nos autē his præmissis ad auferendū uelū fictōibus ueniamus. placet Isidoro christiāo atq; sanctissimo homini has musas appellatas a quæredō: eo q̄ p̄ eas: sicuti antiq; uoluerūt: ius carminū & uocis modulatio q̄reret: & ob id p̄ deriuationē ab eis musica: quæ ē moderatōnis p̄tia denominata ē. Et ut idē dicit Isidorus: quoniā ipsaz; musaz; sonus sensibilis res ē: & q̄ in præteritū fluit imprimiturq; memoriæ: idē eas a poetis iouis & memoriæ nūcupatas. Ego autē puto cū a deo ois sit sciētia: nec solū ad eā cōcipiēdā itellexisse sufficiat: nisi qs itellecta memoriæ cōmēdauerit: & sic memoriæ conseruata expresserit: ut te qs scire nouerit: ut ait Persius. Scire tuū nihil ē nisi te scire hoc sciat alter: qd̄ musaz; officiū ē: & hęc illas ioue genitas & memoria fictæ. Necnō arbitror musas a moys qd̄ ē aqua dictas causa ī teque ribus ostēdes. Cur autē nouē sint ī cōmētario secūdo sup̄ somnio Scipionis plurimū Macrobius conat ostēdere eas eq̄parās octo speraz; cæli cantibus: nonā uolēs cælorū modulationē esse cōcētū: sup̄addēs post lōgā uerborū seriē musas esse mūdi cantū a rusticis ēt sciri: quia eas camenas q̄si canenas a canendo dixerūt. Attamē ex his reddit Fulgērius aliā rationē dicens uocē fieri q̄t tuor ex detētib;: quos lingua dū loquit̄ p̄cutit: ex quibus si defecerit unus potius q̄ uox sibilus emittatur necesse est. Insuper ex duobus labiis uelut uerbos; cymbalis cōmoda modulātib;: sic & lingua quæ curuamine a circūflexione quadā tanq̄ plectrū uocalē format sp̄m. ī de & palato concauitate cuius sonus p̄fertur. Ultimo ut nouē sint additur gutturis fistula quæ tereti meatu spirituale præbet excursum. Et isuper quoniā his a multis cōcinens Apollo additur nō aliter q̄ seruator cōcētus p̄dictis ab eodē Fulgentius iungitur pulmo: q̄ uelut erarius follis cōcepta reddit atq; reuocat. Et ne sibi in tā sepositū naturæ opus tantūmodo fidē uelle præstari uideatur: tam exquisitæ rōnis testes iducit Anaximandru Lampascenū & Zenophanē Heracleopolitem: quos suis in cōmētariis: quæ dicta sunt scripsisse cōfirmat. Asseritq; hęc & ab aliis æque illustribus philosophis affirmari: ut a Pyandro Physico & Euximene eo in libro quē telegumenon nūcupauit. Porro idē Fulgentius q̄si minus plene dilucidauerit: quod de musis itendit: ut nominū & opationū singulaz; rationē deducat in mediū: dicit sic. Nos uero nouē musas doctrinæ atq; sciētiae dicimus modos: hęc est prima Clio quasi prima cogitatio discēdi. Clios. n. græce fama dicitur: & quoniā nullus sciētia quærit nisi in qua famæ suæ ptellet dignitatē: ob hanc rē prima Clio appellata est: idest cogitatio quærendæ sciētiae. Secunda Euterpe græce: qd̄ nos bene delectans dicimus: qd̄ primū sit sciētia quæreret: secundū sit delectari qd̄ quæras. Tertia Melpomene quasi melempio comene. i. meditationē faciens p̄manere: ut sit primū uelle: secundū delectare quod uelis: tertiū istare meditando ad id qd̄ desideras. Quarta Thalia. i. capacitas quasi si dicatur tythoalia. i. ponēs germina. Quinta Polymnia quasi polim. i. multam memoriā faciens dicimus: quia post capacitatem est memoria necessaria. Sexta Eratho: idest euricume non: quod nos latine inueniens similem dicimus: quia post sciētiam & memoriā iustum est ut aliquid si/ mīse & de suo inueniat. Septima Terpsichore. i. delectans instructionem. ergo post iuentionē oportet te iam

discernere ac iudicare quod inuenies. Vrania octaua est. i. caelestis. post. n. diiudicationē eligis quid dicas qd' despicias. Eligere enim utile & caduca desperrere caeleste igeniū est. Nona Calyope. i. optime uocis. Ergo hic erit ordo. primū est uelle doctrinā. secundū est delectare qd' uelis. tertiuū est instare ad id quod delectat. quartū est capere ad qd' instes. quintū est memorari qd' capis. sextū est iuenire de tuo simile ad qd' memineras. septimū iudicare qd' iuenias. octauū eligere de quo iudices. nonū bene proferre qd' elegeris. hāc Ful. Vellem ego hos cōuenire si possem: q' erectis signis aciebusq; compositis in musas ipetū facere & eas ab eis sumptis armis exterminare si possint conant' isipidi: & dū male itellectis uerbis Boetii se armatos existimāt in certamē inermes descendunt: & quā succincte de musis dicta sunt iuuentēs dicant: nunqd' has tā sublimes mulieres in lupanari uiderint: nunqd' eis abusi sint. nunqd' credent Psalmistā Isaiam Iob: aliosq; sanctissimos dei uiros illas e meretricis manu duxisse ut iter sacra uolumina collocarēt. Scio negarēt hos unq; has quas idifferenter scenicas meretriculas dicunt ufos: ni testis mihi facer diuinae līarū iterpres Hiero. esset: cuius ne ab eorū iscitia refringi possim libet ut iacent in prohemio libri a se ex grāco in latinū translati Eusebii cæsariensis uerba de scribere. Dicit enī post multa Hierony. sic. Quid psalterio canorius: qd' in morē nostri flacci & grāci pyndarī nūc iambo currit: nūc achaico psonat: nunc saphico tumet: nūc semipede igreditur. Quid Deuteronomii & Isaiā cantico pulchrius: qd' Salomone grauius: qd' perfectius Iob: quā oīa hexametris & pēthametris uersibus ut Iosephus & Origenes scribunt: apud suos cōposita decurrūt &c. Nesciebant puto tales musarū officium esse uocū rpa ordinare. nesciebant circa scientiā musas agenda disponere. nesciebāt diuinis uiris ad maiestātē līarū suarū augendā sua officia prāstitisse. Taceant igit' & seipos rabidi mordeant: q' dū non intelligunt alios mordere conant': & nos omīssum reintremus iter. Musis cum pietis fuisse de cantu certamen hoc arbitror sensum sumendum. Sunt nonnulli tam ineptae audaciae: ut cum nullam nouerint disciplinam suo tamen innitentes ingenio audeant se disciplinatis prāferre: nec dubitent disputationis inire certamen: quod dum in conspectu doctorum faciunt: non scientifici doctis apparent: sed potius stolidi & quadam praelumptione loquaces: & cum multa dicere ignaris uideantur: nec aliquid tamen dicāt rationi consonum: nec sese loquētes itelligāt: lusi a prudentibus picā existimant. quā qdem uoces potius humanas: q' itellectū garriendo imitant: & ob hoc tales a sciētificis trāformari ī picas rite a poetis confictū est. has aut uoluisse pyreneū icludere nil aliud puto q' quosdā ad ostentationē sui ipetuofos & auidos q' neglectis studiose laboribus postq' scripta libris cōpleuerint: & eorū fere tegmina uiderint tanq' oīa quā in eis continent' cognouerint sese audēt extimare poetas aut a circūspicientibus arbitrari. Veg' cum euolauerint musae quas putauerāt claustris clausisse: si eas ī publicū sequi uelint. i. ostēdere se scire qd' nesciunt in p̄cipitiū confestim ruunt: ex quibus nonnullos ego cognoui qui libroꝝ congerie cumulata se credidere magistros: & in conspectu sciētium corruere. Est & musis consecratus fons castalius: & alii insuper plures: & hoc q' habeat lympidus fons non solū delectare inuentis oculos: sed eius etiā ingenii quadā uirtute abscondita in meditationē trahere & cōponendi desiderio urgere. Nemus aut' ideo illis sacrū est ut per hoc itelligamus solitudinē qua uti debēt potae quorū est poemata meditari: qd' quidē nunq' bene fit inter strepitus ciuitatū aut cōpita etiā ruralia. q' nimo ut Quintiliāo placet ubi de oratoria institutiōe: in loco obscuro & quieto utputa nocturno tpe: qd' per nemora demonstrat' satis congrue sunt. n. opaca dēfite ramorū & quiera: eo q' semota ut plurimū sint ab habitatiōibus hoīum.

De Acheo. x. Iouis filio.

Cap. III.

Acheus ut placet Isidoro ubi de ethimologia. iouis fuit filius: & ab eo uult appellatos Acheos seu achiuos. His paucis uerbis egregii hominis negocium pertransisse contētus. Attamē Theodōtius postq' eum iouis filium dixit addit eū antiquissimum Messeniorū fuisse principē: eiꝝ filiorū amplissimā fuisse manum: quorū opere: & quia pie apud Messenios uixerit: factum ē ut totius prouinciae quā hodie usq; Achaia nuncupamus: aut societate aut īperio potiret: & ab eius noīe diceret Achaia: asseritq; ab hoc oēm grāciae nobilitatē habuisse p̄cipiū: sed ex filiorū numerositate nullū nec noīe exprimit.

De Venere Iouis. xi. filia quae peperit Amorem.

Cap. IIII.

Venus Homero teste Iouis fuit filia & Dionis: & est hāc quam Tullius ubi de naturis deorū tertiā uocat & coniugem fuisse Vulcani. hāc aiunt Martē amasse: de quorū adulterio & captiuitate supra ubi de marte dictum est. Sic & Aeneae matrē dicūt. de qua etiam ubi de aenea scriptū est. sic & ubi de Diomede de uulnere ab eodem suscepto: & aequē ubi de Adone narratum ē: qualiter a filio casu uulnerata Adonē dilexerit. nec desunt q' credant de hac dici qd' legis ī historia sacra: uenerē. s. in stituisse meretriciū q̄stū: qd' Augustinus ubi de ciui. dei uidef asserere dū dicit. Huic oblata a phoenicibus eē dona de prostitutionibus filiarū: anteq' uiris illas cōiungerēt. Huic prāterea Claudianus ubi de laudibus Stilliconis apud tuam Cyprū rex optime delitiosissimū describit uiridariū: ī quo omnia facile possint enumerari spectātia ad suadēdam lasciuīam. incipit enim sic. Mons latus Ionium Cypreae rupis obumbrat: & perseuerat īfra per. xlv. uersus: quos quia prolixum nimis erat: nō scripsi. Et hic idē uiridario descripto q' grandis sit Veneri cura circa cultum & ornatum apponit dicens: Caesariem tum forte Venus subnixa corusco. & īfra per. x. uersus. Quoniam supra ubi de ueneribus multa circa fictiones de Venere dicta sunt: esset hic replicare superfluū. Superest qd' ambigitur ponere. hāc enim Venerē quidam putāt eandem esse cū Cypria. Ego duas fuisse arbitror: & hanc uere iouis filiā fuisse & Vulcani coniugem. Aliam Syri & Cypriae seu Dionis filiam & Adonis coniugē. Qui unā & eandē putant: dicūt eam Iouis & Dionis filiā primo Vulcano nuptā & idē Adoni. & ob nimia formositate caelestem Venerē a cypriis arbitratā: & dea dicta est: & tāquā dea sacris honorata: eiꝝ apud Paphos templū & ara fuit eamq; aram solo thure & floribus redolētē faciebant: eo q' Venus ex uariis causis odoribus delectetur. Aiuntq; cum hāc uiro fuisset superstes tanto serbuisse pruritu ut fere ī pu

blicum declinaret lupanar: & ad suum palliandum scelus: dicunt eam Cyprii mulieribus suafisse meretrici/ um: & instituisse ut facerent uulgaro corpore quæstus: ex quo subsecutus ut uirgines etiã ad littora mitterent/ Veneri uirginitatis & futuræ pudicitia: libamenta daturæ atq; ex coitu aduenar: sibi exquirere dotes. Theo/ dontius, etiã supradit dices tam scelestu facinus non solum in Cypro diu seruatum: sed in Italiam usq; de/ ductu: qd auctoritate Iustini firmatur: qui dicit apud locros ex uoro aliquando contigisse.

De Amore. xii. Iouis filio.

Cap. V.

Amore Iouis & Veneris fuisse filiu omnes uolunt: qd ego non hominũ credam: sed planetarũ. sunt enim ambo cõplexione similes calidi & humidi. Sunt præterea beniuoli ambo & æqua luce splen didi. & ideo ex his amorẽ gigni: & eũ potissime quo cõuiuimus quo amicitias iungimus: fictu est: ut itelligamus quoniam ex cõuenientia cõplexionũ & morum iter mortales amor & amicitia gene ref. quæ quidẽ uera præter inter uirtuosos esse nõ põt: ut clare demõstrat Tullius ubi de amicitia: & hinc ar/ bitror potius ex his quia ambo beniuoli natus dicit: eo qd beniuolus esse non possit quis: nisi sit uirtuosus. De concupiscibili autem amore satis supra dictum est.

De Proserpina. xiii. Iouis filia & Plutonis coniuge.

Cap. VI.

Roserpina Iouis & Cereris fuit filia: quæ quoniam Veneris despiceret ignes a Plutone amata e at/ que rapta & ad inferos delata & ibidẽ eius coniunx facta: quã cũ diu quæsisset Ceres: & indicio Are thusæ apud inferos cõperisset: eo qd tria grana malipunci comedisset eã rehabere nõ potuit. sentẽ/ tia tamen iouis factu est: ut sex menses cum uiro: sex autẽ cũ matre moraretur apud supos. De hac proserpina in pcedẽtibz ubi de Cerere quicqd sub figmento tegitur explicasse memini. Et iccir/ co præter quod ad historiam attinet replicare non curabo. Arbitror igitur hãc Sicani regis Sicilia: & Cereris fuisse filia: eãq; ab Orco molossor: rege seu cudonio uel agefilao secũdu philocor: anno. xxviii. Eriethei regis athenar: raptã: eiq; cõiugio copulatã. hãc tamẽ historia plixius habet ubi de Plutone.

De Castore. xiiii. & Polluce. xv. filiis Iouis.

Cap. VII.

Astor & Pollux & Helena secundũ Ful. filii fuerunt iouis & Ledæ: ex quoq; conceptõe talis fertur fabula: Cum ledæ tindari regis cõiunx ioui placuisset ipse i cygnũ uersus cõcepit canere: quo cantu illam ad se non solum audiendũ sed capiẽdum traxit. qd dum caperet ab ea: eam ipse cõcepit atq; op pressit & eo coitu Ledã cõcepisse ferũt: & ouũ peperisse unum ex quo Castor & Pollux & Helena nati sunt. Alii uero uolũt Pollucẽ & Helenam tãtum: & castorem fuisse mortalẽ Tyndari filium.

Nonnulli dicunt: inter quos Paulus: ex compressu illo duo nata esse oua: ex uno quorũ Castor & Pollux nati sunt: ex altero uero Helena & Clitẽestra postea. Castorem ergo & Pollucẽ iuuenes fuisse insignes: omnis te/ statur antiquas: & ante alia legitur eos ex argonautis fuisse. eisq; redeũtibz a Colcho Pollucẽ Amicum be/ britior: regem ei uolẽtem uim inferre iteremisse. Demum cum recuperassent Helenam sororem a Theseo/ raptam: cum eandẽ a Paride asportatam cum cæteris græcis nauibus irent illã reperituri. Sunt qui dicant eos nec ad troiam deuenisse nec in lacedæmoniam rediisse: sed i cælum raptos signum geminor: fecisse. Tullius tamẽ scribit ab Homero dici eos Lacedæmonie fuisse sepultos. Et Quidi. ubi de fastis dicit: qd cum ipsi Phœ/ bem & sororem eius Leucipii filias rapuissent: Lynceo & Idæ fratribz desponsatas: a sponsis bello repetitas: & i eo Castorem a Lynceo occisum: in quẽ cum curreret Pollux: eum interemit: occidissetq; Idas Pollucẽ ni a Ioue actum esset ut eũ nequiret ledere. Lactãtius etiã in libro diuinar: institutionum dicit castor & Pollux dum alienas sponsas rapiunt esse gemini deserunt. nam liuore iniuriæ cõcitus Idas: alterum gladio trans/ uerberauit & c. Aiunt insuper Castorem equo ualuisse plurimum & Pollucẽ pugna. & cum esset pollux æter nus: cerneretq; fratrem mortuũ: ioui patri petiit ut sibi cum fratre æternitatẽ partiri fas esset. qd cũ concessisset iuppiter: ambo in cælũ assumpti sunt: & geminor: fecere signum. horũ in tutelã equos esse uoluere gentiles. Nunc quid ex fictionibus iterpositis sentiendũ sit: uideamus. Placet qdem Tullio ubi supra Castorẽ & Pollu cem filios fuisse Iouis tertii & Ledæ: hois qdem: non cygni: neq; dei: eosq; eẽ ex his quos dioschortes appella uere grai. Iouẽ autẽ in cygnum uersum: ideo forsan finxit antiquitas qa dulce canat cygnus: qd possibile est & Iouẽ fuisse & sui cantus dulcedine: ut sæpe contigisse uidimus: in sui dilectionẽ atq; cõcupiscentiã ledã taxif/ se. Est eni cantus ex uncis Veneris unus. Seu forsan erat iam senex iuppiter & ob seniũ canus: quando Ledam amauit. & qa ob feruens desideriu querulus factus sit fictu fore eũ in cygnũ uersum qui canus est & morti p/ pinquus canorus. Qd autẽ ex eius concubitu oua peperit non ob aliud dictu credo nisi ne in fictione foetus ui deretur a genitore dissimilis. aues autẽ oua gignere cõsueuerũt. Seu quia pellicula quadam circũuoluti ambo eodẽ partu nati sint: ut uidemus nõnunq; oua nasci pãniculo nondũ in nucleũ solidato. Idã phibitũ a Ioue ne Pollucẽ lederet: uim constellationis arbitrabatur Leontius. Qd alterna morte Pollux redimeret fratrem uide/ tur Alberico cũ assumpti in cælo geminor: signũ fecissent: & in eo ita se habeant stellã ut dũ oritur una: alte ra adhuc latitet. Eadẽq; quæ latuerat post prioris occasum adhuc aliquãtis per appareat: & sic dũ descẽdit ad inferos unus occidẽs. s. primo tanq; mortalis: alter tanq; diuinus apud superos adhuc consistit. & econuerso dũ ascendit unus ad superos: diuinus esse uidetur stante adhuc altero aliquantisper apud inferos tanq; mortali. Pollucẽ solum imortalem fuisse a fulgore sideris existentis in capite Pollucis sumptũ creditur: q longe ma ior est: q is q ex sidere Castoris cernitur: qui aliquando ob uaporis grossitiem nõ uidet cũ Pollucis uideatur continue. Paulus uero dicit Castorem Pollucis opere a lacedæmonibus numero deorum additum: & sic im mortalem factum. Pollux autem postea ob pietatem erga fratrem habitam. & quia insignis esset homo etiã deificatus est & fratri coniunctus: & sic alterna morte se inuicem redemerunt. Nam primo Castor ne pollux occideretur occisus est. Secũdo pollux ut frater esset æternus eum deũ fieri fecit: & ipse remãsit mortalis data

castor & pollucep
argonautis
de capru heleneae
atheseo

moraliras fabular

at mme est coru
qui modoc ygnus e
tat: mar

q alterna uicereq
net

fratri deitate sua. Posuiffem Fulgentii expositione, sed quonia p sublimia uadit: omisi. Equos eoz i tutelā po
suere ad ostēdendā iuuenū delectationē & curā dū uixerūt potius q̄ ob rē aliā: qcqd Ser. dicat existimo.

De Helena Menelai coniuge & xvi. filia Iouis.

Cap. VIII.

Helenam Iouis & Ledaē fuisse filiam uulgatissimū est & pximo supra monstratū. Hanc aiunt inter
mortales ceteras formosissimam fuisse: ut Tul. testatur in arte ueteri: cuius qdem formositas græ
cis atq; asiaticis populis eo æuo plurimū dānosa fuit & potissimū exitiosa Troianis. uolunt igitur
hanc adhuc uirgunculā & inter scēnas in palestra ludētem a Theseo Atheniensium rege raptam
Demū eo peregre profecto ab eiusdem matre Castori & Polluci repetentibus restitutā. Inde uero
Menelao regi Lacedæmonū coniugio iunctam: tādē a Paride: ut placet aliquibus: sub specie legationis He
sionam reposcēte & Menelai hospite: eo etiā absente pulchritudine & faceris eius capto hospitalitatis iure ne
glecto cum oī supellectili regia raptā ea uolēte. Lactantius uero dicit eum classe spartam quæfisse: & cū postu
lata Hesionā nō redderet: ut habuerat a Priamo: regionē bello isestasse: & spartā uicēpisse: & inde Helenā ad
duxisse Troiam. Quā postea græcorū principes oēs coniuratione facta cum illā frustra sæpius repetissent sub
ducatu Agamēnonis cum ingēti exercitu secuti sunt. & pluribus peractis certaminibus post decēnium Ilio
ne capto illam Menelao restitutam non absq; labe proditiōnis: cum sint qui dicant: occiso Paride a Pyrrho
eam Deiphœbo nupsisse: & quærentibus græcis proditiōne perficere quod armis non uidebatur posse con
tingere: cum discessum ex composito simulassent: eam ex arce dormiente Deiphœbo signum accēsa face ad
occupandam sopitam ciuitatem græcos reuocasse: ob quod meritum asserunt eam in Menelai gratiam red
diisse. Alii tamen dicunt a Menelao ultro susceptam: eo q̄ ui non sponte sua raptā fuerit. Sane per Home
ri carmen patet eam apud Troianos fuisse annis uiginti: cum longe minus arbitrentur plurimi: quod quidē
in Iliade circa finem ostendit Homerus: dum eam cum Heccuba: & reliquis matronis Troianis Hectorē oc
cisum flentem introducit atq; dicentē. Jam certe nunc mihi hic. xx. annus. Ex quo ab illis ueni: & a mea reces
si patria. Eusebius uero dicit in libro tempoz eam anno primo regni Agamēnonis ab Alexādō raptam: &
eiusdē agamēnonis anno. xv. Iliōnem captum atq; deletum: & sic discōrdes sunt. Seruius autē facit quæstio
nem de ætate Helenæ. Nam cum argonautæ fuerint fratres: illamq; a theseo raptam susceperint qui cōtem
poraneus eorum fuerat: & inde a filiis argonautarum bellū Thebanū confectū fuisse: quoz filii in troianam
demum uenere expeditionē ob Helenæ raptum. uidetur ei ualde mirabile quasi existimet eam iam senē: mi
hi autē non sic. Nam ut ex dictis Eusebii pater: Helena a Theseo raptā est anno regni eius. xvi. qui mundi fuit
ānus. iiii. M. dcccc. lxxxix. & tūc erat Helena paruula puella: postmodū a Paride raptā est āno primo regni Agā
mēnonis qui mundi fuit annus. iiii. M. vii. & sic inter primā capturam & secundam non amplius. xviii. anno
rum fuit spacium: & sic Helena esse potuit. xxx. ānoz uel circa: quando a Paride raptā est: quā ætate mulieres
nobiles & ingenio ualentes speciosiorē formositate suam faciunt arte addentes: siqd forte puectior ætas sub
traxerit. experiētia quippe reꝝ doctiores factæ sciunt mores componere: quibus non solum augetur pulchri
tudo: sed etiam nōnunq; ad capiendū uires deformitati præstatur. hæc tamen ilione capto Menelao suo resti
tuta tempestate maris circūacta primo in ægyptum delata est. Tuori rege ibidem regnante: quem Homerus
in odyssæa Polybū uocat. inde in Lacedæmoniam cū Menelao reuerfa est.

De Clitemnestra. xvii. Iouis filia & cōiuge Agamēnonis.

Cap. IX.

Clitemnestra secundum quosdam: ut supra dictum ē Iouis & Ledaē fuit filia: ex uno ouo cum He
lena nata. hæc autem Agamēnoni nupsit: & ex eo plures filios peperit. Tandem cum ad troianum
bellum imperator iuisset: occiso iam Palamede a græcis: ut Leontio placet: Nauplii senis suasiōne
in amplexus ægisti sacerdotis olim Thyestis filii uenit: & cum iam iliōe deiecto uictor agamēnon
repeteret patriam: & secum: ut Seneca poeta i tragœdiis ait: traheret Cassandrā Priami filiam: quæ illi ex præ
da cōtigerat seu suasiōne adulterii: seu conscia patrati sceleris: seu ira supinductæ pelicis mota: eo suscepto: ut
quibusdam placet illum in cōuiuio sacroz trucidari fecit. Seneca autem dicit ibidem: q̄ cum suassisset illi ue
stes bellicas ponere: eiꝝ indumētum parasset: cui nullus erat capiti exitus: eum exquiretem & implicitū adul
tero tradidit occidēdū: & Cassandrā æque trucidari fecit. Quo cæso regiam occupauit: & cum. vii. annis. unā
cum ægisto regnasset ab horeste filio cum sacerdote scelesto occisa est.

De Paliscis. xviii. & xix. Iouis filiis.

Cap. X.

Palisci fratres fuere duo ut Macrobius i saturnaliorum libro asserit: iouis filii & Thaliæ nympha:
de qbus talem recitat fabulam. In Sicilia Simerus ē fluuius iuxta hūc nympha Thalia cōpressu io
uis grauida metu Iunonis optauit ut sibi terra dehisceret: quod factū est. sed ubi uenit tempus ma
turitatis infantiu: quos aluo illa gestauerat: reclusa terra ē: & duo infantes de aluo Thaliæ progres
si emerferunt: appellatiq; sunt palisci: quonia primo i terram merfi denuo ide reuerfi sunt: neq; longe inde la
cus sunt. sed i immēsum pfundi aquaz scaturigine semp ebuliētes: quos icolæ crateras uocāt: & noie Dellos
appellant: fratresq; eos paliscorum existimant & habētur in cultu maximo præcipueq; circa exigendum. hæc
Macro. His quidē ut fatis p Macrobiū potest itelligi ara fuit atq; sacerdos: eo q̄ miranda ibidē cernerent. Nā
Aristot. in libro quē scripsit de mirabilium auditu dicit: In palisco siciliæ. x. cubitorum aqua ē: quæ sese dua
bus ulnis in altum efferēs a uidētibus campus adiacēs submergi putatur. Verum decidēs in statum pristinū
conquiescit: & apparet ibidem sacrum quoddam. nam si quis in tabella quot rerum uoluerit iuramentū de
scribat: & descripto super aquam deponat si iustum sit: tabella natat: si iniustum demergitur. periurus autem
inflatur adeo ut sacerdos loci nullam ab eo pro purgatione satisfactionem accipiat. Macrobius autem asserit
q̄ si furti uel alterius alicuius rei cōtrouersia esset iter aliquos: & accusatus diceret se apud crateras iuramēto

uelle purgare: sumptis uadibus accedebant: si is qui iurabat rite iurasset essetq; inocens illesus abibat, falsus at iurator mox uita priuabatur in lacu. Miranda qdem sunt & grandis erat in tales hostis antiqui potestas. Cur aut Iouis dicti sint filii: & absorpta mater sit: reddit talē Theo. rōem, dicit aut haud lōge a panhormo nō ignobilem fuisse Scrobē loco ubi dicebatur thalia in quā omnis aqua quā a plaga illa montis Ethnæ ob himbrē cadebat mergebatur, & quicqd tūc fuisset in cauernā deiectū non multo post in lacus seu fontes paliscorū ebulientes uidebatur emergi: per quod apparebat himbrem quā iouis, i. aeris opere natam uolunt: eo in loco sub terras condi: & demum apud lacus paliscorum iterum nasci: & sic ex ioue nati palisci.

De larba Getulorum rege. xx. iouis filio.

Cap. XI.

Arbas Getuloꝝ rex filius fuit iouis & Garamantidis nymphæ teste Virg. q dicit. Hic amone satus rapta garamantide nympha. & c. Paulus uero dicit eū fuisse filium ex filia Bisalphis regis: quā dicit iouē i forma arietis oppressisse. Sed huius rei fabulā sic narrabat uenerabilis Andalo. Iuppiter a cōuiuio æthiopū rediens cum uidisset in ripa bragadæ fluminis Garamatidē nymphā speciosissimā lauante pedes suos: ut erat in libidine pronus euestigio cōcubitū eius optauit: quem in se euntē cū uirgo uidisset territa uoluit cape fugā. Veg. cancer qdam pedi nymphæ ppinquus minimo pedis digito ore capto nympham dolore captauit: quā dū remouere eū conaretur a superueniente ioue capta & oppressa ē: & ex eo cōcubitū cōcepit & pepit larbā. Iuppiter aut ob impēsum seruitiū cancrū in cælo locauit: signūq; zodiaci fecit. Leō riuus dicit credi larbam iouis uere fuisse filiū: cum ipse mundum circūiēs loca oīa libidine sua fedauerit: & Garamatidē filiam fuisse Garamantis regis Garamantū: eamq; ab eo in ripa nili captam atq; uiolatam. Qd' ego arbitror factum tempore solstitii æstiuālis: & ob id fictum uirginē penes fluuium calore detentā a cæcro moratā. Theodontius dicit larbā Garamantis regis fuisse filiū & iouis dictū: qā gerulos ab extremis æthopiæ solitudinibus & arenis arentibus in aphricū littus eduxit: & eos in multis ad humanitatē ptinentibus instruxit. Præterea iam dictus Paulus longe aliter de hoc larba alibi scribit. Dicit enim se legisse Garamatidē speciosissimā atq; nobilē regionis illius fuisse uirginē: & cū ab æstu æstiuo penes fluuium quendā detineret Amezetulio rege captam atq; oppressam: & ei pepisse larbam: ideo uetusto more ab incolis: quibus post patris mortem impauit Iouis filiū dictum seu creditū: eo q; optimis institutis efferatos mores eorū i mitiores redegerit. Hic ut Virgilio placet: Didonem optauit in cōiugem. De Mena. xxi. iouis filia. Cap. XII.

Enam Iouis fuisse filiam: sed ignobilem testatur Augustinus ubi de ciuitate dei dicens. Sed ibi est mena: quæ mēstruis floribus præest: quāuis Iouis filia tamē ignobilis: & c. Hæc Papias dicit lunam esse. Esto Varro hoc officium iunoni attribuat ut ibidem Augustinus affirmat. Hanc Iouis filiam attributam ideo reor: qā a ioue caulatur, men. n. græce latine defectus sonat: qui hac in parte mulier est: quæ i utero natura puīda in nutrimentū foetus purissimū seruat sanguinē: q; infra mēsem non cōcipientem muliere a calore naturali per quē sumitur iuppiter corrumpitur & corruptus emittitur.

De Myrmidone. xxii. iouis filio.

Cap. XIII.

Myrmidon ut asserit Hysidorus ubi de ethimo. & post eum Rabanus: fuit Iouis filius & Corymofæ nymphæ: & ab eo uolūt myrmidones nominatos: eo q; eorū dux fuerit, quem etiam Rabanus dicit post Cecropem regem atheniensium fuisse. Sane Seruius aliud sensit de nomine myrmidonū. dicit aut in Attica regione fuisse puellam cui nomen Myrmix erat, quæ cum ob castimoniā: & solertia gratissima esset Mineruæ: contigit ut aratrum in odiū Cereris a Minerua conditū omnibus ostēderet, quāobrem turbata Minerua eam uertit in formicam: dānauitq; ut nūq; a congregādis granis desisteret, quæ cum multitudinem procreasset euenit: q; morientibus Thessalis Eaco Iouis filio subditis ex formicis illis in homines transformatis restaurarentur ex quo myrmidones dicti: eo q; formicæ myrmices dicerēt a Myrmice puella in formicam uersa. Myrmidonem aut puto aliquē insignē fuisse uirg: cuius agentibus meritis Iouis dixere filiū. De Xantho fluuiō. xxiii. iouis filio. Cap. XIII.

Xanthus fluuius filius fuit Iouis: ut in Iliade testatur Home, dicens: Xanthi reuoluētis quem imortalis genuit Iuppiter. Hic quidem fluuius sub Iliōe effluit: & Symoi prope mare miscetur: & cū eo effluit. Est autem longe maior fama q; undis: eumq; magna fecisse fingit Homerus aduersus grecos: Sed mirandum est Homeꝝ alibi dixisse omnes fluuios Oceani filios esse. & hic dicit Xanthū Iouis esse filiū: quod pfecto nō inaduertēter factū est. serunt aut nōnulli Xanthū potius torrentē eē q; fluuiū inter quos Lucanus dicens. Inscius i sicco serpentē puluere riuū Transferat: q; xanthus erat: & c. & ideo cū ex hymbribus potius q; ex sōte tumesceret nō Oceani sed Iouis ē filius: cū i aere q; iuppiter causent pluuia: ex qbus torrētes effluūt. De Lucifero. xxiiii. iouis filio: q; genuit ceym & Dedalionē. Cap. XV.

Lucifer dicit Barlaā Iouis & Auroræ fuisse filiū & Trachinnā amasse nymphā: & ex ea uiolata plēgeminā suscepisse Ceym. s. & Dedalionē. Hunc ego speciosissimū & mitē fuisse hoīem arbitror: & ob id Iouis dictū filiū. qd' aut eius mater Aurora dicta sit: ob id puto qā Venus q; dū mane solē pcedens & aurorā lucifer dī ex sinu auroræ oriri uideat. & iō a cōueniētia noīum tractū reor. & sicuti cælestis lucifer: sic & iste auroræ dictus est filius. & qā trachinæ puīciā impauit: fictū ē eū eam oppsisse: & ex ea geminā suscepisse plē. De Dedalione Luciferi filio: q; genuit Lychionem. Cap. XVI.

Dedalion Luciferi fuit filius: ut testatur Ouidi. dicens. Acer erat belloq; ferox ad uimq; paratus: Nō mine dedalion illo genitore creatus: Qui uocat aurorā cæloq; nouissimus exit: & c. De hoc Ouidi refert fabulā: q; cū huic filia esset noīe lychiōe: & hæc ob eius formositatē Phœbo & Mercurio placuisset: elata in Dianā ausa eēt obloq; secutū est ut ab ea cū sagittis cōfossa occūberet. Cui dū funera lia agerent uoluit sapius se ob dolorem i ignē in quo corpus filia comburebatur iniicere, qd' cū ter detērus

nequisset: quarta uice dū obstinatus ad ignē curreret: anteq̄ eo deueniret in accipitrē uersus euolauit: & quos mores habuerat homo & auis etiā obseruauit: Theod. huic fictioni uelū amouēs historiā refert dicens: Lychionem Peonio Epidaurensi nupsisse: & Dedalionē patrē eius rapacissimū hoīem & ob id a fratre Ceo pulsū a peonio susceptū: & sūmo honore habitū. uerū cū mortua esset filia de affinitate desperans in ueterem rediens morē: in accipitrē uersum dixere.

De Lychione filia Dedalionis & Peonis cōiuge. Cap. XVII.

Lychion filia fuit Dedalionis: quē cum. xiiii. attegisse annum formosissima a multis in cōiuge postulatā: ut ait Theo. peonio epidaurensi nupsit. inde redeūte Mercurio a cylleno mōte & phœbo a delphis & ea uisa eius pulchritudine capti sepati eius petiissent concubitū. Apollo spem optati coitus traxit in noctē. Mercurius seruētius optans nō expectata nocte uirginē caduceo tetigit: & in soporē altissimū aligauit dormientē: uitiauit atq; discessit. phœbus aut ueniente nocte anus formā asumpsit: & intrauit ad illā atq; oppssit. & sic factū est ut ex utroq; cōcipet: peretq; Mercurio antilocū q̄ tractu tēpōris a patre nō degeneras artificiosissimus fur est effectus. phœbo uero pepit philemonē q̄ grādis carmine & cithara ualuit. Sane cū hęc ob tam generosam plem & q̄ tā splēdidis diis placuisset in supbiā extolleret: a uisa est pulchritudinē suam pulchritudini dianæ pferre. quā ob cām cōmota Diana sagittis tumidā iteremittit. sub cuius fabulæ cortice qd̄ absconditū sit ubi de unoquoq; eorū scribitur: supra adaptū est: lychionē aut a diana occisam: nil aliud arbitror nisi agentibus humoribus frigidis eam diem clausisse.

De Ceo Luciferi filio.

Cap. XVIII.

Ceis trachinnæ Telluris rex fuit filius Luciferi. Vnde sic Oui. Hic regnū sine ui sine cede regebat: Lucifero genitore latus patriūq; nitorem Ore ferēs ceis: &c. Erat igitur ut idē scribit Ouidi. formoso atq; pio homini uxor Altyones quā ipse diligebat sūme & plurimū diligebatur ab ea: quæ cum is uellet ire cōsulturus Apollinem clariū: nec posset terrestre iter agere impediēte phorbātis bello in quātū poterat obsistebat ne mare ingredere. Verū Ceo suo desiderio magis q̄ cōsilio ut beneplacito coniugis credens: conscensa nauī iter arripuit. Nec diu & tempestas ingens exorta est: q̄ nimium fatigatū nauigiū periclitatū ē: & ipse isœlix ab undis absortus interiit. Altyōes aut domi die noctūq; p̄ salute uiri p̄cibus atq; sacris lunonem honorabat. Quæ cū friuolas deuoræ mulieris p̄ces diu pati nō posset: domū adiuuit somni: egitq; ut morphea ex ministris suis unus cui erant uires diuersas hoīum inducere formas mitteret. q̄ qd̄ contigerat in somnis Altyoni nūciaret. qd̄ cū mœsta uidisset p̄ quietem abeunte somno cucurrit ad littus: ad quod fortuitu maris æstu Ceis cadauer impulerat. Quo uiuō dū doloris impatiēs se undis dare præcipitē conaret: deorū & luciferi miseratione ambo tam mortuū corpus q̄ p̄ceps Altyone in aue uersæ sunt nomenq; amātis mulieris tenent: & adhuc littora ac maria seruant: de quibus dicit Ambrosius in hexametron id temporis habēt deputatū a partibus: quando maxime insurgit mare littoribusq; uehemētior fluctus illiditur. & quod mirabile est: dicit q̄ positis oīs in littore confestim mitefcit mare: & oēs cadunt uentorū procellæ: donec septem diebus oua foueat Altyones sua & nascuntur pulli: & post hęc aliis septem diebus natos educat: sic. xiiii. diebus mare quiescit a uibus his obsequiosum iubente deo: quos qdem nauatæ Altyones dies appellant: sic Ambrosius si dixisset poeta fabulosum putassem. Hanc Theo. historiā affirmat: & quod circa finem figmenti est: asserit a casu & mulieris nomie fictum. Nam ea forte tempestate dū undis ipulsū examine corpus Ceis deuenisset in littus & Altyone dolore urgente aues ille qbus nomen erat Altyonis astantibus apparueret: ex quo ab omnibus dictum est mortuos in Altyonas aues fuisse mutatos.

De Orione. xxv. Iouis filio: qui genuit Hyppologum.

Cap. XIX.

Oriō Iouis & Neptūni & Mercurii fuit secundū Ouidium filius. Sane q̄ cōmunia a digniori deo nominari cōsueere: placet Theodontio ut Iouis tantum filius appelleretur. Attamen & si de origine concordēs sint: ueteres de p̄cessu uitæ & exitu discrepant. Nam ex eo ante alios Ouidius talem recitat fabulā. q̄ quod terram peragrātibus Ioue Neptūno & Mercurio factum est: ut nocte supueniente nec aliud esset illis diuersorium Hyrei senis parui cultoris agelli Gurgustio: intrarent. Qui cum illos icognitos comiter fuscipisset q̄cito aduertit deos esse: occiso boue eis sacrificiū obtulit. qua deuotiōe motus iupiter dixit ei ut peteret quod optaret: qui dixit se non habere coniugem: & præmortuæ promississe aliam nō sumpturum: optare tamen filium Iuppiter aut cum reliquis duobus diis bouis occisi sumpsere corium: & cū in eo mixissent iusserunt seni ut decem mensibus terra superiniecta esse permittere: qui cum fecisset mense decimo profiliuit puer: qui Orion appellatus est. qui grandis factus & in uenatiōe Dianæ socius sui fidens dicere ausus est nullam esse feram quam non superaret. Ex quo cōmotis diis factum est ut terra breue emitteret animal ei obuium: scorpionem scilicet a quo superatus occubuit. Latona autem Satelliti filia miserta eum in cælum transtulit: & cæleste signum secus taurum constituit: & cum eo canem suum quem Syrū uocabat apposuit. Hoc Ouidius. Seruius autem hęc Enopioni regi contigisse dicit: eumq; grandem Dianæ cōcubitū exoptasse: qua Horatio teste sagittis confossus est. Cui & Homerus assentit i odissea dum dicit: quod deorū inuidia a Diana apud Ortygiam sagittis occisus est. Lucanus autem dicit a Diana Scorpione immisso eum occisum: & deorum miseratione in cælum assumptum: atq; insigne tempestatū signum effectum. Sane Seruius alibi longe aliter deo sentit dicens: quod Enopionis habitus filius cum ingētis esset stature & uenator p̄ maximus factus: Enopionis filiam uitiare uoluit. quam ob causam ab Enopione oculis priuatus est: qui cū ab oraculo habuisset si per pelagus ita aduersus Orientem pergeret: ut oculorum concauitates: Solaris radiis semper haberet oppositas: recuperare lumina posset. Quod ille facere conatus est: & audito strepitu Cyclopum fabricantium sono duce ad eos deuenit: & ex eis unum humeris suis imposuit: & eius ductu in Iolē uadens lumina reassumpsit. Hęc autem tam uarie recitata fabula: & physicam rationem contegit: &

historia. Credo igitur poetas circa generationem Orionis initium nostrae generationis ostendere per Iouem & Neptunum intelligentes calidum & humidum humano semini annexum. Per bouis corium mulieris uterum: in quem postquam descendit hominis semine nisi quaedam naturalis frigiditas superueniat: quae & os uteri stringat & claudat: & semine in unum cogat: non stabit in matrice semine: quam frigiditate per mercurium intelligi uoluerunt: qui complexione frigidus est. Ex corio autem terra testis: corporea circumdata mole post decem menses puer exit. Quae autem Diana de stupro interpellauerit potest intelligi: quia cum Orion caeleste signum sit: & eo incipiente apparere: quod circa mensem octobris fit: oriuntur pluuiae: & uentorum impetus & tempestates: ex quibus inundationes fiunt & maris motus: & sic uideretur uelle in hoc Luna. Diana: quae causa motuum aquarum est: superare. Verum eius deficiente potentia & Luna perseverante ab ea superatus apparet: seu agente lunae motu sit praesens: ut Orionis frenetur impetus & coerceatur tempestas: & sic telis feriat Diana. Quae a scorpione emissa a terra uictus sit: ratio talis est. Imago orionis ab antiquis astrologis secus signum tauri locata est: & de mense octobris surgit in oriente: & tunc incipiunt tempestates: ut dictum est: quasi ipse secum afferat. Imago autem scorpionis ex opposita caeli parte situata est nec ante incipit in oriente ascendere: quam Orion occidat in occidente: & quoniam circa eius ortum cessant hymbres & procellae & serenum tempus & uerum primum apparet: dictum est Orionem a scorpione superatum: qui ideo a terra emissus dicitur: quia ex terra oriatur: seu quia surgens ab oriente terram exire uidetur. Quae luminibus ab Enopione priuatus sit: & reliqua fabulosa ad historiam pertinet: quam taliter recitat Theodotus. Dicit enim Enopionem regem fuisse Siciliae: & Orionem eius fuisse filium robustissimum iuuenem & uenationibus deditum: cuius die quadam uenationibus fessum antrum subiisse atque obdormiuisse: eoque per quendam uisum sibi suaderi a Venere ut primo sibi surgenti occurrantis uirginis uteretur concubitu: qui expectatus cum exisset antrum obuiam habuit Candiope sororem suam: quae uenationibus uacante: quam cum renitentem traxisset in antrum oppressit: & ex ea filium suscepit quem uocauit Hippolagum: quod cum rescisset Enopion indignans eum in exilium abire iussit. Orion autem regni spe priuatus consuluit oraculum: a quo illi responsum est: si in orientem tenderet decus regni recuperaturus: qui sumptis nauibus & Candiope: cum paruo filio docti nauis ope in Thracia delatus est. Ibi autem cum uirtute sua fauere caelo incolas subegisset in magno fuit habitus precioso: & Neptuni filius appellatus. Hac uisa credo satis apparet fictionum interitio.

De Hippolago Orionis filio: qui genuit Dryantem. Cap. XX.

Hippolagus ut supra patet: Orionis fuit filius ex Candiope: ex quo nil penitus legisse memini: nisi quod Dryantem genuerit.

De Dryante Hippolagi filio: qui genuit Lycurgum. Cap. XXI.

Lycus fuit filius Hippolagi ut testatur Statius dicens: Horrédūq; dryāta mouet cui sanguinis autor Turbidus Orion. &c. Dicit Theodotus medietate Hippolago: cuius fuit filius: hic in bello Thebano fuit: & patris fauor Etheoclis: qui cum in pugna Parthenopeum laetali ictu uulnerasset: ut Lactantio placet: a Diana sagittis occisus est. Fuit illi Clustimena Colchida coniunx: ex qua Lycurgum filium suscepit.

De Lycurgo Dryantis filio qui genuit Angeum: Arpalicem: & Phyllidem. Cap. XXII.

Lycurgus ut placet Homero in Iliade: filius fuit Dryantis: ait enim sic. Neque enim neque Dryantis filius fortis Lycurgus. De hoc autem multa narrat. Dicit enim Homerus ubi supra: quod cum hic praesens Bacchi nutrices in Nyfalatitates: & ipse Bacchus timens fugisset in mare: Lycurgus odiosus factus lupis: oculis priuatus est. Seruius autem dicit: quod cum is Bacchum conteneret: & uites eius se amputare crederet: sua sibi succidit crura. Lactantius autem eum Thracum dicit regem: & in mare precipitatum: eo quod primus aquam uino miscuisset: & rem haustu sinceram plurimis infecisset uenenis. Quae tam diuersa sic in unum reuocari possunt. Dicit enim Seruius hunc Abstemiū fuisse: & hic uini contemptor: & ob id a diis orbatum: quod tam ielytri liquoris moderate sumpti comoda ignorasset: quem dum aspneret & uites icideret: sibi id crura icidisse finxerunt: eo quod uini haustus ad omnia faciat homines promptiores: quod autem in mare deiectus sit nil aliud est nisi eum sua simplicitate ad perpetuum aquam potum fuisse damnatum a natura regem: cum unum uino respueret. Seu aliter: hunc id Bacchi contemptorem uoluit quae ingurgitator maximus Bacchi uidebat continere uites: & ob nimiam uini ingurgitationem oculos perdidisse: quod pluribus contingit: quod autem illius se arbitrareretur uites icidere: non uult aliud nisi quia potando multum crederet se uini penuriam imittere. Verum sibi crura contidebat: id est crura uires auferebat: ut contingere ebriis saepe uidemus: dum onusti uino titubantes incedunt: quod autem in mare proiectus sit dictum est: quia cum mare salsum sit & salredo habeat sitim afferret: & potantes huiusmodi quanto magis potant: magis sitiunt in mare proiecti: id est in perpetuum sitim esse uidentur.

De Angeo Lycurgi filio.

Angeus secundum Lactantium Lycurgi fuit filius: & ut dicit Statius. Cernimus eacidas muris imane minnante angeum &c. Videtur ergo ex argonautis fuisse: quod obrem non huius fuisse filium arbitror cum legamus Dryantem Lycurgi patrem in Thebano bello occubuisse: quod diu post fuit. Hunc praeterea dicit Isidorus ubi de ethimo. Samum condidisse ex quo constat eum antiquiorē Lycurgo.

De Harpalice Lycurgi filia

Harpalice dicit Papias Thracem fuisse & Lycurgi filiam: ac uenationibus dedita: de qua Virgilio uel qualis equo Threissa fatigat Harpalice: uolucrum quae fuga praeruitur Hebrum &c. Theodotus dicit hanc patriam reliquisse: & ad amazones abiisse: & ibidem sperasse. Seruius autem scribit de hac: quod cum patrem senem a Getis captum sensisset collecta confestim multitudine: & celerius quam de foemina sperari potuerit: illi armis & robore liberauerit.

De Phyllide Lycurgi filia.

Phyllis ut ait Ouidius in epistolis: filia fuit Lycurgi regis Thraciae: ad quam cum deiecto ilione tempestate actus uenisset Demophoon: ab ea hospitio & lecto susceptus est: & cum ob mortem Mnestei regis Athenarum uellet in patriam redire: refarcitis nauibus: & obtenta ad tempus licentia: illam dimisit: quod cum angere eo in ter-

minū nō redeūte: ut nōnulli uolūt: laqueo uitā finiuit. Alii dicūt dū ī mare se p̄cipitē dare uellet: miseratione deorū ī amygdalū uersa ē. Redeūte tādē Demophoonte eius in aduētū floruisse. Cuius figmētī talis pōt eē rō. Amygdalus grāce philla uocatā in q̄ morietis phyllidis remāsit nomē. Hāc flāte Zephyro: q̄ occidentalis ē uētus: & in thracas uadens p̄ atticam regionē transitū facit: floret: cū uētus hic hēat plantis & graminibus adeo fauere ut floreat: & hinc fabulā locus datus ē: Phyllidam. s̄. lētari & florere redeūte ab Athenis amasio.

De Minoe Iouis xxvi. filio q̄ genuit Androgeū: Glaucū: Ariadnā: Phœdrā & Deucalionē. Cap. XXVI.

Minos Iouis & Europæ dictus est filius: quam ipse ex littore phœnicum rapuit: ut supra ubi de ea dictum est. Hic autem ætate prouectus Pasiphē Solis filiam sumpsit uxorem & ex ea filios filiasq̄ progenuit. inter quos Androgeus præclaræ indolis fuit. hic ab Atheniensibus & Megarensibus inuidia occisus est: eo q̄ cæteros in palestra superaret: in ultionem cuius Minos aduersus eos arripuit bellum: cuius circa initium & in processu quædam contigerunt: de quibus habetur ubi de Pasiphē & Theseo. uerum ante alia scelere Scyllæ Nisi regis filia megarenses subegit: & inde superatos Athenienses sibi uestigiales fecit. postremo Dædalum: eo q̄ operā dedisset adulterio pasiphis una cum Icaro filio Labyrintho clausit: ex quo cum euolassent: sumptis armis eos in Siciliam usq̄ secutus ē: ubi ut in politicis Aristoteli placet: apud Camærinum oppidum a filiabus Crorali occisus est: cuius post mortem eum apud inferos iudicem dixere poetæ: ut Virgilius patet carmine. Quæsitoreq̄ Minos urnam mouet ille silētum Concilium uocat uitalq̄ & crimina discit & cætera. Quæ tam multa cum hystoriis & fictionibus mixta sint: de eis seriosius aduertendum est. q̄ autem Iouis filius Minos habitus sit: sunt qui uelint uerum: & tunc Iouem hominem fuisse & Cretensium Regem: & Europam internuncio præcaptam atq̄ monitam & ex phœnicum littore raptam: & non tauri dorso: sed nauis: cuius esset uel nomen uel insigne taurus: in cretam delatam & ibidem Ioui iunctam regi: & Minoem aliosque peperisse filios. Sunt qui uelint eam raptam & uitiatam a Ioue: & demū Asterio regi Cretensium nuptam: & ex eo quos diximus filios peperisse: ut ī libro temporū scribit Eusebius. & si sic sit: tunc fictū est eū Iouis fuisse filiū seu ad eius gloriā ampliandā: seu q̄ ex suis opibus se Ioui planetæ similit̄ exhibuerit. fuit. n. inter alia homo oibus subditis æquus & seuerus iusticia: legesq̄ cretensis dedit: quas nondum habuerant: & ut a rudi populo acceptiores haberentur: solus secedebat ī antrum. & cum quod uidebat opportunū: cōposuisset: exiens illud se a Ioue patre reportare mōstrabat: qua astutia & id forte cōsecutus ē eum arbitrari Iouis filiū: & leges a se conditæ in maximo precio habitæ sunt. Eum autē Asterii filiū fuisse nullo modo cōcedi uideat a tempore: cum constet Asteriū in Creta regnasse Danao regnante argis: circa annos mundi. iiii. M. dcc. lii. cum bellum ab eo habitū aduersus Athenienses fuerit ægeo regnante q̄ regnauit circa annos mundi. iiii. M. dccc. lx. Dædalum autē euolasse ideo dictū est: quia longis habitis nauibus: quæ remigio maxime ualēt: clam tanquā euolaret abiit. Iudex ideo apud inferos dictus est: eo q̄ apud mortales: qui respectu habito ad supercælestia corpora: inferi sumus: componendo leges & ius exhibedo poscentibus iudicis officium egit. Porro omittendū nō est q̄ uarie de tempore huius scriptores senserint. Legitur igitur apud Eusebiū Minoem anno. xvii. Hitei regis argiuorū apud Cretam regnasse: q̄ annus mūdi fuit. iiii. Mil. dcc. lxxxvi. Nec multum postea regnate Acrilio argis a cretensis Europam raptā anno mūdi. iiii. M. dccc. lxxix. qui quantū a superiori distet apparet. Subsequēter scribitur ibidem. Pandione athenis regnate Europam raptā: quod fuisse potuit circa annos mundi. fere. iiii. M. dccc. xvi. & id cōuenit longe melius q̄ superiora tempora cū his quæ de Minoe leguntur. Nā ut idem Eusebius dicit: a paradiso memoratū regnate ægeo athenis Minos mare obtinuit: & leges cretensis dedit: q̄ fuisse percipitur anno mūdi. iiii. M. dccc. liii. Et esto ibidem legat̄ Platonē hoc esse falsum cōuincere: cōueniūt tamē cū his quæ a Philochoro in atridis libro de Minotauro recitant̄: dato aliquātulum discrepēt ab his q̄ postmodū ab Eusebio dicunt̄: quæ asserit anno regni atrei. lxi. minoe in Sicilia aduersus Dædalū arma corripuisse: q̄ secundū supputationē annorū mūdi fuit anno. iiii. M. ii. q̄ unus plurimū distat a cæteris: dato possibile sit eū tam diu uixisse: nisi obstarēt tēpora successorum ut ī sequētibz patebit. quæ ad taurū & pasiphem spectāt supra ubi de pasiphē explicata sunt.

De Androgeo Minois filio.

Androgeus filius fuit Minois & Pasiphis: iuuenis quidem egregiæ uirtutis: qui cum athenis in palestra superaret omnes ab atheniensibus & megarensibus inuidia occisus est. in cuius ultionē pater insurgēs occiso Niso megarensiū rege: atheniēses acri bello supauit: sibiq̄ uestigiales fecit.

De Glauco Minois filio.

Glauco ut ait Seruius: filius fuit minois: ex qua matre non ponit. hic: ut idem Seruius dicit: ad Italiam ueniens sibi posebat imperium. quod ideo illi minime concessum est: eo q̄ nil præstaret incolis: sicut pater fecerat: qui Zonam eis incinctis euntibus transmiserat. quam obrem is eis ostēdit scutum: a quo & ipse labicus dictus est: & populi labici. & sic uiderur Minoem apud italos aliquādo regnasse: q̄ ego miror: & suspicor: ne corrupta uocabula hystoriā etiā faciant esse corruptā.

De Ariadna filia Minois & coniuge Bacchi.

Ariadna filia fuit Minois ex pasiphē: ut sæpe testatur Ouidius. Hæc Theseum ab Atheniensibus cretam missum amauit: & eius clam uisā contubernio sumpta fide: q̄ eam in coniugem & phædrā sororem suam pro Hippolyto asportaret eum docuit: quo pacto labyrinthum posset intrare & minotaurum superare: & filio duce labyrinthum exire. qui cum perfecisset omnia noctu

Ariadna & phædra nauis positis clam discessit: & ī Chium isulam: ut dicit Ouidius: seu naxum: ut ait Lactantius: nocte discedens dimisit Ariadnam ibidem dormientem: quæ expergesta cum derelictam se cerneret: clamoribus & ululatu scemineo cœpit omnia completere littora. Verum bacchus forte secus nauis

gans cum eam uidisset: amassetque in coniugem sibi iunxit: & ex ea ut placet aliquibus thoantem leni regem suscepit. Sane cum superasset Bacchus idorum regem: & eius amasset filiã: Ariadna diu ob hoc quæsta eēt a Baccho amplexibus & blãditis lenita coronam eius quam ante Vulcanus fecerat: & Veneri dederat: & Venus Ariadnæ concesserat: in cælum sustulit: & nouem stellis ornauit: & inde a suo nomine Ariadnam uocatã liberam æque secum in cælum traxit: & cælestem fecit imaginem. Naxo seu Chios insulæ sunt optimo abũdantes uino: quo captam Ariadnam puto: & ob id a Theseo themulentam relictam: & quoniam potationibus uacasset: postea Bacchi dicta est coniunx: inde quoniam a uino mulieris honestas omnis dissoluitur: ei a Venere corona. s. libidinis insigne donatur: quod in cælum usque: id est in noticiam omnium fertur: & nõ solũ detestabile infamiæ dedecus per ora uirum fertur: uerum agente uino mulier in amplexus quoruncunq; dilabitur.

De Phœdra Minois filia & Thesei coniuge.

Cap. XXX.

Phœdra filia fuit Minois & Pasiphis: ut satis ueteri fama uulgatum est. Hæc cū Ariadna sorore superato miotauro cū Theseo abiit: & Ariadna: ut supra dictũ: relicta eius facta e cõiux: & ex eo peperit Demophoontẽ & Antiochũ. Tandẽ cū Theseus cū Perithoo rapturus pserpinã descendisset ad iferos: Hippolytũ priuignũ amauit. cuius libidini cū cõsentire nollet Hippolytus: furore icensa illũ redeunti Theseo accusauit: q; illi uim uoluisset iferre. quã obrẽ Hippolytus irã patris effugiens fere: ut supra dictũ e ubi de Hippolyto: ab eqs distractus occisus est: tamẽ cū eũ occisum fama ferret: pœnituit eã falsæ accusatõis. & Theseo scelus cõfessa suũ cū ense Hippolyti seipsam transfodit. Ser. aut dicit eã laqueo finisse uitam.

De Deucalione Minois filio: q; genuit Hydumænẽ.

Cap. XXXI.

Deucalion: ut in Iliade placet Homero: Minois fuit filius: ex qua matre nõ habetur. eius tamen successor præsumi potest: cum Hydumænẽ eius filius rex Cretensium fuerit.

De Hydumæneo filio Deucalionis: qui genuit Orsilochum.

Cap. XXXII.

Hydumænẽ Deucalionis fuit filius: Homero teste. hic cum græcis aduersus Troianos bellũ gessit. Sane ut dicit Seruius dum ilione deleto patriã nauibus repeteret: tempestatem passus pro salute sua superis uouit: si eum in regnũ suum sospitẽ redire concederent: se illis sacrificiũ exhibiturũ ex ea re: quã illi primo occurreret: qui cū cretense littus teneret: contigit ut ante alios filius desiderio uidentis patrẽ illi fieret obuius: quẽ cū ut aliqui dicunt: imolasset: seu ut aliis placet: imolare uoluisset ob eius imanitatẽ a ciuibus pulsus est: quã ob causam cū nauem reascendisset: Salentinũ usq; p mōtorium Calabriae uestus: statuisseq; ibidem exilium agere: haud longe a littore sibi suisq; Petiliã cõdidit ciuitatem.

De Orsiloco Hydumænei filio.

Cap. XXXIII.

Orsilocus Hydumænei fuit filius: ut in odysea scribit Homerus. ubi genealogiã eius a Ioue in eũ usq; describit. hic patrem Hydumænẽ in troianam expeditionem sequutus: cum per omne bellum sibi successisset ad uotum: in exitu rei ob eius insolentiã: dum obstaret totis uiribus: ne ex pda capti Ilionis sors debita daretur Vlyssi: ab eo occisus est.

De Sarpedone. xxvii. Iouis filio qui genuit Antiphatem.

Cap. XXXIII.

Sarpedonẽ Homerus dicit filiũ fuisse Iouis & Laodomæ filia bellorophontis: cuius etiã Seruius uestigia sequit. Augustinus autẽ aliter sentite uidet: dicẽs p eos annos. s. regnãte Danao argiuis a rege Xantho cretensium: cuius apud alios aliud nomẽ iuenimus rapta perhibet Europa: & inde geniti Rhadamanthus Sarpedon & Minos: qd magis ex eadẽ muliere filios Iouis esse uulgatũ. & cætera. Alii dicunt hos Asterii fuisse filios: & ob id ego istum nõ illũ reor Sarpedonẽ esse: cū ille longe superior fuerit tempore. Sed quoniam de illo nil legitur: satis sit apposuisse nomen: & de isto quã legimus prosequamur. Hic igitur rex Lyciæ fuit: & aduersus Agamënonem & græcos partes troianorũ sequutus insignis uir armorũ fuit: & multa memoratu digna pugnans fecit: ut per Homerũ scribitur in Iliade. Tandẽ a Patroclo occisus est: & iussu Iouis ab Apollinẽ de medio pugnantium sublatum est corpus eius: & flumine lotum atq; Ambrosio respersum liquore: & regia idutum ueste: suisq; ad exequendum funus restitutum. Quod autẽ hic figmenti modicũ est: nil aliud uult: nisi q; medici opere cadauer curatũ sit: & unguentis ad conseruationem eius unctũ atq; respersum.

De Antiphate Sarpedonis filio.

Cap. XXXV.

Antiphates filius fuit Sarpedonis: Virgilio teste dum dicit. Et primum Anthiphatẽ. is enim se primum agebat Thebana de matre nothũ Sarpedonis alti. & cætera. Hic ilione subuerso in Italiã æneam sequutus est: & ibi aduersus turnum bellum gerens ab eodem occisus est.

De Rhadamanto. xxviii. Iouis filio.

Cap. XXXVI.

Rhadamantus Iouis fuit filius: & ut oēs uolunt: ex Europa: & regnante Danao Argis. secundũ Eusebium rex fuit Lyciæ. Hic cum seuerus iusticiæ executor esset: eum apud inferos finxere poetæ. culpas explorare nocetũ de quo Virg. Gnosius hæc rhadamãthus hêt durissima regna. Castigat: auditq; dolos: subigitq; fateri. &c. De huius origine & fictione sentiendũ est: qd de minoe dictũ est.

De Achrisio. xxix. Iouis filio qui genuit Laertem.

Cap. XXXVII.

Achrisius: ut testat Ouid. Iouis fuit filius. De eo. n. Ouid. Vlysem loquẽtẽ atq; suã nobilitatẽ explicãtẽ aduersus Aiacẽ paucis his uerbis scribit. Nam mihi Laertes p̄ est Achrisius illi. luppiter huic. s.

Achrisio.

De Laerte Achrisii filio: qui genuit Echimenẽ & Vlysem.

Cap. XXXVIII.

Laertes: ut ostensum est: filius fuit Achrisii. hic Anticliã Autolici filiã sumpsit uxore: & ex ea suscepit Vlysem & sorores eius: uiditq; Vlysem non sua sponte aduersus troianos euntẽ: tam qã diu uitã fessam laboribus traxit: donec post longos errores redeuntẽ cerneret: & iniurias ulciscerentẽ.

Chimenes filia fuit Laertis: ut in Odyssea scribit Homerus: dicens: Simul cum echimeni longi pepi filia uenerabili: quā iuniorē genuit filiorū: scilicet Laertes. hanc ut in eodem patet libro: parentes tradidere in coniugem cuidam qui Saminidis dictus est.

De Vlyffe Laertis filio: qui genuit Thelemachū: Telegonū: & Auxoniū. Cap. XL.

Vlyffis incliti hominis apud ueteres dubiū genus est. Nā alii eum Sisiphi latronis fuisse filiū dicūt. Seruius enim dicit Anticliam eius matrem ante nuptias cum Sisipho Aeoli filio concubuisse: & Vlyffem concepisse: quod illi apud Ouidiū in aiāx Thelamonius concionans obiicit dicens: Et sanguine cretus Sisiphio: quod etiam Theodontius asserit dicens: Anticliam primo nupsisse Sisipho: & iam prāgnans eo relicto ad Laertem uenisse: & ex cōceptu Sisiphi Vlyffem peperisse. Leontius uero dicit quod cum nupsisset Anticlia Laerti: & ad oraculum consultum iret a Sisipho latrone: qui postea a theseo occisus est: capta & oppressa est: & prāgnans effecta ex eo concubitu Vlyffem peperisse. Alii autem eū Laertis filium dicūt: inter quos Homerus & Virgilius & in ueterata saeculorū pluriū fama testatur: quorū ego auctoritatem sequutus Vlyffem laertis fuisse filium dico. hic fuit homo sublimis consilii & prāgrandis ingenii: fraude an uirtute plus ualens incertum. Hūc multimodū per sepe uocauit Homerus: quasi ad omnia habentem modū. Multa quidem perpeffus omnia mira fortitudine superauit. Hic Penelopem Icarī filiam iuuenis sumpsit in coniugem uirtute & corpore speciosissimam uirginem: & ex eo ilico telemachum suscepit filium. Tandem rapta Helena a Paride dum delectum grācorum faceret Palamedes: ut dicit Seruius ire ad troiam fugere conatus est: se insanum simulans: & ueniente ad ithaciam palamede animalia diuersi generis iugo iunxit ad aratrū: & salē seminare cōpertus est. Verū palamedes astutiā uiri suspicatus capro paruulo telemacho ad explorandam ingenii sui fraudem: eum aratro opponit. Vlyffes autem uiso telemacho confestim dimouit aratrum: & sic cognitus in expeditionem ire coactus est: in qua Diomedis Erhōli amicitiam summe perseverante obsidione seruauit. Et cum Iphigeniam pro captandis uentis sub specie nuptiarum duxisset in sacrum: cum reliquis uenit troiam: ubi maxima cum solertia ad obtinendam cōcepti uictoriam: opportuna plurima operatus est. Nam ut dicit Theodontius: suo opere factum est: ut Achilles a matre apud filias Lycomedis in habitu uirginali absconditus inueniretur: & in obsidionem etiam duceretur. Suo opere sagittae Herculis: absque quibus troiam capi non posse dicebāt: oraculo compertae sunt: & a Philoctete etiam obiectae & ad troiam delatae. Suo opere Laomedontheus cinis qui sup Scāa porta ilionis seruabat caute sublatus est. Post hāc ipse una cum Diomede fatale palladium ex troia rapuit. Sic & Dolone perempto: aequē cū Diomede explorator factus Rhēsum Thraciā regem obrūcauit nocte: & albos eius equos anteq Xanthum gustassent: eduxit in castra grācorum. Et nōnunquā: ut dicit Seruius: habitu tectus mendici hominis uerba uolens passus est: ut troiam explorator intraret: & comperta cū fide rettulit: semel cognitus ab Helena. Prāterea cum florida plurimum ualeret eloquentia: anter grācos & priamū regem pro concordia legationis officium gessit aliquando. Nec non in mediis aciebus quantum ualeret in armis ostendit sapissime. Sic & in concionibus per sepe consilio grācos iuuat. similitates habuit cum palamede: eo quod iuuitum taxisset in bellū: & frumentū portasset ex thracia: quod ipse missus facere noluerat: quōbrem mortem eius machinatus est fraude: ut supra ubi de palamede dictum est. Ad ultimum creditur hūc proditorem composuisse: qua arte Syronis: seu alia uia ilion captus & dirutus est. Capta deinde Troia pro armis Achilles in iurgium cum Atace Thelamonio uenit: & tandem illa aduersus eum eloquentia sua obrinuit: & Orsilocho regis cretensium filio caeso: eo quod obstarēt: ne sibi praedae troianae pars daret: ut reliqs daberetur principibus: & Polyxena occisa: atque Astyanacte saxo illiso naues in patriā rediturus ascendit. Sed lōge illi a uoto contigit: multis quippe agitatus procellis in longissimos errores atque peregrinationē decennē euectus est. primo aut procellae impulsu: ut ipse met in Odyssea Alcioni Pheacum regi refert: ad Cicones delatus est: quos cum expugnasset: & Hismarum ciuitatem omnem uertisset in praedam: paucis ex sociis perditis ad lothophagos tempestate impulsus est: exploratoresque quos miserat: cum Lotho gustato reditum nō curarent: retraxit. in Siciliam inde delatus ubi antrum Polyphemi Cyclopi cum duodecim ex fociis intrauit: ex quibus cum sex deuorasset Cyclops: obruto ei oculo praesto fuisse arietum pellibus inuolurus cum superstitibus sociis antrum exiit Cyclopi. inde delatus aeliam ab aelo uentos in utrem coactos obtinuit. & cum iam Itachiae proximus esset soluto utre a sociis thesaurum credentibus flante aduerso uento in aeliam repulsus est: ex qua ab Eolo pulsus nauigans die sexto deuenit ad lestrigonas. quos cum haberet aduersos perditis nauibus sociisque cum sola naue sua fugiens deuenit ad cyrcē: quae cum exploratores suos mutasset in beluas: ipse a Mercurio suscepto pharmaco ad illā accessit impaudus: & expedito gladio mortem illi minatus ē: nī euestigio sociis primas redderet formas: quod cum fecisset eius amicitia usus anno iam trāsacto: & Thelegono ex ea suscepto filio: cū rennuisset immortalitatem ab ea eruditus de agendis: Alpenore ob uolentiam casu mortuo derelicto: nauem conscendit: & secundo uento impulsus nocte una ad oceanum usque deuenit. quo peractis sacris a Cyrce monstratis ad iferos habuit aditum: ubi & Anticliam matrem & Alpenorem nuper praecipitatum inter alios inuenit. & de multis futuris a Thyresia uate certificatus est. inde reuersus ad nauem ad cyrcem rediit & sepulto Alpenore & praedoctus de futuris a Cyrce discedens: deuenit ad insulā syrenarum: ad quas ne possiet diuertere: sociorum aures cāra obstruxit: & se malo nauis alligari iussit. & sic eis canentibus loca earum praeteriit. ide scyllam transiuit atque charybdim non absque ingenti periculo & pari omnium labore: & cum ad ea loca uenisset: quibus a nymphis solis greges seruabantur: iussit ne quis eos uiolaret. Quod cum eo dormiente famescitibus sociis suassisset Eurylocus: & ex gregibus animalia plura sumpsissent ei tempestatem intollerabilem impetrare:

in qua cum fracta naue omnes deperissent focii : ipse solus & nudus capto nauis malo. ix. diebus ab undis & uento agitatus est: & tandem ad Ogigiam depulsus insulam: a Calypsone nympha susceptus est: & ab ea. vii. annis detentus. Tandem cum ab ea ægre discessum impetrasset: & nauem cum sociis obtinuisset. Neptūnus infensus: eo q̄ Cygnū filiū eius occidisset in pugna: & troiam quā ipse construxerat demoliri fecisset: Cyclo/ pem filium orbasset: ab impetu maris fatigatum plurimo coegit: ut naui demersa nudum se præcipitem da/ ret in undas: cuius natantis miserta Leucothoe uelum illi præstitit suum: cuius subsidiū cum die tertia uenit/ set ad littus: & hostia fluminis Phœicum irrasset: reiecto uelo in mare inter frondes nemorū se nudū compo/ suit : ubi a Nausithea fila Alcinoi compertus uestes accepit : & inde Palladis opere usq̄ ad Arethim Alcinoi regis cōiugē deductus est: ubi meruit dona suscipere: & nauim & socios: qui eum usq̄ Ithaciam reduxere: in qua dormientē cum donis depofuere. excitatus autem a Pallade præmonitus de agendis in mendicū senicu/ lum transformatus: ad subulcos deuenit suos: apud quos Telemachum uidit: & allocutus est. Tandem a Sy/ boue porcario in patriam deducitur incognitus: ubi in propria domo a procatoribus Penelopi ignominio/ sa quædam perpeffus est: & tandem ab Euryclia nutrice recognitus: inde ex cōposito arma cum filio & duo/ bus subulcis confestum Vlyfsem aduersus procatores assumpsit : eosq̄ graui pugna omnes peremit. Esto Theodontius dicat eum illos oculis priuasse: & in tantam deduxisse miseriam: ut in triuuis starent stipē que/ rentes ob uictum: hinc uisa Penelope: Laertem senem uifurus accessit in uillam. Postremo dicit theodontius eum uariis exterritum somniis: quorum cum interpretatōne quæfisset: habuit in responsis ut sibi caueret a filio: qui recedens in loca abdita quātū potuit somniorū portenta uitauit. Tandem Thelegonus: qui ei natus fuerat ex Cyrce cum eam querens uenisset Ithaciam: a domo eius fuit prohibitus. Qui ut erat robusti uigo/ ris iuuenis multos ex prohibentibus occidit in finem: Vlyfles in eum lætiferum imisit telum. quod cū eui/ tasset Thelegonus eo reassumpto transmisit in patrem. Ex quo ictu cum se moriturum cognosceret Vlyfles quisnam esset interrogauit: & cum eius nomen audisset: & patriam & filium cognouisset: cum præmōstra/ ta nequisset effugere: diem clausit. Leōtius uero dicit eum casu a Thelegono eum quærete spina piscis uene/ nosa tractū: & inde moeruum Longa equidem huius historie est: & succinctæ narrata nōnullis imixta fictio/ nibus: ex quibus pars maxima in præcedentibus ostensa est. Et ideo uideamus paucis quæ supersunt & pri/ mo quid uelint per uentos utre argentea cathena ligatos & solutos a sociis. Vult quidem Homerus in ody/ sea componere bonum uirū: & inter alia uolens ostendere quid nobis nascētibus a diuinā bonitate dono da/ tum sit: dicit ab æolo. i. a deo uentos : idest concupiscibiles appetitus datus bouino in corio : idest in arbitrio uirilī ætatis: quæ fortis & constans esse debet: uti corium bouis est : & hi sunt argentea cathena ligati: idest famosa claræ uirtutis sonoritate: qua profecto nōnulli longe magis firmatum corium seruauit: q̄ diuini amo/ ris intuitu. Hæc tamen cathenam socii Vlyfssis: idest sensus humani corporis ignauia nostra rationi imperan/ tes soluunt prædam existimantes: idest arbitantes longe meliorem & dulciorem uitā in uoluptatibus nul/ la coactis regula q̄ eis ligatis in ratione solida. his tamen solutis dum in hæc & in illā labimur lasciuia: isurgūt tempestates animo: idest rubores: repræhensiones: conscientia redargutiones: fluctuationes animi: moero/ res: inopia: egritudines: & mille malorum species: quæ nos a prima: idest a quiete ammouent. fuisse autem ad oceanum: & ibidem illi ad inferos iter apertum sit sacris arbitror Vlyfsem ad lacum auernum in sinu ba/ iano nocte una nauigasse: & ibidem occiso Alpenore obscœnum illud peregisse sacrum: quo manes euocan/ tur ad superos: & de quæstis habuisse ab imundis spiritibus responsum. Velum autē Vlyfssi naufragio a Leu/ cothoe præstitū: nil aliud fuisse arbitror q̄ spem imotam: quā euadēdi forti seruabat pectore: hæc egit ne de/ sperando periclitaretur: quā quidem spem dum speratum obtinuisset retro reiecit. eum autē sæpissime adiu/ tum a Pallade est: quia ab ea cum aduertentia sua instructus multa euitauit pericula: & multa egit sibi etiam opportuna.

De Telemacho Vlyfssis filio.

Cap. XLI.

Telemachus Vlyfssis fuit filius paruulus Penelopi matri a patre relictus: qui multa a procatoribus matris perpeffus tandem una cum patre sumpsit ex omnibus ultionem.

De Telegono Vlyfssis filio.

Cap. XLII.

Telegonus Vlyfssis & Cyrcis fuit filius: qui dum grandis uidere patrem quereret: eum incognitū occidit: in Italiam rediens Tyburim condidit: ut ait Ouidius: Et iam telegoni iam moenia tyburis/ uidi: Stabant agricolæ quæ posuere manus, Papias autem dicit eum ædificasse Tusculum.

De Aufonio Vlyfssis filio.

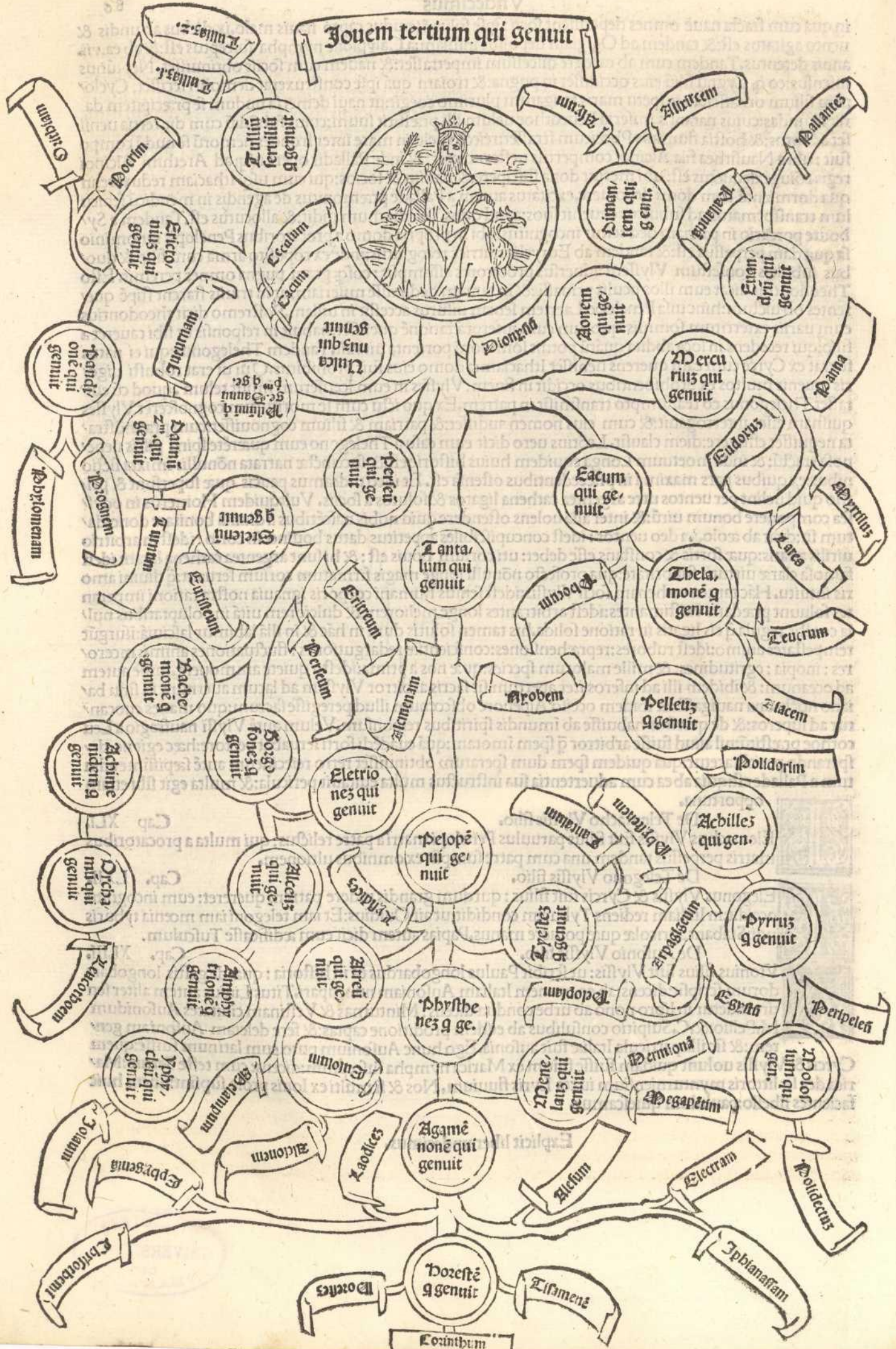
Cap. XLIII.

Aufonius filius fuit Vlyfssis: ut scribit Paulus longobardus ea in historia: quæ de gestis longobar/ dorum scripsit: dicens: ab eo omnem Italiam Aufoniam nuncupari. Titus Liuius autem aliter sen/ tire uidetur in libro nono ab urbe condita dicens: Minturnas & Vestinam ciuitates Aufonidum/ M. Pellio: & C. Sulpitio consulibus ab eisdem prodicione captas: & fere deletam Aufoniam gen/ tem: & sic illa particula Italiae fuit aufonia. Ego hunc Aufonium puto eum latinum fuisse: quem

Cyrcis & Vlyfssis uolunt quidam fuisse filium ex Marica nympa susceptum: dicens: cum teste Seruio: Ma/ rica dea sit littoris mynturniensium iuxta Lyris fluuium. Nos & si multi ex Iouis prole supsint: finem huic/ facientes libello: paululum quiescamus.

Explicit liber undecimus.

Jouem tertium qui genuit

I post longū prædestinati agri discursum rex illustris: & si iter in finē nō uenerit: concedit aurigæ discreto anhelos equos curru dimouere & illos aliq̄tis per uagos exonerare uescā pmittere: & recēti fluuiō: atq; florido recreari prato: dū ipse apud mercennariū hospite potū sibimet parcat & somno: & aratori istructo q̄q̄ oīs ager uomere scissus nō sit: pte adhuc diei supstite iugo boues solueret: & in quietē & pascua ire pmittere: dū ipse leni blandiente aura fusca sub nemorū umbra: iā satur cantu rudi: duos conat obliuisci labores. Necnō & egregio belloꝝ duci posito in finē certaminis itum nō sit: fessos & sanguine graues dato signo reuocare milites: ut & a piculo cladis retrahat & restauratis ocio uiribus: eos alias in hostes aciores imittat. Quis mihi non eē fas dicit: esto in finem numerosæ prolis cretensis Iouis nō uenerim: parte tamē maxima recitata: subsistere paululū: & q̄si ad certā ueneri metā respiscere? Nemo arbitror iuste: morē igr̄ alioꝝ secutus nō aliter q̄ i certū & isignē terminū deuenissem. La-

bore attritus in Aufoniā littus quīs iportuosum: substiti arbitratus isuper qd̄ breuioribus distinguis signis: intellectu facilius capitur & tenacius memoriæ cōmendatur. ibidē dū non fessos oculos in circuitu ducere. cœpi uetereꝝ p̄spectare uestigia regū. Hic. n. ueteres cumæ calchidiēsiū opus: dædali tēplū: Miseni tumulus atq; Iulix aq̄ admiratōe tenebat aium. & ex opposito iarime uetus simiagæ hospitium: & ex inarime excussa p̄chita distrahebāt. Sic sonātes reuolutōibus æstuatiū fluminū Vulturini fauces atq; Iyris fusini nebulæ & literni paludes exilio & morte aplissima uiri primi africani nobilitatæ: & i cōspectu fere. M. Scauri uillula suo adhuc isignis noīe atq; formiarū fere deleta uestigia: & lōgiuscule in radicibus mōtū calenus: felenates: atq; cāpanus agri mira fertilitate cōspicui: & supeminētia agris oppida sueffa. Theanū: sidicinū: Caselinū: Thelestiæ: & alia plura tā Romanorū q̄ Carthaginēsiū monimēta: necnō & multa: quorū lōga magis q̄ utilis huic opi eēt historica. O q̄ lætabar aio Italiā meā uidere claris opibus nō rātū æqualis: sed loquacē supasse græciā? Verū cū iā breui quiete recreatus aius uires i laborē pmitteret reinteraui uolēs mare uel uolū: & in phrygiā usq; deuectus sumpsi mentē Tātali: aliorūq; quorūdā ex filiis Iouis plē exgrere atq; describere. Qd̄ ut pagā ille faciat p̄cor: qd̄ ad istum uirgæ seruatoris sui Moysi sitienti populo aquas affluēter emisit ex rupe.

De Tantalō. xxx. iouis filio: qui genuit Nyobem & Pelopē.

Cap. I.

Tantalus ut dicit Lactantius filius fuit Iouis ex Plote nympha susceptus. Hūc dicit Eusebius Phrygum fuisse regē regnāte Erithreo athenis. Et huic ob raptū Ganymedē bellū fuit aduersus troiū Dardaniæ regē: & Ganymedis patrē. uolūt p̄terea hūc deos in cōuiuio habuisse: eisq; ut expientia deitatis eorū assumeret occiso filio illū mēbratim discerptū coctūq; apposuisse comedēdū: qui cū abhorruissent cibū nō solū abstinuere: sed collectis in unū mēbris puerum in formā pristinā reduxere: & reuocata per Mercuriū ab isferis anima: eā illi restituere. Sane cū aduerterēt humerū deesse puero: quē deuorauerat Ceres: loco cōsumpti eburneū refecere. Tantalū autē deicere ad isferos: taliq; dānauere supplicio ut fluuiō ad os usq; demersus: siti uexaret assidua: & dū os forte declinaret in potū aquæ fluminis etiā declinaret: in tantū ne illas possit attingere. Desup autē arbores pomis onustas addidere: quæ ad os eius usq; descenderēt Ipse tamē igenti & cōtinua percitus fame dū illa carpere conaret se rādiu extollerēt q̄diu ipse ut cōtingeret laboraret. Et sic factū est ut inter poma & aquas positus fame sitiq; uiuēs depeat infœlix hō. Nūc qd̄ sentiendū sit ex his aduertēdū: & cōcesso eū Iouis fuisse filiū: seu uerū: seu ob aliquā similitudinē attributum. Et quæ ad Ganymedē spectāt ubi de Ganymede posita sint. Dico eū: ob id diis filiū apposuisse dictū: q̄a cū auarissimus homo fuerit: & rem domesticā plurimū augere curauerit: frumēta: ex qbus popularē exhauriebat pecuniam nō aliter q̄ filiū diligebat: quæ tunc diis apposuit dū cultis agris iniecit: & injecta qdē sulcis in cōspectu saporum sunt: quæ eisdē agētibus sup̄ in frugē ueniētia pristina reasumūt formā. Verū humerus. i. semē deuoratus a cerere. i. terra cōsumptus eburneus restaurat: dū increscētē segete nutrimēti robur imittit. Supplicium autē huius ostēdit liquidō auari hōis detestabilē uitā. Dicit enī Fulgētius Tantalū interpretari uisionē uolentē qd̄ optime cōpetit unicuiq; auaro: non enī aurū & amplā supellectilē congregat: ut eis utat: q̄nimo ut illā inuēat: & cū pati nō possit sibi quid boni ex cōgestis diuitiis facere eis imixtus fame piclatur & siti.

De Nyobe Tantalī filia & Amphionis coniuge.

Cap. II.

Nyobes filia fuit Tantalī & Taygete: ut apud Ouidiū ipsa testatur dicens: Mihi Tātalus auctor: Cui licuit soli superum contingere mensas. Pleiadum soror est genitrix mea. & cætera. Sed salua reuerentia Ouidii. pater huius non fuit ille tantalus qui amicus deorum fuit. Nam ille fuit homo pius & corinthiorum rex & tempore prior. Lactantius autem dicit hanc filiā fuisse Tantalī & Penelopis. Hæc ut placet Theodontio nupta fuit Amphioni regi thebarū: ut faueret Amphion partibus Pelopis bellū gerentis aduersus Enomaum elidis regē & pisæ. Ex quo Amphione ipsa peperit septē filios: totidēq; filias. esto Homerus in Iliadē tātū duodecim fuisse filios dicat. hæc elati spiritus mulier sacrificiis thebanis iussu Manthonis filiæ tyrrhesiæ latonæ cœpit eos acriter increpare uerbis: & se Latonæ p̄ferre: quā ob causam indignata Latona & filiis quæsta factum est: ut ludentibus filiis atq; filiabus in campis apollo filios & Diana filias occideret: qui apud Siphylonem montem fuere sepulti. Nyobes autē orbata uiro & filiis apud urnas eorū in lapidem uersa obriguit. De filiis & Amphione supra dictum est. Eam autem in lapidē uersā. Tul. ubi de q̄stionibus tusculanis fictū arbitrat: p̄pter eius æternū in luctu silentiū. Verū huic fictio-

ni Theodotius addit dicēs eius adhuc statuā in Siphyllo apparere lapideā: & adeo tristē: ut lachrymis existi-
meū deficere: qđ prāter naturā nō est. Potuere q̄ppe ueteres ad memoriā ingentis isfortunii sup̄bae mulieris
in Siphyllo lapideā apposuisse stētis mulieris statuā: & cū frigidaē cōplexionis sit lapis isurgētibus in eū uapo-
ribus ex terra humidis lapidis frigiditate soluitur in guttas aqueas ad instar lachrymarū: & hinc forsan ar-
bitrantur ignari Nyobem adhuc flendo deficere.

De Pelope Tātali filio: q̄ genuit Lysidicē Atreū Thiestē & Physthenē.

Cap. III.

Pelops filius fuit Tātali & Taygetae: & ut ait Barlaam hō belloꝝ fuit: & isignis plurimū. Qui cum
apud Phrygas regnaret bellū habuit aduersus Eonomaū regē Helidis atq; Pysae: qđ qđē memo-
rabile fuit: & p̄maximū: ut scribit Thucidides. Belli causam dicit Paulus fuisse hippodamiā Eno-
mai filiā a Pelope dilectā: atq; in cōiugiū postulatā & denegatā. Dicit enī Seruius huius Hyppoda-
miā multos fuisse petitores ob isignē eius pulchritudinē: q̄bus ab Enomao ea lex idicta ē: & id i-
de sequūtū qđ supra scribit ubi de Hyppodamia. Sed Barlaam dicit nō sic se habuisse negociū: q̄nimo cum
Pelopi uideret ihumana conditio: aduersus Enomai arma mouit: & magnis hincinde conuocatis subsidiis
fraude Myrtili prāfecti armoz; Enomai astutia Pelopis corrupti eum sup̄auit. & sic Hyppodamia & regno
potitus Myrtilū postulantē pditionis prāmiū deiecit in mare. Hūc dicit Eusebius in libro tēporū Hyppo-
damiam uxore duxisse regni Priti argiuoz; regis. anno. xiiii. mil. dccc. lxxi. & paulo
ante dicit regnāte Lynceo argis Pelopē apud argos regnasse annis. lxx. & eos a suo noīe pelopōneses denoīa-
se. Dicit etiā Acrysiō regnāte Argiuis Pelopem olympiis iterfuisse: & postea aduersum Ilion arma mouisse
eūq; a Dardano expugnatū anno mūdi. iiii. mil. dccc. lxxx. cū legatur diu ante fuisse Dardanū. Ego autē tam
discordātium opinioū ueritatē ignoro. huic ex hyppodamia plures fuere filii.

De Lysidice Pelopis filia & Electrioni coniuge.

Cap. IIII.

I Ysidicen dicit Lactantius ex Hyppodamia filiā fuisse pelopis & Electrioni nuptā: ac ex eo Alcmenā
peperit Herculis matrem.

De Atreo filio Pelopis: qui genuit Alceonum: Melampum: & Euioium.

Cap. V.

Atreus Pelopis & Hyppodamiā fuit filius: qui ut ex uerbis Senecae poetae in tragœdia Thiestis p̄ci-
pi p̄or: una cū Thyeste fratre apud pelopōnesū regnauit. alternis tamē uicibus: sed tandē inter eos
nata discordia est: cuius talē dicit Lactantius fuisse causam. Cōstat enī ut supra dictū est a pelope
Myrtilū Mercurii filiū in mare deiectū atq; necatū: qđ ægre ferēs Mercurius inter atreū & Thye-
stem tātū iniecit zinzaniā: ut hostes efficerent. Insup̄ erat apud atreū aries: de quo sic Seneca tragi-
cus. Est pelopis altis nobile in stabulis pecus Archanus aries ductor opulēti gregis: Huius per oē corpus isu-
sa coma depēdet auro: Cuius e tergo noui aurata reges scepra tātalia gerūt. Possessor huius regnat: hūc tan-
tā domus fortuna sequit̄ tuta seposita sacer. In parte carpit prata q̄ claudit lapis: Fatale sacro pascuū muro te-
gens & cætera. Hūc habere cupiēs Thiestes arbitratus est posse p̄ cōcubitū Meropis Atrei cōiugis obtinere:
nec defuit sceleri locus. nā ex ea & filios cōcepit: & illā eripuit uiro: ex quo in bellū uenere fratres & pulsus re-
gno Thyestes ē. Sed Atreus nō cōtētus fratris exilio illū ficta gratia reuocauit: & credulo tres filios decoctos
i cōuiuio apposuit: & eoz; sanguinē poculis mixtū illi dedit i potū: repletq; tā scelesto cibo capita manusq;
natoꝝ: isœlici p̄ri iussit apponi: atq; qđ comedisset detegi: Qđ cū fieret aiūt solē surgentē in ortū retrocessisset:
scelus uidere fugientē. Hūc tamē Atreum: ut dicit Lactantius Egistus Thyestis filius iteremit. Aureū uellus
in hac historia fictū sic intelligendū arbitror: ut intellexisse uideretur Varro: ubi de agricultura dum dicit per-
cudes propter caritatem aureas habuisse pelles: ut argis atreus: quā sibi Thyestem subtraxisse queritur. &c.
Vel potius pro ariete isto auri uelleris thesaurus itelligendus: quo reges plurimū ualent: & absq; quo oppor-
tuni sumptus ad bella & ad splendorem regium sustentandū fieri nō possunt. Sol autē in ortus suos reuolutus
eclipsim ea tēpestate fuisse demonstrat: quā cū eēt hominibus icognita monstruosa uisa est. Dicit tamē La-
ctantius hāc ab Atreo Meceonis p̄dictā & primitus adinuetā: cuius eū cerneret approbari dictā Thyestes inui-
dēs ex urbe discessit.

De Alceone Melampo & Euiole filiis Atrei.

Cap. VI.

Alceon Melampus & Euiole fuere fratres: & ut asserit Cicero ubi de naturis deorū: Atrei fuere filii:
quos dicit apud graios inter dioscortes numeratos. Quāobrem celebres fuisse uiros credendum est
cum ex his fuerint castor & pollux: de eis autē nil amplius reperitur.

De Thyeste Pelopis filio qui genuit Tantalū Physthenem Arpagigem Pelopiam & Egistū.

Cap. VII.

Thyestes Pelopis & Hippodamiā fuit filius. cui aduersum fratrem Atreum quae dicta sunt supra fue-
runt odia: qui cū iam dicta passus esset a fratre: uindictā auidus oraculum consuluit: a quo respō-
sum habuit ex se & pelopia filia sua nasci posse qui filiorum ulcisceretur mortē. Qđ cū audisset: ut
qui erat in scelera: & potissime in libidinē pronus: cōfestim in amplexus filiae uenit: & ex ea filium
suscepit Egistū: qui postea iterfecit atreū: stuprauit clitēnestrā etiā Agamēnonē iteremit.

De Tantalō Physthene & Arpagige filiis Thyestis.

Cap. VIII.

Tantalus Physthenes & Arpagiges filii fuerunt Thyestis ex coniuge Atrei suscepti ut per uerba Se-
necae poetae in tragœdia Thyestis comprahenditur: esto duos tantum nominet Tantalum scilicet
dum dicit. primus locus ne deesse pietatem putes auo dicatur Tantalus prima hostia est: dein-
de nominat physthenem dicēs. Tunc ille ad horas Physthenem saeuus trahit. Adicitq; fratri &c. Ter-
tium puerū uocat dū dicit ferrūq; gemina caede p̄sum tenēs. Oblitus in quē rueret isesta manu.
Exegit ultra corpus ac puer statim p̄ccore receptus ensis a tergo extitit. Cadit ille &c. Tertium hunc puerū Theo-

doncius dicit Arpagigem nuncupatū: & sic ex eis præter patris crimen & patris elcā nil legitur.

De Pelopia Thyestis filia.

Cap. IX.

Pelopia dicit Lactantius filia fuit Thyestis. ex qua matre nō dicit. hanc ut ipsemet Lactantius asserit: Thyestes responso desuper dicto habito oppressit: & ex ea filius natus est: quē ipsa rubore sceleris cōfestim feris exposuit. Et sic apparet ob luxuriā Thyestis non ob respōsum oraculi a Thyeste in concubitū filiaē itum: respōsum autē oraculi ad palliandā Thyestis ignominia post cædē suogæ ab Egisto factā cōpertū est.

De Egisto Thyestis filio.

Cap. X.

Egistus filius fuit Thyestis ex Pelopia eiusdē Thyestis filia ut ipsemet testat in tragœdia Senecæ dicens. Coacta fati nata fert uterū graue. Me patre dignū uersa natura ē retro &c. Hic quācito natus fuit a matre ob pudorē ignominiosi criminis in syluas deiectus est: ut delaceratus a beluis turpitudinis aui parentisq; atq; matris pariter & fororis uiuens: testimoniū nō præstaret. Sed aliter factū est. Nam seu beneficio pastoz: seu sic permittente deo caprarū sponte contigerit a capris ubera præstātibz in siluis nutritus est: & inde dictus Egistus ab ege. s. capra nutrice. Is tandē a suis cognitus & i regiā deductus dum creuisset essetq; in paruo precio rerum præteritarum iam cōsciū seu patre impellēte: quod magis creditur. ut Lactantio placet: Atreum occidit: cui Thyestes occupata regiā successit: tādē iam Thyeste mortuo cum regnarent Agamennon & Menelaus & ob raptam Helenam in Troianū iussit excidiū. Egistus: ut Lactantio placet: suasionibus Nauplii in amplexus optantis Clitemnestraē deuenit: & postremo redeuntem Agamennonem a desolatione ilionis immane ausus facinus illum fauente Clitemnestra trucidauit & regiā Pelopis septem tenuit annis. Ad ultimum ab Horestē Agamennonis filio una cum adultera Clitemnestra nullo remanente ex eo superstitē obtruncatus est.

De phystene Pelopis filio qui genuit Agamennonem & Menelaum.

Cap. XI.

Physthene: ut ait Theodontius filius fuit Pelopis & Hippodamiae: qui cum iuuenis moreretur Agamēnonē & Menelaū filios suos paruulos cōmēdauit Atreo fratri suo: qui illos suscipit: & i filios educauit: & ob id abolita tractū temporis physthenis memoria Atrei filii habiti sunt: & Atrides ab omnibus appellati.

De Menelao Physthenis filio q̄ genuit Hermionā & megapentim.

Cap. XII.

Menelaus Lacedæmonū rex: ut Theodotio placet: filius fuit Physthenis & fr̄ Agamēnonis. hos Seneca in tragœdia thyestis uidet oīno tenere filios fuisse atrei: in cuius p̄sona sic ait. Cōsiliū Agamēnonē mei sciens minister fiat: & patris cliens. Menelaus assit prolis incertæ fides. Ex hoc petat scelere si bella annuūt: & gerere uolūt odia: si patruū uocant pater est. &c. Et sic atrei ex Merope uidentur filii: teneat qđ mauult lector. Menelaus autē: ut eusebius ostendit in libro temporū: Atreo & Thyeste uiuētibz Lacedæmonū rex dictus est: annō mūdi. iiii. mil. dccc. xcviij. Cum Agamēnon qui Thyesti successit secundū Homerū regnare cōperit Mecœnis anno mūdi. iiii. mil. vii. fuit huic Helena Iouis filia cōiunx: quā anno primo regni Agamēnonis: & secundū Eusebiū. x. Menelai: ut ait Dares phrygius: absente Menelao: qui ad Nestorē pylon iuerat: Paris legatus missus ad Castorē & pollucē rapuit ex insula Cytherea sub oppido heleno: ea etiā cōsentiente: existētibus fratribz & Hermiona apud Agamēnonē. Dites uero dicit illo tūc Menelaū cū Agamēnone cretā iuisse diuisuros thesauros: quos ibi deposuerat Atreus. Hinc factum est ut fratris cōsilio Menelaus cōquereretur græcis principibus. Verū cū frustra legationibus obsidione demū repetita est Helena: & post decēniū fraude magis q̄ uiribus capta Troia reassumpta est & restituta Menelao: qui cū ut cæteri nauim intrasset patriā petiturus tēpestate actus: ut scribit Eusebius: ad Tuorim regē ægypti quē pollybiū appellat Homerus cū ea deuectus est: & a protheo uate: ut per Homerū patet in odyssæa: consilio sumpto postq. viii. annis errasset in Lacedæmonia rediit Agamēnone diu ante cæso: & illis forte diebus Egisto. Qui tandē illi successerit: quo uel qua morte diem clauerit non inueni.

De Hermiona Menelai filia & Pyrrhi & ide Horestis cōiuge.

Cap. XIII.

Hermiona: ut Ouid. testat in epistolis Menelai fuit filia ex Helena. Hæc autē horesti filio agamēnonis desponsata fuit. Porro Pyrrus cum occiso agamēnone regiā occupasset Egistus: & fugisset horestes: andromacha olim Hectoris cōiuge: quā a Troia duxerat: heleno cōcessa: hanc horesti subripuit & sibi cōiugio copulauit: attamē eo postea ab horestē occiso in eiusdē horestis cōiugiū rediit eiq; pepit Horestē filiū.

De Megapēthi Menelai filio.

Cap. XIII.

Megapēthis dicit Theodotius filius fuit Menelai ex Lydia captiua susceptus post raptā helenā: qđ homerus testari uidet i odyssæa dū dicit. Filio autē a sparte alectoris accepit filia. Qui ipsi unigenitus fuit fortis Megapēthis a serua. helenæ autē dii filiū nō dederāt: postq. primo genuit hermionā filia desideratiua: quæ formā habebat aureæ ueneris. Et sic per hos patet etiā menelaū megapēthi cōiugē dedisse filia Alectoris spartani: cui nuptias celebratē telemachus ulyssis filiū ueniēs ex Ithaca cōpit.

De Agamēnone Physthenis filio: qui genuit Iphigeniā Chrysothemim. Laodicē Hiphianassam Electrā Alefum & horestem.

Cap. XV.

Agamēnon Physthenis filius: ut supra: & atreo paruulus derelictus: fuit hic Meccenarū rex & Thyestis successor: ut i Ilyade ē sentire uidet homerus ubi de sceptro agamēnonis: multos describit uersus fere hoc dicētes. apud Troianā in cōcione græcorū p̄sident agamēnon sceptrū tenebat: quod uulcanus artifex fecerat: illudq; dedit ioui Saturnio. Postea iuppiter cōcessit Diactoro argiphonti. Hermias autē rex dedit pelopi phisipo: postea pelops dedit atreo: q̄ moriēs Thyesti bellioso reliq; q̄ thyestes reliq; agamēnoni multis ifulis & argo iperati. &c. In qbus uerbis non seruat genealo-

giae descriptus ordo: quae latinorum auctoritatem describens sequutus sum. Coepit autem regnare Agamēnon secundū Eusebiū anno mūdi. m. lxxvii. Mil. vii. quo anno helena rapta ē: & grācia oīs in Troianos excitata pari oīum cōsensu cōgregatis in aulide nauibus: & exercitui iperator factus in bellū perrexit. Clitēnestra cōiuge relictā: ex q̄ iā plures suscepit filios: & apud troiā labores multos passus. quorū dā etiā principū simultates pertulit: quibus agētibus iperio depositus est: & illi Palamedes suffectus: q̄ crimine Vlyssis occisus Agamēnon maiori sua gloria in iperiu reasūptus ē q̄ ignominia depositus. Sustinuit p̄terea idignatiōes achillis ob bryseidā illi a se sublatā. Tandē capto Ilione atq; dirupto: cū illi cessisset i forte cū prāda plurima Cassandra Priami filia naues in patriā rediturus ascendit. Verū tempestate actus fere per annū errauit: ut scribit Homerus: anteq̄ ueniret in patriā. Interim autē: ut idē testat̄ Home. Egistus Thyestis filius cū tacite oia occupasset: positus p̄ littus speculatoribus: & audito ab eis Agamēnonis reditu uiginti ex amicis suis in insidiis posuit: & ipse cū comitatu reliquo ficta amicitia illi obuius factus est: & igēs ei parauit cōuiuū. In quo Clitēnestra cōsensu illū cū suis epulātē occidit. Seneca autē poeta aliter de morte eius sentire uidet: ea in tragœdia: cuius titulus est agamēnon. dicit. n. Clitēnestra acri dolore agitatā: q̄ Cassandrā Agamēnon secū traheret. Ego autem credo cōmissi sceleris timore: & cū Egisto adultero esto primo discorde: sed in cōcordiā: ut p̄cipis reuocato ea die: q̄ in patriā itauit domū parato Clitēnestra cōuiuio: & ipse Agamēnon dū picta ueste sublimis iaceret Priami sup̄bi as corpore exuias gerēs ei detrahere cultus hostiles uxor iubet: & iduere potius cōiugis fidelis manu textos amictus. Verum induta uestis exitū manibus negat: caputq; laxi & inuui claudūt sinus: & tūc aurit tremētī semiuir dextra latus Agamēnonis: eūq; iterfecit ueste inuua inuolutum.

De Hiphigenia Agamēnonis filia. Cap. XVI.

Iphigenia Agamēnonis filia fuit ut i agamēnonis tragœdia testat̄ idē Seneca. Hāc tamē alii Hiphianassam uocat: ut Lucre. dicēs: Aulide quo pacto trinai uirginis arā Hiphianassai turparēt sanguine foedi. Hāc isignis pulchritudine uirgo fuit: de qua Seruius talē refert historiā. Grāci troiā ituri cū ad aulidē deuenissent: agamēnon Dianā ceruū occidit ignarus: q̄ obrē irata dea flatu uentorū remouit: & id cū nauigare nō possent: & pestē isup sustinerēt: oracula cōsulta dixerunt Agamēnonio sanguine Dianā eē placandā. ergo cū ab Vlyse p̄ simulationē nuptiarū adducta Hiphigenia: & iā ut imolare eēt altaribus admota numinis miseratiōe sublata ē: & cerua supposita. Vnde Oui. Victa dea ē: nub̄q; oculis obiecit: & iter Officiū turbāq; sacri: uocēq; p̄cātū Supposita fert̄ mutasse micœnida cerua. & c. Virgo autē: ut Seruius asserit: ad tauricā regionē trāslata ē: & Thoāti regi tradita: & idē dictiā dianā sacerdos effecta: & cū secūdū Statū tā cōsuetudinē hūano sanguine numē placaret. agnouit fratrem Horestē: quē diu nō uiderat: q̄ accepto oraculo carēdi furoris cā cū amico pilade colchos petierat: & cū his occiso thoate simulachrē sustulit absconditū fasce lignorū: & sic ad laconas Diana trāslata ē: Hiphigenia reportate. Quid deīde de hiphigenia sequūtū sit: nusq; cōperisse memini. Quod supra dictū est Dianā loco hiphigeniā posuisse ceruā humanū fuisse artificium credē dum est: q̄ ut populus oīs Agamēnoni esset obediēs adinuentū est eū. s. filiā imolasse: quā medio in tumultu sublata: ne fraus aperiri possēt in longinquā regionē trāsmissa: & sub umbra sacerdotii seruata est.

De Chrysothemis Laodice & Hiphianassa filiabus Agamēnonis. Cap. XVII.

Chrysothemis Laodices & Hiphianassa agamēnonis fuere filiae & Clitēnestrae (ut arbitrōr) cū ex eis unā: quā mallet agamēnon apud Homerū Achilli offert dicēs. Gener mihi erit: honorabo autē eū similē horesti Qui mihi unigenitus nutriē abūdātia in multa. Tres mihi sūt filiae in atrio benefacto Chrysothemis & Laodices & hiphianassa. Leontius tamē dicit hāc hiphianassam hiphigeniam eē: qd̄ ego nō credo. Quō enī dixisset agamēnon hiphigeniā domi eē: quā sciebat in sacris p̄ uētis q̄rendis: aut occisā: aut alibi clā delatā.

De Electra agamēnonis filia. Cap. XVIII.

Electra agamēnonis & Clitēnestrae fuit filia: ut liq̄do patet p̄ Senecā in tragœdia agamēnonis: in q̄ p̄cipit: q̄a ab agamēnone troiā eunti parua relicta sit domi. Hāc cū patrē occisum cerneret Strophilo phocēsi agamēnonis amico clā cōmēdauit horestē: & idē matrē ob p̄petratū scelus icrepa: uit aspe: quā ob causam Clitēnestra iubēte in carcerē deducta est. Quid tandē ex ea sequūtū sit legisse nō memini.

De Aleso agamēnonis filio. Cap. XIX.

Alesus filius fuit agamēnonis: ut satis clare dicit Vir. Hic agamēnonius troiani noīs hostis Curru iungit alesus equos. & c. Ex quā tamē matrē susceptus sit in dubiū uertit. Nā alii dicunt eū ex bryseida natū: alii ex Cassandra: qd̄ ego nō credo. nō enī ex Cassandra natus potuisset aduersus aeneam fauisse turno aetate nō patiēte. Hūc Theodōtius arbitrari uidet: cū Clitēnestra sensisse aduersus patrē: & ob id & Clitēnestrae filiū: & patriā pulsū: qui quacūq; ex causa patriā liq̄rit in Italiā uenisse Vir. asserit & apud Massicū cāpaniā montē confedit: ac inde tanq̄ troiani noīs hostis uenit fauitq; aduersus Aeneā partibus Turni. Quidius uero ubi de fastis uidet existimare eū saliscos condidisse: & ob id dicit Venerat atridā fatis agitatū alesus. A quo se dictā terra fallisca putat & c. Posteritatis autē eius nulla extat memoria.

De Horestē Agamēnonis filio q̄ genuit Chifamenē Corinthū & Horestē. Cap. XX.

Orestes Agamēnonis & Clitēnestrae fuit filius: ut satis in praecedētibus ostēsum ē: huic dicit Theodōtius Hermiona Menelai & Helenae filia paruula adhuc desponsata est: cū & ipse paruulus esset. Hic tandē occiso ab Egisto Agamēnone studio Electrae sororis suae a Strophilo phocēsi clā Micœnis substractus & asportatus atq; seruatus ē quærētibus eū i mortē m̄re atq; Egisto. Qui cū tractu t̄pis excreuisset captato cōmodo Hermiona sibi iā a Pyrrho substracta in ultionē p̄nae cædis surrexit: & Egistū adulterū: cū. vii. iā regnasset anis una cū Clitēnestra m̄re occidit. Quo facto aiunt cōfestim in furiā deuenisse cū sibi uidere īminere: occisā m̄ris imaginē facibus & serpētibus armatā: & ei continuū mi

nitantem exitium: ut dicit Statius: Armata facibus matrem & serpentibus atris. Cum fugit: ultricesq; sedent in limine diræ &c. Cui Pylades Strophili filius: qui tēpore paternæ cædis transfugauerat iunctus promissa illi salute cum eo ad aram dictynæ Dianæ in colchos cōfugit & ibi resipuit Horestes: submouitq; ab infestatōe tali matrē: & sorore cognita Hiphigenia quæ ibidē deæ sacerdos erat: occiso Thoante rege & simulacro deæ raptō atq; in falce lignoz delato secundū quosdā in regnū rediit: & fraude Macharei sacerdotis pyrrehū Achil lis filium in templo Apollinis iteremit: & sibi Hermionem coniugem reassumpsit. Alii uero uolunt eū anteq in regnum rediisset in Italiā deuenisse: & haud longe a Roma apud Aritiam Dianæ simulacrum collocasse: & impia statuisse sacra. Sed quādocūq; hoc factum sit eum post occisum Egistū regnasse annis. xv. affirmat Eusebius in libro temporum: & anno. xxi. regni Demophoontis regis athenarū occidisse Pyrrhū. Solinus uero in libro quē de mirabilibus scripsit: dicit eū post occisam matrē profugū Hermionam in omnes casus habuisse sociā. quo autē diem clauerit etiam in dubium uertitur. Cum dicat Seruius ossa eius iam Roma condita ab Aritia Romā translata & sepulra ante tēplum Saturni quod est cliuum capitolinū iuxta Concordiæ templū. Solinus autem ubi supra dicit q; olympiade. lviij. ossa eius a spartanis oraculo monitis Tegei iuenta & tantæ magnitudinis fuisse ut iplerent longitudinem cubitorum. vii.

De Thyfamene Horestis filio.

Cap. XXI.

Hyfamenis: ut scribit Eusebius: filius fuit Horestis & ei successit in regno.

De Coryntho Horestis filio.

Cap. XXII.

Corynthus filius fuit Horestis ut dicit Anselmus eo in libro quē scripsit de imagine mūdi: in quo asserit eū corynthū achaicæ ciuitatē fecisse & suo noīe nuncupasse: & hoc idē affirmat Geruasius tili bericēsis. Qui esto noui sint auctores: nō tamen paruæ sunt grauitatis. Præterea & Isidorus in libro Ethī. dicit. Corynthū in achaia cōdidit corynthus Horestis filius. Ego at conditā nō credo: sed forte restauratā: cū scribat Eusebi. in libro tempoz eā diu ante a Syfipho cōditā & Ephyrā appellatā.

De Horeste Horestis filio.

Cap. XXIII.

Horestes: ut Solinus de mirabilibus mundi testatur: filius fuit Horestis ex Hermione: & ab eo affir mat populos qui horestides appellant denominatos dicēs sic. Miccenis profugus matricida cum abscissus lōgius destinasset natū sibi in Emathia paruulū de hermiona: quā in omnes casus sociā adiciuerat: hic mandauerat occidendū. Adoleuit & in spiritū regii sanguinis nomē patris sui referens occupatoq; qcquid est: qd̄ procedit in macedonicū sinū & adriaticū salum: quā cui iperitauerat Horestiā dixerat. De hoc ego nil ulterius legi: in longā tamen posteritate deuenisse suos creditum ē adeo: ut affirmet trogus Pompeius Pausaniam Philippi regis macedonum occisorem ab horeste originem duxisse: sed quibus me diis uetustate agente non reperitur.

De Dionysio. xxi. Iouis filio.

Cap. XXIII.

Dionysius: ut in libro de naturis deoz scribit Cicero: Iouis & Lūæ fuit filius: quē ego idem cum Baccho dicerē: si nō essent in matre dissimiles: cū ipse idē Tullius fieri ei orgia arbitret. Possibile ramen ē ut sic sit fictōe mutata: dūmodo utrūq; pro uino nō pro hoīe assumamus. Nā iuppiter. i. calor diei: & luna rore & humectatiōe nocte uites fouēt: & ad icremētū atq; maturitatē uuas deducūt. Et sic hic erit q in culmine colif nysæ altero ex Parnasi mōtibus uerticibus Baccho: eo q; uinetis abundet consecra to: & dicetur Dionysius quasi nysæ deus: nam dios græce latie sonat deus.

De Perseo. xxi. Iouis filio q genuit Gorgophonē: Stelenū: Erithreū & Bacchemonē.

Cap. XXV.

Perfeus quem ueteres totius nobilitatis græciæ patrem opinati sunt: Iouis & Danis Achrysi fuit filius: unde Oui. Nō putet eē deū: nec. n. Iouis eē putabat Persea: quē danes pluuiō cōcepat auro &c. Qualiter autē ex Ioue & Dane natus ubi de Dane in præcedētibz uideri pōt. Is autē in gradis: ut dicit Lactantius: Polydecti regis impio in Gorgonē expeditionē assumpsit: hūitq; pegasum alatū equū & Palladis ægidē & talaria ensēq; Mercurii: uolatūq; coepit ex aphefante: mō: ut refert Stati. ibi: Mons erat audaci seductus in æthera dorso: & infra per. y. uersus: Quā qdē gorgonē prætenfa ægide pallantea uidit ipune atq; cōsiderauit: & uicit: eiq; caput abstulit: & Athlantē regē sibi denegantē hospitium ostenso Gorgonis capite mutauit in saxū: inde remeans in patriā cū excelfo uidisset in syrio littore circa regna cephoē Andromedē uirginē alligatā matris crimie & ammonis snia scopulo: & sic mōstro marino expositā: flentēq; parentes in littore: euolauit illuc: & cognita causa cū parentibus pactus est coniugium uirginis si illam a belua liberaret: quod factum est. nam uenientem interemit. Inde celebrāte eo nuptias cum Phineus cephoē frater: cui ante sententiam puella dēpōsata fuerat: eam repeteret: & uī conaretur tanq; suam auferre: bellum aduersus eum iniuit: & cū multos ex hostibus occidisset reliquos capite Gorgonis ostēso cōuertit in lapides: post hæc Prītum aui sui fratrem qui Achrysum regno pepulerat transformauit in saxum: & regnū auo restituit In perfas præterea bellum intulisse ferunt & in eodem liberū patrem aduersum se consistentē in proelio occidisse. subactāq; nationē a se denominasse: ibiq; Persepolim regiam ciuitatem ædificasse: quam postea ut scribit Quintus Curtius de gestis Alexandri. Alexander Macedo uino calens & epulis demoliri fecit: attamen Achrysum auum: ut dicit Lactantius: in lapidem cōmutauit. Et inde dicūt eum unā cum cephoē & Cassiopia atq; Andromeda coniuge in cælum fuisse assumptum: & inter cæli sidera collocatum: ut de imagine mūdi testatur Anselmus dicens: hūc cōiungitur Cephoē rex & Cassiopia uxor eius: cui associat Peleus filius Iouis & Danis habens iuxta se sidus Andromedæ &c. His appositis ad sensum fictionis ueniendū est. Perseū equo pegaso uestū famæ cupidine tractum demonstrat. Alii tamen uolunt eum ad trās fretandum habuisse nauim: cui insigne uel nomen fuerit Pegasus. Scutū palladis accipiendū reor pro prudētia qua & hostiū acta

consideramus & nos ipsos ab eorundem insidiis telisque protegimus. Mercurii talaria uelocitatem & uigilantiam in agendis significare reor. Sic & ensis recuruus & a patre exteriori acutus ostendit: quoniam bellorum tempore & praedas hostium ad nos trahere debere: eosque a nostris amouere caedibus. De Gorgone autem & Atlante faris in praecedentibus: ubi de eis dictum est: liberasse autem Andromedem a baelua hystoriam reor: cum & in cosmographia dicat Pomponius. Est Ioppen ante diluuium conditum ut ferunt: ubi cephoea regnasse eo signo accolae affirmant: quod titulum eius fratrisque phinei ueteres clamare cum religione plurima retinent: quinetiam rei celebratae carminibus atque fabulis seruataeque a Perseo Andromedae clarum uestigium mariae baeluae ossa imania ostentat: haec ille, praeterea & Hierony, praebiter in libro quem de distantis locorum composuit dicit. Ioppe oppidum palestinae maritimum in tribu dan ubi hodie quoque saxa monstratur in litore in quibus Andromeda religata Persei quondam uiri sui fertur liberata subsidio, haec Hieronymus. Plynius uero inter scriptores celeberrimus homo scribit. Baeluae: cui dicebatur expositam fuisse Andromedam: ossa Romae apportata ex oppido Iudae Ioppe. ostendit inter reliqua miracula in aedilitate. M. Scaurus longitudine pedum xl. altitudine costarum Indicos Elephantes excedente. spinae grossitudine sex quipedali & cae. Perseum autem hostes & primum in saxa uertisse capite Gorgonis ostenso: nil aliud puto nisi quia uictos diuitiis Gorgonis ta citos illos reddidit & ibelles. Achrysum autem auum constat per Eusebium in libro temporum aliter saxeu effecisse: nam ab eo non sponte occisus est: & sic frigiditate perpetua lapidi similis factus est. quod in caelis a septem trionali plaga stellificatus luceat sententiam Tullii ubi de quaestionibus tusculanis sequendam puto: qui de eo & reliquis ait. Nec stellatus cephoeus cum uxore genero filia traderetur. nisi caelestium diuina cognitio nomen eorum ad errorem fabula traduxisset. haec Tullius. Caeterum de tempore eius ambigitur cum scribat Eusebius eum occidisse Gorgonem anno mundi. iiii. M. dccxxix. Tamen hoc eodem anno secundum alios dicit eum cum coniuge in caelum raptum. Paulo post dicit ano. ii. regis Cecropis qui mundi fuit. iii. M. dccc. lvi. eum Gorgone occisa aduersus Persas dimicasse. Nec multo post scribit anno. xxxv. regni Cecropis Achrysum ab eo mortuum: & argiuorum regnum in Micoenas translatum: quod ego uerum puto cum magis tempus conueniat rebus gestis.

De Gorgophone Persei filio qui genuit Electrionem & Alceum. Cap. XXVI.

Gorgophones: teste Lactantio: filius fuit Persei ex Andromade coniuge: de quo nil aliud habemus nisi quia genuit Electrionem & Alceum.

De Electrione Gorgophonis filio: qui genuit Alcmenam. Cap. XXVII.

Electrion ut Lactantio placet: Gorgophonis fuit filius: ex quo nisi Alcmenam filiam haberemus nudum nomen nobis liquisset antiquitas.

De Alcmena Electrionis filia & amphitriionis coniuge. Cap. XXVIII.

Alcmena: ut dicit Lactantius: filia fuit Electrionis: quae & Plautus in amphitriione testatur dicere. Qui cum Alcmena est nupta Electrionis filia & c. Haec quidem ut idem & ibidem dicit Plautus: nupsit amphitriioni Thebano: & a Ioue dilecta est: & in specie amphitriionis uiri sui ab eo oppressa Herculem peperit: ut in sequentibus ubi de Hercule dicitur latius.

De Alceo filio Gorgophonis qui genuit amphitriionem. Cap. XXIX.

Alceus: ut ait Paulus: filius fuit Gorgophonis magis filii fama cognitus apud nos quam splendore suo. Nam ut aiunt pater fuit amphitriionis.

De Amphitriione filio Alcei qui genuit Hiphicleum. Cap. XXX.

Amphitriion: ut Paulus ait: filius fuit Alcei homo armorum insignis: ut Plautus in comedia eiusdem amphitriionis ostendit. huic coniunx fuit Alcmena: cum qua Thebis morabatur: ubi dum ipse pro Thebanis aduersus thebaeos bellum gereret: Iuppiter eius in specie Alcmenae oppressit & ex ea suscepit Herculem. amphitriion autem eodem partu ex ea suscepit Hiphicleum: placet praeterea Plinio in libro naturalis historiae huius fuisse inuentum ostentorum atque somniorum interpretationes.

De Hiphicleo amphitriionis filio qui genuit Iolaum. Cap. XXXI.

Hiphicleus: ut scribit Plautus in amphitriione: fuit filius amphitriionis & Alcmenae: eumque uno partu cum Hercule editum dicit. Verum Hiphicleus post nonum conceptionis mensem natus est. Hercules autem una secum natus septimo non perfecto: quod Augustinus. ii. de ciuita. dei concedere non uultur: quod mulier possit in diuersis temporibus diuersos concipere.

De Iolo Hiphiclei filio. Cap. XXXII.

Iolus: ut Solinus de mirabilibus mundi asserit: filius fuit Hiphiclei: Hic ut idem ait Solinus: sardiniam ingressus pallantes incolarum animos ad concordiam eblanditus Olbiam atque alia graeca oppida extruxit. iolenses ab eo dicti sepulchro eius templum addiderunt: quod imitatus uirtutes patris malis plurimis Sardiniam liberasset: haec ille. fuere tamen & alii Hiphiclei.

De Stelene Persei filio qui genuit Eurysteum. Cap. XXXIII.

Stelenus: ut placet Homero: Persei fuit filius & Andromadae. Nam in Iliade Homerus describit Agamemnonem concionantem & Euristei genealogiam designantem asserentemque Stelenum fuisse Persei filium & Euristei patrem. Is quidem ut dicit Eusebius in libro temporum: translato argiuorum regno a Perseo Micoenis post Perseum regnauit: quando non reperitur. Nam mortuo Acrisio. qui. xxxi. annis regnauit immediate sequitur initium regni Eurystei: quod tamen interpositis annis: eoque scilicet Euristheo regnante scriptum comperio Stelenum. xl. annis Micoenis regnasse: ubi hi perditum sint inuenire non possum.

De Eurysteo Steleni filio. Cap. XXXIII.

Vrysteus Steleni filius fuit ut p̄monstratū est, de natiuitate eius talē refert Home. fabulam. Cum die quadā iuppiter apud supos dixisset die illa nasciturū hoīem qui oībus circūuicinis dominaretur: luno id fecit iuramēto firmari: & confestim ascendit ī terras & retinuit lithiā: quā nos Lucinā dicimus: deā parturiētū apud uxore Stheleni p̄gnantē iam, vii. mēsiū: & ex utero eius eduxit filiū, vii. mensū quocatus ē Eurysteus. Erat qdē ea die nasciturus Hercules: sed alcmēa ob retentā parturiētū deā peperisse nō potuit: & sic factū est: q̄ de Hercule iuppiter intelligebat uertere in eurysteū: q̄ postmodū aliis & herculi ēt imperauit: regnauitq; Micōenis ānis. xlv. & successorē moriēs reliq̄t atreu. Fabula at̄ hęc ab euetū sibi locū uendicauit: cū uiderent hoīes Eurysteū herculi fortissimo uiroz; imperantē.

De Bacchemone Persei filio q̄ genuit Achemenidem.

Cap. XXXV.

Bacchemon: Lactantio teste: Persei fuit filius & andromedæ. & ut ip̄e idem dicit: apud quosdā oriē tales populos īperauit: qui ab Achemēide eiusdē Bacchemonis filio: ut dicit Theodontius: Achemenides postea nuncupati sunt. Qui apollini sacrorum ritus inuenisse se asserūt: est aut̄ apud eos is in speleo persico in habitu cum tiara & utrisq; manibus comprimens cornua bouis, puto q̄ ad immensam eius potentiam ostendendam.

De Achemenide filio Bacchemonis q̄ genuit Orcamum.

Cap. XXXVI.

Achemenides: ut dicit Theodontius: filius fuit Bacchemonis: esto sint qui uelint eum filium fuisse Persei: hic autem Achemeniis populis imperauit: eosque a suo nomine nuncupauit: & moriens successorem Orcamum filium reliquit.

De Orcamo filio Achemenidis q̄ genuit Leucothoem.

Cap. XXXVII.

Orcamus: ut supra a Theodontio dictū est: filius fuit Achemenidis: cui cōiunx fuit eurimene speciosissima mulier: ex qua filiā unicā Leucothoem suscepit: quā quia soli se diligētī paruerat uiuā infodit.

De Leucothoe Orcami filia.

Cap. XXXVIII.

Leucothoe filiam fuisse Orcami & Eurimēis testat̄ Ouidius in maiori uolumine ubi dicit q̄ eam summe dilexit Phœbus: & in formā uerfus eurimēis matris eius noctu accessit ad eam & licentiaris mulieribus suis tanq̄ secreta secū locutura ī formā p̄priā rediit & patientē cōpressit. Qd̄ cū Clitiæ q̄ ante diligebat̄ a Phœbo ad aures deuenisset zelo p̄cita cōfestim Orcamo accusauit: q̄ iratus atq; seuerus nimīū uiuā sepeliri iussit. Phœbus aut̄ cū illi uitā restituere negret: eā in uirgā thuream uertit. Huius fictōis ratio talis a quibusdā redditur, puellā ob adulterium cum splēdido iuvene perpetratum iure Sabeo uiuā defossam: & cum eo ī loco forte uirgā thurea nasceretur: quæ abundatissima regio est solis uirtute et sinu terræ in altum deducta locum fabulæ adinuenit. Ego autem apud achemenidas locum puto: cui sit nomē uel fuerit Leucothoe: qui quoniā thure abundet ab icolis a sole diligi dicitur: qui ī matris formam transformatus: idest in complexionem ad enuriēdas thureas uirgas opportunam ibi descendit: & humiditati terræ iungitur: adeo ut qui uiuas plantas ibidem apponat confestim in altum educat.

De Erithreo Persei filio.

Cap. XXXIX.

Erithreus seu erithra: ut placet Solino de mirabilibus mūdi: filius fuit persei & Andromedæ: & in cōfinio rubri maris regnū habuit. esto sint q̄ dicat̄ eū ægypti fuisse regē: de quo idē Solinus scribit sic. Ultra pelusiacū. n. hostium arabia ē ad rubrū pertinens mare: qd̄ erithreū ab erithra rege persei & andromedæ filio nō solū a calore appellatū Varro dicit: hęc illē. Hic erithreus apud arabes maxime fuit auctoritatis adeo ut moriēti in quadā rubri maris īsula cæteris famosiore īsigne plurimum sepulchrum construerent: eum loco dei colerent: & ab eo rubrum mare denominarent erithreū: quo noīe adhuc græci uocant. s. erithratalasson. Nam talasson latine sonat mare: de posteritate huius nil habemus.

De Perse Persei filio.

Cap. XL.

Persen filium fuisse Persei in lib. naturalis hystoriæ testatur Plynius de quo nil aliud comperi præter q̄ idem Plynius asserit eum scilicet primum sagittarum repertorem fuisse: quod forsan apud suos uerum est: cum apud alias nationes illas longe antiquiores legerimus.

De Aone louis. xxxiii. filio qui genuit Dimantem.

Cap. XLI.

Aon ut Paulus ait: louis fuit filius ex nympha Muosyde: a quo dicit Boetiam Aoniam nuncupatā: quia ibi regnasset: nos autem supra Lactantii auctoritatem secuti Neptunni filiū scripsimus. Quē Theodontius factione suorum ex Apulia pulsus & Onchesti fuisse filium: & in Boetiā uenisse dicebat: & ibidem Neprunnum patrem quæsisse & prouinciam de suo nomine nūcupasse: nullum tamen illi filium designabant: ubi Paulus filium suum Dimantem asserit.

De Dimante Aonis filio qui genuit Asium & Alixiroem.

Cap. XLII.

dimas: ut dicit Paulus: filius fuit Aonis & Asii atq; Alixiroe pater. Nec aliud de eo legi.

De Asio Dimantis filio.

Cap. XLIII.

Asyus filius fuit Dimantis: ut in Iliade scribit Homerus dicens. Asyo qui auunculus erat Hectoris bellicosi frater Heccubæ filius Dimantis: hunc quantuncūq; Homerus dicat fratrem fuisse Heccubæ & auunculum hectoris: dicebat Leotius ex parte matris fuisse: quia ex eadem matre Asyus & heccuba nati fuerunt: sed ex diuersis patribus. Hic aut̄ aduersus græcos priamo fauit.

De Alixiroe Dimantis filia & matre Eaci.

Cap. XLIII.

Lixiroe filia fuit Dimantis: ut testari uideē Qui. dicēs. Quāuis ē illū ples en ixa dimātis Exacō umbrosa furti pepisse sub ida Ferē Alixiroe &c. Hęc iḡ ex priamo pepit Exacū q̄ postea ī mergū uersus ē.

De Eaco. xxiii. louis filio q̄ genuit Phocū Thelamonē & Peleū.

Cap. XLV.

Acus Iouis fuit filius & æginæ: ut in Iliade dicit Home. Pelius Eacides, ille autem Eacus erat a Ioue patre. Qualiter autem Iuppiter æginam oppresserit supra dictum est ubi de ægina, hunc insuper dicit Ovidius regnasse apud Enopiam: quâ ipse ex nomine matris uocauit æginam, in qua cum postea defecissent homines: & ipse in somnis uidisset quercum plenam formicis nunc sursum nunc deorsum deambulantibus: sibi dormienti uisum est orasse Iouem: ut omnes formicæ quas uidebat homines efficerentur: quod & factum est, & sic eius est restaurata ciuitas: & ciues Myrmidones appellati: nam Myrmix græce latine formica est. Hunc præterea dixere ueteres apud Iferos cum Minoe & Rhadamanto culpas hominum excutere: & pro meritis culpas Iferre. Sub his autem figmentis latet hoc: primo ciuitas eius euacuata ciuibus peste: ex agricultoribus restaurata est: quæ more formicarum æstate messes ex agris & alia opportuna colligunt ut hyeme fame non pereant. Hos autem ipse legibus instruxit & uiuere coegit: & hinc Iouis dictus est filius: & apud Iferos iudex. Nam per respectum ad supercaelestia corpora mortales Iferi sunt.

De Phoco Eaci filio.

Cap. XLVI.

Phocus Eaci fuit filius: ut per Ouidium scribitur: dum legimus. Expetit occurrunt illi thelamonem minorque quam thelamon Peleus & ples tertia Phocus & c. Hic a Peleo occisus est.

De Thelamone Eaci filio: qui genuit Aiace & Theucrum.

Cap. XLVII.

Thelamon Eaci fuit filius fratrum maior natus: quem Seruius ex Argonautis fuisse dicit & Hercules socium: & cum a Colcho reuerteretur: quæreretque Hercules Iliam puerum perditum apud Mysios: & ad troianum deuenisset litus: prohibitus a Laomedonte: idcirco illi bello congregatis uiribus aduersus eum rediret: tanquam susceptæ iniuriæ particeps Thelamon: una secum uenit: & ilione expugnato: atque Laomedonte occiso: eo quod primus muros ciuitatis ascendisset: illi ex præda capta Hesionam Laomedontis filiam data est: ex qua cum iam ex alia suscepisset Aiace: Theucrum suscepit. Hic enim seu pulsus seu non susceptus in patria in Cyprum abiit & Salaminam ibi condidit ciuitatem.

De Aiace Thelamonis filio.

Cap. XLVIII.

Ajax bellicosissimus homo Thelamonis fuit filius: hic cum aliis græcis ad delendam Troiam arma sumpsit: & ut reliqua quæ in certaminibus miranda fecit: omittam: singulare certamen aduersus Hectorem arripe ausus est: & si homero fides ulla præstanda est: ni illud nimis festina nox diremisset uictor Ajax rediisset ad suos: ea tamen superueniente cum illi uetusto more Hector donasset gladium & ab eo baltheum suscepisset recens Ajax & animosus discedens: fessum Hectorem Troiam ire permisit. Hæc dona secundum Seruium nephasta fuere: cum eo se gladiopostea interemerit Ajax: & cum Baltheo ab Achille occisus est Hector. Ajax autem ilione capto atque diruto de armis Achillis præmortui aduersus Ulysses in gens litigium habuit: tandem cum cerneret uirtutem bellicam eloquentiam cedere in furorem uersus eo se: quæ ab Hectore susceperat: gladio interemit: & ut ait Ouidius in floribus sui nominis uersus est. In quo nos docet antiquitas nostras uires caduci floris more in nihilum facile solui.

De Theucro Thelamonis filio.

Cap. XLIX.

Theucer filius fuit Thelamonis ex Hesionam Laomedontis filia quæ non uidetur Thelamonis fuisse coniunx cum Homerus aliquando in Iliade dicat Theucrum fuisse nothum. Hic tamen insignis homo fuit & armorum ualens: & una cum fratre Aiace iuit in Troianum bellum. Eo tandem peracto cum absque fratre redisset in patriam non susceptus secessit in Cyprum: & ibidem Salaminam ciuitatem construxit & uitæ residuum habitauit. Quod ego uerius puto quam quod de Thelamone supra scriptum est.

De Peleo filio Aeaci qui genuit Polydorim & Achillem.

Cap. L.

Peleus Aeaci fuit filius & magnis uiuens interfuit rebus: nam cum Meleagro, i uenatione apri Calidoniæ accessit. Sic & cum Perithoo aduersus centauros pugnauit, huic ut refert Ouidius coniunx fuit Thetis aquarum dea quæ Iuppiter amauit: sed ideo concubitu eius neglexit: quia oraculo nouerat ex ea filium nasciturum qui maior esset patre. Ad hanc tamen obtinendam audaciam uiresque fuere opportuna. Nam cum Peleus consilio prothei senis eam die quadam coepisset ipsa in uarias mutatas formas adeo eum exterruit ut dimitteretur ab eo. Qui ad Protheum rediens ab eodem sibi suauis est ne mutationes illas timeret: quinimo in tenendo eam perseveraret: quia si fecisset ipsa desiderio suo cederet. Peleus die sequenti cum dormientem eam in antro comperisset cepit illam. Ipsa uero more suo in uarias uersa formas cum eum tenentem sentiret in propria rediens in coniugium eius consensit. Porro Iuppiter ad eorum nuptias omnes conuocauit deos præter Discordiam. Quæ indignans cum cerneret Iunonem Palladem & Venerem iuicem ex parte una sedentes sumpto aureo malo illud inter eas picit: dixitque digniori detur. ex quo contestim inter eas seditio orta est cum unaquæque se digniorem diceret. Et cum de hoc Iuppiter inter eas nollet ferre sententiam ad Paridem: qui in sylua ida morabatur: misit eas. Is uero ob promissam sibi a Venere speciosissimam mulierem: spretis aliarum oblatiõibus Veneri tanquam digniori tradidit. Quæ illi raptum Helenæ concessit: ex quo subsecutum est troianum bellum: & occisus Achilles: qui ex nuptiis illis: ad quas uocata non fuerat discordia: natus est: & sic expiata iniuria. Peleus igitur ex Thetide suscepit achillem & polydorim puellam. Demum cum fratrem phocum occidisset: in exilium abiit seuera patris iubente iustitia. Et primo ad Ceim regem thrachinæ aufugit a quo amicabiliter susceptus est. Inde postea discedens ad Magnetam abiit ubi ab Achaeta fraterna cæde purgatus est. Quid inde subsecutum sit nescio. Nunc quid sentiendum sit ex fictionibus aduertendum est. Thetis nobilis fuit mulier: cuius in natiuitate uisum est ex ea nasciturum hominem qui patrem uirtute superaret. & ob id Chiron pater eius uaria secum & plurima uoluit consilia: cui nam illam concederet: & his agentibus petens eam Peleus primo repulsus est: & sic consiliorum uariationes mutationes formarum Thetidis fuere. Tandem

cum iterum Peleus peteret post multa patris consilia illi concessa est. Et eius in nuptiis. i. procreatione. Achil-
lis omnes conuocantur dii. omnia supercaelestia corpora: ad quae spectat secundum diuersas potentias suas
in corpus iam creatum diuersos effectus infundere: ut perfectum sit. discordia autem non uocat ne disgreget coe-
ptum opus & pereat. Ipsa autem postea sese miscet dum homo incipit cogitare: quae trium sit splendidior uita
aut contemplantia: quae per Palladem designatur: aut actiua: quae per Iunonem intelligit: aut uoluptuosa: quae per
uenerem demonstrat. Ex quibus noluit Iuppiter. i. deus dare iudicium: ne uiderent reliquae sua datae sententia:
& homini iniecta necessitas. de his tamen tribus supra latius ubi de Paride.

De Polydori filia Pelei & coniuge borionis.

Cap. LI.

Polydorus: ut in iliade dicit Homerus filia fuit Pelei: & a Sperchio flumine dilecta atque oppressa: & sic Mnestem peperit: qui Achillem in troianum bellum secutus est. haec autem cuidam Borioni perirei regi nupsit.

polydorus

De Achile filio Pelei: qui genuit Pyrrhum.

Cap. LII.

Achilles graecorum fortissimus: ut praemodstratum est: Pelei & Thetidis fuit filius: quem cum peperisset mater continuo ad inferos detulit: & ut laborum patientem redderet totum stygiis undis immerit: excepto calcaneo: quo illum tenebat. Demum Chironi centauro alendum tradidit: qui illum educauit: non eo ritu: quo caeteri educantur: sed ex medullis tantum bestiarum ab eo captarum cibum confici faciebat: & hoc ut assiduo duraretur exercitio. Et hic dicit Leon. eum Achillem nuncupatum ab aqua quod est sine & chilos cibum quasi sine cibo nutritus. Hunc Chiron Astrologiam docuit & medicinam: ac etiam lyram tangere. Tandem cum thetis rapta a Paride Helena praesagio cerneret bellum futurum: & in eum Achille filium periturum: ad eius si posset euitanda mortem consilio: clam illum adhuc imberbe ex antro Chironis dormientem rapuit: & in schyron insulam in domum Lycomedis regis detulit: & uestimentis puellaribus tectum atque praedocuit: ne se masculinum cuiuspiam demonstraret: quia uirginem inter filias seruandum tradidit Lycomedi. Verum Deidamiae uirgini Lycomedis filiae diu eum masculinum fore occultum esse non potuit: cum qua tempore captato concubuit: & propter amoris commodum ipsa etiam iuuenis sexum occuluit: ex eo tamen concepit & peperit filium: quem Pyrrhum postea uocauere. Caeterum cum iurassent in troianos graeci: & responsum accepissent abique Achille capi troiam non posse: ad eum exquirendum Ulysses missus est. Quem cum audisset in muliebri habitu apud filias Lycomedis clam teneri: ne loco iuuenis uirginem auferrent: nouam commentus est fraudem: dumque se in mercatorem finxisset: & iocalia: quibus se delectari uirgines consueuere: filiabus Lycomedis apposuisset: inter ea circumposuit & pharetram: arbitratus Achillem: si illis imixtus esset: arcum sumpturum: nec defuit cogitationi successus. Quem postquam arcum trahentem cognouit facile suasionibus induxit: ut se sequeretur in bellum: in quo dum iret habitu foemineoposito plures ciuitates hostium cepit: atque praedam ingentem: & inter alia uirginem sacerdotis Apollinis filiam: quam Agamemnoni concessit: & Bryseidam: quam aequae ceperat sibi reseruauit. Sane cum iam iussu deorum oportuisset Agamemnonem sacerdoti natam restituere: Bryseidam illi surripuit. Quamobrem indignatus Achilles diu stetit: nec arma aduersus Troianos capere uoluit ullius suasionem inter precibus. Tandem cum die una acriter a Troianis urgerentur graeci a Nestore Patroclus deductus est ad eum: ut oraret si nollet arma sumere saltem permetteret: ut ipse loco sui sua indueret: & currum suum ascenderet: & myrmidones ociosos in pugnam deduceret. Quod & si aegre pateretur Achilles: Patroclo tamen nil negaturus concessit. Qui cum processisset in proelium: Achilles ab omnibus creditus multa mala troianis intulit. Postremo Hector qui pugnam aduersus Achillem diu optauerat eum petrans aduenit: & Patroclum labore modico superauit: armisque superatum nudauit: & quasi Achillem superasset armis eius indutus ingenti cum pompa patriam reintrotrauit. Hoc casu summe turbatus Achilles amicum aliquandiu fleuit: eius officium funebre magnis sumptibus & mirabili honorificentia peregit. Inde a Thetide matre: quae ad eius leniendas lachrymas uenerat nouis reassumptis armis: quae ipsa a Vulcano susceperat: armatus in ultionem amici perempti processit in bellum: & cum multos ex Troianis occidisset: Hectorem etiam interemit. nec ad satiandas iras eum occidisse satis uisum est: quinimo cum eius corpus currui alligasset suo: dedecorose Ilionem circuiuit: Priamo etiam prospectante: ac inde apud tumulum Patrocli. xii. diebus nudum tenuit cadauer: illudque tandem Priamo seni ad eum uenienti nocte: orantique: & maxima munera exhibenti concessit. Post haec alia in pugna Troilum interfecit. Quo dolore commota Hecuba superstitibus timens & patriam: si longum uiuat Achilles: astu foemineo insidias in uitam eius tendit. Nouerat autem eum Polyxenam diligere: eo quod illi induciarum tempore uisita placuisset: & ideo per intermedium spondit illi nuptias suas si a proeliis abstineret. Cui cum assensisset Achilles in talem compositionem itum est: ut clam solus nocte ueniret in templum Tymbrei Apollinis: quod fere secus muros Ilionis erat: & ibidem eam cum filia inueniret. eamque desponsaret. Quod amans: & cupiens Achilles credens iuxta compositum inermis & solus nocte templum intrauit. In quem euestigio Paris ex insidiis profiliens: cum esset arcu doctissimus sagitta eius calcaneum petiit atque uulnerauit: eumque frustra gladio in hostes discursantem interemit: & tandem in ligeo troiano promontorio a suis sepultus est. In tam longa historia: paucis tamen recitata uerbis nil fictum est praeter Achille stygiismersum undis excepto calcaneo. & quod eo uulnerato mortuus sit. Circa quod placet Fulgentio hominem stygiis undis unumqueque laboribus duratum cum styges interpretetur tristitia: ut intelligatur neminem in laetis durari: sed laxari potius: si alias duratus est. Quod autem thalys immeris non sit physicum tegit mysterium. Volunt enim physici quod uenae: quae in thalo sunt ad renum & foemorum: atque uirilium rationem pertineant: & ideo per thalum nonmersum in stige inuictam in Achille libidinem uoluerunt: quae per durationes alias sublata non est: ut satis apparet: cum libidine in manus iuerit hostium: & ab eis occisus est.

De Pyrrho Achillis filio: qui genuit Peripeleum: & Molossum.

Cap. LIII

PYrrhus: ut præmonstratum est: achillis & Deidamiæ fuit filius: sic uocatus: ut dicit Seruius: a capillorum qualitate: cum Neoptolemus alio nomine uocaretur. hic achille mortuo uix pubes in troianum bellum ductus est animosus ad instar patris: & acris ingenii iuuenis. Qui & si circa finem belli uenisset: non tamen occisus fuit. Inter alios quidam iuuenes strenuos & audaces equum ligneum: quem græci dolose construi fecerant intrauit: & in ilionem tractus: dum nocte exisset aliis uenientibus a tenedo stragem maximam troianorum peregit: & usque in abditissimum penetralis regie domus Politem filium priami sequutus intrauit: eumque patris in gremio interemit: & inde Priamum obiurgantem: & in seuitiam eius obloquentem: ut sanguine suo fedaret: quas ipse sacrauerat aras irruit. Inde ilione delecto Polyxenam eximia formositate uirginem ad manes placandos patrios apud Achillis sepulchrum occidit. Et cum ex troiana præda illi Andromacha olim coniunx Hectoris contigisset: eam sibi iunxit uxorem. Quæ illi secundum quosdam duos peperit filios Peripeleum & molossum. Inde captus pulchritudine Hermionis filie Menelai tradita Andromacha Heleno filio Priami cum parte regni: eo quod uates illum præmonuisset ne intraret mare sicuti cæteri fecerant: Hermionam Horesti rapuit: & sibi coniugem fecit. Deinde seu paupertate coactus: seu ad prædam animi feruore impulsus: ut nonnullis placet: mare nauibus infestauit. Quæ quidem nauigatio infesta aliis ab eo pyrthatica denominata est: & exercentes pyrthata: eo quod ipse primus exercuerit: ut dicit Paulus: Postremo cum horestes ex Taurica regione posita furia rediisset in regnum: corrupto Machareo sacerdote templi Apollinis Delphici Pyrrhum trucidauit in templo: & hic finis fuit illius.

De Peripeleo Pyrrhi filio.

Cap. LIII.

PERipeleus: ut dicit paulus: filius fuit Pyrrhi ex Andromacha. Theodotius autem dicit ex Hermiona nec ex eo aliud ad nos usque peruenit.

De Molosso Pyrrhi filio: qui genuit Polydectam.

Cap. LV.

MOLOSSUS filius fuit Pyrrhi & andromachæ. Hic patri mortuo succedens partem Epyrrhi tenuit populosque ex suo nomine nuncupauit molossos. Verum donec ad puberem deueniret ætatem apud matrem & uiricum fuit & moriens Polydectum filium dereliquit.

De Polydecta filio molossi.

Cap. LVI.

POLYDECTA seu maiculus fuerit seu foemina: non satis mihi notum est. cum tamen filium uel filiam fuisse Molossi Paulus affirmat. Post quem successiue ex Aeacidibus neminem: nisi post plura sæcula comperio: cum apud græcos diu nulla sit habita progenies nobilior. Ex aeacidibus fuit Pyrrhus rex Epyrotarum: qui aduersus romanos bellum gessit Tarentinorum opere. Sic & Alexander Epyrota a Lucano Satellite occisus: & Olympias clarissima macedonum regina Alexandri mater. Et alii plures uirtutibus & titulis insignes.

De Pylumno Iouis. xxxv. filio: qui genuit Daunum.

Cap. LVII.

PYLUMNUS: ut dicit Paulus: filius fuit Iouis: cui Serutus fratrem fuisse Pyturanum dicit: & eos ambos fuisse deos: horumque Pylunum usum stercoretorum agrorum inuenisse: & inde Sterculinum dictum. Esto Macrobius in libro Saturnaliorum Saturnum fuisse dicit. Pylunum uero pisendi frumenti: & ob id a pistoribus coli: & pilum ab eo denominatum. Adhuc Theodotius dicit Danem Achrysi filiam patris iram fugientem delatam a pastore una cum paruulo Perseo: quam ipse genere cognito sumpsit uxorem: & una cum ea apulea: in qua grandis erat derelicta: eo quod opposita uideretur Achryso ad rutulos uenit: & ibidem cum Dane construxit ardeam: ac ex ea suscepit Daunum.

De Dauno Pyluni filio: & proauo Turni.

Cap. LVIII.

DAUNUS filius fuit Pyluni: & ut Theodotius asserit: ex Dane Achrysi filia susceptus. Huic regnum in apulea fuit: & ab eo Daunia nuncupata: & hunc dicit idem Theodotius auum fuisse patris Turni: qui & Daunus dictus est. De filio huius & patre secundi Dauni nil me legisse memini.

De Dauno primi Dauni nepote: qui genuit Turnum & Iturnam.

Cap. LIX.

DAUNUS præcedentis Dauni secundum Theodotium ex filio nepos fuit. Huius coniunx fuit Venilia soror Amatae coniugis Latini regis: ex qua constat plures suscepisse filios. Inter quos ea fuit: quam Diomedes profugo ferunt iunxisse coniugio. Paulus tamen dicebat Daunum patrem Turni filium fuisse Pyluni: eo quod dicit Virgilius. Cui Pylunus auus: cui diua uenilia mater: de turno loquens. Verum ego magis credo Theodotio: cum dicit idem Virgilius alibi in persona Iunonis. Ille tamen nostrum ducit origine nomen. Pylunusque illi quartus pater: &c. Quod esse non posset secundum Paulum ubi secundum Theodotium æque respondet numero.

De Turno Dauni filio.

Cap. LX.

TURNUS rex rutulorum filius fuit Dauni ex Venilia coniuge: & cum armorum disciplina insignis fuerit ætate suo iuuenis tantæ fuit corporeæ fortitudinis: ut nulla in hac fides præstanda antiq̄ uideretur nisi recentiori testimonio firmaret. Et inter alia eius roboris stantia argumeta de eo aduersus Aeneam in singulari certamine pugnatæ sic scribit Virg. Saxum circūspicit iges. Saxum antiquum capto quod forte iacebat: Limes agro positum litæ: ut discerneret aruis: uix illud lecti bis sex ceruice subirent. Qualia nunc hominum producit corpore tellus. Ille manu raptum trepida torquebat in hostem: &c. Quod Augu. in lib. ciuitatis æternæ. xy. ratum hinc uidet. Præterea & Pallantes seu pallas Euadri filius ab eo in pugna occisus multum fidei affert. Legimus. n. Henrico cæsare. iii. imperatore eius corpus haud longe Romam a fodiente uillico compertum integrum uti nuper sepultum: eductumque sepulchro altitudine seu proceritate Romana mœnia superasse: & in eo adhuc impressi uulneris a lancea Turni apparere hiatum longitudine quattuor pedum excedentem. Ex quibus quatuor

Deleto polyxenam

deberit esse Turnus q̄ fortis qui iuuenē tam grandē supauit: qui telū pugnans tam p̄grande tulerit: q̄ d' adeo grāde uulnus ipresserit satis arbitrari possumus. Huic carmine cælebri ostendit in æneida Virgilius bellū ingēs fuisse aduersus æneā: eo q̄ Latius Lauiniā filiā suā: quā Turno pmiserat: æneā dedisset ī cōiugē: & ut idē ostēdit Virgilius: post multa cum hic pallantē Euandri filium occidisset: nudassetq̄ Baltheo: illudq̄ ob insignē gloriam supati iuuenis ipse gestaret: cū ea die quæ illi ultima fuit ī terris aduersus æneā ex composito singulari certamine pugnaret: & ab æneā supatus uitam oraret impetraturus erat ni uisus Balteus æneā in pietatem reuocasset amici: & sic ab eo occisus ē. Hoc secundum Virgi. in laudibus æneā totis tendentē uiribus: dictum est. secundum autē alios aliter. Dicunt quidam nō paruā auctoritatis homines æneā a Turno superatum. & pene Numicū fluum fugiētem occisum: nec ulterius etiam corpus eius uisum: & turnū post hęc ab Ascanio interēptum: de quibus latius supra ubi de æneā scriptum est.

De Iuturna Dauni filia.

Cap. LXI.

Iuturna Dauni fuit filia: cui ut dicit Virgilius: Iuppiter uirginitatē abstulit & in munus ablati decoris illi immortalitatē exhibuit: & Numici fluminis nympha facta ē. Hęc multa in subsidiū fratris egit: quæ & si fictionibus uariantur in hoc unum egisse arbitror: ut interpositione numici fluminis actum sit: ut ab hostibus Turni ī agrum ardeæ & ipsum Turnum libere & expedite iri nō potuerit. Verum dum Turnum deficere uidisset mœsta sese condidit undis. Sunt qui dicant hanc clam cum Latino rege amicitiam habuisse: quod cum palam fieret erubescens in Numicum se sponte sua necauit: & sic a loue: id est a rege oppressa est facta nympha Numici.

De Mercurio. xxxvi. Iouis filio q̄ genuit Eudox̄ Mirtilum: Lares: Euandru: & Pana.

Cap. LXII.

Mercurius Iouis fuit filius & Maiaē athlantis filiaē: ut satis uulgatum ē. Fuere. n. ut in p̄cedētibus patret Mercurii plures: & esto fere omnes ab antiquis eisdē ornamētis insigniti sint. non tamē omnibus eadē est deitas attributa. Nam alius medicinaē deus: alius mercatorē: alius uero furum: & eloquentiaē alius: quē Theodontius hūc Maiaē filiū esse uoluit: quid tamen illū moueat nō describit: nec ego postq̄ comperit nō habeo intēdo inuestigare subtilius. Credo tantū quēcunq̄ Mercuriū eloquentiaē deum ueteres uoluisse: eo q̄ ad Mercurium planetā mathematici asserunt spectare omne sonans organum seu fistulā in corporibus nostris disponere: & hīc credāt nōnulli eum deox̄ dictū nuncium & iterpretē: quia p̄ organa ab eo disposita cordis nostri pandātur intrinseca: quæ deox̄ secreta dici possunt inquātū nisi exprimant nutu uel uerbis nemo p̄ter deū cognoscit: & in hoc iterpres secretorē taliū ē: quia uerba quæ organizata sunt p̄ organa ab eodē disposita interpretantur & aperiūt: quæ ex nutu solo percipi non poterāt. Deorum ergo nuncius & iterpres ē: & hinc eloquentiaē deus. Quod clarius & p̄ officia attributa & p̄ insignia illi apposita demonstrantur. Galero quippe tegitur Mercurius: ut ostendatur q̄ aduersus inuidiaē fulmina eloquentia ualido tegumento seruetur: quod nil aliud est q̄ gratia quam eloquens a beniuolis meretur audītoribus. Hoc in longum scripta ueterum seruat aduersus mordaces & inuidos: quod prauidisse sibi uidetur Ouidius dum dicit. Jamq̄ opus exegi quod nec Iouis ira nec ignis: Nec poterit ferrum nec edax abolere uertustas & cæ. Alata autē fert Mercurius talaria ut sermonis describat uelocitas qui eodē ī momento ex ore loquētis egredit: & in aures suscipit audientis. Designant p̄terea opportunā nunciis persæpe uelocitatē. Virgā defert ut nuncii officiu denotet. cōsueuere idē nūciū: quasi insigne quoddam uirgas ferre: qua uirga dicunt Mercurium aīas ab orco euocare: & nonnullam in illū dimittere: & sic p̄ illā eloquentis uires itelligere possumus: quibus iam plurimi e mortis faucibus subtracti sunt & nōnulli in eadem impulsī. Quis orco Mylonem surripuit? Quis Pomilium lenatem? ut de reliquis taceam: nisi eloquentia Ciceronis: qui in illum impigit Lentulum: Cethegum: Statilium: aliosq̄ eiusdem factionis homines nisi Catonis eloquiū uis acerrima: hac p̄terea uirga dicunt Mercurium incitare uentos: ut aduertamus eloquentem posse furores immittere ut in Cæsarem apud Ariminum Curionis oratio: sic & tranare nubila: id est & turbationes auferre: ut pro Deiotario Tullius dum Iulii Cæsaris in eum turgidum pectus placida oratione sedauit. Quod autē somnos hęc eadem uirga adimat & immittat satis clarum est. Eloquentia inertes sopitosq̄ ad exercitium excitari: & in suum decus animosos nimium retrahere cōponere sopire. Serpentem autē uirga cingitur: ut a serpentis prudentia assumatur oportere eloquentē esse discretū circa electiones dicēdorū temporū locorū: ac etiā persona rum: ut eo quo cupit auditores deducat orator.

De Eudoro Mercurii filio.

Cap. LXIII.

Edorus ut ait Homerus in Iliade filius fuit Mercurii & Polimix filiaē Philantis: de quo sic. Atq̄ sedem Eudorus Martialis principabatur Parthenius. Quem genuit in chorea bona Polymili Philantis filia hęc fortis argiphontes: id est Mercurius & cætera. Huius Homerus prosequitur prolixiore fabulam dicens: quod Mercurius uidens Polymilem elegāter in chorea saltantem cum cantantibus in choro Dianæ dilexit eā: & clam eius ascendens palatium cū ea concubuit & genuit Eudorū uelocissimū hominē: atq̄ bellicosum: qui cū Achille in troianā expeditionē accessit.

De Myrtilo Mercurii filio.

Cap. LXIII.

Myrtilus ut ait Lactātius filius fuit Mercurii & Auriga oenomai regis: cuius filiam Hippodamiam cum postulare Pelops in coniugem dispositus cursus subire certamen: corrupti sponione primī coitus Myrtilum: qui factō curruī cereo axe: eoq̄ in medio cursus fracto: obtinuit Pelops uictoriā & uirginem. Myrtilum autem promissa poscentē deiecit in mare: in quo necatus mari nomen dedit: ut ab eo Myrtilum uocaretur. Huius autē Myrtili fraude qui p̄positus erat armorum oenomai superatus bello oenomaus est: ut supra de Pelope scribitur.

Ares fuere duo Mercurii & Laris nymphæ filii: ut dicit Ouidius. Lactantius autem in libro diuinarum institutionum eam dicit uocari Larundam seu Laram. De origine tantum horum talem recitat Ouidius fabulam. q̄ cum Iuppiter diligeret Iuturnam Tyberinam Nympham & Turni regis sororem: reliquis loci Nymphis imposuit: ut eam fugientem retardarent. ne eo sequente ipsa mergeretur in undas. Lara uero filia Almonis: ut dicit Paulus una Nayadum iussa Iouis Iuturnæ rettulit & Iunoni. Quâobrem Iuppiter indignatus Laram lingua priuauit: iussitq; Mercurio ut illam ad inferos traheret: & ibi esset stygia Nympha. qui cum illam ducens aspiceret: in eius concupiscentiam incidit: & in itinere oppressit: quæ cum concepisset peperit illi geminos: quos ipse de nomine matris lares appellauit. Huius fabulæ fictio satis absconditum tenet sensum. Iuppiter enim calor est. Iuturnam Nympham. i. humiditatem in quâ agit appetes. Vex: Lara quæ hic mulieris nimius est calor: opus agētis ignis disgregat: sed mercurius. i. frigiditas naturæ opere excitata superfluo calore muliebri exinanito semē coegit in unū: & sic Lara lingua priuata est. i. nocēdi potētia. De hac tantū calcata caliditate mercurius. i. naturæ moderata prudētia secundū gētiles elicit lares: non quidē recte ex ea: sed ea amota fit ut secundū opinionē quorundā lares cū creato foetu nascantur seu creentur: q̄ ea stante creati non poterant. De quibus laribus non omnes æque sensere ueteres Existimauere autē antiqui cū anima rationalis a mercurio in corpus nouum deducta esset ut alias dixi. ideo a mercurio deduci opinari: q̄ in sexto mēse: qui mercurio attribuitur: foetus animā credatur suscipere: seu uitalē potētiam in anima deū seu deos nouæ aīæ uenire custodes: quos aliq̄ genū uel genios uocauere: nonnulli dixere lares: ut paulo ante dictū ē. Et ut Censorinus asserit i libro de natali die: ubi uult eū dici genū: seu q̄ ut gignamur curat: seu q̄ una nobiscum gignatur: seu q̄ genitos semper tueat: & eundem eē genium & larem dicit a multis ueteribus affirmatum & potissime a Caio flacco: eo in libro quē Cæsari de idigitamentis scriptum reliquit. Et esto q̄ unum tantū dicat genū seu larē in subsequētibus adiicit opinionē Euclidis Socratici duplicē oībus appositum genū: & sic duo sunt unicuiq; lares opinione ueterū. Quod satis firmari uideat auctoritate Annei florii scribētis i. m. Epythomatis sui sic. Ipsiq; bruto p̄ noctem cū illato lumine ex more aliquo secū agitaret atra quædā imago se obtulit: & quæ eēt interrogata: tuus inq; malus genius. hoc & sub oculis mirantis euanuit &c. Qui quidē nō adiecisset malus nisi & bonus alter esset: & sic duo. Christiana ueritas angelos uocat: non cū nascēte genitos: sed natu sociatos. Quorū alter bonus i bonum semp̄ urget quē seruat: alter autē malus i cōtrariū nititur: & quasi bonorū malorūq; nostrorū obseruatores & testes in mortē usq; affstant cōtinui. Hos præterea lares eēt priuatoꝝ domibus iesse credidere: ut in principio aululariæ ostēdit Plautus: eosq; familiares seu domesticos uocauere deos: & uti custodiae corporis appositos diximus: sic & hos custodiae domus: eisq; i domibus locū cōmunē domesticis oībus: ubi. s. ignis area quā in medio aulæ ueteres factiebāt dedere. Ibiq; eos uenerabant sacris ritu ueteri. Qd̄ quidē nondū apud nos oblitū est. Nā & si error ille insipidus abierit: stant adhuc noīa: & quædā uereq; sacrorum uestigiū sapientia. Habemus autē florētini & sic forsitan nonnullæ aliæ natōes ut plurimum in aulis domesticis: ubi sit cōmunis ignis toti familiæ domus se rea quædā instrumēta ad lignorū igni appositorū sustentationē apposita quæ lares uocamus: & i sero præcedēte calendæ Ianuariæ die a patrefamilias oīs conuocatur familia: & repleto lignis igne stipes magnus apponitur: cuius caput unū igne crematur in reliquo insidet ipse paterfamilias cæteris circumstantibus: & uino sumpto bibit ipse pater primo: & i de capiti stipitis incēsi superfundit: qd̄ uini superfuert i calice: & deinde cū in circuitu potauerit cæteri quasi pfecta solenitate ad officia consurgunt sua. hæc sæpe puer in domo patria celebrari uidi a patre meo catholico pfecto hoīe. Nec dubitē quin a multis adhuc celebretur ratione potius consuetudinis a maioribus sumptæ q̄ aliqua idolatriæ superstitione deceptis.

De Euadro Mercurii filio: q̄ genuit Pallantē & Pallantiā.

Cap. LXVI.

Vander Archadū rex: ut ait Paulus: filius fuit Mercurii ex Nicostrata: homo fortitudine & igenio insignis. Dicit. n. Seruius eū icerillium quēdā imanē hominē occidisse ut Hercules Gerionē: eūq; ob eius singularē pbitatē unū inter multos hercules numeratū. Et idē Seruius dicit: hunc pallātis regis Archadiæ fuisse nepotē: & cū patrē suū occidisset uig. s. Nicostratæ suadente ipsa Nicostrata: quæ uates erat: dimissa Archadia i Italiā uenit: & pulsus ab originibus tenuit illa loca: quæ postea Roma condita ē: & oppidū modicū in mōte palatio fundauit: ibiq; Hercule ex Hispania redeuntē cum pōpa supati Gerionis suscepit. Qui illū ab insultibus caci latronis liberauit. Inde post euerisionem Troiæ Aeneam nouas sedes q̄rentē recepit & aduersus Turnū iuuit: misso in bellū cū eo Pallatē filio: quē senex Turno occisum misere fleuit. Mercurii autē ideo filius dictus ē: q̄ esset iter cæteros eloquētissimus homo: ut asserit Theodotius.

De Pallante Euandri filio.

Cap. LXVII.

Allantes Euandri fuit filius: ut sæpissime in æneide testatur Virgilius: hic iuuenis celebris uirtutis spectabilis Aenææ amicitia iunctus congregatis auxiliis illum aduersus Turnum secutus a quo in acie uulneratus occubuit & ab infelici parre sepultus est. Huius autem corpus ut refert Martinus eo in libro qui martiniana uocatur: imperante Romanis Henrico. iii. imperatore haud longe ab urbe a quodā agricola altius solito fodiente agellum compertum ē: adhuc adeo integrum ut nuperrime uideretur infossū & statura adeo ingens ut murorum altitudinē longitudine superaret: & qd̄ longe magis mirandum ex cederet: addens supra caput eius lucernam perpetuo igne ardentem compertam nec ullo poterat extingui spiritu uel liquore tandem factū i fundo foramine extincta est. Insuper dicit sepulchro tale fuisse epytaphium scriptum. Filius Euandri Pallas: quem lancea Turni Militis occidit more suo iacet hic.

angelos quos tamā quam corporis curio de e habemus genios omni qui appellat angelos uocat: non cū nascēte genitos: sed natu sociatos. Quorū alter bonus i bonum semp̄ urget quē seruat: alter autē malus i cōtrariū nititur: & quasi bonorū malorūq; nostrorū obseruatores & testes in mortē usq; affstant cōtinui.

in instrumenta que dicuntur uulgno a similes de hie rras

De Pallantia Euandri filia.

Cap. LXVIII.

P

Allantia ut dicit Seruius filia fuit Euandri. Qui asserit hoc a Varrone narrari quam ait Herculem uitiasse: & ex ea genuisse Latinum regem laurentum. Hanc tandem cum moreretur dicit sepultā in monte qui de suo nomine Pallatinus appellatus est.

De Pane Mercurii filio.

Cap. LXIX.

P

An: nō is qui Archadiæ dictus est deus: sed alius Mercurii fuit filius & Penelopsis: ut in libro de naturis deorum scribit Cicero. Et dato dicat Licophron Penelopem Vlyssis coniugem cum proca- toribus omnibus concubuisse: Vlyssē non redeunte: & ex uno Pana filium suscepit: sunt qui ue- lint huic fictioni locum datum: & intelligere contigisse alicuius eloquentia Penelopem in concubi- tum eius uenisse: & ex eo filium peperisse: qui eo q̄ eloquentia exsitus uidebatur. Mercurii filius dictus est. Ego autem alias dixi arbitrari non possum pudicitiam tam celebrem uti Penelopsis fuit: alicuius eloquio uel opere alio foedari aut flecti potuisse: fuere quidē & aliæ mulieres noīe secū: sed forte non pudicitia coæquales: & sic ex aliarū una nasci potuit Mercurio Pan filius.

De Vulcano, xxxvii. Iouis filio: qui genuit Eriethoniū Acū Cechulū & Tulliu Seruiliū.

Cap. LXX.

V

Vlcanus Iouis & Iunonis fuit filius: ut omnes fere poetæ testantur. Hic eo q̄ claudus & deformis erat quācito natus est a parētibus in lēnum insulam est deiectus: de hoc in buccolico carmine di- cit Virgilius. Cui non risere parētes. Nec deus hunc mēsa: dea nec dignata cubili est &c. Huic uxo- rem fuisse affirmant omnes: sed quæ ea fuerit non æque demonstratur a cunctis. Cingius enī ut Macro. in lib. Saturnaliorū refert: dicit Mayā uxore fuisse Vulcani. Piso autē dicit fuisse maiestā. Ho- merus primo & ide Vir. & poetæ latini reliq̄ Venerē fuisse scribunt. Sane cū certū sit plures fuisse Vulcanos: possibile ē hos oēs ueḡ dicere: cū cuius Vulcani fuerit cōiuges maya seu maiesta nō dicant. Qd̄ autē Vulcani Lēnensis Venus fuerit coniunx fati comperto teneri uidet. Hunc isuper Iouis fabrū dicunt: & apud Iyparas & Vulcanū insulas ad faciendā fulmina: & deorū arma Cyclopes obsequiosos & officinas habere testantur. Et ab eo quicquid artificiose compositū est factū uolunt: ut Achillis & Aenææ arma: monile Hermionis & corona Ariadnæ & huiusmodi. Hunc præterea dicunt ostenso illi a sole adulterio Veneris coniugis suæ & martis: ambobus inuisibilibus cathenis alligasse. Vocant etiam illum mulciberū & filiorū pluriū faciunt patrē. Volentes igitur ex dictis sensum elicere. Sciendum est primo Vulcanum hūc Iouis & Iunonis fuisse filium: & apud lēnum regnasse: & Venerem habuisse cōiugem: eaq̄ cum armigero comperisse iacentē: ut supra di- ctum est. ubi de Marte: & hoc quātum ad hystoriā. Quātū autem ad aliū sensum est ante alia aduertendum apud nos duplicem ignē esse. primus est elementū ipsum ignis: qd̄ non uidemus: & hoc persæpe poetæ louē uocant. Secundus autē elementatus est ignis causatus a primo & hic duplex est. Primus enim est qui in ae- re ob uelocissimū circularē motū in nubibus accenditur: & hic dum illas exeundo frangitur coruscationes: & tonitrua facit: & maximo cū impetu in terras impellitur. Secundus autē is ignis est quo utimur ex lignis aliisq̄ cōbustibilibus a nobis ex silicibus duris eductus: & fomentis educatus atq̄ seruatus: de his tribus hac in fictione fit mentio. Nam primus Iuppiter est: ex quo & rebus aereis & terreis: quæ pro Iunone intelligen- dæ sunt: duo reliqui oriuntur: Ex his uterq̄ claudus est. nam si fractionem nubis inspexerimus nō recte gra- dientem ignē: sed nunc in partem istā: nunc in illam declinantem uidebimus: & sic claudicantem dicemus. Ex quo modo & nostri ignis flāmas nunquā æquali sese in altum extollentes gradu uidebimus: sed more claudi nūc altius nūc depressius appetūt altiora. Ex his primus de cælo in terrā: ut præmonstratū est: deiciit: nec illi parētes arridēt: quia quācito creatus est: eiicit: & sic nec in mensa dignatus est. In lēnum autē ideo deie- ctum uolunt: quia persæpe in insulam illā cadunt fulmina. Quod autē dea non illū cubili dignata sit: paulopost ubi de Eriethreo dicitur causa: a simis autē nutritus est: is qui penes nos est. Est enim simia aīal hoc habens a natura: ut quicquid uideat hominē facientem: & ipsa conetur facere: & quoniā homines arte & igenio suo in multis naturam imitari conātur. & circa actus tales plurimū opportunus est ignis: fictum est simias: id est homines nutriti Vulcanū. i. ignem fouisse: de quo ut eius opportunitas cognoscatur: sic in libro Ethycorū scribit Isidorus. Absq̄ igne nullū metalli genus fundi extendiq̄ potest. Nihil enim pene qd̄ non igne efficia- tur: alibi enim uitrū: alibi aurū: alibi argentum: alibi plumbū: & alibi mineū: alibi pigmenta: & alibi medica- menta efficit: igne lapides in ære soluuntur: igne ferrum gignitur & domatur: igne aurum perficitur: igne cremato lapide cements & parietes ligantur: ignis lapides nigros coquendo candificat: ligna candida urēdo effuscat carbōes ex pruiā fulgida nigros facit: de lignis duris fragilia: de putribilibus imputribilia reddit. stri- cta soluit: soluta restringit: dura mollit: mollia dura reddit. hæc Isidorus. Volunt insuper hunc Iouis esse fa- brum: & aliarum rerum omnium artificiosarum compositorem: ut intelligatur quicquid artificiosum sit ignis suffragio fieri: qui inquātum artificiosus dicitur Vulcanus ab aliquo insigni artifice sic dicto denomi- natur. Officinæ autem eius cur apud Iyparam & Vulcanum insulas esse dicantur liquido patet. Insulæ enī ignē euomētes sunt & earū nomen fictioni fauet. Vulcaniæ quippe nūcupant: sed non a Vulcano Iouis filio dictæ sunt: quinimo a Vulcano quodam: qui in Emalio natus illas tenuit. Nec solum eum fabrum armorū aut iocaliū ignem: seu uulcanū esse uoluere: sed & hominū conuentionibus: & sermonis initio causam præ- stitisse uolūt: ut in libro de architectura Vitruuius uidetur asserere dicens: homines ueteri more in syluis & speluncis & nemoribus nascebant: ciboq̄ agresti nascendo uitam agebant. Interea quodā in loco a tempesta- tibus & uentis densæ crepitantibus arbores agitare: & iter se terētes ramos ignē excitauerunt: & eo flāma ue- hementi pterriti: qui circa eū locū fuerunt sunt fugati: postea requie data propius accedentes cū aiaduertis- sent cōmoditatē esse magnam corporibus: ad ignis teporē ligna aduicentes: & id cōseruātes alios adducebāt:

& nutu monstrantes ostendebant: quas ex eo haberent utilitates. In eo hominum gressu cum profunde batur aliter e spiritu uoces quotidiana consuetudine uocabula: ut obtingerent constiterant. Deinde segregando res sepius in usu ex euetu fari fortuito coeperunt: & ita sermones intra se procreauerunt. Ergo cum propter ignis inuentionem initio apud homines & consilium & conuictus esset natus: & in unum locum plures conuenirent: habentes a natura primum praeter reliqua animalia: ut non prona sed erecti ambularent: mudique & astrorum magnificentiam aspicerent in manibus & articulis: quam uellent rem facilius tractarent: coeperunt in eo coetu: alii de frondibus facere tecta: alii speluncas fodere sub montibus: nonnulli hyrundinum nidos: & aedificationes earum imitantes de luto & uirgultis facere loca quae subirent: haec Vitruuius. Non autem insignis homo iste penthateucum legerat: circa cuius initium longe alium sermonis auctorem Adam omnia nominantem legisset, & alibi Caim: non domos tantum sed ciuitatem etiam construere nouisset. Sed de hoc alias. Cur autem Vulcano Cyclopes obsequiosi dati sint: supra ubi de Cyclopiibus explicatum est. Vulcanus autem faber iste ideo dictus est: ut ait Seruius quasi uolcanus: quia per aerem uolet. Rabanus autem dicit Vulcanus uolans candor. Mulciber autem dicitur: ut ait Albericus: quasi mulcens hymbrem: eo quia cum nubes altiora petierint calore in pluias resoluuntur. Ego autem mulciberum dici puto: ideo quia molliat aera.

De Eriktionio Vulcani filio: qui genuit Pocrim: Orithiam: & Pandionem.

Cap. LXXI.

Eriktionius quem Eritheum appellat Homerus: filius fuit Vulcani & Mineruae: ex creatione cuius talis fertur fabula ab antiquis. Quod cum Vulcanus fulmina Ioui aduersus gigantes pugnantem fecisset: petiit eidem loco praemii: ut liceret sibi cum Minerua concubere: quod ipse concessit: data Mineruae licentia: ut suam uirginitatem: si posset uiribus tueretur. Dum ergo Mineruae cubiculum intrasset Vulcanus: & Mineruae acriter se defendenti uim inferre conaretur: actum est: ut uoluntate nimia percitus Vulcanus in pavementum semen effunderet: ex quo aiunt Eriktionium natum: eius serpentes dicunt fuisse pedes: ad quos contegendos aetate prouectus currum primus excogitauit: ut dicit Virgilius: Primus Eriktionius currus & quattuor ausus Iungere equos. &c. Huius autem fictionis intentum Augustinus in libro de ciuitate dei sic detegit. Dicit enim apud Athenienses templum fuisse Vulcano & Mineruae commune. In quo compertus est infans dracone circumuolutus: qui cum eum magnam uirum futurum iudicio athenisium portenderet eum seruauerunt: & eo quod parentes essent incogniti iis quibus dicatum erat templum: in quo compertus erat: Vulcano scilicet & Mineruae dederunt in filium. Hic praeterea: ut dicit Anselmus in libro de imagine mundi in caelum inter alias caelestes imagines assumptus serpentarius dictus est.

De Pocris Eriktionii filia & coniuge Cephalis.

Cap. LXXII.

Pocris filia fuit Eriktionii: seu Erictei & coniunx Cephalis: Ouidio teste quae dicit. Quattuor ille quidem iuuenes totidemque crearet foeminae sortis: sed erat par forma duarum: Ex quibus Eolides Cephalus te coniuge foelix Pocris fuit. &c. quae huius fuerit fortuna: quae mors post haec ubi de Cephalo scribitur.

De Orithia Eriktionii filia & coniuge Boreae.

Cap. LXXIII.

Orithia Erictei: seu Eriktionii fuit filia: ut Eusebius in libro temporum testatur. Hanc trax boreas aeterei filius rapuit: & sibi matrimonio copulauit: quae illi Zethum & Calaym filios peperit.

De Pandione Eriktionii filio: qui genuit Prognem & Philomenam.

Cap. LXXIII.

Pandion: ut Lactantio placet: filius fuit Eriktionii athenarum regis: sibi quoque successit in regno. ex quo praeter regni tempus: quod uixit apud Eusebium annis. xl. fuit: nil est nisi quia duos habuerit filios & totidem filias: ex quibus bello fessus: quod diu aduersus thracas gesserat: cum in pacem uenisset unam prognem. s. thereo thracum regi dedit in coniugem. alterius autem Philomenae. s. infortunium fleuisse potuit: de quibus supra latius.

De Progne & Philomena filiabus Pandionis.

Cap. LXXV.

Prognem & Philomena ut satis late dicit Ouidius filiae fuere Pandionis Athenarum regis. Harum Prognem Pandion Thereo regi Thraciae dedit in coniugem: & ipsa ex eo peperit Ithim filium. Philomena autem secundam Pandionis filiam dum ad Prognem Thereus deduceret stuprauit: eius linguam abstulit. Ex quo secutum est ut Ithis a matre occideretur: & patri daretur in cibum: & in de Progne mutaretur in hyrundinem: Philomena in auem sui nominis: Thereus in upupa: ut de omnibus planius supra ubi de Thereo.

De Caco Vulcani filio.

Cap. LXXVI.

Cacus filius fuit Vulcani: ut dicit Virgilius: Hic spelunca fuit uasto summa recessu Semihominis Caci facies quam dira tegebat Solis in accessum radiis semperque recenti Caede tepebat humus foribus affixa superbis Ora uirum tristi pendebant pallida tabo. Huic monstro Vulcanus erat pater illius atros Ore uomens ignes magna se mole ferebat & caetera. Ex hoc fertur quod Herculis ex Hispania redeuntis & cum Euandro hospitantis boues noctu cauda traxit in antrum suum: quos cum diminutos mane cerneret Hercules: nec quorsum errassent posset aduertere. Videbat enim uestigia per dum antro ad armenta uenientia: cum reliquis recedebat. sed cum mugiret ob relictos socios abeuntes: respondentes mugitu qui clausi tenebantur cognita est Caci fraus: in quem dum uerteretur Hercules. ui ex antro illum eduxit: & claua interemit: & boues reassumpsit. Alii uero uolunt a Caca sorore Caci fratris futurum Herculi reuelatum & ob id meruisse ibidem diu ara sacrificij uenerari. Hunc ideo Vulcani filium dictum dicit Seruius: quia adiacentia omnia crebra combustionem consumeret: quem Albericus dicebat nequissimum Euandri filium fuisse seu seruum: quod nomen ipsum sonat. Nam Cacos graece latine malum sonat. Sub fictione autem fabulae uidetur Solino ubi de mirabilibus hystoriam esse, dicit enim habitasse Cacum eo in lo

co cui Salynæ nomē est: ubi postea trigemina urbis porta facta. Deinde dicit Cælium dicere q̄ cum a Mar/ fia rege Tarconi tyrrheno legatus iuisset: & ab eo Megali phrigio seruandus esset traditus ab eodem cū am/ plioribus subsidis: unde uenerat reductus regnum circa Vulturum & campaniam occupauerant. Et dum tentarent aduersum Euandrum & Archades duce Hercule: qui tunc forte aderat Cacus oppressus est. Me/ galis autem ad Sabinos secessit: quos augurandi disciplinam docuit.

De Ceculo Vulcani filio.

Cap. LXXVII.

Eculus (si Maroni fides præstada est) filius fuit Vulcani. Dicit enim de eo sic. Nec prænestinæ fun/ dator defuit urbis Vulcano genitum pecora inter agrestia regem: Inuentūq̄ focus omnis quē cre/ didit ætas Ceculus: &c. Ex hoc talis fertur fabula. Duo fuere fratres: quibus unica fuit foror: quæ dum secus ignem federet fauilla casu eius in gremium ex torrente feruido euolauit: ex qua mulie/ rem concepisse aiunt: & peperisse puerum quem Vulcani dixere filium: eūq̄ ob lippitudinē ocu/ lorum dixere Ceculum. Qui die quadā forsan infestatus improperatione: quia non Vulcani filius esset: ora/ uit Vulcanum: ut si eius esset filius demonstraret: nec mora uulcano agente aiunt missum fulmen: a quo oēs qui non credebant exusti atq̄ perempti sunt: ex quo uere uulcani filius a superstitionibus habitus est. Ego exi/ stimo fictionis huius rationem esse talem: Ceculum. s. prænestem proprio nomine nuncupatum: & ab ægri/ tudine oculorum Ceculū: & idem esse cum prænestæ Latini regis filio: de quo supra: & ob euolatam fauillulā in gremiū prægnantis matris adoptatū Vulcano: eūq̄ hostes suos igne & incendio castigasse: & Prænestē co/ didisse ciuitatem: & uiribus Turnum aduersus æneam iuuisse.

De Tullio Seruilio Vulcani filio: qui genuit Tullias duas.

Cap. LXXVIII.

Tullius Seruilius Vulcani fuit filius ex Cresia corniculana; ut in libro fastorū testatur Ouid. dicens: Nāq̄ pater Tulli Vulcanus: Cresia mater Perignis facie corniculana fuit. Et paulopost. Iussa foco captiua sedet cōceptus ab illa Seruius a cælo semina gentis habet. Hūc præterea dicit Ouid. a for/ tuna dilectū: eāq̄ solitam ad eū ire per fenestrā palatii & secū esse: ubi postea facta est porta: quæ a fenestra illa fenestrale nomen accepit. Huius fabulæ intentū ex historia per Titum Liuiū stilo egregio narra/ ta sumetur: quā ut paucis cōplectar uerbis: dico: q̄ capto Corniculano a Tarquino præscio romanorū rege in/ ter alias captiuas iuuenula quædā: ex eo q̄ nobilis uideret a Tarquinio in domū regiā deducta est: quæ præ gnans peperit Tulliū Seruiliū: quo adhuc infantulo & in cunis dormiente descendit ab alto igniculus: & capi/ ti suo infedit nullā inferens lesionē: quē cum uidisset Tanaquil regina auguriorū perita suasit uiro suo puerū cū diligentia seruandū. magnū enī futurā familiæ suæ cōmodū. hinc seruatus cū strēnuus euafisset Tarqui/ ni filiam sumpsit in coniugē: & uulnerato Tarquino a filiis Anci marci: & a regina ex uulnere mortuo clā ser uato: ea iubente paruulis adhuc existentibus filiis Tarquinii: Seruius illi occupauit regiam: qua occupata: & morte patefacta Tarquinii. Seruius illi suffectus est rex: cui cū duæ essent ex cōiuge filiæ illas filiis Tarquinii præsci dedit uxores. Ipse autem cū multa bona fecisset romanis a Tarqnio superbo genero suo filiæ impulsu occisus est: cū regnasset annis, xliiii. Illa igit flāmula de qua supra locū dedit fabulæ: ut filius fingere Vulcani quod ostēdit Ouid. Signa dedit genitor: tūc cū caput igne corrusco Cōtigit: hincq̄ oīs flāmeus egit apex: &c. quod autē a fortuna dilectus fuerit mōstrauere successus. Hunc plynus in libro uirorū illustriū filium dicit fuisse Publii Corniculani: & Ocreatiæ captiua.

De duabus Tullii filiabus Tullii Seruili.

Cap. LXXIX.

Tullia duæ Tito Liuiio auctore filiæ fuere Tullii Seruili & cōiuges Arunci & Lucii præsci Tarqui/ nii filiorum. Maior quippe tullia seueri atq̄ ipatiētis animi: & ad quæcūq̄ facinora procliui Arū/ ci mitissimo iuueni contigit. Iunior uero: quæ piissima mulier erat lucio acris & ambitiosi cordis iuueni data est. Ardebat Tullia maior desiderio regni: segnēq̄ uirū cōtumeliis infestabat: & suam dānabat fortunam: q̄ non Lucio data esset. Tandē actum est ut moreretur Arūcus & iunior Tullia: quā obrē euestigio maior conuenit cū lucio: & patiente potius q̄ approbante Seruio matrimonio iuncti sunt: cœpitq̄ ilico improba mulier uiri animū irritare uerbis: & ad regnū stimulis ipellere. Ex quo factum est ut die qua/ dam curiam intraret Lucius: & pro rege federet: & uenientē Tullium pelli faceret: & inde sequi atq̄ trucidari. quod cum audiuisset tullia conscēso uehiculo lætabunda ad salutandum uirum regem cucurrit. Rediens autem domum cum Seruii cadauer media in uia prostratum uideret auriga: atq̄ substaret: ne illud transiēs uehiculo premeret. obiurgatus a Tullia: eo presso trāsiuit. Hæc peperit Lucio filios inter quos sextū Tarqui/ num: ob cuius illatum in Lucretiam collatini coniugem per uolentiā stuprū Lucius filiiq̄ secum in exilium acti sunt: & ipsa cum eis: quæ apud gabios trucidatum Sextum audisse potuit: & uidisse uirum apud cumas campaniæ tabida in senectute marcentem: quis autem mulieri finis fuerit: non legi.

Explicit liber duodecimus.

Vrgitis vasti ac nimium æstuosi portio lōge maior cursuq; difficilior uero præstante deo post puppim relicta cū iam cani montiū uertices oppositi littoris se tenui quadā ostentatione in remotis ostenderēt: cœperat uideri mihi mare placidū & nullis fere ipeditū obicibus: & undas solito laxiores præstare & spe atq; auiditate cōtingendi littoris: in quo quies pmittebat futura: & ob superatos labores uestrici meæ Laurea ultro remis ferebam & uelo. Sed & ecce dū a tyberis hostio dum lenis aura me detulisset in euboicum salum: stetitq; coram Cadmeiæ thebæ: & quas præterieram non aduertens eoliæ insulæ in mentem uenissent sensi mecum quid superesset agendum: eum. s. describendum monstruosarum rerum domitorem egregium cæteros mortales uiribus excedentem. Nec non & furentis populi regem: cuius persæpe opere fere naufragus factus sum: & eorū inde numerosas satis posteritates anectere. Ex quo tepuit paululū feruor ille q me auidū deserebat in littus: & substiti. & dū mecū uoluerē fa-

cile non esse eos labores describere: quibus præter Hercule nemo sufficisset mortalium: eumq; regem cuius famuli orbem uidebantur posse concutere: existimaui quiescendum fore: & aliquali ocio languidas iam uires in neruum reuocare: ne inter egregios Alcidis sudores deficerem. At ubi minime uellem debilis deferrer ab æolo: & sic nondum Iouis tertii enumerata itegre prole: iterum rex iclyte steri tanq; incertum deuenissem terminū: a quo iam factus robustior surgens in residuū itineris nauiculæ uela cōcedo. Orans more solito ut is faueat: meq; laboris deducat in finem: cui facillimum fuit ex nihilo cuncta componere.

De Hercule. xxxviii. Iouis filio: qui genuit. xvii. filios: quorum hæc sunt nomina: Oxias: Creontiades: Tyriomachus: Dyicohontes: Ithoneus: Cromis: Agilis: Illus: Sardus: Cirnus: Diodorus: Tlipolemus: Thestalus: Auentinus: Telephus: Lydus: & Lamirus. Cap. 1.

Hercules: ut scribit in amphitrione Plautus: filius fuit Iouis & Alcmene: quæ: ut quidā uolunt: hac lege nupsit Amphitrioni: ut mortē fratris sui a Thelebois occisi ulcisceret: in qua expeditione: ut ubi supra ait Plautus cū uersaretur amphitrion: Iuppiter in Alcmene ardēs amphitrionis militantis forma sumpta ante lucē: quasi ab expeditione rediens accessit ad eā: quæ cū eum uirū suū crederet cū eo cōcubuit: ex quo cōcubitu esto ex amphitrione prægnans eēt: cōcepit: ad quā cōceptionē uolunt noctē unam nō sufficisse: quāmo aiunt tribus in unā iunctis lasciuiedi spaciū adultero Ioui cōcessum: qd' a Lucano scribitur. Thebas alcmene: qua dum frueretur olympi Rector luciferū ter iusserat hesperū eē. & cætera. Et sic in tēpore geminos peperit: ex amphitrione uiro Iphicleum: ex Ioue autē Hercule. Præterea & aliā fabulam ad huius natiuitatem spectantē recitat Homerus: quā quia supra ubi de Eurystheo filio Steleni scripsimus: hic iterare superfluū esset, hunc ueteres maximis extollunt laudibus: & eum q̄tū ad corporis staturam maximū ferunt: adeo ut nolint eius altitudinem superasse: quēq; & eā septē fuisse pedū: qd' Solinus probare uidetur: ubi dicit. Licet ergo pleriq; diffiniant nullū posse excedere longitudinē pedū septē: qd' intra hūc modū Hercules fuit, & cætera. Et cum Iunonis noueræ inimicitias eum passum uelint: & Eurystheo regi famulatū præstitisset robore corporeo: & ingenio cæteros anteisse confirmāt: Cuius labores præcipuos fere omnes duodecim tantum fuisse confirmant: cū. xxxi. esto nō omnes æquos fuisse comperiam.

Primo quidem dum adhuc esset infantulus: & in cunis cū fratre iaceret: a Iunone odiis insequutus dormientibus parentibus ad eū deuorandū serpētes duo missi sunt: quibus uisis terræfactus Iphicleus: ex cunis decidit: & eiulatu suo parentes excitauit: qui surgētes Hercule inuenere cœpisse manibus serpētes & eos occidisse: de quibus in tragœdia Herculis furentis sic ait Seneca poeta. Infantis ætas monstra superauit prius Quā nosce posset gemina. cristati caput angues ferebant ora: quos contra obuius Reptauit infans igneos serpentum oculos Remisso pectore ac placido ituens Arctos serenis uultibus nodos tulit Et tumida tenera guttura elidēs manu. &c. Secundo apud lærnā paludē cum hydra imani monstro certamen habuit: cui cū eēt capita septē: & uno exciso septē illi renascerētur ilico: exquisita uitalium origine illam consumpsit: de qua sic Seneca tragœdus ubi supra. Quid sæua lærnæ monstra numerosum malum: Non igne demū uicit & docuit mori. &c. Tertio cum Nemeus leo eēt toti regioni terribilis susceptus a Molorco pastore: qui loco pxi-mus erat ubi leo aduersus eū animosus accessit: & captū atq; enectū excoriat: & ob uirtutis isigne loco pallii corio eius postea usus est: unde Ouidius: Iis elisa iacet moles nemea lacertis. Quarto aduersus Theumefium leonē nulla ex parte minus horribilē Nemeo: audaci processit pectore: pstratūq; iugulauit: cuius facti in Thebaide meminit Statius: dicēs. Illius speciē: quē per Theumesia tempe. amphitrioniades fractum iuuenilibus armis Ante Clionei uestitur prælia mōstri. & cætera. Quinto autem aprum menaliū cuncta uastantē cœpit: ex quo Seneca ubi supra: Solitūq; densis hispidum erimanti iugis archadia quater nemea menalium suem. & cætera. & ut dicit Lactantius: hunc aprū uiuū detulit Eurystheo. Sexto ceruam æneos habentem pedes: & aurea cornua menali nemoris hospitam: quā nemo poterat cursu cōtingere: ipse cursu superauit atq; cepit: de qua sic Seneca ubi supra: Menali pernix fera Multo decoro præferens auro caput Deprensā cursu est. Septimo arcu Stymphalides occidit aues arpiyas scilicet: de quibus sic idem Seneca: Solitūq; pennis condere obductis diem petit ab ipsis nubibus Stymphalidas. & cætera. Octauo taurum quē uictor Theseus a creta detulerat q ob insolentiā acticam regionem uastabat deprehendit: de quo tauro supra ubi de Paliphe: cuius mentionem ubi supra Seneca faciens dicit: Taurumq; centum non leuem populis

merum.&c. Nono Acheloum superauit:cuius facti fabula ubi supra de Acheloo:de quo Ouidius: Vos ne manus ualidi preffistis cornua tauri.&c. Decimo Diomedem regem Thraciæ:cui mos erat hospites suos occidere:& iumentis suis in cibū apponere:ipse supauit & occidit:& eisdē iumētis māducandū apposuit:unde idē Seneca: Quid stabula memorē diri Bystonii regis.&c. Vndecimo cū Busiris rex Neptūni & Lybiæ filius oras oēs nilo adiacētes p̄dator igens ifestaret:& forēses hospites suis maectaret diis:accedēs Hercules eo supato illā regionē pacatā reddidit.unde Ouid.Ergo ego scēdātē pegrino tēpla cruore Busirim domui.&c.

Duodecimo Libyā petiit: & Antheū terræ filiū lucta supauit apud Sūmētū aphricæ ciuitatē:ut dicit Laetātius: de quo Ouid.idē dicit:Scæuocq; alimēta parētis Antheo eripui.&c.huius fabulam scripsisse memini ubi de Antheo ipso. Tertiodecimo colūnas in occidēte posuit:de qbus Pōponius Mella in cosmographia ait.Deīde est mōs peraltus:quē ex aduerso hispania attollit obiectus.Hūc abilā illū calpē uocat colūnas Herculis utrūq; addit fama noīs fabulā herculē ipsum multos olim p̄petuo iugo diremisse colles:atq; ita exclusum antea mole mōtium oceanū: ad quæ nūc inundat admissum.&c.Nec hoc etiā Seneca tacuit ubi supra dicēs.Vtrinq; mōtes soluit abrupto obice. Etiā ruētī fecit Oceano uiā.&c. Quartodecimo aurea mala sustulit puellis hesperiis dracone puigili itērepto:ex quo sic ait Seneca.Post hęc ad ortus nemoris opulētī domos Aurifera uigilis spolia serpētis tuli.&c. Quītodecimo aduersus Geryonē trianīmē bellū habuit: eog; supato atq; itērepto hispanū atq; egregiū pecus in Graciā usq; maxima cū pōpa deduxit.unde Seneca.Inter remotos gētis hespiæ greges.Pastor triformis littoris carthesii perēptus acta est p̄da ab occasu ultimo. Nōthū cytheron pauit oceanō pecus.&c. Sextodecimo Baltheū reginæ Amazonū Eurystheo regi reportauit ea supata:de quo idē Seneca.Nō uicit illū celibis semp̄ tori Regiā gētis uidua Thermodotiæ.&c. Septimodecimo Cacus auētini furem etiā itēremit.unde Boerius ubi de cōsolatione. Cacus Euandri satiauit iras.

Decimooctauo cētauros isolētes:uolētēsq; Hyppodamiā nuptiarū die surripe Perithoo Hercules acri bellosupauit:ex quo Ouid.Nec mihi cētauri potuere resistere.&c. Nonodecimo Nessū cētaurū sibi sub spē obsequii Deianirā cōiugē surripe conātē occidit:ut patet latius supra ubi de nesso. Vigesimo Albionē & Begionē iter ipediētēs suū haud longe ab hostio Rhodani a loue lapideo adiutus hymbre supauit:ut ī cosmographia testat Pōponius. Vigesimo primo Hesionā Laomedōtis filiā liberauit a mōstro marino: ut supra patet ubi de Laomedōte. Vigesimo secūdo Troiā deleuit:ut ubi de Laomedonte plenius. Vigesimo tertio Lacinīū latronē extremā Italiæ orā latrociniis ifestātē occidit: lunoniq; tēplū cōstituit:qđ lunonis lacinia apellauit. Vigesimo quarto:ut Homerus testat in Iliade:lunonē in papilla telo trifulco uulnerauit:qđ fecisse dicit Leontius: eo q; ab Eurystheo rege audisset eā sibi laborū omniū causam fore. Vigesimo quinto cælū humeris tolerauit: cuius causam fuisse dicit Anselmus ubi de imagine mūdi:q; cū gygātes deos ipugnarēt. dii quoq; oēs in unā cæli partē cōuenissent tātū pōderis igesserūt:ut cælū uiderēt minari ruinā: qđ ne caderet Hercules una cū Athlante supposuit humeros.Vulgatior tamē fabula est: fesso Athlanti atq; oprātī humerū mutare.Herculē interim humerū supposuisse suū.unde Ouid.eū queritantē describēs dicit. Hac cælū ceruice tuli.&c. Vigesimo sexto Hercules descēdit ad iferos:& ibi:ut in illiade dicit Homerus:ditē uulnerauit. Vigesimo septimo Theseū pauitantē Perithoo mortuo liberauit ab iferis & eduxit ad supos. Vigesimo octauo Alcestā Admeti regis Thessaliæ cōiugē retraxit ad uirū.dicūt.n.g. cū ifirmaret admetus implorassetq; Apollinis auxiliū:sibi ab Apolline dictū mortē euadere nō posse:nisi illā aliq; ex affinibus atq; necessariis subiret.Quod cū audisset Alcesta coniunx non dubitauit suā pro salute uiri cōcedere: & sic ea mortua admetus liberatus est:q; plurimū uxori cōpatiēs Herculē orauit:ut ad iferos uadēs illius animā reuocaret ad supos:qđ & factū est. Vigesimo nono cerberū tricripitē itroitū illi negātē barba cepit atq; deiecit: eūq; triplici cathena ligauit:& in lucē traxit:ut patet supra:ubi de eo scriptū est. Trigésimo ab iferis rediēs Lycūm thebarū regē:eo q; Megeræ cōiugi uim uoluisset iferre:itēremit:ut ī tragoedia herculis furētis dicit Seneca. Sic & in furiam uersus filios occidit & coniugē.Olympiaca ifuper certamina ipse constituit in honorē Pelopis.Postremo ut in finē eius aliquando ueniamus. Trigésimū primū laborē supasse non potuit.nā cū cætera supasset monstra amorī muliebri succubuit.Dicit enī Seruius:q; cū Euritus rex Aetholiæ ei sp̄pondisset in coniugē Iolem filiam dissuasiōe filii:eo q; Megeram occidisset:petenti denegauit. q̄obrē capta ciuitate & Eurito occiso:Iolem obtinuit.Huius.n.amore ardens ea iubēte leonis spoliū & clauam depofuit:sertis & unguentis & purpura anulifq; usus est & quod turpius:inter pedissequas amatae iuuenis sedens penso suscepto uenit.Vnde in thebaide dicit Statius. Sic Lydia coniunx Amphitrioniadē exutū horrentia terga Pendere sydonios humeris ridebat amictus Et turbare colos & tympana rumpere dextra &c. Veꝛ tamē Ouid.in maiori uolumine:& hic Sta.Nō Iolē Aetholam sed omphalē lydiā fuisse quæ illū colo nere iusserit. Sane possibi leē utrunq; ueꝛ:cum multi fuerint Hercules:& sic uariis apud uarias mulieres uariē potuit cōtigisse. Dum autē tam illecebrī teneretur amore:memor deyanira muneris sibi a Nesso centauro olim concessi. Verū credens quod ille firmauerat moriens:Herculē in sui concupiscentiā reuocare uolens:misit illi clam centauri uestē:quā cū non aduertēs iduisset:& circa uenationē laboraret:sudore resolutus sanguis uenenatus p̄ poros ampliātos calore in p̄cordia lapsus ē:eūq; in dolore adeo itolerabilē accēdit ut mori deliberaret: & cōstructo in oeta mōte rogo sagittis & pharetra cōcessis Philocteri Phiantis filio in eū cōscendit. icēdiq; iussit:& sic fessam aiām exalauit.Hūc Sene.in tragoedia herculis oetei in cælū a loue susceptū dicit: eiꝛ lunoni nouerçæ cōciliato desponsatā Hebe iuuentutis deā & lunonis filiā asserit.Home. uero in Ody. dicit eū ab Vlysse apud iferos cōuentū & multa locutū.dicit tamē non eū quem uidebat Vlysses herculē ueꝛ esse sed eius idolum.hic ifuper quantū uiuens mortales fortitudine sua fecit attonitos:tantū uel amplius mortuus decepti insanos. Nā tanta ueneratōe sui mētes iuasit:ut p̄ excellētissimo numine haberetur.Nec sola hoc errore Graciā dece

Hercules
turpia

pra est: sed romæ & orbi toto uenerabilis factus tēplis statuis: & sacris illi cōstitutis sanctissime imo stultissime diuino cultu honoratus ē. Sed iā qd sibi fictōes uelit aduertēdū est: & ante alia qd sonet Herculis nomen Dicebat aut Leon. Herculé dici ab hera qd est terra: & cleos qd est gloria: & sit Hercules idē qd gloriosus in terra, uel heracles ab heros & cleos: & sic gloriosus heros. Paulus aut dicebat Herculé dici ab erix qd est lis & cleos gloria: & sic gloriosus litiū. Rabanus aut in libro de origine regū dicit qd cū crederent Herculé deū uirtutis eū dici qsi herūcleos: qd latine uiroꝝ fortīū famā dicimus. Et scribit idē Rabanus a Sexto Pompeio scribi Herculé fuisse agricolā. Hunc tamē græci hiraclim uocant: ppter qd nos Heracles nō Hercules dicere debemus. Sed cū sic dicatur antiquata consuetudine a latinis uidef uitiū excusari. Hoc tamē nomē Hercules unius tantū hominis propriū fuisse reor: eius. s. q thebis ex Alcmena natus est: cū multoꝝ appellatiū fuisse credat. nam Var. cū. xliii. homines hercules cognominatos cōnumerasset: dicit omnes q fecerūt fortiter hercules uocabant. hinc igit est q legimus hercule: thyrinthiū argiuū: thebanū: lybin & huiusmodi. Ex quo sumet nō oēs pscriptos labores unius hoīs fuisse tantū: sed pluriū: quoniā abusus nominū miscuit: cui ap propriari debeant de oibus nō habet: nec et quæ prius seu quæ postea facta fuerint: & hinc uni tantū & mixtim danf herculi. nec ex tot ipossibile secūdū Pomp. unū fuisse agricolā. Nō. n. solis nobilibus liberalis natura est qd nobiliū corpora fortūa faciat clariora. fuisse aut priō Iphicleū genitū: & ide alio coitu herculē: moꝝ & opeꝝ diuersitas adinuenit. Nā cū remissus hō eēt Iphicleus amphitrioni datus ē. & iō priō genitus dictus: qd uidef astrologis constellatio illa quæ tūc erat dū arbitrati sunt eū gigni potuisse: conueniens moribus suis: & subsequens herculi: & hinc secundo genitus: & qd esset iniuriarum ultor & religionū atq; legū itroductor Ioui datus est filius. Ego aut credo filiū fuisse Amphitrionis: & eodē cōcubitu cū Iphicleo genitū esto mathe maticoz pspicacitas nequeat rōnē aliā cernere cur gemini fuerint moribus dispares pter cōstellationū diuersitates. Sic Esau & iacob: sic & alii plures etiā æuo nostro suere gemini: nō diuersis tēpibus: sed uno & eodem coitu cōcepti: ut arbitrat Augu. ubi de ciui. dei. & ipsam diuersoz operū rōnē nodū satis nota est: nisi deo: da to multa possint dici: quæ forsītā uiderenf cōueniētia ueritati. Triplicē autē noctē cōceptioni huius attributam puto ab opibus humanis sūptū. nō enī adeo in breui tpe ædificia magna perficimus: sicuti pauperū domūculas faceremus: & iō quasi sic natura circa pductionē magnoz uiroꝝ: & plurimū ponat tēpīs & laboris ubi in pductiōe aliorū hominū nox una suffecisse uidef: Herculi: q cæteros debebat excedere: tres datæ sūt. Eū autē lunonē habuisse aduersam: iō fictū credo: qd Eurystheus rex: q illi dominabat: quē p lunone regnoꝝ dea possumus hic assumere: eū forsītā ob eius inclytā uirtutē suspectū habēs: ne aliqd noui moliret in regno cōtinuis in expeditiōibus semp amotū tenuit: & sic illi ptās regia aduersata est. Labores herculi ascriptos iam pluriū fuisse diximus: & sic fictiōes qdā supra enucleatæ sūt: ubi his contigere: q ex numero taliū crediti sunt. Et nōnulli etiā simplicē historiā referūt: & ob id ex multis pauci supsūt poetico uelamine tecti: ad qd auferēdū ueniētes dicit Theodōtius in qbusdā græcoꝝ codicibus legisse Herculé amphitrionis fuisse filium & nō Iouis: & noctu ad cunas eius: atq; fratris geminos accessisse serpētes: ut existimatū est domesticos: & lactis odore tractos: cuius auidi sunt: inuētūq; a parētibus herculē uigilantē & ipauidū illos: ut poterat manibus amouētē: qd pmaximū fuit existimatū: & tāta ex hoc ifantis idoles assūpta est: ut nō solū crederet eū futurū mirabilē hoiem: sed et illū dei filiū arbitrari isipidi cōperit: ex quo sibi locū fecit fabula: eū. s. ex Ioue cōceptū: quē ex uiro mulier honesta cōcepar. Secūda Herculis gloria ē hydrā septicipitē occidisse: cuius figmētū rōnē talē recitat Albericus. Dicit enī hydrā locū fuisse aquā e diuersis locis euomētē: a qua ciuitas & circū uicina loca oīa uastabant: cuius uno clauso meatu erūpebant multi. qd cū uideret hercules loca multa in circuitu exussit: & sic aque clausit meatus. Ego aut arbitror aliquē strēnuū fuisse uirū: q auerterit aq̄s ex diuersis scaturiginibus loca palustria atq; foetida faciētes: hoc pacto ut exq̄sito earū p̄cipio: illud in partē aliā uersum paludē Lærneā sicca liquerit: quā uocauerē Hydrā: qd more hydræ circūfleteret & serper: ac et hydros græce aqua est: & qd locus ubi ante palus sicca relictus ē: iō hydrā finxere exussā. Eusebius autē in lib. tēpōꝝ de hac hidra aliter sentire Platonē dicit: quē ait asserere hydrā callidissimū fuisse sophistā. nā sophistarū mos est: nisi qd auertat adeo ppōnes suas tradere: ut uno soluto dubio multa cōsurgāt. Sed astutus phūs dimissis accessoriis ad iternitionē principalis conat: quo remoto cætera remouētur. Eū achelou supasse supra ubi de Acheloo scriptū ē: & declaratio fictiōis apposita. Similiter & Anthei fabula ubi de Antheo: & de malis hespidū: ubi de eis dē. Circa Geryōis figmētū dicit Seruius: Geryonē regē fuisse hispaniæ tricipitē seu trimēbre: sic iō existiatū: qd tribus ifulis p̄fuerit hispaniæ adiacētibus balearibus. s. maiori & miori & ebuso. Bicipitē etiā canē hūisse dicit uolēs ob hoc itelligi: qd & terrestri: & nauali certamē plurimū potuerit: ad quē ait herculē olla ferrea delatū eūq; supasse: p ferreā ollā itelligēs fortē nauē & ære munitā: q̄ uect^o hercules accessit ad eū. Alii at eū dixere trianimē: qd Rabanus itelligit eū duos hūisse fratres adeo secū cōcordes: ut i unoquoꝝ eorū sua & reliquoꝝ aiā iesse uiderenf. Iustinus aut de eo sic ait in alia parte hispaniæ: q & ifulis cōstat regnū penes Geryonē fuit. In hac tāta pabuli læticia est: ut nisi abstinentia itēpolata sagina fuerit: pecora corrupantur. Inde dicta armenta Geryonis: quæ illis temporibus solæ opes habebantur: tantæ famæ fuere: ut herculē ex Asia prædæ magnitudine allegerit. porro Gerionē ipsum nō triplicis naturæ. ut fabulæ fuisse ferūt: sed tres tantæ concordiæ extitisse: ut uno animo omnes regi uiderentur: nec bellum Herculi sua sponte intulisse: sed cum armenta sua rapi uidisset amissa bello repetisse. hæc Iustinus. De Caco Auētini fure supra ubi de eodem dictum est. De leonibus duobus & Menalio apro: quoniam historiographa credimus nil dicendum superest. & de stymphalidis auibus: ubi de arpiis habet. sic & de tauro ubi de Minoe rege: & de Diomedē & Busyride: & colūnis historiæ sunt: nec minus de Baltheo reginæ amazonidum: & de superatis centauris: etiā ubi de eis dictū est: & de Nesso cetauro & supatis Albione & Bergione: & de Hesiōna: de qbus oī

bus supra de eis singularis est sermo: deesse eū troiā notissima historia est: nec occidisse Laciniū sonat aliud q̄ latronis iteritū. cælū tolerasse humeris iproprie dictū est. ab Athlāte. qd̄ ea tempestate isigni astrologo doctus: eo seu uolēte q̄scere: seu moriēte ipse locū eius tenuit: & laborē in docēdo sup̄cælestium corpoꝝ curlus subintrauit. Vulnerasse trifulco telo lunonē sapiētis describit opus. nā diuitias & sublimes p̄ates prudēs despicit & uilipēdit triplici rōne. Sūt enī t̄palia in regēdo anxia: in seruādo suspitionibus & curis plena: & statu dubia: & caduca: & sic trifulco telo uulnerat ab Hercule luno. Ad inferos aut̄ descēdisse: & ditē etiā uulnerat: illud idē sonat qd̄ de lunone dictū: cū diuitiarū deus sit Dites: q̄ toties uulnerat quotiens despiciunt diuitias: ut nōnullos fecisse philosophos legimus: eo q̄ illas studioꝝ arbitraret hostes. Theseum uero liberasse historia potius est q̄ fictio. De Alcesta ad admetū ab inferis reuocata. dicit Fulgērius q̄ cū alcestæ p̄ uolēti eā in cōiugē hāc legē apposuisset: ut duas dispare bestias apponeret currui: Admetus apollinis & Herculis munere leonē iūxit & aprū: & sic accepit alcestā. Dicit ergo admetū & in modū mētis positū: & eū admetū dictū: q̄ si quē adire poterit metus. hic alcestā in cōiugē desiderat. Alce aut̄ lingua attica p̄sūptio dicit̄. ergo mens p̄sūptionē speras sibi cōiugē duas feras suo currui iūgit. i. suæ uitæ duas uirtutes adsciscit aī & corporis: leonē ut uirtutē aī: & aprū ut uirtutē corpis. deniq; & apollinē & Hercule sibi p̄piciat. i. uirtutē & uirtutē. Ergo p̄sumptio semetipsā ad mortē p̄ aīa obicit ut alcesta: quā p̄sūptionē: quis in piculo mortis deficiēte uirtus ab inferis reuocat: ut hercules fecit. Ego aut̄ aliter sentio. admetus aīa rōnalis ē: cui tūc alcesta. i. uirtus. nā alce grece uirtus ē latine: q̄ iūgit dū a leone & apro. i. ab appetitu irascibili & cōcupiscibili. Currus eius. i. uita q̄ circuituionibus cōsumat: trahit. i. agit. Virtus. n. nō ob aliud iūgit: nisi ut ab ea passiōes frenent: & sic p̄ salute aīæ aduersus passiōes uirtus seipsam opponit: q̄ si aliquādo fragilitate nostra succūbit a reuocata fortitudie releuat. De Cerbero ad supos tracto supra ubi de Perithoo satis dictū est. Licū regē ab eo occisū cū reliqs ad historiam tēdūt. Hercule aut̄ mortuū cōstat: ut scribit Euse. anno regni atrei & thiestis. lxxii. eo q̄ in morbū pestilentē icidisset: & ob remediū doloꝝ se icisset in flāmas. & hic thebanus fuit hercules amphitriōis filius: morte aut̄ fūctus est anno ætatis suæ. li. anno uero mūdi. m. cccc. eū in cælū trāsportatū dicit̄: eo q̄ inter alias cælestes imagines descriptus sit ab astrologis: q̄a & ipse fuit astrologus. iuuētutē aut̄ sūpsisse in coniugē: iō fūctū ē q̄tūcūq; q̄a peat corpus uiri egregiū fama nomēq; eius p̄petuā iūgit iuuētuti. lunoni aut̄ cōciliatus iō dicit̄: q̄a q̄ hoīem exiit: nec a cōcupiscētia regnoꝝ: nec ab iperāte aliquo mortali amplius uexari potest.

De Oxea Creōtiade Tyriomacho & Diicoonte filiis Herculis.

Cap. II.

OXEAS creōthiades tyriomachus & diicoōtes filii fuerūt herculis ex Megera filia creōtis thebani: ex quibus tres creōtiadē tyromachū & diicoōta. Home. in odyseea filios Herculis ex Megera fuisse dicit: & occisos ab eo in reditū ab inferis post occisū lycū. Seneca aut̄ poeta in tragoe. Her. furētis duos noiat oxea & creōtiadē: & eos ab Her. redeūte iterēptos dicit: & ideo. m. posui de quibus nil aliud cōperisse memini.

De Hythoneo Herculis filio.

Cap. III.

HYTHONEUS: ut placet Lactatio filius fuit herculis ex Paphia: ex quo Stadius: q̄ illū i bello thebano fuisse dicit Etheocli: sic ait. Ducit hythoneos & alcomena mineruæ agmina. &c. Et alibi. hythoneos & ipse supra aonia diuertis hythone. Hythone aut̄ ciuitas ē boetia: in qua hic regnauit. alibi aut̄ tē dicit Lactantius: q̄ Stadius hic hythone mineruā cognōiat ab oppido qd̄ in macedonia est ubi antiq̄ eius sedes est.

De Cromi Herculis filio.

Cap. IIII.

ROMIS Herculis fuit filius: ut Lactati⁹ testat̄: dicēs: Cōstat Cromim herculis fuisse filiū: & equos habuisse thraces: quos Hercules occiso Diomede abduxerat hūanis carnibus uelci cōsuetos. Verū Sta. huius rei assertor antiq̄or dicit. It cromis hyppodamusq; alter satus hercule magno. f. cromis & paulo ifra. Mox Cromis Hyppodamū mete iterioris ad orbē uiribus herculeis & toto robore patris &c. hic cum Adrasto rege accessit in bellum thebanum.

De Agile Herculis filio.

Cap. V.

AGILIS ut placere uideatur Lactantio filius fuit Herculis: cum dicat Tyrinthiam pubem intelligi debere eos: qui cum agile Herculis filio in bello fuere thebano.

De Hylo Herculis filio.

Cap. VI.

HYLUS herculis & Deyaniræ fuit filius: ut testari uidet̄ Sene. poeta i tragœdia herculis oethei eidē loquēte Deyanira. si uera pietas Hylæ q̄reda ē tibi. lā perime matrē. & paulopost: Hercule eripui tibi. & post hæc ifra. Natus Alcide times &c. hic cū reliqs q̄ ex alcide mortuo sup̄stitēs fuere pulsi ab Euristeo rege Athenas cōfugit: & ibidē una cū eis templū misericordiæ seu clementiæ construxit in testimonium auxilii sibi impensū ab atheniensibus & refugium in posterū deiectorum.

De Sardo Herculis filio.

Cap. VII.

SARDUS Herculis fuit filius ut dicūt Rabanus & Anselmus: quē uolunt cū multitudine a Libya discessisse & insulā Sardinia occupasse: & quæ Ichus uocabat̄ a græcis de suo noīe Sardinia nūcupasse. Solinus uero ubi de mirabilibus mūdi dicit: eā a Thimeo sandaliothē dictā: & a Chryssippo Muuiam. & q̄ Sardus Hercule procreatus nomine mutato eam uocauit Sardiniam.

De Cyrno Herculis filio.

Cap. VIII.

CYRNOUS Herculis fuit filius ut placet Rabano: qui asserit ab eo ifulam quam hodie Corsicam dicimus habitam primo: & Cyrum a suo nomine nūcupatam.

De Diodoro Herculis filio qui genuit Sophonem.

Cap. IX.

DIODORUS ut in lib. antiq̄tatū iudæoꝝ scribit Iosephus herculis fuit filius asserēs Apherā & Iaphratē filios abrahæ ex cethura ab hercule i aphyrcā subsidiū suscepisse: eiq; Elcheā filiā lastā dedisse i cōiu-

gem:& ipsum ex ea suscepisse Diodorum:cuius Sophon fuit filius : & sic apparet hunc antiquissimum fuisse
Herculem qui Diodorum genuit.

De Sophone diodori filio.

Cap. X.

s Ophon ut asserit Iosephus i libro antiquitatis iudaicæ:filius fuit Diodori:& regnauit in aphryca:atq;
ut idem scribit Iosephus:barbari Libycæ regionis ab isto Sophone:Sophaci nominati sunt.

De Tlypolemo herculis filio.

Cap. XI.

Tlypolemus: ut in iliade placet homero: filius fuit herculis ex Astiochia quã rapuit ex Ephryciui-
tate Laconia qui grandis factus ut idem dicit Homerus occidit auunculum suum senem nomi-
ne Lyceomonẽ a Marte progeniem ducentẽ:& fabricatis nauibus cum multitudine gẽtium fra-
tres fugiens & affines intrauit mare:& Rhodõ abiit:ibiq; imperauit Rhodiis.inde euntibus græ-
cis in troianam expeditionem & ipse etiam uenit: ut fatis patet p homerum in libro desup dicto.

De Thessalo Herculis filio q genuit phidippum & antiphum.

Cap. XII.

t Hethalus ut in iliade dicit Homerus:filius fuit Herculis:genuitque filios duos:cum quibus in Troia
nam expeditionem cum græcis cæteris fuit in armis.

De Phidippo & Antipho Thessali filiis.

Cap. XIII.

Phidippus & Antiphus Thessali fuere filii:de quibus in iliade sic ait Homerus.hos autem Phidip-
pusq; & Antiphus duxerunt Thessali filii duo Herculei regis.dicit Leõtius q Herculei in carmine
homeri appositum patronymicum est Thessali.& ideo Thessalum herculis dicit fuisse filium.hic
quidem Phidippus & Anthypus patrem secuti cum græcis apud Troiam fuere.

De Auentino Herculis filio.

Cap. XIII.

Auentinus fuit filius Herculis & Rheæ ut ostẽdit Virgilius ibi. Victorq; ostentat equos fatus Her-
cule pulchro.Pulcher auentinus &cæ. Hic turno fauit aduersus æneam : & hunc dicit Theodon-
tius esse quem Latinum uolunt ex Fauni filia susceptum.

De Thelepho herculis filio q genuit eurypilũ & Cyparissum.

Cap. XV.

t Helephus ut dicit Lactan.filius fuit herculis ex Auge pcreatus: & ab ea cum fuisset i syluis expositus
a cerua lactatus est.hic ut Leõtius asserit i lycia chitẽsibus iperauit:moriẽsq; duos filios dereliquit.

De Euripilo Thelephi filio.

Cap. XVI.

Eurypilus fuit filius Thelephi ut in odysee testatur Homerus dicens:Sed solum thelephidem in-
terfecit ferro hercem Eurypilum:multiq; circum ipsum socii echitii interfecti fuerunt muliebriũ
causa donorum.dicit Leontius uineam auream a loue troio datam ob precium ganimedis rapti:
quæ per successione deuenit ad Priamum:q cum audisset uirtute Eurypili circa bellica misit eam
matri eius: ut ipsa eum sibi auxiliarem mitteret:quæ dono suscepto statim misit,ipse uero a Neo
ptolemo cum multis ex chithiis: quibus post patre imperauerat:occisus est apud troiam.

De Cyparisso Thelephi filio.

Cap. XVII.

Cyparissus:ut ait Lactan.filius fuit Thelephi.hunc dicit Seruius syluanus syluarum deus amauit.q
cum haberet mansuetissimam ceruam:eamq; summe diligeret illam syluanus inaduerterter oc-
cidit:quamobrem Cyparissus summe dolens mortuus est.Syluanus autem illum in arborem sui
nominis uertit. Huic fictioni conuenientia nominis & quia continue gemat dedere causam.

De Lydo & Lamyro filiis Herculis q Lydus genuit Lanium.

Cap. XVIII.

I Ydus & Lamyrus:ut Paulus asserit:filii fuere Herculis ex Iole Eurithi regis filia suscepti: ex qbus nil
aliud q nuda noia reliq; uidet antigas:præter q ex Lydo Lanium genitũ idẽ paulus affirmat.

De Lanio Lydi filio.

Cap. XIX.

I Anius put p̄dictus asserit Paulus:Lydi fuit filius:ex q matre uel qd egerit nil omnino rettulit.

De Aeolo,xxxix.louis filio qui genuit Machareum:Canacem:Alcionẽ:Mifenum:Criteum Salmo-
neũIphicũ.Sisyphum:Cephalum.& Athamantem.

Cap. XX.

Aerculis magnifici descripta ple superest ut de Aeolo rege uentoz sermo fiat: quẽ Theodõrius.&
post ipm Paulus aiunt Iouis fuisse filium.& Sergestæ filia Hyppotis troiaũ:& sic uterinũ Acestis fra-
tre. Plyni.aũ in lib.naturalis hystoriae dicit eũ cuiusdam Heleni filium fuisse:& uentoz iuenisse rõ-
nem.hic tamen ut eidẽ placet:regnauit apud insulas:quæ sunt propinquæ Siciliae Italiam uersus:
quas quidã æolias ab hoc æolo: nõnulli Vulcanias a Vulcano olim earundẽ rege nũcupat:quæ potior Ly-
paris est.hunc poetæ regem seu deũ uentoz dicunt ex quo eius describens regia & officium Virg. dicit Aeoliã
uenit.hic uasto rex æolus antro Luctãtes uetos tẽpestatesq; sonoras iperio p̄mit:ac uiclis & carcere frenat.Illi
idignãtes &c.& ifra p octo uersus.attamẽ ipse æolus Virg.teste regnũ & uentoz iperium a lunõ tenere fatef di-
cẽs. Tu mihi quodcuq; hoc regni tu scepra loueq; Cõciliã:tu das epulis accũbere diuũ:Nymborũq; facis tẽ-
pestatũq; potetẽ &c.Præterea dicit Home.i Ody.cũ huic eẽnt filii.vi.& totidẽ filia:easq; masculis dedisset i
cõiuges:ad eũ Vlyssẽm uagũ deuenisse eiq; æolũ uetos oẽs i corio bouis argẽtea cathena alligatos p̄ter zephy-
rũ dedisse.Hæc fictionũ cas tales nõnulli assignãt.Dicit.n.Solinus ubi de mirabilibus:strongilẽ unã ex ifulis
eẽ æoliis: & eã a solis ortu mime angulosam:& a cæteris liq̄dioribus differentẽ flãmim:cũ fere oẽs flãmas euo-
mant.qua ex cã fit q; ex eius fumo potissime icolæ p̄sentiscunt:q nã flatus in triduo sint futuri. quo factũ est:
ut æolus uentoz crederef deus:cũ asserat Paulus eũ nondũ aduertentibus aliis primũ fuisse q murmuratio-
nibus atq; motibus flãmaz aliq̄diu adeo cõsideratis ut dũ eas audiret: aut uideret:confestim q; uentus esset
in p̄tibus illis futurus p̄diceret:non aliter q si ipsi emittẽdi esset iperium.& iõ huius erroneæ credulitatis cõua-

scelens fama sibi ab ignaris ipetrauit ut uentorū existimaret deus. Sunt tamē q̄ uelint hac fictōe Virg. eū subli-
mi in arce residentē rōnē eē sedē habētē in cerebro. Vētos uero illecebres appetitus in antro humani pectoris
tumultuantes: qui ni rōne frenentur: in exitiale prācipitiū deferant emittentē necesse est: quinimmo nō unq̄
mundū omnē lanient & discerpant. Nouisse enim potuimus qd̄ secutū sit ex male laxata libidine Paradis. qd̄
ex stolidā p̄sumptione Xerxis perfarū regis. quid ex ambitione marii. quid ex auaritia crassi & aliorū pluriū.
qd̄ ex eis in corio datis Vlyssi sentiēdū sit: supra ubi de Vlysse demonstratū est. Tangit prāterea Virg. artificio
se naturalē uentorū cām. oriunt̄ quippe in cauernis agente aeris motu: & exeuntes per aerē efferuntur. & sic a
Iunone regnū tenere fatetur. i. ab aere absq̄ quo uentus creari non pōt: & cū se extollunt in altum: ioui concī-
liantur: inquantū p̄ximiores regioni ignis efficiuntur. & mensis deorū. i. superiorū corporū accumbūt: & per-
seuerante aeris dispositione congrua ad eos p̄ducendos: ipsi etiam perseuerant. Sunt isuper qui uolunt. xii. fi-
lios æoli. xii. uentos esse prout eos fore dicit Aristo. in methauris: & ex his uolunt sex esse q̄ suo spiritu hēant
agere ut terra ad p̄ducendū fructū uires emittat seu disponat. vi. uero qui illam ad suscipiendū prāparatam
faciant: & sic agentes masculi: & quos patientes faciunt fœminæ.

De Machareo & Canace filiis Aeoli. Cap. XXI.

Machareus & Canaces: ut ī epistolis Ostendit Ouid. Aeoli fuere filii: & cū se minus honeste amarēt
uterenturq̄ consanguinitatis cōmoditate cōcepit ex Machareo Canaces & peperit filiū: quē dum
clam e regia per nutricē emitteret ut aleretur: iscelix ifans se suo uagitu patefecit auo q̄ filiorū icen-
sus scelere iussit inocuū exponi canibus: & p̄ satellitē Canaci gladiū misit: ut eo p̄ meritis uteretur
qd̄ ex ea secutū sit: nescio. Machareus aut̄ aufugit. & sunt q̄ uelint hunc Machareū: eū fuisse qui po-
stea Apollinis delphici sacerdos factus in mortē Pyrrhi Achillis filii Horesti concessit assensum.

De Alcione filia Aeoli coniugis Ceicis. Cap. XXII.

Alciones filia fuit Aeoli: ut per Ouidiū patet dum dicit. Neue tuū fallax aīum fiducia tegat: Quod
socer Hyppotades tibi sit: qui carcere fortes Contineat uentos & c. Huic enim cōiunx fuit Ceix ex
Trachinne Luciferi filius: de quibus ambobus & iscelici eorū casu ubi de Ceice dictum est.

De Miseno Aeoli filio. Cap. XXIII.

Misenus Aeoli fuit filius ut ait Virg. Misenuū æolidē quo non prāstantior alter Aere ciere uiros: ma-
trēq̄ accēdere cantu. Et infra per. xiiii. uersus in q̄bus describit Virg. q̄liter Hectore mortuo Aeneā
secutus sit. & cū die quadam cantu certaret cū diis a Tritone tractus sit: & demersus. nec post mul-
tū subdit eū ab aenea sepultū: & loco suo nomē impositū. Nūc quoniā simpliciter a Virgi. dicta ue-
ra nō sunt: qd̄ sit absconditū aduertēdū. Fingit ergo Misenuū eoli filium: eo q̄ fuit tubicen. nam tu-
bæ sonus nil aliud est q̄ spiritus p̄ fistulam ab ore emissus: sicuti & uentus ē aer impulsus: & p̄ terrā fistulas e
cauernis emissus. & quia uentorū æolus deus dicit̄: quasi eorū auctor sit: a similitudinē operis Misenus eius di-
cī filius. Eū aut̄ a Tritone Neptūni tubicina tractū atq̄ demersum ī undas: sunt qui credāt a Virgi. iuentum
ad tegendam aeneæ iniquitatem: quē saepe piū uocat: eo q̄ putent ipsum apud lacū auerni ab ipso Aenea sacre
illud infaustū inferis faciente occisum. sicuti Alpenor ī eodem loco occisus est: cū nequeat illud pfici absq̄ hu-
mano sanguine. Quod autem illi sepulchrū fecerit facile credi potest: ī prāmium sublata uitā. nec dubium
quin apud Baias sit mons paruus: cui adhuc Misenus nomē est. an illi a sepulto homine datum sit: an potius
a monte homini ut fictioni melius conueniret: nescio.

De Erictheo æoli filio qui genuit Esonē: Pheritam: Amicthaonē: & Alcymedontē. Cap. XXIII.

Erictheus filius fuit Aeoli: ut in odysea scribit Homerus. huic fuit cōiunx Tyro filia Salmonei regis
fratris sui: ex qua ipse suscepit Esonem: Pheritam: Alcymedontem: atq̄ Amicthaonem.

De Esonē Ericthei filio qui genuit Iasonem & Polymiam. Cap. XXV.

Iason Ericthei fuit filius ex Tyro ut supra dictū est: q̄ cū genuisset insignē Iasonē eo aui toti grāciæ
iuuenē: & is missus a Pelia ī colchos: & inde uictor aureū reportasset uellus: & Medeam Oethæ re-
gis filiam sibi in coniugē in Thessaliā deduxisset: ut Ouidi. asserit: ab eadem uirtute herbarū cū se-
nex esset iuuenis factus est: cuius fictōis talis potest esse sensus. Esoni. i. ex insperato reditu filii tam
difficilis expeditionis gloriosi: tam grandis læticia addita est ut ætas quæ tendebat in mortem: in
ætatem retrocessisse floridam uideretur.

De Iasone Esonis filio qui genuit Thoantem: Euneum: Philomelum: & Plutum. Cap. XXVI.

Iason Esonis fuit filius: Ouidio teste: ex quo talis recitatur historia. Fuit Iasoni patruus Pelias rex
Thessaliæ: cui oraculo iussum erat ut singulis annis Neptunno patri sacrificiū exhiberet: ut ait La-
ctantius: dūq̄ cerneret eo celebrāte quēq̄ nudo pede ad sacrū uenientem de pximo se moriturum
sciret. cōrigit inde ut eo sacrum faciēte Iasonem festinātem ad sacrū in limo anauri fluminis calcia-
mentū alterius pedis liquisse: quod uidēs Pelias filiis timens suasit Iasoni ut colchos iret aureū uel-
lus quæ siturus: eū nō rediturū existimans: cū audisset opus esse humanis uiribus insuperabile. qui expeditio-
ne assumpta fabricata est illi nauis longa ab Argo ī sinu pegaso. & argos ab auctore denominata. nobiles græ-
ciæ iuuenes fere omnes conuocauit: inter quos Hercules fuit. Fuere prāterea Orpheus: Castor: Pollux: Ze-
thus: Calais: Aliiq̄ plures splendidissimi genere & uirtute iuuenes: quos ob nobilitatē semideos appellat Sta-
tius in thebaide dicens: Iam tū prima cum pube uirentē: Semideos iter pinus me thessala reges Duceret & c.
Quia nomine nauis argonautæ appellati sunt: quibus congregatis ex sinu pegaso nauem soluit: & inde secū-
do urgente uento in lemnū deductus est. Ibi autē cum mulieres uiros omnes interfecissent suos: uirorū im-
periū aspernatæ: regnaretq̄ Isiphiles thoātis olim regis filia: eis ut testatur Statius: superatis Iason ab Isiphile

hospitio susceptus est & thalamo, tandē cū redargutus ab Hercule Isiphilem prægnantem liquisset: deuenit i Colchos: ubi cū florida iuuetute & formositate ualeret a Medea colchoꝝ regis filia receptus est: cui cū clam se maritū futurū spondisset ab ea doctus ē quo pacto Aeripedes tauros & domare & iugo subigere posset: occidere draconē peruigilē: & eius dentes fulcis imittere, & ex dētibus surgētes armatos in perniciem suam cōcurrere sineret: & hoc pacto qualiter illi ad aureū uellus iter peruiū esset: qui cū iuxta monita pegisset oīa: i prædam deuenit optatā & ea sublata clam cum fociis & Medea fugam arripuit. Sane unū omnes non tenuit se iter in reditu satis constat: cū Hercules & reliqui fere omnes ad propontidē & helespontum uenisse legantur: cum Iasonem scribant omnes ueteres hyberi hostiū intrasse: & i de ad eam usq; partem deuenisse: in qua diuisus Hyster in adriaticū fertur: & eam intrasse & in adriaticū deuenisse: quod Aristo. ubi de mirabiliū auditu: asserit dicens q; esto ibi loca inauigabilia sint: Iasonem nauigabilia fecisse per cyaneas tendētem. Et ad probationem huius itineris dicit, quia loca illa per quæ Iasonem iter fecisse tradit admirandorū plena & crebra per eadē a Iasone altaria iueniri cōposita: & in una adriatici maris insula dianæ templū a medea dedicatū. Præterea & oppidū Pola qd' in nostrū usq; æuū p̄seuerat a Colchis colonis primo habitatū. Hæc meo iudicio nauigatione non probant: imo potius possent firmare: quæ alii arbitrātur: Iasonē. s. qd' tu potuerit nauis peregrisse iter. inde obstaculis nauigationi montibus portatibus fociis nauem humeris superasse montes & hystrium cisalpinum deuenisse flumen: aras & altaria quæ narrantur peragrandō fecisse. Sed quodcunq; tenuerit iter: constat aureo cū uellere in patriam remeasse: & illud ut Lactātius dicit: Creonti corinthiorū regi detulisse. Is autē cū ex Medea duos suscepisset filios: eiusq; opera iunior factus Eson: & a filiabus trucidatus pelias: seu cri minum enormitate: seu alia ex causa fecerit: eam repudiauit. & ut dicit Lactan. Glaucē assumpsit uxore. Seneca uero poeta in tragœdia Medæ eum assumpsisse Creusam Creontis regis corynthioꝝ filiam ostēdit. Ob quam indignationē cum maleficiis Medæ regiam & nouam coniugē ut asserit Seneca: uidisset exustam: ab eadē oculis suis uidit quos ex ea suscepit filios gladio laniari: & hic subsequi potest qd' Lactātius asserit: eū Glaucē accepisse. Tandem cum ob suum crinē Medea: quæ ab Egeo i coniugē suscepta fuerat aufugisset ab eo: itēq; a Iasone Thessalia pulso ut aiunt suscepta ē. & cū ea Colchos iterū transfretauit: oetamq; senem Medæ partē regno pulsū reduxit in regnū: & multa insup per Asiā egit magnifica i tantū ut ibidē dei ritu coleretur: & suo nomini tēpla constituerēt plurima. Quæ postea Alexandri Macedonis iussu forsan eius gloria iuidētis demolita sunt, qualis tamē illi fuerit finis aut ubi legisse nō memini. Huius historiæ tam succinctæ recitata: quæ dā sunt poetica fictiōe uelata: quæ si possimus aperienda sunt. Legitur enim primo tauros æneos habentes pedes: efflantes naribus ignes domuisse: Quos ego reor regni colchoꝝ proceres insupabiles uiribus elatiq; spiritus fuisse: quos non bello sed oratione ac circūuentionibus supatos puto: & in suam Medæq; sententiā tractos populares ad seditionē disposuisse. & celo per fraudem dracōe puigili. i. præfecto custodia regni: & ob eius mortē q̄si seminatis dētibus. i. dissensionū causis aduersum seipos armarēt Colchi. & in bellū p̄seuerantes adeo fatigarēt ut demū a Iasone subigerēt facile atq; diuitiis nudarēt & aureo uellere. i. grege habēte preciosissimū uellus. Hūc arbitrat Plynius primū fuisse qui lōga nauis nauigauerit.

De Thoante & Euneo Iasonis filijs. Cap. XXVII.

Thoas & Euneus filij suere Iasonis ex Ysiphile ut satis patet per Statiū i thebaide. Creditum quippe est eā prægnantē ex Iasone ad Colchos eūte remānisse. & ut cōprehēdi potest cū gemellos peperisset nec fas eēt apud Lemniades masculos alere: eā illos alēdos alibi trāsmisisset: & dū ob detectū seruati prius facius regno pulsa fuisset & a piratis capta: atq; Lycurgo regi Nemeo uēdita aut tanq; serua tradita nūquā postea illos uidit. qui cum adoleuissent & cum Adrasto rege in thebanum bellum irent: audi rentq; eam in syluā Nemea casus recitātem suos Adrasto: illam euestigio matrē cognouerūt: & iræ Lycurgi regis ob male seruatū Opheltē filiū eā surriperunt. Quid autē ex eis postea actū sit mihi incertū est.

De Philomelo Iasonis filio qui genuit Plutum Cap. XXVIII.

Philomelus ut scribit Rabanus in libro de originibus rerum: filius fuit Iasonis. nec de eo habetur aliud: nisi quia Plutum genuit.

De Pluto Philomeli filio qui genuit Pareantem. Cap. XXIX.

Plutus ut scribit Isido. ubi de æthi. filius fuit Philomeli: de quo nil aliud nisi quia genuit Pareantē.

De Pareante filio Pluti. Cap. XXX.

Pareantes filius fuit Pluti: ut scribit Isidorus ubi supra: q̄ ibidem ait eū Paron insulam tenuisse: eaq; & eius oppidum Paron de suo noīe nuncupasse cum primo Minoia uocaretur.

De Polymilia Esonis filio. Cap. XXXI.

Polymillas ut Leontius asserit filius fuit Esonis: qui Leontius dicit Esoni præter hunc nullū fuisse filium. Verū ego plus fidei antiquatæ famæ exhibeo: qua habemus Iasonem Esonis fuisse filium q̄ auctori nouo. Tamen possibile est Iasonem fuisse bynomium.

De Alcimedonte Eriethei filio q̄ genuit Epitropū. Cap. XXXII.

Alcimedontem filium fuisse Eriethei Leontius dicit asserens a Pherecide recitari ab Alcimedonte moriente Epitropū paruū filium suū Pelyæ fratri derelictum: quem cum mater Chironi nuntium dedisset grandis a Pelya Colchos missus est.

De Epitropo Alcimedontis filio. Cap. XXXIII.

Epitropus secundū Leontiū: filius fuit Alcimedontis q̄ ut refert Pherecides: a m̄se Chironi centauro alendus traditus est: & cum adoleuisset in patriam rediens Pelyæ patruo paternam petiit hereditatem: a quo Colchos missus est uellus aureum quæsiturus.

De Pherita Crithei filio.

Cap. XXXIII.

p Herita filius fuit Crithei ex thyro susceptus: ut in Odyſſea teſtatur Homerus,

De Amicthaone Crithei filio q genuit Melampū & Biantē.

Cap. XXXV.

a Miſthaon ut in Odyſſea Homeri legiſ: Crithei fuit filius ex Thyro ſuſceptus. hunc Home. dicit bellicoſiſſimū fuiſſe hoīem: neq; de eo amplius niſi q Melampū genuit & Biantem,

De Melampo Amicthaonis filio q genuit Theodamantē.

Cap. XXXVI.

Elampus olim augur igens filius fuit Amicthaonis: ut in thebaide teſtaſ Stati. ibi. Sacra mouere deū ſolers tibi cura futuri. & iſra p octo uerſus. Scribit autē Lactan. hūc filias Proeti regis ab infania curaffe: ut ſupra de proeto. & ſic unā ex eis in coniugē & regni portionē cōſecutus eſt: fuit qppe Melampus iſte herbariæ artis piſiſſimus ut ueteres tradidere & Theodamantē filiū ſupſtitē reliq.

De Theodomante filio Melampi.

Cap. XXXVII.

t Heodamas filius fuit Melāpi Statio teſte q dicit: Inſignē fama ſanctiq; Melāpode cretum Theodamāta uolūt &c. Fuit iſte Theodamas augur egregius: adeo ut abſorto terræ hiatu Amphiarao apud Thebas Adraſtus & reliq principes q ſecū Thebas obſidebant eū abſorti loco ſubſtituerunt.

De Biane ſeu Bya Amicthaonis filio qui genuit Manthionem & Anthiphatē.

Cap. XXXVIII.

b las Amicthaonis fuit filius: ut Theodōtius dicit: ex quo Home. hystoriā refert q̄liter Pyro Nelei filia nupta ſit quæ qd̄ ſupra ubi de Pyro ſcribit plene: nec de eo aliud legitur niſi q cū coniuge habita uerit apud Pylū Nelei ciuitatē: & q ex ea ſuſceperit duos filios Manthionē & Antiphatem.

De Manthione Biantis filio: q genuit Clitonem & Polyphidē.

Cap. XXXIX.

m Anthion ut in Odyſſea ſcribit Homerus filius fuit Biātis ex Pyro. nec ex eo aliud refert niſi q genuit Clitonem & Polyphidem.

De Clitone Manthionis filio.

Cap. XL.

Liton Manthionis fuit filius: ut in odyſſea teſtatur Homerus ubi dicit: q cum eſſet forma & de core conſpicuus eum ab aurora raptum. nec ultra uſquā comparuiſſe: dicit tamen Barlaam hunc ad orientales partes abiſſe & ibidem de reditu in patriam non curans quibuſdam populis impaſſe: & ob id fictum eum ab aurora raptum.

De Polyphide Manthionis filio: q genuit Theoclimenem.

Cap. XLI.

Polyphides filius fuit Manthionis ut Homerus dicit in odyſſea ubi eum egregium fuiſſe uatē aſſerit: & Amphiarao in bello thebano ab hiatu terræ abſorto ſubſtitutū ab argiuis: ubi Statius Amphiarao ſuſſectum dicit Theodamantem Melampi filium: hic Theoclimenem genuit.

De Theoclimene Polyphidis filio.

Cap. XLII.

t Heoclimenes: ut i odyſſea placet Homero: filius fuit Polyphidis & cū moraretur in Argo ciuitate & haberetur augur inſignis: ibi hominē interfecit: ob quā cauſam cum inde diſceſſiſſet & in Pylon ciuitatem ueniſſet ex inde cum Theſemaco filio Vlyſſis abiit in Ythachiam.

De Antiphate Biantis filio qui genuit Oicleum.

Cap. XLIII.

a Ntiphates. ut aſſerit Homerus in odyſſea: filius fuit Biæ ex Pyro cōiuge ſuſceptus. nec ex eo aliud haberetur niſi q genuit Oicleum.

De Oicleo Antiphatis filio qui genuit Amphiaraum.

Cap. XLIII.

o Icleus eodem Homero teſte filius fuit Antiphatis & amphiarau uatem genuit: quem nonnulli Lyncei regis argiuorum ex Hypermeſtra filium fuiſſe arbitrantur.

De Amphiarao filio Oiclei q genuit Almeonē: Amphilocū & Catillū.

Cap. XLV.

Amphiaras: q quid alii dicāt: Oiclei fuit filius: ut i odyſſea teſtaſ Hom. & Statius i thebaide dicēs: Tandē prorumpere ad actus Oiclides &c. Hic autē inter ceteros augures ueteres clarior habetur. q cū adraſtus argiuus rex bellum aduerſus Thebanos initurus eēt: montē una cum melāpo uiſurus qd futuz eēt argiuis ſi bellū aduerſus thebanos aſſumerēt: aſcēdit: & cū inter alia uidiſſet ſe ſi i bellum irēt: nō rediturē i patriā: latebras petiit: & Eriphile cōiugi ſuæ: ex qua iam quofdā ſuſcepat filios: tātum tanq fidiffimæ latebras ſuas patefecit. Sane cū inſtarēt argiui p̄cipēs: ut i thebanos irēt: eūq ſolū p̄quirerēt: nec iuenire poſſent: cōtigit ut Eriphile argiæ filiæ adraſti cōiugis Pollynicis uideret monile: qd̄ olim Vulcanus Hermioni priuignæ ſuæ & cōiugi Cadmi dono dederat: & illud deſideraret: & inde cū argiā in compoſitionē ueniēs: monili ſuſcepto Amphiarau patefecit: ut i thebaide plenius ſcribit Statius. Sic igi amphiaras cōiugis fraude detectus cū aliis argiuoz p̄cipibus non rediturus iuit in bellū: in quo dū die quadā armis & curru iſignis p̄celiū itraſſet atq; acriter i thebanos pugnaret: rep̄te terrā motu facto ingēti: & ea i parte in q cōſiſtebat uoragine telluris patefacta abſortus ē cum maxima ſupſtitū pturbatione. Hūc Statius armatū uiuumq; in cōſpectu ditis deſcēdiſſe deſcribit: & poetico more multa poraſſe dicit: quæ ad p̄poſitū nil aſſerūt. Fuit tamē ea tēpeſtate rāta ueteribus cæcitas: ut quē dei iudicio a terra abſortū cernerēt: amicū dei: imo deū etiā exiſtimarēt: eiq; ea i parte i qua abſortū nouerāt tanq deo tēplū cōſtruerēt & aras dicarēt & ſacra cōſicerent: & ritu dei illū colerēt. Huius at iuentū i libro naturalis hystoriæ dicit Ply. fuiſſe igniſpicā: qd̄ utq; credā: nescio. memini at legiſſe apud caldæos Nēbroth opus fuiſſe q p̄ multa ſæcula p̄ceſſit Amphiarau.

De Almeone Amphiarai filio.

Cap. XLVI.

Almeon amphiarai uatis & Eriphiles fuit filius. huic amphiaras i bellum ire coactus nequitiam in ſe Eriphiles aperuit: eiq; futuræ mortis ſuæ uindictā reliquit: qui deſuncto patre memor p̄cepti tempore ſumpto ut paternam pietatem ſeruaret: in matrē impius factus ē: eamq; pemit.

De Amphilocho amphiarai filio.

Cap. XLVII.

a Mphilochus ut i odysea dicit Hom. filius fuit amphiarai ex eriphile susceptus: nec d̄ eo legi aplius.

De Catillo Amphiarai filio q̄ genuit Tyburtinū Catillū & Coracen. Cap. XLVIII.

Catillus: ut ait Solinus i libro mirabilium: filius fuit amphiarai: de quo sic scribit. Catillus enī amphiarai filius post prodigiale patris apud Thebas interitum odelai iussu cum omni foetu uer sacrum missus tres liberos in Italia p̄cauit: Tyburtum: Coracem & Catillum: qui depulsis ex oppido siciliae ueteribus sicanis a noīe Tyburti fratris natu maximi urbē uocauerūt. hoc ille.

De Tyburtino seu Tyburto Catilli filio.

Cap. XLIX.

Tyburtinus seu Tyburtus filius fuit Catilli secundū Solinum: & ab eo quia natu maior esset: tyburciuitas a fratribus denominata ē. Plynius autem ubi de naturali historia dicit. tyburtes multo ante Romam originem habuisse: & apud eos dicit extare tres ilices tyburtino eorum conditore uerustiores apud quas inauguratus traditur. tradunt autem eum. s. Tyburtinum filium fuisse Amphiarai qui apud thebas obiit una ætate ante Iliacum bellum.

De Catillo Catilli filio.

Cap. L.

c Atillus Catilli filii Amphiarai fuit filius: ut asserit Solinus ubi supra: Qui sicut Cato facit testimoniū Archas fuit: & classis Euandri præfectus & tyburis conditor.

De Corace primi Catilli filio.

Cap. LI.

Corax (ut Solinus de mirabilibus mundi dicit) filius fuit Catilli: eius. s. qui filius fuit amphiarai & una cū Tyburtino: & catillo fratribus urbem cepere Siculorum haud longe a Roma: quam ut supra dictum est: a Tyburtino fratre maiore Tyburim uocauerunt.

De Salmoneo Aeoli filio qui genuit Tyro.

Cap. LII.

Salmoneus: ut dicit Lactan. filius fuit æoli: & apud Elydē regnauit: homo isolēs & iportabilis. q̄ cū nō eēt regia sublimitate cōtentus: conatus ē se deū eē suis ostēdere: & fabricato æneo ponte i sublimi adeo ut elydis partē desup tegeter super eo currus agitari faciebat: q̄ tam suo strepitu q̄ pontis ærei sonoritate i tam grandē sonū ueniebat ut tonitruū uideret: qd̄ cū ex iprouiso faceret ad istar tonitruū subditos exterebat. Præterea ex excelso ignitis facibus i similitudinē fulminū iaculabatur stantibus satellitibus eius intentis ut fulminatus q̄libet: si face iniecta non p̄iret: gladiis iussu suo occideret: & hac fatuitate se Iouē fulminantē arbitrari uolebat. Vege deus uesaniam hanc non diu passus est: gnimo eū uero fulmine p̄cussus deiecit ad iseros: ut ait Virgilius. Vidi & crudeles dantē Salmonea pœnas. Dū flāmas Iouis & sonitus imitat̄ olympi &c. Huic tantum unica filia Tyro sup̄stes fuit.

De Tyro filia Salmonei.

Cap. LIII.

Tyro ut i odysea placet Home. filia fuit Salmonei regis Elydis & ex ea iuxta Enipheū fluuiū Neptūnus trāsformatus i specie eiusdē flumīs cū illā oppressisset: duos suscepit filios Neleū & pelyā: ut supra de eis dictū ē: q̄ postea nupsit Critheo filio æoli & ei peperit Esonē: Pheritā: & Amictaonem.

De Iphiclo filio æoli qui genuit Podarcem.

Cap. LIIII.

Iphiclus ut ait Lactan. æoli fuit filius: & cum potens esset: boues Tyro filia Salmonei & matris Nelei: qui Neleo debebantur surripuit atq; detinuit: donec Biantis generi Nelei: aut Melampi auguris fratris sui opere restitueret. Nam hic est: qui cum nō posset filios procreare: habuit a Melampo seu a Bya: ut serpētis uenenum potaret: quo potato cōfestim Podarcē genuit. Dicit Leōtius uenenum serpētis herbam eē: ex qua si gustauerit serpēs illico moriet̄: sterilibus at̄ cōfert.

De Podarce filio Iphiclei.

Cap. LV.

p Odarces: ut Lactantius asserit: Iphiclei fuit filius: nec de eo aliquid plus habemus.

De Sisypho Aeoli filio qui genuit Glaucum & creontem.

Cap. LVI.

Sisyphus æoli fuit filius: ut satis p̄ Ouidiū patet dicentē. Reddit ubi æolidē saxum graue Sisyphon urget &c. & Horatius in Odyf. dicit. Sisyphus æolides &c. Vbi aduertēdū Sisyphos fuisse duos: & sic æolos de necessitate fuisse plures: q̄q̄ duos tantū fuisse dicat Lactan. Sed prio de Sisyphis uideamus. Sisyphus primus cōtēporaneus fuit Danao argiuorū regi: seu saltē Lynceo ægisti filio: q̄ Danao successit i regno. nā utrūq; testat̄ Euseb. i lib. tēpo. Dicit. n. eū ephyra ciuitatē: quā postea Corinthus Horrestis filius a se Corinthū appellauit Danao regnate cōdidisse āno. s. mūdi. iiii. M. dcc. xxix. nec multo post dicit scdm̄ alios eū. s. Sisyphū cōdidisse eā Ephyra āno. xv. regni Lyncei: q̄ fuit ānus mūdi. iiii. M. dcc. xciiii. & hic Corinthiorū rex dictus est. i. Ephyra. nā q̄ Corinthiorū reges dicti sunt: longe postea icēperunt. s. circa annū mūdi. iiii. M. c. regnate latinis Aenea Syluio & Atheniēsisibus Melanthonē p̄e Codri: & fuit rex eorū primus Aletius. & sic iste eius æoli fuit filius: cuius & critheus & Salmoneus & Iphicleus & alii horū cōtēporanei. & huius fuit cōiunx Meropes filia Athlantis de quo Ouid. Septima mortali Meropetibi Sisyphē nupsit. Et huius fuere filii q̄ sequunt̄ Glaucus & Creon. Fuit & alter Sisyphus: & hic æoli pariter filius. & de hoc superiores auctoritates testantur potius q̄ de quo dictū est: & hic ægeo Athenis regnante fuit. Nā ut dicit Lactan. cū inter duo maria. s. ioniū & ægeū montē positū: q̄ Isthmos dictus ē. Sisyphus crudeli latrocinio occupasset: hac poena mortaliū pascebat: ut hoīes prægrauans i genti saxo necaret. Seruius uero dicit. q̄ cū transeuntes cepisset residēs in scopulo ad lauandos sibi pedes aduocabat: itētos officio calce illos ex prærupto præcipitabat in mare. Hūc autē dicit Home. morā traxisse in Ephyra ciuitate argiuorū: quæ postea corinthus dicta. Alii i super dicunt q̄ hic secretarius fuerit deorū. & quia secreta mortalibus reuelasset: apud iseros dānatus est: hac poena ut semper saxū i gentis ponderis euoluat: ut ait Ouid. Aut petis aut urges ruiturū sisyphē saxū &c. hunc

Sisyphus corinthiorū rex fuit

se sunt de Sisypho nostro Ephyra

Theſeus ut ſupra ubi de eo ſcripſimus: occidit: q ſi filius æoli fuit: eſſe nō potuit eius eoli cuius ſuperior fuit Siſyphus: qui longe fuit antiquior. Nec potuit eē æoli regnantis apud Lyparā: cū hic iam mortuus eſſet anteq̄ ille naſceretur. & ſic uidetur tres fuiſſe æolos: quos idifferenter poetæ uentorū deos ſeu omnes unū uentorū deum nominant: huius Siſyphi ſunt qui credant Vlyſſem fuiſſe filiū: ut ubi de eo dictū eſt. Saxū aut̄ ſurſum deducere & demū ad inferiora dimittere: dicit Macro. ſuper ſomnio Scipionis itelligi debere eum inefficacibus laborioſiſq; conatibus uitā terere: qđ profecto prædonum eſt.

De Glaucō filio Siſyphi q genuit Bellerophontē.

Cap. LVII.

Glaucus ut in Iliade ait Home. filius fuit Siſyphi regis Ephyræ. nā in perſona Glauci huius Glauci ne potis aduerſus Diomedē pugnātis apđ Troiā oēm Genealogiā eiufdē Glauci deſcribit ut ſequit̄.

De Bellerophonte Glauci filio q genuit Laodamiā Iſandru & Hyppolochū.

Cap. LVIII.

Bellerophon ut i prædicta Glauci orōne ad Diomedē: filius fuit Glauci prædicti. Fuit egdem Bellerophon iſte iuuenis inclyto decore cōſpicuus & iſignis: uirtutis eximia. Hunc regem Ephyræ fuiſſe dicit Homerus: qui a Prito rege argiuog: regno priuatus: apud eum eo iubente diuertit. Cuius uxor Anthia ſeu ſecūdū Laſtantiū Stenobes formoſitate eius capta in ſuā cōpellauit libidinē: rennuentemq; quod ei uim uoluiffet inferre Prito accuſauit. Qui indignatus cū noluiſſet occidere eum: iſis in quibus iubeatur occidi: Ariobati ſocero ſuo deferendas tradidit illi. Bellerophon autē in Lyciam ueniens ab Ariobato ut moreretur ad occidendā Chymarā miſſus eſt. Erat enī Chymæra mōſtrū: ut ubi ſupra de ea dictū eſt. Bellerophon aut̄ equo pegaso ſumpto euolauit ad illā atq; occidit. Inde cū eſſet Ariobati aduerſus ſolimiffos bellū: de uirtute Bellerophontis confidens: illū miſit i pugnā. Qui æque ſolimiffos expugnauit atq; fugauit. Tertio aduerſus Amazonas iſultates in eū: arma arripi iuſſit. Bellerophon aut̄ ſuperatas in terminos redire coegit. quæ cū uidiffet rex eius miſertus eſt: & Achimenē filiā ſuā Anthiæ ſororem ut dicit Laſtantius dedit in coniugē cū parte regni: ex qua ipſe ſuſcepit Iſandrum Hyppolochū & Laodamiā Stenobes aut̄ ſeu Anthia cū reſciſſet eū a patre honoratū ſeiſam iteremit. Et ut placet Seruio: ob hoc crimē Priti filiæ in inſaniā deuenerē. Ex eo uero qđ hic fictum eſt: ſic ſentit Fulgētius. Dicit. n. Bellerophontē quaſi bulefertinta: qđ nos latine ſapientiæ conſultorē dicimus: qui libidinē ſpernit: ideſt anthiam. Anthion. n. græcæ contrarium latine dicitur. quæ anthia Priti cōiunx eſt: quia pritos pamphilia lingua ſordidus dicitur: & cuius uxor libido niſi ſordidi eſt: & bona cōſultatio: ideſt bellerophon qualē equū ſedet niſi pegasum: quaſi pegalion. i. fontē æternum. Sapiētia enim bonæ cōſultationis æternus ſons eſt. ideo pēnatus quia mundi naturam uniuerſam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Præterea Bellerophon chimæram occidit. Chimæra enim quaſi chimæron: ideſt fluctuatio amoris quā tricipitē dicit Fulgen. & ideo tricipitē: quia tres amoris ſint actus: hoc eſt incipere: perficere: & finire. Dum. n. amor nouiter uenit: ut leo feraliter iuadit. q. capra in medio ſit: uel ſingatur: perfectio libidinis eſt: ea uidelicet cauſa q. animal ſit i libidinē ualde pronū. At uero q. poſtremo draco dicitur. quia poſt perfectionē uulnus det pœnitentiæ uenenūq; peccati &c. Sed quicqđ dicit Fulgētius: hoc habet historia: chimæram montē eſſe Lyciæ i ſummitate flāmas euomens. Demū leones paululū inferius inde alens: & poſtremo in radicibus ſerpētum abundans. quæ cum illum redderēt ihabitabilē: & circumadiacentibus noxiū. Bellerophon ut alibi dictum ē: his nociuis ſublatis habitabilem reddidit. Præterea uideſt placere Plyn. in lib. naturalis hiftoriæ ab hoc primo equo uehi compertum.

*equus peccatus.
Chimæra ſignat
tres actus amoris*

De Laodamia Bellerophontis filia & Sarpedonis matre.

Cap. LIX.

Laodamia filia fuit Bellerophontis & Achimenis coniugis eius. hæc autem cum uirgo formoſa eſſet Ioui placuit: qui cū ea cōcubuit: & ut dicit Home. ex ea Sarpedonē peperit: q poſtea rex Lyciæ fuit.

De Iſandro Bellerophontis filio.

Cap. LX.

Iſander: ut Homerus ſcribit in iliade: filius fuit Bellerophontis & Achimenis. & cum eſſet bellū inter lycios & Solimiffos aduerſus ſolimiffos acriter pugnans occiſus eſt.

De Hyppolochō Bellerophontis filio: qui genuit Glaucum.

Cap. LXI.

Hypolochus ut ſupra dicit Hom. Bellerophontis fuit filius ex quo nil aliud recitat niſi q. Glaucū genuerit.

De Glaucō Hyppolochi filio.

Cap. LXII.

Glaucus Hyppolochi fuit filius ut ipſemet in iliade interroganti Diomedi dicit. Nam cum iſte troianis ueniſſet adiutor: & die una aliquādiu aduerſus diomedē pugnaffet cū eo tandē in colloquiū uenit & inter alia qualiter a Siſypho per Glaucum: & per Bellerophontem & Hyppolochum natus ſit: recitauit: ob quam recitationem memor factus Diomedes ueteris amicitia prædeceſſorū ſuorum ſecum conuenit: ne amplius inuicem pugnam inirent. & hincinde datis ſumptiſq; muneribus diſceſſerunt: iſte tamen Glaucus in prælio poſtea occiſus eſt.

De Creonte Siſyphi filio qui genuit Creuſam.

Cap. LXIII.

Creon rex fuit corithiog & Siſyphi filius: ut Medæ uerbis i tragœdia eiufdē Seneca poeta demōſtrat dicēs. Nō ueniat unq̄ tam malus miſeris dies. Qui ple ſcœdā miſceat. plem inclytā Phœbi ne potes ſiſyphi nepotibus &c. Credo hic itelligi creontē hunc ſiſyphi latrōis fuiſſe filium: & od id Medæ tanq̄ ex turpi genere pcreatos ſiſyphi nepotes hic reſpuit filiis ſuis cōſanguineos futuros.

De Creuſa creontis filia deſponſata Iſoni.

Cap. LXIII.

Creuſa ut ſatis pximo ſupra patet filia fuit Creōtis corynthiorum regis: & deſponſata Iſoni. quā obrem indignata Medæa cantaminibus ſuis ignem inextinguibile ſcrineolo icluſit: illudq; firmatum tanq̄ iocale aliquod ad eius gratiam filiis promerendam eidem creuſæ p filios paruulos miſit: quæ cum uiſura quid muneris mitteretur ſcrineolum aperuiſſet: euolauit ex illo ignis confe-

Sim: qui creusam regiamque creontis exussit omnē: cum iam Medæ filii præmoniti discessissent.

De Cephalo Aeoli filio qui genuit Hesperum.

Cap. LXV.

Cephalus Aeoli fuit filius: ut de eo loquens carmen sonat Ouidii ubi dicit, Aspicit æolidem ignota ex arbore factam &c. Huic fuit uxor Pocris Ericthei regis filia. Eam tamen dicit Seruius Hyphili fuisse filium, fuit & hic ab aurora dilectus, quæ ut dicit Seruius: illi dedit canem uocatum Lelapam: & hastilia duo omnia quæ uellet contingentia: eo quod uenationibus delectaretur: cui cum eius postulare amplexus: respondit Cephalus se iusiurandum habere cum coniuge mutæ castitatis: Cui auro ra castimoniam Pocris quæso transformatus experiaris. Qui cum se mercatorem finisset & munera ingenia promississet: eam in suum desiderium flexit: & turbatus se maritum confessus est, Ouidius uero dicit quod cum Aurora Cephalo uteretur amplexu, & hic nil præter Pocrim amaret ab Aurora indignante dictum, Si ste tuas ingratis querelas Pocrim habe dixit: quod si mea prouida mens est: Non habuisse uoles & cætera. Quibus auditis cœpit Cephalus de pudicitia coniugis suspicari & experturus in mercatorem se transtulit: & domum ueniens suam cum omnia castitati congruentia cerneret a cœptis desistere uoluit. Tandem pseuerans in proposito muneribus pactus est eius concubitus: quo facto se Cephalum demonstrauit. Pocris autem criminis conscia erubescens in syluis abiit & adhæsit Dianæ: cœpitque una cum ea uenari: cui Diana canem dedit: & iaculum, porro cum precibus ad se reuocasset Cephalus ab ea canem & iaculum habuit. Ipse autem uenationibus uacans more solito feruescente sole secedebat in umbras: auram refrigerii causa cantu uocans. Rusticus autem quidam nympham uocari putans pocri rettulit: quæ zelo percita: ut uideret quæ nam eēt quæ uocata accederet inter uirgulta uallis se abscondit. Et cum audisset cephalum blanda uoce Auram uocantem: mouit se paululum: ut uideret quod uidisse noluisset. Cephalus uiso uirgultorum motu: feram ratus iniecit iaculum: & inaduertens uulnerauit uxorem, quæ uulnere eius suscepta: orans ne Aura loco sui duceretur uxor a cephalo expirauit. Anselmus autem uidetur credere hanc auram fuisse sceminam: & scribit cephalum ex ea suscepisse filium Hesperum: quod & Theodontius arbitratur: & sic erit historia & non fictio quod narratur.

De Hespero Cephalo filio.

Cap. LXVI.

Hesperus alter a superiori filius fuit Cephalo & auræ seu auroræ: ut dicit Anselmus: ubi de imagine mundi, de quo nomine excepto nil aliud reperitur.

De Athamante Aeoli filio qui genuit Phrixum Hellem Learcum & Mellicertem.

Cap. LXVII.

Athamas rex filius fuit Aeoli: ut satis per Ouidium patet: ex quo talem historiam Seruius refert. Dicit enim quod Athamas habuit Neiphilem uxorem: ex qua suscepit Phrixum: & Hellem. Verum cum infania liberi patris concitata in siluas abiisset: Athamas filius eius Inoem Cadmi filiam suam perinduxit nouercam. Quæ uti nouercarum mos est: priuignis exitum machinata cum matronis egit: ut frumenta serenda corrumpere: quo peracto fames ualida subsecuta est. Tandem cum ad consulendum Apollinem misisset athamas: Ino eum: qui missus fuerat: dolose corrupit: egitque: ut referret ab oraculo dictum neiphilii filios ad famem auferendam immolandos: quos & ipsa accusauerat: quod frumenta incendissent: Athamas autem inuidiam plebis timens Phrixum & Hellem publice arbitrio commisit nouercæ: clam autem illis salutare concessit remedium: egitque ut Phrixus aureum abduceret arietem. Qui Iunonis nutu monitus una cum Helle sorore sua illum conscendens mortem euitauit: & abiit. Inde superaddit Ouidius, Iunonem excitasse ab inferis furias in Athamantem: quæ uenientes in aulam: in qua forte tunc erat Athamas: eum colubribus iniectis in tãtam deduxerunt infaniam: ut dum uideret Inoem ad se uenientem cum duobus filiis Leenam illam crederet: & filios suos Leenæ catulos: quam obrem emisso clamore ingenti in eos irruit: & Learcum ex filiis alterum ex uulnere matris excerptum totis uiribus illideret saxo. Quod Ino uidens territa cum Melicerte filio altero fugiens: se ex rupe quæ Leucothea dicitur præcipitem dedit in mare. Quid tandem de Athamante factum sit nullum extat uestigium. Iunonem regnorum & diuitiarum deam thebanis infestam sæpissime poetæ dicunt, propter crebram regum apud eos mutationem ex qua profecto populis mala consequuntur plurima. Verum quod ad athamantem spectat dicit Barlaam Inonis odium in priuignos egisse: ut opere cuiusdam arietis nutritoris Phrixi Phrixus ipse cum sorore Helle cum omni ornatu regio: & thesauro aufugerent: quod Ino dolens non tantum athamantem infestabat iurgis quod regnum spoliasset diuitiis: & splendore regio: sed omnes regni proceres in eum tãquam in regnide solatorem incenderat: quibus impulsus athamas: & in Inoem accensus, non in eam solum: sed & in filios: quos ex ea susceperat die quadam more furentis irruit: & secutum exide est quod supra dictum est.

De Phrixi & Helle filiis Athamantis qui Phrixus genuit Cythorum.

Cap. LXVIII.

Phrixus & Helle filii fuere athamantis regis & Neiphilii in quos dum Ino nouerca machinaretur mortem: ipsique: ut dicit Lactantius per insulam ferrentur incerti: eis a matre aries aurei uelleris apparatus est. Seruius autem supra dixit a patre: eaque iubente illum conscenderunt ambo colchos usque peturi salutem. Quos cum per mare deferret aries: contigit: ut helles perterrita caderet in pontum: & confestim a uertigine raperetur aquarum ex quo secutum est: ut æternum illi cognomen ponto imponeret. Nam ab ea demersa de cætero semper Helle spontus illa maris particula in qua periit appellata est. Phrixus autem incolumis deuenit ad Oetham colchorum regem: & cum ab eo comiter fuisset susceptus: iuxta matris imperium arietem sacrauit superis. Alii Marti tantum consecratum uolunt. Et ut scribit Pomponius mella iuxta phasis fluminis hostia oppidum a Themistagora milesio conditum est & phasim denominatum: penes quod Phrixi templum: & lucus fuit nobilis aurei uelleris ariete. Phrixi tandem Oeta filiam dedit in coniugem puto ego calciopem: Verum cum oraculo dicente audisset ut sibi ca

ueret ab Aeoli prole: sciretq; Phrixum Aeoli nepotem: esto illi filiam in coniugem dedisset: & iam Phrixus ex ea filios suscepisset: sibi magis timens: q̄ genero parceret ad euirandum periculum illi pronunciatum Phrixum interfecit incautum. Quod autem hic fabulosum uidetur: & si supra secundum opinionem Barlae expositum sit: libet aliorum sensum apponere. Sunt ergo qui dicant Phrixo & Helli nauem ad fugam fuisse paratam cui aureus aries esset insigne. Eusebius autem dicit a palefato affirmari arietem uocatum fuisse nutritorem: per quem a nouercalibus insidiis liberati sunt. Sed quid ergo diis seu Marti cōsecratum fuit a Phrixo si nauis tantum aut aries nutritor fuit? Ego autem quod dicit Barlaam aut uerum: aut ueritati proximum reor. & q̄ a matre sit illi aries apparatus sic potest intelligi. Diximus enim supra eam non mortuam: sed in siluas aufugisse: quae uiuens potuit tanquam conscia filio reuelasse thesauri locum & sic arietem aureum praeparasse. Marti autem ideo consecratus est aries: ut intelligamus reges consecrare thesauros & seruare ut eis opitulantis uolentes bellum possint inferre: aut a se instante opportunitate repellere. Scribit insuper Eusebius hoc secundum quosdam fuisse regnante athenis Erietheo: argis uero Abante anno mundi, *III. Mil. dccc. xx.* Secundum autem alios regnante argis Prito: anno uero mundi, *III. Mil. dccc. lxxx.*

De Cythoro Phrivi filio.

Cap. LXIX.

Cythorus filius fuit Phrivi: ut in cosmographia testatur Pomponius. Dicit enim circa parthenium amnem inter alias esse Cythorum ciuitatem a Cythoro Phrivi filio positam. hic cum aliis Phrivi filiis: ut dicit Lactantius: Phrixo occiso: intrauit mare: ut ad Athamantem auum aufugeret: sed naufragio uexatus ab Esone Iasonis patre: una cum fratribus susceptus est: nomina tamen fratrum non uidimus.

De Learco & Melicerte filiis Athamantis.

Cap. LXX.

Learcus & Melicertes filii fuere Athamantis: ex Inone cadmi filia: ut supra dictum est. Hi tamen: ut praemonstrauimus paruuli periire. Nam Learcus saxo illisus a patre obiit. Melicertes autem cum se una cum eo Ino mater dedisset in undas absortus est. Aiunt tamen uenerem miseram eorum orasse Neptunum ut numero deorum maris illos iungeret: qd' factum est: & ob id Ino leucothoe uocata est: a rupe ex qua se deiecit in mare. Latine tamen amatuta dicitur. Melicertes uero palemon dictus est: qui latine sonat portunus: & ueneratiōe praecipua templis & sacris ritu deorum culti fuerunt iam dudum. Seruius autem dicit Melicertem a boetia nauigio ithismos adiisse: eumq; demum ab aethiope rege susceptum: & ithismia sacra quae in honore Neptunni celebrabantur facta melicerthia. & hinc est q̄ a Neptunno numero deorum ascripti sunt. Theodontius addit causam dicens q̄ cum Ino forma ualeret: & aetate: & Melicertes speciosissimus fuisset puer: & fugientes nauigio deuenissent ad sisyphum qui & aethiops a nonnullis uocatus est: ipsum aethiopem in libidinem prouocatum eorum abusum fuisse concubitu: & in praemium eius eos maris fecisse deos: & sic apparet Venerem pro eis interpellasse. & alibi dicit idem Theodontius aethiopem illos profugos portui praefecisse: eisq; in quotidianos sumptus prouetus omnes ex portu dedisse & hinc illis nomina immutata.

Cur auctor Alexandrum Macedonem & Scipionem africanum inter Iouis filios non apponat.

Cap. LXXI.

Poteram si placuisset tam amplissima tertii Iouis proli duos illustres addere uiros Alexandrum scilicet Macedonem Asiae dominum & Publium Cornelium Scipionem: cui concessum est & hispanias ab aethiops occupatas recuperare: & ipsos aethiops Romanis subigere. Verum: quoniam iam horum aetate in desuetudinem abiisse uidetur stultitia uetus: illa qua gloriabantur insignes fictionibus generi deorum ascribi: & illa aduenerant saecula: in quibus per uirtutem claritas quaeretur: hac extulisse illos fictione potius q̄ splendor uideretur ridiculum: omittendos censui. Praeterea quod ambitione quaeritur atq; fraude: aut taciturnitate respuitur. non satis iuste conceditur. Passus enim primo Alexander est fabulari Iouem anguis in specie cum olympiade matre mixtum & se genitum ex concubitu illo: inde iam non contentus titulorum multiplicium: quos fortuna audaciae suae fauens splendori addiderat suo: & quod satis uulgi fabula non uidebatur quaesitum: fraude Iouem in patrem sibi quaerere conatus est: sacerdotibus ad hoc amonis libyci subornatis. O insipidum inclyti iuuenis desiderium: malle potius se adulterio q̄ ex concubio genitum: malle matrem habere incestuosam potiusq; pudicam: malle draconis se filium credi q̄ Philippi clarissimi regis: & potius spurium q̄ legitimum arbitrari. O mortalium mentium: non solum inanis: sed detestanda gloria: in oculis amicorum patiebatur mortalia per mendaciorum falsificationes ab eisdem se immortalem existimari cupiebat insipide. Sed quid tandem? hanc ob causam reicitur merito: ne fraude gaudeat qui uirtute poterat laudari. Scipio autem & si murmure uulgi diceretur a Ioue in speciem serpentis in cubiculo matris uersato genitus: & ob id: & quoniam noctu eunti in capitolium nunquam latrarent canes occurrentes: & eius operantibus meritis uideretur augeri fabulae fides: & si non negauerit cum sapientissimus esset confiteri nunquam uoluit: quamobrem cum friuolo honore tacite renunciasse uideatur: non est meum illum eidem expresse concedere. Et sic cum nusquam alios Iouis compererim filios uel nepotes: & sibi fecerit profapia finem: ego aequo libello conficiam.

Genealogiæ deorum gentilium Joannis Boccatii de Certaldo Liber. xiiii. in quo auctor obiurgationi
bus respondens in hostes poetici nominis inuehit. Prohœmium.

Rex domos opacas & cælo remotissimas animarum fontium sedes : esto titu-
banti gradus: Diuina tamen luce præuia: perambulauimus: & maris amplissi-
mi non solum scabrosa littora: quinimmo & insulas uario sub sole iacentes in-
deserta nauigatione per circuitum quæsiuimus omnes: ac insuper eius profun-
dissimos gurgites: adeo perspicaci quadam indagatione sulcauimus: ut Nepru-
ni cæruleas ædes: atque prothei senis: & nympharum choros: & thalamos ac-
etiam eiusdem pelagi beluas: & agmina piscium: & fluminum uiderimus capi-
ta. post hæc & urbes præclaras: & umbrosa nemora: syluas inuias: celcos mon-
tes: & lubricas ualles: atq; abscondita rupibus antra. Necnon & æquora tractu
longissima: ac similitudines ipso horrendas nomine peragrauimus. Et quasi
sumptis Dædali pennis audaci quodam uolatu in cælum usq; meditatione de-
lati: Iouis aureum tronum: Solis auream domum: deorum atria: templa ingen-
tia gemmis & auro conspicua: & cōistorium superum mira luce, splendidum:
atq; uenerabile: & siderum claritates perpetuas: & eorum flexus: atq; reflexus & admirabili compositos mo-
tus perspeximus ordine: & undiq; clementissime rex iuxta promissum ueteris naufragii prout cōcessum est
desuper fragmenta collegimus: & in unum corpus quaecunq; sit pro uiribus igenii nostri redegimus: adeo
ut a demogorgone: quem primum deorum omnium errantes prisca dixere initio sumpto per eiusdem suc-
cessionem ordinate ad extremum usq; iouis tertii filium æolum: eiusq; æoli Athamantem & athamantis lear-
cum & Melicertē filios deduximus omni diligentia adhibita: ut tuū impleretur desiderium. At ide ne in ali-
quo tuis uotis uideretur omissum: aut quos comperimus ex antiquis: aut quos mea sententia approbavi fi-
ctiōibus cunctis sensus apposuimus: ut ipse præstare deo uisurus es. Quibus sic peractis: quasi in quæsitam.
a principio stationem seu sinum uenerimus: suadebat quietis desiderium: ut in littus ex nauigio profilsirem:
& sacro gratiarum deo exhibitori rite peracto laborum uictrici Cymbæ lauros apponeret: & inde in exopta-
tum ocium ire. Attamen consilium longe probabilius menti desuper infudit deus. Monemur enim aucto-
ritate prudentum: ut ex præteritis quid futurum sit: coniectura prænoscamus. Agitari quippe procellis inse-
stis: nonnunq; in perniciē usq; nisi præmunita sint: permaxima etiam consueuere nauigia: quid ergo nauiculæ
futurum arbitrandum est: si medio in salo soluta: & absq; gubernatore linquatur: Non ergo adhuc paruus
superest labor. Proris quippe alliganda est continenti: & anchoris fundanda ualidis: ac etiam quibus possu-
mus tegenda tutamētis est: ne ab ignitis strepētis ætheris fulminibus exuratur: seu ab imbris mixtis grā-
dine diluaf: aut a stridulo aqlone turbido austro: furēti euro libyco: aliisq; nullo perflātibus ordine scopuloe
aut littori illidatur: uel forsā ab undis fluctuantibus absorbeat & pereat. Quā sudore plurimo per eury-
pos & sonantia saxa per maris æstus: & mille pericula icolumem itineris in finē usq; deduximus. Quæ qui-
dem tunc perēgisse reor: dum obiecta iādudū: aut obiicienda in poesim & poemata ab hostibus poetici no-
minis rationibus ueris retudero. Noui equidem & memini: quot & quæ ignari iam dixerint non habentes
in contrarium responsorē. Et hinc dum hoc perlegent opus inuidia infestante: quid in poetas: & quid in me
dicturi sunt: satis percipio. Labori igitur huic extremo: qui duobus aliis uoluminibus terminabitur: auxiliū
desup fundat: qui rerum omnium Alpha & O. principium est & finis.

Alloquitur auctor regem.

Cap. I.

Meniet opitulante Iesu christo: quoniam sic mihi propositum est: rex illustris opus hoc anteq; alibi
gradum flectat in sacras celsitudinis tuæ manus: ut cuius iussu factum est: se primo illius exponat
iudicio: & eidē pro uiribus præstet obsequium. Quod postq; benigne susceptū conspexeris: rōne
& sublimi ingenio tuo partes eius quascunq; discussis: miraberis q; in tam protensum uolumē
postulatum tuæ claritatis euaserit: quātūcunq; ob librorum penuriā multis in locis nō satis in-
tegrum putem: & forsā legens latentes nuper sub rudi cortice sensus nunc productos in lucem non aliter
q; si ex igneo globo recentes scaturire latices uideas mirabundus aspicias: teq; ipsum modesta quadam dele-
ctatione laudabis: q; iam dudū de poetis uera arbitratus sis: eos scilicet non fabulosos fuisse simpliciter ho-
mines: ut inuidi quidam uolunt. Sed eruditissimos quidem atq; diuino quodam animo: & artificio prædi-
tos. Verum collectis omnibus qualis de opere toto tua futura existimatio sit non satis certum habeo. Hoc ta-
men mecum cogito te de corpore & membris sola agente iustitia sanam & integrā laturam sententiā: ac etiā
opinor: quia minus apta regia caritate tua redargues: & cōmendabis: quæ laudanda cōperies. Magnū quip-
pe immo maximum hoc mihi erit: & iam spe ipsa lætor & gaudeo. Cæterum cum uisum iam illud in ami-
corum manus uisendum tradideris: & tua licentia prodibit in medium: reor nō æqua sic ab omnibus pō-
derabitur lance: nec nouū hoc erit sub sole. Trahit sua queq; uoluptas. Præterea liuor edax lætalis uiuentiū
pestis adeo occupauit a primæuo. hominū pectora: ut rarissima eo exurente æqua in quem mauius præstent
iudicia. Quā ob causam in eū surgēt rabido larratu plurimi: & quas cōperiēt partes minus acri soliditate fir-
matas: morsu ipio auferēt & discerpēt. Aduersus quos: quorū ex ueteri more iam uerba & obiectiones ario-
lorum: ut iam dixi ne longus labor resoluaf facile: & ignitis agentibus spiculis euolet in cinerē & fauillā: op-
portunis respōsionibus occurrā necesse est. Oro tamen: ut & ipse rex optime: cui laboraui diu: una mecū ge-
nerosum pectus opponas: securus si feceris hostes laboris nostri tanq; fumus in auras euanescent.

Pauea aduersus ignaros.

Concurrent: ut fit: ad spectaculum noui operis non solum uulgus ineptum: sed & eruditi homines conuenient: & postquam undique prospectauerint: non dubitent quin aliqui uiri sint probitate uenerabiles & integre mentis atque scientia: qui tua sequentes uestigia commendanda laudabunt: & affectione quadam sacra minus probanda redarguent. Quibus ego benedicere: gratias agere: obsequium preestare: & eorum tenebor collaudare iusticiam. Sed longe numerosior multitudo corona in circuitu facta in rimas minus bene compacti operis: & quascumque medas: siquæ erunt: impiget oculos auidior uidisse quid mordeat: quam inuenisse quod probet. Aduersus hos mihi superest bellum: mihi arma sumenda sunt: & melioribus rationibus ut conculcem necesse est. Sane non in totum simul agmen. Nam circunuetus forsitan opprimerer facile: sed distinctis aciebus: ut assuescat certamini manus: & paulatim conterantur hostes. In debilibus primo corripienda sunt iacula. Sunt hi: ut reliquum sinamus uulgus: homines quidam insani: quibus tanta loquacitas est: & destituta arrogancia: ut aduersus omnia quorumcumque probatissimorum hominum presumant clamoribus ferre sententiam: eos floccifacere uilipendere: & si quaerant turpi danare sermone. qui postquam boatu sonoro: quasi maximum suum predicent decus se idiotas confessi sunt: ueluti nil amplius in suam ignauiam iniici possit: summum bonum commestrationibus: libidinibus: & inerti ocio uacare existimantes in ganeis atque lupanaribus spumantia uino pre se tenentes pocula. Et externa eructantes crapula eruditorum hominum uigilias: meditationes: & studia: honestosque labores: & modestiam spurcico ore danare: & suis obscenitatibus foedere conantur: ex quo fiet: ut hoc uiso opere ridetes dicant. O insipidus homo: quantum dulcissimæ quietis: quantum temporis optimi perdidit: quantum friuoli laboris impendit: quot membranas amisit: & in cassum uersiculos exarauit. Nonne satius fuerat amasse: potasse: dormisse: & tam grande tempus uoluptatibus tribuisse: quam has scripsisse nugas? Profecto qui se prudentes haberi uolunt stultissimum genus hominum est. Nam perditio lucubrationibus tempore: antequam unam diem lætam sentiant danando probanda in morte concidunt æquæ cunctis. O sanum. O uenerabile iudicium: ex lenonum bachanalibus: ex senatu gnatoniorum: ex ganeis mandurconum atque bibionum: & ex meretricantium emissum fornicibus. Sed quid multa? Horum ergo uituperationes illustrium uirorum splendidas laudes arbitror: cum turpitudinis participem a turpibus laudatum existimem. Vadant ergo tales: & cauponibus: lanistis: cæteriis: atque meretriculis gannientes applaudant: & somno uinoque marcentes suas illis laudes ingerant: & sapientes uiros eorumque labores in sua luce permittant. Cum nil ignaro indecentius homine: nil indocto fastidiosius ante quidem diem miserum atque caducum mortalitatis suæ corpus infœlicis animæ fecere sepulchrum. Hi quippe tam foetida olent infamia: ut rudentes asinos: grunientes sues: mugietesque boues: sapientes possint cum patientia audire: eos audire non possunt. Eant iterum tales & uentri deseruiant: & ne dum alios reprehendere: sed apparere: si quando sobrii sunt in conuentu hominum erubescant.

Aduersus eos qui cum non sint sapientes cupiunt apparere.

Respectabit: & hoc opus species hominum altera moribus forte minus redarguenda priore: sed prudentia non maior: & hi sunt qui ante uisum scholarum limen: quia quandoque philosophorum quorundam audiuerunt nomina putant se philosophos esse: seu si non putent ut ab aliis credantur exoptant: & quadam ficta grauitate uerborum: & morum ponderositate uisis aliquando nonnullis libellis uulgarium: non nisi de apicibus rerum uerba faciant: & ut estimentur quod cupiunt apud eruditissimos uiros uersantur mouentes per sepe de sublimioribus dubia: ut puta qualiter tribus personis una tantum sit deitas: uel nunquid deus possit sibi similem facere: aut cur non per mille milia sæculorum creauerit deus orbem: quam fecerit & huiusmodi. Et dum responsa prudentum percipiunt factis quibusdam ratioculis friuolis in contrarium: & auditis doctore replicatibus atque conclusionibus quasi non satis illis satisfactum sit: quatiens si uideant paululum caput & torquentes eum cachino faciem & circumstantes etiam intuentes non aliter quam si indulgeant reuerentiæ respondentis ptereunt. Et tandem quæ ex ore probatissimorum hominum intellectus eorum tenuit: & remissus excepit: seruauitque memoria apud muliercularum textrinas seu potius si preteretur in triuitiis ignaro aconsultante populo uti ipsam deum consuluerint post longum suspirium blaxterates emittunt uolentes ex hoc percipi quod non absque labore plurimo quod dixerint ingenio & speculatione sua ex penetrabilibus diuinæ mentis euulsum sit: & ut omnino insipidis sapientes appareant: ampliatis sermonibus non tam eodem uerborum contextu: quinimmo nunc huc nunc illuc per uarias materias saltitantes: nec de aliqua concludentes sed se auditoresque implicantes suos seu plenissime liberales artes nouerint: quarum per sepe nomina non nouerunt. Priscianum Aristotelem: Ciceronem: Aristarcum: Euclidem atque Ptolemæum: aliosque circa hos insignes uiros stomachosa quadam dicacitate neglexisse demonstrat se tractos legentes ad sublimiora theologiæ dulcedine. Sic & de moribus hominum: & de gestis heroum: ac de sacris legibus & institutis legumque latoribus. Et si quando contingat poetis: aut poetarum intrare colloquium: tanto cum fastidio illos: & poemata uti intergre uiderint omnia: & despicienda cognouerint damnant: uituperant: floccifaciunt: & a se eicere ostendunt: ut uix tolerare possint: etiam imprudentes & balbutientes aiunt Musas: heliconam castalium fontem: & Phœbi nemus: & huiusmodi delyrantium hominum nugas esse: & puerorum ad grammaticam esse preludia. Ex quibus fatuitatibus iam satis scio quid monstrum istud spectantes in me: quid in opus meum quod in poetis dicturi sint. Verge reor horum uerborum recordari copatiendum potius quam rationibus insistendum. Nam cum seipsos non intelligant: longe minus alios intellegunt: ignari sunt & luce ueritatis carentes: sensualitate duce se trahi permittunt: quibus charitate mea non eorum merito dixisse uel: ut alienis omissis officiis exerceat sua. Et si hac gloriæ cupiditate agitantur: ut sapientes existiment scholas itrent: audiatur preceptores: libros euoluant: uigilet atque discat: & pa

lestras disputantiū solertes uisitent: memores ne festini in doctoratū uolēt pictagorici instituti: quo cauebat: ne quis scholas eius itrans loquuturus de philosophis os apiret anteq̄ per quinquēniū audiisset. Quod cum laudabiliter fecerint: & in bene meritum titulum uenerint: si libet in medium prodeant: prædicent: disputent: redarguant: & castigent: atq; acri spiritu suis redargutoribus istent. Aliter autem fecisse non ostentatio sapientiæ sed dementiæ est.

Quædã in iurisperitos paucis de pauprate laudibus immixtis.

Cap. IIII.

Vnt insup hoies qdã toga aureis bullis & ornatu fere regio isignes nec minus incessu & moru grauitate atq; oris facudia spectabile: smagnis postergati clientoz cateruis & igenti auctoritate cõspi cui. Hi qdẽ sunt clarissimi legu præceptores: & tribunaliu præsidēs: a quibus si rite exerceat iura: frenant hoium illecebres mores: extollit inocentia: & qd̄ suu ē unicuiq; posceti cõcedit: qbus rei pu. neruus nō solū in suis uiribus seruatur: sed pereni iusticia auget in melius. Venerabiles ergo & præcipuo honore dignissimi sunt. Sane quātuncq; alioz purgēt sua prudētia notas: una tamē labe fere poluti sunt oēs: auri cupiditate laborāt: nec aliqd̄ seu aliq̄ laude dignū putāt: ni fulgeat auro. hos ego uētuos existimo cum reliquis: ut prospectent: nunquid operi nostro aliqd̄ criminis possint suis inferre legibus. Nec me fallit si morem sequentur ueterem qd̄ obiecturi sint. Cõsueuere quidē relictis rostris & prætoria exeuntes: & potissime dum curis paululū soluti in conuentū amicoz ueniunt: si cõtingat inter loquendū fieri mētio poetaz illos extollere laudibus: quoniã eruditissimi atq; eloquentissimi fuere uiri. tandem post multa ab sconditū sub melle uenenū non lætale tamē emittunt. Dicūtq; eos parū fuisse prudentes iquantum tempus omne terentes facultatē secuti sunt: ex qua post longos labores nullæ consequuntur opes: superaddentes ob hoc pauperimos homines fuisse poetas: nullo splendore spectabiles: nullis diuitiis: nullo famulatu insignes: uolētes ex his itelligi. q̄a non diuites fuere: nullius p̄cii eoz existimāda sit facultas. Quæ qdẽ uerba una cū ab scõdita cõclusiōe facile audiētū aios intrāt: cū oēs in auaritiā proni simus: & stulta credulitate arbitremur summū bonum possidere diuitias. Hac ergo impulsū peste autumo si laborem inspexerint nostrum: eos post multa dicturos opus. s. pulchrū: sed supuacaneū: & inutilē sudorē meū: eo q̄ minime tendat quo ceterorū mortaliū labores intēdunt: & sic nō solum aduersum me apparebit dixisse sententiā: sed ex consequentiā quadam tanq̄ summū & detestabile malū: una cum opere poetas cū pauprate dānasse uidebunt. Pia quippe & humanitati cõformis atq; opinioni uulgari hæc uidet̄ obiectio: & gratiarū actiōe dignissima: dūm odo ex fonte caritatis exundaret in mediū. Verū quoniã ex offuscato appetitus inepti iudicio sumit originē. ridenda est atq; abiicienda: & eorū prurigini cõpatiēdum. Et quoniã dignitati taliū insup deferendū est: ne se postergatos existiment obiectiōe eorū uerbis amplioribus in suos ortus uertēdā puto. Cõfitebor ergo sp̄ote qd̄ dictū est: poesim nullas afferre substantias: & poetas pauperes fuisse: si paupes dici debēt qui ulro spreuere diuitias. Stolidos autē fuisse nō cõfitebor: eo q̄ poesim studiū sequuti sunt: cū prudentissimos arbitraret: si uerū deum catholice cognouissent: & nūc reassūmēdo: ne cõfessione mea tam ultronea uidear absolute obiectori bus tanq̄ uictoribus arē liquisse certaminis: & obiectiōe primā deducamus in mediū. Dicunt ergo splēdi di legū interp̄tes isignes poesim nullas afferre diuitias: uolētes ob id: ut satis percipi potest: eam ab imitandis excludere: quasi nullius iter scientias reliquas sit momēti. Equidē ut iterato dixerim: certū est poesim nullas afferre diuitias: non tamen assentio: ut isti uolūt: hoc ignobilitate contingere. Verū quia speculatiuarū disciplinarū nō sit officium tale: aut intentū: sed mechanicorum artificum seu sceneratorū: quorū in hunc finem ois tendit intentio: qui ut cito ueniat nil gratis penitus operant. Sic & causidici qui hinc ex delictis hominū: inde ex legū peritiā sibi officinas construunt: in quibus uenalis linguæ maleo nūmismata cudunt: & aurū ex miserorū lachrymis uerbositate cõficiunt: qd̄ poesim generosæ memor originis oino abhorret: & renuit: ex quo si dānanda aut paruipendenda est: nullius una secū precii erit physica rerū magistra: & cuius opere entium causas discimus. Nullius æque theologia: cuius demōstrationibus rite deum cognoscimus: quibus nullum unq̄ quærēdi thesauros fuisse studiū audiui. Si nesciunt isti: poesim maioribus uacat. Nā cū cælos inhabitet diuinis imixta consiliis paucorū hominū mentes ex alto in desideriu æterni nominis mouet: & sua pulchritudine in sublimes cogitationes impellit: tractisq; uestiones peregrinas ostendit: atq; ex igeniis egregiis sermones exquisitos emittit. Et si quando placidis uocata p̄cibus e sublimi sede descendit in terras sacris cõmitata musis: non celsa regum palatia: nō moles deliciosorū: domos exq̄rit habitatura. Verum antra atq; p̄rupta montiū: umbras nemorū: fontes argenteos: secessusq; studentium: q̄tūcunq; pauperimos: & luce peritura uacuos itrat & icolit: quod alibi forsan plenius ostendetur exigente materia: & sic cum ætherea sit: atq; perēnis nullū sibi cū perituris cõmerciū est: splendoresq; manu factos tanq̄ futiles & inanes paruifacit: & renuit de suis contenta bonis non curat aggregare diuitias. Post hæc ex iam dicta positione subnectunt minus prudētes fuisse poetas: qui tale secuti sunt dogma: ex quo nullæ sequacibus cõsequantur opes. Quibus ut responsū sit: reor plurimum prudentis opus circa eligenda consistere: & ideo hos cõuenire uelim: quis in eligendo prudentior sit habendus merito: iuridicus: an poeta. Aedepol prudentius actum puto elegisse trahentem ad sublimia mentem: q̄ ad terrestria deprimentem: stabilem: q̄ casurā: quæ lōgæuū bonū præster: q̄ quæ breuissimū exhibet. Elegere poetæ scientiā iter sydera: iter deorū sedes: ornatusq; cælestes suos cõtinua meditatione trahentē. Nunqd̄ hoc uerū sit testimoniū reddant ipsa uatū poemata ipulsu trahentis eleganti stilo poetarū descripta calamo. Causidici uero legū facultatē secuti sola scriptorū ualent memoria: nō ex igenio: sed ex litteris legūlatorum iura reddētes: nec putandū est ut satis uideri potest: eos insistere circa excelsa: aut semota naturæ: utputa nunqd̄ recta an trāsuersa uia sol ab idis petat hispanos: q̄nimo nunqd̄ hæreditario iure an emphitheotico uel p̄cario Titius uel Sépronius occupet agellū: nunqd̄ certum debitum: aut usuariū

desiderium beniuolentiae suae quae insigni legatione atque donis regibus postulauit. Hac delectatus Democritus patris agros & innumerabiles opes reipit. Atheniensium ultro concessit: satius ducens cum paupertate studiorum libertate laetari: quam opum seruili cura uexari. Hac delectatus Anaxagoras dulcedine tractus philosophiae potuit in gentia praedia neglexisse: asserens quoniam seipsum perdidisset: si illa colere uoluisset. Huius opus Amyclas pauper nauta nocte in littore solus clamantem Caesarem cuius uocem superbi timebant reges ad hostium gurgustiolii atque pulsantem audiuit intrepidus. Sic & pauper Aruns flagrante Italia omni ciuili belli incendio iter marmoreos lunae montes caeli solis lunaeque prospectans motus stetit ipauidus. Hac non inuentur: quae paupertatem lacerant fugiuntque. Dicant oro si oportuisset Homerum de re agraria cum uulgo litigare aut de domestica a curatore domus ratione exigere: quando iliaceum excogitasse carmen: & nomen suum claritate siderea floridum in hominum diurnum usque protedere potuisset. Quando Virg. Quando reliqui poeticam cum paupertate sectantes. Non igitur illam spreuerunt amici purpura: eo quod palliastro tenui tecta procedat. Nam rite studentium prima gloria est nescio quippe: immo scio quid referat corpus ornasse uestibus aureis: si mens uitioque labe sordescit: nec ut arbitrantur anxia comitati turba sola procedit. Hanc uates semper laureis insigniti prosequuntur: & saepe nominatus Homerus: Esiodus: Euripides: Ennius: Terentius: Virgilius: Flaccus. Aliique plures diuinis ornauere carminibus. Sic pompa tamen fulgidiori palmatis induti tunicis Camilli: Quintii: Curtii: Fabritii: Scipiones: Catones inuidia olim & gloria facinorum quam auro ditiores splendidis comitantur triumphis: eamque excelsis praeposuerunt regibus: orbis praefecere imperio. Sic ergo sociata: sic ornata solam squalentem peritque iuris dicent incedere. Secunda insuper paupertas eorum profecto est: qui eam tanquam hostem conantur effugere: non aduertentes dum maiori conatu sequuntur diuitias uerae prouant paupertatis in gremium. Precor quid aliud paupertas est quam summa in abundantia angustia desiderio congregandi? Tantalum ne diuitem dicam: si tibi circumdatus & poculis fame sitique pereat? Absit: pauperrimus habendus est. Sed concedamus legistis nostris opulentiam dari: & quid ex inde uoluptatis possint assumere uideamus. si experientiae credimus assidua ardentique semper premuntur sollicitudine: qui diuites nuncupant. Si appareat in aere nubecula confestim pluuia suspicatur: & timet anxius: ne nimia corrumpant fata: si uentus excite: ne euellant arbuta: aut aedificia impellant pauescit. Si suscitetur in terris incendiū ne in suas euolet aedes timore labascit. Si bellum nascatur armens gregibusque superminere rapina miser ariolatur. Si concordia ex litigiis oriatur tanquam suum infortunium ingemiscit. Amicorum inuidia: latronum astutia: raptorum uolentia: affinium insidias: tumultus ciuicos. Secordia uexata assidua expauescit. Possent supaddere multa: quae non solum diuites hos paupes faciunt: sed egenos. In lubrico posita sunt fortunae bona: nullo certo firmata subsidio. Desistant ergo in benemeritos insultum facere miseri: uideantque: ut litigii causam auferant omnem: nil secum uates uoluisse commune illi turbae lis imixta: & frequentia fori apud rostra insistent clamore uenali poetae in syluis & solitudinibus otia meditationibus terunt. Illi fontium crimina cupido exquirunt animo. Isti illustrium carmine extollunt clara facinora. Illi totis affectibus cupiunt aurum. Isti totis uiribus gloriae quaerunt & inclytam famam: & ne pluribus instem satis haec inter se distantia sunt. Quae si uos omnium rerum iudices mouere non possunt: ut loquamini moderatius in poetas: moueat uos uestri Solonis auctoritas: qui ex amplissimo legumatore in poesim iam senex uoluntarius euolauit.

Qui sint & quae multa poetis quidam apponant.

Cap. V.

St praeterea serenissime regum: ut tu longe melius nosti: diuino munere domus in terris composita ad instar caelestis concilii sacris tantum studiis dicata: in hac sublimi in folio ex dei missa gremio philosophia rerum magistra praesidet angusta facie: & diuino splendore conspicua: regibus induta uestibus: & aurea insignita corona: nec aliter quam mortalium imperatrix: cum prima sinistra libellos: & dextra regale baculum sceptrum: & deserto sermone audire uolentes: quae sint laudabiles hominum mores: quae naturae parentis uires: quod uerum bonum & caelestia docet archana. Quae si intres non est dubium quoniam sacrarium omni reuerentia dignissimum uideas: & si circumspexeris quicquid humana possunt agere studia: quicquid ingenia speculari: quicquid comprehendere intellectu: uidebis liquido & adeo miraberis: ut tecum ducas unum totum continentem domum esse: imo ipsam fere diuinam mentis effigiem: & iter alia summa ueneratione dignissima sunt ibi post dominam caelsiori in sede locati homines: non multi tamen: mites aspectu: atque eloquio etiam morum grauitate tanta honestate atque uera humilitate spectabiles: ut credas deos potius quam mortales. Hi iam praesidentes dogmatibus pleni abunde aliis igerunt: quae nouerunt. Est & alia multitudo praestrepes uariarum quidem hominum sperum: ex qua nonnulli omni abiecta superbia uigiles mandatis insistent: si forte studio quaerant in altiore deuenire gradum. Alii uero sunt: qui fere rerum principiis aut ditis elato animo in uestes imperatricis uncas iniiciunt manus: & acri uolentia quibusdam subreptis piculis uariis insigniti titulis: quos nonnunquam extra domum uenales comperiunt: non aliter quam si mentem omnem diuinitatis perceperint fastu quodam inflati: ex sacra se proripiunt aede. Quam tamen cum detrimento insipientium prudentes aduertunt. Hi autem aduersus quascunque bonas artes coniuuratione unanimi facta: ante alia conantur fingere bonum uirum. Exterminant autem facies suas: ut appareant uigilantes. Icedunt insuper deiectis in terram oculis: ut nunquam a meditationibus separari uideantur. Tardo tamen feruntur gradu: ut sub potestate sublimium speculationum nimio ab inspidis titubare credantur: honesto uestimentoque utuntur habitu: non quia mens honesta sit: sed ut ficta sanctitate decipiant. praeus est sermo illis grauisque. rogati non absque praemisso suspirio & tepusculo interposito: ac eleuatis in caelum oculis paululum responsa concedunt. Volentes ex his a circumstantibus arbitrari: quae ex longinquo supercaelestium sanctorum archano non absque difficultate uerba deducant in labia: quae sunt dicturi: pietate: sanctitate & iustitia praesentem: propheticum praesepit uerbo. zelus domus dei comedit me. Hinc ad ostentationem suam admirandae scientiae praecedentes: quae non nouerunt omnia dant: nec frustra. Hoc faciunt enim: seu ut non interrogent de his respondere nescierunt: seu ut tanquam uilia & minora: & a se cognita despexisse atque neglexisse uideantur: & uacasse maioribus. His autem decipulis captiuatis isti

piētū iudiciis ciuitates ambire: ſæcularibus ſe miſcere negotiis: conſilia præſtare: cõnubia tractare: cõmeſſatio-
nibus iteſſe: teſtantiū dictare tabulas: teſtamētōrū executiones aſſumere: & multa minus philoſophos de-
centia agere præſumptuoſe incipiūt atq; pſequunt: ex quibus fit: ut in famoſam uulgi famā quādoq; deueni-
ant: ex qua tanta tumiditate turgelcūt: ut incedentes cupiant a uulgo digito demõſtrari: & longe magis au-
dire: q̄a pergrādes magiſtri ſint: uidere q̄ eis aſſurgāt præſidentes in triuiis: eos rabi uocēt: ſalutēt: inuitēt: præpo-
nant: atq; præficiant. ex his omni cõſideratione ſepoſita audēt oīa: nec uerentur in alienas meſſes falces imittere
ſuas: ex quo fit: ut dum cætera præter ſua ignominioſe deturpare conant̄ interueniat aliquando de poeſi: & poe-
tiſ colloquiū: quoq; audito noīe tanto repente accendantur furore: ut igneos oculos illos habere diceres. Nec
poſſunt cõſiſtere: fremūt: agunturq; ipetu. Demū quaſi aduerſus eos: nō aliter q̄ in letales hoſtes cõiuratū ſit
nunc in ſcholis: nunc in plateis: nunc in pulpitis auſcultāte nōnunq̄ uulgo inerti in eos inſano clamore præ-
punt: ut nō de innocuis tantū: ſed & de ſe timeant circūſtantes: & aiunt poeſim oīno nullā: aut futi-
lẽ facultatem atq; ridiculā. Poetas hoīes eſſe fabuloſos: imo illos: ut deſpectiori utantur uocabulo: nōnunq̄ fabulones
appellant. Rura ſyluas & mōrana colētes: eo q̄ moribus nec urbanitate ualeant. Præterea eorū poemata eſſe
dicūt obſcura nimis atq; mēdacia laſciuiis plena: & deorū gentiliū nugis atq; ineptiis reſerta. Aſſerentia Iouē
quēdā adulterū & ſpurcidiū hoīem: nunc deorum patrē: nunc cælog; regem: nūc ignē: nūc aerē: nūc hoīem:
nunc taurū: nūc aquilā: & huiuſmodi incõueniētia. Sic & Iunonē & alios infinitos eos multorū nominū ce-
lebres facientia. Mentiū iſup ſeducōres clamitāt eſſe poetas: ac ſuaſores criminū: & ut turpiori: ſi poſſint: cõ-
maculēt nota: prædicūt eos philoſophog; ſimias eſſe: Firmantes inde poetarū libros legiſſe: aut tenere præ-
grande piaculū: ac nulla facta diſtinctione auctoritate: ut aiunt ſulti Platonis eos ne dū e domibus: ſed ex ur-
bibus eſſe pellendos: & eor; ſcenicis meretriculas Boetio approbāte in exitiū uſq; dulces deteſtabiles fore at-
que eiiciēdas una cū eis: & renuēdas oīno. Quid multa: longū nimis eēt oīa in mediū deducere: quæ illis exi-
tiale odiū inſeſtante inuidia dicēda furētibus parat. Ad hos tā celebres iudices: tam æquos: tā mites: tā fauora-
biles ſatis credēdū eſt princeps in clyte deueniet opus noſtrū: qđ ſcio circūdabūt more leonis famelici: ut in-
ueniant qđ deuorēt: & quoniā omne poericū eſt: nō expecto mitiorē ſentētiā q̄ irati fulminēt in poetas: nec
ſcio qbus ſpiculis pectus apponā: niſi eis quæ uetus odiū demõſtrauit: illa conabor repellere. O bone deus ſis
tā indiſcretis: tā incõſideratis clamoribus obuius: & horū demētiū obſiſte furori. Et tu etiā rex obtime: quo-
niā ad triones uentū eſt generoſi pectoris tui uiribus adſis: ſer opē militanti tibi: nūc aīs opus eſt: nūc pecto-
re firmo: acuta & uenenata: nec roboris tela iſtorū ſunt. Nā ſi inepti ſint iudices: alias tamē ualēt: & ideo hor-
reo & tremiſco niſi deus primo: qui nō deſerit ſperātes in ſe. Et tu inde faueris: & tenues mihi uires ſunt: &
ingenium debile: ſed ſpes ingens ſubſidii: qua fretus in eos irruam comitante iuſtitia. cordi ingerere iam au-
daciā ſentio.

Ynnasium puſillus intraturus hō aduerſus has gyganteas moles firmātes auctoritate: qua poſſūt
aut nullā: aut futi-
lẽ facultatē fore poeſim: ſi p̄cõter ante alia quid nā ſit poeſis: ſeu circa quod eius
uerſetur officium: nil aliud feciſſe reor: q̄ in ſcirpo quæſiſſe nodū. Sed quoniā faciendū eſt: quæſo:
ut id aperiant hi facultatū oīum præceptores egregii: ut appareat: circa quod noſtrum uelint uerſari
certamen. Scio obſtinata fronte nullo unq; p̄fuſa rubore ridentes inquierit: q̄ paulo ante male dictū eſt. O bo-
ne deus adſis: & has ridiculas obiectiones aduerte: & in melius eorū dirige grefſus. Dicūt ergo dānantes poe-
ſim eam omnino nullā eſſe: qđ ſi ſic eſt: ſcire uelim unde iam dudum tot illuſtres uiri ſibi poe-
tæ quæſiuere
nomē. Vnde poematū multa uolumia? Vnde hoc nomē poeſis ortū eſt? Si poeſis nihil eſt. Certe ſi reſponſu
ri aliquid ſint: per ambages ituros reor: cū nihil aliud quæant iure reſpondere: q̄ aduerſus inanē poſitionē
ſuā ſit. Certiſſimū enī eſt: ut poſt hæc ſuo loco mōſtrabit: hāc: ut cæteræ diſciplinæ: a deo a quo ſapia oīs: ini-
tium habuiſſe: & uti reliquæ ab effectu nomen ſortita eſt: a quo demum celebre poetarum nomen deriu-
tum: & inde poematū poeſis. Quibus ſtantibus non oīno nihil: ut aiebant uidetur eſſe poeſis. Quæ ſi ſcīa eſt
quid inquierit ſophiſtæ clamor? Credo paululū retrahent pedē: uel potius in ſecundā obiectionis partē ob diſ-
gregatiuā copulā tranſuolantes inquierit ſi facultas eſt: futiſ facultas eſt. O ridiculū rancidulū ſatius tacuiſſe fue-
rat: q̄ uerbis friuolis in errore ſe precipitaſſe maiore. Nōne uidēt ignari ipſum noīs huius: facultatis. ſ. ſignifica-
tū ſemp aliq̄lẽ plenitudinē demõſtrare? Sed de hoc alias. Et q̄ſo exprimant elegātes hi uiri quo iure poeſis fa-
cultas dicēda ſit futiſ: cū eius iſtigatione opitulante diuina grā tot extēt clara uolumina: tot memorāda poe-
mata: tot inuenta plucide atq; peregrina: obmutefcent eqdē: ſi patiet̄ inanis oſtentatōis uredo. Siqđ obmute-
ſcent dico: mori mallēt q̄ ueritatē nedū extremis labiis: ſed taciturnitate fateri. in diuerticulū aliud irruent &
ſuo iſterprætātes iudicio hūc dicēt adiectione futi-
lẽ itelligendū fore dānoſam atq; deteſtabilē: eo q̄ poemata
a poeſi uenientia deor; ſuor; cantēt illecebra & iſanda ſuadeāt. Eſto poſſit hæc iſterptatio reprobari cū futi-
lẽ nō ſit quod eſt illecebris plenū: poterat tā æquo aīo tollerari: ſed qđ ob eā uolunt poſſet rōne fateri cū confi-
tear ultro nōnulla fore poemata id qđ aſſerunt exprimētia: q̄ obrẽ ſi mala ſpecies poſſet bono generi deroga-
re uiciſſent. Sed de p̄cor ſi praxiteles aut phydias ſculptura doctiſſimi ipudicū ſculpſerint priapū in iolē nocte
tendentem potius q̄ ſpectabilem honeſtate Dianam. Aut ſi contingat apelles: ſeu noſter ioc̄tus quo ſuo æuo
non fuit apelles ſuperior. Martem ſe ueneri immiſcentem potius q̄ Iouē diis ex trono iura præbentem has
artes damnandas fore dicemus ſtolidiſſimū eſſe fateri laſciuentiū quippe ingeniorum culpa hæc eſt. Aequo
modo iam dudū nōnulli fuere poe-
tæ ſi tales poe-
tæ dicēdi ſunt qui ſeu rōne quæſtus ſeu ad gratiā populi p̄-
merendam ſic eo exquirente ſæculo & illecebræ ſuadēte laſciuiā: q̄ honeſtate omiſſa in has ineptias corrucere.
Quæ qđem dānandæ deteſtandæ & abiiciendæ: ut latius poſt diceſ. Ob hoc tamē quorūdā ſingentiū ſcelus

non est uniuersalis dānanda poesis: a qua tot in uirtutes suasiones & poetarū monita atq; documēta legimus ab his quibus curā fuit cælestes meditatōes sublimi ingenio ac summa cū honestate & stili atq; uerborū orū describere. Sed qd multa? Est non solū aliquid sed scia ueneranda poesis. Et ut sapius in præcedētibus uisum est: & in sequētibus apparebit: non futilis: sed succi plena facultas est: sensus uolētibus ex fictionibus ingenio p̄mere. Et sic patet ne longius p̄trahamus sermones: primo certaminis ingressu duces hos terga dedisse: eosque modico labore nostro aream liquisse duelli. Sed quid poesis sit explicandum est: ut ipsi uideant q̄ stoliditate opinentur illam futilem facultatem.

Quid sit poesis: & unde dicta: & quod officium est eius.

Cap. VII.

Poesis est quā negligētes abiiciunt & ignari. Est feruor qdam exq̄site iueniendi: atq; dicēdi seu scribendi qd̄ inuenis. Qui ex sinu dei p̄cedens paucis mentibus: ut arbitror: in creatione cōceditur. Ex quo quoniā mirabilis sit: rarissimi semp̄ fuere poetæ. Huius. n. feruoris sunt sublimes effectus utputa mentē in desideriu dicendi cōpelle: peregrinas & inauditas iuentiones excogitare: meditatatas ordine certo cōponere: Ornare cōpositū inulitato quodam uerborū atq; sententiā cōtextu: uelamento fabuloso atq; decenti ueritate contegere. Præterea si exquirat iuentio: reges armare in bella: deducere naualibus: classes emittē: cælū terras & æquora describere: uirgines fertis & floribus isignire: actus hominū p̄ qualitibus designare: irritare torpentes: desides aiare: temerarios retrahere. fontes uincire: & egregios meritis extollere laudibus & huiusmodi plura. Siquis aut̄ ex his qbus hic ifundit feruor hæc minus ple ne fecerit iudicio meo laudabilis poeta nō erit. isuper quātuncūq; urgeat aios: qbus ifusus ē praro ipulsus cōmendabile p̄ficit aliqd̄ si ifstrumenta: qbus meditata p̄fici consueuerat defecerint. utputa grāmatica præcepta atq; rhetorica: quoz̄ plena notitia opportuna ē. Esto nōnulli mirabiliter materno sermone iā scripserint & p̄ singula poesis officia pegerint: hic & liberaliū aliāz̄ artiuū: & moraliū atq; naturaliū saltē nouisse principia ē necesse: necnō & uocabulorū ualere copia: uidisse monimenta maiorū: ac etiā meminisse hystorias nationū: & regionū orbis: mariū: fluuioz̄: & mōtium dispositiōes. Præterea delectabiles naturæ artificio solitudines opportunæ sunt: sic & trāquillitas animi & sæcularis gloriæ appetitus: & p̄sæpe plurimū p̄fuit ætatis ardor. Nā si deficiat hæc nōnunq̄ circa excogitata torpescit ingeniu. Et quoniā ex feruore hoc ingenioz̄ uires acuate atq; illustrante nihil nisi artificiatū p̄cedit: ars ut plurimū uocitata poesis est. Cuius quidē poesis nomē nō iude exortū est: unde plurimi minus aduertēter existimāt. s. a poyo poys: qd̄ idē sonat qd̄ fingo fingis: qnimo a poetes uetustissimū græcoz̄ uocabulū latine sonās exquisita locutio. Nam primi: qui iflati spiritu exq̄site rudi adhuc sæculo cōepere loqui: utputa carmine: tunc oīno loquendi genus incognitum: ut sonorū auribus audientiū etiā uideretur: illud p̄fatis moderauere temporibus: & ne delectationē nimia breuitate subtraheret: aut longitudine plurima luxuriās tediū uideret̄ inferre certis mensuratū regulis atq; itra diffinitū pedū & syllabarū numerū coercuere. Sane quid ex hoc tam accurato dicendi ordine p̄silibat: nō dicebatur poesis amplius sed poem a: & sic: ut iam diximus: tā arti q̄ artificiatū ab effectu nomē cōsequutū est. Inquiēt forsan isti obiurgatores perlucidi: & si dixerim scientiā hanc ex dei sinu recentibus adhuc aiabus infundi se nolle uerbis meis satis p̄stare fidei: qbus satis roboris æquis animis: quæ uidemus assidue poterat̄ p̄stitisse: sed adhuc egemus testibus. Si ergo legerint quid Tullius Cicero homo philosophus nō poeta dixerit in ea oratione: quā apud senatū habuit pro Aulo licinio archia in fidem forsan faciliores deueniēt. Dicit enī sic. Atq; sic a sūmis hoibus eruditissimisq; accipimus. Cæterarū rerū studia atq; doctrina: & p̄ceptis: & arte constare poetā. Natura ipsa ualere: & mentis uiribus excitari: & quasi diuino quodā spiritu iflari. &c. Et ne orationē longius p̄trahā: satis apparere potest: piis hoibus poesim facultatē eē: & ex dei gremio originē ducere: & ab effectu nomē assumere: & ad eā isignia atq; fausta multa spectare: qbus ipsimet negates utunt̄ assidue. Si quærāt ubi uel quādo i promptu est: fateant̄ ipsi quo duce: cuius opere fictiones suas ipsi cōponāt dum scalas gradibus distinctas in cælū erigūt: dū p̄ceras arbores ramoz̄: fœcūdas æque ad astra producūt: dum mōtes in excelsum usq; circuitionibus ambiunt. dicēt forsan: ut huic a se icognitæ detrahāt: quo utunt̄ rhetorica opus esse: qd̄ ego pro parte nō inficiar. Habet enī suas iuentiones rhetorica. Verū apud tegmenta fictionū nullæ sunt rhetorica partes. Mera poesis est quicq; sub uelamento cōponimus & exquirēt̄ exq̄site.

Qua in parte orbis prius effulserit poesis.

Cap. VIII.

Simi rex qua sub cæli plaga: quibus sæculis: cuius opere hæc primo cōparuerit in terris exquiras: uix credo satis certū posse dari respōsum. Quidā aut̄ existimati sunt hanc cum sacris cerimoniis ueterū originē habuisse: & sic apud hebræos exortā: eo q̄ ab eis primo deo sacrificiū oblatum sacra testantur litteræ. In quibus legit̄ Caym & Abel fratres & primos natos orbis homines deo sacrificasse. Sic & a Noe undis cathaclysmi cessantibus eo arcā exeunte deo sacrū fuisse confectū. Præterea & ab Abraā superatis hostibus: dum melchisedech sacerdoti uinum obtulit atq; panem. Sane cum ex his qd̄ quærif nō sumas: dato uaticinātes potius q̄ probantes asserāt: minime arbitrandū sacra hæc absq; ulla uerborū prolatione confecta. Subiungunt a moyse: cum sicco pede una cū populo israel rubrū superasset mare: integre peractū: cum legamus eum sacra: & sacerdotes: & tabernaculū instar futuri templi erectū: & orōnes: qbus placaret̄ diuinitus iuenisse: qbus aspectis uidebit̄ nō ante moysis ducis israelitarū tempus poesi apud hebræos habuisse p̄cipiū. Qui quidē circa finē uitæ Marathi regis Sicioniorū: qui diē obiit anno mū di. iii. mil. dclxxx. populū eduxit: & sacra confecit. Sunt & alii gloriā hanc babylonis largiri uolentes. Quos iter uenetus puteolanus episcopus hystoriarū inuestigator permaximus erat asserere consuetus dicacitate proluxa poesim moyse longe antiquiorem: utputa nembroth temporibus ortam. dicebat. n. eū primū idolatriæ inuētore: eo q̄ cū ignē mortalibus accōmodū uidisset ac ex motibus eius atq; murmuratiōibus uariis

futura quædã cognosceret eum deũ fore firmabat: & ob id loco dei nõ solũ coluit caldæisq̃ue suasit: ueq̃ illi tẽpla cõstruxit: sacerdotes ordinauit: & precatões etiam adinuenit: q̃bus i precatõibus ostendebat eũ exq̃sito usum eloquio: qd̃ possibile ẽ: esto unde sumpserit nõ explicaret ligdo. Ego autẽ & si sæpissime legerim apud Asyrios religiõis cultũ: philosophiã studiũ: & armõz gloriã priõ fuisse. Non tamẽ absq̃ alio fide digniori testimonio facile credã apud barbaras & adeo imanes nationes originẽ habuisse artificiuũ tam sublime. Græci i super apud se exortã poeticã autumant ut totis uiribus affirmat Leõtius: i quã credulitatẽ & ego paululum trahor: memor aliquãdo ab inclyto præceptore meõ audiisse penes prisicos græcos tale huic fuisse principiuũ. Nã cum primo iter rudes adhuc hoies nõnulli celsioris ingenii coepissent naturæ parentis opa admirari. & inde p̃ meditatões sensum intrare credulitatẽ aliquẽ unum esse. Cuius ope & i perio gubernarent & ordinarentur cuncta quæ cernerent: & eũ unum uocauere deum. Deide existimantes eũ nõnunq̃ terras icolere arbitrari sanctum fore: ut diuerticula suo nomini dicata ueniẽs iuenerit ei sacras ædes erexere: sumptu permaximo cõstruxere: q̃s nos tẽpla dicimus hodie. Inde ut eum erga se propitiũ facerẽt quosdã honores præcipuos excogitauerũt. Illis statutis tẽporibus fiendos: quos dixere sacra: Demũ quoniã quantũ cæteris p̃ualere diuinitate rati sunt tantũ p̃ cæteris honorandũ: cõstituendas eius i sacris argenteas mensas & aureas phyalas: cadelabra & aurea quæcũq̃ uasa: & ex prudẽtioribus atq̃ nobilioribus populi homines: quos dixere postea sacerdotes: eosq̃ in sacris cõficiẽdis nõ uulgaribus quinimo preciosissimis uestibus & thiaris atq̃ lituis isignes esse uoluerẽ. Tandẽ quoniã uidereẽ absurdũ mutos tacitosq̃ pontifices deitati exhibere sacra uoluerũt uerba componi: p̃ quæ ipsius deitatis laudes & magnalia monstrarent: & populi uota exprimerent & preces secũdum opportunitates hominum porrigerent eidem: Et quoniam appareret incongruum: non aliter q̃ si cum uilico aut seruulo seu contubernali amico loquereris diuinitatem alloqui uoluerẽ prudentiores: ut exquisitus loquendi modus inueniretur: quem excogitandum sacerdotibus commiserẽ. Ex quibus aliqui pauci tamen: quos inter fuisse creduntur museus Linus & Orpheus quadam diuinæ mentis instigatione commoti carmina peregrina mẽsuris & tẽporibus regulata finxere: & in dei laudẽ inuenere in q̃bus: ut amplioris essent auctoritatis sub uerboz cortice excelsa diuinõz mysteria posuere: uolẽtes ob hoc ne talium ueneranda maiestas ob nimiã uulgã notitiã in contẽptũ præcipitiũ efferret: qd̃ artificiuũ: quoniã mirabile uisum ẽ: & eo usq̃ inauditũ: ut prædiximus ab effectu uocauere poesim seu poetas: & q̃ cõposuerant poetæ uocati sunt: & quoniã nomẽ etiã fauet effectui creditur: ut omittamus additũ carminibus cantũ & reliq̃ apud græcos originẽ habuisse poesim. De tẽpore uero ambigit plurimũ. Dicebat. n. Leontius a Barlaã calabro p̃ceptore suo: & ab aliis eruditis uiris i talibus audiisse sæpius tẽporibus Phoronei argiuõz regis q̃ año m̃di. m. M. ccc. lxxxv. regnare coepit. Musæũ quẽ ex iuẽtoribus carminũ unũ diximus isignẽ apd̃ græcos fuisse uigẽ: & eodẽ fere tẽpore floruisse Linũ: de q̃bus adhuc fama satis celebris ẽ. q̃ eos apud nos ẽt testat sacris p̃fuisse ueterũ: & his ẽt addit̃ Orpheus thrax: & ob id primi credunt̃ theologi. Paulus ap̃ pusinus lõge iuniorẽ poesim ẽẽ dicebat nõ mutatis auctoribus asserẽs Orpheũ: q̃ ex antiq̃s iuentoribus scribit̃ unus: t̃pibus Laomedontis troianõz regis claruisse: circa años m̃di. m. M. dccc. x. Eũq̃ Orpheũ & argonautis fuisse: & non solũ successorẽ Musæo sed eiuẽdẽ Musæi Eiumolphi filii fuisse magistrũ. Qd̃ ẽt in lib. tẽporõz testat̃ Euseb. Ex quo patet: ut dictũ est lõge iuniorẽ q̃ diceret̃ apud græcos ẽẽ poesim. Attamẽ ad hæc respondebat Leontius arbitrari a doctis græcis plurimos fuisse Orpheos atq̃ Musæos. Verũ illũ ueterẽ Musæo ueteri atq̃ Lino cõtẽporaneũ græcũ fuisse ubi Thrax iunior p̃dicarũt. Sanẽ quoniã hic iunior Bacchi orgyam adinuenit: & menandrũ nocturnos cœtus: & multa circa ueterũ sacra inouauit & plurimum oratione ualuit: ex quibus apud cœuos igentis existimationis fuit: a posteris primus creditus ẽt Orpheus: cui opinioni forsan adherendũ est: cũ quorundã ueterum testimonio cõstet: etiã ante natũ louẽ cretensem nonnullos fuisse poetas: cũ post raptam a loue Europam per Eusebiũ cõstet claruisse Orpheũ thracẽ. cũ igitur inter se sic discordantes sint: nec ullum satis ualidũ testimoniũ ex antiq̃s auctoribus ad corroborandas opiniones suas inducant: non satis certũ habeo cui fides præstanda sit. Apparet tamen ex temporibus descriptis si Leontio credendum sit apud græcos: potius q̃ apud hæbreos: & si ueneto: apud Chaldæos primo q̃ apud græcos apparuisse poesim. Si uero Paulo fidẽ præstare uelimus: sequet̃ Moysen primo q̃ Babylonios: aut græcos eiuẽdẽ fuisse magistrũ. Ego aut̃ quantũcũq̃ Aristoteles dicat rõne forsan superiori tractus: poetas primos fuisse theologos existimans eos græcos itellexisse: qd̃ aliquale adminiculum opinioni Leontii uideretur afferre. Nõ credã huius poësis sublimes effectus finamus in belua illa nèbroth: sed nec in Musæo seu Lino uel Orpheo quãtũcũq̃ uetustissimis poetis nisi: ut arbitrantur aliqui: Musæus & Moyses unum & idẽ sint: primo ifusos: quinimmo in sacratissimis & deo dicatis prophetis: cũ legamus Moysen hoc percitũ: ut reor desiderio penthateuci partẽ maximã non solũ stilo: sed heromico scripsisse carmine spiritu sancto dictante. Et sic alios nonnullos æquo mō magnalia sub metrico uelamine litterali: quod poeticum nuncupamus finxisse. Quõz ego nec forsan isipide reor poetas generare: & sic alii ui mentis unde uates dicti hoc urgente seruore sua poemata condiderẽ. Tu aut̃ rex inclyte cũ nil aliud circa huius originem qd̃ dicam habeam tuæ serenitatis iudicio sume quod liber.

Cõposuisse fabulas apparet utile potius q̃ dãnõsum.

Cap. IX.

Serunt insuper hi boatores magnifici poetas fabulosos hoies esse: & ut deiectioni seu detestando magis utant̃ uocabulo: stomacantes illos aliquãdo uocitãt fabulones. Nec dubitẽ quin ignaris ex ecrãda plurimum talis uideatur obiectio. Ast ego floccifacio, nõ habet aliquõz linguæ spurcicies illustriũ uiroꝝ gloriosum nomen inficere. Doleo q̃ uidens hos liuore percitos in innocuos sese i frenes efferre. Sed quid tandem concedo fabulosos, i. fabularum compositores esse poetas: nec hoc

ignominiosum existimo nisi uti formasse philosopho syllogismū. Nam si ostendatur quid sit fabula: & quæ fabulæ sint spēs: & quibus hi fabulones usi sint: reor nō adeo p̄ grande piaculum uidebit: ut hi uolunt fabulas condidisse. Fabula igitur ante alia a for̄ faris honestam sumit originē: & ab ea cōfabulatio quæ nil aliud q̄ colloctio sonat: qđ̄ satis per Lucā in euangelio demōstrat̄ dum dicit de duobus discipulis post christi passio- nem euntribus ī castellū cui nomē Emaus sic aiēs. Et ipsi loquebant̄ adinuicē de his oībus quæ acciderant: & factū est cū cōfabularētur & secum quærerent: & ipse christus appropinquans ibat cū illis &c. Et si cōfabula- ri sanctis hominibus non īputatur in uitiiū: nō erit fabulā composuisse peccatū. Sed cedamus paululū his. Su- peruacaneū est cōposuisse fabellas non īficiat: si simplices tantū poetas fabulas cōposuisse cōcesserim: uerum nusquā leget: qn̄ ab intelligēti hoīe cognoscat̄ aliquid magni sub fabuloso cortice palliatū: & ob id consueue- re nōnulli sic fabulā diffinire. Fabula est exēplaris seu demōstratiua sub figmēto locuti: cuius amoto cortice patet intētio fabulantis. Hæc qđ̄ duplicē fore spēm credo. Quæq; prima oīno ueritate caret in cortice: utputa- quando aīalia bruta: aut etiā īsensata interloquētia inducimur: & auct̄or harum p̄maximus fuit Aesopus uir græcus antigrate ac etiā grauitate uenerabilis: & dato his non solū ciuile uulgus, sed ēt agrestes utant̄ ut- plurimū: nō fastidiuit aliquando suis libris inserere Aristotel̄ cælestis īgenii uirū & peripatetichoz̄ principē philosophoz̄. Secunda aut̄ spēs in sup̄ficie nōnunq̄ ueritati fabulosa cōmiscet: ut si dicamus Minei filias nen- tes spernentēsq; orgia bacchi ī uestiliones uersas. Has aut̄ a primæuo uetustissimi iuenerē poætæ: quibus cu- ræ fuit diuinā & humana pariter palliare figmentis: & q̄ poetarum sublimiores secuti sunt ī melius euehere- posito nonnulli comici deprauauerit eas magis de assensu lasciuientis uulgi q̄ de honestate curauere. Species uero tertia potius hystoriæ q̄ fabulæ similis est, hac aliter & aliter usi poætæ cælebres sunt. Nam heroici quā- tuncq; uideant̄ hystoriā scribere: ut Virgilius dū æneā tēpestare maris agitatū scribit: & Homerus alligatū malo nauis Vlysem ne a syrenaz̄ cantu traheret: longe tamē aliud sub uelamine sentiunt q̄ mōstret̄. Comi- ci insup̄ honestiores: ut Plautus atq; Terētius hac confabulandi specie etiam usi sunt: nil aliud præter qđ̄ litte- ra sonat̄ itelligētes: tamē arte sua diuersoz̄ hoīum mores & uerba describere: & interī lectores docere & cau- tos facere: & hæc si de facto nō fuerint cū cōmunia sint: eē potuerit uel possent. Quarta quidē spēs nil penitus in sup̄ficie nec in abscondito ueritatis habet cum sit deliratiū uetularum inuētio. Ex qbus si hi redargutores eximii primā spēm dānent qđ̄ etiā sacris litteris legimus: ligna, siluarum de constituendo rege sibi habuisse colloquium damnandū ēt ueniet. Si uero reprobet̄ secunda: omne fere sacrum ueteris testamēti uolumē ue- niet reprobandū: quod absit: cum eodē passū in eodē scripta cū æditionibus poætaz̄ uideant̄ incedere: & hoc quantū ad componēdi modum. Nam ubi absit hystoria neuter de possibilitate sup̄ficiali curat: & q̄ poeta fa- bulam aut fictionē nuncupat: figuram nostri theologi uocauerit. Quod nunqđ̄ ita sit uideant iudices æquio- res æquo ponderātes libramine sup̄ficē litteraz̄ uisionū Isaie: Ezechielis & alioz̄ sacrorū hoīum & poætaz̄ postea fictionū. Et si in ritu contingēdi uideant discrepantes: dānationi consentiam. Si tertiā quod nequeunt dixerint eē dānandā nil aliud erit q̄ eam sermonis spē dānasse qua sæpissime usus ē Iesus x̄ps dei fi- lius saluator noster dum eēt ī carne: qđ̄ nō eo p̄ poætæ uocabulo sacre uocitēt litteræ: qn̄imo uocauerit para- bola: ī nōnulli exēplū dicunt eo q̄ rōne exēpli dicat̄. Quod aut̄ quattuor damnētur cū a nullo satis congruo uideatur p̄cipio moueri: neq; alicuius artis uallari suffragio: aut ī finē ordine deduci debitum non magni- facio. Non enim in aliquo cum fabulis poætaz̄ conueniunt: & esto credam redargutores hos arbitrari poeti- cas ab illis in nullo differre. Nunc quæso nunqđ̄ sanctū spiritū fabulonē: nunqđ̄ x̄pm deū dicturi sint: q̄ am- bo sub eadē deitate fabulas edidere. Non credant si sapiūt. Ego at̄ si liberet ī sermonē longū excedere: optime nominū diuersitatē non obesse si stili q̄litates cōueniant demonstrarē: sed ipsi uideant. Fabulas quippe quas isti ob uocabulū ita despiciunt nōnunq̄ legimus incitatos infano furore animos fuisse sedatos & in mansue- tudinē redactos pristina: ut putādū a Mēnio aggrippa grauissimo uiro romana plebs a patribus dissidēs e fa- cro monte in patriā p̄ fabulā reuocata est. Fabulis fessis illustriū uiroz̄ circa maxima animis uires p̄sæpe re- stitutæ sunt: qđ̄ nō tantū exemplo ueteris: sed assiduis demonstratur. Cernimus enī principes maximis occu- patos rebus quasi reḡ natura docēte post regnoz̄ suoz̄ sublimes dispositōes in melius: ut fessas in neruū re- uocent uires cōuocare: q̄ iocolis confabulationibus recreent aīos fatigatos: fabulis laborantibus sub pondere aduersantis fortunæ nōnunq̄ solamē īpensum est: qđ̄ apud luciū apuleiū cernitur: quē penes charites genero- sa uirgo ifortunio suo apud prædones captiua captiuitatē suam deplorans ab anicula fabulæ p̄ficis lepiditate paululū refocillata est. Fabulis labantiū in desidiā mentiū in meliore frugē lapsus reuocatos iam nouimus: & ut de minoribus & meipso sinā. audiui iā dudū illustre uir̄ iacobū de sancto Seuerino tricarici & clari mon- tis comitē dicentē se a patre suo habuisse Robertū Caroli regis filiū postea inclytū Hierusalē & Sicilia regē tam torpentis ingenii filiū fuisse: ut non absq; maxima demonstrantis difficultate prima litterarū elementa- p̄ciperet: & cū fere de eo hac in parte amici desperarent oēs: pedagogi eius ingeniū solerti astutia rimātis fabel- lis Aesopi in tā grāde studendi sciendiq; desiderii tractus est: ut breui non tantū domesticas has nobis libera- les artes didicerit: uerū ad ipsa usq; sacre philosophiæ penetralia mira perspicacitate transfiret: talēq; de se fe- cisse regē: ut a Salomone citra regū nullū doctiore mortales agnouerint. Quid multa? Tanti qđē sunt fabu- læ: aut eaz̄ primo cōtextu oblectēt indocti: & circa abscondita doctoz̄ exercent ingenia. Et sic una eadēq; le- ctione p̄ficiunt & delectant. Non ergo tam erecta ceruice: tam fastidiosa snia naueantes hi liuorē & ignorā- tiam suā euomāt ī poetas. suas si satis sani sunt primo curēt illecebras q̄ alienos splēdore maledictoz̄ nebu- lis offuscare conent̄. Videāt uideant cēsore hi quibus & q̄ p̄niciosis ad excitandū mulierculæ risum nōnun- quā utant̄ scomatibus. Et dū seipfos purgauerint alioz̄ conent̄ purgare fabellas: memores christū mandasse ex accusatoribus his primus q̄ innocēs esset primū sumeret lapidē ī adulterā mulierē.

Stultū credere poetas nīl sensisse sub cortice fabularū.

Vnt ex his nonnulli tantæ temeritatis ut nulla auctoritate suffulti non uereant dicere stolidissimū arbitrari clarissimos poetas sensum aliquē suis supposuisse fabellis: quinimmo illas fecisse ostēdū rī q̄ magna possent eloquentiæ suæ uires: & potissime dū eis agentibus crederentur ab insipidis falsa pro ueris. O iniquitas hominū. O ridenda stoliditas. O ineptū facinus dū alios deprimunt se putant ignorantes extollere: quis præter ignaros dicat, fecerunt fabulas poetæ uacuas & inanes solo ualentes cortice: ut eloquentiā demonstrarent: quasi circa uera uis eloquentiæ non possit ostēdi? Male p̄fecto nouerunt Quintiliani sententiā. Cuius maximi oratoris opinio est circa falsā nullū eloquentiæ neruū posse consistere. Sed de hoc alias. Quis. n. ut ad hoc ueniā: tā demens: tamq̄ uecors erit: qui legens in bucolicis Virgiliti. Nāq̄ canebar uti magnū per inane coacta: una cū nonnullis in hanc sententiā sequentibus carminibus. Et in georgicis esse apibus partim diuinæ mentis & haustus cum applicitis ad hoc. Et in æneida. Principio cælum & terras camposq̄ liquentes. cum annexis. ex quibus merus philosophiæ succus exprimitur non uideas liquido Virgiliū fuisse philosophum: & arbitretur eruditissimū hominē ob ostendendā eloquentiam suam qua p̄fecto plurimum ualuit: Aristem pastorem in penetrabilia terræ ad Climenē matrem deduxisse: aut Aeneam aut patrem uideret ad inferos absq̄ abscondito sub fabuloso uelamine intellectu scriptisse? Quis tam sui iscius qui aduertens nostrū Dantē sacre theologiæ iplicitos p̄fæpe nexus mira demonstratione soluentē non sentiat eū nō solū philosophū: sed & theologū isignē fuisse? Et si hoc existimet qua fulsus ratione arbitrabitur eū bimembrem griphem currū in culmine feueri montis trahentē septē cadelabris & totidē sociatū nymphis cū reliq̄ triūphali pompa: ut ostēderet: q̄ rithimos fabulasq̄ sciret cōponere? q̄s in sup̄ adeo insanus erit ut putet p̄clarissimū uirū atq̄ xp̄ianissimū Franciscū petrarchā cuius uitā & mores eius sanctitate laudabiles uidimus ipsi: atq̄ præstante deo diu uidebimus: & quo neminem magis redimentē nō dicā tēpus tātū: sed quoscūq̄ tēporis labētis athomos noscimus expedisse: tot uigilias: tot sacras meditatioēs: tot horas dies & annos: quot iure possumus existimare imp̄ios si bucolici sui carminis grauitatē: si ornatū: si uerbosq̄ exq̄sitū decus pensemus: ut gallū fingeret thireno calamos exposcētē aut iurgantes inuicē Pamphilum & mitionē & alios delirātes æque pastores: Nemo ædepol cōpos sui satis assentiet: & lōge minus q̄ uide rūt q̄ scripserit soluto stilo ī libro solitariæ uitæ: & ī eo quē intitulauit de remediis ad utrāq̄ fortunā: ut alios plures omittā: in q̄bus qcqd̄ imoralis philosophiæ sinu potest sanctitatis aut p̄spicacitatis assumi tāta uerborum maiestate percipit: ut nil plenius: nil ornatius: nil maturius: nil deniq̄ sanctius ad instructionē mortaliū dici quæat. Possem præterea & meū bucolicū carnē inducere: Cuius sensus ego sum cōsciū: sed omittēdū censui: q̄a nec adhuc tanti sum: ut inter p̄stantes uiros misceri debeat: & q̄a propria sunt alienis linquenda sermonibus. Taceant igit̄ blaſteratores inscii: & obmutescāt sup̄bi si possunt: cū ne dū insignes uiros lacte mularum educatos: & in laribus philosophiæ uersatos atq̄ sacris ducatos studiis p̄fundissimos ī suis poematibus sensus apposuisse semp̄ credendum sit. Sed etiā nullā esse usq̄ delirantem aniculā circa foculū domestici laris una cū uigilantibus ybernīs noctibus fabellas orci seu fataḡ uel aminiarum & huiusmodi: ex quibus sæpissimē inuenta cōficiunt fingentē atq̄ recitatē: quæ sub p̄textu relatoꝝ nō sentiat aliquē iuxta uires sui modici intellectus sensum minime quādoq̄ ridendum: per quem uelit: aut terrorē icutere paruulis: aut oblectare puellas: aut senes ludere: aut saltē fortunæ uires ostendere.

Ob meditationis cōmodum solitudines incoluere poetæ.

Cap. XI.

Dixi hos obstrepentes insuper dicere poetas rura montes & siluas incolere: eo q̄ urbanitate & moribus nō ualere: O ignauum hoīum genus. nō aduertunt furore p̄citi q̄a dū uolunt ueritatē falso approbare suffragio se mēdaces faciant. Ego aut̄ poetas rura siluas & mōtes colere non solū confiteor: quinimmo nisi ipsi dixissent ego dicturus eram: & forte iam dixi sane nō ob eā causam quam inflati asserunt q̄ si illi urbanitate nō ualeant cū eos ualere satis testent poemata: q̄bus si fidē præstare negligant uoluant uetere scripta philosophoꝝ: annales p̄legat̄: nec dubitē quin crebro cōperiant poetas regum & nobilium amicis atq̄ cōuictu ufos dū libuit: quæ sordidis atq̄ septis hoībus nō præstāt. Nec ī testimoniu ueritatis huius desunt occurrentia quædā. possem nempe si uellē ostēdere Euripidē poetā Archelai macedonum regis contubernalē. Ennium brundusinū Scipionū domesticū. Virgilium Octauiani Cæsaris amicissimū: & si sordēt uetera: nō desunt præsentia. Dantes noster Federico aragonēsis sicilidū regi. & Cane de la scala magnifici ueronēsiū domini grādi fuit amicitia iunctus. Scimus insuper & fere orbi toto notissimū est Franciscū petrarcham Caroli imperatoris. Ioānis francorū regis. & Roberti æque ierusalē & Siciliæ regis: ac summoꝝ pontificum pluriū dilectissimū atq̄ familiarissimū fuisse: & uiuorū esse dum uelit. Ast si nesciunt susurrones hi: ob id solitudines incolunt & coluere poetæ: q̄a non ī foro cupidinario: nō in prætoris: nō ī theatris: nō in capitoliis: aut plateis publicis: uelocis uersantibus: seu turbellis ciuicis imixtis: uel mulierculis circūdaris sublimiū rerum meditatio præstat̄: absq̄ qua fere assidua nec p̄cipi possunt nec p̄fici p̄cepta poemata q̄d̄ insuper uix credā ista dixissent: si sana mente legissent qd̄ scribit Oratius Floro q̄ postq̄ elegat̄ more suo enuimerauit quædā urbium ipedimenta dicit̄ interrogās. Romæ ne poemata cēses scribere posse iter curas atq̄ labores: uolens ob hoc ut itelligat̄ minime posse. Nec his cōtētus sup̄additis aliis iconueniētis q̄bus ciuitates agitant: continere quasi cōmorus ait. Nūc & uersus recum meditate canoros. quasi dicat. non poteris. Et demum subnequit exgrēs. Tu ne iter strepitus nocturnos atq̄ diurnos Vis canere: & cū tacta seq̄ uestigia uatū? Nec multū post superaddidit. idignas hīc ego rerum fluctibus ī mediis & tēpestatibus urbis Verba liræ mōtura sonū cōmittere digner̄: ex q̄bus ne plura superiponā satis apparet cur petant & icolāt siluestria loca poetæ. Quod ēt Paulū heremitā. Antoniū. Machariū. Arseniū: aliosq̄ plures uenerabiles atq̄ sanctissimos hoīes

non ob urbanitatis defectum: sed ut liberiori animo deo seruirent: fecisse legimus. Esto nō adeo detestabile sit: ut hi arbitrari uident habitare siluas: cū in eis nil fictum nil fugatū nil menti noxiū uideat. Simplicita qui- dem sunt oīa naturæ opa: ibi in cælū erectæ fagi & arbores cæteræ opacitate sua recētes porrigētes umbras: ibi solū uiridatibus herbis contactū atq; mille colorū distinctū floribus: limpidi fontes & argentei riuuli le- pido cum murmure ex ubertate montū declinatēs. Ibi pictæ aues cantu frondeſq; lenis auræ motu resonan- tes. Bestiolæ ludētes: ibi greges & armēta: ibi pastorā domus aut gurgustiolū nulla domestica re sollicitū: & omnia tranquillitate & silentio plena. Quæ non solum satiatis oculis auribusq; delitiis suis animū mulcent: uerum mentē in se colligere & igenium si forte fessum sit ī uires reuocare: atq; illud uident impingere ī desi- derium meditationis sublimiū: & auiditatē etiā componēdi quæ mira exhortatiōe suadēt libelloꝝ societas: & canori circum choreas agentes musag; chori: quæ oīa si rite consideremus: q; studiosus homo ciuitatibus solitudines nō præponat. Sane nō poetag; crimen solitudines ēt si crimen merito dici possit. Hos mouet iso- lentes uiros ī redargutionē: quimo eorū isecta mens ambitōe damnabili: a qua discrepantes poetas execrabi- les aiunt eē uiros. Mos enim hoīm dānatoꝝ moꝝ est summe cupere sibi cæteros eē cōformes: ut sua alieno crimine: aut pallient: aut defendant. Erubescāt igit & obmutescant: si prout ipsi poetæ non factitant: horrent q; detestabile ducūt uiri spectabiles ficto pallore deformare faciē. Et incessu tardo uerere assiduis circū- tionibus ciuitates. horrēt atq; recusant turpi atq; deformi hypocrisi inertis uulgi mercari grām laudesq;: & ab ignaris mōstrari digito: horrēt falcēs. ne dum exposcere: sed optare: Aulas ambire regū aut pcerū quorū- cunq; assentatores fieri: aut pontificū infulas aucupari uti uentri & ierti ocio latius indulgere quæant: blādiri mulierculis ut deposita subtrahant pecunia: quæ situri quod meritis quæ sisse nō poterunt. horrent præterea & totis detestantur affectibus caturcenses ob pecuniam ī cælos euehere: & iuxta muneris quantitatē eis exhi- bere sedes. quimmo quos isti blasphemant tenui contenti uictū breuiq; somno speculatiōe continua & exerci- tio laudabili componendo scribendoq; sibi famosam gloriam & p sæcula duraturam exq;rit. O species hæc hoīm conuitiis deturpāda. O detestāda solitudo talium. Sed quid uerbis insto? Habere q; multa quæ dicerem: ni spectabilis candor: ni uirtus egregia: ni laudabilis uita poetarū illustrium aduersus tales seipsam longe ualidiori robore tueretur.

Damnanda non est obscuritas poetarum.

Cap. XII.

Obscura autem cauillatores hi eē p̄sæpe poemata: & hoc poetag; uitio id agētū: ut qd̄ iextricabile est artificiosius uideatur esse compositū: idq; egisse uolūt imemores ueteris oratoꝝ iussus quo ca- uel planā atq; lucidā rōnem esse debere. O peruerſæ mentis iudiciū. q; enim p̄ter dolosam aīam ī cogitationem tā nefariā declinasset: ut qd̄ ei iaccessibile ē non solum odio habeat: sed falsa si possit criminatiōe deturpet? Fateor nōnunq; obscuros esse poetas: sed p̄beant si uolunt ip̄i responsū. nunq; philo- sophoꝝ: quoꝝ sæpenumero ip̄i ipudice se miscēt: cōtexta comperiāt adeo plana: adeo plucida ut debere di- cunt orationē incedere: si asserant mentientur. Cū inter scripta Platonis & Aristote. ut de cæteris fileā. perple- xiones adeo inodate sint: ut non dū a multis p̄spicacibus uiris ab eorū sæculo ī diē usq; hūc examinatæ potue- rint satis lucide concordī snia explicari. Sed qd̄ de philosophis dico? nōne diuinū eloquiū cuius ip̄i professores haberi cupiunt: a spiritu sancto platū obscuritatum atq; ambiguitatum plenissimum est? Est æquidē & si negent ip̄a manifesta ueritas apparebit. Testes sunt plurimi: quos inter si libet interrogēt Augu. sanctissi- mū atq; eruditissimū hoīem: & cuius igenii tam grādes fuere uires: ut artes multas: ut qcq; de decē cathego- riis tradidere philosophi absq;: ut ip̄e fatetur: præceptore p̄ceperit. Nec tamen erubuit confiteri se Ysaīæ p̄ci- pium intelligere nequiuisse. Non ergo obscuritates solis poematibus isunt. Quid ergo non inculant philoso- phos ut poetas? qd̄ nō dicūt sp̄m sanctū suis operibus ut artificiosiores apparet̄ obscuras ip̄licuisse snias? quasi non rerum oīum sublimis ip̄e sit artifex. Non dubitē qn̄ illis tanta temeritas insit ut facerent ni scirent esse philosophis defensores: & in spiritum sanctū loquētibus appata supplicia: & iccirco in poetas p̄siliunt: quia eos cernūt defensore carentes. Existimantes p̄terea nullā ibi culpā fore ubi confestim p̄na nō sequitur. debuerant hi uidisse nōnulla obscura uideri cū clarissima sint intuentes uitio. Lusco qd̄ illucescente sole qui lympidus est nebulosus uidet aer. Quædā alia de natura sui adeo p̄funda esse ut non absq; difficultate acies etiā egregii intellectus possit in earū abditū penetrare: uti in solis globo anteq; eū possint contingere nōnunq; perfpicacissimi retundunt oculi quædā uero & si natura sui forsan sint lucida tanto sunt fingentiū palliata ar- tificio: ut ægre etiā quis possit ingenio uerū ex illis excerpere sensum: ut p̄sæpe inter nubila conditū solis p̄- grande corpus etiā doctissimi quæāt astrologi qua cæli uages in parte cōp̄prehendere punctaliter oculoꝝ in- tuitu: & ex his esse nōnunq; uatū poemata nō inficior. Verū non ob id ut isti uolunt iure dānanda: cū iter aliā poetæ officia sit non euiscerare fictionibus palliata: quinimo si in propatulo posita sint memoratu & uenera- tione digna ne uileſcant familiaritate nimia quanta possunt industria tegere: & ab oculis torpentiū auferre. Et si qd̄ ad eos spectat fecere solertes nō execrādi sed cōmēdādi potius poetæ ueniēt. Et iō ut iā dictū ē fateor illos nōnunq; obscuros: esse sed extricabiles semp si sanus ad eos accesserit itellectus. uerū reor his querulis no- ctuæ oculos esse potius q̄ humanos. nec sit qui existimet a poetis ueritates fictōibus iuidia cōditas: aut ut ue- lint oīno absconditoꝝ sensum negare lectoribus: aut ut artificiosiores appareant: sed ut quæ apposita uoluis- sent labore ingenioꝝ quæſita & diuersimode itellecta: comperta tandē faciant cariora. Qd̄ longe magis san- ctū fecisse spiritū unusquisq; cui sana mens est: debet p̄ certissimo arbitrari: qd̄ per Augu. in lib. cælestis Hie- rusalem. xi. firmari uidetur dum dicit. Diuini sermonis obscuritas etiam ad hoc est utilis q; plures sentētiās ueritatis parit & in lucem noticiæ producit: dum alius eum sic: alius sic intelligit. Et alibi Augu. idem super Psalmo. c. xxyi. dicit. Ideo forte obscurius politum est: ut multos intellectus generet: & ditiores discedant ho-

mines q̄ clausum iuenerunt quod multis modis aperiretur q̄ si uno mō apertū iuenerent. Et ut eiusdem Augustini testimonio adhuc aduersus recalcitratores amplius utar: ut sentiant quoniā quod ip̄e pro obscuritatibus sacrarū litterarū tuendis: ego pro obscuritatibus poematū itelligi uelim. Dico ego eū scribere sup̄ Psalmo. c. xlyi. sic. Peruersum nihil hic est: obscurū aut̄ aliqd̄ est: non ut tibi neget sed ut exerceat acceptū & cæ. Et ne ampliori utar sacrorū hoīum circa hoc attestatiōe nolo fastidiū ducat̄ hi audire: quoniā idē uelim de obscuritatibus poetarū sentiri quod de diuinis ab Augustino sentitur: quinimmo ut exfricata paululū fronte uolo considerent obfistentes quanto magis de his sentiendum sit quæ respectiue paucis apponuntur. Si de sacris lris quæ omnibus sunt appositæ nationibus sentiunt. Si forte uelint duritiem textus figuras dictio nū aut orationū colores & pegrinorū uocabulorū icognitā a se pulchritudinē damnasse: & hinc poetas obscuros dixisse: qd̄ aliud dicā nō habeo: nisi ut grammaticales iterum scholas repetat: pedagogi ferulam subeant studeant: discantq̄: quid uereq̄ auctoritate circa talia poetis licetia datū: scrupulosusq̄ scrutetur. præter uulgaria atq̄ domestica quæ sint etiā pegrina. Sed qd̄ talibus isto: paucioribus dixisse poteram: agant ut exuto ueteri nouū atq̄ generosum igenium induant. & quod eis nunc uidebitur obscurum tunc familiare uidebit & apertum. Nec indigestam intellectus sui grossitiem palliare se credant priscorū oratorum præcepto: cuius non dubitē semper memores fuisse poetas. Sed aduertant quoniam perorando aliter q̄ fingendo uerborum ordo procedat: & fictiones in fingentis arbitrio relictas fore tanq̄ opus alterius speciei: in quibus summopere a poetis seruat̄ stili maiestas: & eiusdem dignitas retinetur: ut ait contra medicum in libro iuectiuarum tertio Franciscus petrarcha: nec ut ipsi arbitrari uidentur: carpere nequeuntibus inuidetur. sed dulci labore præposito delectationi simul memoriæq̄ consulitur. Cariora enī sunt quæ cū difficultate quæsiuimus accuratiusq̄ seruantur: ut idem ubi supra Franciscus testatur. Quid multa? Si his obtusum igeniū ē: iertia suā: nō poetas redarguant: nec aduersus eos friuolis instent latratibus a quibus secum optime actum ē. Primo enim in limine: ne frustra fatigent ignari: ab ip̄o rege facie terror iniectus ē. Retrahāt ergo gradum in tpe potius q̄ torpore ingenii fatigato cedentes patiant̄ cū rubore repulsam. Et ut iteq̄ dixerim uolentibus intelligere & ne xus ambiguos enodare legendū ē: insistendū: uigilandū: atq̄ iterrogandū: & omni modo p̄mendæ cerebri uires. & si nō una uia potest q̄s puenire quo cupit: itret alterā. & si obstant obices arripiat aliam donec si ualitura sint uires lucidum illi appareat qd̄ primo uidebat̄ obscurum. Sanctū enim canibus dare diuino prohibemur monitu: & hoc eodē ante porcos proiicere margaritas.

Poetas non esse mendaces.

Cap. XIII.

Mendaces præterea insultantes hi dicunt esse poetas. & hūc conant̄ locū ualidis si possint firmare rōnibus aientes: q̄ sepe dictum ē eos in suis fabulis mendacia scribere: ut puta hoīem i lapidē uersum: qd̄ oīno apparet ueritati contrariū. Præterea asserunt poetas mendaciter dicere multos esse deos: cum constet ueritate certissima unum tantū esse: & illū ueq̄ atq̄ oīpotentē. Addentes Virg. latino rum poetarū principem recitasse Didonis hystoriam minus uerā: & huiusmodi quædam alia etiam iseretes. Credo uicisse puter: uicissentq̄ ni esset q̄ eorū uociferatiōes ispidas ueritate retūderet. Quid igit? Rebar i præcedentibus loco huic respōdisse satis. Dum qd̄ sit fabula: quot fabularū spēs: & quibus usi poetæ sint: & per qd̄ satis late descripsi. Sed i hanc materiam iteq̄ redeundum ē. Dico poetas uti isti uolunt nō esse mendaces. Est enim mendaciū iudicio meo fallacia quædā simillima ueritati: p̄ quā a nonnullis ueq̄ opprimis: & exprimis qd̄ ē falsum. Huius octo fore species asserit Augu. ex quibus & si grauiores reliqs̄ nōnullæ sint: nulla tamē sciet̄ uti possumus absq̄ peccato atq̄ infamie nota: qua dicimur eē mendaces: cuius diffinitōis intētum si æquo animo perspexerit: poetici nominis hostes redargutionē hanc: qua mendaces asserunt esse poetas uiribus cætere cognoscent: cum poetarū fictiones nulli adhæreant specierum mēdaciū: eo q̄ non sit mentis eorū quēquā fingendo fallere: nec uti mēdaciū est fictiones poeticæ ut plurimū nō sunt nedū simillimæ: sed nec similes ueritati: imo ualde dissonæ & aduersæ. Et dato spēs fabularum una quā uideri potius hystoriam q̄ fabulā diximus sit ueritati simillima antiquissimo oīum nationū cōsensu a labe mēdaciū imunis ē: cum sit cōsuetudine ueteri cōcessum ea q̄s uti posse rōne exēpli i quo simplex non exgrit̄ ueritas nec prohibet̄ mendacium. & si spectet̄ poetarum officium: nōnunq̄ in superioribus demonstratū uinculo huic astricti non sunt ut ueritate utatur i superficie fictionū: & si auferat̄ eis uagandi per omne fictionis genus licetia eorū officium omnino resoluetur i nihilum. qd̄ plura: si omnia quæ dicta sunt i reprobationem meritam deiiciant̄ quod fieri posse non arbitror: hoc irreprobabile supeff̄ nemo suū iure exercēs officiū in notam pōt ob hoc isamie deuenire. Prætor esto in legē malemeritos capitali mulcet supplicio: nō iure tamē dicit̄ homicida. Sic nec miles agrorū hostium populator dicit̄ prædo. Nec iuriscōsultus etiam si minus æquū clientulo præster cōsiliū: dūmō a iuris limite non separet̄ falsidici nomē merebit̄. Sic & poeta quantūcūq̄ fingendo mentiat̄: mendacis ignominia non icurrit cū suū officium nō ut fallat sed ut fingat iustissime exequatur. Si tamen uelint i hoc instantiā face re quod ueq̄ non est: mendaciū qualitercūq̄ dictū sit est. Si factū non sit nō tamē ulterius uires ad internitiōnem huius obiectionis apponā. sed quæram ut uideā qd̄ responsuri sint: quo noīe uocanda sint ea quæ p̄ loānem euangelistā in apocalypsi mira cū maiestate sensuū: sed oīno psæpe prima facie dissona ueritati: quo ip̄e Ioannes: quo alia aliiq̄: q̄ eodē stilo dei magnalia uelauere? Ego qd̄ mēdacia aut mendaces ēt si liceret dicere non auderē. Scio tamē dicit̄ q̄ egomet in parte dicturus sum si roger Ioannē. saliosq̄ pphetas ueracissimos fuisse uiros quod iam concessum est. Præterea supaddent ab eis scripta fictiones non esse: sed potius esse figuras & sic nuncupari debere. & per consequens figuratores earum scriptores. O ridēdum diffugium quasi credituri simus quod simillimum est in cortice mutatione seu diuersitate nominis effectus habeat diuersos effigere. Sed in hoc minus quæstionis sit: figuræ sunt nunqd̄ habeant in litterali cortice ueritatem expriment

quæso si me hoc uelint credere nil aliud erit q̄ mendacio uelare mihi oculos intellectus uti illam uelât suppo-
 sitam ueritatē. Sane cū mēdaces hi dicendi nec habendi sint: q̄a nō sunt: sic nec poetæ q̄ pro uiribus eorū inni-
 tunt uestigiis i fingendo. Multos autē deos scripsisse poetas cū unus tantū sit deus negari non potest. Sed mi-
 nime illis in mendaciū iputandū: q̄a non credentes neq̄ firmantes: sed more suo fingētes scripsere. Quis enī
 sui tam iſcius sit ut existimet quenq̄ i laribus philosophiæ uersatum tam dementis esse sniæ: ut credat deos
 q̄ plurimos esse? Si satis sani sumus facile credere debemus eruditos uiros studiosissimos fuisse ueritatis iue-
 stigatores: eosq̄ eousq̄ quo humanum potest penetrare ingeniū attigisse: & absq̄ ambiguitate nouisse unū
 tantum deū eē. ad quam noticiā deuenisse poetas eorū in opibus p̄cipif liq̄do. Lege Virg. & orantē inuenies:
 Iuppiter oīpotēs precibus si flecteris ullis &c. quod epiteton nemini deorū alteri datū cōperies. Reliquā deo-
 rum multitudinē non deos sed dei mēbra aut diuinitatis officia putauere. q̄d Plato quem theologum nūcu-
 pamus: etiam opinat̄: talibus autem ob uenerationē officio conforme deitatis dedere nomē. Sed iſestos hos
 his non acgeturos existimo: clamabunt nempe dicentes poetas de uero deo & unico: quem nouisse dicimus
 multa scripsisse mendacia: & ob id merito nuncupari mendaces. Ego autē non dubito poetas gentiles de ue-
 ro deo minus recte sensisse: & sic de eo nōnunq̄ quod minus ueq̄ fuerat scripsisse: & sic uti isti uolūt menda-
 cium: sed ob id mendaces dicēdos esse non puto. Sunt enim mēdaciōrum hoīum spēs saltē duæ. Ex q̄bus pri-
 mi sciētes & aduertentes mentiunt̄ ut ledant: aut ut non ledant: seu ut prosint: & hi non mēdaces tantum di-
 cendi sunt: sed propriori uocabulo mentiētes. Secundi sunt q̄ ignorantēs se mēdaciū dicere mēdaciū di-
 xere tamē. Et inter hos opportuna cadit distinctio. Sunt enim ex his aliqui quorum ignorantia iolerabilis
 est: nec excusationē recipit aliquam: ut puta. Caueſ lege publica ne quis ciuis ciuem priuato seruet in carcere.
 Caius Sempronīū debitorē suum detinuit: & a multa tutari uult ignorantia legis: quæ quoniam suppina ui-
 det̄ & crassa ciuē. s. leges publicas ignorare: nocuū defensare non pōt. Sic & christianus homo ætate ieger ab
 articuloſe fidei ignorantia tutari non debet. Sunt & alii quorū uideſ ignorantia excusanda: ut pueri si philoso-
 phiā nō nouerint. Monranus homo si non nouerit nautica. & cæcus natus si litterarū nō noscit characteres:
 & huiusmodi: quos iter numerari possunt poetæ gentiles: q̄ & si liberales artes: si poeticam: si philosophiā no-
 uerint: xp̄ianæ religionis ueritatē nouisse nō poterant. Nondū enim lux illa ueritatis æternæ i terris effluxe-
 rat. Quæ illuminat omnem hominē ueniētem in hunc mundū. Nondum ad agni cœnam inuitantes pera-
 grauerant orbē quouscūq̄ uocantes: israelitis solis hoc donū erat desup datum ut deum uerum & iuste co-
 gnoscerent & rite colerent. Hi nedum quenq̄ ad cōmunicandum secum conuiuium tam celebre iuitabant:
 sed nec accedentes si qui fuissent exteri admittēbant. & sic minus uera sentiētes scripserint de uero deo se ue-
 ra scribere arbitantes hac acceptabili ignorantia excusati non sunt dicēdi mēdaces. Dicēt scio quacunq̄ igno-
 rantia mendaciū dictum sit mēdax est dicēs: quod negari non potest: esto non eadē nota labefactandi sint:
 qui ignorantia excusabili peccauere: q̄ qui crassa & supina ut dictum est: cum illos nō solum æquitas sed etiā
 legum austeritas habeat excusatos: & si sicē: notam mēdaciū non incurrunt. & si uelint eos oīno quomodo
 cunq̄ mēdaces: ego illis socios addam philosophos Aristotelē. Platonē. Socratē aliosq̄ quos ipsi summe co-
 lunt eodē fonte crimine. Extollēt reor hi cēsores optimi iterum uoces in cælum in plalterio psallētes & cy-
 thara: quoniam non satis plene particula unica huius obiectionis reiecta uideatur. O iſpidi si militi uno par-
 ma contracta sit: nondum loco mota ē acies integra. non ergo exultēt sed meminerint: quoniam sapiſsime
 contusi nolentes cesserint. Quod autem Virgilio obiiciunt falsum ē. noluit quippe uir prudēs recitare Dido-
 nis hystoriam. Sciebat enī ut talium doctissimus Didonē honestate præcipuam fuisse mulierē eāq̄ manu p̄-
 pria mori maluisse q̄ iſixum pio pectori castimonix propositū secundis iſicere nuptiis. Sed ut artificio & ue-
 lamento poetico consequeret̄ quod erat suo operi opportunū composuit fabulam in multis similē Didonis
 hystoriæ: quod ut paulo ante dictum ē: ueteri iſtituto poetis concedit̄. Potest tamē q̄s dignius responsione &
 forsitan tu ipse princeps perquirere ad qd hoc erat necessariū Virgilio: cui ut digne responsum sit. Dico eū in hoc
 a quadruplici causa tractum. Primo ut in eodē stilo quem in æneida sumperat poeticum sequeret̄ morē: &
 potissime Homeri: cuius fuit in eo opere imitator. Nam poetæ non ut hystoriographi faciunt: qui a quodā
 p̄cipio opus exordiant̄ suū: & continua atq̄ ordinata rerum gestarū descriptōe in finē usq̄ deducūt. quod
 cernimus fecisse Lucanū: quam ob causam multi eum potius metricū hystoriographū q̄ poetam existimāt:
 uerum artificio quodam longe maiori: aut circa mediū hystoriæ: aut aliquando fere circa finem inchoant
 quod intendunt. & sibi adinueniunt cām recitandi: quod ex præcedētibus obmissis uidebantur: ut in odyſ-
 sea Homerus: q̄ quasi circa finē errorum Vlyſſis eum naufragum in littus p̄hecum delatum scribit: & ibi-
 dē Alcinoi regi recitantē quicquid illi ante diē illam post discessum a Troia contigerat inducit: quod uolens
 Virgilius facere cum Aeneam a littore troiano fugientē scripsisset post erutam ciuitatē non adinuenit aptio-
 rē locum ad quē eum deduceret ante q̄ Italiam intraret africano littore. eo. n. usq̄ semp̄ inter græcos hostes
 nauigauerat. Et cum littus afrum in tēpus usq̄ illud a rusticis & agrestibus atq̄ barbaris incoleretur: ut eum
 ad p̄sonam ueneratione dignam deduceret: & a qua recipetur & cuius hortatu troianorum casus suosq̄ reci-
 tarer: nec aliam p̄ter Didonē: quæ & si non tunc: multa tamē post sæcula loca illa icoluisset creditum ē: compe-
 riens Didonē tanq̄ suam uenisset eius hospitam fecit. & ut legimus eius iussu sua suorūq̄ iſfortunia recitauit
 Secundo quod sub uelamēto latet poetico intēdit Virgilius p̄ totum opus ostēdere q̄bus passionibus huma-
 na fragilitas iſestet: & q̄bus uiribus a cōstanti uiro supentur. Et cum iam nonnullas ostendisset uolēs demō-
 strare quibus ætate iuuenem: forma spectabilem: moribus insignem: diuitiis abundantem: castitate famo-
 sam: ciuitati suæ & populo imperantem: prudentia & eloquētia conspicuam: & uiduam quasi ab experientia

Liber

Veneris concupiscētiæ aptiorē. Quæ oīa generosi cuiuscunq; hominis habēt animū irritare nedū exulis atq; naufragi & in incognitā regionē deiecti atq; subsidio idigentis. Et sic itendit pro Didone cōcupiscibile & attractiuam potētiā opportunitatibus omnibus armatā. Aeneam autē pro quocunq; ad lubricum apto & demum capto. Tandem ostēso quo detrahatur in scelus Iudibrio: qua uia in uirtutē reuehamur ostēdit: iduēns Mercurium deorum itēpretē aeneam ab illecebra icrepantē atq; ad gloriosa exhortantē: p quem Virg. sentit seu consciā proprie morsum seu amici & eloquētis hominis redargutionē: a qbus dormientes in luto turpitudinum excitamur: & in rectum pulchrumq; iter reuocamur. i. ad gloriam. & tunc nexum oblectationis ifaustæ soluimus quando armati fortitudine blanditiis: lachrymas: preces: & huiusmodi in contrarium trahentes constanti animo spernimus ac uilipēdētis omittimus. Tertio curat Virg. in laudibus aeneæ ad honore Octauiani Cæsaris iuliorum genus extollere: quod pagit dum illum lasciuias & immundicias carnis & muliebres delitias robore mētis spernētē atq; calcantē ostēdit. Quarto itēdit sublimare romani noīs gloriā: quod satis facit dum execratōes morituræ Didonis describit. nam p eas bella carthaginēsiū cum romanis & triumphū quos ex eis romani consecuti sunt itelliguntur: in qbus romanum nomē satis extollit. Et sic nō mēdax fuit Virg. ut mīme itelligētis existimant. nec alii ēt si q sunt eo modo fingētis.

Stulte damnat quod minus sane itelligitur.

Cap. XIII

Molunt isuper atq; clamitant execrātes poeticum nomē oīno abolēda eē poetarum carmina: eo q; lasciuia & nugis deorum gētilium referta sint: nec modo aliquo tolerabile q; uni eidemq; plures deo attribuant formæ: atq; omnia ut poetæ faciunt suo Ioui uel aliis. stulti militis more certamē itrat aduersarii nostri: q tanto nocendi hostibus ferē ipetu: ut sibi ipsi nō uideat: ex quo sæpe fit ut quos in alterum parat ictus ierimis ipse suscipiat. Ego autē his obiectionibus in unum coaceruatis inuolucrum satis eē responsum in præcedētibus arbitrabar: in qbus scriptū sæpissime memini sub formis uariis lasciuia & nugis atq; noībus honestos ac sapidos claudi senlus: quos etiam pro uiribus ingenii mei amoto fabuloso cortice aperuisse recordor. Actus uero deorum illecebres quocunq; modo a poetis comicis potissime descriptos nec laudo nec cōmendo: quinimmo detestatus sum: & tam scriptores in hoc q; ipsos actus uituperandos existimo. amplissima quidē fingēdi ē area: & pleno semper fictionū cornu poesis icedit. Non ergo deficiebant qbuscunq; sensibus honestissima tegumēta. Sane querela hæc iam diu sublata ē atq; sopita: nāq; i scænis atq; theatris a mimis & histrionibus atq; parascitis: & huiusmodi hoibus enormia canebant olim. Omnino abstulere atq; reprobauere Romani ueteres Cicerone teste & ipsam scænā & artē ludicram dānauere: agētēscq; nota multauere cēsoria: & eos amouere tribubus. Sic etiā prætorq; ædicto cautū ē: qui artis ludicræ punciā di ue causa i scænā prodirēt ipso facto haberent infames. Porro post Constantinum Cæsare & Syluestrū pontificē pullulante undiq; & indies excrescētē fide catholica talium comicorū seu scænicorū carmina obsoluerūt a sæculo: & remanserunt illustriū & laudabiliū libri: & opuscula poetarū: q res gestas & naturales augustiore stilo artificioso stomacho: facundiore locutu: sub congruo fictionū & imaginum tegmēte ptulerūt: & sic quos semideus Plato urbe pellēdos iusserat: & aduersus quos hi nostri ueritatis ignari clamitant: iam exterminati sunt & abiecti. Vex ut aliquid his reprehētoribus nostris particulæ obiectionis alteræ respōsum sit: dico si ante initam pugnam prudētis: qbus i locis feriri possent acutius ispexissent: uidissent profecto quod ipsi poetis gētilibus obiiciunt i se retorqueri telum: nunc Iouē nunc cæli deū: nunc ætheris ignē: nunc aqlam: nunc hominē: seu a qbus mauius formis a poetis descriptum mirarētur: si meminissent ipsum uex & unicum deum: nunc solē: nunc ignē: nunc leonē: nunc serpētē: nunc agnum: nūc uermē: nunc etiam lapidem a sacris describi litteris. Et eodē modo uenerandissimam matrē ecclesiam nostrā: quam aliquando mulierē amictam sole: aliquando mulierē indutam uarietate: aliquando currum: aliquando nauim: aliquando archam: domū: templum & huiusmodi uocari sacra demonstrant uolumina. qd' & de uirgīe genitrice: & de humani generis hoste memini legisse sæpissime: de noīum multiplicitate: qd' dicam habeo istud idē: innumerabilia fere apud nostros deo attribuunt: & toridē Mariæ uirgini atq; ecclesiæ: & hæc nō absq; mysterio facta sunt: sicuti nec poetæ fecerūt. Quid ergo iaduerētis hi rugiunt: liuore qdē ipellēte stare nollēt quod ipsi nō noscunt.

Detestabile nimis de incognitis iudicare.

Cap. XV.

Porro zelantes hi suosores criminum poetas affirmant. qua i accusatione si distinguerēt forsā pro parte concederēt eos eē uictores. Constat. n. nonnullos satis iam dudum ihonestos fuisse comicos seu eoz scelesto sic suadēte ingenio: seu sic æuo exgrēte tunc corrupto: necnon & Nafonē pelignū clari: sed lasciuētis ingenii poetam artis amatoricæ cōposuisse librum: in quo & si multa suadētur nefaria: nil tamē minus opportunum: cum nemo sit tēpestare hac adeo demēs iuuēculus: aut simplex puella quæ mouētē illecebri appetitu ingenium longe ut ēt id ueniat quod exoptat acutiora nō nouerit q; his q se talium præceptorē fore præcipuū arbitratus ē doceat. Si igit minus hi: quos nōnūq; abiiciēdos diximus: honestatē facultatis poeticæ quid alii splēdido rubore conspicui hanc incurrere meruere notam? & una cum tēporibus accusari. Equidē patiēdum nō ē: & ob id ut pateat cur ab his accusentur illustres: quæso dicant nunqd' Homeri carmē unquam legerint? nunquid Hesiodi: Virgīlii: Horatii: Iuuenalis & aliorum huiusmodi plurimum. & si se legisse fateantur exprimāt quorsum has criminū suasiones inuenerint ut ipsi uidētis quod nōdum uidimus cum eis malemeritos condēnemus. Attamen negare superfluum est. quis autem accusatione audita non percipiat quia nunquā legerint? cum liquido debeamus credere si uidissent i tam stolidam sententiā non uenissent. Arbitror tamen ex quæstione tali hos scælus scœleri addituros. Nequeunt enim tacere tanto pauore tenentur: ne ob taciturnitatem minus omnia nouisse credant. Dicentq; elata facie totis loquētibus buccis: & omni frontis amoto rubore qsi ex hoc summe laudandi ueniant. Quid has nugas uiderimus?

Vah nec uidimus nec uidisse uolumus maioribus operā damus. O bone deus ab aeterno ope tuo si uelis pau-
sam sumere potes: & si diuinitatis tuæ lappeteret oculi: posses i somnū ire si uelles: rem tuā isti curant: tibi no-
ctes i somnes hi ducūt: tibi suos sudores i pendunt. Primū q̄ppe mobile moueant reor dum maioribus operā
præstāt magnū ē. multū ē. & taliū si pateris dignus labor. O ignauā hoīum mētes nō aduertūt dū alios tam
prudēter floccifaciunt q̄ misere suam ignorantia detegant. Possimus etenim nos si stultiores eis non sumus
uidere satis q̄ iusta sit eorū accusatio: q̄ sancta atq̄ toleranda sententia. Sane ne sit qui arbitret me responsū
hoc futūre ex meditatioe friuola uaticinari: confiteor quoniam i hoc a certissima coniectura deducar. Audiui
iam dudum i interrogatioe simili nōnullos etiam fastidiosius respōdētes. Et quod mihi grauius fuit: uix quē-
dam ætate uenerabilem & sanctitate alias ac doctrina præcipuum: non respōdētem sed motu proprio lon-
ge execrabilius eloquētem. non mentiar. Deus nouit rex inclyte: erat ut tunc uisum ē: uir iste adeo poetici no-
minis hostis i festus: ut illud nō nisi stomachans proferre uideret: quod ubi minus honestati suæ opportunū
erat: ostendit. Nam mane quodam in generali studio nostro legens in cathedra sacrum Ioannis euangelium
auditoribus multis: cum fortuito in hoc incidisset nomen: accensa facie flammeis oculis & altiori solito uoce
rotus frendēs multa in poetas enormia dixit: & postremo ut eius appareret iusticia dixit: inq̄ & fere iuramē-
to firmauit se neq̄ uidisse: nec unquā aliquē ex poetarū libris uidere uoluisse. O sancte deus quid ignari dictu-
ri sunt: si sic alias eruditus homo anis grauis & auctoritate locutus ē: poterat ne loq̄ stultius ab insano? Vellē
ergo scire: si non uiderunt: si nō cognouerunt: si maioribus uacant hi cēsores egregii: unde poetas criminum
suafores agnoscunt? qd̄ circa eos incognita latrant: qd̄ nō idonei iudices de incognitis laturi sniam rostra cō-
scendant: qui ne dum iaudita fed nec req̄sita parte snias fulminant? Forte inquit sacro ispirante spū tam sæ-
uerum se in poetas ferre decretum. Possibile dicerē si crederem sanctū spiritum tam spurcidas ne dum i habi-
tare sed intrare animas. O scælus impiū. O execrabile malum. O detestāda temeritas. audere cæcum natū in
propatulo de coloribus ferre sententiā. Sic olim ut isti præsidēs uenerandi faciunt. Audiui Phoroneū apud
argiuos: Lycurgum apud Lacedæmones Minoem apud cretenses: & apud mirmidones Eacum factitare so-
litos. Sed ut eo ueniam quo fert animus: quicquid isti reuerendi iudices blaſtēt: non sunt ut ipsi uolunt poe-
tæ criminum suafores: quoniam si sana mente & non liuore insano perciti eorum legant uoluntia: impulso
res inuenient: nunc suauissimi: nunc acerrimi pro exigētia temporum i uirtutes. Quod ne tam paucis uerbis
uidear probasse contentus liber ante obstrepentium oculos apponere: saltē pauca: ex quibus possint ueritatē
hanc si uelint agnoscere. & omissis Homeri monitis qui ob græcas litteras latinis minus familiaris est: si ue-
lint legāt & perlegant: quæ sint in æneida ad patiētiam laborum emergētium exhortatiōes æneæ ad socios:
Quis ardor illi pulchræ per uulnera mortis pro salute patriæ fuerit. quæ erga patrem pietas: quæ humeris p-
ardētes undiq̄ domos & ruētia templa: per quæ medios hostes: & mille uolantia tela deuexit i tutum: quæ
in Achimenidē hostem clementia: quod robur animi ad illudendas frangendasq̄ amoris petulci cathenas.
quæ iusticia atq̄ munificētia circa amicos & exteros i exhibēdis muneribus benemeritis: ludis in anniuer-
sario Anchisis patris apud Acestem peractis: quæ prudentia: quanta circūspectio in descensu ad inferos: quæ
genitoris ad eum suafiones ad gloriam. quæ eius i iungēdis amicitia solertia: q̄ grandis comitas fidesq̄ i con-
seruādis susceptis: q̄ pia i Pallātris amici cæde lachrymæ: quæ eius ad filium præpe monita. qd̄ multa referā:
adsint oro adsint hi i poeticum rugientes nomen. Librent huius poetæ uerba: sententias ponderent. & si pa-
titur animus: fructum ex his q̄ potest exprimāt: & si deo gratum erit uidebunt: nunquid poeta hic i malam
frugem suafor sit. Profecto si rite deum nouisset & coluisset Virgilius nil fere præter sanctum eius i uolumi-
ne legeretur: & si dicant leges nō pati quēq̄ approbari testimonio unius: uenustum insuper flaccū suscipiant
Persū uulteranū: luuenalē agnatē: quorū satyricū carmē tāto uirtutis ipetu i uitia uitiososq̄ iuehit: ut eos ex-
terminare uideat. Si ergo hi plures satis sunt: taceāt isti q̄ suafores criminū poetas accusant & rabiē suā man-
suetudine doment. nec dedignent discere priusq̄ uelint aliorum labores ridendo iudicare iudicio: ne dum in
alios suæ stolidæ inigtatis tela coniciunt: in se ultionis diuinæ fulmina puocent.

Quod in bonum poetæ deducant se legentes.

Cap. XVI.

Alunt post hæc insidiātes acerrimi poetas eē mētiū seductores: eo q̄ dulcisono carmīe lepido sermo
ne accurata atq̄ ornata orōne septias suas legētibus i gerunt. & sic quo mīme opportunū lectores
seducunt ispidos. Quis ignarus & q̄ poetas nō uiderit: ut ipi obiectores ignari sunt: nec poetas ui-
derunt illustres: & si uiderunt i genioꝝ suoꝝ ignauia non itellexerunt: non credet facile hos opti-
me iuste sancteq̄ in poeticū carmē iuehere: hoc uideat deus: & hi uideant q̄bus ab eo lumen itel-
lectus concessum est. Tu aut cytarista cælestis David solitus dulcedine carminis furores sedare Saulis. Si sua-
ue aliqd̄: si mellifluū cecinisti lyricū tuū carmē absconde. Et tu lob q̄ labores tuos atq̄ patientiā heroico car-
mine scripsisti: si lepidū si ornatū sit idē facito una cū aliis sacris uiris q̄ æthereo uersu diuina cecinere myste-
ria: & quod his dico dictū sit Orpheo: Homero: Maroni: Flacco & aliis: postq̄: eo uentū est ut iueniantur qui
dicant ipune. quoniā seducere mētes hominū sit dulcisono lepide accurate metricas orōnes effundere. O Ba-
ui & tu Meui lætamini postq̄ dānantur isti: tēpus quod minimē rebar uobis concessum est: & locus præpa-
ratus amplissimus. Scio dicēt se dixisse pniciosum i septias sonoro scripsisse carmīe & legisse. Erat fateor addi-
tio hæc non parū momēti: ni in præcedentibus sæpius eēt ostēsum: quales sint quas isti accusant i septiæ illu-
striū poetarū: & ob id quod maximum existimabant in nihilum resolutum est. atramen ut in hoc directus
ueniam: quia seductores mentium dicunt esse poetas: primo scire uelim cum multi sint q̄ ex his poetæ sint
qui seductores sint mentium & quis dubitet: nullos dicere possint præter quos student. quos autē student
accusatio ipsa demonstrat. Si deo placet zelantes hi amant pcanē: & mulierculis ridēt: bus applaudent oculis

amatorias litterulas dictat: componunt rithmos & cantiunculas excidunt: quibus affectiones suas & suspiria ex
 promant: & deficientibus ingenio sibi uiribus pro opportuno subsidio ad instructores artis amatoriae euolant.
 Hinc Catulli: propertii & Nasonis uolumina euoluunt: & ab ineptis talium suasionibus lepidis descriptis car-
 minibus & uerborum facili exornatis contextu tanquam in hoc toto inclinati pectore uolentes trahunt seducuntur:
 atque tenent. hic poetae illecebras cognouere: hinc ingrati praeceptores accusant suos eosque seductores mentium
 dicunt: quos ipsi non rogati sponte sua secuti sunt. Magnis igitur imo maximis uacant redargutores nostri.
 Non enim paruum est amori obsequium: cuius uiribus primo Phœbus: idem Alcides monstrorum domitores cessere.
 O quam fatius fuisset ignaris tacuisse quam in suum dedecus emisisse uoces. nam si prospectent dum poetas accusasse reus
 seipsum aduertet monstrasse culpabiles. Ex hac enim accusatioe quæ sint eorum studia: quæ desideria: quæ iusticia
 manifeste cognoscimus. Quid enim de his arbitrari possumus si puella lasciuus gestibus petulcis oculis blan-
 dis uerbis spem polliceatur infaustam postquam a mutis seu tacitis carminibus seducuntur? Erubescant
 igitur miseri: & in melius insanum suum reforment consilium: prospectentque Vlysses gentilem hominem
 non mutorum carminum: sed mellifluos syrenarum cantus spreuisse: tanquam nocuos atque transisse. Et ut ali-
 quid circa uim uocabuli dictum sit quod tanquam detestabile poetis obiciunt: uidisse debuerant: quoniam
 & si Christo saluatori nostro a iudeis obiectum sit: qui illum ignominiose seductorem dixere: non tamen
 semper in malam partem sumendum fore. Nequi uere enim illi abutentes ifandi homines uim ueterem sur-
 ripuisse. Potest enim in bonam partem sumi seducere. Nam rem curantes pastorem ab infectis armentis
 nondum infectos ægritudine boues seduxisse solertis pastoris est: et sic nonnunquam eruditi homines gene-
 rosos animos ab his qui morbo uitiorum laborant suis seducunt monitis. quorsum illustres poetas seducere
 sapissime credulos reor: & eos facere meliores: ubi hi seducti tractique suo non poetarum minus etiam hone-
 storum crimine in malam frugem si possint conantur offendere. O bone Iesu aduerte pestem hanc ab ignaris
 credulis. & hos loquaces corripe: ac adeo istruere ut exemplo tuo uelint prius facere quam docere.

Philosophorum simias minime poetas esse.

Cap. XVII.

Simias præterea philosophorum ex his nonnulli qui se cæteris præferunt dicunt esse poetas. ueque non
 satis certum habeo an ut hominibus risum incutiant: uti nonnunquam suis scomatibus mulierculæ fa-
 ciunt: an potius ex animi sententia: quia sic credant: seu metis neque ut irrideant istud euomant.
 Primum quippe deberet indignanti animo a prudentibus tolerari: dum cernerent ab ignaris ex uiris
 conspicuis ridicula confici uulgo. cum passim per triuia asini insultati & fallerati sues: ac ex quo ma-
 ius genere beluæ simbratis: necnon & uariatis pellibus incedentes amicti comperiant facile: ex quibus decen-
 tius quis uolens: posset configere talia. Si uero credentes asserunt aut irrident utrumque tam stolidè quam neque agunt.
 Est enim simias ut aliquando dixisse meminimus hoc de more a natura infixum ut uelint dum possint uide-
 tes quoscunque hominum actus imitari. Et sic uidetur hoc uelle poetas imitatores: & inde simias esse philoso-
 phorum: quod minime ridiculum esset. Honesti quidem ut plurimum homines fuere philosophi & bonarum ar-
 tium repertores. sed fallunt indocti. nam si satis intelligerent poetarum carmina aduertent omnes non si-
 mias. sed ex ipso philosophorum numero computandos: cum ab eis nil præter philosophiæ consonum iuxta ue-
 terum opiniones fabuloso regat uelamine. Præterea imitator simplex in nullo exorbitat a uestigiis imitati:
 quod quidem in poetis minime cernitur. Nam esto a philosophicis non deuiant conclusionibus: non tamen in eas
 eodem tramite tendunt: philosophus ut satis patet syllogizatio reprobata quod minus uerum existimat: & eo-
 dem modo approbat quod intendit. & hoc apertissime prout potest poeta quod meditando concepit sub ue-
 lamento fictiōis syllogizatis omnino amotis: quanto artificiosius potest abscondit. Philosophus stilo prosaico
 ut sapius & eius fere paruipendens ornatum scribere consueuit. Poeta metricè summa cum cura exquisito
 decore conspicuo. Philosophorum insuper est in gymnasiis disputare. Poetae in solitudinibus canere. & cum ista
 inter se non conueniant: non erit ut aiunt simia philosophorum poeta. Si simias dicerent eos esse naturæ posset
 fortasse ægore animo tolerari: cum per uiribus quicquid ipsa: quicquid eius operatioe operat perpetua: poeta celebri cona-
 tur describere carmine. quod si intueri uelint isti uidebunt formas: mores: sermones: & actus quorumcumque ani-
 mantium: cæli siderumque meatus: uentorum fragores & impetus: flammaram crepitus sonoros: undarum rumores:
 montium celsitudines: & nemorum umbras: atque discursus fluminum adeo aperte descriptos: ut ea ipsa paruus
 in litterulis carminum inesse arbitrentur. In hoc ego poetas esse simias confitebor: quod ego honorabilissimum
 reor opus: in id. arte conari quod agit natura potentia. Sed quod plura? Esset talibus fatius agere si possent: ut nos
 una secum efficeremur simiæ Iesu Christi quam sibi incognitos poetae irridere labores: cum contingat sapissime ten-
 tantes alienum pruritum scalpere et suum aliorum cruentas unguis cum anxietate sentire.

Non esse exitiale crimen libros legere poetarum.

Cap. XVIII.

Iniquitatis immo iniquitatis arbitri feruida rabie cupientes poetici nominis exterminium quasi
 pauca in illud dixerit altifono insuper clamitant hincinde boatu. O ignes uiri. O diuino redem-
 pti sanguine. O gratus deo populus: Si qua pietas: Si qua deuotio: si quis christianæ religiōis amor.
 Si quis dei timor uobis est: hos infaustos poetarum libros abiicite: flammis exurite: & uentis seruan-
 dos exhibete cineres. eos etiam ullo modo uelle uidere exitiale crimen est: animas læ tali ueneno ificiunt: uos
 in tartara trahunt & cælestis regni exules in æternum faciunt. Post hæc aucto clamore Hieronymum in te-
 stem aduocant: eumque dicentem aiunt in epistola ad Damasum de filio prodigo: dæmonum cibus sunt carmi-
 na poetarum: & his ac similibus multis toto gutture ignaros auditores intonant. O pietas. O prisca fides. O
 dei patientia grandis: quid pateris? quid rerum conditor in erectas turres? quid in cælos uertice montes ful-
 mina torques? Hi sanctissime pater feriendi sunt: qui dolosa lingua atque mendaci aliorum & persæpe ino-

quorum exitio sibi aucupant inanem gloriam. Medici errores suos terra tegunt. hi prohibitiōibus atq; flāmis
 suas conant ignorantias occultare. Quis simplex homo hos audiat qn arbitret̃ poetas perniciosissimos esse
 hoies: diuini nominis hostes: cōtubernales dæmonū: imites: maleficos: scelestis semp uacātes operibus: qbus
 nulla bonarum artium cura, nulla pietas: nulla fides: aut sanctitas sit? Et sic horū ignorantium opere & iniqua
 te consequunt̃ celebres uiri ignominiam quā mīme meruere. Sed spero deus uidebit aliquando. Nos aut̃ ui
 deamus si possumus quale sit hoc tam tēpiabile malū: quod hi cōmitti clamitant: si teneant: si uideant: aut
 legant̃ carmina poetarū, quæ horū contineant libri: quæ suadeāt: q̃ damnēt: quæ doceāt: iam satis supra decla
 ratum est. Sed eis omīssis uolo aduersus ueritatem hos scelestā omnia scribere atq; suadere lectoribus, quid
 tandem? gentiles fuere hoies: non christum nouere: suā extulere: quā sacram arbitrabant̃ religionem: fictōes
 edidere: gratissimos & cōmendabiles utero persæpe gerentes fructus. Sed qd̃ inde? quæso hos elegatissimos
 clamatores dicant. Nunq̃ illis phibitum sit ab aliqua ueteri seu noua doctrina deorū suorū scelera quo uel/
 lent in stilo describere? Non equidē reor nec etiā xp̃iano fingēti dū modo sane itellecta fictio aduersus catholi
 cam ueritatem exenterata nil pariat: si non phibitum est. Si hos legere non leges phibēt: neq; prophetæ:
 non sacra pontificum functiones, quid tenere, quid legere mali est? Inquiēt quia seductores sint mētium dul
 cedine sua, huic obiectioni pauloante responsum est. Verum si hi imbecilles sunt atq; tractabiles sibi caueant
 memores prouerbii ueteris: quo phibetur hos certamen lapidum non intrare: quibus sit galea uitrea. Fate
 or tamen ultro longe melius fore sacros studere libros q̃ istos etiā si optimi sint: studentesq; acceptiores reor
 esse deo: pontifici summo: & ecclesiæ. Verum nō omnes nec semper eadē trahimur affectione, & sic nōnun/
 q̃ ad poeticos trahunt̃ quidā, & si trahimur uel spōte nostra in eos imus: qd̃ hoc crimē: quod malū est? possū
 mus ip̃one mores barbaros audire: ip̃os si uelimus suscipere barbaros: eis hospitalitatē exhibere: eis si petāt ius
 dicere: cū eis amicitias iūgere: poetarū libros legere: si deo placet ab his uiris doctissimis phibemur. Māichei
 Arrii: Pellagiq; & aliorū hæresarcharū execrabiles errores: ut noscamus nemo phibet: qn scrutemur. Ver/
 fus aut̃ legisse poeticos horrendū: ut hi clamitant: imo lætale crimē est: ioculatores in quadriuiis: utpluri/
 mū inhonestos ludos agentes insp̃icere possumus. Histriones in cōuiuīis turpia canētes audire: Nebulones in
 popinis: Lenōes ī lupanaribus: blasphematesq; pat̃: nec ob id ad tartara trahimur: poetica legisse poemata: nos
 æterni regni facit extorres. Pictori etiam in sacris ædibus fas est pingere tricerberū canē Ditis obseruatē li/
 mina. Charonem nauatā Acherontis uada sulcantē: Erynnas hydris accintas accensisq; armatas facibus: ip̃m
 Plutonē infœlicis regni principem dānatis supplicia inferentē, poetis sonoro carmine hæc eadē scripsisse ne/
 fas: & irremissibile lectori est crimen. Pictori eidem cōcessum est in aulis regū & nobiliū uirorū amores ue/
 rerum deorū: scelera hominū: & quæcūq; cuiuscunq; cōmenta pingere: nullo patrum phibente decreto: &
 hoc a qbuscunq; pro libito itueri pmissum est. Poetarum inuenta ornatis linita litteris plus a sapientibus le/
 cta uolūt mentes ificiant: q̃ picta ab ignaris inspecta: Quid multa? deficio: fateor uolēs si possem aduertere q/
 bus uiribus: qua potentia liuor edax & ignorantia hos boatores in tam grandem demētiam potuerit impel
 lere. scire saltem debuerant: quia uas electionis testatus est: scire malum: malum non esse sed operari. Et ipsi
 nouissimi præceptores credo: ut a suis mulierculis prudentiores habeantur: & inde pinguiores consequan/
 tur offas: non uerentur dicere ne dum scire dicam: sed poetas legere perniciosissimum esse. O fastidium au/
 dire etiā: si omnino despiciendi sint poætæ: nefarium fore si uideris margaritam ex luto colligere: quasi ab/
 stergibile lutum illā minus fecerit preciosam. Nec erubescunt interp̃tes hi hac præsumptuolā atq; genera/
 li phibitiōe sua uelle ex ueritate fieri mendaciū: si dixerit aliquando poeta: imo eos dixisse toto denegāt ore.
 Ridiculum est audire humani generis hostē dyabolum potuisse uerbum bonū aliquando dixisse. Poetas au/
 tē esto aduersus cōsciētā pauloante malos eē cōcesserim: cū forte nonnullis p̃ter gentilicam maculā: nil iho/
 nestum iure posset obiici uerbum bonū dicere nequisse. Vocat̃ etiam nōnunq̃ a sacris hominibus in testimo
 nium diabolus: iuocasse poetam horum accusantium auctoritate irremissibile crimen est. Sed nūc hos phī
 bitores: & in exiliū poetarum præcones oro dicant, quid magis q̃ philosophia potuit peccasse poesis. Veri/
 tatis quippe optima indagatrix philosophia est: cōperta uero sub uelamie seruatrix fidissima poesis est. Si mi
 nus recta sentiat illa non potuit rectū ista seruasse pedissequa est: dominæ uestigia imitē. necesse est: si deuiet
 illa: & hæc ut exorbitet a necessitate cogit. Quid ergo cum gētiles philosophos allegemus ore pleno: eorūq;
 seruemus sentētiās: & nil fere nisi eorū uallatū auctoritate firmemus: dicta poetarum poetarūq; horrere sci/
 mus atq; detestando dānamus: extollitur Socrates: honorat̃ Plato: colit̃ Aristoteles: ut de reliq; fileam: qui
 omnes fuere gētiles: & persæpe dānatis opinionibus erronei homines. Homerus ab obiurgatoribus nostris
 pellit̃: dānatur Hesiodus: Maro despicitur atq; Flaccus: quorum figmenta nil aliud sentiunt q̃ disputationes
 illorū: quorū quoniā dogma student: & ex his esto cū difficultate non patiente igenio quædā principiola sū/
 pserunt: quasi intellectum commendant. Poetarum uero: quoniam scripta negligunt: & sic nō intelligunt:
 despiciunt & cōdemnant. Attamen quicquid clamitant: quicquid latrant: quicquid iubeant uel suadeant: si
 philosophorum scripta: si barbarorum gesta: si hæreticorum perfidia legi possunt: & poetarum uolumina
 absq; piaculo legi: teneri: audiriq; possunt. mente tamen integra atq; constanti: ne si quando aliquid in orto/
 doxam dicerent fidem tanq̃ ab illa exteri se lectores labefactari permittant. Nunc autem superest in extre/
 mum horum clamorem paxillum acrius instandum atq; prolixius: quoniā ea ex celeberrimi atq; sanctissi/
 mi hominis auctoritate præcedentia omnia firmasse se credunt. Dicunt igitur clamitantes Hiero. uerbum
 ad Damasum papam: Dæmonum cibus sunt carmina poetarum: quod si satis percepissent a nobis etiā fir/
 matum aduertissent: & potissime ubi damnatam comicorum spurcitiem atq; obiectam semel & iterum
 ante iam diximus: sed quoniam nulla poetarum facta distinctione inuidentiæ offuscata caligine: & in

quoscuq; cæci irruunt propulsanda illorū ignauiā est: & ipsi in perpetuū cogendi silentiū. Si igit̃ epistolas: si uolumina Hieronymi. si hanc eandē: quā pducūt in testē: seu cuius auctoritate dānos poetas uolūt studio se legissent: iuenissent profecto uerbū hoc a Hieronymo declaratū: & eius sensum appositū atq; obiectionē: quā faciūt esse solutā: & potissime ex figura mulieris captiua: raso capite: deposita ueste: resectis unguibus: & pilis oblati israelitæ matrimonio copulandæ. Et si religiosiores atq; delicatiores sanctis doctoribus eē nō uelint cōperient hunc dæmonū cibū: nō solū nō reiectū flāmis: ut iubēt immissum. sed cū diligentia seruātū: tractatum atq; gustatū a Fulgentio doctore atq; pōtifice catholico: ut apparet eo in libro: quæ mythologiarū nūcupat ipse: in quo elegantissimo stilo descripsit poetarū fabulas exponendo æquo modo. Augustinū doctore egregiū cōperiet nō horruisse poësim: nec poetica carmina: quāmo solerti uigilantia studuisse & intellexisse: quā uolētes negare nō possent: cū sapissime in suis uoluminibus sanctus hō Virgiliū aliosq; poetas inducat. Nec fere Virg. unq; absq; alicuius laudis titulo noiat. Sic ut iterū dixerim Hieronymū doctore eximiū atq; sanctissimū: & triū linguarū mirabiliter eruditū: quē ignoratiā eorū hi in testē trahere fatagunt tanta poetarum carmina diligētia studuisse p̄cipere atq; seruasse memoriæ: ut nil fere absq; eorū testimonio firmasse uideat. Videant si non credunt inter alia libri eius hebraicarū q̄stionū prologū: & aduertant: nunqd eū totū Terētiā fuisse sentiant: uideāt nunqd sapissime Hora. atq; Virg. sibi quodām modo assertores iducat: & nō solum hos: sed & Persium aliosq;. Legant insup eiusdē facundissimā ad Aug. epistolā. Rimenturq; nunqd in ea iter illustres uiros uir doctus poetas: quos ipsi tanto clamore cōfundere si possint conant: enumeret. Porro si nesciunt p̄legant actus apostolorū & sentiant: nunqd Paulus uersus poeticos studuerit & nouerit. Inuenient quippe eū nō fastidisse in Ariopago aduersus atheniensium obstinationem disputantē uti testimonio poetarū. eūq; alibi Menandri comici carmine usum. dum dicit. Corrūpunt mores bonos colloquia mala. & Epymenidis poetæ si memini allegat uersiculū: qui aduersus hos aptissime dici potest: dicēs: Cretēses semp mēdaces malæ bestię: uentres pigri. Et sic nō qui ad cælum usq; tertium raptus est: quā isti sanctiores uolunt peccatū: uel turpe arbitratus est legisse atq; didicisse poetarū carmina. Insup p̄scrutent quid scripserit Dionysius ariopagita Pauli discipulus: & xp̄i martyr egregius i iuo hierarchiæ cælestis libro. Ex itētiōne q̄ppe dicit p̄sequit atq; p̄bat diuinā theologiā poeticis fictionibus uti inter alia: ita dicēs. Et enī ualde artificialiter theologia poeticis sacris formatiōibus in nō figuratis itellectibus usa est. nostrū ut dictū est aium reuelās: & ipsi p̄pria & cōiecturali reductiōe. puidēs: & ad ipsum reformās anagogicas sanctas scripturas & alia multa: quæ ad hanc sentētiā subsequunt. Et ut reliquos postremo sinam: quos aduersus bestialitatē horū possem iduce re. nōne etiā ipse dominus & saluator noster multa i parabolis loquutus ē comico cōueniētibus stilo. Nōne & ipse aduersus Paulū prostratū Terētiū uerbo usus est: s. Durū ē tibi contra stimulū calcitrare. Verū absit ut putē christū dominū a Terentio q̄runcūq; diu ante fuisse q̄ hæc dicta sint uerba assūpsisse. Sufficit mihi satis esse ad firmandū p̄positū saluatorē nostrū uoluisse q̄runcūq; uerbū suū atq; sentētiā ore Terētiū fuisse platū ut appareat nō omnino esse cibū demonū carmina poetarum. Quid nūc iquiet boatores illustres: clamitant ne insultabunt aduersus carmina poetarū a suomet teste reprobati: & aliorū pluriū sanctorū uirorū testimonio uicti atq; repulsi. Clamabūt æquidē isupabilis eorū rabies est. Sed q̄ iuste tu uideas rex optime uideantq; quibus rō magis amica est q̄ obstinata horū proteruitia. His autē tam absolute dānatibus iustissimus iudex deus aliquādo retribuet iudētiæ meritū: & eadē eis metiet mēsurā: qua ipsi aliis metiunt.

Minime poetæ oēs iussu Platonis pellēdi sunt urbibus.

Cap. XIX.

Erminimū uisum ē latratoribus nostris conatus exposuisse oēs: ut e domibus ac manibus hominū si potuissent poetas excluderēt: & ideo ecce iterū agmine facto irruūt: & armati Platōis auctoritate ifando gurrere sonoras uoces erupāt aētes. Platōis iā dicti iussu poetas urbibus eē pellēdos. Inde ut platoni deficiēti subueniāt: supaddūt ne suis lasciuuis ciuiū mores ificiant. Cui obiectioni & si satis in superioribus responsū uideat non pigebit iteq; latius respondisse. Maximā igit̃ fateor philosophi huius auctoritatē esse: nec sp̄nendam si sane itellecta sit: de sensu cuius profecto hi aut nihil aut puerse sentiunt: ut apparebit. Ostēsum tamē illis ē poetas sponte sua solitudines habitare: q̄obrem illos montanos & ineptos hoies nuncupabant. Si autē uiolēter urbes icolerent. quid dicerēt morsores hi: dicerent eos esse tyrannos. Si uero nunc uelint sentētiā uertere: & eos cultores urbiū dicere falsum est. Cōstat Homerū iter aspreta scopulorū & montanā nemorū post peragratum orbē extrema cum paupertate litus archadum habitasse: & ibidem mente uidens: luminibus tamen agritudine captus: ingentia illa atq; admiranda uolumina non Hyblæo sed castalio melle perlita: Iliadis & Odyssæe dictasse. Virgilius autē igenio nō minor Homero: urbe Roma tunc rex̄ domina neglecta: atq; Octauiano Cæsare: totius orbis p̄cipe: cuius singulari lætabat̄ amicitia: omisso: quæsiuit sibi haud longe a Neapoli cāpaniæ inclyta ciuitate: tunc etiam delitiis abundante & ocio semotū locum geto atq; solitario littori proximū: ut magni spiritus homo iohannes barillus aiebat. Inter promontoriū posilibi & puteolos uetustissimā græcorū Colonia: ad quē nemo fere nisi eū quæreret: accedebat. In quo post georgiū carmē: cælestē decantauit æneidā. Cuius selectæ solitudinis Octauianus præstare testimoniū uolens cū fecisset eiusdem Virgiliū a Brundusio ossa referri: haud procul ab electa solitudine tumulari iussit secus eā uia: quæ adhuc puteolana dicitur: ut eo iacerent mortua cuius elegissent in uicino uiuere. & ne semper p̄ antiqua uagemur: quæ oppugnatores quantuncūq; fausto testimonio roborata sint negant facile. Francisc. petrarcha cælestis hō profecto: & nro æuo poeta clarissimus: nōne sp̄reta Babyfone occidēali atq; pōtificis maximi beniuolētia: quā oēs fere xp̄iani sūmope cupiunt & pcurāt: & pileatorū orbis cardinū aliorūq; p̄cipū in uallē clausam abiit: ifignē galliæ solitudinē locū ubi Sorgia fontiu rex oriē: & ibidem omnem fere floridam iuuentutem suam uillici unius contentus obsequio: meditādo atq; componēdo

consumpsit. Fecit equidē. stant uestigia: stabūtq; diu. Parua domus & ortulus: & dū deo placet testes uiuunt plurimi. Si ergo ne plures recitē sic est: minime ædepol opportunum ē: ut in hoc q; labores ipendat ut abeu/tes ultro poetas urbibus pellat. Vellē ego tamē ab istis audire: nunqd existimēt Platonē dū reip. libz scripsit i quo hoc mandaf: quod isti aiunt itellexisse de Homero. s. urbs illa placuisset eū urbe fuisse pellēdum. Nescio qd responsuri sint. ego autē non credo: cum de eo multa laudāda iam legerim. Hunc. n. sacratissimæ cæsaz le ges omniū uirtutū patrē uocitant & sēpissime eorū latores: ut eas maiori ueneratione dignas facerēt: & quo/ dā sacrosancto testimonio roborarēt: iter eas nōnunq; Homeri carmina miscuere: ut in sine phœmii codicis Iustiniāni iliadis legif carmē. & in eodē sub titulo de iusticia & iure: sic & cōtrahēda emptōe & de legatis & si deicōmissis & aliis locis ut minus credentes possunt in pandecta pifana cognoscere. Hūc isup in suū ciuē plu/ res græcorum egregiæ ciuitates eo etiā mortuo & paupere uoluere. & de hoc iter se mouere litigiū: ut com/ prahēdi potest ligdo per uerba Cice. in orōne p Archia dum dicit. Homerum Colophoni dicunt ciuē eē su um. Chii suum uendicant. Salamini repetunt. Smyrni uero suū esse confirmant: itaq; etiam delubrum eius in oppido dedicauere. Per multi alii præterea pugnant iter se atq; contēdunt. Hæc Tullius. Quod etiam testa ri a uetustissimo græco carmine satis iter eruditos uulgato legisse memini sic aiēte. Septē litigant ciuitates de radice Homeri: Samos: Smyrnæ: Chios: Colophon: Pylos: Argos: Athenæ. Hūc præterea ipse Plato in eo/ dem libro reipublicæ aliisq; persæpe conclusionum suarum inducit in testem. Si igitur uirtutum pater a lē/ gibus habitus est: si legum decus: si tot ciuitatū ciuis etiam repetitus: si a præceptore ipso Platone testis assum ptus: stultissimum est arbitrari Platonem idem prudentissimum uirum talem poetam urbe pellendum ius sisse. Insuper hoc Platonis iussu existimabimus Ennium urbe pellendum: qui honesta paupertate contentus adeo ob uirtutem suam carus scipionibus fuit: hominibus quidem non solum armis & bello atq; sanguinis generositate conspicuis. sed philosophiæ domesticis & sanctitate more illustribus ut post mortem etiam uel lent suis maiorumq; suorum suos misceri cineres: & suo tumulari sepulchro. Si credant hi ego non credam quin arbitror Platonē suam ciuitatē optasse taliū fuisse repletā. Quid præterea de Solone dicemus: q datis athe/ niēsis legibus: esto iā senex esset: sese concessit poeticis: urbe ne pellēdū dicemus: qui urbē dissolutā in ciui lem uitā moresq; reuocauit? Quid isup de Virgilio nostro? cuius ut reliqua sinā: tāto frōtis rubore: & mētis uerecūdia iter coæuos & quoscūq; minus decētia quæq; audiebat pingebat: ut ob hoc iuuenis adhuc uocare tur parthenias: quod latine uirgo: seu uirginitas sonat: cuius tot sunt ad uirtutē suadētia monita: ut iam sæ/ pe dictū est: quot sunt eius carminū uerba: cuius ne cōbureret diuinū opus: ut ipse Virg. moriēdo p̄ceperat. Octauianus cæsar Augustus postpositis maximi iperii curis phibitorios uersus cōposuit: qui in rēpus usq; nostrū legunt: cuius adhuc nomē apud mātuos tanto honore celebraf: ut cū cineres ab Augusto sublato pro uotis colere nequeāt: eius agellū ueterē ad instar uiuētis hoīs ab eo denoiatū colūt: filiis iuuenibus tāquā quoddā uenerabile sacrū senes parētes ostēdūt. Cæteris adueniētibus: quasi suā gloriā augētes sollicite indi cant: nō absq; uirtutis p̄cipue testimonio ista pueniūt: & nos uirtuosos urbe pellēdos Platonē uoluisse crede mus? O stolidū capitulū: possem de Horatio Flacco: de Persio uulterano: de Iuuenale agnate multa dicere: p quæ pateret liquido mētis Platonis nō fuisse tales urbe pellēdos: sed trahit animus ut uisa igerā: & quæ nulla tergiuersatione ab istis negari possint apponā. Credam ne igit tantæ demētiæ fuisse Platonē: ut Fran. petrar/ cham urbe pellēdū iusserit? q a iuuetute sua celibē uitā ducens: adeo iep̄æ Veneris spurcitas horret: ut noscē/ ribus illū sanctissimū sit exēplar honesti: Cuius mēdaciū lætalis est hostis: q uitioz oīum execrator est: & ue/ nerabile ueritatis sacrariū uirtutū decus & læticia: & catholiciæ sanctitatis norma: pius: mitis atq; deuotus: & adeo uerecūdus: ut inde dicat Parthenias alter. est & isup poeticiæ gloria facultatis: orator suauis atq; faciūsus cui cū oīs pateat phiæ sinus: ē illi īgeniū p̄ter humanū perspicax: memoria tenax: & rerū oīum put homini pōt eē noticia plena: ex quo opa eius tā p̄saica q̄ metrica: quæ plura extāt: tāto splēdore refulgēt: tāta suauitate redolēt: tāto florido ornatu spectabilia sunt: & lepore sonatiū uerboz melliflua: & sniārū succo mirabili sapi da: ut cælestis ingenii artificio potius q̄ humani fabrefacta credant. Quid multa dixerim? p̄fecto hominē su perat: & in lōgū mortaliū uires excedit: neq; ego has laudes p̄dico: quasi antiquū hominē & lōgis ante sæcu/ lis defunctū cōmendē. Quinimo dū deo placet uiuētis atq; ualētis merita refero: quē morfores egregii si nō litterulis meis creditis oculata fide uidere potestis. Nec dubito: ut ex eo contingat quod ut plurimū famosis uiris contingere cōsueuit: ut ait Claudianus: minuit præsentia phamā: imo audacter assero: quia huius supe/ zet præsentia famā. Tanta enī morum maiestate: tanta suauis eloquentiæ facundia: tanta etiam urbanitate: & composita senectute cōspicius est: ut de eo qd apud Senecam moralē philosophū de Socrate legitur: dici possit: auditores scilicet eius plus ex moribus q̄ ex uerbis traxisse doctrinæ: & ut aliquādo de celeberrimo uī ro isto taceam: quæso hos dicant: nunqd tales poetæ a Platone pellant ex urbe. Et si pellunt huiusmodi re/ ferent: quos introducturos ipse sit ciues: lenones: an uispiliones: atq; gnatonicos epulones cæterosq; seu for/ te fusciferos: aut similes illis assument. O foelix. O mansura diu Platonis resp. si poetas pellat: & hos ciues ha/ beat: & morum uitæq; hominū præsidēs. Sed absit ut arbitror doctissimū uirū id intellexisse: quod sentiunt interpretes hi. quinimo reor & poetas insignes: & quoscunq; alios similes eisdē: non tantū ciuitatū: seu suæ reipublicæ ciues esse. sed principes atq; magistros. Sed inquiet stomachantes hi: si hos non: quos pelli iubet Plato poetas? Esset respōdendū talibus. uos ipsi perquiratis censors inepti. Sed quoniā ignoratiæ quorūcūq; cōpatiendū est. & si male sint meriti compatiendū tamen est. uti liquoribus oībus. sic & facultatibus sua fex: quæ esto abominabilis: & abiicienda: non tamen defecatus liquor efficitur uilior & æquo modo facultas. Quid enim philosophiā rerum omnium magistra ueracius: hæc amurcæ loco: ut de cæteris taceam: cini/ cos habuit: & epicurios: qui infandis erroribus iuoluti fere eā dehoneltare in nonnullis conati sunt: adeo ut

hostes uideretur potius quam ministri. Sed quæso propter hos Socratem: Xenocratē: Anaxagorā: Panetium: aliosque hoc eodē insignitos titulo abiiciendos fore dicemus. Stolidū & ignaui defectoris esset officiū: quid christiana usque religione sanctius? & hæc donatistas: Macedones: Fortinos & alios habuit hæresiarchas longe fetidiori fece execrabiles: nec propter hos iuste Basilium cæsariensem: Ioannē crisosthomū: Ambrosium mediolanensem: Leonē papā: & alios sacros ac uenerabiles uiros dicimus esse pphanos. Sic & poësis: ut de reliquis tacēā habuit suā fecem: & fuere quidā qui comici poëta dicti sunt: quos iter & si nōnulli honesti fuerint hoies: ut Plautus & Terentius: ut plurimū turpissimis fictionibus suis splendidam poësis gloriā ificere uisi sunt: & his iungi potest aliquādo pelignēsis Ouis, hi quidē seu mentis inata lasciuia seu lucri cupidine & desiderio uulgaris applausus scælestis cōpositis fabulis eas minus introductis recitabāt in scænis: ex quibus lasciuientū pectora puocabant in scelera: & cōstantiū agitabāt uirtus & oīs fere morū disciplina reddebat eneruis: & quod pncipio fissimū erat quātūcūque: & in cæteris religio gentiliū detestanda sit populos in tā turpia sacra deduxerāt: ut erubescenda a suis etiā uideret. Huiusmodi etiā poetas ut in præcedētibus sæpe dictū est nō sola abhorret christiana religio: sed ipsa etiā abiecit gentilitas. Hi quippe sunt: quos urbe pellendos reor Plato iusserit. Ego autē nō urbe sed orbe tales exterminādos fore existimo. Sed hos propter est ne Hesiodus Euripides: Statius: Claudianus: aut similes ciuitate pellēdus: Ego nō arbitror. Distinguat igitur hi: & si nō odio laborāt indigno male meritos carpant sua linquētes in pace conspicuos.

Musas infici non posse ob defectū lasciuētis cuiusque ingenii.

Cap. XX.

In extremo rex inclite hi nomē poeticū blasphemantes infanda temeritate peccati: silentia sacra semeros antri gorgonei aditus: honesta penetralia uenerandæ poësis: & puellarū choros: cantusque diuinos intrare ausi sūt: atque dissonis turbare clamoribus: & Boetii sanctissimi atque clarissimi uiri uerbis armati eis. scilicet quæ circa pncipium libri eius de cōsolatiōe legunt: phia loquēte atque dicēte. Quis has scenicas meretriculas ad hūc ægrū permisit accedere: quæ dolores eius non modo ullis remediis fouerēt: uerū dulcibus insup alerēt uenenis. & c. oīa nō aliter quam uictores cōplere clamoribus: & innocuas ludentiū mentes ignominiosis opprobriis cōmouere si possint. Et cū nō sentiāt quod illa uerba uelint: Boetii solū inspiciētes corticē: pudicissimas musas nō aliter quam si essent carneæ mulieres: eo quod sceminini generis sint eorum noīa. In honestas: obscenas: ueneficas atque meretrices esse proclamāt: & eorum diminutiuo utat Boetius illas extremæ sortis: & extremo etiā in lupanari a fece uulgi pstratas existimāt: nec hoc satis: est quāmo hīc uolunt poetas etiā esse hoies inhonestos i argumētū deducētes suū. Si musæ Boetii assertionē meretriculæ sunt inhonestæ mulieres sunt: & sic hi quibus familiares sunt: ut inhonesti sint hoies necesse est: cū amicitia seu familiaritas: nisi ex cōueniētia morū iungi aut stare nō possint: eas autē eē familiarissimas poëtis cōstat. Ligdo etiam carminibus eorum testantibus: & sic ut iam dictū est: inhonesti sunt homines. Aduertis ne prudētissime rex in quæ exitū tēdat illecebris horū astutia: sed qualiscūque sit ueritate lucida confundēda est: quorū igitur & quæ sint musæ: & quibus insignitæ noībus: & quod per eas senserint illustres uiri: si bene memini supra libro. xi. operis huius monstrauī. Sed adhuc horū impietate nō quiescente paululū laborandū est. Satis ergo arbitror ex pmonstratis assumi posse: duplicem esse poetarum speciem: quarū altera uenerabilis & laudabilis est: & piis hominibus semper grata. Altera uero obscena atque detestabilis: & ea est poetarum: quos dixi non urbe tantū: sed orbe pellendos: æquo modo dici potest de musis: quarum & genus unum sit species duæ dici possunt. Nā dato eisdem uiribus: eisdemque legibus actualiter unaquæque utatur cum uariis exactitatis uideatur exprimi sucus hic scilicet dulcis: amarus ille: nō incongrue honestam unam arbitrari possumus: & reliquā inhonestam. harum igitur altera totis commendanda præconiis laurea incolit nemora: castallium fontem: & quæcūque religione uenerabilia loca cognoscimus phœbi socia floribus & fertis ornata & dulcedine cantus atque uocum sonoritate spectabilis. Altera autē ea est quæ ab inhonestis comicis tracta scenas atque theatra & quædiuina tenet & scælestibus fictionibus ob mercedē se inerti uulgo placidam exhibet nullo cōmendabili ornatu conspicua. hæc non cōsolatiōe uirtutū: non salubribus antidotis: nō sacris etiam remediis ægritudines languentium mitigat aut sanat. sed querelis gemitibusque in mortē usque amplificat ea delectationē quæ passionibus iplicite delectant. ex quibus satis possunt quæ ignorabant uidere poëtis ifesti: Boetii. scilicet musas meretriculas scenicas uocitabat. de theatrāli musarū specie itellexisse. quæ aptissime obiectores hi uidisse potuissent si quæ post pauca a philosophia dictū legi itellexissent. dicit enī. Sed meis eū musis curandū sanandūque relinqte. & ut euidētius appareret quoniā de secunda musarū specie loqueret per sæpe i sequentibus philosophia ad curā & cōsolationē Boetii in eodem libro oblectamēta carminū & fictiones poeticas itroducit. Ergo postquam illas philosophia suo imiscet artificio: eas honestas eē existimādum est. & si honestæ sint & hi quibus familiares sunt ut horum uidetur uelle deductio: honesti sint homines necesse ē. & sic honestæ sunt musæ: & poëtæ honesti sunt hoies quos & quas inuicem turpi nota in uacuum labefactari conati sunt.

Alloquitur auctor regem.

Cap. XXI.

Vibus potui rōnibus clementissime rex horum celantiū maledicta retudi: & ni honestati peccati sem meæ i temerariam eorum præsumptionē: & uitam moreque suos lōge acrioribus uerbis & aculeis acutioribus iuexissem. Reor tamē eos propter dicta multa dicturos quibus oībus respondere uoluisset i lōgū nimis prædere orō: & multitudo uerborū nimia p sæpe cōsueuit: ne dū aīos magnis occupatos ut regii sunt. sed et uacuos & ociosos offendere. Et iccirco ne celsitudini tuæ tediosus sim: & ne uidear hos extra terræ termios fugare uelle: cū ignoratiæ eorum potius cōpatiēdū sit quam i meritū exterminii pcedendū his sinē p̄stare mēs ē. & quod ipsi nō facerēt: ego ante huius libri sinē tua cū grā fecisse uolo: posuisse. scilicet meritā irā omnē: & eorum ignouisse nequitiæ: & eos amicis alloq uerbis: si forsan in cōsiliū melius possim ipellere.

Poetici nominis hostes orat auctor: ut se in melius uertat consilium.

Cap. XXII

VOs igitur o prudentes uiri iam si sapitis iras ponite: & turgida sedate pectora. Satis enim imo nimium in ter nos odiis decertatum est. uos primi in fontes itulistis arma: ut eos exterminaretis orbe. Ego ex aduerso pectus opposui ei per uiribus potestate deo & meritis causa iuuantibus ne benemeriti ab infestis perlerent hostibus. Esto si aduersum uos: ipsi in aequum descenderent campum: quantum ualeant uestris meisque uiribus fera poenitentia nosceretis. Belligeratum tamen est & eo uertum: ut cum aliqui offensore gloria: quam sudore plurimo paululum sit omnino uincendi repressa libido: & ut aequis legibus iri possit in pace. Vadamus ergo eaque capessimus ultro: & getem laboribus demus. librata enim sunt belli premia. Nam uos doctrinam ego refero aliquantulum consolationis in praedam: & sic satis loci paci relictum est. Credo sic uelitis quoniam coepisse uos poenitet: & ideo eius fruamur bonis, quod ut me ex animo dicere noscatis: quod primus lacessitus sum, primus seruare amicitiae leges incipiam: & ut uos etiam faciatis: quae amicus caritatiue pauca dicturus sum: a quo aio atque tranquillo percipite. Ecce honorabiles uiri quibus potui demonstrationibus elucidauit: quod sit poesis: quam uos ipsi nullam faciebatis: qui poetae sint: quod poetae officium: quod mores: etiam fabulones scaelestos homines: suasores carminum: & mille malis infestis clamabatis. Quid ideo musae sint designauit: quas meretriculas dicebatis: & forte arbitrabamini lupanares. quos si tanti sunt: si adeo uenerabiles: non solum non damnare debetis. sed eos colere: laudibus extollere: amare: & eorum ut meliores efficiamini studere uolumina. a quo ne uos retrahat: aut aetas annosior aut famosiores audisse facultates: conemini ex uobis ipsis id posse quod de se non erubuit antiochus princeps & uirtutum omnium singulare decus Robertus rex Hierusalem & Siciliae rex inclytus: qui clarus olim philosophus & medicinae praceptor egregius atque inter caeteros eius temporis insignis theologus cum in sexagesimum sextum usque aetatis suae annum uispendisset Virgilius: illi quoque cum reliquis more uestro. fabulatum diceret hominem: & nullius fore precii ornatum substracto carminum: quocirca Petrarca archanos poematum referentem sensus audiuit: obstupefactus seipsum redarguit: & ut ergo dicente meis auribus audiuit: afferuit se nunquam ante arbitratum adeo egregios atque sublimes sensus: & sub tam ridiculo cortice uti poetarum sunt fictiones latere potuisset: ut aduertebat post demonstrationem solertis uiri absconditos esse suorum mira conpunctione dabant ingenium: & isfortunium: quod tam sero poeticum artificium cognouisset: nec erubuit: aut senio & spe breuis in futurum uitae detineri potuit quod sepositis studiis splendens facultatum: ut plenum e Virgilio sensum sumeret coepit opera dare. Sane festina mors nouum irrupit studium: quod si pseuerare potuisset: quod dubitet quod in maximum poetarum decus & italorum commodum studio tali uacatum euasisset? Quid ergo quod regi sapientissimo sanctum uisum est: uos ne arripe indignum ducetis: uix credam. non enim nos tygres: aut imanes beluas reor: quorum ingenium uti illarum seuitia in melius flecti non possit. At tamen si propter hanc praedam credulitate mea in pectoribus uestris impetuosis adhuc in imeritos pseuerat hostilis ardor in uestro saltem decus quotiens uos linguae pruritus in uerba irritat. quod pro sacrum phiae pectus: cuius forsitan aliquando mamillas suxistis: ne in totum poeticum nomen adeo uos dedatis precipites: quoniam si satis sani estis distinctione semper ubi opportuna sit utamini: ipsa quidem in concordia discordantia reducit: & absterfis ignorantiae nebulis intellectum clarificat: & recta quo uult ducit ingenium. Et haec facitote ne in honestis uenerabiles implicetis poetas: ex quibus multos fuisse gentiliu ostesum est. Sit satis uobis in illecebres comicos irruere: in hos iras euomere: in hos bona caeterorum pace oem uestrum uersem incendium. Praeterea & hebraicis parcite. Non enim absque diuina maiestatis idigne lacessiri possunt: & praedemonstratum est Hieronymo attestante quosdam ex eis sub poetico stilo sancto dictante spiritu sua cecinisse uaticinia: aequo insuper modo & christiani ab iniuriis imunes seruandi sunt. plures enim ex nostris poetae fuere & adhuc sunt: quod sub tegminibus fictionum suarum christianae religionis deuotos sacrosque sensus comedauerunt. & ut aliquid ex multis ostesum sit. noster Dantes dato sermone materno: sed artificioso scriberet in libro: quem comedia nuncupauit: defunctorum triplicem statum iuxta sacrae theologiae doctrinam designauit egregie. Et illustris atque nouissimus poeta Franciscus petrarcha in suis bucolicis sub uelamine pastoralis eloquii ueri dei: & iclyte trinitatis laudes irasque eius scalcantes ignauia Petri nauiculam mira descriptione notauit. Stant uolumina & intelligere uolentibus sensus appareret. Hos ultra uiget prudentium atque sedulium carmina sacra sub tegmine expromentia ueritate. At arator non solum christianus homo: sed romanae ecclesiae sacerdos & cardo: heroico carmine apostolorum gesta more cantando poetico designauit. Iuuenecus insuper hispanus homo: sed aequo christiani sub uelamento hominis: bouis: leonis: & aquae christi filii dei uiui redemptoris nostri actus oem etiam fingendo composuit. Et ne plures in medium deducam: si ut nostris saltem parcatis: nulla uos humanitas trahit: nolite seueriores esse matre nostra ecclesia: quae laudabili consideratione prospectas non dedignat cum multis: & potissime cum Origene se hunc benigne fuere enim huic homini tam grades in componendo uires: ut nunquam circa id exhaustum uideat fuisse ingenium: nec in scribendo fatigata manus: ex quo in millia uolumina uariarum materiarum excessisse credat. Ex quibus omnibus more solertis uirginis: quae iter spineta flores illeisis colligit digitis: & spinarum aculeos finit separatim uilescere: omnis minus bene creditis laudanda suscipit: & iter suos thesauros seruari uoluit. Videte igitur & examinate: & aequalice poetarum dicta librate: & quae minus sancte scripta sunt: sinite. quae autem bene dicta sunt non dante: quasi existimetis euestigio clamore in poetas sublato: Augustinos aut Hieronymos ab ignaro populo arbitrari. hi enim quibus aequa fuit cum sanctitate prudentia nunquam in poetica: seu poeticae artificium facere. Verum in errores gentilitatis recitatos ab eis: quos semper etiam circumstantibus catholicae ueritatis hostibus atque recalcitrantibus uoce itrepida dante: semper aduertentes eorum scripta tanta uerborum arte composita: tanto lepore suaui: tanto finiarum sale condita: tanto ornatu etiam delinita: ut ab eis expeti fore necesse uideatur quicquid quis uelit latino eloquio apposuisse decoris: Et ne longiori sermone uos traham: ut ait Cicero pro Archia: haec studia adolescentiam agunt: senectutem oblectant: secundas res ornant: aduersis profugium ac solatium praebent: delectant domi: non impediunt foris: pernoctant nobiscum: peregrinantur: rusticantur: quasi ipsi neque attingere: neque sensu

nostro gustare possemus: tū ea mirari deberemus etiā cū in aliis uideremus. & cætera. Cū igitur non spernenda: neq; abiiciēda sed colēda sit poesis: & inde poetæ si sapitis satis dictū est. Si autē obstinati perseueretis in rabiem esto uobis cōpatiar cum aspernandi sitis: nihil ad sufficientiam scribi posset.

Genealogiæ deorū gentiliū liber. xiiii. definit. Sequitur. xv. & ultimus liber: in quo auctor purgat seipsum obiectis in se.

Prohæmium.

Vndai serenissime Rex: qbus potui armamētis hinc inde nauiculā: ne æstu p cellosi maris aut uetorū aduerso ipetu pelleret in littus: & illis ruptis cōpagibus solueret. Et ne crepitationibus desup nubibus in imbrē solutis infestū aut cor ruscū fulminibus ignē dilueret. aut uerteret in cinerē: tegmēta supaddidi: q̄ opportuna ratus sum: necnō & ploresis atq; rudētibus illā alligauī scopulis: ne ab undis se retrahētibus una cū illis traheret in pelagus. Aduersus uero dei irā nil mortaliū obstacula iuuāt: & ob id suis i manibus linquēdā cēsui. ipse absq; cuius suffragio nil pfecto stare potest: illā seruet misericordia sua. Nūc autē sup̄ perest: ut iniecta in fatigatū nautā rela excutiā: ac si possim qualitercūq; amoue am. Quis enī dubitet qn petat a multis? Sane ut forte minus æquo aīo uisus sum: quādoq; tulisse quæ in poesim: & poetas imissa fuere sic sūma cū patiētia quæ in nautā euolauerunt: quocunq; iussu missa pferā: nec huius patientiæ rō longe abest. Indigne qppe meo iudicio pulchra poesis: & elegātes hac in facultate uiri lacesciti fuere. nescio utrū supborū an ignorantīū potius maledictis dixerim. Nauta autē nō sit. nā si p uiribus conatus sit arte nautica per maris uertiginosos anfractus: & confragosa scopulis freta cymbā in tutū deducere: ne iuste redargui possit. Scio tamē qā multarū rerū ignarus sit: & ideo ex multis eo minus aduertēte cōmissis forsan merito redargui potest. Agā igitur qd' potero iuuāte deo ne oīno temerarie uideat egisse quod fecerit: ipse me eripiat de faucibus malignātīū. q̄ ex camino ignis ardētis eripuit illæfos israelitas pueros sperātes in se: & in finē laboris extremi me deducat in sui sanctissimi noīs gloriam & honorem.

Minus opportuna preciosa fore nōnunq̄.

Cap. I.

Ircūspiciēt scio colloscū hunc: undiq; iam dicti: seu alii itentis oculis carptores egregii: eoq; cōspēcto ariolor dicturi sint pia forsan intētiōne. Durū enī hoī est hominū mētes cognoscere: tā grāde opus minime opportunū eē: & ideo in p̄cio nō futurū. hi qdē his paucis uerbis fere opus oē cōcūtiēt: cū a quadā nō satis exp̄ssa ueritate uideat obiectio: nō solū colorari: sed etiā approbari. Quis enī nō dicat ituitu primo: nō dicā nō opportunas: sed etiā supfluas fore poetarū fabulas: ex qbus hoc opus oē cōsistit. Verū aliter ego sentiēdū reor. fateor enī fabulis hoc opus cōsistere sic: si cōcessero illud minus opportunū. multa etiā nō opportuna: & hæc iter opus hoc p̄ciosissima fore mōstrabo. & ide hoc opus quoniā utile tam reip. q̄ priuata sit: ostēdā iter opportuna etiā numerādū. In p̄cio igit & maximo esse multa minime oportuna: & artificio hominū adinuēta: & naturæ ope facta mōstrant. Exqrimus enī lapicidas: cāmētarios: dolatores: & architectos: ifignes uolētes domos cōstituere: quas rudis uillicus ex luto & palustribus calamis opportunas erigeret. Tépla: capitolia: palatia regū populorū atq; principū maximis sūptibus cōstruēta: pictura supflua decoramus: aureis cælatiscq; uasis utimur: cū opportunitati possint deseruire famnia. Sic coronis purpureis uestibus & armillis aureis delectamur: cū laniciū simplex cuiuscūq; pecoris sufficiat opportunitati: & sic artes & ornāmēta: quæ minime opportuna sunt in p̄ciū deuenere. Sed qā hæc ambitione hominū q̄s posset p̄ciosa dicere: uideamus nunqd naturā rerū discretissimā etiā circa supflua ambitiosā uelimus dicere. Et quæso ad qd capitis capilitiū opportunū sit? nemo dicit: illud tamē multi firmāt adeo p̄cium fore: ut si absq; eo Venus icēdat suis etiā comitata gratiis Marti placere nō possit: eūq; tanti estimatū a Cæsare. dicitatore: ut ad contēndū caluitiū perpetuā laureā a senatoribus ipetrarit. Ad qd hoīum barba: qua si q̄s arte re prouectus careat: non absq; rubore hoībus imiscetur aliis. Ad qd cornua ceruo. Ad quid pictæ uolucris pennæ cōcessæ sunt: ob ornāmētū non ob aliud responderi pōt: & sic ne p̄ plura discurrā: quod alias nō erat in p̄cio ornāmēti cā efficit p̄ciosum. & sic ornāmēti cā quid efficit p̄ciosum: hoc p̄fecto opus erit in p̄cio. Quid enī pulchrius in collocutionibus hoīum q̄ nonnunq̄ imiscuisse fabellas sententiis: qd decentius q̄ fructuosos fabellarum sensus eidē applicuisse colloqis: & hoc opus unūquodq; præstabit abunde. hæc insuper ponderosis & accuratis orationibus: plurimū asferre decoris satis apparet cū passim mixta scriptis Cice. Hierony. & aliorū prudentiū uiroq; illa legamus. Poterat ergo sufficere ostēdisse hoc opus p̄ciosum ornāmēti cā. sed huic superadditur utilitas quæ ex hoc consequitur tā publica q̄ priuata: ex q̄ p̄cium maius efficit. Existimabant enī nonnulli poetas peritos hoies simplices tātū cōposuisse fabellas: & per cōsequens non solū non utiles sed illos arbitrabant dānosos & discurrentes legendo nullū ex fabulis emolumentū sumebāt. hoc autē opus dum fictionibus uelamentū amouet: & eruditos fuisse uiros poetas ostendit: & legentibus facit fabulas cū delectatōe fructuosas. & si q̄ falsa opione perisse uidebant poetæ reip. ifignes & q̄si rediuiui redduntur & priuatim quæ icognita abiiciebat utilitas per hoc patefacta colligit: & altiores sensus & igenia legentiū excitantur. Præterea spero sic uolente deo: uti hæctenus fuere consurgent q̄ ad poeticam mentes erigent: qbus nō modicū: dum ueterū monimēta perlegerint: cōmodi per hoc opus p̄stabitur: ex quo fiet saltē tabulis p̄ciosum. Sed qd multa dicā? Si cessent quæ dicta sunt oīa: dūmodo princeps optime: cuius iussu: laborē sumpsit tuo per hoc opus desiderio satisfactū sit: illud p̄ciosissimū duco. Esto laudabile sit placuisse pluribus: sic si tuæ celsitudini minime gratū sit etiā si placitūq; atq; acceptabile cæteris ueniat: parui apud me momēti fiet. Tuū igitur est istud p̄ciosum facere aut si libet abiicere.

Perseuerare saepe diutius quae minus duratura uidentur.

Cap. II.

Ad e forte pietate loquent & alii dicent postquam rimosum opus uiderint nec bene compactum nec diu mansurum ruinam praemonstrantibus fatiscientibus rimis. Ego his praemonitoribus libes ago gratias. excutiunt. nam ab oculis meis somnum meum solertem faciunt: ut opportunitati praesentem subsidium. Verum quoniam ante coeptum opus sit euasurum illud ratus sum si satis memor es rex inclite. Istud idem circa principium testatur his quibus potui rationibus ostendens cur strambum mutilum cicatricibus plurimum existimarem illud futurum & ut satis apparet: & isti aiunt: mea me non sefellit praemeditatio. Et ideo circa defectum hunc iure excusandus uenio. Sane quibus ad ministrandis potui illud in robur deduxi nec postquam deductum est excogitatas aut nouas contraxi rimas. ueteres autem & praesens quae praerolant isti arbitrator adeo repete non faciet. Nam si more mortali per coniecturas de futuris prauidere uelimus in longum perseuerabit hoc opus. Vidimus. nam saepe in saxo firmatas arces in ruinam ire citius quam in palustri luto piscatoria situata domus. Hi autem quae sibi non satis firma aedificia norant uigilantes inspicunt saepe: & sic si exigat opportunitas restaurant fundamenta: refarciunt parietes tecta tignis: & solaria uariis adiuumentis suffarciunt. & sic quae ilico casura uidebant: nonnumquam recta deducunt in saeculum. Secus quae fortia se posse fidere existimant. nam dum secura quete tenent & ecce lapis unus gradum praedere praesens attritus crepitat: & omne seculum attrahit aedificium in ruinam. Sunt & alii causa palatia abire inuidia: & odia excidium parant. prout domus paucis & possessori cognita quod diu deo gratum est perseuerat. Quis arbitrari potuisset ilionem recentem adhuc priuam ciuitatem: tot referta uiribus diuinis splendida regni totius Asiae arcem toti minantem graeciae lapsuram. citius paupis agelai fofidii gurgustio. Sic & robustos uidimus iuuenes uiuaci atque praecleara ualitudine decoros prout iterueniente febricula seu accidente alio in repentinam fere praecipitari morte: ubi nonnumquam ualidi fenestras in longiore est quam uelit euasere uitam. Sed quod refert per exemplum discurre: quorum abundatissima uita mortalis est: dicant isti quod uolunt & ego quod cupio arbitrator. hoc tamen scio certissimum. Nisi domus custodierit ciuitatem frustra uigilat quae custodit eam. Ipsius est seruare atque coterere. ipse solus est quantum mundana omnia in longum duratura sint: seu quanto casura scire. prudentum in eo spes omnis est. ipse uideat. Ego quidem quia rimosum opus meum cognoui: eidem humilitate imperaui: sciens quia deus humilibus dat gratiam. Sed quid ego de longitudine aut huius uerba facio: cum mihi per maximum sit: si adeo rimosum: adeo mutilum: adeo caueriosum: uti illud composuisse potui: ad tuas usque manus mihi rex peruenire queat: ut non dicam uigilantiam: sed obedientiam meam cognoscas. Satis mihi hoc opus erit: si tandem ulterius perseueret diuinae bonitati & fortunae regiae imputandum existimo.

Nequisse membra huius aptius collocari. Cap. III.

Uperueniet quidam Ariolorum: & inspectis: quae alii insperare. dicent optabilius fore prudenti hanc concidere molem quam consistere diu: cum casus defectus eius sublaturus sit: quos perseueratio demonstrabit: & hunc potissime quod latum pectus ex craneo: ex pectore tibiae formatae sint: & pedes in uertice reuoluti. O sententia Socratis felices medici: quorum terra tegunt errores. Cum scriptorum sapissime etiam benedicta: quoniam in proptulo sint caninis lacerantur dentibus: at saltem infestentur latratibus: quod summo exquisitum atque compositum labore est: & illustrium uirorum auctoritate ubi possibile fuit formatum: praetereuntium uerbis fere defectum est. Sed quid? patientia sunt omnia ut conculces humilitate perueria. His tamen sic aientibus quod responsurus sim nihil habeo praeter quam nouerim de principio genealogiae huius multos multimode opinatos: quod nec circa primi huius uoluminis libri initium omissum est: atque ostensum: quoniam uetustissimum sum praeserim: ut de caeteris aliqualis haberetur uentio: & huic uetustissimo capiti prout cooperisse potui successiue pectus & reliqua membra applicui. Si aliae ueteriores sint: aut potiores ostendentes ordinem: quod nego fore possibile. & si multum uigilauerim plura & alia reuoluendo uolumina non uidisse fateor: nec noui quo ordine membra tam ingentis corporis possent aptius collocari: & producat ipsi in medium quod nouerunt: ut eis uisis si iure quae scripti danda sunt: iuis fides adhibeatur integra. nam dixisse me tantum ex craneo confecisse pectus: & nil aliud ostendisse: est potius inique detrahere quam laudabiliter redarguere aut utiliter emendare.

Non appositum est quod minime cooperitum est. Cap. IIII.

Raeter compositionis ideceteria pauloante redarguta multa esse omissa: quae apponi debuissent: hi forsitan superaddent. uel alii. hoc ego si uelim negare non possum: cum meminerim saltem de spectantibus ad superficiem fabulosam ob librorum defectum. Circa huius operis principium scripsisse multos ex parte deorum defuturos homines. Et si tamen libri repiri dicant: quos mortaliu tantum audax erit: ut praerupes dicat uidisse se omnes atque legisse. ego autem non uiderim etiam quos alii uidisse potuere absque frontis rubore confiteor: multos omissos fore: & nonnullos forsitan ob labilis memoriae culpa. non enim sufficit uisis: & iccirco indulgeant quoslo memores: & quae ignorantia siue obliuione factum est: nolint aequiparare malitiae. Adest & res alia in qua forsitan possunt obloqui uiri sublimes. circa explicationes sensuum fabularum exhibitas. Absit ut his ego uelim obsistere. possibile quidem reor cum nunquam de me ausus sim tantam magnam praesumere: quoniam me minus ad haec ualere ratus sum: & quos ex imperfecto homine perfectum exgret opus. Solius est dei perfectum opus componere: quoniam & ipse perfectus est. Siquid tamen temerari ego circa hoc tuo iussu rex optime impulsus egi. Et ob id si circa haec parte minus bene egeri: iponant onus celsitudinis tuae. Ast ego hos prudentiores deprecor per uenerabile ac sanctum phiae nomen quod colat existio uti quidam sapientiorum auctoritate. Dentes in minus bene commissum insigunt: ita pia humanitate etiam medeant. non enim infuerunt est: ut nedum eruditos homines uidere: quod indoctus non uiderat: si aliquando indoctos uidisse quod minime uiderat eruditi. homo enim sum ego: & hominem peccasse: nec nouum est: nec mirabile. Ait enim Flaccus: Quandoque bonus dormitat Homerus: Centum praeterea argo fuere oculi bini & bini uicissim dormientes: uigilantibus reliquis: & tamen quoniam somnum aliquando ire praemitteret omnes cauisse non potuit: si ergo mihi cum tantum duo sint: & hi quandoque a sopore tacito uinciantur: mirabile non est. Expriment igitur quaelo quod a me permissum est: & fabularum enucleationes suppleant: aut si minus debite quod expositum sit imutent: & in melius quam minus deceteri

opinionem firmatū est reformātes emendent. Ego quidem & si nō plene: uerū tamē atq; sancte scribere ratus sum: qđ si minime factū est: nō adeo obstinate pertinax sum: qn̄ meū humiliter fatear crimē: & grato animo emendationem suscipiam tanq̄ homo qui & si iam totis pedibus in senium tendam doceri nō ueveor: im̄mo cupio & perscrutor: hoc enim si fecerint perfectius incedet opus: & ego doctior factus magis eorum liberalitate laudandus efficiar.

Nullas fabulas aut historias: nisi ex cōmētariis ueterū sumptas inesse.

Cap. V.

Nisurgent hos p̄ter & alii: & qđsi queruli clamabūt: quoniam inauditas fabulas & historias: ut textus grauiorē: & iplicatiores facerē miscuerim. Fateor nō nouas fabulas aut historias imiscuisse ueteribus: sed forsā a multis ex latinis his inauditas sæculis: ex qbus nullas nisi ex cōmētariis ueterū sumptas apposui: nec ut grauiorē: aut iplicatiores textus excuderē: sed sic opportunitate exigente factū est. discolorū quippe & male secū conuenientiū conquestio talis est. Nil enī æquo animo pati possunt. si textus faciles scripseris: & laxa qđā claritate patētes: pedestre dicūt stilū & puerile pedagogon: redolentē: & fastidientes abiiciunt: si paulū acriorē dictaueris primo igressū fatigati: cū nō obuius sensus eue stigio tendit ingenio: scribentem accusant: scabrosūq; dicunt: etiā si facili sit artificio delinitus: & indignantes negligūt. Ego quippe nulla p̄pter lesione circūuolutum scripsisse mereor. ne uideo etiā si ex composito fecissem: qđ intertextæ fabulæ q̄tūcunq; ab eis inauditæ possint difficultatis aut obscuritatis afferre. Reor tamen hos astu quodā tacito fabulas uelle: & historias sibi icognitas dānare tanq̄ nō ueras sub p̄textu textus impliciti. Jam dictū est ex cōmētariis ueterū sumptæ sunt omnes: ut referentiū auctorū noīa testant̄ apposita: quas si forsā nō uiderint: quasi nil uerū esse possit: nisi qđ legerint reprobādas existimare nō debēt. Certissimū ego habeo eos multa uidisse: quæ mihi penitus icognita sunt. Sic & ego legisse potui: quæ nōdū ad eorū deuenire noticiā. Nemo solus p̄ter deū cognitionē omniū rerū habere potuit ulq;. Eo igitur animo a me compta legant: quo uolent alios legisse sua: & forsā si aliquatū acer uideatur contextus: cogant in uires ingenium: & sentientes aduertent perlucidum esse: qđ arbitrabantur obscurum.

Insignes uiros esse: quos ex no uis inducit in testes.

Cap. VI.

Orū puto quippe hæc etiā erit querela q; in testes scriptorū iauditos ueteres & nouos icognitos auctores iduxerim: qbus utrū p̄stada fides sit icertū ē. habet æqdē q̄rimonia hæc aliqd grauitatis. Nā q̄tūcunq; noui fuerint: qui nunc ex auctoribus ueteres sunt: uidet̄ qđ per multa sæcula perseueratum est a longitudine tēporis approbatū sit: & inde plurimū auctoritatis sumpsisse: qđ utrum de omnibus nouis quātūcunq; bene sint meriti arbitrari debeat apud multos uidet̄ in p̄dulo. Ego autē huius sententiæ sum: nunq̄ in æuum duraturos hos: quos nouitas approbata nō sit: cū ab eorū nouitate necesse sit exordiū approbationis sumēdū: & sic ego eos: quos nouos iuoco: cū uiuos nouerim aut noscā meritis eorū agentibus egregios esse uiros atq; p̄bandos ausus sum in testimoniū euocare. hoc enī mihi cōstat ex oibus eos fere per omne uitæ tēpus studiis uacasse sacris: eos inter insignes: sciētia & moribus semper uerfatos hoīes: eos uita laudabiles: nec ulla turpi nota signatos: eorū scripta aut dicta a prudētioribus etiā esse approbata. Credo his agētibus æquiparāda sit eorū nouitas uetustati. Verū ne q; arbitref me minus graues p̄duxisse uiros: eosq; uelim mea auctoritate p̄bables facere. Liber de nouissimis aliqua sigillatim scribere: ut & aliorū iudicio: si satis bene dixerim appositū sit. Induxi sæpe generosum atq; uenerabilē senem Andalo de nigro ianuensē olim in motibus astrorū doctorē meū: cuius quanta fuerit circūspectio: quāta morū grauitas: quāta syderum noticia: nosti tu rex optime: tibi etiā: ut aiebat ipse: cum adhuc esses romæ cōformitatis studioꝝ familiarissimus fuit: & ut ipse uidisse potuisti: nō solū regulis ueterū: ut plurimū facimus astrorum motus agnouit: sed cū uniuersum fere pagrasset orbē: sub quocūq; climate: sub quocunq; orizonte: expiētia discursu certior factus uiuifidit: qđ nos discimus auditu: & ob id: & si in omnibus illi fidē præstandam crediderim. Circa ea tamē quæ ad astra spectare uident̄ nō aliter q̄ Ciceroni circa oratoriā: aut Maroni circa poeticam exhibendā ceseo: huius insup̄ plura stāt opuscula astroꝝ: cæliq; motus ostēdentia: quæ quantū sibi circa talia præminētia fuerit ostēdūt. Vti senē hunc: sic & Dan tē aligeri florētini poetā conspicuū: tanq̄ præcipuū aliquādo iuoco uix: meref̄ qđē. Fuit. n. iter ciues suos egregia nobilitate uerēdus: & quātūcunq; tenues essent illi substantiæ: & a cura familiari: & postremo a longo exilio angeref: semp̄ tamē physicis atq; theologicis doctrinis imbutus uacauit studiis: & adhuc Iulia fatetur Parisius: in eadē sæpissime aduersus quoscūq; circa quancunq; facultatē uolentes responsionibus aut positionibus suis obiicere disputās itrauit gymnasiū. Fuit & hic circa poeticā eruditissimus nec qcq̄ illi laureā abstulit p̄ter exiliū. Sic enī formauerat anio nunq̄ nisi in patria illā sumere: qđ minime illi p̄missum est. Sed qđ plura? Qualis fuerit iclytū eius testat̄ opus: qđ sub titulo comœdiæ Rhitmis florētino idiomate mirabili artificio scripsit: in quo p̄fecto se non mithicū sed catholicū atq; diuinū potius ostēdit eē theologū: & cū fere iā toto notus sit orbi nescio utrum ad cellitudinē tuā sui noīs fama puenerit. Memini isuper esto raro Franciscū de barbarino traxisse in testē hoīem quēdam honestate moꝝ & spectabili uita laudabilē. Qui & si sacros canones longe magis q̄ poeticā nouerit: nonnulla tamen opuscula Rhitmis uulgari idiomate spendidus igenii sui nobilitatem testātia edidit: quæ stant & apud italos in precio sunt. Hic itegerrimæ fidei fuit & reuerētia dignus: quē cū iter uenerabiles nō dedignef̄ florētia ciues optimū semp̄ & in oibus fide dignū habui testē: & iter quoscūq; egregios uiros nūerādū. Traho p̄terea aliquādo Barlaā Basiliū Cæsariēsis monachū: calabrū hoīem oli corpore pusillū p̄gradē tamē scia: & græcis adeo eruditū ut ipatorū & p̄cipū græcorū atq; doctorū hoīum priuilegia hēret testātia: ne dū his t̄pibus apđ græcos eē. sed nec a multis sæculis citra fuisse uix: tā insigni tāq; grādi scia p̄ditū: nōne ergo huic & potissimē i rebus ad græcos spectātibus ego credā? Nō. n. opus suū aliqd̄ uidi: esto cōposuerit nonnulla audiueri: hūi

tamen ex suis scripta quædam in nullum reducta librum nec aliquo insignita titulo: quæ & si illum non satis in latinis litteris instructum ostenderet: eum tamen multa uidisse atque perspicacissime sensisse monstrabant. æquo modo & Paulum perusinum grauissimum uix cæteris imisceo: qui & ætate puerus: & multarum regum notitia doctus fuit: diu magister & custos bibliothecæ Roberti Hierusalensis: & Siciliae regis incliti. Et si usquam curiosissimus fuit homo inquirendus iussu etiam sui principis peregrinis undecumque libris hystoriis & poeticis opibus: iste fuit. Et ob id singulari amicitia Barlaam iunctus: quæ a latinis habere non poterat: eo medio innumera exhausa a grecis. Hic ingentem scripsit librum: quæ collectionum titulauerat: in quo iter cætera quæ multa erant & ad uaria spectata: quicquid de diis gentilium non solum apud latinos, sed etiam apud grecos inueniri potest adiutorio Barlaam arbitror collegisse. Nec dixisse uerebor ego iuuenulus adhuc longe antequam tu in hoc opus animum meum traheres ex illo multa audis potius quam intelligens sumpsisti: & potissime ea quæ sub nomine Theodontii apposita sunt. Quæ librum maximo huius operis incommodo Biellæ ipudicæ coniugis crimine eo defuncto cum pluribus aliis ex libris eiusdem depeditum comperi. Puto igitur eo tempore: quo mihi primo cognitus est: neminem illi in talibus æquiparandum fuisse. Post hos & Leontium pylatum thessalonicensem uix: & ut ipse asserit: prædicti Barlaam auditorem persæpe deduco: quod quidem aspectu horridus homo est: turpi facie: barba plixa: & capillatio nigro: & meditatione occupatus assidua: moribus incultus: nec satis urbanus homo: uerum uti experientia notum fecit litterarum grecarum doctissimus: & quodammodo grecarum historiarum atque fabularum arcium inexhaustum esto latinarum non satis adhuc instructus sit: huius ego nullum uidi opus sane quicquid ex eo recito ab eo uiua uoce referente percepi. Nam eum legentem homerum: & mecum singulari amicitia conuersantem fere tribus annis audiui: nec infinitis ab eo recitatis uergente etiam alia cura animi: acrior suffecisset memoria nec cedulis commendassem. Similiter & paulum geometram conciuem meum: quæ tibi rex inclite fama notissimum scio ad hæc assumendum aliquando ratus sum: eo quod nouerim nulli usquam alteri tepestate hac: adeo sinum arismetricam geometriam & astrologiam aperuisse omnem uti huic aperuerit: tantum ut nil arbitrer apud illas illi fuisse incognitum: & quod mirabile dictum etiam & uisu longe magis quicquid de sideribus aut caelo loquitur. Confectum propriis manibus instrumentis in hoc confectis oculata fide demonstrat spectare uolentibus: nec est hic ratum patriæ aut italis notus. Longe quidem studio suorum Parisius fama clarior est quam apud suos sit: sic & apud Britanos Hispanosque & aethiopes: quos penes hæc in precio studia sunt. Siquidem foelix homo erat iste si animo erat ardentior: aut liberaliori sæculo natus. Quid tandem? & Franciscum petrarcham Florentinum ueneratissimum preceptorem: patrem & dominum meum: nuper Romæ ex senatusconsulto approbante Roberto Hierusalem & Siciliae rege inclito ab ipsis senatoribus laurea insignitum inter ueteres uiros illustres numerandum: potius quam inter modernos induco. Quæ non dicam itali omnes: quorum singulare ac penne decus est: sed & gallia omnis atque germania & remotissimus orbis angulus Anglia grecique plures nouere poetam præcipuum: nec dubito quin usque Cyprum & ad aures usque tuæ sublimitatis nomen eius inclita fama detulerit. Huius enim iam multa patent opera & metrica & psalica memoratu dignissima: certum de caelesti eius ingenio testimonium hinc inde ferentia. Stat. n. exitu cupiens adhuc sub clauis clausa: diuina Aphrica heroico carmine scripta: primi Aphricani narrans magnalia: Stat Bucolicum carmen iam ubique sua celebritate cognitum. Stat & liber epistolarum ad amicos metrico scriptarum stilo. Stant præterea ingentia duo epistolarum profaicarum uolumina tanta sententiarum: tanta regum gestarum copia: tanto ornatu artificio splendentium: ut in nullo Ciceronianis postponendas eas censeat lector æquus. Stant in medicum inuentiua: Stat solitariae uitæ liber. Et qui paucis post diebus in lucem nouissimus uerturus est de remediis ad utramque fortunam. Sunt præterea in officina plures: quos cito eo uiuente fabrefactos legemus in publico. Quis ergo hunc in testem reuocet? Quis dictis eius fidem præstare denegat? O nisi pauloatè tenui calamo scripsissem quot & quas eius possem superaddere laudes: quibus dictorum ab eo fides amplior deueniret. Sed ad præsens dicta sufficiat. Hæc igitur quæ de nouis dicerem habui: uerum ne de incognitis antiquis ab his uideatur omissum pauca dicenda supersunt. Dicent igitur hi me inauditos a se inducere auctores, quasi quæ eorum nomina non audiuerint: non illis integra præstanda sit fides: insipientis eadem est credere: nil præter quod uiderit fide dignum quasi lectis fidem legendo iniunxerit ipse. Fateor me auctorum plurimum: quorum forsitan nomina nonnullis modernorum peregrina sunt: dicta & fabulas recitasse: eo quod ut iam dictum est antiquitate uideantur approbata: & hos omnes: aut uidi aut legi aut a recentioribus allegatos comperi: quos si hi queruli non uiderunt aut eorum non audiuerunt nomina: non auctores sed desidia eorum crimen est: & ideo sibi imputare. non de me conqueri debent: non enim possunt uolumina e Bibliothecis in manus euolare torpentium: nec qui uiderunt debent nomina uisorum hostiatim deferre, legant: perscrutentur & inuenient quod non norunt: & peregrinis efficiunt domesticis: & comperient eos sic auctoritate ualere: uti arbitratur ualeant quos legerunt. hæc igitur habeo quæ de auctoribus: tam nouis quam ueteribus a me productis dicenda reor: quorum si me ad inducendum non prouocaret merita: ad id opportunitas cogeret. Habet enim ciuiles & canonicæ leges præter textus multiplices hominum negotia semper auctores apparatus suos a multis hactenus doctoribus editos. habent philosophorum uolumina diligentissime cometa composita. habent & medicinales libri plurimorum scripta omne dubium enodantia. sic & sacræ literæ multos habent interpretes. habent necnon & facultates & artes reliquæ glosatores proprios. ad quos si oportet non sit uolens hinc ubi recurrat: & quos uelit ex multis eligat. Sola poesis quoniam paucorum semper domestica fuit: nec aliquid afferre lucri auaris uisa sit: non solum per sæcula multa neglecta atque deiecta. Sed et uariis lacerata persecutoribus his caret subsidiis. quæ ob causam saltem huc illuc ad quæcumque possumus abire tam celebri selectioe recurramus necesse est: & si non multum a quocumque saltem quod modicum possumus excerptamus quod a me factum persæpe itelligenti satis appetit: cum nonnulli non tantum ad nouos auctores diuerterent: sed ad glosulas et auctoris careres nomine recurri huerent. Et iccirco queruli sic opportunitate uolente non solum inauditibus ueteribus sed & nouis et auctoribus accersant.

Seu hos seu alios dicturos non dubito quoniam ostentationis gratia graeca carmina operi meo immiscuerim. quod satis aduerto non ex caritatis fomite emissum: quoniam ueridine liuoris impii impellente ex adusti cordis intrinseco haec emittat obiectio. impie factum est. ast ego profecto non commouebor opitulante deo. Sed more solito humili gradu in responsum ibo. dico igitur si nesciunt carpentes imeritum insipidum est ex riuulis quaerere quod possis ex fonte percipere. Erant homeri libri mihi: & adhuc sunt: ex quibus multa operi nostro accommodata sumpta sunt. Et ex his satis percipi potest plurima a priuscis assumpta: a quibus tanquam a riuulis non est dubium sumere potuissent: & sumpsi sapientissime. uerum uisum est aliquando satius ex fonte sumere quam ex riuo: nec semel tantum contigit: non in riuo repperi quod abundantissimum erat in fonte. Et sic aliquando in hoc: hic delectatio: inde necessitas impulere: delectant in super scriptores nonnunquam aliqua scriptis inferere quae habeat aliquo modo lectorem sistere: ac in oblectatione seu quiete deducere. ne per se ueratione nimia uniformitate lectionis tractus in redium a lectura desistat: quod immixta carmina aliquando forsitan fecisse poterunt. Insuper quod in propria forma positum est: habet uires testimonii pleniores: si forsitan obiurgator insisteret: si sic ergo qui scripto a me carmini fidem non praebet: adinuenta Iliade uel Odyssaea poterit uideri: se nunquam uera aut falsa describerim: & si uera plenior erit testimonii certitudo. Nec in super ego solus sum: quod immiscuerim graeca latinis: uetus consuetudo est: uoluant si liber uolumina Ciceronis: uideant scripta Macrobius: itueant Apulei libros: & ne plures afferam maxime Ausonii opuscula legant. hos sapientissime uersus graecos latinis litteris inserentes inueniunt. Hic ego uestigia in hoc secutus sum. Reor dicet illico: si dudum laudabile fuit hodie friuolum esse laborum. Nam cum nemo sit qui graecas litteras norit est consuetudo uetus abolita. Ast ego in hoc latinitati copator: quae si omnino graeca abiecit studia: ut et non noscamus characteres litterarum. nam & si sibi suis sufficiat litteris: & in eas omnis occidui uersus sit orbis: sociatae graecis lucidiores proculdubio apparent: nec praeterea omnia secum a graecia ueteres traxere latini. multa supersunt: & profecto nobis incognita quibus possemus scientes effici meliores. Sed de hoc alias. hi demum non prospectant: ad quem hoc opus ego dirigam: cui laborum impendat. uiderent quippe: quoniam eruditissimo regi: & cui tam graecae quam latinae litterarum: si uera fert fama: notitia est. & quae penes continuae docti homines graeci sint: quibus graeca carmina ut is ignaris non uidebuntur superflua. Sed quod multa: geramus paululum obiurgatoribus morem: ostentationis causa graeca carmina a scripsisse: quod inde quaeso mordendus sum: cui enim iniuriam facio si iure utar meo? Si nesciunt meum est hoc decus mea est gloria. Inter etruscos graecis uti carminibus. Nonne ego fui qui Leontium pylatum a Venetiis occidui diuam babylonem quaerentem a longa peregrinatione meis flexi consiliis in patria tenui? Qui illum in propria domum suscepi: & diu hospitium habui: & maximo labore meo curauit ut iter doctores florentini studii susciperetur: ei ex publico mercede apposita. Fui equidem ipse in super: qui primus meis sumptibus Homeri libros & alios quosdam graecos in hetruriam reuocaui ex qua multis ante saeculis abierant non redituri. Nec in hetruriam tantum: sed in patriam deduxi. Ipse ego fui qui primus ex latinis a Leontio pylato in priuato Iliadem audiui. Ipse in super fui qui ut legerent publice libri Homeri operatus sum: & esto non satis plene perceperim: percepi tamen quantum potui: nec dubium si permansisset homo ille uagus diutius penes nos: quoniam plenius percepissem. Sed quantumcumque ex multis didicerim: nonnullos tamen praceptoris demonstratorem crebra itegre intellexi eosque prout oportunitum uisum est: huic operi miscui. Quid hoc mali est? fabulas graecorum scripsisse: quarum hic liber plenissimus est a nomine ostentationis causa factum dicitur paucos inseruisse uersiculos: graecis litteris scriptos lacessitur. Potuit Marius arpinas supatis aphris: cymbris: & theutonicis more liberi patris cantolo in poculum uti. Sic & C. Duellius qui poenos primus nauali certamine supauit: a coena domum repetens semper lumine funalis caerei usus: & haec quantumcumque praeter romanam urbem more essent aequo animo tulere romani. Mihi autem irascunt nonnulli si praeter nostrum aequo solitum latinis graeca carmina miscuo: & ex labore meo pauculum gloriae sumo. Rebar aequum de latinitati aliquid decoris afferre: ubi in me liuoris nebulam excitasse uideo. Doleo quippe: sed quod arbitror doctos. Nam ista dicturos de reliquis & si curandum sit: tolerari tamen patientia potest. Postremo tamen precor omnes ut placido ferant animo: memores Valerio teste: quia nulla est tam humilis uita quam dulcedine gloriae non tangant.

Gentiles poetas mithicos esse theologos.

Cap. VIII.

Vidam forte religiosi homines sancto mouente zelo legentes praecedentia: dicent iniuriam sacrosanctae religioni christianae illatam dum poetas gentiles diximus esse theologos: quos solos diuinis litteris instructos hoc insigne faciamus christiani decoros. Eodem hos ego uenerandos homines puto: eis quae si quando haec aliquid dicentes erunt ex nunc gratias ago. salutis. nam meae sollicitos sentio. Verum dum minus circumspecti quae loquantur: ostendunt liquido se paucos uidisse libros. Nam si multos studuisset liber caelestis hierusalem inter ceteros famosissimus pertransiri non debuisset inuisus: in eo. n. legisse potuissent Augu. libro sexto referentem Var. doctissimi hominis opinionem qua ipse Varro arbitrat triplicem esse theologiam. Mithicam. s. Physicam atque ciuilem. Mithica autem dicitur fabulosa a mithicon graece quod latine fabula sonat: & haec comoediis: de quibus supra & theatri accommodata est: quae ob turpia in scaenis actitata ab illustribus poetis etiam improbat. Physica autem quae ut interpretatorem uocabuli percipit naturalis est necnon & moralis: quoniam mundo utilis uideatur laudabile est. Ciuilis uero seu politica: quae & sacrificiola dici potest: ad urbem spectare dicitur quae ob sacrorum ueterum abominabilem turpitudinem a ueri dei cultu atque rectitudine fidei reprobanda est. Ex his. n. physica poetis egregiis attribuit: eo quod sub fictionibus suis naturalia contegant atque moralia & uiuorum illustrium gesta: & nonnunquam quae ad suos deos spectare uidentur & potissime dum sacra carmina primo in deorum laudes composuere atque eorum magnalia sub cortice texere poetico: ut in superioribus dictum est: ex quo a prisca gentilitate theologo nuncupati sunt: eosque primos fuisse theologizantes testatur Aristo. & quae a non

uero deo nomen tale fortiti sint uenientibus ueris theologis perdidisse nequiuere: uim suam seruante uocabulo: quod a quocunq; deo exoritur: quod reor aduertentes theologum hodiernum, scilicet nomen ex causa inditum auferre non posse: ne de mythica uel alia possit intelligi theologia se non theologos tantum: sed sacre theologie asserunt professores: nec hoc est aliqua instantia improbandum: quali christiano nomini iniuriosum, nonne nos omnes homines dicimus quoscunq; mortales scimus constare ex anima rationali & corpore. Dato alii gentiles sint & israelitae alii: & alii agareni: & alii christiani: & nonnulli a deo puerorum: ut potius imanes beluae quam homines habendi sint. Et tamen nullam sic omnes uocantes christo redemptori nostro iniuriam facimus: quem ultra deum uerum hominem fuisse cognoscimus: a quo modo si quis poetas dicat theologos nulli facit iniuriam. Si sacros quos illos dixerit: quis adeo demens est quoniam uideat quoniam mentiret? Esto nonnumquam in praecedentibus patet: circa honesta eorum theologia uersetur: quae sapientissime potius physiologia: aut ethologia quam theologia dicenda est. Dum eorum fabulae naturalia contegunt aut mores. Et haec etiam circa catholicam ueritatem uersari potest: dum modo uelit fabularum conditio. Quod fecisse nouimus nonnullos poetas orthodoxos a fictionibus quorum sacra documenta teguntur, nec sit his audisse difficile uti & poetae quoadque sacri possunt appellari theologum. Nonne Dantes non solum quicquid consistit in sacrae theologiae sinu sub poetico uelamento contexit? Quapropter & sacer theologus appellandus est. Sic & qui sacri sunt theologum opportunitate exigente deueniunt physici. Quod si alias non contingat saltem dum sensum exprimunt ex fabula lignorum sibi regem constituentium se physicos esse demonstrant.

Non indecens esse quosdam christianos tractare gentilia.

Cap. IX.

Iscient alii a quo superioribus forsitan animo indecens esse christiano homini gentilium superstitiones & nepharia sacra seu genealogias describere aut perquirere: cum habeant nonnumquam talia mentes legentium in erroneas opiniones deducere: & persaepe opinantis periculo detinere non inficiat hoc quidem sanctissime dictum est: & arbitror nonnullos a studio talium amouendos. & sic etiam aliquibus absque aliqua suspitione sinistra permitti posse. Nam si omnes a talibus abstinere necessarium uisum fuisset: non dubito quin sacra sancta mater ecclesia decreto perpetuo ueruisset. Fuit, n. utilissimum olim uix dum apud gentiles nouis germinibus pullulante ecclesia aduersus eosdem: eoque adhuc saperent tam ab origine quam ab ipsius gentilitatis pseuerantia sacris insistere acriter atque curare: ne legentes talia tanquam unco uetustatis tracti more canis uerterentur in uomitum. Hodie gratia Iesu christi in robur firmissimum uentum est: & extricabile cunctis gentilium nomen una cum erroribus suis in exterminium tenebrasque perpetuas pulsatum est: & uictrix ecclesia castra possidet hostium. Qua ob causam fere absque periculo talia exquiruntur atque tractantur: Non tamen nego quin benefactum sit: si puer abstineat cui memoria tenax: & tenellum adhuc ingenium: nec dum satis plene christiana religio cognita. Sic Neofidus homo quem nondum bene firmata credulitas laxatis habentis facile in lubricum exorbitare permetteret. Et si forsitan aliqui duriores in tam obscenum crimine se labi permetterent: etiam si nil aliud studuero uix possum credere hoc in me contingere posse. nam ab utero matris meae ad fontem nostrae regenerationis delatus lotusque: quod pro me cathecumino promissere qui me surulerunt ab illo: ut potest humana fragilitas in hodiernum usque seruauit. Certissimum semper habens: quod inter iustorum hominum congregationem psallitur. Vnum, scilicet in triplici personarum distinctione deum esse: & hunc uerum & aeternum atque omnium aequae opificem rerum earumque perpetua ratione gubernatorem seruatorem atque rectorem omnia intra se continentem: & a nullo contentum. Et quod mirabili & alias inaudito eiusdem diuinitatis artificio factum est: uerbum, scilicet eius aeternum obumbratione sacri spiritus ad abolendam humani generis labem: ob inobedientiam primorum parentum contractam: ingenium uirginis utero: praenunciantem caelesti nuncio: carne factum: & uirginis illibata uirginitate in tempore passibilem atque mortalem hominem natum. Qui adhuc infans in gremio matris a sabaeis regibus oblati muneribus adoratus est & aetate crescente iter sacrae legis doctores dum solueret nexum ambiguos: non deus sed admirandae indolis puer ab eis creditus est: nondum enim ueritatis splendor aeternus caliginem absterferat a mentibus eorundem: ut eum, scilicet deum illis repromissum cognoscerent: quem mortali septum carne uiderent. Insuper certum habeo eum qui aetherea arce relictus: & ex deo serui assumpta forma: & qui iter homines uti homo uersatus est: iam trigessimum aetatis annum ab hispidio atque syluicola uate: & ab utero matris sacro pleno spiritu ad apperendum aeternae salutis ianuum: lotum in Iordanis alueo: dum caelum intonuit desuper & acre murmur supincubentis nubis in uocem solutum deitatis aientis: Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene conplacui ipsum audite. Praeterea credo & ratum habeo eum aquis apud chana galileae in uinum uersis: ut sacro pectori absconditam diuinitatem ostenderet: sum pro iam sacro consortio iudaeam urbemque phoenicum Samariam & Galileam ambisset & caelesti dogmate in templo & sinagogis docuisse populos: lepras mudasse: linguas uocales fecisse: lumem caecis seu natura seu casu perditum restaurasse: animas ab orco in cadauera reuocasse: febribus: uentis: & undis imperasse: & in multis aliis signa suae diuinitatis monstrasse. Post haec hora eius adueniente eum sacerdotum hebreorum inuidia procurante lotis a se amicorum pedibus: & ingenti illo celebrato conuiuio: in quo suis manibus uerbisque confectum est: comunio nostrae sacrae illud ineffabile: quo corpus eius in cibum: & sanguinem eius in potum tam praesentibus quam futuris exhibuit: uno sociorum neque uendente: orone in solitudine peracta: a nefaria turba exegente cum fustibus & lanternis captum & in praesentiam deductum principum: & ibidem nefarie accusatum: & sua patiente humilitate false quibusdam restantibus insimulatum: & hinc in praetorio praesidis lusum: uirgis cesum: corona spinea insignitum: sputis & colaphis deturpatum: & postremo latronum more damnatum: crucisque affixum sublimi: & in eadem aceto & felle potatum. Cuius cum iam humanitate uicta supplicii in finem suum iuisset. Seu & melius reor ut Thomae de aquino placet: cum uoluntarie collectis uiribus spiritum emisisset: tremuit orbis omnis: & meridianum fere solis iubar per tres horas iuit in tenebras: luna ex opposito offuscata. Esto aliter ad

poliarpum: scripsit Dionysius pagita: quod ego miror: Inde eius a caeco milite perforatum lancea pectus: sanguinem aqua mixtum emisit: ex quo sacra omnia nostrae salutis credo sumpsisse exordium. nec minus certum habeo eum a cruce depositum atque sepultum: ac inde uirtute suae deitatis uti prisci cecinerant uates post die tertiam: ceu Ionas ex utero caeti: sic ex uentre terrae surrexisse superata morte: & rediuuum domos inferas uisitasse: & contractis uestibus ferreis reuulsisque postibus antiqui carceris subactis plutonium in libertatem praedam omnem ueterem eduxisse: post haec suis apparuisse sapienter: & e medio eorum eis cernentibus nulla corporea impedimentum mole cum uero corpore olim mortali propriis uiribus in caelos ad eum: quae miserat euolasse: & inde caelestem illum ignem ex se patremque optimo pariter prodeuntem uiuificantem omnia: & uera cuncta docentem in comilitones egregios imisisse. Quo illustrati bellum aduersus orbis principem iniuere ilico: perque suum sanguinem & uulnera multa satis ubique ueritatis semine & obreta uictoria ducem suum triumphantes in patriam secuti sunt. Sic institutam ab eodem dei unigenito piam iustorum congregationem: & sacrum illud regeneratiois lauacrum: quo mala facinora abolerentur mortalibus cum caeteris eiusdem conuentionis faustis probandisque sacris: quibus deo obsequentes efficimur. atque lapsi nostra imbecillitate resurgimus: eique uolentes conciliamur: nec ob id humanum sanguinem effundentes: ut efferati plures iam fecere gentilium: aut hyrcos uel tauros more ueteri imolantes: nec a me fuit unquam ueritas haec amota: quoniam testimonio patrum credere diem extremam uenturam: in qua resoluens omnia peritura: magnaque dei opere ex cineribus propriis: omnes: quae ante fueramus mortales cum nostris corporibus resurgemus aeterni: & in praefinitum ueniens locum in quo christus ipse iudex praetorii in maiestate propria residet: & apparatus cunctis suae passionis insignibus: audiemus finale meritum nostrorum sententiam. Sic & in futura similiter uitam: in qua non meo merito: sed miseratioe diuina spero uidere deum redemptorem meum in carne mea: & cum beatis laetari in terra uiuentium. Haec igitur ne plura dixerim sincera fides haec aeterna ueritas adeo pectori meo infixae: ut nedum euelli ab aliquo gentilitatis impulsu: sed nec cocuti modo aliquo: aut labefactari queat. Nam & si peccator homo sim: non tamen gratia lesu christi Cherea Teretianus adolescens sum: quae dum a tegulis in gremium Danis cadentem loue in tabula pictum intueres: etiam in optatum a se facinus aiatus est. Abiit cum annis iunioribus leuitas illa si fuisset aliquando circa iam dicta: quod minime memor sum. praeterea aduertens: quae continuis decipulis & explicatis ubique rebus: antiquus hostis tanquam leo rugiens ut iueniat quem deuoret ambiat: in mortaliu fermitas: eosque in praecipitium conest impellere: uti Mitridates senex ille rex potius: quae magnanimo ausu sumptuque magnifico: quadraginta annis continuis aduersus romanum populum bellum ingens & memorabile traxit a iuuentute sua aduersus lethale uenenum farmacis pectus armauit. Sic & ego mecum euangelica ueritate sacro Pauli dogmate: & Augustiniorumque plurimum uenerandorum patrum iussionibus consiliis atque suasionibus armaui: ex quo arma gentilitatis parumpendo. Si. n. christianus homo gentiliu tractaui stultitias iussu tuo rex in clyte & in detestatione erroneae credulitatis eorum hoc feci: & si parua quandoque maioribus aequare fas est: feci quod etiam summa cum laude nonnulli sanctissimi fecere uiri: ut Augustinus. Hieronymus. & cum nonnullis et aliis neofidus homo Lactantius. Mihi quidem a teneris annis notissimum est: psalmista monstrante: quae omnes dii gentium daemones: & hinc eorum semper inepta displicuere facinora. fateor tamen religione eorum seposita: quorundam poetarum mores & scripta placuisse: & ob id non solum eos laudasse. sed pro uiribus ab obiectionibus accusantium defendisse: ut apparet in praecedentibus liquido. Et hoc ideo feci: ut ab ignaris non ueniant lacerandi: quae si christum nouissent: coluissentque inter sublimiores christiani nominis haberent. Sed ad superiora spectans inquit aliquis bene operatus es: praemunisse enim se aduersus hostes semper laudabile fuit. Sane pice tractantes coquinant a pice. iam plurimum dum se fortissimos existimaret impulsus ab hoste et debili cecidere. Et si caeteri desunt: quorum gradus numerus est Salomoni tamen adest testis certissimus imbecillitatis humanae: huic scientia omnis concessa est: diuitiae omnes & imperium grande summa cum iusticia populos subditos tenuit. deo templum aedificauit mirabile: multa bona composuit: & tandem iam aetate maturus: tot bonorum largitore postposito: conscenso offensionis monte moloch aegyptiorum ydolum flexis genibus adorauit. Quid ergo? tu ne eris fortior salomone: aut circumscriptione plenior? Fallimur de nobis nimium confidentes: haec quidem negari non possunt: uera. n. sunt. Attamen aliud belli genus mihi cum erroribus gentilitatis est: quae Salomoni fuerit cum aegyptiaca coniuge: quae astu foemineo aduertens: quoniam infelicis uiri animam formositate sua laqueasset: & deos suos extollere auida nunc complexo uenereo: nunc mellitis fauis: nunc blanditiis muliebribus: nunc petulca lasciuia: nunc precibus: nunc lachrymis: quas obsequiosissimas mulieres habent foeminae: nunc indignatione composita absque intermissione: non diebus omnibus tantum: sed noctibus amantis uiri animam impugnabat. O quam grauia & intolerabilia sunt dilectarum mulierum: & potissime nocturna certamina: hic tandem dum timeret mulieris quam summe diligebat gratiam amittere: terga dedit: & uiribus armatae foeminae inermis succubuit. Mihi autem non tale aduersus deorum gentiliu nugae bellum est: mille iam ueris rationibus a me cognitum probatas. Et ideo cum eis exhaustis uiribus: acieque pulsus leuis est pugna: scio tamen nimium de se confidisse quandoque sit uitium. uerum ego de me non confido. Sed de gratia lesu christi cuius precioso sanguine redemptus sum: spero quidem eum non passurum: ut qui tam diu recto tramite eius uestigia iuuenis secutus sum senex exorbitem & si in lapsum ueniam manum sua pietate debili porriget: & fessum placida quiete fouebit. Sed ut in finem ueniam satis ex praemissis colligi potest: uti non omnes decet tractare gentilia sic nec omnibus indecens esse.

Vt plurimum studia sequimur: in quae prona uidentur ingenia.

Cap. X.

I fateant nonnulli uera esse quae dicta sunt: non tamen quieturus reor quoniam arbitror dicent longe melius fuisse: studiis sanctioribus triuisse tempus quam talia didicisse: quod si quis neget: non erit equidem satis sanus. Nosco quoniam in promptu erant leges caesarum: & pontificum canones: & medicina: quarum plurimi sanctissima arbitrantur studia: eo quod eis praesepere auro auidi mortales ditent. erat & philoso-

phia cuius optima demonstratione rerum causæ & a falsis disgregari uera noscuntur generosis quibuscunq; ingenii apperenda. Erant & sacra uolumina: a quibus & paruipedere peritura docemur: & dei magnalia declarant. atq; quo tramite cæleste regnū petamus ostendit: quod studiū pfecto cæteris præponendū ē. Ex his quodcūq; sumpsisse forte sanctius egisse me dicerent obiectores. Sane si quod debemus ageremus omnes: legum minister rostra frustra conscenderet. Attamen non adeo facile est: ut existimāt aliqui: uelle omnia quæ debemus: & longe acius consequi si uelimus. Nā: ut Cytharista uariis ex fidibus aliis lentius: aliis uero protēsius tractis: his graue: acutum illis tinnitū reddētibus docta manu: plectroq; ex tam discordātib; tonis reddidit suauissimā armoniā. Sic & natura parens: cui iexauitæ uires & pfectum ingeniū est: producit hæc pitura diuersis officiis apta ut ex hac officioq; incōueniētia resultet humani generis: circa quod plurimū intēta est: cōseruatio: atq; ubi ī longā cōseruationē iri non posset: noua pductio aduertēs: quoniā si uniformes producerent omnes ut de reliq; sinā: hoīes nulla possent produci nec etiā per tempusculū rōne cōsistere. ergo hinc fit: ut discreto naturæ ordine hic ex mortalibus nascat faber: ille naua: mercator alius: & quidam sacerdotio apti: aut regimini: & nōnulli legunlatores: præsidēs: poetæ: philosophi: seu sublimes theologi: ex quorū uariis studiis: tam ingētis multitudinis hoīum cōseruatio resultet necesse est. Nā si omnes: quoniā ad unūquēq; spectat: si posset ad sublimiora studia conscēdere: ī theologiā uigilantes iremus: & agricultor absit: ex qbus quæso fructibus tam nobile sequētes studiū nutrireremur? Si cemētarius: si lignarius desit: quibus in tabernaculis ab imbribus: a uentis: a frigoribus: ac a solis æstu: & aliis icōmodis assidue superueniētibus tutabimur? Si nō lanifex: nō cerdo: unde uestes & calciamenta sumemus? Quid enumerē multa? ut incōmodū humani corporis inter se differentia qualitate & officia mēbra a natura rerum apposita sunt: ut ex hac diuersitate consistat: uti melodiam ex diuersitate tonorū: sic & ut humanū genus pseueret: necesse fuit ad studia inter se differētia gigneremur. Et si ab ipsa natura quæ sic cælos: sic astroq; orbēs & cursus uaria etiā agitatione disposuit agēte deo: ut nullo labore suo ad officia productos uaria nos uidemus: quis quæso scēliciter audebit ab eo ad quod natus ē in aliud transitum artētare? Nō quidē adeo ignarus sum: qn nouerim liberi arbitrii: quo omnes ualemus potētia possumus naturæ supare uires: quod egisse nōnullos legimus: opus pfecto iter raro contingētia numerandum: tam grādī & fere inuincibili necessitate trahimur ī quod nascimur. Et si ad diuersa gignimur: nascimur: alimurq; si ea plane peragamus: ī quæ trahimur æquidē fatis ē: ne dum ī aliud transitum fecisse uelimus: quod dum iam dudum frustra tētarent aliq; id pdidēre quod erant: nec potuerunt effici quod quærebant. Veg; ad quoscunq; actus natura produxerit alios: me qdem experientia teste ad poeticas meditationes dispositū ex utero matris eduxit: & meo iudicio ī hoc natus sum. Satis. n. memi appouisse præm meum a pueritia mea conatus omnes: ut negociator efficerer: meq; adolescentiā nodū intransē arismetria istruētū maximo mercatori dedit discipulū: quē penes sex annis nil aliud ægi q nō recupabile tēpus inuacuū tere. hinc quoniā uisum ē aliquibus ostendētibus indiciis me aptiorē fore līræ studiis: iussit genitor idē ut pontificū sanctiones diues exinde futurus: auditorus intrare: & sub pceptore clarissimo fere tantundē tēporis icalsum ēt laboraui. fastidiebat hæc aīus: adeo ut ī neutrū horum officioq; aut pceptoris doctria aut gēitoris auctoritate: qua nouis mandatis angebar cōtinue aut amicorū precibus seu obiurgatōibus inclinari posset ī tantum illū ad poeticum trahebat affectio. Nec ex nouo sumpto consilio in poesim aīus totis tendebat pedibus: quimo a uetustissima dispōne ibat ipulsus: nā satis memor sum: nondū ad septimū ætatis annū deueneram: nec dū fictiones uideram: nondū doctores aliquos audierā: uix prima līræ elementa cognouerā: & ecce ipsa ipellente natura singendi desiderū affuit: & si nullius essent momēti: tamē aliquas fictūculas edidi: nō. n. suppetebāt tenellæ ætati officio tanto uires īgenii. Attamē iā fere maturus ætate & mei iuris factus nemine impellente: nemine docente: immo obsistēte præ: & studium tale dānante: quod modicū noui poetiæ sua sponte sumpsit ingenium: eāq; summa auuiditate secutus sum: & præcipua cū delectatiōe auctorū: eiusdē libros uidi legiq; & uti potui intelligere conatus sum. Et mirabile dictū cū nodū nouissem qbus seu quot pedibus carmen incederet: me etiā p uiribus renitēte: qd nodū sum: poeta fere a notis uires uocatus fui. Nec dubito dū ætas in hoc aptior erat si æquo genitor tulisset animo: quin inter celebres poetas unus euasissem. Veg; dum ī lucrosas artes primo: inde ī lucrosam facultatē ingenii flectere conat meum: factū est ut nec negociator sim nec euaderē canonista: & perderē poetā esse cōspicuum: Cætera facultatum studia: & si placerent: quoniā nō sic ipellerent minime sim secutus: uidi tamen sacra uolumina: a qbus quoniā annosa ætas: & tenuitas ingenii dissuadere: destiti: turpissimū ratus senē: ut ita loquar: elementariū noua ichoare studia: & cunctis idēcentissimum esse id attentasse: quod minime arbitreris perficere posse. Et ideo cū existimē dei beneplacito me ī hac uocatōe uocatum: ī eadē cōsistere mens est. Et quod egerim hætenus his monstrantibus studiis laudare quærant alii quod uideat. Qui ergo patiuntur cerdonem subula: serisq; uacare. Lanistam pecori: sculptorem statuis: me etiā quæso uacasse poetis æquo animo patiantur.

Damnose compatimur regibus & diis gentilium.

Cap. XI.

Runt q adurato iam calcibus tramite exorbitent: & ex transuerso profiliant clamitētq; quoniam temerarius homo sum: eo q psumā uetere; regū terebrare busta: & qeros iam longa pace cineres ī nouum odium fuscitare aut eorū recentioribus nebulis ueteres offuscare splendorēs: necnō & deorum semisopita scelera audientibus cunctis in minus opportunā uigiliā excitare: & sub titulo honorabili. s. genealogiæ deorū eorundē recitare latrocinia: & icestus. longa ē querela hæc: & plurimū mēbrorū iplicita: & ea monstrante aduerto: quoniā senserint isti qd scripserim: & potissime dū querunt q deorū gentiliū facinora recitarim. Veg; gentiliū animū redolet ista cōquestio & si sic sapiunt mēte ut uerba sonāt querula: Viget adhuc ī nōnullis error ille infamis: quē quæso auferat deus & resoluat ī nihilū. Obiectis aut respon-

disse facillimum ē. agit. n. temerarie q̄ in nimium terminos excedit audacia. Sic memini in libro ethicorum Aristo. arbitrari hoc ego excessisse nō reor. audere qdē qd̄ a boni necessitate concessum ē: non ē temerarie agere. Nemini phibitum legi seu honesta sint: seu ēt minus honesta regum gesta describere. Erat tamē regibus facius sic agisse ut nil de eis referri posset p̄ter honestū. Ego autē de his non ordinato nec ī hoc disposito stilo scripsi. Sed sum motenus & p̄functorie uti nōnunquā ordo assumpta opis exigebat recitavi si qua īserui. sed esto fecerim: non nouū aut inusitatū facinus feci: stant tam antiqua q̄ magna illustriū scriptorū uolumina: in q̄bus & stilo celebri: & ordie itegro regum recitant̄ acta. A q̄bus si qd̄ huic opi appositum ē nouissimus sum p̄si. Si ergo querela faciendā ē de illis amplioribus & antiquis querant̄ hystoriorigraphis: quorū scripta celeberrima cū fama iam diu uniuerso patuere orbi: ex his si quod odium generari potest in cineres iam quietos exordium sumptū est. Sed quæso quæ pietas hæc: ex quo charitatis fomite orit̄: quæ huius pietatis causa? Credo generosi cum uideri cupiāt tales ī hoc q̄ honores regios curent: ostendantq̄: q̄a turbent̄ audiētes de decora. O q̄ paruo tales existimant nobilitatē mercari: quæ egregiis moribus iusticia sanctitate: atq̄ scientia adipiscit̄. Scirent isti si nobiles essent: q̄a non solum supuacaneum sit: sed dānosum nō solum gentilibus sed male meritis: q̄buscūq̄ cōpati. Et ideo si sapiunt seruēt̄ hāc pietatē ī melius. Turpia autē deorū gentiliū dedecora nec dormiunt nec sopita sunt: q̄nimo a sacra xp̄i doctrina ī perpetuū non surrectura sepulta & īgēti dānatōis mole cōtecta & oppressa sunt. huius ego molis onus & si nō satis: p̄ uiribus tamē tanq̄ xp̄ianus homo augere cōatus sum: laudes idē dignas cōseq̄: nō redargutōes expectās. Veḡ hos ego puifacio morsus: cū nullo possint dētis acumine quēq̄ ledere. hi ergo si xp̄iani sunt taceant & p̄niteāt eos: si deorū gentiliū obiectōi eis ulla fuit cōpassio: cum iter alia crimen hoc minime deceat xp̄ianum.

Breui loquus siue longiloquus ob crimē lacerandum non est.

Cap. XII.

Reuiloquum forte me dicent alii: eo q̄ aliquādo magis p̄functorie q̄ longa serie recitando fabulas atq̄ hystorias aut illas enucleando p̄transeam. Et sic non dubito qn̄ sint q̄ dicant me q̄ oppotunū sit sapissime longiorē. Primis ut sic essem fateor necesse ē fuere. n. huius facinoris rōnes plurimæ. Quædā autē ideo paucis sub uerbis relata sunt: q̄a non erat unde possem ampliora describere: ni ex meo uoluissem fabulas aut hystorias protelare uel fingere: quod oīno fugiendū est sano homini. Quædā uero ēt ad plenū scripsisse: paucis idigebat litterulis: ex quibus si satis ītentio sumit̄ uitiosum fuisset ī lōgius p̄rendisse. Sunt tamē & multa quæ p̄culdubio lōgiore uerborū copiā tolerārent. Sed quæso si cuncta sinamus quæ dici potuissent: aut forsan exq̄sisset materia. sed ea tantū quæ mihi scribenti occurrebant circa longissimas hystorias: aut fabulas. Circa omnes singulares tam deorū q̄ hoīum actus: circa multiplices fictionū sensus. Circa testimoniū fabularū aut hystoriarum ueterū auctoritates: circa opiniones pluriū: relatōes & huiusmodi scripsisse: quādo me finē huic opi fecissimāt tales. Egdē uix unum suffecisset sæculum & tā grande ēt euasisset uolumen: ut solo īuitu primo lectores terruisset quoscūq̄: & ob id satis ratus sum: ea quæ dicta sunt sic sum motenus tetigisse. nō. n. puero aut inerti uulgo scribimus: q̄nimo ut alias dictū ē doctissimo regi: & p̄fectis hominibus: si aliquando ex manibus tuis serenissime princeps ad alios uenturum opus hoc ē. Præterea ut exercent̄ īgenia: nō adeo plene scribenda sunt oīa. Nā quæ labore aliquo q̄sita sunt: placere magis consueuerunt: & cum maiori diligētia obseruari q̄ quæ sponte sua ī intellectum legentis accedunt. Est & posteris linquendus dicēdi seu scribēdi locus: ne iuidisse uideamur futuroorū ingeniis: & arrogantia quadā ad quā omnes aspiramus uideamur p̄occupasse sequētiū gloriā. Miti ergo aīo ferēdū est qd̄ honestis agentibus causis: aut breuiter dictū ē: aut eā breuitatis omisissū. His at̄ q̄ me: si q̄ erūt: dicēt longiorē debito quādoq̄ fore: nō aliud dicā nisi q̄a sic oppotunū esse ratus sum: aut q̄a me ut fit aliquando ītellectus delectatio īpellebat: q̄ prudētioribus nōnunq̄ liberalissimū p̄stitit calamū. Sed qd̄: uti breuia habēt ītelligētium exercere īgenia: sic & ampliora minus ītelligentium prouocare: & iccirco q̄ plura nouerunt sint memores: quoniam & ipsi aliquando fuere rudes: & ob id absq̄ īdignatōe pariant̄ si ampliuscule iunioribus laboratū sit.

Aereo non ficto regis mandato hoc opus compositum.

Cap. XIII.

Derunt forte q̄ dicat qd̄ nōnunq̄ de aliis q̄busdā ēt claris uiris dictū ē. Me. si gloriā mei noīs fingere: q̄ tuo iussu rex iclyte hoc opus elaborauerim. Cū minime ueḡ sit. tarda his fides ē: seu uerius aius neq̄: qd̄ de se nouerunt urētes iuidia ī alios coniecturā faciunt. Certissimum ē: ut Tullii uerbis utar: trahimur oēs studio laudis: & optimus q̄sq̄ maxie gloria ducitur. Et ob id cū gloriosum sit paruo homini maximo atq̄ optimo regi obsequiū p̄stare posse: nō fidē cū difficultate cōperiet dixisse: nōnullos ad extollēdā humilitatē suam mēdaciū finxisse huiusmodi: sed scriptores nūq̄ credā: sed de hoc alias. Ego autē ut ad me ueniā non īficiar me gloriæ auidū: sed q̄tuncūq̄ cupiā p̄fecto nō adeo effrenis sum. nō adeo hoc accēsus desiderio: nō adeo hostis honesti: ut in tam turpi mēdaciū rubore nō dicam frōtis sed mētis abiecto meipsum pripuissem. In hoc me supbū cōfiteor: si supbia dicenda hæc ē: ī talibus nisi deo cæli honorē seu titulū irrequisitus inferre. Et hoc ēt nō oibus regētibus exhibere. Tu nosti rex optime: quoniam me renitēte atq̄ tergierante: Donini militis tui suasiōibus p̄cibusq̄ ī uotū tuū deductus sum: ut. s. hūc laborē subire: nec nō labētibus annis factū ē: ut Bechinus bellintiois familiaris tuus & cōciuis meus e cypro ueniēs apud Rauennā urbē me cōueniret. Et postq̄ placidis uerbis clemētia atq̄ grām celsitudinis tuæ erga me īmeritū mōstrauit: miris exhortatōibus ut aiebat te sic īpante semisopitū circa hoc opus īgeniū meū irritauit: a quo mō dilectissimus tibi Paulus geometra nōnunq̄ ostēsis lris sigillo maiestatis tuæ signatis: ī q̄bus ad me iussa īferebant tua sollicitū reddidit. Nouit deus & tu scis: q̄a nec unq̄ p̄minētia tuā uidi: nec tu me uidisse potuisti: his mādatis credidi. & onus humeris meis p̄grāde subiui. Si te ignaro hæc acta sunt p̄ iā dictos deceptus sum: & sic hosteator eē peridicos: q̄ asserūt nō tuo iussu compositū. Veḡ nō crimie meo nisi me ī hoc peccasse q̄s diceret: q̄a

nō dixerim me facturū: si tuis lris ad me directis suscipere. Sed hoc mihi supbū uisum ē: qđ Doninū insignē militē minus ueridicū arbitrarer. Dominus at ut audiui eo fere anno i quo me primo cōuenerat diē clausit: & ob id nō eius fidē iuocare possum: uiuit Bechius & Paulus geometra uiuit: hos ego & regiā fidē tuā ueritatis huius testes i terris hēo: te igr cū illis iuoco: tuū hūc si necessitas exigit laborē eē opportunū ē: oppugnatōi. s. huic obfistere: & nomē meū a tā illecebri nota ueritatis affirmatōe purgare. Sed ut te rex iclyte paululū omif so ad obiectores deueniā, eorūq; obiectōi aliqd p iure meo respōdeā. Affero si p rostris sedere pside agēdū li tigiū eēt me uiuos hře testes: nec ex fece plebeia sed illustres hoies: qa mīme mihi opportunū erat: ut usq; cy/ pū p tam iēpto mēdacio euolare: si opus meū isignire regio noie cupiebā: ppe erat: imo, nec uerebor dicere: rex q si credidisset obtinuisse: postq; cōperā: qđ minime i aio erat: dū me cōuenit doninus: uiua uoce rogasset: ut suo hoc opus ascriberē maiestati: esto minus itelligēs princeps esset: existimās nō mihi suo noie gloriā infer re: qnimo meis lris aeternū suis titulis decus addere: nec miz. suffragiis. n. scriptorū stant isignia & noia regū. Hinc Alexander ille macedo: q pna militū manu igenti aio orbē totū aggredi ausus ē: in pfas uadēs multos ex huiusmōi scriptores: q sua gesta describerēt secū traxit. Et i sigeū ueniēs: quo bustū uidit Achillis tacuisse nō potuit qn ostenderet uerbis q gradis sibi uideret gloria: quā consequbant a scriptoribus reges: eū fortunatū dicens q illi Homēz cōtigisset hře pconē. Hinc Pōpeius magnus q equā fecit cū uirtute fortunā: theophanē mitilēnū: quasi nomen suū penne facturū in contōe militū ciuitati donauit. Hic Scipiōes. T. fuluius. cato cen forinus. Quintus Metellus pius. Gaius Marius. Cicero: & alii plures illustres uiri: se scriptoribus faciles atq; li berales exhibuere: ut eos i hoc traherēt. ut de se scriberēt. Quid ergo meis litterulis regē iclytū mēdacio iserā quasi iuito gloriā largiturus sim: & meā offuscaturus ignominiosa labe? Si adeo audis essem mēdacis meā extollere gloriā. Stāt & alia opuscula: ex qbus nullū ē ullo huiusmōi titulo isignitū pter Buccolicū carmē: qđ ut sibi ititularē petit Donatus apēninigena paup: sed honestus hō: & p̄cipuus amicus meus: qđ nō oībus no mina p̄pono regū. Præterea ē ne hoc sub sole nouū reges desiderare scripta qđā & amicis iniūgere? Nō eqdē. Diebus nr̄is memini Robertū Hierusalē & Siciliae splēdidū regē a multis ornatū titulis postulasse ab isigni uiro Frācisco petrarcha: nialtius tribuisset: ut sibi ascriberet Africā a se nouiter editā titulū: quā q̄so auctu rus gloriā Frācisca: an suā? suā p̄fecto. Quid multa? nō eqdē magnorū ducū noia claros scriptores faciunt: imo potius ipi reges scriptorū ope cognoscūt a posteris. Insup si approbādū sit opus: qđ illi adiectū regis nomē pōt auctoritatis asferre aut benemerito auctori gloriā supaddere? Et si iprobādū sit quo iure poterit p̄scriptio il la fecisse. pbabile: aut notā auctori iniectā abstergere? Decus igr & gloria agēti approbatio uiroꝝ illustriū af fert: non regii nois ascriptio. Ego at ut itēz dixerim adeo supbe obfatiatus sum: ut nisi deo: gloriā cuius ascri bēda sunt oīa: unius carminis tātū decus: ēt Cæsari dictatori refurgēti: aut Scipiōi africano nisi rogatus: aut si amicus eēt ascriberē. Dicta sint hæc mi rex bōa cū tua uenia: q̄so & postremo p̄cor: si cōtingat te unq; aliquos talia obiciētes audire tanq; ueritatis cōsciū ipera regia cū idignatōe silentiū: & qđ tuo nomini te petente dica tum ē: imo cōpositū te mandante: regia uirtute defende. Supererat multa: sed quoniā mihi sat dixisse uidetur omittēda reliqua censui: & deo munēz largitori tibiq; opis fortunā cōmittere: qđ postq; i tuas deuenierit ma nus: dū libuerit tuo sultū p̄sidio: & te iubente tendat i publicū.

Rece tādē clemētissime rex diuina pietate p̄bete i sine lōgi opis uentū ē: i quo ea qua potui solertia iuxta uetēz traditōes deorū gēriliū gēus & eorū posteritates multis undiq; exq̄sitas uigiliis quo da tū ē ordiē descripsi: & iuxta mādatū tuā serenitatis p uiribus igenti mei post fabulas fictionū sen sus: seu ab antiq; sumptos: seu a tenui itellectu meo emunctos apposui. ostendi isup: qđ officiosissi mū rarus sum nōnullis poetas aduersus opiniones taliū nō dicā iustos oēs: sed nec ridiculos aut simpliciter fa bulosos eē: qnimo singulari scia: igentiō: & moribus ac ēt isigni claritate cōspicuos. Lignū p̄terea i littore anco ris & p̄fatis igēiose firmari: magis sp de bonitate diuina cōfidēs q de robore uiculorū. Sic & a nauta q̄s magis nocuas credidi sagittas amouit: esto arbitrer superesse q̄ plurimas aduersus q̄s uix credā satis armasse potueris: nō æqdē se q̄ truncūq; bellicosissimus miles sit adeo caute armare potuit q̄q; qn locus hostili gladio liqueret. Ipse igr deus p̄tegar: q solus nouit diuertacula malignatiū: & uolēs cōtriuisse potuit. Veg quoniā hō sum: no uiq; nullū adeo oculatū: qn nisi diuina p̄tegar māu: s̄pissime cadat i lubricū: arbitror satis possibile me nōnū q̄ aut omisisse dicēda: aut nō dicēda scripsisse: aut dicta nō satis rōnibus roborasse: aut minus plene i uotū tuū iuisse: seu aliis modis peccasse plurimis de qbus doleo. Et quoniā nosco q ignauia meā mea iputāda sūt cri mia: supplex ueniā posco teq; hūiliter p isigne tui capitis decus exoro ut tui igentii celsitudie defectus supple as supfluitates excidas: dicta mius accurate exornes & oīa p iudicio tuā sinceræ mētis piter corrigas & emē des. Si forsan maiorib; occupatus: ut s̄pissime reges estis: huic labori nō posses tēpus ip̄edere. Tūc oēs hone stos sacros opus atq; catholicos uiros: & potissime celebē uig; Frācisca petrarchā isignē p̄ceptorē meū: Ad ma nus quorū opus hoc aliq̄do deueniet p xp̄i p̄ciosissimū sanguinē: deprecor ut errores quoscūq; si quos forsan mius uidēs dictis imiscui: sua pietate atq; benignitate surripiāt: aut illos i sacra ueritate cōuertāt. eorū. n. existi matōi: & emēdatōi opus hoc eē suppositū uolo. Præterea rex iclyte si qđ boni iest: si qđ bene dictū: si qđ uotis tuis cōsonū: gaudeo & exulto: & ex ide labori meo cōgratulor. Veg scia meā iputes nolo: nec lauros aut ho nores alios ob id postulo: deo qppe a quo omne datū optimū & oē donū p̄fectū est attribuas q̄so: eiq; hono res ipendito & gr̄as agito: cū ipse more meo semp post exactos quoscūq; labores honestos cōlueuerim q̄ pos tum mētis deuotōe dauiticū illud dicere. Nō nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloriā.

Genealogiæ deorū gentilium secundum Ioannem Boccatiū de Certaldo: ad Illustrem principem Vgonē Hierusalem & Cypri regem liber quintusdecimus & ultimus explicit.

Tabula

Via istud opus genealogiae deorum gentilium est adeo prolixum: ut Rubricae ad unum ut supra patet in principio locum reductae etiam

per se uolumen uideantur efficerent. ideo uolenti alicuius hystoriae seu fabulam inuenire etiam in rubricis est ualde difficile: nisi quasi omnes legantur. Idcirco ut quaesitor possit: quod quaerit repere facilius super ipsa tabula rubricae per alphabetum est infra scripta alia tabula ordinata: quae sicut ipse rubrica sunt totius operis repertorium: ita aequae erit ista repertorium rubricarum: quae etiam posset ad totum opus referri: per quam tabulam per alphabetum composita: littera aqua incipit nomen eius cuius hystoria quaeri contigerit perscrutata: in quo libro nomen & hystoria sic poterit faciliter reperiri: quo tam faciliter reperto se ad rubricarum tabulam referendo cito inuenietur quod quaeritur. Quod quidem opus assumpsi ad instantiam insignis uiri Colucii pieri Cancellarii florentini Ego dominicus de aretio grammaticae atque rhetoricae doctor atque professor deo dante sic incipiam: ut infra sequitur.

ABas filius lyncei ex hoc hypmestra. li. ii. c. xxix. **A**braam existente picero coepere proceres dici dei. lib. i. in prohemio.

Absirtus seu egialeus laiaa a medea sorore dum fugiebat ipsa cum lasone. li. iiii. cap. xii. Idem dicitur. ca. xiii.

Abilá & calpe pro matoria hispaniae uocat colunas herculis. li. x. i. prohemio. Idem ponit li. xiii. cap. i.

Abilá a calpe diuisit hercules & in tromisit mare lib. vii. ca. xiii.

Abafter unus equorum plutonis. lib. viii. cap. vi.

Acea laurentia uxor faustuli pastoris quae dicebatur lupa. Romulus nutritiuit & Remus. lib. ix. c. xl. xli.

Accidalia uenus est li. iiii. c. xxii.

Acidas cura dicitur li. iiii. c. xxii.

Accidalius fons est sacer ueneri in orcomeno ciuitate ubi se lauant gratiae. li. v. c. xxxiii.

Acis fauni filius amatus a galatea occiditur a poliphemo li. vii. c. xvii.

Idem li. viii. c. xiiii.

Acestes filius criminis flauui & egestae nobilis mulieris troiae fuit li. vii.

c. xlviii. idem honorauit Siera troia dum ueretur ad italia li. vii. c. xlix.

Acastus filius peliae regis thessaliae nil aliud. lib. x. c. xxxiii.

Acheus filius Iouis tertius a suo nomine nominauit acheos uel achinos populos. lib. xi. cap. iii.

Achei uel achini ab acheo Iouis tertii filio denominantur. lib. xi. ca. iii.

Achaia ab acheo Iouis tertio filio denominatur. lib. xi. cap. iii.

Achimenides unus ex sociis ulyssis anchisae troiano narrat de poliphemo miranda. lib. x. cap. xiiii.

Achimenides filius bacheonis filii Iouis persei achimenis populis nomen dedit: in quibus imperauit. lib. xii. cap. xxxv. & cap. xxxvi.

Achimelia regio ab achimene filio bacheonis filio persei nominatur. lib. xii. cap. xxxv. & xxxvi.

Achimenes filia ariobatis regis lyciae datur uxor bellorophoti. lib. xiii. cap. lvii.

Acherusia specus est: haud longe ab heraclea urbe ducens ad inferos. lib. ix. cap. xxxiii.

Achelous fluuius filius terrae & oceanus sunt aliae opiones pater Cyrenae ab hercule priuatus uno cornu dum pugnat cum hercule: & ponit totus cursus eius. hic prius uinum poculis immiscuit. lib. vii. ca. xix. Idem superatus ab hercule. li. ix. c. xvii. & li. xiii. c. i.

Achilles pellei & thetydis filius in stigis lauatus palude preter calcaeu. Chironi nutriendus datur inter filias licomedis sub hitu mulieris absconditus ex diana generat pyrhum indignatus contra agamemnonem post mortem patrocli suscepit a uulcano arma noua: herctorem trahit occisum circa troiam spectante priamo. quem deinde redemit multo precio: troilum occidit. a paride coniugium pollixenae sperans occidit. in sigeo monte sepelitur. lib. xii. cap. li. Idem datur erudiendus chironi li. vii. cap. xvi. libro. viii. ca. viii. Idem occidit cignum neptuni filium in uulnerabilem li. xi. c. lxxv. eiusdem arma fabricat a uulcano li. xii. c. vi. Idem occidit a paride lib. vi. c. xx. & xxi. eadem dixit aeneas boream amasse equas dardani ex quibus suscepit duodecim equos. lib. iiii. cap. lviii.

Acis fauni filius amatus a galatea occidit a poliphemo. lib. vii. cap. xvii. Idem ponit. lib. viii. cap. xiiii.

Acrius abatis filius auus peris prioto uel prioto successit in regno lib. ii. ca. xxx. & xxxii. & li. xii. ca. xxy.

ponit quater perus sibi regnum restituit quo eum priuauerat prius. dei de quater eundem mutauit in lapidem. **A**crocerauni montes. lib. i. cap. vii.

Acerba uel acerna nomen est sichei mariti didonis carthaginensis. lib. ii. cap. lxi.

Acheron fluuius inferni filius cereris absque perse. lib. i. ca. xiiii. sed plenius

lib. iiii. cap. iiii. ubi etiam tyraus & terrae filius dei secundum alios. ca. v. **A**ccida graecae latiae cura. lib. v. c. xiiii.

A Don cinarae regis Cyproge & mirrae filius in his tribus capitulis. lib. ii. uidelicet. li. iiii. iiii. habet quod de eo dici potest.

Admetus rex thessaliae infirmatus ad mortem liberatus ab alchista uel alchesta uxore moriente pro eo. lib. iiii. ca. i. eiusdem admeti apollo secutus pauit armenta. lib. v. cap. iiii.

Adraustus rex argiuoget filius thalaoanis & euronomis maritatus thideo & pollinici filias. li. ii. c. xli. Idem dicitur. c. lxxiiii. sed plenius uide. li. ii. c. xli.

Adriana filia minois regis cretae ex pasiphe uxore nil aliud. libro. iiii. cap. x. sed lib. v. cap. xxy. copulatur bacho. eadem rapit a theseo. lib. x. cap. xlix. corona fabricatur eidem a uulcano. li. iiii. ca. lxxii. hanc coronam donauit adrianae uenus. lib. xi. cap. xxix.

Ello arpya. libro. iiii. cap. vi. & libro. x. cap. lxi.

Aeos typhoidis filius paphum ciuitatem construxit. libro. x. cap. xxii. sed libro. ii. cap. l. dicitur quod paphus paphum condidit.

Africus uentus occidentalis calidus & temperatus dicitur. lib. iiii. cap. liiii.

Africa petrarcae summam laudatur. libro. vi. cap. liiii.

A Gamenon dux belli troiani secundum alios atrei & secundum alios sistinis filius & rex micenae occidit. lib. xii. c. xii. & li. xi. c. vii. & ix. & li. xii. c. vii. nec ut ponit dicto li. xii. sed. c. xii. non adera menelaus frater quod tepestate quod status reuertit multos annos idem occiso ceruo diana in aulide imolauit ephigeniam natam suam. lib. xii. cap. xvi. sed oia de eo ponunt. lib. xii. cap. xv.

Aganones naturalis filius priami regis troiae. lib. vi. xli.

Agatho naturalis filius priami regis. lib. vi. cap. xli.

Agaue cadmi & hermonis filia e thiodis uxor uersa in furiam pentheum proprium filium lanauit. lib. ii. ca. lxxv.

Agenor rex phoenicum priami belli filii

us cū uariis opionib⁹. li. iij. ca. xliiij.
 Agefilus pluto dī. lib. vii. cap. vi.
 Agilius filius herculis nil aliud. lib.
 xiiii. cap. v.
 Agna candida maſtabatur lunæ. li.
 iiii. cap. xvi.
 Agreston uentus occidentalis. lib.
 iiii. cap. liiii.
 Agrippa filius tyberini filius rex
 albanus. lib. vi. cap. lxiiii.
 Agrius filius parthaonis nil aliud.
 lib. ix. cap. xii.
 Agricolarum pprietates quædam
 lib. iiii. cap. ii.
 Agricolaru iſtrumeta. li. iiii. cap. ii.

Idona uxor zetæ occiſo
 itilo filio mutat in car
 duelem. li. v. cap. xxxii.
 Ajax thelamonis filius
 nō ex heliona cū nat⁹
 eēt q̄do illā ſibi donauit hercules:
 ſe ppria manu peremit. lib. xii. ca.
 xlvii. ualde plene idē ſingulari cer
 tamine pugnauit cū hectore tan
 dē dedit & recepit iſocelia mune
 ra. li. vi. cap. xxiii. idē p̄ armis achil
 lis cū ulyſſe contendit. lib. xi. c. xl.

Labūdus deus negat &
 confirmatur hercules
 aſtrocono. li. iiii. i. phœ.
 Alba longa urbs uicina
 Romæ a feta ſue deno
 minat. lib. vi. in phœmio. eadē cō
 ditur ab aſcanio. lib. vi. cap. liii.
 Alba filius latinii filius regnauit in
 alba. lib. vi. cap. lix.
 Albiona inſula a gygātibus habita
 ta. lib. vi. cap. lvi.

Albion filius neptunni iuaſit hercu
 lem quare factus eſt iſber lapidum
 li. x. c. xii. idem dī. li. xiii. cap. i.
 Albulā dudum nunc tybris tuſcog⁹
 ſtuitus. li. vi. cap. lxiii.
 Albumaſar laudatur i ſcientia aſtro
 rum. lib. ii. cap. vii.
 Alcinous lib. i. in prohoemio.
 Alcinous nauſithoi filius rex phea
 cū arithū uxore habuit: & nauſra
 gū ulyſſem iuuuit. lib. x. c. xix. & xx.
 idē ponitur. lib. xi. cap. xl.
 Alceon filius atrei. li. xii. c. vi.
 Alceus filius gorgophonis filii per
 ſei pater amphytrionis mariti alc
 menæ. lib. xi. cap. xxix.
 Alcione marſippe filia amaſ a me
 leagro. lib. x. cap. xix.
 Alciones filia athantæ & pleyōes ne
 ptūno peperit alcynoē cōiugē Cei
 regis trachinæ. lib. iiii. ca. xxxix.
 Alciones filia fuit athlantis quæ ex
 neptunno peperit alcionem con
 iugem Cei regis trachinnæ. libro

li. iij. ca. xxxix. Sed lib. xii. cap. xxii.
 dicitur filia æoli regis uentog⁹. Ea
 dē cū uiro ſuo mutat i aues ſui no
 minis. lib. xi. ca. xii. ubi ualde plene
 dicuntur omnia.
 Alciones aues pro qbus uide mul
 tum extenſe. lib. xi. cap. xviii.
 Alchathaon troiāus gener anchifæ
 occidit ab idumeneo. lib. vi. cap. li.
 Alcmea m̄ herculis ex Ioue tertio
 cū quadā lege nupſit amphytridi
 & ſimul hiphycleum & herculem
 peperit uno partu. li. xii. ca. i. de ea
 fit mentio. lib. i. cap. ix. & lib. xii. c.
 xxviii. dicitur filia electriōis & uxor
 amphytrionis thebani: quæ Ioui
 herculem peperit.
 Alchiſta uel alcheſta uxor admēti
 regis theſſaliæ moriens pro ſalu
 te mariti ab hercule de inferno ad
 uirum reducitur. li. xiii. cap. i.
 Alexandri macedonis magna repre
 henſio q̄a ſe uoluit potius filiū dra
 conis & ſpurium q̄ legitimū reputa
 ri. li. xii. ca. lxx. & occiditur in. vii.
 cap. idē quæſiuit amicitia dyoge
 nis. lib. xiiii. cap. iiii. eiufdē magna
 cupido gloriæ ponitur. li. xv. c. xiiii.
 Alexander epyrota de genere achil
 lis occiditur. lib. xii. cap. lv.
 Alexander qui & paris dicitur ponit
 lib. vi. cap. xxi.
 Aleſus filius Agamennonis turno
 ſauit contra æneam & ſaliſcos con
 didit. lib. xii. cap. xix.
 Allegoria largo modo dicitur ois
 ſenſus mixtus. lib. i. cap. iij.
 Aletho una furiarum acherōtis &
 noctis filia. lib. iiii. cap. vii.
 Alma dicitur mater deog⁹. lib. iij. c. i.
 Almeon filius euridicis: alias eriphi
 le & amphyarai uatis matrem oc
 cidit. li. i. c. xxxix. & lib. xii. ca. xly.
 Almon pater laris uel lare uel larū:
 de quo mercurio lares peperit. lib.
 xii. cap. lxiiii.
 Alous tytanis & terræ filius epyme
 diam uel hipimedam uxorem ha
 buit: quæ ex neptunno pepit othū
 & ephyaltem quos crescentes ſin
 gulis menſibus nouem digitis mi
 ſit cum gygantibus contra Iouem
 lib. iiii. cap. lxii. idem. lib. x. c. xlyii.
 Aloyde othus & ephyaltes de qbus
 plene. lib. iiii. c. lxii. & lib. x. c. xlvii.
 Alpenor occidit ab Vlyſſe ut de fu
 turis per artem magicam prouide
 ret. lib. xi. cap. xl.
 Alpheus filius elidis amaui arethu
 ſam & cum ea ſuiſt. li. vii. ca. xviii.
 & xlvi. ualde plene.
 Althea teſti filia a nomine matris

morientis dum eam pareret no
 minatur. libro. ix. cap. xiiii. xv. Ea
 dē meleag⁹ filiū occidit ſtipitem
 cōburēdo & ſe poſtea ut patet. lib
 ix. cap. xv. ſed plenius. li. ix. ca. xix.
 Althauus uetus pelagi. li. iiii. ca. liiii.
 Madriades nymphæ arbo
 rum ſunt. lib. vii. cap. xiiii.
 Amata ſoror dauni regis ar
 deæ uxor latini regis laurēti & ſo
 crus æneæ. lib. viii. cap. xvii.
 Amata eſt nomen lunonis uxo
 ris athamatis regis thebarū poſtq̄
 deificata fuit: quæ ab eo nomine
 dicitur leucotoe. lib. xiii. cap. lxix.
 Amazonas expugnauit hercules. li.
 x. cap. xlix. & lib. xiii. cap. i. Sed ple
 niſſime. lib. xi. cap. xxix. Item bello
 rophon expugnauit eadē. libro
 xiii. cap. lvii.
 Amalthea filia milixi regis creten
 ſis cum ſorore meliſa Iouem infan
 tem aluit melle lacte caprino. lib.
 xi. cap. i.
 Ambroſia filia athlatis & etræ ſtel
 lificatur. lib. iiii. cap. xxxiii.
 Ametus rex theſſaliæ.
 Amiclas pauper nauta caſarē uidit
 & audiuit itrepidus. lib. xiiii. c. iiii.
 Amiclas filius lacedæmonis filii io
 uis ſecundi nil aliud. lib. v. c. xxxvi.
 Amymon filia danai. lib. ii. cap. xxv.
 Amycis uel amycus filius neptun
 ni & melithis nymphæ rex bebr
 ciorum & a polluce occiditur. lib.
 x. cap. iij.
 Amimōes filia danai neptūno nau
 plium peperit. lib. x. cap. lix.
 Amithaon crithei filius bellicofus
 homo. lib. xiii. cap. xxxv.
 Amor filius herebi & noctis. libro.
 i. cap. xiiii.
 Amor fili⁹ Iouis & ueneris. li. xi. c. v.
 Amor geminus filius magnæ uene
 ris nec ponitur pater certus. lib. iiii.
 cap. xxii.
 Amores tres. lib. i. cap. xiiii. idem dī
 citur. lib. iiii. cap. xxii.
 Amoris deſcriptio. lib. cap. ix. vii.
 Ampelusia mons eſt. lib. i. cap. iiii.
 Amphyraus uates maximus fili
 us lyncei regis argiuorum ſecun
 dum quofdam ſed uerum oiclei fi
 lii antyphatis. libro. xiii. cap. xliii. &
 xliiii. idem latuit ne iret in bellum
 thebanū: ſed euridices eius uxor
 ſuſcepto monili ab argia pollinice
 cōiuge patefecit: & miſſus ad bellū
 abſorbetur a terra: & p̄ deo habi
 tus. libro. xiii. cap. xliiii. ualde ple
 ne. tractatur etiam de hoc. lib. iij. c.
 xxxix. & lxxiiii.

Tabula

- Amphyon** filius Iouis secūdi ex aethyopia uxore lyncei cum zero & chalaie fratribus lynceum occiderunt & dyrcem coniugem eius & solis filiam in ultionem matris & pulso cadmo thebanos muros lyra construxit occupas thebanum imperium & nyobem tantali filia accepit uxorem: demū se gladio occidit. lib. v. cap. iii. Idem fuerat prius dictum. lib. iiii. cap. vii. sed lib. ii. cap. lxxiii. solum cadmum expulit & lib. ii. cap. lxxviii. solum nascitur ex aethyopa & loue uel epapho
- Amphyon** non qui thebas construxit. sed lastii filius qui alias dicitur argus regnauit in orchomeno & pylo. lib. ii. cap. cap. xxxvi.
- Amphytrix** uxor neptūni. lib. x. c. i.
- Amphy** circū est. lib. x. c. i.
- Amphylocus** filius euridicis & amphiarai uatis nil aliud. li. ii. c. xxxix
- Amphytrio** thebanus alcei filius cū quadā cōditioe uxorem almenā accepit ualde plene. lib. xiii. c. i. Idē somniog & ostentorum iterpretationes iuenit. lib. xiii. ca. iii.
- Amulius** proca filius regis albanorum numitorē fratrem regno priuauit. li. vi. cap. xix. sed ualde plene lib. ix. cap. xiiii.
- Naximenes** in secūdo p/hoemio primi libri.
- Anchises** capis troiāi filius pater aeneae plene. li. vi. c. i. sed plenius. li. ix. cap. xxii. ubi dyomedes dux etholorum secum portauit ossa eius.
- Andalo** de nigro de ianua sūmus geometra praeceptor boccatii. li. i. c. vi. & lib. ii. c. vii. sed sūma laus honor & gloria eius ponit. li. xv. c. vi.
- Andromaca** filia hiectionis domina thebarū Ciliciae uxor hectoris
- Astianactem** peperit. li. vi. ca. xxiii. Sed li. xii. c. lii. nupsit pyrrho achillis filio: mox heleno priami filio.
- Andromeda** uel Cephei regis filia andromedes liberatur per perseū a marino monstro. li. xii. cap. xxy.
- Androgeus** praclarā indolis filius minois & paliphes occiditur ob iuidiam. lib. iiii. cap. x. Sed plenius. lib. xi. cap. xxvi. xxii.
- Andromechus** turri octogonā construxit athenis. lib. iiii. c. liiii.
- Angeus** licurgi regis thraciae filius samū oppidū cōdidit. li. xi. c. xxiii.
- Angeli** duo subito nascētes sociant bonog & malog operum obseruatores & testes. lib. xi. cap. lxxiii.
- Anges** mater elaphi quem suscepit ab hercule. lib. xiii. cap. xv.
- Angitia** uel angeōia uel angeronia solis filia & cyrcis soror salutifera medica & pro dea honorata est. li. iii. cap. xy.
- Angina** morbus est. lib. iiii. cap. xy.
- Anna** soror dydonis in laurento ab aenea suscipitur: deinde in numicū se praecipitem dedit. lib. ii. cap. lxi.
- Annales** & cronica idem. li. viii. c. ii.
- Annorum** diuersitas & diuisio plene. lib. viii. cap. ii.
- Anthyopa** nythēi regis aethyopiae filia & uxor lyncei regis thebarū uitata a loue uel a papho pellitur a marito. lib. iiii. cap. vii. & lib. v. c. xxix. Sed plenius. lib. x. cap. xxxix. & lib. xiii. cap. i.
- Anthyope** uxor preti uel priti regis argiuorum filias habuit cōuersas in uaccas. li. ii. c. xxx. ualde plene.
- Anthya** filia a mphyanistae filia meram habuit uitatā a loue & mortuam a diana. lib. ii. cap. xxxi.
- Anthygonia** laomedontis filia a lunone uertit in cyconia. li. vi. ca. vi.
- Antenor** rex thraciae amicus & affinis priami. lib. vi. cap. xvii.
- Anthypus** priami & hecubae filius ab agamennone occiditur. lib. vi. cap. xxxii.
- Anthyphus** filius thessali nepos herculis cum patre in exercitum troianum iuit. lib. xiii. cap. xii.
- Anthyphates** filius sarpedonis sequens aeneam a turno occiditur. lib. xi. cap. xxxv.
- Anthypho** naturalis filius priami. lib. vi. cap. xl.
- Anthyclia** mater ulyssis: licet sit p̄dubius. lib. xi. c. xl. Sed supra. lib. ii. cap. xvii. fuit nominata autolia.
- Anthylocus** filius nestoris & euridicis bello troiano occidit a menone. lib. x. cap. xxxvii.
- Anthylocus** alius a superiore filius mercurii ex lichione nympa fuit maximus. lib. ii. cap. xvii.
- Anthygonus** filius Thesei & phedrae rex fuit athenis. li. x. c. lxxx.
- Anthygonia** edipi regis thebarū & iocaste filia. li. ii. c. xliii. lxx. & lxxiii
- Anthygonia** laomedontis filia. lib. vi. cap. vii.
- Antheus** terrae filius sine p̄e luctando ab hercule occiditur. lib. i. cap. xiii. & lib. xiii. cap. i.
- Anthya**: alias sthenobes uxor priti regis argiuorū bellorophontē accusauit de stupro: cū in stupro sibi noluisset anuere: & se occidit. lib. xiii. cap. lyii.
- Anthyon** graece latine contrarium lib. xiii. cap. lvii.
- On neptūni** filius: alias onachefti: alias Iouis tertii a se boetia denoiatit aonia. li. x. cap. xxiii. & lib. xii. cap. xl.
- Aonia** ab aone rege denoiata q̄ prius dicebat boetia. lib. x. cap. xxiii. & lib. xii. cap. xl.
- Apelles**. lib. i. cap. iiii.
- Aper** menalus cūcta ualstans uiuus ab hercule desert ad euristeū. lib. xiii. cap. i.
- Aphesanta** mō s unde pseus uolatū coepit cōtra medusa. lib. xii. c. xxii.
- Aphrodos** uenus dī. lib. iii. c. xxii.
- Apy**s rex argiuorū filius Iouis primit & niobis filiae foronei multa facit: & deificatur. lib. ii. c. iiii. & in. v. cap. apys iste sol dicitur. Idem ualde plene dicitur. lib. vii. cap. xxii. & cap. xxv. dictus est farapis.
- Appia** graece ab ape rege dicta. lib. ii. cap. iiii.
- Apibus** dedit Iuppiter in remunerationem eius q̄ louem nutriuerat sine coitu generare. lib. xi. ca. i.
- Apollo** primus filius primi uulcani & mineruae secūdi Iouis filiae iuenit medicinā. li. iii. cap. xviii. & xix.
- Apollo** secundus secūdi Iouis filius & latonae nascit in delo & phytonē occidit. lib. iiii. cap. ii. Idē dicitur. lib. y. cap. iiii. ubi plene additur q̄ sit deus sapientiae. Idem occidit quōsdā cyclopes. li. iii. c. v. & lib. y. c. iii. & lib. x. c. xvi. Idē pauit armēta admeti regis thessaliae. lib. v. ca. iii. Idem pulsando lyrā praest musis. lib. v. cap. y. Idem est iuuenis & imberbis. lib. y. cap. iii. Eidem dedit laurus grifhes coruus & bucolicum carmen. lib. v. cap. iiii.
- Apollo** milesius. lib. v. cap. xxii.
- Apollo** ī generali rapuit cyrenē penei filia. li. vii. c. xxviii
- Apollo** supatur ab hercule. li. ii. c. ix.
- Apollo** in domo Iouis pris parauit cōuiuū iunoni nouercae. li. ix. c. ii.
- Apollo** ludēs cū hyacintho eū discoperem. li. iiii. c. lviii.
- Apollo** danē filia penei fluminis sibi dilectā cōuertit in laurū ubi nota oīa poetica. li. vii. c. axix.
- Apollo** uitatā a se leucothoē uertit ī uirgā. thuris. li. xii. c. xxvii.
- Apuleius** madauerēsis magnae auctoritatis philosophus. li. i. c. v. Sed li. iiii. c. xiiii. mutatur in afinū.
- Apulia** daunia dicta ē a dauno rege auo turni ibi regnate. li. xii. c. lyii.

Quarū laudes iclytæ. li. vii. cap. i. & li. x. ca. xvi. Aquarum falsedo est solum i superficie & causa falsedinis. li. iii. c. iiii.

Aquila signum iouis & ales ipsius. lib. iiii. cap. xxi. & lib. xi. cap. i. & li. iiii. c. lxxviii. ponit proprietates seu natura eius.

Aquilo uentus septentrionalis. lib. iiii. cap. liiii. Idem dicitur frigidus & siccus. lib. ii. cap. lviii.

Rabia regio describitur lib. xii. cap. xxxviii.

Arabs apollinis secundi filius & babiloniæ reperit medicinam. libro v. cap. xxiii.

Arabes in primo prohemio. lib. i.

Arania colophonæ certauit cū palada de textura. lib. ii. c. iiii.

Arator cardinalis heroico carmine apostolorum gesta descripsit. lib. xiiii. cap. xxii.

Aramais nomē ē danai belli prisca filii lib. ii. cap. xxii.

Archas iouis & calistōis filius a suo nomine denomiāuit archades populos qui primo dicebant pelasgi lib. iiii. cap. lxi. lxxvii. idē dicitur li. v. c. xlix. & lib. x. c. lviii. Idē & mutatur in stellam. li. v. cap. xlvi.

Archadia ab archade iouis & calistōis filio denoiatur. lib. x. c. lviii.

Archades ab archade iouis & calistōis filio q̄ priō dicebant pelasgi li. iiii. c. lxyi. & li. v. c. xlvi. & li. x. c. lviii. hi fuerūt pastores ut plurimū li. iiii. c. xvi. hi primo cōposuerunt tantū cū musicis istrumentis. li. x. c. iiii. Idem cum humano sanguine sacrificabant. lib. i. ca. iiii. hi mutabatur in lupos. li. i. cap. iiii. & lib. iiii. c. xiiii. xvi. hi lacum habēt quē transnantes subito mutantur in lupos. lib. iiii. cap. lxi. hi dixerunt terrā esse primū principiū & cām omnīū regū in tertio phœmio.

Archifius tertii iouis filius & auus ulyssis. lib. xi. cap. xxxvii.

Ardea ciuitas in ruttilia cōstruitur a peluino & a danne acrisii filia. li. ii. c. xxxiii. idem. li. xii. c. lvi.

Arethusa nereii & doris filia ab alpheo fluuio amata uertitur in fluuium sui nominis. lib. vii. ca. xviii. ubi plene. & cap. xliiii. Idem dicitur. lib. vii. cap. iiii.

Arethusa alia a superiori in thracia insula mutatur in fontem sui nominis. lib. vii. cap. xxxviii.

Arethusa etiā fons est in boetia. lib.

vii. cap. xviii.

Argifontis in primo phœmio. li. i.

Argus amphyon nominatus est tamē aliter ab illo qui thebas muro clausit regnauit in horcomeno & phylo. lib. ii. cap. xxxvi.

Argus ceteroculus aristodis filius custodit lonem uersam in uaccam libro. vii. c. xxii. ubi ualde plene. Idē dicitur. li. ii. c. iiii. & li. ix. c. i.

Argus faber primam nauim cōstruxit. lib. xiiii. c. xxvi.

Argonautæ primi nauigantes cum laione ab argo naue denominati sunt. li. xiiii. ca. xxvi.

Argos prima nauis a constructore nominata. li. xiiii. c. xxvi.

Argos adrafi ciuitas fuit. libro. ii. cap. lxxiiii.

Argulus amiclatis lacedæmoni filius primo quadrigam iunxit. lib. v. cap. xxxvii.

Argia filia eurimōis & adrafi regis argiuorū & uxor pollinici. li. ii. c. xxxix. xli. lxxi. lxxiiii. & li. ix. c. xxi.

Argeus apollinis secūdi filius & cyrenis nil aliud. li. v. ca. viii. & xviii.

Aremulus siluius agrippæ albā regis filius. lib. vi. c. lxxv.

Argithoros sol dicitur. lib. iiii. c. iiii.

Argentea nomen lunæ est. lib. iiii. cap. xvi.

Aristeus filius apollinis & cyrenis gener cadmi maritus authonoi regnauit in archadia ubi priō apis & mellis usum & lactis coagulū & oleas premere & olei usum primo docuit. lib. v. cap. xiiii. ualde plene. Idem a ptheo docetur restaurationem apium. lib. vi. c. ix.

Arietis proprietates uel natura. li. iiii. cap. lxxviii.

Ariches sonat armorum princeps. li. ii. cap. viii.

Arithis filia rixinoris & uxor alcinoui regis pheacum honorifice suscepit ulysses. li. x. c. xix.

Arithiam oppidum romam cōstruxit hippolytus thesei filius q̄ a nomine uxoris denoiāuit. lib. x. cap. i.

Aritia uxor hippolyti thesei filii arietis oppido nomen dedit. li. x. c. i.

Ariobates rex licie priti socer bellorophontem ad chymeram & alia pericula misit: deinde ut socer eius. lib. xiiii. cap. lvi.

Armōia seu melodia cæli. li. i. c. iiii.

Armeniam occupauit cadmus. lib. ii. cap. xvi.

Arnus thuscie fluuius. lib. vii. in p̄hemio.

Arogilus primo in græcia quadri-

gam iunxit. lib. v. cap. xxxvii.

Arpiæ dicuntur furie infernales. lib. iiii. c. vi. Sed li. x. c. lxi. ponitur quicquid de eis scribitur a poetis.

Arpiæ infestantes phyneum regē fugantur. lib. iiii. c. lxx.

Arpiæ. i. symphalides occiduntur ab hercule. li. iiii. cap. lxx.

Arpus ciuitas quā cōstruxit dyomedes dux etholorum super garcano monte apulie. li. ix. c. xxxii.

Arphalaces filia boreæ & uxor phinei regis archadiæ & soror zethi & calais infesta priuignis usq̄ ad excæcationem. lib. iiii. c. lxx.

Arphalaces filia licurgi regis thracie patrem liberauit ab hostibus. li. xi. cap. xxxiiii.

Arpagiges thiestis filius ex merope uxore atrei fratris sui a patruo occiditur & a patre comeditur. libro xii. cap. viii.

Arida terræ nomē. lib. i. cap. viii.

Artherius rufus romanus eques somniauit. lib. i. cap. xxxi.

Arthemina luna est. lib. iiii. c. xvi.

Arthos græce latie uersa. li. iiii. c. lxxvii.

Arthemina iuno est. lib. ix. c. i.

Aruns filius prisca tarquini regis romanorū gener tullii seruili. li. xii. cap. lxxii. ubi est plena hystoria.

Aruns uates paup̄ a romanis uocatus tempore belli cæsaris & pompeii. lib. xiiii. cap. iiii.

Scalaphus acherontis & ornae filius accusauit proserpinā comedisse tria grana. lib. iiii. c. xiiii. Idē dicitur. lib. viii. cap. iiii.

Ascanius æneæ troiæ filius & creusa. lib. vi. c. xiiii. huius caput flama labit. li. vi. c. i. Sed plenius habet de eo. li. vi. c. lii. liii. & lib. viii. c. xviii.

Asclepius filius machaonis æsculapii nepos. li. v. c. xxi.

Asia nympha regioni nomē dedit & fuit uxor iapeti. libro. q̄rto. cap. xxviii.

Asius fluuius paphlagonum. li. vii. cap. lii.

Asius filius dymantis fr̄ hecubæ & auuculus hectoris. lib. xii. c. xlii.

Asilum cōstruitur romæ a romulo. lib. ix. cap. xli.

Asopus filius boetie p̄r egie cōtra iouē supbiuit. lib. vii. c. lv.

Astarcus troiuli regis troiæ filius nil aliud. lib. vi. cap. xlvi.

Astarcus uenus ē: q̄ meretriciā priō instituit: supra p̄uasit. lib. ii. ca. liii.

Astages somniauit uitam & urinā ex genitalibus filie prodeuntem. lib. i. cap. xxxi.

Tabula

Asterius rex cretæ maritus europæ lib.ii. cap. lxxii.
Asteries ceii tytanis filia & terræ soror lathonæ & mater Herculis occiditur ab oetha filio suo. lib.iiii. cap. xi. sed plenius. cap. xxi. ubi dicitur q. in partu oetæ moritur.
Ascalaphus martis filius ex astechia uenit ad troiam cū. xxx. nauibus lib. ix. c. x.
Astreus filius tytanis & terræ ex aurora genuit astreā & uentos quos armauit i supos. lib. iiii. c. lii.
Astrea filia auroræ & astrei q. diis fauit cōtra patrē & patruos stellificat in signo uirginis. lib. iiii. c. lxxx.
Asteropius filius pellagoni ab achille occiditur. lib. vii. c. lxxxii.
Astogirus bisconidū princeps pater therei generi pandionis athenagæ regis. lib. ix. c. viii.
Astilus unus ex centauris uates. lib. ix. cap. xxx.
Asterius rex cretesū europā a Ioue raptā uxore accepit. lib. xi. c. xxvi.
Astochia puellam rapuit Hercules ex ephyri ciuitate lyconia ex qua genuit tliopolenū. lib. xiii. ca. xi.
Astianax andromacæ & hecitoris filius. lib. vi. cap. xxiii. Sed occiditur. cap. xxiiii.
Thamas æoli filius & gener cadmi agitat in furias. lib. ii. c. lxxiii. plene. Sed plenius. lib. xiii. c. lxxvi. lxxix. Athlātes tres fuerūt. lib. iiii. c. xxxi.
Athlas filius iapeti & climenis uel asia uel libyæ a perseo trāformatur in montē. lib. iiii. c. xxxix. xxviii. Sed plenius. c. xxxi. Idē dicitur. lib. xiii. c. xxv.
Athlas oenei seu Iasii filia speciosa illi debebat tradī uxor a quo superaretur in curru: & uictus decapitari: quā uicit hipomones auxilio triū pomogæ ueneris. lib. ix. c. lxxii. ual de prolixæ.
Athalanta uirgo honoratur a melegro capite aprī. lib. ix. c. xiiii. Sed plenius. lib. ix. ca. xix. ubi dicitur filia oenei uel iasii: fuit tamē dictū. lib. ii. c. xxxv. q. post uenationē athlāta melegro peperit parthenopeum.
Athlātia regio hodie dicitur æthyopia. lib. vii. c. xxxix.
Atheo fili aristei ex authonoe filia cadmi. lib. v. c. lxxvi. Sed. lib. v. c. xiiii. uertitur in ceruū: & laniatur a canibus.
Atheon unus ex eqs solis. lib. iiii. c. iii.
Athenæ dudū philosophogæ nidus

nunc ciuitatis bustū. lib. y. in phœmio. Sed. lib. xii. c. lxx. dicit q. athenis erat templū cōe uulcano & mineruæ. hāc ciuitatē cōstruxit cycrops. sed nomē iponit a minerua. lib. v. c. xlvi. & liberat a theseo. lib. x. c. xlix.
Athenienses puniunt a minoe ppter mortem androgei filii sui. lib. x. c. xlviii. & lib. xi. c. xxvi. Sed liberatur per theseum. lib. x. c. xlix.
Atheus apollinis secūdi filius & cyrenis. lib. v. c. xvii.
Athys filius siluii albæ regnauit in alba. lib. vi. c. lx.
Athys cireus iuuenis gener ædypī. lib. ii. cap. lxxii.
Athys decorus puer amatur a matre deorum. lib. iii. cap. ii.
Atrops una ex tribus furiis filia demogorgonis. lib. i. cap. iii. ca. v. ual de plene.
Athreus pelopis & hypodamiæ filius. lib. ix. cap. vii. sed lib. xii. cap. q. n. to uenit in discordiam cum fratre these: ubi omnia plene.
Athrides agamennos & menelaus ab athreo patruo a quo educati sunt. lib. xii. cap. xi. Sed cap. xii. relinquit in dubio utrum atrei uel phystenis fuerint filii.
Vernus lacus in sinu bariarum. libro. vi. cap. lii. ponitur etiam pro iser no. lib. i. c. xliii.
Auentinus filius Romuli filii filius auentinum montem nominauit. libro sexto. cap. lvi.
Auentinus mons Romæ ab auentino rege albanorum ibi sepulto nominatur. lib. septimo. cap. lvii.
Auentinus herculis filius & rheæ turno fauit cōtra æneam: hic latinus fuit secundum quosdam. lib. xiii. cap. xliii.
Aulatia oppidum. lib. tertio. ca. i.
Aurora tytanis & terræ filia. lib. q. rto. cap. xxvii. hęc tytano peperit astream & uentos. lib. iiii. c. lxxxii.
Aura lenis uentus lib. q. rto. cap. lxxxii.
Aureum uellus. lib. iiii. cap. xi. Sed plenius. lib. xiii. cap. lxxvi. & lxxvii.
Auster uetus meridionalis. lib. iiii. cap. lxxxii.
Aufonius ulyssis filius a quo denominatur aufonia. lib. xi. c. xliii.
Aufonia ab aufonio ulyssis filio nominatur. lib. xi. cap. xliii.
Autholia filia primi Synonis uxor laertis & mater ulyssis. lib. ii. cap. xy. & xvii. Sed. lib. xi. cap. xxxviii. & xl. uocatur antychlia: ubi nota

omnia plene.
Authonoe cadmi & hermionis filia uxor aristei uiri mirabilis & diuini. lib. ii. cap. lxxvi. Sed plenius lib. v. ca. xliii.
Augustini doctoris eximii summa laus lib. xiiii. cap. xii.
Autolius secūdi mercurii: & lychionis fur maximus. libro. ii. ca. xliii.
Abyloniam Aegyptiam cōdidit epaphus libro. ii. cap. xix.
Bacchus filius fuit Iouis ex semele lib. ii. c. xliii. sed plena fictio poetarum. lib. x. ca. xxv. & xxvi. attribuit sibi festū nuptiarum. Idem nutritur ab hiadibus libro. iiii. cap. xxxiii. Idem mutat in capram fugiens thiphœum gygontem. lib. iiii. cap. lxxviii. Idem ex adriana genuit thoantem regem lemni lib. x. cap. xxix.
Bachemon filius psei & andromadæ quosdam orientales populos filio suo achimenide achimenides noiauit. lib. xii. cap. xxxv.
Balais equus achillis ex arpia tyella & zephiro genitus. lib. iiii. c. lxi.
Balenæ trahunt currum oceanī. lib. vi. cap. i.
Balenarum proprietates & natura. lib. x. cap. x.
Barlaam peritus homo in primo prohemio lib. i. sed lib. xliii. cap. viii. fuit calaber: plene tamē de eo scribitur. lib. xv. cap. vi. ubi dicitur q. fuit calaber cæleriensis monachus. Et ponitur habitus statura & scientia eius.
Baratrum infernus est. lib. i. c. xliii.
Barba datur uiro in signum uirilittatis. lib. ix. cap. xxxiii.
Bassarus bacchi nomē. lib. y. c. xxv.
Bathus rex corisæ insulæ annam suscepit clementer post mortem didonis. Sed eam repudiavit deinde timens iram pygmalionis fratris lib. li. cap. lxi. sed lib. v. cap. xiii. idē narratur prolixius: & dicitur rex choramis insulæ.
Bathus pastor a mercurio secundo mutatur in saxum. lib. ii. c. xli.
Bachillus phorci filius & marini monstri nil aliud. lib. x. c. vii.
Ebricia regio hodie dicitur bithinia. lib. x. c. iiii.
Bellus priscus epaphi filius genuit danaum & egistum. lib. u. c. xxxi.
Bellus qui & metres dicebatur filius phœnicis rex Tyri pygmalionē & dydonē & annā genuit. lib. ii.

cap. lviij.
Bellorophon filius glauci filii sisyphi a prito rege argiuoꝝ priuaf re gno corithi. Nā uxor priti eū falso accusauit adulterio: ergo mittitur ad chymæra: cū solimiffis pugnat amazōas supat. tādē fit gener ario batis regis licæ suscepta achime/ ne filia eius in cōiugē: & prio uehi equo cōperit. li. xiiii. c. lviij. Idē chy/ merā supat. li. iiii. c. xxxiiii. Idē pega/ so utif ad mortē chymæra. li. x. c. xxvii.

Bellona nomē mineruæ secūdi lo/ uis filia. li. v. c. xlvii. & li. ix. c. iij. dī foror & auriga martis.

Berecithia mī deoz ē. li. iiii. c. ii.

Blas amīthaonis filius phig: formosissimā uir/ ginē uxore hūit. li. x. ca. xliii. & li. xiiii. c. xxxviii. Sed pleniū. li. xiiii. c. liii.

Biāores filius thibridis & māthao/ nis filia thirifia. li. vii. c. li.

Byblis cyanæ nymphæ & mileti fi/ lia. li. iiii. c. viii. & li. vii. c. lxx. Sed pfe cte. li. iiii. c. ix.

Biblis fons est a biblide nympa di/ ctus. li. iiii. c. ix.

Bithinia ciuitas conditur a phoeni/ ce & cadmo q̄ prio meriādina uo/ cabatur. li. ii. c. lvi.

Bithinia regio oli dicebatur bebbri/ cia. li. x. c. iiii.

Biga datur lunæ. lib. iiii. c. xvi.

Birsa carthaginis arx. li. ii. c. lxx.

BOccarius fecit suis sum/ ptibus translata opera homeri & qdam alia de græco in latinū a leōtio & multa dicit de suo stu/ dio græco. li. xv. c. vii. Idē rogatus a magfo donato sibi ititulauit bu colicu carne eius. li. xv. c. xiiii.

Boetia laudes cū fatū diffinit. li. i. c. v.

Boetia a boue duce cadmi dicta est li. ii. c. lxxiii. Eadē ab aone duce ao/ nia dicta est. li. xii. c. xl.

Bona dea. i. terra colebat. li. i. c. viii. eadē dea & terra & maia dicebat. li. x. c. xxxv. li. viii. c. xii.

Bona dea filia picis regis: fauni foror & uxor. li. viii. c. xxii. idē dī. li. xii. c. vi. sed uocatur bona fauna.

Bona fuit una ex quinquaginta filia/ bus dauni. li. ii. c. xxvi.

Boreas uetus septentrionalis. li. iiii. c. liiii. idē frigidus & sicq̄ nubes dif/ sipat. li. iiii. c. lviii. Idē occidit hiaci/ thum puez: a se dilectū ludēre cū apolline. li. iiii. c. lviii. Idē rapuit ori/ thia filia erichonii regis athenaz ex qua zethum & calain filios su

scepit: & ex eq̄bus dardani genuit xii. equos. li. iiii. c. lviii.

Boroe epidaurea fuit: in cuius for/ ma luno decepti semelem. libro. ii. cap. lxxiiii.

Borgion filius Neptūni inuasit her/ culem unde fit imber lapidum. li. x. c. xii. li. xiiii. c. l.

Borion maritus fororis achillis no/ mine polidorus. li. xii. c. l.

BRanchus filius apollinis sc̄di deificat. li. v. c. x. Brāchiadō uocat igēs tē plū brancho constructū li. v. ca. x.

Branchiodes uocat apollo. li. v. c. x.

Briareus tytanis & terræ filius po/ nit i uestibulo iferni. li. iiii. c. xviii. idē dī. cap. xxvi. sed uocatur egeō.

Briseus bacchi nomē. li. y. c. xxv.

Brithona filia martis se i mare bri/ thon submersit ut effugeret stu/ prū regis minois. li. ix. c. xxxv.

Bronthes filius neptūni ex amphi/ trite coniuge uulcanū iuuat fabri/ care fulmina li. x. c. xvi.

Bromius bacchi nomē. li. v. c. xxv.

Bruthus ascanii filius a se brutho/ nes cognominauit. li. vi. c. lvi.

Bruthania ifula a bruthone ascanii filio dī. li. vi. c. lvi.

Vbo auis ē sinistri semper b augurii. li. iiii. c. xiii.

Bucolicon filius regis lao/ medontis. li. y. c. xi.

Bufiris neptunni filius & libyæ cū oēs oras adiacentes nilo infestaret maectatur ab hercule. li. xiiii. c. i. idē dicitur. li. x. c. xxxvi.

Buthes filius amyci bebritioꝝ re/ gis maectat ab hercule. li. x. cap. iiii. sed pleniū. c. v.

Achus uulcani filius ma/ ctatur ab hercule cū fur/ ti boues eius traxisset i antrū. li. xii. c. lxxv. idem ponitur. li. xiiii. c. i.

Cachus malum sonat. li. xii. c. lxxv.

Cadmus filius agenoris regis phœ/ nicū tenuit phoeniciā priusq̄ mit/ teretur quætere europā fororē ra/ ptam. li. ii. c. xlviii. idē a thebis ægy/ ptis uenit in syriā. li. ii. c. ly. sed ple/ nissime eius opera ponunt. li. ii. c. lxxiii. & li. v. c. xxx. ab amphione re/ gno priuaf. Sed. li. ix. c. xxxvii. dicitur q̄ cadmus reiecta spinge uxo/ re sua accepit hermionē filia mar/ tis & ueneris & postea uertuntur in angues.

Caieta ē cāpaniæ citras. li. iiii. c. xiiii.

Caieta nutrix ænæ cuidā ciuitati i cāpania nomē dedit. li. y. c. lii.

Caliope filia oetæ regis colchoꝝ & foror medeæ fuit uxor frizei cu/ ius fuit aureum uellus. libro. iiii. cap. xiiii.

Calypso filia athalātis Vlyfsem te/ nuit septē annis in ifula ogygia. li. iiii. c. xiiii. idē. li. xi. c. xl.

Calays cū zetho fratre fugauit arpi/ as a regia phinei regis archadiæ. li. iiii. c. lxx.

Calidonia uastatur ab apro. li. ix. ca. xiiii. sed pleniū. li. ix. ca. xix. ubi dī q̄ calidonia ciuitas sit.

Calisto filia licaomis rgis archadiæ Ioui peperit archadē. li. iiii. c. lxxviii. & plenam fabulā. li. v. c. xlviii.

Caliope una musarū. li. xi. c. ii.

Calpem & abilā montes hispaniæ diuisit hercules & itromisit mare li. y. c. xiiii. & hos montes dicunt columnas herculis. li. x. in prohœ/ mio. & li. xiiii. c. i.

Calais filius boreæ & orithiæ athe/ niēfis. li. iiii. c. lxxi. idem. li. x. c. lxi. idē cū amphione fratre cadmū re/ gno expulit. li. v. c. xxx. licet in isto ca. scribatur callatus & ipsi fratres scribant filii Iouis & anthiopæ.

Cambises rex persarum cōdidit ba/ byloniam. li. ii. c. xix.

Camocnæ dicuntur musæ. lib. xi. cap. ii.

Camandrus hectoris & androma/ chæ filius. lib. vi. cap. xxiii.

Campi elysii erāt illi ad quos defer rebant aiæ quæ debebāt remitti ad corpora. li. iiii. c. xvi. sed pleniū dixerat. li. ii. c. viii.

Candiope filia eunopionis regis si/ ciliæ de yoni fratri peperit hippold/ gum. li. xi. c. xix.

Cancer leno Iouis uertitur in signū cæleste. li. xi. c. xi.

Cantus filius caufantis. li. xi. c. v.

Canaces filia æoli regis uentorum grauidatur a machareo fratre. lib. xiii. cap. xx.

Caonius filius priami ab heleno fra/ tre occiditur & regio denomina/ tur ab eo. li. vi. c. xxvi.

Gaonia pars epyrrii a chaone fra/ tre heleni nominatur. li. vi. c. xxv.

Capaneus maritus euanis fulmina/ tur apud thebas. li. ix. c. xxxvi.

Capys filius assarici troiā: nil aliud. lib. y. c. xlix.

Capis filius capuam condidit. lib. vi. c. lxi.

Capuam condidit capis filius. lib. vi. c. lxi.

Caron nauta infernalis noctis & he/ rebi filius. libro. i. cap. xiiii. sed ple/ niū. cap. xxxii.

Tabula

- Carthago** ædificatur a Didone, lib. ii. cap. lx.
Carthago filia herculis quarti lib. v. cap. xlv. & xlvi.
Caribdis i sicilia è. li. q̄rto. ca. sexto.
Carmetalia loca adiacentia capitoli no mōti a carmeta dicta. li. v. ca. l.
Carmetalis ianua romæ a carmen/ta dicta. lib. v. cap. l.
Caronos saturnus est. li. iii. cap. xxii.
Carpetus silvius capis filius in alba regnavit. lib. sexto. cap. lxii.
Carpatium mare phocis abundat. libro septimo. cap. i.
Casyopa uxor cephei regis & focer p̄sei. li. xii. cap. xxv. ualde plene ubi stelligatur.
Casyopa fuit uxor epaphi. li. ii. c. xix.
Castor ledæ & tyndari alias iouis filius iterfectus uiuificat ab æsculapio. li. v. c. xix. & q̄dā dicūt. c. xxxix. sed ualde plene. li. xi. c. ii. vii. ix.
Cassandra priami filia facta uates delusit apollinē & corebo despon sata iubete elitēnestra occidit. lib. vi. cap. xv. & lib. xii. cap. xv.
Castalius fons musis sacer. li. vii. ca. xiiii. idē pegasi pede fodit. li. x. ca. xxvii. ualde plene. & li. xi. cap. ii.
Cat fili⁹ mercurii filii nili mercurii⁹ us dict⁹ è: cui oīa isignia mercurii attribueda describit. li. vii. c. xxxv.
Catillus filius amphiarai uatis post pdigialē iteritū p̄ris in Italiā genu it tyburtū coram & catillum. lib. xiii. cap. xlvii.
Catillus filius catilli nepos amphiarai uatis cōdidit tybur ciuitatem lib. xiii. cap. xlviii.
Caunus mileti & cyane filius armatus ab iblide forore fugiendo sibi præbuit causam necis. lib. iiii. cap. viii. & ix. idem lib. vii. cap. xli.
Caucasus mons ubi prometheus la niatus ab auibus. lib. q̄rto. ca. liiii.
Caurus uet⁹ occidētalī. li. iiii. c. liiii.

Cea insula fuit regnū cey tytanis filii. li. iiii. ca. xix.
Cebriō naturalis filius priami occiditur. lib. vi. cap. xxxvii.
Cecya uentus lib. iiii. cap. liiii.
Cechullus uulcāi filius ex ignis scīzilla nascit⁹ uocatus p̄neste primo. sed postea ob lippitudinē oculogz cecullus dictus. Turno fauit cōtra æneā. lib. xii. c. lxxvi. & aliqua dicta sunt. li. viii. c. xix sub noīe p̄neste.
Ceyx rex trachinæ filius luciferi & maritus alcyōis cū uxore mutant i aues alcyōes. li. xi. c. xviii. & aliq̄d dī. li. iiii. c. xxxix. & li. xiii. c. xxii.
Celēno arpya neptūni & terræ filia uel taumātis & terræ. li. iiii. c. vi. ualde plene. & lib. x. c. lxi.
Cælum uel cælius filius ætheris & diei. lib. q̄rto. cap. i. & cap. xxiii.
Celthæ populi lib. i. cap. iiii.
Cellulæ i matricibus mulierum: & quō generant masculini: & quō se mellæ: & quomō hermafroditæ lib. iiii. cap. xxi.
Ceneus rex calidōiæ p̄f deianire & focer herculis. li. vii. c. xix. sed credo q̄ liber meus hic sit corruptus qa fuit uocatus oeneus: & sic patet ifra. c. oeneus.
Centimanus terræ & tytanis filius idē briareus ponitur in iferno. lib. iiii. cap. xviii.
Cétauri plene ponunt. li. ix. c. xxvii. xxxiii. hi uoluerūt pithoo accipere uxore. li. ix. c. xxviii. & li. xiii. ca. i. multi particulariter nominatur lib. ix. cap. xxxii.
Cepheus maritus casiope pater andromade & focer perlei. lib. xii. ca. xxy. plene ubi stelligatur.
Cepheus rex uoluit occidere tritholomū alūnum cereris. sed regno priuatur. li. viii. cap. iiii.
Cephalus æoli filius maritus poris ab aurora dilectus iaduerten ter occidit uxore. li. xiii. ca. lxiiii.
Cephus fluuius per boetiam fluit lib. vii. cap. lviii.
Cerber⁹ triceps iāitor iferni dī. li. i. c. xiiii. sed li. viii. c. vi. pōit ad custodiēdā p̄serpinā & oīa poetica. huic euellit barba ab hercule: & trahit ad supos. li. ix. ca. xxxiii. & li. xiii. c. i.
Ceres priā filia celi & uestæ sicano uetustissimo regi siciliæ pepit fluuiū acherōtē. li. iiii. c. iiii. De eadē fit mērio. li. iiii. ca. i. & li. x. c. lxi. dī q̄ ceres fuit sicani uxor & p̄serpina eius filia. et aliq̄d dictū. li. iiii. c. xiiii.
Ceres altera a superiori filia saturni & opis dea frugū loui fratri p̄serpinā pepit quā pluto rapuit. li. viii. cap. q̄rto. vi.
Cerua menali nemoris hēns pedes æneos & cornua aurea capitur ab hercule. lib. xii. cap. i.
Ceston cingulū ueneris magnæ q̄ fert ad honestas nuptias. libro. iiii. cap. xxii. & li. iiii. cap. xlvii.
Cæsar prius ex familia dī: qa fuerit cæsus ab utero m̄ris. li. v. c. xix. Idē nascit⁹ ex familia iulia. li. vi. c. lxxii. idē ordinauit annū quē hēmus. li. viii. c. ii. idē ad cōtegēdū caluitium perpetuā laurū a senatoribus im petrauit. lib. xv. cap. i.
Cæsar familia colebat sacra apollinis. lib. v. cap. xix.
- Cesius** martis filius ex hebe. lib. ix. cap. xxiiii.
Cerhimēis filia laertis & soror ulyffis. lib. xi. cap. xxxix.
Ceus tytanis & terræ filius pater la tonæ contra louē bellū mouit. li. iiii. cap. xix. xxi.

Hac filius mercurii filii nili mercurii dictus è. li. viii. c. xxxvii.
Chaos lib. i. cap. ii.
Chiron saturni filius & phillaris iuētor medicina. li. iiii. c. xix. & li. vii. c. lxii. & li. vii. c. viii. dī filius saturni & pelopeæ. ubi nota oīa facta de eo. idem educat æsculapium. li. v. c. xix. & erudit achillem lib. vii. cap. xvi. & li. xti. c. li.
Chiron pater thetidis matris achil lis. lib. ii. cap. xlix.
Chymæra filia typhōis & chedriæ li. iiii. c. xxxiii. ubi describitur ualde plene. et. lib. xiii. c. lvii. sed. lib. iiii. c. xxiii. dī mons licia flāmā uomēs sed plenius. li. xiii. c. lvii.
Chimeron fluctuatio est amoris. li. xiii. cap. lvii.
Chios isula optimo abundat uino. lib. xi. cap. xxxi.
Chorus uetus occidētalī. li. iiii. ca. liiii. idē facit nebulosum aerem in oriente & serenum in occidente. lib. iiii. cap. lx.
Corithū oppidū coritus horestis filius noiatur. li. xii. c. xxii. & li. xiii. c. lv. ubi plene dī q̄ primo a sisypho cōdit sup hismo mōte & noiatur ephira & postea a corito horestis filio coritus dicta est.
Coritus rex tusciz. lib. vi. ca. i. sed p̄ corito filio horestis: uide librū. xii. cap. xxii. & li. xiii. cap. lv.
Coritus ciuitas tusciz quæ hodie dī corneto. li. vi. cap. i.
Choos isula optimo abundat uino lib. xi. cap. xxix.

Cyane filia meādrī flumis milieto Solis filio pepit caunū & biblidē. li. iiii. c. viii. & li. vii. c. lxi.
Cybele mater deogz. lib. xiii. c. ii. hæc fugiēs gygates mutatur i merulā. li. iiii. c. lxxviii.
Cibeles sacerdos. li. iiii. c. ii.
Cibelum oppidum. li. iiii. c. ii.
Cichorus filius frisi & calciopis sororis medeæ. lib. iiii. cap. xiiii.
Ciclades isulæ li. i. i. prio phœmio
Cichones expugnauit ulysses uertens in prædam hismarum ciuitatem lib. xi. cap. xl.
Cichadarum naturalis proprietas lib. vi. cap. vii.

Tabula

Creon thebanus retunditur a the/ feo. li. x. c. xlix. idem fuit socer edip/ pi libro. ii. c. lxx. lxxi.

Creontiades filius herculis theba/ ni ex megera filia creontis ab her/ cule occiditur libro. xiii. c. ii.

Creusa filia priami & Hecubæ uxor æneæ a marito occiditur li. vi. c. xliiii.

Crepusculū tempus post occasum solis libro. i. c. ix.

Creta insula in medio mundi li. iii. c. v. sed lib. xi. c. i. unde deno/ minationem assumpsit.

Creta filia hesperidis a se isulam no/ minauit lib. xi. c. i.

Cretenses iouem colunt pro sum/ mo deo lib. vii. cap. i.

Creti regi cretensiu mox natus iup/ piter datur alendus. li. xi. cap. i.

Critheus filius æoli tyrum filia Sal/ monei fratris sui habuit in uxore lib. xiii. cap. xxiii.

Crispus philosophus in secundo p/ hoemio lib. i.

Crito filius dyoclei occiditur ab ænea lib. vii. cap. xlvii.

Crinifius fluuius siciliæ ab egesta/ troiana Acestem filiu suscepit lib. vii. cap. xlviii.

Crisothemis filia agamennonis ex/ clytēnestra. li. xii. cap. xvii.

Cronis filia flegiæ ex larissa ab apol/ line amasio occiditur coruo narra/ te adulterium eius ex cuius utero/ secatur æsculapius lib. v. ca. xix. sed/ plenissime lib. ix. c. xxv. xxvi.

Cremenon priami naturalis filius/ occiditur. li. vi. cap. xxxv.

Cromis herculis filius hūit equos/ Diomedis thracis: & fauit pollini/ ci in bello Thebano lib. xiii. ca. iiii.

Cronus. i. saturnus lib. iii. cap. xxii.

Cronon tempus est lib. i. ca. xxxiii.

Cronica & ñales idem li. viii. ca. ii.

Cronis filius uel filia saturni libro/ viii. cap. ii.

Cromius neleii filius & loris cū .x./ fratribus occidit lib. x. cap. xliii.

Cupido martis & ueneris/ filius deus amoris cogit/ apollinē amare danē pe/ nei filia li. ix. c. iiii. ubi ple/ ne oia poetica. idē cruci/ figit a mulieribus i inferno. sed a ue/ nere liberat li. iiii. ca. xxii. xliiii.

Cupidinis diffinitio. li. ix. cap. iiii.

Cupido prius mercurii scdi & dia/ næ primæ filius. lib. ii. cap. xiii.

Cupido i generali li. iiii. c. xxii. xxiii.

Cupido psycē dilectā uxore tenuit/ quā postea pepulit: fraude sororū:

quas deinde in præcipitium dedit/ lib. v. cap. xxii.

Cupido uerbis irritat a pane & uin/ citur pan libro. i. cap. iiii.

Curbas uentus est lib. iiii. cap. lliiii.

Curthis iuno dicitur lib. ix. cap. i.

Curetis populis mox natus iuppi/ ter datur alendus lib. xi. cap. i.

Amiata ciuitas syriæ. li/ bro. iii. cap. v.

Damæ pprietas natura/ lis lib. iiii. cap. lxxvii.

Danes acrifionis filia ma/ ter psei i mare piicit & nupsit py/ lūno. lib. ii. c. xxxii. Eadē cū pylum/ no construxit ardeā: & sibi daunū/ pepit li. xii. c. ly. sed plenius. c. xxv.

Danes filia penei fluuii phœbū fu/ giens mutatur in laurū cum ple/ na fabula. lib. vii. cap. xxix.

Danaus beli prisici filius hūit filias. l. q̄rū. xlix. maritos occiderūt iussu/ patris lib. ii. c. lxxii.

Dantis florentini uatis ampla laus/ li. xiiii. c. x. idē fuit itimus amicus/ Federici siciliæ regis & canis de la/ scala. d. ueronensis. li. xiiii. c. xi. sed/ plene laudes eius ponūt li. xv. c. vi.

Danys filius paradisi ex oenone lib. vi. cap. xxii.

Danys mercurii filius primus pa/ stor libro. vii. cap. xxxv.

Dardanus filius louis secūdi & ele/ træ filia athlantis tusci: & uxoris/ corithi regis cōstruxit troiā li. iii. cap. xxxiiii. idē li. vi. c. i. idē occidit/ iasium fratrem li. vi. cap. i.

Dardania regio denomiatur a Dar/ dano louis & Eletræ filio lib. vi. cap. i. Eadem Troia dicitur a rege/ troe lib. vi. cap. ii.

Daunus filius pylūni & danys acri/ sii filia auus Turni regnauit i apu/ lia a quo daunia dicta ē. li. xii. c. lvi. lvi. sed. c. lvi. dī pater Turni.

Daunus nepos pcedētis dauni ex ue/ nilia uxore turnū genuit regē ru/ tilorum lib. xii. cap. lviii.

Daunia apulia est a dauno auo tur/ ni ibi regnante denominata libro/ xii. cap. lvii.

Edalus homo diuini in/ genii fauit Pasyphæ cū/ tauro concubere li. iiii. c. x. idē cū icaro filio claudi/ tur i laborito li. xi. c. xxvi.

Dedalion luciferi filius hūit specio/ sissimā filia q̄ apollini & mercurio/ filios pepit lib. v. cap. xi. idem uer/ titur in accipitrem lib. xi. cap. xvi.

Deiphile filia adraasti regis argiuoz/ & eurinomis fuit uxor thidei. lib.

ii. cap. xli. & lib. ix. cap. xxi.

Dei quādōq; fugierūt ad ægyptios/ lib. iii. cap. xiiii. & lib. iiii. cap. lxxviii.

fugiendo gygantes se uerterūt in/ uaria aialia: hi iurātes per stigent: & deierātes nectareo priuantur po/ culo. lib. iii. cap. xii. sed li. iii. ca. iiii.

ponitur deoz sexus.

Deiphebus priami filius ex hecuba/ occiditur. lib. viii. cap. xxviii.

Deianira oenei regis calidoniæ filia/ desponsatur herculi cui misit ue/ nenatā camisiam lib. ix. cap. xvi.

xxxi. & lib. xiiii. cap. i.

Deidamia filia lycōedis regis uxor/ achillis lib. xii. cap. li.

Delos isula in qua apollo nascitur/ & Diana lib. iii. cap. xx. xxi.

Delonos populi auxiliares rhodiis/ contra lycios lib. iii. cap. xx.

Delphinum mirabilia li. vii. cap. x.

Demogorgon pater & principium/ oium deorum & rerum lib. i. in/ secundo prohemio. & in tercio p/ hoemio. idem dicit lib. i. cap. ii.

Demophoon thesei & phedræ fili/ us a philide ardēter amatur lib. x. cap. li. ubi legas quicquid de eo le/ gi potest. & plene lib. xi. cap. xxv. & lib. vii. cap. xix. desponsatur her/ culi.

Democritus philosophus innumera/ biles opes reip. atheniesium ultro/ dedit lib. xiiii. cap. iiii.

Denominatio dierum a planetis li. i. cap. xxxiiii.

Dentes tres gygantis ponderū cen/ tū unciaz sunt drepani in ecclesia/ annūciatæ lib. iii. cap. lxxviii.

Deucalion promethei filius pyrrihæ/ eius patruelē accepit uxorem: dilu/ uium passus ē: iactu lapidū restau/ rauit humanū genus lib. iii. cap. xlvii. & lib. vii. cap. lvi.

Deucalion alius a superiori filius re/ gis Gretæ & pater idumonei lib. xi. cap. xxxi.

Lana prima primi louis/ & proserpinæ filia mer/ curio pinnatum cupidi/ nem peperit li. ii. c. vi.

Diana secūdi louis & la/ tonæ filia uenatrix & montiū dea/ curru utitur a ceruis albis tractoz/ quā præsidem uiarum dicunt li. v. cap. ii. Eadem Atheonem mu/ tauit in ceruum lib. v. cap. xiiii. sed/ nascitur lib. iiii. cap. v.

Diana in generali aprum mittit i/ calidoniā cuncta uastantem li/ bro nono ca. xix. ubi nota omnia/ poetica.

Tabula

izi

Diana cretensibus pestem abstulit, quare meruit uocari dictinna lib. ix. cap. xxxv. huic sacrificabat sanguis humanus lib. xii. cap. xvi.

Diana orionem uenatorem occidit libro undecimo. cap. xix.

Diana idē est qđ luna lib. iiii. ca. xvi.

Diana libro tertio. capit. xxii.

Diabolus in forma serpentis decipit Adam & Euā sub fictione poetica libro primo. cap. xx.

Dicōtes filius orsyloci li. vii. c. xlyi.

Dido filia belli regis tyri ī littore cyprico. lxx. puellas rapuit: q̄ in quæstū uenerant lib. ii. cap. lx. & libro xiiii. cap. xiiii. ponit quare fingitur q̄ se occiderit amore æneæ quū illis t̄pibus nō fuisset. sed lib. ii. cap. lvi. nupsit sicheo. & capi. lx. ponuntur omnia facta eius.

Didorus herculis filius ex nepte abrace libro. xiiii. capi. nono.

Dies herebi & noctis filia: ætheri fit iuncta cōnubio lib. i. ca. xxxiiii.

Dies naturalis libro. i. capi. xxxiiii.

Dies artificialis libro. i. capi. xxxiiii. ubi ponuntur partes eius.

Dies cretici libro primo. ca. xxxiiii.

Dies dominica lib. i. cap. xxxiiii.

Differentia inter regem & tyrannū libro nono. capitu. xxvii.

Digo meretrix libr. tertio. cap. xxii.

Dii irascuntur contra Iouem libro. quarto. cap. xviii.

Diluculū pars noctis proxima diei libro primo. capit. ix. xxxiiii.

Diluuiū tempore deucalionis & pythe apud thessalos lib. iiii. c. xlvii.

Dimas filius aonis lib. xii. ca. xliiii.

Dimochoontes priami filius occiditur ab ulyse libro. vi. ca. xxxiiii.

Dionysius thebanus primi Iouis & pserpinæ filius supauit antheū lib. i. ca. xiiii. sed lib. ii. cap. viii. coegit secum mulieres militare ad idos. Nisam ciuitatē construxit triumphū pōpā excogitauit: uini usū atheniensibus docuit: & uocat Liber pater. & in. ix. ca. superat apollinē & uocatur hercules. sed in li. v. cap. xxv. dicitur filius secūdi Iouis & uocatur bacchus: & plene ponuntur ibi suprascripta: & quæcūq; attribuntur baccho. & lib. xii. c. xxi. dicitur qđ dionysius Iouis tertii & lunæ filius ī nisa altero uertice parnasicolebatur p baccho. & lib. vii. cap. xxiii. dicit eum nili filium recitans opiniones plures.

Dionysius deucalionis filius claruit cum moyse libro. iiii. cap. i.

Dios libro primo. capitulo. xxxiiii.

Dionē matrem ueneris lib. xi. c. lvi.

Diomedes filius thydei & deiphilii etholorum dux fuit. lib. ix. cap. xxi. sed cap. xxi. ponunt de eo oīa poetica. Idem portauit ossa Anchisæ. libro nono. capi. xxii.

Diomedæ aues factæ ex sociis diomedis. libro. xi. cap. xxi.

Diomedes rex thraciæ maclat ab hercule. libro. xiiii. capi. i.

Diocteus filius orsyloci. libro septimo. capitulo. xlvii.

Diogenes philosophus cyncorum princeps omnes eius diuitias uolētibus largitus est. & multa de eo libro. xiiii. capitu. quarto.

Dira furia infernales. lib. iiii. cap. vi.

Dirces solis filia & uxor lici uel lyncei regis thebarum ægyptiarum a tauris tracta mutatur in fontem prope thebas lib. iiii. cap. vii. ualde plixæ. & lib. v. c. xxx. oīa ualde plixæ. eadem ponunt lib. x. ca. xxxix.

Dirces fons thebanus lib. iiii. c. vii.

Dis ferrea ciuitas in inferno libro. i. capi. xiiii. hāc custodit thesiphon: nec iustus aliquis intrare potest. & obstinati puniunt ī ea li. vii. c. vi.

Discordia libro primo. capi. tertio.

Discordia iecit pomum in nuptiis pellei inter discumbentes deos li. xii. cap. xlix.

Olus herebi & noctis filius cui a græcis cū epoo fuit cōmissa fabricatio equi. ad p̄ditionē troianam libro. i. capit. xx.

Dolon explorator troianus occiditur libro undecimo. capi. xl.

Dominica dies libro. i. cap. xxxiiii.

Domus martis inter signa cæli lib. tertio. cap. xxii.

Domiduca iuno dicitur lib. ix. ca. i.

Donato supplicati boccatio intulatur buccolicum carmē auctoris libro. xy. cap. xiiii.

Doris uxor oceāi filia cæli & uestæ mater nymphæ. Idē est qđ thetis lib. iiii. cap. iiii. sed lib. vii. cap. vii. dicitur filia oceani & theridis & neri fratris sui uxor: & mater niphæ.

Doris amaritudo est lib. iiii. ca. xly.

Dorus neptunni filius a quo tertia lingua græcorum dorica appellatur libro. x. cap. ii.

Dorica tertia lingua græcorū dicitur a dorō neptūni filio. libro. x. ca. ii.

Dori populi græciæ a dorō eius denominata dicitur lib. x. cap. ii.

Doricon priami filius naturalis lib. sexto. capit. xl.

Orchades ifulæ lib. x. cap. x.

Drepanū ī sicilia ciuitas de-

noiat a falce saturni li. iiii. ca. xxxiii. sed lib. iiii. ca. lxxvii. dicit qđ in mōte huic ciuitati p̄inquo nup̄ iuētus fuit permaximus gigas.

Drias filius hipologi fauit etheocli ī bello tebano: & moriēs reliq̄ licurgum filiū libro. xi. capi. xxi.

Driades nemoq; deæ lib. vii. c. xiiii.

Drias arbor est libro. vii. cap. xiiii.

Acus tertii Iouis filius & Eginæ populū peste consumptū restaurauit multitudinē formicarū & dicitur iudex inferni li. xii. cap. xliiii. ualde plene. & li. i. c. xiiii. dicitur iudex inferni. sed lib. vii. cap. lvi. gignit & ifulæ cui præfuit impositum nomen matris.

Ebrietas prodest lib. v. cap. xxv.

Ebuleus primi Iouis & pserpinæ filius. nil aliud lib. ii. cap. viii.

Echemō naturalis filius priami occiditur. libro sexto. cap. xxxv.

Ethefron filius nestoris. lib. x. ca. xl.

Echiō unus de quō iuuatibus cadmū ædificare thebas lib. ii. ca. lxx.

Ether filius noctis & herebi. libro secundo. capitulo primo.

Eccho nymp̄ha spernitur a narcisso. libro septimo. capit. lix.

Dera cōsecrat baccho li. v. capi. xxv. ubi ponit q̄re hac herba coronabatur poetæ.

Edificiō p̄icipiū ubi sunt quædā ualde pulchra libro. xii. cap. lxxix.

Edippus rex Thebarū & Lay filius ex locasta natus iacit: & iscieter patre occidit lib. ii. c. lxxix. sed plenius libro secūdo. cap. lxx.

Egeus rex athenag. filius neptūni: & marinus deus præcipitat ī mari lib. x. ca. xlviii. Idem medeam recepit coniugio: ex qua genuit Medū filiū lib. iiii. ca. xii. & xiiii. Idem dicitur lib. x. capi. xlviii.

Egeon terræ filius & tytanis pyrhatæ uisus ægeū mare denominauit a se. & c. lib. iiii. cap. xxv.

Ege ifula ī ægeo mari li. iiii. c. xxvi.

Egestas noctis & herebi filia. libro primo. capitulo. xxiii.

Egesta filia hyppotis nobilis troiā crinifio fluuio acestē filiū pepit libro. vii. c. xlviii. & li. xiii. c. xx. Ioui pepit æolū uetoregē: sed de æolo sunt aliæ opiniones plures.

Egesta ciuitas in sicilia dicitur ab ænea & denominat ab ægesta matre acestis & æoli lib. vii. capi. xlix. Idē dicitur libro. xiiii. cap. xx.

Egistus thiestis filius ex pelopeia filia eius dē thiestis a capris nutrit. i

Tabula

syluis. Deide sacerdos opante nau-
plio uenit in āplexus cliēnestrā li-
bro. x. cap. lxx. sed lib. xi. occidit &
occiditur. ca. ix. & lib. xii. cap. septi-
mo. occidit atreum. Stuprauit cly-
tēnestrā & occidit agamemnonē.
plenius tamen ponunt oīa de egi-
sto lib. xii. ca. x. sed capi. xv. occidit
agamemnonem. & ca. xx. plene oc-
cidit & occiditur.

Egistus alius a superiori beli prisci
filius & frater Danaī iussit. l. filia-
bus suis occidit. l. maritos patru-
les suos lib. secundo. cap. xxii. sed
cap. xxviii. ponitur qualiter solus
lynceus ex. l. fratribus euasit mise-
ricordia hypermestrea cōiugis.

Egyptii pingebāt annum in forma
serpentis libro primo. ca. p̄rio.

Egialeus fuit rex Achaiae ab ape fra-
tre libro secūdo. cap. q̄rto. sed ual-
de plene lib. septimo. cap. xxiii.

Egialeus alius q̄ & absyrtus dicitur
frater medeae a sorore trūcatur li-
bro quarto. cap. duodecimo.

Egialeus nomen unius gratiarum
libro quinto. cap. xxxiiii.

Egiales uxor diomedis regis etho-
lorū: cū esset adultera non recepit
uirū redeūtem ab euersiōe troia-
na lib. ix. cap. xxii. ualde plene.

Eadem fuit adultera cum cillibaro
filio steleni operāte nauplio patre
palamedis lib. x. cap. lxx.

Egina filia asopi uitiatur a Ioue lib.
septimo. cap. lv.

Egina īsula primo dicebat enopia
lib. septimo. cap. lvii. & lib. xii. cap.
xliiii. Idē dicitur & plenius.

Egla speciosissima mulierū: uxor
panis & filia terrae: Ioui dedit ui-
storiā cōtra gigātes li. iiii. ca. lxxviii.

Egla capra sonat lib. q̄rto. ca. lxxviii.
Lētra filia Athlantis & Bo-
nae filiae danai Ioui peperit
dardanum lib. ii. cap. xxxvi.

sed lib. quarto. ca. xxxiiii. ubi pleni-
us scribitur: dicitur filia atlātis tu-
sci ex pleione matre dardanum Iou-
is & Iasium uiro peperisse.

Electra filia agamēnonis ex clitēne-
stra: liberauit horestem fratrem a
materna rabie lib. duodecimo. cap.
xviii. sed plenius cap. xx.

Eletrion filius gorgophōis genuit
alcmenā matrē herculis lib. duo-
decimo. cap. xxvii.

Eleus bacchi nomen lib. v. cap. xxv.

Eleusius rex pater triptolemi occi-
dit acerere libro. viii. cap. quarto

Eleusiū oppidum lib. viii. cap. iiii.

Eliades sorores phaetōtis mutant

ī arbores libro septimo. cap. xliiii.
Elysa fuit proprium nomen dido-
nis libr. secundo. cap. lvii.

Elysiū campi sunt ad quos mittebā-
tur aīa quae debebant reuerti ad
corpora libro tertio. cap. xvi.

Elis bon locus hispaniae ī extremo
occiduo tenet eq̄s q̄ zephyro flan-
te pariūt & cōcipiūt uelocissimos
equos libr. quarto. cap. lxi.

Elice calistonis nomē ē libro quar-
to. cap. lxxvii.

Eliopolis ī aegypto ciuitas solis li-
bro. tertio. cap. xl.

Ellanus Prorae & Deucaliōis filius
graciae magnā partē a suo noīe el-
ladā nominauit lib. q̄rto. ca. xlvi.

Ellada fere oīs gracia. quae in aegēū
uersa est dicit lib. quarto. ca. xlvi.

Ellanes graeci sunt q̄ habitāt uersus
aegēū mare libr. q̄rto. cap. quarto.

Ella ciuitas baccho sacra li. v. c. xxv.

Elsa flui. certaldi li. vii. i. phemio.
Mathes uel ephyactes uel e-
phyaltes est quaedam spēs
somnia libro. i. cap. xlii.

Ncheladus tytanis filius &
terrae fulminatur libro. iiii.
capitu. xxv.

Endelichiae expositio lib. v. ca. xxii.

Endimion pastor amauit lunam li-
bro quarto. cap. xvi.

Eneas troianus anchisae filius uenit
ad didonē li. ii. ca. lx. Sed quare fin-
git uenisse carthaginē ad didonē:
cū illis t̄pibus nec dido nec cartha-
go fuisset li. xiiii. c. xiiii. Idē uel asca-
nius occidit turnū & occiditur ab
eo li. xii. c. lxx. Idē cōtra turnū iua-
tur ab euādro rege archadiae libr.

xii. c. lxx. eidē fabricat arma a uul-
cano li. xii. ca. lxx. Idē dixit achilli
boreā amasse equas dardani: ex q̄-
bus suscepit equos lib. xii. c. lxxi. &
lyiii. sed lib. vi. cap. lvi. deificat sub
noīe Iouis idigetis. & plene scribi-
tur lib. vi. cap. l. & lii. Idem occidit
diomedem lib. ix. c. xxii.

Eneas syluius syluii posthumi ter-
tii regis latinorū filius li. vi. c. lvii.

Ennosigeos neptūni nomē li. x. c. i.

Ennius poeta a mesapo duxit origi-
nem libro. x. capi. xxii.

Enopia īsula modo egina dicitur.
libro. vii. cap. lvii. & li. xii. ca. xliii.

Enomaus rex pisae & elladis filius
martis pater hippodamiae li. ix. ca.
vi. sed ualde plene li. xii. ca. iiii.

Eunopio rex siciliae de quo legunt
multa lib. xi. cap. xix.

Enson uel eson crithei filius ex thi-
ro uxore filia salmōei fratris sui ge-

nuit Iasonē & uirtute medeae ex
sene fit iuuenis li. xiii. c. lxx. & lxxv.

Entellus qui pugno occidit taurū
nuper inuenitur apud drepanum
libro quarto. cap. lxxviii.

Olus praeficit uentis insur-
gētibus contra Iouē a Iuno
ne cōmotis li. iiii. c. liiii. Idē
dat Vlyssi uētos clausos in utre &
argētea cathēa ligatos li. xi. c. xl. &
li. xiii. c. xx. ubi addit q̄ fuerit rex
uētorū fili⁹ Iouisterrii & fergestae
uel segeste: alias egestae filiae hipo-
tis troiani & frater acestis secūdū
alios filius cuiusdā heleni sex suas
filias toridē suis natis copulat.

Eolides īsulae ī sicilia plenae sūt uen-
tis li. iiii. ca. liiii. & denominantur
ab aolo rege uentorū li. xii. ca. xx.

Eonae filiae solis & cronis stant sub
pedibus Iouis lib. iiii. cap. v.

Eon saeculum est lib. quarto. cap. v.

Eous solis equus lib. quarto. ca. iiii.

Paphus primi Iouis filius
ex Ione filia inachi: alias ex
ifide filia promothei li. ii. c.
xix. sunt uariae opiones. Idē p̄ uim
cōcubuit cū antiopa lib. iiii. ca. viii.
sed ualde plene tractat de ea libr.
septimo cap. xxii. & xli.

Ephialtes neptunni filius singulo
mense crescebat nouē digitis & iu-
uit gigantes libro. iiii. cap. lxxii. sed
plenius libro. x. cap. lxxiii.

Ephyras ciuitas ē licōiae li. xiiii. ca. xi.

Ephyras ciuitas q̄ modo corinthus
dī conditur a sisypho lib. xiiii. c. ly.

Ephygenia agamēnonis filia iphia-
nassa dicta dianae ut imolef offer-
tur. thoatē regē occidit & horestē
fratrem liberauit li. xii. c. xvi. ubi oīa
plene: & multa ponūt lib. xii. c. xx.

Epymethes iapethi filius ex asia cō-
iuge hoīs statuā ex luto finxit: q̄re
ī insanīā uertit lib. iiii. cap. xlii.

Epymetheus patruus deucalionis
sibi pyrram filiā iunxit coniugio
libro quarto. cap. lxxii.

Epimēdia uel ypimēdia othū & e-
phialtē pepit neptūno q̄ crescebat
nouē digitis oī mense li. iiii. c. lxxii.
sed ualde plene lib. x. cap. lxxii.

Epyrrhi populi a molosso filio mo-
lossi dicti sunt lib. iiii. cap. lxxi.

Epidauri moraf aesculapius licet fu-
erit messenus lib. v. c. xix.

Epitropus alcimedontis filius a pe-
lia mittitur ad colchos libro. xii.
capitulo. xxxiiii.

Epicuri professores uoluptatum li-
bro tertio. cap. xxxii.

Qui solis numero quatuor

libro quarto, cap. tertio.
 Eq plutonis nūero tres li. viii. ca. vi.
 Equo ligneo capif troia li. xii. ca. liii.
 Equorum lunæ alter est albus & al-
 ter niger lib. iiii. cap. xvi.
 Equæ in extremo occiduo flâte ze-
 phyro concipiunt uelocissimos e/
 quos libro quarto, cap. xvi.
 e Ratho una mufaz li. xi. c. ii.
 Ergastes uetus li. iiii. c. liiii.
 Eristones fame moritur li/
 bro tertio. In prohemio.
 Eritreus uel eritra filius persei & an-
 dromadæ rubrum mare a se eri-
 treum dixit & p deo honoratur
 libro. xii. cap. xxxviii.
 Eritreus solis equus lib. iiii. cap. ii.
 Eriteus uocat ab homero qui eri-
 thōius dī a latinis lib. xii. cap. lxx.
 Erithonius ex semie uulcani cū mi-
 nerua pugnantis pedes habens an-
 guineos primo currus excogita-
 uit & stellificatur serpentarius di-
 ctus lib. xii. cap. lxx.
 Erithonius dardani filius ex canda-
 uia cōiuge p̄ri successit lib. vi. ca. ii.
 Erithonius rex athenaz focer bo-
 reæ uenti lib. iiii. capi. lviii.
 Eridanus q & phaeton dī climēis fi-
 lius uel meropis lib. vii. c. vi. & xl.
 sed ualde plene lib. vii. ca. xl.
 Eridanus dux padum cognomina-
 uit eridanum lib. vii. cap. xli.
 Eridanus nilus est ægypti fluuius li-
 bro. vii. cap. xli.
 Erix buthis filius & ueneris: uerius
 Lycastæ formosissimæ meretricis
 & aliæ opiones lib. x. ca. iiii. sed ple-
 nius. c. v. eiusdē lib. ubi mactat ab
 hercule. & li. iiii. c. lxxviii. mactatur
 ab hercule & nuper inuenit apud
 drepanum.
 Erigones filia Ichari stellificatur pie-
 tate paterna lib. quinto, cap. xl. sed
 plenius ca. xli. eiusdē libri.
 e Sacus filius priami & alsi/
 roe mutat i mergū lib. vi.
 cap. xxxi. sed lib. xii. ca. xliii.
 dicitur filius priami & alifudæ dy-
 mantis filia.
 Esculapius appollinis secundi filius
 & corōidis lectus ab utero matris
 chironi educandus tradit. deinde
 fulminat a loue qa uiuificauit hip-
 polytū. & ponit opi. plures lib. v.
 cap. xix. & multa dicunt lib. ix. ca.
 xxy. sed. ca. xxvi. dicti lib. dī ualētis
 filius. & lib. viii. cap. viii. daf chiro-
 nierudiēdus. & lib. x. cap. l. uiuifi-
 cat hippolytum.
 Esculapii tres fuerunt lib. y. ca. xix.
 Esculapius liberat romanos a peste

libro quinto, cap. xix.
 Enfon uel eson p̄ lasonis iuene/
 scit opante medea lib. iiii. cap. xii.
 Esopi fabulæ fuerunt pfundissimæ
 sciētia Roberti regis siciliae & hie-
 rusalē cū primo penitus esset ido-
 cilis lib. xiiii. cap. x.
 Esipius filius buccolionis regis lau-
 medontis filius ab eurido græco
 occiditur libro. vi. cap. xii.
 e Tares quattuor hominum
 libro. iiii. cap. y.
 Etatis quantitas lib. iiii. c. v.
 Eternitas libro. i. capit. i.
 Eteocles edypi regis thebarū & io-
 castæ fi. cū pollinice fratre occidi-
 tur lib. ii. capi. xli. lxxiii. lxxiiii.
 Etheria regio q̄ hodie dicit æthio-
 pia lib. vii. cap. xxxix.
 Ethesias uentus septentrionalis flans
 in ægyptum lib. iiii. cap. liiii.
 Ethiops filius Vulcani qui fuit fili-
 us nilia se æthiopiā nominauit li-
 bro octauo, cap. xxxviii.
 Ethiopia regio denotatur ab æthio-
 pe uulcani filio lib. vii. cap. xxxix.
 Ethiopum quidā populi execratur
 orientem solem lib. v. cap. octauo.
 Ethiopes libro primo in phemio.
 Ethon solis equus libro. iiii. cap. iiii.
 Etholi habuerūt prima meretricia
 græcoz lib. vii. capi. xx.
 Etholus martis filius primo iaculū
 adinuenit: & ab eo denotat etolia
 cui ipse præerat lib. ix. ca. xxxix.
 Etholia ab etholo martis filio de/
 nominata ē libro. ix. cap. xxxix.
 Etra filia picthei regis Thraciæ u/
 xor egei. regis athenarū mater the-
 sei libro. x. cap. xlviii.
 Etra filia oceani lib. vii. cap. quarto.
 e Van bacchi nomē libro qu/
 to. capitulo. xxv.
 Eudorus filius mercurii fi-
 lii maii ex polimine filia philantis
 cum achille troiā adiit libro duo/
 decimo cap. lxii.
 Eudora filia atlantis & etræ stellifi-
 catur libro. iiii. cap. xxxiiii.
 Euolus filius atrei nil aliud libro
 duodecimo, cap. vi.
 Eumenides furia sunt iferni libro
 tertio cap. sexto.
 Euneus filius lasonis & hypsipilis
 libro quinto, cap. xxxix. sed plenius
 libro. xiii. capi. xxvii.
 Euphrosine nomē unius gratiæ li.
 quinto, cap. xxxv.
 Euridices filia thalaōis & uxor am-
 phiarai uatis maritū ocidēs occid-
 tur ab almeono filio libro. ii. capii
 xxxiiii. sed lib. y. cap. v. sit uxor am-

phiarai. sed plenissime ponit oīa
 lib. xiii. cap. xlvi. & xlv.
 Euridices alia a superiori filia clime/
 nii nestori marito pepit & mascu-
 los & unam scemellam libro deci-
 mo, cap. xxxvi.
 Euridices alia a superioribus uxor
 orphei amatur ab aristeo & mor-
 fu serpentis occiditur lib. quinto,
 cap. xii. ualde plene.
 Eurimonii oceani filia fluctuatio i/
 terpretatur lib. vii. cap. ii.
 Eurimedon filius fauni fauit etheo-
 cli lib. yiii. cap. xv. & xvi.
 Eurimenes uel eurinones filia apol-
 linis secundi uxor talaonis mater
 adrafi regis argiuorum: & euri-
 dicis uxor amphiarai libro. ii. cap.
 xxxix. & xli. & lib. y. cap. v.
 Europa filia agenoris regis thyræ
 a loue rapit lib. ii. cap. lxii. sed aste-
 rio regi cretæ nupsit lib. xi. c. xxvi.
 & lib. ii. cap. lxii. alias non asterio
 sed regi santo nupsit.
 Europa tertia pars orbis ab europa
 filia agenoris denominatur libro
 secundo, cap. lxii.
 Eurilochus ulyssis socius fecit picli-
 tari oēs eius socios lib. iiii. cap. vi.
 Euricia nutrix ulyssis lib. xi. ca. xl.
 Euripus sinus tempestuosus in ma-
 ri libro. iiii. cap. xxx.
 Euripides poeta amicus archelai re-
 gis macedonum lib. xiiii. cap. xi.
 Eurithus unus ex cētauris ysiōis fi-
 lius uolēs deianirā uxore herculis
 i uxore superat ab hercule: alias ra-
 piens uxorem perithoi occiditur
 a theseo lib. ix. cap. xxxix.
 Eurithus rex ætholiæ occiditur ab
 hercule sibi denegans promissam
 iolem libro. xiiii. cap. i.
 Eurus uentus orientalis lib. iiii. ca.
 liiii. Idem pluuiosus nubes aggre-
 gat libro quarto, ca. lv.
 Euroauster uentus meridionalis li-
 bro. iiii. cap. liiii. Idē frigidus & sic-
 cus. sed per accidēs uenit ad nos ca-
 lidus & humidus lib. iiii. cap. lvi.
 Eurocircius uentus lib. iiii. ca. liiii.
 Euānes martis filia & uxor capanei
 se uiuā iecit i ignē lib. ix. ca. xxxvi.
 Euāder rex archadiæ filius mercu-
 rii nepotis atlātis ex nicostrata ice-
 rillū fortissimū hoīem occidit di-
 ctus ē hercules. patrē occidit: qua-
 re i italiā ueniēs i monte palatino
 fundauit oppidū ubi hercule ho-
 norauit. aeneā iuuit cōtra turnū li.
 xii. c. lxx. & qdā ponit li. v. c. l.
 Eurale phorci filia & foror medu-
 sæ lib. x. capitu. x. ubi sunt plene

Tabula

omnia poetica.
 Euristeus steleni filius iperabat herculi ad labores: pro quo uide ple-
 ne libr. xii. cap. xxxiiii.
 Euripilus filius thelaphi nepos herculis suscepta uinea aurea fauit pri-
 mo. sed a Neptolimo occiditur li-
 bro. xiii. cap. xvi.
 Euterpe una musarum lib. xi. ca. ii.
 Abius dux Romuli cul-
 tro pastorali remū occi-
 dit transeūtem uallum
 libro. ix. cap. xl.
 Fabula unde dicatur: qd
 sit qdruplex spēs fabulaz. Grādis
 utilitas fabulaz. & qd si rephēdat
 fabula rephēdēt oēs pphetaz: xp̄s
 & sp̄s sanctus & q̄si tota scriptura
 sacra lib. xiiii. cap. nono.
 Fabulaz continent altiorē sensum q̄
 sit cortex uerborū libr. xiiii. cap. x.
 Fabulaz æsopi fuerunt cā pfundissi-
 mæ sciētiaz roberti regis siciliæ &
 hierusalē cum primo penitus eēt
 idocilis lib. xiiii. cap. x.
 Faliscos alesus agamemnonis fili-
 us condidit libro. xii. cap. xix.
 Fama filia terræ sine patre genita li-
 bro. i. cap. x.
 Fama herebi & noctis filia libro pri-
 mo. cap. xxv.
 Fatua quæ & fauna dicta ē soror &
 uxor pyci pro dea honorata est li-
 bro octauo. cap. xi. & lib. i. cap. viii.
 Fatua ponitur p terra & maia ma-
 tre mercurii libro q̄rto. cap. xxxv.
 Fatuculus deus picus fuit rex auso-
 niæ libro octauo. cap. xi.
 Fata q̄ disponūt hūana facta li. i. c. v.
 Fatum libro. i. cap. v. & xxxii.
 Faunus fili. picis regis ausoniæ deifi-
 cat lib. viii. c. xi. sed. c. xii. fuit mari-
 tus & frater sentasimæ & uates.
 Fauna fauni soror uirgis occidit qa
 uinū bibit li. viii. ca. xi. sed. c. xii. uo-
 cat fatua: deificat: & ponūt multa
 bona. sed lib. i. c. viii. fauna p terra
 ponit. & li. iii. c. xxxv. ponit p ter-
 ra & maia matre mercurii.
 Faunos filios fauni uel saturni deos
 nemorum lib. octauo. cap. xiii.
 Fauonius uentus occidentalis libr.
 quarto. cap. liiii. sed cap. lxi. ponit
 eius ethimologia.
 Faustulus pastor regis romulū nu-
 triuit & remū lib. sexto. ca. lxix. sed
 plenius libr. nono. cap. xl. & xli.
 Ebris mittitur ī mundum
 f ppter aiātam statuā luteā a
 pmetheo lib. q̄rto. ca. xliiii.
 Februus Pluto ē lib. octauo. cap. vi.
 Februa iuno dicitur libr. nono. ca. i.

Februo idest purgo lib. nono. cap. i.
 Fesulæ ciuitas tuiciæ ab athlāte pos-
 sessa libro quarto. cap. xxxi.
 f Iliæ danai fratricidæ conāt
 implere urnas sine fundis li-
 bro secundo. cap. xxii.
 Filia priti regis argiuoz uertūtur ī
 infaniam lib. xiii. cap. lyii.
 Filioz & filiarum nomina nyobis
 & amphionis libro. v. cap. xxx.
 Fistula primo formatur a pane lib.
 primo. cap. quarto.
 f Legeton iferni si. li. i. c. xliiii.
 sed plenius libr. tertio. c. xvi.
 Flegon flamma est libr. ix. cap. xxv.
 Flegus thalaonis filius nil aliud li-
 bro secundo. cap. quarto.
 Flegra ager thessaliæ ubi a Ioue de-
 uicti sunt gigātes lib. iii. ca. lxyiii.
 Flores sunt sacra ueneris magnæ li-
 bro tertio. cap. xxii.
 Flora uxor zephyri āte nuptias deā
 cloris lib. iii. ca. lvi. & li. ix. c. iii. sed
 li. q̄rto. c. li. ponūt oia plene ubi dī
 ditissima meretrix quæ faciēs hæ
 redē romanū populū uoluit singu-
 lis ānis celebrari eius natalis dies.
 Florales ludī celebrantur a meretri-
 cibus nudis lib. quarto. cap. lxi.
 Floralia sacra libro quarto. cap. lxi.
 Flumia oia sūt filii terræ li. vi. c. xix.
 Flumina iferni libro. i. cap. xliiii.
 Fluonia Iuno dicitur lib. nono. ca. i.
 Ortuna libro. i. cap. v.
 f Fossores ueneris plæctæ no-
 men libr. tertio. cap. xxii.
 f Rācisici petrarchæ laus li. i. ī
 phæmio & li. xliiii. c. xix. &
 circa mediū. c. ponit de eo illa glo-
 ria q̄ posset poni de aliquo morta-
 li. Idē ī eodē. c. docuit Robertū re-
 gē iam sexagenariū ī arte poetica.
 & li. xv. c. vi. ponit eius gloria ī sci-
 entia & noia suoz libroz. & libr.
 xv. & xliiii. rogatur a Roberto ut si-
 bi intitulet africam.
 Frācisici de barbatino laus & uirtus
 libro. xy. cap. sexto.
 Francho filius hectoris tenuit extre-
 mā germaniā libr. sexto. cap. xxiii.
 Francoz reges habent originē a fi-
 lio hectoris lib. sexto. cap. xxiiii.
 raus herebi & noctis filia libro pri-
 mo. cap. xxi.
 ragor tempestuosus uentus libro
 quarto. cap. qnquagesimoquarto.
 Frixus filius atlātis regis thebag ex
 nephile uxore cū helle sorore su-
 per ariete aureo fugit odiū inonis
 noueræ li. xliiii. c. lxvi. ualde plene.
 sed ī. lxvii. c. additur q̄ iuit ad col-
 chos ubi ariete aureū marti sacra-

uit uel supis: & oetæ regis colcho-
 rū fit gener: a quo postea icautus
 occidit: oia ualde plene. sed stricti
 sunt posita lib. q̄rto. c. xi. & xliii.

Vcinus lacus ē lib. iiii. c. xv.

f Fulmen trisculum attribui-
 tur Ioui libro. xi. cap. i.

Furia ifernales sunt filia acheron/
 tis & noctis lib. tertio. c. vi. & xxii.

Alathea nereii filia sper-
 nens poliphemum ama-
 uit acim lib. vii. cap. xvii.
 Gallicinū q̄nta ps noctis
 lib. i. cap. ix. & xxxiiii.

Galli sacerdotes eunuchi m̄is deo-
 rum libro tertio. cap. secundo.

Gallicus uentus libr. q̄rto. cap. liiii.

Ganimedes troy regis troiæ filius
 rapit a tātalo rege phrygiæ li. vi. c.
 iiii. Idē stellificat ī signo aq̄rii libr.
 vi. ca. iii. Idē lib. ix. c. ii. fit pincerna
 Iouis deposita hebe. & lib. xliiii. ca.
 xvi. datur troo a Ioue aurea uinea
 pro raptu ganimedis.

Garamas rex garamātum pater ga-
 ramantis & iarbæ secūdam quol-
 dam lib. xi. cap. xi.

Garamas nymp̄ha filia garamantis
 regis garamātum Ioui iarbam re-
 gem peperit libro. xi. cap. xi.

Garamas filius apollinis secūdi a
 quo garamantes & garama oppi-
 dum libro. v. cap. nono.

Garama oppidū æthiopiæ a gara-
 mante filio apollinis secūdi nomi-
 natur libro. v. cap. ix.

Garamantes populi æthiopiæ a ga-
 ramante filio secūdi apollinis no-
 minatur lib. v. cap. ix. & aliquid di-
 citur in primo pro hæmio lib. i.

Garaphia uallis ubi ac̄theon laniaf
 a suis canibus libr. v. ca. xliiii.

Garganus mons apuliæ occupatur
 a diomede duce etholorum ædifi-
 cante Sipontū ciuitatē alias arpū
 libro nono. cap. xxii.

Gelanor rex argiuoz priuaf regno
 & succedit danauis libr. ii. cap. xxii.

Geminoz signū fit ex castore & po-
 luce libro. x. cap. septimo.

Genuinus socius eridāi genuā con-
 didit libro septimo. cap. xli.

Genua a genuino conditur & noia
 tur libro septimo. cap. xli.

Genius deus q̄ semper genitos tue-
 tur: q̄ & quādoq̄ lar uocatur & la-
 res libro. xii. cap. lxiiii.

Geon nilus ē ægypti fluuius libro
 septimo. cap. xxx.

Georgi agricultores dicuntur libr.
 decimo. cap. x.

Gerion apud dantem fraudē signi-

ficat lib. primo. cap. xxi. Idē li. xiii. cap. i. occiditur ab hercule.

Geruasius tilliberiensis scripsit oia imperatorum lib. secūdo. cap. xix.

laros insula delo adhæsit li bro quarto. cap. xxi.

Gigas maximus nup iuēnus est drepani libr. q̄rto. ca. lxyiii.

Gigātes filii titanis & terræ conant deos celo pellere. sed fulmināt lib. iiii. ca. sed. c. lxxviii. dicti lib. dicūt si

lii terræ nati de sanguīe tytanorū. hīc pedes āguīeos. pepulisse deos usq̄ in ægyptū mutatis formis. & debellant apud flegrā agrū thessalia. oia ualde plene. & libro. i. cap. xiiii. ponuntur ī inferno.

Laucus antedōis filius deus maris amat a cyrce: quā pp syllā spreuit lib. quarto. cap. xiiii. sed plenius lib. x. cap. nono. ubi ponunt oia poetica.

Glaucus filius minois regis creten- sis adiueniēs scutū regnauit apud italos lib. xi. cap. xxviii.

Glaucus filius sisyphi genuit bello- rophontē lib. xiiii. cap. lvi. lvi.

Glaucus hippolyti filius occiditur ī bello troiano lib. xiiii. cap. lxi.

Glaucia saturni & opis filia lib. iiii. c. i. sed lib. viii. c. v. perit paruula.

Glaucēs secundū quosdam lasonis uxor per quam medea pellitur li- bro. xiii. cap. xxvi.

Goliās phylisteus a dauid supatur funda libro quarto. cap. lxxviii.

Gopherius rex aquitanorum supe- ratur a bruto lib. sexto. cap. lvi.

Gorgones credunt qdam fuisse he- speridas libr. q̄rto. cap. xxx. sed ple- ne ualde oia poetica libr. x. cap. x.

Gorgophones filius psei ex andro- meda uxore lib. xii. cap. xxvi.

Gorges filia alias filius oenei regis calidoniæ in bello thebano mori- tur libro nono. cap. xviii.

Gorgitiō priami fuit filius ex casti- mura occidit lib. vi. cap. xxxvi.

Ratiæ tres filiaē ueneris pri- mæ quæ magna dī libr. iiii. cap. xxii. sed noīa & p̄p̄rieta- tes eaz̄ lib. q̄nto. cap. xxxv.

Gratia filia noctis & herebi uel lo- uis & autoiui uel liberi p̄ris & ue- neris libro. i. cap. xvi.

Gramen dicitur herba sacra marti libro nono. cap. tertio.

Græcorum mos fuit cū reos dam- narent exilio in Italiam mittere li- bro tertio. cap. q̄nto.

Grineo nemori præerat Mopsis ad oraculū apollinis libr. v. cap. vi.

Annibalis uires debilitā- tur delitiis lib. iiii. ca. vi.

Hebalus filius arguli la- chonas a se noiauit heba- lios libro. v. cap. xxxviii.

Hebes a lunone cōcipit comestis la- ctucis siluestribus li. ix. c. i. & ii. Ea- dē fit dea iuuetutis & pincerna lo- uis. sed priuat officio succedēte ga- nime de li. ix. ca. secūdo. Eadē mari- tatur herculi li. ix. c. ii. & li. xiiii. c. i.

Hecuba filia Cyssei regis thraciæ fuit uxor priami lib. vi. c. xiiii. & i. i. phœmio libr. i. uertit ī canē.

Hector priami & hecubæ fuit fili⁹ li. vi. c. xiiii. ualde plene. sed lib. xii. ca. xlvii. & ca. li. circa muros troia- nos cū balteo aiacis trahit. & libr. xii. cap. lvi. occidit patroclū.

Heccates luna ē libro q̄rto. cap. xvi.

Heccates oceani filia soli pepit oetā & cyrcen libr. septimo. cap. tertio.

Helēus priami & hecubæ filius ua- res īsignis uide plene lib. vi. c. xxv.

Helēus pater æoli regis uentorum libro. xiiii. cap. xx.

Helena fuit ledæ & tyndari alias lo- uis filia li. v. c. xxxix. ipa rapit a the- seo li. ix. c. xxxiii. & li. x. c. xlix. & li. xi. c. viii. sed li. vi. c. xxi. rapit a pide expugnata ciuitate sua. sed aliter scribitur lib. xii. ca. xii. ubi oia sunt plene scripta: & ualde plene lib. xi. cap. septio. & cap. octauo.

Helenum oppidum in insula cithe- rea sub quo helena rapitur a pari- de libro. xiiii. cap. duodecimo.

Helles filia athamātis regis thebag- cum friso fratre fugiēs sup aureo uellere ī mare mergitur libro. xiiii. cap. lxi. sed plenius ī eo. libr. lxxvii.

Hellespontus ab helle puella regia ibi submersa nomen accepit libr. xiiii. capi. lxxvii. ualde plene.

Hellanes græci sunt libro. x. cap. x.

Hēnius poeta brūdusinus Scipiōis amicus li. xiiii. c. xi. Idē paup̄rimus scipionū sepulchro sepelit li. xiiii. cap. quarto. cuius maximæ laudes ponuntur dicto lib. xiiii. cap. xix.

Hercules & qcqd de eo dicit a poe- tis scribitur ualde plene libro. xiiii. cap. i. & ide in secundo. cap. occidit filios ex megera susceptos.

Hercules a loue gignitur ex alcme- na ī specie amphitronis lib. xii. c. xxviii. ualde plene: cuius natiuitas ponit eodē lib. ii. cap. xxxiiii.

Hercules occidit nessum libr. ix. ca. xvii. sed plenius cap. xxxi. eiusdem lib. & libr. xiiii. cap. primo.

Hercules pilat barbā cerbaro quē

traxit ad superos lib. ix. cap. xxxiiii.

Herculi oppresso ab albione & bor- giōe datur a loue auxilium imber lapidum libr. x. cap. xii.

Hercules liberauit hesionā quā de- dit thelamoni libro sexto. cap. viii.

Hercules cacū superat lib. xiiii. c. lxy. sed plenius ī eodem libr. cap. lxxv.

Hercules primus primi louis filius ex lisyco cum apolline certauit de tripode: & eū superauit lib. ii. c. ix.

Hercules secūdi louis filius ex aste- rie sorore lathōæ. p̄ deo a tyriis co- lit lib. v. c. xlv. & nascit li. iiii. c. xxi.

Hercules nili filius frigiis cōscripsit litteras. antequam superauit libro se- primo. cap. xxxii. sed lib. i. cap. xiiii. tantum antheum superat.

Hercules ī generali lib. iiii. cap. xxx.

Hercules diuisit calpem & abyliam promontoria hispaniæ & itromi- lit mare libr. septio. cap. xiiii.

Herculis colūnæ sunt abyliæ & cal- pes duo promontoria occidenta- lia libro. x. ī phœmio.

Hercules in Italia murauit sacra sa- turni libro octauo. cap. i.

Hercules ex pallantiā euādri filia ge- nuit Latinū regem laurētū lib. xii. cap. lxy. & libro. viii. cap. xvii.

Herculis nomine insignitus ē euan- der rex Archadiæ ob probitatem eius lib. xii. cap. lxy.

Herculis noīe isignitus est dionysi- us ob p̄bitatē suā libro. i. cap. xiiii.

Herēbus filius demogorgōis & ter- ræ pater parcarum lib. i. cap. q̄nto.

Hermofroditus mercurii tertii & ueneris eius sororis fili⁹ a salmace nympha dilectus cum ea fit unū corpus libr. tertio. cap. xxi. licet ca. xx. aliquid dictum sit.

Hermes uel hermiās p̄p̄riū nomē tertii mercurii libr. tertio. cap. xx.

Hermes trimegistus mirabilis sciē- tiæ lib. iiii. ca. xx. & aliqd dī libr. v. ca. xxi. Idē ut patet ca. xxxiiii. li. vii. dictus est mercurius nili filius.

Herma græce latine sonat iterpres libro tertio. cap. xx.

Heraclea urbs circa euxinum libro nono. cap. xxxiiii.

Hermiōa filia matris & ueneris uxor Cadmi īfœlix monile suscepit a uulcano & uertitur in serpētem libr. nono. cap. xxxvii. & ualde ple- ne libr. ii. cap. lxxiii. licet aliquid di- catur lib. ii. cap. xxxix.

Hermiōa menelai filia ex helēa ra- pitur a pyrro libr. xii. capi. xiiii. ualde plene. sed plenius capi. xx. & cap. li. dicti libri.

Tabula

Hesperus plætae nomē li. iiii. c. xxii.
 Hesperus filius asiae & iapethi im-
 perauit aethiopibus mauritais lib.
 quarto. cap. xxix.
 Hesperus filius cephalī & auræ so-
 lum nomen reliquit libr. xiiii. ca. lxy.
 Hesperies morfu serpentis occidit
 libro sexto. cap. xxxi.
 Hesperia regio omnis occidua libr.
 quarto. cap. xxix.
 Hesperides filiae hespi uiridariū ha-
 buerūt cum arboribus aureis lib.
 q̄rto. cap. xxx. & libro. xiiii. cap. i.
 Hesionā filia regis laomedōtis libe-
 raf ab hercule & daf thelamōi li.
 vi. ca. vii. & lib. xii. ca. xl. & li. xii. c. i.
 Ias filius athlātis & hethrae
 h a laena occiditur lib. quar-
 to. cap. xxxii.
 Hiades septem filiae atlantis uel hia-
 dis & ethrae stellificantur in fron-
 te tauri libro quarto. cap. xxxiiii.
 Hiacus bacchi nomē libro. v. cap. v.
 Hymeneus ueneris & bacchi filius
 deus nuptiagē libro q̄nto. ca. xxvi.
 Hyminides deae pratorum & flogz
 libro septimo. cap. xiiii.
 Hioneus bacchi nomē lib. v. c. xxv.
 Hypothous naturalis priami filius
 libro sexto. cap. xli.
 Hiperuius martis filius primo occi-
 dit animal libro. ix. cap. xxxviii.
 Hircus imolabat baccho li. v. c. xxv.
 Hircani in primo prohemio lib. i.
 Hircius rusticus louē neptunnū &
 Mercuriū suscepit hospitio a qui-
 bus honoratis filium orionē me-
 ruit libro. xi. cap. xix.

Horestides populi: ab horeste hore-
 stis filio nominat lib. xii. cap. xxxii.
 Horus sol dicitur apud aegyptios lib.
 quarto. cap. quarto.
 Horae dicuntur filiae solis & cronis
 libro quarto. cap. quarto.
H Almenus filius martis ex
 astochia uēit ad troiā cū
 xxx. nauibus lib. ix. ca. x.
 Iāus benigne suscepit fa-
 turnū libr. octauo. cap. i.
 Iapetus tytanis & terrae filius poten-
 tissimus apud thesalos libr. quar-
 to. cap. xxviii.
 Iapetia soror phaetontis conuertit
 in arborem libro. vii. cap. xliii.
 Iarbas rex getulorū filius iouis ter-
 tit & garamantis dydonem opta-
 uit coniugē libro. xi. capi. xi. Idem
 occupauit carthaginē lib. ii. ca. lxi.
 Iason Esonis filius a pelia patruo
 mittitur p aureo uellere lib. q̄rto.
 cap. xii. sed plenius lib. x. cap. xxxii.
 & plenissime libr. xiiii. cap. xxvi.
 Iasius uel iasonius ex cerere pluto-
 nē genuit: & fulminat li. viii. c. iiii.
 Iasius frater dardani fuit filius regis
 corithi & electrae libro q̄rto. capi.
 xxxiiii. & lib. sexto cap. i. sed occidi-
 tur a dardano lib. sexto. cap. i.
 Iasius abantis filius nil aliud libro
 secundo. cap. xxxiiii.
 Ieronymi doctoris laudes lib. quar-
 to. cap. xviii.
 Ignigena bacchi nomē lib. v. c. xxv.
 Ignis duplex. s. elemētū & elemētā?
 li. xii. c. lxx. ubi sūt ualde pulchra.
 Lia numitoris filia sacerdos
 i uestae marti peperit Remū
 & Romulū. sed uiua ifodi-
 tur lib. vi. cap. lxxix. & cap. lxxii. sed
 plenius libr. nono. cap. xl.
 Ilion ciuitas priami lib. vi. c. xiiii. ple-
 ne ēt ponitur libr. xi. ca. octauo.
 Imbriciator sol dicitur libr.
 i quarto. cap. tertio.
 Indi notabiles nigredine in
 prohemio. i. primi libri.
 Inlepes mōs semper niuosus in. i.
 prohemio primi libri.
 Intempestū quaedā pars noctis libr.
 primo. cap. ix. & cap. xxxiiii.
 Infernus & ubi sit libro. i. cap. xiiii.
 Inuidia herebi & noctis filia li-
 bro primo. cap. xviii.
 Inuidia differt ab inuidia libro
 primo. cap. octauo.
 Inarimes mons superpositus fulmi-
 nato typhoeo libro quarto. ca. xxii.
 Ob uir sanctus libro quar-
 to. cap. xlv.
 Idem scripsit librum suum

heroico carmine lib. xiiii. cap. xvi.
 Ioethaon filius laomedontis libro
 sexto cap. septimo.
 Iolaus filius aristei i sardinia domi-
 nium tenuit libro q̄nto. cap. xvi.
 Ioseph somnium libr. i. cap. xxxi.
 Iula insula uicina bais.
 Irbatona minister somnii libro pri-
 mo. cap. xxxi.
 Isterduca iuno dicitur libr. ix. capi. i.
 i Vbal inuenit musicam lib.
 i primo. cap. quarto.
 Iulius ascantius aeneae filius
 libro sexto. capi. xliii.
 Iulius Caesar nascitur ex familia iu-
 lia libro sexto. cap. liii. & liiii.
 Iulia familia nascit a iulio siluio li-
 bro sexto. cap. lxxii.
 Iulius proculus ex stirpe aeneae libr.
 nono. cap. xli.
 Iudices laudatur: & reprehendunt
 lib. xiiii. cap. quarto.
 Iuno regia deorum saturni & opis
 filia iouis soror & coniunx & oia
 poetica libro nono. cap. i.
 Iuno eodē partu nascit cum ioue li-
 bro secūdo. cap. i. & lib. q̄rto. cap. i.
 Iuno adiit domū sōnti li. xi. ca. xviii.
 Iunoni lacinae templum cōstruxit
 hercules lib. xiiii. cap. i.
 Iuno uulnerat ab hercule li. xiiii. c. i.
 Iuno mouit furias i athamātem &
 inonem libro. xiiii. cap. lxxvi.
 Iuno fuit thebanis infesta libro tre-
 decimo. cap. lxxvi.
 Iuno uentos mouit contra iouem
 quare claudunt i cauernis sub im-
 perio aoli libr. quarto. cap. liiii.
 Iuno fugiēs gigātes mutatur. i uac-
 cam libro quarto. cap. lxxviii.
 Iuno maxime honoratur a famiis
 libro nono. i. prohemio.
 Iuno oestrum imisit yoni cōuersae
 in uaccam libro septimo. cap. xxii.
 Iunonis mirabile templum i samo
 libro nono. i. prohemio.
 Iuno alūna neptunni libro. x. cap. i.
 Iuno. i. terra libro secundo. capi. iiii.
 & libro quarto. cap. liiii. & lxxviii.
 Iuno in forma boreae decepit seme-
 lem libro secundo. cap. lxxiiii.
 Iuno uult iouem regno priuare li-
 bro quarto. cap. xviii.
 Iuno interdicit lathōae omnē terrā
 & contra eam imisit phitonē ser-
 pentem libro quarto. cap. xx.
 Iuppiter primus filius aetheris & di-
 ei libro secundo. cap. i. idem libro
 secundo. cap. ii. dicitur lysfamiā ma-
 xime uirtutis. idem lib. quarto ca.
 lxxvi. lychaonem uertit in lupum.
 Sed lib. v. capi. i. dicitur q̄ primus sit

de Iphigenia

Hominū quaedā propria li. iii. ca. ii.
 Honor filius uictoriae libro tertio.
 cap. x. & xi.
 Honoris templum erat romae iun-
 ctum cū tēplo uirtutis libr. iii. c. xi.
 Horestes agamēnonis fr. ex clitēne-
 stra occidit pyrrū achillis filiū lib.
 sexto. cap. xv. & lib. xii. cap. xiiii. sed
 de eo ponuntur oia plenissime li-
 bro. xii. cap. xx. & i.
 Horestes horestis filius & hermio-
 nae horestiam regionē & horesti-
 ades populos a suo nomine appella-
 uit libro. xii. cap. xxii.
 Horestia regio ab horeste horestis
 filio noiatur libro. xii. cap. xxii.

Diaga mēno ignarus diane cernit occidit dea uero irata
 uir cum igitur nec nauigare possent et pestilentia subit mēret ora cūta consulta dea diana agame-
 nomio sanguine platonē dixerit ergo cum ab ulixē & nuptiarū simulationē ad uero iphigenia
 in eo esset ut immo laeret in miseracionē subrepta. et ceruo supposito ipā in tanaica
 regionem ad regem thoanem transiata. sacerdosq̄ diane hictine facta. cū dēth secūdū morem sanguine
 humano placaret agnouit existom fratrem qui exrendi furoris causa colchos petierat et cum hys oc
 i forbo ante simulachrum subtulit abscondituz fasce lignoz unde a falsalis dicitur !!!

*Sanguine que xiii
 di redditus anima
 q̄ litandum argo
 ta // hic distingit
 dum @ q̄ remota
 troiam uentū et
 ante quā ad camuades
 mēret de iphige
 ni a sacri filia
 est cum emm gressi
 ad autidem uemissent
 uir cum igitur nec nauigare
 nomio sanguine platonē dixerit
 in eo esset ut immo laeret in
 regionem ad regem thoanem
 humano placaret agnouit existom
 i forbo ante simulachrum subtulit*

*flatum uentop remota
 consulta dea diana agame
 ipā in tanaica
 cū dēth secūdū morem sanguine
 a falsalis dicitur !!!*

no tantum afa/ce omnia pingit ppter quod et in astra et astitam detulit sed cum postea romans quod elias
 dissi ceret quana seriu in mollarentur ad lacunas @ diana translata ubi sacrificij cōsuetudo adolesan
 tu loz uocet ubis seruatur qui appellatur bomonice qz axis suppositi comende barn qui plura possent
 uerbera sustinere Horatius ossa ab arcia roma translata sunt et condita ante templu saturnem quod
 est ante dnm capitolina iuxta cōcordie templū uirgine cēssa

Tabula

124

idem cum ioue secundo: & ponitur pluri ma laudabilia facta sua.
 Iuppiter secundus cæli filius archas homo & atheniensis rex fuit lib. primo. cap. ii. sed lib. v. cap. i. dñ eē idē cū ioue primo & ponunt plurima laudabilia facta eius.
 Iuppiter tertius homo cretensis saturni & opis filius eodē partu nascit cum iunone habitauit i mōte olympo: phibuit gentes comedere humanas carnes: honorifice sepelitur i aularia oppido cretēsi: & colebatur p summo deo: & multa alia attributa ioui. lib. xi. ca. i. idē libro. xiii. ca. i. i forma amphitriōis cōcubuit cum almena & genuit herculem. Ponunt & quēdā alia lib. ii. cap. ii. sed lib. octauo. ca. i. amputat saturno testiculos quem regno priuat & apud iferos ligat. Et lib. x. cap. primo priuat saturnū regno & lib. tertio. ca. xxii. amputat sibi testiculos. idē libro quarto. ca. lxviii. cū Saturno bellū gerit: qd gygāteum dñ: & pugnat apud flegram. idē ponitur lib. octauo. cap. primo. ualde plene. & lib. xi. cap. i. idem fugiens gygantes mutatur i aquilam: & fugiens typhoeū mutatur in arietem libro quarto. cap. lxxviii. idē liberat saturnū cū uxore captum a tytano libro tertio. cap. quarto. Idē pugnat cōtra tytanos lib. quarto. cap. i. & lib. xi. cap. i. idē partit regna cū fratribus lib. octauo. cap. vi. & lib. xi. cap. i. idē tenuit iunonē uinctā cathenis aureis lib. ix. cap. i. idē apud cretenses colitur p summo deo lib. vii. ca. i. & libro xi. cap. i. Idem i pauo monte priaram statuit libro tertio. cap. i.
 Iuppiter olympus q perides athenensium princeps fuit lib. iii. ca. ii.
 Iuppiter licus libro primo. cap. i.
 Iuppiter maximus optimus dicit a romanis libro secūdo. cap. ii.
 Iuppiter idiges æneas dñ li. vi. ca. li.
 Iuppiter in generali in secundo prohemio libri primi.
 Iuppiter cōcubuit cum semele qua fulminata eductus est bacchus libro secūdo. cap. lxiiii.
 Iuppiter tenet sub pedibus eonias solis filias libro quarto. cap. qnto.
 Iuppiter stuprauit antioptiam libro quarto cap. septimo.
 Iuppiter dat minoi formosissimū tauz ut eum imolet ex quo paphē pepit minotaurū libro quarto. cap. decimo.
 Iuppiter oetam patrem medeæ re-

gno expulit lib. quarto. cap. xi.
 Iuppiter briareum detrusit ad inferos lib. quarto. cap. xviii.
 Iuppiter ex latōa genuit apollinē & dyanam libro quarto. cap. xx.
 Iuppiter uersus i aqlā concubuit cū asterie sorore lathōæ li. iii. ca. xxi.
 Iuppiter fulminauit thyphoeum libro quarto. cap. xxii.
 Iuppiter nutritur a plyadibus libro quarto. cap. xxxiiii.
 Iuppiter aer ē libro quarto. cap. liiii.
 Iuppiter ponitur quādoqz tātum p elemento ignis. quādoqz p igne & aere libro nono. cap. primo. & libro. xii. cap. lxx.
 Iuppiter qui tantalus dicebatur rapuit ganyemedem lib. vi. cap. ii.
 Iuppiter abstinuit a concubitu thetidis propter responsum pthei libro. vii. ca. xvi. & lib. xii. ca. xlix.
 Iuppiter in specie cigni cū leda concubuit libro. v. cap. xxxix. ubi satis plene. plene etiam lib. x. ca. vii.
 Iuppiter in specie amphitriōnis genuit herculem ex almena lib. xii. cap. xxviii.
 Iuppiter larem uel laram uel larundam priuauit lingua libro duodecimo. cap. lxiiii.
 Iuppiter amaui iurnam lib. xii. cap. xliiii.
 Iurnana dauni filia stuprata a ioue fit nymp̄ha numici fluuii & turano fratri fauit aduersus æneā. alias uiciatur a latino rege & submergitur i numico libro duodecimo capitulo. x. cadem amatur a ioue libro. xii. cap. xliiiii.
 Iuuenalis poeta fuit de aquino lib. xiiii. cap. xv. & decimonono.
Iabor herebi & noctis filius lib. i. ca. xvii.
 Labdacus iunior filioz agenoris misit laium filium suum thebas: alias ipse filius phœnicis uenit thebas lib. secūdo. cap. lxxviii. & lxxix. & lxxx.
 Laberinthus carcer fabricat i creta a dedalo libro quarto. cap. x.
 Laberinthi fuerunt quattuor libro octauo. in prohemio.
 Labicus qui prius glaucus dicebat filius minois regnauit apud italos a quo & ipsi labici dicti sunt libro undecimo. cap. xxviii.
 Labici itali dicunt a labico filio minois libro. xi. cap. xxviii.
 Lacinus latro italix orā uastās occiditur ab hercule cōstruente templum iunoni lacinix lib. xiiii. cap. i.
 Lactānus i signis hō scripsit sup Sta-

tio in prohemio lib. i.
 Lachesis una parcaz libro. i. ca. iiii.
 Lacedæmon iouis secundi & taygetæ agenoris filix natus li. ii. ca. xlv. sed lib. iiii. ca. xxxviii. atlas pater & pleon mater taygetæ dicit. idē cōdidit lacedæmonia ciuitatem lib. qnto. cap. xxxv.
 Lacedæmonia ciuitas condit a lacedæmone lib. v. ca. xxxv.
 Lachoon regis priami filius phœbi sacerdos equum ligneum græcorum hasta percussit li. vi. ca. xliii.
 Lactea uel combusta uia in cælo libro septimo. cap. xli.
 Lacus fucinus libro. quarto. cap. xv.
 Ladon fluuius libro. i. cap. quarto.
 Laertes pater ulyssis lib. quarto. ca. xl. sed lib. xi. ca. xxxvii. & xxxviii. dñ filius Archifii.
 Latus iunior ex filiis labdacii ex syria uenit thebas libro secūdo. ca. lxxviii. & lxxix. & lxxx.
 Lamius lidii filius nepos herculis libro tredecimo. cap. xix.
 Lamech arcus & sagittarum reperor libro secūdo. cap. lxxvi.
 Lāpes unus ex solis eqs li. iiii. ca. iiii.
 Lamirus filius herculis ex yole lib. tredecimo. cap. xviii.
 Lamius uel latinus mons Ionius libro quarto. cap. xvi.
 Lāpus laomedontis filius nil aliud. libro sexto. cap. septimo.
 Lampetusa soror phaetōris mutat i arborem libro. vii. ca. xliiii.
 Langia fluuius libro qnto. ca. xxxix.
 Laodomia filia bellorophontis ex achimene cōiuge iouj tertio sarpedonem peperit regem lyciæ libro tredecimo cap. lviiii.
 Laodomas filius Alcinoi regis nil aliud libro. x. cap. xxii.
 Laodices priami filia nupsit licaōio filio anthenoris regis thraciæ libro sexto. cap. xvii.
 Laodices filia agamēnonis ex clytemestra lib. xii. ca. xvii.
 Laphyta filia apollinis: a qua laphytæ populi thessaliæ dicunt libro quinto. ca. quarto.
 Laphytæ populi thessaliæ denominantur a laphita filia apollinis lib. qnto. ca. iiii. hi lib. ix. cap. xxviii. rapuissent uxorem perithoi nisi theseus defendisset.
 Lares fuerunt duo filii mercurii nepotis atlantis ex lare uel lara uel larunda filia almonis sic a noie matris dicti. alias lares & genii eorūdem deoz sunt noia Lares etiam sunt dei priuatorū i domibus ubi

Tabula

ponitur consuetudo calendarum
ianuarii seruata in domibus circa
ignem libro xii. cap. lxiiii.
Lara uel lares uel larunda nymp^ha
filia almonis lingua priuatur a lo
ue & peperit duos filios mercurio
quos pater a matre nominauit la
res libro. xii. cap. lxiiii.
Latinus Rex laurentum filius ulyf
fis ex circe libro quarto. capi. xiiii.
& libro. xi. ca. xliii.
Latinus rex laurentū fauni regis &
maricæ nymp^hæ filius : alias ne
pos & herculis filius : alias ulyffis
& cyrcis : p^r lauiniæ plene lege li
bro. viii. ca. xvii. & cap. xviii. occidi
tur. Idē uitiat iuturnā turni foro
rem lib. xii. ca. lx. Idē li. xi. ca. lxyii.
dicitur filius herculis & pallāta fi
liæ euandri.
Latinus herculis filius susceptus ex
fauni filia a qbusdam aduenticius
creditur lib. xiiii. c. xiiii.
Latinus syluius æneæ syluii filius
rex albæ lib. vi. ca. lvi.
Lathona cey filia lib. iiii. cap. xix. sed
ca. xx. pepit loui appollinē & dya
nam : fugatur a phytone serpente
misso a iunone & licios rusticos
mutauit in ranas.
Larium pars Italiæ dictum a late
bra saturni libro octauo ca. i.
Laurentalia festa instituit Romulus
libro nono. cap. xi.
Laurus mōstrat uera somnia : & de
dicat apollini li. ii. c. ix. & li. v. c. iiii.
sed li. vii. ca. xxix. ipsa dedicat apol
lini nec fulminatur & ex ea coro
nantur poeta.
Lauinia filia latini regis lauretū p
missa uxor turno dat æneæ li. vi.
ca. li. Idē dicit lib. viii. cap. xviii.
Laumedō rex Troiæ & filius regis
Ilionis deos delusit. Sed ab hercu
le uita & regno priuat li. vi. c. v. &
ca. xiiii. sed lib. vii. ca. xlviii. delusit
deos quare nobiles uirgines obii
ciuntur mōstro. & lib. xi. cap. xl. se
pelitur super porta Scea.
Laurus numitoris filius ab amulio
occidit li. vi. ca. lxi. & lxxi. sed ual
de plene lib. ix. ca. xl.
I Earchū infantē occidit atha
mas pater infans lib. ii. ca.
lxvii. & lib. xiiii. ca. lxxi. & lxxix.
Leda uxor tyndari lib. v. ca. xxxi. m.
sed ualde plene li. xi. cap. vii.
Leontius Pilatus thesalonicēsis ple
nissime describitur lib. xv. cap. vi.
licet aliqua ponantur lib. ii. cap. ii.
Leo nemeus & leo theumesius su
perat ab hercule lib. xiiii. cap. i.

Leonum pprietates lib. iiii. ca. ii.
Leones trahūt currum matris deo
rum libro tertio. cap. secundo. sed
plene ualde lib. x. cap. lvii.
Lef bon mitylenam Cice. habuit li
bro quarto. cap. octauo.
Letū mors dicit libro. i. cap. xxxii.
Lethus fluuius inferni filius flege
rontis libro tertio. cap. xvi.
Leuchotoes filia orcam regis uitia
ta a phœbo uiua sepelit a patre li.
duodecimo. cap. xxxvii.
Leucothoen deam marinam dicūt
quæ primo dicebatur yno uxor
athamantis libro secūdo. ca. lxxii.
& libro. xiiii. ca. lxx.
Leuconothus uentus occidentalis li
bro quarto. cap. liiii.
Leucosia nomen unius syrenarum
libro septimo. cap. xx.
I Ibonotus uentus meridio
nalis libro quarto cap. liiii.
Libs uentus occidentalis li
bro quarto. cap. liiii.
Libya regio africæ impletur serpen
tibus ex meduseis guttis libro de
cimo. cap. xi. & lib. secundo. ca. xx.
denominatur a nomine reginæ.
Libya filia epaphi & casiope busiri
dis mater a se libyam partem afri
cæ nominauit libro. ii. cap. xx.
Liber pater nutritur a pleyadibus li
bro quarto. cap. xxxiiii. sed lib. ix.
cap. xxv. ponūtur omnia poetica.
& libro. ii. ca. octauo dicit louis fi
lius & triūphasse de idis. & lib. xii.
ca. xxv. occidit a perseo.
Liber primus primi louis filius fra
ter & uir pserpinæ ex ea mercuriū
genuit libro secundo. cap. xi.
Liceus libro primo cap. quarto.
Licus tyrānus thebis ab hercule oc
ciditur libro secūdo. cap. lxxviii. &
libro tertio. cap. primo.
Licus uel licius sol dicit libro quar
to. cap. tertio.
Licia regio est libro. iiii. cap. xx.
Licii populi cum rhodiis pugnant
libro quarto cap. xx.
Lychaō rex archadiæ filius tytanis
& terræ loui parans insidias in lu
pum uertitur cum primo inuenit
ser bellorū inducias libro quarto.
capitulo. lxxvi.
Lichaō filius priami ab achille sub
mergitur in camandro fluuio li
bro sexto. cap. xxx.
Lichaonius filius anthenoris regis
thraciæ laodicem priami filiā uxo
rem habuit libro sexto. cap. xvii.
Lichione filia dedalionis mercurio
& phœbo peperit : deinde occidit

a dyana libro undecimo. capitulo
decimoseptimo.
Lichastes naturalis filia priā uxor
polidamantis anthenoris filii li
bro sexto. cap. xviii.
Licastes formosissima meretrix eri
cem ex bute concepit lib. decimo.
capi. quarto.
Licēmones a marte originē ducens
tripolemo nepote suo & filio her
culis occiditur libro. xiiii. cap. xi.
Lidus filius herculis & yola lib. tre
decimo. cap. xviii.
Licus bacchi nomen libro. v. c. xxv.
Ligur filius eridai ducis libro septi
mo. cap. xli.
Ligur uel ligus phaetōtis filius a se
ligures populos nominauit libro
septimo. cap. xlii.
Ligures populi a ligure phaetontis
filio nominantur libro. vii. ca. xlii.
Licurgus rex thraciæ dryantis fili
us oculis priuatur a superis & cru
ra sibi amputat credens icidere ui
res. alias in mare proicitur lib. xi.
cap. xxii. ualde plene.
Ligia nomen unius syrenarum lib.
septimo. cap. xx.
Lynceus filius egisti solus ex. i. fra
tribus pietate hypermest^ræ uxo
ris euasit lib. ii. ca. xxii. sed. c. xxviii.
uocatur linus & pulso danao apd
argos regnauit.
Lynceus rex thebarum occidit ab
amphione libro quinto. capi. xix.
& libro quarto. capi. septimo. sed
plenius libro. x. cap. xxviii.
Lincus rex thraciæ uoluit triptolo
mū ministrū cereris occidere : sed
mutatur in lyncem libro octauo.
cap. quarto ualde plene.
Lynces trahunt currum bacchi li
quinto. cap. xxv.
Linus apollinis secundi filius & p^ra
machæ crotopi regis filia deuora
tur a canibus lib. v. cap. septimo.
Linus filius egisti solus ex. i. fratri
bus pietate hypermest^ræ uxoris
euasit : & pulso danao patruo apd
argos regnauit libro. ii. cap. xxviii.
Sed. ca. xxii. uocauerat eū lynceū.
Linus alius a superiori filius apol
linis in musica uir mirabilis libro
quinto. capitulo septimo. sed libro
xiiii. ca. octauo dicitur unus ex tri
bus inuentoribus poesis.
Lippara insula officina uulcani li
bro decimo. capitulo. xvi. & libro
duodecimo. cap. lxx.
Liriope nymp^ha cephisō falso pe
perit narcissum libro septimo. ca
pitulo gnquagesimonono.

Lisamias apud archades homo æsti
matidis permaximæ lychaonem
regno priuās uocatus est iuppiter
lib. q̄rto. ca. lxxvi. & lib. ii. cap. ii.
Liftrigones populi ad quos naufra
gus deuenit ulysses lib. xi. ca. lx.
Lisidices filia pelopis ex hipodamia
peperit alcmena matrem herculis
lib. xii. ca. q̄rto.
Lis est idem quod litigiū lib. i. ca. iiii.
Litigium filius demogorgonis &
chaos a patre in cælum iacitur lib.
i. ca. tertio. sed lib. quarto. cap. liiii.
Litigium dolēs a loue de cælo pul
sum contra iouem uentos arma
uit: quare iuppiter eis præfecit æo
lum & clausit in cauernis.
Ocra populi itali ex uoto
uirgines filias ad quæstum
meretricium posuere li. xi.
cap. quarto.
Loquendi principium ubi sunt ali
qua ualde pulchra lib. xii. ca. lxix.
Lofias sol est lib. quarto. cap. tertio.
Lothophagi populi ad quos naufra
gus peruenit ulysses lib. xi. cap. xl.
Ucani habēt fluuiū acherō
tem lib. tertio. cap. v.
Lucifer stellæ nomē lib. ter
tio ca. xxii. idem lucifer tertiū iouis
filius & auroræ ex trachinna nym
pha ceym & dædalionē genuit li.
xi. cap. xv.
Lucina luna est lib. quarto. cap. xvi.
& lib. ix. cap. i.
Lucius rargnus superbus feruiliū
rargnum romæ regnantē occidit.
lib. xii. cap. xxviii. ualde plene.
Luna hyperionis filia & soror solis.
cūque libi attribuuntur pprietatū
ifignibus lib. q̄rto. cap. xvi. & fugi
ens gigantes lib. quarto. cap. lxxviii.
mutatur i phelem. i. dānā. & decla
ratio lunæ nominis lib. v. ca. tertio
& eius equi ponunt li. q̄rto. ca. xvi.
Lupanaria primo ap̄ etholos i græ
cia iuenta sunt lib. vii. ca. xx. & lib.
ix. cap. xl. dicuntur a lupa.
Lupus ē aial martis lib. ix. cap. iiii.
 Acies mittit i mundū p
pter pmetheū: q̄ aniauit
statuā luteā li. iiii. c. xliiii.
Machaō filius æsculapii
ifignis medicus li. v. c. xx
Marchomānus priami filius conse
dit in parte turingiæ li. vi. c. xxiii.
Machareus filius æoli regis uento
rum fugiens iram patris quia gra
uidauerat canacē sororē factus est
sacerdos apollinis delphici lib. xiii.
cap. xxi. & lib. xii. cap. xx. & lii. fecit
pyrrum fraudulenter interfici ab

horeste.
Macrobius dicit solem oīum rerū
causam esse lib. i. in. i. prohæmio.
Magi ex fabæis uenerunt in syriā li.
tertio in prohæmio.
Maya filia Athlantis Archadis Ioui
mercurium peperit: sola ex pellici
bus a lunone diligitur deificatur.
& per mayā itelligebant terrā cui
sus prægnans maçtabatur lib. q̄r
to cap. xxxv. sed lib. xii. cap. lxix. d̄f
uxor uulcani: quod etiam ponitur
in prædicto. cap. xxxv.
Maieſtas filia honoris & reuerētiæ.
lib. tertio. cap. xi. & xii.
Maieſta uel maieſtas uxor uulcani
secundū quosdā lib. xii. c. lxix.
Mane prima ps diei lib. i. ca. xxxiiii.
Manthon filius byāris amithaonis
ex pyrro uxore lib. xiii. ca. xxxix.
Mārtho filia thyresia uatis fugit ui
ctores thebarū lib. v. cap. vi. sed lib.
vii. cap. li. mantuam ciuitatē con
struxit. & lib. xii. cap. ii. iubens the
banis sacrificare lathonæ repræhē
ditur a nyobe regina.
Mātua ciuitas cōditur a manthone
filia uatis thyresia lib. vii. cap. v.
Mars Iouis & lunonis filius uel lu
nonis tantum & c. Deus belli. lib.
ix. cap. tertio. ubi plene sunt posita
oīa poetica licet aliqua dicta fuerit
cap. i. Sed lib. tertio. cap. xxii. poni
tur domus eius iter cælestia: & li.
x. c. xlvii. carcerat ab otho & ephy
alte: liberatur tamē a mercurio iu
bente lunone: & lib. ix. cap. quarto
ponitur uirtus eius super natiuita
te: dūmodo sit in domo ueneris.
Marsia ponitur in tutela bacchi: &
certamen ipsius cum apolline lib.
v. cap. xxv.
Marsi sunt populi in Italia lib. quar
to. cap. xii.
Marica dea littoris: & quandoq; in
telligitur uenus lib. vii. c. xvii.
Marmorea statua alias eburnea uer
titur in uerā foeminā lib. ii. c. xlix.
Mare mediterraneum irrigās terrā
fluit iter calpem, & abilam lib. x. i
prohæmio.
Mare rubrum dicitur erithreū ab
erithreo rege lib. xii. cap. xxxviii.
Mare erithreum rubrū dicebatur
antiquitus lib. xii. cap. xxxviii.
Maris summa laus lib. x. cap. xvi.
Mariandiana ciuitas. lib. ii. ca. ly.
Mater magna terra ē lib. primo. ca.
octauo.
Matrona iuno dicitur libro nono.
cap. i. & lib. xii. cap. v.
Mater deorum amaui athym de

corum puerum lib. tertio cap. ii.
Et in eodem. cap. habet sceptrum:
uestes ramis & herbis ornatas. Sa
cerdotes eunuchos pulsantes tym
pana. Sedes uacuas circum armati
eam ambiunt turrium coronam
Et eius quadriga trahitur a leoni
bus lib. tertio cap. ii.
Qantheus unus ex equis plutonis
lib. octauo. cap. vi.
Meander fluuius scribitur plene li.
vii. cap. lx.
Medæa filia oetæ regis colchorum
ex ipsea cōiuge iasonem liberauit.
absirthum fratrem lanauit. esonē
decrepitum fecit iuuenescere. peli
am lanari a filiabus: & abdicata a
iasonē creusam cum tota regia cō
bussit: occidit pprios filios. Egeo
regi athenarum medum peperit.
Tadem cum iasone ad colchos re
uerſa est: & patrem regno priuatū
in regno restituit iasonis uiribus:
& apud Romanos pro dea colitur
lib. q̄rto. cap. ii. multa etiam pon
untur lib. xiii. cap. xxvi. sed. xi. ca.
lib. q̄rti. dicit q̄ iason qui eum re
gno priuauerat iam senem in re
gno restituit.
Medæa fecit esonem iuuenescere li.
quarto. cap. xii. & libro decimoter
tio. cap. xxv.
Medæa fecit peliam a filiabus occi
di lib. q̄rto. cap. xii. sed plenius lib.
x. cap. xxvii. & xxxiii.
Medæa creusam creōtem: & totam
regiam combussit lib. xiii. ca. lxiii.
sed plenius lib. q̄rto. cap. xii.
Medæa ab ægeo rege fugit lib. q̄rto
cap. xii. & lib. x. cap. liiiii.
Medæa reuerſa in gratiam iasonis
puli a theſſalia rediit ad colchos
lib. x. cap. liiiii.
Medæa patri regnū restituit: & tot
bona egit q̄ deificata est lib. quar
to. cap. xii. & lib. xiii. cap. xxvi.
Medus fuit medææ & ægei regis fi
lius lib. quarto. cap. xii. & lib. x. ca.
xlvi. sed cap. liiii. a se uel a matre
mediam dixit.
Medusa phorci filia: cum sororibus
& proprietatibus ualde plene libr.
decimo. cap. decimo. eadem cum
neptuno concubuit in templo mi
neruæ: quare capilli eius facti sunt
anguinei: Perſeus sibi caput ampu
tat: nascitur pegafus: & libya im
pletur serpentibus ex guttis cadē
tibus libro decimo. cap. undecimo.
Eadem regina ditissima supatur
a perſeo libro quarto. capitulo tri
gesimo primo.

Tabula

- Mediscastis naturalis filia priai nu-
psit polippo lib.vi.cap.xix.
- Medicina latuit qngentis anis lib.v.
cap.xx.
- Medicinā innouauit ypocras lib.v.
cap.xx.
- Megalis frigiū docuit fabinos disci-
plinā augurādi lib.xii.cap.lxxv.
- Megera furia ifernalis Acherōtis &
noctis filia lib. tertio.ca.octauo.
- Megera uxor herculis mactatur ab
eo.lib.xii.ca.ii.
- Megareus filius onchefti nil aliud li-
bro.x.cap.lvi.
- Megapentis filius menelai ex capti-
ua lydia lib.xii.cap.xiiii.
- Mezentius rex agillinae occidit lib.
vi.cap.li.&.liii.
- Melampus amichaonis filius preti-
filias putantes se uaccas liberat q̄-
re fit gener regis lib.ii.cap. xxx.&
lib.xii.cap.xxvi.
- Melāpus uates lib.x.c.xliiii.
- Melāpus marit⁹ lauiniae post aeneā
genuit latinū filiuū lib.viii.c.xvii.
- Melampus filius athrei nil aliud li-
bro.xi.cap.vi.
- Melicertā submersit yno mater &
se cū illo lib.ii.cap. lxxii. & lib.xiii.
cap.lxvi.
- Melanconia tristitiae mater lib.ter-
tio.cap.q̄rtodecimo.
- Melantho p̄thei filia uitiatu a ne-
ptuno lib.vii.cap.ix.
- Melon nilus est aegypti fluuius lib.
septimo.cap.xxx.
- Meleager primus Iouis archadis fi-
lius armis calidonia occupauit li-
bro.ix.cap.xi.
- Meleager oenei regis calidoniae fili-
us & althae: qui athlantae uirgini
asse dilectae dedit caput aprī: occi-
dit duos auunculos lib. ix.ca.xiiii.
sed plenius cap.xix.libro.ix.cap.xi.
meleager dictus est mars.
- Mela filius ptaonis nil aliū li.ix.ca.ii.
- Melion neptuni filius pene a nesto-
re occiditur lib.x.cap.xxiiii.
- Melissus rex cretae hūit amaltheam
& melissam filias: quae infantē nu-
triuere iouem lib.xi.cap.i.
- Melissa filia melissae regis cretae cū
amalthea sorore nutriuit iouē in-
fantem lib.xi.cap.i.
- Memphis ciuitas in egypto condit
ab ape lib.ii.cap.q̄rto.
- Mens mūdi sol dī lib.q̄rto.c.tertio.
- Menu luna est lib.q̄rto.cap.xvi.
- Menas iouis tertii filia mēstruis flo-
ribus praest lib.xi.cap.xi.
- Men defectus sonat lib.xi.cap.xi.
- Melon filius tytonis ex aurora li.v
cap.nono.sed ab achille occiditur
& mutatur i auem libro sexto.ca.
decimo.
- Menoniae aues natae ex fauillis me-
nonis lib.vi.cap.x.
- Menalippus a tydeo fratre inaduer-
tenter occiditur ualde plene libro
ix.cap.xxi.&.xxiiii.
- Menalippus alius a superiori tydeū
occidit quadā sagitta in bello the-
bano lib.ix.cap.xxi.&.xxxiii.
- Menalippes soror anthyopae regiae
amazonum ab Hercule redditur
reginae acceptis pro recompensa-
tione armis reginae lib.v. cap.xlix.
- Menealaus phyttenis filius uel atrei
secundum alios lacedaemonū rex
& maritus helenae libro.xii. cap.
xii.ualde plene.
- Mendacii descriptio cum septē spe-
ciebus mendacii.
- Mercurius primus primi Iouis fili-
us nuncius & interpret deorum li-
bro.ii.cap.xiii.& lib.tertio.cap.xx.
- Mercurius secundus liberi & proser-
pinae filius furatur uaccas apolli-
nis uidente batho: quem postea
uertit in saxum. Et irascitur cum
apolline & cōcordat lib.ii.cap.xii.
licet in.xi.cap.fuerit aliqua mētio
de eo.&.xiiii.cap. genuit Autolo-
nium furem ex lychione. idem cō-
firmatur lib.xi.cap.xvii.
- Mercurius tertius caelo patre & die
matre natus serpentem circūuolu-
tum baculo & alia insignia mercu-
rialia ferēs ex uenere sorore genu-
it hermafroditum lib.tertio.c.xx.
- Mercurius quartus fluminis nili fi-
lius fuit hermes trismegistus lib.
vii.cap.xiiii.
- Mercurius quintus filius mercurii
filiū nili fluminis habuit omnia in-
signia mercurio attributa: & gall⁹
apponitur eius cingulo libro.vii.
cap.xxxvi.
- Mercurius Iouis tertii filius ex ma-
ya atlantis filia habuit omnia in-
signia mercurialia: dicitur nuncius
deorum: deus eloquentiae: tegitur
galero: & omnia poetica ponuntur
ad plenum lib.xii.cap.lxi. Idem la-
ctatur a iunone lib.q̄rto.cap. xxxy.
& lib.ix.ca.ii. idem lib.xii.ca. lxxiii.
genuit duos lares ex lae filia almo-
nis. Eidē lib.q̄rto.cap. xxxy. sacri-
ficabant mercatores.
- Mercurius omnibus dantur eadem
ornamenta: sed non eadem deitas
qa alius medicinae deus: alius mer-
catorum: alius furum & cae. libro
xii.cap.lxi.
- Mercurius in generali fugiens giga-
tes uertitur in ciconiam lib. quart^o
cap.lxviii.
- Mercurius argum oculatum occi-
dit lib.vii.cap.xxii.
- Mercurius martem a carceribus li-
berat lib.x.cap.xlvii.
- Mercurius ligat p̄mertheum super
caucaso monte ut lanietur ab au-
ibus li.q̄rto.cap.xliiii.
- Mercurius mittit armenta ad litrus
ubi ludebat europa lib.ii. cap.lxii.
- Mercurius ducit animas ad letheū:
quas uult reuerti ad corpora libro
tertio cap.xliiii.
- Mercurius praemonuit ulyssēm ut
non transformaretur a cyrcē lib.
q̄rto.cap.xliiii.
- Mercurii planetae proprietas libro
xiiicap.lxi.
- Meroes coniunx polibi regis corin-
thiorum lib.ii.cap.lxx.
- Meropis atlantis & pleyonis filia
nupsit silypho corinthiorum re-
gi & peperit laertem patrem ulyf-
sis lib.q̄rto.cap.xl.
- Merops uxor atrei cū thyeste co-
gnato adultera magnorum malo-
rum causa fuit lib.xii. cap. quinto
plenissime.
- Merops aegyptius imperas aethyo-
pibus fuit maritus clymenis lib.
vii.cap.xl.
- Meretrices nudae celebrabant festa-
floralia. lib.q̄rto.cap.lxi.
- Merulae auis naturalis pprietas lib.
q̄rto.cap.lxviii.
- Mera priti & anchiae filia occiditur
a diana lib.ii.cap.xxxi.
- Meridies quaedā pars diei lib.i.cap.
xxxiiii.
- Meridium idem. ibidem.
- Melapuz neptuni filius ferro inuul-
nerabilis & incōbustilis turno fa-
uit cōtra aeneam lib.x.cap. xxv.
- Metus filius herebi & noctis cū oi-
bus ministris suis lib.i.cap.xix.
- Metres pater dydonis lib.ii.ca.lviii.
leone insula lib.q̄rto.ca.xxi.
- Mida oia tactu suo uertebat
in aurū lib.i.cap.xxiii.
- Miletus solis filius a suo noie ciuita-
tē cōstruxit i lesbo: postq̄ territus
a ioue nō potuit minoem senem
inuadere lib.q̄rto.cap.viii.
- Miletene uel miletēna ciuitas i les-
bo a mileto cōstruit lib.iiii.c.viii.
- Minerua prima nascit⁹ a uertice io-
uis lib.ii.cap.tertio.
- Minerua secundi iouis filia apolli-
nem primum ex Vulcano peperit
lib.iii. ca.xviii.&.xix. eadē ut patet

li.v.c.xlvii.ga fuit iuentrix bellorū bellona dicitur foror & auriga maris:& cū neptuno certauit de ipositione nominis athenarum.
 Minerua iuentrix quadrigarum filia louis lib.vii.cap.xii.
 Minerua nili filia ab ægyptiis colitur lib.vii.cap.xxxi.
 Minerua.v.pallonē uel pallantē gignatē & patrē propriū occidit quare pallas dicitur lib.ḡrto. cap.lxiii. hæc habet talaria lib.ḡrto. c.lxiiii.
 Minerua i generali capillos medusæ mutauit i angues lib.x.cap.x.
 Minerua spondet auxilium prometheo ad imaginem hoīs ex luto factam lib.ḡrto.cap.lxiiii.
 Minerua aduersatur uulcano petenti eius concubitus & nascitur erichthonius lib.tertio.cap.tertio. sed plenius lib.xi.cap.lxx.
 Minos louis tertii & europæ filius rex cretenſis i sicilia in oppido camerino occiditur lib.xi.cap.xxv. ubi plene ponuntur oīa poetica. idē dedit zonam incinctis italis & regnauit i italia lib.xi.cap.xxviii. sed in lib.i.cap.xiiii. fit iudex inferni.& lib.ii.cap.lxi.& lib.ḡrto.cap.octauo. pauca dicuntur: sed plura libro ḡrto cap.x. sed lib.xi. cap.xxvi. plene ponuntur oīa poetica.
 Ministri somni lib.i.cap.xxxi.
 Minotaurus gignitur: clauditur in labyrintho:& maculat a theseo li.ḡrto cap.x. item lib.x.cap.xlix.
 Minoya dudū sed hodie paron insula dicitur a pareante duce & nepote lafonis lib.xiii.cap.xxx.
 Mirra filia cinaræ regis cypri cū patre concubuit: cui adonem peperit lib.ii.cap.li.& cap.lii. mutatur in arborem.
 Myrtus arbor ueneri magnæ sacra lib.tertio.cap.xxii.
 Myrtilus filius mercurii filii mayæ auriga hypodamiæ pactōe primæ libidinis corrumpitur lib.ix.cap.vi. sed plenius lib.xi.ca.ii.& ca.lxiii.
 Mirmidon tertii louis filius populos quibus iperauit denominauit a se libro.xi. cap.xiiii. etiam in eodem ca. denotatur a puella mirmice. sed aliter dicitur lib.xi.ca.xliii.
 Mirmix puella i aetia regione uertitur in formicā a qua postea mirmidones dicti sunt lib.xi.cap.xi.
 Miseria herebi & noctis filia lib.i.c.xxiiii.
 Mistor filius regis priami occiditur lib.vi.cap.xliii.
 Misenus æoli filius tubicē hectoris

& æneæ i mari mergitur: uel uerius ab ænea occiditur lib.xiii.ca.xxiii.
 Misticō uel physicō li.ii. phœmio.
 Mitilene ciuitas a mileto constructa lib.ḡrto. cap.octauo.
 m Olossus pyrrii filius & andromachæ li.vi.cap. xxy. & lib.xii. cap. lliiii. noiauit a se populos. quibus iperauit: quod prius dicebant epyrrii: ut patet lib. lliiii. cap. l xvi.
 Molossi populi a molosso pyrrii filio dicuntur ut patet ca. proximo præcedenti.
 Morbi missi sunt in mundū propter prometheū qui animauit statuam luteam lib.ḡrto. cap. xliiii. & lib. i. ca. xxvii. dicitur morbus filius herebi & noctis.
 Morpheus minister somni lib. i. cap. xxxi. & lib. xi. cap. xviii.
 Mors filia noctis & herebi lib. i. cap. xxxii. ubi etiam ponuntur mortis species & nomina.
 Moralitas quid sit lib. i. cap. iii.
 Mopsus filius apollinis & dymatis alias manthionis filia tyresia lafonis summa amicitia iunctus phaselim ciuitate condidit lib. v. cap. vi.
 m Vlier ad solatiū hoīs facta est stimulus ipsius lib. ḡrto ca. xliiii. ubi ponitur earum malitia: & additur mulieres in mundū missas propter prometheū animantē statuam luteam. Et lib. xv. cap. ix. habet de nocte quod uolunt a uiris.
 Mulciber uulcanus dicitur lib. xii. c. lxix.
 Mundus duplex. scilicet maior & minor lib. i. cap. xliiii.
 Musæ tertii louis filia & memoriae alias menonis & thespiae filias pyrrii i picas uertunt lib. xi. cap. ii. ubi omnia plene.
 Musei plures fuerunt lib. xliiii. c. viii.
 Museus & moyses idem esse dicitur lib. xliiii. cap. viii.
 Museus eumolpi filius unus de tribus iuuetoribus poetis li. lliiii. c. viii.
 Aydes sunt fluiog: nymphae numero. xviii. libro vii. cap. xliiii.
 Nays interpretatur fluctus lib. vii. cap. xliii.
 Napeæ nymphae fontium numero viii. lib. vii. cap. xliiii.
 Napta fomes est lib. vii. cap. xliiii.
 Narcissus filius cepheii & lyriopis nymphae mutat i florē lib. vii. cap. lx.
 Nati luna quinta sunt steriles libro ii. cap. iii. additur lib. ḡrto. cap. i. quod etiam sunt damnosi.
 Nauplius filius neptuni libro. ii. ca. xxv. sed ualde plene habetur lib. x.

cap. lix.
 Nauis prima fabricatur ab argo gratia lafonis lib. xiii. cap. xxvi.
 Nauigationis laus & utilitas lib. x. in prohemio.
 Nausithous phœnicum rex lib. x. cap. xvii.
 Nausithea filia alcinoi fauit ulyssi libro. x. cap. xxi. & lib. xi. cap. xl.
 Naxon insula optio abundat uino lib. xi. cap. xix.
 Ecce unam speciem mortis n lib. cap. xxxii.
 Neiphyles uxor athamatis regis thebarū maritimi phrisi & hellis concita infania liberi patris in syluas abiit libro. xiii. cap. l xvi. ualde plene.
 Neleus neptuni filius pulsus a peleya fratre: pylon condidit & habuit filios. xii. lib. x. ca. xxxv. sed lib. ii. ca. xxxvii. genuit nestorē ex cloro uxorē Nembrothi turri in deum excogitauit lib. ḡrto. cap. l xviii.
 Neptunus saturni & opis filius fuit lib. ḡrto cap. i. & cap. xviii. dicitur frater louis tēptas eū regno priuare una cū lunone. sed oīa poetica ponunt plenissime lib. x. c. i. & lib. x. cap. xi.
 Neptunus cū medusa concubuit in templo palladis ualde plene lib. ii. cap. tertio. & libro quinto. cap. xviii. & libro decimo. cap. primo. certauit cum minerua de impositione nominis athenarū. & libro quarto. cap. lxi. ex hiphymedia genuit othum & ephialtem qui singulis mensibus crescebant. viii. digitis. & iuuerunt gigantes.
 Nereus marinus deus oceani & thetidis filius dorim sororem i uxorem habuit. ex qua nymphas oēs genuit lib. vii. cap. xliii.
 Nereides nymphae marinae a nereopre dictae sunt numero. xxxii. lib. vii. cap. xliiii.
 Nerithos insula lib. quarto. ca. xviii.
 Nessus centaurus occiditur ab hercule lib. ix. cap. xvii. sed plenius in xxxi. cap. eiusdem li. & lib. xiii. c. i.
 Nestor filius nelei ex clori confuge lib. x. cap. xxxv. ubi omnia plene.
 Neptolomus proprium nomē pyrrii Achillis filii lib. xii. cap. liii.
 Icostrata filia ionii archadū n regis pallantis uxor uel nurus ex mercurio euadrum archadiae regem peperit. famosissima uates carmentis dicta: & in italia montem palatinum incoluit libro quinto. cap. Idem dicitur libro. x. cap. l x v.

Tabula

Nilus ægypti fluuius lib. vii. ca. xxx.
 Nymphæ i generali lib. vii. ca. xiiii.
 Niobe filia tantali ex taygete uxor
 amphionis ob superbiam perdit
 filios lib. v. ca. xxx. sed cap. xxxi.
 ponuntur nomina filiorum & fi-
 liarum. & lib. xii. cap. ii. uertitur in
 lapidem ualde plene. & in prohæ-
 mio lib. iii. aliquid dicitur.
 Nyobe filia phoronei Ioui peperit
 aptm lib. vii. cap. xxii.
 Nisam Ci. in india condidit Diony-
 sius lib. ii. cap. viii. & lib. v. cap. xxv.
 ualde plene ubi dicitur sita iuxta
 indum.
 Nisus secundus mercurius est nisa-
 ciuitas dictus lib. ii. cap. xii.
 Nisus rex megarensium a filla filia
 uita priuatur regno lib. xi. ca. xxvi.
 Niseus bacchi nomen lib. v. ca. xxv.
 Nitheus neptunni filius ex cyleno
 filia athlantis rex æthiopiae frau-
 de nithimene filia cum ea concu-
 buit lib. x. cap. xxviii. & xxx.
 Nithimene filia nithei regis æthyo-
 piæ adulterata cum patre uertitur
 in auem mineruæ sacram libro. x.
 cap. xxviii. & cap. xxx.
 Nithileus bacchi nomen lib. y. cap.
 xxv.
 Octis diuisio lib. i. cap. ix.
 n Noctua ponit in tutela mi-
 neruæ li. ii. c. iii. & li. x. c. xxx
 Nomina equorum solis lib. quarto
 cap. iii.
 Nomius idest Apollo græce latine
 pastor sonat. nam pulsus ab archa-
 dibus quibus imperabat factus ē
 pastor admethi regis lib. v. cap. iii.
 Norax filius mercurii filii mercurii
 nili in sardinia nore oppidum cō-
 posuit lib. vii. cap. xxxvii.
 Nore oppidum in sardinia a norace
 cōstructum filio mercurii lib. vii.
 cap. xxxvii.
 Nothus uetus meridionalis lib. iiii.
 cap. liiii. & dicitur cap. lvi. eiusdem
 lib. frigidus & siccus. sed p accidēs
 uenit ad nos calidus & humidus.
 Nouius unus equorū plutonis lib.
 viii. cap. vi.
 Nox filia terræ & mater parcarum
 lib. i. cap. v. & ix.
 Nox concubia. iiii. pars noctis libr. i.
 cap. ix. & xxxiiii.
 Vbis generatio li. ix. c. xxvii.
 n Numitor proæ filius ab
 amulio regno priuatur. sed
 a romulo & remo restituitur lib.
 vi. cap. lxx. & lxx.
 Numeus flumen est lib. ii. cap. lxi.
 Numenius philosophus honeste re-

præhendit auctorem lib. iii. in p/
 hoemio.
 Numus æneus apud italos primo
 signatur a saturno lib. viii. cap. i.
 Nuniuā insula occupata a sardo her-
 culis filio uocatur sardinia lib. xiii.
 cap. vii.
 Nux attribuitur Ioui: & describitur
 natura & proprietates eius lib. xi. c. i.

 Asis oppidū in creta con-
 dit a philistene filio apol-
 linis lib. v. cap. viii.
 Oceanus cæli & uestæ fi-
 lius pater oīum dicitur
 lib. vii. cap. i. ubi ponuntur omnia
 poetica. Idem dicitur in secundo
 prohæmio lib. i.
 Occiduum lib. i. cap. xxxiiii.
 Occipito arpia li. iii. c. vi. & li. x. c. lxi.
 Ochyrce filia Chirōis cetauri uates
 optima uaticinatur de morte p̄ris
 lib. viii. c. viii. & in. ix. cap. multa ua-
 ticipatur & creditur thethis fuisse
 mater achillis.
 Oebalus filius arguli a se noīauit la-
 chonas oebalos lib. v. cap. xxxix.
 Oeneus rex calidoniæ filius partha-
 onis & maritus alteæ: pater melea-
 gri lib. ix. cap. xvi. idem cap. xix. di-
 cti lib. ualde plene dyanam prouo-
 cauit ad iram negligens sacra eius
 Sed libr. vii. cap. xix. dī pater deia-
 nira & focer herculis.
 Oenone nymp̄ha paridi peperit. ii.
 filios lib. vi. cap. xxi.
 Oetha colchorum rex solis filius &
 persæ filia oceani uel asteriæ foro-
 ris lathonæ phrixum cum aureo
 uellere recepit. sed a Ioue priuatur
 regno a quo postea restituitur an-
 tiquus lib. q̄rto. c. xii. sed. xi. cap. li.
 q̄rti dicitur medeam restituisse si-
 bi regnum uiribus Iasonis. & ual-
 de plene li. q̄rto. cap. xxi. & lib. vii.
 cap. tertio. confirmatur filius per-
 sæ. & lib. xiii. ca. lxxviii. Oeta fecit si-
 bi genere phrixum ducentē aureū
 arietē: quē tadē proditorie occidit.
 Giggii regis tempore fuit di-
 o luuium lib. q̄rto. cap. xx. &
 lib. ii. cap. iii. dicit rex atticæ
 Ogigia insula ē: q̄ calipso ulysses te-
 nuit septem annis lib. xi. cap. xl.
 Oicleus filius anthiphatis amphy-
 arum genuit secūdam quosdam
 lib. xiiii. cap. xliii.
 o Lymphas clarissima regina
 macedonū magni Alexan-
 mater fuit de genere achil-
 lis. lib. xii. cap. lv.
 Omphales lydia effoemauit hercu-
 lé ad oīa muliebria. sed secundum

alios yoles fuit lib. xiii. cap. i.
 Onchestus neptūni filius onchestā
 ci. construxit lib. x. cap. lv.
 Onchesta ci. a cōditore nomē assum-
 psit lib. x. cap. lv.
 Ps uel opis filia Vranii uel
 o cæli lib. iii. cap. i. qd̄ confit-
 matur. ii. cap. & additur fuis-
 se deorum matrem ubi ponūtur
 omnia poetica. & cap. q̄rto carcera-
 tur a tytano: sed a Ioue filio libera-
 tur. & lib. q̄rto cap. i. saturno mari-
 to pepit plures masculos & scemel-
 las. Tandem Iuppiter eam liberat
 carceratā a tytano. Et iterum oīa
 ualde plene lib. viii. cap. i. sed li. q̄r-
 to. cap. xxxv. & lib. viii. cap. vi. poni-
 tur ops p̄ terra & maya m̄re mer-
 curii & lib. viii. c. xii. ponitur p̄ fau-
 na pyci filia & fauni coniuge &
 uxore.
 Opis nili filius qui & uulcanus dici-
 tur ab ægyptiis credit̄ custos egypti
 p̄ti lib. vii. c. xxxviii.
 Opheltes filius licurgi regis neme-
 ya a serpēte occiditur lib. v. c. xxix.
 Raculum species somni lib.
 o i. cap. xxxi.
 Oratius poeta uenulinus li.
 xiiii. cap. xv.
 Orchus rex molossorum p̄serpinā
 rapuit quam pro uxore tenuit lib.
 viii. cap. iiii.
 Orchus ifernus est lib. i. cap. xiiii.
 Orchus pluto dicitur lib. q̄rto. cap.
 i. & lib. viii. cap. vi.
 Orchades insulæ libro. x. cap. x. Sed
 libro. vii. cap. xiiii. sunt orchades
 deæ montium.
 Orchamus filius achimēdis regis
 achimēniæ pater leucothois eam
 uiuam sepeliri iussit uitiatā a phce-
 bo lib. xii. cap. xxxvi & cap. xxxvii.
 Orchomenus Ci. Boetiæ libro. iiii.
 cap. xxii.
 Orithya filius erithōii alias eritheii
 regis athenarum rapitur a borea
 libro quarto. cap. lviii. & libro. xii.
 cap. lxxii.
 Orion ex urina deorum genitus co-
 mes dyanæ ab enopyone rege pri-
 uatur oculis. a scorpiōe occiditur
 & i signum cæleste transfertur &
 alia multa lib. xi. cap. xix.
 Origenis laus ingenium & uolumi-
 na lib. xiiii. cap. xxii.
 Orinthyas uentus libro quarto. ca.
 lvi
 Orne nymp̄ha mater aschalaphy li-
 bro. tertio. cap. xiii.
 Oron mons dicitur libro. vii. cap.
 xiiii. & cap. xiii.

Orpheus fere oīum poetarū uetu/
stissimus lib. i. ca. vii. sed lib. xiiii. c.
viii. dicit q̄ plures fuerunt orphei:
sed trax iunior. Et additur q̄ fue/
rit unus ex tribus iuētoribus poe/
sis. & lib. iiii. ca. i. dī asseruisse cælū
a phanete compositum. & lib. v. c.
xii. dī q̄ orpheus trax fuit caliopis
musæ fili⁹. & apollinis. Et q̄ mo/
uit siluas cum cythara & c. tandē a
mulieribus ligonibus cæditur: &
caput & cythara eius defertur les/
bon. & dī q̄ primo iuenit auguria
& sacra bacchi a menadibus cele/
branda.

Orsilachus filius alpei flu. rex ma/
gnæ potentæ lib. vii. c. xlv.

Orsilachus filius dioclei occiditur
ab ænea lib. vii. c. xlvii.

Orsilachus idumenei regis filius ab
ulyse occiditur lib. xi. c. xxxii.

Ortygia isula ubi lathona pepit lib.
iiii. cap. xx.

o Syris albus taurus q̄ singu/
lis annis appebat ægyptiis
lib. iiii. cap. iiii. lib. iiii. ca. xxii.

Othus neptunni filius ex yphyme
dia uxor aloy crescebat singulis
mensibus. ix. digitis & iuuit gigā/
tes lib. iiii. cap. lxi. Sed plenus lib.
x. cap. xlyii.

o Xæas filius herculis thebani
ex megera creōtis filia occi/
ditur ab hercule li. xiiii. ca. ii.

Achīnus trinacriæ mōs
lib. xi. in prohæmio.

Padus cognouatur erida/
nus lib. vii. cap. xli.

Pallor noctis & herebi fi/
lius lib. i. cap. xxix.

Pallor mater deorum lib. iiii. cap. ii.

Palemon filius stenobis & phyney
regis archadiæ lib. iiii. cap. lx.

Palemon deus marinus li. i. c. lxxvii.
Sed ualde plene li. xiiii. c. lxxix.

Pallenes uel pallātes filius tytanis a
se isulā noīauit palonē & a miner/
ua occidit lib. iiii. cap. lxiii.

Palene isula iægeo mari denoiata
a pallāte uel pallene li. q̄rto. c. lxiiii.

Pallas dī a palene uel pallāte patre a
se occiso cum primo diceretur mi/
nerua. li. q̄rto. c. lxiiii. Eadem licet
sub nomine mineruæ nascitur de
capite louis lib. ii. cap. iiii.

Pallas filius euandri regis archadiæ
occiditur a turno libr. xii. cap. lxvi.
& apud Romā corpus eius nuper
iuentum est. lib. xii. ca. lxx.

Pallas rex archadiæ ab euādro filio
occiditur lib. v. cap. v.

Pallantia filius euandri regis hercu

li peperit latinum laurētum regē:
& mōti nomē dedit ubi sepultus
est. lib. xii. cap. lxxvi. Sed lib. viii. cap.
xvii. ponuntur aliæ opiones.

Palladiū rapitur de troia lib. xi. c. xl.

Pallamedes nauplii filius li. x. c. lxx.
& c. lxx. ualde plene: & lib. xi. cap. xl.

Et lib. xii. ca. xv. fit dux in exercitu
græcorum priuato agamennone:
sed crimine ulyssis occiditur.

Palinurus. M. nauis æneæ submer/
gitur lib. vi. cap. lii.

Pāmones naturalis filius priami li.
vi. cap. xli.

Pan filius demogorgōis ex chao fra/
ter parcarum lib. i. cap. iiii. & i q̄rto
additur q̄ amauit Syringam pri/
mo composuit fistulam. & plene.
describitur forma eius.

Panes fauni uel saturni filii dei agro/
rum sunt lib. viii. cap. xliii.

Pan habuit uxorem eglam terræ fi/
liam lib. q̄rto. ca. lxxviii.

Pan deus archadiæ amauit lunā li.
iiii. cap. xvi.

Pan gigantes fugiens mutat in hyr/
cum a parte superiori: sed ab iseriori
in piscem lib. q̄rto. c. lxxviii.

Pā filius mercurii & penelopis uxo/
ris ulyssis lib. xii. cap. lxxviii.

Pan. i. totum lib. quarto. cap. xlv.

Paneus mons lib. iiii. cap. i.

Panaliceus lib. primo cap. quarto.

Pandora homo uel statua lutea aīa/
ta a prometheo lib. q̄rto. ca. xliiii.

Panthus mister somni lib. i. c. xxxi.

Pandarus menelaum uulnerat lib.
vi. cap. xxi.

Pādrasius rex græcorum li. vi. c. lvi.

Pandion rex athenarum prognem
filiam dedit thereo in uxorem li.
ix. cap. viii. ubi sunt omnia poetica
& lib. xii. cap. lxxiii.

Paphus pigmalionis filius ex ebur/
nea matre cyprum isulam de suo
nomine paphum dixit: & paphū
oppidū construxit ibidē lib. ii. c. v.

Paphum insula cypri a papho filio
pigmalionis li. ii. c. v.

Paphum oppidum i cyprum con/
ditum a papho pigmalionis filio: i
quo maxie honoratur uenus li. ii.
cap. i. Qui honor confirmatur lib.
iii. c. xxii. & xxiii. & lib. xi. c. q̄rto.

Parthanopeus meleagri & athlātæ
filius lib. ii. c. xxx. sed. lib. ix. c. xx. po/
nuntur uariæ opiones: tādē oc/
ciditur in bello thebano.

Parthao fili⁹ martis & steropis rex
calidoniæ lib. quarto. ca. xxxvi sed
lib. ix. cap. xi. dī filius martis: qui
dicebatur meleager filius melea

gri martis filii.

Parthenopeya nomen unius syre/
narum lib. vii. cap. xx.

Parcæ li. i. ca. tertio. & q̄rto. & xxxii.

Parnafus biceps uatibus & carmi/
nibus gloriosus libro quito in p/
hæmio.

Paris priami & Heccubæ filius. &
quæcūq̄ dicuntur de eo libro. vi.
cap. xxii. sed libr. xi. cap. vii. & viii.
quicquid egit cum Helena & lib.
xii. cap. xii. sum marie ponitur. & li
bro. xii. cap. li. occidit achillem: sed
c. lxxix. dicit libri. xii. iudicat de po/
mo inter iunonem mineruam &
uenerem.

Parthemias iunonis nomen lib. ix.
cap. i.

Parthemias dī uirgilius: quod uir/
ginitas sonat. lib. xiiii. cap. ix.

Parentes filius pluti nepos lasonis
a suo nomine paron insulā & eius
oppidum paron dixit: quæ primo
dicebatur Minoya lib. xiiii. ca. xxx.

Paron insula ut patet in. c. proximo
præcedenti.

Paron oppidum cum tota isula de/
nominatur a parente nepote laso/
nis lib. xiiii. cap. xxx.

Pasithea nomē unius gratiæ lib. v.
cap. xxxiiii.

Patroclus occiditur ab hectore lib.
vi. ca. xxiii. Idē ponitur lib. xii. c. li.

Paulus perufinus antiq̄tatum ma/
ximus exquisitor i primo probæ/
mio libri primi. sed eius uita p̄ia
mores & officium cum fuerit ma/
gister & custos bibliothecæ regis
roberti lib. xy. cap. vi.

Paulus geometra florētinus miris
laudibus cōmendatur lib. xy. c. vi.

Paulus apostolus poeta peritus lib.
xiiii. cap. xviii.

Pauo auis ponitur in tutela luno/
nis cuius caudæ apponuntur ocu/
li argi pastoris sui occisi a mercu/
rio lib. ix. cap. i.

Paup̄tatis laudes iclytæ lib. q̄rto. c.
q̄rto ualde plene.

Egalus equus alatus neptū
p ni filius & medusæ in tem/
plo palladis conceptus. li. x.
cap. xi. sed plenus ponūtur omnia
poetica. c. xxvii. dicti lib. & ca. xxv.

Pelasgi populi postea dicti sunt ar/
chades lib. q̄rto. ca. lxxvi. & lib. v. ca.
xlvi. & lib. x. ca. lviii.

Pelasgi populi asiatici fuerunt ifesti
troiāis & denoiant a pelasgo rege
lib. x. cap. lviii.

Pelasgus rex populos sibi subditos
uocari uoluit pelasgos li. x. c. lviii.

Tabula

- Pelasgia** græca mulier pelagos asia-
ricos denominauit a se & pelasgiã
condidit ci. lib. x. c. lviii.
- Pelagõius** filius asii flu. & pibia nil
aliud li. vii. c. liii.
- Peleus** eaci regis filius tethim acce-
pit in coniugem & omnia alia poe-
tica libro. xii. cap. xlix. & libro. vii.
c. xvi. tethim a ioue suscepit uxore
& achillem filium chironi tradi-
dit lib. vii. c. xvi.
- Pelias** thessaliæ rex neptuni filius &
gener salmõei regis occidit a filia/
bus li. x. c. xxxii. ubi oia plene. & ple-
ne et. c. xxxiii. idẽ lib. iii. c. xii. & lib.
xiii. c. xxvi. occidit & c. Et lib. vii. c.
v. idem est pelyas & pluuia.
- Pelops** tatali regis corinthioꝝ & tay-
getæ filius ipodamiã uxore huius
dolo Mirtoli lib. ix. ca. vi. & vii. sed
oia ple. lib. xii. c. iii. idẽ lib. xii. cap. i.
decoctus & diis comedendus ap-
positus uiuificatur.
- Pelopeya** filia thestis patri egyptu
pepit lib. xii. c. vii. & ix.
- Petheus** echionis fi. & agauis lanias
a mre & materteris lib. ii. c. lxxv.
- Penelope** filia ichari & uxor ulyssis
pudicissima mulier alias meretrix
ipudica lib. v. c. xliiii. & lib. xi. c. xl. &
lib. xii. cap. lxxviii.
- Penelope** alia a superiori uxor tantali
& mater nyobis lib. xii. c. ii.
- Peneus** thessaliæ fluuius oceani &
terræ filius lib. vii. cap. xxvii.
- Peyon** uxor dædalionis li. xi. c. xvii.
- Perseus** iouis tertii & danis acrisiõis
fi. Gorgõi caput abstulit & acrisiũ
mutat in lapidẽ li. ii. c. xxxii. idẽ cõ
firmatur li. iii. c. xxxi. ubi addit fa-
xificasse athlatẽ: sed plena hystoria
cõtra gorgonẽ ponit li. xi. c. x. Sed
pfecte habet de gestis a pseo li. xii.
c. xxv. ubi stellificat sed. c. xxxiii. trã-
stulit regnũ argiuoꝝ miccenis.
- Perseus** persei filius sagtarum in-
uentor lib. xii. cap. xxxiiii.
- Persia** a pseo iouis filio uicta: & oc-
ciso libero patre denominatur li.
xii. cap. xxv.
- Persa** oceani filia soli peperit oethã
regẽ colchoꝝ & cyrcẽ li.
- Persepolis** regia ci. a perseo constru-
cta i persia denominatur a perseo:
quæ postea ab alexãdro diruta est
lib. xii. c. xxv.
- Persius** poeta fuit uulteranus libro
xiiii. cap. xv. & xix.
- Pertiacia** herebi & noctis filia lib. i.
cap. xxii.
- Pericles** atheniensiu princeps dictus
est iuppiter olympius libro. ii. c. ii.
- Peridemenon** Nelei filius & cloris
uersus in aquilam ab hercule occi-
ditur lib. x. c. xlii.
- Perima** filia eurimedõtis neptuno
peperit nausitheon lib. viii. c. xvi.
- Perithous** isionis filius amicus the-
sei hypodamiam alias hipocatiã
ducẽ uxorem cum centauris pu-
gnat lib. ix. cap. xxxii. ualde plene
& libro. xii. cap. lxxviii. Idem lib. ix.
cap. xxviii. & cap. xxxiii. & libr. x.
cap. xlix. deuoratur a cerbero.
- Perypleus** filius pyrrihi lib. xi. cap.
liii.
- Peristera** nympa cũ cupidine uer-
titur in columbam lib. iii. c. xxii.
- Petrarçæ** laus in prio phœmio au-
ctoris libri primi sed uberior laus
& multa eius opera lib. xiiii. cap.
x. sed. cap. xix. dicti libri ponitur il-
la gloria: q̄ posset poni de aliquo
mortali: & Robertum regem do-
cuit poesim. sed lib. xv. cap. vi. coro-
natur: & numerantur opera eius.
& cap. xiii. dicti libri. xv. rogatur a
Roberto ut sibi intitulet africam
suã. & lib. xv. cap. xiiii. dicitur præ-
ceptor auctoris.
- Petrus** naufragus liberat a christo
lib. iiii. in prohemio.
- P** Haro rex ægypti magicam
exercuit lib. iiii. cap. xiiii.
- Pharos** insula in conspectu
ægyptiæ alexãdriæ lib. vii. cap. xi.
- Phanet** lib. i. cap. viii.
- Phanetes** primus deorum secundũ
quosdam lib. i. cap. vii. & lib. iii. c. i.
- Phanestes** pastor lib. i. cap. ix.
- Phanos** lib. i. cap. viii.
- Phaelis** ci. in finibus pamphiliæ cõ-
ditur a mopso filio apollinis lib. v.
cap. vi.
- Phantasma** species somni libro. i.
cap. xxx.
- Phabetora** minister somni lib. i. ca.
xxx.
- Pasiphe** solis rhodii soror fuit li. iiii.
cap. viii. sed cap. x. dicitur filia solis
rhodii & uxor regis minois. Eodẽ
lib. xi. cap. xxvi. peperit minorauz.
- Phalisci** duo fratres filii iouis tertii
& talia nymphe lib. xi. cap. x.
- Phaliscus** lacus i sicilia proprietatis
mirabilis lib. xi. cap. x.
- Phaeton** climenis & solis ægyptii fi-
lius lib. vii. cap. vi. & cap. xl. sed ple-
nissime lib. vii. cap. xli.
- Phaetontis** sorores fuerunt tres: quæ
in arbores uersæ sunt li. vii. c. xlii.
- Phetusa** soror phaetontis mutatur
in arborem lib. vii. cap. xxxiii.
- Pherita** filius crytei ex thyro suscipi-
tur lib. xiii. cap. xxxiiii.
- Phegeon** equus solis lib. iiii. ca. iiii.
- Phœbus** sol dicitur lib. q̄rto. ca. ter-
tio. sed lib. xi. c. xvii. ex lichioẽ filia
dædalionis genuit philomenẽ. &
lib. vii. ca. xxix. amauit danem pe-
nei filiã ubi ualde plane. plene et li.
ix. cap. x. Idem lib. xii. c. xxxvii. uer-
sus i formã eurimonis matris leu-
chotois uitiauit leuchotoem: quã
postea uertit in uirgam thuris.
- Phœbe** luna est lib. iiii. cap. xvi.
- Phetusa** filia solis & nereæ in sicilia
seruabat greges solis lib. q̄rto. c. v.
- Phedra** filia mynois ex pasiphe cũ
theseo fugit: & amore Hippolyri
priuigni sui se occidit lib. xi. c. xxx.
Eadẽ lib. x. ca. xl. rapitur a theseo.
- Phoenix** trãformata calistonis no-
men fuit lib.
- Phoenix** filius agenoris primo lras
adiuenit. apud tyrum imperauit.
bythimiam condidit lib. ii. cap. lv.
- Idem** lib. ii. cap. lxxviii. Thebis regna-
uit senex: & ibi laium genuit.
- Phœnices** uirgias suas exponebant
ad quæstum priusq̄ matrimonio
copularent lib. ii. cap. liii. Idẽ sunt
optimi nautæ lib. q̄rto. cap. lxxvii.
- Phegus** inachi filius docuit tempo-
ra per mensis & annos diuidi lib.
vii. cap. xxvi.
- Phisichon** i primo prohemio libri
primi.
- Phiton** filius demogorgonis & ter-
ræ lib. i. cap. vii.
- Phiton** serpens maximus occiditur
ab apolline libr. quarto. cap. xx. &
lib. v. cap. tertio.
- Phito** filia athlantis & terræ stellifi-
catur lib. q̄rto. cap. xxxiii.
- Philomenes** filius phœbi ex lichio-
ne nympa cythara & carmie ma-
gnus lib. xi. cap. xi. & lib. ii. ca. xiiii.
& lib. v. cap. xi.
- Philomelus** lasonis filius plutum
genuit lib. xiii. cap. xxviii.
- Philon** mathematicus lib. iii. ca. xx.
- Philax** locus est lib. iii. cap. xiiii.
- Philogeus** solis equus lib. iiii. ca. iii.
- Phidippus** filius thessali nepos her-
culis in exercitum troianum cum
patre iuit lib. xiii. cap. xii.
- Phineus** rex archadiæ instinctu ar-
phalacis cõiugis filios excæcauit:
quare læditur ab arpiis quæ dein-
de fugantur a zetho lib. q̄rto. cap.
lix. ualde plene. & aliqd tangit lib.
tertio. cap. vi. & lib. x. ca. lxi.
- Phineus** filius stenobis & phinei re-
gis archadiæ læsi ab arpiis libro
quarto. cap. lix.

- Phineus** frater cephei cōtra p̄fēū bel
lū mouit ualde plene li. xii. ca. xxv.
- Philistenes** phoenicis regis phoeni/
cum filius sacerdos herculis gadē
ciuitatē cōstruxit in littore oceani
lib. ii. c. lvi.
- Philistenes** apollinis ex cantilena fili
us cōdidit in creta oaxem oppidū
lib. v. cap. viii.
- Phistenes** thyestis filius ex merope
uxore athrei fr̄is sui a patruo occi/
ditur: & a p̄re comedif li. xii. c. viii.
- Phisthenes** filius pelopis & hipoda/
miæ lib. ix. cap. vii. idem moriens
iuuenis agamennonē & menelaū
filios cōmendauit atreo fratri. Vn/
de atreide dicunt li. xii. c. xi. Sed ca.
xii. relinquitur in dubiū utrū atrei
uel phisthenis fuerint filii.
- Phisistratus** filius nestoris & euridi
cis comitatur thelemacū euntē la/
cedæmoniam quærentē ulysem
lib. x. cap. xxxviii.
- Philothetes** filius iapeti qui alio no/
mine dictus ē hespus li. iii. c. xxix.
- Philothetes** phyātis filius habuit fa/
gittas herculis morientis li. xiii. c. i.
- Phyllera** saturno peperit chironem
lib. vii. cap. lxii.
- Philomena** filia pādionis regis athe/
narum a rege thereo defloratur
li. ix. cap. viii. & cap. ix. ubi ponun/
tur omnia poetica & libro. xii. cap.
lxxiii.
- Phyllis** filia Licurgi regis thraciæ se
suspendit amore furens lib. x. cap.
lii. ubi plene legas: & plenius li. xi.
cap. xxv.
- Phitiliāci** condidit in calabria ydo/
meneus rex cretæ lib. xi. cap. xxxii.
- Philadelphus** in priō phœmio li. i.
- Philosophiæ** laudes maximæ libr.
xiii. cap. v.
- Phoroneus** inaci filius rex argiuogæ
primo argos legibus & iudiciis or/
nauit: a quo & locus iuris forū di/
citur lib. vii. ca. xxiii.
- Phoroneus** primus lib. ii. cap. iii.
- Phorōidis** sacerdotis mercurius fu/
ratur uaccas lib. ii. cap. xii.
- Phocus** eaci filius a peleō p̄re achil/
lis occiditur lib. xii. cap. xlv. & xlvi.
- Phocarum** pisciū forma & proprie/
tas lib. vii. cap. i. & ix.
- Pholus** centaurus yfionis filius lib.
ix. cap. xxxii.
- Phorcus** neptunni filius deus ma/
ris uincitur ab atlante lib. x. c. vi.
- Phorbas** priami filius occiditur lib.
vi. cap. xxxviii.
- Phrixus** filius athamātis ex neiphi/
le super ariete aureo cum helle so/
rore fugit odium inonis nouerçæ
lib. xiii. ca. lxvi. ualde plene additur
ca. lxvii. q̄ deuenit ad colchos: ubi
arietem superis uel marri: sacrauit
Et oetæ regis factus gener incau/
tus occiditur: hæc omnia ualde
plene.
- Icus** saturni filius rex auso/
p niæ pomonā uxore habuit
& a cyrcē mutatur in auem
lib. viii. cap. x. ubi sunt omnia poe/
tica. item lib. iii. cap. xiiii. mutatur
in auem.
- Pici** auis natura lib. viii. cap. x. & lib.
ix. cap. iii. dicitur auis martis.
- Pythagoras** instituit q̄ intraturus
scholas eius ante quinquennium
de philosophicis non loqueretur
lib. xiiii. cap. iii.
- Pidasus** filius bucolionis occiditur
ab euriolo græco lib. vi. cap. xii.
- Pierus** habuit nouem filias a musis
in picas uersas lib. xi. cap. xii.
- Pierides** dicuntur musæ ob uictoriā
habitā de filiabus pieri lib. xi. ca. ii.
- Pigmeleon** beli regis filius & fra/
ter didonis plene li. ii. ca. lvi. & lix.
- Pigmeleon** filius celicis eburneā sta/
tuam uertit in ueram fœminā lib.
ii. cap. xlvi. sed plenius. xlix.
- Pilunus** rex apuliæ danem acrisio/
nis filiā matrē persei accepit in cō/
iugem lib. ii. c. xxxii. sed lib. xiii. c.
lvi. ponuntur quæcunq̄ de eo scri/
pta sunt.
- Pilide** filia athlātis & etræ stellifica/
tur. lib. iiii. cap. xxxiiii.
- Pilon** neleus pater nestoris cōdidit
dū a thessalia pelleref a fratre pel/
leo lib. x. cap. xxxv.
- Pilū** a pilūno iouis filio reptore de/
nominatū est lib. xii. cap. lvi.
- Pilades** strophili focensis filius fuit
uerus amicus horestis lib. xii. c. xx.
- Pirous** equus solis lib. iiii. cap. iii.
- Pirodes** filius celicis regis ciliciæ pri/
mo ex silice ignem excussit lib. ii.
cap. lvi.
- Pyrrha** epymethei filia & deucalio/
nis uxor piissima lib. iiii. cap. iii. &
lib. vi. cap. lviii. sed plenissime po/
nuntur oīa lib. vii. cap. xlvii.
- Pyrrhus** achillis filius gignitur ex
deidamia libr. xii. cap. li. idē lib. vi.
cap. xxv. occiditur ab horeste. sed
lib. xii. cap. xiii. rapuit hermionam
demū occiditur & restituit uxor:
sed omnia quæ sparsim ponunt
leguntur de eo lib. xii. cap. li.
- Pyrrhus** rex epyrrotarū fuit de ge/
nere achillis lib. xii. cap. lv.
- Piro** nelei filia & cloris & uxor bian/
tis formosissima lib. xli. cap. xii.
- Piragmon** filius neptuni ex amphi/
trite coniuge uulcanum iuuat fa/
bricare fulmina lib. x. cap. xvi.
- Pireneus** musas clausit in perniciē
eius lib. xi. cap. ii.
- Piscium** laus maxima lib. x. cap. xvi.
- Pitagusæ** insulæ simiis abundantes
lib. iiii. cap. xliiii.
- Pitumnus** filius iouis q̄ usum ster/
corandorum agrorum inuenit fa/
ctus deus stercolinus dictus est li.
xii. cap. lvi.
- Lautus** poeta ita pauper fu/
p it: q̄ de die fatigabatur pre/
cio ad molas manuarias: de
nocte uero componebat comœdi/
as lib. xiiii. cap. iiii.
- Plexippus** filius textii a meleagro ne/
pote occiditur libr. ix. cap. xii. sed
plenius. cap. xix.
- Pleion** athlātis tusci uxor filia ocea/
ni pepit pliaides lib. iiii. cap. xxxiiii.
& lib. vii. cap. v.
- Pliades** filia pleionis & athlātis stel/
lificantur in genu tauri lib. iiii. cap.
xxxiiii.
- Plotæ** insulæ usq̄ quas zethus & ca/
lays fugauerunt arpyas libro. iiii.
cap. lix.
- Pluto** saturni & opis filius rex infer/
ni lib. viii. cap. vi. ubi ponuntur oīa
poetica. & aliqua dicuntur lib. i. ca.
v. & lib. viii. cap. iiii. rapuit proser/
pinam ualde plene & lib. iiii. cap. t.
pariter.
- Pluto** filius iasonis & cereris nil aliū
lib. viii. cap. iiii. & lib. xiii. cap. xxix.
- Pocris** filia erictoni uel ericthei uel
hylei & uxor cephalī lib. xii. c. lxxi.
sed plenius lib. xiiii. cap. lxiiii.
- Podarces** Hyphicli filius gignitur
ex sumpto ueneno serpentis libro.
xiii. cap. lvi.
- Poetici** studiū laus lib. xiiii. cap. xxii.
- Poetarum** duæ sunt species una ho/
nesta alia impudica lib. xiiii. ca. xx.
ubi aperitur dictum boetii contra
poetas.
- Poesis** officiū quid sit: & unde dica/
tur lib. xiiii. cap. vii.
- Poesis** ubi & a quibus primo inuen/
ta est libro. xiiii. cap. viii.
- Poetæ** primo uocati sunt theologi
lib. xiiii. cap. viii.
- Poetæ** coronantur lauro lib. vi. ca.
xxix.
- Poetarum** laus & gloria lib. x. ca. ii.
- Poetæ** & poesīs summe laudantur
libro. xiiii. cap. iiii.
- Poetarum** obscuritas utilis est lib.
xiiii. cap. xii.

Tabula

Poetae non sunt mendaces lib. xiiii. capitulo. xiiii.
 Poetae prauis fuerunt urbe expulsi secundum sententiam platonis libro. xiiii. cap. xiiii.
 Poetae faciunt de prauis bonos lib. xiiii. cap. xvi.
 Poetarum carmina cibus sunt demorum libro. xiiii. cap. xviii.
 Poetarum libros legere non est crimen libro. xiiii. cap. xviii.
 Poetae non debent omnes urbe expelli libro. xiiii. cap. xix.
 Polidorus filius ageoris regis phoenicum nil aliud libro. ii. cap. lxxvi.
 Polidorus priami filius ex hecuba occidit a polineftore rege thraciae cognato suo lib. vi. cap. xxix.
 Polidorus alius a superiori tamen priami filius & lachoi ab Achille occiditur libro. vi. cap. xxx.
 Polidoris soror achillis spchio fluuio peperit Mnefteum nupsit bu rioni libro. xiiii. cap. xv.
 Polimia una musae libro. xi. cap. ii.
 Polibus rex corinthiorum Edipum nuptiuit in filium libro. ii. cap. lxx.
 Polidetes rex perseum misit ad occidendam gorgone lib. quarto. ca. xxxi. sed perfecte. li. xi. cap. xxv.
 Polidera filius uel filia molossi filii pyrrihi libro. xi. capitulo. lv.
 Polixo filia atlantis & etrae stellificatur libro quarto. capi. xxxiiii.
 Poliphemus cyclops neptuni filius ex thosa phorcis filia alias mfe lib. x. c. viii. sed li. viii. c. xviii. & li. viii. c. xiiii. amas galatheam iuuenem athim occidit. & li. x. ca. xiiii. ab ulyse priuatur oculo. ubi ponuntur omnia poetica. Sed libro. iiii. ca. lxxviii. nuper inuenitur apud drepanum.
 Polites filius priami & hecubae a pyrro occiditur coram parentibus libro. vi. ca. xiiii. xlv. & li. xii. capi. li.
 Polippus gener priami occiditur in bello troiano lib. vi. cap. xix.
 Polifena filia priami & hecubae sup tumulo achillis occidit li. vi. c. xx.
 Polimilas nomen est iasonis libro. xiiii. capi. xxxi.
 Poliphytes pithoi filius & hypodamiae iuit ad troiam lib. ix. ca. xxxiiii.
 Poliphydes filius mathionis uates egregius aphiarao absorpto a terra substituit li. xiiii. c. xli. sed supra eodem lib. c. xxxvii. dicitur substitutus fuit theodamas melapi filius.
 Poli duo scilicet arcticus & antarcticus libro primo. capi. vi.
 Pollinices aedipi regis thebarum & iocastae filius cum etheocle fratre

occiditur libro secundo. cap. xli. Sed plenius. lxxiiii. lxxviii. & multa ponuntur lib. ix. capi. xxi.
 Pollux filius ledae & louis tertii uel tyndari lib. xi. capi. vii. oia plene & lib. v. ca. xxxix. & li. x. ca. iiii. occidit amicum bebritiorum regem.
 Polus filius demogorgois li. i. ca. vi.
 Popenius magnus donauit theophoti poetae mitilegae ciuitate: ut faceret sibi perene nomen li. xv. ca. xiiii.
 Portae somni geminae lib. i. ca. xxxi.
 Portunus est nomen melicertis filii athamatis regis thebarum cum hynone matre submersi postquam deificatus fuit: qui graece palemon dicitur libro. xiiii. cap. lxx.
P Retus rex argiuorum bellorum phorem pyrrihi regno priuauit li. xiiii. capi. lvi. ualde plixei eodem. c. filiae eius fiunt isanae. & li. ii. c. iiii. dicitur filius abatis regis argiuorum & frater acrisii regis acrisionis aui psei. Idem quod hic ponitur lib. xiiii. ca. xxxvi. Sed plene li. xii. c. xxv. & lib. xiiii. cap. lvi. dicitur prito lingua pamphila sordidus.
 Praeneste filius latini regis laurenti oppidum a se conditum de suo nomine noiauit lib. viii. ca. xix. & lib. xii. ca. lxxvi. hic postea ob lippitudinem oculorum dictus est caeculus lib. duodecimo. capi. lxxvi.
 Praeneste ciuitas a filio regis latini conditur & nominatur lib. viii. c. xix. & lib. xii. cap. lxxvi.
 Priamus regis laumedotis filius capis ab hercule li. vi. c. vi. & xiiii. Idem li. vi. c. xiiii. redimitur. Idem in dicto. c. xiiii. & lib. xii. cap. li. occiditur secundum uarias opiniones.
 Priamus politis filius regis priami nepos aeneae comes puulus li. vi. c. xlvii.
 Priapus deus ortorum uestis amat libro octauo. cap. tertio.
 Prima fax libro primo. capi. xxxiiii.
 Procas rex albanorum auentini filius libro sexto. cap. lxxviii.
 Proserpina prima filia primi iouis uxor liberi fratris sui lib. ii. cap. x.
 Proserpina filia iouis & cereris rapita a plutone. i. orcho li. viii. c. xlv. ubi ponuntur oia poetica eadem lib. x. ca. lxii. dicitur filia regis sicani & cereris. Eadem lib. xi. c. vi. dicitur filia tertii iouis & cereris ubi rapita a plutone: & ponuntur alia poetica: similiter ponit quod positum fuit li. iiii. c. xiiii. & xx. c. dicti lib. iiii. diligenter a mercurio.
 Pronapides poetica lib. i. cap. tertio.
 Prothesilaus graecus occidit ab herctore lib. sexto. capi. xxiii.

Progenies solis odit magna uenus libro tertio. cap. xxii.
 Prometheus iapeti filius ex asia nipa formauit hominem ex terra quem animauit ex igne solis: quare super caucaso lanatus a uulturibus uel ab aqlis lib. iiii. cap. xliiii. Idem in dicto capitulo assyrios docuit astrologiam & philosophiam moralem. primo simulara ex luto composuit: primo ignem puocauit ex filice. Eodem. capi. xlvii. dicti li. iiii. dicitur pyrria coniunx patruellis eius: & aliqd de eo dicitur in primo prohemio lib. i.
 Procella uetus est tempestuosus cum pluuia lib. iiii. cap. liii.
 Protheus pastor oceani lib. vii. ca. i. Sed. ca. ix. dicti lib. dicitur marius deus uates & filius oceani & thetidis ual de plene. Eodem. cap. xvi. dicti li. vii. consuluit peleus de matrimonio thetidis & idem ponitur lib. x. ca. xlix.
 Procuftes latro hospites occidens necatus a Theseo lib. x. cap. xlix.
 Progne filia pandionis regis athenarum coniunx therei regis bistoniae filium ithim patri epulandum apposuit: & mutatur in hyrundinem lib. ix. capi. viii. ubi plene sunt omnia poetica & lib. xii. capitulo. lxxii.
 Syracus deucalionis & pyrrihi filius mutatur in auem sui nominis lib. quarto. capitulo. xlix.
 Psytacus unus ex septem sapientibus graeciae lib. quarto. cap. xlix.
 Psycus apollinis secundi & endilichiae filia cum longissima fabula libro quinto. capitulo uigesimosecundo. & libro. ix. cap. v.
 Pteos primo ex aegypto in gratiam danaus fodiedos ostendit libro secundo. capitulo uigesimosecundo.
 Purpureus filius tytanis & terrae libro quarto. cap. lxx.
 Vadriga dicitur matri deorum lib. tertio. cap. ii.
 Quercus arbor attribuitur ioui lib. undecimo. capitulo. primo.
 Quarela herebi & noctis filia lib. primo. capitulo. xxvi.
 Quirinus Romuli nomen fuit lib. nono. capitulo. xli.
 Adamanthus iouis tertii filius ex europa rex liciae & c. libro secundo. capitulo. xxxvi. sed libro. i. capitulo. xiiii. dicitur iudex inferni. & libro. ii. capi. lxii. confirmatur iouis & europae filius.

Ranae fiunt i lycia ex rusticis a lato
na lib. iiii. cap. xx.
Reges quãdog dicebantur ob de/
cus stirpis sine possessiõẽ regni li.
ii. c. xxxviii. idẽ cõfirmat lib. ix. ca.
xxvii. ubi addit differentia iter re/
gem & tyrannũ & lib. iiii. cap. ii. po/
nunt aliquæ proprietates regum.
Remus & romulus filii rheæ yliae
nutriunt a faustulo pastore Amu/
liũ occidit. & auo restituit regnũ
li. vi. c. lxxix. & li. ix. c. xl. & xli. dicitur
filiũ martis: nutriũt a lupa. ui/
ua infodit mater. Et ibidẽ ponuntur
oia poetica & li. ix. c. xl.
Remus occiditur a fabio duce Ro/
muli.
Resus rex thraciæ dormiens apud
troiam occiditur lib. ii. cap. xl.
Reuerentiã filia plutonis uxor ho/
noris li. iiii. c. xi. idẽ dicitur li. viii. ca.
vii. ponit tamen incerta mater: Cũ
in. vi. c. dicitur li. viii. fuerit scripta fi/
lia pserpinæ & plutonis.
Rheã mater deorum lib. iiii. cap. ii.
Rheã ylia numitoris filia uesteã di/
ca: q̄ Romulũ parit & Remũ. &
uiua infodit lib. vi. ca. lxxix. & lxxii.
sed plenius ponuntur omnia poe/
tica lib. ix. cap. xl.
r Isinor filius Naufitheĩ regis
pheicium occiditur ab apol/
line lib. x. cap. xviii.
r Obertus rex hierusalẽ & si/
ciliæ rudis ad lras fit doctif
simus p fabulas æsopias: &
maxie laudes eius li. xiiii. c. ix. & c.
xxii. habuit petrarchã q̄ eũ i poeti/
cis erudiuit: ubi iterũ ponunt lau/
des utriusq̄. Idẽ li. xv. c. xiiii. petit a
petrarcha titulari sibi africã.
Rhodii pugnãt cũ liciis li. iiii. c. xx.
Romulus primus rex Romanorũ
moritur lib. vi. cap. lii. sed plene &
perfecte ponitur supra. c. Remus.
Romulus agrippæ siluii regis alba/
norum filius lib. vi. cap. lxxv.
Roma neptis æneæ Romam urbẽ
denominauit a se lib. vi. cap. lv.
Roma urbs denominatur a roma
nepte æneæ lib. vi. ca. lv. sed lib. ix.
cap. xl. aliter dicitur: ubi plene po/
nuntur oia poetica.
Ros lunæ & aeris filius lib. iiii. cap.
xvi. & xvii.
Rosæ conficiunt sacra ueneris ma/
gnæ lib. iiii. cap. xxii.
Rubrũ mare dẽ erithreum ab eri/
threo rege lib. xii. cap. xxxviii.
Runchus tytanis filius & terræ nil
aliud lib. iiii. cap. lxxv.
Rustici liciã a latona uertuntur i ra

nas lib. iiii. cap. xx.
Abbatum iterpretat re/
quies lib. i. cap. xxxiiii.
Sabini docentur discipuli
nã augurandi a mega/
lo frigio lib. xii. c. lxxv.
horum mulieres rapiuntur a Ro/
manis lib. ix. cap. xli.
Sabæi populi oriẽtales lib. ii. cap. lii.
Salamina cõdit i sicilia a thelamõẽ
eaci filio li. xii. c. xlvi. sed nõ uidet
idẽ credere. c. xlviii. ubi dẽ q̄ cõdit
a theucro filio thelamonis.
Salmonæus æoli filius uoluit subdi/
tos credere ipsum fore fulminan/
tẽ Iouẽ. Sed ipse uero fulmine piit
lib. xiii. ca. li. & aliqd dẽ li. i. c. xiiii.
Salmacis nympa amauit hermo/
froditũ lib. iiii. ca. xxxi. ualde plene.
Salmacis fons chariæ lib. iiii. ca. xxxi.
Salempeii filia solis custodiebat ar/
menta solis lib. iiii. cap. vii.
Salomõn adorauit idolũ flexis ge/
nibus & laudes eius lib. xv. cap. ix.
Samum conditur ab angeo lib. xi.
cap. xxiii. sed lib. ix. cap. i. i famo na/
scitur Iuno: ibiq̄ e mirabile simu/
lacrũ eius. & lib. ix. i phœmio. Sa/
mii p̄ ceteris honorabãt Iunonẽ.
Santus rex cretæ dicitur sarpedonẽ
genuisse ex europa quam rapuit i
forma bouis lib. ii. cap. lxxii.
Sãtus equus achillis ab arpya thiel/
la & zephiro gignit lib. iiii. ca. lxi.
Santus fluuius sub ilidẽ fluẽs filius
Iouis tertii lib. xi. cap. xiiii.
Sandolothẽs insula occupata a sar/
do herculis filio uocatur sardinia
lib. xiiii. cap. vii. ubi dicitur q̄ pri/
mo ifula dicebatur ychus.
Sarcophagus archa mortuorum lib.
secundo. cap. iiii.
Sarpedõ Iouis & europæ filius li. ii.
cap. lxxii. sed lib. xi. cap. xxxiiii. dicitur
filius Iouis & laodomæ uel
fanti regis cretæ: & europæ rex li/
ciæ a patroclo occiditur ualde ple/
ne. Item lib. xiiii. cap. lviii. dẽ filius
Iouis & laodomæ.
Sardus filius herculis a libya disce/
dens uniuersam ifulam quam oc/
cupauit dixit sardiniam lib. vii. ca.
xxxviii. sed li. xiiii. ca. vii. ubi ista po/
nũt extẽse dicit q̄ ifula primo uo/
cabat ychus uel sandaliothes.
Sardinia insula & c. patet supra. cap.
sardus.
Saturnus primus filius Vrani: q̄ di/
ctus est cælius & uesteã uxoris lib.
iii. ca. i. Idẽ dicitur dicto li. ca. iiii. sed
addit frater cereris. & ca. xviii. dẽ
uulcani frater. & xxii. abscedit ui/
rilia mẽbra pris ex quoq̄ sanguie
& spuma maris nascit uenus secũ
da. Et lib. viii. cap. i. & lib. iiii. cap. i.
carcerat a tytano fratre. sed libera/
tur a Ioue ualde plene ubi pacisci/
tur cũ fratre nõ educare masculos
filios. Idẽ confirmat lib. viii. cap. i.
ubi additur q̄ deuorat filios. Idẽ
debellatur a Ioue filio lib. iiii. cap.
lxxviii. & lib. viii. cap. i. ubi nõ solũ
regno priuat: sed et relegat apud
inferos. Idẽ lib. viii. cap. i. italis do/
cuit agrogẽ cultũ: & a Iano susce/
ptus i Italiã primo æra signauit in
nummos. Et idẽ apud barbaras na/
tiones sacrificabant proprii filii: q̄
sacra mutauit hercules apud ita/
los. Idẽ lib. vii. cap. lxxi. ex phylera
genuit chironem: sed. viii. cap. lib.
viii. cõcubuit cum phylera i specie
eq̄ & i. ca. dicitur lib. octauũ q̄ si col/
ligunt oia quæ alibi sparsa sunt.
Saturni planetæ natura & proprie/
tas lib. viii. cap. i.
Saturnaliã saturni sacra inuenit la/
nus lib. viii. cap. i.
Sathus iterum bacchi nomen li/
bro. v. cap. xxv.
Satyros fauni uel saturni filios ne/
moge deos dicit lib. viii. cap. xiiii.
Aeculi diuisio lib. iiii. ca. v.
Segesta uel Sergesta uel ege/
sta filia hipotis troiani no/
bilis crinifio fluuio peperit acestẽ
& urbs ab ænea cõdita denoiatur
ab ea lib. vii. ca. xli. & lib. xiiii. cap.
xx. dẽ pepisse Ioui uel heleno æo/
lum uentorum regem.
Segesta Segesta uel Egesta urbs in
sicilia: ut patet in cap. supra proxi/
me præcedenti.
Selenes nympa ex archadẽ Ioniũ
peperit lib. v. cap. xlix.
Semele filia cadmi & hermionis re/
gũ thebagã a Ioue amasio fulmiat
lib. ii. c. lxxiiii. sed plẽus li. v. c. xxv.
Semones & Semidei fauni uel sa/
turni filii lib. viii. cap. xiiii.
Senectũ herebi & noctis filia. libro
primo. cap. xxviii.
Sẽta fauna filia pici regis ausoniæ
& uxor faũi fris sui q̄a uinũ bibit
uirgis decidit lib. viii. ca. xi. & xii.
Senocrates paup fuit. li. xiiii. c. iiii.
Septimana lib. i. cap. xxxiiii.
Septẽtrio nomẽ calistonis transfor/
mata i sydus lib. iiii. cap. lxxiiii.
Septentrio uentus septentrionalis
lib. iiii. cap. lxxiiii. Idem dicitur lib. iiii.
cap. lvii. frigidus & siccus.
Serapis maximus ægyptiõq̄ deus
lib. ii. ca. iiii. Idem apud ægyptios

Tabula

dicebat apīs lib. i. cap. vii. & xxv.
 Sergesta dictū est supra cap. segesta.
 Serpens peruigil custodiebat ortū
 herperidū lib. quarto. cap. xxx.
 Serpentarius signum ī cælo est. lib.
 viii. cap. ii. & lib. xiii. cap. lxx. dicit ī
 hoc conuersus erichthonius uulca
 ni filius & mineruæ.
 Sextus tarqnuſ filius tarqni supbi
 regium nomē ab urbe expulit p/
 pter a se stupratam lucretiā: tandē
 apud gabios trucidatur lib. xii. ca.
 lxxviii. ubi est plene hystoria.
 Cita Iouis filius arcus & fa
 f. gittaz reptor li. ii. ca. lxxvi.
 Scithæ populi ī primo pro
 hæmio lib. i.
 Scilla phorci & crotheroos nym/
 phæ filia amaf a glauco lib. x. cap.
 ix. ubi ponunt oīa poetica. simili/
 ter. cap. ix. lib. iiii. ponunt oīa.
 Scilla patrē nifum regē megarēsiū
 regno priuauit & uita li. xi. c. xxvi.
 Scilla naufragus locus in mari sici/
 liæ lib. quarto. cap. vi. sed lib. x. cap.
 ix. ualde plene.
 Scipio africanus recuperauit hispa/
 niā. romanis subiecit afros: a serpē
 te gignit: nūquā latrauerūt canes
 noctu occurrentes sibi eunti in ca
 pitolium lib. xiii. cap. lxx.
 Sciron latro hospites suos necās ne
 catur a theſeo lib. x. cap. lix.
 Scorpion orionē occidit li. xi. c. xix.
 Icheus filius philistenis fuit
 f. sacerdos herculis lib. ii. cap.
 lvi. sed cap. lvii. sit maritus
 Didonis & clā occiditur a pigma/
 lione cognato suo. & cap. lix. iterū
 occiditur. sed latius. cap. lx. ubi eti/
 am uocatur sicarba.
 Sicarba est idem nomē cū sicheo
 lib. ii. cap. lvii. & lx.
 Sicāus uetustissimus rex siciliæ ma
 ritus cereris lib. iiii. cap. iiii. Idē lib.
 x. cap. lxii. dicitur neptunji & a se
 ifulam denomiāſſe sicaniā. quæ
 primo trinacriā dicebatur.
 Siculus rex siciliæ filius neptunni a
 se dominauit siciliā lib. x. cap. lxiii.
 Sicilia pater ut supra proximo præ
 cedenti cap. ficulus.
 Sicambriā ciuitatem ī germania cō
 diderūt filii hecsto. lib. vi. ca. xxiii.
 Sydera operantur ī inferiora lib. iiii.
 cap. xxii. & lib. i. cap. x.
 Siena ægypti ciuitas lib. iiii. ca. xlii.
 Sigeus mons troianus tenet sepul/
 chrum achillis lib. xii. cap. li.
 Silenus alumnus bacchi li. v. c. xxv.
 Siluius posthumus æneæ & laui/
 niæ filius Aſcanio successit hæres

imperii albanorum lib. vi. cap. liii.
 & latius cap. lvi. dicti lib. vi. & lib.
 viii. cap. xviii.
 Siluius seu Iulius filius filius Ro
 muli fundauit Romæ familiā lu/
 liam lib. vi. cap. lxyi.
 Siluius alius Iulius filius aſcanii fi/
 lius lib. v. cap. llii.
 Siluius æneas filius filius posthumi
 genuit filiuū latinū lib. vi. cap. llii.
 Siluius latius filius filius æneæ lib.
 vi. cap. lvii. & lviii.
 Siluius alba latini filius lib. vi. c. lxx.
 Siluius athis filius albæ filii libro.
 vi. cap. lx.
 Siluius capis filius athis li. vi. ca. lxi.
 Siluius carpentis filius capis lib. vi.
 cap. lxii.
 Siluius tyberinus carpēti filius lib.
 vi. cap. lxiii.
 Siluius agrippa tyberini filius lib.
 vi. cap. lxiiii.
 Siluius romulus agrippæ filius lib.
 vi. lxy.
 Siluius auentinus filius romuli fil/
 uii lib. vi. cap. lxyi.
 Siluius numitor proæ filius a fra/
 tre priuatur regno: a nepotibus re
 stituitur lib. vi. cap. lxx.
 Siluā filii faui uel saturni siluaz dī
 Siluanus siluarum deus cipari/
 fum amatum puerum uertit ī ar
 borem sui nois. lib. xiii. ca. xvii. &
 iiii. cap. primi libri aliqd dicitur.
 Siluarum & solitudinis igens laus
 lib. xiiii. cap. xi.
 Simethus siciliæ fluuius lib. ix. c. x.
 Simiarū natura & ubi sit copia ipsa
 rum lib. iiii. cap. xii. & lxi. & lib.
 xiiii. cap. xvii.
 Sinon primus autolii filius fur insi
 gnis libro secundo cap. xv.
 Sinon secundus filius sissimi com/
 pulie troianos intromittere equū
 ligneum fabricatum a græcis lib.
 secundo cap. xyiii.
 Siphilus mōs est ubi. xiiii. filii nyo/
 bis sunt sepulti lib. v. cap. xxx.
 Sipontis ciuitas quam construxit
 diomedes dux ethologz sup mon
 te gargano ī apulia lib. ix. cap. xxii.
 Spinx uel spigos fuit uxor cadmi q̄
 reiecta duxit hermionem: quare
 motum ē bellum & regno priua/
 tūr lib. ix. cap. xxxvii.
 Syrenæ acheloi filiz sociæ proserpi
 næ uertuntur in monstra. lib. vii.
 cap. xx. ualde plene. Et. xix. cap. di/
 cuntur filiz illius acheloi: qui pu/
 gnauit cum hercule. hæc mōstra
 fospes præterit ulyſſes. libro. xi.
 cap. xl.

Siringa amatur a Pane lib. i. cap. iiii.
 Siphis fuerunt plures: sed nomen
 cōfundit a poetis. Syſſiphus ephy/
 ram ciuitatem cōdidit: quam po/
 ſtea Corynthus horeſtis filius a se
 nominauit corinthum. Idem grā
 di saxo necabat hospites uel ex p/
 rupto hīmo calce præcipitabat ī
 mare. dicit ſecretarius fuiſſe deo/
 rum: & lædi apud iferos poena ſa
 xi. ulyſſis pater credit: & occidit
 a theſeo lib. xiii. cap. lxx. & c. lxxix.
 dicti lib. xiii. Tenuit ynonem con/
 iugem athamantis regis thebarū
 cum melicerta filio cōcubinalem
 amatam. Idem lib. ii. ca. xvii. cum
 matre ulyſſis concubuit. Sed la/
 rius cap. xl. lib. xi. ubi occiditur a
 theſeo ualde plene. & lib. i. ca. xiiii.
 ponit ī iferno pectore ſaxa uolēs.
 Siffimus filius primi ſinonis lib. ii.
 cap. xv. & xvi. nil aliud.
 Sitionii in primo prohemio lib. i.
 Ocignia iuno dicit li. x. ca.
 f. Socomas ſol dī lib. iiii. c. iiii.
 Sol primus primus Iouis fili
 us ignorata matre creditur apīs li
 bro. ii. cap. v.
 Sol hipionis filius non cognita ma
 tre cum oībus ornamētis. quæ ſo
 li poetæ dant lib. iiii. cap. iiii.
 Solis equilli. lib. quarto cap. iiii.
 Sol ob fulminatū æſculapiū no
 luit aliquandiu currum ducere li
 bro. v. cap. xx.
 Sol fugiens gigantes mutatur ī cor
 uum libro quarto. cap. lxxvii.
 Sol filius illius uulcani: q̄ fuit filius
 nili fuit pater eridani lib. vii. ca. xl.
 Sol filius oceani medicinæ & mel/
 lis inuentor lib. vii. cap. lxxv.
 Sol uulcano idicat concubitū mar/
 tis & ueneris lib. ix. cap. iiii. sed lib.
 iiii. cap. xxii. uenus odit omnē eius
 progeniem.
 Sol planeta cum pprietatibus ſuis
 lib. iiii. cap. iiii.
 Solimiffos fugauit bellophoron li.
 xiiii. cap. lyii.
 Solon ſolertissimus legum lator iā
 ſenex in poemſ euolauit lib. xiiii.
 cap. iiii. Idem dicit lib. iiii. cap. xix.
 Somnus herebi & noctis filius lib.
 primo cap. xxxi. ubi ponūtur ſpe/
 cies oīum ſomniū & portæ ſom/
 ni & ſomni miniſtri.
 Sophon filius diodori & nepos her
 culis ſophacos libycoſ nomiauit.
 libro. xiiii. cap. x.
 Sophaci dicti ſunt libyci: quibus ſo
 phon imperauit lib. xiiii. cap. x.
 Sorgia fontium rex ī gallia penes

quem petrarcha neglecta amici /
tia summi pontificis pluribus an /
nis uixit opera componendo lib.
xiiii. cap. xix.

Partanorum spurii restau /
rant tharentum oppidum
prius conditum a thara ne
ptunni filio libro. x. cap. xiiii. sed li /
bro secundo. cap. lxxii. ponitur qua /
re dicti sunt sparthi.

Sperchius fluius ex polidore sorore
achillis genuit Mnesteu li. vii. cap.
lxiii. Idem ponitur lib. xiii. cap. v.

Spinga uxor cadmi a uiro pellitur
propter zelum hermiōæ libro se /
cundo. cap. lxxiii.

Spingis monstrum Edippus occi /
dit libro secundo cap. lxx.

Tatua eburnea mutatur in
mulierem lib. ii. cap. xlix.

Statua mirabilis scā a dau /
ce designans humanum genus li /
bro tertio. cap. vi.

Stelenus rex argiuorum a danao
regno priuatur lib. ii. cap. xxii. sed
lib. xii. cap. xxxiii. ponitur perfei &
andromadæ filius.

Stelenus capanei regis & euannis fi /
lius nil aliud lib. ix. cap. xxxvi.

Stenobes uel antia uxor preti regis
argiuorum bellorophontem ac /
cusauit de stupro falso licet: & po /
stea se occidit lib. xiiii. cap. lvi. sed
lib. ii. cap. xxx. dicitur uxor aban /
tis & uxor preti.

Stenobes uxor phynei regis archa /
diæ læsi ab arpiis fecit a patre ex /
cæcare priuignos lib. iiii. cap. lix.

Steropes filia atlatis & pleyonis lib.
quarto capitulo. xxvi.

Sterculius uel sterculucius satur /
nus est lib. viii. cap. i. & cap. x. dicti
lib. dicitur deus agriculturae.

Sterculinus deus stercorendorum
agrorum fuit iouis tertii filius li /
bri. xii. cap. lvi.

Sterces pyci pater creditur lib. viii.
capitu. x.

Stennio phorci filia & soror medu /
sæ libro. x. capitu. x. ubi plene sunt
omnia poetica.

Stix palus uel fluuius iferni acherō /
tis & terræ filius lib. iiii. ca. xiiii. &
aliquid dicitur lib. i. cap. xiiii.

Stilbon mercurius secundus libro
secundo cap. xii.

Stimphalidæ aues prægrandes oc /
ciduntur ab hercule quæ sunt ar /
pyæ lib. xiiii. cap. i.

Stracios filius nestoris & euridicis
nil aliud lib. x. cap. xl.

Strophilus phocensis liberauit ho

restē a furore materno lib. xii. cap.
xviii. sed plenius cap. xx.

Stratonicus philosophus i prohoc /
mio libri tertii.

Strophades insulæ nominantur ab
arpyarum fuga lib. iiii. cap. lix.

Strophes filius neptunni ex amphi /
trite coniuge uulcanum iuuat ful /
mina fabricare lib. x. cap. xvi.

Vbsolanus uentus orienta /
lis lib. iiii. cap. liiii. Idē dī ca /
lidus & siccus. clv. dicti lib.

Subuesperus uentus est libro quar /
to cap. liiii.

Succulæ hyades stellæ sunt. vii. in
fronte tauri lib. iiii. cap. xxxiiii.

Suprema tempestas dicitur occasio
solis lib. i. cap. xxxiiii.

Superna uentus lib. iiii. cap. lvi.

Sus prægnās maestabatur maia &
mercurio lib. iiii. cap. xxxv.

Susim insigne oppidum persiæ cō /
struxit Mēnon tytonis & auroræ
filius libro sexto cap. x.

Ages sine patre Terræ fi /
lius aruspiciam artem
primo docuit lib. i. c. xii.

Taigeta agenoris regis
phœnicum filia ioui pe /
perit lacedæmonem libro. ii. cap.
xlv. Sed lib. iiii. cap. xxxviii. dicitur
filia atlantis ex pleyone.

Taigebes uel taigetes mater nyobis
uxoris amphonis quæ ob super /
biā perdidit. xiiii. filios lib. xii. c. ii.

Thales milesius ponit opinionē de
principio rerum. libro primo. in
primo prohemio. & lib. viii. ca. i.
extollitur miris laudibus.

Talaon filius lasi rex argiuorum.
libro secundo cap. xxxviii.

Thalia una musarum lib. xi. cap. ii.

Tantalus tertii iouis filius ex ptoe
nympha rex phrygum rapuit ga /
nimedem. diis susceptis hospitio
filium comedendū apposuit: qua /
re in inferno inter poma & aquas
positus siti & fame perit libro. xii.
cap. primo. ubi plene uide omnia
poetica. & libro primo. capi. xiiii.
idem dicitur. & lib. sexto. cap. iiii.
rapuit ganimedem.

Tantalus alius a superiori filius se /
cundi iouis rex corinthiorum &
pius homo libro. v. cap. xliiii.

Tantalus filius thiestis ex merope
uxore fratris sui atrei a patre co /
meditur. libro. xii. cap. viii.

Tanaquil tarquini prisci uxor por /
tētorum perita dixit Tullium ser /
uilium futurum clarum uirum
deditque sibi in coniugem filiam

regis: & fit rex romanorum. libro
duodecimo. cap. lxxvii.

Taprobanes insula. lib. i. cap. viii.

Tartarus absq; p̄te terræ filius. li. i.
cap. xi. & xiiii.

Taras neptūni filius tarentum ciui /
tatem construxit lib. x. cap. xiiii.

Tarentum ciuitatem construxit ta /
ras neptūni filius & restauratur a
spuriis spartanorum lib. x. ca. xiiii.

Tarquinius priscus rex Romano /
rum cœpit corniculatum oppi /
dum: unde Tullius feruilius tra /
xit originem: & occidit a filiis an /
ci martii libro. xii. cap. lxxvii.

Taumantes mater yridis lib. ix. c. i.

Taurus fœcundam pasiphem fecit
libro quarto cap. x.

Taurus atticam terram uastans oc /
ciditur a theseo lib. x. cap. xlix. sed
libro. xiiii. cap. i. deprehenditur ab
hercule.

Tellus terræ nomen lib. i. cap. viii.

Tellumon turpe nomen. libro pri /
mo cap. viii.

Temporis descriptio lib. iiii. ca. xxii.

Tenebra herebi & noctis filia dicitur
libro. ii. cap. xxx.

Terra filia demogorgonis & uxor
tytanis cum suis nominibus & p /
rietatibus libro primo cap. iiii. &
cap. viii. & lib. iiii. cap. i. dicitur ma /
ter saturni. & cap. xiiii. dicti li. ii.
dicitur mater stigis. & lib. iiii. cap.
primo. dicitur filia demogorgo /
nis uxor cæli uel cælii cui peperit
plures filios. sed libro. ii. cap. iiii. &
lib. quarto cap. liiii. Terra iuno ē.
& lib. iiii. cap. xxxv.

Terra iuno ē. & lib. iiii. cap. xxxv.

Terram pro maia matre mercurii
colebant Romani: & suem præ /
gnantem maestabant eidem cum
mercurio nato suo. & libro septi /
mo. capi. xix. dicitur mater omni /
um fluuiorum.

Teron uel terion interpretatur stel /
la. libro quarto. cap. lxxii.

Terpsichore una musarum libr. xi.
capitulo secundo.

Terentii finalis intentio in comœ /
diis suis & aliorum comicorum.
libro. xiiii. cap. ix.

Tesander argiæ & polinici filius li /
bro secundo. cap. xliii. & lxxv.

Testorius priami filius naturalis oc /
ciditur lib. vi. cap. xlv.

Testius filius parthaonis ex calido /
ne nympha uel althea li. ix. c. xiiii.

Thestalus filius herculis iuit ad tro /
ianū exercitum libro. xiiii. cap. xii.

Techis magna filia cæli & uestæ
uxor oceani mater nympharum

regis: & fit rex romanorum. libro
duodecimo. cap. lxxvii.

Taprobanes insula. lib. i. cap. viii.

Tartarus absq; p̄te terræ filius. li. i.
cap. xi. & xiiii.

Taras neptūni filius tarentum ciui /
tatem construxit lib. x. cap. xiiii.

Tarentum ciuitatem construxit ta /
ras neptūni filius & restauratur a
spuriis spartanorum lib. x. ca. xiiii.

Tarquinius priscus rex Romano /
rum cœpit corniculatum oppi /
dum: unde Tullius feruilius tra /
xit originem: & occidit a filiis an /
ci martii libro. xii. cap. lxxvii.

Taumantes mater yridis lib. ix. c. i.

Taurus fœcundam pasiphem fecit
libro quarto cap. x.

Taurus atticam terram uastans oc /
ciditur a theseo lib. x. cap. xlix. sed
libro. xiiii. cap. i. deprehenditur ab
hercule.

Tellus terræ nomen lib. i. cap. viii.

Tellumon turpe nomen. libro pri /
mo cap. viii.

Temporis descriptio lib. iiii. ca. xxii.

Tenebra herebi & noctis filia dicitur
libro. ii. cap. xxx.

Terra filia demogorgonis & uxor
tytanis cum suis nominibus & p /
rietatibus libro primo cap. iiii. &
cap. viii. & lib. iiii. cap. i. dicitur ma /
ter saturni. & cap. xiiii. dicti li. ii.
dicitur mater stigis. & lib. iiii. cap.
primo. dicitur filia demogorgo /
nis uxor cæli uel cælii cui peperit
plures filios. sed libro. ii. cap. iiii. &
lib. quarto cap. liiii. Terra iuno ē.
& lib. iiii. cap. xxxv.

Terram pro maia matre mercurii
colebant Romani: & suem præ /
gnantem maestabant eidem cum
mercurio nato suo. & libro septi /
mo. capi. xix. dicitur mater omni /
um fluuiorum.

Teron uel terion interpretatur stel /
la. libro quarto. cap. lxxii.

Terpsichore una musarum libr. xi.
capitulo secundo.

Terentii finalis intentio in comœ /
diis suis & aliorum comicorum.
libro. xiiii. cap. ix.

Tesander argiæ & polinici filius li /
bro secundo. cap. xliii. & lxxv.

Testorius priami filius naturalis oc /
ciditur lib. vi. cap. xlv.

Testius filius parthaonis ex calido /
ne nympha uel althea li. ix. c. xiiii.

Thestalus filius herculis iuit ad tro /
ianū exercitum libro. xiiii. cap. xii.

Techis magna filia cæli & uestæ
uxor oceani mater nympharum

Tabula

- libr.iii.cap.iii. & libr.iiii.capi.xviii.
Tethis mater achillis fuit alia a fu-
 priori libr.iii.cap.iii. sed libr.vii.cap.
 xvi. ptheus sibi consuluit de ma-
 trimonio cōtrahendo. & libr. viii.
 cap. ix. probatur fuisse ochiroem
 chironis filia q̄ confirmatur libr.
 xii. cap. xlix. ubi nup̄it peleo & cō-
 uiuant oēs dii præter discordiã.
Teucer regis telamonis & hesionæ
 filius libr. vi. cap. vii. quod cōfirma-
 tur libr. xii. ca. xlviii. ualde plene &
 in cypro condidit salaminam.
Teucer priami regis filius ex nym-
 pha atidona occidit li. vi. c. xxxiii.
Teucer filius scamandri creten-
 sicus teucros appellauit a se cū eis una
 cum Dardano imperat libro. sex-
 to cap. xxxiii. & cap. lii.
Heseus filius egei regis athe-
 narum & Etræ cōtra ama-
 zonas militans hypolitã re-
 ginã sororẽ cepit. uxore. libr. deci-
 mo capitulo. xlix. ubi quasi plena
 sunt omnia quæ alibi scripta sũt.
 Idem mittitur ad minotaurum.
 libro. x. capi. xlyiii. Idem libro. x.
 ca. i. habuit a patre ipetrare quod-
 cuncq̄ uellet. Idem libro. x. cap. xl.
 & libro. xi. cap. viii. rapuit helenã.
 Idem & libro. xi. cap. xl. occidit Si-
 siphum latrone. & libro primo.
 cap. xiiii. & libro. iiii. cap. xii. ponit
 i inferno dānatus perpetuo ocio.
 Et libro. tertio. capitu. xxxiiii. ual-
 de prolixè detinetur in inferno. Idẽ
 libro quarto. cap. x. & libro. xi. ca.
 xxix. occidit minotaurũ. & libr. xi.
 cap. xxx. duxit uxore phædrã.
Thebas ægyptias dereliquit cadmus
 imperans apud tyrum & sydonẽ
 ualde plene libro. ii. cap. lxiii.
Thebas boetias construxit cadmus
 ualde plene libro secundo. capitu-
 lo. lxiiii. & libr. i. in prohemio.
Thelagonus Vlyssis filius ex cyrce.
 libro quarto. capi. xiiii. sed libr. xi.
 cap. xl. occidit Vlyssẽm: & i Italia
 cōdidit tybur: alias tusculũ. Idem
 confirmatur i dicto libr. xi. ca. xlii.
Thelemachus filius Vlyssis & pene-
 lopis libr. v. cap. xliiii. sed plene po-
 nuntur omnia libr. xi. cap. xl. & xli.
Thelamon eaci iudicis iferni filius
 hesionæ laumedontis filiam lo-
 co muneris recepit ab hercule: q̄
 primo muros troianos ascende-
 rit ex qua teucrum filium habuit
 relicta patria in sicilia condidit Sa-
 laminam libr. xii. cap. xlvii. sed cap.
 xlyiii. non idem dicitur de cōstru-
 ctione salaminæ.
Thelephus herculis filius ex ange-
 susceptus in syluis lactatus a certa
 in lycia imperauit libr. xiiii. cap. xv.
Themis deæ oraculum consuluit
 deualion & pyrrha pro restaura-
 tione humani generis libro quar-
 to. cap. liiii. Idem ponitur libr. iiii.
 cap. xlvii. & libro. vii. cap. lvi.
Theodontius quæsitōr antiquita-
 tum ponitur libr. i. in secundo pro-
 hemio. sed ualde plene libro. xv.
 capitulo sexto.
Theodamas Melampi amithaonis
 filius augur ingens loco amphia-
 rai aborti substitutus est libr. xiii.
 cap. xxxvii. sed capi. xli. dicti libri.
 dicitur substitutus poliphides fi-
 lius manthonis.
Theoclimenes filius poliphidis au-
 gur maximus libro. xiiii. capi. xlii.
Theologia triplex est. s. poetica & c.
 libro. xv. cap. viii.
Theophonti mitileno poetæ dona-
 uit Pompeius magnus ciuitatem
 ut nomen suum perenne faceret
 libro. xv. capi. xliii.
Thereus rex thracum filius mar-
 tis uel astorgii bistonidum princi-
 pis ex nymp̄ha bistoidẽ gener pã-
 dionis regis athenarum ithim fi-
 lium comedit libr. ix. capi. viii. ubi
 sunt omnia poetica.
Thesiphone furia infernalis libr. i.
 cap. xiiii. & libro. iiii. cap. viii. plene
 describitur ubi dicitur acheron-
 tis & noctis filia.
Tesmophoria sacra cereris lib. octa-
 uo. capitulo quarto.
Thienes filia atlantis & etræ stellifi-
 catur libro quarto. cap. xxxiii.
Thiene bacchi filius conuertitur in
 uenatorem libro. v. cap. xxvii.
Thiestes filius pelopis & hypoda-
 miæ libr. ix. ca. vii. sed li. xii. ca. v. cū
 atreo fratre uenit in rabiẽm & di-
 scordiam propter stupratam me-
 ropẽ uxorem atrei: ubi omnia ple-
 ne. & in cap. vii. cōcubuit cum pe-
 lopeia filia: unde alia mala maxi-
 ma orta sunt.
Thilemus eurimedes unus ex ci-
 clopibus uates magnus libro deci-
 mo. capitulo decimoquinto.
Thimetes priam̄ & arifbæ filius ua-
 tes fuit: & patris inimicus & pdi-
 tor libro sexto. capitulo. xlv.
This filius zethi ex aidona coniuge
 libro quinto. cap. xxxii.
Thissamenis filius horestis sibi suc-
 cessit in regno libro. xii. cap. xxi.
Thoas bacchi filius a filia hipsypile
 saluatur libro quinto. cap. xxviii.
Thoas rex in taurica regiõẽ macta-
 tur ab ephigenia sacerdotissa dia-
 næ libro. xii. cap. xvi. & cap. xx.
Thoas filius hipsypilis & iasonis li-
 bro quinto. capi. xxix. sed pleni-
 us libro. xiiii. cap. xxvii.
Thomitana isula libr. quarto. ca. xii.
Thosa phorci filia mater alias filia
 polyphemum neptunno peperit.
 libro. x. cap. viii.
Thoseus filius thestii regis a mele-
 agro nepote occiditur libr. ix. capi.
 xiiii. sed pleni-
 us. cap. xix.
Tiberinus filius carpenti filius Ty-
 beri nomẽ dedit cum submerge-
 retur i illo. primo enim albula uo-
 cabat libro sexto. cap. lxiii. & libr.
 septimo. cap. i. aliquid dicitur.
Tiberis fluuius a tiberino rege ibi
 submerso dicitur libro sexto. cap.
 lxiii. & libr. vii. cap. i. aliqd dicitur.
Tibur i Italia oppidũ cōdit a thele-
 gono filio ulyssis & cyrcis li. xi. c.
 xlii. & li. xiiii. c. xlviii. xlix. & i. d. t. i.
 bur a tiburto catilli filio.
Tideus cenei regis calidoniæ filius
 quia menalippum fratrem in ue-
 natione inaduertenter occidit ar-
 gos ad adrastum regem fugit: cui
 factus gener occidit i bello the-
 bano libro nono. cap. xxi. ubi po-
 nunt oia plene. & libr. ii. cap. xli. &
 cap. lxxii. lxxiii. lxxiiii. aliqd dicitur.
Tiella arpya zephyro peperit santũ
 & balaim equos achillis lib. quar-
 to. cap. lxi. & libr. x. cap. lxi.
Tigres trahunt currum bacchi li-
 bro quinto. cap. xxv.
Tidarus maritus ledæ oebali regis
 filius lædã uxore habuit li. v. c. xl.
Tiphõ uel tipheus filius tytanis &
 terra uel tartari & terræ Iouem i
 certamen de regno prouocat. sed
 fulminato supponit trinacria lib.
 quarto. cap. xxxii. ualde plene. & li-
 bro secundo. capi. iiii. fratrem apim-
 maritũ ifidis lanauit mēbratim.
Tirani & regis dria lib. ix. ca. xxvii.
Tiresia uates thebanus pater man-
 thonis uaticinatur de narcisso li-
 bro septimo. cap. lix.
Tirus pastor apud quẽ fuit lauinia
 mortuo ænea lib. viii. cap. xviii.
Tiro filia salmonei regis & lydis u-
 xor critei filii eoli regis uentorũ
 peperit esonem patrem iasonis li-
 bro. xiiii. cap. xxiiii. xxv. & lii.
Tiromachus filius herculis thebani
 ab megera filia creontis occiditur.
 ab hercule libro. xiii. cap. ii.
Titius Iouis secundi filius ex hella-
 ro orcamiẽ filia occiditur ab apol-
 lie ga uoluit uitare latonã & apd'
 iferos uultures semp corrodit ie-
 tur eius lib. v. ca. xxiiii. Idẽ lib. pri-

mo. cap. xiiii. ponitur i inferno.
Tironus filius laumedontis aurora uxore habuit: & uertitur in cichadam lib. vi. cap. viii. & ix. sed libro quarto. cap. xxvii. dicit frater laumedontis: & oia alia confirmat.
Titan caeli & uestae filius: & frater saturni terrae uxore habuit lib. iiii. cap. iiii. & lib. i. cap. viii. sed lib. iiii. cap. i. dimittens regnum saturno cum eo paciscitur ne alat filios masculos. Idem confirmat. libro octauo. cap. i. & utroque loco capit saturnum & optim uxorem eius.
Titani pugnat contra louem, libro quarto. cap. i. & xix.
Lipolemus filius herculis ex astochia ab eo rapta de ciuitate liconiae occidens auunculum rhodiis imperauit & i troianum iuit exercitum. lib. xiiii. cap. ii.
Onitrua quo caufant libro duodecimo. cap. lxxix.
Tosius filius caeli ab hyrundinibus sumpto exemplo aedificii repertor fuit lib. iiii. cap. xxv.
Rasimedes filius nestoris & euridicis cum praefuit ad troianum bellum. lib. x. cap. xxxix.
Tracias uentus est lib. iiii. ca. lxxviii.
Triformis luna est. libro quarto capitulo. xvi.
Triga currus plutonis tractus a tribus equis libro. viii. cap. vi.
Trinacria supponitur fulmiato typhoeo lib. iiii. capitulo. xxii. Eadem libro. x. cap. lxxii. a sicano rege sicania dicitur.
Tripus apollinis est spes laurus cotinens tantum tres radices lib. ii. ca. ix.
Triponus est mercurii nili filii nomen libro. vii. cap. xxxv.
Tritona minerua dicitur a lacu quem penes primo uisa est lib. ii. cap. iiii.
Tritopatreus primi iouis & proserpinae filius: nil aliud libro. ii. ca. viii.
Triton tubicen & praecursor oceanii libro septimo. cap. i. sed cap. vii. dicitur neptunni filius uel filia & tubicen eius. & lib. xiiii. cap. xxiii.
Misenus tubicenae aeneae submersit in mari. sed libro decimo. cap. primo. triton sonus est.
Triptolomus eleusi regis filius nutritur a Cerere. & fruges publicabat mundo cum curru a draconibus ducto lib. octauo. cap. iiii. ubi ponuntur omnia poetica.
Triumphus pompam primo excoegitauit Dionysius habita uictoria de indis lib. ii. cap. viii. & lib. iiii. ca. x.
Triuia luna est lib. quarto. cap. i. xvi

Tros erichonii filius regione usque tunc dicta dardania troiam dixit ampliata regno: & cum talo phrygiae rege bellum gessit ob raptum ganimede lib. vi. cap. ii. Idem lib. xiiii. cap. xvi. ob raptum ganimede habuit a loue auream uineam.
Troia extense ponit. ca. ilion. & lib. sexto. cap. xiiii. Et lib. xi. ca. viii. ponuntur oia necessaria ad troiam: & ponuntur in cap. proxime praecedenti ualde plene.
Troilus priami & hecubae filius ab Achille occiditur lib. sexto. capitulo. xxviii. & libro. xii. cap. li.
Vbalchaim primus faber. libro primo. cap. iiii.
Tullius seruilis uulcaei filius ex creta corniculana a fortuna dea diligens quae per fenestram palatii intrabat ad eum. alius filius publici cornicularii & ocreatae puellae captiuae libro. xii. cap. lxxvii. ubi ponitur historia plena.
Tulliae duae filiae tullii seruili coniuges fuere arutis & lucii prisci targnii filioque ubi notatur quod lucius occidit soez & filia carperum per corpus patris euexit lib. xii. ca. lxxviii. ubi est plena historia.
Turbo uetorum turbatio lib. iiii. c. lxxxx.
Turno dauni filio lauina latini regis filia promittit uxor: quae postea datur aeneae lib. viii. cap. xvii. Idem libro. xii. cap. lxxv. occidit palantem filium euadri regis. & cap. lxx. occidit ab aenea uel ascanio & occidit aeneam.
Tusculum oppidum in Italia secundum quosdam conditur a thelegono filio ulyssis & cyrcis libro. xi. cap. xlii.
Annus attribuitur bacho. Varro dixit artem poeticam partem theologiae lib. i. i primo poemate.
Venus prima quae magna dicitur Caelo patre & die matre nata mercurio fratri hermafroditum peperit libro tertio. cap. xx. Sed cap. xxii. dicti lib. iiii. ponuntur oia plene Veneri assignata.
Venus secunda per amputationem testiculorum nascitur libro. iiii. cap. xxiiii. ubi ponitur eius mirandum simulacrum & ualde plene oia sibi propria.
Venus tertia iouis tertii filia & dyonis uxor uulcani alias filia syrii & cypriae & coniunx adonis cum marce ligatur adultero a uiro suo: & odit omnem prolem solis: haec dicitur mater aeneae: meretricium instituit. & in cypro uiridarium habuit amoenum lib. xi. cap. iiii. ualde plene. Idem ponitur lib. ix. cap. iiii.
Venus in generali fugiens gigantes mutatur in piscem libro quarto. cap. lxxviii. & in eodem cap. mutatur in anguillam.
Venus ariadnae donat coronam. libro undecimo. cap. xxix.
Venus contra psychem irascitur libro quinto. cap. xxii.
Venus uesta dicitur libro. viii. ca. iiii.
Venus marica dicitur lib. viii. ca. xvii.
Veneri fit sacrificium i cypro ex solo thure & floribus libro secundo. cap. v. & libro. xi. cap. quarto.
Venus ex syrio hoie & cypria muliere concipitur libro. ii. cap. lxxx.
Veneri hericinae construitur templum in culmine montis propinqui drepano lib. x. cap. quinto.
Veneris planetae natura lib. tertio. capitulo uigesimo secundo.
Venus planeta cum marte participas quid operatur i natiuitate alii cuius libro nono. cap. quarto.
Veneri filii aurorae & aeterei tytanis filii lib. iiii. c. lxx. Sed. c. lxxii. dicti lib. iiii. i citati a lunone contra louem claudunt i cauernis sub imperio aeli.
Veneri secundum uarios philosophos habent uaria nomina & uariatum numerum libro. iiii. cap. lxxx.
Veneris potentia: regiones: & nomina libro quarto. cap. lxxx.
Veneratio filia plutonis & proserpinae libro octauo. cap. sexto. sed ca. septimo. dicti lib. ponitur sine matre & uxor honoris.
Vespera tempus post occasum solis libro primo. cap. xxxiiii.
Vesper stellae nomen lib. iiii. cap. xxix.
Vespago stellae nomen lib. iiii. c. xxix.
Vesta prima uxor uranii & celius dicitur lib. iiii. cap. i. & iiii. Item dicitur lib. iiii. cap. i. & lib. vii. cap. iiii. sed ualde plene lib. viii. cap. i.
Vesta secunda saturni & opis filia libro. viii. cap. iiii. ubi plane ponuntur omnia poetica dicta de uesta.
Vestigia acherontis & stigitis filia lib. iiii. cap. x. & xliii.
Vini usum primo athenienses docuit dionysius lib. ii. ca. viii.
Virtutis templum erat Romae iunctum cum templo honoris lib. iiii. c. xi.
Virgiliae sunt stellae in genu tauri libro quarto. cap. xxxiiii.
Virbius hippolyti thesei filii nomen fuit libro. x. cap. i.
Virbius filius hippolyti & aritiae uxoris turno fauit contra aeneam libro decimo. cap. li.

Tabula

Virgilius poeta Māvianus pauper /
rimus & lutifiguli filius lib. xiiii.
ca. iiii. sed ca. xix. dicti lib. georgicā
& aeneidam cōdidit prope neapo
lim inter scopulos ad quem nul
lus accedebat nisi sponte quæsis
set virgilium. Sed cap. xiiii. dicti li
bri aperit quare finxit aeneā uenif
se carthaginē & dydonē se occidit
se: cū illis temporibus non fuisset.
Visio species somnii lib. i. cap. xxxi.
Lysii non dat pater certus:
u sed uarii. pro cuius genera
tione moribus uita & obi
tu lege plene lib. xi. capi. xl. sed lib.
iiii. cap. xl. dicit filius laertis libro.
aut. ii. cap. xvii. & lib. xiiii. ca. ly. cre
dit filius sisyphi. & lib. x. ca. xix. &
xx. simulat isania ne uadat ad tro
ianū bellū. & lib. iiii. cap. xiiii. pue
nit ad cyrcē. sed. vi. ca. dicti lib. iiii.
Cyrces eū monuit ut abstineret a
præda armenti solis: quod non fa
ctum ē & picitati sunt focii. & ca.
lxi. dicti lib. iiii. stetit cum calipso
nympha filia atlantis annis. vii. &
lib. x. cap. xix. & xx. ab alithe regi
na & alcinoo rege pheycū honori
fice recipit. Eidē lib. xi. cap. xl. & li
bro. xiiii. cap. xx. dat eolus uetos li
gatos in corio bouis q̄ tamen sol
uuntur a focii ipsius.
Mbri etrusci sunt libro pri
u mo cap. xxxiiii.
Vnxi iuno dicitur li. ix. ca. i.
Vnxiā dicuntur sponsæ lib. xi. ca. i.
u Olucres obscœnæ idest fu
riæ libro tertio. capi. sexto.
Volupia dea Romanorum
libro quarto. cap. xv.
Voluptas cupidinis & psicis filia. li
bro. v. cap. xxii. & lib. viii. cap. v.
u Ranus qui postea dictus ē
cælum pater saturni libro.
tertio. cap. i. sed ualde plene
ponuntur historica & pœrica lib.
oçtauo. cap. primo.
Vrania una musag. lib. xi. cap. ii.
Vros bos syluester sonat latine lib.
quarto. cap. lxvii.
Vrsa maior & minor non tingitur
aqua maris more aliorum siderū
libro quinto. cap. xlviii.
Vtim nomen ulyssis: idest nullus li
bro. x. cap. xiiii. ualde plene.
u Vicanus primus cæli filius
ex Minerua secūdi iouis fi
lia: apollinem primum ge
nuit lib. iiii. cap. xviii. & xix.
Vulcanus iouis tertii filius & iuno
nis: quia claudus de cælo proiicit
in lēnum isulā & educat a simiis.

Huic secūdum quosdā fuit uxor
maya: secūdū alios maiestas: secū
dum latinos Venus: & dicit faber
iouis ut quicqd̄ artificio se factum
fit ab eo dicatur eē compositū ut
arma Achillis: Aeneā: corona ari
adnæ: & c. Hic martem & Venerē
coeuntes in adulterio colligauit li
bro. xii. capi. lxx. ubi sunt omnia
poetica. & lib. ix. cap. ii. iterū mar
tem ligat cū Venere. Idem lib. x.
cap. xvi. Cyclopes auxiliares habet
ad fulmina fabricanda. Idē lib. se
ptimo. cap. secūdo. proiectus e cæ
lo nutritur a Thetide.
Vulcanus filius nili ab ægyptiis di
citur opis a quibus custos ægypti
creditur libro. vii. cap. xxxviii.
Vulcanus conatur uiolare miner
uam lib. secundo. cap. iiii. & lib. iiii.
cap. xx. & lib. xii. cap. lxx.
Vulcaniæ insulæ habent officinam
fabrorum uulcāi nec denominan
tur a uulcano iouis filio: sed a quo
dam nato i emalio qui eas tenuit.
libro. xii. cap. lxx.
Vulturū orientalis uentus libro
quarto. cap. iiii. Idem cap. lv. dicti
lib. iiii. dī calidus & siccus.
u Xores ab unctionibus dicū
tur libro nono. cap. primo.
Acinthus puer dilectus
a borea occidit ab eo lu
dens cū apolline libro.
quarto. cap. lviii.
Ycarus oebali regis fili
us ab ebriis agricolis maçtatur: ga
primo eis uinū dedit: deide muta
tur i boetē stellā lib. v. cap. xl.
Ycarus dedat filius in Laberintho
cū patre claudis lib. xi. cap. xxvi.
Ycarus pater penelopis uxoris ulyf
fis libro quinto. cap. xl.
Ycerillus imanis hō occidit ab euā
dro rege archadiæ lib. xii. cap. lxv.
Ycus dicebatur a græcis: sed occu
pata a sardo herculis filio sardinia
dicta est lib. xiiii. cap. vii.
u Da mons libro. iiii. cap. y.
y Ydeus filius paridis ex oe
none nympha li. vi. ca. xxii.
Ydotea filia prothei docet menelaū
quid de fociiis perditis contigisset
lib. septimo. cap. ix. sed plenius. ca.
undecimo. dicti libri. vii.
Ydra serpens in lerna palude necat
ab hercule lib. xiiii. capi. i.
Ydromantia libro septimo. cap. ix.
Ydumeneus filius deucaliōis regis
crethæ cum græcis contra troia
nos bellum gessit: sed a subditis re
gno priuatus in calabria pytiliam

condidit ciuitatē lib. xi. cap. xxxii.
Lia quæ & rheia dī filia nu
y mitoris mater Romuli &
Remi uiua infodit a Marte
corrupta lib. vi. cap. lxxix. & lxxxii.
Ylion filius troi regis trojanorū ilio
né ciuitatem inclytam condidit a
suo noie noiātam lib. vi. cap. iiii.
Ylion ciuitas inclyta: ut patet. in ca
pitulo proximo præcedenti.
Yliona priami filia ex hecuba poli
nestoris regis thraciæ uxor libro
sexto. capitulo. xvi.
Yliōeus phorbātis filius nepos pria
mi secutus aeneā ad didonē & latī
nū orator fuit libro. vi. cap. xxxix.
Ylus herculis & deianiræ filius pul
sus a creonte cōstruxit athenis cle
mentiae templum seu misericor
diæ libro. xiiii. cap. vi.
Ylus ascanius aeneæ & creusæ fili
us libro sexto. capitulo. liii.
Nachus achaia fluui. oceāi
y & terræ filius lib. vii. ca. xxi.
Ynachus rex sicyoniōrum
a quo flumen achaia denomi
tur libro. vii. cap. xxi. & xxii.
Yno cadmi & hermionis filia uxor
atamantis nouerca hellis & frixi
cum uiuo filio se præcipitauit in
mare lib. xiiii. ca. lxxvi. ubi plene ofi
ca de ea. Sed cap. lxxix. dicti lib. deifica
tur & uocat leucothoe & amatur
ta & fugit ad sisyphum. & aliquid
dicitur lib. secundo. cap. lxxvii.
Ocasta creontis thebani fi
y lia uxor lai & c. lib. secūdo.
cap. lxxix. sed plenius. ca. lxx.
Yolaus filius hiphyclei sardis bona
cōtulit quibus tēpla meruit & yo
lenses a se dixit lib. xii. cap. xxxii.
Yolenses sardi populi a yolao dicti
libro. xii. cap. xxxii.
Yoles filia eurithi regis ætoliaē fu
git causa pīnæ necis & herculis.
alias omphales lidia lib. xiiii. cap. i.
Yonius archadis filius ex silene ni
pha yonium mare cognouit &
ionios populos lib. v. cap. xlix.
Yonium mare a yonio uel a yone
dicitur libro. v. cap. xlix.
Yone populi dicuntur a yone uel a
yonio libro quinto. cap. xlix. & li
bro septimo. cap. xxii.
Yon inachi filia a loue transforma
tur i uaccam cum plena fabula li
bro. vii. cap. xxii. & lib. ii. cap. iiii.
y Permestra filia danai & u
xor Lini alias lincei uirum
liberauit a nece cum cæte
ræ sorores necassent suos libro. ii.
cap. xxii. & xxxiii. & libro. vii. cap.

xxii. dicta est yon uelysis.
Yperio primus tytanis filius & terra solē & lunam genuit libr. iiii. capi. secundo. sed plenius capit. iiii. & .xvi. dicti libri. iiii.
Yphates naturalis filius priami occiditur libr. sexto. cap. xlii. iiii.
Yphymedia uel epymedia uxor Aloi neptūno peperit othū & ephialtem qui singulis mēfibus nouē digitis creuerunt & iuuerunt gigantes libro quarto. cap. lxi.
Yphiclus æoli filius uolens q̄ sterilis eius uxor conciperet: bibit uenenum serpentis & genuit filium podarcem nomie libr. x. capi. xlii. iiii. Sed plenius libro. xiii. cap. liii.
Yphicleus amphitriōis & alcmēnæ filius uno partu cum hercule natus est libro duodecimo. ca. xxxi. sed plenius libro. xiii. cap. i.
Yphianassa ephygeniæ nomen fuit agamēnonis regis filiæ libr. xii. ca. xvi. sed cap. xvii. dicitur esse alia rāmen filia agamemnonis.
Ypocras innouauit medicinā libro quinto capitu. xx.
Ypodamia filia enomai regis pisæ & elidis ob pulchritudinē petita a multis procis cū multi uicti certamine cursu necarent: tandē pelopi uicta datur libr. ix. cap. vi. & .vii. & plenius libro. xii. cap. tertio.
Ypodamia uel yppocatia uxor perithoi pro qua pugnatur cum centauro libro. ix. cap. xxxiii.
Ypodamia filia anchisæ troiā fuit uxor Alchataonis troiā libro sexto capitulo gnquagesimo primo.
Ypolitus ypolitæ & Thesei filius a nouercha phædra falso accusatur patri. occiditur & fugatur libr. x. cap. xlix. & plenius. ca. l. & lib. xi. ca. xxx. & libro quinto. cap. xix. uiuificatur ab æsculapio.
Ypolita uel ypolitēs soror antyopæ regiæ amazonū theseo marito peperit ypolitū filiū libr. x. cap. xlix. & cap. l. dicti libr. occiditur a theseo.
Yppocatia ponitur supra capitulo ypodamia.
Yppotes nobilis troianus egestā filiam super nauicula fortunæ mādāt libro septimo. cap. xly. iiii.
Yppologus filius orionis ex candio po sorore sua li. xi. cap. xlix. & .xx.
Ypolocus bellorophontis filius nil aliud libro. xiii. cap. lxi. iiii.
Yppomenes cursu supauit athlātā uel athalātē auxilio triū pomogeneris: & abo uertunt i leones li. x. ca. lvii. ubi sūt plene oīa poetica.

Ypocrenis fons litterarum libro secundo cap. lxi. iiii.
Ypthima si a icharii cæbali regis filii. li
y Rceus neptūni filius ex Alcione filia athlātis nil aliud libro decimo. capitu. xlii. iiii.
Yris nūcia louis monuit ne zethus & calays ultra strophades fugarēt arpias li. iiii. ca. lix. Eadē li. ix. ca. i. dī filia thaumatis & nūcia lunōis ubi ponuntur omnia poetica.
Sander filius beilorophon
y tis ex archimene uxore in bello occidit a solomissis. libro. xiii. capi. lxx.
Ysion filius flegiæ dominus laphitagæ centauros genuit & sup rota uoluitur i inferno libro nono. capitu. xxvii. ubi ponuntur omnia poetica. Idem lib. i. cap. xliiii. ponitur in inferno.
Ysiphiles in lēno regina filia Thoātis regis lasoni pepit duos masculos. & Opheltē filium lycurgi nemēi nutritrix. & c. lib. v. cap. xxix. & libro. xiii. cap. xxvi. & .xxvii.
Ysis filia pmethei uxor apis membra laniati mariti ultra paludē stigiā quæ i africa est detulit & c. lib. secundo. capi. iiii. & capi. xxiii. sed plenius lib. vii. ca. xxii. ubi ipsa hy pmetra & yon dicif. & ægyptios litteras docuit. & oīa q̄ scribuntur de ea ēt ualde plene lib. iiii. ca. xly. & lib. vii. ca. i. colif apud ægyptios.
Ysmenes edipi regis thebarū & iocastæ filia athy cireo desponsatur libro secundo. cap. lxxii.
Ysmagæ ciuitatem totā ulysses uertit in prædam libro. xi. capitu. xl.
Ysus priami regis filii naturalis occiditur. libro sexto. capi. xxxii.
This filius pandionis regis thraciæ ex p̄gne uxore a parte comedit lib. ix. ca. viii. & ix. ubi sunt plene omnia poetica.
Ythoneus herculis filius ex paphia regnauit in ythone ciuitate boeciæ & fauit etheocli lib. xiii. ca. iiii. ythone ciuitas boetiæ ut patet supra cap. proxime præcedenti.
Ythone minerua dicif ab oppido macedoniæ libro. xiii. cap. iiii.
Ythone oppidum macedoniæ anti qua sedes mineruæ libro. xiii. capitulo tertio.
Ephyrus uentus occidētalis lib. iiii. ca. lxi. & lxi. idē. c. lxi. dicti li. iiii. ē frigidus & humidus tēpate. & clorinyphā diu

amatā cepit uxore: cui cōceit oē ius i flores eaq̄ postea uocauit florā. Deinde cū thiella arpya concubuit & Santū & balaym achillis equos suscepit. Idē li. v. ca. xxii. portauit p̄sycem i amœnam uallem cum longa fabula.
Zephos græcum est lib. iiii. cap. lxi.
Zephs lib. secundo capit. secundo.
Zethus filius anthiopæ uxoris lici uel lyncei regis thebagæ egyptiagæ cū amphyone fratre occiderūt lycū uel lynceū i ultionē m̄ris li. iiii. ca. vii. & li. v. ca. xxxix. & li. x. ca. xxviii. Idē lib. ii. ca. lxi. iiii. & lib. v. ca. xxxix. & lib. ix. cap. xxxvii. cū amphone fratre cadmum regno expulit.
Zethus fili⁹ boreæ & orithiæ atheniēs li. iiii. ca. lvi. iiii. Idē. c. lxx. dicti libri. iiii. ualde plene cū fratre calai fugauit arpyas ab aula phynei regis archadiæ: dicitur idem lib. iiii. ca. vi. & li. x. ca. lxi. Finis.

Laus Deo.

Versus Dominici Syluestri de Florentia super quindecim libris Genealogiarum.

Quæ narrat ter quinq̄ libris Boccatius: audi.

Primus habet stirpē demogorgonis æthere dempto

Aethera concipiet proles cum parte secundus.

Cælius in terno: & generis pars scribit eius.

In quarto titan daf: & titania ples. Est louis in quinto proles: sed Dardanus extra.

Dardanus & proles sexto sua ponitur omnis.

Oceanum sobolemq̄ suam dat seprimus omnem.

Octauum saturnus habet cum parte suorum.

Ponit i nono Iuno: & Iunonia ples.

In decimo Neptunne tua cum prole notaris.

Iuppiter undecimo generis cū parte notatur.

Biffenus louis octo notat cum semine natos.

Tertius a decimo sobolem louis explicat omnem.

In decimo quarto contra hostes inuehit auctor.

Quintus ab obiectis decimus defendere curat

Hoc ter quinq̄ libris epigramma dominicus addit. Finis.

Laus Deo.

De Montibus

Ioannis Boccatii de Certaldo: de Mōtib: Syluis: Fontibus: Lacubus: Fluminibus: Stagnis: seu Paludibus: de nominibus Maris: Liber incipit foeliciter,

Surrexeram equidem fessus a labore quodam egregio: & aliquali ocio uires restaurare cupiens: Venit in mentem Socratē olim diuini luminis iubar ī terris solitum cum a meditatione caelestium surgeret: supposita cruribus harundine cum paruulis filiis ludere. Ac Scipionem africanum & Laelium insignes romanorū duces ab arduis reipu. opportunitatibus paululum resipiscentes: nonnunquam maris in littore teretes calculos: eiectasq; conculcas consueuissē ritu puerorū colligere: ne dum tempus ad recreandam uirtutem praestaret: tacite nil agētes subintraret iertia. Quos tanq; inclytum laudabilium exercitiorum specimē imitaturus: ne omnino tēpus inertio elabatur: assumpsi loco iocosi laboris studentibus poetarū illustrium libros aut antiquorū historias reuoluentibus ī aliquo leui opere: si possem: uelle prodesse. Memini quippe tales & potissime q; tracti desiderio rudes stadium intrant studiorum: huiuscemodi circa integrum lectionis sensum impediri plurimum: dum nonnunq; montium: syluarum: fontium: fluuiorum: stagnorum: seu paludum uel maris occurrunt uocabula. aliter. s. intelligendo q; debeant: utputa dum montis nomen pro flumine: dum paludis p monte seu syluae ciuitatis uel prouiciae loco sumitur: facile sensus historialis confunditur & esto aliquando proprie assumatur: existimatione etiā eruditi persaepe fallūt dum montem seu fluuium q; in occiduo est arbitrantur sub oriente sole consistere. Ad euitationem quorum & indebitae existimationis amouendos errores: celebres inter auctores quoscūq; & potissime gētiles mōtes: syluas: fontes: lacus: fluuios: stagna seu paludes: & maria: & quo sub caelo effluant & consistant ut comperi mēs est. Et ne multum talia scrutantibus euoluere necesse sit: per ordinem litterarum alphabeti describam singula. Sane quoniā e mōtib: excrescere syluas: emanare fontes & flumina: a quibus lacus paludes & stagna cernimus exoriri: de montibus primum scribē dum non incongrue ratus sum. Sunt igitur ut liq; do patet: montes terrarum eminentiae quaedam in caelum: non tamen aequae surgentes: & ex his aliqui faxei: nonnulli terrei sunt. Qui in sublimē magis efferuntur: faxei omnes. qui uero humiliores persaepe cōperiūtur fere semper terrei. ex his colles quos ut plurimum montium summitates in longū protensas dicimus: & promontoria quae sese in maria propellunt cernimus oriūtur. De quibus indistincte cū montibus mentio fiet. Is tamē ante alia quae fo faueat operi: qui illos ab orbis conditione constituit: & ex excello eorum altitudines metitur & conspici.

Alac mons est: cuius nomē alii diuidentē mōtē interpretāt. Alii uero leuē. i. limpidiū seu lubricū: & ī syria cōstitutus eminent. Abarim mons est excelsus diuidens terram amon & eufratis a terra promissionis cōtra He-

rico iordanem usq; fluuiū radices protendens ostēditur q; ascendētib: in eston: insignis autem ē monte Moysis icliti atq; primi Hebreorū ducis.

Abila mons est in mauritania caelsitudine leuatus in sydera: oppositus Calpe monti: qui in hispania est: quos ambos Herculis esse colūnas aiunt: uoluerēq; ex ueteribus quidam hos unum & idem iādudum colle continuato fuisse montem herculeaq; uirtute fuisse diuisum & ex oceano quod ante non erat itro missum terris mare: quod postea in hodiernū usq; diem mediterraneum dictum est.

Acantius promontorium est magnesia.

Acaton mons est Oetolia.

Actium promōtorium epyrri est: memorabilis nauualis pugnae Octauiaē Caesaris uictoria: & clade Antonii & Cleopatrae.

Acra promōtorium est olim Iunoni sacrum sese effundens in mare aduersus sicyonem a corintho nō amplius. viii. M. p. distans.

Acontius mōs ē magnesia: seu ut aliis placet Boetia. Acroceraunii montes excelsi sunt inter armeniam & hiberiam sic dicti: eo q; fulminibus saepissime instentur. Nam ceraunos graece latine dicitur fulmē. & secundum alios atros ignis: ceraunia summitas quasi montes ignitas habentes a fulminibus summitates.

Acroceraunium promōtorium est epyrri: in angustias adriatici sinus emissum inde dictum q; montibus cōterminū: qui & acroceraunii dicunt eadē ratione qua superiores diximus nominatos.

Acrocorinthus mōs est altitudinis eximia iter aegum mare & corinthium sinū positus adeo q; utrūque inumbret mare.

Adilifius magnesia mōs ē: ut nonnullis uidet boetia.

Adoreus mons est phrygiae ex quo sangarius erumpens fluuius per phrygiam labitur in bithiniam.

Aphesanta sunt qui dicant mōtem esse tarso ciliciae. alii uero dicunt in sinu argolico positum: q; eo magis credo: eo q; tam primi q; secundi conueniant in hoc q; ex eo perseus ad occidendam gorgonem iturus uolatum arripuit. & amphiarus & melampus uaticinaturi de bello thebano ab adraсто missi in eū ascenderunt: q; graeci omnes ad hoc in cilitiam non iuissent.

Aga mons est maioris armeniae ex quo ueteres eufraten fluuium emanare testantur.

Aganippe mons est boetiae: qui primo enippe dictus est musis facer.

Agolonius unus est ex archadiae montibus.

Agragas mons est Siciliae: haud longe a gela muro olim cinctus habens in summitate oppidum. Consiueuere quidem ueteres apud eum optimos equos alere: & ex inde in graeciam ad agones trasmittere.

Agrispecula mons est moabitarum: qui eo q; uehementer praeruptus sit: a nonnullis uocatur excisus: & haud procul ab aenone mari supereminet mortuo. in cuius summitate Balach filius Beor deduxit Balaam diuinum ad maledicendum populo Israel.

Agrosus mons est: ubi nunc Roma: quē Faunus rex euandro archado exili cōcessit & ipse palatinū postmodum appellauit.

Agued mons est britannia: albania propinquus & castris etiam puellarum.

Alafrice promontorium est in creticum procurrens mare: non longe a ptolomaida qua barce uetusto nomine dicebatur.

Albanus mons est in latio in quo olim Iulius ascanius ciuitate condidit albam: sic a sue alba: dum a troia cum patre profugo uenisset ibidem inuenta: nuncupatum a ciuitate monte existimo.

Album promontorium est in syria longe a Colonia Claudii caesaris ptolomais seu acreon tendens in mare syriacum.

Alburnus mons est in lucania: qua hodie calabria pars est.

Alcion mons est in macedonia.

Algidus mons est haud longe ab urbe romana. xx. M. pass. in quo eiusdem nominis oppidum: hodie sylua la trociniis incolarum accommoda.

Alimpus mons est in insula mitilena seu lesbos: a continenti distans non amplius. vii. M. pass.

Alocrine mons est in minori asia ex quo Menader fluvius emittitur.

Alpes montes sunt seu mons pluribus & excelsis cacuminibus distinctus: togata gallia diuidens a comata: haud longe a nicea urbe incipientes. & secundum quosdam in macedonia usque tendentes: hos quidem ex Hispania in Italia ueniens Hannibal poenus peruios fecisse creditur cum a quodam eminente atque in uio scopulo impeditus illum aceto ac igne dissoluerit.

Amaleth mons est in syria in quo phraton oppidum unde fuit abdon iudex olim populi israel.

Amanus mons est in quo oppidum bomite: & in ora oppidi miriandros incipientes separat Syriam celem a cilia: a parte altera eius plura effluunt flumina: ut androchus: pinarus: lycus: & sinus qui ab aliquibus thaurus nuncupatur.

Amozanius mons est in maiori asia praeter cuius radices termodon labitur amnis. Dicitur enim hic mons ut nonnulli arbitrantur ab amazonibus: quae penes eum primo conuenerint.

Ambro mons est apud britannos iuxta salestera olim hodie cercarade.

Ami syluestres sunt indiae montes ea in regione qua dedala alexandri macedonis temporibus dicebatur.

Amodes promontorium cilici maris est inter Cidnum piraniusque fluuios sese protendens in cyprum.

Ampelusia oceani occidenti extremum promontorium est in mauritania ultra herculis columnas: ubi quondam lusa & cocta fuere oppida postea tigia: a quo tigitana mauritania dicta: quod oppidum ab antheo fuisse conditum asserunt: hoc tamen promontorium acri aliter noiant. esto idem quod apud graecos ampelusia sonet. in eo quidem prisca dixere specum fuisse herculi sacrum: & inde tingi oppidum ut dictum est anthei opus: cuius in rei testimonium ostendebant incolae parmam elephantino tergori exactam: adeo ingentis magnitudinis ut nulli hominum auro Neronis principis usui esse potuisset: eaque incolae ab antheo gestata assererent: & ob hoc praecipuo honore celebrem conseruabant.

Ancoranus mons est citerioris mauritaniae cupressibus laudatissimis ad quodcumque opus abundans.

Anemurium promontorium est a pamphilia distin-

guens aliciam.

Angaris mons est iudaea. & ut percipi potest haud longe a samaria.

Agnius mons est excelsus apud gallos ligures frimates. Anasiui montes dicunt esse boetiae: quos penes aiunt morari musas.

Antelibanus mons est arabiae: libano ad orientem appositus: in quo aequae cum libano colligi thura dicunt. extenditur quidem circa regiones urbis damasci: & in sortem cecidit tribus Manasse.

Anthirnum promontorium quod penes corinthiaci sinus est: non amplius. M. pass. latitudinis habens.

Aonas heliconis mons dicunt esse boetiae: musis sacrae nec deest qui dicat aonem thraeciae montem: & ab eo aonidas dici musas.

Aothe mons est insulae famosae: sese in altum erigens per. x. M. pass.

Appenninus mons ingens: a nonnullis is quem paulo ante nominauimus alpes creditus est. Et peninnum uolunt denominatum ab Hannibale poeno: a quo primo peruium factum putant. Sed opinio longe uulgatior est eum esse apenninum qui omnem in longum tendens Italiam in partes separat duas & a dextris inferum spectans mare: a sinistris autem superum: in siculum usque fretum progreditur. Hic autem secundum quosdam a promontorio monichi esse finem ligustini maris incipit. Unde & alpes & in aquilone fere tendens una cum alpibus a dextris linquit bagiternos. & cum ad mantuanos gallos deuenit: in orientem flectitur eis a sinistris derelictis: & Seganis a dextris ubi albinum & albagaunum & ieuam & uelliates gallos cum ex parte alia habeat cispadanos & augustam tauro-rorum. Alii uero putant inter ueneris portum & Macrae fluminis hostium quod penes ut arbitrantur aliqui Ligustinus inchoat sinus: eum initium sumere: & in boream pauxillum tendere: ac iam dicto monti separanti cispadanos gallos a Liguribus in sinibus ueliatum ligurum iungi. & inde in euro austrum uergetes tyrrhenum mare: Lunam ciuitatem: Lucam: Pisas & nobilissimam tusciae ciuitatem Florentiam ad meridiem sinit. Ad aquilonem autem padum fluuium: Parmam: Mantuam Virgilii: Rhegium Lepidum: Mutinam: & studiorum matrem Bononiam. Hic a dextris ad ulteriora procedens: Aretium: Corthonom: Transimenum lacum: Perusium: Fulgineum Spoletum: alias Spolitium: Meueniam: Tudertum: Vulsinas: Faleras: Narinas: & olim rerum dominam Romanam urbem conspicit. Aleua autem Cornelii forum: quod & Imolam dicimus: Fuentiam: & Rauennam: & Sabinorum Coloniam: Forum Liuii & Pompilii inde curuam Celenam: Ariminum: Pensaurum fortunae phanum: & Senogalliam. Tandem sese in modum cubiti flectens seu sui potius parte iaciens inde adriaticum promontorium facit: cuius in extremitate Anchonam ueteres condidere graeci: inde Firmum Picenum: & esculum: & post hos Marfos pelignosque populos: donec alium flexum faciens altissimis uerticibus Garganus dictus in adriaticum deuehatur fretum: sub quo syponum uetus Diomedis oppidum. Demum praeteruehens a dextris urbem Tyburim: Catilli: Penestras: Ferentium: Febracteriam: & Aquinum linquit: & maximum sui in ty-

De Montibus

- rhenum protendens brachium: Volscos fere omnes includēs in Cyrceū definit montē: quē uetus fama ē extitisse iam dudum Circis ueneficæ regiam. Hinc theanū Sedecinum: & quas dixisse debueram: Tera- cinam atq; Caietam: Sueffam: Minturnas: Capuam atq; Neapolim: & Sānio atq; Lucania Cāpaniam di- uidens scabrosis culminibus in finē cāpani sinus ex- currit Mineruæ promontoriū fere usq; ptendens ī Capream icludēs cū campania Vesuuū: Pompeios: Noceriam: Stabiā: Surrentū. Post hæc habens in ui- sceribus Beneuētū. Hinc Salernū: Lucanos Brutiosq; omnes: mutato nomine Calabros nominant in- colæ: spectans nō definit: donec Rhegiū extremum Italiæ oppidum sese uehendo contingat: relictis a le- ua Dauni regno Bardulis: Bario: Brūdusio atq; Ta- rento & suorum saltuum icolis Salētinis: Petilia idu- mei. Cretone: Caulone: Locrisq; atq; Saleo: & Leu- copetrā linquens: ubi supra diximus in fretum secus Rhegiū finem fecit diuisus: ut creditum est: & saxo- rum ingentiū fracturæ testantur terræmotu a Pelo- ro primo in Italiam uerso siculorū promontorio & uariis multisq; uorticibus insignis in se multa con- tinet oppida: & pascuis syluisq; abundans ex se hinc inde flumina emittit maxima & famosa.
- Apollinis promontorium in aphrica est inter candi- dum & mercurii pmōtoria in sardiniam se ppellēs.
- Aprodias promontorium est minoris asiæ.
- Aracanthus mōs est Mineruæ sacer & celebris carni- nibus poetarum. Verum ueteres in qua sit regione non concordant. nam alii dicunt eum atticæ regio- nis montem: quidam eum esse thebanum: nonnulli ambracium: & alii archadum.
- Ararath mons Armeniæ maioris est: in quo ueteres omnes concordare uidentur archam Noe cessante diluuiio confedisse: & eius reliquias consueuere pere- grinis indigenæ demonstrare: dixeruntq; armeni lo- co exitum seu egressum: eo q; ibi Noe archam egres- sus sit.
- Araxum Pelopōnensium promontoriū in cephalo- niam uersum.
- Arentinus mōs est haud lōge ab urbe Roma: in quo prænestæ ciuitas sita est.
- Arcabrum seu arthabrū promōtorium Hispaniæ ul- terioris est: uasto se cornu protendens in mare: & hi- spaniam uersus occidū finiens: terras maria cælūq; disternare uidetur. hoc alii Olisponense dixe- runt ab oppido ei opposito. Et quidā uocauerunt ma- gnum: eo q; maris occupet plurimum.
- Arcobares mons Indiæ est: quē alii cacobates dicūt: i- signis quidem: eo q; ex se Gangē profusissimum ori- entalium flumen effundat.
- Argeus capadociæ mons ē: arduus plurimū: & omni tempore pruinis rigens: eumq; dei habitaculum ue- teres accolæ credidere. Subiacet ei Mazata ciuitas Ca- padocum metropolis.
- Ariobargenes mons est asiæ inter massagetas cōstitu- tus & parthos.
- Arius mons est in insula chio: in quo nascuntur opti- ma uina a monte aruisia nuncupata. esto sint qui di- cant eū promontoriū & aruisium uocitatū.
- Arpendus mons est pamphiliæ: cuius in radicibus eu- rimenidum defluit fluuius.
- Artagus mons est capadocū: sub quo Maizaciū ciui- tas quæ postea cæsaria nominata est. credo idē cum argeo de quo paulo ante dictum est.
- Artemisius mons est archadiæ.
- Artemius in argolico sinu mons est.
- As mons est macedonum.
- Ascreus mons in boetia est: a quo & uicus denoiatus. unde poeta insignis Hesiodus oriundus.
- Asterion mons est in sinu argolico.
- Astrixim mons est aphricæ ab aquilone habens litto- rales aphricæ populos: a meridie uero harenas iacen- tes ad oceanū usq;: in quibus uagantē gaulales æthyo- pes. alii uero eum mauritaniam montem uolunt. esto non multum interfit. nam & aphrica & mauritania iunctæ sunt.
- Asuaus mons est chaoniæ: cuius in radicibus aous flu- uius.
- Ater mons est aphricæ e regiōe subatra. hic quidē lō- go spacio ab oriente in occidū protenditur: & a no- stris ater uocat: eo q; adusto similis sit nec distat mul- tum a Matelge oppido garamantum.
- Athlas uetustissima fama celeberrimus mōs est. Hūc alii in extremis mauritaniam finibus consistere uo- lunt. alii ab æthiopyibus: clara ditis & flumine ba- nibaro ad montem thenotema dicunt: & promon- toriū hesperū decem dierum atq; noctium nauiga- tione per oceanū eum locant. Mons quidē supra nu- bes excelsus uertice: aspectu squalidus ea parte q̄ spe- ctat oceanū a se denominatum. qua uero aphricam p̄spicit nemorosus atq; opacus & fontibus atq; flu- minibus irriguus: & omnium generum fructuum abundatissimus. Eius supremum culmē semp asse- runt esse niuosum. Inferiores autē partes a serpētibus elephantibus: & brutis aliis occupatas aiūt. Præterea referunt tanta taciturnitate silere p̄ diē: ut non absq; horrore quodā & occultæ diuinitatis suspitōe adea- tur. Nocte uero ad instar cæli crebris lucere lumini- bus: & resonare cantibus atq; tinnitibus cymbalorū tibiarū & fistularū egipanorū atq; satyrorum. Sunt insup qui referant imas eius radices densis altisq; syl- uis repletas incognito ex genere arborū proceritate spectabilem: frondesq; cupresso similes habentium. in rore ualētes perpetuo easq; præter odoris suauita- tem obduci lanugine quadam ex qua si arte exculta sit: possint nō aliter q̄ ex bombice uestes fieri. Hunc insuper nonnulli thelamonē noiari uolunt: sicut nilū flumen melonem asserunt nuncupari.
- Athos macedoniæ mons est: seu ut qdā perhibēt thra- ciæ: mari ægeo supeminens: & altitudinis mirandæ. Asserunt quidē eū umbram suā in Lénium usq; insu- lam efferre: quam aiunt alii. lxx. M. passuū. Alii uero. lxxxvi. ab Atho distāte. Huius præterea uertex ut p̄ cōperto demonstrant: uentos nubescq; superat cū re- lictos cineres annui sacri aliquibus caracteribus ifigni- tos anno tráfacto redeūtes in nullo mutatos iueniāt. Dicūt etiā huius in culmine fuisse oppidū noiē acro- thō seu acrochaon: ibidēq; ætatē hoium dimidio q̄ alibi longiorē. Extat etiā hic mons superbæ Xerxis perfab; regis perpetuū monumētū. nā aduersus athe- niēses & lacedæmonas ueniēs: cū iter festū & abidon- ponte factō ex asia in europā pedibus ingentem tra- icisset exercitum Athon superare classe disposuit:

eo q̄ defesso hominum opera a continenti disiunxit nauigabili facto itinere longitudinis. lxxx. M. pass. cū latitudinis esset. M. d. & sic a thon non solum montem sed mare undiq̄ circumdatum. traductis nauigijs insulam dereliquit.

Acritas achaiae promontorium est: haud longe ab asineo sinu.

Auene promontorium mauritaniae occidentale. nā iter istud & calpen gaditanū coartatur fretum.

Auentinus ex septem urbis Romae montibus unus ē quem aliqui uolunt ab auibus e tyberi ascendenti bus nominatum. alii uolunt ab auentino aboriginū rege ibidem occiso atq̄ sepulto nuncupatum. Sunt & insuper qui dicant eum a sabinis ibidem a Romulo susceptis a quodam prouinciae suae monte nomen impostum. aliqui ab aduentu hominum: eo q̄ ibi commune latinorum dianae templum constitutum sit dictum. Nonnulli alio ab aduentu appellatum. nam dicunt eum montem paludibus a caeteris fuisse disclusum: & eo q̄ ex urbe ratibus ibidē ueheretur: auentinum uocatum.

Aulon mons est uinetis abundans.

Azan phrygiae mons est in quo iuppiter & cybeles coli consueuerant. alii putant apud archades esse: & ibidē eo ritu quo apud phrygios colebantur: coli iouē matremq̄ deorum.

Azarā mauritaniae mōtes sunt determinātes a mauritania africam.

Aal mōs Ermon circa libanū i finibus alophilorum ē. aliqui eū dicunt baalermōnem quem ego sic uocari arbitror.

Balbus mons est africā: insignis latebra Massinissae regis a syphace superato. ē. n. fontibus abundans & palcuis: agroq̄ carthaginensī propinquus.

Balista mons est galliae cisalpināe situs apud ligures.

Bargillus mons phoenicū syriae conterminus est.

Barbastenes mons ē laconum: non amplius. x. M. pass. a lacedaemone distans.

Bebius campaniae mons est ignē ad istar aetnae syculae uaporans.

Befegor & segor mōtes moabitarum sunt: quorum in iummitate balaā ariolus a balach rege deductus est ut malediceret israelitis.

Berecinthus mons est phrygiae in quo dudum cybeles mater deum ritu gentilitio persanctissime colebatur: a quo etiam berecinthia dicta est.

Beris super miniamdam in armenia mōs est: in cuius uertice arbitrati sunt ueteres multos tempore diluuii saluatos. nec defunt qui dicāt ibidem archam applicuisse Noe: & diu post ostensam ab incolis seu eius reliquias extitisse.

Binon promontorium ultra cyrenem est inter duas syrtis protensum maiores claudens.

Blagnia mons ē hyberniae: cuius in radicibus tres nobiles scaturiunt fluuii: berua: eorus: & syrus omnē fere irrigantes insulam.

Boreas mons est epyrrhia dyrrachio primus.

Borion promontorium numidiae sic a graecis dictum q̄ a borea uento infestetur ei quidem hyporegius superimpositus in hyponis nomen permutatum.

Bruxinum hispaniae promontorium est.

Brutium promontorium Italiae in ionium mare tendens haud longe a caulona & consentia.

Bracae montes iunt determinantes mauros superiores & aethyopes perosos. a radicibus nigrescentium fluuium effodentes.

Brius atticae regionis mons est.

Buli mons est syriae haud longe a gari.

Aas mons ē syriae in tribu effraim: insignis tumulo Iesu filii naue. nam diu apud uicantanam sepulchrum eius ab incolis forensibus ostensum est.

Cadistus seu calistis cretensium mons est adeo in uertice cadēs ut a nauigantibus nubes portus arbitrentur q̄ uertex.

Caema mons est alpium dirimentium togatā galliā a comata ex quo uarus fluuius emittitur.

Caphareus mons est euboeae altissimus: promontorium faciens: quod in hellepontum protenditur: apud qd plurimi graecorū a troia redeuntium fraude Nauplii cupientis ulcisci mortem palamedis filii sui iniuste perempti: periclitati sunt.

Caldone promontorium indiae propinquum flumini falso: haud longe a loco ubi quondam Eufratis hostium.

Calicandrum asiae minoris promontorium est terminus nauigationis a Romanis positus Anthioco magno ab eis superato.

Calidromus achaiae est promontorium haud longe a sinu maliaco.

Caligon promontorium est in oceanum orientalem tendens.

Calpe hispaniae mōs est: totus fere in mare p̄minens abila qui in mauritania est oppositus quē ut de abila dictum est: alteram herculis columnam uetustas credidit asserens eum cum abila separatam: & inde oceanū mole mōtis ante retentum in medias exundasse terras: angustorūq̄ freto europam ab africa separasse. Sunt praeterea qui uelint apud Siciliae pharū calpem alium esse.

Galon seu chion promontorium cretense in occidentem uergens.

Cambalidus indiae mons ē & caucasi ramus sub quo Messalene & ide nobilissimus i bactrios transit.

Camenta cypri promontorium est solem spectans occidentum.

Canastreum macedoniae promontorium est: cui Serona proxima.

Canatus citerioris Hispaniae mons excelsus est: cuius ut aiunt in uertice lacus profunditatis impescrutabilis colore niger: de quo miranda referunt incolae. Dicunt enim si quis lapidem aut aliquid durum in eum iecerit: confestim tempestatem oriri: eiusq̄ in abdito specu palatium esse daemōnibus & alia plura meo iudicio fabulosa.

Candania mons est epyrrhia dyrrachio distans. lxxxviii. mil. pass.

Capitolinus mons est Romae eo sic dictus q̄ cum in eo fundamenta foderent aedis iouis. humanū caput inuentū dicit. Antea quidē tarpeius dictus a uirgine uestali Tarpeia: q̄ ibi a sabinis necata atq̄ sepulta: & adhuc eius saxū tarpeium appellatur. Hūc eundem montē tradiderunt uetustissimi saturnum appellatum: & ab eo late saturniā terram: & in hoc antiquū

De Montibus

- etiam fuisse oppidum cui saturnia nomen: cuius in longum postea tria mansere uestigia. Nam saturni fanum in eius fuit faucibus & saturnia porta: quam postea uocauerunt Pandanā: & post ædē saturni i ædificiorū legibus parietibus sūt postici muri scripti.
- Capontes uel catopen secundū alios mons est scythis proximus cuius sub radicibus haud longe a zimara seu zizima dicunt eufratem oriri.
- Caralitanum promontorium puto sardinia sit uersus a phricam tendens.
- Gardenni montes sunt armenia maioris: in quibus archam Noe resedissee cessante diluuiō a nonnullis traditum est.
- Cardidū promōtorū aphricæ ē sardinia aduersum.
- Carina mons cretæ isulæ est ex quo mirabile recitatur. aiunt enim: cum mollis sit: nec amplius. ix. M. pass. ambitus intra hoc spacium nullas reperiri muscas: nec mel ibidem factum nusq̄ attingat.
- Cariobarzanes mōs ē inter massagetas parthosq̄.
- Carigini samariae lætissimus mons est ciuitati scionorum supereminens.
- Carmeniae promōtorium puto persici maris cui iunguntur populi armogei: & ibi portus macedonum est & aræ Alexandri.
- Carmelus phoenicum mons est. Heliae prophetae p̄tabilis mansione: & oleis arbustisq̄ & uinetis conspicuus: per dietas circiter duas distinctus: huius in radicibus palus est cēdebora ex qua progreditur belus fluuius harenas trahens ad uitrum conficiendū crystalli emulum cæteris præualescentes.
- Carmelus mons alter a superiori in gallia est de quo naba.
- Cartandrus mons est iter persas mædosq̄ positus.
- Casinus mons est campania ubi dudum Apollo colebatur ab incolis cuius fanum destructum a Benedicto sanctitate insigni uiro sub beati Martini titulo ad honorem ueri dei celebris ecclesia constructa est: & eo loco in quo fuit ara Apollinis erectum est alta re: ac sub loānis baptistæ nomine cōsecratum.
- Casyrus mons persidi propinquus: cui appositæ urbes seleucia. & susinare.
- Casius syriae mons est: haud longe ab anthiochia: sub quo olim silentia libera Pieria appellata. Hic mōs altissimus est. nā ambitu ad cacumen. xviii. M. pass. dicitur. altitudo autem per directum. iiii. M. pass. & de eo antiquitas mirabile quoddam refert. Asserit enī quarta noctis uigilia in orientem per tenebras Solis globum surgentem uideri: & sic paruo corporis flexu surgentem solem: inde profundissimam noctem intuetur aspiciens.
- Casius mons alter a superiori. hic enim in arabia est: pelusio egypti conterminus: haud longe a loco qui dicitur Astracinæ nobilis sepulchro Pomp. magni.
- Caspium mons sub boreali plaga constitutus est & ab eo caspium mare cui conterminus est denominatū.
- Castalius mons in delphis: musis sacer.
- Catabathmon mons parthōnio propinquus est: cui & Alexandri castra uicina sunt.
- Catacrisea montes sunt in eo deserto per quod transitum fecere filii Israel ab ægypto in terras promissionis uenientes. hos quidem auro fertiles aiunt: eosq̄ penes perhibetur Moysem librum Deuteronomio descripsisse.
- Catillus mons est prope tyburim ciuitatem Romæ uicinam a Catillo fratre tyburti conditoris tyburis denominatus.
- Caucasus orientalis mons & famosissimus est. Is quidem secundum quosdam inter oleos qui sunt ad cimericum mare: & albanos ultra caspium sub septentrione iacētes eleuatur: primo & perpetuo iugo usq̄ in orientem extremum protendi uidetur: secundum uarias illi nationes adiacētes uaria sumens nomina: eumq̄ Taurum mōtem seu tauro monti iunctum credere plurimi: eo q̄ percoatras armeniae mons inter taurum & caucalum positus illos iungere uideatur. Sed fluuius eufrates ex percoatra descendens & in meridiem defluēs: & ad sinistram taurum derelinquens esse disiunctos ostendit. & sic a dextris iter oleos ad albanos ubi portas habet incipit caucasus: sic dictus eo q̄ semp̄ eius uertices niue candeant. nam incolarū lingua candor dicitur caucasus. A portis autem caspiis ad armenias usq̄ pilas seu ad tygridis fontem inter armeniam & hyberiam: qui uertices caucasi sunt acrocerauni appellantur: de quibus supra. A fonte autem tygris usq̄ cartas inter parthos Massagetasq̄ Ariobarzanes nominatur. A caris usq̄ ad Cadippin oppidum iter bactrianos & hircanos moniarmali dicitur amoni ibidem nascentis insignis: a quo collis subsequens dicitur parthau. Ab oppido uero Cadippi ad saphrin uicum inter duas sarcaraucas & parthionas mons est obscobares ex æquo gaudes & lacer exūdat. A fonte gangis usq̄ ad fontem fluminis orthogorrae qui a septentrione est ubi montani paropanifade taurus est. A fontibus orthogorrae usq̄ ad orthogorrae ciuitatem inter hircanos & scythas & gangaridas caucasus ē. Ultimus autem inter eos & pasiadras mons lanibus uel imauus ubi crisoforas fluuius & samara promontorium ab orientali excipiuntur oceano: & sic imauus extremus est caucasus. Alii taurum totum hunc uolunt: eumq̄ ab oriente nostrum usq̄ mare deducunt: caucaso huius tam longi montis nil præter particulam orienti propinquam donantes.
- Caulon calabriae seu brutiorum mons est in sinibus Italiae freto siciliae propinquus: baccho fertilis & cui eiusdem nominis oppidum fuit.
- Calidonium ultimum est tauri promōtorium: in nostrum effusum mare.
- Celius mons est a cele lubeano nobilissimo duce tusco dictus: eo q̄ Romulus aduersus Latinum regem cum auxiliariis uenerat inclutus quidem multis titulis. Sed nec minus insignis est q̄ in eo poeta Ennius habitauerit.
- Celticum promontorium hispaniae in oceanum procurrentis.
- Cenum promontorium in septentrione directum.
- Cenus extremum Italiae promontorium uersus pelorum siciliae tendens: non amplius. xii. stadiorum interuallo distantia.
- Cerafon Chriseon promontorium propontidis in quo Bizantium oppidum cui postea nomē constantinopolis.
- Cerauni mōtes in epyrro oriunt & exinde cōtinuo iugo ripheis iungunt: a pte altera in euxinū & Meotū

da atq; thanaim cadunt. Altera uero in caspium.
Cercius mons est haud longe a thessalia a merope q̄p
 pe eunti thessaliam inuenitur.
Cespius urbis mons est regione exquilias apud ædem
 iunonis lucinæ.
Childarus mons est hyberniæ.
Chymæra: ut uideat logici quia aliqd sit: mons est ci/
 licia apud phaselitas carinā a licia determinans, hu/
 ius quidem summitates perpetuis flagrāt flammis:
 quæ quidem augentur aqua superinfusa. terra uero
 iniecta extinguitur. Alit prætea mons iste circa sum/
 mum leones: paulo autem infra capreas: suntq; radi/
 ces eius serpentum plenissimæ. Bellorophon autē
 glauci filius hunc purgauit noxiis & habitabilem fe/
 cit: a quibus fabulæ locus adinuentus est.
Cibaini mōtes sunt thraciæ in quibus caister fluuius
 oritur.
Cillenus mons est archadiæ: celebris natiuitate Mer/
 curii.
Cymborum promontorium sub septentrione & in
 oceanum aquilonarem protenditur.
Cibelus phrygiæ mons in quo cybeles deū mater co/
 lebatur olim denominata cybeles ab eodem.
Cibotus mons olim fuit: & in eo oppidū noie caritate
 qui terræ motu absorptus est una cū oppido.
Ciiminus etruriæ mōs ē in quo & eiusdē nois lacus.
Cinthius mons est insulæ Deli: famosus apollinis na/
 tiuitate: cuius tam grandem magnitudinem dicunt
 ut umbra sua ægei maris ambitū tegat.
Cireneū promontorium in asia minori: haud longe a
 monte Mina.
Circes seu circeus mons Italia: & caietæ propinquus:
 sic a circe uenefica: quam ibidē habuisse regiam uo/
 lunt: denominatus. Eius in summitate & oppidum
 eiusdem nominis fuisse prægrande dicunt: prætea
 asserunt hunc olim a continenti fuisse dissociatū: nō
 qdē freto sed paludibus: & oseū alias Otheū ante no/
 minatū ab horrore trāscentiū: credentiūq; ibi hoies
 ī beluas trāsmutari. Tādē ex albanis mōribus limus
 effluēs cōpletis paludibus eū fecit terræ cōtinuū.
Cirra mons est phocidis seu uertex alter Parnasi mō/
 tis ī quo oli celebre toto orbi oraculū fuit apollinis.
Citheron boetiæ mons est poetarū carminibus cele/
 berrimus: nec longe athenis extollitur. Aliqui partē
 Parnasi putant a citherone quodam denominatum
 in hoc enim præcipue colebatur Bacchus. secundū
 autem alios Venus: eamq; dicunt ab eo citheream
 fuisse uocaram.
Cithorius mons est paphlagoniæ abundans buxo in
 spacium. lxiij. M. pas. porrectus: loco ueneto clarus:
 a quo uolunt paphlagonios in Italiam cum anteno/
 re transfectos uenetos appellatos.
Citria promontorium est cariz: esto sint qui dicant il/
 lum Deli montem.
Ciareus mons orientalis est in regione quæ dicitur
 apouertene.
Clarius est mons colophonæ in quo colitur apollo:
 & ab eo clarius nominatus.
Clibanus mons apud calabros est haud longe a laci/
 nio promontorio.
Climax æthopiæ mons est secus rubrum mare: ubi
 honesti homines & rubri maris tenentes imperium

foeminae prolixis barbis insignes uenationibus ua/
 cantes: tygresq; habentes pro canibus & pardos etiā
 nutrientes.
Cordei moedorum sunt montes.
Cophantus bactrianorum mons est: nocte flammam
 emittens e uertice.
Colaicum indiae promontorium in taprobanem in/
 sulam sese ferentem.
Corambus promontoriū paphlagonū in ponto haud
 longe ab amne parthenio.
Corax oetholiæ mons est altissimus inter calipolim
 & naupactum.
Corax mons est non lōge Tyburim a corace fratre ti/
 burti conditoris Tyburis dictus.
Coreb mons regionis Madian ē iuxta sinum arabia:
 imminens: qui quidem uenerandissimus est ob cre/
 bram iam dudum ueri dei apparitionem.
Coritus ciliciæ mons est insigni specu memorabilis:
 qui in summo montis uertice corito oppido super/
 eminente: amplo satis hiatu patet & in profundum
 demissus quanto magis demittitur: tanto amplior
 efficitur & undiq; pubētibus lucis adeo pulcher atq;
 admirabilis se intuentibus aperitur ut mentes admi/
 ratione consternat: qui cum & assuefactos non satiet
 per descensum unicum & angustum atq; asperum
 m. d. p. inter amoenas umbras & opaca syluarum ri/
 uis hincinde quoddam agreste sonantibus. Ast ubi
 in finē descensum est: specus apparet alter. ueg. cym/
 balorum sonus tertet adeuntes igressu primo & ali/
 quando spectabilis incedenti fit obscurior: & ingen/
 tis amnis se extollentis fons aspicitur: qui ubi paruo
 cursu maximum demonstrat impetum: conditur
 intra uero spacium horribile & incognitum augu/
 stum tamē sacrumq; adeo: ut a diis habitari ueteres
 credidere incolæ. Alius prætea specus ulterius est
 quem Tiphoneum uocant angusto ore: & ut exper/
 ti tradidere quidā pressus & assidua nocte suffusus:
 eumq; dicunt aliquando tiphonis fuisse cubile: & in
 se dimissa confestim examinat. Memorandum est &
 fabula & natura. Mons autem extrorsum Croci plu/
 rimum serax est adeo ut sint qui credant ob hoc illi
 nomen coritus positum.
Coris thessaliæ mons est: serpentes producēs: quibus
 Sypas nomen est: non proprium habentes colorem
 sed loci silenni in quo morant sumentes: morsu qui/
 dem non aspero sitim ingerunt: & insanabilis est.
Coritus mons creditur a truriæ a corito uetustissimo
 rege Electræ uiro & Dardani patre una cum oppido
 in eodem existente denominatus.
Coriscus mons est ultra hiberiam & hircaniā: ex quo
 nascuntur ex uicinis fontibus cyrus & cambises in/
 gentia flumina.
Coronæ achaia promontorium.
Creon mons est insulæ les bos.
Crimoca pmonatoriū euxini maris arduo supercilio.
Crise promontoriū est oceani orientalis apud seres.
Crocodillus ciliciæ mōs ē a parte amanni fluminis.
Crocodus mons est in creta insula.
Crotonius mons achaia: pisæ ciuitati supereminet.
 Adai montes sunt indiae olim cliopedis re/
 ginæ propinqui.
Dardanus mons est apuliae.

De Montibus

Delphicus mons inter histriam & mētoriam esse fertur cuius in culmine existentes aiunt ex longinquo nauigia uenientia cernere.

Dicteus cretæ insulæ mōs est a Dictea nympha quæ in eodem colebat dictus: qui quidem adeo ē in uerticibus albus: ut a nauigantibus quæ uertices potius existimantur. in hoc aiunt iouem quem deum stolidi arbitrabantur absconditum a matre & a curetis nutritum.

Dimascus mons est in miconia insula.

Dindimus mons est phrygiæ in quo galli sacerdotes cybeles & sacra matris deum celebrare & se abscondere consueuerant.

Dinarete promontorium insulæ cypri.

Diomedes promontorium in dalmatia.

Dipramon cretæ insulæ mons est abundas diptamo herba: a quo & ipsa nomen sortita est.

Dodona chaoniæ mons: in quo & sylua eiusdem nominis & in ea olim fuere quercus. e quibus colūbæ conuenerant responsa dare querentibus.

Dolorosus mons in anglia est.

Drepanium promontorium est siciliæ.

Dyrrachium epyrrii mons est. ubi castrum est quod petra dicitur.

Duriscos promontorium est atticæ regionis.

Bbitei mōtes sunt apud bathimos ad oceanum meridionalem.

Ebron mons est palestinarum haud longe a Gaza syriæ ciuitate: cuius in uertice olim sanfon noctu Gazæ ab hostibus inclusus portas uictisq; detulit.

Edon mons thraciæ est.

Efram iudææ mons est in quo olim sicem fugitiuorum ciuitas fuit.

Egialeus atticæ regionis mons est.

Elatus Cephaloniæ nobilis mons est.

Eleome mons est macedoniæ.

Elicon boetiæ mons est: musis dicatus celebrisq; poetarum carminibus: ex quo iter alia flumina parmesus egreditur.

Emimodimus mons est hybericiæ ponticæ.

Emochi montes sunt indiæ.

Emodus mons pars caucasi creditur: quem cum superioribus: quos emochos: uocant idem credo.

Emus mons aliqui dicunt thessaliæ sit: & i eo locum describunt: qui tempe dicitur. Alii uero thraciæ attribuunt: huius celsitudinis adeo grandis phama fuit: ut crederetur ex huius uertice adriaticum & Euxinum mare posse discerni quæ experturus Philippus Demetrii filius macedoniæ rex: illum conscendit: nec absq; labore plurimo. Nam circa medium adeo ramorum arborum innexione densum inuenit: ut præter impeditum iter nonnunquam cælum uix cernere posset. Et cum post diem tertiam ab iccepto a radicibus itinere deuenisset in culmen: contexta nebulis omnia comperit & uulgatæ opiniōis omnia falsa: & sic spe frustratus: duabus aris ioui soliq; i uertice consecratis descendit. Hinc una cum Rodope & Orbelone sacris liberi patris & moenadum cetibus Orpheo uate primum inuitante celebris fuit: qui uasto iugo procumbens in pontum oppidum habuit in culmine aristum. Volunt alii quæ ennius ea in parte quam

aratores celebrant scythæ ostendant tumulum Pollidori: ubi gramen alias geraman urbs. quam uocant barbari Catiton: & ex ea ferunt pigmeos fugatos a gruibus.

Eos mons est ad arabicum mare.

Epopon dudum mons pitecusarum insulæ capano sinu: ex quo cum repente flamma emicuisset: in processu campestri solo æquatus est.

Eracleum promontorium est colchorum.

Ercinius germaniæ mons insignis est.

Eridanus mons est dyrrhachii.

Erimantus mons sinibus constitutus est archadiæ in quo Hercules aprum cuncta uastantem uiuum cepit: eumq; euristeo detulit regi.

Erix siciliæ mons est: drepano propinquus: cuius in summitate fuit olim ericinæ ueneris templum ab erice eiusdem filio: & a quo denominatus est mōs: constitutum. In hoc autem ab aenea Anchises secundum quosdam tumulatus est.

Erminius mons lusitanici in hispania.

Ermon mons amorreorum est ultra iordanem: quæ phœnices uocant sanor: & Amorrei Sanir: cuius in uertice insigne fuisse templum summæ celebritatis apud gentiles dicitur. Distat duobus mil. passuum a tabor & eius ē adeo uertex frigidus. ut ex eo ad delicias nobilium æstiuo tempore ferantur niues tyg. Esperuceras promontorium extremum aphricæ est aduersus dorchadas insulas olim gorgonum domos æthyopum hesperorum confine.

Esperus mons æthyopum est sub aphrico situs.

Estie promontorium bosphori est.

Etheodontia mons est graciæ termopolis supereminens.

Etna mons in medio siciliæ orbi toto celeberrimus fama: & cum sublimis plurimum sit: solitusq; e culmine cello globos ignis emittere hodie deficiente iam subterraneo sulphure solum fumos emittit. Cuius in summitate duos esse crateres: e quibus olim eructabat flamma dicunt indigenæ. Circa quos asserunt eum esse cinereum & niueum ut plurimum rectum: cum circa radices amoenissimus montium sit: limpidissimis fontibus & fructibus abundans. Et quoniã persæpe terremotibus agitur regio: fabulam finxerunt ueteres: eum scilicet a ioue Tiphei capiti superimpositum: quasi suspiras Gigas flammam emittat e uere omnem: & tremere: dum frustra excutitur. In hoc oppidum ingens ex sui nominis olim fuit.

Eucalegon mons est haud longe a figeo troianorum promontorio.

Euganeus mons est Venetiæ: quem ut quidam putant incolæ dicunt hodie paduanum patauioproximus.

Euprosepon promontorium syriæ est non longe a sydone.

Eurotas mons est laconiciæ regionis.

Alarium promontorium est Corcira insulæ ex quo in mare protenditur scopulus: quem a similitudine ulyssis nauem fuisse dixere uetusti.

Falernus capaniæ mōs ē: optimi uini ferax Faneus promontorium Chii insulæ: & secundum alios siciliæ uitibus confusus: & a faneo rege olim denominatus.

Faradi mons est seu uertex ydæ montis troiani.
Falga mons est supra iordanem in terra Moab cōtra hierico: sub quo ienua ciuitas in campo Moab.
Ferraria promontorium hispaniæ: sub quo hyberus fluuius ingreditur mare.
Fesulæ mons est biceps florentiæ inclytæ tusciæ ciuitati supereminens oliuetis plenus: ex quo si lapides q̄ plumbi sunt excidantur: breui temporis spatio nouis incrementis restaurari compertissimum est. Fuit & i culmine huius eiusdem nominis uetustissima ciuitas ruinis semel testantibus.
Ficonta promontorium est aphricæ importuosum: haud lōge ab his oris quas dudum testantur aliqui tenuisse lotophagos.
Fiondis thessaliæ mons mempheus uocitatus olim.
Fiscellus Italiæ mons est non longe a tyberi fluuio.
Fogor moabitarum mons est: ad quē Balach rex deduxit Balaam ariolum: ut malediceret israelitis.
Foloe mons est thessaliæ: in eo quondam centauri nati sunt. Alii archadiæ montē dicūt: nōnulli thraciæ.
Forgius æthopiæ mons excellentissimus.
Frasus oeroliæ mons est: haud longe a promontorio anthirno: ubi hostium corinthiaci sinus.
Abaa mons est iudææ in tribu Beniamin: haud longe ab Hierusalem.
Gabalo mons est in terra promissionis: in quo iussu Moysis altare constitutum est.
Gad mons est in deserto synai: quem penes castrametati sunt filii israel.
Gange mons est minoris asiæ: in quo ceridala & rhodopolis sitæ sunt.
Gagus mons est minoris asiæ: haud longe a pathara: credo idem cum superiori.
Galaad mons est ad tergum phœnicis & arabie libano copulatus: & in eodem ciuitas eodem nomie dicta: quā cœpit galaad filius machir de manu Amoræorum: & tam monti q̄ ciuitati nomen suum imposuit: & ab eo olim galadites regio nuncupata est.
Galeo mons atticæ regionis.
Gallicanus campaniæ mons est: & iminet agro falerno: & eidem cassilinus.
Gallidromon mons est: seu aliud ex cacuminibus iminentibus termopilis.
Galmada mons supra idumeam & samariam.
Gargara phrygiæ mons: seu summus idæ mōtis uertex. Nam gargara dictus: qui caracarus quod caput capitis sonat. i. altitudo altitudinis: ubi templū olim fuit louis.
Garganus apuliæ mons est sinistrorsum ab apœnino in adriaticū ueniens mare: cuius in radicibus Sipontum ciuitas olim a Diomede montis uictore condita. Secus hunc Metapontum dicunt: ubi palladis hehinitis templum fuisse aiunt: in quo diu seruata sunt Epii frumenta quibus durium equum apud ilionē fabricauerant. & apud eundem asserūt locum fuisse Dauniæ nomiatur: i quo Palladis achaicæ templū ubi bipēnes æræ: & arma Diomedis sociorum deposita diu ostensa sunt. Dicunt præterea ibidem fuisse canes grecis uenientibus læta garrulitate blandientes. Sed quod longe maius & uerius atq̄ uenerabilius est: hoc in monte anno ab incarnato uerbo. cccc. lxxi. Zenone principe imperante Romanis diuino

munere Michaelis archangeli specus incolis ostensus est: i hodiernum usq̄ celebris: & summa a christicolis deuotione uisitata.
Gari mons est syriæ: & secundum alios dictus garius in samaria: in quo Tusci populi ab assyriis in samariam missi relicto Hierusalem diis suis altaria construxerunt.
Gaulaleus mauritanie mons est: & ab eo circumhabitantes æthyopes gaulales dicti sunt.
Gaulannus capaniæ mons est puteolis baifq̄ uicinus.
Gaurus campaniæ mons est: propinquus massico monti atq̄ surrento.
Gazarim mons seu garizeus in iudæa est: supereminens sicyoniorum ciuitati.
Gebal mons est iudææ oppositus gazari: qui & hebal nuncupatus est.
Gebbenna galliæ mons est iter auernōs & eluios medius: & in eo ciuitas posita: cui geuna nomen est.
Gelboe syriæ mons est. sexto a scitopoli lapide: in hoc quidē Saul primus iudæorū Rex a Palestinis uictus occisis filiis ab amalechita iuuenē pcuti precibus obtinuit: maledictione Dauid successoris eius nec ros nec pluuia postea cecidit.
Gerasenorum mons est trans iordanem: in quo Alexander iudæorum rex mortuus est.
Gereftz euboæ promontoriū: aphricam spectans.
Gerionis montes in Italia prope lematem agrū sunt.
Gibel mōs est iudææ: sub quo ior & dan fontes ex libano prodeuntes iordanē fluuium iuncti faciunt.
Ginidos minoris asiæ promontorium est: in quo dudum æthiopia libera.
Gion mons est iudææ: apud quē salomon fuit inunctus in regem iudæorum & dyademate insignitus.
Girim mons est apud garamantas: in quo nasci gemmas uerustas testata est.
Gorditanum sardinie promontorium: in conspectu habens asulensem & ænosim insulas.
Grin mons est citerioris hispaniæ mari contiguus.
Gratius mōs phrygiæ est xantho flumini proximus.
Arus mons est ex armenia inter mœdos adiabenosq̄ ueniens supra param & cœnem.
Lambus mons est caucaso monti iunctus: diuidēs indiam a scythia superiori & inferiori.
Ianiculus unus ex montibus urbis. i hetruria quidem positus: & sublicio ponti iunctus: a iano ut creditur olim romanorum deo nuncupatus.
Ibla mons atticæ regionis seu siciliæ est: thimo abundans & melle.
Icarus mons atticæ regionis est.
Ida mons est phrygiæ: haud longe ab ilione & hellepontiaco supereminens mari: memorabilis iudicio paridis: ex eo quidem mirabile quoddam retulere ueteres: scilicet solem surgentem longe aliter q̄ in aliis terris conspici. Nam in rāto ab hoc ex summo montis apice cui gargara nomē a media fere nocte passim ignes micare uidentur plurimi: diu tandem nocte in diem eunte: qui sparsi fuerunt in unū conuenire: donec in unam emicent flammam. quæ postquam diu grandi incendio similis clara uisa est se in rotundam formam cogi cernitur: & ingens

De Montibus

factus globus terris apparet annexus: deinde paulatim decrefcere & lucidior effici: donec iam fugatis tenebris sese extollat in altum sol factus. Et ex hoc præterea monte scamander: qui & xanthus: & simonis fluuii longe fama maiores quàm undis copiosi: & alii scaturiunt plures.

Idalus mons in cypro ueneri sacer est.

Ideus mons cretæ insignis plurimùm apud ueteres: eo quod in eodem louem absconditum a matre Rea & clarum nutritum credant antiqui: eiusque sepulchrum in eo a priscis diu uisitatam est.

Idrus calabriæ mons est: unde oppido nomē idruntū leris promontoriū est etidis: haud longe a pisa.

Imabus orientale promontoriū est ab emodis montibus in mare oceanū se tollēs. Sonat quodē imabūs iari ca lingua niuens: extremus quidem caucasus est.

Imetus mons iter cæteros atticæ regiōis obtinet pulchritudinis præcipuum. Nam floribus nitet: thimo abundans & optimo melle & in eo ut dicunt nascitur herba Carissia: quā mulieres ut ardentius appetantur a uiris brachijs alligare consueuerunt.

Inarimes mons olim fuit insulæ prochytae: ut scribit Sed ego credo eius quod hodie iscla uocatur aduersa Messeno: & sub eo finxere poetae: eo quod altissimus fuerit & ignes more ætæ euaporauerit: louem caput suppositum fuisse thpei. Hic quodē mōs a perpetuo igne introrsum fere consumptus: a terræ motu excussus: & in mare deiectus est: fecitque ex se longe ab iscla insulam aliam quā indigenæ prochytae uocauerunt: eo quod ex propinquo ceciderit mons: ex quo edita sit.

Iouis mons in hispania est occidenti oppositus: cuius eminentia: quia inter exigua cautium spatia confurgit Hannibalis scala appellata est.

Ippanis mons scythiæ est.

Iperborei montes sunt scythiæ in asiatico oceani litore sub ipso cardine siderum hyperborei dicti: eo quod ultra eos fiat boreas.

Ipoplatus mons est lyciæ seu ciliciæ: haud longe a thebis licis. quibus olim dominabatur hierion pater Andromachæ uxoris hectoris.

Impius mons secundum quosdam in bithynia est: & sub eo picopolis fuit ciuitas. alii illum dicunt ilioni propinquum: & post eum insidijs latuisse græcos: & hinc sumptum: quod ex equo qui ippos græce dicitur: prodierint. Sane bithynia troadi contermina est: & is forte mons medius inter eas.

Ipixorus mons est macedoniæ.

Iranecos mons est germaniæ: ex quo dicunt danubium nasci.

Irmine promontorium achiæ.

Irpinus mons est sabinorum: in quo optimi nascuntur equi.

Isamus mons est poeniā a midia separās: in quo nascuntur aialia menopæ noiata boui similia: quibus prægrades comæ a collo pendēt & usque in oculos a ceruice.

Ischiniæ promontorium est thessaliæ: super demetriadem ciuitatem.

Ismarus thraciæ mons est pro parte asperimus: & in residuo uinetis oliuetisque abundatissimus. In hoc nonnunquam Orpheus cythara canere consueuit.

Isparus promontorium in ora æthiopici oceani est: seipendens in mare: quod azanium appellatur.

Itabirus mons est iudeæ: apud quem Alexander Aristoboli regis filius & iudeorum Rex a gauinio Romanorum duce superatus est.

Isthmos mons in quo sita Corinthus est ciuitas. Hic ex achiæ in reliquam græciam tandem spatium separatur ionium mare ab ægeo.

Iacinium promontorium est Italiæ: inter adriaticum & ionium mare in eorum tendens isigne quondam iunonis laciniæ templo: haud longe a petilia ciuitate.

Lampeus archadiæ mons est.

Lamus mons est Cariæ nobilis ob Endimionis fabulam: quem aiunt a luna dilectum in eodem obdormiuisse.

Laternus & hic cariæ mons est: in quo quondam tradunt hospites a scorpionibus non lædicum ab eis indigenæ occiduntur.

Latinus mons est circa Romam: in quo tradunt fuisse lupercal ludicrum ab euandro archade institutum: in quo nudi iuuenes per ludum atque lasciuiam decurrebant.

Lecton mons troadis est: seu idæ potius uertex.

Lentus archadiæ mons est.

Lepris mons est mitilænæ.

Lepteterea promontoriū est indog: ad oceanum meridianum haud longe a maleo insula.

Letheum promontorium est corinthiorum.

Leto mons est galliæ cisalpinæ apud ligures.

Leucalonium promontorium est pamphiliæ.

Leucata mons est altissimus in promontorio epyrri: quod leucopetra dicitur iuxta ambrachiam ciuitatem: quam postea Octauia. Cæsar superatis ibidem

Antonio & cleopatra nicopolim appellauit & templum Actiaco Apollini constituit. Hunc alii promontoriū leucate uocant: & nonnulli leucatem dicunt esse arabia. Alii uero laucatas promontoriū propinquum bythynniæ uolunt. possibile ut ubique sint: quum certissimum sit leucatem montem esse epyrri.

Libanus mons phœnicum altissimus: a thure dicitur quod ibi colligitur. in sacris litteris mons celeberrimus. Alii dicunt eum arabia montem: quum sit medius inter arabas & phœnices. ex hoc quidem albanæ & farfar & iordanis flumina & alia oriuntur: muro quondam iunctus fuit antilibano monti: de quo supra.

Licabesos mons est atticæ regionis: oliuetis conspicuus.

Liberras mons est oetoliæ: musis sacer: a quo & ipse liberrides appellantur.

Licæus mons est archadiæ pinetis clarus: & templo panis: in quo eum natum asserunt.

Licius mons est græciæ: medius inter meropum montem & macedoniā & thessaliā & epyrrum.

Licoronis mons archadiæ est.

Lilibeus promontoriū siciliæ in occasum respiciens a ciuitate ibidem posita nominatum.

Libanus mons est syriæ: ex quo orontes fluuius oritur.

Litricus mons seu montes deserti mauritanæ.

Lura mons galliæ inter sequanos & aluceros.

Luretilis mons est sabinorum.

Lucrinus mons est in extremis Italiæ: cui & locris ciuitas imposita: peloro oppositus: & a quo lucrina palus.

Acroceni montes sunt ab isto flumine non longinqui.

Magnaua mons est in gallogræcia: apud quem a manlio uulstone pugnatum est cum thelostobagis & tectofagiis & obtenta uictoria.

Malleus seu malles mons est in idia apud orestas monedes & smaros: cuius montis umbra æstate in austrum hyeme ad septentrionem uergit: nec amplius. xv. noctibus ex eo uidetur septentrio.

Malea seu maleum promontorium laconia est: quod l. mil. passuum infra mare protenditur: adeo undas impellens: ut nauas persequi uideatur. Ex quo narratur quod quom ascendisset in eo maleus tyrrhenorum rex qui tubam æream primus iuenerat: & pyratica mare infestabat: in eo templum apollini consecrauit: eumque maleotrem nuncupauit: & monti nomen æque a se iposuit alii dicunt achaia esse montem: & quod ibidem ueneres, apollo & quod ex eo amphiarao uati auxilia missa sint.

Mallus mons est: cui proximi sunt madæi & mali: quorum mons mallus qui tractus est gangis.

Mambre mons est iuxta ebron: ubi credimus ab opifice rerum deo parentem primum fuisse psamatum.

Marathon mons atticae regionis insignis Thesei uictoria ex tauro superato: & icari regis a rusticis occisi morte: & milciadis gloria.

Maros mons est epyrri.

Marpeso mons est paros insulae marmorum candore conspicuus.

Masticus mons aricando flumini proximus est & andriae ciuitati.

Massicus mons est campaniae promontorium olim minerae sacrum: Capreae insulae oppositum facies hinc sursum in radicibus habens: & inde amalphiæ & salernum.

Mastusia promontorium est in chersonenso oppositum sigeo troiano.

Matinus apuliae mons est.

Maul mons est britanniae: cui in radicibus lacus est aquis suis adeo animalia fessa restaurans: ut nullo uideatur attrita labore.

Maxillum mons est oetoliae.

Maxtoria mons est hispaniae iuxta oppidum auronæ.

Medullus hispaniae mons est.

Melam seu melampus mons est in tertio europæ sinu.

Mempheus mons circa thessaliam.

Menalus archadiae mons est excelsus: sic dictus ab ouibus: quarum plenus est. Nam mela graece latine ouis.

Menerus mons est in alpiibus.

Mercurii promontorium africae est: in siciliam uasto tracto se ferens.

Meritus est mons in tertio europæ sinu.

Meropus mons est graeciae: propinquus thessaliae: in signis Quintii Fuluii uictoria: & philippi regis Macedonum fuga: grandis quippe mons & anfractibus uariis præruptus est.

Meros mons est indiae: loui sacer: cuius in specu incolae libesum patrem fuisse nutritum arbitrantur. Et ex hoc forsitan habuit fabula argumentum: quod ex utero tractus fulmiatae matris patris foemori sit appositus. Hic autem mons haedera plurima & uitibus atque frutetis conspicuus est: & irriguus fontium: eiusque sub radicibus Nisa ciuitas est.

Messia mons est in asia: minori mari supeminiis: clarus

nauali uictoria atheniensium in phas duce Themistocle. Metagonium promontorium est africae diuides a numidia. Micalos promontorium ciuitatis Onchestae in graecia est. Milton mons est phitorum.

Mimanta mons est grandis contra Chion.

Minas minoris asiae mons est: haud longe a colophon ciuitate. Hic quidem a mari in campos excurrit. cl. mil. passuum: & eius caput sipilus. Nubes autem uenticibus suis appositae: ut aiunt incolae futurarum tempestatum qualitates ostendunt.

Mindalensis mons est insulae Sami: memoratu dignus ob crucem mortemque Policratis samii tyranni olim foelicissimi.

Mineruae promontorium campaniae est: ex massico monte procurrens in capream insulam.

Mionensium promontorium est inter Teium & Samum: cuius collis in modum metae auctus est: continet uero aditum habet semita manufacta.

Misenus mons est campanus cumis proximus: a miseno aeneae socio ibidem ab eodem sepulto denotatus.

Modim mons est: non amplius. vi. mil. passuum distans a Hierusalem: ea uia quae tendit Ramata. Ex hoc Mathathias fuit Machabæorum pater.

Molus mons est meoniae: qui prius Tmolus dicebatur ex quo Pactolus effluit fluuius: aureas trahens harenas: Cuius in radicibus cadieni: Ioreni philadelphinique appositi.

Monachus archadiae mons est.

Monychus promontorium est in sinu ligustini maris: haud longe a nicea distans: lenuensium pyratum potissimum & insigne receptaculum.

Monoetes mons est ilyriae.

Morin seu morian mons est iudaeae: cuius in culmine iussu dei Abraam filium suum Isach eidem deo uoluit immolare: ubi David postea templum construxit insigne.

Mormalus mons est inter bactrianos & hircanos: in quo amomum nascitur.

Mossilicos promontorium est aethyopiae: in quo cinamomum deuehitur. ad hoc usque Sestorium dicitur duxisse exercitum: cum sint quae dicant nihil ulterius esse praeter oppidum unum aethyopi in littore bragaza.

Mulolaca africae promontorium est: propinquum flumini asufabae.

Abauth mons est: qui haebraice dicitur Nabo: supra Iordanem contra hierico: in quo quidam aiunt mortuum Moysen hebraeorum ducem. Hic tamen alibi abarim nominatur.

Nauasthmos promontorium littoris cyrenaici.

Nazarae montes sunt meridionales numidiae.

Nebrodes Siciliae mons est: cui damarum copia nomen dedit.

Nemeus cleonensium mons est.

Neptalim mons est galilaeae: super quo olim fuit sacerdotalis ciuitas.

Neptunus mons est Siciliae: cui specula superest in tuscum & adriaticum mare prospectans.

Neris mons est apud argos.

Niger mons est garamantum.

Nimauis mons est orientalis: ubi deficit caucasus.

Nymphæum promontorium est dalmatiae: quod ac

De Montibus

colunt amarites & bullones.
Nion mons est apud rithreum portū.
Niphates armenię mons est.
Nirithus mons est ithacę: a quo Vlysses naritus de/
nominatus est.
Nisa mons ē indię: in quo liberum patrem aiunt fu/
isse nutritum. Hūc eundem supra mōeros diximus
uocatum.
Nisa mons est phocidis: seu uertex alter parnasi mon/
tis: in quo dudū colebatur Bacchus.
Nisus mons megarensiū a niso q̄ purpureū habuit cri/
nē & megarensiū rege ibidē sepulto dictus.
Nulo seu nilo mons est: in quo ferunt homines ha/
bitare aueris plantis: octonos digitos in singulis
pedibus habentes.
Numordis mons est mitylenensium.
Numasticus mitylenensium mons est.

Axis mons est Scythię.
Ocila mons est armenię: cuius in summi/
tate deficiēte diluuiō arcā Noe fuisse dela/
tam ferunt: & diu ibidem lignorum reli/
quias perdurasse: in multis quidem mō/
tibus hactenus dictum est hanc confedisse. Quod sa/
ne intelligendum est aut eum montē plura habuis/
se nomina: aut plura cacumina diuersimode nomi/
nata: quorum aliud memini pro alio ponere seu ps
pro toto: ut scribentium moris est.

Odori montes in regione tassię sunt.
Oeniphilę dyrrachii mons est.
Oeta mons iter thessalię & thracię: insignis mor/
te Herculis. In eo quippe rogi eius cōditus: & ipse
consumptus est.
Offensionis mons Hierusalem: fere continuus est in
accubitu montis oliueti, sic dictus: eo q̄ in eo Salo/
mon adorauerit idolum Moloch.
Ogiginus mons apud thebas est: ab Ogigio rege sic
dictus.
Oleneus mons arcadię: qui & meneus dictus est.
Olympus mons ē altissimus macedonię: Hunc olim
crediderunt aliqui unū & idē fuisse cum ossa mōte
thessalię: & tandem eum terremotu disiunctos pe/
perisse Peneum fluuium: & paludibus quibus labo/
rabat thessalia exitum pręstitisse. Is quidē adeo uer/
ricem in cælum extollit: ut nubes argumēto cogno/
scatur excedere. Nam cinere sacrorum characteri/
bus litterarum signato consueuerant sacrificātes di/
scedere & in sequenti redeuntes anno uti liquerant:
signatū inueniebant. Ex quo apparet nec ibi uentos
efflare: nec aues uolare: nec pluuias cadere aut aliam
nullam alterationem causari: quinimmo quia subti/
lissimus sit aer: sunt qui dicant solitos cum spongiis
aqua plenis & olphatui oppositis ascendere: ut aerē
attraherēt crassiorē. Videtur quidem olympus qui
ololampus: id est cælum: qđ & olympus etiam no/
minatur. In hoc insuper dictum louē aduersum tita/
tanus pugnatuzę aquilę primo augurium habuisse.
Olympus alter a superiori mons ē in gallogręciā cla/
rus uictoria Mālii uolsonis ex stoloftobigiis habita.
Olympus mons est a superioribus alius: ī minori asia
Smyrnę propinquus: qui & misius dictus est: cuius
in radicibus Hannibalem dicunt brusam cōdidisse
ciuitatem: dum apud regem bithynię moraretur.

Olympus mōs est æque alius a superioribus, nam in
æthiopiā secus mare rubrum est: quem aiunt orien/
te sole usque in horam diei quintam flāmas emitte/
re. Est enim haud longe ab eliopoli ciuitate.
Olisipo mons est hispanię: cui & oppidum eiusdē no/
minis est appositum hoc memoratu dignum. Nam
equas in eo ex fauonio uento concipere & uelocissi/
mos equos parere testantur incolę.
Oliuarum mōs est in iudęa Hierusalem iunctus: in/
ter cæteros orbis ueneratiōe dignior. Nā in eo chri/
stus ueri dei filius discipulos docuit: orauit: & ad pa/
trem rediens ultima in terris reliquit uestigia. Quo
in loco non absq̄ diuinitatis miraculo quū ob reue/
rentiam & memoriā suę ascensiois ecclesia rotōdo/
scāmate conderetur: nulla arte nullo fabrorum in/
genio obtineri potuit: ut summum culmen ecclesię
regeretur: ut appareret a terra in cælum usque deū
uoluisse nulla interposita re: sui glorificati corporis
integrum conseruari meatum.
Onolon mons est thessalię.
Opon pmontoriū cretę insulę se in occidentē uergēs.
Opitus macedonię mons est.
Oppius mons latii fuit facultali lacui propinquus.
Or mons est arabię ex quo diuina graria Moyses uir
ga aquam excussit: clarus quidem morte & sepultu/
ra Aaron fratris Moysi.
Orbelon mōs ē tracię mediterręus sacris liberi p̄ris
& cœtu menadū Orpheo primū initiante celebris.
Orcobares mons indię est: inter duas sarcaraucas &
parthionas: seu secundum alios inter dalias & carau/
cas: & parthiōas positus. Ex hoc autem ganges & las/
fer flumina oriuntur.
Oreb mons Madian: & ut quidam dicunt pars est
montis Syna & in eodem rupes ostenditur: quę pe/
tra dicitur: ex qua uirgę ictu diuino tamen munere
Moyses aquas eduxit populo sitienti.
Oromenus mons apud indos natiui salis ē: in quo la/
pidinarum ritu sal effoditur inde renascens inaius
regum uectigal q̄ ex auro uel margaritis.
Ossa mons est cū portu ī sinu p̄sico: ut arbitrant̄ aliq̄.
Ossa thessalię mons est olim ut quidam existimant
idem cum olympo: sed terremotu disiuncti uiam fe/
cere Peneo flumini & paludibus: quibus thessalia ī/
ficiebatur. Apud hunc aiunt quondam centauros
morari solitos.
Otris thessalię mons est oppositus ossę: in quo lapi/
tarum fuit origo.
 Achiri montes sunt in maiori asia: e qui/
bus funditur abartus fluuius.
Pachinum promontorium est sicilię: pe/
ponnensum spectans dictū ab aeris cras/
situdine. Nam pachis crassius est.
Paledur mons est anglię: super quo rudumbria oppi/
dum selconię conditum est.
Palatinus urbis Romę mons: de cuius nominis cau/
sa multiplex iter ueteres dissensio est: nam sunt qui
dicant: pulsus inde aboriginibus ab euandro archa/
de: & ab eodem ibidem oppido condito a pallante
archadię urbe pallentium dictum: & deinde pallati/
num. Quidam uero dicunt a pallante auo Euandri:
& alii a pallante filio dictum. Pręterea asserūt & alii
a pallantia Euandri filia ibidem ab Hercule uitiata

& postmodum dum moreretur in monte sepulta :
 & alii a pallantia Latini regis coniuge. Nonnulli a pal-
 lanta Hyperborei filia ab Hercule ibidem oppressa.
 Pauci uero asserunt a quibusdam qui pallatini dicti
 ex agro reatino ibi ante Euandrum euenere: & alii
 qui a balatu ouium ibi pascentium balanteū: & exi-
 de per andisticon palēteū: quibus diuersitatibus cla-
 ritate[m] montis additam certissimum est.

Palinurum calabriæ promontorium haud longe ab
 Heliā: quæ postea uelia dicta est: in quo palinuri gu-
 bernatoris nauis æneæ tumulus ē: & ab eo locus no-
 men sortitus est.

Pertan mons est inter bactrianos & hircanos proxi-
 mus mormalo monti: ubi amomum nascitur.

Pallene mons est cui tanta soli planities in culmine
 est: ut quinque urbium sedes sit atque ager. Nam cū
 totus in altum satis anguste conscendat: ubi incipit
 ibi possidea ē: ubi amplius patet ibi mendetiōe: qua-
 rum altera ab eretris altera ab achiuis ilione capto
 cōdita est. De nominibus autem aliarum inuenisse
 nil memini.

Pancoatra seu parcoatra mons est armenia[m] medius
 inter taurum: & caucasum: ex quo tygris & euphra-
 tes in austrum uariis funduntur ex fontibus.

Pactolium mōs est cetholia[m]: ea de causa sic dictus quia
 ibidem omnis cetholia conueniebat ad peragenda
 cōmunia: & inde pan quod est totum & cetholia.

Pandio mons a pandionio filio Erictonii & athenagæ
 rege dictus.

Pangeus thraciæ mons est thessalia[m] iunctus: in quo
 secundum quosdam Iulius Cæsar a Pompeianis fe-
 re ad deditionem coactus est: huius in radices mœ-
 stus defluit amnis.

Parnasus quæ alii discrepent: phocidis mons biceps ē,
 cuius uertices alter apollini: alter Bacho sacer ē: hu-
 ius in radicibus Derphis liberum fuit oppidum: &
 per illud Cephelus effluit amnis. In hoc enim casta-
 lius est fons musis sacer: & ut uolunt aliqui in hu-
 ius uerticibus tempore diluuii Deucaliōis: ipse Deu-
 calion una cum Pyrrha coniuge seruatus est cum
 aliis pluribus.

Pantridi montes cappadociæ seu armenia[m] sunt.

Parapanisus india[m] mons est aduersus bactras: alii di-
 cunt sub ipso parnaso bactra conditam.

Parnes graeciæ mons est uitibus abundans.

Pariedra[m] montes sunt circa armenia[m] principium.

Parthenius mons archadia[m] a uirginibus denomina-
 tus: eo quod in eodem uenari consueuerunt.

Parthenium taurogæ apud scythas promontoriū est.

Pedarium caria[m] seu ionia[m] promontorium est.

Pelion thessalia[m] mons orientalis: tam habitatiōe Chi-
 ronis centauri quæ Pellei & Thetidis memorandus ē:
 hic altissimus perhibetur. Nam ut quidam asserunt
 mil. ccl. passuū ratione perpēdiculi excelsus est: i eius
 summitate pineta sunt: quercus uero cætera occupat.

Pelorum Sicilia[m] promontorium respiciens aquilonē
 a peloro gubernatore nauis Hannibalis ibidem se-
 pulcro denominatum est: hoc ut uolūt plurimi: iam
 apoenino iunctum fuit & terræ motu postea separa-
 tum & exiguo freto quæ exæstuoso interposito actū:
 ut Sicilia insula sit: quæ olim erat iuncta italia.

Poeninus mons est unus ex his: quibus multis alpes

eminent: a sacro in eo poeninus denominatus.

Peon mons est ultra æthyopas: perpetuis flagrans
 ignibus.

Perimulæ india[m] promontorium: & in eo celebre in-
 dorum emporium est.

Perparus mons argolici sinus est.

Petra appuana mons est olim gallorum frimenatum
 ab initio apoenini in agrum lucensium protensum
 huic ligustinum tuscumque mare & ueterem lunā
 ciuitatem: inde pistoriensium & florentinorum cā-
 pos aspiciens: & procurrentia in euroaustrum apoe-
 nini iuga: rigēs fere niue perpetua: & a quo quondā
 apuani denominati sunt galli.

Petre Dyrrachii mōs est: apud quem castra Pompeii
 magni fuere ciuili æstuante bello.

Petrinus cāpania[m] mōs est apud Suesam ciuitatē.

Pieria macedonia[m] mons est: cui maximum auri pon-
 dus ab antiquis imperatoribus fuisse suppositum fa-
 ma fuit: ex quo quattuor locis ab imo apertus est: &
 ex imo ferunt per planum aurum concrefcere.

Pilartes Dyrrhachii mons est.

Pillineus mons pitusia[m] insula[m] est.

Pindus mons est thessalia[m] Apollini musisq[ue] sacer: &
 acarnania[m] ab oetolia diuidens: achelouū flumen emit-
 tit: celebris quidem laphitarum origine est: & in eo
 perebi habitant populi.

Pion mons est in nympha insula.

Pinonius mons est minoris asia[m]: supereminens ptelæ
 & caystro flumini.

Pireneus mons est ingēs: diuidens Hispaniam a gallis
 sic dictus: eo quod fulminibus feriatur sæpe. Nam pyr-
 græce latine dicitur ignis: i eo quippe nascuntur bo-
 ues agrestes maiores animalibus cæteris exceptis ele-
 phantibus: & uti græce uocantur.

Pireum promontorium Atheniensium in æginam
 progrediens: apud quod Atheniensium portus seu
 naualia fuere dudum.

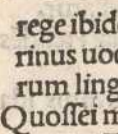
Placanodes Achaia[m] promontorium: haud longe a pi-
 sa & alpheo flumine.

Possideum promontorium Ioniam est: haud longe ab
 oraculo Apollinis bramaciæ dictum postea didymi
 & urbe mileto.

Prindasus mons Asia[m] ex quo ticius fluuius qui perga-
 mum abluit funditur.

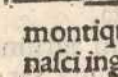
Purgara mons est: & in eo oppidum eius nominis p-
 pe Troiam.

 Vedoni montes sunt thraciæ.

 Quilleus mons est archadia[m].

 Quirinus uel quirinalis mons est Romæ:
 dictus a phano quirini quod in eodē fuit
 seu a quiribus qui cum Tacio sabiorum
 rege ibidem castra habuerunt: seu a Romulo qui qu-
 rinus uocatus est ab asta quam gerebat: quæ sabino-
 rum lingua dicitur quiris.

Quossei montes ultra armenia[m] & babylo[n]ia[m] sunt.

 Amnufium scordensium mons est.

 Regis mons inter Italia[m] & pannonia[m] est
 sic dictus: eo quod in Italia[m] ueniens alboinus
 rex longobardorum a Narfete uocatus il-
 lum conscendit & Italia[m] prospectauit:
 montique nomen dedit. In hoc bifontes feras dicūt
 nasci ingentis magnitudinis beluas.

De Montibus

Remna mons est: qui in regnorum libris domus dicitur idoli damasceni.

Retheum promontorium troianum est: aiacis thelamonii sepulchro conspicuum.

Reticus mons est in germania altissimus.

Rhiphei montes sunt scythiæ in capite germaniæ a ppe tuo flatu uentorum nuncupati: a quibus thanais fluiuius egreditur. ultra hos iacet ora quæ spectat ad oceanum aquilonarem. pars mundi a natura rerum data: & densa demersa caligine.

Rion promontorium circa hostiũ corynthiaci sinus dirimens oetolos a peloponneso.

Roas mons seu petra iudææ est.

Riphei montes archadiæ: qui absq̃ aspiratione scribuntur: ubi cum aspiratione scythiæ.

Rhodope mons thraciæ mediterraneus est: a migdonibus habitatus: sacri liberi patris & coetu moenandum Orpheo initiante celebris.

Rhosii montes in syria sunt: uersus taurum montem positi.

Rusteus promontoriũ oceani septentrionalis est.

Saba mons supra Idumeam & samariam

Sacer mons trans anienem fluuium non amplius quattuor milliũ passuum ab urbe distans est: in quo sapius plebs romana a nobilitate dissentiens confedit: nec ante recuperatam libertatem urbem reintrauit.

Sacer mons alter a superiori in Hispania est in finibus galitiæ: quæ ferro uiolari nefas habebatur. Sane cū terra fulgure conscissa erat quod ibi res assidua est: aurum detectum tanquam dei munus colligi permittebatur.

Sacer mōs a superioribus alius circa sinum persicum est: opacus siluarum & arborum odorem miræ suauitatis reddentiũ in crina insula aduersa æthopiæ.

Sacrum promontorium e media fronte Hispaniæ in oceanum protenditur.

Salanga mons est hybæniæ altissimus: mari immines quod britanniam & hybæniam iterfluit: uocitatus a Salanga Barcolani primi habitatoris hybæniæ filio. Esto postea ob monasteriũ in radicibus a beato Dominico constructũ hodie mons domini appellatur.

Salen seu salætinum promontorium est italiæ aduersus Ionium mare procurrens: sinum faciens tarentinum. In hoc idomeneus cretensium rex post troianum excidium a suis pulsus ueniens habitauit: & ibidem ciuitatem construxit.

Samara promontorium in oceano orientali ubi dicitur caucasus est: ad aquilonem habens hostia fluminis ortogoræ: ex quo oceanus sericus appellatur.

Samonium promontorium est cretæ insulæ: tendens aduersus rhodum.

Samus thraciæ mons est: ex cuius uertice omnis ida uidebatur & troia.

Sanir amorreorum mons est: uocatus a phœnicibus sanior: a latinis Ermon: cuius in uertice fuit insigne templum: quod a gentilibus cultui habebatur.

Serdemisos mons est pamphiliæ finis & lyciæ principium: ubi phaselis ciuitas a Mopso condita.

Sarnus mons est medius iter pompeianum agrum & salernitanũ: ex quo magnus cum murmure Sar-

nus erumpit fluuius: apud farnũ oppidum in montis radicibus constitutum.

Sarpedonum promontoriũ finis fuit regni sarpedonis regis lyciæ: quã a Paphilia distinguit in littore.

Saturnus mons urbis Romæ est: qui & Capitolinus & tarpeius dictus est.

Scalcide montes sunt prope libanum.

Scarabrum promontorium paphlagoniæ: tauri iuga prospectans.

Scillaceum promontorium italiæ: hæud longe a scylla freti siculi.

Scipiades promontorium est epyri.

Seir mōs est Idumææ sub damasco: in quo esau habitauit: a quo cū esset hirsutus & hysspidus dictus est.

Semeir seu semer mons est in iudæa: & super eum sepulchrum ioseph: & ciuitas samaria olim regia israelitarum: quæ postea ab Herode antipatris Sebasten nuncupata est.

Semeron mōs iudææ est: quem legimus ab Amri rege israel emptum a quodam semera: & in eius uertice ciuitatẽ ædificatam: & a uendentis nomine Semeron appellatã: hunc ego idẽ puto cū proximo superiori.

Senus promontorium est Hispaniæ: propinquum promontorio sacro.

Septem fratres: septem sunt mauritaniam montes interno mari ex ordine suppositi: & a numero septem: & a similitudine fratres appellantur. Hi quidẽ olim frequentes elephantibus fuere, hodie præter idiam nemo habet.

Seriphion promontorium est thraciæ: ebro fluminẽ propinquum.

Serius mons est thraciæ.

Siagrium arabiam promontorium est.

Sigeum promontorium est asiæ: ea in parte ubi helle spontus apertius dilatatur: oppositum urbi calisiæ quæ in europa est: & in eo oppidũ sigeum æque dictum: & Hecubæ monumentũ quod Cynosema dicitur. Huius in sinum xantus simoenti iunctus immittit. Dicitur autẽ sigeus propter Herculis taciturnitatem: quæ cū nollet hospitio Laumedon suscipere: tunc finxit abire: & demũ rediit hostiliter cuncta dissipans. Sige quippe silentium sonat.

Signia mons est minoris asiæ circumflus flumine Maris: cuius in radicibus Tiboron ciuitas sita est.

Silla seu silleum mons est leucaniæ.

Silios mons est atticæ regionis.

Sinay mons est in regione madya super arabiam: qui & Coreb & Ereb aliquando sacris in litteris nominatur. Hic excelsus plurimum est: & altitudine cæteros superare uidetur. In eo deũ habitare ueteres crediderunt: cum Moyse pascenti greges ardens in rubo apparuerit: præcipiens illi: ut calciamenta solueret. Venerabilis quippe plurimis ex causis est. In hoc lex Moyse ab ipso deo data est: cuius uirga diuino opere in serpentem conuersa est: & mox in uirgam: cuius manus leprosa & demũ sana est facta. Ex perra huius uirgæ ictu aqua excerpta est: & ne cuncta uetustiora recitẽ: nouissime Catherinæ uirginis & ob christi nomen passæ corpus post supplicium exanime a diuinis ministris in summitatem delatum atque pie tumulatum est.

Sion paruus in hierusalem mons est: cuius in uertice

quondam ciuitatis arcē construi fecit Dauid : a quo sacro carmine plurimū celebratus est.

Sipilus mons est maximus inter lydiam & phrygiā : antalus olim dictus. In hoc quidem dixere prisca lo cum esse : qui dicitur Acheloon : In quo nympharū cubilia . Clarus uero est tumulis filiorum Niobis : & mutatione ipsius i saxum : in eo lapidem cylindro similem nasci dicunt : non permittentē filios inobediētes esse parentibus.

Sipilus mons fuit in magnesia. & in eodē loco cyprus ciuitas fuit : q̄ una cū mōte ab hiatu terræ absorpta ē.

Sira mons in tribu Dan est in quo Thannasara ciuitas iesu filii Naue : in qua diu etiam post eiusdem iesu sepulchrum uisum est.

Sithon mons thraciæ est : perpetuis dānatus niuibus.

Sithoris mons est a chio insula distās . lxxiii. mil. passu.

Silanius mons est hybēriæ insulæ altissimus : dictus a filanio Rege in uertice eius sepulto.

Sinaragdon mons est æthiopiæ : mari supereminens rubro : qui surgente sole flammam emittit usque ad horam quintam.

Sophim mons est effraim.

Siophora mons est indiæ orientalis : iuxta quem habitauerunt filii iecten filii heber : ad quem Salomon classem quandoq; transmisit nō minus triennio itineri immorantem .

Solis promontorium in mauritania est.

Solimi possidæ montes sunt .

Soloxius mōs tetraconēsis hispaniæ ē : & ex oretanis iugis carpētanisq; & a betica atq; lusitāia distiguit .

Solurius mons est hispaniæ a singularitate dictus : cū solus altior omnium uideatur : uel q̄ solis radius in eo appareat antequam alibi oriatur .

Somorus mons est syriæ .

Soraetis mons est hirpinorum : secundum alios faliscorum : olim diti patri sacer : sed secundū alios Apollini : in quo spelunca comperta latebram sibi elegit Siluester potifex summus Constantino Cæsare Augusto imperante Romanis .

Sparnes mons est atticæ regionis .

Sperchium promontorium thraciæ est : nobile Orphei uatis origine .

Steffiarus mons est molossorum .

Stimphalon mōs est archadiæ : in quo Hercules stimphalidas occidit aues .

Stopedon promontorium est ciliciæ : haud lōge a flumine callidado in conspectu insulæ cypri .

Strimon mons est thraciæ : ex quo hebrus & neston flumina emittuntur .

Subar mōs est in galilea : i signis Helix pphetæ raptus : & helysei memoria ob fontē ab eo ibidē benedictū .

Sueuus mons est ab ortu solis germaniæ initium faciens : & cum permaximus sit . ad cymbrorum usq; promontorium tenditur . Ab hoc autem sueui nuncupati sunt .

Suisnocum mons est galliæ cisalpinæ apud ligures .

Sunium promontorium est atticæ regionis : finiens ad littus elados : quod spectat ad orientem . apud hoc autem ab Apolline sagittis occisum phitonem : onitoridem gubernatorem nauis Menelai : & a menelao ibidem sepultum .

Surrentum promontorium maritanæ : in occasum excurrens : montesque bracæ includens .

Abim mons est inter antropophagos scythas eminens : oceano septentrionali iunctus : inter quem & taurū seres habitant .

Tabor mons est in medio galileæ : mira rotunditate spectabilis atque sublimis : quē penes Nazareth ciuitas : ex qua denominatus saluator humani generis christus : uenerabilis quē mons iste est : cum solus in terris in suam transfiguratum diuinitatem christum uiderit nondum passum .

Taburius syriæ mons est : i sacra terminans sortem .

Taburnus mons est in samnio oliuetis conspicuus .

Tager mons ē in hispania : olisipo propinquus : in quo equæ sunt statuto anni tempore ex uento cōcipientes fauonio .

Taygeta mons laconum inter lacedæmoniā & mare positus : libero patri & Apollini sacer olim .

Taman mōs est asiæ maioris : inter quem & taurum montē habitauerunt filii lapheth .

Tamus promontoriū est : quod taurus attollit : collis credo idem cum superiori .

Tarpus epyrri mons iuxta leucadam .

Tarpeius mons est Romæ : qui olim Saturnus : postea capitolinus dictus est .

Taurus mons est germaniæ altissimus .

Tauromitanus Siciliæ mons est asper : eo q̄ acutissimos habeat lapides .

Taurus mons a multis idem cum caucaso creditur . Nam asiam omnem ab eo incipiens & in ciliciam mare desinens in duas fere æquales diuidit partes . Sane quantuncunq; de caucaso multa dicta sint : & si reitetarifere uideantur : de hoc ueterum opiones scripsisse non pigebit . Is igitur a primis orientis littoribus surgens Celidonio determinatur promontorio . Et ubi primo ab idico sese extollit oceano in occidentum tendens per uarios circumagitur flexus . Hinc phoenicum : inde ponticum . Illinc caspium hircanumq; aduersus Meotidas paludes agitur . Ergo sic inter hæc claustra coactus postq̄ superans flexuosus euadit : ad cognita ripheorum montium iuga : i finitis fere nominibus & extraneis clarus icedit . Nā primo Egidus : mox Paropanisus : circeus : compages : pariadis : coatras : oreges : orantes : impetus : taurusq; dictus est . Et ubi semetipsum exuperat caucaso . Vbi ingentia emittit brachia : sarpedon : toraces : garas : iterūq; taurus nominatur . Vbi uero declinat : seq; populis facilem exhibet : portarum sibi tunc uendicat nomina : quæ alibi armenicæ : alibi caspiæ : alibi ciliciæ nominantur : & quia nunc contractus & effugiēs aliquando maria plurimis immisceatur gentibus : a dextris hircanus & caspius : a leua uero pariedrus : mortius : aromanicus : torosicus : scythicus appellatus est . ab uniuersa uero græcia Ceraunus : & tandem dum in nostra exit maria : taurus dictus est . Ex quo & si longe plura scribi possint : hæc superioribus ubi de caucaso iuncta dicta sufficiant . Solers autem lector quod uerius arbitrabitur : id se quatur .

Temistea promontorium est in conspectu isularum apud ifariarum positum : initio perfidis propinquū .

De Montibus

Seneca in p. tragedia
In ecclia finit

Tenarus laconiae promontorium est circa finem Mal-
lei montis: in quo quia hiatus est: & ex eo agente spi-
ritu quidam audiuntur rumores: & murmura progre-
di: inferorum ueteres dixerunt descensum.

Tenintus macedoniae mons est: proximus apolloniae.
Tenothema mons est aethyopum: iunctus oceano oc-
cidentalibus flammis flagrans assiduus.

Termophile mons est longissimus a leucade in occi-
dente incipiens & in aegaeum mare haud longe a de-
metriade ciuitate finiens: omnemque graeciam per me-
dium diuidens: marathonom: epyrum: perebiam:
magnesium: atque thessaliam: & optotas cum sinu mal-
liaco derelinquens. In austrum autem oetoliae parte
maiores: arcaniam: locridem atque phocidem: & boe-
tiam cum insula euboea & attica regione in modum
promontorii sese in eum extollente & una cum istis
a tergo peloponnesum. Insignis quippe multorum
egregiorum facinorum tam graecorum quam exterorum
ducum: sed potissime inclyta atque memorabili mor-
te Leonidae comilitonumque suorum: & tam grandi
quam turpi strage perfarum.

Tetercus Italiae mons fisco proximus.

Terricus mons sabinorum est asperrimus.

Temeson mons Thebis propinquus: ex quo aiunt se
praecipitem dedisse una cum Melicerta filio Inone Cad-
mi filiam & Athamatis coniugem. Volunt apud hunc
Herculem alterum ex leonibus occidisse.

Ticiunta mons est graeciae: seu unus ex cacuminibus
termophilarum dicitur.

Tiphata campaniae mons est: Capuae supereminens
ciuitati.

Tiphernus mons est in samnio.

Tilarus mons est apud molosios: & ibi dodonei iouis
templum circa huius montis radices centum uel ultra
fontes exundare creduntur.

Timmam promontorium est thraciae: & in eo urbes helmide-
son & phylis & phinopolis: helleponto propinquum.

Tinolus quem alii tmolus ex i. & n. tantum facientes m.
scribunt: & ut credo bene: nam sic graeci saepe faciunt
mons est Ciliciae uel maeoniae: & nonnulli liciae di-
cunt croco & uiribus abundans & melle: habens ex
parte una sardos ex altera ipeplos: & ex eo pactolus
aurifer fluuius oritur. Hic molus in superioribus
nuncupatur.

Tiscus mons graeciae excelsus: Demetriadi ciuitati pro-
pinquus.

Tomarus ambrachiae mons est.

Trapeze: quod troezam aliqui uocant: promontorium
europa est: a quo primo se concitat hellepontus.

Trebanorum mons est: ex quo anio fluuius ortus in
tyberim effluit.

Trifone promontorium: in quo bizantium ante ligos
dictum: Constantinopolis ultimo.

Aricanus mons est: in quo iouem nutritum
dicunt aliqui.

Vecilius mons italiae prope algidum.

Veneris promontorium ciliciae: cum eiusdem
nominis oppido: Cypro propinquum.

Eseus seu uestulus mons est liguriae iuxta alpes: iter
caeteros alpium clarissimus: cuius ex imis radicibus
padus erumpit fluuius.

Vesuuus campaniae mons est: nulli montium coniun-
ctus: undique uinetis atque fructetis abundans. Hinc
ab euro austro pompeios in radicibus habuit: atque
farnum ab euro fere: sed remotius beneuentum: &
a uulturno capuam: & a circio Neapolim calchiden-
sium parthenopem dictam in tumulo sirenae seden-
tem. Ex hoc enim maximo cum incolarum pauore
Nerone Caesare imperante repente tam grandis eru-
pit circa uerticem fumus: ut omnis breui tractu tem-
poris ab eo tegetetur regio: nec euauit ilico: quin
multo per dies plures adeo condensus permansit: ut sub-
latis omnino solaribus radiis noctem faceret pluri-
dierum continuam. Tandem cum adiacentia omnia
& ipsum mare quod in conspectu sub radicibus est
ab occiduo complexisset cineribus: cessans flammam
ingentem e culmine montis euaporantem uidisse per-
misit: quae multis saeculis postea exustos euomes la-
pides perdurauit. Hodie nec fumus nec ignis emitti-
tur. Stat tamen in montis uertice hiatus ignis praeter-
riti testis incendii. Huius autem in radicibus pugna
fuit commemorabilis inter Romanos atque latinos:
in qua P. decius unus consul se pro uictoria obtinen-
da deuouit diis manibus: & inde decubuit. Incolae
hodierni montem hunc uulgo summam uocitant.

Viminalis mons est Romae a Ioue uiminio nuncupatus.

Virinius mons est hispaniae.

Vosagus mons est in finibus ligonum: & ex eo mosas
progredditur fluuius.

Vranus mons est: hunc in eppicantia chalchedonen-
sium aiunt esse siluis omnimodis abundantem: atque
uersicoloribus floribus uariatam: & ex eis uiatori-
bus icolisque plurimum odoris fundentem: & quod
longe maius est: in eo olei fontem afferunt habentis
odorem corticis cedri: cui uolentem propinquari
nudum esse necesse est: & sic etiam si hauriatur ex
illo oleum augeri. Praeterea penes hunc fontem lapi-
dem ingentis magnitudinis ortum dicunt: & cum
aestate flammam emittere. Hyeme autem eis ex partibus un-
de exalauerat ignis aquae scaturigies apparere: adeo
frigida: ut glaciei simillima uideatur: nec hoc clauis
contingere: aut per tempusculum perdurare: quinimo
quandiu durat aestas & ignis: & e conuerso tota hye-
me profilit aqua.

Vultur mons est apuliae.

Apaortenus mons partorum est: in quo sita
ciuitas Daran ab arsace primo parthorum
rege condita. Mons quidem amoenus plu-
rimum & natura loci adeo munitus: ut in ex-
pugnabilis uideatur.

Zephirum promontorium italiae protendens in io-
nium mare: in quo petilia ciuitas.

Ziph mons est squalidus uel caligans: seu nebulosus:
puto in syria est.

De Montibus Finis.

De Syluis tractatus.

Sylua nemus: & lucus idem. Verum
sylua primum ubicunque longe late-
que apud latinos arborum & potissi-
me siluestrium & plurimum infructuo-
forum multitudo frequens excreuit:

dicta ē quasi soliuu. i. solitaria: eo q̄ raro ab hominibus frequententur quæ si alicui numini more gentiliū uerusto forsitan dicata fuisset: ilico a numine nemoris fortiebatur nomen: quod tamen superstitio nibus illis cessantibus syluis minoribus in hodiernum usq̄ tribuitur. Lucus autem & sylua & nemus esse potest: dum modo per ætatem & negligentiam frequentia arborum & ramorum condēsetur: adeo ut diei lux auferatur solo: ex quo p̄ antiphrasim sylua uel nemus quod obscure est: lucus postea appellatur. Cæterę quia syluæ uti barba hominum & mulierum crines montium sunt ornamenta; ferarum domicilia: ac pastorum armentorumq̄ persæpe refugia: necnon & multis mortalium opportunitatibus præstet commoda: postq̄ de montibus dictum est: de eis & nemoribus lucisq̄: & potissime de his: quæ apud auctores priscos famosæ sunt: singularis mentio faciēda est: i quibus uti ante fecimus: etiā sequemur ordinē alphabeti: & ab Albunea: quæ primū se offert dei noīe inuocato sumemus exordiū.

Albunea hetruscorum fuit famosissima sylua: in qua & si tetri odoris fons esset: non obstitit quin ad eam omnis italiæ multitudo uerusto errore decepta pro responsis concurreret. Erat profecto seu in fonte seu arboris in trunco spiritus aliquis imundus: q̄ deceptis orantibus responsa daret ambigua.

Angitia nemus maris inclytum.

Arduena sylua galliæ est: magnitudine sua celebris ualde. Hæc & enim per medios fines treuerorū a ripis rheni fluminis: & remorum initium ad neruios usq̄ pertinet. & mil. pas. amplius. d. occupans.

Aricinum nemus ab aricia oppido cui p̄pinquum est: nomē obtinuit: & apud priscos olim isigne fuit.

In hoc quidem post reuocatum opere æsculapii ab inferis Hyppolitum a Diana: quam perfecte colebat ipse translatus est. In hoc insuper egeriæ fons: apud quem Numa pompilius hydromantiam exercēs secū Egeria nympha de agendis consiliū sumere simplicibus ostendebat. Apud hoc etiam nemus & Symon magus Petri & Pauli aduersarius claudus iam post casum factus misere expirauit.

Arfia hetruscorū sylua fuit: penes quā dū Valerius publicola cōsul Romanorū aduersus uerentes & hetruscos bellū pro tarquiniis pulsus gerentes in acie de scēsurus esset: repente e sylua prodeuntē ingentē uocem audiunt atque dicentem: uno plus hetrusci cadent. Quod post obtentam uictoriam a Valerio: uerum fuisse compertū ē: & Sylvanū deū Romanis fauentē hoc dixisse creditum.

Angui seu anguciæ lucaniæ nemus est.

Bacenis germaniæ sylua est: infinitæ magnitudinis: Cheruscos diuidens a sueuis: & quasi natiui muri loco alternis eorum aduersus se incurfionibus obstaculū est.

Bebryacum nemus in bithynia est: in quo aiunt quondā bebrycorū Regem consuetū uim hostibus inferre: quam cum in eodē Polluci a colchi de redeunti facere conaretur: a Polluce occisus est.

Cimina sylua hetruziæ ē olim permaxima & horrenda: adeo ut nec mercatoribus eēt peruia: nec habitata latronibus: postea ta-

men apertissima facta est. Nam quom nemo præter ducem eius eam esset intrare ausus: disponentibus Romanis in hetruscos agere bellum. M. Fabio & C. Mario rutiliano consulibus: primus qui illam transire ausus est Fabius i habitu pastoralī uno tantum sociatus seruo fuit.

Clariū nemus ē colophōiæ: apollini clario cōsecratū. Coricū nemus thebis propinquū est: ab ogigio rege suo a thebanis postea Ogigiū noiātū.

DAunia sylua apud apulos: ut arbitror est: a Dauno rege eorū nuncupata.

Dodona celebris inter poetas plurimū sylua est. Hæc in dodoneo monte Chaoniæ frequens est: & in ea templum fuisse dicitur Dodoneo ioui sacrū. Fertur præterea i hac duas de cælo colūbas descendere solitas: & ueteribus insidere quercubus: & ex eis postulantibus dare responsa. Tandē ex eis: ut aiūt altera transuolauit i delphos boetiæ ciuitatem & ibi Apollinis delphici claz fecit oraculū. Altera ad amonis iouis tēplum in africa trāsmigrauit & sic dodona mutata relicta est.

Ricina multis syluis nomē est. Sed maior atq̄ notior ea est: quā apud germanos etiā græci ueteres cognouere: eamq̄ dixere oriciniam. Huius quidem latitudo nouē dierum iter expedito homini patet. Oriē autē

ab Eluetiorū & Nemetū atq̄ curiacorum finibus: & recta danubii fluminis regione ad fines Daciorum & anaritium usq̄ contingit. Inde se sinistrosum flectens propter imensam sui magnitudinem multarum gentium fines attingit & quadraginta dierum in lōgitudinem eius progressus factus sit. Nemo tamen ex germanis est: qui se audisse aliquem ad eius deuenisse finem dicat: aut quo sub cælo oriatur: seu potius finiatur accepit. Multa quidem in ea ferarum sunt genera: cum quibus pro gloria robusti iuuenes syluæ propinqui exercentur.

Foloe thessaliæ sylua est: a Folo centauro incolā denominata.

Rineum nemus in finibus Ionii ē: & apollini consecratum: in quo ferunt prisci Mopsū uatē fuisse apollinis qui & grineus etiam exinde cognominatus est. Addentes in eodem aliquando calcantem cum Mopsō de diuinandi pericia disputasse.

Ida sylua est phrygiæ ab Ida mōte: in quo excreuit denominata. apud hanc ad ostentum somnii Hecubæ effugiendum expositus est Alexander: qui postea paris dictus ē & huius in uallibus de pulchritudine seu dignitate deaz ab eodem iudicium latum est.

Idalium nemus in insula cypri est ueneri sacratū.

Ideum græciæ nemus est: in quo liberi patris filius cū furto subtraxisset pastori iuuentum & ad restitutionem cogeretur: patris auxilium iuocauit: qui cōstitim iuuentum transformauit in ceruum: & sic filiū rubori surripuit: & ditauit rapina.

Inia sylua est in rhetia: in qua rhenum & danubium oriri quidam tradiderunt.

Ircania igens sylua est adeo ut ab ea hircania regio nominetur scythis contigua: alie quippe animalia siluestria plura: sed tygres præcipua.

Aurea sylua olim in latio propinqua tyr/rheno littori fuit insignis tamē excisa ubi erat uicus ædificatus est: cui ab ea laurentū nomen impositū est.

Libistris sylua est: ut quidā dicūt thessaliæ. Alii uero illā apud Bistonas eē confirmāt: quæ & si multoꝝ animaliuū altrix sit: urfos tamē prægrandes alit & ualidos.

Mlcana sylua est i gallia cisalpina: in qua gal/li Borlutiū posthumiū consulem legio/nesq; romanorum trucidauere.

Miciofa uel liciofa olim sylua fuit in cam/po fabino: penes quam Tullius hostilius romanorū Rex aduersus fabinos hostes habuit pugnam & syluam uictoria sua fecit insignem.

Marathonidis sylua apud marathonem montem in regione attica est: in qua Icarus a rusticis ebris occisus est: & ab Erigōe filia requisitus & canis ductu re/pertus. In hac Theseus tauꝝ regioni infestū occidit.

Molorcos nemus est & nemea sylue uocatum: sed sic eo dictum: quia dum accederet Hercules aduersus leonem nemeum a Molorco pastore susceptus & hospitatus est: ob quod beneficium nemus postea molorcum nuncupatum est.

Nassamonum nemus apud nassamones est: ad quod sunt qui uelint Herculem accessisse: & ibidem oppressisse leonem.

Nemea sylua est iter argos & thebas: apud quam regnauit Lycurgus. Hæc quidem clara est ob leonem ab Hercule i eadem superatum & ob agonem annuum i honorem Archemori occisi a serpente: dum hypsypile nutrix langiam monstraret argiuis celebratum.

Arthenium nemus est Archadiæ: in quo quondam Iuppiter transformatus in Dianam Calistonem uirginem uitiauit. Dictū enim parthenium a uirginibus: quæ in eo consueuerant uenationibus exerceri. Nam parthenos græce latine uirgo sonat.

Peliū nemus apud pelion montē & ab eo denominatum credo: Chironis centauri domicilio clag.

Plantus silua est haud longe a hierosolymis: in qua dudū Dauid retinuit exercitum suum.

Rosinne silua est: argo propinqua.

Stymphalis silua in stymphalio monte: in qua Hercules stymphalidas occidit aues.

Egea silua est archadiæ: in qua Pan archadū deus honore plurimo celebrabatur.

Tempe nemus est hēmonia iter ossām & olympum: cuius per mediū peneius amnis a pindo monte ueniēs discurrit.

Thymbra silua est troiæ propinqua: sacra apollini: & in eo eius templum tymbrei apollini nominatum: in quo Achilles ab hecuba deceptus per insidias noctu a Paride uulneratus & occisus inermis est. Dicitur autē silua hæc a tymbra herba qua abundat plurimū. Hanc autem herbā aiūt latine uocari cyanē.

Urbis silua prope ticinū galliæ cisalpinæ.

Zonæ nemora sunt: haud longe ab hebro flumine: & promontorio Seriphione thraciæ: quæ quidē secuta dicunt canentē cythara Orpheum.

De Syluis Finis.

Postq; de montibus & eorum ornatu: siluis atq; nemoribus expeditum est: anteq; pꝛediamur ad flumina: de fontibus his quos celebres antiquoꝝ fecere traditiones non erit absurdum. Est igitur fons cuiusque fluminis seu alte

rius congregationis aquarum initium: a fundendo dictus. Et ideo cum parentes filiis præponendi sint, fontes loco parentum lacubus fluminibusque præponemus & quasi montium partus post eos explicitos adnectemus. Fons igitur aliqualis in primo uisceribus terræ exitu aquarum congregatio est in se nonnunq; aliquandiu subsistens. Esto ut plurimum postea aut in riuum tenuem aut in amplium flumē procedat: quos cum eoz mirabilibus exponētes ut in prælibatis factum est: sic præstante deo ordinem seruabimus alphabeti. Et quoniā per sæpe amoenissimi sunt: & ueneris delitiis suopere uidētur esse cōformes ab Acidalio fonte olim ueneri consecrato su memus initium.

Acidalius fons ē in Orchomēo ciuitate boetiæ: qui quidē ueneri sacer fuit: & ab eo Venus aliquādo acidalia nominata est. In hoc autē dixere poetæ gratias tres iouis filias: q; ueneri obsequētes sunt: lauari cōsuetas: uolentes ostendere sub figmēto qualis sit fontis huius proprietates: cū nomē etiā faciat manifestū. Acida quidem græce latine cura sonat: qua plurimū infestant amantes & in qua lauare. i. a sordibus excutere debemus gratias: ut non concedamus indignis: aut illas sincero aīo meritis largiamur.

Acidalus agri uenefrani in campania fons est: agris oculis mederi consuetus.

Acilius fons est i sicilia: ex quo talis fertur fabula. Acis iuuenis quidā ficulus Galatheam nympham amauit: & ab illa amabatur: quam cum amaret Poliphe mus cyclops: & sperni se cerneret: uidissetque acim Galatheæ misceri: iratus eū occidit. Qui Galatheæ nymphæ dilectæ suæ precibus i fontē sui nominis a Neptunno conuersus est.

Aganippe fons est boetiæ celebris plurimū: eo q; musis dicatus sit: a quo & ipsæ musæ aganippæ nonnūquā nuncupatæ sunt.

Albunea fons est in altissimis montibus tyburtinis: qui sic ab aquæ qualitate denominatus est. hūc nō nulli Leucotheam uocauere.

Alis fons est i potionibus adeo suauis: ut nulla potius aqua desideretur.

Amimoneus fons est apud argos: ab amimōe Danaï regis argioꝝ filia denominatus: ex quo talis cōsueuit narrari fabula. amimon cū studiose in quadā silua iaculo uenaretur: minus aduertens percussit satyrum: quā cum uellet satyrus uitare: illa Neptūni auxiliū precata est. Ipse autē fugato satyro illā oppressit: & ex ea suscepit Nauplum postea Palamedis patrē: fontemq; loco propinquum & flumen ab ea denominauit. alii dicunt eam uitæ tedio affectam in fontem sui noīs fuisse conuersam.

Anxir fons uolscorum fuit haud longe a terracina: q; anxir antea dicta est. Qui eo q; ignaris locetalem hau-

stum præberet: ab incolis iniectis lapidibus & terra oppletus est.

Aon fons est ab aonia regione in qua è denomiatus: musis facer: a quo & ipsæ uocantur aonides.

Apollinis fons est in licia turius appellatus.

Archemorus fons è in neruea sylua: iuxta quem celebratur agon i honore archemori Lycurgi regis filii: & ab eodè denoiatus: cū ante diceref langia.

Archidemia siciliæ fons è i agro effluens syracusano.

Areth fons est syriæ: apud què gedeon aduersus madianitas tendens castramentatus est.

Aretula fons est siciliæ: syracusarum proxima muris ea in parte quæ dicitur archadina celebris plurimū poetarū carminibus. Ex quo cōsuevit talis fabula recitari. Arethufam elidis fuisse nympham: & se lauante in elidis flumine ab eodè fuisse dilectā: què cū ipsa fugeret: eiusq; sequēris circuituibus teneret: aiunt deorum iplorasse auxiliū: quo in fontē sui nominis uersa è: cutus undis cū misceri uellet se alpheus deorum miseratone per subterraeos meatus euasit in Sicilia: quā etiā secutus per eosdem meatus alpheus ibidē imixtus est. alii eam sicilā dicunt fuisse nymphā: & ab alpheo ex elide ueniētē in siciliā fuisse dilectā. Sed seu ab Elide fons ueniat: seu in sicilia oriat hoc pro comperto habetur. alpheum ab elide in siciliā penetrare: fontiq; prædicto misceri. cuius rei euidētissimū aiunt esse argumentū: fontē arethufam de quinquēnio in quinquēniū emittere purgamēta: nec illa aliud apparere q̄ stercorea hostiarum in alpheū apud Elidē in sacris olympiacis secūdo flumine proiecta. & sic in arethufam delata. Hunc insuper fontē dicunt nōnulli de quinquēnio in quinquēniū translocari.

Arethusa fons est. alter a superiori in Ythachia: erumpens apud petram quæ corax denominatur. Ex quo talis recitatur fabula. Fuit corax uenator quidam: quacūq; de causa fecerit: ex petra illa in mare se præcipitem dedit: a se petræ nomen relinquens. Cuius arethusa mater præcipitium uidens ægre ferens: in proximū se fontē deiecit miseranda & fonti nomen dedit mortua.

Arethusa & hic a superioribus fons est alius: ut quibusdam placet in agro thebano.

Arthacus fons est apud listrigonas.

Africanicus fons est circa thiana. Ertio ioui facer: eo sic uocitatus: quia sic incolæ uocent aquas. Is quidem plurimum mirabilis est. Nam ut fertur aquæ eius ex subterraneis meatibus frigidissimæ in fontem ueniunt in quo ilico feruent: & ex astantibus incolis his: qui pro re aliqua recte iurauerunt suauis potui & dulcis est. Deierantibus uero aduersa: & ex fonte psiliens tanquā in hostes oculos pedes manusq; talium feriens hydropisim atq; depilationis ægritudines infert. Nec est læsis abire possibile: donec periuuiū suum confiteatur his: quorum in præiudicium deierarunt.

Aiarū fontes memoratu quidē dignissimi sūt. Nā paruo soli spatio plurimi salubresque oēs scaturiūt. Baix autē locus est inter puteolos & miseni monimētū: secus cāpanum mare nō longum littoris tractū occupans. tanta cæli benignitate: & agrorum fertilitate: at

que nemorū: & maris amœnitate cōspiciuus: & obtabilis: ut olim in se posset romanos attrahere proceres: & roma relicta hyeme: atq; uere detinere totos: qd' satis ædificia ingētia & uetustate semesa testant. Et q; non parū eis ignominia infert: apparēt adhuc cōchilioz & piscium medio in gurgite carceres. Est & præterea templorum insignis. Nam ibi uidere est Apollinis oraculum ingens opificū artificio nō deitate numinis uenerabile. Sibyllæ insuper auerno sui pereminens lacui: uetustissimā atq; ingentem ædē: & q; nōnulli templum fuisse ueneris arbitrantur p̄ cæteris neglectum. Quid multa? fontium abundantissimus est: & omnes pro diuersitate diuersis ægritudinibus præstat remedium salutare. Et quod mirabile est: ubicunq; in littore fodias: facile & fere circa ipsam soli superficiem tepentes comperies undas morbisq; aliarum more uidentes. Quibus uero cōferant: præbet experientia documentum. Sed inter alios a cæteris semotus est in littore præcipuus riuus: quem tritolim indigenæ uocant. Hic quidem exciso manibus monte superba testudine atq; amplo habitaculo conspicuus æstuatius oceani maris more bis in die feruidas eructat undas: & totidē tepentes absorbet: & opitulans infirmitatibus uariis cæteros excedit inclyta fama.

Bandusia fons est lymphidissimus.

Biblis fons est Mesopotaniae haud longe a Carris: ex quo fabula talis. Biblis Cauni fuit soror: eūq; infauito amore dilexit: qui cum sororis amorem horresceret: & fugeret: infœlix illum usq; Carras frustra sequuta est: ibi autē doloris impatiens miseratione deoz in fontem sui nominis conuersa est.

Bituminis fons est: ut arbitrari possum: apud æthiops iuxta corambim.

Blandus fons est iuxta senam iuliā aquarū abundans: & quia opportunitatibus incolarū copia sua blandiri uidetur: blandi nomen consuetus est.

Apharnaum fons è galileæ: quem pleriq; credunt per subterraneos tramites a nilo flumine deriuari: eo q; piscem procreet coratinum nusq; alibi præter hunc fontem q̄ in nilo repertum.

Calliroe fons est atticæ regionis: & medicæ salubritatis fert gloriā: haud lōge scaturiēs a hierosolyma: sic ab ipso aquarū præconio nominatus est.

Calipia fons est in epheso ciuitate: penes eximiū amazonum opus dianæ ephesiæ templum.

Camœnarum fons romæ fuit.

Caminon fons est calidas aquas habens citra feruorem: quas si uino miscueris: triduo potionis calorem seruant.

Carmamenis meonia fons est.

Castalius fons est poetis familiaris plurimū: cum musis facer sit. Hic in parnaso monte est: & dicitur castalius a uirgine quadam castalia: quæ cum illi Apollo uim uellet inferre: in fontem se præcipitem dedit: & in eo nomen uitæq; reliquit.

Chebron fons è iudææ: apud quem expugnatus fuit Ismael uir nō ex genere dauid: qui post solatā Hierusalē a Naburzada principe regis Babylonie multos iudæos occiderat.

Celsia fons est atticæ regionis.

De fontibus

Chii fons est in insula chio: a qua etiā denominatur: ex cuius aqua si quis potauerit hebes efficitur.

Cianæ Siciliæ fons est in agro syracusano: de quo tallem ueteres fabulā recitabant. Fuit cianæ sicula nympha: & proserpinæ socia: quæ cū cerneret illā asportari a plutone: iter raptoris uoluit impedire: nec potuit. Tandē se spretam uidens dolore deflens nimio in fontem sui nominis mutata est. Esto sint qui dicant eam stagnum esse: seu paludem.

Ciceronis fons haud longe a puteolis est: calidas eumens aquas: quæ agris oculis plurimū cōferunt. Et ideo Ciceronis uocatur: quia in uilla eius: quā achademīa uocauerat: ea i uia: quæ ab Annio lacu fert puteolos: ē. Nec tamē eo uiuēte fons erat: sed breui iterposito post eius necē tpe: illā Antistio uetere possidente eius in parte prima prorupit: quē etiam laurenas tullius unus ex libertis olim Tullii carminibus celebrē reddidit: ut appareret clarum hominem dū uiueret scientia sua metalibus mortaliū oculis præstitisse medelam: & eius post nomē eo defuncto præstare corporeis.

Cizius fons apud ciziū asiæ ciuitatem sic existimo: & a ciuitate denominatus. Esto cupidinis fons ab aliquibus nuncupetur: a quo putarūt ueteres ueneris incēdia aboleri.

Clanius in campania fons est apud acerras: quē aiunt incolæ: dum creuerit: circūadiacentium agrorū præfagire pestem.

Cleon fons ē asiæ minoris haud lōge a cilene Maritiæ ciuitate.

Clitor archadiæ fons est: qui potus odiū iducit uini.

Clitūnus: ut quidā dicūt Meuanīæ fons est: alii umbrīæ lacum: & circa cū maximos boues gigni. Alii uero Meuanīæ flumen asserunt.

Coralis fons carpati.

Crimelcon seu crimos atticæ regionis fons est.

D An fons est in libano mōte: ex quo progreditur fluuius: qui nomen fontis tādiu seruat: donec alteri ex eodem monte effluerit: cui nomen Ior iungatur. Iuncti autē si mul iordanem faciunt flumen.

Dalotos fons est sabæorum.

Debris fons est apud maceglæ oppidum garamantūmiræ conditionis. Eius quidē aquæ a meridie usq; in mediā noctē seruētissimæ sūt: a media uero nocte in meridiem usq; econtra frigidissimæ.

Delius fons dianæ sacer est: & ab eo ipsa delia denominata est.

Dirces fons est boetiæ thebis proximus: ex qua talis narratur fabula. Antiopa nicēti regis filia nupsit lynceo regi thebarum: qui eo q; comperisset eam ex loue cōcepisse: illā abdicauit: & Dircem supinduxit: q̄ timens ne lynceus traheretur in amorē antiopæ: illā carcerari iussit. Sane cū Antiopa Amphionē & zetū peperisset: carcere liberata adultos filios irritauit in lynceū & dircē: qui occiso lynceo & thebarum occupato regno: Dircem idomitis tauris alligauere: q̄ dum eam traxissent atq; occidissent: ubi postea fons dirces erupit reliquere: quē quidem ex eadem dirce miseratiōe deorum in fontem mutata factum atq; denominatū quidam uolunt.

Dora fons est Sabæorum.

Dipode fons est boetiæ: credo ab edipo rege thebarum denominatus.

Egeria fons est in aricino nemore Ariciæ propinquū: quē nūma pompilius romanorū rex camœnis dicauit: & cū ex opaco progredere: ad fidem dictis augendā ibidem se dāni cōsulturū de agendis sūgebat: cū hydromantiam exercebat solus.

Egelon fons ē in phrygia haud lōge a fonte Maritiæ.

Ena fons est: a quo & locus in quo est ena denotatus ubi quondā ingens idolum fuit toti regioni uenerabile. Hic autē locus propinquus taimæ nicograndi intra heliam & diopolim.

Enuscabeles fons est in arabia: quod nomen camelorum fons sonat.

Epigramea fons est boetiæ: apud quē quidā arbitrantur cadmum characteres litterarum excogitasse.

Esculapii fons athenis est: & quæ in eo merguntur: in phalerio flumine in atrino cāpo delata cōperiuntur.

Esius fons fodi.

Exampeus paruus fons apud Caliopodas est: qui scythæ sunt. Hic adeo amaras emittit aquas: ut hyppane per maximum scythæ fluuiū q̄ cito illi miscetur omnem reddit amaram: cum eo usq; dulcis atq; potabilis fuerit.

Rigidi fontes in agro sunt ardeatino: odore sulphureo fœtidi.

Fultia fons est Siciliæ.

Arga fons est euboeæ: in quo se balneantē Dianam uidit Actæon: a qua mutatus in ceruum: secus hunc fontem a suis canibus laceratus est.

Gargaphiæ fons est boetiæ Dianæ quondam seu hecatī sacer: quem eundem cum superiori quidam putant: nec obstat locorum diuersitas: cum facile unus pro altero sumi potuerit. Non enim euboea alio medio q̄ Euripo a boetia separatur.

Geon fons est in iudæa: apud quem Salomon a Nathan propheta & Sadoch sacerdote in regem iudæorum unctus est.

Gerom mesciacodice fons est: ex quo bibentes oues si albæ sint efficiuntur nigræ.

Ezara fons ē samariæ propinquus: in quo samaritæ corpus occisi Acab regis sui referentes samariam: currum eius sanguine regio respersum lauerunt.

Imea fons est atticæ regionis.

Inessa fons est apud rhodiosia quo & Siciliæ fons nūcupatur.

Iob fons in iudæa est: qui ut aiunt colorē mutat quater in anno: puluerulētum: sanguineum: uiridē: atq; limpidum: ternis mensibus unūquēq; conseruans.

Iouis fons in dodone ē duplici de causā mirabilis. Nā cum frigidus sit: si mergantur ardentes faces: illas more aliorum extinguit: extinctas autem accendit. Præterea semper in meridie deficit: cum circa medium noctis exundet: quam ob causam anapanomenon uocatur ab incolis.

Ippocrene fons est boetiæ hunc aliqui fingūt ob equi Pegasii percussione factum: & hic denominatum.

Quod quidem figmentum facile deregitur: si secundum quosdam inspiciatur hystoria. Volūt quidam

cadmum equo insidentem: dum sedem sibi sociisq; perquireret primo haud hunc fontem constitisse: & quia litterarum græcarum repertor fuit quarum forsitan meditationem ibidem sumpsit illum musis sacrum esse uoluit.

Iuturna fons est in Italia apud Numicū fluuiū. & quia saluberrimus sit Iuturnæ a iutando nomen sortitus est. de hoc enim fonte Romā ad sacra deferre semp̄ consuevit antiquitas.

Angia fons est in nemea sylua quæ penes agon ānuus celebratur Archemoro lycurgi filio: a quo postmodū archemorus denominatus est.

Larine fons est atticæ regiōnis.

Lerneus fons est quæ aiunt Neptunnū postq̄ Amimonem filiā Danaïa satyro liberatam cōpressit: locum tridente percussisse & fontē produxisse lerneum: & eū qui ex eo progreditur fluuiū amimonē a cōpressa uirgine nominauit. Hunc tamen aliorū secuti opinionē supra amimonē scripsimus.

Lerneus fons est archadiæ cuius aquas aiunt abortus fieri non pati.

Leucogei fontes inter puteolos & neapolim sunt: qui oculis medentur ægris.

Libetros magnesiæ fons est musis sacer: a quo musæ dicuntur libetrices.

Linus archadiæ fons qui abortus fieri non patitur.

Linope fons est in quo aiunt se priō uidisse narcisum: & amore sui captū eū penes occubuisse.

Agia siciliæ fons est in agro syracusano.

Marsia fons est in phrygia ad cylonarum oppidum.

Melle fons est in esclato: ex cuius aqua si biberint nigræ oues albæ efficiuntur.

Menais fons est in sicilia apud leontides: per quem iurare timent.

Messis thessaliæ fons est.

Molus fons est in insula delo: quem aiunt eodem tempore cū nilo flumine crescere atq; decrescere.

Miturnion fons est in argolico sinu.

Ast fons est in tribu beniamin: quem alii nupto uocant.

Neminea fons est in agro reatino.

Neptūnus fons fuit apud terracinam: ex quo qui inaduertentes biberant: occidebantur: quāobrem ab antiquis obstructus est: hunc supra Anxurem nominauimus.

Nympheus fons est: penes quæ gentiles nympharum nomina celebrabant.

Nyobea fons est in argolico sinu.

Estrum fons est siciliæ: apud quem musæ coluntur.

Ortorum fons iuxta collem libani mōtis effluens flumē facit: quod inter tripolim & tortosam mari miscetur.

Aneus fons est sub libano monte: in quo si qua natantia proiciantur: in lacum: cui phiala nomen: cuncta reperiuntur.

Pegaseus fons est in monte parnaſo musis sacer: & a pegaso equo ungula factus: & inde pegaseus nuncupatus: cum & alia sint illi no-

mina plura.

Pileus fons est macedoniæ musis sacer: & a quo musæ uocatae pileæ sunt.

Pirene fons corynthi.

Pitonia fons est saluberrimus apud marſos. oritur quædem in ultimis pelignorum montibus: & amplius e gurgitationibus effluens Marſos transiens: & lacu fucinum mergitur in specu. & in tiburtino agro effunditur iterum: ex quo factis fornicibus primus perducere Romam Ancus Martius ex regibus unus auspicatus est. post quæ Quintus Martius rex tunc prætor: & post eum ultimus restaurauit. M. Agrippa.

Protheis fons est apud thesiphontem persarum ciuitatem.

Psamate fons est apud thebas.

Egiæ aquæ fons est epyri haud lōge a castello macroceraunis & cuna.

Rogel fons est in tribu beniamin: quæ penes adonias uictimas imolatus est.

Rodiorū fons est in chersoneso: qui de nouennio in noueniū egerit purgamenta.

Rotrini fontes in phrygia sunt agro agalafeno ppinqui & apamiæ ciuitati.

Rubrus fons est æthiopiæ: ex quo quæ biberit lymphatus efficitur.

Acer fons in epyro est frigidissimus: & spectata diuersitatis. nam si in eo ardētem demerſeris facē extinguit: extinctas inflammat hunc supra iouis fontem diximus.

Salmaces fons est in caria secus Alicarnassum ciuitatem: qui falsa multorum opinione creditur uenerū morbum implicare bibentibus: & ob id figmentum illud poeticum exortum putant: quod legitur de Hermete puero: a nymp̄ha salmace captum: & ex duobus eius precibus corpus unum uenūq; sexū habens factum sit. Sed longe alia causa locum præstitit fictioni: & a minus intelligentibus infamia fontis exorta est. est & enim fontis huius aqua perlucida: & egregio sapore delectabilis gustui: & cum iudas quidam & arenanias ab argis uenientes troezen coloniā deduxissent: barbaros incolas carras. & legas eiecerunt: qui pulsi sedibus montana adiacētia petierunt: & latrocinii coeperunt nouos infestare iquilinos. Cæterū cū ex colonis unus secus fontem aquæ bonitate tractus tabernam meritoriam cōdidisset: eaq; rebus omnibus quæstus causa ad alliciedos in cibum homines compleſset continuādo per tempus factum est: ut ex barbaris seu necessitate cibi seu delectatione quosdam traheret. post quos & alii aduenere loci fama attrahente: & sic consuetudinē cum græcis sumētes paulatim efferatos coepere linquere mores: & humanitate quadam molliri: & tandem ex belluis mites effici hoies: & sic non effematos in uenerē: ut quidā intelligūt: reddidit: sed ex asperitate nimia & syluestri ad humanam mansuetudinem reuocauit: & ex aduersis hostibus conciuēs faciens in amicitia perpetuā copulauit.

Sarfula fons est narbonensis prouinciæ nō dulcibus aquis defluens: sed salſioribus quæ sit maris: ut nomē merito sortiretur. distat autem modicum a lacu ru-

De fluminibus

brefo: qui ataxē recipit fluumium.

Sames fons est in tribu beniamin.

Siala fons est in radicibus montis syon nō iugibus ef-
fluens aquis: sed horis certis & diebus aliquibus bu-
lit: hunc quidā uolūt ex piscina probatica fluere.

Sinomoroē notissimus achaia: fons est: haud longe
ab oppido patras.

Solis fons in cyrenatica regione est: in medio nemoris
qd' amomius dicitur: qui profecto habita considera-
tione ad mutationes eiusdem mirabilis est. Sole eg-
dem surgente aiunt aquas eius emanare tepidas: ca-
lescente meridie frigidās: eo in uesperam inclinante
tepefieri: nocte autem intēpesta feruere & in tepi-
ditatē reuerti dum diei propinquior nox accedit.

Sorgia a surgendo dictus in narbonensi prouincia: lo-
co qui uulgo dicitur uallis clausa: fons nobilissimus
est, nam e specu quadam abditissima saxei montis
tanta aquarum erumpit abundantia ut abyssus pu-
tes aperiri fontes, mitius tamē ani tempestate qua-
dam exundans: & cum clarissima aqua sit & amce-
na gustui ilico facta fluuius optimorum piscium se-
rax est pducens in fundo sui herbā adeo bobus sa-
pidam: ut demersis ad illam carpendam sub undis
capitibus assidue pascentes fere ad suffocationē usq;
detineat: inde inter asperrimas cautes effluēs paruo
contenta cursu in rhodanū mergitur. Celebris qui-
dem & antiquorū præconio: & aquarū copia: & pi-
sciū atq; herbarum fertilitate est. Sed longe celebri-
or in posterum factus noui hospitis carmine & inco-
latu. Apud hūc quidem nostro æuo solitudinis au-
dus: eo q; a frequentia hominū omnino semorus ui-
deretur locus: uir inclytus Franciscus petrarca poe-
ta clarissimus conciuis atq; præceptor meus secessit
noua babylone postposita: & paruo sibi comparato
domicilio & agello: agricultoris sui contentus obse-
quio: abdicatis lasciuīs omnibus cum honestate ac
sanctitate mirabili ibidem iuuentutis omnem flo-
rem fere cōsumpsit: Et si solitudinis amoenitate plu-
rimū teneretur: non tamen detestabili: aut uano
ocio tempus triuit: quinimo sacris & assiduis uacās
studiis: inter scopulos montium: umbrasq; nemore
teste sonoro fonte africā librū egregium heroico car-
mine gesta primi Scipionis africani cantans arte mi-
ra composuit. Sic & bucolicū carmen conspicuum:
sic metricas epistolas plures: sic & profaice inuecti-
uas in medicos: & epistolas multas: & laudabiles ad
amicos. Ac insuper ad Philippum caualicensem epi-
scopum de uita solitaria librum tam exquisito atq;
sublimi stilo: ut diuino potius q̄ humano editus ui-
deatur igenio: quā obre quasi obsoleto ueteri aqua-
rū miraculo post eius discessum æstatis feruore su-
perato tanq; sacrarium quoddam. & quodam nu-
mine plenum eius hospitium uisitant incolæ osten-
dentes loco miraculi ignaris & peregrinis: nec dubi-
um quin adhuc filii nepotes: & qui nascentur ab il-
lis ampliori cum honore tam uatis administratio-
ne uestigia ueneretur.

Spandeus fons est in insula asia.

Amaritiae cantabriae fontes sunt, nā cum
tres sint inter se octonis distantes pedibus:
in alueum unum coeunt uasto amne, hi q;

dem esto eis uicinus fons sit sine intermissione af-
fluentissimus, singulis tamen diebus duodecies sic-
cantur: & uigies aliquando: quod in augurium
cantabri sumunt.

Tanios fons arabum est haud longe a monte eo.

Tesiarum fons est conceptus mulieribus resperans.

Tima fons est apud colophoniam in apollinis claris
spelunca: ex potu cuius miranda redduntur oracula
uita tamen bibentium breuiore.

Turtius fons est in p̄montorio æthiopia: a nauigan-
tibus expetitus.

u Elini fontes italiae ultra interranas sunt.

Virninus apud laconas fons est.

Zame fons est in africa: ex cuius aqua siquis biberit:
canoram faciet uocem.

Hucusq; fontium terminus.

De Lacubus eiusdem tractatus alius.

Rat animus mihi cum de fontibus di-
ctum eēt ut de fluminibus scriberem.
Sed quia peræpe cernimus fluuios
quosdam e lacubus exundare: aut su-
ceptos ex eis emergere: mutare pro-
positum satius esse ratus sum: & lacus
primo famolos apponere: ne si postposuerim ab ho-
stis in fontes uidear flumina reuocasse. Est ergo la-
cus aquarū prægrandis copia ex occultis terræ me-
tibus in unū deueniens atq; consistens locū. Ex quo
nonnulli aiunt lacum dici quasi aquarum locum.
Hos quidem maximo mortalium commodo per
terrarum ambitum passim natura rerum disposuit
& quicquid aliqui dixerit longe a fontibus alienos.
Augentur autem fontes & minuuntur facile pluui-
is aliisq; superuenientibus atq; cessantibus undis: ubi
lacus absq; incremento aut sorbere ingentia flumi-
na aut tanq; hospites suscipere & emittere ilico cerni-
mus, habent & exitus fontes in riuos uel fluuios la-
cus non dicam omnes: sed ut plurimum nullos ha-
bent. Esto ignoremus quonam recondat pluuias &
torrentes. Ferunt & grandia nauigia lacus: fontibus
nec mimini innatant cortices. Præterea fontes nul-
los aut paruulos alunt pisces: ubi ex lacubus fere om-
nibus maximos atq; sapidos piscantes assumimus.
Sunt & qui dicant q; longe iconuenientius est: lacus
idem esse cum stagnis: cum uulgo galli facta distin-
ctione sic uocentur, absurdum q̄ppe est cum stagnan-
tes aquas deficere: & nōnunq; aridum solum linque-
re cōtingat: & aliquando extenuatis æstiuo feruore
aquis reliquas languētes paucitate putrescere & odo-
re tetro adiacentia inficere loca quod lacubus conti-
gisse fere nunq; cōpertum est, quid in multa proce-
dam: cum liquido pateat fontes stagna lacusq; inter
se fore diuersos: ad quos describendos fauente sem-
per qui arida fundauit illos: per alphabetum more
solito ueniētes acheros seu acheronta cum se primū
offerat ordini aliorū principē faciemus.
Acheros uel acheron uolunt quidam lacū
eē: & ad inferos deferri: & ibi acherontē
fluuium facere.

Acronius in alpihus lacus est quem descendens a fon-

re rhenus facit.
Aericus apolloniæ lacus est.
Astio lacus est cuius aqua habet uirilignes tollere.
Albanus lacus est in albano monte haud longe ab urbe: ex quo uaticiniū fuit: nūq̄ romāos ueiū capturos: ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.
Alce lacus est per porcidamum: quē apud Indos puto: in quo cum nil mergatur fluitant omnia.
Alotrine lacus est in minori asia in monte alotrine ex quo menander oritur fluuius.
Aluuris lacus est super histropolim: haud lōge ab hostiis histri fluuioli.
Asconius lacus est in bithinia propinquus olimpo monti & heufæ ciuitati olim ab hānibale conditæ.
Ampsanctus lacus est apud lucanos: ex quo tam letalis euaporat odor ut uolātes desuper aues necentur eo suscepto.
Anaus lacus est in asia qui a circūnascente absinthio inficitur.
Aneticus lacus ægyptiorum est: circa quem papyrus nascitur ex quo primæ chartæ factæ sunt.
Anius lacus puteolis uicinus est: quem ego arbitror hodie sudatorii lacum uocari a balneo: quod in eius est margine: cum lacus alter præter hūc in partibus illis inominatus sit. Si is est nullum alit animal præter ranas. Et insuper nullo artificio reperiri fundus ut aiunt incolæ potest: cum aliorum montium in theatri formam circumdatus sit. & cum nullos habeat exitus: non amplius octo millia passuum ambitus est. Eminent inter alios huic ad austrum mons filicibus plenus: ex quo iunio ueniente mense tot serpentum iuicem glomeratorum globi se præcipitant ut mirabile uisu sit: oēsq̄ in subditū se demergunt lacum. nec est qui unq̄ exeuntem uiderit aliquē: aut innatantem uel aliter prodeuntem.
Arethissa armenia maioris lacus est: in quem impetuoso cursu tygris intrans nō aliter q̄ si contineatur a ripis nulla in parte miscetur lacui. Quinimmo seruat alueo in partem exit oppositam. Semper quicquid ingerit secum trahēs: quod aquarum testatur dissimilitudo. Hunc lacus uersa uice adeo libere ire permittit: ut prout nihil illi de suo concedit fluuius. Sic nec illi largitur lacus. Quod quidem patet in piscibus: quorū unum tantum genus lacus alit: cum plurima tygris ex quibus nunquam a piscatoribus aliquis in aquis lacus repertus est. Sic nec ex specie illa quæ in lacu nascitur: nunquam in aquis transcurrentis tygris ullus inuentus uisus aut captus est tanta seruat diligentia quisq̄ suos.
Aracinus lacus haud longe a roma est ab aricia propinquo oppido dictus: apud quē Diana Hippolytū ab æsculapio ad superos reuocatū mutato nomine lacere uoluit qui uirbius nominatus ibidem dianæ sacra transtulit.
Amaricus lacus est troiæ propinquus.
Afanus lacus est: cuius aquæ in sumitate sunt dulces atq̄ potabiles: si ad profundiores processeris: uitiofas comperies.
Assaltis lacus est syriæ ea in prouincia: quæ iadudum pentapolis uocata est: qui quidem in multis mirabilis est. Nihil enim ante alia gignit: nec ex uiuentium genere quicq̄ suscipit: qd̄ ut experientia cerneret Ve-

spasianus princeps iussit in eum quosdā nandi ignaros morti damnatos piici: qui & si iactu merli sint tanq̄ a uehementi spiritu ad superiora uiuentes impulsi sunt. Sic nec aues assuetas mergi suscipit. Quæ uita carent absorbet omnia: ut si ponas ardentem lucernam innatat uiuente lumine eo mortuo confestim mergitur. aquæ eius amaræ & fastidiosa gustui ingentes bituminis globos ferunt: quo agente nullis uentis agitari lacus potest. Præterea nauigatiōis impatiens est: cū nihil mortuum patiatur quin sorbeat: ea præter: quæ bitumie illustrentur. Est tamen lauatiōibus ægrotantium utilis: medeturq̄ morbis aliquibus: & eo q̄ igens & absq̄ motu sit: a nonnullis mare mortuum appellatur. Quidam uero eum mare salinarium dici uolunt: includitur lōgitudine inter lerico & zoaros arabia stadiis. dcc. lxxx. quom latitudinis nō habeat p̄ter. cl. circa huius margines sedomorū ciuitates diuino igne consumptas patet: ut adhuc earum quædam testantur uestigia. & quod mirabile est & memoratu dignissimū: sunt ibi campi p̄ducētes fructeta eximia formositate poma facientia adeo ut qui uiderit: trahatur facile in desiderium comedendi. Verum si carperit fatiscunt ilico & in cinerem resoluuntur: fumantesq̄ diuinum uidentur testari iudicium. Hunc secus iadudum colligebatur balsamum: cuius fructices Cleopatra Antonii regina ægypti extirpatos usq̄ ad unum omnes in ægyptum transtulit: ibiq̄ plantari iussit qui permanent etiam usq̄ in hodiernum.

Auernus cāpaniæ lacus ē in sinu baiano: celebris plurimū carminibus poteratū. huius in margine semē si uerustate parietes adhuc Sybillini oraculi testatur opus magnificum. Sunt præterea circum scaturientes assidue tepentes fontes. & quia mari cōtiguus sit eoq̄ æstuate misceatur illi: & ob sulphureas scaturigines circūadiacentes ipotabiles habet aquas: pisces autem paucos gignit & paruos atq̄ nigros: nec humano usui commodos. sed multos & maximos aliquando ab agitato impulsq̄ in eum mari suscipit. Et si forsan primo haustus aquæ uideatur difficilis: assuefacti tamen in eo uiuunt a nullis hominum piscationibus infestati. Dicunt ueteres hunc auerni lacum syluis adeo densis fuisse circumdatum: ut modicum illi ad exhalandum relinqueretur spacium. Est enim modici ambitus & collibus continuis circumcinctus: & ob id uolantes desuper aues ab exhalatōe illa confestim necabantur. introrsus uero adeo umbris dēsus: & sulfureo odore oblitus erat: ut merito intrantibus uideretur auernus. i. absq̄ delectatione. & ideo quia ibi densa caligo erat foetida: & quia sæpe obscenū illud sacrum humano sanguine confectum inferis agebatur ab ignaris inde esse iter ad inferos creditum. Nec desunt q̄ arbitrētur ibidem ab Vlysse primo occiso Helpenore ui sacrorum & carminum ab inferis euocatos manes: & de futuris cōsultos. Sic & postea ab ænea mactato Miseno: ostenditurq̄ ab incolis iter in specū i domum Sibyllæ & alia quædam huic opinioni facientia fidem. Tandē aiūt Octavianum cæsarem factis undiq̄ excidi atq̄ eradicari siluis locum amœnum atq̄ salubrem reddidisse. Vidi ego ex hoc lacu Roberto inclyto: Hierusalem & Sicilia rege uiuente tam grandem pi-

De lacubus

scium copiam eiectam in margines: ut monstro simile uideretur. Et quom omnes essent mortui: in trorsum nigri erant: & sulphure feridi: adeo ut nulum ex illis gustaret animal. Creditum ex eo est a prudentioribus incolarum eruptas diebus illis in lacum sulphureas uenas tanti uigoris: ut infectis ags pisces occiderit.

Anien lacus est uelinorum: & per tiburtinorū fines infunditur: in tyberim fluit: ab aniene filio Apollinis nuncupatus.

Enaeus lacus galliæ Cifalpinæ est inter artas montium fauces situatus: adeo ut coacti impetu inter eos uenti eum more maris æstuationes undarum atq; tempestates facere cogant. hunc aiunt aureas harenas euoluere: & ex eis nutrirī pisces: quos uocant indigenæ carpiones nūq; alibi repertos. Ex hoc Virg. Mintius fluuius excurrit in padum.

Beobis lacus est thessaliæ.

Boristhenes lacus est apud boristhenas scythas flumen eiusdem nominis habentes.

Biguntinus seu brigatinus lacus ē in agro retico multas murenis emulas generans.

Busefagore lacus est apud schythas a meotidis paludibus petroso dorso disclusus.

Aldaici lacus inter seleuciam & thesiontem sunt: in quos tygris fuditur qui. lxx. mil. passuum ampliati illum uasto effundunt alueo: forsan caldaici dicti: quia aut in caldæ aut caldæ nomen dederint.

Calercium lacus est africae.

Caspus lacus ē: esto caspis dicatur mare: sicuti & assal tidis lacum mare mortuum appellamus. Verū huic convenientius ob immensam eius magnitudinem dicimus. Est igitur inter caspios & hyrcanos tam late longosq; tractu diffusus: ut mare non incongrue nuncupetur. Sed constat eum ex concursu maximorum fluminum ab aquilone cadentium inter aquas perpetuas & maximas ampliati: nullo exitu patentes habentem: nec se usq; alicui mari iungen tem. Est præterea nationibus multis conterminus habens in circuitu portus: & littora: & nauigia uehit ingentia patiens insuper tempestates & maris accidentia reliqua.

Caulas lacus est in iudæa haud lōge a fonte chebron.

Clitorius lacus est Italiæ: cuius ex aqua si quis potauerit in uini odium incidit.

Clitūnus lacus est umbræ: apud quem aiunt maximos boues gigni. supra eum fontem diximus.

Cocytus secundum quosdam lacus est apud inferos alii dicunt fluuium.

Copæ sunt lacus in Syria: Arabia: & numidia: apud quos a circumhabitantibus bitūinis ingentes colliguntur moles.

Coranicus in Sicilia lacus est.

Crobitaria lacus est ex quo non solum qui biberint: sed qui ex eius aquis lauerint moriuntur.

Cuminius lacus est apud hetruscos in mōte: cui & cuminius nomen est: quem taliter natum fabulose dicebat antiquitas. nam quom aliquando ad hos populos deuenisset Hercules: & ad ostendendam uirtutem suam forte prouocaretur ab eis, defixit in so-

lo uectē ferreum: quem cum nullus posset auferre: rogatus sustulit: eumq; confestim aqua sequuta est: quæ lacum fecit.

Curtius olim lacus fuit: ubi nunc Roma est. Verum dum excreceret ciuitas factis subterraneis cloacis exhaustus est. Nominis huius triplicem causam retulerunt antiqui. Quidam dixerunt eo in loco terræ hiatum apparuisse: & ab aurospicibus fuisse respōsum deum Manio postilionem postulare. i. ciuē fortissimum eodem mitti: quāobrē Curcium quēdam strēnuem uirum tanq; ipse postulareretur armatum aiunt conscendisse equum: ac sese in hiatū præcipitem dedisse: eog; facto coisse terram: & sic eius corpus humatum fuisse: locoq; nomen datum uisum est: & sic non lacus fuisse uidetur aquarum: sed sic locus pro libito uocitatus. Alii dicunt sabino bello: qd̄ iter Romulū & Taciū ob raptum sabinarum fuscitatum est: Mecium Curcium uirū fortissimū unum ex ducibus sabinorū dum pugnaret acriter urgente romanorū acie sese in paludem ibidem existentē cōiecit: ex qua cum suasionem suorum emisisset: eosq; in capitolium collegisset: a se lacui nomen dedisse. Nonnulli uolunt eum locum fulguratū fuisse: & ex senatusconsulto circumseptum: eumq; curtium appellatū: quia a Curtio consule factū sit: qui ea tempestate Marco genitio collega erat.

Cutilensis lacus est in qua insula mobilis est: & idecutilensis dictus.

Lectrides lacus est syriæ: in quo electrum nasci dicitur.

Eptabolus lacus est apud mauritaniam. Epilis lacus ē galliæ cifalpinæ: in quo pgrēdit Lambrus fluuius in padū defluēs.

Exquilinus lacus Romæ fuit sub monte: qui Oppius dicitur.

Aculialis lacus romæ fuit regiōe exquilina: apud quem Seruius Tullius romanorum rex sepultus fuit.

Feronia terracinæ lacus fuit.

Fiala haud multū lōge a libano Lacus modicus ē: ex quo sunt q; credāt iordanē oriri: & paruo discursu tractu a terra sorberi: & ad radicē libani iterum ebullire. quod aiunt depræhendisse primū philippum Tetrarcham palleis in fialam positus: eiq; apud paneam reollectis. Paneam enim uocant fontem sub libano ex quo iordanis effluit. Dicitur autē lacus iste fiala a rotunditate: qui quidem cum semper plenus sit. nunq; ut exundaret compertum est.

Fleuo Lacus ē: quem Rhenus maximā aquarum copiam trahens de se ipso post longum discursum facit: & in eius medio insulā: æque fleuo nominatam amplectens demum exinde exiens iterum sese cogitur in ripas.

Fucinus lacus est apud marfos: seu ut quidam dicunt equiculanos forsan ambobus cōterminus. nam hodie uulgo dicitur lacus marsi. opimos autem pisces nutrit. Ab hoc autem lacu uolūt quidam haustum seu absorptū fuisse oppidū Archippe: qd̄ olim Marsias lydorū dux: a quo marsi dicti sunt: cōdiderat.

Furialis lacus est Boetiæ insani generator amoris. Dicunt quidam qui ex eo biberint in tantum libidinis ardorem incendi: ut fere agi furis uideantur ob hoc

nomen sortitus est furialis.

Alilex lacus est que hebraei more suo mare noiant. Omnē enim aquarum relectio nem tarsu uocant; qđ latine mare sonat. Is aut dulces habet aquas tanq̄ q ex lordane fluuio efficitur. Et galilex dicitur qa præterfluit galileam. Et nonnunq̄ etiam tyberiadis mare: eo qđ illi supemineat ciuitas tyberiadis. Præterea & stagnum Genesaret appellatur aliquādo: eo qđ cri spantibus undis ex se auram generaret. seu a genesara regione quam præterfluit admirabilem diuersis generibus arborū: & extenditur stadiis. clx. quom latitudinis nō amplius habeat. xl. in hoc enim piscabatur Symon bariona: quando accersitus in discipulū fuit a Iesu. Sic & Andreas frater eius: & Zebedei filii. in hoc tempestate passi sunt dormiente Christo. & huius in littore quom iam surrexisset a mortuis: illi panem & assatos paruere pisces.

Gebennensis lacus est Gallix quem idem uolunt cū lacu lemanno ex quo rhodanus effluit.

Hylas bithiniæ lacus est abluens trusiadē urbem. apud hunc seu in hoc resedisse creditur Hylas dilectissimus Herculi puer nimpharum rapina: & ab eo lacum atq̄ fluuiū ex eo manantes denominatos uolunt: eiuſq̄ in memoriam annis singulis solenni tripudiatione populus lacum circuit Hylam uocans.

Arius lacus est gallix cisalpinæ p̄pinquus ciuitati como: piscium abundantissimus ex quo addua progreditur fluuius.

Lemānus gallix transalpinæ lacus est grādis ex quo susceptus egreditur rhodanus & a quo adjacentes populi nominantur lemanni. Hunc supra gebennensem uocauit.

Licomedes lacus est æthiopiæ p̄pinquus psilis populis q ore serpētū exhauriūt uenena uulneribus.

Lorisma lacus. est in minori asia in aspectu fere insulæ rhodiorum.

Lucrinus lacus est cāpaniæ iter mesenū baiarū caput & euboicas cumas: lucrinus: ut ueteres dicūt a lucro dictus. nam cū in eodē multitudo pisciū caperet: ex quibus maximū mercatores conſequebant lucrū: Lucrinus dictus est. Verū cum plurimū æstuans mare quod penes est: obesset piscatibus: & ob id minui uideretur uestigal: quod exinde psoluebat romanis a senatu Iulio cæsari datum ē opus: ut lucrinū a maris ipetu imūnē redderet: q labore maximo atq̄ sumptu oppositis molibus: & paruo relicto mari hostio lucrinū ab æstu maris securum reddidit. Quā obrem a nōnullis postea aquæ iulix appellatæ sunt. Alii maris ocia uocauere, a quibusdam mare mortuū appellatur. Sane & si non omnino repletus arenis sit: modicū tamen uacui reseruauit: qđ magis ali quibus nauibus quietā: aliquando stationē præstat: q̄ piscatoribus lucri cōmodum.

Lumie lacus est apud babiloniā caldæorū plurimū liquidi bituminis euomens: quo creditur quondā a Semiramide assyriorū regina: & testaceo latere babiloniam omnē muris instauratā.

Lunæ lacus est athamanix tenuia accēdens ligna: ex cuius aqua si quis potauerit: aut in isaniā labitur: aut soluitur in soporem.

Maleficus lacus Scotis est: quem etiam in sanum uocant. hic die fit amarus ac saluus: tantūdemq̄ dulcis atq̄ potabilis: nocte uero serpentes albos uicenum cubitorū emitit in aridam.

Mandalus lacus apud æthiopas est.

Mareotis lacus ē: qui olim crapotes dicebatur: penes quem Alexander macedo Alexandriā in signē ægypti ciuitatem constituit.

Meoridis lacus est in ægypto ciuitati Memphis propinquus: qui ut quidam dicunt. ccl. M. passuū. & ut alii. ccccl. longitudinis habuit: & latitudinis. l. manufactus opera Meoridi regis ægyptiorum: a quo & denominatus est.

Moleus alias Monoleus lacus ē æthiopiæ: haud lōge a pholomaida epitheia cognominata: ad uenatus elephantorū a philadelpa condita.

Oeris alias Moeris lacus est in ægypto uiginti milia passuū ambitus: qui capus sit aliquando: postmodum lacus altior q̄ ad ferenda nauigia opus sit.

Oaxus lacus est indiæ: cuius oras icolūt bactriani atque exostrisæ: ex quo qđē oaxes emittitur fluuius

Andosus lacus archaniæ: quæ uocari consueuerat curretis.

Pelseis pānoniæ lacus est.

Pergusa siciliæ lacus est olim nemoribus circumdatus: quem penes dicunt spaciabatur Proserpina flores legens: dum Plutoni placuit: & ab eodem rapta est.

Regillus lacus est in agro Tusculano penes hunc aiunt dum Paulus posthumus dictator aduersus Mamiliū tusculanorum ducem pugnaret: uisi sunt castor & pollux pro partibus romanorum acriter dimicantes. Sic & ab eisdem dicūt Valerio Publico Vationio reatinæ præfecturæ uiro noctu romā petente nunciatum die præcedente ab æmilio paulo persen regem macedonum uictum captūq̄.

Rubresus lacus est Narbonensis prouinciæ: cui super innatat fluuius atax fusus epyreneo.

Salentinus lacus est Salentinorū iuxta anduriam oppidum. hic ad margines usq̄ plenus neq̄ exhaustus minuitur: neq̄ superisufus augetur aquis.

Salinarum lacus est africæ inter rusicadā & montes azare.

Sara iudææ lacus ē nō āplius ambitus occupans q̄. xvi. M. passuū pluris atq̄ celeberrimis circūspectus Scaphagiolus modicus lacus est in appēnino: qui inter agrum pistoriensem atq̄ mutinensem sublimatur miraculo magis q̄ aquarum copia memorabilis. Nam ut omnes testatur accolæ si quis sponte uel fortuitu lapillum uel rem aliam: quæ aquas moueat in eum proiciat: repente aer in nubes cogitur: & tanta uentorum tempestas oritur: ut nōnunq̄ uicina ualidissima quercus fagiq̄ ueteres: aut truncantur: aut radicitus euellantur. Quid animalia dicam: si qua sint: si arbores euertantur: & sic infestationibus per diem totam aliquando perseuerat.

Seriphus lacus est in quo ranæ non coaxant: quom id faciant si alibi deportentur: qui denominatus est

De fluminibus

a seripho insula in qua est.
Sebinus cisalpinæ galliæ lacus est: ex quo olius flumē
exundat.

Sicendus thessaliæ lacus est: in quo ranæ nullo mo/
do coaxant: quom alibi delatæ faciunt.

Semeconitis lacus est galilææ: qui a iordane fluuio in/
terfecatur.

Sirbonis lacus est. Cassio monti arabæ iunctus fuit:
habuitq; ut tradunt ueteres. cl. M. p. circuitus: po/
stea in modicam deuenit paludem.

Speculum dianæ lacus est haud longe ab arritia: quē
supra aricinum nominauimus.

Age lacus est æthiopiæ.
Tarentinus lacus est apud Tarentū Italiæ
ciuitatē: qui æstiuo æstu siccat in salem.

Tarquinienis lacus a ciuitate ætruriæ tar/
quiniēsi denominatur: in quo duo ma/
gna circumferuntur nemora: nunc triquestram faci/
entes figuram: nunc rotundam impellentibus uen/
tis: quadratam autem nunq̄.

Tepidus lacus ē p̄ quē tigris ipetuofo cursu rapitur.
Tesprotie lacus est ambrachiæ: ex quo Acherusia fun/
ditur fluuius.

Tiberiadis lacus est galilææ: hunc pauloante a galilea
denominauimus.

Tolosæsis lacus est tolosæ ciuitati p̄pinquus: & ab ea
denoiatus: i quo tectofagi peste oppressi monitu au/
ruspicum omne aurū atq; argentū: qd̄ prædantes
quæsierant proiecere: & abiit pestis.

Trasimenus Tusciæ lacus est: hinc perusium & corto/
nam: inde aretinum & Senæ iuliæ agrum habēs in/
signis clade Flaminii romanorum consulis: Hanni/
balis pœni uictoria.

Tragoditis lacus est: qui ter in die amarus: & totidem
dulcis fit.

Adimonus lacus est in quo natat insula.
Velinus lacus iuxta agrū uestulanum fuit.
hic secūdu quosdā exaruit. Alii dicunt in
piceno esse & lapideo cortice cuncta inie/
cta obducere. Alii illū in reatino agro de/
scribūt. Alii in narem fluuiū a quodam romano cō/
sule dicunt esse diffusum.

Veneris lacus in syria ē apud Hieropolim: ex quo uo/
citantibus edituis pisces ueniunt: ut fertur & adulan/
tur auro exornati: atq; scalpuntur: & hiantia ora p̄/
stant manibus inferentis.

Venerus lacus ē i alpibus a rheno flumine editus uti
& acronius: ex qbus effluēs efficitur fluuius.

Viturnæ lacus est haud longe a roma: cuius in margi/
ne olim fuit ædes castori & polluci sacra: eo q; apud
eundem uisi sunt: quom pro romano pugnasent i/
perio equos lauantes suos.

Verbanus lacus est Galliæ cisalpinæ: ex quo Ticinus
emergitur fluuius: seu ut dicunt alii: per quem Tici/
nus ex alpiibus ueniens sua celeritate seruata decur/
rit ad padum.

Vulfinus lacus a uulfinis oppido: cui adiacet nomia/
tus piscium fertilis in ætruria est.

Oroanda lacus est sub tauro mōte: ubi ab/
sconditus ultra montē tygris fluuius exit
in lucem: quod quidē patet: eo q; ea quæ
in flumine specum intrante piecta sunt:

altera ex parte montis redduntur in lacu.

Finis de lacubus.

De Fluminibus eiusdem tractatus alius.

Fluminibus poetico traditum est flumi/
na ab oceano & terra fuisse progenita.
Nec equidem credendum eruditos ho/
mines tanta fuisse caligine obfuscatos
ut animalium more arbitrarentur
hæc procreatio facta sit. q̄nimmo sub
tam tenui uelamento senserūt ex amplissimo ocea/
ni fonte: quibusdam agentibus mediis omnem hu/
morem in terram deduci. cuius in uisceribus postq̄
amaritudo digesta ē omnis: & cœptus meatus i exi/
tum usq; peractus est: his in locis ad quos aut traxit
aut impulit potentia maior: fontes parturiantur &
lacus ex ubertate: quorum ut iam præactum ē: de/
riuant & flumina. Et quia de fontibus atq; lacubus
pro qualitate laboris assumpti satis dictum est. & si
opportunitas exigat: reassumetur: & iterum de flu/
minibus congrue dici potest: principia fluxus & si/
nes paucis explicādo. De his potissime dico quos ad
noticiam nostram antiquorū deduxit solertia: seu
ipsi sumpsimus oculis regiones uarias peragrantes.
Sunt igitur flumen: fluuius: riuus: & torrens: in se ali/
quid diuersitatis habētes. Esto nonnunq̄ scriptores
secundum stili exigentiam improprie uno utantur
p̄ altero Flumen quippe omnis aqua ē: quæ ab ipso
exitu ut ita loquar ex utero usq; in finem. eo scilicet
quo cōmixtione alterius nomen extinguitur conti/
net. Fluuius is est locus per quē flumē perpetuo cur/
su deducit. Riuus aut tenuis aqua: quæ ex fonte uel
lacu exuberante procedit: uel quæ aquatiōis seu ob/
lectatiōis alterius causā a fluuio in partē deflectitur
aliquā. Torrens is est qui agentibus hymbribus re/
pente fit turgidus uel impetuofus sese e montibus
præcipitē ferens in ualles: & pluuiis cessantibus exa/
rescit. Verum in præsentī opere nil nobis ē cū riuus
aut torrentibus: quoz; cursus aut flectuntur facile
aut auferūt æstate. Et iccirco ueniētes ad fluuios:
quos amnes quandoq; loci amœnitas: per quē ua/
dūt nūcupari facit: eo propitio iussu cuius eorū fle/
xibus apparuit arida: cœptus alphabeti seruabit or/
do: lōgoq; agmini dux dabit Arnus florētia ciuita/
tis fluuius: non quidē tanq̄ ob litteraz; ordinē meri/
tus: sed quia patriæ flumen sit: & mihi ante alios oēs
ab ipsa infantia cognitus. Bona ergo legentium pa/
ce fiet: eoq; paucis expedito cōfestim ordo reassume/
tur in reliquis.

Arnus Tusciæ fluuius est ex appennino ef/
fluens mergitur in tyrrhenū: cuius lapsus
paulo propensius ostendēdus est. Is igitur
ex dextero appennini latere: eo ex loco cui
uulgo dicitur falterona prorūpens inter cō/
fragosa ualliū occiduum petens: ab initio paucis fer/
tur undis. Inde adiutus ab aliis grandiusculus a sini/
stris Aretiū uetustate nobilē ciuitatē linquens: postq̄
florētiniū intrauit agrū: eo usq; labit ut anchisam p̄/
terfluat maiorū eximii iubaris Francisci petrarchæ
poetæ cōspicui uetustissimā sedem. inde florētia to/
rius Italiæ singulare decus paruo cursu contingit: &
eius per medium currēs petit alpeos: quorū antiq̄ssi/
mā urbē Pisas postq̄ in partes diuisit duas haud lon

ge ab ea ut diximus: effunditur in tirrhenum: qui & si nauigabilis non sit: nec piscium fecunditate famosus: si quis recitate uelit plurimum clarissimum facinorum facile efficiet insignis. Ex quibus ut aliis præstetur locus unum recitasse satis est. Is quippe certantibus de orbis impio Romanis atq; carthaginensibus pro romanis partibus uires posuit suas. Nam cum iam alpes ex hispania ueniens Hannibal pœnus superasset: & apennino transenso ex gallia uenisset in thusciam: a fesulis iturus aretium quasi ex composito totus effluens in tantum ripas excessit: ut Pœnū maxima exercitus parte priuaret: eumque ducem cogeret mediis in undis elephanto superstiti insidere: quem adeo nocturnis ac palustribus auris affecit: ut oculo caperetur uno: & ob hoc arbitror a ueteri fama in hodiernum usque seruatum: ut obsemicæcatū hostem Florentini: quorum forsan in agro contigit: cognominati sunt cæci: & si tantūdem fluuius egisset alter: aut cæcus pugnasset Pœnus: aut quietam italiā omisisset.

Abana fluuius est damasci in radicibus libani montis exortus in syriacum effunditur mare.

Abiga fluuius est numidiæ.

Absepus fluuius est Asiæ apud Lampfacum oppidū præterfluens ex quo priapus fuit obscenitate uiriliū cognitus.

Abfartus fluuius est in pachieris mōtibus asiæ ortus in pontum effluit: haud longe a Trapezonta quum Enochorum fluuius sit.

Abfiliis seu abfilia perparuus fluuius est asiæ: latiam præterfluens ciuitatem.

Abfirtus fluuius colchorum: quem fingūt ex sanguine absyrri fratris medæ: & ab eadem fugiente cum iafone occisi ortum: & ideo sic uocatur. Ego autem puto secus hunc fluuium absyrum a medea occisum: & ob id uetere fluuii nomine subtracto absyrus denominatus sit.

Abus fluuius epyrri in sinibus apolloniatum.

Abona fluuius est britannia.

Acates siciliæ fluuius i quo soliti reperiri lapides q' & acates a flumine dicti sunt.

Acapsonis fluuii. est asiæ apud emocos prætelros colchorum gentes.

Acapis fluuius asiæ apud iaros: q' & Colchi sunt populi.

Achelous fluuius est græciæ e Pindo thessaliæ monte effluens ætoliā ab armenia diuidit: & in maliacum sinum effluit. hic autem apud poetas famosissimus est: & de eo narrantur multa. Sunt qui dicant hunc primum erupisse terram. alii uero dicunt eum primum uinum cum poculis immiscuisse. Præterea talis ex eo fabula recitatur. Qui deianiram Meleagri sororem in coniugium uolens cum hercule qui eam desponsauerat: certamen habuit: & quom se in uarias uerteret formas: tandem uersus in taurum longam cum hercule luctam exercuit. Postremo altero priuatus cornu se uictum confessus est. Hercules autem deæ copiam dicauit illud: nimphisque exhibuit. Cuius rei ueritas fuit: quod cum esset achelous bicornis & multū occuparet agri: quidam rex conatus est eum in unum alueum cogere. quod quidem etsi difficillimū fuerit: tandem peregit. & locus ille qui a cursu fluuii remansit immu-

nis: quom esset pinguisimū solū maximam frumētū uini atq; fructuū copiam incolis attulit.

Acherontus fluuius apud molossos oritur & in hellepontium effluit sinum: seu potius ut placet aliis ex lacu thesprociae oriens in ambrachium sinum cadit. hunc poetæ inferorum dicunt fluuiū eo q' liuentibus euehatur undis & eius nomen sonet tristitia. **Acheron** fluuius lucanorum est Consentiam ciuitatem circundans. apud hunc Alexander epirotorum rex & olympiadis frater qui Brutiis aduersus lucanos auxilio uenerat: in transitu a lucano satellite occisus est.

Acesinus fluuius est persiæ: & in indum fluuium cadit nauigabilis quidem & magnus circa quem ferunt arundines tantæ magnitudinis atque grossitiei nasci ut singula earum internodia incolis præstent nauigia.

Acestis indiæ prægrandis est fluuius atq; nauigabilis quem iuxta Alexander Macedo Bucephalam fecit construi ciuitatem dimissisq; taxile & poro indianis regibus: naues intrauit oceanum petiturus. hūc ego arbitror in gangem effluere.

Acis fluuius est siciliæ ex ætna monte procedens: ex cuius ripis fertur Poliphemum saxa in ulysiem egisse. hunc ubi de fontibus fontem diximus: & ibidem fabulā scripsimus mutationis eiusdem.

Acris italiæ fluuius est heracleæ ciuitati propinquus. **Addua** fluuius est galliæ cisalpinæ: ex alpibus secundum quosdam fusus egreditur larium lacum: & ex eo integer emergens in padum effluit. alii dicunt ex lacu originem trahere Bonos quidem pisces nutrit & potissime timulos.

Adonius fluuius. sunt qui dicant: nascitur haud longe a tyberide ciuitate: & longo defluens cursu a cretico recipitur mari: quod mihi impossibile uidetur quum in syriacum potius credam.

Adima Numidiæ fluuius est.

Adumen fluuius haud longe a Roma.

Adusa epyrri flumen est a quibusdam eas appellatū apolloniæ propinquus.

Aecis uel acras macedoniæ fluuius est: & decurrit in ionium: quod non credo.

Aeis fluuius est in piceno ex apennino fluēs in adriaticū cadit haud longe a senogallia ciuitate.

Aegos fluuius est in chersoneso naufragio atticæ classis insignis: cuius proximus sextos ē abido oppositus.

Afas fluuius est molossoꝝ in sinu cadēs ambrachio.

Afrosidius fluuius i pyrea ē: reddēs steriles mulieres.

Agasinus fluuius prægrandis & clarus in Indum defluit flumen.

Agecin minoris asiæ fluuius est.

Ager fluuius est mauritanæ: ex atlante monte profluens in occiduum: quum ex septentrionali regione sit ortus in lacum eptagonum seu eptabolum tendit. inde sub desertis montibus fluens per meridiana loca manat & in paludem mergitur quādam: ex qua emergens progreditur: & meroem insulam tingit & c. q' de nilo: cuius hic uidet initiū narrabunt.

Agilaa fluuius est mauritanæ cesariensis.

Agifines fluuius est orientalis apud censonas & aphilos: per quem Alexander macedo ad oceanum tendens deuectus est.

De Fluminibus

- Agnices** fluuius ē armeniae celebris q̄ in tygri effluit.
- Agon** fluuius est aethiopiae.
- Agera** calabriae est fluuius haud longe a freto siculo.
- Agatena** siciliae fluuius ē a colonia terme nō distans.
- Alabastrus** fluuius est phrygiae: haud lōge ubi Troia fuit.
- Alacenor** fluuius est macedoniae: ad quem pecora quae candida nasci uolunt: deducunt incolae: cumq; nigra uelint: ad axum.
- Alader** fluuius est gallograeciae haud lōge a uico: quē tisco uocant incolae.
- Alachim** fluuius est megarensium: cuius fontem Dædalus dilatauit: agrumq; tradidit & regionem fertilem quam idem fluuius deuastrabat.
- Alanus** fluuius ē scythiae a quo alani populi denominati creduntur.
- Alauria** britanniae fluuius est.
- Albis** germaniae fluuius est: & sueuos a ceruetiis diuidens mergitur in oceanum.
- Albae** bembiae flumen est in uasconia.
- Albaneis** fluuius albaniae cui amazones: & sauromathae propinqui.
- Albula** fluuius dictus ē qui hodie tyberis per urbem labitur.
- Alces** bithiniae flumen est.
- Alchione** siciliae fluuius est.
- Alduasdulis** fluuius uolfontionis circuit ciuitatem.
- Alemon** fluuius macedoniam disterniat a thessalia.
- Alere** uasconiae fluuius est.
- Alesus** fluuius asiae minoris est per colophoniam effluens.
- Alpheus** fluuius est elidis iuxta Pisam decurrens: de quo concordantibus omnibus uiris clarissimis mirabile recitatur. q̄ in achaiam mergatur: & in fontem arethusam apud syracusas in siciliā exeat & in mare siculum uadat: quod olim piatis sacris percipitur: ut supra ubi de arethusa dictum ē: scribitur: ubi amoris eius ī fontem. Sunt praeterea qui dicant fontem in archadia esse: ex quo alpheus & arethusa procedūt separatis alueis: & demum post aliqualem cursum coeuntes in unum terrā subeunt: & in syracusanum agrum effluunt.
- Alfidamus** thessaliae fluuius est.
- Aliartes** boetiae fluuius est.
- Aliagmon** fluuius est macedoniae.
- Alibocrus** fluuius ē orientis: nascitur ex monte lyseo & in oceanum tendit.
- Alis** fluuii. est cappadociae iter calibes decurrens iuxta lycastam ciuitatem insignis uictoria Manilii Vulsonis: & clade gallograecorū qui ibidem ducibus Luuorio atq; lutario sumperant sedes. oritur quidem in radicibus tauri montis.
- Alia** fluuius est non amplius. xi. Mil. passuum uia salaria ab urbe distans e montibus crustumeriis effluens in tyberim: Romanis quippe abominabilis est. nam ibidem a gallis Breno duce. xy. cal. augusti uires eorū oēs attritae sunt: ex quo ilico urbis subsecuta ruina & patris caedes atq; capitolinae arcis obsidio.
- Alintos** lucanorum fluuius est lucaniam a ueliēsis diuidens.
- Alificus** macedoniae fluuius est.
- Almon** paruus est fluuius Romae proximus: in quo simulacrum Cybelis quum trahi non posset per tyberim lotum est: & exinde. vi. cal. aprilis lauari in eodem annis singulis consuetum.
- Alloa** bagorzan flumina sunt in terra moedorum ad quosq; montes populus israel captiuus deductus est.
- Almanicus** armeniae maioris fluuius est.
- Alpon** taringiae fluuii. est in clytus Sigiberti regis francorum uictoria ex aduersum se uenientibus habita.
- Alotis** calabriae fluuius est.
- Alsa** fluuius est prouinciae aquilegiensis.
- Alto** fluuius est dyrrachii in illyricum decurrens.
- Alnus** fluuius dacis conterminus in oceanum effluit.
- Amasenus** uulscorum fluuius est: ultra quem Moetibus uulscorum rex fugiens telo alligatam proiecit Camillam filiam suam.
- Ameza** numidiae fluuius est.
- Ameus** fluuius Romae uicinus.
- Amphita** fluuius circa initium numidiae.
- Amphrisus** fluuius est thessaliae: penes quem apollo posita deitate propter fulminatū aesculapium suū septem annis sub forma pastoris Admeti regis paupuit armata.
- Amimon** argiuorum fluuius est ab amimone danai regis filia nuncupatus ut praemonstratum est supra ubi de amimone fonte.
- Amis** germaniae fluuius est in oceanum effluens.
- Amplaga** uel amplacus initium est numidiae: in mare decurrens apud coloniam augustam.
- Amisus** germaniae fluuius est in oceanū se fundens.
- Amisus** fluuius est haud longe a pilo ciuitate Nestoris Messenam interfluens ciuitatem.
- Anas** fluuius est hispaniae Lusitaniam a betica separans. oritur quidem in lauminicano agro hispaniae citerioris & modo in stagna se fundens: & nūc in angustias resorbens aut in cuniculis totum se condens ad ultimum in atlanticum cadit oceanum.
- Anapis** siciliae fluuius est leniter fluens. hunc quidam anapasolios uocant.
- Anathis** fluuius est Siciliae haud longe a syracusis.
- Anathis** fluuius est africae.
- Anaurus** thessaliae fluuius est sic denominatus: eo q̄ ex se neque auram neque nebulam emittat. in hoc calciamentum iason ad sacra pelie ueniens dereliquit: quod cernens Pelias intellexit se moriturum cito: & eum in colchos misit.
- Anarius** fluuii. est propinquus baetris: alexandriam: quam ibi construi fecit alexander: praeterfluens.
- Aneus** Siciliae fluuii. est qui per. ii. Mil. pass. sub terram se mergens syracusis miscetur mari: appellaturque anopos.
- Androchius** fluuius est ciliciae ex amano monte progrediens.
- Anemon** fluuius est prope Romam.
- Aniene** fluuius est inter sabinos & Romanos: quem aliqui anio uocant: & ex trebanorum montibus ori dicunt: insignis uictoria Tullii Hostilii regis qua fidenates fundit Romanorū hostes.
- Aniger** seu antiger uel anager fluuius est thessaliae: in quo centauri ab Hercule uulnerati lauerunt uulnera sua. quamobrem cū primo habuisset aquas dulces atq; potabiles: habuit postea foetidas atq; turpes.
- Anxer** fluuius tusciae propinquus pisis.

- Antrum** britanniae flumen.
- Anulo** fluius est mauritaniae in quo iadudum con-
sueuerant elephanti noua uisa luna descendere & se-
se lauare. idē exeutes eam salutare & in syluas redire.
- Anxius** fluius ut quidam uolūt ex monte armenio
nascitur: & per caucasum in mesopotamiam transi-
ens occurrit pacto flumini: & caucaso cadenti: &
unum facti in euphratem demerguntur.
- Aous** fluius apolloniae inter meropū & asuaū mon-
tes decurrit in meoniam.
- Apidamus** thessaliae fluius est in quo enifeus melax
& phoenix miscēt: quos ipse secū in peneon desert.
- Aper** fluius est inter apolloniam & rufiam.
- Appior** fluius est germaniae inter sarmathas nasci-
tur: & effluit in danubium.
- Apius** fluius galliae cisalpinā in padum mergitur.
- Aponus** uenetorum fluius haud longe a patauio.
- Arcosia** flui. circa aratosiam ciuitatem olim a semi-
ramide regina conditam fluens.
- Arabis** fluius carmaniae apud cenolophagos labēs:
qui qdem sunt homines testudinū conchis casae te-
gentes hirti coriisq; piscium uestiti incedentes.
- Aranta** flui. est lacedaemoniae ciuitati uicinus.
- Arar** germaniae flui. est e uogeso effluens monte: &
per fines eduoz atq; sequanorum adeo leniter cur-
rit ut uix intelligi possit quam in partem descendat.
tandem miscetur rhodano.
- Aratus** molossorum fluius est.
- Araxes** ingēs armeniae flui. est: & ab eniochoz mō-
tibus originē trahens q̄diu secat arua armeniae: placi-
dus quietusque descendit adeo ut utram in partem
effluat facile non possis dignoscere. cum uero rupi-
bus premitur: tanto pernicior effici uidetur quan-
to uenerat illuc usque quietior. Rapit quidem se &
uasto cum murmure uoluitur adeo uelox: ut ante-
quā alueum attingat sese ultra uehat unda. Demū
ubi curuatur iterum fit tranquillus: & qui uno exi-
uerat alueo diuisus in duos cadit in caspium. Huius
in margine Persepolim olim persarum metropo-
lim: & ab Alexandro macedone deletam fuisse uo-
lunt adeo ad nihilum iadiu retractam ut arbitren-
tur potius q̄ sciant incolae quo in loco tam clara ciui-
tas sita fuerit. aliqui putauerunt hūc in tyri ferri: &
a tyro in caspium mare.
- Arafaces** fluius est principio rubri maris propin-
quus: per deserta loca & cineri magis q̄ terrae simi-
lia effluens.
- Arauis** sabaeorum fluius est.
- Arbrin** parthorum est fluius.
- Arbor** armeniae maioris fluius.
- Arcesim** indiae fluius est & in indum fluit.
- Ardalio** fluius est inter tebastem & metrideram ci-
uitates.
- Areda** fluu. est hispaniae a quo arenates denoiati sunt.
- Arethon** fluius ex archanania cadens grandis atque
nauigabilis efficitur: & circū datis cursu ambrachiae
ciuitatis muris in sinum cadit ambrachiu.
- Argaon** histriae fluius est.
- Arimaspus** fluius est aureis harenis effluens inter
scythas.
- Ariminus** fluius italiae penes ariminum oppidum
a se denominatum.
- Arinocolita** fluius est aegypti: & terrae promissio-
nis terminus.
- Arint** fluius est apud dacos.
- Armodius** fluius apud aethiopas nascitur & in sinu
mergitur persico.
- Armilla** fluu. est inter polloniam defluens & rufiam.
- Arnus** fluu. est arabiae diuidens meotidem ab amo-
riade: & qui in montibus arabiae natus fuerat in la-
cu assalatis terminatur.
- Arnus** fluu. apud uasconas est. De florentino in prin-
cipio dictum est.
- Arosapon** fluius in india est in regione aricina seruo-
ribus exusta atq; circumdata desertis: cuius cultores
circa fluium hūc arcon ciuitatem incolunt.
- Arapsus** fluius asiae est cui arapsa ciuitas est apposi-
ta ultralycura fluium lydiae.
- Arabr** is fluius indiae quem codroni incolunt: quos
quidam in sinu rubri maris dicunt. hi quidem do-
morum fores ex maxillis beluarum faciunt: ossibus
tectā contrignant: ut alexandro Macedoni relatū est.
- Armoniacus** numidiae fluius est.
- Armania** armeniae fluius est in eufrate defluēs quem
tygri misceri quidam uolunt: & demum quum le-
nius fluat separari: & in euphratem mergi.
- Arcandus** fluius influit in limira haud longe a mō-
te masitico.
- Arsena** galliae fluius est.
- Arsia** fluius illyrici est.
- Arula** fluius rheno propinquus.
- Arusorafines** fluius est haud longe a bosphoro.
- Artemon** fluius minoris asiae.
- Aruina** fluius africae haud longe ab hippone regio.
- Afanus** fluius mesiae est.
- Afana** mauritaniae fluius est ex atlante scaturiens:
haustu salus: crocodilos atq; hyppotamos nutriens
- Afasius** fluius est thessaliae secus heracleam ciuitate:
quae in radicibus est montis oetae effluens.
- Afariaaxis** fluius est germaniae.
- Afcanius** fluius est misiae.
- Afcelphus** fluius est colchis propinquus.
- Afdrubala** fluius nascitur in montibus Bodua: & in
mare caspium fluit.
- Afiaces** fluius est scytharum iter calipodas asiacaq;
discurrens.
- Afimus** fluius est in Sicilia apud carinam in littore
tauromenitanorum descendens.
- Afima** fluius est britanniae.
- Afopus** boetiae fluius est: ex quo talem ueteres reci-
tant fabulam: q̄ quum iuppiter in aquilam transfor-
matus Eginam filiam suam uitiasset: totis aquis p-
uitibus ulturus iniuriam ignominiaq; si posset exur-
gebat in caelum: quo ausu iratus iuppiter eū fulmi-
nauit. Hic tamen in epidanum in fluit.
- Afopus** alter a superiori fluius est asiae praeterfluens
una cum capro flumine laodicem celeberrimam ur-
bem Lyco impositam flumini.
- Afiss** fluius est apud illyricum.
- Afosima** Siciliae fluius est.
- Astago** uenetorum fluius est.
- Astabores** fluius est inter africam & aethiopia apud
meroem insulam: qui una cum astabo flumine iun-
ctus nilū facit: de quo plene infra ubi de nilo scribet.

De fluminibus

- Astabus** & hic fluuius ē meroē ifulā æthyopū altera ex parte circumfluens ut pximo supradictū est.
- Astura** Hispaniæ fluuius ē: a quo astures Hispani populi denominati.
- Asterion** achaia fluuius est: in nemea insula placide effluens.
- Astron** fluuius est phrygiæ.
- Astras** fluuius est armenia maioris.
- Astragus** fluuius ē æthyopiæ cuius ripas incolūt æthyopes nomades in occidentē uergentes.
- Asubula** fluuius est africa propinquus salaat portui.
- Atax** fluuius ē ex pyrrheneo mōte effusus: cursu lenis & inter laudanū & rhemos effluens. Narbonē attingit ubi nauigabilis efficitur. hymbribus adeo turgescit ut seipsum capere non possit. hic in rubreso lacu mergitur: & inde tenuis in tyrrhenū mare.
- Atesmes** india fluuius est permaximus.
- Aternus** fluuius est Italia: quē penes adria colonia ē. hic per marfos decurrit in adriaticum.
- Arhefis** fluuius galliæ cisalpinæ in tridentinis oritur alpihus: cursu rapidus tridentū radit. inde Veronā in duas diuidit ptes: & postremo padi paludes amplissimas suprafluens haud longe a brundulo integer in adriaticum mare funditur.
- Athenis** galliæ fluuius est.
- Atir** fluuius ē tambardiæ ciuitatis aquitaniæ in oceanum defluit.
- Atiras** fluuius inter cōstantinopolim & thraciā labit.
- Atisa** fluuius est aquilegiæ in adriaticum fluens.
- Atrax** fluuius est oetoliæ: a quo dicti sunt atraces populi hic in ionio funditur mari.
- Aua** fluuius est scythiæ & in pontum cadit.
- Auentius** britanniæ fluuius.
- Auelimphius** fluuius ē hiberniæ per dublimam effluens regionem.
- Auenimorus** in hibernia est fluuius lifmonensem rigans prouinciam.
- Asuphetus** uolscorum fluuius supra quē terracina ciuitas.
- Auphidus** apuliæ fluuius est: ex hirpinis exiēs mōtibus Canusium præterfluit & in adriaticum mare ruit. hic tamen ab aliquibus canna uocatus ē quo nomine uicus ei supereminēs nuncupatur. Celebris quidem est illa romanorum ingēti clade: ex qua uictor Hannibal ex occisorum manibus nobilium tria col legit modia annulorum.
- Auoceladus** Hispaniæ fluuius est inter celticos effluens.
- Axon** fluuius apud ionas in minori asia.
- Axius** paphlagonum est fluuius.
- Axona** fluuius est in extremis rhemorum.
- Axus** macedonum fluuius est cuius ex aqua si pecora potent: nigros pariunt foetus.
- Arbena** fluuius in illyricum currens.
- Baptus** apud dariesios fluuius est.
- Bactrus** fluuius est circa fines scythiæ sub monte effluens parapanis ubi bactrorum ciuitas zaneftes dicta est. sed & ipsa & populi a fluuio nomen sortiti sunt.
- Bacchus** hispaniæ fluuius est Cordubæ ciuitati propinquus.
- Balchus** fluuius est colchorum: in ora emochianorū atque prenstelorum.
- Bacuntius** fluuii. septentrionalis credo pannoniæ propinquus. hic i Sao flumine apud syrinthū oppidū fluit.
- Bacturnigeron** est fluuii. propinquus portui patenno.
- Bamborus** fluuius ē apud æthiopas claradditas confertus hyppotamis & crocodillis.
- Bana** syriæ fluuius est: quem sub libano supra diximus: & albana nominauimus.
- Banna** fluuius est hiberniæ per ulconiam effluens regionem. nam exiēs ex lacu eiusdem prouinciæ per maximo in borea lem oceanū decurrit. in hoc enim olim piscis reptus est formam salmonis habens tantæ magnitudinis ut nullo modo integre in margine trahi posset.
- Balgis** germaniæ fluuius est: montibus scaturiens sarmatarum.
- Barbarus** fluuius est indici oceanī: per quem tranfluit Alexander macedo.
- Bargens** numidiæ fluuius.
- Bargus** thraciæ fluuius est in ebrum cadit.
- Bastros** maioris armenia fluuius est.
- Batinias** fluuius est chersoneso ut arbitror propinquus.
- Bautica** fluuius galliæ cisalpinæ in padum fluens.
- Basileus** fluuii. insulæ cyprī: syriacū prorūpens i mare.
- Bedese** fluuius est Rauennæ: quam sabinorum oppidum quidam dicunt.
- Bellus** fluuius phœnicis ex candea seu candebrā palude in radicibus montis carmeli procedens: & paruo contentus cursu apud Ptolomaidam Claudii cæsaris coloniam: quæ quondam acron dicta est: mari miscetur harenas quidem habet uitro accommodas plurimum.
- Berua** fluuius est hiberniæ: quæ & Scotia: ex monte blagme effluens: & per Lichiniam currens.
- Bethis** fluuius est terraconensi prouincia demissus: per mediam fere hispaniam sicut nascit alueo uno decurrit: nomen imponens regioni. Post autem mari propinquus ingentem ex se lacum facit: ex quo duplex egreditur tantus utroque gurgite: quantus solus intrauerat lacum: & sic geminatus in oceanum labitur occiduum.
- Betulus** paruus fluuii. barginonis littori propinquus.
- Bibilus** fluuius ē hispaniæ: cuius aquæ circa ferri temperamenta acerrimi uigoris sunt: adeo ut nullū telū approbent incolæ nisi quod in eodem tingatur: aut in calibe: quem æquæ uirtutis aiunt.
- Bicornius** germaniæ fluuius ē: & in eadem nascitur.
- Billus** asiæ minoris fluuius circa paphlagoniam.
- Bisingibilia** fluuius albiæ est: & in oceanum fundit.
- Blexa** fluuius galliæ.
- Boandus** hiberniæ fluuius est & per regionem mediam funditur.
- Bombos** fluuius haud longe a seleucia calidano flumini imminente.
- Borcani** sardiniæ fluuius est.
- Boreus** fluuius boreo promōtorio oceano serico iuncto propinquus est.
- Boristeus** fluuius est scythiæ: nomen incolis sibi adiacentibus: atque lauci tribuens. & quum cæteri scytharum fluuii turbidi fluāt: solus hic clarus atq; potabilis labitur: pabula læta alens & pisces optimi saporis quibus nulla sunt ossa. Ex longinquo plurimū effluit: & ex incognito fonte adeo ut per spaciū it/

neris quadraginta dierum stringatur alueo: & tanto est nauigijs aptus spacio: & iuxta boristenedā atq; olbiam græca oppida cadit in euxinum.

Boua orientalis atque nauigabilis est fluuius: in gangem fluens.

Bouzimelo ciliciæ fluuii, est haud lōge a Lyco amne. Bragada fluuius est africæ iuxta oppidū musti. Huic quom uicinus esset castramentatus. M. Attilius Regulus cōsul romanorum bellum agens contra carthaginenses: querentibus militibus suis q ad flumē aquatum ibant se a serpente isestari accessit: & comperit secus flumen serpentem longissimū: in quem quom balistis alijsq; machinis bellicis nil agere posset: conuocato ad opus exercitu lapidibus obrui fecit. demū sublato ei mortuo corio longitudinis pedum. c. xx. Romam quasi mirabile misit.

Brison ægypti fluuius: & a Nilo implet: cuius in confinio abudare elephantes consueuere.

Bricrates fluuius est ex timaro monte progrediens: misceturq; arino.

Brenta fluuius Venetorum secus patauium fluens in extremo sinu adriatici.

Brixa fluuius ē i extremo persarum latere tantum limi trahens ut cœno illam oram inaccessibile faciat.

Bruxa fluuius est in confinio italiæ galliam cisalpinā pergentibus adriatico littori adiacetem qui iam dudum rubicon dictus est.

Bronona uasconia fluuius est.

Bugenis fluuius est scytharum. in lacu balesicoræ cadens meotidi uicino.

Bustricius pannonia fluuius est.

Bura fluuius est arabum seu arabis propinquus.

Buthes fluuius est scytharū cui proximi sunt farmata & agatirsi.

Butrotus fluuius in extremo italiæ angulo: penes locros profluens.

Abrius persarū fluuius hostio portuosus. Caicus misia fluuius est: ueniens a teutratā loco ultra pergamū ciuitatem: quæ teutrantā iam pars eolidis atq; troadis fuit.

Caistrus fluuius est labes præter asiam paludem asia: ex albanis iugis cadens & ciuitatem abluit Ptelæ sub piono monte.

Calamac fluuius est syriæ.

Calcanius campania fluuius est.

Calibs hispania fluuius est: cuius aqua si temperetur ferrum longe acrius aquæ uolentia redditur: q̄ sua fuerit ante natura: adeo ut nullum approbent Hispani telum ni sumpserit ex calibe temperamētum.

Calydon oetolia fluuii, est: quem ego Achelou puto a calydone oppido oetolia q̄ præterfuit denotatū.

Calor fluuius est in samnio Beneuento iūctus clarus Caroli regis Sicilia uictoria & cæde Manfredi.

Calicadnus fluuius est propinquus corico monti.

Calos Mesia fluuius est.

Camander fluuius est troianus q̄ aliter Xanthus dicitur: fama longe maior q̄ factio. iūctus autem Symonti paludem faciūt: quæ etiā camander dicit.

Hinc ex ida nati in portum effluūt acheorum. Ab hoc fluuio Hæstor astyanactem filiū nominauit camadrū.

Cambises fluuius est hircanæ ortū habens in montibus caucasi: cui quom propinquus ex coraxici mon-

tis radicibus erūpat cyrus abeuntes in diuersa hyberos & hircanos longo interuallo distantes irrigant: inde longe a mari in uno eodemq; lacu sese recipiunt: & in hircanum sinū uno alueo deueniunt.

Cambri fluuius est apud seres qui offeres uocantur: quod latine sonat syluarum nobiles. Hi quidem mites sunt homines: & aqua perfusa frondium deperctunt canitiem: aliorum mortalium consortium fugiunt & commertia appetunt.

Campicapes scytharum fluuius est: Nomadas disteminans & georges. Verum sunt qui confluere eum dicant infra olbiam una cum borystene.

Campania gallia fluuius est.

Canucos sicilia fluuii, mōti adusto simili africā iūctus.

Cana fluuii, ē apulia: quæ supra aufidū nūcupauimus.

Cannas bragmadorum fluuius nauigabilis quem atrogaligæ populi incolunt. hic in gangem effluit.

Cantabani fluuius est orientalis qui susceptis alijs tribus fluminibus in indum labitur fluuium.

Cappadox amnis capadocum est qui Galatias morinas terminat: & de se cappadocia nomen dedit.

Caper asia fluuius est laodociam lico flumini appositam abluens.

Caractes fluuius est pamphilia sic dictus: quia se præcipitat iuxta quem perga oppidū & Dianæ templū quæ & Perga ab oppido dicta est.

Carcines fluuius est nauigabilis in extremo Italiae positus haud longe a petilia ciuitate.

Carambucis fluuius est sub arctoo ubi ripheorū montiū iuga deficiunt: apud quem habitant populi quos arimpheos dicunt hyperboreis gētibus similes. his quidem sedes sunt nemora: cibus baccae dementes habent ritus.

Carefus fluuius est ex ida troianorum monte diffusus Homeri uatis carmine celebris esto nulla eius uideantur uestigia.

Carie fluuius est colchorum in phasim profluens cuius ripas salciae gentes incolunt.

Caruntis asia fluuius est supra bithyniam Nicomediensem fluens.

Carco fluuius est in regione carnorum aquilegiam præterfluens.

Casilinus campania fluuius: a quo & oppidum Casilinum dictum insigne oppidanorum fide erga Romanos. dum obsideretur ah Hannibale poeno.

Caspasus fluuius est apud scythas.

Casus fluuius per albaniam fluens.

Catimon Sicilia fluuius est.

Caularius fluuius in agro idensium est: haud longe a carallite palude.

Cecina fluuius est tusciae per agrum effluens uulterarum cadit in arnum.

Cephalcidis sicilia fluuius ē himere oppido pximus.

Cephesus nauigabilis fluuius ē i finibus padogæ pfae.

Cephisus boetia fluuius est sub parnassi radicibus fluens: cuius in marginibus aiunt fuisse templum deæ Themidis: ad quod Deucalion & Pyrrha consulturi de restauratione humani generis post diluuium accesserunt & ob id aq̄ cephisi fatidica nuncupata est: quam aiūt cū ex eodem lacu cū flumine mela exeat & ille nigras aues faciat: albas facere nigras: nigras aut rufas. Hūc præterea dicūt narcissi fuisse patrē.

De Fluminibus

- Cephne** fluius est orientalis: inter quem & indiae regionem: quae dicitur geria: habitauerunt qui ex Ofir: q de genere fuit heber: descenderunt: & ex inde Salomoni aurum deferrebat.
- Cheladon** archadiae fluius.
- Chelonates** fluius in ea ora in q cyllene & callipolis.
- Cherati** indiae fluius. est qui pisciculos pducit errantes per arida & demum in fluium redeunt.
- Cherius** fluius e in euia regione: ex quo si potest oues albae nigrae efficiuntur: quum in neleo flumine huic propinquo contingat contrarium.
- Cheles** fluius est phrygiae.
- Cerretoriū** torrens est fere iter pistoriensis agrum atq lucensem. hinc habens izamum oppidum: inde pisciam qui miraculo suo solus torrens meruit iter flumina memorari. hic ut aiunt incolae: paruo montis decli uo cadens non hymbre turget ut reliqui: quoniam ut idem asserunt de decennio in decennium: seu paulo amplius non determinato tempore sed fortuito: & dum minus ab ipsis expectatur: ex imo telluris uentre repente & fere in momento tam grandem lapidum eomit copia cum ingenti strepitu sese illidentium saxorum ut qui uiderint obstupescant: eoque in modum labentis aquae ipellit etiam leniter in decliuum ut sese lapides mouentes uideas: motus uero causam uidere non possis. Et hoc ter uel quater in die per dimidiam horam pseueras agit: nec unica die tantum: quoniam duobus uel tribus aliquando continuo & sereno caelo decurrens in admirationem sui non solum externos: sed etiam trahit indigenas: & demum subsistens expectat donec decennium more solito elaboratur.
- Cerbalus** apuliae fluius e olim in sinibus daunorum.
- Chereste** fluius ex tauro profluens in oppositum insulae mergitur rhodiorum.
- Chesimon** fluius e caucaso monte prosiliens erumpit in pontum.
- Cestros** fluius est pamphiliae nauigabilis inter quem & caractes pga oppidum situm est: & dianae templum quae & perga ab oppido denominata est.
- Ciaos** fluius e colchorum uastissimus & in faucibus phasis eidem miscetur phasidi.
- Cidara** fluius est insulae taprobanes ex megiba stagno effluens & in oceanum uersus septentrionem & indiam cadens.
- Cidonus** fluius ciliciae est: ut aliqui dicunt ex tauro monte fusus. Alii uero ex alueo coidapsi: eo q dulce & suauitate saporis illi persimilis uideat. Tharsum insignem cilicum ciuitatem cursu diuidit & magis liquore q spacio memorabilis leui tractu effluit a puro susceptus solo: cuius placidum cursum nec torrentes urgent: aut alueum turbant frigiditate plurima & riparum amoenitate desiderabilis: adeo ut Alexander macedo aestuans ob laborem dum se lauari eo: fere laetalem aegritudinem traxit. Qualis emanat e fontibus talis sal miscetur undis. uere tantum cum liquantur niues turgescit.
- Cidnus** a candore denotatus. Nam incolae quicquid album cidnum uocant. Praeterea podagricis eius medet aquae.
- Cidrinus** fluius est inter ianeos & cerasmos.
- Cidus** ciliciae fluius podagra laborantibus conferes plurimum.
- Cinibs** arabiae fluius est gemmarum plurimum generum abundans adeo ut assumptae camelis deportentur in oppidum tybrestum.
- Cinos** fluius est nomadum: qui quidem ultra incompertam nauigationem in persico mergitur sinu.
- Cinips** fluius est in libya defluens per uberrima arua haud longe a lepti oppido: circa quem aiunt grandes hircos oriri.
- Cinga** fluius rapax est a cingedo dictus in hispania: & effluit in hyberum.
- Chios** fluius est misiae.
- Cinthus** laconiae fluius est.
- Ciren** fluius est hispaniae: qui alio nomine bethis dicitur.
- Cirra** masiliensium fluius est iuxta urbem agatham.
- Cirus** fluius est radicibus montis coraxici prorumpens haud longe a cambiso: & postquam distantibus alueis hyberos hircanosq circuiere: quasi ex composito haud longe a mari in lacum unum redeunt: & in sinum hircanum uno tramite currunt.
- Cithios** fluius est ultra bithiniam nicomediensem.
- Clanius** campaniae fluius est haud longe a neapoli accerras praeterfluens.
- Clarath** fluius est africae in quo crocodilli gignuntur.
- Claudus** fluius asiae minoris Lysae oppido atq ocrusae uicinus.
- Cled** fluius est hiberniae.
- Clerus** hispaniae fluius est.
- Clitor** uel cliton arcadiae fluius.
- Clitunus** umbriae fluius apud meuaniam & spoletum defluens: ex quo ut quidam uolunt si conestum postquam concepit bos bibat albam parietem. quod ob rem romani magnas hostias ioui immolaturi ad hunc locum pro albis tauris mittebant. hunc alii fontem: alii lacum dicunt.
- Clius** seu clinis fluius est mauritaniae ex atlantis septentrionali plaga progrediens in occidentem tendit: & in lacum funditur epytagonum: & mutato nomine dicitur agger. & postremo multis peragratis regionibus nilus efficitur. & ideo ubi de nilo scribitur: israele apponitur.
- Clodianus** fluius est ex pyreneo exundans: & ad emporia se ferens.
- Coapsis** fluius est moediae sese in tygrum deferens apud persas. huius fluminis dulcis est aqua: & persarum reges quadiu inter ripas persidis effluebat soli ex eius aquis potabant: & profecturi peregre adhuc etiam illas deportabant.
- Cobar** babylooniae fluius est.
- Cobulatus** fluius est minoris asiae: gallograeciae propinquus.
- Cocytus** infernalis est fluius poetarum. carminibus celebris.
- Conderon** fluius e arianae regionis feruore solis exustus: desertis circumdatus non longe a baetris: cuius quidem cultores circa hunc fluium & alium nomine Aroxapem omnes inhabitant.
- Coeranis** minoris armeniae fluii. insignis habetur.
- Cophata** seu cophinus fluius est indiae: propinquus oppido indorum quod dicitur peucodatum.
- Coganus** fluius est asiae minoris praeterfluens radices Timoli montis: cuius in marginibus loreni & philadelpheni habitant.
- Colaphis** fluius est panoniae q fluit in saum per colapianos breucosq fluentem & cum duplici mergat alueo